အရှင် ဇနကာဘိဝံသ

၏

အမှတ် (၃၀) ကျမ်းစာ

ဗုဇ္ဈဝဂ္ဂါသာဇိုကာ

[ပါဠိတော်နိဿယ နောက်ဆက်တွဲ ပါသည်။]

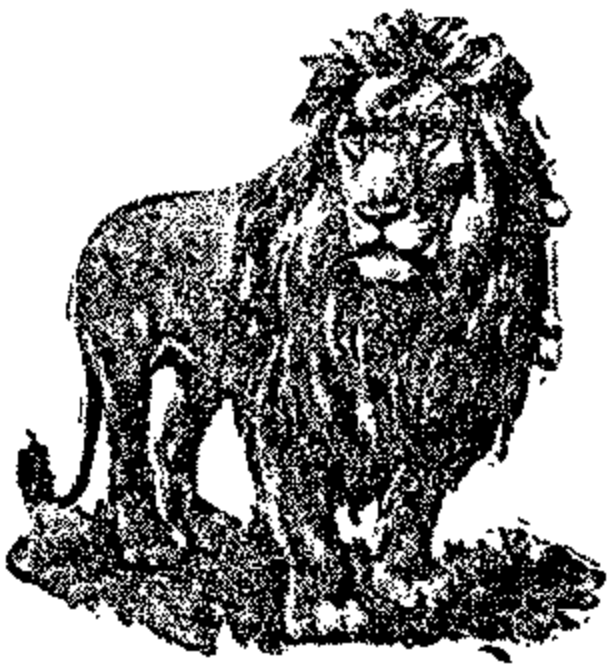

ဝ၃၃၄-၃, နယုန်လ၊

ကျပ်ထူဖုံး
နှုန်း-၁၇။

နယူးဘားမား ဝိဇ္ဇာပုံနှိပ်တိုက်
အမရပူရမြို့။

အခြေခံ နိဒါန်း

ရတနာနံ တယံစေဝ, ထေရာစ ဂုရေဝါ မမာ၊
ဝဂ္ဂေန စိုဒ္ဓဘူတာဒီ, အဠေန မဟာတံ ဂတာ။

ရတနာနံ- ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ, မြတ်သံဃဟု , လောကတွင်ခြာ, ရတနာတို့၏၊ တယံ စေဝ-ခွဲ၍မရ, တွဲ၍ပြမ့, မြည့်ဝဉ့်ဃုံ, ၃ ပါးစုံသည်ရင်း၊ မမာ- ငါ၏ဆိုင်ရာ, ငါ့ဥစ္စာဟု, လွန်စွာအားကိုး, မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ထေရာ - သီလ သမာဓိ, ပညာပြည့်၍, မိမိပိုင်သ, နိဗာယတွင်, ထိပ်ခေါင်တင်ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော၊ ဂုရေဝါစ- ကျောက်ထီးတမျ, လေးစားရသည့်, ငါ့ ကျေးဇူးရင်, ဆရာရှင်တို့ သည်ရင်း၊ ဝဂ္ဂေန- နောက်လိုက်အထ, သံဃာတော်အစုအားဖြင့်၊ စိုဒ္ဓဘူတာပိ- သာသနာထောက်, ကမ္ဘာထောက်က, မမြောက်မမြား,နည်းပါးကြပါကုန်သော် လည်း၊ အဠေန—လောကအကျိုး, သံသာကျိုးခ္ခ, ရရိုးထောက်ထား, တန်ဖိုး အားဖြင့်၊ မဟာတံ-ဆိုင်ရာရာတွင်, နှိုင်းကာယှဉ်သော်, မျက်မြင် ထင်ရှား, ကြီးမား ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂတာ - သာသနာ့ အလယ်, ကမ္ဘာ့လယ်ခ္ခ, ခုံထယ် မြင့်မောက်, ရောက်တော်မူကြကုန်ပြီ။

သရိတမ္ပံ သရိတ္ဘာန, နိစ္စံ မမောပကာရကံ၊
ကသိ ပစ္စောပကာရာယ, စိုဒ္ဓ ဝဂ္ဂတ္ထ ဝဏ္ဏနံ။

နိစ္စံ သရိတမ္ပံ-နံနက်တကြိမ်, ညခ္ခ်တကြိမ်မျ, မကစိတ်စဲ, အမြဲမပြတ်, အမှတ် ရထိုက်ပေထသော၊ မမ-သာသနာ့အရေး, ငါ့အရေးဟု, ဘွေးကာ စိတ်စော, မောရ်နေသော ငါ့အား၊ ဥပကာရကံ-သံဃာများမြောင်, ထိန်းနိုင်အောင်လျှင်, ဥုံးဆောင်ညွှန်ကြား, ကျေးဇူးရှင်အများကို၊ သရိတ္ဘာန - အနုသတိများစွာ, ဘာဝနာဖြင့်, ခါခါထပ်ထပ်,အမှတ်ရပြီး၍၊ ပစ္စောပကာရာယ-ဥုံးစွာတင်အပ်, ကျေးဇူးမြတ်ကို , ထပ်၍တဖန် , အတုန့်ပြန်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ စိုဒ္ဓ ဝဂ္ဂတ္ထ ဝဏ္ဏနံ- ဝိနည်းစုဌ ဝါ, ဌကထာ၏, မှီရာအသင့်, ဋီကာအဖွင့်ကို၊ ကသိ-ဆရာသီးသီး, နည်းစုံမှီး၍, အပြီးတည်တွင်, စီစဉ်ပါအုံ့ သတည်း။

ရတနာနံ တယံစေဝ။ ။ဗုဒ္ဓရတနာတော်သည်ရင်း, ဗုဒ္ဓ၏ တရားရတနာ တော်သည်ရင်း, အရိယာ ဖြစ်တော်မူကြ၍ သာသနာတော်ကို ကြာရှည်စွာ တည်အောင် ဆောင်တော်မူခဲ့ကြသော အရှင်မဟာကဿပ, အရှင်မဟာယသ, အရှင် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ , အရှင်မဟိန္ဒ စသော သံဃာတော်များသည်ရင်း မိမိအား အလွန် ကျေးဇူးများကြပေကုန်၏။

ဆက်ဥုံးအုံ— ဒုတိယ သံဝါယနာ တင်ပြီးသောအခါ ရဟန္တာအရှင်မြတ် တို့သည် တတိယအကြိမ်၌ သာသနာ့ဘေးရန် ပေါ်လာခဲ့သော် ခေါင်းဆောင်၍ သုမ်သင်နိုင်မည့် အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို လူ့လောက တရပ်လုံး၌ ကြည့်ရှုတော်

မူကြ၊လေရာ တစုံတယောက်ကိုမျှ မတွေ့ကြ၊ရပါ၊ ထို့နောက် နှတ်ပြည့် ၆ ထပ်၌ နှံစပ်အောင် ကြည့်ရှုတော်မူပြန်ရာ တဦးကယောက်ကိုမျှ မတွေ့ရပင် ဖြစ်၏၊ ထို့နောက် မြဟွာ့ပြည်ကို ကြည့်ခါမှ အထက်မြဟွာ့ပြည်သို့တက်ဘို့ရန် စျာန်ရပြီး၍ မကြာမီ စုတေမည့် တိသမြဟွာကြီးကိုတွေ့ရပါသည်၊ ထိုအခါ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ဘို့ မြဟွာ့ပြည်သို့ ကြွ၍ "နောက်တကြိမ် ပေါ်လာမည့် သာသနာ့အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ဘို့ရန် ရှာကြသောအခါ အသင်မြဟွာကြီးကိုသာတွေ့ကြ၊ရပါသည်၊ ထို့ကြောင့် အထက်မြဟွာ့ပြည်သို့ မတက်ဘဲ လူ့ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေကာ သာသနာ့တာဝန်ကို ယူပါ"ဟု တောင်းပန်ကြ၊လေသည်။

မြဟွာကြီးလည်း "ငါသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ပြုစုရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ပါ တကား" ဟု တွေးတောကာ အလွန်ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် "လူ့ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေပါမည်"ဟု ဝန်ခံပါသည်၊ ဤသို့အားဖြင့် အရှင်မောဂ္ဂလိပုဏ္ဏားတော်သအရှင်မြတ်သည် သာသနာပြုကိစ္စကို မြဟွာ့စည်းစိမ်နှင့်လဲ၍ ထူးကဲစွာ ဝန်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါပေသည်၊ အရှင်မဟိန္ဒ၏ အိမ်ရှေ့မင်းစည်းစိမ်နှင့်လဲကာ သာသနာပြုခဲ့ပုံမှာလည်း အများအသိပင် ဖြစ်ပါသည်၊ [ဤသာသနာတော်သည် တန်ဘိုးကြီးလှပေသည် တကား။]

ထေရာစ ဂုရေ၀ါ။ ။ ထိုရဟန္တာတော် ၃ ရပ်သည် လောကဓ္ဓ အထင်အရှား ပေါ်ထွန်းပါသော်လည်း ဆရာသွားများ၏ အထူးစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်မှုကို မခံရလျှင် မိမိသည် ရဟန္တာ ၃ ပါး၏ ဂုဏ်တော်များကို ကောင်းစွာ သိနိုင်မည် မဟုတ်ပါ၊ ထိုသို့ မသိနိုင်လျှင် ယခုလောက် ပါရမီတိုးပွားအောင် ကြိုးစားနိုင်မည်လည်း မဟုတ်ပါ၊ ယခုသော်ကား ဆရာသွားတို့၏ စောင့်ရှောက်မှုကို ခံရသည့်အတွက် ပါရမီပြည့်မည့် အရေးကို မြော်တွေးလျက် သာသနာ့ဝန်ကို အားသွန်ကြိုးပမ်း ထမ်းနိုင်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ဆရာသွားများ၏ကျေးဇူးတော်သည် မိမိအပေါ်မှာ အလွန်ထင်ရှားရကား ကိုကျေးဇူးရှင်များကို ကျမ်းစာရေးသား ပို့ချခြင်းအားဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ရပါသည်။

စူဠ၀ဂ္ဂတ္ထ ဝဏ္ဏနံ။ ။ မဟာ၀ဂ္ဂ ဘာသာဋီကာ အပြီးတွင် ဆက်လက် ပို့ချအပ်သော ဤစူဠ၀ဂ္ဂဘာသာဋီကာသည်လည်း ယခုအခါ နောင်လာ နောံသားတို့အတွက် အကျိုးများရစ်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ဤ ဘာသာဋီကာကိုလည်း ကျမ်းစာတဆူ ဖြစ်ရစ်အောင် စာဆိုသော တပည့်များနှင့်အတူ ကြိုးစားခဲ့ရာ ကောင်းစွာ အထမြောက်ပြန်ပါသည်။

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

သာသနာသက်ရှည်
၂၅၁၆

မှတ်ဘွယ်အကွေ့ရုစဉ်=မာတိကာ

အကွေ့ရုစဉ်				စာမျက်နှာ
အကတဘာဂေါ	....	....	....	၃၂၆
အကဋ္ဌိယအခင်း ဘုံလျှိုသွင်း	....	....	....	၁၉၀
အခြားကျောင်းယူ၍ သုံး	....	....	....	၂၉၆
အဂ္ဂဌဝန္ဒီ	....	....	....	၁၅၂
အဂ္ဂဌ၏ အနက်	....	....	....	၁၅၃
အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖြတ်မှုအာပတ်	....	....	....	၁၃၂
အဂေါစရော	....	....	....	၄၀၃
အဿသမောဓံဝန	....	....	....	၇၄
အစ္ဆယော အစ္ဆဂမာ	....	....	....	၅၅၂
အသိအဘိမ့် စားခြင်းဌ် အပြစ်	....	....	....	၁၅၂
အရဏ္ဍော	....	....	....	၂၆၄
အဌပဒါကာရေန	....	....	....	၁၂၃
အဌကရိသဝ္ဂမာဏ	....	....	....	၂၀၉
အမုပလ္လက်	....	....	....	၄၅၀
အန္တရာဘဝကော	....	....	....	၃၂၂
အန္တရာကာဇ ထမ်းကောင်း	....	....	....	၁၇၆
အတ္ထာဒါနံ (အမိကရဏ်)	....	....	....	၄၂၀
အနေ္တာဝုတိ	....	....	....	၄၂၂
အဒ္ဓကာယိက ခေါင်းအုံး	....	....	....	၁၉၅
အဒေယျော=အာဒေယျောမှတ်	....	....	....	၅၀၀
အမိကရဏ်း လက်ခံနည်း	....	....	....	၁၁၆
အနာထပိဏ္ဍိကဝတ္ထု	....	....	....	၅၇၁
အနုညတ္တိယာ	....	....	....	၄၃၀
အနုမောဒနာ (အနုမောဒက)	....	....	....	၄၀၀
အနုဝါဒေါ	....	....	....	၂၆
အပလောကနကံ ပြုပုံ	....	....	....	၁၀၅
အပါဂံ	....	....	....	၄၄၂
အဗျာကတအာပတ် အပါယ်မချ	....	....	....	၁၁၃
အဘိသန္ဓကာယာ	....	....	....	၁၅၂
အများ တပြိုင်နက် သမုတ်နိုင်သောကံ		....	....	၂၃၅
အရဏိသဟိတံ	....	....		၂၀၇(၄၁၇)
အရဟတ္တဃဋ္ဌိယန္တံ	....	....	....	၁၅၅
အရပ်တပါး သွားသူ၏ ကျင့်ဝတ်	....	....	....	၂၂၄
အလက္ခိကော	....	....	....	၃၀၅
အလမတ္တ (ဣ) တရာ	....	....	....	၂

အကွေ့ရှာစဉ်				စာမျက်နှာ
အဝိသဒ္ဒိယ, အဝေဘာဒိယ	....	....	....	၂၆၅
အသံဟိရော	....	....	....	၅၂၄
အသတရိရုထာ	....	....	....	၂၀၆
အဟိမေခလိကာ	....	....	....	၃၀၂
အာဂတာနာဂတသံယာ	....	....	....	၁၀၃
အာဂန္တုကဘတ်	....	....	....	၃၆၂
အာစရိယကုလ် နိယျာနိတ်	....	....	....	၃၉၅
အာစိဏ္ဏ, အနာစိဏ္ဏ	....	....	....	၃၉၇
အာဒေသနာ, အနုသာသနီ	....	....	....	၃၀၇
အာပတ်နှင့် အဟောသိကံ	....	....	....	၁၁၃
အာပတ်ဟူသည် ပရိမတ်လား ပညတ်လား		....	....	၁၀၉
အာပတ်ဖုံးလျှင် ခုတ္တင့်သင့်	....	....	....	၅၉
အာပတ်ဖုံးခြင်း လက္ခဏာ	....	....	....	၅၇
အာပတ်ရှိလျှက် သောတာပန်ဖြစ်	....	....	....	၃၀၀
အာမလကဝန္ဓိကပိဋ	....	....	....	၁၉၃
အာယံ	....	....	....	၂၆၇
အာရုဏ္ဌာယေဝ မာတိကံ	....	....	....	၃၃၄
အာလောပ ဘတ္တဒ္ဒိတိကာ	....	....	....	၃၃၃
အာဝါသိက သုံးသလို သုံးနိုင်	....	....	....	၃၀၀
အာဝိဇ္ဇနဆိုခ်ဉ်,–ရဲ့	....	....	....	၁၀၀
အာဝေနီ (ဏီ) ဏိကံ	....	....	....	၄၀၁
အာဝေသနဝိတ္ထက်	....	....	....	၁၄၉
အာသနာတိဟာရံ	....	....	....	၁၇
အာသန္ဒိက (ဥစ္စက)	....	....	....	၁၉၁
အာသိတ္ကဏ္ဍပဓာနံ	....	....	....	၁၅၇
ဣတိဘဝါဘဝတဏှာ	....	....	....	၃၀၁
ဥတ္တရာသိကံ	....	....	....	၁၂၄
ဥဒပဒ္ဓိထ	....	....	....	၃၀၉
ဥပစာရသိမ်ကျယ်ပြန့်ပုံ	....	....	....	၃၀၇
ဥပနိသိန္နကထာဒ္ဓကျင့်ဝတ်	....	....	....	၄၀၉
ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ	....	....	....	၂၄၁
ဥပေါသထသံယုတ္တော	....	....	....	၄၆၁
ဥဗ္ဗာဟိကာယ	....	....	....	၁၁၆
ဥဿုက္ကိကာ	....	....	....	၂၂၁
ဥဟာဒိတာ	....	....	....	၄၂၁
ဧကုနေဝဋ္ဌေဒရေဏအပြစ်	....	....	....	၅၀

အက္ခရာစဉ်				စာမျက်နှာ
ကေစာရိကဘဏ္ဍာ	....	....	....	၃၁၉
ကေစာရိကဝတ်–ဘာဝနာ	....	....	....	၂၄၆
ကေဗာဟ (ဂေဟ) ဝသေန	....	....	....	၃၄၃
ကေဘာဇနဉ်အတူမစားရ	....	....	....	၁၅၉
ကေသာအာပတ္တိယာ	....	....	....	၄၉၆
ဃော နယော	....	....	....	၇
ဃဂမ္ဘီရာ	....	....	....	၁၄၉
ဃဏောဇနံ	....	....	....	၁၉
ဃဒါတအဝတ်	....	....	....	၄၄၉
ဃဝနသမောဝန	....	....	....	၇၁
ဃဒုနာပေတမ္ပံ	....	....	....	၃၇၉
ဃမဏ္ဍံ	....	....	....	၃၇
ဃသဏ္ဌာနကန္ဓရံ	....	....	....	၄၂၄
ကထိနရဇ္ဇု	....	....	....	၁၄၆
ကပိသီသက (ကဗိသီသ)	....	....	၁၅၂,	၁၅၃
ကပ္ပံ (အာယုကပ္ပံ)	....	....	....	၃၀၆
ကမ္မသတေနနိဗ္ဗာယတိ	....	....	....	၅၅၅
ကရကဋ္ဌက	....	....	....	၁၅၅
ကသမ္ဘုဇာတံ	....	....	....	၄၂၂
ကာက (ကုက္ကုဋ) ဝသိတံ	....	....	....	၁၁
ကာ (ကေ) ယူရံ	....	....	....	၁၂၅
ကိစ္ဆယတာ	....	....	....	၁၀၄
ကိစ္ဆဿိလျှင်သစ်ပင်အမြင့်တက်	....	....	....	၁၇၀
ကုဋိဘတ္တ	....	....	....	၃၆၀
ကုဋ္ဌံ (ကုပ္ပံ)	....	....	....	၁၆၅
ကုမ္ဘဏ္ဍေနကေဟိ	....	....	....	၄၃၅
ကုလ္လကဝိဟာရေန	....	....	....	၄၅၇
ကုဋ္ဌဇ္ဇိတိယာ	....	....	....	၃၁၉
ကောဋ္ဌိသန္ဓရံ သန္ဓရာပေသိ	....	....	....	၂၀၀
ကျောင်းအနုမောဒနာဂါထာ	....	....	....	၅၇၃
ကျောင်းတိုက်ကြီးဖွဲ့အာဝါသိကဝတ်		....	....	၄၀၆
ကျောင်းတွင်းဆွမ်းကျွေးကျွန်ုပ်ဝတ်	....	....	....	၄၁၀
ကျောင်းတော်ရာများ ဆုတ်ယုတ်ပုံ		....	....	၂၁၀
ကျွတ်ထိုက်သူကိုသာ ရှင်ပြုပေး	....	....	....	၂၄၅
ခဠင် ထိုင်ခုံ၏ခြေကို အဝတ်ပတ်	....	....	....	၃၀၀
ခန္ဓသုတ်နိဿယ	....	....	....	၅၃၂

အကွေ့ရှုစဉ်				စာမျက်နှာ
ဒီရပါသာဏမယားနှိ	....	....	....	၂၇၅
ခုခ်ကိုမရှင်း, နှပ်ကိုနင်း	....	....	....	၄၅၄
ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက ရှာ, မရှတ်	....	....	....	၄၅၂
ခေဌာသကသ	....	....	....	၃၀၃
ဂတိဂဘ်	....	....	....	၉၇
ဂန္ဓမာဒဏ္ဍခကနု	....	....	....	၁၂၃
ဂမိကဘတ်	....	....	....	၃၆၄
ဂမိယ၏ခကျောင်းဝတ်	....	....	....	၄၀၇
ဂရဟဏ္ဍရိယ	....	....	....	၄၂၃
ဝါမမု(မော)ဒ္ဒဝါ	....	....	....	၁၂၂
ဂိလာနနှင့် ထီး	....	....	....	၁၆၃
ဂိဟိပါရုဘများ	....	....	....	၁၇၂
ဂိဟိဂိကဌနီဘာရေန	....	....	....	၂၆၂
ဂုဏ္ဍကစသော သလာက	....	....	....	၁၁၀
ဂုဏ္ဍကဘဏ်	....	....	....	၃၇၁
ဂုဏ္ဍကဘဏ္ဍ	....	....	....	၃၇၀
ဂေါ်ယံသိကာယ	....	....	....	၁၄၉
ဌေရေဒ္ဓက်စသည် မအာ၀	....	....	....	၂၇၆
ဌေရေဒ္ဓက် လူ့ဥစ္စာ မကိုင်ကောင်း		....	....	၁၃၄
စက္ကလိဘံ	....	....	....	၂၉၉
စတုရာရက္ခ ဘာ၀နာ	....	....	....	၂၄၇
စတုရံသံ=စတုရဿံ	....	....	....	၁၆၆
စတုဿာလဘဏ်	....	....	....	၂၁
စန္ဒကူးသပိတ်	....	....	....	၁၃၃
စဒ္ဓေတ္ထာ=စဒ္ဓိတ္ထာ	....	....	....	၁၄၃
စာအံ မီးထွန်းမှစ၍ ခွင့်ပန်	....	....	....	၄၁၀
စာတိုးဘိုးအံ, တို့တိုးချ	....	...	....	၂၄၅
စာတုဒ္ဒိသသ	....	....	....	၁၀၃
စာတုမာသ် နိသ်ဒနံ	....	....	....	၁၅၆
စာရေးတံမဲကို နေ့တိုင်းချပါ	....	....	....	၃၅၅
စုဠသခန္ဓကဝတ်	....	....	....	၄၂၁
စောဒက စုဒ်ဘကစိတ်ထား	....	....	....	၄၃၄
ဆဏ္ဍသဒ္ဒိနှင့် ရှေးဝါဒ	....	....	....	၃၂
ဆွမ်းစားရာ၌ ထိုင်ပုံကျင့်ဝတ်	....	....	....	၄၁၀
ဆွမ်းစားသပိတ်ခြေ	....	....	....	၁၅၀
ဆွမ်းလောင်း မလောင်း သိရန်	....	....	....	၄၁၉

အက္ခရာစဉ်				စာမျက်နှာ
ဇနွာဃရပဠိဆွာဒီစသည်	....	....	....	၁၅၄
ဌိတမ္ဘော (သမုဒ္ဒေါ)	....	....	....	၄၂၄
တခုဖြင့် အများကို လမ်းပို့	....	....	....	၂၇၁
တထာနာသိတကောဝ	....	....	....	၁၂၁
တဿဟါဒိယသိက	....	....	....	၉၉
တရားဟောရာ၌ အသံလုပ်ပြစ်	....	....	....	၁၃၀
တာလဝဏ္ဏဲ (ယပ်)	....	....	....	၁၆၃
တာဝကားလိကံ	....	....	....	၁၄၂
တိကဘောဇနံ	....	....	....	၃၀၆
တိတ္ထိရဇာတ်ဂါထာ	....	....	....	၅၃၉
တိဏဝတ္ထာရက	....	....	....	၁၀၁
တိလသံဂုဋ္ဌိကာ	....	....	....	၁၀
တိဝဿန္တရ	....	....	....	၂၆၀
တုမော	....	....	....	၃၀၂
ထာဝရချင်း လပုံ	....	....	....	၂၆၅
ဒကွိဏောဒကံ	....	....	....	၄၁၂
ဒါယကာဏ်ခြေတနှာ ငဲ့ရပုံ	....	....	....	၂၅၆
ဒီဃာသန	....	....	....	၂၆၀
ဒုမာသိက, ဒုဝဂ္ဂုလ	....	....	....	၁၂၆
ဒူတေနုပသမ္ပဒါ	....	....	....	၄၄၇
ဒေဝသိကံ အာရောစေတဗ္ဗံ	....	....	....	၄၃
ဒဏ္ဍကထိနံ	....	....	....	၁၄၇
ဒန်ပူခဲရကျိုး	....	....	....	၁၇၆
ဓိမဂ္ဂရဏော	....	....	....	၂၀၇
ဓူမကာလိကင်္ဂ	....	....	၂၀၉,	၄၅၃
ဓောတပါဒကံ	....	....	....	၁၆၁
ဓမ္မကထာအန္တရာယ် (အသံ)	....	....	....	၁၀၀
နကုလဝံ ဂမေန္တိ	....	....	....	၄၅၅
နက္ခတ္တပဒါနိ	....	....	....	၄၁၇
နစ္စဂီတနှင့် အာပတ်	....	....	....	၁၂၉
နဝကမ္ပံ, သံဃိကဘူမိဒါနံ	....	....	....	၄၄၀
နိက္ခိတ္တဝတ်၏ ပရိဟာရ	....	....	....	၅၁
နိဗ္ဗာပေတိ (ပေကွေတိ)	....	....	....	၉၂
နိဒ္ဒါပေတဗ္ဗံ	....	....	....	၃၇၉
နိန္နေတဗ္ဗံ	....	....	....	၃၇၀
နိဗန္ဓာပိတံ	....	....	....	၃၆၃

အကြွရာစဉ်				စာမျက်နှာ
နိယသ(သ)ကမ္မံ	....	....	....	၄
နိလ္လေခဇန္တေဃရံ	....	....	....	၁၅၆
နိသေဏီ	....	....	....	၁၄၆
နေတ္ထောရံ	....	....	....	၀
နန္ဒိမုခိယာ	....	....	....	၄၂၂
ပကတတ်တမျိုး	....	....	....	၁၆
ပကတိဝိကာရသမ္ဘန်	....	....	....	၅၃၉
ပကာသနိယကံ	....	....	....	၃၀၃
ပက္ခိကဘတ်နှင့် ဥပေါသထိကအထူး		....	....	၃၆၀
ပစ္စာဒိယတိ	....	....	....	၄၂၆
ပဏ္ဍိမံ အနုကမ္ပတိ	....	....	....	၅၁၄
ပဋိသောရဏီယံ	....	....	....	၁၂
ပဋိကုဋ္ဌိယော (တော)	....	....	....	၃၀၅
ပဏ္ဍိတအာဝ ဣ	....	....	....	၄၀၄
ပတ္တနိကုဋ္ဌနကံ ပြုပုံ	....	....	....	၁၆၀
ပတ္တေန ပတ္တဟတ္ထောဝါ	....	....	....	၁၄၁
ပတ္ထဒ္ဓေနကာယေန	....	....	....	၃၀၃
ပဒဠိတိဟားရသ	....	....	....	၂၀၆
ပဒ္ဓလောမာ	....	....	....	၀
ပပါတော	....	....	....	၄၂၃
ပပ္ပဲယျ	....	....	....	၅၀၄
ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ	....	....	....	၄
ပရိမုခံအနက်	....	....	....	၁၆၆
ပရိယတ်သည် သာသနာကိုတည်စေ		....	....	၂၄၄
ပရိသာဝဏ်	....	....	....	၁၅၀
ပလိတံ (အမွေးဖြူ)	....	....	....	၁၆၀
ပဟာဌကဏ္ဍာ၊ ပါလော	....	....	....	၃၀၄
ပါတိမောက္ခဏ္ဍပန	....	....	....	၄၂၅
ပါဒကထလိကံ	....	....	....	၁၇
ပါဒဝိဋ္ဌံ	....	....	....	၁၇
ပါရိဟာရိယံ	....	...	....	၂၇၄
ပိဋ္ဌိမေဟိ ပါဒေဟိ	....	....	....	၃၀၅
ပိဋ္ဌအမျိုးမျိုး	....	....	....	၁၉၂
ပုထုပါဏိကံ	....	....	....	၁၂၄
ပြိုကျသောကျောင်းမှ ယူ၍သုံး	....	....	....	၂၉၇
ပိုက်တွေ့ကာ၍ ရေချိုး	....	....	....	၁၃၃

အကွေ့ရာစဉ်			စာမျက်နှာ
ဓာတိကမ္ဘံ	....	....	... ၂၀၁
ဗလဝါဗလဝံ	....	....	.... ၂
မာဟုလ္လိကာနုယောဂ	....	....	.... ၁၆၂
ဗိဒဒလကံ (ဗိဒဒလကံ)	....	....	.... ၁၄၇
ဗိဒဒလမ္ဘကံ	....	....	.... ၁၉၁
ဗီဘစ္ဆံ	....	....	.... ၁၆၈
ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါအနက်ပေးပုံ	....	....	.... ၄၆၉
ဗျာဝဋ္ဌာ	....	....	.... ၉
ဘဏ္ဍနကလဟအနက်	...	....	.... ၄၆၉
ဘတ္တာ၏အကပ္ပိယဝေါဟာရ	....	....	.... ၃၀၃
ဘတ္တိ (ဘိတ္တိ) ကမ္ဘံစသည်	....	....	.... ၂၀၀
ဘတ္တုဒ္ဒေသက လဇ္ဇီပေသလ	....	....	.... ၃၁၃
ဘတိန္ဒိဝိဇ္ဇံ	....	....	.... ၂၅၃
ဘဒ္ဒပိဋ	....	....	.... ၁၉၂
ဘိက္ခဏ္ဍေန	....	....	.... ၄၅၆
ဘိက္ခု (ဂိဟိ) ဝစနံ	....	....	.... ၁၁
ဘိက္ခုသည် ဘိက္ခုနီအတွက် ကပ်	....	....	.... ၄၄၅
ဘိက္ခုနီကြောင့် သာသနာ	....	....	.... ၄၃၆
ဘိက္ခုနီလူဝတ် ဝတ်လျှင်	....	....	.... ၄၄၉
ဘိက္ခုနီတို့၏ ဝစ္စကုဋိ	....	....	.... ၄၅၁
ဘုသိကာ ဥဒ္ဒရုပေတမ္ဘာ	....	....	.... ၃၇၉
ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈ ပါး	....	....	.... ၃၉၄
ဘိက္ခုတိ ဝဝတ္ထာနံ	....	....	.... ၃၃
မကသကုဋိကာ	....	....	.... ၁၅၁
မလ္လည်းစားဘဲ အမှန်ပြော	....	....	.... ၂၅၇
မလ္လမုဋ္ဌိကာ	....	....	.... ၁၂၂
မလ္လကမ္ဘလ သဏ္ဌာနေန	....	....	... ၁၂၄
မဒ္ဒေါရိကံ	....	....	.... ၁၅၀
မဟာယေရ်က တရားဟောတို့ တိုက်တွန်းရာ၌ ကျင့်ဝတ်			... ၄၀၉
မဟာပေဒ္ဒဘတ္တေ	....	....	.... ၂၂
မဟာမဂ္ဂတော သြဇာမ	....	....	.... ၄၀
မဟိ ဝိကြ္ကမ္ဘတော	....	....	.... ၃၀၀
မာနတ္တံ	....	....	.... ၄၄
မာနသိ (ဿယိ) နော	....	....	.... ၃၀၀
မိမုနေ, ပရိဘဏ္ဍနေ	....	....	.... ၁၃၇
မိဿကယာဂ, ဘတ္တ	....	....	.... ၃၆၆

အကွေ့ရာစဉ်				စာမျက်နှာ
ဓိဿကသမောခံဝန်	....	....	....	၇၅
မုဏ္ဍာဝန်ကြီး	....	....	....	၁၇၆
မဇ္ဈန္တာန်	....	....	....	၂၂၁
မောဃသုဇ္ဇက	....	....	....	၁၄၀
မဗ္ဗိုင်ကာ	....	....	....	၄၃၆
ယတ်ခတ်နည်း	....	...	....	၄၀၅
ယဿန္တရတော နှင့် ကောဟ	....	....	....	၃၀၁
ယေဘုယျသိကာ	....	....	....	၉၆
ယန္တကံ, သူစိကံ	....	....	....	၁၀၉
ရက္ခိတ ဝေါဝိတ	....	....	....	၂၇၉
ရတ္တိဇ္ဇေဒ, ဝတ္ထုဘေဒ	....	....	....	၃၁
ရပ်နေရာသည် သေနာသန မဟုတ်		....	....	၂၂၂
ရာဝရိနယ စသည်	....	....	....	၃၉၆
ရာဇညောတကာနှာမ	....	....	....	၃၀၄
ရိတ္တပေါတ္ထက (ပေရွက်)	....	....	....	၂၀၂
ရေစစ်မယူသဲ ခရီးသွားမှ	....	....	....	၁၅၀
ရောမန္တက	....	....	....	၁၆၄
ရှာတွင်းခ် သံသာဋ္ဌိကို ဖိရှ် မထိုင်ရ		....	....	၄၁၂
ရှေးက သပိတ်အိတ်	....	....	....	၄၁၆
ရှင်ဒေဝဒတ်၏ ပကတတ် အဖြစ်	....	....	....	၃၉၃
လူတို့အား တဝက်ဝေပေး	....	....	....	၃၇၅
လူတို့က လျှောက်ရာ၌ ကျင့်ဝတ်	....	....	....	၄၀၉
လေသကပ္ပေန	....	....	....	၂၁၄
လောကာယတကျမ်း	....	....	....	၁၀၀
လက်သည်း ခြေသည်းကို ချောအောင် ပြုခြင်း		....	....	၁၆၅
လျှောက်ပုံ နားမလည်လျှင် မေးနည်း		....	....	၃၁၀
လဲ ၃ မျိုး	....	....	....	၁၉၄
ဝစ္ဆကုဋ္ဌိဝတ်များ	....	....	....	၄၂၀
ဝယကမ္ပံ	....	....	....	၂၉၄
ဝလယံ	....	....	....	၁၂၅
ဝဿသဟဿံ ဌဿတိ	....	....	....	၄၃၇
ဝဿာရတ္တော	....	....	....	၄၂၀
ဝါဆိုပြီး ကျင့်ဝတ်များ	....	....	....	၂၄၃
ဝါတပါန အပိတ်များ	....	....	....	၁၀၉
ဝါတွင်း နိဗ္ဗဝတ်	....	....	....	၂၄၂
ဒိကုဋ္ဌနိဿိကို မပြုရ	....	....	....	၁၃၄

အက္ခရာစဉ်				စာမျက်နှာ
ဝိဇ္ဇေတ္တာ ဂါထာဟောတမ္ဘံ	....	....	....	၂၃၇
ဝိပစ္စတာယ	....	....	....	၁၀၃
ဝိဌပနံ, ဒီဃနီ	....	....	....	၁၆၂
ဝိဓာ (ခါးပန်းသီး)	....	....	....	၁၇၁
ဝိနယာတိသာရေ	....	....	....	၄၆၁
ဝိပ္ပကတဘောဇနော	....	....	....	၂၁၁
ဝိသေသကံ	....	....	....	၄၄၃
ဝိဟာရဝါရိကသ (ကာနံ)	....	....	....	၃၄၅
ဝိဟာရံ, အနုယောဂံ, ပါသာဒံ	....	....	....	၅၇၂
ဝိဝါဒါမိကရဏ	....	....	....	၁၀၀
ဝေဒယာမိ	....	....	....	၄၆
ဝေယာယိကံ	....	....	....	၂၀၇
ဝလ္လိကာ	....	....	....	၁၂၅
ဝါး၏ ဂရုဘာဏ်ဖြစ်ပုံ	....	....	....	၂၀၀
သကာယ နိရုတ္တိယာ	....	....	....	၁၇၉
သစ္စာပေတိ	....	....	....	၁၂
သဇာတိသာဓာရဏအမည်	....	....	....	၆၂
သညာပေတိ	....	....	....	၉၂
သတိဝိနယသ	....	....	....	၉၄
သတ် ဟတ္ထိစသော ဂါထာနက်	....	....	....	၅၀၃
သတ္တဂ်ပဏ္ဏ	....	....	....	၁၉၂
သဒ္ဓါဒေယ္ယဝိနိပါတဒုတ္တဋ	....	....	....	၄၄၅
သနေတ္တိကာ	....	....	....	၄၅၆
သပ္ပဋိမံသော	....	....	....	၄၃၁
သပိတ်ခြေအမျိုးမျိုး	....	....	....	၁၃၆
သပ္ပိစသည်နည်းလျှင် ကျင့်ဘွယ်	....	....	....	၄၁၃
သပိတ်ထဲ၌ လက်မဆေးရ	....	....	....	၁၄၃
သမောဓာနေတ္တာ	....	....	....	၆၅
သမာသ်နှင့်ဝါကျ	....	....	....	၅၅
သမာနဝဿိကာသန	....	....	....	၃၇
သမုစ္စယခန္ဓကအမည်	....	....	....	၉၁
သမောဓာနပရိဝတ်ကောင်း	....	....	....	၆၉
သရိတက် (ကျောက်မှန်)	....	....	....	၁၄၅
သလာကာယဝါ	....	....	....	၃၃၉
သလာကဘတ္တ (သလာကာ)	....	....	....	၃၀၄
သဝစနီ (နီ) ယံ	....	....	....	၂၅

အကွဲရှာစဉ်				စာမျက်နှာ
သဟာစရဏဗျာနုပစာ	....	....	....	၁
သဟံဝါသ	....	....	....	၄၀
သာဝတ္ထိကသာ ဘိက္ခဝေ	....	....	....	၅၀၅
သာဝသေသ, အနုဝသေသအာပတ်		....	....	၃၉၉
သာသနာ ၅ ထောင်	....	....	....	၄၃၀
သိဂီလောဏန္ဒ အပြစ်	....	....	....	၄၅၉
သိတံဥဏ္ဍံ ပဋိဟနတိဂါထာ	....	....	....	၁၀၄
သိတင်းကြီးကို ခိုင်းနိုင်ရာဌာန	....	....	....	၂၁၃
သိသပ္ပမာဏခေါင်းခုံး	....	....	....	၁၉၆
သုတ္တဝိဘင်္ဂ် အနက်တမျိုး	....	....	....	၄၆၃
သုတ္တဝိဘင်္ဂ်, ပဒဘာဇနီယ	....	....	....	၄၅၇
သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ	....	....	....	၆၇
သုဝဏ္ဏမယစသည် သံယောဇဉ်	....	....	....	၂၆၀
သူဒိကာ, ဃဋိကာ	....	....	....	၁၅၃
သေနာသနဂ္ဂါဟ	....	....	....	၂၁၇
သေနာသန ၄ မျိုး	....	....	....	၁၀၂
သေနာသန ပညာပကဘုဏ်	....	....	....	၂၂၀
သေနာသနပရိဘောဂအပ်	....	....	....	၂၇၆
သေမှပေးလျှင် အပေးမမြောက်	....	....	....	၄၄၄
သေသံ ဥတ္တာနမေဝ	....	....	....	၄၂၀
သေယျဂ္ဂေန	....	....	....	၂၁၅
သောစ သမ္ဘဒေါ	....	....	....	၁၀၇
သောက်ရေကပ်နည်း	....	....	....	၄၀၅
သောဋ္ဌသိ ကလံ	....	....	....	၂၀၆
သံဃဘတ္တစသည်	....	....	....	၃၀၃
သံဃဘေဒဖြစ်ပုံ	....	....	....	၃၉၁
သံယောဇဉ်ခွဲ သတိပြု	....	....	....	၃၀၂
သံယောဇဉ် ကျောင်း	....	....	....	၂၉၃
သံဃံ ဘိန္ဒိတ္ဝာ	....	....	....	၃၀၇
သန္ဓိဗ္ဗယသစသည်	....	....	....	၄၇၂
သမ္ဘာဝေ လောဓ	....	....	....	၁၆၇
သမ္ဘတိအနက်တမျိုး	....	....	....	၅၂၇
သမ္ဘန္ဓတိ	....	....	....	၃၀၂
သံသရဏက်ဋိက	....	....	....	၂၀၅
ဟတ္ထိနဂကျောင်း	....	....	....	၂၆၁

ဗုဇ္ဈတ္ထဒီပနီ

၁။ ကမ္မက္ခန္ဓက

တဒ္ဓနိယကမ္မကထာ

☰ ၁။ စူဠဝဂ္ဂသ-စူဠဝဂ္ဂပါဠိတော်၏၊ ပဌမေ-ပဌမဖြစ်သော၊ တာဝ-ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒေ-သော၊) ကမ္မက္ခန္ဓကေ-ကမ္မက္ခန္ဓကၦ၊ ပဏ္ဏုကလောဟိတကာတိ-ပဏ္ဏုကလောဟိတကာဟူသည်ကား။ ပဏ္ဏုကောစေဝ-ပဏ္ဏုကလည်းကောင်း၊ လောဟိတကောစ-လောဟိတကလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဆသု-၆ ပါးကုန်သော၊ ဆဗ္ဘဂ္ဂိယေသု-ဆဗ္ဘဂ္ဂိယရဟန်းတို့တွင်၊ ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ ဇနာ-ရဟန်းတို့သည်၊ (ဘဏ္ဍနကာရကာ-စသည်ၦစပ်၊) တေသံ-ထိုပဏ္ဏုကလောဟိတက ရဟန်းတို့၏၊ နိဿိတကာပိ-မှီတတ်သော တပည့်တို့သည်လည်း၊ ပဏ္ဏုကလောဟိတကာတ္တေဝ-ပဏ္ဏုကလောဟိတကတို့ဟူ၍ပင်၊ ပညာယန္တိ-ထင်ရှားကုန်၏။

စူဠဝဂ္ဂသ ပဌမေ။ ။ကျမ်းအစၦ ပဋိညာဉ်နိဒါန်းစကား ပါရှိရိုးဖြစ်သော်လည်း မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၏ အစၦ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤၦ ထပ်၍မပြတော့၊ ခဲ့ဦးအံ့-မဟာဝဂ္ဂနှင့် စူဠဝဂ္ဂသည် ဝဂ်အကျဉ်း ဝဂ်အကျယ်နေပုံသာ ကွဲပြားၦ စာအသွားအလာကား ထူးမခြားသောကြောင့် ပဋိညာဉ်နိဒါန်းစကားကို မဟာဝဂ္ဂ အစတုန်းကပင် "ခန္ဓကံ ခန္ဓတောဝိဒါ" စသည်ဖြင့် တစ်ပေါင်းတည်း ပြခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာၦ အထူးမပြတော့ဘဲ စာသွားရှိတိုင်းသာ ဖွင့်ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် "စူဠဝဂ္ဂသ ပဌမေ ကမ္မက္ခန္ဓကေ" စသည်ကို မိန့်သည်၊ "ပါရိဝါသိက စသော နောက်ခန္ဓကတို့ကို ထောက်၍ ပဌမဖြစ်သော ကမ္မက္ခန္ဓကၦ" ဟုလို။

တေသံ ၊ပေ၊ ပညာယန္တိ။ ။[ပဌမ ဆဗ္ဘဂ္ဂိရဟန်း ၆-ပါးကို ကုလဒူသနသိက္ခာပုဒ်ၦ ပြထားခဲ့ပြီ။] ထို ၆-ပါးထည်းၦ ပဏ္ဏုကနှင့် လောဟိတက ၂-ပါးတို့ပါဝင်ကြ၏၊ ထို ၂-ပါးတို့၏ တပည့်များလည်း သဟစရဏနည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း, ဌာနနိဿယဖြစ်သော ဆရာတို့၏ ပဏ္ဏုကလောဟိတကအမည်ကို ဌာနီနိဿိတဖြစ်သော တပည့်တို့အပေါ်ၦ တင်စားသော ဌာနူပစာရအားဖြင့်လည်းကောင်း "ပဏ္ဏုကလောဟိတက"ဟု ထင်ရှားကြသည်။

ဋီကာ။ ။ယင်မြီ ပဝေသယ-ဒုတ်ကို သွင်းလိုက်၊ ကုန္ဓေ ပဝေသယ-လှံတို့ကို သွင်းလိုက်၊ ဣတိ အာဒိသုဝိယ သဟစရဏဘာဝေန (ဒုတ်နှင့် ဒုတ်ကိုင်သူသည် အတူဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း, လှံနှင့် လှံကိုင်သူသည် အတူဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း, ဤသို့ ဆရာနှင့် တပည့်တို့ အတူတကွဖြစ်ဘက်ဟူသော နည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း) နိဿိတေသု (မှီတတ်သော ဘတပည့်တို့အပေါ်ၦ) နိဿယဝေါဟာရေန ဝါ(မှီရာဖြစ်သော ဆရာတို့၏ အမည်အားဖြင့်

ဗလဝါ ဗလဝံ ပဋိမန္ဓေထာတိ-ကား၊ သုဋ္ဌုပလဝံ-အလွန် အားရှိစွာ၊ ပဋိဝဒထ-ပြန်၍ ပြောကြကုန်၊ [ယောဇနာ၌ "မန္တမာတ်၏ ဂုတ္တဘာသနအနက်ကိုယူ၍ ပတိကို "ပဋိဆန္နဋ္ဌာနေ"ဟု ဖွင့်လေသည်။] အလမတ္ထတ္ထရာတိ-ကား၊ သမတ္ထတရာ-သာ၍ စွမ်းနိုင်သူတို့သည်၊ ("ဟောထ"ဟု ထည့်စပ်။)

ဗလဝါ ဗလဝံ။ ။"ဗလဝ ဗလဝံ"ဟု ဆိုလိုလျက် ဝါစာသိလိဋ္ဌအကျိုးငှာ ဝ၏ အကို ဒီဃပြု၍ "ဗလဝါ ဗလဝံ"ဟု ဖြစ်၏၊ အနက်တူသဒ္ဒါ ၂-ခု ဆင့်နေသောကြောင့် အတိသယ အနက်ကို ဟောရ၏၊ "ဒုက္ခဒုက္ခံ"ပုဒ်၌ အလွန်ဆင်းရဲသော ဒုက္ခအစစ်ကို ယူရသကဲ့သို့တည်း၊ ထို့ကြောင့် "သုဋ္ဌုဗလဝံ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "ဒုက္ခမေဝ ဒုက္ခံ"ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ "ဒုက္ခဒုက္ခံ"သည် တစ်ပုဒ်ထည်းဖြစ်သကဲ့သို့ "ဗလဝါယေव ဗလဝါ"ဟု ပြု၍ "ဗလဝါ ဗလဝံ"လည်း ဒုတိယန္တ တစ်ပုဒ်ထည်းသာတည်း။ [ဗလဝါ ဗလဝန္တိ ဣတိ ဗေပဒ် ၊ပေ၊ အတိဝိယ ဗလဝံ ကတ္တာ ပဋိဝစနံ ဒေထဲတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

ဆက်ဦးအုံ- ဤဋီကာ၌ "အတိဝိယ ဗလဝံ ကတ္တာ"ဟု ကတ္တာထည့်၍ ဖွင့်သောကြောင့် "ဗလဝါဗလဝံ"ကို ကြိယာဝိသေသနဟုလည်းကောင်း, "ပဋိဝစနံ ဒေထ"ဟူသော အဖွင့်ကို ကြည့်၍ ပဋိမန္ဓေထ၌ မန္တမာတ်သည် ဘာသနအနက်ဟောဟုလည်းကောင်း သိပါ။ ဂုတ္တ ဘာသနဟူသော တိုင်ပင်ခြင်းအနက်ဟောမဟုတ် ဟူလို၊ ပါဠိတော်၌ ဆိုလိုရင်းကား-"မဲ့ ခေါ် တုမ္မေ အာယသ္မန္တော ဧသော အဇေသိ-ဤသူက အရှင်တို့ကို မနှိုင်ပါစေလင့်၊ ဗလဝါ ဗလဝံ ပဋိမန္ဓေထ-အရှင်တို့က အလွန်အားရှိစွာ ပြန်၍ ပြောကြပါ၊ အာဘောင်အာရင်းသန်သန်နှင့် ပြန်၍ ပြောကြပါ" ဟူလို။

အလမတ္ထတရာ။ ။အလမတ္ထ၌ အဲတ္ထသဒ္ဒါသည် သဘာဝအနက်ကို ဟော၏။ အလံ+ အတ္ထာယေသန္တိ အလမတ္ထာ (စွမ်းနိုင်သူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသူတို့) ဝိသေသေန+ အလမတ္ထာ အလမတ္ထတရာ-အထူးအားဖြင့် စွမ်းနိုင်သူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသူတို့ ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏။ "အမတ္ထတရာ"ကား လိုရင်းကိုသာပြသော အဓိပ္ပာယတ္ထတည်း။ [အလ မ်ထ္ထောတိ.သမတ္ထသဘာဝေါ၊ သော စ အတ္ထတော သမတ္ထော ဧဝါတိ၊-သုတ်ပါထေယျ, သိဂ္ဂါ လောဝါဒသုတ် ဋီကာ၊] ယောဇနာ၌ "အလမတ္ထတရာ"ဟု ရှိ၏၊ ဤဋီကာဖွင့်ပုံနှင့် မညီ။

အဓမ္မကမ္မဒ္ဒါဒသကကထာ

၄။ အသမ္ဘုဓါ ကတန္တိ အာဒီသု-အသမ္ဘုဓါ ကတံ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) သံယမမ္မဝိနယပုဂ္ဂလသမ္ဘုဓါနံ(နိ)-သံယသမ္ဘုဓ, ဓမ္မ သမ္ဘုဓ,ဝိနယသမ္ဘုဓ,ပုဂ္ဂလသမ္ဘုဓတို့ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ (ဟောတိ၊)

အသမ္ဘုဓါ ကတန္တိ အာဒီသု။ ။နေ+သမ္ဘုဓါ အသမ္ဘုဓါ-မျက်မှောက် မဟုတ်, မျက်ကွယ်၊ သံယာကို ကြဉ်၍ ပြုခြင်းသည် သံယာ၏ မျက်ကွယ်မည်၏၊ ဟုတ်မှန်သောသဘော မရှိဘဲ ပြုခြင်းသည် ဓမ္မ၏ မျက်ကွယ်မည်၏၊ စောဒနာ သာရဏာဟူသော ဝိနည်းထုံးစံအတိုင်း

စုဒိတက်-စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပ္ပဋိပုဒ္ဓိတ္တာ-တစ်ဖန် မမေးမူ၍၊ (မစစ်ဆေးဘဲ) ကတံ (ဟောတိ၊) တသေဝ-ထိုစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏ပင်၊ အပ္ပဋိညာယ-ဝန်မခံဘဲ၊ ကတံ (ဟောတိ၊) အဒေသနာဂါမိနိယာတိ-ကား၊ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ ဝါ-ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေသာပတ္တိယာ ဝါ-သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ (ကတံ ဟောတိ။)

ဣဒ-ဤတဇ္ဇနီယကံ၌၊ ပုရိမကေသု-ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ တီသု-သုံးပါးကုန်သော၊ တိကေသု-တိက်တို့၌၊ နဝပဒါ-၉ ပုဒ်တို့ကို၊ အဓမ္မေန ကတံ ဝဂ္ဂေန ကတန္တိ-အဓမ္မေန ကတံ, ဝဂ္ဂေန ကတံဟူကုန်သော၊ ဣမေဟိ-ဤ၂-ပုဒ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဧကေကံ-တစ်တိက် တစ်တိက်ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ နဝတိကာ-၉ တိက်တို့ကို၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တာ-ကုန်ပြီ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံသော တိက်တို့သည်လည်း၊ ဒ္ဝါဒသ-ကုန်သော၊ တိကာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ပဋိပက္ခဝသေန-ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သုက္ကပက္ခေပိ-သုက္ကပက္ခ၌လည်း၊ ဒ္ဝါဒသ-ကုန်သော၊ ဧတေယေဝ တိကာ-ဤတိက်တို့ကိုပင်၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တာ-ကုန်ပြီ။/

☰ ၆။ အနနုလောမိကေဟိ, ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိတိ-ကား၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ-ရဟန်းတို့အား၊ အနနုစ္ဆဝိကေဟိ-မလျော်ကန်ပတ်ကုန်သော၊ သဟသောကိတာဒီဟိ-အတူတကွ ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသူတို့၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော၊ [သောကော ယေသံ အတ္ထိတိ သောကိနော၊ သဟ+သောကိနော သဟသောကိနော၊ သဟသောကိနံ+ဘာဝေါ သဟသောကိတာ၊ အာဒိဖြင့် သဟနန္ဒိတာစသည်ကို ယူ။] ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ-လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်းတို့ဖြင့်၊ ("ဂိဟိသံသဋ္ဌော ဝိဟရတိ"ပါဠိတော်၌ စပ်။)

မပြုခြင်းသည် ဝိနယ၏ မျက်ကွယ်မည်၏၊ ကမ္မာရဟဖြစ်သူ၏ မျက်ကွယ်၌ပြုခြင်းသည် ပုဂ္ဂလ၏ မျက်ကွယ်မည်၏။ အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌လာသော အပ္ပဋိပုစ္ဆာကတံ အပ္ပဋိညာယကတံ တို့ကိုယူ၊ ထို့ကြောင့် "စုဒိတကံ အပ္ပဋိပုစ္ဆိတ္တာ ကတံ, တသေဝ အပ္ပဋိညာယကတံ"ဟု ဖွင့်သည်။

နဝပဒါ ၊ ဝေ၊ ဝုတ္တာ။ ။နဝပဒါကို ဝုတ္တာ၌ သာမညကံ, နဝတိကာကို ဝိသေသကံ အဖြစ်ဖြင့် စပ်၊ ၉-ပုဒ်တို့ကို ၉-တိက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သည်-ဟူလို၊ ယောဇနာ၌ကား- ဧကေကံ၌ စပ်၍ "နဝပဒါ"ကို "နိဒ္ဒါရဏာအနက်၌ ပဌမာသက်ထား၏"ဟု ကြံလေသည်၊ ["သုက္ကပက္ခေ သုပိ"ဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် တွေ့ရ၏။ "ကဏှပက္ခ-သုက္ကပက္ခ"ဟူသည် အပြန်အလှန် တစ်ဖို့စီသာရှိသောကြောင့် "သုက္ကပက္ခေပိ"ဟု ဧကဝုစ်ဖြင့် ရှိသင့်ပါသည်။]

အမှာ။ ။ဤမှနောက်၌ "နှ ဥပသမ္ဘာဒေတဗ္ဗန္တိ ဥပဋ္ဌာယေန ဟုတ္တာ နှ ဥပသမ္ဘာဒေတဗ္ဗံ"မှ စ၍ "နှ ဘိက္ခုဟိ သမ္ဘယောဇေတဗ္ဗန္တိ အညမညံ ယောဇေတ္တာ ကလဟော နှ ကာရေတဗ္ဗော"ဟု ရှေးစာအုပ်တို့၌ တွေ့ရ၏။ ထိုသံဝဏ္ဏနာ၏ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ပါဠိသည် ဤနေရာ၌ မရှိသေး၊ နောက် တိုက်ရိုက်ရှိသော ပါဠိဝါသိကကွန်ကဋ် ဖွင့်ပြလတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့် ဤနေရာ၌ အနက်မပေးဘဲငေးပါသည်။

တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနန္တိ အာဒိ-အစရှိသော စကားရပ်ကို၊ ဧကေကနာပိ-တစ်ပါးတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ အဂေါ်နေ-အဂေါ်ဖြင့်၊ တဇနီယကမ္မံ-တဇနီယကံကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣဒါနိ (ဣမသ္မိံ ဣဒါနိ)-ဤအခါတို့ ဒသနတ္ထံ-ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ ဟိ-မှန်၊ တဇနီယဿ-တဇနီယကံ၏၊ ဝိသေသေန-အခြား အဂေါ်တို့မှ ထူးသောအားဖြင့်၊ (ဗာလ, အဗျတ္တစသည်တို့မှ ထူးသောအားဖြင့်) ဘဏ္ဍနကာရကတ္တံ-ငြင်းခုံမှုကို ပြုတတ်သူ၏အဖြစ်သည်၊ အဂေါ်-အဂေါ်တည်း၊ နိယသဿ-နိယသကံ၏၊ (ဝိသေသေန) အဘိဏှာပတ္တိကတ္တံ-မပြတ်အာပတ်ရှိသူ၏အဖြစ်သည်၊ (အဂေါ်-တည်း၊) ပဇ္ဇာဇနီယဿ-ပဇ္ဇာဇနီယကံ၏၊ (ဝိသေသေန) ကုလဒူသကတ္တံ-အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သူ၏ အဖြစ်သည်၊ (အဂေါ်-တည်း၊ ဣဒါနိ-သို့) ဝုတ္တံ-ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်ပြီ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ တီသု-ဌ-ပါးကုန်သော၊ ဣမေသု အဂေါ်သု-ဤအဂေါ်တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော အဂေါ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာနိပိ-အလုံးစုံသော ကံတို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ယဒိ ဧဝံ-ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်၊ [(တစ်နည်း) တီသု-ကုန်သော၊ ဣမေသု အဂေါ်သု-တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ-ဖြင့်၊ သဗ္ဗာနိပိ-တို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ယဒိ ဝဋ္ဋတိ-အကယ်၍ အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ-ဤသို့ဖြစ်လသော်၊] စမ္မေယျက္ခန္ဓကေ-၌၊ ဝုတ္တံ - ဟောတော်မူအပ်သော၊ တဇနီယကမ္မာရဟဿ ၊ပေ၊ သာတိသာရော

ဧကေကနာပိ အဂေါ်နေ။ ။အထက်၌ "တီဟိ ဘိက္ခဝေ အဂေါ်ဟိ သမန္နာဂတဿ" စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော အနက်ကိုပင် "တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ" စသည်ဖြင့် အဘယ်အကျိုးငှာ ထပ်မံ၍ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံတိ အာဒိ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သည်၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသော စကားအရ အဂေါ် ၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ တဇနီယကံ ပြုထိုက်၏-ဟု ထင်မှတ်ဖွယ်ရှိရကား ထိုအဂေါ် ၃-ပါးကိုပင် "တိဏ္ဏံ ဘိက္ခူနံ"ဟု ရဟန်း ၃-ပါးအပေါ်၌ထား၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် "ထိုအဂေါ် ၃-ပါးတွင် တစ်ပါးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင်လည်း တဇနီယကံ ပြုနိုင်၏-ဟု ပြခြင်းအကျိုးငှာ ထပ်မံ၍ ဟောတော်မူအပ်ပါသည်" ဟူလို။

တဇနီယ စသည်။ ။တဇီယတိ ဧတေနာတိ တဇနီယံ၊ တမေဝကမ္မံ တဇနီယကမ္မံ၊ (ဘဏ္ဍနကာရက စသောအမှုကိုပြုတတ်သူကို ခြိမ်းခြောက်ကြောင်းကံ၊) နိယသတိ ဘဇတေတိ ဧတေနာတိ နိယသံ (ဒိဝါဒိဂိုဏ်းဖြစ်၍ နိယသတိဟု ကတ္တုရူပ်ဖြင့်ရှိစေ၊) ပုဒ်ပြီးသောအခါ၌ ကား- "နိ+ယသု-အပစ္စည်းဖြစ်၍ သယံယုဂ် မလို၊ ယောဇနာ၌ သယံယုဂ်ရှိ၏၊ နိယသမေဝ ကမ္မံ နိယသကမ္မံ (အသင်သည် ဗာလအဗျတ္တဖြစ်၍ ဆရာသမားကို မမှီဘဲ မနေရ-ဟု ဆရာသမားကိုမှီ၍ နေစေကြောင်း ကံ၊) ဂါမာဒီတော ပဇ္ဇာဇိယတိ ဧတေနာတိ ပဇ္ဇာဇနီယံ၊ တမေဝ ကမ္မံ ပဇ္ဇာဇနီယ ကမ္မံ၊ (ကုလဒူသကဖြစ်သော အမှုကို ပြုသည့်အတွက် သူ၏မှီ၍နေရာ မြို့ရွာစသည်မှ ထွက်သွားစေအပ်ကြောင်း ကံ။)

ဟောတီတိ-ဟူသော၊ ဣဒံ-ဤစကားသည်၊ ဝိရုဠှတိ-ဆန့်ကျင်သည် မဟုတ်ပါ လော၊ ဣတိ-ဤကား စောဒနာတည်း။

ဣဒဉ္စ-ဤစကားသည်လည်း၊ နှ ဝိရုဠှတိ-မဆန့်ကျင်၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ဝစနတ္ထ နာနာတ္တတော-သဒ္ဒါနက်၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ-ချေ၊ တဇ္ဇနီယ ကမ္မကာရဟသာတိ-ဟူသော၊ ဣမသ္မိ ဝစနသ္မိ-ဤသဒ္ဒါ၏၊ (စမ္မေယျကွန္ဒကဉ် လာသော ဤသဒ္ဒါ၏) ကမ္မသန္နိဿာနံ-မည်သည့်ကံဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိဝစနသ္မိ-တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော သဒ္ဒါ၏။ အဂ်ိသမ္ဘဝေါ-အဂ်ိ၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်၊ (အတ္ထော-တည်း၊) [ကံထိုက်, မထိုက်ခြင်းသည် လိုရင်းမဟုတ်သေး၊ ထိုအဂ်ိ၏ ရှိနေခြင်းသာ လိုရင်းအနက်ဖြစ် သည်-ဟူလို။] တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ သဒ္ဒါ ၂-မျိုး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ် ၂-မျိုး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) ယဒါ-၌၊ သံယေန-သံယာသည်၊ သန္ဓိပတိတ္တာ-စည်းဝေး၍၊ ဣမသ္မိ ဘိက္ခုနော-ဤရဟန်း၏ အပေါ်၌၊ ဣမံ နာမ ကမ္မံ-ဤမည်သော ကံကို၊ ကရောမ-ပြုကြကုန်စို့၊ ဣတိ-သို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ-ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဒါ-ဆုံးဖြတ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ကမ္မာရဟောနာမ-

---

ယဒိ ဧဝံ ၊ပေ၊ ဝိရုဠှတိ။ ။"စမ္မေယျကွန္ဒကဉ် တဇ္ဇနီယက်ထိုက်သူအား နိယသက် ပြုလျှင် အဓမ္မတံ အဓိနယက်ဖြစ်၏"စသော ဤစကားသည် "ဣမေသု ပန တီသု အဂ်ေသု စသော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်" မဟုတ်ပါလော၊ အဂ်ိ ၃-ပါးတို့တွင် ဘဏ္ဍာနကာရကတ္တာ ကြောင့် တဇ္ဇနီယက်ထိုက်နေသူအား ပဗ္ဗာဇနီယက်လည်း ပြုနိုင်၏ဟု ဤစကားက ဆိုထား သောကြောင့် ဆန့်ကျင်သည် မဟုတ်ပါလော-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။စာအုပ်တို့၌ "စမ္မေယျကွန္ဒကေ"၏ ရှေ့ဝယ် "ယံ"ဟု တွေ့ရ၏၊ ထို ယံ သဒ္ဒါသည် ယောဇနာ၌လည်း မပါ။ "ဣဒံ"ဟု တိုက်ရိုက်စွဲထားသော စကားနှင့်လည်း ဆန့်ကျင် ၏၊ ထို့ကြောင့် "ယံ"မပါခြင်းသာ ရှေ့နောက်ညီသည်။ [ယဒိ သတ္ထာနိ ကမ္မာနိ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ယောဇနာ၊ ဧဝံသတိ စမ္မေယျကွန္ဒကေ ဝုတ္တံ ဣဒံ ဝစနံ ဝိရုဠှတီတိ သမ္ဗန္ဓော၊-ယောဇနာ။]

ဣဒဉ္စ နှ ဝိရုဠှတိ။ ။ဤစမ္မေယျကွန္ဒက စကားလည်း "တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ"စကားနှင့် မဆန့်ကျင်ပါ။ "ကသ္မာ၊ ဝစနတ္ထနာနာတ္တတော"စကား ၂-ရပ်၏ ဆိုလိုရင်းအနက် အဓိပ္ပာယ် အားဖြင့် မတူသောကြောင့်တည်း၊ ချဲ့ဦးအံ့- စမ္မေယျကွန္ဒကဉ် "တဇ္ဇနီယကမ္မာရဟသ"ဟူသော သဒ္ဒါအနက်မှာ ကံပြုဖို့ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်၍ ကံပြုထိုက်နေသူတည်း၊ ဤ "တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ" စသော သဒ္ဒါအနက်ကား အဂ်ိ ၃-ပါးတွင် တစ်ပါးပါး၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "သံယာစည်းဝေးပြီး၍ တဇ္ဇနီယကံပြုဖို့ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးခါမှ နိယသကံစသည် ပြုလျှင် အဓမ္မကံ ဖြစ်သည်"ဟု စမ္မေယျကွန္ဒကဉ် ဟောတော်မူလိုရင်းတည်း၊ ဤနေရာ၌ကား ဘဏ္ဍာနကာရကတ္တာ စသော အဂ်ိတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အဂ်ိနှင့်ပြည့်စုံလျှင် အလိုရှိရာ ကံပြုဖို့ရန် ဆုံးဖြတ်နိုင် ခြင်းတည်း၊ ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ အခြားကံတစ်ခုကိုကား ပြောင်းလွှဲ၍ မပြုရ-ဟူလို။

ကဲ့ထိုက်သော ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဣမိနာ လက္ခဏေန - ဤလက္ခဏာ အားဖြင့်၊ တဇနီယာဒိကမ္မာရဟသ-တဇနီယကံ အစရှိသော ကံကိုထိုက်သော၊ တသ-ထိုရဟန်း၏ အပေါ်၌၊ နိယသကမ္မာဒိကရဏ-နိယသကံ အစရှိသည်ကို ပြုခြင်းသည်၊ အဓမ္မကမ္မဋ္ဌေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ အဝိနယကမ္မဋ္ဌ-သည်လည်း ကောင်း၊ (ဟောတိ၊) ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

ပန-ကား၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ ဘဏ္ဍနကာရကတ္တာဒိသု-ဘဏ္ဍနကာရ ကတ္တာ အစရှိကုန်သော၊ (စာအုပ်တို့၌ "တ္တ"မပါ၊ အထက်၌ပါခဲ့သည်၊) အဂေါ်သု-အဂ်ါတို့တွင်၊ အညတရံ-တစ်ပါးပါးသော၊ အဂ်-အဂ်ါသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တသ-ထိုရဟန်း၏အပေါ်၌၊ အာကခ်မာနော-အလိုရှိလတ်သော်၊ ဝါ-သော၊ သံယော-သည်၊ ယထာနုညာတေသု-အကြင်အကြင် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အဂေါ်သု စ-အဂ်ါ တို့တွင်လည်းကောင်း၊ ကမ္မေသု စ-ကံတို့တွင်လည်းကောင်း၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးသော၊ အဂေါ်နေ-အဂ်ါကြောင့်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ ဝဝထပေတွာ-ပိုင်းခြားသတ်မှတ်, ဆုံးဖြတ်ပြီး၍၊ တံ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ကမ္မာရဟံ-ကံထိုက်သူကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကရေယျ-ပြုနိုင်၏။ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ-ဤတိဏ္ဍံ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ("ဧတ္ထာတိ ကမ္မက္ခန္ဓကေ"ဟု ယောဇနာ စွဲ၏။) ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ဧဝံ-ဤသို့ ဆုံးဖြတ်လသော်၊ ပုဗ္ဗေန-ရှေး စမ္ဘေယျက္ခန္ဓက စကားနှင့်၊ အပရံ-နောက် ကမ္မက္ခန္ဓက စကားသည်၊ သမေတိ-ညီညွတ်၏။

တတ္ထ-ထိုကံတို့တွင်၊ တဇနီယကမ္မေ-တဇနီယကံ၌၊ ဘဏ္ဍနကာရကဝေသေန-ဘဏ္ဍနကာရက ရဟန်းနှင့်စပ်သဖြင့်၊ ကမ္မဝါစာ-ကမ္မဝါစာကို၊ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တာ-အကယ်၍ကား ဟောတော်မူအပ်ပါပေပြီ၊ [ပါဠိတော်၌ ကြည့်ပါ။] အထခေါ-ထိုသို့ပင် ဟောတော်မူအပ်ပါသော်လည်း၊ ဗာလသ-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်းကျင်သော၊ အဗျတ္တသ-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မဲ့ထက်မြက်သော၊ အာပတ္တိဗဟုလသ-များသောအာပတ်ရှိသော ရဟန်းအပေါ်၌၊ တဇနီယကမ္မံ-ကို၊ ကရောန္တေန-ပြုလိုသော သံဃာသည်၊ ဗာလအဗျတ္တဝသေနေဝ-ဗာလအဗျတ္တ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊

တတ္ထ ကိဉ္စာပိ။ ။ပါဠိတော်ဝယ် တဇနီယကံ၌ "ဘဏ္ဍနကာရကာ, ကလဟကာရကာ စသည်ဖြင့် ကမ္မဝါစာကို ဟောတော်မူအပ်သည်" မဟုတ်ပါလော၊ ထို့ကြောင့် ဗာလအဗျတ္တရဟန်း၏ အပေါ်၌ တဇနီယကံကို ပြုလိုလတ်သော် အဘယ်နည်းဖြင့် ကမ္မဝါစာကို ပြုထိုက်ပါသနည်းဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် "တတ္ထ ကိဉ္စာပိ" စသည်ကို ဖိန့်သည်၊

ကမ္မဝါစာ-ကမ္မဝါစာကို၊ ကာတဗ္ဗာ-၏၊ [ပါဠိတော်ဝယ် အရှင်သေယျသက အပေါ်၌ ပြုအပ်သော ကမ္မဝါစာကို နည်းမှီး၍ နိယသက်နေရာ၌ တဇနီယက်ကို သွင်း၍ ပြုရုံသာတည်။]

ဟိ-လခွဂုဏ်ကို ဆိုဦးအုံ့၊ ဧ၀ံ-ဤသို့ ပြုလသော်၊ (ဗာလ အဗျတ္တ၏အဖြစ်ဖြင့် ကမ္မဝါစာကို ပြုလသော်) ဘူတေန-ဟုတ်မှန်သော၊ ဝတ္ထုနာ-ဝတ္ထုဖြင့်၊ ကတ်-ပြုအပ်သော၊ ကမ္မ-ကံသည်၊ ဟောတိ၊ အညဿ-အခြားသော၊ ကမ္မဿ-ကံ၏၊ ဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ (ကတ်-သော၊ ကမ္မ) စ-ကံသည်လည်း၊ နဟောတိ)-မဖြစ်တော့၊ ကဿ-နည်း၊ ယဿ-ဗ္ဗဒ်ပိ-ဤတဇနီယက်ကိုလည်း၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ (ဗာလ အဗျတ္တအပေါ်၌ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ) ဣတိ-ထို့ကြောင့်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ကံတို့၌၊ (ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော အကြောင်းဝတ္ထုမှတစ်ပါး အခြားသော အကြောင်းဝတ္ထုကို ပြောင်းလွဲ၍ ပြုအပ်သော ကံတို့၌) ဧသ(ဧသော)-ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည်၊ နယော-ဆောင်ကြောင်း အစီအရင်တည်း၊ အဌာရသ သမ္မာဝတ္တနေ ဝတ္ထုနိ-အဌာရသ သမ္မာဝတ္တနဝတ္ထုတို့ကို၊ ပါရိ၀ါသိက ကွန္ဓကေ-ပါရိ၀ါသိကကွန္ဓကာ၌၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ-ဖွင့်ကုန်အုံ့။

တဇနီယက်အရာ၀ယ် ဘဏ္ဍနုတာရက၏အဖြစ်ဖြင့် ဟောတော်မူထားပါသော်လည်း ဗာလ အဲဗျတ္တရဟန်းကို တဇနီယက်ပြုလိုလျှင် "ဗာလော အဗျတ္တော အာပတ္တိ ဗဟုလော"ဟု ပြောင်းလွဲ၍ ကမ္မဝါစာကို ပြုပါ-ဟူလို။

ဧ၀ံ ဟိ ၊ပေ၊ ဝတ္ထုနာ။ ။ထိုသို့ပြောင်းလွဲ၍ ပြုရခြင်း၏ အကျိုးကို ပြလိုသောကြောင့် "ဧ၀ံ ဟိ" စသည်ကို မိန့်သည်၊ ဤသို့ ပြောင်းလွဲ၍ ပြုလိုက်သော် ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထုဖြင့် ကံကို ပြုရာရောက်၏၊ အခြားကံ၏ ဝတ္ထုဖြင့် အခြားကံတစ်ခုကို ပြုရာလည်းမရောက်-ဟူလို။

ကဿ ၊ပေ၊ အနုညာတံ။ ။"အဘယ်ကြောင့် အခြားကံ၏ ဝတ္ထုဖြင့် အခြားကံကို ပြုရာ မရောက်သနည်း"ဟု ကိုယ်တိုင်ပုစ္ဆာထုတ်၍ အဖြေကိုပြုလိုသောကြောင့် "ကဿ, ယဿ" စသည်ကို မိန့်သည်၊ ဗာလ အဗျတ္တရဟန်း၏အပေါ်၌ ဤတဇနီယက် ပြုခြင်းကိုလည်း ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီးဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် အခြားကံ၏ ဝတ္ထုဖြင့် အခြားကံတစ်ခုကို ပြုရာမရောက်-ဟူလို၊ ခွင့်ပြုတော်မူပုံကား-"တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ အာကခ်မာနော သံယော တဇနီယကမ္မံ ကရေယျ"စသည်၌ ဗာလ အဗျတ္တ၏ အပေါ်ဝယ် တဇနီယက်ပြုခွင့်ကို ပေးတော်မူခြင်းတည်း။

ဧသ နယော။ ။"နိယတိ ဥယတိ အတ္ထော ဧတေနာတိ နယော"ဟူသော ရှေးဝိဂြိုဟ်ကို လိုက်၍ "နယော-သိကြောင်းအစီအရင်တည်း"ဟု အနက်ပေးလေ့ရှိကြ၏၊ မိမိလည်း ရှေး စာအုပ်တို့၌ ဤသို့ပင် ပေးခဲ့၏၊ သို့သော် နီဓာတ်သည် ဆောင်ခြင်းအနက်ကိုသာ ဟော၏၊ သိခြင်းအနက်ကို မဟော၊ အတ္ထော ဒုန္ဒယောဒ် "ဒုန္ဒီဟာရော"ဟု ဖွင့်၏၊ ထို့ကြောင့် "နယော-အနက်ကို ဆောင်ကြောင်း အစီအရင်တည်း"ဟု တစ်မျိုးအနက်ပေးပါသည်။

နုပ္ပဇ္ဇိယသမ္ဘေတဗ္ဗအဋ္ဌာရသကာဒိကထာ

၈။ လောမံ ပါတေန္တိတိ-ကား၊ ပန္နလောမာ-လဲကျသော မာန်မာနတည်းဟူသော အမွေးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တို့ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သို့၊ အနုဝတ္တန္တို-အစဉ်လိုက်ကြကုန်၏၊ ဣတိ အတ္ထော။

နေတ္ထာရံ ဝတ္တန္တိတိ-ကား၊ ဧတံ-ဤကျင့်ဝတ်သည်၊ နိတ္ထရန္တာနံ-ကံမှ လွတ်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ (သန္တကံ-ဥစ္စာတည်း၊) ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ နေတ္ထာရံ-နေတ္ထာရမည်၏၊ ယေန-အကြင် ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ နိဿာရဏာ-သံယောဇဉာဏ်မှ ထွက်သွားစေကြောင်းကံမှ၊ ဝါ-နှင်ထုတ်ကြောင်းကံမှ၊ နိတ္ထရိတုံ-လွတ်မြောက်ခြင်းငှာ၊ သဏ္ဌာ-တတ်ကောင်း၏၊ အဋ္ဌာရသဝိဓံ-၁၈ ပါး၊ အပြားရှိသော၊ တံ သမ္မာဝတ္တံ-ထိုကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ်ကို၊ ဝတ္တန္တိ-ကျင့်ကြကုန်၏၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ကိတ္တကံ ကာလံ-အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ စတ္တံ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပူရေတဗ္ဗံ-ဖြည့်ကျင့်ထိုက်သနည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ ဒသ (ဒိဝသာနိ) ဝါ-၁၀ ရက်တို့ ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ ဒိဝသာနိဝါ-၅ ရက်တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ (ပူရေတဗ္ဗံ-ဖြည့်ကျင့်ထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤကား အဖြေတည်း၊) ဟိ-မှန်၊ ဣမသ္မိံ ကမ္မက္ခန္ဓကေ-ဤကမ္မက္ခန္ဓကဋ္ဌ၊ တ္တေကေန-ဤမျှလောက်သော ၁၀-ရက်, ၅-ရက်ဖြင့်၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ဝတ်သည်၊ ပူရိတမေဝ-ပြည့်တော့သည်သာ၊ ဟောတိ။

ပန္နလောမာ။ ။ပန္နဋ္ဌ ပတဓာတ်, တပစ္စည်းတည်း၊ "ပတိ" သူတိ ပန္နာနိ၊ ပန္နာနိ+လောမာနိ ယေသံတိ ပန္နလောမာ" လောမာအရ မာန်မာနတည်းဟူသော အမွေးကို ယူပါ၊ ကံမပြုမီတုန်းက မာန်မာနဓာတ်ကြွ၍ ထောင်နေသကဲ့သို့ဖြစ်သော မာနအမွေးတို့သည် ကံပြုလိုက်သောအခါ မထောင်ကြတော့ဘဲ လဲ၍ကျ၍ သွားကြသည်-ဟူလို၊ ဤ"ပန္နလောမာ"စသော စကားတို့သည် "သမ္မာဝတ္တန္တိ"၏ ပရိယာယ်စကားများတည်း။ [လောမံ ပါတေန္တိတိ အာဒိ သမ္မာဝတ္တနာယ ပရိယာယဝစနံ-သာရတ္ထ၊ ပန္နလောမာတိ ပတိတလောမာ-(ဝိမတိ။)]

နေတ္ထာရံ။ ။"ယေန သဏ္ဌာ နိဿရဏာ နိတ္ထရိတုံ"ကို ကြည့်၍ "နိဿရဏတော နိတ္ထရန္တိတိ နိတ္ထာရာ"ဟု ပြု၊ သံယောဇဉာဏ်မှ ထွက်သွားစေခြင်း (နှင်ထုတ်ခြင်း)မှ လွတ်မြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ နိပုဗ္ဗ+တရဓာတ်, ဏပစ္စည်း၊ [သဏ္ဌတဋ္ဌ "နိသ်+တရ"ဟု ရှိသောကြောင့် (သ်)ပျောက်၍ တကို ထပြု, တဒ္ဒေဘော်လာရသည်၊ နိတ္ထရာနံ+ဧတံ နေတ္ထာရံ၊ ဣဒံအနက်ဋ္ဌ ဏပစ္စည်းသက်၊ ဏပစ္စည်းကြောင့် နိ၏ ဣကို ဧဝုဒ္ဓိပြု၊ အဋ္ဌကထာဝယ် "နိတ္ထရန္တာနံ"ဟု အန္တပစ္စည်းဖြင့် ရှိသည်ကား "နိတ္ထာရ"ဋ္ဌ ဏပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ဖွင့်တည်း၊ "နေတ္ထာရံ"အရ အဋ္ဌာရသဝိဓ သမ္မာဝတ္တကို ရသောကြောင့် "တံ အဋ္ဌာရသဝိဓံ သမ္မာဝတ္တံ"ဟု မိန့်သည်။]

နိယသကမ္မကထာ

၁၁။ သေယျသကဝတ္ထုသို့-၌၊ အပိသု ဘိက္ခု ပကတာဘိ-ကား၊ ဘိက္ခုအပိ-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ (တစ်နည်း) အပိသု-သည်သာမကသေး၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ နိစ္စ-အမြဲ၊ ဗျာဝဋ-ကြောင့်ကြစိုက်ကြရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ သေသ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ တဇ္ဇနီယေ-တဇ္ဇနီယကံ၌၊ ဝုတ္တာသဒိသမေव-ဆိုအပ်ပြီသော ပုဒ်အပေါင်းနှင့် တူသည်သာ။

အပိသု ဗျာဝဋာ။ ။အပိသူတိ ဧတ္ထ သုဏ္ဏတိ နိပါတမတ္တံ၊ ဘိက္ခု အပိ နိစ္စ ဗျာဝဋာ ဟောန္တိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-(သာရတ္ထ) ဤအလို ပါဠိတော်၌ "ဘိက္ခု အပိ-တို့သည်လည်း၊ ပကတာ-အမြဲကြောင့်ကြစိုက်နေကြရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ"ဟု ပေးပါ။ အပိသူတိ အပိစာတိ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ နိပါတသမုဒါယော၊-(ဝိမတိ) ဤအလို "အပိသု-သည်သာမကသေး၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပကတာ ဟောန္တိ"ဟု ပေးပါ။ ပကတာကိုလည်း "နိစ္စံ ဗျာဝဋာ"ဟု ပဉ္စပသာဒအတွက်ကြောင့် ဗျာဝဋအနက်ကို ဖွင့်သည်။

***

ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကထာ

၂၁။ အသဝိပုနဗ္ဗသုကဝတ္ထု-အသဝိပုနဗ္ဗသုကဝတ္ထုကို၊ သံယာဒိသေသ ဝဏ္ဏနာယ်-သံယာဒိသေသ် အဖွင့်၌၊ (မယာ) ဝုတ္တံ-ပြီ။

၂၇။ ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤပဗ္ဗာဇနီယကံ၌၊ [“ဧတ္ထာတိ အသဝိပုနဗ္ဗသုက ဝတ္ထုမှိ”ဟု ယောဇနာစွဲ၏။ ကံပြုရာအခန်း ရောက်နေသောကြောင့် “ပဗ္ဗာဇနီယကံ ၌”ဟု စွဲလိုက်သည်။] ကာယိကေန ဒဝေနာတိ အာဒီသု-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ကာယကိဋ္ဌာ-ကိုယ်ဖြင့် ကစားခြင်းကို၊ ကာယိကော ဒဝေါနာမ-ကာယိကဒဝမည်၏၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ကာယေ+ပဝတ္တော ကာယိကော၊ ဒဝသဒ္ဒါသည် ကီဋ္ဌာအနက်ဟော်တည်း၊ ထို့ကြောင့် “ကာယကီဋ္ဌာ”ဟု ဖွင့်သည်၊ ပရိဟာသော ဒဝါ ခိဋ္ဌါ၊ အဘိဓာန် (၁၇၆)။] သေသပဒဒွယေပိ-ကြွင်းသောပုဒ် ၂-ပါး အပေါင်း၌လည်း၊ (ဝါစသိကေန ဒဝေန, ကာယိကဝါစသိကေန ဒဝေန-ဟူသော ပုဒ် ၂-ပါး အပေါင်း၌လည်း၊) ဧသေဝနယော၊ [“ဝစသိ+ပဝတ္တော ဝါစသိကော၊ ဝါစသိကော ဒဝေါနာမ ဝါစာ ကီဋ္ဌာ ဝုစ္စတိ၊ ကာယိကဝါစသိကော ဒဝေါနာမ ကာယဝါစာကီဋ္ဌာ ဝုစ္စတိ”ဟု ဖွင့်ဖို့ရန် ညွှန်းသည်၊ နောက်၌လည်း နည်းတူ။] ကာယဒ္ဓါရေ-ကာယဒ္ဓါရ၌၊ ပညတ္တ သိက္ခာပဒ ဝီတိက္ကမော-ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကာယိကော အနာစာရော နာမ-ကာယိက အနာစာရမည်၏ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။[အနာစာရကို “ဝီတိက္ကမ”ဟု ဖွင့်သည်။] သေသဒွယေပိ ဧသေဝ နယော။

ကာယဒ္ဓါရေ-၌၊ ပညတ္တာသိက္ခာပဒသာ-ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ အသိက္ခနဘာဝေန-ကျင့်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဟနန်-ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကာယိကံ ဥပယာတိကံနာမ - ကာယိကဥပယာတိကမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ [ဥပဟနန် ဥပယာတော၊ ဥပယာတောယေဝ ဥပယာတိကံ၊ ဏိကပစ္စည်း သွတ္တာ] နာသနံ-ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ ဝိနာသနံ-ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ (ကာယိကံ ဥပယာတိကံနာမ ဝုစ္စတိ၊) ဣတိ အတ္ထော သေသဒ္ဒယေပိ ဧသေဝနယော ပဋိက္ခိတ္တဝဇ္ဇကမ္မာဒိ ဝသေန-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သော ဆေးကုမှု အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တေလ ပစနအရိုင်ပစနာဒိနိ-ဆီကိုချက်ခြင်း, အရိုင်ဆေးရည်ကို ချက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာယိကော မိစ္ဆာဇီဝေါနာမ-မည်၏ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ၊) [သိတင်းသုံးဖော်, မိဘ စသူတို့ကို ဆေးကုကောင်းသေးသောကြောင့် "ပဋိက္ခိတ္တ"ဟု ဝိသေသနပြုသည်၊] ဂိဟီနံ-လူတို့၏၊ သာသနသမ္ပဋိစ္ဆနာ ရောစနာဒိနိ-နှုတ်မှာစကားကို လက်ခံ ခြင်း, နှုတ်မှာစကားကို ပြောခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာယိကော မိစ္ဆာဇီဝေါနာမ-မည်၏ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ၊) တဒုဘယံ-ထို ၂-ပါးစုံကို၊ ကာယိကဝါစသိကောနာမ-ကာယိက ဝါစသိကမိစ္ဆာဇီဝမည်၏ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ-၏၊) သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ တဇ္ဇနီယေ-တဇ္ဇနီယကံ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ။

ပဋိသာရဏီယကမ္မကထာ

၃၃။ ပန-ကား၊ သုဓမ္မဝတ္ထုသို့-၌၊ အနုပလောကေတ္တာတိ-ကား၊ နု အာပုစ္ဆိတ္တာ-မပန်လျှောက်မူ၍၊ ("နု နိမန္တေတိ-မပင့်ဖိတ်"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ဧတဒေါစာတိ-ကား၊ ဂဟပတိ-အိမ်ရှင်သူကြွယ်၊ တေ-သင်သည်၊ ထေရာနံ-ထေရ်တို့ဘို့၊ ကိံ-အဘယ်ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိယတ္တံ-စီရင်အပ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေး၍၊ သင်္ဃ-အလုံးစုံကို၊ ဝိဝရာပေတ္တာ-ဖွင့်စေ၍၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဧတံ-ဤစကားကို၊ အဝေါစ-ပြောပြီ၊ ဧကာစ ခေါ ၊ပေ၊ တိလသံဂုဠိကာတိ-ကား၊ ယာ အယ်-အကြင်ခဲဖွယ်ကို၊ တိလသက္ခရိကာနာမ - တိလသက္ခရိကာမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ သာ-ထိုတိလ သက္ခရိကာမည်သော မုန့်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ အတ္ထော။

တိလသံဂုဠိကာ။ ။ဂုဠော တ္ထောတိ ဂုဠိကာ-တင်လဲ(သကြား)ပါရှိသော မုန့်၊ သမ္မာ+ဂုဠိကာ သံဂုဠိကာ-ကောင်းမွန်စွာ သကြားပါရှိသော မုန့်၊ တိလေဟိ+သံသဋ္ဌာ+သံဂုဠိကာ တိလသံဂုဠိကာ-နှမ်းတို့ဖြင့် ရောအပ်သော ကောင်းမွန်စွာ သကြားပါရှိသော မုန့်၊ သက္ခရသဒ္ဒါ လည်း သကြား (သကာ) အနက်ဟောပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "တိလသက္ခရိကာ"ဟု ရှိသင့်၏။ သို့မဟုတ် ရကို လပြုထား၏သည်-ဟု ကြံပါ၊ ရှေးက "နှမ်းပျစ်မုန့်"ဟု မြန်မာပြန်ကြသည်၊ [သက္ခရာ ဂုဠဘေဒေ၊-အဘိဓာန် (၉၂၅)။]

ကိရ-ခဲ့၊ တသ ဂဟပတိနော-ထိုစိတ္တသူကြွယ်၏။ ဝံသေ-အနွယ်၌၊ အာဒိမှ-အစ၌၊ ဧကော-တစ်ယောက်သော၊ ပုပိယော-မုန့်သည်သည်၊ အဟောသိ-ရှိဖူးပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ နံ-ထိုစိတ္တသူကြွယ်ကို၊ ထေရော-ရှင်သုဓမ္မထေရ်သည်၊ ဇာတိယာ-အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်၊ ခုံသေတုကာမော-ဆဲရေးလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဧဝံ-ဤသို့၊ (ကောစ ခေါ ဣမေ နတ္ထိ အစ်ရှိသည်ဟူ၍၊) အာဟ-ပြောပြီ၊ ယဒေဝ ကိဉ္စိတိ-ကား၊ ဧဝံ ပဟုံ-ဤသို့ များစွာသော၊ (သို့ကလောက် များပြားသော၊) ပုဗ္ဗဝစနံ-ဘုရားစကား တော်ဖြစ်သော၊ ရတနံ-ရတနာကို၊ ပဟာယ-ပယ်စွန့်၍၊ ကိဉ္စိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခု သာလျှင်ဖြစ်သော၊ (သာမညစကားဖြစ်သော၊) တိလသံဂုဠိကာဝစနံ-တိလသံဂုဠိကာဟူသော စကားကို၊ ဘာသိတံ-ပြောဆိုအပ်ပြီ။

ကုဏ္ဍဓာနပေါတကဉ္ဉဒါဟရဏေန-ကြက်ဝယ် ဥဒါဟရဏ်ဖြင့်၊ ဣဒံ-ဤအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒသ္သေတိ၊ (ကိုး ဒသ္သေတိ၊) သော-ထိုကြက်ဝယ်သည်၊ ကာဂ ဝသိတံ-ကျီးမြည်သံကို၊ နေဝ အကာသိ ယထာ-မပြုတတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍဓာနေ ဝသိတံ-ကြက်တွန်သံကို၊ န အကာသိ ယထာ-ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-တူ၊ တယာပိ-အရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ ဘိက္ခုဝစနံ-ရဟန်းတို့၏ စကားကို၊ နေဝ (ဝုတ္တံ)-မပြောဆိုအပ်၊ ဂိဟိဝစနံ-လူဝတ်ကြောင်တို့၏ စကားကို၊ န ဝုတ္တံ၊ ဣတိ-ဤအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ (ဒသ္သေတိ။)

ဘိက္ခု, ဂိဟိဝစနံ။ ။ရဟန်းမှန်လျှင် ပရိယာယ်အားဖြင့်သော်မှ လူတို့ကို မဆဲရ၊ ရှင်သုဓမ္မကား တိုက်ရိုက်ဆဲ၏၊ ထို့ကြောင့် "နေဝ ဘိက္ခုဝစနံ"ဟု ဆိုသည်၊ လူဝတ်ကြောင်များသည် တိုက်ရိုက်ဆဲနိုင်သော်လည်း ကျေးဇူးရှိသော သူများကိုကား မဆဲရာ၊ ရှင်သုဓမ္မကမူ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သော စိတ္တသူကြွယ်ကို ဆဲ၏၊ ထို့ကြောင့် "န ဂိဟိဝစနံ"ဟု ဆိုသည်၊-ဝိမတိ။

*** *** ***

အဓမ္မကမ္မာဒိဒ္ဒါဒသကထာ

၃၇။ အသမ္ဘုဝါကတန္တိ အာဒယော-အသမ္ဘုဝါကတံ အစရှိကုန်သော၊ တိကာ-တိက်တို့သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာ ဧဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သည်သာ။

၃၈။ အဂ်သမန္ဓာဂမော-အဂ်ါ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပုရိမေဟိ-ရှေးက်တို့နှင့်၊ အသဒိသော-မတူ။

အဂ် ၊ပေ၊ အသဒိသော။ ။ရှေးက်တို့၌ အဂ်ါ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် အဂ်သမန္ဓာဂမ ဖြစ်၏၊ ဤ၌ အဂ်ါ ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ အဂ်သမန္ဓာဂမဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် "အသဒိသော"ဟု ဆိုသည်၊ ဤမှနောက်၌ ဤပဉ္စိသာရဏီယက်နှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို ဝိမတိ၌ ရှုပါ။

တတ္ထ-ထိုအဂ်ိတ်ဒ္ဒတ္ပင်၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် အားထုတ်လတ်သော်၊ လာဘ်-လာဘ်ကို၊ နဿ-မရကြကုန်၊ ဧဝံ-ဤလာဘ်မရနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပရိသက္ကန္တော-လှုံ့လပြုသော ရဟန်းသည်၊ ပရက္ကမန္တော-အားထုတ်သော ရဟန်းသည်၊ အလာဘာယ ပရိသက္ကသတိနာမ-အလာဘာယ ပရိသက္ကတိမည်၏။ [သက္ကဓာတ်က ဂတိအနက်ကို ဟောသော်လည်း ပရိဥပသာရကြောင့် "ပရက္ကမ"အနက်ကို ဟောသည်-ဟု သိစေလို၍ "ပရက္ကမန္တော" ဟု ဖွင့်သည်။] အနုတ္တာဒီသု-အနုတ္တ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ဧသနယော-ဤနည်းတည်း။ တတ္ထ-ထို အနုတ္တအစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်၊ အနုတ္တောတိ-ကား၊ အတ္ထဘာဂေါ-စီးပွားဟု ပျက်စီးခြင်းတည်း၊ အနာဝါသောတိ-ကား၊ တသ္မိံ ဌာနေ-ထိုနေမြေအရပ်၌၊ အဝသနံ-မနေနိုင်ခြင်းတည်း၊ ဂိဟိနံ ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏောတိ-ကား၊ ဂိဟိနံ-လူဝတ်ကြောင်တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဗုဒ္ဓဿ-၏၊ အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်တော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အပြစ်ကို၊ ဘာသတိ-ပြောဆို၏။

ဓမ္မိကံ ပဋိသံဝိဒိတိ-ကား၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ (ပဋိသံဝေါ-ဝန်ခံခြင်းသည်၊) သစ္စော-မှန်ကန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဧဝံ-ဤမှန်ကန်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နဿ ကရောတိ၊ ဝဿာဝါသံ-မိုးအခါ၌နေခြင်းကို၊ (ဝါဆိုခြင်းကို၊) ပဋိသုဏာတိတ္ထာ-ဝန်ခံပြီး၍၊ နဿ ဂစ္ဆတိ-မသွား၊ (ဝါဆိုဖို့ရန် မသွား၊) အညံ-အခြားသော၊ ဧဝရူပံဝါ-ဤသို့သဘောရှိသော ဝန်ခံချက်ပျက်သော အမှုကိုလည်း၊ ကရောတိ-၏၊ ပဠန္ဓံ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိ-အစရှိသော စကားကို၊ ဧကင်္ဂနပိ-တစ်ပါးသော အင်္ဂါကြောင့်လည်း၊ ကမ္မာရဟာဘာဝဒဿနတ္ထံ-ကံထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ၊ ဧတ္ထ-ဤပဋိသာရဏီယကံ၌၊ သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္ထေဝ-ရှိသည်လည်းကောင်း၊ တဇ္ဇနီယေ-၌၊ ဝုတ္တာနယမေဝစ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ။)

သစ္စာပေတိ။ ။"ဧဝံ နဿ ကရောတိ" ကို ထောက်၍ "သစ္စံ"ဟူသော ဒုတိယန္တနာမ်ပုဒ်နောင် ကရဓာတ်၏အနက်၌ မောဂ္ဂလ္လာန်, ခါဒိကဏ္ဏ, "သစ္စာဒီဟာပိ"သုတ်ဖြင့် အာပိပစ္စည်း သက်၊ ပိ၏ ဣကိုလည်း ဧဝုဒ္ဓါပြု "နဿ သစ္စာပေတိ-မှန်ကန်အောင်မပြု"ဟု ပေးပါ။ ဝဿာဝါသံ စသည်ကား မှန်ကန်အောင်မပြုပုံကို သရုပ်ပြသောစကားတည်း။

သေသမေတ္ထ။ ။ယောဇနာ၌ "ဧတ္ထာတိ ပဋိသာရဏီယကမ္မေ"ဟု စွဲ၍ "ပဋိမုခံ အတ္ထာနော ဒေါသံ သရာပေတဗ္ဗံ အနေန ဝိနယကမ္မေနာတိ ပဋိသာရဏီယံ"ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလေ၏။ "အတ္ထာနော ဒေါသော ပဋိသာရီယတေ အနေနာတိ ပဋိသာရဏီယံ"-မိမိအပြစ်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ အမှတ်ရစေကြောင်းဖြစ်သော ကံ"ဟု ပြုလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။

အာပတ္တိယာအဒဿနေ ဥက္ခေပနိယကမ္မကထာ

၄၆။ ဆန္ဒဝတ္ထုသို့-၌၊ အာဝါသပရိပရဲ့ ဘိက္ခဝေ သံသထာတိ-ကား၊ သဗ္ဗာ ဝါသေသု-အလုံးစုံသော ကျောင်းတိုက်တို့၌၊ အာရောစေထ-ပြောပြကြကုန်၊ [အာဝါသပရိပရံ-ကျောင်းတိုက်အဆက်ဆက်ဟူသည် "ရှိသမျှကျောင်းတိုက် အားလုံးတည်း"ဟု သိစေလို၍ "သဗ္ဗာဝါသေသု"ဟုလည်းကောင်း, သံသဓာတ်၏ ကထနအနက်ကို သိစေလို၍ "အာရောစေထ"ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်။]

၅၀။ ဘဏ္ဍနကာရကောတိ အာဒီသု-တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၆ဝ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဘဏ္ဍနာဒိပစ္စယာ-ငြင်းခုံခြင်း အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ အာပန္နံ-သင့်ရောက် အပ်သော၊ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့၊ ရောပေတွာ-တင်၍၊ တဿ-ထိုအာပတ်ကို၊ အဒဿနေယေဝ-မရှုခြင်းကြောင့်သာ၊ ကမ္မံ-ဥက္ခေနိယက်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ တိကာ-တိက်တို့သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာယေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သည်သာ။

၅၁။ ပန-အထူးကား၊ ဣဒေ-ဤဥက္ခေနိယက်၌၊ သမ္မာဝတ္တနာယ-သမ္မာဝတ္တနာ ကထာ၌၊ တေစတ္တာလီသ-၄၃ ပါးသော၊ ဝတ္တာနိ-ကျင့်ဝတ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ) [ရှေးကံတို့၌ အဌာရသဝတ္တသာရှိ၍, ဤကံ၌ တေစတ္တာလီသဝတ္တ ရှိသည်။] တတ္ထ-ထိုတေစတ္တာလီသ ကျင့်ဝတ်တို့တွင်၊ နု အနုဒ္ဒံသေတဗ္ဗောတိ-ကား၊ နု စောဒေတ ဗ္ဗော-မစောဒနာထိုက်၊ နု ဘိက္ခု ဘိက္ခုဟိတိ-ကား၊ အညော-မိမိမှတစ်ပါး အခြား သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ အညေဟိ-ထိုရဟန်းမှတစ်ပါး အခြားကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့်၊ နု ဘိန္နိတဗ္ဗော-မခွဲထိုက်၊ နု ဂိဟိဒ္ဓဇေတိ-ကား၊ ဩဒါတဝတ္ထာနိ-ဖြူသော အဝတ် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အစ္ဆိန္နဒသ ပုပ္ဖဒသာနိစ-မဖြတ်အပ်သော အဆာရှိသော အဝတ်, ပန်းပြောက်အဆာရှိသော အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နု ဓာရေတဗ္ဗာနိ-မဆောင်ထိုက်ကုန်၊ နု တိတ္ထိယဒ္ဓဇေတိ-ကား၊ ကုသစီရာဒိနိ-သမန်းမြက် အစရှိ သည်တို့ကို၊ နု ဓာရေတဗ္ဗာနိ-မဆောင်ထိုက်ကုန်၊ [တိတ္ထိတို့သည် သမန်းမြက်, လျှော်တေ စသည်တို့ကို ဝတ်ကြသောကြောင့် သမန်းမြက် စသည်တို့ကို "တိတ္ထိ ယဒ္ဓဇ"ဟု ဆိုသည်။]

ဘဏ္ဍနကာရကော။ ။ဥက္ခေပနိယက် ပြုထိုက်သူ၏ အင်္ဂါကိုပြရာ ပါဠိတော်၌ "ဘဏ္ဍနကာရကော ကလဟကာရကော စိတ္ထဝါဒကာရကော"စသည်ဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။ ဤ ဥက္ခေပနိယက်ကို ပြုရာ၌ကား ဘဏ္ဍနအမှုကြောင့် ပြုရသည်မဟုတ်, အာပတ်ကို မရှုခြင်း ကြောင့်သာ ပြုရသည်၊ ထို့ကြောင့် "ဘဏ္ဍနကာရကော"စသည်ကို "အကြောင်းငြင်းခုံခြင်း၏ အမည်ကို အကျိုးအာပတ္တိ အဒဿနမှ တင်စားထားသော ကာရဏူပစာစကား"ဟု သိစေလို၍ "ဘဏ္ဍနာဒိပစ္စယာ"စသည်ကို မိန့်သည်၊ ငြင်းခုံခြင်းစသည်ကြောင့် သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်၌ တင်ပေးသောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ထိုအာပတ်ကို မရှုမှုကြောင့် ဥက္ခေပနိယက် ပြုရသည်။ [ဘဏ္ဍနကာရကော ဟောတိတိ အာဒိ ကာရဏူပစာရဝသေန ဝုတ္တော၊-ယောဇနာ။]

နဲ့ အာသာဒေတဗ္ဗောတိ-ကား၊ နဲ့ အပသာဒေတဗ္ဗော-ဖဲမသွားစေထိုက်၊ [ဂတိ အနက်ဟော သဒဓာတ်, ဏေပစ္စည်း၊ အာ (အပ) ကြောင့် "ဖဲသွားစေ"အနက်ကို ဟောတ်။] အန္တောဝါ ဗဟိဝါတိ-ကား၊ ဝိဟာရသီမ-ကျောင်းတိုက်၏၊ အန္တော ဝါ-အတွင်းဌိသော်လည်းကော၊ ဗဟိဝါ-ပြင်ပဌိသော်လည်းကောင်း၊ (နဲ့ အာသာဒေတဗ္ဗော-ဖဲမသွားစေတိုက်၊) နဲ့ တိတ္ထိယာတိ ပဒတ္ထယံ-နဲ့ တိတ္ထိယာ အစ်ရှိသော ပုဒ် ၃-ပါးအပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-သည်သာ၊ သေသံ-ဆိုအပ်ပြီးသော ကျင့်ဝတ် တို့မှကြွင်းသော၊ သင်္ဃ-အလုံးစုံသော ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပါရိဝါသိကဿ-ခဏ်၊ ဝတ္ထုယိသာမ-ဖွင့်ကုန်အံ့၊ သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ တဇ္ဇနီယေ-တဇ္ဇနီယကံ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ-သာ၊ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ကို၊ အပ္ပဋိကမ္မေ-မကုစားခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ-နှင်ထုတ်ကြောင်းကံသည်၊ ဣမိနာ-ဤအာပတ္တိယာ အဒဿနေ ဥက္ခေပနီယကံနှင့်၊ သဒိသမေဝ-တူသည်သာ။

၆၅။ အရိဋ္ဌဝတ္ထု-အရိဋ္ဌရဟန်း၏ ဝတ္ထုကို၊ ခုဒ္ဒကဝဏ္ဏနာယံ-ခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်တို့၏ အဖွင့်၌၊ [အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၏ 'အဖွင့်၌] (မယာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဘဏ္ဍနကာရကောတိ အာဒိသု-အစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ယံ ဒိဋ္ဌိ-အကြင်မိစ္ဆာအယူကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဘဏ္ဍနာဒိနိ-ငြင်းခုံခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ တဿာ-ထိုအယူကို၊ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေယေဝ-မစွန့်ခြင်းကြောင့်သာ၊ ကမ္မံ-ဥက္ခေပနီယကံကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ တဇ္ဇနီယေ-၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ-သည်သာ၊ ဟိ-မှန်၏၊ ဣဓ-ဤဥက္ခေပနီယကံ၌၊ သမ္မာ ဝတ္တနာယံပိ-သမ္မာဝတ္တနာ၌လည်း၊ တေစတ္တာလီသံယေဝ-လေးဆယ့်သုံးပါးပင် ဖြစ်သော၊ ဝတ္တာနိ-ကျင့်ဝတ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ) ဣတိ-အပြီးတည်း။

ကမ္မက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

ယံ ဒိဋ္ဌိ နိဿာယ။ ။"ယံ ဒိဋ္ဌိ နိဿာယ ဘဏ္ဍနာဒိနိ ကရောတိ"ဟု ဆိုသောကြောင့် အခြားဘဏ္ဍနကာရကကို မယူရ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော ဘဏ္ဍနကာရက စသည်ကိုသာ ယူရသည်၊ ဘဏ္ဍနစသည်ကို ပြုခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိဟု အယူမှားနေသူ အတွက်လည်း ထိုအယူကို မစွန့်လျှင် ဥက္ခေပနီယကံပြုနိုင်၏ဟု ဝိမတိဖွင့်သည်၊ [ဤ၌ "ယံ ဒိဋ္ဌိ နိဿာယ"ကို ကြည့်၍ ဒိဋ္ဌိသည် အကြောင်း, ဘဏ္ဍနကာရက စသည်ကား အကျိုးတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဘဏ္ဍနကာရကအကျိုးကို ဥက္ခေပနီယကံပြုကြောင်း ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ၌ တင်စား၍ ဖလူပစာရအားဖြင့် "ဘဏ္ဍနကာရကော"စသည်ကို အဂ်ါအဖြစ်ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ဟု ကြံပါ။]

ကမ္မက္ခန္ဓကအဖွင့် ပြီး၏။

၂။ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက

[ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းတို့နှင့်ဆိုင်သော သိက္ခာပုဒ်အပေါင်း။]

ပါရိဝါသိက ဝတ္တကထာ

၇၅။ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကေ-၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ပါရိဝါသိကာတိ-ကား၊ ပရိဝါသ်-ပရိဝါသ်ကို၊ ပရိဝသန္တာ-ကျင့်သုံးသော ရဟန်းတို့သည်၊ ("သာဒယန္တီ" ၌စပ်၊) တတ္ထ-ထိုပါရိဝါသိကာဟူသော ပုဒ်၌၊ (လဗ္ဘမာနော-သော၊) ပရိဝါသော-ပရိဝါသ်သည်၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသော-အပ္ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသော-လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော-လည်းကောင်း၊ သမောဓာနပရိဝါသော-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ စတုဗိဓော-၄ ပါးအပြားရှိ၏၊ တေသု-ထို ၄-ပါးသော ပရိဝါသ်တို့တွင်၊ ယော သော ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗောတိ-ယော သော ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗောဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ မဟာခန္ဓကေ-၌၊ ဝုတ္တော-ဟောတော် မူအပ်သော၊ တိတ္ထိယပရိဝါသော-တိတ္ထိတို့၏ ပရိဝါသ်သည်၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသောနာမ-အပ္ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်မည်၏၊ [မဟာဝဂ္ဂ, မဟာခန္ဓက အညတိတ္ထိယပုစ္ဆကထာ၌ ဟောတော်မူအပ်သော ပရိဝါသ်တည်း၊ အနက်ကိုလည်း ထို၌ ပြခဲ့ပြီ၊] တတ္ထ-ထို အပ္ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်၌၊ ယံ-အကြင်အဆုံးအဖြတ်စကားရပ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ဆိုထိုက်၏၊ တံ-ထိုအဆုံးအဖြတ် စကားရပ်ကို၊ (မယာ၊) ဝုတ္တမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ၊ ပန-ဆက်၊ အယံ-ဤအပ္ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်ကို၊ ဣဓ-ဤပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက၌၊ နိ အဓိပ္ပေတော-အလို မရှိအပ်။

ဩသာ-အပ္ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်မှ ကြွင်းကုန်သော၊ တယော-၃ ပါးသော ပရိဝါသ်တို့ကို၊ ယေန-အကြင်ရဟန်းသည်၊ သံယာဒိသေသာပတ္တိ-သံယာဒိသေသ်အာပတ်သည်၊ ဝါ-သို့၊ အာပန္နာစေဝ-သင့်ရောက်အပ်ပြီးသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆာဒိတာ စ-ဖုံးလွှမ်းအပ်ပြီးသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ တဿ-ထိုရဟန်းအား၊ (သံယာဒိသေသ်အာပတ်သို့ သင့်ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းသော ထိုရဟန်းအား၊) ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်ကုန်၏၊ တေသု-ထို ၃-ပါးသော ပရိဝါသ်တို့၌၊ ယံ-အကြင်အဆုံးအဖြတ်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-၏၊ တံ-ထိုအဆုံးအဖြတ်စကားကို၊ သမုစ္စယက္ခန္ဓကေ-၌၊

ပါရိဝါသိကာ။ ။ဝသဓာတ်သည် နေခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ နေခြင်းဟူသည်လည်း ဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်များကို ကျင့်သုံး၍နေခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ပရိဝသနံ-ကျင့်သုံးနေထိုင်ခြင်း၊ ပရိဝါသော-ခြင်း၊ ထို့နောက် အဿတ္ထိဆင့်၊ (တစ်နည်း) "ပရိဝသီယတေ-ကျင့်သုံးအပ်၏၊ ဣတိ ပရိဝါသော"ဟုပြု။ ပရိပုဗ္ဗ ဝသဓာတ်, ဏပစ္စည်း၊ "ပရိဝါသ် ပရိဝသန္တာ"ကို ထောက်၍ "ပရိဝါသ်-ကျင့်သုံးအပ်သော အကျင့်ကို + ပရိဝသန္တီတိ ပါရိဝါသိကာ"ဟု ပြု။

ဝက္ခာမင်းဆိုကုန်အံ့၊ ပန-ဆက်၊ ဧတေ-ဤ ၃-ပါးသော ပရိဝါသ်တို့ကို၊ ဣမေ-ဤ ပါရိဝါသိကကွန်းကဉ်၊ အဓိပ္ပေတာ-အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ တံသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ၃-ပါးသော ပရိဝါသ်တို့၏သာ အလိုရှိအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) ဧတေသု-ဤ ၃-ပါးသော ပရိဝါသ်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ပရိဝါသံ-ကို၊ ပရိဝသန္တာ-ကျင့်သုံးသော ရဟန်းတို့ကို၊ ပါရိဝါသိကာတိ-ပါရိဝါသိကရဟန်းတို့ဟု၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိထိုက်ကုန်၏။

ပကတတ္တာနံ ဘိက္ခူနန္တိ-ကား၊ နဝကတရံ-သီတင်းငယ်ဖြစ်သော၊ ပါရိဝါသိကံ-ပါရိဝါသိကရဟန်းကို၊ ထပေတ္တာ-ချန်ထား၍၊ အဝသေသာနံ-နဝကတရ ပါရိဝါသိကရဟန်းမှ ကြွင်းကုန်သော၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ဆုံးဘားဖြင့်၊ မူလာယ ပဋိကဿနာရဟာဒီနံပိ-မူလာယ ပဋိကဿနာရဟရဟန်း အစရှိသည်တို့၏သော်မှ လည်း၊ ("အဘိဝါဒနံ နာ သာဒိတဗ္ဗံ"၌ စပ်။)

အဘိဝါဒနံ ပစ္စုဋ္ဌာနန္တိ-ကား၊ တေ-ထိုပကတ်ရဟန်းတို့သည်ယဉ် အဘိဝါဒနာဒီ-အကြင်အဘိဝါဒန အစရှိသောအမှုကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏၊ တံ-ထိုအဘိဝါဒန အစရှိသောအမှုကို၊ သာဒယန္တိ-သာယာကြကုန်၏၊ သမ္ပဋိစ္ဆန္တိ-လက်ခံကြကုန်၏၊ နာ ပဋိက္ခိပန္တိ-မပယ်မြစ်ကြကုန်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ["သာယာ"ဟူသည် အခြားနေရာ၌ ပိတိသောမနဿပြဋ္ဌာန်းသောစိတ်ဖြင့် သာယာခြင်းကို ယူရသော်လည်း ဤနေရာ၌ "စိတ်ဖြင့် သာယာသည်ဖြစ်စေ, မသာယာသည်ဖြစ်စေ ရှိခိုးခံခြင်း, ရှိခိုးသည်ကို မပယ်ခြင်းကို ယူပါ"ဟုလို။] တတ္ထ-ထိုအဘိဝါဒန အစရှိသော အမှုတို့တွင်၊ သာမိစိကမ္မန္တိ-သာမိစိကမ်္ဘဟူသော၊ ဧတေ-ဤသဒ္ဒါသည်၊ အဘိဝါဒနာဒီနိ-အဘိဝါဒန အစရှိသော အမှုတို့ကို၊ (အာဒိဖြင့် ပစ္စုဋ္ဌာန အဉ္ဇလိကမ္မကို ယူ၊) ထပေတ္တာ-၍၊ အညသ-အဘိဝါဒနအစရှိသော အမှုတို့မှ တစ်ပါးသော၊ အနုစ္ဆဝိကဿ-လျောက်ပတ်သော၊ (နေရာအားလျော်စွာ ပြုသင့်သော) ဗီဇနဝါတဒါနာဒိနော - ယပ်လေပေးခြင်း

ပကတတ္တာနံ။ ။အခြားနေရာ၌ ပကတတ်ဟုဆိုလျှင် ပါရာဇိကကျသူလည်း မဟုတ်, ဥက္ခိတ္တကလည်း မဟုတ်, ပရိဝါသ် မာနတ်ကျင့်သူလည်း မဟုတ်သော ရဟန်းများကိုလည်း ရကုန်၏။ ဤနေရာ၌ကား အဘိဝါဒန ပစ္စုဋ္ဌာနစသည် သာယာမှုကို တားမြစ်သောအရာဖြစ်၍ မိမိအောက်ဝယ်သော ပါရိဝါသိကရဟန်း၏ အဘိဝါဒနစသောအမှုကို သာယာနိုင်သောကြောင့် မိမိအောက်ဝယ်သော ပါရိဝါသိကရဟန်းကို ချန်ထား၍ မူလာယ ပဋိကဿနာရဟ ရဟန်းကို သော်မှ "ပကတတ္တ"ဟု ယူရသည်။ "မူလာယ ပဋိကဿနာရဟာဒီနံ"၌ အာဒိဖြင့် မာနတ္တာရဟ, မာနတ္တစာရိက, အဗ္ဘာနာရဟပုဂ္ဂိုလ်များကို ယူ၊ မူလာယ ပဋိကဿနာရဟ စသည်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ သမုစ္စယကွန်းက၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။ [တေ ဟိ ပါရိဝါသိကာနံ, ပါရိဝါသိကာ စ တေသံ ပကတတ္တဋ္ဌာနေ ဧဝ တိဋ္ဌန္တိ-ဝိမတိ။]

အစရှိသော၊ (ယပ်ခတ်ပေးခြင်း အစရှိသော၊) အာဘိသမာစာရိကသ-လွန်ကဲ ထူးမြတ်, ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ်ကို၊ အဓိဝစန်-ဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ [အာဘိဝိသိဒ္ဓော-ထူးသော၊ သံ+အာစာရိကော-ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော အကျင့်၊ ခန္ဓကဋ္ဌလာသော ကျင့်ဝတ်များကို ဆိုသည်။] အာသနာဘိဟာရန္တိ-ကား၊ အာသနသ-နေရာကို၊ အဘိဟရဏ-ရှေးရှုဆောင်ခြင်းကို၊ အာသန်-နေရာကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ အဘိဂမန်-ရှေးရှုသွားခြင်းကို၊ (သာဒယန္တိ ဋ္ဌစပ်) ဝါ-တစ်နည်း၊ ပညပနမေဝ-ခင်းခြင်းကိုသာတည်း၊ သေယျာဘိဟာရေပိ-သေယျာဘိဟာရေပုဒ်ဋ္ဌလည်း၊ ဧသေဝ နယော-တည်း။

ပါဒေါဒကန္တိ-ကား၊ ပါဒဓောဝနဥဒက-ခြေကိုဆေးကြောင်း ရေကို၊ ဗါဒပီဌန္တိ-ကား၊ ဓောတပါဒတ္ထပနက-ဆေးအပ်ပြီးသောခြေကိုထားရာ ခုံကို၊ ပါဒကထလိကန္တိ-ကား၊ အဓောတပါဒတ္ထပါဒနက-မဆေးအပ်သေးသော ခြေကိုထားရာ ပျဉ်ချပ်ငယ်ကို၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ပါဒဃံသန-ခြေကို ပွတ်တိုက်ကြောင်းဖြစ်သော ကျောက်စရစ်, အိုးခြမ်းစသော ခြေပွတ်ကို၊ [သာဒယန္တိ ဋ္ဌစပ်၊ ဤခြေပွတ်များကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုခန္ဓကဋ္ဌတွေ့ရလတံ့။] အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ - ကား၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနမ်ိုး-သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်တို့၏သော်မှလည်း၊ (အာဘိဝါဒနာဒီ-အာဘိဝါဒန အစရှိသော အမှုကို) သာဒယန္တသ - သာယာသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ - ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်သာ၊

အာသနာဘိဟာရံ။ ။အာသနဟူသည် ထိုင်စရာဖြစ်သော ထိုင်ခုံ, နေရာထိုင်စသည်တည်း၊ အာဘိဟရဏ-ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၊ အာဘိဟာရော-ခြင်း၊ အာသနဿ + အာဘိဟာရော အာသနာဘိဟာရော-ရှေးရှုဆောင်ခြင်းဟူသည် "အာဂန္တုက လာသည်ကို မြင်လျှင် ထိုအာဂန္တုကဆီသို့ ထိုင်ဖို့ရန် နေရာကိုယူ၍ ရှေးရှုသွားခြင်းတည်း"ဟု အဓိပ္ပာယ်ပြလို၍ "အာသနံ ဂဟေတွာ အာဘိဂမန်"ဟု ဖွင့်သည်။

ပညပနမေဝ။ ။ဤနည်းဌာကား အာဂန္တုကဆီသို့ ရှေးရှုသွားဖို့ မလို, နေရာခင်းပေးခြင်း ကိုပင် "အာသနာဘိဟာရ"ခေါ်သည်-ဟု ပြသည်၊ ဧဝဖြင့် ရှေးရှုသွားခြင်းကို ကန့်ပါ၊ ပဗုဇ္ဇ ဥပဓာတ်သည် ခင်းထားခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ "အာဘိဟရဏ"စသောပုဒ်များသည် သာဒယန္တိကို ငဲ့သော ဒုတိယန္တပုဒ်များတည်း။

ပါဒကထလိကံ။ ။ကထလိကအရ အိုးခြမ်းကွဲဟူသော အနက်ကိုယူကြ၏၊ ဤနေရာ၌ကား ထိုအိုးခြမ်းကွဲကို မဆိုလို၊ မဆေးအပ်သေးသောခြေကို ထားရာဖြစ်သော သစ်သားပျဉ်ပြားငယ်ကို ယူစေလို၍ "အဓောတပါဒတ္ထပနက"ဟု ဖွင့်သည်၊ ထပိယန္တိ ဧတ္ထာတိ ထပန်၊ ထပန်ယေဝ ထပနက၊ အဓောတပါဒါနံ ထပနက အဓောတပါဒတ္ထပနက၊ [အဓောတပါဒတ္ထပနကန္တိ ယတ္ထ ဌတ္တာ ပါဒေ ဓောဝန္တိ၊ တာဒိသံ ဒါရုဖလကခဏ္ဍာဒီ-ဝိမတိ။] နောက်နည်းဌာကား ခြေဆေးသောအခါ ပွတ်တိုက်၍ ဆေးဖို့ရာ ကျောက်ပြားအိုးခြမ်း စသည်တို့ကို ယူပါ၊ ယံသန္တိ ဧတေနာတိ ယံသန်။ [ပါဒယံသနန္တိ သက္ခရကထလာဒီ-ဝိမတိ။]

(ဟောတိ) တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့သာယာသော ရဟန်း၏ ဒုက္ခင့်အာပတ် သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်) တေ-ထိုသဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်တို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ ပြောထိုက်ကုန်သနည်း၊) အဟံ-သည်၊ ဝိနယကမ္မ-ဝိနည်းကံကို၊ ကရောမိ-ပြုနေ၏၊ မယံ-ငါ၏အတွက်၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး ဝတ်ဝယ်ကို၊ မာ ကရောထ-မပြုကြကုန်လင့်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဂါမပ္ပဝေသနံ-ရွာသို့ဝင်ခြင်းကို၊ မာ အာပုစ္ဆထ-ခွင့်မပန်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္တဗ္ဗာ၊) သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာ-သဒ္ဓါတရားဖြင့် ရဟန်းပြုကြကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ-အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမှေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဝိနယကမ္မ-ဝိနည်းကံကို၊ ကရောထ-ပြုကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-လျှောက်၍၊ ဝတ္တံ-ကို၊ သစေ ကရောန္တိယေဝ-အကယ်၍ ပြုမြဲပြုကုန်အုံ့၊ ဂါမပ္ပဝေသနမ္ပိ-ကိုလည်း၊ (သစေ) အာပုစ္ဆန္တိယေဝ-အကယ်၍ ခွင့်ပန်မြဲ ခွင့်ပန်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝါရိတကာလတော-တားမြစ် အပ်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ, အနာပတ္တိ-အာပတ်သို့ မရောက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ။)

မိထု ယထာဝုဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ပါရိုဝါသိကဘိက္ခုနံ-ပရိုဝါသ်ကျင့်သုံးသော ရဟန်းတို့အား၊ ဝါ-၏၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ (သာဒိတုံ၌ စပ်၊) ယော ယော-အကြင် အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝုဏ္ဏော-သီတင်းကြီး၏၊ တေန တေန-ထိုထို သီတင်းကြီးသော ရဟန်းသည်၊ နဝကတရဿ-သီတင်းငယ် ရဟန်း၏၊ (အာဘိဝါဒနာဒိ-အာဘိဝါဒန အစရှိသောအမှုကို၊) သာဒိတုံ-သာယာခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) ပဠဝယထာ ဝုဏ္ဏန်-ကား၊ ပကတတ္တောဟိပိ-ပကတတ်ရဟန်းတို့နှင့်လည်း၊ (ပိဖြင့် ပါရိုဝါသိက ရဟန်းအချင်းချင်းကို ပေါင်း၊) သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဝုဏ္ဏပဋိပါဋိယာ ဧဝ-ကြီးသူတို့၏ အစဉ်အားဖြင့်သာ၊ (ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်သာ၊) (အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်သာ ခွင့်ပြုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ပါတိမောက္ခေ-ပါတိမောက်ကို၊ ဥဒ္ဒိဿမာနေ-ရွတ်ပြအပ်စဉ်၊ ဟတ္ထပါသေ-ဟတ္ထပါသ်၌၊ နိသီဒိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ပါဋိယာ-အစဉ်အားဖြင့်၊ အနိသီဒိတ္မာ-မထိုင်မူ၍၊ ပါဋိ-အစဉ်ကို၊ ဝိဟာယ-စွန့်၍၊ ဟတ္ထပါသံ-ကို၊ အမုဉ္စိတ္မာနေ-မလွှတ်ဘဲ၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ထိုင်ရာ၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထေ-ပါရိသုဒ္ဓိ

ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထေ။ ။"ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထေ"အရ ရိုးရာ ၂-ပါး ၃-ပါးပြုရသော ပါရိသုဒ္ဓိသာမက ပဝါရဏာနေ့၌ သံဃာအများက ပဝါရဏာပြုပြီးသောအခါ ဝါမကပ်မိသော ရဟန်း, ဝါကျိုးသော ရဟန်း, ပစ္ဆိမဝါကပ်သော ရဟန်းတို့လည်း ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုရ၏၊ ထိုရဟန်းများကိုလည်း ရည်ရွယ်၍ဆိုသော စကားတည်း၊ ထို့ကြောင့် ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးသော ရဟန်းသည် ထိုင်တုန်းက သံဃနဝကနေရာ၌ ထိုင်၍ ဥပုသ်ပြုသောအခါ မိမိဝါစဉ်အားဖြင့် ဥပုသ်ပြုရမည်ဟု ဆိုသည်။

ဥပုသ်ကို၊ ဂရိယမာနေ-ပြုအပ်သော်၊ သံဃနဝကဋ္ဌာနေ-သံဃနောရဟန်း၏ နေရာ၌၊ (သံဃာတွင် အငယ်ဆုံးရဟန်းကို သံဃနောရဟန်းဟု ရှေးနိသယ၌ ဆိုသည်၊) နိသီဒိတ္တာ-၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုနေရာ၌ပင်၊ နိသိန္နေန-ထိုင်လျက်၊ အတ္တနော-၏၊ ပါဋိယာ-အားဖြင့်၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထံ-ကို(ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်၏၊ ပဝါရဏာယပိ-ပဝါရဏာ၌လည်း၊ သံဃနဝကဋ္ဌာနေ-၌၊ နိသီဒိတ္တာ-၍၊ တတ္ထေဝ ၊ပေ၊ နိသိန္နေန-လျက်၊ အတ္တနော-၏၊ ပါဋိယာ-အားဖြင့်၊ ပဝါရေတဗ္ဗံ-ပဝါရဏာပြုရာ၏၊ ဝါ-ပဝါရဏာပြုရမည်၊ ["မိမိက ၅-ဝါရှိလျှင် ထိုင်တုန်းက အစွန်ဆုံးမှာ ထိုင်ရသော်လည်း ၅-ဝါ အလှည့်ရောက်သောအခါ ပဝါရဏာပြုမည်" ဟူလို၊ ပါရိသုဒ္ဓိတုန်းကလည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်။]

[ဥပေါသထံ ပဝါရဏံကို ဖွင့်ပြပြီး၍ ဝဿိကသာဋ္ဌိကံကို ဖွင့်ပြလိုသောကြောင့် သီယေန စသည်မိန့်။] သံယေန-သည်၊ ယဏ္ဍိ-ခေါင်းလောင်းစသည်ကို၊ ပဟာရိတ္တာ-တီးခေါက်၍၊ ဘာဂီယမာနံ-ဝေဘန်အပ်သော်၊ ဝဿိကသာဋ္ဌိကမ်ို-မိုးရေခံသက်နံးကိုလည်း၊ အတ္တနော-၏၊ ပတ္တဋ္ဌာနေ-ရောက်အပ်သောနေရာ၌၊ (ဝါစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်သောနေရာ၌၊) ဂဟေတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဝိသဇ္ဇနံ-စွန့်လွှတ်ခြင်းကို၊ သြဏောဇနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ [အချို့စာအုပ်၌ သစေပိ ဟု ရှိ၏၊ ဟိမပါ။] ပါရိဝါသိကဿ-ပါရိဝါသိကရဟန်း၏၊ ဒွတ္တိဂဏိ-၂ ခု, ၃-ခုကုန်သော၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တာဒီနိ-ဥဒ္ဒေသဘတ် အစရှိကုန်သော ဆွမ်းတို့သည်၊ သစေ ပါပုဏန္တိ-အကယ်၍ရောက်ကုန်အုံ့၊ [ဥဒ္ဒေသဘတ္တာဒီနိတိ အာဒိသဒ္ဒေန သလာကဘတ္တာဒီနိ သင်္ဂဏှာတိ၊-ယောဇနာ။] အဿ-ထို ပါရိဝါသိကရဟန်း၏၊ အညာ-ဥဒ္ဒေသဘတ် အစရှိသည်တို့မှတစ်ပါးသော၊ ပုဂ္ဂလိကဘတ္တ ပစ္စာသာစ-ပုဂ္ဂလိကဘတ်၌ မျှော်လင့်ချက်သည်လည်း၊ သစေဟောတိ-အုံ့၊ (ဥဒ္ဒေသဘတ်သည် သံဃိကမှ အလှည့်ကျရသော ဘတ်ဖြစ်သည်၊) (ဧဝံသတိ၊) တာနိ-ထိုဥဒ္ဒေသဘတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂဟေတ္တာ-ယူပြီး၍၊ (မဲချသောအခါ မဲကိုယူပြီး၍၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ (စာရေးတံချသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခေါ်သည်၊) ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ စါ-အောက်၌ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂါဟေထ-ယူစေပါကုန်၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ မယံ-တပည့်တော်၏၊ ဘတ္တပစ္စာသာ-ဆွမ်း၌ မျှော်လင့်ချက်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏၊ သွေ-

---

သြဏောဇနံ။ ။"သြဏောဇနသဒ္ဒါသည် ဝိသဇ္ဇနအနက်ကို ဟောသော အထင်ရှင်ကြီး သဒ္ဒါတည်း"ဟု သိစေလို၍ "ဝိသဇ္ဇနံ ဝုစ္စတိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ယောဇနာ၌ကား- "သြဏောဇနန္တိ အဝနုံသတေ သြဏောဇနံ၊ အဝပုဗ္ဗော နုဒ၁ဓာတု၊ နကာရသ ဏကာရံ ၁ကာရသ စ ဇကာရံ ကတ္တာ သြဏောဇနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ နုဒဓာတု အပနယနတ္ထော၊ တေန ဝုတ္တံ ဝိသဇ္ဇနံ ဝုစ္စတီတိ"ဟု မိန့်လေသည်၊ ဤအလို ရှင်းမဟုတ်၊ နိပ္ပန္နပါဋိပဒိကပုဒ်သာတည်း။

နက်ဖန်၌၊ ဂဏ္ဍီသာမိ-ယူပါအံ့၊ (ဥဒ္ဒေသဘတ် အစရှိသည်တို့ကို ယူပါအံ့၊) ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-လျှောက်၍၊ ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗာနိ-စွန့်လွှတ်နိုင်ကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ယူပြီး၍ စွန့်လွှတ်လတ်သော်၊ ဟာနိ-ထိုဥဒ္ဒေသဘတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ပုနဒိဝသေသု-နောက်နေ့တို့၌၊ ဂဏ္ဍီတုံ-ယူခြင်းငှာ၊ ဝါ-ယူခွင့်ကို၊ လဘတိ-ရ၏၊ ပုနဒိဝသေ-၌၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ ဧတသ-ဤပါရိဝါသိကရဟန်း အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ ဣတိ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ။

ပန-ဗျတိရိတ်ကား၊ ယဒိ နု ဂဏ္ဍာတိ-အကယ်၍ မယူအံ့၊ ("ပဋ္ဌိပါဋ္ဌိယာ ဂဟေတွာ"အရပြခဲ့သောယူခြင်းဖြင့် မယူအံ့၊) ယဒိ နု ဝိသဇ္ဇေတိ-အကယ်၍မစွန့်အံ့၊ (ယူပြီးလျှင်မစွန့်အံ့၊) (ဧဝံသတိ-ဤသို့မယူ, မစွန့်လတ်သော်၊) ပုနဒိဝသေ-၌၊ နလဘတိ-မရ၊ ဣဒံ သြဏောဇနံနာမ-ဤသြဏောဇနမည်သည်ကို၊ ပါရိဝါသိက သေဝ-ပါရိဝါသိကရဟန်းအားသာ၊ သြဒိသ-ရည်စူး၍၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ ဟသ္ဘာ-နည်း၊ ဟိ (ယသ္ဘာ၊) ဟသ-ထို ပါရိဝါသိကရဟန်း၏၊ ဝါ-သည်၊ သံယ နဝကဒ္ဒုနေ-၌၊ နိသိန္နသ-ထိုင်လသော်၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-ဆွမ်းကို ယူရာအရပ်၌၊ ယာဂုခဇ္ဇကာဒီနိ-ယာဂု, ခဲဖွယ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ပါပုဏန္တိ ဝါ-ရံခါသော်လည်း ရောက်ကုန်၏။ နု ပါပုဏန္တိ ဝါ-ရံခါသော်လည်း မရောက်ကုန်၊ ဟသ္ဘာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ရံခါရ၍ ရံခါမရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) သော-ထိုပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခာဟာရေန-ဆွမ်းအာဟာရဖြင့်၊ မာ ကိလမိတ္ထ-မပင်ပန်းပါစေလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ဣဒံ-ဤစွန့်လွှတ်ခြင်းကို၊ (အနုညာတံ၌ စပ်၊) အသ-ထိုပါရိဝါသိကရဟန်းကို၊ သင်္ဃဟကရဏတ္ထာယ-သင်္ဂြိဟ်ချီးမြှင့်ခြင်းကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ သြဒိသ-သီးခြားရည်စူး၍၊ အနုညာတံ-ပြီ။

ပါရိဝါသိကသေဝ အနုညာတံ။ ။ဝေဖြင့် ဆိုထားသောကြောင့် မူလာယ ပဋ္ဌိကသ နာရဟ, မာနတ္တစာရိက, အဗ္ဘာနာရဟပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ခွင့်မပြုသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ဤပါရိဝါသိကအရတွင် သွင်းယူပါ၊ "ပါရိဝါသိကကို ဥပလက္ခဏအားဖြင့် မှတ်ထားသည်"ဟူလို၊ ဝေဖြင့် ပကတတ်ရဟန်းတို့ကို ကန့်ပါ။ [ပါရိဝါသိကသေဝါတိ ဣဒံ အဗ္ဘာနာရဟ ပရိယောသာနေ (အဗ္ဘာနာရဟ အဆုံးရှိကုန်သော) သဗ္ဗေ ဂရုကဒ္ဒေ (ဂရုက အာပတ်၌ တည်သူတို့ကို၊) သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ တေသမ္ပိ ပစ္ဆေကံ သြဏောဇနသ အနုညာတတ္တာ၊ တဒဝသေသာ (ထိုဂရုကအာပတ်၌ တည်သူမှ ကြွင်းကုန်သော) ပကတတ္တာ ဧဝ တံ နု လဘန္တိ-ဝိမတိ။]

မှတ်ချက်။ ။သြဒိသ အနုညာတ်နောက်၌ "ကသ္ဘာ"ဟု စာအုပ်တို့၌ တွေ့ရ၏။ နောက်၌ ဟိသဒ္ဒါ, တသ္ဘာသဒ္ဒါ ပါသောကြောင့် ကသ္ဘာမပါသော်လည်း ထည့်၍ပေးနိုင်ပါသည်၊ ထို ကသ္ဘာသည် စာနေမကောင်းပါ။

[ပါဠိတော်၌လာသော ၅-ပါးတို့တွင် "သြကောဇနံ"ကို ဖွင့်ပြပြီး၍ "ဘတ္တံ"ကို ဖွင့်ပြလိုသောကြောင့် "ဘတ္တံတိ"စသည်ကို မိန့်။] ဘတ္တန္တိ-ကား၊ အာဂတာဂတေဟိ-လာတုန် လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝုဠုပဋိပါဋိယာ-ကြီးသူတို့၏ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-သွားထိုက်သော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ သံဃဿ-၏။ စတုဿာ လဘတ္တံ-ဆွမ်းစားကျောင်း၌ အစဉ်အတိုင်းပေးအပ်သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) တေ-ဤစတုဿာလဘတ်ကို၊ ယထာဝုဠုံ-အကြင်အကြင် ကြီးသူတို့အတိုင်း၊ (ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်)၊ လဘာတိ-ရ၏။ ပန-ထိုသို့ပင် ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ရနိုင်ပါသော်လည်း၊ ပါဋိယာ-အစဉ်အားဖြင့်၊ (ပါရိဝါသိကော-သည်၊) ဂန္ဓံ ဝါ-သွားခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဌာတုံ ဝါ-ရပ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ နဿ လဘတိ၊ [ပါရိဝါသိကရဟန်းသည် ၅-ဝါရသော ရဟန်းဖြစ်လျှင် ၅-ဝါအစဉ်၌ ပါဝင်၍ လိုက်ခွင့်, ရပ်ခွင့်ကို မရ။] တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့အစဉ်အားဖြင့် သွားခြင်း, ရပ်ခြင်းကို မရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ပါဋိတော-အစဉ်မှ၊ သြသက္ကိတ္တာ-ဘေးသို့ ဖဲ၍၊ ဟတ္ထပါသေ-ဟတ္ထပါသ်၌၊ ဌိတေန-တည်လျက်၊ ဟတ္ထံ-လက်ကို၊ ပသာရေတ္တာ-ဆန့်တန်း၍၊ သေနော-သိန်းစွန်သည်၊ နိပတိတ္တာ-ရုတ်တရက် ကျရောက်၍၊ ဂဏ္ဍာတိ ယထာ-ယူသွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဂဏ္ဍိတဗ္ဗံ-ယူရာ၏။

အာရာမိက သမဏုဒ္ဒေသေဟိ-အာရာမ်စောင့် သာမဏေတို့ကို၊ အာဟာရ ပေတုံ-ဆောင်ယူစေခြင်းငှာ၊ နဿ လဘတိ၊ (အာရာမိကသမဏုဒ္ဒေသာ-တို့သည်) သယမေဝ-မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ (မခိုင်းဘဲသာလျှင်၊) သစေ အာဟရန္တိ-အကယ်၍ ဆောင်ယူပေးကုန်အုံ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ရညော-မင်း၏၊

စတုဿာလဘတ္တံ။ ။စတုဿာလဘတ္တန္တိ ဘောဇနသာလာယံ ပဋိပါဋိယာ ဒိယျမာန ဘတ္တေ-ဆွမ်းစားကျောင်း၌ လာလာသမျှ အစဉ်အတိုင်းပေးအပ်သော ဆွမ်းကို၊- (ဋီကာ)၊ ထို ဆွမ်းစားကျောင်းသည် ၄-ဘက်ပတ်လည်ဆက်နေသော တန်းလျားရှည်ဖြစ်သောကြောင့် "စတုဿာလ"ဟု ခေါ်၏။ ["ဤကျောင်းမျိုးသည် အခန်းတစ်ရာရှိစေကာမူ ကေူပစာရဖြစ်၏" ဟု သဟသေယျသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုခဲ့သည်။] ယောဇနာ၌ကား-"စတုမုခါ+သာလာ စတုဿာလာ-မုခ် ၄-ခုရှိသောကျောင်း"ဟု ဖွင့်လေသည်၊ ထိုအဖွင့်ကို "စတုဿာလန္တိ စတူသု ဒိသာသု သမ္ဘန္ဓသာလံ"ဟူသော နိမိဇာတက စရိယာပိဋကအဋ္ဌကထာဖြင့် စဉ်းစားပါ။

ဟတ္ထပါသေ၊ပေ၊ ဂဏ္ဍိတဗ္ဗံ။ ။"ဟတ္ထပါသ်"ဟူရာ၌ ဆွမ်းလောင်းနေသူ၏ ဟတ္ထပါသ်တည်း၊ "မိမိက ခံယူသောအခါ အကပ်မြောက်လောက်သောနေရာ"ဟု ဆိုလိုသည်၊ ပရိဝါသ်နေသောရဟန်းသည် သံဃာအစဉ်အတန်း၌ လိုက်၍လည်း မသွားရ, ရပ်၍လည်း မနေရဘဲ ဆွမ်းလောင်းသူ၏ ဟတ္ထပါသ်၌ ဘေးကရပ်၍ စောင့်နေပါ၊ မိမိအလှည့်ရောက်သောအခါ သိမ်းစွန်သည် ကဗျာကရာ သုတ်သွားသကဲ့သို့ ချက်ခြင်းဝင်၍ ခံယူပါ။-ဟူလို။

မဟာပေဌဝေတွေပိ-ဆွမ်းတောင်းကြီးဝယ် ထည့်၍လျှူအပ်သော ဆွမ်းခွဲလည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ပန-ဆက်၊ စတုဿာလဘတွေ-၌၊ သြဏောဇ-စွန့်လွှတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တုကာမော-ပြုလိုသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) အတ္တနော-၏။ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ပိဏ္ဍော-ဆွမ်းကို၊ ဥက္ခိတ္တေ-မြှောက်အပ်သော်၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏။ သေ-နက်ဖြန်၌၊ ဂဏ္ဍီဿာမိ-ယူပါအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ၏။ ပုနဒိဝသေ-၌၊ ဒွေ ပိဏ္ဍော-ဆွမ်း ၂-ခဲတို့ကို၊ (၂-ပါးစာ ဝေစုတို့ကို၊) လဘတိ-ရ၏၊ ဣတိ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တံ။

ဥဒ္ဒေသဘတ္တာဒိနိပိ-ဥဒ္ဒေသဘတ် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ပါဠိတော-သံဃာအစဉ်မှ၊ သြသက္ကိတ္တာဝ-ဘေးသို့ ဖဲ၍သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။ ပန-ဆက်၊ ယတ္ထ-အကြင်နေရာ၌၊ နိသီဒါပေတ္တာ-ထိုင်စေ၍၊ ပရိဝိသန္တိ-ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ တတ္ထ-ထိုနေရာ၌၊ (ပါရိဝါသိကေန-သည်၊) သာမဏေရာနံ-တို့၏၊ ဇေဋ္ဌကေန-အကြီးအကဲသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ သံဃနဝကေန-သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာ, နိသီဒိတဗ္ဗံ။

☰ ၇၆။ ဣဒါနိ-၌၊ ("ပဠု ယထာဝုဏ္ဏံ"ကို ပြပြီးရာ ယခုအခါ၌၊) ယာ အယံ သမ္မာဝတ္တနာ-အကြင် သမ္မာဝတ္တနာကို၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တာ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထိုသမ္မာဝတ္တနာ၌၊ နှ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံတိ-ကား၊ ဥပဇ္ဈာယေန-သည်၊ ဟုတ္တာ, နှ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ မရောက်စေထိုက်၊ (ရဟန်းပြုမပေးထိုက်၊) ပန-အနွယကား၊ ဝတ္တံ-ပရိဝါသ်ကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ-ချပြီး၍၊ ဥပသမ္ပာဒေတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ (ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းခံပေးခြင်းငှာအပ်၏၊) အာစရိယေန-ကမ္မဝါစာဆရာသည်၊ ဟုတ္တာပိ-ဖြစ်၍လည်း၊ ကမ္မဝါစာ-ကမ္မဝါစာကို၊ နှ သာဝေတဗ္ဗာ-မကြားသိစေထိုက်၊ (ကမ္မဝါစာဆရာလည်း မလုပ်ထိုက်၊) [ကမ္မဝါစာဆရာလည်း ဥပသမ္ပာဒကဖြစ်သောကြောင့် "နှ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ" အရ၌ သွင်းယူသည်။] အညသ္မိံ-ပါရိဝါသိကရဟန်းမှ တစ်ပါးသော အခြားဆရာသည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ဝတ္တံ-ကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ-၍၊ သာဝေတုံ-ကြားသိစေခြင်းငှာ၊ (ကမ္မဝါစာဆရာလုပ်ခြင်းငှာ၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ နှ နိဿယောတိ-ကား၊ အာဝန္တကာနံ-အာဝန္တကရဟန်းတို့အား၊ နိဿယော-နိဿယည်းကို၊ နှ ဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ ယေဟိပိ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ပကတိယာဝ - ပင်ကိုယ်အားဖြင့်ပင်၊ နိဿယော-ကို၊

မဟာပေဌဝေတွေ။ ။မဟာပေဌဝေတွေပိတိ မဟန္တေသု ဘတ္တပစ္ဆိ အာဒိဘာဇနေသု ထပေတွာ ဒိယျမာနဘတ္တေသုပိ-(ဝိမတိ၊) ဤ၌ ဝိမတိအလို "မဟာပေဌဝေတွေသုပိ"ဟု ရှိရလိမ့်မည်၊ "ပေဌ"ကို ရှေးက "ပေဋ္ဌ"ဟုလည်းကောင်း၊ "ပဋ္ဌပ်"ဟုလည်းကောင်း ခေါ်ကြ၏။ ဆွမ်းထည့်ဖို့ရန် တောင်းကြီးပင်တည်း။ မင်းကို ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် မှတ်၍ ဆိုထားသည်၊ အရပ်သားဒါယကာတို့ ဆွမ်းလောင်းရာ၌လည်း နည်းတူ။

ဂဟိတောဟု-ယူအပ်ပြီ၊ တေ-ထိုနိဿယည်းယူထားသော ရဟန်းတို့ ကို၊ ဝတ္ထုဗွာ-ပြောထိုက်ကုန်၏၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ပြောထိုက်ကုန်သနည်း၊) အဟံ-ငါသည်၊ ဝိနယ ကမ္မံ-ဝိနည်းကံကို၊ ကရောမိ-ပြုနေ၏၊ အသုကတ္ထေရဿနာမ-ထိုမည်သော ထေရ်၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ နိဿယံ-ကို၊ ဂဏှထ-ယူကြကုန်၊ မယံ-ငါ၏ အတွက်၊ ဝတ္ထုံ-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ မာ ကရောထ-မပြုကြကုန်လင့်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဂါမပ္ပဝေသနံ-ကို၊ မာ အာပုစ္ဆထ-ကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္ထုဗွာ-ကုန်၏၊) ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေပိ-ပြောအပ်ပါသော်လည်း၊ သစေ ကရောန္တိယေဝ-အကယ်၍ ပြုမြဲပြုကုန်အံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) ဝါရိတကာလတော-တားမြစ်အပ်ပြီးရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ကရောန္တေသုပိ-ပြုပါကုန်သော်လည်း၊ [ဤပုဒ် ပိုဟန်တူ၏၊ ရှေ့ ဥပဇ္ဈာယ်အခန်း၌ မပါခဲ့၊] အနာပတ္တိ-အနာပတ်သည်၊ (ဟောတိ။)

နု သာမဏေရောတိ-ကား၊ အညော-အခြားသော၊ သာမဏေရော-ကို၊ နု ဂဟေတဗ္ဗော-မယူထိုက်၊ [နဂိုက ဥပဇ္ဈာယ်ပေးထားသော သာမဏေတို့မှ အခြားသော သာမဏေတို့ကို မိမိအား ပြုစုလုပ်ကျွေးဖို့ရန် ဥပဇ္ဈာယ်ပေးသောအားဖြင့် မယူထိုက်-ဟူလို။] ဥပဇ္ဈာ-ဥပဇ္ဈာယ်ကို၊ ဒတ္တာ-ပေးပြီး၍၊ ဂဟိတသာမဏေရာပိ-ယူအပ်ပြီးသော သာမဏေတို့ကိုလည်း၊ (ပကတတ် အဖြစ်တုန်းက ဥပဇ္ဈာယ်ပေး၍ ယူအပ်ပြီးသော သာမဏေမျှားကို ဆိုသည်၊) ဝတ္ထုဗွာ-ကုန်၏၊ (ကိုး) အဟံ ၊ပေ၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ။) [အနက်ကို ရှေးအတိုင်း ပေးပါ။]

["နု သာမဏေရော ဥပဇ္ဈာပေတဗ္ဗော"ကို ဖွင့်ပြပြီး၍ "နု ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိ သာဒိတဗ္ဗာ"ကို ဖွင့်ပြလိုသောကြောင့် "ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိနာမ" စသည်ကို မိန့်။] ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိနာမ-ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိမည်သည်၊ အာဓိပစ္စဗ္ဗာနဘူတာ-အကြီးအကဲအဖြစ်၏ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (ဘဂဝတာ၊) ပဋိက္ခိတ္တာ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပြီ၊ [အဓိပတိနော+ဘာဝေါ=အာဓိပစ္စံ၊ အာဓိပစ္စ+ဗ္ဗာန်-အာဓိပစ္စဗ္ဗာနံ။] တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့အာဓိပစ္စဗ္ဗာနဖြစ်သည့် အတွက် ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဘိက္ခုသံဃသ-ရဟန်းသံဃာအား၊ ဝတ္ထုဋ္ဌ-လျှောက်ရာ၏၊ (ကိုး) ဘန္တေ အဟံ ဝိနယကမ္မံ ကရောမိ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကံ-ဘိက္ခုနောဝါဒကရဟန်းကို၊ ဇာနာထ-သိကြပါကုန်၊ ဣတိ (ဝတ္ထုဋ္ဌ၊) ဝါ-သို့မဟုတ်၊ ပဋိဗလဿ-စွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းတစ်ပါး၏၊

ပဋိဗလဿ။ ။သမ္မုတိရထားသော မိမိက မိမိအစား ဘိက္ခုနီတို့ကို ဩဝါဒပေးနိုင်သော ရဟန်း ၁-ပါးအား တာဝန်ပေးထားလျှင် ထိုရဟန်းက ဂရုမမ်ဩဝါဒဖြင့်လည်းကောင်း, အခြားတံရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ဩဝါဒပေးနိုင်သောကြောင့် "ပဋိဗလဿ ၊ပေ၊ ဣတဗ္ဗော" ဟု ဆိုသည်။ [လဒ္ဓသမ္မုတိကေန အာဏတ္တောပိ ဂရုမမ္မေဟိ အညေဟိ ဝါ ဩဝဒိတုံ လဘတိတိ အာဟ ပဋိဗလဿ ၊ပေ၊ ဣတဗ္ဗောတိ၊-(ဋီကာ။)]

ဘာရော-တာဝန်ကို၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်၏။ အာဂတာ-မိမိအထံသို့လာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနိယော-ရဟန်းမတို့ကို၊ ("ဝတ္တဗ္ဗာ"ဟု စပ်၊) သံယသန္တိက-သံယာ၏အထံသို့၊ ဂစ္ဆထ-သွားကြကုန်၊ သံယော-သည်၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊ ဩဝါဒဒါယက-ဩဝါဒပေးမည့်ရဟန်းကို၊ ဇာနိဿတိ-သိရလတံ့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ["တသ္မာ ဘိက္ခသံယသ ဝတ္တဗ္ဗံ ၊ပေ၊ ဇာနာထ"ဟု လျှောက်ခဲ့သော့စကားကို ရည်ရွယ်၍ ဤစကားကို ဆိုသည်။] အဟံ ဝိနယကမ္မံ ကရောမိ၊ အသုကဘိက္ခုသ နာမ-ထိုမည်သော့ ရဟန်း၏၊ (မိမိကိုယ်စား လွှဲထားအပ်သော ပဋိဗလရဟန်းကို ဆိုသည်၊) သန္တိက-သို့၊ ဂစ္ဆထ-ကုန်၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေါ-တို့အား၊ ဩဝါဒံ, ဒဿတိ-ပေးလတံ့၊ ဣတိ ဝါ - ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-ပြောဆိုထိုက်ကုန်၏။

သာ အာပတ္တိတိ-ကား၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိယာ-သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ်ကြောင့်၊ ပရိဝါသေ-ကို၊ ဒိန္နေ-ပေးအပ်ပြီးသော်၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ်သို့၊ နာပဇ္ဇိ-တဗ္ဗာ-မရောက်ထိုက်၊ အညာဝါ တာဒိသိကာတိ-ကား၊ ကာယ၊ပေ၊ ဂရုကာပတ္တိ-ကာယသံသဂ္ဂ အစရှိသော ဂရုကုအာပတ်သို့၊ ("နာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ-မရောက်ထိုက်"ဟု စပ်၊) တတောဝါ ပါပိဋ္ဌတရာတိ-ကား၊ ပါရာဇိကာပတ္တိ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့ (နာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊) ဟိ-ချဲ့၊ သတ္တသု-၇ ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိသု-တို့တွင်၊ ဒုဋ္ဌာသိတာပတ္တိ-ဒုဋ္ဌာသိတအာပတ်သည်၊ ပါပိဋ္ဌာ-အထူးသဖြင့် ယုတ်ညံ့၏၊ ဒုက္ကဋာပတ္တိ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်၊ ပါပိဋ္ဌတရာ-သာ၍ အထူးသဖြင့် ယုတ်ညံ့၏၊ ဒုက္ကဋာပတ္တိ-သည်၊ ပါပိဋ္ဌာ-၏၊ ပါဋိဒေသနီယာပတ္တိ-ပါဋိဒေသနီယအာပတ်သည်၊ ပါပိဋ္ဌတရာ-၏၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ပါစိတ္တိယထုလ္လစ္စယသံဃာဒိသေသပါရာဇိကာပတ္တိသု-ပါစိတ္တိယအာပတ်, ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်, သံဃာဒိသေသ်အာပတ်, ပါရာဇိကအာပတ်တို့၌၊ နယော-နည်းကို၊ နေတဗ္ဗော-ဆောင်ထိုက်၏။ ["ပါဋိဒေသနီယာပတ္တိ ပါပိဋ္ဌာ, ပါစိတ္တိယာပတ္တိ ပါပိဋ္ဌတရာ" စသည်ဖြင့် သိပါ။] တာသံ-ထိုအာပတ်တို့၏၊ ဝတ္ထုသုပိ-ဝတ္ထုတို့တွင်လည်း၊ ဒုဋ္ဌာသိတဝတ္ထု-ဒုဋ္ဌာသိတအာပတ်၏ ဝတ္ထုသည်၊ ပါဝိဋ္ဌ-၏၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု-ဒုက္ကဋ်အာပတ်၏ ဝတ္ထုသည်၊ ပါပိဋ္ဌတရံ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပုရိမနယေနေဝ-ရှေ့နည်း ဖြင့်ဖင်၊ ဘေဒေါ-အထူးအပြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏။ ပန-ဆက်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပဒေ-ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝတ္ထုပိ-ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိပိ-သည်လည်းကောင်း၊ ပါပိဋ္ဌာ-၏၊ လောကဝဇ္ဇေ-လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဥဘယမ္ပိ-ဝတ္ထု, အာပတ် ၂-ပါးစုံသည်လည်း၊ ပါပိဋ္ဌတရံ-၏။

ပါပိဋ္ဌတရာတိ ပါရာဇိကာပတ္တိ။ ။ပါပိဋ္ဌတရာတိ ပါရာဇိကာပတ္တိတိ ဥက္ကံ့သ ဝသေန ဝုတ္တံ၊ သဗ္ဗရိတ္တာဒိပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇတော ပန သုက္ကဝိသဋ္ဌာဒိကာ လောကဝဇ္ဇာဝ ပါပိဋ္ဌတရာ၊ တတ္ထာပိ သံယဘေဒါဒိကာ ပါပိဋ္ဌတရာ ဧဝ၊-ဝိမတိ။

ပရိဝါသကမ္မဝါစာ-ပရိဝါသ်ကမ္မဝါစာကို၊ (ပရိဝါသ်ပေးကြောင်း ကမ္မဝါစာကို) ကမ္မန္တိ-ကုမ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ တံ ကမ်-ထိုက်ကို၊ အကတံ ဒုက္ကဋန္တိ အာဒီဟိ-အကတံ ဒုက္ကဋ် အစရှိကုန်သော၊ (ဝစနေဟိ)ဝါ-စကားတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ [အကတံ-မပြုအပ်၊ ဒုက္ကဋ်-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။] ဣဒံ ဟမ်ခ်နာမ-ဤကံမည်သည်၊ ကိံ-အဘယ်တံနည်း၊ ကသိကမ်-ကသိက်လော၊ (လယ်လုပ်မှုလော၊) ဂေါရက္ခကမ်-ဂေါရက္ခက်လော၊ (နွားကျောင်းမှုလော၊) ဣတိ အာဒီဟိ-ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ဝစနေဟိဝါ-တို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊နု ဂရဟိတဗ်-မကဲ့ရဲ့ထိုက်၊ယေဟိ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ကမ်-ပရိဝါသ်ကံကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ တေ-ထိုက်ပြုသော ရဟန်းတို့ကို၊ ကမ္မိကာ'တိ-ကမ္မိကတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ-ကုန်၏။ တေ-ထိုက်ပြုသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဗာလာ အဗျတ္တာတိ အာဒီဟိ-ဗာလာ အဗျတ္တာ အစရှိကုန်သော၊ ဝစနေဟိ-တို့ဖြင့်၊ နု ဂရဟိတဗ္ဗာ-မကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်။

☰ နု သဝစနီယံ ကာတဗ္ဗံတိ-ကား၊ ပလိဗောဓတ္ထာယဝါ-တားမြစ်နှောင့်ယှက်ခြင်းအကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏောသုနတ္ထာယဝါ-ခေါ်ခြင်းအကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ သဝစနီယံ-ပြောဆိုကြောင်း အပြစ်ရှိသည်ကို၊ (တစ်နည်း) သဝစနီယံ-မိမိစကားခ္ခ ဖြစ်စေတတ်သောကံကို၊ နု ကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ ဟိ-ချဲ့၊ ပလိဗောဓတ္ထာယ-ငှာ၊ ကရောန္တော-ပြုလတ်သော်၊ ဝါ-ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ကရောတိခ္ခ စပ်)၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ အာယသ္မန္တံ-အရှင်ကို၊ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ-ဤဝတ္ထု

ကမ္မန္တိ ပရိဝါသကမ္မဝါစာ။ ။"ကမ္မဘူတာ-ကံပြုကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော+ဝါစာ-စကားတည်း၊ ကမ္မဝါစာ-ကံပြုကြောင်းဖြစ်သော စကား"၊ ဤသို့ ကမ္မနှင့် ဝါစာကို အရတူ ကမ္မဓာရည်းပြုလိုက်လျှင် ကမ်အရလည်း ကမ္မဝါစာကိုပင် ရ၏၊ ထို့ကြောင့် "ကမ္မန္တိ ပရိဝါသ ကမ္မဝါစာ ဝုစ္စတိ"ဟု မိန့်သည်။ [ကမ္မန္တိ ပါရိဝါသိကကမ္မဝါစာတိ ဧတေန ကမ္မဘူတာ ဝါစာတိ ကမ္မဝါစာသဒ္ဒဿ အတ္ထောပိ (အနက်ဖြစ်သော ကံသည်လည်း) သိဒ္ဓေါတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊-ဝိမတိ၊]

သဝစနီယံ (သဝစနီယ)။ ။"သဒေါသ"ဟု သာရတ္ထဖွင့်၏၊ ယောဇနာ၌ "ဝစိတဗ္ဗံ အနေန ဒေါသေနာတိ ဝစနီယံ (ပြောဆိုကြောင်းအပြစ်)၊ သံဝိဇ္ဇတိ ဝစနီယံ အဿာတိ သဝစနီယံ (ပြောဆိုကြောင်း အပြစ်ရှိသောကံ)"ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၏၊ သို့သော် "အပြစ်ရှိ"ဟူသည် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သာ ဆိုင်၏၊ ကံနှင့် မဆိုင်၊ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဖွင့်ပုံကို မနှစ်သက်၍ ဝိမတိခ္ခ တစ်မျိုးကြံလေသည်။

ဝိမတိ။ ။သဝစနီယံတိ ဧတ္ထ သဒေါသံတိ အတ္ထံ ဝဒတိ၊ (သာရတ္ထ ဆို၏၊) အံတ္ထနော ဝစနေ ပဝတ္တနကမ်ံတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌော-"မိမိ၏စကားခ္ခဖြစ်စေကြောင်း ကံ"ဟုသာ ဤနေရာ၌ အနက်မှတ်ထိုက်၏။ [သကို "အတ္တနော"ဟုလည်းကောင်း၊ ဝစနီယကို "ဝစနေ ပဝတ္တနကမ်ံ"ဟု လည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊] ဝစနေ + ပဝတ္တန် ဝစနီယံ၊ သဿ + ဝစနီယံ

ကြောင့်၊ သဝစနီယ်-ကို၊ ကရောမိ-ပြုပါ၏။ ယာဝ-လောက်၊ တံ အမိကရဏံ-ထိုအဓိကရုဏ်းသည်၊ ဝူပသန္တံ-ငြိမ်းအေးသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်သေး၊ (တာဝ-လောက်၊) ဣမမှာ အာဝါသာ-ဤကျောင်းတိုက်မှ၊ ဧကပဒ်ပိ-တစ်လှမ်းမျှလည်း၊ မာပဏ္ဍမိ-မဖဲသွားပါလင့်၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ကရောတိ-ပြု၏။ ပဏ္ဍောသနတ္ထာယ-ဌာ၊ ကရောန္တော-သော်၊ ဝါ-သည်၊ အဟံ, တေ-အရှင်၏အပေါ်၌၊ သဝစနီယ်-ကို၊ ကရောမိ၊ ဟေ-လိုက်ခဲ့ပါလော၊ မယာ-တပည့်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူ၊ ဝိနယဓရာနံ-ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သမ္ဘဒ္ဒီဘာဝံ-မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကြပါစို့၊ ဣတိ ဧဝံ ကရောတိ၊ တဒုဘယမ္ပိ-ထိုနှစ်ပါးစုံသော သဝစနီယကိုလည်း၊ နကာတဗ္ဗံ။

နအနုဝါဒေါတိ-ကား၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဇေဋ္ဌကဌာနံ-အကြီးအကဲတို့၏၊ တည်ရာအလုပ်ကို၊ ဝါ-ပဓာနဖြစ်သော အလုပ်ကို၊ နကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကေနဝါ-ပါတိမောက်ရွတ်ပြတတ်သော ရဟန်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝေါသကေနဝါ-ဓာရားပေါ်ဖို့ရန်တိုက်တွန်းတတ်သော ရဟန်းသည်သော်လည်းကောင်း၊နဘဝိတဗ္ဗံ-မဖြစ်ထိုက်၊ တေရသသု-တစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သော၊

သဝစနီယ်"ဟု ပြုပါ။ "ခြေတစ်လှမ်းမျှ မဖဲသွားပါနှင့်"ဟု လည်းကောင်း, "ဝိနည်းဓိရ်တို့၏အထံသို့ လိုက်ခဲ့ပါ"ဟု လည်းကောင်း ဆိုအပ်သော မိမိစကားကို လိုက်နာစေကြောင်းက-ဟု ဆိုလိုသည်၊ ပဝတ္တနအနက်၌ ဣယပစ္စည်းဖြစ်၍ "သဝစနီယ်"ဟု ရသရှိပါစေ၊ ဧဝဠို ကေနစိ သဝစနီယေ ကတေ (ဤသို့ တစ်စုံယောက်က သဝစနီယက်ကို ပြုအပ်သော်၊) အနာဒ်ရေနအတိဣမိတုံ နံ ဝဋ္ဋတိ (မလေးစားသောအားဖြင့် လွန်ကျူးခြင်းငှာ မအပ်၊) ဥဒ္ဓသ သံယသ အာဏာ အတိဣဿာနာမ ဟောတိ (လွန်ကျူးသူသည် ဘုရားနှင့် သံယာတော်၏ အာဏာကို လွန်ကျူးအပ်ရာ ရောက်သည်။)

အနုဝါဒေါ။ ။အနုရူပ် ဝဒတိ ဧတေနာတိ အနုဝါဒေါ-လျော်စွာ ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သော အလုပ်၊ ဤဝိဂြိုဟ်အရ အကြီးအကဲ, ပဓာနဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ တည်ရာအလုပ်ကို ရ၏။ ထို့ကြောင့် "ဇေဋ္ဌကဌာနံ"ဟု ဖွင့်သည်၊ (ယောဇနာ၌ကား- "အနုသာသနဝသေန အညေ ဝဒတီတိ အနုဝါဒေါ"ဟု ပြုလေ၏။ ဤအလို "ဝဒတိ"အရ ပုဂ္ဂိုလ်ရသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဇေဋ္ဌကဌာနံ"ကို အရကောက်ခြင်းဖြင့် စဉ်းစားသင့်၏။) ထို "ဇေဋ္ဌကဌာန"ကို ပြလိုသောကြောင့် "ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကေနဝါ, ဓမ္မဝေါသကနဝါ"ဟု မိန့်သည်။ [ဇေဋ္ဌကဌာနံ နကာတဗ္ဗံတိ ပဓာနဌာနံ နကာတဗ္ဗံ၊ ကိံ တံတိ အာဟ၊ "ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကေနဝါ"တိ အာဒိ-ဋီကာ။]

ပါတိမောက္ခု ।ပေ। ကေနဝါ။ ။"ထေရာဓေယ္ယံ ပါတိမောက္ခံ"နှင့်အညီ ပါတိမောက်ရွတ်ပြရာ၌ ထေရ်ကြီးကိုယ်တိုင် ရွတ်ပြရသည်၊ ထေရ်ကြီးက မရွတ်နိုင်မှ သူတစ်ပါးကို တိုက်တွန်းရ၏။ တရားဟောဖို့ရန် တိုက်တွန်းရာ၌လည်း ထေရ်ကြီးဖြစ်သူက တိုက်တွန်းရ၏၊ ထို့ကြောင့် ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသက, ဓမ္မဝေါသကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တည်ရာအလုပ်ကို "ဇေဋ္ဌကဌာန"ဟု ဆိုသည်၊ နောက်ဝါကျ၌လာသော "ဣဿရိယကမ္မ"လည်း အကြီးအကဲတို့၏ တည်ရာအလုပ်ပင်တည်း။

သမ္မုတိသု-သမ္မုတိတို့တွင်၊ ဧက သမ္မုတိဝေနာပိ-တစ်ပါးသော သမ္မုတိ၏အစွမ်း ဖြင့်လည်း၊ ဣဿရိယကမ္မပိ-အစိုးရသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အလုပ်ကိုလည်း၊ နာ ကာတဗ္ဗံ၊ [ဣဿရသ+ဘာဝေါ, ဣဿရိယံ၊ ဣဿရိယံ စ တံ ကမ္မံစာတိ ဣဿရိယကမ္မံ။]

နာ သြကာသောတိ-ကား၊ အာယသ္မာ-အရှင်သည်၊ မေ-တပည့်တော်အား၊ သြကာသံ-ပြောဆိုခွင့်ကို၊ ဣာရောတု-ပြုပါလော၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ တံ-အရှင်ဘုရားကို၊ ဝတ္ဘုကာမော-ပြောဆိုခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ ပကတတ္တာသ-ပကတတ်ရဟန်း၏ အပေါ်၌၊ သြကာသော-ကို၊ နာ ကာရေတဗ္ဗော-မပြုစေထိုက်၊ ဝတ္ထုနာဝါ-ဝတ္ထုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိယာဝါ-အာပတ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ နာ စောဒေတဗ္ဗော-မစောဒနာထိုက်၊ အယံ-ဤအပြစ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ တေ-အရှင်၏၊ ဒေါသော-အပြစ်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ နာ သာရေတဗ္ဗော-အပြစ်ကို အမှတ်မရစေထိုက်၊ နာ ဘိက္ခုဟိ သမ္မယောဇေတဗ္ဗံတိ-ကား၊ အညမညံ-ရဟန်းအချင်းချင်း၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊ ကလဟော-ခိုက်ရန်ကို၊ နာ ကာရေတဗ္ဗော။

ပုရတောတိ-ကား၊ သံယတ္တေရေန-သံယထေရ်သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ ပုရတော-ရှေ့၌၊ ဝါ-ရှေ့က၊ နာ ဂန္တဗ္ဗံ-မသွားရာ၊ ဒ္ဝါဒသဟတ္ထံ-၁၂ တောင်ရှိသော၊ ဥပစာရံ-ဥပစာကို၊ မုဉ္စိတွာ-လွှတ်၍၊ ဧကကေန-တစ်ပါးထည်းသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားနိုင်၏၊ (၁၂-တောင်ဝေးနေလျှင် ရှေ့ကတစ်ပါးထည်းသွားနိုင်၏-ဟူလို) နိသီဒနေပိ-ထိုင်ခြင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဘတ္တဂ္ဂါဒီသု-ဆွမ်းစားကျောင်း အစရှိသောအရပ်တို့၌၊ သံယနဝကာသနံ-သံယနောရဟန်း၏ နေရာကို၊ အာသန ပရိယန္တောတိ-အာသန ပရိယန္တောဟူ၍၊ (အစွန်းဆုံးနေရာဟူ၍၊) ဝုစ္စတိ၊ သော-ထိုအစွန်းဆုံး နေရာကို၊ အသ-ထို ပါရိဝါသိကရဟန်းအား၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ တတ္ထ-ထို အစွန်းဆုံးနေရာ၌၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ထိုင်ရာ၏၊ သေယ္ယာပရိယန္တောတိ-ကား၊ သေယ္ယာနံ-အိပ်ရာနေရာတို့၏၊ ပရိယန္တော-အဆုံးဖြစ်သော၊ သဗ္ဗလာမကံ-အလုံးစုံသော အိပ်ရာတို့တွင် အညံ့ဆုံးဖြစ်သော၊ မဗ္ဗပီဋ္ဌ-ညောင်းစောင်းအင်းပျဉ်သည်၊ ("ဟောတိ-ရှိ၏"၌စပ်)၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဝါ၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝါ-ဝါစဉ်အားဖြင့်၊ အတ္တနော-၏၊ ပတ္တဌာနေ-ရောက်အပ်သော နေရာ၌၊ သေယ္ယံ-အိပ်ရာနေရာကို၊ ဂဟေတုံ-ယူခြင်းငှာ၊ ဝါ-ယူခွင့်ကို၊ နာ လဘတိ၊ သဗ္ဗဘိက္ခုဟိ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိစိနိတွာ-ရွေးချယ်၍၊ ဂတိတာဝ သေသာ-ယူအပ်ပြီးသော အိပ်ရာနေရာတို့မှ ကြွင်းသော၊ မဂ္ဂုလဂူထဘာရိတာ-ကြမ်းပိုးခြေးတို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ ဝေတ္တလတာဒိဝိနဒ္ဓါ-ကြိမ်, နွယ် အစရှိသည်ဖြင့် မြေးယှက်အပ်သော၊ (ကြမ်းခင်းမည့်နေရာ၌ နွယ်, ကြိမ် စသည်တို့ကို အခင်းလုပ်၍

ဖွဲ့ကြက်ထားအပ်သော၊) လာမကသေယျာဝ-ညံ့သော အိပ်ရာနေရာကိုသာ၊ အသ-ထိုပါရိဝါသိကရဟန်းအား၊ ဒါတဗ္ဗာ-၏။ [စာအုပ်တို့၌ "အသ"ဟု ရှိ၏၊ ဝါသ (ဝ+အသ)ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။]

ဝိဟာရ ပရိယန္တောတိ-ကား၊ သေယျာယထာ-အိပ်ရာ, နေရာကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဝသနအာဝါသောပိ-နေရာကျောင်းသည်လည်း၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ အတ္တနော ပတ္တဋ္ဌာနေ, တသ-ထိုပါရိဝါသိကရဟန်းအား၊ နိ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-ဆက်၊ သဗ္ဗဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ဝိစိနိတ္တာ-၍၊ ဂဟိတာဝသေသာ-သော၊ ရဇောဟတဘူမိ-မြေတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်သော မြေရှိသော၊ [မြေတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော မြေရှိသော "ဖုန်ထူသော"ဟူလို၊ ပဏ္ဏာသာလာ၏ ဝိသေသန။] ဇတုကမ္မသိကဘရိတ်-လင်းနို့, ကြွက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ ပဏ္ဏာသာလာ၀-သစ်ရွက်ကျောင်းကိုသာ၊ အသ, ဒါတဗ္ဗာ၊ (ဤ၌လည်း "ဝါသ"ရှိလျှင် ကောင်း၏၊) ပကတတ္တာ-ပကတတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ ရုက္ခမူလိကာ(စ)-ရုက္ခမူခုတင်ဆောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘောကာသိကာ စ-အဗ္ဘောကာသိက ခုတင်ဆောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောန္တိ-အုံ့၊ ဆန်း-အမိုးသို့ ဝါ-အမိုးရှိသော်ကျောင်းသို့၊ (သစေ) နဉ္စပေန္တိ-အကယ်၍ မကပ်ရောက်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံသော ကျောင်းတို့သည်လည်း၊ ဧတေဟိ-ဤခုတင်ဆောင် ပကတတ်ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိသဒ္ဒါဝါသာနာမ-စွန့်လွှတ်အပ်သော ကျောင်းတို့မည်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တေသု-ထိုကျောင်းတို့တွင်၊ ယံ-အကြင်ကျောင်းကို၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိ၏၊ တံ-ထိုအလိုရှိအပ်သော ကျောင်းကို၊ လဘတိ။

ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ-ဝါကပ်ရာနေ့၌၊ ပစ္ဆယံ-ပစ္ဆည်းကို၊ (ဂဏ္ဌိတုံ၌ စပ်၊) ဧကပသေ-တစ်ခုသောဧကေ၌၊ ဌတ္တာ-တည်၍၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဂဏ္ဌိတုံ-ငှာ၊ ဝါ-ယူခွင့်ကို၊ လဘတိ၊ သေနာသနံ-ကို၊ (ဂဏ္ဌိတုံ၊) နိ လဘတိ၊ ["အည့ဆုံး အိပ်ရာနေရာကိုသာ ရခွင့်ရှိသောကြောင့် ကျောင်းတစ်ကျောင်းလုံးကို ယူခွင့်မရ"ဟူလို။] နိဗဒ္ဓဝဿာဝါသိက်-မြဲသော ဝဿာဝါသိကသက်နှံ့ရှိသော၊ (မိုးလပတ်လုံးနေခြင်းရှိသော ရဟန်းတို့အား လျှုထိုက်သော မြဲသောသက်နှံ့ရှိသော၊) သေနာသနံ-ကို၊ ဂဏ္ဌိတုကာမေန-ယူလိုသောရဟန်းသည်၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ-ချပြီး၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ယူရာ၏။

ပစ္ဆယံ ဧကပသေ ဌတ္တာ။ ။"ပစ္ဆည်း"ဟူသည် ဝါတွင်းခ်ိန်နေသော ရဟန်းတို့အား ရထိုက်သော သက်နှံ့စသော ပစ္ဆည်းတည်း။ [ပစ္ဆယန္တိ ဝဿာဝါသိကလာဘ် သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဋီကာ၊] ထိုပစ္ဆည်းကို ယူသောအခါ ဝါစဉ်အားဖြင့် ပစ္ဆည်းဝေရာသို့ လိုက်မသွားဘဲ သံဃာအတန်း၏ ဘေးခ်ိန် ရပ်၍နေပြီးလျှင် (ဋီကာခ်ိန်ကား- "နောက်ကလိုက်၍"ဟု ဆိုသည်၊) ဝါစဉ် အလည့်ရောက်သောအခါ သွား၍ ယူခွင့်ရသည်-ဟူလို။

💬 တေန စ သော သာဒိတဗ္ဗောတိ-ကား၊ အသ-ထိုပါရိဝါသိက ရဟန်းအား၊ ယံ အာသနာဒိ ပရိယဲန္တိ-အ-ကြင်အစွန်ဆုံးနေရာ အစရှိသည်ကို၊ ဘိက္ခု-ပကတတ် ရဟန်းတို့သည်၊ ဒေန္တိ-ပေးကြကုန်၏၊ (တေန-ထိုပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊) သော ဧဝ (အာသနာဒိ ပရိယန္တော)-ထိုအစွန်ဆုံးနေရာ အစရှိသည်ကိုပင်၊ သာဒိတဗ္ဗော-သာယာထိုက်၏၊ ပုရေ သမဏေနဝါ ပစ္ဆာသမဏေနဝါတိ-ကား၊ ဥတိပဝါရိတ ဌာနေ-ဆွေမျိုးကော်သူ, ဖိတ်မံသူတို့၏ တည်ရာအရပ်၌၊ ဧတ္တကေ-ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ပင့်ခေါ်၍၊ အာဂစ္ဆထ-လာခဲ့ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ နိမန္တိတေန-ပင့်ဖိတ်အပ်သော ပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ (နှ ဂန္တုံ၌ စင်၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အသုကံနာမ-ထိုမည်သော၊ ကုလံ-အမျိုးသည်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ နိမန္တေသိ-ပင့်ဖိတ်ပါပြီ၊ ဧထ-ကြွပါကုန်၊ တတ္ထ-ထိုအမျိုးအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကြ ပါကုန်စို့၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ သံဝိဓာယ-ကောင်းစွာစီစဉ်၍၊ ဝါ-ခိုန်းချက် ၍၊ ဘိက္ခု-ပကတတ်ရဟန်းတို့ကို၊ ပုရေ သမဏေဝါ-ရှေ့သွားရဟန်းတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ("မိမိက နောက်လိုက်ပြု၍"ဟူလို၊) ပစ္ဆာသမဏေဝါ-နောက်လိုက် ရဟန်းတို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဂတ္တာ-၍၊ ("မိမိက ရှေ့သွားပြု၍"ဟူလို၊) နှ ဂန္တုံ၊ ပန-အနွယ်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ အသုကသ္မိံနာမ-ထိုမည်သော၊ ဂါမေ-ရွာ၌၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဘိက္ခုန်-တို့၏၊ အာဂမံန်-လာခြင်းကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကြပါ ကုန်၏၊ တေသံ-ထိုလူတို့အား၊ ဝါ-တို့ကို၊ သင်္ဃံ-သင်္ဃာဟ်ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ သစေ ဂဟေယျာထ-အကယ်၍ ပြုကုန်အုံ၊ (ဧဝံသတိ) ဝတ-စင်စစ်၊ သာဓု-ကောင်းသည်၊ အသ-ဖြစ်ရာပါ၏။ [အသာတိ ဘဝေယျ-ဋီကာ] ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ပရိယာယေန-ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ကထေတုံ-ပြောဆိုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

နှ အာရညိကင်္ဂန်-ကား၊ အာဂတာဂတာနံ-ရောက်လာကုန်, ရောက်လာကုန် သော ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေတုံ-ပြောပြခြင်းငှာ၊ (ပရိဝါသ်ကြားခြင်းငှာ၊) ဟရာယမာနေန-ရှက်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) အာရညိကမုတင်-အာရညိကမုတင်ကို၊ နှ သမာဒါတဗ္ဗံ-မဆောက်တည်ရာ၊ ယေနာပိ-အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ ပကတိယာ-ပင်ကိုယ်အားဖြင့်၊ (နဂိုကပင်၊) သမာဒိန္နံ-ဆောက်တည်အပ်ပြီ၊ တေန-ထိုရဟန်း သည်၊ ဒုတိယံ-၂ ပါးမြောက်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ခေါ်၍၊ အရညေ-၌၊ အရဏ်-အရဏ်ကို၊ ဥဒ္ဒါပေတဗ္ဗံ-တက်စေရာ၏၊ စ-ဆက်၊ ဧကေကေန-တစ်ပါး တည်းသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) နှ ဝတ္ထုတ္ဗံ-မနေရာ၊ (၁-ပါးတည်းနေလျှင် နောက်၌လာမည့် ဝိပ္ပဓါသအပြစ်ဖြစ်လိမ့်မည်၊) တထာ-ထို့အတူ၊ ဘတ္တဂ္ဂါဒီသု-တို့၌၊ အာသနပရိ ယန္တေ-နေရာတို့၏ အစွန်ဆုံး၌၊ (အစွန်ဆုံးနေရာ၌၊) နိသဇ္ဇာယ-ထိုင်နေရခြင်းကို၊

ဟရုံယမာနေန-သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ပိဏ္ဍပါတိကဓုတင်္ဂပိ-ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ကိုလည်း၊ နှ သမာဒါတဗ္ဗံ၊ ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပကတိယာဝ-ပင်ကိုယ်အားဖြင့်ပင်၊ ပိဏ္ဍပါတိကော-ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဿ-ထိုရဟန်းကို၊ ပဋ္ဌိသေဓော-တားမြစ်ခြင်းသည်း နတ္ထိ။

နံ စ တပ္ပစ္စယာတိ-ကား၊ (အချို့စာအုပ်တို့၌ "နံ စ"မပါ။) နိဟဋဘတ္တော-ဆောင်ယူအပ်သော ဘုတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, ဝိဟာရေယေဝ-၌သာ၊ နိသီဒိတ္တာ-နေ၍၊ ("ဆွမ်းစားကျောင်းသို့မသွားဘဲ"ဟူလို၊) ဘုဥ္ဇန္တော-စားလျက်၊ ရတ္တိယော-ညဉ့်တို့ကို၊ ဂဏယိသာမိ-ရေတွက်အံ့၊ ဂစ္ဆတော-ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ သွားလသော်၊ မေ-၏၊ (ရတ္တိစ္ဆေဒေါ ၌စပ်၊) ဝါ-သည်၊ (အနာရောစေန္တသ ၌စပ်၊) ဘိက္ခု-ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ အနာရောစေန္တသ-မပြောလတ်သော်၊ (ဝတ်မကြားလတ်သော်၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ-ညဉ့်ပြတ်ခြင်းသည်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန-ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ပိဏ္ဍပါတော-ကို၊ နှ နိဟရာပေတဗ္ဗော-မဆောင်ယူစေထိုက်၊ ("ဂိလာနဖြစ် နေလျှင်ကား ဆောင်ယူစေနိုင်သည်"ဟူလို၊) မာ မံ ဇာနိံသူတိ-ကား၊ မံ-ကို၊ ဧက ဘိက္ခုပိ-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်လည်း၊ မာ ဇာနာတု-မသိပါစေလင့်၊ (ပရိဝါသ် ကျင့်နေကြောင်းကို မသိပါစေလင့်၊) ဣတိစ-ဤသို့လည်း၊ ဣမိနာ အဇ္ဈာသယေန-ဤအဇ္ဈာသယကြောင့်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ သာမဏေရေဟိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပစာပေတွာ-ချက်စေ၍၊ ဘုဥ္ဇိတုံပိ-စားခြင်းငှာလည်း၊ ဝါ-စားခွင့်ကိုလည်း၊ နှ လဘာတိ၊ ဂါမံ-ကို၊ ပိဏ္ဍာယ-ငှာ၊ ပဝိသိတဗ္ဗမေဝ-ဝင်ရာသည်သာ၊ ပန-အနွယ်၊ ဂိလာနသ ဝါ-ဂိလာနရဟန်းအား၊သော်လည်းကောင်း၊ နဝကမ္မ ၊ပေ၊ ပသုတသ ဝါ-အသစ်အသစ်ပြုအပ်သောအလုပ်, ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ ကိစ္စအစရှိသည်တို့၌ အားထုတ်ဇနသော ရဟန်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရေယေဝ-၌သာလျှင်၊ အစ္ဆိတုံ-နေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ("ဆွမ်းခံမသွားဘဲနေနိုင်သည်"ဟူလို၊) ဂါမေ-၌၊ အနေကသတာ-ရာပေါင်းများစွာရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သစေပိ ဝိစရန္တိ-အကယ်၍မူလည်း လှည့်လည်ကုန်အံ့၊ အာရောစေတုံ-ပြောခြင်းငှာ၊ (ဝတ်ကြားခြင်းငှာ၊) သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်(သစေ) နှ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဂါမကာဝါသံ-ရွာပယ်ကျောင်းသို့၊ ဂန္တာ-၍၊ သဘာဂဌာနေ-သဘောတူသူတို့၏ နေရာအရပ်၌၊ ဝသိတုံ-နေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ [ခုဒ္ဒကော+ဂါမော ဂါမကော၊ ဂါမကေ+ကာရိတော အာဝါသော ဂါမကာဝါသော။]

အာဂန္တုကေနာတိ-ကား၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဝိဟာရံ-သို့ ဂတေန-သွားလိုသော ပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏၊ (ဝတ်ကြားရာ၏၊) သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဧကဌာနေ-တစ်ခုတည်းသောနေရာ၌၊ ဌိတေ-တည်နေသည်တို့ကို၊ သစေ ပသတိ-

အကယ်၍ မြင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကဋ္ဌာနေ-၌၊ ဌိတေနေဝ-တည်လျက်သာလျှင်၊ အာရောစေ တဗ္ဗ-ရာ၏၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ ရုက္ခမူလာဒီသု-သစ်ပင်၏အနီးအော်က် အစရှိသော အရပ်တို့၌၊ ဝိသုံ ဝိသုံ-အသီးအသီး၊ ဌိတာ-တည်နေကုန်သည်၊ (သစေ) ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုအရပ်သို့ ဂန္တွာ-၍၊ အာရောစေတဗ္ဗ-ရာ၏၊ သဠိစ္စ-သညာနှင့်တကွ စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ အနာရောစေန္တသ-မလျှောက်သော ရဟန်း၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ စ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဝတ္ထာဘောဒေ-ကျင့်ဝတ်၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ စ (ဟောတိ၊) အထ-သို့မဟုတ်၊ ဝိစိနိန္တော-စူးစမ်းရှာဖွေလတ်သော်၊ ဧကစ္စေ-အချို့ရဟန်းတို့ကို၊ (သစေ) နေ ပဿတိ-အကယ်၍ မတွေ့အံ့၊ (ဧဝံသတိ-ဤသို့ရှာပါလျက် မတွေ့လတ်သော်၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ-သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဝတ္ထာဘောဒဒုက္ကဋံ - ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်၊ နံ (ဟောတိ။) 1

ဤ အာဂန္တုကသာတိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ ဝသနဋိဌာရံ-နေရာကျောင်းတိုက်သို့၊ အာဂတသာပိ-ရောက်လာသော အာဂန္တုကရဟန်းအားလည်း၊ ကေသဝါ-တစ်ပါးသော အာဂန္တုကရဟန်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပဟူနံဝါ-များစွာသော အာဂန္တုကရဟန်းတို့အားသော်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်၊ အာရောစေတဗ္ဗ-ပြောပြရာ၏၊ (ဝတ်ကြားရာ၏။) ["သစေ သဗ္ဗေ ဧကဋ္ဌာနေ ဌိတေ ပဿတိ"စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို "ဝုတ္တနယေနေဝ"ဟု ဆိုသည်] စ-ဆက်၊ ဘိက္ခု-ဤအာဂန္တုကသ အာရောစေတဗ္ဗံဟူသော ပါဠိ၌၊ ရတ္တိစ္ဆေဒ ဝတ္ထာဘေဒါပိ-ညဉ့်ပြတ်ခြင်း ဝတ်ပျက်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊

ရတ္တိစ္ဆေဒ၊ ဝတ္ထာဘေဒ။ ။ဆိုလိုနံ-ပြတ်ခြင်း၊ ဆေဒေါ-ခြင်း၊ ရတ္တိယာ+ဆေဒေါ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ-ညဉ့်၏ပြတ်ခြင်း၊ ဝတ်ဆောက်တည်ရာ၌ ၅-ရက် ဆောက်တည်လျှင် ၅-ညဉ့်ပတ်လုံး အရုဏ်တက်သည့်တိုင်အောင် ညဉ့်မပြတ်စေဘဲ ကျင့်ရ၏၊ ပြခဲ့သော အကြောင်းမျိုးကြောင့် ၁-ရက် တလေပြတ်သွားလျှင် ထိုညဉ့်၏ အရုဏ်မရတော့ဘဲ "ညဉ့်ပြတ်သည်"ဟု ခေါ်၏၊ ထို ဝတ်ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အခြားသော ရဟန်းများကို တွေ့မြင် ကြားသိလျှင်လည်းကောင်း, ထိုသူတို့၏ ကျောင်းဥပစာအတွင်း ဝင်သွားလျှင်လည်းကောင်း, မိမိဝတ်ဆောက်တည်နေကြောင်းကို ပြောဆိုလျှောက်ထားဖို့ရန် တာဝန်ဝတ္တရားရှိ၏၊ ထိုဝတ္တရား၏ မျက်ကွက်ခြင်းကို "ဝတ္ထာဘေဒ"ဟု ခေါ်သည်။

အာဂန္တုကသ။ ။အာဂန္တုကေန အာရောစေတဗ္ဗံ, အာဂန္တုကသ အာရောစေတဗ္ဗံတိ အဝိသေသေန ဝုတ္တတ္တာ သစေ ဒွေ ပါရိဝါသိကာ ဂတဋ္ဌာနေ အညမညံ ပဿန္တိ, ဥဘောဟိပိ အညမညသ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ယထာ ဗဟီ ဒိသ္မာ အာရောစိတသ ဘိက္ခုနော ဝိဟာရံ အာဂတေ ပုန အာရောစနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ဧဝံ အညံ ဝိဟာရံ ဂတေနပိ တတ္ထ ပုဗ္ဗေ အာရောစိတသ ပုန အာရောစနကိစ္စံ နတ္ထိတိ ဝဒန္တိ-ဋီကာ။

["သင်္ခစ္ဆိ အနာရောစေန္တသေ စသည်ကို "ဝုတ္တာနယေနေဝ"ဟုဆိုသည်။] အာဂန္တုကာ-အာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၊ မုဟုတ္တံ-တစ်မုဟုတ်မျှ၊ ဝိသမိတ္တာ-အပန်းဖြေ၍သော်လည်းကောင်း၊ အဝိသမိတ္တာ ဧဝ ဝါ-အပန်းမဖြေဘဲသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေန-ကျောင်းတိုက်၏ အလယ်အရပ်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်အံ့၊ (ဖြတ်၍ သွားကုန်အံ့၊) တေသံပိ-ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့အားလည်း၊ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ တဿ-ထိုပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ အဇာနန္တသေဝ-မသိစဉ်ပင်၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍ သွားကုန်အံ့၊ (ကျောင်းထဲ၌ ဖြတ်၍သွားကုန်အံ့၊) ပန-ထိုသို့ပင် မသိစဉ် ဖြတ်၍သွားပါကုန်သော်လည်း၊ အယဉ္စ-ဤပါရိဝါသိက ရဟန်းသည်လည်း၊ ဂတကာလေ-သွားပြီးရာအခါ၌၊ (လွန်သွားမှ၊) သစေ ဇာနာတိ-အကယ်၍ သိအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဂန္တွာ-လိုက်သွား၍၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ရာ၏။ သမ္ဘာပုဏ္ဏိတုံ-ကောင်းစွာရောက်ခြင်းငှာ၊ (မှီအောင်လိုက်ခြင်းငှာ၊) အသက္ကောန္တသ-မစွမ်းနိုင်လတ်သော်၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ-သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဝတ္တဘေဒဒုက္ခဉ္စ-ဝတ္တဘေဒဒုက္ခဉ္စ အာပတ်သည်၊ နု (ဟောတိ။)

ယေပိ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အန္ဓောဝိဟာရံ-ကျောင်းတိုက်၏အတွင်းသို့ အပဝိသိတ္တာ-မဝင်မူ၍၊ ဥပစာရသီမံ-ဥပစာရသီမ်သို့ သြက္ကမိတ္တာ-သက်ရောက်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏၊ အယဉ္စ-ဤပါရိဝါသိကရဟန်းသည်လည်း၊ နေသံ-ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့၏၊ ဆတ္တသဒ္ဒံ ဝါ-တံတွေးထွေးသံကိုသော်လည်းကောင်း၊ ("ဆတ္တသဒ္ဒံ ဝါ-ထီးသံကိုသော်လည်းကောင်း"ဟု ရှိ၏။) ဥက္ကာသိတသဒ္ဒံ ဝါ-ချောင်းဟန့်သံကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခီပိတသဒ္ဒံ ဝါ-ချေဆတ်သံကိုသော် လည်းကောင်း၊ သုတ္တာဝ-ကြားရ၍သာလျှင်၊ အာဂန္တုကဘာဝံ - အာဂန္တုက၏ အဖြစ်ကို၊ (သစေ)

ဆတ္တသဒ္ဒံ။ ။စာအုပ်တို့၌ ဒန္တ၀ ပဌမကွာရာ "တ"ဖြင့် ဆတ္တသဒ္ဒံ ဟု ရှိ၏၊ "ထီးသံ"ဟုလည်း ရှေးက အနက်ပေး၏၊ ထီးဆောင်းသွားလျှင် ထီးသံကြားဖို့ ခဲယဉ်းလှ၏၊ "ဥက္ကာသိတသဒ္ဒ ခီပိတသဒ္ဒ"တို့နှင့် တွဲ၍ ဆိုအပ်သောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇသဒ္ဒမျိုးနှင့်သာ ဆိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် တတိယကွာရာ ဒ္ဒသံယုဂ်ဖြင့် "ဆဒ္ဒ သဒ္ဒံ"ဝါ ဟု ပြင်ကြသည်၊ ထို "ဆဒ္ဒ"ဓာတ်သည် "ထွေးအန်ခြင်း"အနက်ကို ဟောတတ်၏၊ ထို ထွေးအန်သံသည် ဥက္ကာသိကသဒ္ဒ တို့ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ "စိတ္တဇသဒ္ဒ"ပင် ဖြစ်၏။

ရှေးဝါဒ။ ။ဆတ္တသဒ္ဒံဟူသော ပါဠိကိုတွေ့ကြသော ရှေးဆရာတို့ကား ထီးသံ, ဖိနပ်သံတို့သည် ဥတုဇအသံများ ဖြစ်ကြ၏၊ ထို ဥတုဇဖြစ်သောအသံ၏ အရှင်များကိုလည်း "ဝတ်ကြားရမည်"ဟု ဆိုသောကြောင့် ရဟန်း တီးခေါက်အပ်သော "တုံးသံ, ခေါင်းလောင်းသံ"၏ အရှင်များကိုလည်း "ဝတ်ကြားရမည်"ဟု ယူဆလျက် ထိုထိုကျောင်းတိုက်သို့သွား၍ ရဟန်းမခေါက်ဖို့ရန် လျှောက်ထားကြသည်၊ ဤကဲ့သို့ ဥတုဇသဒ္ဒမျိုးကိုသာ သံသယရှိရမည်ဆိုလျှင် ယခုအခါတိုက်ရိုက်တာဖြင့် အသံဖမ်း၍ အသံခွဲ့စက်ဖြင့် ဟစ်ကြသော မမ္မကထိကတို့၏အသံကိုလည်း သံသယရှိရလိမ့်မည်။

ဇနာတိ၊ ဂန္ဓာ, အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ဂတကာလေ-လွန်သွားပြီးရာအခါ၌၊ ဇနန္တေနပိ-သိသော ပါရိဝါသိကရဟန်းသည်လည်း၊ အနုဗန္ဓိတ္တာ-အစဉ်လိုက်၍၊ အာရောစေတဗ္ဗမေव၊ သမ္မာပုဏ္ဏိတုံ, အသက္ကောန္တသ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ ဟောတိ၊ ဝတ္တဘေဒ ဒုက္ကဋံ, နု (ဟောတိ။)

ယောပိ-အကြင်အာဂန္တုကရဟန်းသည်လည်း၊ ရတ္တိယေဝ-ညဉ့်အခါ၌သာ၊ အာဂန္တွာ-၍၊ ရတ္တိယေဝ-ညဉ့်အခါ၌ပင်၊ ဂစ္ဆတိ-ပြန်သွား၏၊ သောပိ-ထိုအာဂန္တုက ရဟန်းသည်လည်း၊ အသ-ထိုပါရိဝါသိကရဟန်း၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒံ-ကို၊ ကရောတိ-ပြုနိုင်၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် ရတ္တိစ္ဆေဒကို ပြုနိုင်ပါသော်လည်း၊ အညာတဟာ-မသိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္တဘေဒ ဒုက္ကဋ-သည်၊ နတ္ထိ၊ အဇာနိတ္တာဝ-မသိမူ၍သာ၊ အဇ္ဈာနံ-အဇ္ဈာန်ကို၊ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) (အဇ္ဈာနံ-သည်၊) အကတမေဝ-မပြုအပ်သည်သာ၊ (ပြုရာမရောက်သည်သာ၊) ဟောတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ကုရုန္ဒိယံ, ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ရတ္တိစ္ဆေဒဖြစ်မှန်းမသိဘဲ အဇ္ဈာန်သွင်းလျှင် အဇ္ဈာန်သွင်းရာ မရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) အဓိကာ-အပိုအလွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတ္တိယောတို့ကို၊ (ဝတ်တောင်းရာ၌ သတ္တမ္မတ်အပ်သော ညဉ့်ထက်လည်းကောင်း, မာနတ်၆-ညဉ့်ထက်လည်းကောင်း အပိုအလွန်ဖြစ်သော ညဉ့်တို့ကို၊) ဂဟေတ္တာ-ယူပြီး၍၊ (အဇ္ဈာနံ-ကို၊) ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ အယံ - ဤသို့ညဉ့်အပိုကို ယူခြင်းသည်၊ အပဏ္ဏကပဋိပဒါ-မချွတ်မယွင်းကြောင်း အကျင့်တည်း။ [အပဏ္ဏကပဋိပဒါတိ အဝိရဒ္ဓပဋိပဒါ-ဝိမတိ။

နဒီ အာဒီသု-မြစ် အစရှိသော အရပ်တို့၌၊ နာဝါယ-လှေဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံပိ-သွားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရတီရေ-တစ်ဘက်ကမ်း၌၊ ဋ္ဌိတံပိ-တည်နေသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာကာသေန-ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံပိ-သော၊ ပဗ္ဗတတလအရညာဒီသု-တောင်အပြင်, တောအရပ် အစရှိသည်တို့၌၊ ဒူရေ-အဝေး၌၊ ဋ္ဌိတံပိ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ (အယံ-ဤသူကား၊) ဘိက္ခု-ရဟန်းတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဝတ္ထာနံ-ပိုင်းခြားသတ်မှတ်, ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်၊ သစေ အတ္ထိ၊ (ဧဝံသတိ၊) နာဝါဒီဟိ-လှေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဂန္ဒာဝါ-လိုက်သွား၍သော်လည်းကောင်း၊ မဟာသဒ္ဒ-ကျယ်စွာသောအသံကို၊ ကတ္တာဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝေဂေန-လျင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ အနုဗန္ဓိတ္တာဝါ-အမှီလိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ အနာရောစေန္တသ-မပြောသော ရဟန်း၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါစေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တဘေဒ

ဘိက္ခုတိ ဝဝတ္ထာနံ။ ။"ရဟန်း"ဟု ပိုင်းခြားသတ်မှတ် ဆုံးဖြတ်နိုင်မှသာ လိုက်သွားခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ဝတ်ကြားဖို့လိုသည်၊ "ရဟန်းလေလော, အဝတ်ဝါဝါ ဝတ်ထားသော လူလေလော"စသည်ဖြင့် ယုံမှားသံသယဖြစ်နေလျှင် လိုက်သွားခြင်းစသည်ဖြင့် "ဝတ်ကြားဖွယ်" မလိုဟု ဆိုကြသည်။

ဒုက္ခဋ္ဌ-သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ၊) ဝါယမန္တောပိ-လုံ့လပြုပါသော်လည်း၊ သမ္မာပုဏ္ဏိတုံဝါ-ကောင်းစွာရောက်ခြင်းငှာသော်လည်းကောင်း၊ (ဝါ-မှီခြင်းငှာသော်လည်းကောင်း၊) သာဝေတုံ ဝါ-ကြားသိစေခြင်းငှာသော်လည်းကောင်း၊ သစေ နု သက္ကောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ၀, ဟောတိ၊ ဝတ္ထုဘေဒဒုက္ခဋ္ဌ, နု (ဟောတိ။)

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ သံယသေနာဘယတ္ထေရော-သံယသေနာဘယ ထေရ်သည်၊ ဝိသယာဝိသယေန-ဝိသယ အဝိသယဖြင့်၊ (စွမ်းနိုင်လောက်ရာအရပ်, စွမ်းနိုင်လောက်ရာမဟုတ်သော အရပ်ဖြင့်၊) ကထေတိ-ဆိုဏ်။ (ကိုး) ဝိသယေ-စွမ်းနိုင်လောက်ရာ အရပ်၌၊ အနာရောစေန္တသ-ဏ်၊ ပရိစ္ဆေဒေါစေ၀ ဝတ္ထုဘေဒ ဒုက္ခဋ္ဌ ဟောတိ-ဏ်။ ပန-ဗျတိရိက်ကား၊ အ၀ိသယေ-စွမ်းနိုင်လောက်ရာမဟုတ်သော အရပ်၌၊ ဥဘယမ္ပိ-၂ ပါးစုံသည်လည်း၊ (ရတ္တိစ္ဆေဒ, ဝတ္ထုဘေဒ ဒုက္ခဋ္ဌ ၂-ပါးစုံသည်လည်း၊) နတ္ထိ၊ ဣတိ-သို့၊ (ကထေတိ)။ ကိရ-ဆိုသတတ်၊ ကရ၀ိကတိသတ္ထေရော-ကရ၀ိကတိသထေရ်သည်၊ အယံ-ဤသူသည်၊ သမဏော-ရဟန်းတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝ၀တ္ထာနမေ၀-ပိုင်းခြားသတ်မှတ်နိုင်ခြင်းသည်သာ၊ ပမာဏံ-လိုရင်း ပမာဏတည်း၊ အ၀ိသယော-စွမ်းနိုင်လောက်ရာမဟုတ်သော အရပ်သည်၊ သစေပိ ဟောတိ-အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧ၀ံသတိပိ၊) ဝတ္ထုဘေဒဒုက္ခဋ္ဌမေ၀-သည်သာ၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါပန-သည်ကား၊ ဟောတိယေ၀-ဖြစ်သည်သာ၊ ဣတိ အာဟ၊ (ဤ၀ါဒကို ပမာဏပြုလိုသောကြောင့် နောက်မှ ဆိုသည်။)

ဥပေါသထေတိ-ကား၊ ဥပေါသထ-ဥပုသ်ပြုရာ. အရပ်သို့၊ သမ္မာပုဏ္ဏိသ္သာမ-ကောင်းစွာရောက်ကုန်အုံ့၊ (မှီအောင်သွားကုန်အုံ့၊) ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ အာဂန္တုကာ-အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာတတ်ကုန်၏၊ ဣဒ္ဓိယာ-တန်ခိုးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တာပိ-သွားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဥပေါသထဘာ၀-ဥပုသ်နေ့၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ-သိ၍၊ သြတရိတ္တာ-သက်ဆင်း၍၊ ဥပေါသထ-ဥပုသ်ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (အာဂန္တုကတို့လာတတ်, တန်ခိုးရှင်တို့ သက်ဆင်း၍ ဥပုသ်ပြုတတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) အာဂန္တုကသောဓနတ္ထေ-အာဂန္တုကရဟန်းတို့ကို သုတ်သင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဥပေါသထဒိ၀သေ-ဥပုသ်ပြုရာနေ့၌၊ အာရောစေတဗ္ဗ-လျှောက်ရာ၏။ ဝါ-စတ်ကြားရာ၏။ ပ၀ါရဏာယပိ-ပ၀ါရဏာနေ့၌လည်း၊ ဧသေ၀ နယော၊ [ထိုကဲ့သို့ အာဂန္တုကများ မရှိကြောင်း သေချာလျှင် မပြောသော်လည်း အပြစ်မရှိပါ။ ဝတ်မချဘဲ အနိုက္ခိတ္တဝတ်ကို ဆောက်တည်နေသော ရဟန်းများအတွက် ဤကျင့်ဝတ်များကို ဆိုသည်။] ဂိလာနောတိ-ကား၊ ဂန္ထိ-သွားခြင်းငှာ၊ အသမတ္ထော-မစွမ်းနိုင်သည်၊ (သစေ ဟောတိ၊) ဒူတေနာ့တိ ဘော, (ဝိနိစ္ဆယော, ဧ၀ံ ၀ေဒိတဗ္ဗော၊) အနုပသမ္ပန္နံ-လူ သာမဏေဟူသော တမန်ကို၊

ပေသေတုံ-စေလွှတ်ခြင်းငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းဟူသော တမန်ကို၊ ပေးသေတွာ-၍၊ အာရောစာပေတဗ္ဗံ-လျှောက်စေရာ၏၊ (မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဝတ်ဆောက်တည်နေကြောင်းကို လျှောက်ကြားစေရာ၏။) /

💬 . အဘိက္ခုကော အာဝါသောတိ-ကား၊ သုညဝိဟာရော-ရဟန်းတို့မှ ကင်းဆိတ်သော ကျောင်းတိုက်တည်း၊ ယတ္ထ-အကြင်ကျောင်းတိုက်၌၊ ဧကောပိ-တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ နတ္ထိ၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းတိုက်သို့၊ ဝါသတ္ထာယ-နေခြင်းအကျိုးငှာ၊ နှ ဂန္တဗ္ဗံ-မသွားရာ၊ ဟိ-မှန်၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ ဝုတ္ထရတ္တိယော-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာ ညဉ့်တို့သည်၊ ဂဏနူပိကာ-အရေအတွက်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်သည်၊ နှ ဟောန္တိ၊ ["ဝတ်ဆောက်တည်ရာ၌ တစ်ညဉ့်ရပြီ, ၂-ညဉ့်ရပြီ"စသည်ဖြင့် ရေတွက်၍ မရ-ဟူလို။] ပန-အနွယ၊ ပကတတ္တောနှ-ပကတတ်ရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူ၊ (ဂန္တုံ) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဒသဝိဓန္တရာယေ-၁၀ ပါးအပြားရှိသော အန္တရာယ်သည်၊ (သတိ-ရှိလတ်သော်၊) ရတ္တိယော-တို့သည်၊ ဂဏနူပိကာ-ကုန်သည်၊ သစေပိ နှ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိပိ၊) အန္တရာယတော-အန္တရာယ်မှ၊ ပရိမုစ္စနတ္ထာယ-လွတ်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဂန္တဗ္ဗမေဝ-သွားနိုင်သည်သာ၊ (သွားကောင်းသည်သာ၊) တေန-ကြောင့်၊ အညတြ အန္တရာယာတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ၊ နာနာသံဝါသကေဟိ-ကွဲပြားသော သံဝါသရှိသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တူ၊ ဝိနယဂမ္ဘီ-ဝိနည်းကဲကို၊ ကာတုံ, နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား၊ အနာရောစနေပိ-မပြောခြင်းကြောင့်လည်း၊ (ဝတ်မကြားခြင်းကြောင့်လည်း၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ, နတ္ထိ၊ အဘိက္ခုကာဝါသသဒိသမေဝ-ရဟန်းမရှိသော ကျောင်းတိုက်နှင့် တူသည်သာ၊ ဟောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ ယတ္ထသု ဘိက္ခူ နာနာသံဝါသကာတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ၊ သေသံ-ကြွင်းသော အဆုံးအဖြတ် စကားရပ်သည်၊ ဥပေါသထက္ခန္ဓကေ-၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ-သည်သာ။

၈၁။ ဧကစ္ဆန္နေ အာဝါသေတိ အာဒိသု-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အာဝါသော နာမ-မည်သည်၊ ဝသနတ္ထာယ-နေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကတသေနာသနံ-ပြုအပ်သော ကျောင်းတည်း၊ အနာဝါသောနာမ-မည်သည်၊ စေတိယဃရံ-စေတီတော်၏ တည်ရာကျောင်းတော်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိယရံ-ဗောဓိပင်၏တည်ရာ ကျောင်းတော်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘုဇ္ဈနီအङ္ဂဏော-တံမြက်စည်းထားရာ စင်လည်းကောင်း၊ ဒါရုအङ္ဂဏော-ထင်းထားရာ စင်လည်းကောင်း၊ ပါနီယမာဠော-သောက်ရေအိုးစင်လည်းကောင်း၊ ဝစ္စကုဋိ-ကျင်ကြီးအိမ်လည်းကောင်း၊ ဒွါရကောဋ္ဌကော-တံခါမုခ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ-ဤသို့အစရှိသော အရပ်တည်း၊ တတိယပဒေန-တတိယပုဒ်ဖြင့်၊ တဒုဘယမ္ပိ-ထို ၂-ပါးစုံကိုလည်း၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီ၊ ဧတေသု-ဤအာဝါသ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောအရပ်၌၊ ဧကစ္ဆန္နေ-

တူသော အမိုးရှိသော အရုပ်၌၊ ဆဒနတော-အမိုးမှ၊ ဥဒကပတန္ဒာန ပရိစ္ဆိန္နေ-ရေကျရာ အရပ်ဖြင့် ပိုင်းဖြတ်အပ်သော၊ သြကာသေ-အရပ်၌၊ ဥက္ခိတ္တကော-ဥက္ခိတ္တကရဟန်းသည်၊ ဝသိတုံ-နေခြင်းငှာ၊ ဝါ-နေခွင့်ကို၊ နိ လဘတိ-မရ၊ ("ဝသိတုံ" ဟူရာ၌ လည်းလျောင်း၍နေခြင်းကို ဆိုလိုသည်၊ နောက်၌ ဖွင့်လတ္တံ့၊) ပါရိဝါသိကော ပန-ပါရိဝါသိက ရဟန်းသည်ကား၊ အန္တောဝါသေယေव-ကျောင်း တွင်း၌သာ၊ [အမိုးနံရံတို့ဖြင့် မိုးကာအပ်သော ကျောင်းတွင်း၌သာ၊] (ဝသိတုံ၊) နိ လဘတိ၊ ဣတိ, မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ။

ပန-ကား၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ-ကား၊ အဝိသေသေန-အထူးမမ, သာမည်အားဖြင့်၊ (ပါရိဝါသိက, ဥက္ခိတ္တကဟု အထူးမပြုသောအားဖြင့်၊) ဥဒကပါတေန-ရေကျရာအရပ်ဖြင့်၊ ဝါရိတံ-တားမြစ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ, ဝုတ္တံ၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဧတ္တကေသု-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဝဏ္ဏစ္ဆဒန ဗဒ္ဓဌာနေသု-၅ မျိုးသော အပြားရှိသော အမိုးတို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော ဌာနရှိကုန်သော၊ (ပဉ္စဝဏ္ဏစ္ဆဒန ဗဒ္ဓဌာနေသူတို ပဉ္စပကာရစ္ဆဒနေဟိ ဆန္နဌာနေသု၊-ဝိမတိ၊) ဧတေသု-ဤအရပ်တို့၌၊ ပါရိဝါသိကဿ-၏လည်းကောင်း၊ ဥက္ခိတ္တကဿ-၏လည်းကောင်း၊ ပကတတ္တေန, သဒ္ဓိ, (ဝသနံ-နေခြင်းကို၊) ဥဒကပါတေန-ရေကျရာအရပ်ဖြင့်၊ ဝါရိတံ၊ ဣတိ, ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ၊ နာနူပစာရေပိ-ကွဲပြားသော ဥပစာရှိသော အရုပ်၌လည်း၊ ဧကစ္ဆန္နေ (ဝသိတုံ) နိ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤအာဝါသ အစရှိသည်တို့၌၊ တာဒဟုပသမ္ပန္နေပိ-ရဟန်းပြုပြီးသော ပကတတ်၏ ထိုတစ်ရက်သာရှိသေးသည်လည်းဖြစ်သော (ရဟန်းပြုပြီး၍ ထို ၁ ရက်သာ ရသေးသည်လည်းဖြစ်သော၊) ပကတတ္တော-သည်၊ ပဌမံ-စွာ၊ ပဝိသိတ္တာ-ဝင်၍၊ နိပန္နေ-လဲလျောင်းနေလသော်၊ သဠ္ဌိဝေသောပိ-ဝါ ၆၀-ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပါရိဝါသိကော-သည်၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ (နောက်မှ၊) ပဝိသိတ္တာ-၍၊ ဇာနန္တော-သိလျက်၊ နိပဇ္ဇတိ-လဲလျောင်းအံ့၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ စေဝ ဝတ္တဘေဒ ဒုက္ကဋဉ္စ (ဟောတိ၊) အဇာနန္တသ-မသိသော ပါရိဝါသိကရဟန်း၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ ဟောတိ၊ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋံ နိ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ တသ္မိ-ထို ပါရိဝါသိက ရဟန်းသည်၊ ပဌမံ, နိပန္နေ, ပစ္ဆာ, ပကတတ္တော, ပဝိသိတ္တာ, သစေ နိပဇ္ဇတိ၊ ပါရိဝါသိကော စ (သစေ) ဇာနာတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ စေဝ, ဝတ္တဘေဒ ဒုက္ကဋဉ္စ (ဟောတိ၊) နောစေ ဇာနာတိ-အကယ်၍ မသိအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ (ဟောတိ၊) ဝတ္တဘေဒ ဒုက္ကဋံ နိ (ဟောတိ။)

ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗံ နိမ်န္တေတဗ္ဗောတိ-ကား၊ တာဒဟုပသမ္ပန္နမ်ိ-ရဟန်းပြုပြီး၍ ထိုတစ်ရက်သာရှိသေးသော ပကတတ်ရဟန်းကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ-နေရာမှ ထရာသည်သာ၊ စ-ဆက်၊ ဝုဋ္ဌာယ-ထပြီး၍၊ ဣမိနာ-ဤရဟန်းသည်၊ သုခနိသိန္နော-

ချမ်းသာစွာထိုင်နေသော၊ အဟံ-ကို၊ ဝုဋ္ဌာပိတော-ထစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ပရမ္မုခေန-တစ်ဖက်၌ မျက်နှာရှိသည်၊ ဝါ-မျက်နှာလွှဲသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) နဝ ဂန္တဗ္ဗံ-ရာ၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ ဣဒံ-ဤဟာသည်၊ အာသနံ-နေရာပါတည်း၊ ဇဋ္ဌ-ဤနေရာ၌၊ နိသီဒထ-ထိုင်ပါကုန်၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ နိမန္တေတ္ဝါဧဝေ-ဖိတ်မန်ထိုက်သည်သာ၊ ဖုန-ကား။ နဝကေန-သီတင်းငယ်ရဟန်းသည်၊ မဟာထေရံ-မဟာထေရ်ကို၊ ဩဝဒ္ဓံ-အနှောင့်အယှက်ကို၊ ဝါ-ထသွားခြင်းစသော ဗျာပါရနှင့်စပ်သည်ကို၊ ကရောမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ပါရိဝါသိကတ္ထေရသ-ပါရိဝါသိကထေရ်၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ နဝ ဂန္တဗ္ဗံ-မသွားရာ။

ဧကာသနေတိ-ကား၊ သမာနဝဿိကာသနေ-တူသော ဝါရှိသောရဟန်းတို့၏ နေရာဖြစ်သော၊ မဇ္ဈေဝါ-ညောင်စောင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌေဝါ-အင်းပျဉ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ("နဝ နိသီဒိတဗ္ဗံ-မထိုင်ရာ"၌စပ်၊) နဝ ဆမာယံ နိသိန္နောတိ-ကား၊ ပကတတ္ထေ-ပကတတ်ရဟန်းသည်၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ နိသိန္နေ-ထိုင်နေလတ်သော်၊ ဣတရေန-အခြားသော ပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်၊ တိဏသန္ထာရေပိ-မြက်အခင်း၌လည်းကောင်း၊ ဥစ္စတရေ-သာ၍မြင့်သော၊ ဝါလိကာတလေပိ-သဲအပြင်း၌လည်းကောင်း၊ နဝ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ပန-အနွယ်၊ ဒွါဒသဟတ္ထံ-၁၂ တောင်ရှိသော/ဥပစာရ်-ဥပစာကို၊ မုဉ္စိတ္ဝာ-လွှတ်၍၊ နိသီဒိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဧကစက်မေတိ-ကား၊ သဟာယေန-သဟာယ်ချင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူ၊ စက်မနေ့နဝိယ-စကြ်ိုသွားသကဲ့သို့၊ ဧကသ္မိံ-၁ ခုတည်းသော၊ စက်မေ-စကြ်ိ၌၊ ("ပါရိဝါသိကေန-သည်၊ နဝ စက်မိတဗ္ဗံ-ရာ"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်။)

ဩဝဒ္ဓံ။ ။အဝရှေးရှိသော ဗန္ဓဓာတ်သည် ယုတ်ညံ့သောအားဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်။ ထိုသို့ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသည် နှောင့်ယှက်ခြင်းပင်ဖြစ်သောကြောင့် "ပလိဗုဒ္ဓံ"ဟု သာရတ္ထ ဖွင့်သည်၊ ဝိမတိ၌ကား "ထသွားခြင်း"အစရှိသော ဗျာပါရနှင့် စပ်သည်ကို "ဩဝဒ္ဓ"ဟု ဆို၏။ ထို"ဩဝဒ္ဓ"ဟူသည်လည်း နှိပ်စက်ရာရောက်သောကြောင့် "ပီဠိတန္တိ အတ္ထော" ဟု အဓိပ္ပာယ်နက် ဖွင့်သည်။

သမာနဝဿိကာသနေ။ ။၅-ဝါရှိသော ရဟန်းသည် မိမိအောက် ၃-ဝါရှိသော ရဟန်းနှင့်လည်း အတူထိုင်ကောင်း၏၊ မိမိအထက် ၇-ဝါရှိသော ရဟန်းနှင့်လည်း အတူထိုင်ကောင်း၏၊ ထို့ကြောင့် "သမာနဝဿိကာသန"ဟူသည် ၂-ဝါကြီး ၂-ဝါငယ်တို့ ထိုင်ကောင်းရာ ဖြစ်သော "ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်"တည်း။

မဇ္ဈေဝါ ပိဋ္ဌေဝါ။ ။ဝါသဒ္ဒါသည် "အဝုတ္ထသမုစ္စည်း"အနက်ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် မဇ္ဈပိဋ္ဌ သာမက, ၃-ပါး ၄-ပါးစသည် ထိုင်လောက်သော "ဒီယာသန"လည်း မအပ်ဟု ဝိမတိဆို၏၊ [မဇ္ဈေဝါ ပိဋ္ဌေဝါတိ ဇဋ္ဌ ဝါသဒ္ဒါ သမုစ္စယတ္ထောတေန တဋ္ဌိကာ စမ္မခဏ္ဍာဒီသု ဒီယာသနေသုပိ နိသီဒိတုံ နဝ ဝဋ္ဋတီတိ ဒီပိတံ ဟောတိ၊-ဝိမတိ။] ဤအဆိုကိုကား ဝဉ်းစားသင့်သည်။ တိဝေဿန္တရတို့၏ သမာနာသနိကဖြစ်ကြောင်းကို သေနာသနက္ခန္ဓကဋ္ဌ ပြတော်မူလတံ့။

ဆမာယ် စက်မန္တိ-ကား၊ (ပကတတ္တော-သည်၊) ဆမာယ်-မြေ၌၊ စက်မန္တေ-လသော်၊ ("စက်မေ နှ စက်မိတဲ့"၌စပ်၊) ဝါ-တစ်နည်း၊ အယမေဝ-ဤ ဆမာယ် စက်မန္တေဟူသော ပါဠိသည်ပင်၊ ပါဠော-ပါဠိတော် ပါဠိရင်းတည်း၊ (ပထမနည်းအလို "စက်မန္တ"ဝယ် သတ္တမီဝိဘတ်၏အနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သက်ဟု ပြသည်၊) ပန-ဆက်၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧတ္ထ-ဤ ဆမာယ် စက်မန္တေဟူသော ပါဠိ၌၊ အတ္ထော-တည်း၊ အကတပရိစ္ဆေဒါယ-မပြုအပ်သောအပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဘူမိယာ-၌၊ (ပကတတ္တော) စက်မန္တေ-လတ်သော်၊ ပရိစ္ဆေဒံ-အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဝါလိကံ-သဲကို၊ အာကိရိတ္တာ-ဖြန့်ကြဲ၍၊ အာလမ္ဗနံ-ဆွဲကိုင်ရာတန်းကို၊ ယောဇေတ္တာ-ယှဉ်စေ၍၊ ကတစက်မေ-ပြုအပ်သော စကြိုဋ်၌၊ နိစေပိ-နိမ့်သော စကြိုဋ်သော်လည်း၊ (ပါရိုဝါသိကေန၊) နှ စက်မိတဲ့ ဣဒ္ဓိကာစယသမ္ပန္နေ-အုတ်အကျည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝေဒိကာ ပရိက္ခိတ္တေ-ပွတ်တိုင်တို့ဖြင့် ကာရံအပ်သော၊ စက်မေ နှ စက်မိတဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝါဒေါ-ပြောဆိုဖွယ်သည်၊ ကောပန-အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊ (တစ်နည်း) ကောပနဝါဒေါ-ဘာပြောဖွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း၊ ပန-ဆက်၊ ပါကာရ ပရိက္ခိတ္တော-တံတိုင်းဖြင့် ကာရံအပ်သည်၊ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကယုတ္တော-တံခါးမုခ်နှင့် ယှဉ်သည်၊ သစေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ ဝါ၊) ပဗ္ဗတန္တရဝနန္တရဂုမ္ဗန္တရေသု-တောင်အကြား, တောအကြား, ခွဲ့အကြားတို့၌၊ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နော-ကောင်းစွာ ဖုံးကွယ်အပ်သည်၊ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ ဝါ၊) တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ ရှိအပ်သော၊ စက်မေ-၌၊ စက်မိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နေပိ-မဖုံးကွယ်အပ်သော စကြိုဋ်၌လည်း၊ ဥပစာရံ-၁၂-တောင် ဥပစာကို၊ မုဠ္ဠိတ္တာ, (စက်မိတုံ၊) ဝဋ္ဋတိ။

ဝုဠုတရေနာတိ ဧတ္ထ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဝုဠုတရေ-သီတင်းကြီးဖြစ်သော၊ ပါရိုဝါသိကေ-သည်၊ ပဌမံ,နိပန္နေ-လည်းလျောင်းနေလသော်၊ ဣတရော-အခြားသော သီတင်းငယ် ပါရိုဝါသိကရဟန်းသည်၊ ဇာနန္တော-သိလျက်၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ သစေ နိပဇ္ဇတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အသ-ထိုသီတင်းငယ်ရဟန်း၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါစ-သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဝတ္တာဘေဒေ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ စ (ဟောတိ၊) ပန-ကား၊ ဝဋ္ဋတရသ-၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ (ဟောတိ၊) ဝတ္တာဘေဒ ဒုက္ကဋံ, နှ (ဟောတိ၊) အဇာနိတ္တာ-၍၊ (သစေ) နိပဇ္ဇတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒ္ဝိန္နံပိ-၂ ပါးသော သီတင်းငယ်, သီတင်းကြီးရဟန်းတို့၏လည်း၊ ဝတ္တာဘေဒေါ-သည်၊ နတ္ထိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ဝတ်ပျက်ခြင်းမရှိပါသော်လည်း၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ,ဟောတိ၊ အတ-သို့မဟုတ်၊ နဝကပါရိုဝါသိကေ-သီတင်းငယ်ပါရိုဝါသိကရဟန်းသည်၊ ပဌမံ, နိပန္နေ, ဝုဠုတရော, ပစ္ဆာ နိပဇ္ဇတိ၊ နဝကော စ-လည်း၊ (သစေ) ဇာနာတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) အသ-ထိုသီတင်းငယ်ရဟန်း၏၊ ရတ္တိစ-သည်လည်း၊ ဆိဇ္ဇတိ-ပြတ်၏၊ ဝတ္တာဘေဒေ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ စ, ဟောတိ-၏၊ ဝုဠုတရသ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ

(ဟောတိ၊) ဝတ္ထုဘေဒေါ, နု (ဟောတိ၊) (နဝကော) နော စေ ဇာနာတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒ္ဝိန္နံပိ, ဝတ္ထုဘေဒေါ နတ္ထိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ဝတ်ဟုက်ခြင်း မရှိပါသော်လည်း၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ, ဟောတိ၊ ဒွေပိ-၂ ပါးသော သီတင်းဝယ်, သီတင်းကြီးတို့သည်လည်း၊ အပစ္ဆာပုရိမံ-မနောင်းမရှေး၊ (တစ်ပြိုင်နက်) သစေ နိဝတ္တန္တိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝုဏ္ဏတရဿ, ရတ္တိစ္ဆေဒေါ (ဟောတိ၊) [ဧဝဖြင့် ဝတ္ထုဘေဒကို ကန့်၊] ဣတရဿ-အခြားသော သီတင်းဝယ် ရဟန်း၏၊ ဝတ္ထုဘေဒေါပိ-လည်း၊ (ဟောတိ၊) [ပိဖြင့် ရတ္တိစ္ဆေဒကို ပေါင်း၊] ဣတိ, ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ။

ဒွေ-ကုန်သော၊ ပါရိဝါသိကာ-တို့သည်၊ သမဝဿာ-တူသော ဝါရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊) ဧကော-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ပဌမံ, နိပန္နော-သည်၊ (ဟောတိ၊) ဧကော-သည်၊ ဇာနန္တော၀-သိလျက်သာ၊ ပစ္ဆာ (သစေ) နိပဇ္ဇတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိစ ဆိဇ္ဇတိ၊ ဝတ္ထုဘေဒေ ဒုက္ကဋံ စ (ဟောတိ၊) ပဌမံ, နိပန္နဿ-လဲလျောင်းသော ရဟန်း၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ၀-သာ၊ (ဟောတိ၊) ဝတ္ထုဘေဒေါ, နု (ဟောတိ၊) ပစ္ဆာ-မှ၊ နိပဇ္ဇန္တောပိ-သည်လည်း၊ သစေ နု ဇာနာတိ၊ ဒ္ဝိန္နံပိ ဝတ္ထုဘေဒေါ နတ္ထိ၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ ပန ဟောတိ ဒွေပိ အပစ္ဆာပုရိမံ သစေ နိပဇ္ဇန္တိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒ္ဝိန္နံပိ, ရတ္တိစ္ဆေဒေါယေ၀-သည်သာ၊ (ဟောတိ၊) ဝတ္ထုဘေဒေါ, နု (ဟောတိ၊) ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဒွေ ပါရိဝါသိကာ, ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ သစေ ဝသေယ္ယုံ-အကယ်၍နေကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တေ-ထိုပါရိဝါသိက ရဟန်းတို့သည်၊ အညမညဿ-အချင်းချင်း၏၊ အဒ္ဓါစာရံ-လွန်ကျူးမှုကို၊ ဥတ္တာ-၍၊ အဂါရဝါ ဝါ-ရိုသေခြင်း မရှိကုန်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပဋိသာရိနော ဝါ-နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာ, ပါပိဋ္ဌတရံ-သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇယ္ယုံ၀ါ-ရောက်မူလည်း ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဝိဘ္ဘမေယ္ယုံ၀ါ-လူထွက်မူလည်း ထွက်ကုန်ရာ၏၊ သဟသေယ္ယာ-အတူတကွ အိပ်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗပ္ပကာရေန-အလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့်၊ ပဋိက္ခိတ္တာ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပြီ၊ သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းကို၊ ဝုတ္တနယေနေ၀, ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤပါရိဝါသိကရဟန်း အစရှိသော ၅-ပါးသော ရဟန်းတို့တွင်၊ မူလာယ ပဋိကဿနာရဟာဒယော-မူလာယပဋိကဿနာရုဟ အစရှိသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဝါ-တို့သည်၊ ပါရိဝါသိကာနံ-တို့၏၊ ပကတတ္တဗ္ဗာနေ-ပကတတ်အရာ၌၊ ဌိတာ-တည်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ, ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ပါရိဝါသိက စတုတ္ထော ၊ပေ၊ ပရိဝါသန္တိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဋ္ဌ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ပါရိဝါသိက်-ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးဆဲ ရဟန်းကို၊ စတုတ္ထ-၄ ပါးမြောက်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ အညဿ-အခြားသော ရဟန်းအား၊ ပရိဝါသဒါနာဒိနိ-ပရိ၀ါ သ်

ပေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကာတုံ, နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဧတေသွေဝ-ဤပရိဝါသ်ပေး ခြင်း အစရှိသော ကံတို့၌သာ၊ အယံ-ဤပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ ဂဏပူရကော-ဂိုဏ်းကိုပြည့်စေတတ်သူသည်၊ နှ ဟောတိ၊ သေသသံဃကမ္မေသု-ပရိဝါသ်ပေး ခြင်းအစရှိသော ကံမှကြွင်းသော သံဃကံတို့၌၊ (ဂဏပူရကော) ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ ဂဏော-၄ ပါးဂိုဏ်းသည်၊ အပ္ပဟောန္တေ-မလောက်လတ်သော်၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကို၊ နိက္ခိ ပါပေတွာ-ချစေ၍၊ ဂဏပူရကော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်၏၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ [ပရိဝါသ်, မာနတ်ပေးရာ၌ ၄-ပါးဂိုဏ်းရှိရသည်၊ ထိုဂိုဏ်းမပြည့်လျှင် ဝတ်ဆောက် တည်နေသော ရဟန်းကို ဝတ်ချစေ၍ ဂဏပူရက ပြုရသည်။]

၈၃။ ပန-ဆက်၊ ဣမံ ဝတ္တကထံ-ဤဝတ္တကထာကို၊ (ပရိဝါသ်နေသောရဟန်း တို့၏ကျင့်ဝတ်ကို ဆိုရာစကားကို) သုတ္တာ-၍၊ ဝိနယဓရဥပါလိတ္ထေရသ-ဝိနည်းဓိုရ် ဖြစ်သော ဥပါလိထေရ်၏၊ ဝါ-သည်၊ ရဟောဂတသ-ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ရောက် စဉ်၊ ဧဝံ-သို့၊ ပရိဝိတက္ကော-အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ (ကိုး) ဘဂဝတာ-သည်၊ ဗဟု-များစွာသော၊ ပါရိဝါသိကဝတ္တံ-ပါရိဝါသိကရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ ဧတ္ထ-ဤပါရိဝါသိကရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်၌၊ ကတိဟိ-အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ-အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ-ညဉ့်ပြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိနုခေါ-ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (ဥဒပါဒိ) သော-ထို အရှင်ဥပါလိသည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-၍၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးလျှောက်ပြီ၊ ဘဂဝါစ-သည်လည်း၊ အသ-ထို အရှင်ဥပါလိအား၊ ဗျာကာသိ-ဖြေတော်မူပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ အထခေါ ၊ပေ၊ ရတ္တိစ္ဆေဒါတိ-ဟူ၍၊ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ-သံဂါယနာတင် ထေရ်တို့သည်၊) ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ တတ္ထ-ထို ၃-ပါးသော ရတ္တိစ္ဆေဒတို့တွင်၊) ပကတတ္တောနှ၊ပေ၊ ဧကစ္ဆန္နေ တိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တော-ဟောတော်မူအံ့သော၊ ယွာယံ (ယော+အယံ) ဧကတောဝါသော-အကြင် တစ်ပေါင်းတည်းနေခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ၊ သော-ထိုတစ်ပေါင်းတည်းနေခြင်းသည်၊) သဟဝါသောတိ-သဟဝါသမည်၏၊ ဧက ကယော-တစ်ပါးတည်း၏သာလျှင်၊ ဝါသော-(ပကတတ်ရဟန်း မပါဘဲ)နေခြင်း သည်၊ ဝိပ္ပဝါသောတိ-မည်၏။

သဟဝါသ။ ။"အတူတကွနေခြင်း"ဟူရာ၌ ဧကစ္ဆန္နာဝါသ စသည်၌ ပကတတ် ရဟန်း လဲလျောင်းနေစဉ် မိမိကလည်း လဲလျောင်း၍နေခြင်းကိုသာ "သဟဝါသ"ဟု ယူရသည်၊ ထိုင်ခြင်း, ရပ်ခြင်း, သွားခြင်းတို့ကို "သဟဝါသ"ဟု မယူ၊ [သဟဝါသောတိ ဝုတ္တပ္ပကာရေ ဆန္နေ ပကတတ္တောနှ ဘိက္ခုနာ သဒ္ဓိ သယနမေव အဓိပ္ပေတံ၊ နှ သေသ ဣရိယာပထ ကပ္ပနံ၊-ဋီကာ။]

အနာရောစနာတိ-ကား၊ အာဂန္တုကာဒိနံ-အာဂန္တုက အစရှိသော ရဟန်းတို့အား၊ အနာရောစနာ-မလျှောက်ခြင်းတည်း၊ (အာဒိဖြင့် အာဝါသိကရဟန်းတို့ကို ယူ၊) တီသု-ကုန်သော၊ ဧတေသု-ဤအကြောင်းတို့တွင်၊ ဧကေကေန-တစ်ပါးတစ်ပါးသော၊ ကာရဏေန-အကြောင်းကြောင့်၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ, ဟောတိ။

၈၄။ နု သက္ကောန္တိတိ-ကား၊ သံဃသ-သံဃာ၏၊ မဟန္တတာယ-များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုအရပ်သို့၊ ဂန္တာ-သွား၍၊ သပ္ပေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေတုံ-လျှောက်ခြင်းငှာ၊ (ဝတ်ကြားခြင်းငှာ၊) အသက္ကောန္တာ-မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) သောဓေတုံ-သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ နု သက္ကောန္တိ-ကုန်။

ပရိဝါသံ ၊ပေ၊ နိက္ခိပါမိတိ-ဟူကုန်သော၊ ဒ္မိသု-ကုန်သော၊ ဣမေသု ပဒေသု-ဤပုဒ်တို့တွင်၊ ဧကေနပိ-တစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ပရိဝါသော-ပရိဝါသ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ နိက္ခိတ္တောဝ-ချထားအပ်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဒ္မိဟိ-၂ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ (နိက္ခိတ္တော-သည်၊ သမာနော-သော်၊) သုနိက္ခိတ္တောယေဝ-ကောင်းစွာ ချထားအပ်သည်သာ၊ (ဟောတိ၊) သမာဒါနေပိ-ဝတ်ဆောက်တည်ခြင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝတ္တံ-ကို၊ သမာဒိယိတ္တာ-ဆောက်တည်ပြီး၍၊ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသသ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာနတ္တံ-မာနတ်ကို၊ ဂဏှတော-ယူသော ရဟန်း၏၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဝတ္တသမာဒါနကိစ္စံ-ဝတ်ဆောက်တည်ဖွယ် ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ (ဂသ္မာ၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဧသ (ဧသော)-ဤပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ သမာဒိန္နဝတ္တောယေဝ-ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်ပြီးသော ဝတ်ရှိသည်သာ၊ (ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုန ဝတ္တသမာဒါနကိစ္စံ, နတ္ထိ၊) တသ္မာ-ထိုသို့ ဝတ်ဆောက်တည်ဖွယ်ကိစ္စ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသ-ထိုပါရိဝါသိကရဟန်းအား၊ ဆာရတ္တံ-၆ ညဉ့် ပတ်လုံး၊ မာနတ္တံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ စိဏ္ဏမာနတ္တော-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မာနတ်ရှိသော ရဟန်းကို၊ အဗ္ဘေတဗ္ဗော-အဗ္ဘာန်သွင်းထိုက်၏၊ ဧဝံ-သို့၊ အနာပတ္တိကော-အာပတ်မရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, သုဒ္ဓန္တေ-စင်ကြယ်သော်အဖို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) တိသော-ကုန်သော၊ သိက္ခာ-သိက္ခာတို့ကို၊ ပူရေတ္တာ-ဖြည့်ကျင့်၍၊ ဒုက္ခသ-ဝဋ်ဒုက္ခ၏၊ အန္တံ-အဆုံးကို၊ ကရိဿတိ-ပြုနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

သမာဒိန္နဝတ္တောယေဝ။ ။ပရိဝါသ် ဆောက်တည်ပြီးသောအခါ မာနတ်ယူလိုလျှင် ထပ်၍ ဝတ်ဆောက်တည်ဖွယ် ဝတ်ကြားဖွယ် မလို၊ ထိုသို့ ထပ်၍ ဆောက်တည်ခြင်း, ဝတ်ကြားခြင်းကို "ပရိဝုတ္ထပရိဝါသသ မာနတ္တံ ဂဏှတော ပုန ဝတ္တသမာဒါနကိစ္စံ နတ္ထိ- (ပရိဝါသ် ကျင့်သုံးပြီး၍ မာနတ်ယူသောရဟန်းမှာ ထပ်၍ ဝတ်ဆောက်တည်ဖွယ်ကိစ္စမရှိ)" ဟူသော စကား ဖြင့် တားမြစ်ပြီးဖြစ်သည်။

မူလာယပဋိကဿနာရဟကထာ

စ၆။ မူလာယပဋိကဿနာရဟာ ၊ပေ၊ ပကတတ္တာနန္တိ-ကား၊ နဝကတရံ-သီတင်းငယ်ဖြစ်သော၊ မူလာယပဋိကဿနာရဟံ-အရင်းသို့ ဝင်ခြင်းကို ထိုက်သော ရဟန်းကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ အဝသေသာနံ-ကြွင်းကုန်သော၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်၊ ပါရိဝါသိကာဒီနံပိ-ပါရိဝါသိက အစရှိသော ရဟန်းတို့၏ လည်း၊ ("အဘိဝါဒနံ နသာဒိတဗ္ဗံ"စသည်ဖြင့် စပ်၊) ဟိ-မှန်၊ ပါရိဝါသိက ၊ပေ၊ အဘ္ဘာနာရဟာနံ-ပါရိဝါသိကရဟန်း, မူလာယပဋိကဿနာရဟရဟန်း, မာနတ္တာရဟရဟန်း, မာနတ္တစာရိကရဟန်း, အဘ္ဘာနာရဟရဟန်းဟူကုန်သော၊ ဣမေသံ ပဉ္စန္နံ-ဤ ၅-ပါးသော ရဟန်းတို့၏၊ အတ္တနော အတ္တနော-မိမိ· မိမိအောက်၊ နဝကတရံ-သီတင်းငယ် ရဟန်းကို၊ ထပေတွာ-၍၊ သေသာ-ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပကတတ္တာယေဝ-ပကတတ်တို့ချည်းသာတည်း၊ ဂဏ္ဍာ-နည်း၊ မိထု-အချင်းချင်း၊ ယထာဝုဠ္ဠံ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ အာဘိဝါဒနာဒိနံ-ရှိခိုးခြင်း အစရှိသည်တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ အနုညာတတ္တာ-ခွင့်ပြုတော်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ အဝသေသာနံ ၊ပေ၊ ပါရိဝါသိကာဒီနံပိတိ-ဟူ၍၊ (မယာ၊) ဝုတ္တံ။

ပန-ဆက်၊ နေသံ-ထိုမူလာယပဋိကဿနာရဟ ရဟန်းစသည်တို့ကို၊ မူလာယပဋိကဿနာရဟာဒိလက္ခဏံ - မူလာယပဋိကဿနာရဟ အစရှိသည်တို့၏ လက္ခဏာသည်၊ ပရတော-နောက်၌၊ (သမုစ္စယက္ခန္ဓကဝ်)၊ အာဝီ-ထင်ရှားစွာ၊ ဘဝိ ဿတိ၊ ဧတ္ထ-ဤမူလာယပဋိကဿနာရဟ ကျင့်ဝတ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတော-ဤမူလာယပဋိကဿနာရဟ ကျင့်ဝတ်မှ၊ ပရေသု-နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ မာနတ္တာရဟာဒိ ဝတ္ထေသု-မာနတ္တာရဟ ရဟန်းအစရှိသူတို့၏ ကျင့်ဝတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်ကို၊ ပါရိဝါသိကဝတ္တေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

စ၇။ မူလာယပဋိကဿနာရဟ စတုတ္ထောစေတိ အာဒိသုပိ-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌လည်း၊ ပါရိဝါသိကော-သည်၊ (ဂဏပူရကော-သည်၊) (နှ ဟောတိ၊) ယထေဝ-မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဧတေပိ-ဤမူလာယပဋိကဿနာရဟ ရဟန်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဧတေသု ဝိနယကမ္မေသု-ဤဝိနည်းကံတို့၌၊ ဂဏပူရကာ-တို့သည်၊ နှ ဟောန္တိ-ကုန်၊ သေသသံယကမ္မေသု-ကြွင်းသော သံယာ့ကံတို့၌ (ဂဏပူရကာ၊) ဟောန္တိ။

မိထု ယထာဝုဠ္ဠံ။ ။ပါရိဝါသိကဖြစ်လျှင် ပါရိဝါသိက အချင်းချင်းသာ, မူလာယပဋိကဿနာရဟဖြစ်လျှင် မူလာယပဋိကဿနာရဟ အချင်းချင်းသာ, ဤသို့ အချင်းချင်းသာလျှင် ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ပါရိဝါသိကရဟန်းအား မူလာယပဋိကဿနာရဟ စသော ရဟန်းတို့က ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို ခွင့်ပြုတော်မမူ။

မာနစာရိကဝတ္ထုကထာ

၉၀။ မာနတ္တစာရိကသ-မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်း၏၊ ဝတ္ထေသု-ကျင့်ဝတ်တို့၌၊ ဒေဝသိက် အာရောစေတဗ္ဗန္တိ-ဟူသော ကျင့်ဝတ်သည်၊ ဝိသေသော-ထူး၏။

၉၂။ ရတ္တိဿေဒေသု-ရတ္တိဿေဒ အင်္ဂါတို့၌၊ ဥနေဂဏော တိ ဗြဟ္မ-ဥနေဂဏော ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ စတ္တာရောဝါ-၄ ပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတိရေကာဝါ-၄ ပါးထက် ပိုလွန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂဏောတိ-ဂဏမည်၏။ (အခြားနေရာ၌ ၂-ပါး, ၃-ပါးကို ဂိုဏ်းဟုခေါ်ရသော်လည်း ဤနေရာ၌ကား ဂဏဘောဇနေ သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့ ၄-ပါး, ၄-ပါးထက်လွန်သော ရဟန်းတို့ကို သာ "ဂိုဏ်း"ဟု ခေါ်ရသည်၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ တီဟိ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူ၊ သစေပိ ဝသတိ-အကယ်၍မူလည်း နေစေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ၊) ရတ္တိဿေဒေါ ဟောတိယေဝ၊ မာနတ္တနိက္ခေပ သမာဒါနေသု-မာနတ်ချခြင်း, မာနတ်ဆောက်တည်ခြင်းတို့၌၊ ဝုတ္တသဒိသောဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်သည်၊ (ဟောတိ၊) [မာနတ္တံ နိက္ခိပါမိ ဖြစ်စေ, ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိဖြစ်စေ တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့် နိက္ခေပဖြစ်နိုင်သည်၊ ၂-ပုဒ်လုံးဆိုလျှင် သာ၍ နိက္ခေပဖြစ်နိုင်သည်၊ သမာဒါန၌လည်း နည်းတူ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို ပါရိဝါသိကဝတ်၌ "ပရိဝါသံ သမာဒိယာမိ, ဝတ္တံ သမာဒိယာမိ, ပရိဝါသံ နိက္ခိပါမိ, ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိ"ဟု ဆိုခဲ့သောကြောင့် ဝုတ္တသဒိသောဝဟု ဆိုသည်။] သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ဝါကျတို့၌၊ [ယောဇနာ၌ "သဗ္ဗတ္ထာတိ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကေ" ဟု စွဲလေသည်၊] သေသံ ဥတ္တာနမေဝ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း၊ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒေဝသိက် အာရောစေတဗ္ဗံ။ ။မာနတ်ကျင့်ရာ၌ နေ့စဉ် မာနတ်ကြားရမည်ဟု အထူးဆိုသောကြောင့် ယခုအခါ နိက္ခိတ္တမာနတ်ဆောက်တည်ကြသော ရဟန်းတို့သည် အရုဏ်မတက်မီ မာနတ်ဆောက်တည်၍ မာနတ်ကြားပြီးလျှင် အရုဏ်တက်သောအခါ မာနတ်ချလိုလသော် မာနတ်ကြားပြီးမှ ချလေ့ရှိကြ၏။ အကယ်၍ ပဌမညဉ့်၌လိုက်ပါလာသော ပကတတ်ရဟန်းတို့သည် ဒုတိယညဉ့်၌လည်း လိုက်ပါလာကြပါလျှင် အရုဏ်တက်ပြီးသောအခါ မာနတ်မကြားသော်လည်း နောက်အရုဏ်ယူသောအခါ မာနတ်ကြားဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့် မာနတ်ချခါနီး၌ မကြားဘဲနေလျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏ဟု ယူဆကြ၏။ သို့သော် နောက်တစ်အရုဏ်အတွက် လိုက်ပါလာမည့် ရဟန်းတို့က ရှေးရဟန်းများပင်ဖြစ်ကြောင်း မသေချာလျှင် မာနတ်ကြား၍ ချခြင်းက သာ၍ သင့်သယောင်းဖွယ်ရှိပါသည်။

ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကအဖွင့် ပြီး၏။

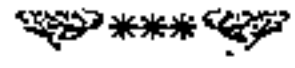

၃။ သမ္ဘယက္ခန္ဓက

[သမ္ဘယက္ခန္ဓက၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဤခန္ဓကအဆုံးဌ ဝိမတိဖွင့်လတ္တံ့။]

သုက္ကဝိသဋ္ဌိကထာ

၉၇။ သမ္ဘယက္ခန္ဓကေ-ဌ၊ ဆာရတ္တံမာနတ္တံတိ ဘြာ-ဟူသောပါဠိဌ၊ (လဘ္ဘမာနံ) မာနတ္တံ-မာနတ်သည်၊ (စတုဗိဓံ၌ စပ်) အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓမာနတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ပဋိဗ္ဗန္ဓမာနတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ပက္ခမာနတ္တံ-လည်းကောင်း၊ သမောဓာနမာနတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ စတုဗိဓံ-ရှိ၏။ တတ္ထ-ထိ ၄-ပါးသော မာနတ်တို့တွင်၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ-မဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ကြောင့်၊ ပရိဝါသံ-ကို၊ အဒတ္တာ-မပေးမူ၍၊ ကေဝလံ-ပရိဝါသမဖက် သက်သက်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နဘာဝေန-ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာနတ္တာရဟသဿ-မာနတ်ထိုက်သော ရဟန်းအား၊ ယံ မာနတ္တံ-အကြင်မာနတ်ကို၊ ဒိယျတိ-ပေးအပ်၏။ (တံ မာနတ္တံ-သည်၊) အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓမာနတ္တံနာမ-အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓမာနတ်မည်၏။ [အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ+ဒါတဗ္ဗံ+မာနတ္တံ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓမာနတ္တံ-အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓအာပတ်ကြောင့်ပေးထိုက်သော မာနတ်။... အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ အာပတ္တိယာတိ ဟေတ္ထေ ဘရဏာဝစနံ၊ ကာရဏတ္ထေ နိဿက္ကဝစနံဝါ-ယောဇနာ။]

ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ-ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ (ဒိယျတိ၌ စပ်၊) ပရိဝုတ္ထ ပရိဝါသဿ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိသောရဟန်းအား၊ ယံ (မာနတ္တံ၊) ဒိယျတိ၊ (တံ မာနတ္တံ၊) ပဋိဗ္ဗန္ဓမာနတ္တံနာမ-မည်၏။ [ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ+ဒါတဗ္ဗံ+မာနတ္တံ ပဋိဗ္ဗန္ဓမာနတ္တံ၊] ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ-သော၊ အာပတ္တိယာဝါ-ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ-သော၊ အာပတ္တိယာဝါ-ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓမာသံ-တစ်လ ထက်ဝက် ၁၅-ရက်ပတ်လုံး၊ ဘိက္ခုနိုနံ-တို့အား၊ ယံ (မာနတ္တံ၊) ဒိယျတိ၊ (တံ မာနတ္တံ၊) ပက္ခမာနတ္တံနာမ၊ [ပက္ခံ-တစ်ပက္ခပတ်လုံး+စရိတဗ္ဗံ+မာနတ္တံ ပက္ခမာနတ္တံ။] ဩမာယ-ပေါင်း၍၊ ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ ကတ္တာ-၍၊ ယံ (မာနတ္တံ၊) ဒိယျတိ၊ (တံ မာနတ္တံ၊) သမောဓာနမာနတ္တံနာမ-မည်၏။- [သမောဓာနေတ္တာ+ဒါတဗ္ဗံ+မာနတ္တံ+သမောဓာန မာနတ္တံ၊ ဩမာယကို "ဧကတော ကတ္တာ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ဤနေရာ၌ အဝပုဗ္ဗ ဓာတုတ်သည် တစ်ပေါင်းတည်း ပြုခြင်းအနက်ကို

မာနတ္တံ။ ။"ဘိက္ခုမာနတ္တာယ ပဋိပန္နိတဗ္ဗံ"ဟု ပါတိမောက်၌ မိန့်တော်မူသောကြောင့် "မာနေန္တိ မာနာ-မြတ်နိုးကြ, ကျေနပ်ကြသော ရဟန်းများ၊ မာနာနံ-မြတ်နိုးကြ, ကျေနပ်ကြသော-ရဟန်းတို့၏၊ ဘာဝေါ-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ကျင့်ဝတ်တည်း၊ မာနတ္တံ-ဝတ်" သံယာဒိသေသ် အာပတ်သင့်နေ၍ ရဟန်းများက မကျေမနပ် မကြည်မည်ဖြစ်၍နေရာ ဤကျင့်ဝတ်ကို ကျင့်လိုက်မှ ကျေနပ်ကြ, ကြည်ညိုကြသောကြောင့် ဤကျင့်ဝတ်ကို "မာနတ္တ"ဟု ခေါ်သည်။

ဟောတ်။] ဝေန -ထိ ၄-ပါးသော မာနတ်တို့တွင်၊ ဣဒ-ဤမာနတ်ကို၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ ၊ပေ၊ မာနတ္တံတိ-ဟူ၍၊ ဝစနတော-ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ မာနတ္တံတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-သိထိုက်၏၊ တံ-ထိုအပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓမာနတ်ကို၊ ဒေန္တေန-ပေးသော သံဃာသည်၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နာ-ရောက်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဣဒ-ဤပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တနယေန-ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗ-ပေးရာ၏၊ ဒွေ ဝါ-၂ ချက်သော အာပတ်တို့သို့သော်လည်းကောင်း၊ တိသော ဝါ-၃ ချက်သော အာပတ်တို့သို့သော်လည်းကောင်း၊ တတုတ္တရိဝါ-ထို ၂-ချက်, ၃-ချက်ထက် အလွန်ဖြစ်သော အာပတ်တို့သို့သော်လည်းကောင်း၊ အာပန္နော, သစေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ၊) ဧကံ အာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ ယထေဝ-မိန့်တော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဒွေ အာပတ္တိယောတိ-ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ တိသော အာပတ္တိယောတိ-ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တဗ္ဗ-ဆိုရာ၏၊ ပန-ကား၊ တတုတ္တရိ-ထို ၂-ချက်, ၃-ချက်ထက် အလွန်ဖြစ်သော အာပတ်တို့၌၊ (ဝတ္တဗ္ဗံ၌ စပ်၊) သတံဝါ-တစ်ရာသော အာပတ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ သဟဿံ ဝါ-တစ်ထောင်သော အာပတ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေပိ ဟောတိ-အကယ် ၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ၊) သမ္ဘဟုလာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗ၊ နာနာဝတ္ထု ကာယောပိ-အမျိုးမျိုးသော ဝတ္ထုရှိသော အာပတ်တို့ကိုလည်း၊ ဧကတော ကတ္တာ, ဒါတဗ္ဗာ-ကုန်၏။ [သုက္ကရိသဒ္ဒိဝတ္ထု, ကာယသံသဂ္ဂဝတ္ထု စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးသော အာပတ်သင့်ကြောင်းဝတ္ထုရှိသော အာပတ်တို့ကို "နာနာဝတ္ထုကာ"ဟု ဆိုသည်။] တာသံ-ထိုနာနာဝတ္ထုကာ အာပတ်တို့၏၊ ဒါနဝိဓိ-ပေးပုံအစီအရင်ကို၊ ပရိဝါသဒါနေ-ပရိဝါသ်ပေးရာ အခန်း၌၊ ကထယိဿာမ-ဆိုကုန်အံ့။

ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ အာပတ္တိဝေယန-အာပတ်၏ အပြားအားဖြင့်၊ ကမ္မဝါစံ-ကို၊ ကတ္တာ, မာနတ္တေ-ကို၊ ဒိန္နေ-ပေးအပ်ပြီးသော်၊ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိတိ-ဟူသော၊ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ - ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌၊ မာဌကသီမာယေဝ - သိမ်တန်ဆောင်းဝန်း၌ပင်၊ မာနတ္တံ ၊ပေ၊ သမာဒိယာမိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ (ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်) ဝတ္တံသမာဒါတဗ္ဗံ၊ ဝတ္တံ, သမာဒိယိတ္တာ-၍၊ တတ္ထေဝ-ထို သိမ်တန်ဆောင်းဝန်း၌ပင်၊ သံဃသ-အား၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ထားရာ၏၊ (ဝတ်ကြားရာ၏။) စ-ဆက်၊ အာရောစေန္တေန-လျှောက်ထားသောရဟန်းသည်၊ ဧဝံ အာရောစေတဗ္ဗံ (ကိ၊) အဟံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဓာရေတ္ဝာတိ-ဟူ၍၊ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ [ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊ သင္ခေတနိကံ-လွတ်စေလိုသော စေတနာထင်ရှား ရှိသော၊ သုက္ကရိသဒ္ဒိ-မည်သော၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓံ-မဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဧကံ-သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ သောဟံ-ထိုတပည့်တော်သည်၊

သံယံ-ကို၊ သဠေတနိကာယ သုက္ကာဝိသဒ္ဒိယာ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ ဧကိသာ-သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ဆာရတ္တံ-၆ ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မာနတ္တံ-ကို၊ ယာစိ-တောင်းခဲ့ပါပြီ၊ တသ မေ-ထိုတပည့်တော်အား၊ သံယော-သည်၊ သဠေတနိကာယ ၊ပေ၊ အဒါသိ-ပေးပါပြီ၊ သောဟံ, မာနတ္တံ-ကို၊ စရာမိ-ကျင့်ပါ၏။ ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊ ဝေဒယာမိ-မာနတ်ကျင့်နေကြောင်းကို သိစေပါ၏။ ဝါ-မာနတ်ကျင့်နေကြောင်းကို လျှောက်ထားပါ၏။ မံ-ကို၊ သံယော-သည်၊ ဝေဒယတိတိ-မာနတ်ကျင့်နေကြောင်းကို သိစေသူဟူ၍၊ ဝါ-ဟူ၍၊ ဓာရေတု-မှတ်တော်မူပါ။}

စ ပန-ထပ်၍ ဆက်ဦးအုံ့၊ ဣမံ အတ္ထံ-ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ယာယ ကာယစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ဘာသာယ-ဘာသာဖြင့်၊ အာရောစေတုံ-လျှောက်ထားခြင်းငှာ၊ (ဝတ်ကြားခြင်းငှာ၊) ဝဋ္ဋတိယေဝ-အပ်သည်သာ၊ [ဤစကားအရ "မြန်မာလိုလည်း ဝတ်ကြားနိုင်၏"ဟု သိပါ။] အာရောစေတ္တာ-၍၊ နိက္ခိပိတုကာမော-ချခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၊ သစေ (ဟောတိ၊) (ဧဝံသတိ၊) ဝုတ္တ နယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ၊ သံယမဗ္ဗေ-သံယာ့အလယ်၌၊ နိက္ခိတဗ္ဗံ-ချရာ၏။ [ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကဌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ "မာနတ္တံ နိက္ခိပါမိ, ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိ"ဟု ၂-ပုဒ်လုံးဖြင့်ဖြစ်စေ, ၁-ပုဒ်တည်းဖြစ်စေ ချရမည်။] မာဠကတော-သိမ်တာန်ဆောင်းဝန်းမှ၊ (သိမ်အတွင်းမှ၊) ဘိက္ခုသု-တို့သည်၊ နိက္ခန္တေသု-ထွက်သွားကုန်လသော်၊ ဧကဿပိ-၁ ပါးသော ရဟန်း၏လည်း၊ သန္တိကေ-၌၊ နိက္ခိပိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ မာဠကတော-မှ၊ နိက္ခမိတ္တာ-ထွက်ပြီး၍၊ (ထွက်ခဲ့ပြီးနောက်မှ၊) သတိ-သတိကို၊ (ဝတ်ချဖို့ရန် သတိကို)၊ ပဋိလဘန္တေန-ရသောရဟန်းသည်၊ (မာနတ္တစာရိက ရဟန်းသည်၊) သဟ-အတူ၊ ဂစ္ဆန္တသ-သွားသောရဟန်း၏၊ သန္တိကေ-

---

ဝေဒယာမိ။ ။ဝိဒခတ် ဏယပစ္စည်းဖြင့် "ဝေဒယာမိ"ဟု ရူပသိဒ္ဓိအလိုလည်းကောင်း, ဏိပစ္စည်းဖြင့် ဣကို ဣယပြု၍ "ဝေဒိယာမိ"ဟု မောဂ္ဂလ္လာန်အလိုလည်းကောင်း ပါ၏ ၂-မျိုး ရှိ၏။ ဝိဒခတ်သည် ဘူဝါဒိဂဏ်းဖြစ်မူ ဉာဏ (သိခြင်း) အနက်ကို ဟော၏၊ ကာရိတ်ဏယပစ္စည်း, (ဏိပစ္စည်း) ဖြင့် "မာနတ်ကျင့်နေကြောင်းကို သိစေပါ၏, သိအောင် လျှောက်ထားပါ၏"ဟု အနက်ထွက်၏။ ဤအနက်ကိုသာ ဝိမတိ နှစ်သက်သည်၊ စုရာဒိ ဝိဒခတ်သည် အနုဘဝန (ခံစားခြင်း)အနက်ကိုဟော၏။ ဤအနက်ကို သာရတ္ထနှစ်သက်၍ "ဝေဒယာမိ"ကို (ဝေဒယာမိတိ စိတ္တေန သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ သုခံ အနုဘဝါမိ၊ နု တပ္ပစ္စယာ အဟံ ဒုက္ခိတောတိ အဓိပ္ပာယော-စိတ်ဖြင့်လက်ခံ၍ သုခဝေဒနာကို ခံစားပါ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒုက္ခမဖြစ်ပါ-ဟူလို) ဟု ဖွင့်လေ၏။ ဤဝါဒကို ဝိမတိ၌ ဝဒန္တိဟု ဆိုသည်။ [ဝေဒယာမဟံတိ ဇာနာပေမိ၊ အဟံ အာရောစေမီတိ အတ္ထော၊ အနုဘဝါမိတိပိသ အတ္ထံ ဝဒန္တိ၊ ပုရိမံ ပနပသံသန္တိ၊ အာရောစနဝစနတ္တာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း- မာနတ်ပြောကြားကြောင်း စကားဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊-ဝမတိ။]

နိုက္ခ်ိပိတင္ပ-ျမရာ၏၊ ၀ါ-ျမန္ဒိုင္၏၊ သေပါ-ထို အတူသြားသော ရဟန္းသည္လည္း၊ ပက္ကၽြန္ဟာ-အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားပြီးသည်၊ သစေ (ဟောတိ၊ ဧ၀ံသတိ၊) အညသ-အခြားသော၊ ယသ-အကြင်ရဟန်းအား၊ မာ ဥကေ-၌၊ နာ ရောစိတံ-မလျှောက်ထားအပ်သေး၊ တသ-အား၊ အာရောစေတွာ နိုက္ခ်ိပိတင္ပ၊ ပန-ဆက်၊ အာရောစေၽြန-လျှောက်ထားသော ရဟန်းသည်၊ (မာနတ္တစရိကရဟန်းသည်၊) အ၀သာနေ-အဆုံး၌၊ ဝေဒယတိတိ ၊ပေ၊ ဓာရေတူတိ-ဟူ၍၊ ၀တ္ထတ္ပ-ဆိုရာ၏။ (တစ်ပါးတည်းဖြစ်သောကြောင့် "အာယသ္မာ"ဟု ဆိုရမည်၊) ဒွိန္နံ-၂ ပါးသော ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေၽြန-သည်၊ အာယသ္မန္တာ ဓာရေန္တိ-ဟူ၍၊ ၀တ္ထတ္ပ (၂-ပါး ဖြစ်သောကြောင့် "အာယသ္မန္တာ"ဟု ဆိုရမည်၊) တိဏ္ဏံ-၃ ပါးသော ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေၽြန, အာယသ္မန္တော ဓာရေန္တိ-ဟူ၍၊ ၀တ္ထတ္ပ (၃-ပါး ဖြစ်သောကြောင့် "အာယသ္မန္တော"ဟု ဆိုရမည်၊) ဤအဓိဗွာယ်ကို ရည်ရွယ်၍ "၁-ပါးမှာ သ္မာ, ၂ပါးမှာ န္တာ, ၃ ပါးမှာ ၽြန, ၄-ပါးမှာ ယော"ဟု ဆိုကြသည်၊ (သံယောကို "ယော"ဟု ဆိုသည်။)

နိုက္ခ်ိတ္တကာလတော-ျမအပ်ပြီးသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ပကာဘတ္တဋ္ဌာနေ-ပကတတ်အရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏၊ အပ္ပဘိက္ခုကော-နည်းသော ရဟန်းရှိသော၊ ဝိဟာရော-ကျောင်းတိုက်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ သဘာဂါ-သဘောတူကုန်သော၊

တသ အာရောစေတွာ။ ။"ယသ နာရောစိတံ၊ တသ အာရောစေတွာ"ဟု ဆိုသောကြောင့် သိမ်တွင်းကုန်းက ပြောကြားအပ်ခဲ့ပြီးသော ရဟန်းဖြစ်လျှင် မပြောကြားဘဲ ချန်ခဲ့ခြင်း၏၊ ဤအာရောစေတွာအရ ပြောကြားရခြင်းမှာလည်း မပြောကြားလျှင် "ဝတ္ထဘေဒဒုက္ကဋ်" အာပတ်သင့်မည်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ တစ်ချို့ဆရာတို့က ဝတ်ဆောက်တည်ရာနေ့၌ပင် နံနက်စောစော အရုဏ်မတက်ခင် တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝတ်ဆောက်တည်ပြီးလျှင် တစ်အရုဏ်ရအောင် ယူလိုသောပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ရတ္တိစ္ဆေဒမဖြစ်အောင် "အာရောစေတွာ နိုက္ခ်ိပိတင္ပ"ဟု မိန့်ကြောင်းကို ဆိုကြ၏၊ ထိုသို့ ဆိုခြင်းမှာ ရတ္တိစ္ဆေဒအကြောင်း ၃-ပါးတွင် အနာရောစနအကြောင်းနှင့် ဆိုင်သောကြောင့်တည်း။

ဝိမတိ။ ။အာရောစေတွာ နိုက္ခ်ိပိတင္ပတိ ဒုက္ကဋပရိမောစနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ ကေစိ ပန ဇ၊ဒဟေ၀ ပုန ၀တ္တံ သမာဒိယိတွာ အရုဏံ ဥဋ္ဌာပေတုကာမဿ ရတ္တိစ္ဆေဒ ပရိဟာရတ္ထံတိ ဝဒန္တိ၊ (အကယ်၍ ယခုဝတ်ချရာ၌ အဖေါ်ဖြစ်သော ရဟန်းသည် နံနက်အရုဏ်မတက်ခင် ဝတ်ကြားရာ၌ ပကတတ်အဖြစ်ဖြင့် ပါဠိးမည်ဖြစ်လျှင် ရတ္တိစ္ဆေဒဖြစ်ဖွယ် မရှိပါ။)

မှတ်ချက်။ ။ထိုမာနတ်ကျင့်နေသော ရဟန်းသည် ခဏ္ဍာသိမ်အတွင်းမှာဖြစ်စေ, သိမ်အပြင်မှာဖြစ်စေ ဝတ်ချသော်လည်း ထို မာနတ်ယူရာ ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ သိမ်တွင်းမပါသော ရဟန်းများရှိနေသေးလျှင် ထိုရဟန်းများကိုလည်း ဝတ်ကြားနိုင်မှ ထိုနေ့အတွက် အရုဏ်ယူ၍ဖြစ်မည်၊ ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိသမျှ ရဟန်းအားလုံးကို ဝတ်မကြားနိုင်လျှင် ထိုနေ့အတွက် အရုဏ်ကို မရနိုင်ဟု ယူကြသည်။

ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သစေ ဝသန္တိ (ဧဝံသတိ၊) ဝတ္တံ-ဝတ်ကို၊ အနိက္ခိပိတ္တာ-မချမူ၍၊ အန္တောဝိဟာရေယေဝ-ကျောင်းတိုက်၏- အတွင်း၌သာ၊ ရတ္တိယော-တို့ကို၊ ဂဏော တဗ္ဗာ-ရေတွက်ထိုက်ကုန်၏၊ အဃ-သို့မဟုတ်၊ သောဓေတုံ-သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်သည်၊ (သစေ ဟောတိ၊) (ဧဝံသတိ၊) ဝုတ္တာနယေနေဝ-သာ၊ (ပါရိဝါသိကကွန္ဒကဋ္ဌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ၊) ဝတ္တံ နိက္ခိပိတ္တာ, ပစ္ဆာသ သမယေ-မိုးသောက်အခါ၌၊ စတူဟိဝါ-၄ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိဝါ-၅ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့နှင့်၊ (အဝုတ္ထဝိကပ္ပနတ္ထ ဝါသဒ္ဒါ ကြောင့် ထို့ထက်အလွန် ရဟန်းများကိုလည်း ယူပါ။) သဒ္ဓိं, ပရိက္ခိတ္တာသ-ကာရံအပ်သော၊ ဝိဟာရဿ-ကျောင်းတိုက်၏၊ ပရိက္ခေပတော-အံကာအရံမှလည်းကောင်း၊ အပရိက္ခိတ္တာသ-မကာရံအပ်သော၊ (ဝိဟာရဿ၊) ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနတော-အကာ အရံထိုက်သော အရပ်မှလည်းကောင်း၊ (ထိုအရပ်ကို စီဝရကွန္ဒကဋ္ဌ ပြခဲ့ပြီ၊) ဒွေ လေဋ္ဌုပါတေ-ခဲ ၂-ကျဉ် အရပ်တို့ကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ-ကျော်လွန်၍၊ မဟာမဂ္ဂတော-လမ်းမမှ၊ (အများသွားလမ်းမှ၊) သြက္ကမ္မ-ဖဲ၍၊ ဂုမ္ဗေနဝါ-ချုံဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝတိယာ ဝါ - စည်းရိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ - ဖုံးကွယ်အပ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒိတဗ္ဗं-နေရာ၏။

ဒွေ လေဋ္ဌုပါတေ အတိက္ကမိတ္တာ။ ။ကျောင်းတိုက်မှ ခဲ ၂-ကျလွန်ရာအရပ်ကို ညွှန်ပြခြင်းသည် ကျောင်းတိုက်အတွင်းမှ စကားပြောသံ, စာအံသံစသော အသံများကို မကြားဖို့ရန်တည်း၊ အကယ်၍ တိတ်ဆိတ်သော ကျောင်းတိုက်ဖြစ်လျှင် ခဲ ၂-ကျမလွန်ခြင်းကြောင့် အပြစ် မရှိဟု ယူကြသည်။ [ဒွေ လေဋ္ဌုပါတေ အတိက္ကမိတ္တာတိ ဣဒံ ဝိဟာရေ ဘိက္ခူနံ သဇ္ဈာယာဒိ သဒ္ဒသဝဏ်နုပစာရ ဝိဇဟနတ္ထं ဝုတ္တं-ဝိမတိ။]

မဟာမဂ္ဂတော သြက္ကမ္မ။ ။လူအများ သွားလာရာလမ်းမကြီးမှ ဖဲဖို့ရန် ညွှန်ပြခြင်းကား ခရီးသွားရဟန်းတို့၏ မိမိတို့နေရာ ၁၂-တောင် ဥပစာအတွင်းရောက်လာမည်ကို တားမြစ်လိုသောကြောင့်တည်း၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ လမ်းမကြီးမှ မရှောင်ဖဲနိုင်လျှင် လမ်းသွားသော ရဟန်းများ ၁၂ တောင် ဥပစာအတွင်း ဝင်လာသောအခါ ဝတ်ကြားရမည်၊ ထိုသို့ဝတ်ကြားနိုင်လျှင် လမ်းမကြီးမှ မရှောင်လွှဲမှုကြောင့် အပြစ်မရှိပါ။ ၁၂-တောင် ဥပစာအတွင်း ဝင်လာသည်ကို သိလျက် ဝတ်မကြားလျှင် ရတ္တိစ္ဆေဒ, ဝတ္ထဘေဒဖြစ်သည်၊ မသိလျှင် ရတ္တိစ္ဆေဒသာ ဖြစ်သည်၊ [မဟာမဂ္ဂတော သြက္ကမ္မာတိ ဣဒံ မဂ္ဂပဋိပန္နာနံ ဘိက္ခူနံ ဥပစာရာတိက္ကမနတ္ထံ ဝုတ္တं-ဝိမတိ။]

ဂုမ္ဗေနဝါ ဝတိယာဝါ။ ။"ချုံစည်းရိုးတို့ဖြင့် ကွယ်ကာအပ်သော အရပ်တို့၌ နေရမည်"ဟု ညွှန်ပြခြင်းကား ဝတ်ဆောက်တည်နေသော မိမိက ၁၂-တောင် အပြင်ဘက် ဝေးကွာသော အရပ်၌ ရဟန်းများကို မမြင်ဖို့ရန်တည်း၊ အကယ်၍ မြင်လျှင် မည်မျှပင် ဝေးကွာသော်လည်း လိုက်၍ ဝတ်ကြားခွင့်ရှိသည်။ [ဂုမ္ဗေနဝါတိ အာဒိ ဒဿနုပစာရဝိဇဟနတ္ထं ဝုတ္တं-ဝိမတိ။]

အန္တောအရုဏောယေဝ-အရုဏ်အတွင်းဌိသာ၊ ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ဝတ္ထုသမာဒိ ယိတွာ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ("မာနတ္တံ သမာဒိယामိ"စသည်ဖြင့် ဆောက်တည်၍ "အဟံ ဘန္တေ ဧကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိံ"စသည်ဖြင့် ဝတ်ကြားခြင်းကို ဝုတ္တနယေနဟု ဆိုသည်၊) အညော-အခြားသော၊ (စတူဟိ ပဋ္ဌဟိဝါ ဟု ညွှန်ပြအပ်ခဲ့သော ရဟန်း တို့မှ အခြားသော၊) ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ကေနစိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကရဏီယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ တံ ဌာနံ-ထို အရပ်သို့၊ (သစေ) အာဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒေ (ဒေဿော)-ဤရဟန်းသည်၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ သစေ ပဿတိ၊ (ဧဝံသတိ ဝါ-ဤသို့ မြင်သော်လည်းကောင်း၊) အသ-ထိုရဟန်း၏၊ သဒ္ဒံ-အသံကို၊ သစေ သုဏာတိ၊ (ဧဝံသတိဝါ-ဤသို့ကြားသော်လည်း ကောင်း၊) အာရောစေတဗ္ဗံ-၏၊ အနာရောစေန္တသ-ဝတ်မကြားသော ရဟန်း၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါစေဝ, ဝတ္ထာဘောဒေါ စ, (ဟောတိ၊) အထ-သို့မဟုတ်၊ ဒ္ဝါဒသဟတ္ထံ-၁၂ တောင်ရှိသော၊ ဥပစာရံ-သို့၊ သြဂ္ဂမိတ္တာ-သက်ရောက်၍၊ အဇာနန္တသ-မိမိ မသိစဉ်ပင်၊ (သစေ) ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဟောတိယေဝ-သည် သာ၊ ဝတ္ထာဘောဒေါ ပန-ဝတ်ပျက်ခြင်းသည်ကား၊ နတ္ထိ-မရှိ။

စ-ဆက်၊ အာရောစိတကာလတော-ဝတ်ကြားအပ်ပြီးရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဧကံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ထပေတွာ-၍၊ သေသေဟိ-ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ ကရဏီယေ-ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်၊ ဂန္ဓံ-ဌာလည်း၊ ဝဏ္ဏတိ-အပ်၏၊ အရုဏော-အရုဏ်သည်၊ ဥဋ္ဌိတော-တတ်လတ်သော်၊ တသ ဘိက္ခုသ-၏၊ သန္တိကေ-ဌိ၊ ဝတ္ထုံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ သောပိ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ (ကျန်ရစ်သော ရဟန်းသည် လည်း၊) ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ကမ္မေန-အမှုကြောင့်၊ ပုရေအရုဏောယေဝ-အရုဏ်မတက်မီသာလျှင်၊ ("ပုရာ အရုဏာ"ဟု အခြားနေရာ၌ ရှိတတ်၏၊) ဂစ္ဆတိ-သွားအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အည်-အခြားသော၊ ဝိဟာရတော-ကျောင်းတိုက်မှ၊ နိက္ခန္တံဝါ-ထွက်လာသူမူလည်း ဖြစ်သော၊ အာဂန္တုကံဝါ-အာဂန္တုကမူလည်း ဖြစ်သော၊ (အခြား အရပ်မှ လာသော အာဂန္တုကမူလည်း ဖြစ်သော၊) ယံ-အကြင်ရဟန်းကို၊ ပဌမ-ရှေးဦးစွာ၊ ပဿတိ-မြင်၏၊ တသ-ထိုပဌမမြင်အပ်သော ရဟန်း၏၊ သန္တိကေ အာ ရောစေတွာ ဝတ္ထုံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ (ကျောင်းတွင်းဝင်သွားလျှင် အခြားရဟန်းများကို

ဧကံ ဘိက္ခုံ ၊ပေ၊ ဝဏ္ဏတိ။ ။ရဟန်းတစ်ပါးကို ချန်ထားခြင်းသည် အရုဏ်တက် သောအခါ ဝတ်ချဖို့ရန်တည်း။ "ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည် ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိလျှင် သွားကောင်း၏"ဟူရာ၌ သွားကြသော ရဟန်းတို့၏ကိစ္စကိုသာ ညွှန်ပြခြင်းတည်း။ ကိစ္စမရှိသော်လည်း သွားကောင်း သည်သာ၊ ထိုသို့ သွားခြင်းကြောင့် "ဥနေဂဏော စရဏအပြစ် မဖြစ်ပါ"ဟူလို။ [သတိ ကရဏီယေဟိ ဣဒံ ဂန္ဓသ ကာရဏဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ အသတိ ကရဏီယေပိ ဂန္ဓံ ဝဏ္ဏတိ၊-ဝိမတိ။]

ဝတ်ကြားမှ ချရမည်ဖြစ်သောကြောင့် "ဝိဟာရတော နိက္ခန္တိဝါ"ဟုလည်းကောင်း, ရှေးက မကြားရသေးသော ရဟန်းဖြစ်၍ "အာရောစေတွာ"ဟုလည်းကောင်း ဆိုသည်။) စ-ဆက်၊ အယံ-ဤမာနတ္တစာရိက ရဟန်းသည်၊ ယသ္မာ-အကြင့်ကြောင့်၊ ဂဏသ-၄ ပါးစသော ဂိုဏ်းအား၊ အာရောစေတွာ-ဝတ်ကြားပြီး၍၊ ဘိက္ခုနုဗ္ဗ-တို့၏လည်း၊ အတ္ထိဘာဝံ-ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာဝ-မှတ်သိ၍ သာလျှင်၊ ဝသိ-နေပြီ၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ အသ-ထိုမာနတ္တစာရိက ရဟန်း၏၊ ဥဿေ-၄ ပါးအောက် ယုတ်လျော့သော၊ ဂဏော-ဂိုဏ်း၌၊ စရဏဒေါသော ဝါ-ကျင့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အပြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပဝါသော-ကင်း၍နေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ ဟောတိ။

ကဠိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းကို၊ သစေ နတ္ထိ ပဿတိ-အကယ်၍ မမြင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝိဟာရံ-ကျောင်းတိုက်သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ အတ္တနာ-မိမိနှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူ၊ ဂတဘိက္ခုသု-သွားသော ရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကဿ-တစ်ပါးသော ရဟန်း၏၊-သန္တိကေ (ဝတ္တံ) နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ဣတိ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ။

အယဉ္စ ၊ပေ၊ နတ္ထိ ဟောတိ။ ။"ရဟန်းတစ်ပါးကိုချန်၍ ကျန်ရဟန်းများ ပြန်သွားလျှင် ဥနောဂဏောစရဏအပြစ် မဖြစ်ပါလော၊ ထိုကျန်ရစ်သော ရဟန်းတစ်ပါးသော်မှ ပြန်၍ သွားပြန်လျှင် ဝိပ္ပဝါသအပြစ် မဖြစ်ပါလော"ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် "အယဉ္စ ၊ပေ၊ နတ္ထိ ဟောတိ"ဟု မိန့်သည်၊ ထိုမာနတ္တစာရိက ရဟန်းက ၄-ပါးစသော ဂိုဏ်းအား မာနတ်ကြားပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဥနောဂဏောစရဏဒေါသ မဖြစ်၊ "ရဟန်းအများပင်ရှိနေသည်"ဟု ထင်သောကြောင့် "ဝိပ္ပဝါသအပြစ်လည်း မဖြစ်ပါ"ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ဤ၌ သလ္လက္ခေတွာ ဟုဆိုသောကြောင့် ရဟန်းများ ပြန်သွားစဉ်က ထိုမာနတ္တစာရိကရဟန်းအား မပြောဘဲ ပြန်သွားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်၊ (ဘိက္ခုနုဗ္ဗ အတ္ထိဘာဝံ သလ္လက္ခေတ္တာတိ ပကတ္တတ္တာ (ပကတတ်ရဟန်းတို့သည်) ဂတကာလေ တသ္မာ အနာရောစေတ္တာဝ ဂစ္ဆန္တိ၊ တသ္မာ ဘိက္ခုနုဗ္ဗ ဒ္ဝါဒသဟတ္ထုပစာရေ အတ္ထိဘာဝံ သလ္လက္ခေတ္တာတိ အဓိပ္ပာယော၊ ဧတ္ထစ ဂဏသ အာရောစေတ္တာတိ ဣမိနာ ဥနောဂဏောစရဏ ဒေါသဘာဝံ ဒဿေတိ၊ ဘိက္ခုနုဗ္ဗ အတ္ထိဘာဝံ သလ္လက္ခေတ္တာတိ ဣမိနာ ဝိပ္ပဝါသဒေါသာဘာဝံ ဒဿေတိ၊-ယောဇနာ။)

●ကဿ သန္တိကေ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ။ ။အရုဏ်မတက်မီက ထိုရဟန်းထံ မာနတ်ကြားပြီးဖြစ်သောကြောင့် အရုဏ်တက်ပြီးသောအခါ မာနတ်ကြားဖွယ်မလိုတော့ရကား အာရောစေတ္တာ မထည့်ဘဲ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ ဟုသာ ဆိုသည်၊ မဟာပဒုမထေရ်၏ ဝါဒ၌ကား အရုဏ်မတက်ခင်က ဝတ်ကြားပြီးပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် မပါဝင်သောကြောင့် "အာရောစေတ္တာ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုသည်၊ ဤအဆို ၂-မျိုးကိုထောက်လျှင် အရုဏ်မတက်မီက တစ်ကြိမ်ကြားပြီးဖြစ်လျှင် "ဧဝံသိက်အာရောစေတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုနိုင်၏၊ အရုဏ်တက်ပြီးနောက် ဝတ်ချခါနီးမှ ထပ်၍ကြားဖွယ် မလိုဟု သိသာသည်။

ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော-သည်၊ ယံ-အကြင်ရဟန်းကို၊ ပဌမံ ပဿတိ၊ တသ အာရောစေတွာ၊ (ဝတ္တံ) နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ အယံ-ဤရှေးဦးစွာတွေ့သော ရဟန်းကို ပြောကြား၍ ဝတ်ချခြင်းသည်၊ နိက္ခိတ္တဝတ္တသ-နိက္ခိတ္တဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏၊ ပရိ ဟာရော-အစောင့်အရှောက်တည်း၊ ဣတိ အာဟ။

ဧဝံ-သို့၊ ဝါ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဆာရတ္တံ-၆ ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မာနတ္တံ-ကို၊ အခဏ္ဍံ-မကျိုးမပြတ်အောင်၊ စရိတ္တာ-ကျင့်ပြီး၍၊ ယတ္ထ-အကြင် သိမ်၌၊ ဝီသတိ ဂဏော-၂၀ ကျိပ် ဂိုဏ်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃော-ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သီယာ-ရှိရာ၏၊ တတ္ထ-ထိုသိမ်၌၊ သော ဘိက္ခု-ကို၊ အဇ္ဇေတဗ္ဗော-အဇ္ဈာန်သွင်းထိုက်၏၊ (အဇ္ဈာန်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ီဘာသာဋ္ဌိကာ သံယာဒိသေသ်အဖွင့်၌ ရှုပါ။) စ-ဆက်၊ အဇ္ဇေန္တေဟိ-အဇ္ဈာန်သွင်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပဌမံ-စွာ/အဇ္ဈာနာရဟော-အဇ္ဈာန်ထိုက်သူကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ) - ကြောင့်၊

နိက္ခိတ္တဝတ္တသ ပရိဟာရော။ ။အနိက္ခိတ္တဝတ်ကျင့်နေသော ရဟန်းတို့မှာ ကျောင်းတိုက် ဥပစာအတွင်း၌ရှိသမျှ ရဟန်းတို့အား ပြောကြားဖို့ရန် တာဝန်ရှိသော်လည်း နိက္ခိတ္တဝတ်ကျင့်သော ရဟန်းတို့အား ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ရဟန်းအားလုံးအား ကြားဖွယ်မလို၊ "ဒိဋ္ဌရူပ-မြင်အပ်သော အဆင်းရှိသောရဟန်း, သုတသဒ္ဒ-ကြားအပ်သော အသံရှိသောရဟန်းနှင့် ၁၂-တောင် ဥပစာအတွင်း၌ရောက်နေသော ရဟန်းတို့အားသာ ဝတ်ကြားဖို့ရန် တာဝန်ရှိသည်၊ ဤကား နိက္ခိတ္တဝတ်ဆောက်တည်သော ရဟန်းများအတွက် သီးခြားဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်တည်း"ဟု မဟာပဒုမထေရ် ဆိုလိုသည်။

ဋီကာ။ ။အနိက္ခတ္တဝတ္တေန အန္တော ဥပစာရဂတာနံ သတ္ထေသမ္မိ အာရောစေတဗ္ဗတ္တာ အယံ နိက္ခိတ္တဝတ္တသ ပရိဟာရောတိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ နိက္ခိတ္တဝတ္တသာတိ ဝတ္တံ နိက္ခိပိတ္တာ ပရိဝသန္တသ်ာတိ အတ္ထော၊ အယံ ပနေတ္ထ ထေရသ အဓိပ္ပာယော၊ ဝတ္တံ နိက္ခိပိတ္တာ ပရိဝသန္တသ ဥပစာရဂတာနံ (ကျောင်းတိုက် ဥပစာအတွင်း၌ ရောက်နေကုန်သော) သတ္ထေသံ အာရောစေနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ဒိဋ္ဌရူပါနံ သုတသဒ္ဒါနံ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ အဒိဋ္ဌအသုတာနမ္ပိ အန္တောဒ္ဓါဒ သဟတ္ထဂတာနံ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ဣဒံ ဝတ္တံ နိက္ခိပိတ္တာ ပရိဝသန္တသ လက္ခဏန္တိ။

မှတ်ချက်။ ။ဤမဟာပဒုမထေရ်၏ ဝါဒကို အဋ္ဌကထာလည်း သဘောတူ၍ နောက်ထားသည်၊ ဤဝါဒအတိုင်းဆိုလျှင် ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိသော ခဏ္ဍာသိမ်ဝယ် ဝတ်ယူသော အခါ ဝတ်ယူစဉ်အခါက တန်ဆောင်းဝန်း၌ပါဝင်သော ရဟန်းများကို ဝတ်ကြားပြီး၍ ချန်ခဲ့ပြီ၊ ခဏ္ဍာသိမ်အပြင်ဘက်ဝယ် ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ရှိကြသော ရဟန်းများကိုကား ဒိဋ္ဌရူပ, သုတသဒ္ဒမဟုတ်လျှင် ဝတ်ကြားဖွယ်မလို၊ ထိုသို့ မကြားခြင်းကြောင့် နံနက်စောစောထ၍ အရုဏ်ယူသောအခါ တစ်အရုဏ် မရမရှိ, ရနိုင်သည်သာဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

အယံ-ဤမာနတ္တစာရိက ရဟန်းသည်၊ နိက္ခိဝတ္တတ္တာ-ချအပ်ပြီးသော ဝတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပကတတ္တဌာနေ-၌၊ ဌိတော-ပြီ၊ ပကတတ္တသစ-ပကတတ်ရဟန်း ကိုလည်း၊ အဘ္ဘာနံ-အဘ္ဘာန်ကို၊ ကာတုံ နု ဝဋ္ဋတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝတ္တံ-ကို၊ သမာ ဒါပေတဗ္ဗော-ဆောက်တည်စေထိုက်၏။ ဝတ္တေ-ကို၊ သမာဒိန္နေ-ဆောက်တည် အပ်ပြီးသော်၊ အဘ္ဘာနာရဟော-အဘ္ဘာန်ထိုက်သူသည်၊ ဟောတိ၊ တေနာပိ-ထိုရဟန်း သည်လည်း၊ ဝတ္တံ သမာဒိယိတ္တာ, အာရောစေတ္တာ-၍၊ (ဝတ်ကြားပြီး၍)၊ အဘ္ဘာနံ-ကို၊ ယာစိတဗ္ဗံ-တောင်းထိုက်၏။ အနိက္ခိတ္တဝတ္တသ-မချအပ်သော် ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဝတ္တသမာဒါနကိစ္စံ-ဝတ်ဆောက်တည်ဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိတော့၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ.(ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ သော-ထိုအနိက္ခိတ္တဝတ်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဆာရတ္တာတိက္ကမေနေဝ-၆ ညဉ့်ကို လွန်ရာအခါ၌ပင်၊ အဘ္ဘာနာရဟော ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော-ထိုရဟန်းကို၊ အဘ္ဘေတဗ္ဗော၊ ကတြ-ထိုအဘ္ဘေ တဗ္ဗောဟူသော စကားရပ်၌၊ ဧဝံ စ ၊ပေ၊ အဘ္ဘေတဗ္ဗောတိ-ဟူ၍၊ ပါဠိယံယေဝ-ပါဠိတော်၌ပင်၊ အယံ အဘ္ဘာနဝိဓိ-ဤအဘ္ဘာန်အစီအရင်ကို၊(အဘ္ဘာန်သွင်းပုံ အစီအရင် ကို၊) ဝုတ္တော-ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ [အချို့စာအုပ်တို့၌ "တတြယွာယံ"ဟု ရှိ၏၊ ယော ဇနာ၌- "အယံ အဘ္ဘာနဝိဓိ ဝုတ္တောတိ ယောဇနာ"ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း, နောက်ဝါကျ၌ အယဉ္စဟု စသဒ္ဒါနှင့်တကွ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း "တတြာ ယံ"သာ ရှေးပါဌ်ဟောင်းတည်း။]

စ-ဆက်၊ အယံ-ဤအဘ္ဘာန်သွင်းပုံ အစီအရင်ကို၊ ဧကာပတ္တိဝသေန-တစ်ချက် သော အာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဒွေ (ဝါ)-၂-ချက်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တိသော (ဝါ)-၃ ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဘဟုလာဝါ-များစွာသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကဝတ္ထုကာ (ဝါ)-တူသော ဝတ္ထုရှိ သည်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာဝတ္ထုကာ (ဝါ)-အမျိုးမျိုးသော ဝတ္ထုရှိသည်မူ လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ၊) တာသံ-ထိုအာပတ်တို့၏၊ ဝါ-တို့နှင့်၊ (၂-ချက်သော အာပတ်, ၃-ချက်သော အာပတ်, များစွာသော အာပတ်, ဧကဝတ္ထုကအာပတ်, နာနာဝတ္ထုကအာပတ်တို့နှင့်) ဝံသေန-စပ်သဖြင့်၊ ကမ္မဝါစာ-ကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ဧဝံ-သို့၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နမာနတ္တံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏။ ပန-ကား၊ ပဋိစ္ဆန္နမာနတ္တံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသသ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိသော ရဟန်းအား၊ ဒါတဗ္ဗံ ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နံ-ထိုပဋိစ္ဆန္နမာနတ်ကို၊ ပရိဝါသ ကထာယံမေဝ-ပရိဝါသ်ကထာ၌သာ၊ ကထယိဿာမ-ဆိုကုန်အံ့။

***

ပရိဝါသကထာ

၁၀၂။ တေနဟိ ၊ပေ၊ ဒေတူတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊ အနေကေဟိ-များစွာကုန်သော၊ အာကာရေဟိ-အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပရိဝါသော စ်-ကိုလည်းကောင်း၊ မာနတ္တံ စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တဿ-ထိုပရိဝါသ်, မာနတ်၏၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အာဂတာဂတဋ္ဌာနေ-လာတိုင်းလာတိုင်းသော ပါဠိရပ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုစ္စမာနော-ဆိုအပ်သော်၊ ပါဠိဝိယ-ပါဠိတော်သည်ကဲ့သို့၊ အတိဝိတ္ထာရံ-အလွန်ချဲ့ထွင်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝါ-အလွန်ကျယ်ဝန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏၊ စ-ကျယ်ဝန်းရုံသာ မဟသေး၊ သုခေန-လွယ်ကူသဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတုံ-ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (အာဂတာဂတဋ္ဌာနဒ္ဒ ဝိနိစ္ဆယကို ဆိုအပ်သော် အလွန်ကျယ်ဝန်းခြင်းသို့ ရောက်ရာသည်၏အဖြစ်, လွယ်ကူစွာ ပိုင်းခြားခြင်းငှာလည်း မတတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်) နံ-ထိုပရိဝါသ် မာနတ်ကို၊ သမောဓာနေတွာ-ပေါင်း၍၊ ဣဓေဝ-ဤအရာ၌သာ၊ (ဧကာဟပရိဝါသ်အရာ၌သာ၊) ဒဿယိဿာမ-ပြကုန်အံ့။

ဟိ-ချဲ့၊ ဣဓ-ဤနေရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်သော၊ အယံ ပရိဝါသော နာမ-ဤပရိဝါသ်မည်သည်၊ ပဋ္ဌမ္ဘန္တ ပရိဝါသော-လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော-လည်းကောင်း၊ သမောဓာနပရိဝါသော-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိဝိဓော-ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တတ္ထ-ထို ၃-ပါးသော ပရိဝါသ်တို့တွင်၊ တာဝ-သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်စသည်တို့မှရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒေါ) ပဋ္ဌမ္ဘန္တပရိဝါသော-ကို၊ ယထာ ပဋ္ဌမ္ဘန္တာယ-အကြင်အကြင်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ [ပဋ္ဌမ္ဘန္တာယ+ဒါတဗ္ဗော+ပရိဝါသော ပဋ္ဌမ္ဘန္တပရိဝါသော၊] ဟိ-ချဲ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဥဒါယိတ္ထေရဿ-၏၊ အယံ (အာပတ္တိ)-သည်၊ (ဟောတိ)ယထာ-ကဲ့သို့၊ (တထာ၊) ကဿစိ-အချို့သော ရဟန်း၏၊ ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နာ-၁ ရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ ဥဒါယိတ္ထေရဿေဝ-၏ပင်၊ ပရတော-နောက်၌၊ အာဂတာ-လာကုန်သော၊ (အာပတ္တိယော-တို့သည်၊) (ဟောန္တိ) ယထာ၊ (တထာ၊) ကဿစိ-၏၊ ဒ္ဝိဟာဒိပဋိစ္ဆန္နာ-၂ ရက်အစရှိသော ရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ (အာပတ္တိယော, ဟောန္တိ) (ဥဒါယိတ္ထေရဿ) အယံ(အာပတ္တိ)-ဤ ၁-ချက်သော အာပတ်သည်၊ ဟောတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ကဿစိ-၏၊ ဧကော-၁ ချက်သော၊ အာပတ္တိ, ဟောတိ၊ (ဥဒါယိတ္ထေရဿေဝ) ပရတော, အာဂတာ-ကုန်သော၊ (အာပတ္တိယော ဟောန္တိ) ယထာ၊ (တထာ) ကဿစိ-၏၊ ဒွေဝါ-၂ ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိသော ဝါ- ၃ ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တတုတ္ထရိ ဝါ-

ထို၂-ချက် ၃-ချက်ထက် အလွန်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (အာပတ္တိယော ဟောန္တိ) တသွာ-ကြောင့်၊ ပဋိစ္စန္နပရိဝါသ်-ပဋိစ္စန္နပရိဝါသ်ကို၊ ဒေန္တေန-ပေးသော ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (တစ်နည်း-ပေးသောသံဃာသည်၊) ပဌမ်-ပရိဝါသ်မပေးမီ ရှေးဦးစွာ၊ ပဋိစ္စန္နဘာဝေါ-ပဋိစ္စန္နအာပတ်၏ အဖြစ်ကို၊ တာဝ ဇာနိတဗ္ဗော-သိထိုက်သေး၏။

ဟိ-ချဲ့၊ အယံ အာပတ္တိနာမ-ဤအာပတ်မည်သည်၊ ဒသဟိ-ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ-အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပဋိစ္စန္နာ-ဖုံးအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တတ္ထ-ထိုဒသာဟာကာရေဟိ ပဋိစ္စန္နာ ဟောတိဟူသောပါဠိ၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံကား၊ မာတိကာ-မာတိကာတည်း၊ အာပတ္တိစ-အာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိသည်စ-အာပတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ ပဂတတ္ထောစ-ပဂတတ်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊/ပဂတတ္ထသညီစ-ပဂတတ်ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ အနန္တရယိကောစ-အန္တရာယ် မရှိသည်လည်းကောင်း၊ အနန္တရာယိကသညီစ-အန္တရာယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ပဟုစ-စွမ်းနိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ပဟုသညီစ-စွမ်းနိုင်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဆာဒေတုကာမောစ-ဖုံးထားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဆာဒေတိစ-ဖုံးလည်းဖုံးထား၏။ ဣတိ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ (မာတိကာ-မာတိကာတည်း။)

တတ္ထ-ထိုမာတိကာ၌၊ အာပတ္တိ စ ၊ပေ၊ သညီစာတိ-ကား၊ ယံ-အကြင်အာပတ်သို့၊ အာပန္နော-ရောက်ပြီ၊ သော-ထိုအာပတ်သည်၊ အာပတ္တိယေဝ-ဧကန်အာပတ်သည်ပင်၊ ဟောတိ-အံ့၊ စ-ဆက်၊ သောပိ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ တတ္ထ-ထိုအာပတ်၌၊ အာပတ္တိသညီယေဝ-သည်သာ၊ (ဟောတိ၊) ဣတိ-ဤသို့အာပတ်ဟူ၍၊ ဇာနန္တော-လျက်၊ ဆာဒေတိ-ဖုံးထားအံ့၊ ဆန္နာဝ-ဖုံးထားအပ်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ပန-သို့မဟုတ်၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ တတ္ထ-ထိုအာပတ်၌၊ အနာပတ္တိသညီ-အာပတ်မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ အထ (ဟောတိ)-အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အစ္ဆန္နာ-မဖုံးအပ်သည်၊ (ဟောတိ၊) အနာပတ္တိ-သည်၊ (အစ္ဆာဒိတာစ ဟောတိ၌ စပ်၊) အာပတ္တိသညာယပိ-အာပတ်ဟူသော အမှတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိသညာယပိ-အာပတ်မဟုတ်ဟု အမှတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆာဒေန္တေနပိ-ဖုံးထားပါသော်လည်း၊ အစ္ဆာဒိတာဝ-ဖုံးအပ်သည်မမည်သည်သာ၊ ဟောတိ-၏။

လဟုကံ ဝါ-လဟုကအာပတ်ကိုမူလည်း၊ ဂရုကာတိ-ဂရုကအာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂရုကံ ဝါ-ဂရုကအာပတ်ကိုမူလည်း၊ လဟုကာတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆာဒေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အလဇ္ဇိပဂ္ဂေ-အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဖို့၌၊ ဣဒ္ဓတိ-တည်၏။ ("သဗ္ဗိစ္ဆ အာပတ္တိ ပရိဂ္ဂဟာတိ" အလဇ္ဇီဖြစ်သည်-ဟူလို၊) အာပတ္တိ

ပန္နေ-အာပတ်သည်ကား၊ အစ္ဆန္နာ-မဖုံးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဂရုကံ-ကို၊ လဟုကာတိ-ဟူ၍၊ မညမာနော-မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဒေသေတိ-ဒေသနာပြောအံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) ဒေသိတာ-ဒေသနာပြောအပ်သည်၊ နေဝ ဟောတိ၊ ဆန္နာ နု (ဟောတိ၊) ဂရုကံ-ကို၊ ဂရုကာတိ-ဟူ၍၊ ဥတ္တာ-၍၊ ဆာဒေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဆန္နာ ဟောတိ၊ ဂရုကလဟုကဘာဝ-ဂရုကအာပတ်, လဟုကအာပတ်၏အဖြစ်ကို၊ နု ဇာနာတိ-မသိ၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဆာဒေမိ-ဖုံး၏၊ ဣတိ-ဤသို့ သိ၍၊ ဆာဒေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဆန္နာဝ ဟောတိ။

ပကတတ္တောတိ-ကား၊ တိဝိဓ-၃ ပါးအပြားရှိသော၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မ-ဥက္ခေပနီယက်ကို၊ အကတော - မပြုအပ်သည်၊ (ဟောတိ၊) သော - ထိုရဟန်းသည်၊ ပကတတ္တသည်-သည်၊ ဟုတ္တာ, စေ ဆာဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဆန္နာ ဟောတိ၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ မယံ-ငါ၏အပေါ်၌၊ သံယေန-သည်၊ ကမ္မ-ဥက္ခေပနီယက်ကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့ အပကတတ္တသည်-ပကတတ်မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, (စေ) ဆာဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) အစ္ဆန္နာ ဟောတိ၊ အပကတတ္တေန-ပကတတ်မဟုတ်သော ရဟန်းသည်၊ ပကတတ္တသညိနာ-ပကတတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)ဝါ-ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊ အပကတတ္တသညိနာ-ပကတတ် မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ-လည်းကောင်း၊ ဆာဒိတာ-ဖုံးထားအပ်သည်၊ (သမာနာ)ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အစ္ဆန္နာဝ ဟောတိ၊ စ-သာဓကကား၊ အာပတ္တိ ၊ပေ၊ စိန္တိတာတိ-ဟူသော၊ ဧတေ (ဂါထာဝစနံ)-ဤဂါထာစကားကို၊ (သဂီတိကာရေဟိ)ပိ-တို့သည်လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟသာဝသေသ-အကြွင်းအကျန်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဂရုကံ-ဂရုကဖြစ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သို့၊ အာပတ္တိ-ရောက်၏၊ အနာဒရိယံ-ရှိသေလေးစားခြင်း မရှိသူ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ဆာဒေတိ-ဖုံး၏၊ နု ဘိက္ခုနိ-ဘိက္ခုနီလည်းမဟုတ်၊ ဝဇ္ဇံ စ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟူသော အပြစ်သို့လည်း၊ နေဝ ဖုသေယ္ယ-

---

ပကတတ္တော။ ။အခြားနေရာ၌ ပါရာဇိက မကျသူ, ဥက္ခေပနီယက် မပြုအပ်သူကို "ပကတတ္တ"ဟု ဆိုရသော်လည်း ဤအာပတ်ဖုံးလွှမ်းရာ၌ (ပါရာဇိကကျပြီးဖြစ်လျှင် အာပတ်ပင် မသင့်တော့ရကား ဖုံးမဖုံးကို စိစစ်ဖွယ်မလိုတော့၊) သို့ဖြစ်၍ ပါရာဇိကမကျသူဟု အထူးလျှဉ်းပါးဖွယ် မရှိသောနှင့်ကြောင့် "တိဝိဓ ၊ပေ၊ အကတော"ဟု မိန့်သည်၊ အကတောအရ ပုဂ္ဂိုလ်ရ၏၊ ဥက္ခေပနီယက်ကို မရ၊ ထို့ကြောင့်"တိဝိဓ ဥက္ခေပနီယကမ္မ"ဟု အဝုတ္တက်ထားသည်၊ တစ်ရံတစ်ခါ ကရဓာတ်၏ကံ၌ ပကတိ-ဝိကတိကဲဟု ၂-မျိုးရှိတတ်၏၊ ဤနေရာ၌ ဘိက္ခုဟု ထည့်ရမည့် ပကတိကဲသည် ဝုတ္တက်တည်း။

●လင်းဂဏ္ဌီ။ ။ဤကဲ့သို့ ခွဲခြင်းကို သဘောမကျ၍ "တိဝိဓဥက္ခေပနီယကမ္မ ကတော" ဟု သမာသ်ကြေသတတ်၊ ဤအကြေလည်း ပရိဝါရ ဧကုတ္တရိယနယ ဧကကအဋ္ဌကထာ၌ "အဝသေသ စတုဒ္ဒိဓ တဇ္ဇနီယာဒိကမ္မကတော"ဟုရှိသောကြောင့် သင့်သည်ပင်။ [တိဝိဓ ဥက္ခေပနီယကမ္မ+ကတံ ယဿတိ တိဝိဓဥက္ခေပနီယကမ္မကတော (ဘိက္ခု)။]

မထိရောက်ရာ၊ သော ပဥ္စာ-ဤပြဿနာကို၊ ကုသလေဟိ-ဝိနည်းကျွမ်းကျင်, ပညာရှင်တို့သည်၊ စိန္တိတာ-ကြံအပ်ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ ပဥ္ဇော-ကို၊ ဥက္ခိတ္တကေန-ဥက္ခိတ္တကရဟန်းဖြင့်၊ ကထိတော-ဖြေဆိုအပ်ပြီ။

အနန္တရာယိကောတိ-ကား။ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ ဒသသု-ကုန်သော၊ အန္တရာယေသု-အန္တရာယ်တို့တွင်၊ ကောပိ-တစ်ပါးသော အန္တရာယ်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ (ရာဇ, စောရ စသော အန္တရာယ် ၁၀-ပါးကို မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓကဋ္ဌ ပြခဲ့ပြီ၊ ကခ်ီအဋ္ဌကထာဋ္ဌကား ဤနေရာ၌ တိုက်ရိုက်ပါ၏။) သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အနန္တရာယိကသညီ-အန္တရာယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, စေ ဆာဒေတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဆန္နာ ဟောတိ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဘိရုကဇာတိကတာယ-ကြောက်တတ်သူ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္ဓကာရေ-အမိုက်မှောင်၌၊ အမနုဿ စဏ္ဍာ မိဂဘယေန-တစ္ဆေသူရဲ၊ ခြသေ့, သစ်, ကျား အစရှိသော ရဲရင့်သော သားကောင်တို့မှ ကြောက်ခြင်းကြောက်၊ အန္တရာယိကသညီ-အန္တရာယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, သစေပိ ဆာဒေတိ-အကယ်၍မူလည်း ဖုံးထားစေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ) အစ္ဆန္နာဝ ဟောတိ၊ ဟိ-ချဲ့၊ ယသ-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဋ္ဌတ ဝိဟာရေ-တောင်ပေါ်ကျောင်း၌၊ ဝသန္တသ-နေစဉ်၊ ကန္ဒရံ ဝါ-ချောက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နဒီ ဝါ-မြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတိက္ကမိတ္တာ-ကျော်လွန်၍၊ အာရောစေတဗ္ဗ-ပြောကြားရာသည်၊ ဟောတိ-၏။ စ-သည်သာမကသေး၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-လမ်းခရီးအကြား၌၊ စဏ္ဍာဝါ၊ အမနုဿာ ဒီဘယံ-ကြမ်းတမ်းသော ခြသေ့, သစ်, ကျား အစရှိသော သားကောင်, တစ္ဆေသူရဲ အစရှိသည်တို့၏ဘေးသည်၊ အတ္ထိ-ရှိတတ်၏၊ မဂ္ဂေ-၌၊ အဇဂရာ-စပါးကြီးမြွေတို့သည်၊ နိပဇ္ဇန္တိ-အိပ်နေတတ်ကုန်၏၊ နဒီ-မြစ်သည်၊ ပူရာ-ရေဖြင့်ပြည့်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ ဧကသ္မိံ-၁ ခုသော၊ အန္တရာယေ-သည်၊ သတိယေဝ-ရှိသော်သာ၊ အန္တရာယိကသညီ-သည်၊ ဟုတ္တာ, ဆာဒေတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) အစ္ဆန္နာဝ ဟောတိ၊ ပန-ကား၊ အန္တရာယိကသ-အန္တရာယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္တရာယိကသညာယ-အန္တရာယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်

ကထိတော။ ။ဥက္ခိတ္တကရဟန်းသည် သာသနာတော်ဝယ် အကြင်းအကျန် ရှိသေးသော (ပါရာဇိကကဲ့သို့ အကြင်းအကျန်မရှိမဟုတ်သော) ဂရုကသံဃာဒိသေသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ဥက္ခိတ္တကဖြစ်သောကြောင့် အခြားပဏတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဒေသနာကြား၍လည်း မဖြစ်၊ ထို့ကြောင့် ဖုံးထား၏၊ ထိုသို့ ဖုံးထားသည်အတွက် (ပဏတတ်ရဟန်းတို့မှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တည်းဟူသော အပြစ်သင့်ရာပါသော်လည်း) ထိုဥက္ခိတ္တကရဟန်း၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တည်းဟူသော အပြစ်မသင့်ဟု ဖြေဆိုအပ်၏၊ (သာဝသေသံတိ ဣမိနာ ပါရာဇိကံ နိဝတ္တေတိ ၊ပေ၊ အနာဒရိယန္တိ သိက္ခာပဒေ အနာဒရိယံ၊ ဝဇ္ဇံတိ ဒုက္ကဋံ၊-ယောဇနာ။)

ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊ အနန္တရာယိက သညာယဝါ-အန္တရာယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဆာဒယတော-ဖုံးထားလတ်သော်၊ ဝါ-ဖုံးထားသော ရဟန်းသည်၊ အစ္ဆန္နာဝ ဟောတိ၊ (ဋ္ဌိကာ၌ ပါဠိတစ်မျိုးရှိသေး၏။)

ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ သန္ဓိက်-အထံသို့၊ ဂန္ဓိစေဝ-ဌာလည်းကောင်း၊ အာရောစေတုံစ-ဌာလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောတိ-၏၊ (သော-ထို ရဟန်းသည်၊ ပဟူတိ-ပဟုမည်၏၊ သော-ထိုပဟုဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ပဟုသညီ-စွမ်းနိုင်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, စေ ဆာဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဆန္နာ ဟောတိ၊ အသော-ထိုရဟန်း၏၊ မုခေ-ပါးစပ်၌၊ အပ္ပမတ္တကော-နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဂဏ္ဍောဝါ-အဖုအနာသည်သော်လည်း၊ သစေ ဟောတိ၊ ဟာနုကဝါတော-မေး၏ ကျင်နာခြင်းကို ပြုတတ်သော လေသည်ခဲ့သော်လည်း၊ သစေ ဝိဗ္ဗတိ-အကယ်၍ ထိုးအံ့၊ ဒန္တော်ဝါ-သွားသည်သော်လည်း၊ သစေ ရုဗ္ဗတိ-အကယ်၍ ကျင်နာအံ့၊ မန္ဒာ-အနည်းငယ်သော၊ ဘိက္ခာဝါ-ဆွမ်းသည်သော်လည်း၊ ဝါ-ကိုသော်လည်း၊ လဒ္ဓါ-ရအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ပန-ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ တာဝတကေန-ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝတ္တုံ-ပြောဆိုဖြင်းငှာ၊ နေဝ နု၊ သဗ္ဗောတိ-မစွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်၊ ဂန္ဓိ-ဌာ၊ နု နု သဗ္ဗောတိ-မစွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်၊ အပိစ ခေါ-ထိုသို့ပင် စွမ်းနိုင်ပါသော်လည်း၊ နု သဗ္ဗောမိ-မစွမ်းနိုင်ဟု ဤတိ သည်-ဤသို့အမှတ်ရှိသည်၊ (သစေ)ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ပဟု-စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊ ဝါ-လျက်၊ အပ္ပဟုသညီနာမ-မစွမ်းနိုင်ဟု အမှတ်ရှိသူမည်သည်၊ (ဟောတိ၊) ဤမိနာ-ဤရဟန်းသည်၊ ဆာဒိတာ-ဖုံးအပ်သည်၊ (သမာနာ)ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အစ္ဆာဒိတာ-ဖုံးအပ်သည်မမည်သည်၊ (ဟောတိ၊) ပန-ကား၊ အပ္ပဟုနာ-မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်၊ ဝတ္တုံ ဝါ-ဌာသော်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓိ ဝါ-ဌာသော်လည်းကောင်း၊ အသမတ္ထေန - မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်၊ (အပ္ပဟုနာကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ပဟုသညိနာ-စွမ်းနိုင်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာဝါ-ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊) အပ္ပဟုသညိနာ-မစွမ်းနိုင်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာဝါ-ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊) ဆာဒိကာ-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ အစ္ဆာဒိတာဝ-ဖုံးထားအပ်သည်မမည်သည်သာ၊ (ဟောတိ။)

ဆာဒေတုကာမော စ ၊ပေ၊ ဆာဒေတိ စာတိ ဣဒံ-ဟူသော ဤမာတိကာ ၂-ပါးအပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ-သည်သာ၊ ၁-ဆာဒေတုကာမော ဆာဒေတိ၊ ၂-ဆာဒေတုကာမော နစ္ဆာဒေတိ၊ ၃-နု ဆာဒေတုကာမော ဆာဒေတိ၊ ၄-နု ဆာဒေတုကာမော နစ္ဆာဒေတိ၊ ဤသို့ ၄-ချက် စက်လှည့်ပါ။ ဤ ၄-ချက်တွင် မာတိကာ၌ ပြခဲ့သော ဆာဒေတုကာမော ဆာဒေတိအတွက် ဥတ္တာနတ္ထဟု ဆိုသည်၊

သစေ ပန စသော နောက်ဝါကျများဖြင့် ဆာဒေတုကာမော နစ္ဆာဒေတိ စသည်တို့ကို အကျယ်ပြလိမ့်မည်။] ပန-ဆက်၊ ဆာဒေဿာမိ-ဖုံးထားအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုရနိဂ္ဂေါ်-တာဝန်ကို လျှောချမှုကို၊ (အဝိဂရဏ-မပြုတော့အံ့ဟု လျှောချမှုကို၊) ဂတ္တာ-ပြုပြီး၍၊ ပုရေဘတ္တေ ဝါ-ဆွမ်း၏ ရှေ့အဖို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တေ ဝါ-ဆွမ်း၏နောက်အဖို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ပဌမယာမာဒိသုဝါ-ပဌမယာမ် အစရှိသည်တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ လဇ္ဇီဓမ္မံ-လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သဘောသို့ ဩဂ္ဂမိတ္တာ-သက်ရောက်၍၊ အန္ဓောအရဏောယေဝ-အရဏ်၏အတွင်း၌သာ၊ သ'စေ အာရောစေတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ဆာဒေတုကာမော-သည်၊ (ဟုတ္တာ-လျက်၊) နဆာဒေတိ နာမ-ဖုံးမထားသည်မည်၏။

ပန-ကား၊ ယဿ-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အဘိက္ခုကေ-ရဟန်းမရှိသော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ ဝသန္တဿ-နေ့စဉ်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-ရောက်ပြီး၍၊ သဘာဂဿ-သဘာဂဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ အာဂမနံ-လာခြင်းကို၊ အာဂမေန္တဿ-ဆိုင်းငံ့စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ သဘာဂသန္တိကံ-သဘောတူသော ရဟန်း၏အထံသို့ ဂစ္ဆန္တဿ ဝါ-သွားစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓမာသောပိ-တစ်လထက်ဝက် ၁၅-ရက်သည်လည်းကောင်း၊ မာသောပိ-တစ်လသည်လည်းကောင်း၊ အတိက္ကမတိ-လွန်အံ့၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ နဆာဒေတုကာမော-ဖုံးထားခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ-လျက်၊) ဆာဒေတိ နာမ-ဖုံးထားသည်မည်သည်၊ (ဟောတိ၊) အယမ္ပိ-ဤအာပတ်သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ အစ္ဆန္နာဝ ဟောတိ၊ ပန-ကား၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာပန္နမတ္တော-အာပတ်သို့ရောက်ပြီးခါမျှသည်၊ (ဟုတ္တာ)ဝ-ဖြစ်၍ပင်၊ (ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်းပင်၊) အဂ္ဂိ-မီးကို၊ အက္ကန္တပုရိသော ဝိယ-နင်းမိသော ယောက်ျားသည်ကဲ့သို့ သဟသာ-အဆောတလျင်၊ အပဋိကမိတ္တာ-ဖဲ၍၊ သဘာဂဋ္ဌာနံ-သဘောတူသောရဟန်း၏ တည်ရာအရပ်သို့ ဂန္တာ-၍၊ အာဝီ-ထင်စွာ၊ ကရောတိ-၏၊ အယံ နဆာဒေတုကာမော, နဆာဒေတိနာမ-မဖုံးထားသည်မည်သည်၊ (ဟောတိ၊) ပန-ကား၊ သဘာဂံ-သဘောတူသော ရဟန်းကို၊ (ရန်သူမဟုတ်သော သဘာဂရဟန်းကို၊) ဒိသ္မာပိ-မြင်၍လည်း၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ မေ-ငါ၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-ဥပဇ္ဈာယ်တည်း၊ (ဣတိ)ဝါ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ အာစရိယော-ဆရာတည်း၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ လဇ္ဇာယ-ရှက်ခြင်းကြောင့်၊ (အာပတ္တိ၊) သစေ နာရောစေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဆန္နာဝ ဟောတိ။

ဟိ-မှန်၊ ဣမဒ-ဤအာပတ်ကို ဒေသနာပြောရာ၌၊ ဥပဇ္ဈာယာဒိဘာဝေါ-ဥပဇ္ဈာယ်အစရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အပ္ပမဏော-ပမာဏ မဟုတ်၊ (လိုရင်းမဟုတ်၊) အဝေရိသဘာဂမတ္တမေဝ-ရန်သူမဟုတ်သော သဘာဂပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်မျှသည်သာ၊

("အဝေရိသဘာဝဘာဝမတ္တမေဝ"ဟု ဆိုလိုလျက် ဘာဝ အကျေကြ၊) ပမာဏ-တည်း၊ တသွာ-ကြောင့်၊ အဝေရိသဘာဝသ-ရန်သူမဟုတ်သော သဘာဝရဟန်း၏၊ သန္ဓိကေ-၌၊ (အာပတ္တိ-ကို၊) အာရောစေတဗ္ဗာ-လျှောက်ထိုက်၏၊ ပန-ဗျတိရိတ်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝိသဘာဂေါ-သဘောမတူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သုတ္တာ-၍၊ (သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သင့်ပါသည်ဟု ကြားရလျှင်၊) ပကာသေတု ကာမော-အခြားသူတို့အား ထင်ရှားပြခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၊ (ဟောတိ၊) ဧဝရူပသ-ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝါ-၏၊ ဥပဇ္ဈာယသာပိ-ဥပဇ္ဈာယ်၏သော်မှ လည်း၊ သန္ဓိကေ နာရောစေတဗ္ဗံ၊ ဣဒဏ္ဍ-ထိုအာပတ်ကို ဒေသနာပြောရာ၌၊ ပုရေ ဘတ္တံ ဝါ-ဆွမ်း၏ ရှေ့အဖို့၌သော်လည်း၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နော-ရောက်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ ဝါ-ဆွမ်း၏ နောက်အဖို့၌သော်လည်း၊ (အာပတ္တိ အာပန္နော ဟောတု၊) ဒိဝါ ဝါ-နေ့အခါ၌မူလည်း၊ (အာပတ္တိ အာပန္နော ဟောတု၊) ရတ္တိ ဝါ-ညဉ့်အခါ၌မူလည်း၊ (အာပတ္တိ အာပန္နော ဟောတု၊) ယာဝ-အကြင်မျှ လောက်၊ အရုဏော-သည်၊ နဥဋ္ဌဟတိ-မတက်သေး၊ တာဝ-ထိုအရုဏ်မတက်သေးမီ၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏၊ ဝါ-ပြောကြားနိုင်၏၊ အရုဏော-သည်၊ ဥဒ္ဒဿော-တက်လတ်သော်၊ (အာပတ္တိ၊) ပဋိဗ္ဗဿနာ ဟောတိ၊ စ-ဖုံးထားအပ်ရုံသာမကသေး၊ ပဋိဗ္ဗာဒနပစ္စယာ-ဖုံးထားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ။

ပန-ဆက်၊ သဘာဝသံဃာဒိသေသ်-သဘောတူသော သံဃာဒိသေသ် အာပတ်သို့၊ အာပန္နသ-ရောက်သောရဟန်း၏၊ သန္ဓိကေ-၌/အာဝီ-ထင်စွာ၊ ကာတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ အာဝီ-စွာ၊ သစေ ကရောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဝီကတာ-ထင်စွာပြုအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပါ၏။ ပန-ထိုသို့ပင် အာဝီကတ ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဒုက္ကဋာ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်မှ၊ နမုစ္စတိ-မလွတ်၊ [မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသ ထကၠန္ဓကဋ္ဌ "နဘိက္ခဝေ သဘာဂါ အာပတ္တိ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ယော ဒေသေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ"ဟု ဟောတော်မူအပ်သော အာပတ်မှ မလွတ်" ဟူလို၊] တသ္မာ-ကြောင့်၊ သုဒ္ဓသ-စင်ကြယ်သော ရဟန်း၏၊ သန္ဓိကေ-၌၊ အာဝီ, ကာတဗ္ဗာ၊ [သုဒ္ဓသ သန္ဓိကေတိ သဘာဂသံဃာဒိသေသံ အနာပန္နသ သန္ဓိကေ-ဋီကာ၊] စ-ဆက်၊ အာဝီ-စွာ၊ ကရောန္တော-ပြုသော ရဟန်းသည်၊ တုယ့် ၊ပေ၊ အာဝီကရောမီ

ဥဒ္ဓဿော ၊ပေ၊ အာပန္နတိ။ ။ဓံသုဓာတ်သည် သွားခြင်းအနက်ကို ဟော၏။ "ဥ" ဥပသာရကြောင့် အထက်သို့သွားခြင်း, တက်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏။ ပရိဝါရ "ဝိပတ္တိပစ္စယဝါရ" ၌ "အတ္တနော ဒုဗ္ဗလ္လံ အာပတ္တိ ပဋိဗ္ဗာဒေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ"နှင့်အညီ မိမိ၏ ဒုဗ္ဗလ္လအာပတ်ကို ဖုံးထားခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့လည်း ရောက်၏။ ["မိမိ၏အာပတ်ကို ဖုံးထားရာ၌ အာစာရဝိပတ္တိဖြစ်သော အခြားအာပတ်များကို ဖုံးထားမှုကြောင့်လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏" ဟု ထိုပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။]

တိ၀ါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ (တုယ့် ၊ပေ၊ အာပတ္တိ၊) အာစိဏ္ဏာမိတိ၀ါ-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ (တုယ့် ၊ပေ၊ အာပတ္တိ၊) အာရောစေမိတိ ၀ါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မမ-၏၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နဘာ၀ံ-ရောက်သည်၏ အ၀ြစ်ကို၊ ဇာနာဟိ-သိပါလော၊ ဣတိ၀ါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ၀ဒတု-ပြောပစေ၊ ဧကံ-သော၊ ဂရုကာပတ္တိ-ကရုဏအာပတ်ကို၊ အာ၀ိကရောမိ-၏၊ ဣတိ အာဒိနာ-ဤသို့ အစရှိသော၊ နယေန ၀ါ-နည်းဖြင့်သော်လည်း၊ ၀ဒတု-ပြောပစေ၊ (အာဒိဖြင့် အာစိဏ္ဏာမိ, အာရောစေမိ, မမ ဧကံ ၊ပေ၊ ဇာနာဟိတိုင်အောင်သော ၀ါကျတို့ကို ညွှန်းသည်၊) သဗ္ဗေဟိပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ-အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ အ၀ပ္ပဋိစ္ဆန္နာ၀ ဟောတိ၊ ဣတိ ကုရုန္ဒိယံ ၀ုတ္တံ၊ ပန-ဆက်၊ လဟုကာပတ္တိ-ကို၊ အာ၀ိကရောမိ-၏၊ ဣတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ သစေ ၀ဒတိ-အုံ့၊ (ဂရုကအာပတ်ကို လဟုကအာပတ်ဟု ပြောအုံ့၊) (ဧ၀ံသတိ၊) ပဋိစ္ဆန္နာ ဟောတိ၊ ၀တ္ထု-ကို၊ အာရောစေတိ-အုံ့၊ (၀တ္ထုတိ အသုစိမောစနာဒိ ၀ိတိက္ကမ်-ဋီကာ၊) အာပတ္တိ-ကို၊ အာရောစေတိ၊ ဥဘယံ-၀တ္ထု၊ အာပတ် ၂-ပါးစုံကို၊ အာရောစေတိ-အုံ့၊ တိ၀ိဓေနာပိ-၃ ပါးအပြားအားဖြင့်လည်း၊ အာရောစိတာ၀-ပြောအပ်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဒ္ဒသ-ကုန်သော၊ ဣမာနိ ကာရဏာနိ-ဤအကြောင်းတို့ကို၊ ဥပလက္ခေတွာ-မှတ်သားပြီး၍၊ ပဋိစ္ဆန္နပရိ၀ါသံ-ကို၊ ဒေန္တေန-ပေးသော ၀ိနည်းမိုရ်သည်၊ ၀ါ-သံယာသည်၊ ပဌမမေ၀-သာလျှင်၊ ပဋိစ္ဆန္နဘာ၀ေါ-ကို၊ ဇာနိတ္ဗော၊ ("ဣတိ ၊ပေ၊ ဇာနိတ္ဗော"ဖြင့် "ပဌမံတာ၀ ပဋိစ္ဆန္နဘာ၀ေါ ဇာနိတ္ဗော"ဟု ရှေးဦး အခြေခံခဲ့သောစကားကို ပြန်၍ အုပ်သည်။)

တတော-ထိုသိရာအခါမှ၊ (ပရံ-နောက်၌၊) ပဋိစ္ဆန္နဒိ၀သေစ-ဖုံးလွှမ်းအပ်ရာ နေ့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာပတ္တိယော စ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သားပြီး၍၊ ဧကောဟပဋိစ္ဆန္နာ-တစ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧ၀ံသတိ၊) အဟံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဧကောဟပဋိစ္ဆန္နံတိ-အစရှိသည်ဟူ၍၊ (ဣတိသဒ္ဒါ အာဒျတ္ထ) ဧ၀ံ-သို့၊ ယာစာပေတွာ-တောင်းစေပြီး၍၊ ဣဒ-ဤ သမ္ဘဝယက္ခန္ဓကဌ၌၊ ၀ုတ္တနယေနေ၀-ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်သာ၊ ကမ္မ၀ါစံ-ကို၊ ၀တ္တွာ-ဆိုပြီး၍၊ ပရိ၀ါသော ဒါတဗ္ဗော၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ ဒ္ဝိဟတိဟာဒိပဋိစ္ဆန္နာ-၂-ရက်၊ ၃-ရက် အစရှိသော ရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်သည်၊

●ကောဟပဋိစ္ဆန္နာ။ ။ယောဇနာ၌"ဧကောဟေန+ပဋိစ္ဆန္နာ ဧကောဟပဋိစ္ဆန္နာ"ဟု တပ္ပရိသ်ဖွင့်၏၊ မိမိကား "ယာ၀တိဟ-လုံး၊ ဇာနံ ပဋိစ္ဆာဒေတိ"ကို ထောက်၍ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထ ဒုတိယာ ကြိုလိုက်ပါသည်။

ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒ္ဝိဟပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၂ ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ (ဧကံ အာပတ္တိ၌ စပ်၊) ၊ပေ၊ စုဒ္ဒသာဟပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၁၄ ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ (ဧကံ အာပတ္တိ၌ စပ်၊) ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ယာဝ-လောက်၊ စုဒ္ဒသဒိဝသာနိ-၁၄ ရက်တို့သည်၊ (သန္တိ၊ တာဝ-ထိ ၁၄-ရက်တိုင်အောင်၊) ဒိဝသဝသေန-နေ့နှင့်စပ်သဖြင့်၊ ယောဇနာ-ပုဒ်ကိုယှဉ်စေခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ("ဧကာဟပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓနေရာ၌ ဒ္ဝိဟပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ စသည်ထည့်ပါ"ဟူလို၊) ပဉ္စဒသဒိဝသာနိ-၁၅ ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ပဋိစ္ဆန္နာယ-ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်၏အတွက်၊ ပက္ခပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓံ-ပက္ခပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓံဟူ၍၊ ဝတ္တာ-၍၊ ယောဇနာ, ကာတဗ္ဗာ၊ တတော-ထိ ၁၅-ရက်မှ၊ (ပရံ၊) ယာဝ-လောက်၊ ဧကူနတိံသတိမော-၁-ခုယုတ် ၃၀ တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒိဝသော-သည်၊ အတ္ထိ၊ တာဝ-ထိ ၁-ခုယုတ် ၃၀သော. ရက်တိုင်အောင်၊ (၂၉-ရက်တိုင်အောင်၊) အတိရေက ပက္ခပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-ဟူ၍၊ (ဝတ္တာ ယောဇနာ ကာတဗ္ဗာ။)

တတော-ထိ ၂၉-ရက်မှ၊ ပရံ, မာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၁ လပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ (ဧကံ အာပတ္တိ၌ စပ်၊) အတိရေကမာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၁ လထက်လွန်သောရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ ဒွေမာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၂ လပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ [ဒွေ+မာသာ ဒ္ဝိမာသံ၊ ဒ္ဝိဓာသံယေဝ ဒွေမာသာ၊ ဒွေမာသံ+ပဋိဗ္ဗန္ဓာ ဒွေမာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာ၊] အတိရေက ဒွေမာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၂ လထက်လွန်သောရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ တေမာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၃ လပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ အတိရေကတေမာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၃-လထက်လွန်သောရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ စတုမာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၄ လပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ (ပဋိဗ္ဗန္ဓံပုဒ်ကို ထည့်ပေးပါ။ စာအုပ်တို့၌ ပေယျာလမြှုပ်ထား၏။) ၊ပေ၊ အတိရေက ဧကာဒသမာသပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၁၁ လထက်လွန်သောရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ (ဧကံ အာပတ္တိ၌ စပ်၊) ဣတိ ဧဝံ ယောဇနာ ကာတဗ္ဗာ၊ သံဝစ္ဆရေ-၁ နှစ်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏော-ပြည့်လသော်၊ ဧကသံဝစ္ဆရပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-၁ နှစ်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ (ဧကံ အာပတ္တိ၌ စပ်၊) ဣတိ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ တတော-ထိ ၁ နှစ်မှ၊ ပရံ-၌၊ အတိရေကဧကသံဝစ္ဆရပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ ၊ပေ၊ အတိရေကပဉ္စသံဝစ္ဆရပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-သော၊ (ဧကံ အာပတ္တိ၌ စပ်၊) ဣတိ-သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-သို့၊ ယာဝသဋ္ဌိသံဝစ္ဆရအတိရေကသဋ္ဌိသံဝစ္ဆရပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-နှစ် ၆၀, အနှစ် ၆၀ ထက် လွန်သော ရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ တတော-ထိနှစ် ၆၀ ထက်၊ ဘိယျောပိ၀ါ-အလွန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တာ ယောဇနာ ကာတဗ္ဗာ။

ပန-ဆက်၊ ဒ္ဝေ (ဝါ)-၂ ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိသောဝါ-၃ ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တတုတ္ထရိ၀ါ-ထို ၂-ချက်, ၃-ချက်ထက် အလွန်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဣဓ-ဤပါဠိရပ်၌၊ ဧကံ အာပတ္တိန္တိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ ယထာ - ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊

ဧဝံ-တူ၊ ဒွေ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယောတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဒ္ဒ-ဆိုရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ တတော-ထိုနှစ်ချက်, ၃-ချက်သော အာပတ်မှ၊ ပရံ-၌၊ ("နှစ်-ချက်, ၃-ချက်ထက်+အလွန်" ဟုသော်လည်း ပေး၊) သတံ ဝါ-တစ်ရာသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ သဟသံ ဝါ-တစ်ထောင်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ သမ္ဘဟုလာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ ဝဋ္ဋတိ၊ နာနာဝတ္ထုကာသုပိ-အမျိုးမျိုးသော ဝတ္ထုရှိသောအာပတ်တို့၌လည်း၊ (ယောဇနာ ကာတဗ္ဗာ၌ စပ်၊) ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သုက္ကဝိသဋ္ဌိသို့လည်း ကောင်း၊ ၊ပေ၊ ဧကံ-သော၊ သဗ္ဗရိတ္တံ-သဗ္ဗရိတ္တသို့လည်းကောင်း၊ ဧကာဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာ ယော-၁ ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်ကုန်သော၊ သမ္ဘဟုလာ-ကုန်သော၊ သံယာဒိ သေသာ-သံယာဒိသေသ်မည်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဂဏနဝသေနဝါ-အရေအတွက်၏၊ အစွမ်း အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ (ဧကံဟူသော အရေအတွက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သော် လည်းကောင်း) အဟံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဧကာဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝတ္ထုကိတ္တနဝသေန ဝါ-ဝတ္ထုကို လျှောက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ အဟံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဧကာဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ နာမမတ္တ ဝသေနဝါ-နာမည်မျှ၏ အစွမ်းအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယောဇနာ-ပုဒ်တို့ကို ယှဉ်စေခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ-ထိုက်၏။

တတ္ထ-ထိုနာမမတ္တဝသေနဟူသော ပုဒ်၌၊ နာမံ-နာမည်သည်၊ သဇာတိသာမာ ရဏဉ္စ-သဇာတိသာမာရဏနာမည်လည်းကောင်း၊ သပ္ပသာမာရဏဉ္စ-သပ္ပသာမာ ရဏနာမည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒုဝိဓံ-၂ ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ-ထို ၂-ပါး တို့တွင်၊ သံယာဒိသေသောတိ-သံယာဒိသေသောဟူသော နာမည်သည်၊ သဇာတိ သာမာရဏံ-သံယာဒိသေသ်ဟူသော မိမိဇာတ်နှင့် ဆက်ဆံသော နာမည်တည်း၊ အာပတ္တိတိ-အာပတ္တိဟူသော နာမည်သည်၊ သပ္ပသာမာရဏံ-အလုံးစုံသော အာပတ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော နာမည်တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမ္ဘဟုလာ ၊ပေ၊ ဧကာဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ သပ္ပသာမာရဏနာမဝသေနပိ-အလုံးစုံ သော အာပတ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသောနာမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝတ္ထုံ-လျှောက် ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ဟိ-မှန်၊ သပ္ပမ္ပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ပရိဝါသာဒိကံ-ပရိဝါသ် အစရှိသော၊ ဣဒံ ဝိနယကမ္မံ-ဤဝိနည်းကံကို၊ ဝတ္ထုဝသေန-ဝတ္ထု၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဂေါတ္တဝသေန-အနွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာမဝသေန-နာမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဝသေနစ-အာပတ်၏ အစွမ်း

သံယာဒိသေသော။ ။သံယာဒိသေသောတိ တေန တေန ဝိတိက္ကမေန အာပန္နသ အာပတ္တိနိကာယသ နာမပ္ပကာသနတော နာမဗ္ဗေါ ဟောတိ၊ အာပတ္တိ သဘာဂတ္တာ (အာပတ် အားလုံးနှင့် သဘောတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) အာပတ္တိ စ-ဦးကာ၊ ထို့ကြောင့် "သံယာဒိ သေသောတိ နာမဗ္ဗေါ အာပတ္တိ စ"ဟု မိန့်သည်။

အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ တတ္ထ-ထိုဝတ္ထု အစရှိသည်တို့တွင်၊ သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒီတိ-သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒီဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဝတ္ထုစေဝ-ဝတ္ထုလည်း ဟုတ်၏၊ ဂေါတ္တံ စ-အနွယ်လည်း ဟုတ်၏။ သံယာဒိသေသောတိ-သံယာဒိသေသောဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ နာမဗ္ဗေဝ-သံယာဒိသေသ်ဟူသော အမည်လည်း ဟုတ်၏၊ အာပတ္တိ စ-သံယာဒိသေသ်ဟူသော အာပတ်လည်း ဟုတ်၏၊ ကာယသံသဂ္ဂေါတိ-ဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဝတ္ထုစေဝ, ဂေါတ္တဉ္စ၊ သံယာဒိသေသောတိ နာမဗ္ဗေဝ, အာပတ္တိ စ။

တတ္ထ-ထိုဝတ္ထုအစရှိသော ၄ မျိုးတို့တွင်၊ သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒီ ကာယသံသဂ္ဂတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ ဝစနေနာပိ-သဒ္ဒါဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနာဝတ္ထုကာယောတိ-ဟူသော၊ ဝစနေနာပိ-လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုစေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တဉ္ဉ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်သည်ဟောတိ၊ သံယာဒိသေသောတိ-ဟူသော၊ ဝစနေနာပိ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိ ယောတိ-ဟူသော၊ ဝစနေနာပိ-ဖြင့်၊လည်းကောင်း၊ နာမဗ္ဗေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာပတ္တိစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတာ ဟောတိ၊ ပန-အတ္ထုဒ္ဓါရသာမညမ္မ တစ်ပါး အတ္ထုဒ္ဒေသဝိသေသကို ဆိုဦးအုံ၊ ဣဓ-ဤပါဠိရပ်၌၊ (ဥဒါယီ၏ ပရိဝါသ်ကိုပြရာ ဤပါဠိရပ်၌၊) ဧကံ အာပတ္တိံ ၊ပေ၊ သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒီတိ-ဟူ၍၊ နာမမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဂါတ္တာနိပိ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတာနေဝ-ယူအပ်ကုန်သည်သာ၊ စ-ဆက်၊ ဣဓ-ဤပါဠိရပ်၌၊ အယံ ဥဒါယီ ဘိက္ခု-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ ယထာ-ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ယော ယော-အကြင်အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာပန္နော-အာပတ်သို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ တဿ တဿ-ထိုထိုရဟန်း၏၊ နာမံ-နာမည်ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ အယံ ဣတ္ထန္နာမော ဘိက္ခု-ဟူ၍၊ ကမ္မဝါစာ-ကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ (ဣတ္ထန္နာမောနေရာ၌ ပရိဝါသ်ဆောက်တည်သော ရဟန်း၏အမည်ကို ထည့်ရသည်။)

စ - ဆက်၊ ကမ္မဝါစာ ပရိယောသာနေ - ၌၊ တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ မာဠကသီမာယမေဝ-တန်ဆောင်းဝန်းသိမ်၌ပင်၊ ပရိဝါသံ သမာဒိယာမိ ဝတ္တုံ သမာဒိယာမီတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-သာ၊ ဝတ္တုံ သမာဒါတဗ္ဗံ၊ သမာဒိယိတ္တာ-၍၊

သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒီ။ ။"သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒီ"ဟု ဆိုလျှင်ကား အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သုတ်လွှတ်ခြင်း ဝတ္ထုလည်း ဟုတ်၏၊ သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒီ အမျိုးဇာတ်အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် "ဂေါတ္တ (အနွယ်)"လည်း ဟုတ်၏။ [သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒီတိ ဣဒံ အသုစိမောစန လက္ခဏသဝိတိဏ္ဏမသ ပကာသနတော ဝတ္ထုစေဝ ဟောတိ၊ သဇာတိယ သာဓာရဏာ ဝိဇာတိယဝိနိဝတ္တ သဘာဝါယ သုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒိယာ ဧဝ ပကာသနတော ဂေါတ္တဉ္စ ဟောတိတိ အတ္ထော၊ ဂံ+တာယတီတိ ဂေါတ္တံ၊ ဂံ-အသိဒ္ဓိဏာသဒ္ဒါကို + တာယတိ-စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ဣတိ ဂေါတ္တံ၊-ဋီကာ။]

တတ္ထေ၀-ထိုသိမ်တန်ဆောင်းဝန်းဌိပင်၊ သံဃသ-အား။ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏၊ (ဝတ်ကြားရာ၏။)စ-ဆက်၊ အာရောစေန္တေန-လျှောက်သောရဟန်းသည်၊ ဧ၀ံ-သို့၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ရာ၏။ (ကိုး) အဟံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဓာရေတူတိ-ဟူ၍၊ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ (အနက်ကို မာနတ်တုန်းက ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း နည်းမှီး၍ ပေးပါ။ မာနတ္တံနေရာ၌ "ပရိ၀ါသံ"ထည့်ရုံသာ ထူးသည်။)

["ဣမမဿ ပနတ္ထံ"မှစ၍ "ပကတတ္တဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတိ"တိုင်အောင်သော ပါဠိရပ်များသည် ရှေ့မာနတ်ခန်းဌ ဆိုအပ်ပြီးသော ပါဠိရပ်များနှင့် တူ၏။] အပ္ပဘိက္ခုကော-သော ၊ပေ၊ ဝတ္ထုံ-ကို၊ အနိက္ခိပိတ္ဝာ-၍၊ ဝိဟာရေယေ၀-ကျောင်းဌသာလျှင်၊ ရတ္တိပရိဂ္ဂဟော-ညဉ့်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော-ထိုက်၏။ (မာနတ်ခန်းဌ "အန္တောဝိဟာရေယေ၀ ရတ္တိယော ဂဏေတဗ္ဗာ"ဟု ရှိ၏။) သောခေတုံ-ဌာ၊ အထန သက္ကာ-အကယ်၍ မတတ်ကောင်းအုံ၊ (ဧ၀ံသတိ၊) ဝုတ္ထနယေနေ၀-ဖြင့်သာ၊ ဝတ္ထုံ နိက္ခိပိတ္ဝာ, ပစ္ဆာသသမယေ-ဌ၊ ဧကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ မာနတ္တဝဏ္ဏနာယ-မာနတ်အဖွင့်ဌ၊ ဝုတ္ထနယေနေ၀-ဖြင့်သာ၊ ဥပစာရသီမ-ဥပစာရသိမ်ကို၊ အတိက္ကမိတ္ဝာ-ကျော်လွန်၍၊ မဟာမဂ္ဂါ-မှ၊ သြက္ကမ္မ-ဗဲ၍၊ ပဋ္ဌမ္ဘန္တေ-ဖုံးကွယ်အပ်သော၊ ဌာနေ-ဌ၊ နိသီဒိတ္ဝာ-၍၊ အန္တောအရုဏောယေ၀ ဝုတ္ထနယေနေ၀ ဝတ္ထုံ သမာဒိယိတ္ဝာ, တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ပရိ၀ါသော-ကို၊ အာရောစေတဗ္ဗော-လျှောက်ထားစေ ထိုက်၏။ အာရောစေန္တေန-လျှောက်ထားသော ရဟန်းသည်၊ နဝကတရော-သီတင်းငယ်သည်၊ (အတူပါသော ပကတတ်ရဟန်းက သီတင်းငယ်သည်) သစေ ဟောတိ၊ (ဧ၀ံသတိ၊) အာ၀ုသောတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ရာ၏။ ၀ုဍ္ဎတရော-သီတင်းကြီး သည်၊ သစေ (ဟောတိ၊) (ဧ၀ံသတိ၊) ဘန္တေတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အညော-အတူပါသော ရဟန်းမှ အခြားသော၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ၊ပေ၊ ဝတ္တဘောဒေါ ပန-ဝတ်ပျက်ခြင်းသည်ကား၊ နတ္ထိ-မရှိ။

အရုဏော-သည်၊ ဥဂ္ဂတေ-တက်လသော်၊ ဝတ္ထုံ-ကို၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ရာ၏။ သော ဘိက္ခု-သည်၊ (အတူပါလာသော ရဟန်းသည်၊) ကေနစိဒေ၀-သော၊ ကရဏီယေန-ကြောင့်၊ ပက္ကန္တော-အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားပြီးသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧ၀ံသတိ၊) အည်-အခြားသော၊ ယံ-အကြင်ရဟန်းကို၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ ပဿတိ-မြင်၏။ တဿ-ထိုရဟန်းအား၊ အာရောစေတွာ-၍၊ (ဝတ်ကြားပြီး၍၊) နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ရာ၏။ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းကို၊ သစေ နပဿတိ၊ (ဧ၀ံသတိ၊) ဝိဟာရံ-သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ အတ္တနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ, ဂတဘိက္ခုသ-သွားသောရဟန်း၏၊ သန္တိကေ-ဌ၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-၏။ ဣတိ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ၊ ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော-သည် ၊ပေ၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ ဣတိ အာဟ၊ ဧ၀ံ-ဤသို့လျှင်၊ ယတ္တကာနိ-အကြင်မျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဒိ၀သာနိ-

နေ့တို့ပတ်လုံး၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဋိစ္ဆန္နာ-သည်၊ ဟောတိ၊ တတ္ထကာနိ (ဝါ)-ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရက်တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ တတော-ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရက်တို့ထက်၊ အဓိကတရာနိဝါ-အပိုအလွန်ဖြစ်သော ရက်တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စဝိနောဒနတ္ထာယ-ကုက္ကုစ္စကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ဖုံးလွှမ်းအပ်ပြီးရာရက်ထက် မလျှော့ဘဲ ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးမိလေသလား, မကျင့်မိလေသလားဟု ယုံမှားခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊) ပရိဝသိတွာ-ပရိဝါသ်နေပြီး၍၊ သံဃံ-သို့၊ ဥပသက်မိတွာ-၍၊ ဝတ္တံ-ကို၊ သမာဒိယိတွာ, မာနတ္တံ ယာစိတဗ္ဗံ၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ (နိုက္ခိတ္တဝတ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊) ဝတ္တေ-ကို၊ သမာဒိန္နေဧဝ-ဆောက်တည်အပ်ပြီးသော်သာ၊ (ဆောက်တည်အပ်ပြီးမှသာ၊) မာနတ္တာရဟော-မာနတ်ကို ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ (ကသ္မာ-နည်း) နိက္ခိတ္တဝတ္တေန-နိက္ခိတ္တဝတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ပရိဝုတ္ထတ္တာ-ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ပန-ကား၊ အနိက္ခိတ္တဝတ္တသ-အနိက္ခိတ္တဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏၊ ပုန သမာဒါနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ပဋိစ္ဆန္နဒိဝသာတိက္ကမေနေဝ-ဖုံးလွှမ်းအပ်ပြီးရာနေ့တို့ကို လွန်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ မာနတ္တာရဟော ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တသ-ထို ရဟန်းအား၊ မာနတ္တံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ-ပေးထိုက်တော့သည်သာ၊ ဣဒံ-ဤမာနတ်သည်၊ ပဋိစ္ဆန္နမာနတ္တံနာမ-မည်၏။ တံ-ထိုပဋိစ္ဆန္နမာနတ်ကို၊ ဒေန္တေန-ပေးသော ရဟန်းသည်၊ ဧကာပတ္တိ-တစ်ချက်သော အာပတ်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဒါတဗ္ဗံ-၏။ အထ-သို့မဟုတ်၊ ဒွေဝါ-၂ ချက်သော် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိသော ဝါ-၃ ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (အာပတ္တိယော သစေ ဟောန္တိ ဧဝံသတိ၊) သောဟံ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော သံဃံ ဒ္ဝိန္နံ အာပတ္တီနံ ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သောဟံ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော သံဃံ တိသန္နံ အာပတ္တီနံ ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရိဝါသေ-ပရိဝါသ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိယောစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဝသေစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခေတွာ-၍၊ ယောဇနာ ကာတဗ္ဗာ၊ အပဋိစ္ဆန္နာပတ္တိ-အပဋိစ္ဆန္နအာပတ်ကို၊ အပဋိစ္ဆန္နာပတ္တိယာ-ပဋိစ္ဆန္နအာပတ်၌၊ သမောဓာနေတွာပိ-ပေါင်း၍လည်း၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

သမောဓာနေတွာ။ ။သမောဓာန်ဟူသော နာမ်ပုဒ်နောင် ကရဏတ်အနက်၌ ဣပစ္စည်းသက်၍ တွာပစ္စည်းဖြင့် သမောဓာနေတွာဟု ရုပ်ပြီးစေသင့်သည်၊ သို့မဟုတ် "သမောဓာယ"ဟု ဖြစ်စေ, "သမောဒဟိတွာ"ဟု ဖြစ်စေ ရုပ်ရှိသင့်သည်။

ကထံ-အဘယ်သို့ ပေးထိုက်သနည်း၊ ပဋိစ္စာနုပ္ပန္နာယ-ပဋိစ္စာနုပ္ပန္နအာပတ်ကြောင့်၊ ဧကာဟပရိဝါသ-တစ်ရက်ပတ်လုံး ကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသ်ကို၊ ဝသိတ္တာ-နေပြီး၍၊ ဝါ-ကျင့်သုံးပြီး၍၊ ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊ သင္ဃေတနိုက်-လွတ်စေလိုသော စေတနာထင်ရှားရှိသော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သုက္ကဝိသဋ္ဌိမည်သော၊ ဧကာဟပဋိစ္စာနုပ္ပန္နံ-တစ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ သောဟံ-သည်၊ သံဃံ-ကို၊ သင္ဃေတနိကာယ-သော၊ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ဧကာဟပရိဝါသ-ကို၊ ယာစိ-တောင်းပါပြီ၊ တဿ မေ-အား၊ သံဃော-သည်၊ သင္ဃေတနိကာယ-သော၊ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ဧကာဟပရိဝါသ-ကို၊ အဒါသိ-ပေးပါပြီ၊ သောဟံ-သည်၊ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိပါ၏၊ ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိ-ပြီ၊ ဘန္တေ-တို့၊ သောဟံ-သည်၊ သံဃံ-ကို၊ ပဋိစ္စာနုပ္ပန္နာယစ-ဖုံးထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အပဋိစ္စာနုပ္ပန္နာယစ-မဖုံးထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သင္ဃေတနိကာနံ-ကုန်သော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိနံ-ကုန်သော၊ တာသံ အာပတ္တီနံ-ထိုအာပတ်တို့၏ အတွက်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ, ယာစามိ-၏၊ ဣတိ (ယာစိတဗ္ဗ-ထိုက်၏။)

အထ-မာနတ်တောင်းပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ အသ-ထိုရဟန်းအား၊ တဒရုရုပ်-ထိုတောင်းခြင်းအားလျော်သော၊ ကမ္မဝါစ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ မာနတ္တံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏၊ [ကမ္မဝါစာကို သာရတ္ထဒီပကာ၌ ပြထား၏။] ပဋိစ္စာနာ-ဖုံးထားအပ်ကုန်သော၊ ဒွေ-၂ ချက်ကုန်သော၊ (အာပတ္တိယော-တို့သည်) သစေ (ဟောန္တိ)-ကုန်အုံ့၊ အပဋိစ္စာနာ-မဖုံးထားအပ်သော၊ ဧကာ-သော၊ (အာပတ္တိ-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ၊) ပဋိစ္စာနာနဉ္စ အပဋိစ္စာယစာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ဆိုရာ၏၊/အထ-သို့မဟုတ်၊ ပဋိစ္စာ-သော၊ ဧကာ-သော၊ (အာပတ္တိ,/သစေ ဟောတိ၊ အပဋိစ္စာ-ကုန်သော၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော သစေ ဟောန္တိ၊ ဧဝံသတိ၊) ပဋိစ္စာယ စ အပဋိစ္စာနဉ္စာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ပဋိစ္စာပိ-ပဋိစ္စာနအာပတ်တို့သည်လည်း၊ ဒွေ-၂-ချက်တို့သည်၊ သစေ (ဟောန္တိ)၊ အပဋိစ္စာပိ-အပဋိစ္စာနအာပတ်တို့သည်လည်း၊ ဒွေ-တို့သည်၊ (သစေ ဟောန္တိ) (ဧဝံသတိ၊) ပဋိစ္စာနာနဉ္စ အပဋိစ္စာနဉ္စာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗတ္ထ-တစ်ပါးသော အာပတ်, များစွာသော အာပတ် အစရှိကုန်သော အလုံးစုံသော အာပတ်တို့၌၊ တဒနုရူပ်-ထိုပရိဝါသ်တောင်းခြင်းအားလျော်သော၊ ကမ္မဝါစ-

---

ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော။ ။"သောဟံ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော"ကို စကားတစ်ရပ်ဖြတ်၍ "ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ"ဝါကျနှင့် အဓိပ္ပာယ်ဆက်ယူပါ။ "ပရိဝါသ်နေပြီးဖြစ်၍ မာနတ်တောင်းပါသည်"ဟူလို၊ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသောကို ဟုတ္တာထည့်၍ အာဟ္ဒိန်နှင့် အစပ်မှားတတ်သည်၊ ပရိဝါသ်နေပြီး ဖြစ်၍ အပဋိစ္စာနအာပတ်သို့ ရောက်သည်မဟုတ် ရှေးတုန်းကပင် ရောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ကို၊ ကတ္တာ, မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ၊ စ-ဆက်၊ စိဏ္ဏမာနတ္တသ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မာနတ် ရှိသော ရဟန်း၏၊ တဒနုရူပမေဝ-ထိုမာနတ်အားလျော်စွာသာလျှင်၊ ကမ္မဝါစံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ အဇ္ဈာနံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။

ပန-ဆက်၊ ဣမ-ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ဧကာပတ္တိဝသေန-တစ်ချက်သော အာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ပရိဝါသာဝသာနေ-ပရိဝါသ်၏အဆုံး၌၊ ယံ မာနတ္တံ-ကို၊ ဒိယျတိ-ပေးအပ်၏၊ ဣဒံ-ဤမာနတ်သည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နမာနတ္တံနာမ-မည်၏၊ ဧတ္ထ-ဤပဋိစ္စသမုပ္ပန္နမာနတ်၌၊ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ ဧကေနေဝ-တစ်မျိုးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ယောဇနာမုခေန-အမြွက်မျှဖြစ်သော ယောဇနာခြင်းဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နပရိဝါသော စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နမာနတ္တဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ["ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာယ ၊ပေ၊ မာနတ္တံ ဒိယျတိ"ကို ကြည့်၍"ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာယ+ဒါတဗ္ဗံ မာနတ္တံ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နမာနတ္တံ"ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုပါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာယ-ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ကြောင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်သော၊ မာနတ္တံ-မာနတ်တည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နမာနတ္တံ၊] ပဏ္ဍမာနတ္တံ-ပဏ္ဍမာနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမောဓာနမာနတ္တဉ္စ-သမောဓာနမာနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝသေသပရိဝါသကထာဝသာနေ-အပ္ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နပရိဝါသ်, ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နပရိဝါသ်မှ ကြွင်းသော ပရိဝါသကထာ၏အဆုံး၌၊ (အသေသာတိ အပ္ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နပရိဝါသပဋိစ္စသမုပ္ပန္နပရိဝါသေဟိ အဝသေသော-ယောဇနာ၊) ကထယိဿာမ-ဆိုကုန်အံ့။

ဟိ-ခဲ့၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော-သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်လည်းကောင်း၊ သမောဓာနပရိဝါသော-သမောဓနာပရိဝါသ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ ပရိဝါသာ-ပရိဝါသ်တို့သည်၊ အဝသေသာ-ကြွင်းကျန်ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထို ၂-ပါးသော ပရိဝါသ်တို့တွင်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသောနာမ-သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်မည်သည်၊ (အနုညာတ ပရိဝါသောဒ္ဓ စပ်၊) ပရတော-နောက်၌၊ အဓမ္မိကမာနတ္တစာရာဝသာနေ-အဓမ္မိက မာနတ်ကို ကျင့်ခြင်း၏အဆုံး၌၊ တေန ခေါ ပန သမယေန ၊ပေ၊ နု ဇာနာတိ-ဟူသော၊ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ-ဤဝတ္ထုကြောင့်၊ အနုညာတ ပရိဝါသော-ခွင့်ပြုတော်မူ အပ်သော ပရိဝါသ်တည်း၊ သော-ထို သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်သည်၊ စူဠသုဒ္ဓန္တော-စူဠသုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသ်လည်းကောင်း၊ မဟာသုဒ္ဓန္တော-မဟာသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ,

---

သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ။ ။သုဒ္ဓနံ-စင်ကြယ်ခြင်း၊ သုဒ္ဓေါ-ခြင်း၊ (တစ်နည်း) သုဒ္ဓတိ ဣတ္ထာတိ သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်ရာကာလ၊ သုဒ္ဓေါ+အန္တော+ယသ္မာတိ သုဒ္ဓန္တော၊ သုဒ္ဓန္တော စ+သော+ ပရိဝါသောစာတိ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော-စင်ကြယ်ခြင်း (စင်ကြယ်ရာကာလ)ဟူသော အဆုံးအဝိုင်း အခြားရှိသော ပရိဝါသ်၊ စူဠသုဒ္ဓန္တ, မဟာသုဒ္ဓန္တ အခွဲမှာ အဋ္ဌကထာ စာသွားဖြင့် ထင်ရှားလတ္တံ့။

ဒုဝိဓော-၏၊ စ-ဆက်၊ ဒုဝိဓောပိ-၂ ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧသ(ဧသော)-ဤသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ကို၊ ရတ္တိပရိစ္ဆေဒ-ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို၊ သကလ ဝါ-အလုံးစုံကို သော်လည်းကောင်း၊ ဧကစ္စံ ဝါ-အချို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဇာနန္တသဿ စ-မသိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ အသရန္တသဿ စ-မမှတ်မိသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ တတ္ထ-ထိုညဉ့်အပိုင်းအခြား၌၊ ဝေမတိကဿ စ-ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ အာပတ္တိ ပရိယန္တံ-အာပတ်အပိုင်းအခြားကို၊ "အဟံ-သည်၊ ဇာဂရော-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပန္နော-ပြီ"၊ ဣတိ, ဇာနာတုဝါ-သိမူလည်း သိစေ၊ မာ (ဇာနာတု) ဝါ-မသိမူလည်း မသိစေ၊ ဧတံ-ဤအာပတ်အပိုင်းအခြားကို သိခြင်းမသိခြင်းသည်၊ အကာရဏံ-အကြောင်းမဟုတ်။

တတ္ထ-ထိုသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်တို့တွင်၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ("ပုစ္ဆိယမာနော ဝဒတိ"၌ စပ်၊) ဥပသမ္ပဒတော-ရဟန်းဖြစ်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ အနုလောမဣတ္ထမေနဝါ-အနုလုံအစဉ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အာရောစိတ ဒိဝသတော-အာပတ်ကို ပြောကြားရာနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ပဋိလောမဣတ္ထမေနဝါ-ပဋိလုံအစဉ် အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-နောက်ပြန်အစဉ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အသုကဒ္ဓ အသုကဒ္ဓ-ထိုမည်ထိုမည်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒိဝသံဝါ-နေ့ပတ်လုံး သော်လည်းကောင်း၊ မာသံ ဝါ-လပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ သံဝစ္ဆရံ ဝါ-နှစ်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ တဝ-သင်၏၊ သုဒ္ဓဘာဝ-စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာတိ-သိသလော၊ ဣတိ, ပုစ္ဆိယမာနော-မေးအပ်သော်၊ (ဝိနည်းမိုရ်က မေးအပ်သော်၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-မှန်ပါ၊ ဇာနာမိ-သိပါ၏၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်ပါ၏၊ ဣတိ, ဝဒတိ-လျှောက်၏၊ တဿ-ထိုရဟန်းအား၊ ဒိန္နော-ပေးအပ်သော၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော-သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ကို၊ စူဠသုဒ္ဓန္တောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

တံ-ထိုစူဠသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ ပရိဝသန္တေန-ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းသည်၊ ယတ္တကံကာလံ-အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ အတ္တနော-၏၊ သုဒ္ဓိ-စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏၊ တတ္တကံ-ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလကို၊ အပနေတ္တာ-ဖယ်ရှား၍၊ အဝသေသံ-ကြွင်းသော၊ (စင်ကြယ်ရာ ကာလမှကြွင်းသော၊) မာသံ ဝါ-တစ်လပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ဒွိမာသံ ဝါ-၂လပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ-ပရိဝါသ်နေရာ၏၊ မာသမတ္တံ-တစ်လမျှ၊ အသုဒ္ဓေါ-မစင်ကြယ်သည်၊ အမှိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ, သလ္လက္ခေတ္တာ-မှတ်ထင်၍၊ သစေ အဂ္ဂဟေသိ-အကယ်၍ယူအံ့၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ပရိဝသန္တော,စ-ပရိဝါသ်နေစဉ်လည်း၊

အည်-အခြားသော၊ မာသ်-လကို၊ သရတိ-အမှတ်ရအံ့၊ တံပိ မာသ်-ထိုနောက် ၁-လပတ်လုံးလည်း၊ ပရိဝသိတဗ္ဗမေဝ-ပရိဝါသ်နေနိုင်သည်သာ၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ပရိဝါသဒါနကိစ္စံ-ပရိဝါသ်ပေးခြင်း ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ (ပရိဝါသ်တောင်းစဉ်, ပေးစဉ်က "ရက်ပေါင်းမည်မျှ"ဟု သတ်မှတ်၍ မတောင်းခဲ့, မပေးခဲ့သောကြောင့် စင်ကြယ်သည့်တိုင်အောင် နေနိုင်ရကား နောက်ထပ် ပရိဝါသ်ပေးဖွယ် မလို၊) အထ-သို့မဟုတ်၊ ဒွိမာသ်-၂ လပတ်လုံး၊ အသုဒ္ဓေါ-သည်၊အမှိ-၏၊ ဣတိ သလ္လက္ခေတွာ, (သစေ) အဂ္ဂဟေသိ၊ ပရိဝသန္တောစ-စဉ်လည်း၊ အဟံ-သည်၊ မာသမတ္တမေဝ-တစ်လမျှသာ၊ အသုဒ္ဓေါ-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိ, သန္ဓိဗ္ဗာနံ-ဆုံးဖြတ် ခြင်းကို၊ (သစေ) ကရောတိ-အကယ်၍ ပြုနိုင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) မာသမေဝ-တစ်လပတ်လုံးသာ၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ-ရှာ၏။/ပုန-တစ်ဖန်၊ ပရိဝါသဒါနကိစ္စံ-သည်၊ နတ္ထိ၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသောနာမ-ဤသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်မည်သည်၊ ဥဒ္ဓံပိ-အထက်သို့ လည်း၊ အာရောဟတိ-တတ်နိုင်၏၊ ဟေဋ္ဌာပိ-အောက်သို့လည်း၊ ဩရောဟတိ-သက်နိုင်၏။ ဣဒံ-ဤအထက်သို့လည်း တက်နိုင်ခြင်း, အောက်သို့လည်း သက်နိုင်ခြင်းသည်၊ အသ-ထိုသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၏၊/လက္ခဏံ-လက္ခဏာတည်း။

ပန-ဆက်၊ အညသ္မိံ-အခြားသော၊ (သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၏ အစွမ်းဖြင့် အာပတ်မှ ထပ်မှတစ်ပါးသော၊) [အညသ္မိံတိ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသဝသေန အာပတ္တိ ဝုဋ္ဌာနတော အညသ္မိံ-သာရတ္တာ။] အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနေ-အာပတ်မှထခြင်း၌၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ ကား၊ လက္ခဏံ-တည်း၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နံ-မဖုံးထားအပ်သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ပဋိစ္ဆန္နာတိ-ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ဟူ၍၊ ဝိနယကမ္မံ-ဝိနည်းကံကို၊ ကရောတိ-၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဝုဋ္ဌာတိ-၏၊ ယော-သည်၊ ပဋိစ္ဆန္နံ-သော၊ (အာပတ္တိ-ကို၊) အပ္ပဋိစ္ဆန္နာတိ-မဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ဟူ၍၊ ဝိနယကမ္မံ ကရောတိ၊ တဿ (အာမတ္တိ) နဝုဋ္ဌာတိ၊ အစိရပဋိစ္ဆန္နံ-မကြာမြင့်သော ကာလပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ (အာပတ္တိ-ကို၊) စိရပဋိစ္ဆန္နာတိ-ကြာမြင့်စွာသော

အယံဟိ ၊ပေ၊ **ဩရောဟတိ**။ ။ဤသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်သည် တစ်လမှန်း၍ ယူထားသော်လည်း တစ်လထက်အလွန် အထက်သို့တက်နိုင်, ၂-လမှန်း၍ ယူထားသော်လည်း ၂-လအောက်လျှော့၍ အောက်သို့လည်း သက်နိုင်သောကြောင့် အချို့က "အဋ္ဌသမောဓာန်ထက်ပင် သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ကို ယူထိုက်၏"ဟု ဆိုကြ၏။ သို့သော် သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၏ မူရင်းလက္ခဏာမှာ အာပတ်အပိုင်းအခြားကို မသိ-မမှတ်မိသူအတွက်, ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို မသိ-မမှတ်မိသူအတွက် ပေးရသော ပရိဝါသ်တည်း၊ ယခုအခါ၌ကား မည်မျှထက် မလွန်နိုင်ဟု အာပတ်အပိုင်းအခြားကိုလည်း ရည်မှန်းပိုင်းခြားနိုင်ကြ၏။ ရက်အပိုင်းအခြားကိုလည်း ခန့်မှန်း၍ ပိုင်းခြားနိုင်ကြ၏၊ ထို့ကြောင့် "သံဃယရှိရာရက်အတွက် ပရိဝါသ်နေလျှင် ပြအပ်ခဲ့သော သမောဓာနပရိဝါသ်ကသာ ယခုအခါ၌ သာ၍သင့်လျော်၏"ဟု မှတ်ပါ။

ကာလပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ဟူ၍၊ (ဝိနယကမ္မံ) ကရောန္တသပိ-ပြုသောရဟန်း၏လည်း၊ (အာပတ္တိ) ဝုဋ္ဌာတိ၊ [အချို့စာ၌ "ဝိနယကမ္မံ ကရောတိ, တသာပိ"ရှိ၏။] စိရပဋိစ္ဆန္နံ-သော၊ (အာပတ္တိ) အစိရစိရပဋိစ္ဆန္နာတိ-ဟူ၍၊ (ဝိနယကမ္မံ) ကရောန္တသ-၏၊ (အာပတ္တိ) နု ဝုဋ္ဌာတိ၊ ဧကံ-၁ ချက်သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-ပြီး၍၊ သမ္မဟုလာတိ-များစွာသော အာပတ်တို့ဟူ၍၊ (ဝိနယကမ္မံ) ကရောန္တသာပိ (အာပတ္တိ) ဝုဋ္ဌာတိ၊ (ကသ္မာ) ဧကံ-၁ ချက်သော အာပတ်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ သမ္ဘဟုလာနံ-များစွာသော အာပတ်တို့၏၊ အဘာဝတော-မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ [ဤစကားအရ ယခုအခါ၌ အာပတ်တစ်ချက်သာ ဖြစ်စေကာမူ "သမ္ဘဟုလာ အာပတ္တိယော"ဟုဆို၍ ဒေသနာပြောခြင်းသည် ဤအဓိပ္ပာယ်နှင့် သဘောတူ၏။] ပန-ဗျတိရိတ်၊ သမ္ဘဟုလာ-များစွာကုန်သော အာပတ်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-ပြီး၍၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ (ဝိနယကမ္မံ) ကရောန္တသ (အာပတ္တိ) နု ဝုဋ္ဌာတိ၊ (ဣဒံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ လက္ခဏံ-လက္ခဏာတည်း၊) ["အညသ္မိံ ၊ပေ၊ လက္ခဏံ"ကို ပြန်အုပ်သည်။]

[ယခုအခါ မဟာသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ကို ပြလို၍ "ယော ပန"စသည်ကို မိန့်။] ပန-ကား၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ (နု ဇာနာတိ စသည်၌စပ်)၊ ယထာ ဝုတ္တေန-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အနုလောမ ၊ပေ၊ နယေန-အနုလုံနည်း ပဋိလုံနည်းအားဖြင့်၊ ပဋ္ဌိယမာနောပိ-မေးအပ်ပါသော်လည်း၊ ရတ္တိပရိယန္တံ-ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို၊ နု ဇာနာတိ-မသိ၊ နေဝ သရတိ-မမှတ်မိ၊ ဝေမတိကော ဝါ-ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသည်သော်လည်း၊ ဟောတိ၊ တသ-ထိုရဟန်းအား၊ ဒိန္နော-ပေးအပ်သော၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော-ကို၊ မဟာသုဒ္ဓန္တောတိ-မဟာသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ထံ-ထိုမဟာသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူပြီး၍၊ ဂဟိတဒိဝသတော-ပရိဝါသ်ယူအပ်ပြီးရာနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ ဥပသမ္ပဒါဒိဝသော-ရဟန်းပြုရာနေ့သည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ တာဝ-ထိုရဟန်းပြုရာ နေ့တိုင် အောင်၊ ရတ္တိယော-တို့ကို၊ ဂဏေတ္တာ-ရေတွက်၍၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၏။ အယံ-ဤမဟာသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်သည်၊ ဥဒ္ဒံ-အထက်သို့၊ နာရောဟတိ-မတက်နိုင်၊ [ရဟန်းပြုခဲ့ရာ ရက်အားလုံးပါနေပြီးဖြစ်သောကြောင့် အထက်သို့တက်ဖွယ်လည်း မလိုတော့။] ဟေဋ္ဌာပန-အောက်သို့ကား၊ ဩရောဟတိ-သက်နိုင်၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရိဝသန္တော-ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းသည်၊ ရတ္တိပရိစ္ဆေဒေ-တို့ကို၊ (သန္နိဋ္ဌာနံ ကရောတိ၌စပ်) အာပန္နသ-အာပတ်သို့ရောက်သော၊ မယုံ-ငါ၏၊ မာသော-တစ်လသည်၊ (ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ)ဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ သံဝစ္ဆရော-တစ်နှစ်သည်၊ (ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ) ဝါ-ဤသို့သော်လည်း

ကောင်း၊ သန္ဓိဌာန်-ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ သစေ ကရောတိ-အကယ်၍ ပြုနိုင်အုံ၊ (ဧဝံ သတိ၊) မာသံ ဝါ-တစ်လပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ သံဝစ္ဆရံ ဝါ-တစ်နှစ်ပတ်လုံး သော်လည်းကောင်း၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၌၊ ပရိဝါသယာစနဒါနလက္ခဏံ-ပရိဝါသ်တောင်းခြင်း, ပေးခြင်း၏လက္ခဏာကို၊ ပရတော-နောက်၌၊ ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊ အာဂတနယေနေဝ-လာသောနည်းဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိထိုက်၏။ ကမ္မဝါစာ ပရိယောသာနေ-ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌၊ ဝတ္တ ၊ပေ၊ အဗ္ဘာနာနိ-ဝတ်ဆောက်တည်ခြင်း, မာနတ်, အဗ္ဘာန်တို့သည်၊ ဝုတ္တနယာနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိကုန်သည်သာ၊ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်သည်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသောနာမ-မည်၏။

သမောဒါနပရိဝါသောနာမ-မည်သည်၊ သြဝါနသမောဓာနော-သြဝါန သမောဓာနပရိဝါသ်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသမောဓာနော-လည်းကောင်း၊ မိဿက သမောဓာနော-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊တိဝိဓော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊တတ္ထ-ထို ၃-ပါးတို့တွင်၊ အံ့ဆွယ်ရာပတ္တိ-အနှစ်ရာအာပတ်သို့ (ဝတ်ကျင့်စဉ် သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်ကို ဆိုသည်၊) အာပဇ္ဇိတ္တာ-၍၊ ပဋ္ဌာဒေန္တသ-ဖုံးထားသော ရဟန်းအား၊ ပရိဝုတ္ထဒိဝသေ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာ နေ့တို့ကို၊ သြဝုနိတ္တာ-ခါတွက်၍၊ မဂ္ဂေတ္တာ-ချေဖျက်၍၊ (သြဝုနိတ္တာကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်၊)ပုရိမာယ-သော၊အာပတ္တိယာ-၏၊ မူလဒိဝသပရိစ္ဆေဒေ-မူလရက်အပိုင်းအခြား၌၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ အာပန္နံ-သင့်ရောက်အပ်သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ သမောဒဟိတ္တာ-သွင်းထား၍၊ ဒါတဗ္ဗပရိဝါသော-ကို၊ သြဝါန သမောဓာနောနာမ-မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ သော-ထိုသြဝါနသမောဓာနပါရိဝါသ သည်၊ (အာဂတာ၌ စပ်၊) ပရတော-နောက်၌၊ တေနဟိ ၊ပေ၊ သမောဓာနပရိဝါသံ ဒေတူတိ-ဟူသော၊ ဣတော-ဤပါဠိရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ဝိတ္ထာရတော-အကျယ် အားဖြင့်၊ ပါဠိယံယေဝ-၌ပင်၊ အာဂတော-လာပြီ။ [“မူလာယ-အရင်းသို့၊ အဋ္ဌကသိ တွာ-ငင်၍”ဟု ပေး။]

သြဝါနသမောဓာနော။ ။“သြဝုနိတ္တာ”ကို ကြည့်၍ သြဝါနနှင့် အဝပုဗ္ဗ ဝုဓာတ်, ယုပ္ပစ္စည်းဟု ကြံပါ၊ အဝဝုနိယန္တိ ဧတ္ထာတိ သြဝါနော၊ ဧတ္ထ-ဤပရိဝါသ်၌၊ (ပရိဝုတ္ထဒိဝသာ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာ နေ့တို့ကို၊) အဝဝုနိယန္တိ-ခါတွက် ချေဖျက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ သြဝါနော၊ “သမောဒဟိတ္တာ”ကို ကြည့်၍ “သမောဓာနော”၌ သံ+အဝ+ရှေးရှိသော ဓာတ်, ယုပစ္စည်းဟု ကြံပါ၊ သမောဒဟီယတေ+ဧတ္ထာတိ သမောဓာနော၊ ဧတ္ထ-ဤပရိဝါသ်၌၊ အာပတ္တိ-နောက်မှ သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်ကို၊) သမောဒဟီယတေ-မူလအာပတ်၏ နေ့အပိုင်းအခြား၌ ပေါင်းထားအပ်၏၊ ဣတိ သမောဓာနော၊ သြဝါနော စ+သော+သမောဓာနောစာတိ သြဝါန သမောဓာနော၊ ယောဇနာ၌ကား အခြားတစ်နည်း ကြံလေ၏၊ “သြဝုနိတ္တာ သမောဓာနော”ဟု သည်း ကခ်ီဘာသာဋီကာ၌ ပြခဲ့၏၊ အဓိပ္ပာယ်ရသော်လည်း ရှုပ်ပြီးခက်သည်။

ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤသြေဓာန သမောဓာန ပရိဝါသ်၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဋိစ္ဆန္နာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ပရိဝါသံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူပြီး၍၊ ပရိဝသန္တော ဝါ-ပရိဝါသ်နေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ မာနတ္တာရဟော-မာနတ်ထိုက်သည်၊ (သမာနော) ဝါ-ဖြစ်စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ မာနတ္တံ-ကို၊ စရန္တော ဝါ-ကျင့်စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘာနာရဟော-အဗ္ဘာန်ထိုက်သည်၊ (သမာနော)ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အညံ-မူလအာပတ်မှ အခြားသော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-ပြီး၍၊ ပုရိမာယ-ရှေးဖြစ်သော၊ အာပတ္တိယာ-အာပတ်နှင့်၊ ဝါ-အောက်၊ သမာဝါ-ညီမျှသည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥနတရာ ဝါ-ယုတ်လျော့သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတ္တိယော-ညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ-ဖုံးထား၏၊ တသ-ထိုရဟန်းအား၊ မူလာယ-အရင်းသို့၊ ပဋိကဿနေန-ဝင်ခြင်းအားဖြင့်၊ (သြဝုနိတ္တာ၌ စပ်) တေ ပရိဝုတ္ထ ဒိဝသေ စ-ထိုပရိဝါသ်ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာ နေ့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ (တေ) မာနတ္တာ စိဏ္ဏဒိဝသေစ-ထိုမာနတ်ကျင့်အပ်ပြီးရာ နေ့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော နေ့တို့ကို၊ သြဝုနိတ္တာ-ခါတွက် ၍၊ (ချေဖျက်၍၊) အဒိဝသေ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာ နေ့မဟုတ်သည်တို့ကို၊ ကတ္တာ-ပြုပြီး၍၊ (သြဝုနိတ္တာကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ အာပန္နာပတ္တိ-သင့်ရောက်အပ်ပြီးသော အာပတ်ကို၊ မူလာပတ္တိယံ-မူလအာပတ်၌၊ သမောဓာယ-ပေါင်း၍၊ ပရိဝါသော ဒါတဗ္ဗော။

တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ မူလာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပက္ခပဋိစ္ဆန္နာ-၁ ပက္ခပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သည်၊ သစေ (ဟောတိ)-အုံ့၊ အန္တရာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဥနကပက္ခ ပဋိစ္ဆန္နာ-ယုတ်လျော့သော ပက္ခပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သည်၊ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ပက္ခမေဝ-တစ်ပက္ခပတ်လုံးသာ၊ ပရိဝါသော-ကို၊ ပရိဝသိတဗ္ဗော-၏၊ အန္တရာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပက္ခပဋိစ္ဆန္နာဝ-ပက္ခပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သည်သာလျှင်၊ အထာပိ (ဟောတိ)-အဂယ်၍မူလည်းဖြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိပိ-ဤသို့ပင် ဖြစ်ပြန်သော်လည်း၊) ပက္ခမေဝ-၁ ပက္ခပတ်လုံးသာ၊ ပရိဝသိတဗ္ဗ-ရာ၏၊ ဧတေနုပါယေန-ဤနည်းဖြင့်၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ သဒ္ဓိဝသပဋိစ္ဆန္နာ-အနှစ် ၆၀-ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ မူလာပတ္တိ-သည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏၊) တာဝ-ထိုအနှစ် ၆၀ ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်တိုင်အောင်၊ ဝိနိစ္ဆယော, ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ သဒ္ဓိဝသာနိ-တို့ပတ်လုံး၊ ပရိဝသိတ္တာ-ပရိဝါသ်နေပြီး၍၊ မာနတ္တာရဟော-ထိုက်သည်၊ ဟုတ္တာပိ-၍လည်း၊ ဧကဒိဝသံ-တစ်နေ့၌၊ ဝါ-တစ်နေ့ပတ်လုံး၊ အန္တရာပတ္တိ-ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ-ပြီး၍၊ ပုနပိ-တစ်ဖန်လည်း၊ သဒ္ဓိဝသာနိ-တို့ပတ်လုံး၊ ပရိဝါသာရဟော-ပရိဝါသ်နေခြင်းကိုထိုက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ အန္တရာ

ပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ မူလာပတ္တိတော-မူလအာပတ်ထက်၊ အတိရေကပဋ္ဌာန္ဓာ-ပိုလွန်သော ရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) တတ္ထ-ထိုအတိရေကပဋ္ဌာန္ဓအာပတ်၌၊ ကိံ-အဘယ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ မဟာသုမတ္ထေရော-သည်၊ အာဟ-ဆိုပြီ၊ (ကိံ) အယံ ပုဂ္ဂလော-ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတေကိစ္ဆော-ကုစားခြင်းကို မထိုက်သည်၊ (ဟောတိ-၏၊) အတေ ကိစ္ဆောနာမ-ကုစားခြင်းကို မထိုက်သူမည်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) အာဝိကာရာပေတ္တာ-ထင်စွာပြုစေ၍၊ ဝိသဒ္ဓေတဗ္ဗော-စွန့်ထိုက်၏၊ ဣတိ (အာဟ။)

ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာသုမတ္ထေရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ (ကိံ) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အတေကိစ္ဆောနာမ-ကုစားခြင်းကို မထိုက်သူမည်သည်၊ (ဟောတိ-ဖြစ်သနည်း)၊ အယံ သမုစ္စယက္ခန္ဓကောနာမ-ဤသမုစ္စယက္ခန္ဓ မည်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ဌိတကာလ သဒိသော-တည်ရှိတော်မူရာ ကာလနှင့်တူသည်၊ (ဟောတိ)နနု-ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော၊ အာပတ္တိနာမ-မည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဋ္ဌာန္ဓာဝါ-ဖုံးထားအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ အမ္ပဋ္ဌာန္ဓာဝါ-မဖုံးထားအပ်သည်မူလည်း၊ (ဟောတု၊) သမကပ္ပဋ္ဌာန္ဓာ ဝါ-မူလအာပတ်ကို ဖုံးထားအပ်ရာနေ့နှင့် ညီမျှသော ရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သည်မူလည်း၊ (ဟောတု၊) ဥိနတရပဋ္ဌာန္ဓာဝါ-ယုတ်လျော့သော ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သည်မူလည်း၊ (ဟောတု၊) အတိရေကပဋ္ဌာန္ဓာဝါ-ပိုလွန်သော ရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သည်မူလည်း၊ (ဟောတု၊) (ပေလျှာလ မြှုပ်ထားသည်၊) ဧတ္ထ-ဤအာပတ်ကို ဖုံးထားရာ၌၊ ဝိနယဓရသ-ဝိနည်းမိုရ်၏၊ (ပရိဝါသ်ပေးသော ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်၏။) ကမ္မဝါစ်-ကို၊ ယောဇေတုံ-ယှဉ်စေခြင်းငှာ၊ သမတ္ထဘာဝေါယေဝ-စွမ်းနိုင်သူ၏အဖြစ်သည်သာ၊ ပမာဏံ-ပမာဏတည်း။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ယာ-အကြင် အန္တရာအာပတ်သည်၊ အတိရေကပဋ္ဌာန္ဓာ-သည်၊ ဟောတိ၊ တံ-ထိုအန္တရာအာပတ်ကို၊ မူလာပတ္တိ-မူလအာပတ်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ တတ္ထ-ထိုအန္တရာအာပတ်၌၊ ဣတရံ-အခြားသော မူလအာပတ်ကို၊ သမောဓာယ-ပေါင်း၍၊ ပရိဝါသော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-ထိုက်၏၊ ဣတိ, (အာဟ၊) အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ သြဓာနသမောဓာနောနာမ-မည်၏။

အာဝိကာရာပေတ္တာ။ ။"အာဝိကာရာပေတ္တာတိ မူလာပတ္တိတော (ထက်) အန္တရာပတ္တိယာ-၏၊ ပဋ္ဌာန္ဓဘာဝံ, အာဝိကာရာပေတ္တာ-မူလအာပတ်ထက် အန္တရာအာပတ်ကို ပို၍ကြာမြင့်စွာ ဖုံးထားအပ်ပါသည်ဟု ထင်စွာပြုစေ၍"ဟု ယောဇနာ ဖွင့်သည်၊ ဝိမတိ၌ကား-"အာဝိကာရာပေတ္တာ ဝိသဒ္ဓေတဗ္ဗောတိ တာယ အတေကိစ္ဆဘာဝံ တေနေဝ ပါကဋံ ကာရေတ္တာ လဇ္ဇိဂဏတော ဝိယောဇနဝသေန ဝိသဒ္ဓေတဗ္ဗော-ထိုရဟန်း၏ အတေကိစ္ဆ၏အဖြစ်ကို ထိုရဟန်းကိုပင် သံယာအား ထင်ရှားအောင်ပြုစေ၍, လဇ္ဇီအပေါင်းမှ ကင်းကွာစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်, စွန့်လွှတ်ထိုက်၏"ဟု ဖွင့်သည်။

အဂ္ဂသမောဓာနော် နာမ-မည်သည်ကို၊ (ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) [“အဂ္ဂသမောဓာနောနာမ ယော သမ္ဘဟုလာသု”ဟု ယောသဒ္ဒါပါလျှင် ကောင်း၏။ “မိဿက သမောဓာနောနာမ ယော”ဟု နောက်၌ ယောသဒ္ဒါ ပါဝင်လိမ့်မည်။] သမ္ဘဟုလာသု-များစွာကုန်သော၊ အာပတ္တိသု-တို့တွင်၊ ဧကာဝါ-တစ်ချက်သော်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒွေဝါ-နှစ်ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိသောဝါ-သုံးချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဘဟုလာဝါ-များစွာသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ သဗ္ဗစိရပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော-အလုံးစုံသော အာပတ်တို့ထက် ကြာမြင့်စွာသော ရက်တို့ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ) တာသံ-ထိုအာပတ်တို့၏၊ အဋ္ဌေန-အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သမောဓယ-ပေါင်း၍၊ တာသံ-ထိုအာပတ်တို့၏၊ ရတ္တိ ပရိစ္ဆေဒဝသေန-ညဉ့်အပိုင်းအခြား၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဝသေသာနံ-ကုန်သော၊ ဥနတရပ္ပဋိစ္ဆန္နာနံ-ယုတ်လျော့သော ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိနံ-တို့၏ အတွက်၊ ဝါ-တို့ကြောင့်၊ (ယော) ပရိဝါသော-ကို၊ ဒိယျတိ-ပေးအပ်၏၊ အယံ-ဤပရိဝါသ်ကို၊ အဂ္ဂသမောဓာနော-အဂ္ဂသမောဓာန်မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

သောပိ-ထိုအဂ္ဂသမောဓာန်သည်လည်း၊ ပရတော-နောက်၌၊ “တေန ခေါပန သမယေန ၊ပေ၊ ဒ္ဝိဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပါဠိယံ-၌၊ အာဂတောယေဝ-လာသည်သာ၊ [သောပိကို အာဂတောယေဝ၌ စပ်၊ ပိဖြင့် ရှေ့ဩဓာနသမောဓာနကို ပေါင်းပါ၊ “ဩဓာနသမောဓာနသည်သာ ပါဠိတော်၌ လာသည် မဟုတ်သေး၊ ဤအဂ္ဂသမောဓာနလည်း ပါဠိတော်၌ လာသည်”ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ သတံ-တစ်ရာသော၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဒသာဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာ-ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ) အပရမ္ပိ-အခြားလည်းဖြစ်သော၊ သတံ-သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဒသာဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာ-ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)

အဂ္ဂသမောဓာနော။ ။အဋ္ဌေန+အပိုင်းအခြားအားဖြင့်+သမောဓာနော-ပေါင်းအပ်ရာဖြစ်သော ပရိဝါသ်၊ ဧတ္ထစ သဗ္ဗစိရပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောတိ ဝုတ္တတ္တာ ကိဉ္စာပိ ကောဋိအတ္ထဝါစကော တတိယက္ခရေန ပါဠော (အဂ္ဂဟူသော ပါဠိသည်) ယုတ္တောဝိယ ဒိဿတိ၊ တထာပိ သောပါဠော နှ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ကသ္မာ၊ ဗဟူသု ပါဠိပေါတ္ထကေသု အဋ္ဌကထာ ပေါတ္ထေသု စ အလိခိတတ္တာ (“အဂ္ဂသမောဓာနော”ဟု မရေးအပ်သောကြောင့်တည်း။) ဗဟူသု ဟိ ပေါရာဏ ပေါတ္ထကေသု စတုတ္ထက္ခရေန ပါဠောယေဝ (“အဂ္ဂ”ဟူသောပါဠိကိုသာ) လိခိတော၊ တသ္မာ သော ပါဠောယေဝ ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှ အညောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ယောဇနာ။

ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဒသက္ခတ္တုံ-ဆယ်ကြိမ်ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ အာပတ္တိသဟသဲ-အာပတ်တစ်ထောင်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒိဝသသတပဋိစ္ဆန္နံ-ရက်ပေါင်းတစ်ရာ ကာလပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ကိံ-အဘယ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤကားအမေးတည်း၊ [သတံ အာပတ္တိယောတိ-ကာယသံသဂ္ဂါဒိဝသေန, ဧကဒိဝသေ အာပန္နာ သတံ အာပတ္တိယော၊-ဝိမတိ။] သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော အာပတ်တစ်ထောင်ကို၊ သမောဒဟိတ္တာ-ပေါင်း၍၊ ဒသဒိဝသေ-ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ-ပရိဝါသ်နေရာ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ ပရိဝါသ်နေလသော်၊ ဧကေနေဝ ဒသာဟေန-တစ်ကြိမ်တည်းသော ဆယ်ရက်ဖြင့်သာ၊ ဒိဝသသတမ္မိ-ရက်ပေါင်း တစ်ရာပတ်လုံးလည်း၊ ပရိဝသိတမေव-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးမည်သည်သာ၊ ဟောတိ/စ-သာဓကကား၊ ဒသသတံ ၊ပေ၊ ပါရိဝါသိကောတိ-ဟူသော၊ ဧတံ-ဤဂါထာစကားကို၊ ပရိဝါရေပိ-ဌိလည်း၊ ဝုတ္တံ-မိန့်ဆိုအပ်ပြီ၊ [ဒသသတံ-တစ်ရာဆယ်လီသော၊ ဝါ-တစ်ထောင်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ ရတ္တိသတံ-ညဉ့်ပေါင်းတစ်ရာပတ်လုံး၊ ဆာဒယိတ္တာန-ဖုံးထားပြီး၍၊ ဒသရတ္တိယော-ဆယ်ညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိတ္တာန-ပရိဝါသ်နေပြီး၍၊ ပါရိဝါသိကော-ပါရိဝါသိကရဟန်းသည်၊ မုစ္စေယျ-အာပတ်မှ လွတ်ရာ၏။ အချို့စာအုပ်၌ "ပဠာမေသာ ကုသလေဟိ စိန္တိတာ" ဟူ၍၏။ ပရိဝါပါဠိတော်၌ ထိုပါဌ်မပါ] အယ်-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ အဋ္ဌသမောဓာနော နာမ-မည်၏။

ယော-အကြင်ပရိဝါသ်ကို၊ နာနာဝတ္ထုကာ-အမျိုးမျိုးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-အာပတ်တို့ကို၊ ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ ကတ္တာ-၍၊ ဒိယျတိ-ပေးအပ်၏၊ အယံ-ဤပရိဝါသ်သည်၊ မိဿကသမောဓာနောနာမ-မည်၏၊ တတြ-ထိုမိဿကသမောဓာန်၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံကား၊ နယော-အနက်ကိုဆောင်ကြောင်း နည်းတည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ အဟံ-သည်၊ သမ္မဟုလာ-ကုန်သော၊ သံယာဒိသေသာ-သံယာဒိသေသ်မည်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ ၊ပေ၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ ကုလဒူသကံ-ကုလဒူသကအာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ သော-ဟံ-သည်၊ သံယံ-ကို၊ တာသံ အာပတ္တိနံ-ထိုအာပတ်တို့အတွက်၊ သမောဓာနပရိဝါသံ-ဝါသ်ကို၊ ယာစာမိ-တောင်းပါ၏၊

မိဿကသမောဓာနော။ ။မိဿီယန္တိ ဘွာတိ မိဿကော - ရောနှောအပ်ရာဖြစ်သော သမောဓာန၊ မိဿကောစ + သော + သမောဓာနောစာတိ မိဿကသမောဓာနော-ရောနှောအပ်ရာ, အာပတ်တို့ကို ပေါင်းအပ်ရာဖြစ်သော ပရိဝါသ်၊ ယောဇနာ၌ကား- "ဘွေ ဝတ္ထုဝသေန မိဿကာ အာပတ္တိယော သမောဓာနေတွာ ဒါတဗ္ဗော ပရိဝါသော မိဿက သမောဓာနောတိ ဝစနတ္ထော ကာတဗ္ဗော"ဟု မိန့်သည်။

ဣတိ-သို့ တိတ္ခတ္တုံ-၃ ကြိမ်၊ ယာစာပေတွာ-တောင်းစေ၍၊ တဒနုရူပါယ-ထိုတောင်းခြင်းအားလျော်သော၊ ကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ ပရိဝါသော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-ထိုက်၏။။

စ-ဆက်၊ ဗွေ-ဤ မိသကသမောဓာန်၌၊ သံယာဒိသေသာ ၊ပေ၊ နာနာဝတ္ထု ကာယောတိပိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံယာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိန္တိပိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-ဤသို့ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေန-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝတ္ထုဝသေနပိ-ဝတ္ထု၏ အံစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တဝသေနပိ-အနွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာမဝသေနပိ-နာမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဝသေနာပိ-အာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊ ကမ္မဝါစံ-ကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-အပ်သည်သာ၊ [“ဝဋ္ဋတိယေဝါတိ”ဟု ဣတိသဒ္ဒါ ပါသည်ကား ပိုဟန်တူသည်၊ ဣတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏ဟုသော်လည်း ပေးပါ။] အယံ-ဤသမောဓာနပရိဝါသ်သည်၊ မိသကသမောဓာနော-တည်း၊ ပန-ဆက်၊ သဗ္ဗပရိဝါသကမ္မဝါစာဝသာနေ-အလုံးစုံသော ပရိဝါသ်ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌၊ နိက္ခိတ္တာ နိက္ခိတ္တာဒိကထာ-နိက္ခိတ္တဝတ်၊ အနိက္ခိတ္တဝတ် အစရှိသည်တို့ကို ဆိုရာဆိုကြောင်းကထာကို၊ ပုရိမနယေနဝ-ရှေးနည်းဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ထိုက်၏၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ [တချို့စာ၌ ပန မပါ၊ နိက္ခိတ္တဝတ္တာဒိကထာဟု ရှိ၏၊ သဗ္ဗပရိဝါသကမ္မဝါစာဝသာနေတိ ဟေဋ္ဌာ ဒသိတာနံ ဒ္ဝိန္နံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသာနံ တိဏ္ဏံ သမောဓာနပရိဝါသာနဉ္စာတိ ဣမေသံ သဗ္ဗေသံ ပရိဝါသာနံ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ-(ဝိမတိ။)]

ပရိဝါသကထာ-ပရိဝါသ်ကို ဆိုရာဆိုကြောင်း စကားသည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

**** * ****

ပက္ခ, သမောဓာနုမာနတ္တကထာ

ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ (ဝုစ္စတိ၌ စပ်၊) ပက္ခမာနတ္တဉ္စ ၊ပေ၊ ကထယိဿာမာတိ-ဟူသော၊ ယံ-အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ တဿ-ထိုစကား၏၊ သြကာသော-အခွင့်သည်၊ သမ္ဘဝေါ-ရောက်လာပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ပက္ခမာနတ္တဉ္စစသော ထိုစကား၏ ဆိုခွင့်ရောက်လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ (မယာ-သည်၊) ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ ဝါ-ဆိုအပ်တော့လတ်၊ ပက္ခမာနတ္တန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဒါတဗ္ဗမာနတ္တံ-ပေးထိုက်သော မာနတ်တည်း၊ ပန-ဆက်၊ တံ-ထို ပက္ခမာနတ်ကို၊ ပဋိစ္ဆန္နာယပိ-ဖုံးထားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အပဋိစ္ဆန္နာယပိ-မဖုံးထားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ အမုမာသမေဝ-တစ်လထက်ဝက် ၁၅-ရက်သာ၊ ဒါတဗ္ဗ-ထိုက်၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဂရုဓမ္မံ ၊ပေ၊ စရိတဗ္ဗန္တိ-ဟူသော၊ ဗဟု (ဝစနံ)-ဤစကားကို၊

(ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ဘိက္ခုနိုက္ခန္ဓကဋ္ဌ မိန့်တော်မူအပ်ပြီ) ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုပက္ခ မာနတ်ကို၊ ဘိက္ခုနီဟိ-တို့သည်၊ အတ္တနော-၏၊ သီမံ-ကို၊ သောဓေတွာ-သုတ်သင်ပြီး၍၊ (ဟတ္ထပါသ်သို့ဆောင်ခြင်း, ဆန္ဒဆောင်ခြင်း, သိမ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်နေစေခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သင့်သလို သုတ်သင်ပြီး၍၊) ဝိဟာရသီမာယဝါ-ဝိဟာရသိမ်ဋ္ဌသော် လည်းကောင်း၊ (ကျောင်းတိုက် ၁-ခုလုံး သမုတ်ထားအပ်သော မဟာသိမ်ဋ္ဌသော် လည်းကောင်း၊) ဝိဟာရသီမံ-ဝိဟာရသိမ်ကို၊ သောဓေတုံ-သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တီဟိ-မစွမ်းနိုင်သော ဘိက္ခုနီတို့သည်၊ ခဏ္ဍာသီမာယဝါ-ခဏ္ဍာသိမ်ဋ္ဌသော် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗန္တိမေန-အလုံးစုံတို့၏ အဆုံးဋ္ဌဖြစ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန-အပိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ စတုဝဂ္ဂဂဏ-၄ ပါးအစုဋ္ဌရှိသော ဂိုဏ်းသံဃာကို၊ သန္နိပါတေတွာ-စည်းဝေးစေပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။

ဧကာ-၁ ချက်သော၊ အာပတ္တိ-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကိဿာ-၁ ချက်သော အာပတ်၏။ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒွေဝါ-၂-ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိသော်ဝါ-၃ ချက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဘဟုလာဝါ-များစွာသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကဝတ္ထုကာဝါ-တူသော ဝတ္ထုရှိသည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာဝတ္ထုကာဝါ-အမျိုးမျိုးသော ဝတ္ထုရှိသည်သော် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (အာပတ္တိယော) သစေ (ဟောန္တိ)-ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသန္တေသု-ဤသို့ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊) တာသံ တာသံ-ထိုထိုအာပတ်တို့၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထုဂေါတ္တနာမ အာပတ္တိသု-ဝတ္ထု, အနွယ်, နာမည်, အာပတ်တို့တွင်၊ ယံယံ-အကြင် အကြင်ဝတ္ထုစသည်ကို၊ ဂ္ဂဆ္ဆတိ-အလိုရှိ၏၊ တံတံ-ထိုထို ဝတ္ထုစသည်ကို၊ အာဒါယ-၍၊ ယောဇနာ-ပုဒ်တို့ကို ယှဉ်စေခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ-ထိုက်၏၊ တတြ-ထိုယောဇနာ ကာတဗ္ဗာဟူသော စကားရပ်ဋ္ဌ၊ ဂ္ဂဒံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧကာပတ္တိဝသေန-တစ်ချက်သောအာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မုခမတ္တဒဿနံ-အမြွက်မျှကိုပြကြောင်း စကားတည်း၊ အာပန္နာယ-အာပတ်သို့ရောက်သော၊ တာယ ဘိက္ခုနိယာ-ထို ဘိက္ခုနီသည်၊ ၊ပေ၊ ဝစနီယော-လျှောက်ထိုက်သည်၊ (အသ-ဖြစ်၏၊) (ကိုး) အယျေ-အရှင်မတို့၊ အဟံ-တပည့်တော်မသည်၊ ဧကံ-သော၊ ဂါမန္တရံ-ဂါမန္တရာမည်သော၊ အာပတ္တိ, အာပတ္တိ၊ အယျေ-တို့၊ သာဟံ-သည်၊ ဧတိဿာ, ဂါမန္တရာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ပက္ခမာနတ္တံ ယာစামি၊ ဂ္ဂတိ-ဤသို့၊ (ဝစနီယော-ထိုက်သည်၊ အသ-ဖြစ်၏၊) ဧဝံ-သို့၊ တိက္ခတ္တုံ၊ ယာစာပေတွာ-ပြီး၍၊ ဗျတ္တာယ-ဉတ်ကမ္မဝါစာနှုတ်ဋ္ဌ လာသဖြင့် ကောင်းစွာထက်မြက်သော၊ ပဋိဗလာယ-ဌာန်ကရိုဏ်းကို ပီသစွာရှုတ်စွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ သံယော, ဉာပေတဗ္ဗော၊ (ကိုး) သုဏာတု ၊ပေ၊ ယာစတိ၊ သံယသ-၏၊ ကမ္မံ-မာနတ္တဒါနကံသည်၊ ပတ္တကလ္လံ-လျှောက်ပတ်သော

အခါရှိသည်၊ ယဒိ (သိယာ)-အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ၊ပေ၊ သော ဥ တို့၊ သုဏာတု မေ အယျော သံယော ၊ပေ၊ ဓာရယာမိ-သိမှတ်ရပါ၏။ ဣတိ (ဤပေတဘော)၊) ကမ္မဝါစာ ပရိယောသာနေ-ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌၊ ဝတ္ထု-ကို၊ သမာဒိယိတွာ-၍၊ ဘိက္ခုမာနတ္တ ကထာယ-ဘိက္ခုမာနတ္တကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ၊ သံယသ-အား၊ အာရောစေတွာ-လျှောက်ပြီး၍၊ (ဝတ်ကြားပြီး၍၊) နိက္ခိတ္တဝတ္ထု-နိက္ခိတ္တဝတ်ကို၊ ဝသိတုကာမာယ-ကျင့်သုံးလိုသော ဘိက္ခုနီသည်၊ [ယောဇနာ၌ကား- "နိက္ခိတ္တ ဝတ်ဖြင့်၊ ဝသိတုကာမာယ-နေလိုသော ဘိက္ခုနီသည်"ဟု ဖွင့်၏။] တတ္ထေဝ-ထိုသိမ်တန်ဆောင်းဝန်း၌ပင်၊ သံယမဠှေဝါ-သံယာ့အလယ်၌သော်လည်း ကောင်း၊ ဘိက္ခုနီသု-တို့သည်၊ ပက္ကန္တာသု-ဖဲသွားကုန်လတ်သော်၊ ဧကဘိက္ခုနိယာ-၏၊ သန္ဓိကေ ဝါ-အထံ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယိကာယ-၂ ယောက်မြောက်ဖြစ်သော အဖော်ဘိက္ခုနီ၏၊ သန္ဓိကေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ (ဝတ်တော်၊) နိက္ခိပိတဗ္ဗ-ချထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ အညိဿာ-အခြားသော၊ အာဂန္တုကာယ-အာဂန္တုကဖြစ်သော ဘိက္ခုနီ၏၊ သန္ဓိကေ-၌ အာရောစေတွာ-၍၊ (ဝတ်ကြားပြီး၍၊) (ဝတ်တော်၊) နိက္ခိတ္တဗ္ဗ၊ နိက္ခိတ္တကာလတော-ဝတ်ချအပ်ပြီးရာ အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ပကတတ္တဋ္ဌာနေ-၌၊ တိဋ္ဌတိ။

ပန-ဆက်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ သမာဒိယိတွာ-၍၊ အရုဏ်-ကို၊ ဥဋ္ဌာပေန္တိယာ-တက်စေသော ရဟန်းမ၏၊ ဘိက္ခုနီနံယေဝ-တို့၏သာ၊ သန္ဓိကေ-၌၊ ဝသိတုံ, နလဘတိ၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) (တသ္မာ-နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဥဘတော သံယေ ၊ပေ၊ စရိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ဘိက္ခုနီကွန်ရက်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊) (တသ္မာ ဘိက္ခုနီနံယေဝ သန္ဓိကေ ဝသိတုံ နလဘတိ၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ဘိက္ခုနီတို့၏အထံ၌သာ နေခွင့်မရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) အသ္သာ-ထိုဘိက္ခုနီ၏၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဟိ-ဆရာမ ဥပဇ္ဈာယ်မတို့သည်၊ ဝိဟာရံ-ဘိက္ခုတို့၏ ကျောင်းတိုက်သို့ ဂန္တွာ-၍၊ သဂ်ါဟကပက္ခေ-သင်္ဂြိုဟ်ခံမြဲ့ ထောက်ပင့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အဖို့၌/ ဒ္ဝိတော-တည်သော၊ ဧကော-သော၊ မဟာထေရော ဝါ-မဟာထေရ်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မကထိကော ဝါ-ဓမ္မကထိကမူလည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဝတ္တွာတဘော-လျှောက်ထိုက်၏၊ (ကား) ဧကိဿာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ကတ္တဗ္ဗ-ပြုထိုက်သော၊ ဝိနယကမ္မ-ဝိနည်းကံသည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏၊ အယျာ-အရှင်ဘုရားတို့၊ တာတြ-ထိုသို့ဝိနည်းကံပြုဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နော-တပည့်တော်တို့၏ (အထံသို့) စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပေသေထ-စေလွှတ်ပါကုန်၊ ဣတိ (ဝတ္တာဘော။) [တတြာတိ တသ္မာ၊ ကတ္တဗ္ဗဝိနယကမ္မဘာဝတောတိ အတ္ထော၊ နောတိ အမှာကံ, သန္ဓိကံတိ သမ္ဗန္ဓော-ယောဇနာ။]

သင်္ဂဟ-ချီးမြှောက်ခြင်းကို၊ အကာတုံ-မပြုခြင်းငှာ၊ ဝါ-မပြုဘဲနေခွင့်ကို၊ နလဘတိ-မရအပ်၊ ပေသေသာမိ-စေလွှတ်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တုံ-ရာ၏။ စတူဟိ-ကုန်သော၊ ပကတတ္တာဘိက္ခုနီတိ-ပကတတ်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီတို့သည်၊ မာနတ္တာစာရိနီ-မာနတ်ကျင့်လေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ-ကို၊ ဂဟေတ္မာ-ခေါ်၍၊ အန္တောအရုဏောယေဝ-အရုဏ်၏အတွင်းဌာ၊ နိက္ခမိတ္မာ-ထွက်၍၊ ဂါမူပစာရတော-မှ၊ ဒွေ လေဋ္ဌုပါတေ-ခဲ ၂-ကျအရပ်တို့ကို၊ အတိက္ကမိတ္မာ-ကျော်လွန်၍၊ မဂ္ဂါ-မှ၊ သြက္ကမ္မ-ဖဲ၍၊ ဂုမ္ဗဝတိ အာဒီဟိ-ချုံစည်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဟင်္ဂစ္ဆန္ဒဋ္ဌာနေ-ဖုံးကွယ်အပ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-နေရာ၏။ [ဂါမူပစာရမှ ကျော်လွန်လျှင် ရှာတွင်းဌာ တည်ရှိသော ဘိက္ခုနီတို့၏ ဝိဟာရူပစာရမှလည်း ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုတို့၏ ဝိဟာရူပစာရကိုပြုလို၍ "ဝိဟာရူပစာရတောပိ"ဟု မိန့်သည်။] ဝိဟာရူပစာရတောပိ-ဘိက္ခုတို့၏ကျောင်းတိုက် ဥပစာမှလည်း၊ (ရှာပြင်ဘက်၌ ရှိသော ဘိက္ခုတို့၏ ဝိဟာရူပစာရမှလည်း၊) ဒွေလေဋ္ဌုပါတာ-တို့ကို၊ အတိက္ကမိတဗ္ဗာ-ကျော်လွန်ထိုက်ကုန်၏၊ စတူဟိ-ကုန်သော၊ ပကတတ္တာဘိက္ခုဟိပိ-ပကတတ်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တတ္ထ-ထို ဘိက္ခုနီတို့၏ နေရာအရပ်သို့ ဂန္တုံ-သွားရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ ဂန္တွာ-လိုက်သွားပြီး၍၊ ဘိက္ခုနီဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဧကဋ္ဌာနေ-တစ်နေရာတည်း၌၊ နနိသီဒိတဗ္ဗံ-မနေရာ၊ ပဋိက္ကမိတ္မာ-ဖဲခွါ၍၊ အဝိဒူရဋ္ဌာနေ-အနီးဖြစ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒိတ္ဗံ-နေရာ၏။ [၁၂-တောင် ဥပစာထက်ပို၍ မဝေးသင့်သောကြောင့် "အဝိဒူရဋ္ဌာနေ"ဟု ဆိုဟန်တူသည်။]

ပန-ဝါဒန္တရ၊ ကုရုန္ဒိ မဟာပစ္စရိသု-တို့၌၊ (ဝုတ္တံ ၌စပ်၊) ဘိက္ခုနီဟိပိ-တို့သည်လည်း၊ ဗျတ္တံ-ထက်မြက်သော၊ (သွက်လက်သော)၊ ဧကံ-သော၊ (ဥပါသိကံ)ဝါ-ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ဥပါသိကာယောဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဟိပိ-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဧကံ-သော(ဥပါသကံ)ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ဥပါသကေဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတ္တရက္ခဏတ္ထာယ-မိမိတို့ကို ဇေါင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဂဟေတ္မာ-ခေါ်၍၊ ဂန္တုံ-သွားရာ၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ စ-ဆက်၊ ကုရုန္ဒိယံယေဝ-ဌာသာ၊ (ဧဝဖြင့် မဟာပစ္စရိကို ကန့်)၊ ဘိက္ခုနုပဿယယသ စ-ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျောင်းတိုက်၏လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရသ စ-ဘိက္ခုတို့၏ ကျောင်းတိုက်၏လည်းကောင်း၊ ဥပစာရံ-ဥပစာကို၊ မုဉ္စိတုံ-လွှတ်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဂါမသ-၏၊ (ဥပစာရံ-ကို၊ မုဉ္စိတုံ-လွှတ်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊) ဣတိ-သို့၊ နဝုတ္တံ-မဆိုအပ်၊ [ဂါမသာတိ နဝုတ္တံတိ ဂါမသ ဥပစာရံ မုဉ္စိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ နဝုတ္တံ၊ တေန, ဂါမူပစာရ ဌိတာပိ, တတ္ထ ဒဿနသဝနုပစာရေ အတိက္ကမိတ္မာ ဌိတာ ဘိက္ခု စ ဘိက္ခုနိယော စ တသာ ရတ္တိဋ္ဌာနံ နကရောန္တိတိ ဒီပေတိ၊ ဝိမတိ။]

ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဘိက္ခုသုစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီသုစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နေသု (နိသိန္နာသု)-နေပြီးကုန်လတ်သော်၊ တာယ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ မာနတ္တံ ၊ပေ၊ သမာဒိယာမိတိ-မာနတ္တံ ၊ပေ၊ သမာဒိယာမိဟူ၍၊ ဝတ္တံ-ကို၊ သမာဒိယိတ္တာ-ဆောက်တည်ပြီး၍၊ တာဝ-ဘိက္ခုသံယာမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဘိက္ခုနီသံယသ-အား၊ ဧဝံ-သို့၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏။ (ဝတ်ကြားရာ၏။) (ကိုး) အဟံ အယျေ ၊ပေ၊ ဓာရေတု-မှတ်တော်မူပါ။ ဣတိ (အာရောစေတဗ္ဗံ) တတော-ထိုမှနောက်၌၊ (ဘိက္ခုနီသံယာအား ဝတ်ကြားပြီးရာကာလမှ နောက်၌၊) ဘိက္ခုသံယသ-၏။ သန္ဓိကံ-သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ ဧဝံ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ (ကိုး) အဟံ အယျာ ၊ပေ၊ သံယော ဓာရေတု-မှတ်တော်မူပါ။ ဣတိ (အာရောစေတဗ္ဗံ) ဣဓဝါ-ဤဘိက္ခုနီ မာနတ်၌လည်း၊ ယာယကာယစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ဘာသာယ-ဖြင့်၊ အာရောစေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ စ-ဆက်၊ အာရောစေတွာ-လျှောက်ပြီး၍၊ (ဝတ်ကြားပြီး၍၊) ဘိက္ခုသံယသော-၏သာ၊ သန္ဓိကေ-၌၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-နေရာ၏။ အာရောစိတကာလတော-လျှောက်အပ်ပြီးရာအခါမှ၊ (ဝတ်ကြားအပ်ပြီးရာအခါမှ) ပဌာယ-၍၊ ဘိက္ခုန်-တို့၏၊ ဝါ-တို့အား၊ ဂန္ဓ-ပြန်သွားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ (ဌာန်-မာနတ်ကျင့်ရာ အရပ်သည်၊) သာသက်-ရှိရှာဖွယ်နှင့်တကွဖြစ်သည်၊ သစေ ဓုတာတိ-အံ့၊ ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်၊ တတ္ထေဝ-ထိုမာနတ်ကျင့်ရာအရပ်၌ပင်၊ ဌာန်-ရဟန်းတို့၏ တည်နေခြင်းကို၊ (သစေ) ပစ္စာသီသန္တိ-အကယ်၍ တောင့်တကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဌာတဗ္ဗံ-တည်နေရာ၏၊ (စောင့်ဆိုင်း၍ နေရာ၏။)

အညော-အခြားသော၊ (ပကတတ်အဖြစ်ဖြင့်လိုက်လာသော ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီတို့မှ တစ်ပါးသော၊) ဘိက္ခုဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ တံ ဌာန်-ထိုအရပ်သို့၊ သစေ ဧတိ-အကယ်၍လာအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပဿန္တိယာ-မြင်သော ဘိက္ခုနီမသည်၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ထားရာ၏။ (ဝတ်ကြားရာ၏။) နောစေ အာရောစေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါစေဝ, ဝတ္တာဘောဒုက္ခဉ္စ (ဟောတိ၊) အဇာနန္တိယာ ဧဝ-မသိစဉ်သာလျှင်၊ ဥပစာရံ-သို့၊ သြက္ကမိတွာ-သက်ရောက်၍၊ သစေ ဂစ္ဆတိ-အကယ်၍သွားအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ ဝ ဟောတိ၊ ဝတ္တာဘောဒုက္ခဉ္စ ၊ နေ (ဟောတိ၊) ဘိက္ခုနီယော-ပကတတ်အဖြစ်ဖြင့် လိုက်လာသော ဘိက္ခုနီတို့သည်၊ ဥပဇ္ဈာယာဒိနံ-ဥပဇ္ဈာယ်အစရှိသူတို့၏၊ ဝတ္တကရဏတ္ထံ-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုခြင်းငှာ၊ ပဂေဝ-စောစောကပင်၊ (အရုဏ် မတက်မီကပင်၊) ဂန္ဓကာမာ-ပြန်သွားလိုကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိ ၊ပေ၊ ရက္ခဏတ္ထံ-ရတ္တိဝိပ္ပဝါသအံ့ပတ်, ဂဏသြဟီယနအံ့ပတ်, ဂါမန္တရအံ့ပတ်တို့မှ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဧကံ-သော၊ ဘိက္ခုနီ-ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ-သွားရာ၏။ တာယ-ထိုမာနတ်ကျင့်သော ဘိက္ခုနီသည်၊ အရုဏေ-သည်၊ ဥဋ္ဌိတေ-တက်လတ်

သော်၊ တဿာ-ထိုအဖော်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီ၏၊ သန္ဓိကေ-၌၊ ဝတ္တံ-ကို၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ချရာ၏၊ ဧတေနုပါယေန-ဤနည်းဖြင့်၊ အခဏ္ဍာ-မကျိုးမပျက်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌဒသ ရတ္တိယော-တစ်ဆယ့်ငါးညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ မာနတ္တံ-ကို၊ စရိတဗ္ဗံ-ကျင့်ထိုက်၏။

ပန-ဆက်၊ အနိက္ခိတ္တဝတ္ထာယ-အနိက္ခိတ္တဝတ်ရှိသော ဘိက္ခုနီသည်၊ ပါရိ ဝါသိကက္ခန္ဓကေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-သာ၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏။ ပန-အထူးကား၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံကား၊ ဝိသေသော-အထူးတည်း၊ အာဂန္တု ကဿ အာရောစေတဗ္ဗံတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ယတ္ထကာ-အကြင်မျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ပုရေဘတ္တံဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တံဝါ-၌သော်လည်း ကောင်း၊ တံ ဂါမံ-ထိုရွာသို့၊ ဘိက္ခုဝါ-တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယောဝါ-တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ (သစေ) အာဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍လာကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီတို့အား၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-၏၊ (ဝတ်ကြားရာ၏၊) (ဣတိ အယံ ဝိသေသော၊) အနာရောစေန္တိယာ-မလျှောက်သော ဘိက္ခုနီ၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါစ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋဉ္စ (ဟောတိ။)

ရတ္တိ-ညဉ့်အခါ၌၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ တံ ဂါမူပစာရံ-ထိုရွာ၏ဥပစာသို့ ဩကြွမိတ္တာ-သက်ရောက်၍၊ သစေပိ ဂစ္ဆတိ-အကယ်၍မူလည်း သွားအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေါ ဟောတိယေဝ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ရတ္တိစ္ဆေဒ ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အဇာနနပစ္စယာ-မသိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝတ္ထ ဘေဒတော-မှ၊ မုစ္စတိ-လွတ်၏၊ ပန-ဝါဒန္တရ၊ ကုရုန္ဒီအာဒီသု-ကုရုန္ဒီအစရှိသော အဋ္ဌကထာတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တဝတ္ထဘိက္ခုနံ-အနိက္ခိတ္တဝတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏အတွက်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ၊ ကထေတဗ္ဗံ-ဆိုရာ၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ ပါရိဝါသိကဝတ္ထာဒီနံ-ပါရိဝါသိကဝတ် အစရှိသည်တို့၏၊ [အာဒိ ဖြင့် အာဂန္တုကဝတ္ထပုရဏာ နိဿယပွဝိုပသမ္ဘိ စသည်ကို ယူ၊] ဥပစာရသီမာယ-ဥပစာရသီမ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နတ္ထာ-ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယုတ္တတရံ-သာ၍ သင့်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဒိဿတိ-ထင်ရှား၏၊ ဥပေါသထေ-ဥပုသ်နေ့၌၊ အာရော

တံ ၊ပေ၊ ယုတ္တတရံ ဒိဿတိ။ ။အနိက္ခိတ္တဝတ်ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့မှာ ကျောင်းတိုက်၏ ဥပစာသို့ ဝင်လာသော ရဟန်းတို့အား ဝတ်ကြားရသကဲ့သို့, ဘိက္ခုနီတို့လည်း ကျောင်းတိုက်၏ ဥပစာသို့ဝင်လာသော ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီတို့အားသာ ဝတ်ကြားခွင့်ရှိ၏၊ ကျောင်း တိုက်၏ ဥပစာနှင့်ဝေးသော ရွာတွင်း၌ရောက်နေသော ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီတို့အား ဝတ်ကြားဖွယ် မလိုဟု ကုရုန္ဒီစသည်တို့၌ ဆိုလို၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုစကားသည် ပါရိဝါသိက မာနတ္တစာရိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အတွက် ကျင့်ဝတ်ကို ဥပစာရသီမ်ဖြင့် ပိုင်းခြားထားသောကြောင့် သင့်သည်ဖြစ်၍

စေတဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏။ (ဝတ်ကြားရာ၏။) ပဝါရဏာယ-ပဝါရဏာနေ့၌၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ရာ၏။ စတုန္နံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနဉ္စ-တို့အားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနဉ္စ-တို့အားလည်းကောင်း၊ ဒေဝသိက်-နေ့တိုင်း၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ရာ၏။။

ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ တသ္မိံ ဂါမေ-ထိုရွာ၌၊ (ဘိက္ခုနီတို့၏နေရာ ထိုရွာ၌၊) ဘိက္ခာစာရော-ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်ရာအရပ်သည်၊ သစေ သမ္ဘဇ္ဇတိ-အကယ်၍ ပြည့်စုံအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တတ္ထေဝ-ထိုရွာသို့သာ၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ နောစေ သမ္ဘဇ္ဇတိ-အကယ်၍ မပြည့်စုံအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အညတြ-အခြားရွာ၌/စရိတ္တာပိ-ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး၍လည်း၊ တတြ-ထိုရွာသို့၊ (ဘိက္ခုနီတို့နေရာ ထိုရွာသို့၊) အာဂန္တွာ-လာ၍၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြပြီး၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ဗဟိဂါမေ-ရွာအပြင်ဘက်၌၊ သင်္ကေတဋ္ဌာနံ-ချိန်းချက်အပ်ရာအရပ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။ (ကား၊) အသုကသ္မိံနာမ ဋ္ဌာနေ-ထိုမည်သော အရပ်၌၊ အမှေ-ငါတို့ကို၊ ပဿိဿသိ-တွေ့ရလတ္တံ့၊ ဣတိ, ကာတဗ္ဗံ၊ တာယ-ထိုမာနတ်ကျင့်သော ဘိက္ခုနီသည်၊ သင်္ကေတဋ္ဌာနံ-ချိန်းချက်အပ်ရာ အရပ်သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ကြားရာ၏။ (မာနတ်ကြားရာ၏။) သင်္ကေတဋ္ဌာနေ-၌၊ အဒိဿွာ-မတွေ့၍၊ ဝါ-မတွေ့လသော်၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ရာ၏။။

ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ သဗ္ဗဘိက္ခုနံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ရာ၏။ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေတုံ-လျှောက်ခြင်းငှာ၊ (ဝတ်ကြားခြင်းငှာ၊) သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်၊ သစေ နော ဟောတိ-အကယ်၍ မဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဥပစာရသီမာယ-ဥပစာရသိမ်၏၊ ဗဟိ-အပြင်ဘက်၌၊ ဌတ္ဝာ-တည်၍၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ပေသေတဗ္ဗာ-စေလွှတ်ထိုက်ကုန်၏၊ တာဟိ-ထိုဘိက္ခုနီတို့သည်၊ အာနိတာနံ-ပင့်ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ စတုန္နံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဝိဟာရော-ကျောင်းတိုက်သည်၊ ဒူရော-ဝေးသည်၊ သာသင်္ကော-ခ္ခရားဖွယ်နှင့်တကွဖြစ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဥပါသကေစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယောစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဟေတွာ-ခေါ်၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ အယံ-ဤမာနတ်ကျင့်သော ဘိက္ခုနီသည်၊ ဧကော-တစ်ယောက်ထည်းသည်၊ (ဟုတွာ-၍၊) သစေ

အတ္တာနံ ဒဿေတွာ။ ။အနိုက္ခိတ္တ မာနတ်ဆောက်တည်သော ဘိက္ခုနီတို့သည် နေ့တိုင်း မာနတ်ကြားရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုဘိက္ခုနီတို့ရှိရာ ရွာသို့ လာ၍ မိမိတို့ကို "ပြ" ပြီးမှ ပြန်သွားရမည်၊ "ပြ"ဆိုသော်လည်း မြင်စေရုံမျှကို မဆိုလို၊ မာနတ်ကြားနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် "ပြ"ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။ [အတ္တာနံ ဒဿေတွာတိ ယထာ အာရောစေတုံ သက္ကာ၊ တထာ ဒဿေတွာ၊-ဝိမတိ။]

ဝသတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ရတ္တိဝိပ္ပဝါသ-ရတ္တိဝိပ္ပဝါသအာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အသာ-ထိုမာနတ်ကျင့်သော ဘိက္ခုနီအား၊ ဧကစ္ဆန္နေ-တူသော အမိုးရှိသောနေရာ၌၊ ဝသနတ္ထာယ-နေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဧကာ-တစ်ယောက်သော၊ ပကတတ္တာ-ပကတတ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနီ-ကို၊ သမ္မန္နိတ္တာ-သမုတ်ပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်၏။ [သမ္မန္နိတ္တာ ဒါတဗ္ဗာတိ ဣမိနာ သမ္မတာယ သဟဝါသေပိ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ နဟောတီတိ ဒဿေတိ၊-ဝိမတိ။] ဧဝံ-သို့၊ အခဏ္ဍံ-မကျိုးမပျက်အောင်၊ မာနတ္တံ-ကို၊ စရိတ္တာ-ကျင့်ပြီး၍၊ ဝိသတိဂဏော-၂ ကျိပ်ဂိုဏ်းရှိသော၊ ဘိက္ခုနိသံဃေ-၌၊ ဝုတ္တာနုယောနေဝ-ဖြင့်သာ၊ အဗ္ဘာနံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။ မာနတ္တံ-ကို၊ စရမာနာ-ကျင့်စဉ်၊ အန္တရာပတ္တိ-သို့၊ သစေ အာပဇ္ဇတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ) မူလာယ-အရင်းသို့၊ ပဋိကဿိတ္တာ-ငင်၍၊ တသာ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ မာနတ္တံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ဣတိ ဣဒါနိယံ, ဝုတ္တံ၊ ဣဒံ-ဤမာနတ်သည်၊ ပဋ္ဌမာနတ္တံ နာမ-မည်၏။

ပန-ကား၊ သမောဓာနမာနတ္တံ-သည်၊ ဩဓာနသမောဓာနံ-ဩဓာနသမောဓာနမာနတ်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသမောဓာနံ-လည်းကောင်း၊ မိဿကသမောဓာနံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိဝိဓံ-သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ တတ္ထ-ထို ၃ မျိုးသော သမောဓာနမာနတ်တို့တွင်၊ ပရတော-နောက်၌၊ ပဋ္ဌာဟပဋိစ္ဆန္နာယ-၅ ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ပရိဝါသံ-ကို၊ ပရိဝသန္တသ-ကျင့်သုံးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိဝါသေစ-ပရိဝါသ်၌လည်းကောင်း၊ မာနတ္တာရဟဘူတေစ-မာနတ်ထိုက်ရာဌာန၌လည်းကောင်း၊ အန္တရာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-၍၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿိတသ-ငင်အပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒါယိတ္ထေရသ-အား၊ တေနဟိ ၊ပေ၊ မာနတ္တံ ဒေတူတိ-ဟူ၍၊ ယဒေတံ မာနတ္တံ- အကြင်မာနတ်ကို၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣဒံ-ဤမာနတ်သည်၊ ဩဓာန သမောဓာနံနာမ-မည်၏။ [မူလာယ ပဋိကဿိတသာတိ မူလာယ ပဋိကဿိတသ ပုနပရိဝုတ္ထ ပရိဝါသသာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဣဒံ-ဤမာနတ်ကို၊ (ဝုစ္စတိ-၌ ပဓာနစပ်၍၊ ဒိန္နံ-၌ အပဓာနစပ်၊) ပုနပ္ပုနံ-အဖန်ဖန်၊ မူလာယ-သို့ ပဋိကဿနေန-ငင်ခြင်းအားဖြင့်၊ ပရိဝုတ္ထဒိဝသေ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာနေ့တို့ကို၊ သြဝုနိတ္တာ-ခါတွက်၍၊ ဝါ-ချေဖျက်၍၊ ပုရိမာပတ္တိတိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ-အတူ၊ သမောဓာယ-ပေါင်း၍၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဩဓာနသမောဓာနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ ပန-ဝါဒန္တရ၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ သမောဓာနပရိဝါသံ-ကို၊ ဝုတ္ထသ-ကျင့်သုံးပြီးသော ရဟန်းအား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်သော၊ မာနတ္တံ-ကို၊ သမောဓာန မာနတ္တံတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တမ်ိ-ထို စကားသည်လည်း၊ တေန ပရိယာယေန-ထိုပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ယုဇ္ဇတိ-သင့်၏။ ပန-ကား၊ အဋ္ဌသမောဓာနံ-ကိုလည်းကောင်း၊ မိဿကသမောဓာနဉ္စ-ကိုလည်း

ကောင်း။ အဋ္ဌသမောဓာန ၊ပေါ ဝသာနေ-အဋ္ဌသမောဓာနပရိဝါသ်, မိသကသမော ဓာနပရိဝါသ်၏အဆုံး၌၊ ဒါတဗ္ဗမ်ာနတ္တာမေဝ-ပေးထိုက်သော မာနတ်သာ၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ တံ-ထိုမာနတ်ကို၊ ပရိဝါသကမ္မဝါစာနုသာရေန-ပရိဝါသ်ကမ္မဝါစာသို့ အစဉ်လိုက်သဖြင့်၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏၊ ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ("အယံ ဟိ ဣမ အဓိပ္ပေတော ပရိဝါသော နာမ"မှ စ၍ "ယောဇေတွာ ဒါတဗ္ဗံ" တိုင်အောင်သော စကားအစဉ်ဖြင့်) တေနဟိ ၊ပေ၊ ဒသ္သေသ္သာမာတိ-ဟူ၍၊ ယံ-အကြင်စကားကို၊ (မယာ-သည်)၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ပရိဝါသကထာ အစ၌ဆိုခဲ့ပြီ)၊ တဒေဒံ-ထိုစကားသည်၊ အတ္ထတော-အနက်အားဖြင့်၊ သမ္မာဒိတံ-ပြည့်စုံစေအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ-၏။

ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသကထာ

၁၀၂။ ကွဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ တာဝ-ဒ္ဝိဟာဒိ ပဋိစ္ဆန္နစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ပဋိစ္ဆန္နာယ-ဖုံးထားအပ်သော၊ [အချို့စာအုပ်၌ အပဋိစ္ဆန္နာယ ဟု ရှိ၏၊ မကောင်း]၊ ဧကိဿာ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ ယာ အယံ ပါဠိ-အကြင် ပါဠိကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ သာ-ထိုပါဠိသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာဝ-ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာ။

၁၀၃။ တတော-ထိုပါဠိမှ၊ ပရံ-၌၊ ဒ္ဝိဟ ၊ပေ၊ ပဏ္ဍာဟပဋိစ္ဆန္နာနံ-ဒ္ဝိဟပဋိစ္ဆန္န, တိဟပဋိစ္ဆန္န ၊ပေ၊ ပဏ္ဍာဟပဋိစ္ဆန္နအာပတ်တို့၏။ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ ပါဠိ-ကို၊ ဝတ္တာ-ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပဏ္ဍာဟပဋိစ္ဆန္နာယ-ပဏ္ဍာဟပဋိစ္ဆန္နအာပတ်၏၊ ပရိဝါသတော-ပရိဝါသ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ အန္တရာပတ္တိ-ကို၊ ဒဿိတာ-ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ အာပတ္တိ-ထို အန္တရာအာပတ်သို့၊ အာပန္နော-ရောက်ပြီးသော ရဟန်းသည်၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနာရဟောနာမ-ငင်ခြင်းကို ထိုက်သူမည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အသ-ထိုရဟန်းအား၊ တတ္ထ-ထိုအန္တရာအာပတ် အရာ၌၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနံ-ကို၊ အနုညာတံ-ပြီ။

ပန-ဆက်၊ နိက္ခိတ္တဝတ္ထောဝ-ချအပ်ပြီးသောဝတ်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ (အန္တရာ ပတ္တိ-သို့)၊ သစေ အာပဇ္ဇတိ-အကယ်၍ရောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိ ကဿနာရဟော-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဝသန္တော-ပရိဝါသ်နေစဉ်၊ (အန္တရာပတ္တိ-သို့)၊ နဟ အာပန္နော-ရောက်သည်မဟုတ်၊ ပကတတ္တဋ္ဌာနေ-အရာ၌၊ ဋ္ဌိတော-တည်သည်၊ (သမာနော-ဖြစ်စဉ်)၊ (အန္တရာပတ္တိ)၊ အာပန္နော-ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တဿ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ မာနတ္တံ-ကို၊ စရိတဗ္ဗံ-ကျင့်ထိုက်၏။ [ဝိသုံ မာနတ္တံ စရိတဗ္ဗန္တိ မူလာယ ပဋိကဿနံ အကတ္တာ ဝိသုံ ကမ္မဝါစာယ မာနတ္တံ ဂဟေတ္တာ စရိတဗ္ဗံ-ဋီကာ။] ပဋိစ္ဆန္နာ-ဖုံးထားအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပရိဝါသောပိ-

ကိုလည်း၊ ဝသိတဗ္ဗော-ကျင့်သုံးထိုက်၏၊ စ-ဆက်၊ မူလာယ-သို့၊ ယံ ဧတံ ပဋိက ဿနံ-အကြင်ငင်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မိမ္မိ-ထိုအရင်းသို့ ငင်ခြင်း ကိုလည်း၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ ပရိဝုတ္ထဒိဝသာ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာ နေ့တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ မက္ခိတာ-ချေဖျက်အပ်ပြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ဣတိ-သို့၊ ပရိဝါသေ-၌၊ အန္တရာပတ္တိ-ကို၊ ဒသေတွာ-ပြတော်မူပြီး၍၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ မာနတ္တာရဟသ-မာနတ်ထိုက်သောရဟန်း၏၊ အန္တရာပတ္တိ-ကို၊ ဒသေ တွာ-ပြီး၍၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တသ္မိမ္မိ-ထိုအရင်းသို့ ငင်ခြင်း ကိုလည်း၊ ကတေ-သော်၊ ပရိဝုတ္ထဒိဝသာ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ မက္ခိတာဝ-ပြီးကုန် သည်သာ၊ ဟောန္တိ၊ တတော-ထိုမှ နောက်၌၊ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသသ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီး သော ပရိဝါသ်ရှိသော ရဟန်း၏၊ တိဿန္နမ္မိ-၃ ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာသံ အာပတ္တိနံ-တို့၏၊ သမောဓာနမာနတ္တံ-ကို၊ ဒသိတံ-ပြီ၊ တတော-ထိုမှနောက်၌၊ မာနတ္တစာရိကသ-မာနတ်ကျင့်ဆဲဖြစ်သောရဟန်း၏၊ အန္တရာပတ္တိ ဒသေတွာ မူလာယ ပဋိကဿနံ ဝုတ္တံ၊ ပန-ဆက်၊ တသ္မိံ ပဋိကဿနေ-ထိုငင်ခြင်းကို၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ မာနတ္တစိဏ္ဏဒိဝသာပိ-မာနတ်ကျင့်အပ်ပြီးရာ နေ့တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝုတ္ထဒိဝသာပိ-ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာနေ့တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မက္ခိတာဝ ဟောန္တိ။

တတော, အဗ္ဘာနာရဟသ-အဗ္ဘာန်ထိုက်သောရဟန်း၏၊ အန္တရာပတ္တိ ဒသေတွာ မူလာယ ပဋိကဿနံ ဝုတ္တံ၊ တသ္မိမ္မိ-ထိုအရင်းသို့ ငင်ခြင်းကိုလည်း၊ ကတေ-ပြီးသော်၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ-ထိုနေ့တို့သည်၊ ဝါ-ထိုနေ့တို့ကို၊ (မာနတ်ကျင့်အပ်ပြီးရာနေ့, ပရိဝါသ်ကျင့်အပ်ပြီးရာနေ့တို့ကို၊) မက္ခိတာဝ ဟောန္တိ၊ တတော-ထိုအဗ္ဘာနာရဟ မူလာယ ပဋိကဿနမ္မ၊ ပရံ-၌၊ သဗ္ဘာ-ကုန်သော၊ အန္တရာ ပတ္တိယော-တို့ကို၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊ အဗ္ဘာနကမ္မံ-အဗ္ဘာနကံကို၊ ဒသိတံ-ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဋိစ္ဆန္နဝါရေ-၌၊ ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နာဒိဝသေန-ဧကာဟပဋိစ္ဆန္န အစရှိသည် တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဏ္ဍ-ငါးပါးသော ကမ္မဝါစာတို့လည်းကောင်း၊ အန္တရာပတ္တိဝသေန-အန္တရာပတ္တိအာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတသော-၄ ပါးသော ကမ္မဝါစာတို့လည်း ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ နဝ-၉ ပါးကုန်သော၊ ကမ္မဝါစာ-ကမ္မဝါစာတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဒသိတာ ဟောန္တိ။ [ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နာဒိဝသေန ပဏ္ဍာတိ ဣဒံ ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နာဒိနံ စတုန္နံ ပစ္စေကပရိဝါသဒါနအဗ္ဘာနာနိ ဧကေကံ ကတွာ ဝုတ္တံ၊ အန္တရာပတ္တိဝသေန စတသောတိ ဣဒမ္မိ မာနတ္တဒါနအဗ္ဘာနာနိ တသ္မိံ တသ္မိံ-မူလာယ ပဋိကဿနေ ဧကတ္တံ အာရောပေတွာ ဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ။]

သမောဓာန ပရိဝါသကထာ

၁၂၅။ တတော-ထိုပဋိစ္ဆန္နဝါရမ္ဘ၊ ပရံ-၌၊ ပက္ခပဋိစ္ဆန္နာယ-တစ်ပက္ခပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ အာပတ္တိယာ-၏၊ အန္တောပရိဝါသတော-ပရိဝါသ်အတွင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ပစ္ဆာဟပဋိစ္ဆန္နာယ-သော၊ အန္တရာပတ္တိယာ-၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ သမောဓာနပရိဝါသောစ-ကိုလည်းကောင်း၊ သမောဓာနမာနတ္တဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿိတံ-ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ စ-ဆက်၊ ဘွေ-ဤဝါရ၌၊ (အန္တရာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့် သမောဓာနပရိဝါသ်, သမောဓာနမာနတ်ကိုပြရာ ဤဝါရ၌) မာနတ္တစာရိကမာနတ္တာရဟကာလေပိ-မာနတ်ကျင့်သူ၏အခါ, မာနတ်ထိုက်သူ၏ အခါ၌လည်း၊ အာပန္နာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနေ-ကို၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ မာနတ္တစိဏ္ဏဒိဝသာပိ-မာနတ်ကျင့်အပ်ပြီးရာ နေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါသပရိဝုတ္ထဒိဝသာပိ-ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးအပ်ပြီးရာ နေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော နေ့တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ မက္ခိတာဝ ဟောန္တိ၊ (အဿ-ထိုရဟန်းအား၊ သမောဓာနပရိဝါသောစ-သမောဓာနပရိဝါသ်ကိုလည်း၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏။) ကသ္မာ-ကြောင့်နည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နာ-ဖုံးထားအပ်သော၊ အန္တရာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်တည်း။) တေနေဝ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ (ထိုသို့ ပဋိစ္ဆန္နအန္တရာပတ်ဖြစ်သည့်အတွက် သမောဓာနပရိဝါသ် ပေးထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်၊) မူလာယ ၊ပေ၊ မာနတ္တံ ဒေတူတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တတော-ထိုပဋိစ္ဆန္နအာပတ်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ သဗ္ဗာ-အလုံးစုံကုန်သော၊ [အချို့စာအုပ်၌ "ပစ္ဆာ-နောက်ဖြစ်ကုန်သော"ဟု ရှိ၏။] အန္တရာပတ္တိယော-တို့ကို၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊ အဘ္ဘာနကမ္မံ-ကို၊ ဒသေတွာ-ပြတော်မူပြီး၍၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိဝတ္ထု-သုက္ကဝိသဋ္ဌိဝတ္ထုကို၊ နိဋ္ဌာပိတံ-ပြီးဆုံးစေတော်မူအပ်ပြီ။

ကသ္မာ ၊ပေ၊ အန္တရာပတ္တိ။ ။ဤဝါကျသည် အလုံးစုံသော နေ့တို့ကို ချေဖျက်ရခြင်း၏ အကြောင်းပြဝါကျမဟုတ်၊ သမောဓာနပရိဝါသ်ပေးရခြင်း၏ အကြောင်းပြဝါကျတည်း၊ ထို့ကြောင့် "သဗ္ဗေ မက္ခိတာဝ ဟောန္တိ"နောက်၌ "သမောဓာန ပရိဝါသောစဿ ဒါတဗ္ဗော"ဟု ဝါကျ ၁-ခုထည့်၍ အနက်ယောဇနာရမည်ဟု ဝိမတိဖွင့်သည်၊ ထိုဝိမတိစကားသည် သင့်၏၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း-အန္တရာပတ်သင့်လျှင် အပွင့်ဆန်းဖြစ်သော်လည်း မူလာယ.ပဋိကဿန ပြုရမည်မှာ ထုံးစံတည်း၊ မူလာယ ပဋိကဿနပြုလိုက်လျှင် ကျင့်အပ်ပြီးရာ ရက်များကို ချေဖျက်အပ်သည်မှာလည်း ရိုးရာပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ယသ္မာ ပဋိစ္ဆန္နာ အန္တရာပတ္တိ"ဟူသောဝါကျသည် သမောဓာနပရိဝါသ်ပေးရခြင်း၏ အကြောင်းပြဝါကျသာ ဖြစ်ထိုက်သည်၊ နိဿယ၌ "ဝိမတိ" အလိုအတိုင်း "သမောဓာန ပရိဝါသောစဿ ဒါတဗ္ဗော"ဝါကျ ထည့်ထားသည်။

အဋ္ဌသမောဓာနပရိဝါသကထာ

၁၃၄။ တတော-ထိုသုက္ကဝိသဋ္ဌိဝတ္ထုမှ (ပရံ-၌) ဧကာပတ္တိမူလကဋ္ဌ-၁ ချက်သော အာပတ်လျှင်မူလရှိသော နည်းလည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဝဗုနကဋ္ဌ-အာပတ်ကို တိုးပွားစေကြောင်း နည်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့ ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ နယေ-နည်းတို့ကို၊ ဒသေတွာ-ပြီး၍၊ အဋ္ဌသမောဓာနပရိဝါသော-ကို၊ ဒသိတော-ပြတော်မူအပ်ပြီ။ တတော-ထို ၂-ပါးသောနည်းမှ (ပရံ-၌) သဋ္ဌိစု-သညာနှင့်တကွ စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ အနာရောစိတာပတ္တိဝတ္ထု-ဒေသနာမပြောအပ်သော အာပတ်ရှိသော ရဟန်း၏ဝတ္ထုကို၊ ဒသေတွာ-ပြတော်မူပြီး၍၊ သဋ္ဌိစု-၍၊ အဇာနန ၊ပေ၊ ဘာဝေဟိ-မသိခြင်း, အမှတ်မရခြင်း, ယုံမှားခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်တို့ကြောင့်၊ အာပတ္တိယာ-ကို၊ အနာရောစိတာယ-ဒေသနာမပြောအပ်သော်၊ ဖဿာ-နောက်၌၊ လဇ္ဇိဓမ္မေ-လज्जीပုဂ္ဂိုလ်၏ သဘောသည်၊ (ဥပ္ပန္နေ)ဝါ-ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဉာဏ ၊ပေ၊ ဘာဝေသု-သိခြင်း, အမှတ်ရခြင်း, ယုံမှားခြင်းမရှိသူ၏ အဖြစ်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု ဝါ-ဖြစ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ယံ (ဝိဓာနံ)-အကြောင် အစီအရင်ကို၊ ကာတဗ္ဗ-ပြုထိုက်၏၊ တံ (ဝိဓာနံ)-ထိုအစီအရင်ကို၊ ဒသေတုံ-ဌာ၊ ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပါဠိ-ပါဠိတော်ကို၊ ထပိတာ-ထားတော်မူအပ်ပြီ၊

ဧကာပတ္တိ ၊ပေ၊ ဝဗုနကံ။ ။"ဧကာပတ္တိ မူလကန္တိ" ဧကာပတ္တိ ကောဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာ ဧကာပတ္တိ ဒ္ဝိဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာတိ အာဒိနာ ဝုတ္တနယံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ အာပတ္တိဝဗုနကန္တိ ဧကာပတ္တိ ဧကာဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာ ဒွေ အာပတ္တိယော ဒ္ဝိဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာတိ အာဒိနာ ဝုတ္တံ အာပတ္တိဝဗုနကနယံ သန္ဓာယ၊-ဋီကာ၊ ပါဠိတော်လည်း ကြည့်ပါ။

တတော သဋ္ဌိစု ၊ပေ၊ ဝတ္ထုံ ဒသေတွာ။ ။ဒွေမာသ ပရိဝါသအခန်း၌ "တေန ခေါ ပန သမယေန အညတရော ၊ပေ၊ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ တဿ ဘောဒေဟောသိ၊ အဟံ ခေါ ဒ္ဝေ သံယာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ ဒ္ဝေမာသ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ယံနူနာဟံ ဧကိဿာ ၊ပေ၊ ယာစေယ္ယံ"စသည်ဖြင့် လာ၏၊ ထိုဝတ္ထုတို့ အာပတ်တစ်ချက်အတွက် မလျှောက်ခြင်း, ပရိဝါသ်မတောင်းခြင်းကို "သဋ္ဌိစု ၊ပေ၊ ဝတ္ထုံ ဒသေတွာ"ဟု ဆိုသည်။

သဋ္ဌိစု အနာရောစိတာယ အာပတ္တိယာ။ ။ထို့နောက် ထိုဝတ္ထုကိုပင် "ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ"စသည်ဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သဋ္ဌိစုဖြင့် အနာရောစိတဖြစ်ပုံကိုပြ၍ အာပတ် ၁-ချက်အတွက် ဝတ်ဆောက်တည်စဉ် "လဇ္ဇိဓမ္မော သြက္ကမိ"ကို ကြည့်၍ "လဇ္ဇိဓမ္မေ ဝါ"ဟု ဆိုသည်။ ["ဥပ္ပန္နေ"ပုဒ်ကို ထည့်၍စပ်ပါ။]

အဇာနန ၊ပေ၊ ဥပ္ပန္နေသု။ ။"ဣဓ ပန"စချီ၍ "ဧကံ အာပတ္တိံ ဇာနာတိ ၊ပေ၊ ဧကံ အာပတ္တိံ နဇာနာတိ"ကိုလည်းကောင်း, "ဣဓ ပန"စချီ၍ "ဧကံ သရတိ ၊ပေ၊ နသရတိ"ကိုလည်းကောင်း, "ဣဓ ပန"စချီ၍ "ဧကာယ အာပတ္တိယာ ဝေမတိကော ၊ပေ၊ နိဗ္ဗေမ်တိကော ဟောတိ"ကိုလည်းကောင်း ကြည့်၍ "အဇာနန, အသရဏ ဝေမတိက ဘာဝေဟိ ၊ပေ၊ ဉာဏသရဏ နိဗ္ဗေမတိက ဘာဝေသု ဝါ ဥပ္ပန္နေသု"ဟု ဆိုသည်။

[တေန ခေါ ပန သမယေနနှင့်တကွ "ဣဓ ပန" "ဂ"ဌာနပေါင်းလျှင် အားလုံးပါဠိ "စ"ခန်းရှိသည်။] တတော-ထိုပါဠိမှ၊ (ပရံ-၌) အဇာနန ၊ပေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-သိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးထားအပ်ကုန်, အမှတ်ရခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးထားအပ်ကုန်, ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးထားအပ်ကုန်သော အာပတ်တို့၏၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နဘာဝ-ပဋိစ္ဆန္နမဟုတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတုံ-ဌာ၊ တထေဝ-ထို့အတူပင်၊ ပါဠိ-ကို၊ ထပိတာ-ပြီ။ [အဇာနန စသည်အတွက် ပါဠိတော် ၃-ခန်းရှိသည်။]

တတော ၊ပေ၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နဘာဝံ။ ။"ဣဓ ပန"စသည်၌ "တဿ ပရိဝသန္တဿ အညောဘိက္ခု အာဂစ္ဆတိ ဗဟုဿုတော"စသည်ဖြင့် ဗဟုသုတရဟန်းတစ်ပါးလာ၍ "အဇာနန ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အတွက် ပရိဝါသ်ပေးခြင်းမှာ အခမ်းကဖြစ်၏"ဟု ပြော၏။ ထိုသို့ ပြောသဖြင့် "အဇာနန ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ဖုံးထားရာ မရောက်"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ထို့အတူ "ဣဓ ပန"စသည်၌ အဿရဏအာပတ်၏ ဖုံးထားရာရောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း, ထို့အတူ "ဣဓ ပန" စသည်၌ ဝေမတိကအာပတ်၏ ဖုံးထားရာ မရောက်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ပါဠိတော်၌ ပြထားသည်။

အပ္ပဋိစ္ဆန္နဘာဝံ ဒသေတုံ။ ။အပ္ပဋိစ္ဆန္နဘာဝံ ဒသေတုံတိ အဇာနနာဒိနာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါယပိ အာပတ္တိယာ မာနတ္တာရဟတာဝစနေန အပ္ပဋိစ္ဆန္နဘာဝံ ဒသေတုံ၊ "ကေသ အာဝုသော. မာသဿ ဘိက္ခု မာနတ္တာရဟော"တိ ဟိ ဝုတ္တံ၊ ဣဒ္ဓ ကေသ. အဇာနနပဋိစ္စသမုပ္ပါ မာသဿ ပရိဝါသာရဟော နု ဟောတိ၊ ကေဝလံ အာပတ္တိယာ အပ္ပဋိစ္ဆန္နတ္တာ မာနတ္တာရဟော ဟောတီတိ အဓိပ္ပာယော၊-ဝိမတိ။

***

ဒွေမာသ ပရိဝါသကထာ

၁၃၈။ တတော-ထိုပါဠိမှ၊ (ပရံ) ဒွေမာသပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-ကုန်သော၊ ဒ္ဝိန္နံ-ကုန်သော၊ အာပတ္တိနံ-တို့ကြောင့်၊ ဧကမာသ ၊ပေ၊ ဝတ္ထု-ဧကမာသ ပရိဝါသ်တောင်းခြင်းဟူသော ဝတ္ထုကို၊ ဒသေတွာ-၍၊ သဠိစ္ဆ-၍၊ အဇာနန ၊ပေ၊ ဘာဝေဟိ-တို့ကြောင့်၊

တတော ဒ္ဝိန္နံ အာပတ္တိနံ ၊ပေ၊ ဥပ္ပန္နေသု။ ။"တေန ခေါ ပန ၊ပေ၊ ယန္ဒုနာဟံ သံယံ ဒ္ဝိန္နံ အာပတ္တိနံ ဒွေမာသ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဧကမာသ ပရိဝါသ် ယာစေယ္ယံ"ကို ကြည့်၍ "တတော၊ပေ၊ ဧကမာသ ပရိဝါသ ယာစနဝတ္ထု ဒသေတွာ"ဟု ဆိုသည်။

သဠိစ္ဆ ၊ပေ၊ ဥပ္ပန္နေသု။ ။စာအုပ်တို့၌ ဒသေတွာ၏ နောက်ဝယ် "အသဠိစ္ဆ"ဟု တွေ့ရ၏။ ပါဠိတော်၌ကား ထိုရဟန်းသည် စေတနာရှိရှိ, သညာရှိရှိဖြင့် ၁-လချန်၍ ၁-လ အတွက်သာ ပရိဝါသ်တောင်းပုံကို ပြ၏။ ထို့ကြောင့် "သဠိစ္ဆ"သာ ရှိသင့်၏၊ ထိုသို့ရှိမှလည်း နောက်၌ လဇ္ဇီမမ္ဘုဖြစ်ပုံနှင့် လိုက်လျောမည်၊ ပါဠိတော်၌ ကြည့်ပါ၊ ဖုံးထားတုန်းက အသဠိစ္ဆ ဖြစ်လျှင် အလဇ္ဇီ မဟုတ်ရကား လဇ္ဇီမမ္ဘုဖြစ်စရာ မလိုတော့။

ဣတရသို့-အခြားသော၊ မာသေ-ကို၊ အနာရောစိတေ-မလျှောက်အပ်သော်၊ ပစ္စာ-မှ၊ လဇ္ဇီဓမ္မာဒီသု-လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏ သဘောအစရှိသည်တို့သည်၊ (အာဒိဖြင့် "ဉာဏသရဏနိဗ္ဗေမတိကဘာဝ"တို့ကို ယူ၊) ဥပဓိနှေသု-ဂုဏ်လတ်သော်၊ ယံ ဝိဓာနံ-အကြင် အစီအရင်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ တံ (ဝိဓာနံ)-ထိုအစီအရင်ကို၊ ဒသေတုံ-ဟုလည်း ကောင်း၊ အဇာနန ၊ပေ၊ ဝေမတိကပဋိဇ္ဆန္နသ-သိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ရှိသော ရဟန်း, အမှတ်ရခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ရှိသော ရဟန်း, ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ရှိသော ရဟန်း၏၊ အာပန္နဘာဝံ-အာပတ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတုံစ-ပြခြင်းဟုလည်းကောင်း၊ ပုရိမနယေနေဝ-ရှေးနည်းဖြင့်သာ၊ ပါဠိ-ကို၊ ထပိတာ-ထားတော်မူအပ်ပြီ။ [ဝေတန ခေါ ပန သမယေနနှင့်တကွ ဣမံ ပန (၇)ဌာန ပါ၊ ပေါင်းလျှင် အားလုံး ပါဠိ (၈)ခန်း ရှိသည်။]

အဇာနန ၊ပေ၊ အာပန္နဘာဝံ။ ။ထို့နောက် "ဣမံ ပန"စသဖြင့် အဇာနန, အသရဏ, ဝေမတိကဘာဝတို့ကြောင့် ဖုံးထားအပ်ရာ အခြားတစ်လအတွက် ပရိဝါသ်ကို မတောင်းဘဲ မပြောကြားဘဲ "ဉာဏ-သရဏ-နိဗ္ဗေမတိကဘာဝ"ဖြစ်သောအခါ ပရိဝါသ်ထပ်၍ ယူပြန်၏။ ထိုသို့ယူပုံကိုပြခြင်းဟုလည်းကောင်း, ထို့နောက်"ဣမံ ပန"စသဖြင့် ထိုရဟန်းပရိဝါသ်နေစဉ် ဗဟုသုတ ရဟန်းတစ်ပါးလာ၍ "ဇာနပဋိဇ္ဆန္နမာသ"အတွက် ပရိဝါသ်တစ်လပေးခြင်းသာ ဓမ္မိကဖြစ်၍ "အာဇာနပဋိဇ္ဆန္နမာသ"အတွက် ပရိဝါသ်ပေးခြင်းမှာ အဓမ္မိက ဖြစ်၏။ မာနတ်သာ ထိုက်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်လေ့သည်၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်အရ "အဇာနပဋိဇ္ဆန္န" စသည် ဖြစ်သော်လည်း (မာနတ်ကျင့်ဖို့ရာ) အာပတ်သင့်သည်သာဟု ဆိုရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် "အဇာန ၊ပေ၊ အာပန္နဘာဝံ ဒသေတုံ"ဟု မိန့်သည်။

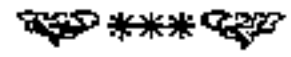

သုဒ္ဓန္တပရိဝါသကထာ

၁၅၆။ တတော-ထိုပါဠိမှ၊ (ပရံ)၊ အာပတ္တိပရိယန္တံ ၊ပေ၊ နဇာနာတိတိ အာဒိနာ-အာပတ္တိပရိယန္တံ ၊ပေ၊ နဇာနာတိ အစရှိသော၊ နယေန, သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော-ကို၊ ဒဿိတော-ပြတော်မူအပ်ပြီ။

၁၆၀။ တတော-ထိုသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်မှ၊ ပရံ-၌၊ ပါရိဝါသိကံ-ပါရိဝါသိကရဟန်းကို၊ အာဒိကတ္တာ-အစပြု၍၊ ဝိဘ္ဘမိတ္တာ-လူထွက်၍၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဥပသမ္ပန္နာဒီသု-

---

တတော ပါရိဝါသိကံ ၊ပေ၊ ထပိတာ။ ။သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်နောက်၌ "တေန ခေါ ပန သမယေန ၊ပေ၊ ပရိဝသန္တော ဝိဘ္ဘမတိ" စသည်ဖြင့်လာသော ပါဠိတော်ကို ရည်ရွယ်သည်၊ "ဥပသမ္ပန္နာဒီသု"၌ အာဒိဖြင့် "သာမဏေရော ဟောတိ"စသော ပါဠိများကို "ဒွေ ဘိက္ခူ သံယာဒိသေသ် အာပန္နာ"၏ ရှေ့နားတိုင်အောင် ယူပါ။

မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သူ အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိပတ္တိဒဿနတွဲ-ကျင့်ရပုံကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပါဠိ-ကို၊ ထပိတာ-ပြီ။

၁၆၅။ တတ္ထ-ထိုပါဠိရပ်၌၊ အန္တရာသမ္ဘဟုလာ သံယောဇနိယော အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ ပရိမာဏာ အပဋိစ္ဆန္နာယောတိ အာဒီသု-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အာပတ္တိပရိစ္ဆေဒဝသေန-အာပတ်အပိုင်းအခြား၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိမာဏာယော စေဝ-အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အပဋိစ္ဆန္နာယောစ-မဖုံးထားအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။) ဣတိ အတ္ထော။ [စာအုပ်တို့ဝယ် သမ္ဘဟုလာနောက်၌ "သံယောဇနိယော"ပုဒ်မပါ၊ ပါဠိတော်၌ ပါသည်။]

၁۶۶။ ပစ္ဆိမသို့ အာပတ္တိကွန္ဒေတိ-ကား၊ သော အာပတ္တိကွန္ဒော-ထိုအာပတ် အစုသည်၊ ဧကောဝ-တစ်ခုတည်းသာတည်း၊ ပန-ထိုသို့ပင် တစ်ခုတည်းဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ပစ္စာ-၌၊ (ရဟန်းပြန်၍ပြုရာ နောက်အခါ၌) ဆာဒိတတ္တာ-ဖုံးထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္ဆိမသို့ အာပတ္တိကွန္ဒေတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-မူအပ်ပြီ၊ ပုရိမသို့တိ ဧတ္ထာတိ-ဟူသော ဤပါဌ်၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော-ဤနည်းပင်တည်း။

၁၈၀။ ဝဝတ္ထိတာ သမ္ဘိန္နာတိ ဧတ်-ဝဝတ္ထိတာ သမ္ဘိန္နာဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ သဘာဂ ဝိသဘာဂါနမေဝ-သဘာဂ ဝိသဘာဂအာပတ်တို့၏သာ၊ ပရိယာယဝစန်-ပရိယာယ်ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။

တတ္ထ အန္တရာ ၊ပေ၊ အတ္ထော။ ။ထိုပါဠိမျှားတွင် ဆက်သက၌ "ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ပရိဝသန္တော အန္တရာ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ ပရိမာဏာယော အပဋိစ္ဆန္နာယော"ဟု ရှိ၏၊ ထို၌ (မည်ရွေ့ မည်မျှဟု) အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို "ပရိမာဏာ"ဟုလည်းကောင်း, ညဉ့်မဖုံးထားအပ်သည်ကို "အပဋိစ္ဆန္နာ"ဟုလည်းကောင်း ဆိုသည်။

ပစ္ဆိမသို့ ၊ပေ၊ ဧသေဝ နယော။ ။ထို့နောက် မာနတ္တသတ္တ၌ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံယောဇနိယသင်္ခါးပြီး၍ မဖုံးထားမီ (ထိုနေ့၌ပင်) လူထွက်၏၊ တစ်ဖန် ရဟန်းပြုပြီးသော် ဒေသနာမပြောဘဲ ထိုအာပတ်တို့ကို ဖုံးထား၏၊ ထိုအာပတ်များသည် တစ်မျိုးတည်းသာဖြစ်သော်လည်း မူလရဟန်းဘဝ၌ သင့်ခိုက် "ပုရိမသို့ အာပတ္တိကွန္ဒေ"ဟု ဆို၍ လူထွက်ပြီးမှ ပြန်ဝတ်သောအခါ, ထိုအာပတ်မှ မထသေးသည့်အတွက် "ပစ္ဆိမသို့ အာပတ္တိကွန္ဒေ"ဟု ဆိုသည်။

ဝဝတ္ထိတာ သမ္ဘိန္နာ။ ။ပါဠိတော်ဝယ် "ဒွေ ဘိက္ခု"မရောက်မီ "ဝဝတ္ထိတာ အပဋိစ္ဆာ ဒေတွာ, သမ္ဘိန္နာ အပဋိစ္ဆာဒေတွာ"ဟု ရှိ၏၊ ထိုတွင် "ဝဝတ္ထိတာ-အခြားအာပတ်တို့နှင့် မရောအောင် ပိုင်းခြားကန့်သတ်အပ်ကုန်"ဟူသည် သဘာဂါ-(သုက္ကဝိသဋ္ဌိချည်း စသည်ဖြင့်) သဘောတူသော အာပတ်များပင်တည်း၊ "သမ္ဘိန္နာ-ရောစပ်အပ်ကုန်"ဟူသည် ဝိသဘာဂါ-(သုက္ကဝိသဋ္ဌိ, ကာယသံသဂ္ဂ စသည်ဖြင့်) သဘောမတူဘဲ ရောစပ်အပ်သော အာပတ်များတည်း၊ ထို့ကြောင့် "သဘာဂ ၊ပေ၊ ဝစနံ"ဟု ဆိုသည်။

ဒွေ ဘိက္ခုဝါရေကဒသကာဒိကထာ

၁၈၁။ တတော-ထိုပါဋိမှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဋိစ္စာဒေ တိ-၏။ တသ္မိံ-ထိုရဟန်း၌၊ ပဋိပတ္တိဒဿနတ္ထံ-ကျင့်ရပုံကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဒွေ. ဘိက္ခူတိ အာဒိ-ဒွေ ဘိက္ခု အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တတ္ထ-ထိုပါဋိရပ်၌၊ မိဿကံတိ-ကား၊ ထုလ္လစ္စယာဒီဟိ-ထုလ္လစ္စဉ်း အစရှိသည်တို့နှင့်၊ မိဿက-ရောနှောသောအာပတ်သို့၊ (အာပန္နာ ဟောန္တိ၌စပ်၊) [ထုလ္လစ္စယာဒီဟိ မိဿကံတိ ဧကဝတ္ထုမှိ ပဗ္ဗဘာဂေ အာပန္နထုလ္လစ္စယ ဒုက္ကဋေဟိ မိဿကံ၊-သာရတ္ထ၊] သုဒ္ဓကံတိ-ကား၊ သံဃာဒိသေသ-ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ လဟုကအာပတ္တိကွန္ဓမေဝ-လဟုကအာပတ်အစုသို့သာ၊ (အာပန္နာ ဟောန္တိ၌ စပ်။)

၁၈၄။ တတော-ထိုစကားရပ်မှ၊ ပရံ-၌၊ အဝိသုဒ္ဓ ဝိသုဒ္ဓဘာဝ ဒဿနတ္ထं-မစင်ကြယ်သူ၏အဖြစ်, စင်ကြယ်သူ၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဣဓ ပန ၊ပေ၊ သံဃာဒိသေသောတိ အာဒိ-ဣဓ ပန ၊ပေ၊ သံဃာဒိသေသော အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထို ဣဓ ပန အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ဗျဉ္ဇနတောဝါ-သဒ္ဒါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပါယတောဝါ-အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုတ္တာနံ နာမ-မပေါ်လွင်သည်မည်သော၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော ပုဒ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တဗ္ဗ-ထိုစကားရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတော-ဤစကားရပ်မှ၊ ပဋ္ဌေ-ရှေး၌၊ အဝုတ္တဗ္ဗ-မဆိုအပ်သော စကားရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဇ္ဇ-အလုံးစုံသောစကားကို၊ ပါဋိအနုသာရေနေဝ-ပါဋိတော်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-သိထိုက်၏၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

သမုစ္စယက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

တတော ပရံ အဝိသုဒ္ဓ ၊ပေ၊ ဝုတ္တံ။ ။ဒွေ ဘိက္ခုဝါရများ၏ နောက်၌ "ဣဓ ပန ၊ပေ၊ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ၊ ပရိမာဏံပိ ၊ပေ၊ သော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အဝိသုဒ္ဓေါတာဟိ" စသည်ဖြင့် အဝိသုဒ္ဓဖြစ်ပုံ, ဝိသုဒ္ဓဖြစ်ပုံတို့ကို သမုစ္စယက္ခန္ဓကဆုံးသည့်တိုင်အောင် ပြထား၏၊ ထို၌ "အာပတ္တိယော"ဟု ဗဟုဝုစ်ဆိုပြီးနောက် "ပရိမာဏံပိ"စသည်ဖြင့် ဧကဝုစ်ဆိုရာ၌ ဇာတျာပေက္ခ နည်းအားဖြင့် ဆိုသည်ဟုလည်းကောင်း, "ပရိမာဏ-အတိုင်းအရှည်ရှိအောင်"ဟု ကြိယာ ဝိသေသနကို ညွှန်ပြသည်ဟုလည်းကောင်း, သာရတ္ထ၌ နှစ်နည်းဖွင့်၏။

သမုစ္စယက္ခန္ဓက။ ။သံဃာဒိသေသာနံ ပရိဝါသဒါနာဒိ သဇ္ဇဝိနိစ္ဆယာသ သမုစ္စယတ္ထာ ပနေသ သမုစ္စယက္ခန္ဓကောတိ ဝုတ္တော-သံဃာဒိသေသ်အာပတ်တို့၏အတွက် ပရိဝါသ်ပေးရခြင်းစသော အားလုံးသော အဆုံးအဖြတ်တို့ကို ပေါင်းစု၍ ပြရာ၏အဖြစ်ကြောင့် ဤခန္ဓကကို သမုစ္စယက္ခန္ဓကဟု ဆိုအပ်၏။-ဝိမတိ။

သမုစ္စယက္ခန္ဓအဋ္ဌဝ်ပြီး၏။

၄။ သမထကွန္ဒက

[သမထတို့ကိုပြရာ သိက္ခာပုဒ်တော်အစု။]

သမ္မုခါဝိနယကထာ

၁၈၆,၇။ သမထကွန္ဒကေ-၌၊ (အတ္ထော ၆ဝ် ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂလောတိ အာဒိနိ-အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂလော အစရှိကုန်သော၊ ဆ-ခြောက်ပါးကုန်သော၊ မာတိကာပဒါနိ-မာတိကာပုဒ်တို့ကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ-ချထားတော်မူပြီး၍၊ အဓမ္မဝါဒီ ၊ပေ၊ သညာပေတိတိ အာဒိနာ-အဓမ္မဝါဒီ ၊ပေ၊ သညာပေတိ အစရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရော-အကျယ်ကို၊ ဝါ-အကျယ်ဝေဖန်ကြောင်း ဝိဘင်းကို၊ ဝုတ္တော-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဓတ္ထ-ထိုအကျယ်ဝေဖန်ကြောင်း ဝိဘင်း၌၊ သညာပေတိတိ-ကား၊ ကာရဏာပဋိရူပကာနိ-အတုအယောင်ဖြစ်သော အကြောင်းတို့ကို၊ ဝတ္ဘာ-ပြော၍၊ ပရိတောသေတ္ဘာ-နှစ်သက်စေ၍၊ ဇနာပေတိ-သိစေ၏၊ နိဗ္ဗာပေတိတိ-ကား၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ သော-ထိုဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ အတ္ထံ-ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ နိဗ္ဗာယတိ-ရှု၏၊ သြလောကေတိ-ကြည့်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ ရှုကြည့်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရောတိ-ပြု၏။

သမ္မုခါဝိနယော။ ။ဝိနေတိ ဧတေနာတိ ဝိနယော-အဓိကရဏ်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သော သမထ၊ သမ္မုခါ-သံယ ဓမ္မ ဝိနယ ပုဂ္ဂလတို့၏ မျက်မှောက်၌၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်သော၊ ဝိနယော-ဝိနည်းတည်း၊ သမ္မုခါဝိနယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို ပါတိမောက်ဘာသာ ဦးကာ အဓိကရဏသမထအခန်း၌ ပြထားပြီ၊ ယောဇနာ၌ကား- "ပရမ္မုခံ ဝိနေတိ ဝိနာသေတီတိ ဝိနယော၊ ပရမ္မုခံ ဝိနေတိ ဝိနာသေတိ အနေနာတိဝါ ဝိနယော၊ (ဝိနယကမ္မံ၊) သံယဓမ္မဝိနယ ပုဂ္ဂလာနံ သမ္မုခါ ဒါတဗ္ဗော ဝိနယော သမ္မုခါဝိနယော"ဟု ဖွင့်လေသည်။

သညာပေတိ။ ။အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က သိစေသောအရာဖြစ်သောကြောင့်, မတရားသဖြင့် သိစေရမည်ဖြစ်ရကား "ကာရဏာပဋိရူပကာနိဝတ္ဘာ-အကြောင်းတု အကြောင်းယောင်တို့ကို ဆိုမ၍"ဟု ထည့်၍ ဖွင့်သည်၊ တောသေတ္ဘာကား "သညာပေတိ"၌ "သံ"၏ ကောင်းစွာဟူသော အနက်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ခြင်းတည်း။ [သညာပေတိတိ ဣဒေ သံသဒ္ဒုပပဒေါ ဥသဒ္ဒေါ တောသနဝိသိဋ္ဌေ အဝဗောဓနေ ဝတ္တတိတိ အာဟပရိတောသေတ္ဘာ ဇနာပေတိတိ၊- ဒီကာ၊ ဤဒီကာ အလို "သညာပေတိ-ကောင်းစွာသိစေ၏၊ ဝါ-နှစ်သက်စေ၍ သိစေ၏"ဟု ပေး။]

နိဗ္ဗာပေတိ။ ။နိပုဗ္ဗ ဗျေဓာတ်သည် "သြလောကန"အနက်မဟာဟု သိစေလို၍ "သြလောကေတိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "ယထာ ၊ပေ၊ ဧဝံ ကရောတိ"ကား ဏာပေပစ္စည်း၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းတည်း၊ မှန်၏- ကြည့်စေခြင်းနှင့် ကြည့်အောင်ပြုခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်တူပင်တည်း၊ "နိဗ္ဗာပေတိ-သူပြောလိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကြည့်စေ၏"ဟု ပေးပါ။

ပေကွေ့တိ အနုပေကွေ့တိတိ-ကား၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ သော - ထိုဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ အတ္ထံ - ထိုဒုနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ပေကွေ့တိ စေဝ-ရှေးဦးစွာလည်း ရှု၏၊ ပုနပ္ပုနံ စ-အဖန်ဖန်လည်း၊ ပေကွေ့တိ-ရှု၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ ရှေးဦးစွာ ရှုလောက်, အဖန်ဖန်ရှုလောက်အောင်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ကရောတိ-ပြုအံ့၊ [ဤ၌လည်း "ယထာ ၊ပေ၊ ဧဝံ ကရောတိ"ဖြင့် ကာရိတ် ပစ္စည်းအနက်ကို ဖွင့်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ပေကွေ့တိ အနုပေကွေ့တိ"ဟု ကာရိတ်နှင့် တကွ ရှိရမည်၊ ပုနပ္ပုနံကား အနု၏ အဖွင့်တည်း။] ဒဿေတိ အနုဒဿေတိတိ-ဒဿေတိ အနုဒဿေတိဟူသော သဒ္ဒါတို့သည်၊ တေသညေဝ-ထိုပေကွေ့တိ, အနုပေကွေ့တိဟူသော သဒ္ဒါတို့၏ပင်၊ ပရိယာယဝစနာနိ-ပရိယာယ်သဒ္ဒါတို့တည်း။ ["-တေသညေဝ-ထိုပေကွေ့တိ, အနုပေကွေ့တိသဒ္ဒါတို့ကိုပင်၊ ပရိယာယဝစနာနိ-ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောသော သဒ္ဒါတို့တည်း"ဟုသော်လည်း ပေး။] အဓမ္မေန ဝူပသမ္မတိတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သော-ထိုအဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓမ္မမေဝ-မဟုတ်မမှန်သော သဘောကိုပင်၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော-ဟုတ်မှန်သော သဘောတည်း၊ ဣတိ အာဒိနာ-ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ မောဟေတွာ-တွေဝေစေ၍၊ ဝါ-လှည့်ပတ်၍၊ ဒဿေတိ-မြင်စေ၏၊ ဝါ-ပြ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဓမ္မေန-ဖြင့်၊ ဝူပသမ္မတိနာမ-မည်၏။

၁၈၈။ ဓမ္မေန ဝူပသမ္မတိတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဓမ္မဝါဒီ-ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မမေဝ-ဟုတ်မှန်သော သဘောကိုပင်၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော-ဟုတ်မှန်သော သဘောတည်း၊ ဣတိ အာဒိနာ-ဤသို့ အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အမောဟေတွာ-မတွေဝေစေမူ၍၊ ဝါ-မလှည့်ပတ်မူ၍၊ ဒဿေတိ-မြင်စေ၏၊ ဝါ-ပြ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဓမ္မေန-ဖြင့်၊ ဝူပသမ္မတိနာမ-မည်၏။

ပေကွေ့တိ။ ။ပဝုတ္တ ဣဿရဓာတ်သည် ဒဿနအနက်ကို ဟော၏။ ဒဿေတိ၌လည်း ကာရိတ်ဏေပစ္စည်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဒဿေတိ အနုဒဿေတိ"ကိုပင် "ပေကွေ့တိ အနုပေကွေ့တိ" တို့၏ ပရိယာယ်ဖြစ်သော သဒ္ဒါတို့တည်း-ဟု ဆိုသည်။

ပရိယာယဝစနာနိ။ ။ပရိယာယဝစနာနိတိ ဝေါစနသဒ္ဒါ၊ အတ္ထော ပရိဗျတ္တိ အယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ဣမေတိတိ ပရိယာယာနိ၊ တာနိယေဝ ဝစနာနိ ပရိယာယဝစနာနိ-ယောဇနာ၊ ပရိယာယ၌ ပရိပုဗ္ဗ ဣဓာတ်, ပရိကို ပရိဗျတ္တိ ဟု ဖွင့်သည်၊ အခြားနေရာ၌ကား ဝေါစနံကို ဝိဂြိုဟ်ပြုသောအခါ "ဧကသ္မိယေဝ အတ္ထေ ဝိဝိဓံ ဝစနံ ဝိဝစနံ၊ ဝိဝစနမေဝ ဝေါစနံ"ဟု ပြု၏။ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် "ဧကသ္မိယေဝ အတ္ထေ ပရိ (ပုနပ္ပုနံ) အယတိ ပဝတ္တတိတိ ပရိယာယော-အနက်တစ်ခုတည်း၌ အဖန်ဖန်ဖြစ်တတ်သော သဒ္ဒါ"ဟု ပြုလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်၊ ဤသို့ ကြံလျှင် ဝေါစနနှင့် အနက်တူ၏။ [ပရိ+ဣဓာတ်, ဏပစ္စည်း၊ အာဒ် ဝုဒ္ဓိပြု။]

သတိဝိနယကထာ

၁၉၅။ ပဠိမာန ၊ပေ၊ ဒါနာနိတိ ဧတ္ထ-ပဠိမာနိ ၊ပေ၊ ဒါနာနိဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သုဒ္ဓသ-စင်ကြယ်သော၊ အနာပတ္တိကသ-အာပတ်မရှိသော ရဟန္တာအား၊ ဒါန်-ပေးရခြင်းသည်၊ ဧကံ-တစ်ပါးသော အဂ်ါတည်း၊ အနုဝဒိတသ-စွပ်စွဲအပ်သော ရဟန္တာအား၊ ဒါန်-ပေးရခြင်းသည်၊ ဧကံ-တည်း၊ ယာစိတသ-သတိဝိနည်းကို တောင်းသော ရဟန္တာအား၊ ဒါန်, ဧကံ၊ သံဃေန-သံဃာသည်၊ ဝါ-သံဃာကို၊ ဒါန်, ဧကံ၊ ဓမ္မေန-ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုဖြင့်၊ သမဂ္ဂဒါနံ-ညီညွတ်သော သံဃာသည် ပေးရခြင်းသည်၊ (ညီညွတ်သော သံဃာက ပေးရခြင်းသည်၊) ဧကံ-တည်း၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ ပဠ-ငါးပါးသော အဂ်ါတို့သည်၊ (ဟောန္တိ) ပန-ဆက်၊ ဧတာနိ-ဤငါးပါးသော အဂ်ါတို့ကို၊ ဧကေကအင်္ဂဝသေန-တစ်ပါး တစ်ပါးသော အဂ်ါ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိ လဗ္ဘန္တိ-မရအပ်ကုန်၊ (အဂ်ါငါးပါး ပေါင်းမိမှ ရနိုင်သည်-ဟူလို၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတံ-ဤပဠိမာနိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော စကားရပ်သည်၊ ဒေသနာမတ္တမေव-ဒေသနာမျှသာတည်း၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ပဠင်္ဂသမန္နာဂတံ-ငါးပါးသော အဂ်ါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သတိဝိနယဒါနံ-သတိဝိနည်းကို ပေးခြင်းသည်၊ ဓမ္မိကံ-တရားရှိ၏၊ ဝါ-တရားနှင့် လျော်၏၊ ဣတိ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ-ဤပဠိမာနိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ စ-ဆက်၊ တတ္ထ-ထိုပဠိမာနိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အနုဝဒ္ဓန္တိ-ကား၊ စောဒေန္တိ-စောဒနာကြကုန်၏၊ သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ ဥတ္တာနမေव-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာ။

ပန-ဆက်၊ အယံ သတိဝိနယော-ဤသတိဝိနည်းကို၊ ခီဏာသဝေ သေဝ-ရဟန္တာအားသာ၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ အညဿ-ရဟန္တာမှအခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အန္ဓမသော-အထက်ဆုံးဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အနာဂါမိနောပိ-အနာဂါမ်အားသော်မှလည်း၊ (ဝိသဒ္ဒါ သမ္ဘာဝနာ၊) နဒါတဗ္ဗော)-မပေးထိုက်၊ စ-ဆက်၊ သော-ထို သတိဝိနည်းကို၊ အညေန-အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စောဒိယမာနသေဝ-စောဒနာအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော ရဟန္တာအား၊ (ဒါတဗ္ဗော၊) အစောဒိယမာနဿ-မစောဒနာအပ်သော ရဟန္တာအား၊ နဒါတဗ္ဗော၊) စ ပန-

---

သတိဝိနယဿ။ ။သတိဝေပုလ္လပ္ပတ္တဿ ခီဏာသဝဿ ဒါတဗ္ဗော ဝိနယော သတိဝိနယော၊-သာရတ္တ၊ ခီဏာသဝဿ ဝိပုလသတိ နိဿာယ ဒါတဗ္ဗော ဝိနယော (စောဒနာဒိ အသာရုပ္ပါနံ ဝိနယနုပါယော) သတိဝိနယော၊-ဝိမတိ၊ ဤဝိမတိအလို "သတိ နိဿာယ ဒါတဗ္ဗော ဝိနယော သတိဝိနယော"ဟု ပြု။ စောဒနာခြင်း အစရှိသော မလျောက်ပတ်သော အရာတို့ကို ဝယ်ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ "သမထ"ကိုဝင် "ဝိနယ"ဟု ခေါ်သည်၊ အကျယ်အဓိပ္ပာယ်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။

ထပ်၍ ဆက်ဦးအံ့၊ တသို့-ထို သတိဝိနည်းကို၊ ဒိန္နေ-ပေးအပ်ပြီးသော်၊ စောဒကသ-စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကထာ-စောဒနာကြောင်းစကားသည်၊ နှ ရှုဟတိ-မတက်ရောက်၊ (အထမမြောက်)၊ စောဒေန္တောပိ-စောဒနာပါသော်လည်း၊ (အာပဇ္ဇတိ၌ စပ်၊) အယံ-ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ သတိဝိနယလဒ္ဓေါ-ရအပ်ပြီးသော သတိဝိနည်းရှိသော၊ ဝါ-သတိဝိနည်းကို ရထားသော၊ ခီဏာသဝေါ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ တုယ့်-သင် စောဒက၏၊ ကထံ-စောဒနာကြောင်းစကားကို၊ ဂဟေဿတိ-ယူတော့လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာပသာဒေတဗ္ဗတံ-ခြိမ်းခြောက်ဝေါက်ငမ်းထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဝါ-ဖယ်ရှားထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။

***

အမှုဌဝိနယကထာ

၁၉၆။ ဘာသိတပရိကန္တံတိ-ကား၊ ဝါစာယ-နှုတ်ဖြင့်၊ ဘာသိတံ-ပြောဆိုအပ်သည်၊ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်၊ ပရိကန္တံ-လွှမ်းမိုး၍ ပြုအပ်သည်၊ (ဟောတိ-၏၊)

ဘာသိတ ပရိကန္တံ။ ။"ပရိကန္တံ"၏ နေရာ၌ "ပရိကတံ"ဟုရှိလျှင် ကောင်း၏၊ ထိုပုဒ်များသည် ကရိုဏ်းကိုင်ဝဲသော ပုဒ်များဖြစ်၍ "ဝါစာယ ကာယေန"ဟု ထည့်သည်၊ ကာယေန၏ နောက်၌ စာအမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း "ပရိကတံ ပရိဏ္ဏာမိတ္တာ ကတန္တိ အတ္ထော"ဟု ရှိသင့်သည်၊ ပရိကို "ပရိဏ္ဏာမိတ္တာ"ဟုဖွင့်၍ ကတ်ကို ကတ်အတိုင်းပင်ထားသည်၊ ယောဇနာ၌ကား- "ပရိကန္တံ" ပုဒ်ကို အတည်ပြု၍ "ပရိဏ္ဏာမေတ္တာ ကတန္တိ ဣမိနာ ပရိဏ္ဏာမတိတိ ပရိဏ္ဏန္တံ၊ ပရိဏ္ဏန္တံ ဟုတ္တာ ကတံ ပရိဏ္ဏန္တံတိ ဝစနတ္ထော ဒဿေတိ"ဟု တွေ့ရ၏၊ စာပျက်နေဟန်တူသည်။

ပါဠိတော်။ ။ပါဠိတော်၌ "ဥမ္မတ္တကော-ရူးသည်၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတော-ပြုအပ်သော စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-၏"ဟု ပေး၊ ဝိပရိယာသသည် ဝိ, ပရိ, အသဒ္ဒတ်ဖြစ်၍ ဝိပလ္လာသနှင့် ပုဒ်ရင်းအားဖြင့် တူ၏။ ဥမ္မတ္တကေန-သော၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန-သော၊ တေန-ထိုဂဠုရဟန်းသည်၊ ဗဟု-များစွာသော၊ အဿာမဏကံ-ရဟန်းတို့၏အမှုအရာ မဟုတ်သောအလုပ်ကို၊ အဒ္ဓါစိဏ္ဏံ-လွန်ကျူး၍ ကျင့်အပ်သည်၊ ဘာသိတပရိကန္တံ-နှုတ်ဖြင့်လည်း ပြောဆိုအပ်, ကိုယ်ဖြင့်လည်း လွှမ်းမိုး၍ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏"ဟု ပေးပါ။

ထို့နောက် "ဂဠံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဥမ္မတ္တကေန-အရူး၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန-စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ပြုအပ်သော၊ အဒ္ဓါစိဏ္ဏေန-လွန်ကျူး၍ပြုအပ်သော အကျင့်ကြောင့်၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ စောဒေန္တိ-စောဒနာကြကုန်၏"ဟု ပေး။ [ဂဠံ ဘိက္ခုံ ၊ပေ၊ စောဒေန္တိတိ ဧတ္ထ ပန ဥမ္မတ္တကဿ ဣဒံ ဥမ္မတ္တကံ အာစိဏ္ဏံ၊ တဒေဝ စိတ္တဝိပရိယာသေန ကတံတိ စိတ္တဝိပရိယာသကတံ၊ တေန ဥမ္မတ္တကေန စိတ္တဝိပရိယာသကတေန အဒ္ဓါစိဏ္ဏေန အနာစာရေန အာပန္နာယ အာပတ္တိယာ ဂဠံ ဘိက္ခုံ စောဒေန္တိတိ ဧဝမတ္ထော ဒဋ္ဌော၊-ဝိမတိ။]

ပရိကၠမိတ္တာ-လွှမ်းမိုး၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ (ဟောတိ၊) ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ သရတာယသ္မာ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိတာတိ ဧတ္ထ-သရတာယသ္မာ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိတာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အာယသ္မာ-အရှင်သည်၊ ဧဝရူပိ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတာ-ရောက်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) သရတု-အမှတ်ရပါလော၊ အာယသ္မာ-သည်၊ ဧဝရူပိယာ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိယာ-သို့၊ (အာပဇ္ဇိတာ-ရောက်ပြီးသည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ သရတု-အမှတ်ရပါလော၊) ဣတိ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ အတ္ထော၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အာပဇ္ဇိတ္တာတိ-ဟူ၍၊ ပါဠော-ပါဠိတော်ပါဋ္ဌသည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏၊) တဿ-ထိုအာပဇ္ဇိတ္တာဟူသော ပါဋ္ဌ၏၊ အတ္ထော-အနက်ကား၊ အာယသ္မာ-အရှင်သည်၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-အာပတ်သို့ရောက်ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ တံ အာပတ္တိ-ထိုအာပတ်ကို၊ သရတု-အမှတ်ရပါလော၊ ဣတိ-ဤကဲ့သို့အနက်။ [ဤစာသွားမျိုးသည် "နာဘိဇာနာမိ သဗ္ဗိစ္ဆ ပါဏာ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ (ဝေါရောပေတွာ)"ဟူသော အဂ္ဂိလိမာလပရိတ်ကြီးပါဠိနှင့် သဘောတူပင်တည်း၊ အမှုဌ ဝိနယ၏ အကြောင်းအရာကို ပါတိမောက်သာဘာဋ္ဌိကာ ကြည့်ပါ။]

အာယသ္မာ ၊ပေ၊ အာပန္နိတ္တာ။ ။ဧဝရူပိ အာပတ္တိကို "ဧဝရူပိယာ အာပတ္တိယာ"ဟု ဖွင့်သည်၊ အာပဇ္ဇိတာ၌ အာပုဗ္ဗ ပဒဓာတ်, ဒိဝါဒိယပစ္စည်း, တုပစ္စည်းဖြစ်၍ တုပစ္စည်းနှင့် ယှဉ်ရာဝယ် "ယု ဣ ဣ တုမှိ, ပစ္စည်းပြီ, ဆဋ္ဌိက် နေစေ"ဟူသော သဒ္ဒထုံစံအရ ဆဋ္ဌိက်ဖြင့် ဖွင့်ခြင်းတည်း၊ ပါဠိတော်၌မူ တုပစ္စည်းယှဉ်ရာ၌ ဆဋ္ဌိက် မမြဲသောကြောင့် "ဧဝရူပိ အာပတ္တိ"ဟု ဒုတိယာက်ဖြင့် ထားသည်၊-(ယောဇနာ။)

* *

ယေဘုယျသိကာကထာ

၂၀၂။ သေယျယျသိကာယ ဝူပသမေတုံတိ.ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ယသ္မာ ကိရိယာယ-အကြင် စာရေးတံကိုယူစေခြင်း အမှုအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မဝါဒိနော-ဓမ္မဝါဒီတို့သည်၊ ပဟုတရာ-သာ၍များကုန်၏။ ဧသော-ဤဓမ္မဝါဒီတို့၏ များကြောင်းဖြစ်သော စာရေးတံကိုယူစေခြင်း အမှုအရာသည်၊ ယေဘုယျသိကာနာမ-မည်၏။

ယေဘုယျသိကာ။ ။ဓမ္မဝါဒိနံ ယေဘုယျဘာဝသမ္ဘာဒိကာ ကိရိယာ ယေဘုယျသိကာတိ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ သကာရာဂမသဟိတော ဣကပစ္စယန္တော ယံ သဒ္ဒေါတိ ဒသ္သေတုံ အာဟ ယသ္မာတိ အာဒိ၊ တတ္ထ ယသ္မာ ကိရိယာယာတိ ဝုဋ္ဌကဝိဝဋ္ဌကာဒိနာ သလာကဂ္ဂါဟာပကကိရိယာယ။-ယေဘုယဘာဝံ နိဿိတသမထကိရိယာ ယေဘုယျသိကာတိ (များသည်၏အဖြစ်ကိုမှီ၍ သမထကိုပြုခြင်းသည် ယေဘုယျသိကာမည်၏ဟု) ဧဝံ ယေဘုယျသိကာ သဒ္ဒသ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဧဝဉ္စိ အယံ အဓိကရဏသမထောနာမ ဟောတိ။-ဝိမတိ။

၂၀၄။ အဓမ္မိကသလာကဂ္ဂဟေသု-တရားနှင့် မယှဉ်သော စာရေးတံကို ယူစေခြင်းတို့၌၊ သြရမတ္တကံတိ-ကား၊ ပရိတ္တံ-နည်းသော၊ အပ္ပမတ္တကံ-နည်းသောအတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ဘဏ္ဍာနမတ္တမေဝ-ငြင်းခုံခြင်းမျှသည်သာ၊ (ဟောတိ-ဖြစ်အံ့၊) နု စ ဂတိဂတံတိ-ကား၊ ဒွေတယော (ဒွိတ္တယော)-၂ ကျောင်း, ၃ ကျောင်းကုန်သော၊ အာဝါသေ-ကျောင်းတို့သို့ နု ဂတံ-မရောက်သည်(ဟောတိ-အံ့၊)ဝါ-တစ်နည်း၊ တတ္ထ တတ္ထေဝ-ထိုထိုအဓိကရုဏ်းဖြစ်ရာ ကျောင်းတိုက်၌ပင်၊ ဒွတ္တိကွဒ္ဒုတ်-နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်၊ အဝိနိစ္ဆိတံ-မဆုံးဖြတ်အပ်သေးသည်၊ (ဟောတိ-အံ့၊) နု စ သရိတသာရိတံတိ-ကား၊ ဒွတ္တိကွဒ္ဒုတ်-နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ-ထိုအဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ဖက် ရဟန်းတို့သည်၊ သယံ-မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၊ သရိတံဝါ-အမှတ်ရအပ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ အညေဟိ-အခြားရဟန်းတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ သာရိတံဝါ-အမှတ်ရစေအပ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ နု ဟောတိ-မဖြစ်အံ့၊ ဇာနာတီတိ-ကား၊ သလာကံ-ကို၊ ဂါဟေန္တော-ယူစေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓမ္မဝါဒီ-အဓမ္မဝါဒီတို့သည်၊ ဗဟုတရာ-သာ၍များကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနာတိ-အံ့၊ အပ္ပေဝနာမာတိ-ကား၊ ဣမိနာ နိဟာရေန-ဤနည်းအားဖြင့်၊ (ဂုဏ္ဍကစာရေးတံယူနည်း, ဝိဝဋ္ဋကစာရေးတံယူနည်းအားဖြင့်) သလာကာယ-စာရေးတံကို၊ ဝါ-မဲကို၊ ဂါဟိယမာနာယ-ယူစေအပ်သော်၊ အဓမ္မဝါဒိနော-အဓမ္မဝါဒီတို့သည်၊ ဗဟုတရာ-သာ၍များကုန်သည်၊ အပိနာမ အသု-ဖြစ်ကုန်တန်ရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ အသ-ထိုဓမ္မဝါဒီ စာရေးတံယူစေသော ရဟန်း၏၊ အယံ အဗ္ဗောသယော-ဤအလိုသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့၊ အပရေသု-တစ်ပါးကုန်သော၊ ဒွိသုပိ-၂ ပါးသော အကြောင်းတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ဤနည်းပင်တည်း။ [ဒွိသု အရ "ဇာနာတိ သံယော ဘိဇ္ဇိသတိ၊ အပ္ပေဝနာမ သံယော ဘိဇ္ဇေယ္ယ"တို့ကို ယူ။]

သြရမတ္တက။ ။"သြရ"သဒ္ဒါသည် ဤဘက်ဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ ဤဘက်ဟူသည်လည်း အကြီးအကျယ်ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်း၏ ဤဘက်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ပရိတ္တံ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံကား "သြရ"နှင့် "မတ္တ"ကို ပေါင်း၍ဖွင့်ပြသော သံဝဏ္ဏနာတည်း၊ ဘဏ္ဍာနမတ္တမေဝ၌ ဧဝဖြင့် အဓိကရုဏ်းဟု ခေါ်ရလောက်အောင် မကြီးကျယ်ဟု ကန့်သည်။

ဂတိဂတံ။ ။ဂန္ဓဗ္ဗာတိ ဂတိယော-ရောက်ထိုက်သော ကျောင်းတိုက်တို့၊ ဂတိယော+ဂတံ ဂတိဂတံ-ရောက်ထိုက်သော ၂-ကျောင်းတိုက်, ၃-ကျောင်းတိုက်တို့သို့ရောက်သော အဓိကရုဏ်း၊ ဒုတိယနည်း၌ကား- "ဂန္ဓဗ္ဗာ-ရောက်ထိုက်သော တရားဆုံးဖြတ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အထံတည်း၊ ဂတိ-ထံ၊ ဂတိ+ဂတံ ဂတိဂတံ-ရောက်ထိုက်သော တရားဆုံးဖြတ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အထံသို့ရောက်ပြီးသော အဓိကရုဏ်း"ဟု ကြံပါ၊ ယောဇနာ၌ တစ်မျိုးကြံလေသေး၏။

အဓမ္မေန ဂဏ္ဍန္တိ-ကား၊ အဓမ္မဝါဒိနော-တို့သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ စာရေးတံကို ၂-ချောင်း, ၂-ချောင်းယူကုန်လတ်သော်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဗဟူ-များကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ-ဖြစ်ကုန်လိမ့်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ဒွေ ဒွေ-၂ ချောင်း, ၂-ချောင်းကုန်သော၊ သလာကာယော-တို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ-ယူကြကုန်အံ့၊ [စာရေးထားသော ဒုတ်တံတို့ကို "သလာကာ"ဟု ခေါ်၏။ ယခုအခါ မဲလိပ်မျိုးပင်တည်း။] ဝဂ္ဂါ ဂဏ္ဍန္တိ-ကား၊ ဧဝံ-ဤ ၂-ပါးလျှင် တစ်ချောင်းကျ တစ်ချောင်းကျယူကုန်လသော်၊ ဓမ္မဝါဒိနော-တို့သည်၊ ဗဟူ-များကုန်သည်၊ နဘဝိဿန္တိ-မဖြစ်ကုန်လတံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ မညမာနာ-မှတ်ထင်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဝါဒိနော-ဓမ္မဝါဒီတို့သည်၊ ဧကံ-တစ်ချောင်းသော၊ ဓမ္မဝါဒိသလာကံ-ဓမ္မဝါဒီစာရေးတံကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ-ယူကုန်အံ့၊ နစ ယထာဒိဋ္ဌိယာ ဂဏ္ဍန္တိ-ကား၊ ဓမ္မဝါဒိနော-တို့သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ဖြစ်ပါလျက်၊ ဗလဝပက္ခ-အားရှိသူတို့၏ဘက်သို့၊ ဘဇိဿာမ-ကပ်ဝင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ အဓမ္မဝါဒိသလာကံ-အဓမ္မဝါဒီ စာရေးတံကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ-ကုန်၏။ (စိတ်က ဓမ္မဝါဒီစိတ်ရှိသော်လည်း များရာဘက်ကို ဝင်လို၍ အဓမ္မဝါဒီ စာရေးတံကို ယူကြကုန်၏။)

ဓမ္မိကသလာကဂ္ဂါဟေသု-တရားနှင့်ယှဉ်သော စာရေးတံကို ယူစေခြင်းတို့၌၊ အယမေဝ အတ္ထော-ဤအနက်ကိုပင်၊ ပရိဝတ္တေတွာ-ပြောင်းပြန်ပြန်၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏။ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ သလာကံ-ကို၊ ဂါဟေတွာ-ယူစေ၍၊ ဗဟုတရာ-သာ၍ များကုန်သော၊ ဓမ္မဝါဒိနော-တို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တေ-ထိုဓမ္မဝါဒီတို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ပြောဆိုကုန်၏။ ဧဝံ-ဤဓမ္မဝါဒီတို့ ပြောဆိုတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံ အဓိကရဏံ-ထိုအဓိကရုဏ်းကို၊ ဥပသမေတဗ္ဗံ-ငြိမ်းစေထိုက်၏။ ဧဝံ-ဤသို့ ငြိမ်းစေလတ်သော်၊ ယေဘုယ္ယသိကာယ-ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်၊ ဥပသန္တံ-ငြိမ်းအေးသည်၊ ဟောတိ-၏။ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ-ဤယေဘုယျသိကာကထာ၌၊ သခ်ေပေါ-အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရော ပန-အကျယ်သည်ကား၊ ပရတောပိ-နောက်၌လည်း၊ အာဂမိဿတိ-လာဦးလတ့ံ။ /[ဤခန္ဓကဋ္ဌပင် နောက် "တိဝိဓသလာကဂ္ဂါဟကထာ"၌လည်း လာလိမ့်ဦးမည်။]

တဿပါပိယသိကာကထာ

(ကြ) ၂၀၇။ အသုစိတိ-ကား၊ အသုစိဟိ-မစင်ကြယ်ကုန်သော၊ ကာယဝစီကမ္မေဟိ-ကာယက်, ဝစီက်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသည်၊ (ဟောတိ-အံ့၊) အလဇ္ဇီတိ-ကား၊ သဠိစ္စအာပဇ္ဇနာဒိနာ-သညာနှင့်တကွ စေတနာဖြင့်စေ့ဆော်၍ အာပတ်သို့

ရောက်ခြင်း အစရှိသော၊ အလဇ္ဇိလက္ခဏောန-အလဇ္ဇိလက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသည်၊ (ဟောတိ-အုံ့၊) သာနုဝါဒေါတိ-ကား၊ သဉ္ဇပဝါဒေါ-စွပ်စွဲခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်၊ (ဟောတိ-အုံ့၊) ဣတိ-ဤသို့၊ တိဏ္ဏံ-၃ ပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ အဂိါနံ-ဤအဂိါတို့၏၊ ဝသေန-အပြားအားဖြင့်၊-တိဏိ-၃ ပါးကုန်သော၊ ကရဏာနိ စ-ပြုခြင်းတို့ လည်းကောင်း၊ သံယေန-သည်၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန-ဟုတ်မှန် သောသဘောဖြင့်၊ သမဂ္ဂေန-ညီညွတ်သော သံယာဖြင့်၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ (ကရဏာနိ) စ-တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တဿပါပိယသိကာကမ္မဿ-ကို၊ ပဋ္ဌ-ငါးပါးကုန်သော၊ ကရဏာနိ နာမ-ပြုခြင်းတို့မည်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ["ပဋ္ဌိမာနိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မိကာနံ" ဟူသော ပါဠိတော်အရ ပဋ္ဌကရဏာဖြစ်သည်-ဟူလို၊] ဧတ္ထ-ဤ တဿပါပိယသိကံ၌၊ သော်သံ-ကြွင်းသောအစီအရင်သည်၊ တဇ္ဇနီယာဒီသု-တဇ္ဇနီယံ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ-သည်သာ။

ပန-ဆက်၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧတ္ထ-တဿပါပိယသိကကမ္မံဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဝစနတ္ထော-ဝစနတ္ထတည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ကသ္မာ)-အဘယ့်ကြောင့်၊ ဣဒံ-ဤကဲ့ကို၊ တဿပါပိယသိကကမ္မံတိ-ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ၌ စပ်၊) ပါပုဿန္တ

သေသမေတ္ထ ၊ပေ၊ ဝုတ္တနယမေဝ။ ။သေသမေတ္ထ တဇ္ဇနီယာဒီသု ဝုတ္တနယမေဝါတိ ဧတေန တဇ္ဇနီယာဒီသတ္တကမ္မာနိ ဝိယ ဣဒမ္ပိ တဿပါပိယသိကာကမ္မံ အသုစိဘာဝါဒိဒေါသယုတ္တသ္မာ, သံယသ စ ဝိနိစ္ဆယေ အတိဋ္ဌမာနသ္မာ ကတ္တဗ္ဗံ ဝိသုံ ဧကံ နိဂ္ဂဟကမ္မန္တိ ဒဿေတိ၊ ဧတ္ထသ္မိဉ္စိ နိဂ္ဂဟကမ္မေ ကတေ, သော ပုဂ္ဂလော "အဟံ သုဒ္ဓေါ"တိ အတ္တာနော သုဒ္ဓိယာ သာမဏေ သံယမဏ္ဍ ဩတရိတုံ, သံယောစသ္မာ ဝိနိစ္ဆယံ ဒါတုံ နလဘတိ၊ တံ ကမ္မကရဏမတ္တေနေဝ စ တံ အဓိကရဏံ ဝူပသန္တံ ဟောတိ။

ကထံ ပနေတံ ကမ္မံ ပဋ္ဌိပ္ပသန္နတီတိ၊ ကေစိ ပနေတ္ထ "သော တထာနိဂ္ဂဟိတော နိဂ္ဂဟိတောဝ ဟောတိ၊ ဩသာရဏံ နလဘတိ၊ တေနေဝ ပါဠိယံ ဩသာရဏာ နဝုတ္တာ"တိ ဝဒန္တိ၊ အညေပန "ပါဠိယံ နဝုပသမ္ပာဒေတဗ္ဗန္တိ အာဒိနာ သမ္ဘာဝတ္ထနသ္မာ ဝုတ္တတ္တာ သမ္ဘာဝတ္ထိတ္တာ. လဇ္ဇိဓမ္မေ ဩကၠန္တသ္မာ ဩသာရဏာ အဝုတ္တာပိ တဇ္ဇနီယာဒီသု ဝိယ နယတော ကမ္မဝါစံ ယောဇေတ္တာ ဩသာရဏာ ကာတဗ္ဗာ ဧဝါ"တိ ဝဒန္တိ၊ ဣဒံ ယုတ္တံ၊ တေနေဝ အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ "သစေ သီလဝါ ဘဝိဿတိ၊ ဝတ္တံ ပရိပူရေတ္တာ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိ လဘိဿတိ၊ နောစေ တထာ နာသိတကောဝ ဘဝိဿတိ"တိ။-ဝိမတိ။

ဣဒံ ဟိ ၊ပေ၊ ဝုစ္စတိ။ ။"ပါပုဿန္နတာယ"ဖြင့် "ဝိသေသန ပါပေါတိ ပါပိယော" ဟူသော ဝစနတ္ထကိုပြသည်၊ တဿပါပိယဿ+ကတ္တဗ္ဗံ တဿပါပိယသိကံ၊ ဤဝိဂြိုဟ်အရ အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသူ၏အပေါ်၌ ပြုထိုက်သောကံကို ရ၏၊ ဝိဂြိုဟ်ဝါကျတုန်းက ပါပိယ၏ ကံဟု အနက်ထူးကိုသိရပြီးဖြစ်သော်လည်း တဒ္ဓိတ် နိပ္ပန္နပြီးသောအခါ ဏိကပစ္စည်း၏ အနက် ဖြစ်သော ကံသာမည်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် "တဿ+ပါပိယသိကံ အဿပါပိယသိကံ"ဟု

တာယ-မျှားသော ယုတ်မာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပိယော-ပါပိယမည်သော၊ ယော ပုဂ္ဂလော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏၊) တဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အပေါ်၌၊ ကတ္တုဗ္ဗတော-ပြုထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿပါပိယသိကကမ္မံတိ-တဿပါပိယသိကက်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ [ဣဒံဟိ၌ "တိတိ ဝိတ္ထာရော"ဟု ယောဇနာ ဖွင့်၏။ ဆရာတို့ကား "ကတ္တုဗ္ဗတော ဝုစ္စတိ"ဟူသော အဖြေကိုကြည့်၍ "ဟိ (ကသ္မာ) ဣဒံ ကမ္မံ တဿပါပိယသိကကမ္မန္တိ ဝုစ္စတိ"ဟု ပုစ္ဆာဝါကျလုပ်၍ အနက်ပေးကြသည်။]

အလုတ္တာသမာသ် ဆင့်နိုင်သည်၊ တဿ-ထိုမျှားသော မကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပါပိယသိက-ပါပိယသိကက်တည်း၊ တဿပါပိယသိက်၊ သ-အာဝုံ၊ တဿ၌ သဝိဘတ် မကျေသော သမာသ်သာတည်း။ [တဿပါပိယသိကကမ္မန္တိ စ အလုတ္တာသမာသောယေဝ၊ တေနာဟ "ဣဒံဟိ"တိ အာဒိ၊-ဝိမတိ။]

ယောဇနာ။ ။"တဿပါပိယဿ+ကတ္တုဗ္ဗံ တဿပါပိယသိက်"ဟု ပြုလေသည်၊ ထို့နောက် ကမ္မံနှင့် ကမ္မဓာရည်းတွဲ၊ အချို့စာအုပ်တို့၌ "တဿပါပိယသိကာ"ဟု တွေ့ရ၏၊ ကမ္မံနှင့်မတွဲရာ၌ အဓိကရဏသမထခန်းဝယ် "တဿပါပိယသိကာ"ဟု ရှိခဲ့၏။ ကမ္မံနှင့်တွဲရာ၌ကား ယောဇနာ၌ ဤနေရာဝယ် "တဿပါပိယသိက်"ဟု နပုံလိန်ရှိ၏။

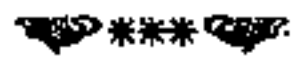

တိဏဝတ္ထာရကာဒိကထာ

၂၁ ၂။ ကက္ခဋ္ဌာယ ဝါ ဋ္ဌာယာတိ-ကား၊ ကက္ခဋ္ဌာဘာဝါယစေဝ-ကြမ်းတမ်းသည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝါ ဋ္ဌာဘာဝါယ စ-ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ [ဝါ ဋ္ဌာယာတိ ပါဏိလေ ဘျဒဏ္ဍာဒီဟိ ပဟာရဏာဝသေန ကက္ခဋ္ဌာဘာဝတ္ထာယ-အဂ္ဂိတ္ထိ၏ ဒုကနိပါတ် အဓိကရဏဝဂ် အဋ္ဌကထာ၊ ဤအလို ကက္ခဋ္ဌနှင့် ဝါ ဋ္ဌသည် ပရိယာယ်တည်း။] ဘေဒါယာတိ-ကား၊ သံယဘေဒါယ-သံယာကွဲပြားခြင်းငှာ၊ ("သံဝတ္ထေယျ-ဖြစ်ရာ၏"၌စပ်၊) သဗ္ဗေဟေဝ ဧကဗ္ဗန္ဓိ-ကား၊ ကသိစ-ဏာစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်း၏၊ ဆန္ဒ-ဆန္ဒကို၊ အနာဟရိတ္တာ-မဆောင်မူ၍၊ ဂိလာနေပိ-ဂိလာနတို့ကိုသော်မှလည်း၊ တတ္ထေဝ-ထိုအဓိကရဏ်း ငြိမ်းစေရာအရပ်သို့သာ၊ အာနေတ္တာ-ပင့်ဆောင်၍၊ ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ သန္ဓိပတိတဗ္ဗ-စည်းဝေးရာ၏၊ တိဏဝတ္ထာရကေန ဝူပသမေယျာ တိ ဇွေ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဣဒံ ကမ္မ-ဤကံကို၊ တိဏဝတ္ထာရကသဒိသတ္တာ-တိဏဝတ္ထာရကနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏဝတ္ထာရကောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဟိ-ခဲ့၊ ဂူထံ ဝါ-ကျင်ကြီးသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုသော်လည်း

ကောင်း၊ မုတ္တံ ဝါ-ကျင်ငယ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဃဋ္ဌိယမာနံ-ပုတ်ခတ်အပ်သော်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓတာယ-မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဓတိယထာ-နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ပန-အနွယ်၊ တိဏောပိ-မြက်တို့ဖြင့်၊ အဝတ္ထရိတ္တာ-လွှမ်း၍၊ သုပ္ပဋ္ဌာဒိတသ-ကောင်းစွာဖုံးထားအပ်သော၊ အသ-ထိုကျင်ကြီး၏၊ ဝါ-ထိုကျင်ငယ်၏၊ သော ဂန္ဓော-ထိုအနံ့သည်၊ နု ဘဓတိယထာ-မနှိပ်စက်တော့သကဲ့သို့၊ ဧဝမေव-ဤအတူသာလျှင်၊ ယံ အဓိကရဏံ-အကြင်အဓိကရုဏ်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ မူလာနုမူလံ-အရင်းအားလျော်သော အရင်းသို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ ဥပသမိယမာနံ-ငြိမ်းစေအပ်သော်၊ ကဂ္ဂဇ္ဇတ္တာယ-ကြမ်းတန်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးဌာလည်းကောင်း၊ ဝါဇ္ဇတ္တာယ-ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးဌာလည်းကောင်း၊ ဘေဒါယ-သံယာကွဲပြားခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ-ဖြစ်၏၊ တံ-ထိုအဓိကရုဏ်းသည်၊ ဣဓ-ဤ ကမ္မေန-ဤတိဏဝတ္ထာရက ကံဖြင့်၊ ဥပသန္တံ-ငြိမ်းအေးပြီးသည်၊ (သမာနံ-ဖြစ်လတ်သော်၊) ဂုဏံ-ကို၊ တိဏဝတ္ထာရကေန-မြက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ ဝါ-ဖုံးလွှမ်းကြောင်း မြက်ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နံ ဝိယ-ဖုံးထားအပ်သကဲ့သို့၊ သုဥပသန္တံ-ကောင်းစွာငြိမ်သက်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ဣဒံ ကမ္မံ-ဤကံကို၊ တိဏဝတ္ထာရကသဒိသတ္တာ-တိဏဝတ္ထာရကနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ဖုံးလွှမ်းကြောင်းမြက်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏဝတ္ထာရကောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

၂၁၃။ ထုလ္လဝဇ္ဇာနိ-ကား၊ ပါရာဇိကဒ္ဝေ၀-ပါရာဇိကအာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေသဒ္ဝ-သံဃာဒိသေသ်အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံတိ-ကား၊ ဂိဟီနံ-လူ၀တ်ကြောင်တို့ကို၊ ဟီနေန-ယုတ်ညံ့သော ဆဲရေးခြင်းဖြင့်၊ ခုံသန-

---

တိဏဝတ္ထာရကော။ ။"တိဏဝတ္ထာရကသဒိသတ္တာ"ကို ကြည့်၍ "တိဏဝတ္ထာရက"ဟူသော ဝေါဟာရကို သဒိသူပစာဟု သိရ၏၊ "တိဏဝတ္ထာရကေန ပဋိစ္ဆန္နံ"ကို ကြည့်၍ "တိဏဝတ္ထာရက"ကို "အဝတ္ထရိယတိ ဧတေနာတိ အဝတ္ထာရော၊ တိဏဉ္စ+တံ+အဝတ္ထာရော စာတိ+တိဏဝတ္ထာရော၊ တိဏဝတ္ထာရောယေ၀ တိဏဝတ္ထာရကော"ဟု ဖုံးလွှမ်းကြောင်း မြက်ကို ရအောင်ပြုပြီးမှ ကံကို အရကောက်သောအခါ သဒိသူပစာ ကြံပါ။

ယောနော။ ။တိဏောဟိ အဝတ္ထရိတဗ္ဗတိ တိဏဝတ္ထာရံ ဂုဏမုတ္တံ၊ တိဏဝတ္ထာရမိ၀-မြက်ဖြင့် ဖုံးအပ်သော ဂုဏမုတ္တနှင့် တူ၏၊ (ဣတိ)၊ တိဏဝတ္ထာရကံ-မြက်ဖြင့် ဖုံးအပ်သော ဂုဏမုတ္တနှင့်တူသော အဓိကရုဏ်း၊ ဧတ္ထ အဓိကရဏမေ၀ မုခ္ခတော လဗ္ဘတိ၊ သမထော ပန ဖလူပစာရတော၊ သဒိသတ္ထေ ကပစ္စယော၊ တမေ၀ အတ္ထံ ပါကဋံ ကရောန္တော အာဟ "ယထာ ဟိ"တိ အာဒိ၊ ဤသို့ အဋ္ဌကထာအာဘော်ကို တစ်မျိုးကောက်ယူသွားလေသည်။

ဝမ္ဘနဓမ္မိကပဋိသဝေသု-ဆဲရေးခြင်း, ရှုတ်ချခြင်း, တရားနှင့်ယှဉ်သော ဝန်ခံမှု ပျက်ကွက်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ အာပန္နံ-သင့်ရောက်အပ်သော၊ အာပတ္တိ-အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ထပေတွာ-ထား၍-၌ စပ်၊) [ထုလ္လဝဇ္ဇံတိ ထုလ္လစ္စယသာပိ ထုလ္လဝဇ္ဇတ္ထာ ဣဓ ပါရာဇိကသံယာဒိသေသမေဝါ။ ဓိပ္ပေတံတိ အာဟ ပါရာဇိကဿေဝ, သံယာဒိသေသဿာတိ၊-ယောဇနာ။]

၂၁၄။ ဧဝဿ ၊ပေ၊ ဟောန္တိတိ-ကား။ ဧဝံ-ဤသို့၊ တိဏဝတ္ထာရက ကမ္မဝါစာယ-တိဏဝတ္ထာရက ကမ္မဝါစာကို၊ ကတ္တာယ-ပြုအပ်သော်၊ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ-ကမ္မဝါစာအဇ်၏အဆုံး၌၊ ယတ္တကာ-အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုအဓိကရုဏ်း ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်၌၊ သန္နိပတိတာ-စည်းဝေးကုန်ပြီ၊ အန္တမသော-အဆုံး၌ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သုတ္တာပိ-အိပ်ပျော်နေသည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမာပန္နာပိ-သမာပတ်ဝင်စားနေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အညဝိဟိတာပိ-အဓိကရုဏ်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှတစ်ပါးသော အာရုံ၌ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ["အညာဝိဟိတာ"ဟု ယောဇနာ၌ ရှိ၏။] သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ ဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ (ဝုဋ္ဌိတာ ဟောန္တိ၌ စပ်၊) ယာဝ ဥပသမ္ပဒမဏ္ဍလတော-ပဋိုင်းခံရာ တန်ဆောင်းဝန်းတိုင်အောင်သောအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ထုလ္လဝဇ္ဇ-ရှုန့်ရင်းသော အပြစ်ဟူသော ပါရာဇိက သံယာဒိသေသ် အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တဉ္စ-ဂိဟိပဋိသံယုတ္တအာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ (အာပန္နာ၌ စပ်၊ ဝုဋ္ဌိတာ၌လည်း စပ်၊) အဝသေသာ-ကြွင်းကုန်သော အာပတ်တို့သို့၊ အာပန္နာ-ရောက်ကုန်ပြီ၊ သတ္တာဟိ-ကုန်သော၊ တာဟိ အာပတ္တိဟိ-ထိုအာပတ်တို့မှ၊ ဝုဋ္ဌိတာ-ထကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။)

[အချို့စာအုပ်တို့၌ "ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မန္တိ ယေ ပန"ဟု ရှိခြင်းသည် မကောင်း၊ ထိုအတိုင်းဆိုလျှင် "ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မန္တိ-ကား"ဟု ပေးပါ။] ပန-အဖို့တစ်ပါးကား၊ ယေ-အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ (ကရောန္တိ အနာဂတာ နိသိန္နာတို့၌ စပ်၊) နမေတံ ခမတီတိ-နမေတံ ခမတီဟူ၍၊ ဝါ-ငဲ့အား ဤကဲ့သည် မနှစ်သက်ဟူ၍၊ 'အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ-မိမိအယူကို ထင်စွာပြုမူကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ တေဟိ-ထိုရဟန်းတို့နှင့်၊ (အဓိကရုဏ်းဆုံးဖြတ်ရာတွင် ပါဝင်သော ရဟန်းတို့နှင့်) သဒ္ဓိ-တကွ၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာပိ-ရောက်ပြီးခဲ့၍လည်း၊ တတ္ထ-ထိုအဓိကရုဏ်း ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်သို့၊ အနာဂတာ-မလာကုန်၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အာဂန္တွာ-လာပြီး၍၊ ဝါ-လာပြီးမှ၊ ဆန္ဒံ-ဆန္ဒကို၊ ဒတ္တာ-ပေးပြီး၍၊ ပရိဝေဏာဒီသု-ပရိဝုဏ် အစရှိသည်တို့၌၊ နိသိန္နာ-နေကုန်ပြီ၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ (ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မကာရကရဟန်း,

အနာဂတရဟန်း, ပရိဝေဏာဒီသု နိသိန္နရဟန်း ၃-မျိုးတို့သည်) အာပတ္တိဟိ-တို့မှ၊ နှ ဝုဋ္ဌဟန္တိ-မထကုန်၊ တေန-ကြောင့်၊ ထပေတွာ ၊ပေ၊ ဟောန္တိတိ-ထပေတွာ ၊ပေ၊ ဟောန္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။

ထပေတွာ ၊ပေ၊ နှ တတ္ထ ဟောန္တိ။ ။ပါဠိတော်၌"ထပေတွာ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ ထပေတွာ ယေန တတ္ထ ဟောန္တိ"ဟု ပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးသာရှိ၏။ ထိုတွင် "ထပေတွာ ယေ တတ္ထ နှ ဟောန္တိ" အတွက် "တေဟိ ဝါ သဒ္ဓိं ၊ပေ၊ အနာဂတာ"ဟုလည်းကောင်း, "အာဂန္တွာ ဝါ ဆန္ဒံ ဒတ္တွာ ၊ပေ၊ နိသိန္နာ"ဟုလည်းကောင်း ထိုနေရာ၌ မရှိပုံ ၂-နည်းဖွင့်သောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုးဖြစ်ရသည်၊ ထို့ကြောင့် "တေဟိ ဝါ၌ ဝါသည် ထပေတွာ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံကို ဝိကပ်ပြုသော ဝါတည်း၊ အာဂန္တွာ ဝါ၌ ဝါကား တေဟိ သဒ္ဓိं ၊ပေ၊ အနာဂတာကို ဝိကပ်ပြုသော ဝါတည်း"ဟု ခွဲပါ။

***

အဓိကရဏကထာ

၂၁၅။ ဘိက္ခုနိန် အနုပခဇ္ဇာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနိန်-ဘိက္ခုနိတို့၏။ အန္တော-အတွင်း၌၊ ပဝိသိတ္တာ-ဝင်၍၊ ["အနုပခဇ္ဇ-အနီးသို့တိုးဝင်၍"ဟု မပေးရ၊ "အတွင်းသို့ ဝင်၍" ဟုသာ ပေးပါ။] ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီနံ-ဝိဝါဒါဓိကရဏအစရှိသောသဒ္ဒါတို့၏၊ ဝစနတ္ထော-ဝစနတ္ထကို၊ ဒုဋ္ဌဒေါသဝဏ္ဏနာယံ-ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၏ အဖွင့်၌၊ (မယာ) ဝုတ္တောယေव-ဆိုအပ်သည်သာ၊ ဝိပစ္စတာယ ဝေါဟာရောတိ-ကား၊ စိတ္တဒုက္ခတ္ထံ-စိတ် ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝေါဟာရော-ပြောဆိုကြောင်းစကားသည်၊ ဖရုသဝစနံ-ကြမ်းတမ်းသောစကားသည်၊ (အတ္ထိ) ဣတိ အတ္ထော၊ ယော တတ္ထ အနုဝါဒေါတိ-ကား၊ တေသု အနုဝဒန္တေသု-ထို့စပ်စွဲသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝါ-တို့၏၊ ယော ဥပဝါဒေါ-အကြင်စွပ်စွဲခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ) ["တတ္ထ-ထို့စပ်စွဲသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌"ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။] အနုဝဒနာတိ ဧတံ-အနုဝဒနာဟူသော ဤသဒ္ဒါတည်း၊ အာကာရနိဒဿနံ-

---

ဝိပစ္စတာယ။ ။ဝိရူပတော-ဖောက်ပြန်သော စကား၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပရိဏာမဒ္ဒေန-ဖောက်ပြန်ခြင်းဟူသော အနက်အားဖြင့်၊ စိတ္တဒုက္ခ-စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဝိပစ္စတိ-ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်၏၊ ဣတိ အာဟ စိတ္တဒုက္ခတ္ထံ ဝေါဟာရောတိ အာဒိ-ဝိမတိ၊ ဤအလို "ဝိပစ္စတိတိ ဝိပစ္စံ-ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်သော စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ဝိပစ္စံယေဝ ဝိပစ္စတာ၊ သဝိဘတ်ကို အာယပြု၍ ဝိပစ္စတာယ ပြီးစေ၊ ဝိပစ္စတာယ-ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်သော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှာ၊ ယော ဝေါဟာရော-အကြင်ပြောဆိုကြောင်း ဖရုသဝါစာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏"ဟု ပါဠိတော်၌ ပေး၊ ဝိပုဗ္ဗ ပစ်ဓာတ်, ဏျပစ္စည်း ကတ္တားဟော ကြံပါ။ ယောဇနာ ၌လည်း "ဝိပစ္စတာယာတိ ဧတ္ထ ဝိကာရဘာဝေန ပတတိ ပဝတ္တတီတိ ဝိပစ္စံ၊ စိတ္တဒုက္ခံ၊ တဒေव ဝိပစ္စတာ၊ တဒတ္ထာယာတိ ဒသ္သေန္တော အာဟ စိတ္တဒုက္ခန္တိ"ဟု ကတ္တားအနက်ပင် ဖွင့်သည်။

စွပ်စွဲပုံအခြင်းအရာကို ညွှန်ပြကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ ဥပဝဒနာ-စောဒနာခြင်းဟူသော အမှုအရာသည်၊ (အတ္ထိ) ဣတိ အတ္ထော၊ အနုလ္လပနာ အနုဘဏနာတိ-ဟူသော၊ ဥဘယံ-သဒ္ဒါ ၂-ပုဒ်သည်၊ အနုဝဒနဝေဝစနမတ္တမေव-အနုဝဒနသဒ္ဒါ၏. ဝေဝုစ်ပရိယာယ် စကားလှယ်မျှသာတည်း။ [“အနုဝဒနာ, အနုလ္လပနာ, အနုဘဏနာ-အဖန်ဖန်ပြောဆိုခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်”ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။] အနုသမ္ဘဝဂ်တာတိ-ကား၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်ဖန်၊ ကာယစိတ္တဝါစာဟိ-ကိုယ်စိတ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ တတ္ထေဝ-ထိုစွပ်စွဲခြင်း၌သာလျှင်၊ သမ္ဘဝဂ်တာ-လွန်စွာအပြားအားဖြင့် ကိုင်းညွှတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အနုဝဒနဘာဝေါ-စွပ်စွဲခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်၊ (အတ္ထိ) ဣတိ အတ္ထော၊ အဘ္ဘက္ခဿဟနတာတိ-ကား၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ (ဘာပြုလို့) ဧဝံ-ဤသို့ နု ဥပဝဒိဿာမိ-မစွပ်စွဲဘဲနေရအံ့နည်း၊ ဥပဝဒိဿာမိယေဝ-စွပ်စွဲရမည်သာ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥဿာဟံ-အားတက်သရောကို၊ ကတ္တာ-၍၊ အနုဝဒနာ-စွပ်စွဲခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ) “အဘိ+ဥဿဟန”၌ အဘိအတွက် “ကသ္မာ ၊ပေ၊ ဥပဝဒိဿာမိ ယေဝ”ဟု ဖွင့်သည်၊ [“အဘ္ဘက္ခဿဟနတာ-အလွန်အားထုတ်ခြင်း ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်”ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။] အနုဗလပ္ပဒါနဋ္ဌာ-ကား၊ ပုရိမဝစနဿ-ရှေ့စကားအား၊ (ပဒါနံ၌ စပ်) ဝါ-၏၊ ကာရဏံ-အကြောင်းကို၊ ဒဿေတွာ-ပြ၍၊ ပစ္ဆိမဝစနေန-နောက်စကားဖြင့်၊ ဗလပ္ပဒါနံ-အားကိုးပေးခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ။)

ကိစ္စယတာ ကရဏီယတာတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ကိစ္စမေဝ-ပြုထိုက်သော ကိစ္စသည်ပင်၊ ကိစ္စယံ-ကိစ္စယမည်၏၊ ကိစ္စယဿ-ပြုထိုက်သော ကိစ္စ၏၊ ဘာဝေါ-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ပြုခြင်းကြိယာသည်၊ ကိစ္စယတာ-ကိစ္စယတာမည်၏၊

ကိစ္စယတာ။ ။ကိစ္စနှင့် ကိစ္စယသည် ပရိယာယ်ပုဒ်တည်း။ ယောဇနာ၌ကား-ကိစ္စနောင် (ယ) လာသည်ဟု ဆိုသည်၊ ထိုကိစ္စအရ ပြုဖွယ် (ပြုစရာ) ဟူသော ကိစ္စကို ရ၏၊ ကိစ္စဿ-ပြုဖွယ်ကိစ္စ၏၊ ဘာဝေါ-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ပြုလုပ်ခြင်းကြိယာသည်၊ ကိစ္စယတာ-တာ၊ ဤသို့ ကြံလျှင် ကိစ္စယတာအရ သံယာ၏ ပြုလုပ်ဆဲကံကို ရ၏၊ ကရဏီယတာ၌လည်း နည်းတူ၊ ဆိုလိုရင်းကား- “ကတ္တဗ္ဗံ ကိစ္စံ, ကတ္တဗ္ဗံ ကရဏီယံ”ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ မပြုသေးခင် ပြုစရာအနေအားဖြင့် တည်ရှိသော အခိုက်အတန့်ကို “ကိစ္စ, ကရဏီယ”ဟု ဆိုလို၏၊ ပြုနေသော အခိုက်အတန့်ကို “ကိစ္စယတာ, ကရဏီယတာ”ဟု ဆိုလို၏၊ ထို့ကြောင့် “ဥဘယမ္ပေတံ သံယကမ္မသော်ပိ အဓိဝစနံ”ဟု ဖွင့်သည်။

ယောဇနာ။ ။ကိစ္စယတာတိ ဧတ္ထ မာ ပဏ္ဍိစ္စယန္တိ အာဒီသု ဝိယ ဗျဉ္ဇနဝုဒ္ဓိနဝသေန ယကာရာဂမောတိ အာဟ ကိစ္စမေဝ ကိစ္စယန္တိ၊ ဥဘယမ္ပေတံ သံယကမ္မသော်ပိတိ ဣမိနာ ကိစ္စ ကရဏီယသဒ္ဒေါ ကတ္တုဝါစကောတိ ဒဿေတိ၊ သံယော ဟိ ကရောတီတိ ဝစနတ္ထေန ကိစ္စောတိစ ကရဏီယောတိ စ ဝုစ္စတိ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဖွင့်လေသည်၊ ထိုအဖွင့်၌ အဋ္ဌကထာဝယ် “ကိစ္စမေဝ ကိစ္စယံ”ဟု နပုံလိင်ထားပုံနှင့် မညီသောကြောင့် စဉ်းစားပါ။

ကရဏီယသ-ပြုထိုက်သော ကိစ္စ၏၊ ဘာဝေါ-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ပြုခြင်းကြီယာ သည်၊ ကရဏီယတာ-မည်၏၊ ဥဘယမ္မိ-၂ ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဧတံ-ကိစ္စယတာ, ကရဏီယတာဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ သံယကမ္မသေယ-သံယက်ကိုသာ၊ အဓိဝစနံ-ဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ ပန-ကား၊ အပလောကနကမ္မံတိ အာဒိ-အစရှိသော သဒ္ဒါ သည်၊ တသေယ-ထိုသံယက်ကိုသာ၊ (ဝစနံ၏ ကံ) ပဘေဒဝစနံ-အပြားအားဖြင့် ဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ ["ပဘေဒေတော+ဝစနံ ပဘေဒဝစနံ"ဟု ပြု။] (တစ်နည်း) တသေယ-ထိုသံယက်၏သာ၊ (ပဘေဒဋ္ဌ သမ္မန်၊) ပဘေဒဝစနံ-အပြားကို ဟော သော သဒ္ဒါတည်း၊ ["ပဘေဒဿ+ဝစနံ ပဘေဒဝစနံ"ဟု ပြု။] တတ္ထ-ထို ၄ ပါးသော ကံတို့တွင်၊ အပလောကနကမ္မံနာမ-မည်သည်၊ သီမဋ္ဌကသံယံ-သိမ်တွင်းဌ် တည် သော သံယာကို၊ သောဓေတွာ-သုတ်သင်၍၊ ဆန္ဒာရဟာနံ-ဆန္ဒထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏၊ ဆန္ဒံ-ဆန္ဒကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်ယူပြီး၍၊ သမဂ္ဂဿ-ညီညွတ်သော၊ သံယဿ-၏၊ အနုမတိယာ-အလိုအားဖြင့်၊ ဝါ-ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်၊ တိက္ခတ္တုံ-၃ ကြိမ်၊ သာဝေတွာ-ကြားသိစေ၍၊ ကတ္တဗ္ဗကမ္မံ-ပြုထိုက်သော ကံတည်း။ [ဤစကားအရ "အပလောကနကံကိုလည်း ဟတ္ထပါသ်စပ်လျက် ညီညွတ်သော သံယာသာ ပြုရ သည်"ဟု သိပါ။]

ဥတ္တိကမ္မံနာမ-မည်သည်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်၊ ("သီမဋ္ဌကသံယံ သောဓေတွာ ဆန္ဒာရဟာနံ ဆန္ဒံ အာဟရိတွာ"ဟု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော နည်းဖြင့်ပင်၊) သမဂ္ဂဿ-ညီညွတ်သော၊ သံယဿ-၏၊ အနုမတိယာ-အလို အားဖြင့်၊ ဝါ-ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်၊ ဧကာယ-၁ ကြိမ်သော၊ ဥတ္တိယာ-ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗကမ္မံ-ပြုထိုက်သော ကံတည်း။ [ဤပေတိ ဧတာယတိ ဥတ္တိ-ဂိုဏ်း, သံယာ, ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သိစေကြောင်းဖြစ်သော စကား၊ "ဥတ္တိယေဝ+ကမ္မံ ဥတ္တိကမ္မံ"ဟု ပြု။]

သောဓေတွာ။ ။မဟာသိမ်အတွင်းဌ် တည်နေသော သံယာကို ဟတ္ထပါသ်သို့ ဆောင် ခြင်း, ဆန္ဒထိုက်သူ၏ ဆန္ဒကို ဆောင်ခြင်း, မလာလိုလျင် သိမ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်နေစေခြင်း ကို "သီမဋ္ဌကသံယာသုတ်သင်ခြင်း"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသုတ်သင်နည်းတို့တွင် "ဆန္ဒာရဟာနံ ဆန္ဒံ အာဟရိတွာ"ဖြင့် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သုတ်သင်နည်းကို ပြသည်၊ တစ်သိမ်တည်းဌ် ထိုက်ပြုရာ သို့ မလာနိုင်လောက်အောင် မကျန်းမာသူ, အလုပ်ကိစ္စ များနေသူတို့ကို "ဆန္ဒထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်"ဟု ခေါ်သည်။

သာဝေတွာ။ ။"သာဝေတွာ"အရ ကြားသိစေခြင်းဟူသည် ဥတ်ကမ္မဝါစာ မရွတ်ဘဲ မြန်မာလိုဖြစ်စေ, ပါဠိလိုဖြစ်စေ နားလည်လောက်သော ဘာသာဖြင့် ကြားသိစေခြင်းတည်း၊ ဤကဲ့သို့ ကြားသိစေခြင်းကို "အပလောကေတိ အာပုစ္ဆတိ အနေနာတိ အပလောကနံ"ဟု ပြု၍ ပန်ပြောကြောင်းကံကို ရသည်။

ဥ တ္တိဒုတိယကမ္ပံ နာမ-မည်သည်၊ ဝုတ္တာနယေနေဝ သမဂ္ဂသ သံဃသ အနုမတိယာ, ဧကာယ-တစ်ကြိမ်သော၊ ဥ တ္တိယာ-ဥတ်လည်းကောင်း၊ (ဣတိဠ် စပ်၊) ဧကာယ-သော၊ အနုသာဝနာယစ-ကမ္မဝါစာလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဥ တ္တိဒုတိယာယ-ဥတ်ဟူသော ၂ ကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ အနုသာဝနာယ-အဖန်ဖန်ကြားသိစေကြောင်း ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ကတ္တာဗ္ဗကမ္ပံ-ပြုထိုက်သော ကံတည်း။

ဥ တ္တိစတုတ္ထကမ္ပံနာမ-မည်သည်၊ ဝုတ္တာနယေနေဝ သမဂ္ဂသ သံဃသ အနုမတိယာ ဧကာယ, ဥ တ္တိယာ-ဥတ်လည်းကောင်း၊ တီဟိ-၃ ကြိမ်ကုန်သော၊ အနုသာဝနာဟိစ-ကမ္မဝါစာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့ ဥ တ္တိစတုတ္ထာဟိ-ဥတ်ဟူသော ၄ ကြိမ်မြောက်ရှိကုန်သော၊ တီဟိ-ကုန်သော၊ အနုသာဝနာဟိ-ကမ္မဝါစာတို့ဖြင့်၊ ကတ္တာဗ္ဗကမ္ပံ-တည်း။

တတ္ထ-ထိုဝ ၄ ပါးသော ကံတို့တွင်၊ အပလောကနကမ္ပံ-အပလောကနကံကို၊ အပလောကနကေတွာ-ပန်ပြော၍သာ၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ ဥ တ္တိကမ္မာဒိဝသေန-ဥ တ္တိကံ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နှ ကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ ဥ တ္တိကမ္မမ်ိ-ဥ တ္တိကံကိုလည်း၊ ဧကံ-တစ်ကြိမ်သော၊ ဥ တ္တိ-ကို၊ ထပေတွာဝ-ထား၍သာ၊ ကာတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ အပလောကနကမ္မာဒိဝသေန-အပလောကနကံအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နှ ကာတဗ္ဗံ၊ ပန-အဖို့တစ်ပါးကား၊ ဥ တ္တိဒုတိယကမ္ပံ-ဥ တ္တိဒုတိယကံသည်၊ အပလောကတွာ-ပန်ပြော၍၊ ကတ္တာဗ္ဗမ်ိ-ပြုထိုက်သော ကံသည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ အကတ္တာဗ္ဗမ်ိ-မပြုထိုက်သော ကံသည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တတ္ထ-ထိုဝ ၂ ပါးသော ကံတို့တွင်၊ သီမာသမ္ဘေတိ-သိမ်သမုတ်ခြင်းဟူသော ကံလည်းကောင်း၊ သီမာသမ္ဘေဟနံ-သိမ်နှုတ်ခြင်းဟူသော ကံလည်းကောင်း၊ ကထိနဒါနံ-ကထိန်သင်္ကန်း ပေးခြင်းဟူသော ကံလည်းကောင်း၊ ကထိနုဒ္ဓာရော-ကထိန်နှုတ်ခြင်းဟူသော ကံလည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌိဝတ္ထုဒေသနာ-ကုဋ္ဌိရောဂါကို ပြောခြင်းဟူသော ကံလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထုဒေသနာ-ကျောင်းရောကို ပြောခြင်းဟူသော ကံလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဆ-၆ ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ ကမ္မာနိ-ဤကံတို့သည်၊ ဂရုကာနိ-ကြီးလေးကုန်သည်၊

ဥ တ္တိဒုတိယကမ္ပံ။ ။ဥ တ္တိ+ဒုတိယာ+ယသ္မာတိ ဥ တ္တိဒုတိယံ၊ ဥ တ္တိဒုတိယံ စ+တံ+ကမ္ပံစာတိ ဥ တ္တိဒုတိယကမ္ပံ-ဥ တ်ဟူသော ၂-ကြိမ်မြောတ်ရှိသော ကံ၊ ယောဇနာ၌-"ဥ တ္တိယေဝ+ဒုတိယံ ဥ တ္တိဒုတိယံ၊ တမေဝ+ကမ္ပံ ဥ တ္တိဒုတိယကမ္ပံ"ဟု ပြု၏။ ဆက်ဦးအံ့-ကံပြုသောအခါ ဥ တ်ကို ပဌမ, ကမ္မဝါစာကို ဒုတိယ ရွတ်ဆိုရ၏။ နာမည်တပ်ရာ၌ကား ကမ္မဝါစာကို ပဌမ, ဥ တ်ကို ဒုတိယအနေအားဖြင့် တပ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဥ တ္တိဒုတိယ"ဟု ခေါ်သည်၊ ဥပမာ-ဖယ, ဝေဒနာ, သညာ, စေတနာ, စိတ္တံ-ဟူသော တရားငါးမျိုးကို နောက်ပြန်ရေတွက်သောအခါ ဖယသည် ငါးခုမြောက်ဖြစ်၍ "ဖယပဉ္စမက"ဟု ခေါ်ရသကဲ့သို့တည်း၊ "ဥ တ္တိစတုတ္ထ"ဟု ခေါ်ရာ၌လည်း နည်းတူ။

(ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊ ဝါ-ဖြစ်ခြင်းကြောင့်) အပလောကေတ္တာ-ပန်ပြော၍၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ နု ဝဋ္ဋနှိ-မအပ်ကုန်၊ ဥ တ္တိဒုတိယကမ္မဝါစံ-ဥ တ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာကို၊ သာဝေတ္တာဝ-ကြားသိစေ၍သာ၊ ကာတဗ္ဗာနိ-ပြုထိုက်ကုန်၏၊ အဝသေသာနိ-၆ ပါးသောကံတို့မှကြွင်းကုန်သော၊ (ဧဝရူပါနိ-၌ စပ်၊) ဇေတရသ-၁၃ ပါးကုန်သော၊ သမ္မုတိယော-သမ္မုတိတို့လည်းကောင်း၊ (သမ္မုတိ ၁၃ ပါးကို သေနာသနက္ခန္ဓကာ၌ တွေ့ရလတံ့၊) သေနာသနဂ္ဂါဟက ၊ပေ၊ သမ္မုတိယောစ-သေနာသနဂ္ဂါဟကသမ္မုတိ, မတကစီဝရဒါနသမ္မုတိအစရှိသော သမ္မုတိတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧဝရူပါနိ-ဤသို့သဘောရှိသော ကံတို့သည်၊ လဟုကကမ္မာနိ-လဟုကကံတို့သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်) အပလောကေတ္တာပိ-ပန်ပြော၍လည်း၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋနှိ-အပ်ကုန်၏၊ (ပိဖြင့် ဥ တ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် အပ်သည်ဟု ပေါင်း၊) ပန-ဗျတိရိတ်၊ ဥ တ္တိကမ္မ ၊ပေ၊ ဝသေန-ဥ တ္တိကံ, ဥ တ္တိစတုတ္ထကံတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နု ကာတဗ္ဗမေဝ-မပြုထိုက်သည်သာ၊ ဥ တ္တိစတုတ္ထကမ္မံ-ကို၊ ဥ တ္တိစ-ကိုလည်းကောင်း၊ တိသော-၃-ကြိမ်ကုန်သော၊ ကမ္မဝါစာယောစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာဝေတ္တာဝ-ကြားသိစေ၍သာ၊ ကာတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ အပလောကနကမ္မာဒိဝသေန-အပလောကနကံ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နု ကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ဧတ္ထ-ဤသမထက္ခန္ဓကာ၌၊ သခ်ေပေါ-တည်း။

ဝိတ္ထာရတော ပန-အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ ကမ္မာနိ ကတီဟာကာရေဟိ ဝိပဇ္ဇန္တိ အာဒိနာ-ဣမာနိ ၊ပေ၊ ဝိပဇ္ဇန္တိ အစရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ ပရိဝါရာဝသာနေ-ပရိဝါရ်ပါဠိတော်၏ အဆုံးနား၌၊ ကမ္မဝဂ္ဂေ-ကမ္မဝဂ်၌၊ ဧတေသံ-ဤကံတို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်သည်၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ကြောင်း စကားသည်၊ အာဂတောယေဝ-တိုက်ရိုက်လာသည်သာ၊ ပန-ဆက်၊ တတ္ထ-ထို ၄ ပါးသောကံတို့၌, ယံ-အကြင်ပုဒ်သည်၊ အနုတ္တာနံ-မပေါ်လွင်၊ တံ-ထိုပုဒ်ကို၊ ကမ္မဝဂ္ဂေယေဝ-ကမ္မဝဂ်၌သာ၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ-ဖွင့်ပြကုန်အံ့။ [ယောဇနာ၌ကား "ယံ ပန အတ္ထဇာတံ အနုတ္တာနန္တိ သမ္မန္ဓော"ဟု ဖွင့်၏။] ဟိ-လဒ္ဓဂုဏ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ ကမ္မဝဂ်ကျမ့ ဖွင့်ပြခြင်းသည်၊ သတိ-ဖြစ်လတ်သော်၊ အဌာနေ-အရာမဟုတ်သည်၌၊ ဝဏ္ဏနာ-ဖွင့်ပြခြင်းသည်၊ နု ဘဝိဿတိ-မဖြစ်လတံ့၊ စ-သည်သာမကသေး၊ အာဒဒီတော-ကမ္မဝဂ်၏ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ တဿ တဿ ကမ္မဿ-ထိုထိုကံ၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝိညာတတ္တာ-သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိညေယ္ယာ-လွယ်ကူစွာ သိအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတံ့။

သုဝိညေယ္ယာ ဘဝိဿတိ။ ။"ဝိနိစ္ဆယော"ကိုငဲ့၍ "သုဝိညေယ္ယာ"ဟု ထားသည်၊ ယောဇနာ၌မူ-ဝဏ္ဏနာကို ငဲ့၍ "သုခေန ဝိညာတဗ္ဗာ"ဟု ဖွင့်သည်။ [အာဒိတော ပဋ္ဌာယစ တဿ တဿကမ္မဿ ဝိညာတတ္တာတိ ဝိတ္ထာရတော အာဂတကမ္မဝဂ္ဂဿ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ဝဏ္ဏနာ သုခေန ဝိညာတဗ္ဗာ ဝိနိစ္ဆယော သုဝိညေယ္ယာ ဘဝိဿတီတိ ယောဇနာ-ဝိမတိ။]

၂၁၆။ ဝိဝါဒါဓိကရဏာသ ကိ မူလံတိ အာဒိနိ-ဝိဝါဒါဓိကရဏာသ ကိ မူလံ အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ပါဠိဝသေနေဝ-ပါဠိတော်၏ အစွမ်းဖြင့်ပင်၊ (ပါဠိတော် အတိုင်းပင်၊) ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။

၂၂၀။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ သိယာ ကုသလံတိ အာဒိသု-ဝိဝါဒါဓိကရဏံ သိယာ ကုသလံ အစရှိသော စကားရပ်တို့၌၊ ("အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော"၌ စပ်၊) ယေန-အကြောင်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်၊ ဝိဝဒန္တိ-ငြင်းခုံကြကုန်၏။ သော စိတ္တုပ္ပါဒေါ-ထိုငြင်းခုံကြောင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်သည်၊ ဝိဝါဒေါ-မည်၏။ သမထေဟိ-သမထတို့သည်၊ ဝါ-သမထတို့ဖြင့်၊ အဓိကရဏီယတာယ-စွဲ၍ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိကရဏံစ-အဓိကရဏလည်း မည်၏၊ ဣတိ ဧဝမာဒိနာ-ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-မှတ်ထိုက်၏။ [ဧဝမာဒိနာ နယောနာတိ အာဒိသဒ္ဒေန "အနုဒ္ဓံသနေန-စွပ်စွဲခြင်းဖြင့်၊) ဝဒန္တိ အနေန စိတ္တုပ္ပါဒေနာတိ အနုဝါဒေါ"တိ အာဒယော ဝစနတ္ထေသင်္ကာတိ၊-ယောဇနာ။]

၂၂၂။ အာပတ္တာဓိကရဏံ ၊ပေ၊ ကုသလံတိ ဧတ္ထ-အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ သိယာ အဗျာကတံ, နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ("အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော"၌ စပ်၊) သန္ဓာယဘာသိတဝသေန-ရည်ရွယ်၍

ဝိဝါဒါဓိကရဏာ။ ။ဝိဝဒန္တိ ဧတေနာတိ ဝိဝါဒေါ - ငြင်းခုံကြောင်း စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ သမထေဟိ+အဓိကရိယတီတိ အဓိကရဏံ၊ ဝိဝါဒေါဝ+အဓိကရဏံ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ဆိုင်ရာ သမထဖြင့် (သံယာက) ငြိမ်းစေသော အခါ, နောက်ထပ် မငြင်းရတော့ဘဲ, ငြင်းခုံမှုဖြစ်သော အသံသည် တိတ်သွားရ၏, ငြိမ်းသွား၏။ ထိုအကျိုးအသံ၏ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်းအေးခြင်းကို အကြောင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်အပေါ်၌ တင်စား၍ ဝိဝါဒစိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်း (ဖလူပစာရအားဖြင့်) ငြိမ်းသည်ဟုပင် ဆိုရသည်။ ["သမထေဟိ-တို့ဖြင့်"ဟု ပေးလျှင် သံယာကို ကတ္တားထည့်၊ "သမထတို့သည်"ဟုပေးလျှင် သံယာကတ္တားမလို၊ အဓိကရဏသဒ္ဒါ၏ အခြားဝိဂြိုဟ်တစ်မျိုးကို ပါရာဇိကဏ် ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

သာရတ္ထာ။ ။သမထေဟိစ အဓိကရဏီယတာယ အဓိကရဏံတိ သမထေဟိ သမေတဗ္ဗတာယ အဓိကရဏံတိ အတ္ထော၊ ဝိဝါဒါဟေတုဘူတသ ဟိ စိတ္တုပ္ပါဒဿ ဝူပသမေန, တပ္ပဘဝဿ သဒ္ဒဿပိ (ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်လျှင် အစအမှန်ရှိသော ငြင်းခုံသံ၏လည်း၊) ဝူပသမော ဟောတိတိ စိတ္တုပ္ပါဒဿ သမထေဟိ အဓိကရဏီယတာ ပရိယာယော သမ္ဘဝတိ၊ (ဝိဝါဒစိတ္တုပ္ပါဒ်၏ သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ပရိယာယ်သည် ဖြစ်သင့်၏။)-ဤဒီကာအလို စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို အဓိကရဏ အမည်ပေးရာ၌ ပရိယာယ် (ဥပစာ) ဟု ဆို၍ ငြင်းခုံမှုအသံကို "အဓိကရဏ"ဟု အမည်ပေးရာ၌ မုချနာမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

သန္ဓာယဘာသိတဝသေန။ ။"သိယာ အကုသလံ, သိယာ အဗျာကတံ-အချို့ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍, အချို့က အဗျာကတဖြစ်၏"ဟူသော စကားတော်ကို လောကဝဇ္ဇအတွက် ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူအပ်သည် မဟုတ်, ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇအာပတ်အတွက်

ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏၊ ဟိ-ချေ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ပထဝီခဏာနာဒိကေ-ပထဝီခဏန အစရှိသော၊ ယသ္မိံ အာပတ္တာဓိကရဏေ-အကြင်အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၌၊ ကုသလစိတ္တံ-သည်၊ အဂ်ီ-အကြောင်းအဂ်ါသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မိံ-ထိုအာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်၊ (ကုသိုလ်စိတ်ဟူသော အကြောင်းအဂ်ါရှိသော အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်၊) သတိ-ရှိလတ်သော်၊ နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တုံ-ဟောတော်မူခြင်းငှာ၊ နဿ သက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ဟသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ကုသိုလ်စိတ်ဟူသော အဂ်ါရှိသော အာပတ္တာဓိကရုဏ်းရှိလျှင် "နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံ"ဟု ဟောတော်မမူသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဣဒံ-ဤစကားကို၊ (အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ, သိယာ အဗျာကတံ, နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံဟူသော ဤစကားကို၊) [ယောဇနာ၌ကား- နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံ တစ်ဝါကျကိုသာ စွဲလေသည်၊] အဂ်ပဟောနကစိတ္တံ-အဂ်ါလောက်သော စိတ်ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်တော်မူ၍၊ နဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်၊ ပန-အဟုတ်ကား၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံသော အကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်တော်မူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူအပ်သည်ကို "သန္ဓာယ ဘာသိတ"ဟု ဆိုသည်၊ လောကဝဋ္ဋအာပတ် အတွက်မှာ စင်စစ် အကုသိုလ်ချည်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် "တချို့"ဟု ဝိကပ်ပြုဖွယ် မလို-ဟူလို။

ယသ္မိံ ဟိ ၊ပေ၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ။ကသ္မာ ပနေတ္ထ သန္ဓာယဘာသိတ ဝသေန အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗောတိ အာဟ၊-ယသ္မိံဟိတိ အာဒိ-ဋီကာ၊ ဤဋီကာ၌ နောက်လာမည့် "တသ္မာ နယိဒံ ၊ပေ၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ"ကို ကြည့်၍ ကသ္မာ စသည်ဖြင့် ကျမ်းတက်သည်၊ ဤအလို "ဟိ (ယသ္မာ)"ဟု စွဲရ၏၊ ဝိတ္ထာရလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်၊ ထိုဝိတ္ထာရကား "သန္ဓာယ ဣဒံ ဝုတ္တံ ၊ပေ၊ ကုသလန္တိ"တိုင်အောင်တည်း၊ ပထဝီခဏာနာဒိကေ၌ အာဒိဖြင့် ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်စသော ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်များကို ယူပါ။

ကုသလစိတ္တံ အဂ်ီ။ ။ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဝိနည်း၌ နားမလည်သောကြောင့် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုလုပ်သည့်အနေအား၊ ဖြင့် တံမြက်စည်းဖြင့် မြေကိုညှိလျက် မြေပျက်လောက်အောင် တံမြက်လှည်း၏။ ဘုရားဝင်းထည်း၌ မြက်စသည်ကိုလည်း (တရွင်းစသည်ဖြင့်) ရှင်းလင်း၏။ ထိုစိတ်များသည် ကုသိုလ်စိတ်ပင်တည်း၊ ထိုကုသိုလ်စိတ်ကြောင့် ပထဝီခဏာနအာပတ်, ဘူတဂါမပါတဗျတာအာပတ်ကား သင့်သည်သာ၊ ထို့ကြောင့် ထိုကုသိုလ်စိတ်ကို အာပတ်အကြောင်း (အဂ်ါ) ဟု ဆိုသည်။

တသ္မိံ သတိ ၊ပေ၊ နဝုတ္တံ။ ။[တသ္မိံ သတိတိ တသ္မိံ ကုသလစိတ္တေ အာပတ္တိ ဘာဝေန ဂဟိတေ သတိတိ အဓိပ္ပာယော-သာရတ္တ၊ ဤအဖွင့်သည် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ ဖြစ်၏၊ နိဿယအနက်ကိုကား 'ဤ၌ ပေးထားသည့်အတိုင်းသာ ပေးရသည်။] ထိုကုသိုလ်စိတ်ကို အာပတ္တာဓိကရုဏ်းအဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်လျှင် (ကုသိုလ် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းလည်း ရှိနိုင်ပြန်သော

တာဝ-ပဏ္ဏာတ္တိဝဋ္ဋမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌ-ညွှန်ပြအပ်သော၊) ယံ အာပတ္တာဓိ ကရဏံ-အဲကြောင်အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်၊ လောကဝဇ္ဇ-လောကဝဇ္ဇတည်း၊ တံ-ထို လောကဝဇ္ဇ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်၊ ဧကန္တတော-တစ်ခုသော အဖို့အားဖြင့်၊ (စင်စစ်အားဖြင့်၊) အကုသလမေဝ-အကုသိုလ်ချည်းသာတည်း၊ တတ္ထ-ထိုလောက ဝဇ္ဇ အာပတ္တာဓိကရဏ်းဌ၊ သိယာ အကုသလံတိ-သိယာ အကုသလံဟူ၍၊ (အချို့က အကုသိုလ်ဟူ၍၊) ဝိကပ္ပေါ-ဝိကပ်သည်၊ ဝါ-တစ်သီးတစ်ခြား ပြုစီရင်ဖွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ ပန-ကား၊ ယံ-အကြောင်အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ-ပဏ္ဏာတ္တိဝဇ္ဇတည်း၊ တံ-ထိုပဏ္ဏာတ္တိဝဇ္ဇအာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်၊ (အကုသလံ ဟောတိ၊ အဗ္ယာကတံ ဟောတိတို့ဌ်စပ်၊) ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သဉ္စိစ္စ-သညာနှင့်တကွ စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ ဣမံ အာပတ္တိं - ဤအာပတ်ကို၊ ဝိတိက္ကမာမိ - လွန်ကျူးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဝိတိက္ကမန္တသော-လွန်ကျူးသော ရဟန်း၏သာ၊ အကုသလံ-အကုသိုလ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ပန-ကား၊ အသဉ္စိစ္စ-သညာနှင့်တကွ စေတနာဖြင့် မစေ့ဆော်ဘဲ၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော အမှုကို၊ အဇာနန္တသ-မသိသည်ဖြစ်၍၊ သဟသေယ္ယာဒိ လဝသေန-ဟသသေယျ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာပဇ္ဇတော-ရောက်သော

ကြောင့်) "သိယာ အကုသလံ သိယာ အဗ္ယာကတံ, နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံ"ဟူသော စကားကို အာပတ်၏အဂ်ါဖြစ်လော်ကသောစိတ်ကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူအပ်သည်မဟုတ်, ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော်အကြောင်းကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူအပ်သည်ဟု မှတ်ပါ။

ယံ တာဝ ၊ပေ၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ။ ။လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်များ၌ ဧကန် အကုသိုလ်စိတ် ကြောင့် သင့်ရကား "သိယာ"ဟု ဝိကပ်ပြုဖွယ် မလို၊ ပဏ္ဏာတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်များ၌သာ သဉ္စိစ္စဖြင့် ကျူးလွန်လျှင် အကုသိုလ်ကြောင့် သင့်၏၊ မိမိအိပ်နေစဉ် မိမိမသိဘဲ မာတုဂါမ၏ ကျောင်း အတွင်းဝင်၍ အိပ်ခြင်းကြောင့် သင့်အပ်သော သဟသေယျအာပတ်သည် အသဉ္စိစ္စတည်း၊ ထိုအသဉ္စိစ္စကြောင့် သင့်ရာ၌ အိပ်ပျော်နေသော ရုပ်အဗ္ယာကတသည် အာပတ်၏ အဂ်ါဖြစ်၍ "သိယာ အဗ္ယာကတံ"ဟု ဝိကပ်ပြုရသည်၊ ဤသို့ ပဏ္ဏာတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်များ၌ သဉ္စိစ္စ အသဉ္စိစ္စ အတွက် "သိယာ အကုသလံ သိယာ အဗ္ယာကတံ"ဟူသော ဝိကပ်ပြုဖွယ်ရှိသည်ကို ရည်ရွယ် တော်မူ၍ "အာပတ္တာဓိကရဏံ ၊ပေ၊ ကုသလံ"ဟု မိန့်တော်မူသည်၊-သာရတ္ထကို မှီသော အဓိပ္ပာယ်တည်း။

ဝိမတိ ဝါဒ။ ။ပြခဲ့သော သာရတ္ထအလိုအားဖြင့် "အာပတ်ဟူသည် အကုသိုလ်, အဗ္ယာကတဖြစ်သော ပရမတ္ထသဘောတည်း"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏၊ ဝိမတိကား "အာပတ်ဟူသည် ဘုရားရှင်ပညတ်တော်မူအပ်သောကြောင့် ပညတ်သာတည်း"ဟု ယူ၏။ "အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ, သိယာ အဗ္ယာကတံ"ဟူသော စကားတော်ကား "အကြောင်း အကုသိုလ် အဗ္ယာကတတို့၏အမည်ကို အကျိုးအာပတ်၌ တင်စားအပ်သော ကာရဏူပစာရ စကားတည်း" ဟု ယူသည်။

ရဟန်း၏။ အဗျာကတံ-အဗျာကတသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ပဏ္ဏာတ္တိဝဒ၏ အကုသိုလ် အဗျာကတ ၂ မျိုးရှိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) တတ္ထ-ထိုပဏ္ဏာတ္တိဝဒ အာပတ္တာဓိကရဏ်း၌၊ သဠိစ္စာသဠိစ္စဝသေန-သဠိစ္စ အသဠိစ္စ၏ အပြားအားဖြင့်၊ ဣမံ ဝိကပ္ပဘာဝံ-ဤဝိကပ်၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ-ဤဝိကပ်၏ သဘောကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်တော်မူ၍၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ ၊ပေ၊ ကုသလန္တိ-အာပတ္တာဓိကရဏံ ၊ပေ၊ ကုသလံဟူသော၊ ဣဒံ-ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သန္ဓာယ ဘာသိတ။ ။သို့ဖြစ်လျှင် ပထဝီခဏန စသည်၌ ကုသိုလ်ကြောင့်လည်း အာပတ်သင့်ရကား ကုသိုလ်၏အမည်ကို အာပတ်၌ တင်စား၍ ကာရဏူပစာရအားဖြင့် "သိယာ ကုသလံ"ဟုလည်း ဟောတော်မူထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုသို့ မဟောရခြင်း၏အကြောင်းကို ပြခြင်းငှာ "ဧတ္ထ သန္ဓာယ ဘာသိတဝသေန အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော"ဟု အဋ္ဌကထာမိန့်သည်ဟု ဆိုသည်၊ သမ္မုတိသဘာဝါယပိ (ပညတ်သဘော ရှိပါသော်လည်း) အာပတ္တိယာ ကာရဏူပစာရေန အကုသလာ ဗျာကတဘာဝေ ဝုစ္စမာနေ ကုသလသာပိ အာပတ္တိကာရဏတ္တာ တဒုပစာရေန (ထိုကာရဏူပစာရအားဖြင့်) "အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ ကုသလ"နှင့် ဝတ္တဗ္ဗံ ဘဝေယျ၊ တထာ အဝတ္တာ "နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလ"နှင့် ဧဝံ ဝစနသာ ကာရဏံ ဒသ္သေတုံ "ဧတ္ထ သန္ဓာယဘာသိတဝသေန အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော"တိ ဝုတ္တံ။

သန္ဓာယဘာသိတ အဓိပ္ပာယ်။ ။ဝိမတိအလိုအားဖြင့် သန္ဓာယဘာသိတ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-အကုသိုလ် အဗျာကတ၏ အမည်ကို အာပတ်၌ တင်စားထိုက်သောအကြောင်း ရှိခြင်း, ကုသိုလ်၏အမည်ကို အာပတ်၌ တင်စားထိုက်သောအကြောင်း မရှိခြင်းသည် "သိယာ အကုသလံ, သိယာ အဗျာကတံ, နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံ"ဟု ဟောတော်မူရခြင်း၌ သန္ဓာယဘာသိတတည်း၊ ထိုသန္ဓာယဘာသိတ၏ အစွမ်းဖြင့် ဤပါဠိတော်၌ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိထိုက်သည်-ဟူလို။ [ယတောစေတံ ဝစနံ အာပတ္တိယာ အကုသလာဗျာကတူပစာရာ နာရဟတ္တာသ ကုသလူပစာရာနာရဟတ္တာသ ဝိသုံကာရဏသဘ္ဘာဝံ သန္ဓာယ ဘာသိတံ၊ တသ္မာ ယံ တံ ကာရဏဝိသေသံ သန္ဓာယ ဣဒံ ဘာသိတံ၊ တသ္မ ဝသေနေဝေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။]

ကာရဏဝိသေသ။ ။"အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ" စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူရာ၌ အကုသိုလ်အဗျာကတတို့၏ အာပတ်အားလုံးအတွက် အကြောင်းဖြစ်ခြင်းသည် ဝိသေသကာရဏတည်း၊ ချဲ့ဦးအံ့-အကုသိုလ်သည် ပညတ်တော်ကို သိလျက် ကျူးလွန်လျှင် အာပတ်အားလုံးအတွက် အကြောင်းဖြစ်၏၊ လောကဝဇ္ဇအာပတ်၌ကား ပညတ်တော်ကို သိသည်ဖြစ်စေ, မသိသည်ဖြစ်စေ ကျူးလွန်လျှင် အကုသိုလ်စိတ်ကြောင့်ချည်းသာဖြစ်၏၊ အဗျာကဟူသည်ကား ကာယ ဝစီဒ္ဒါရဟူသော ရူပ်တရားတည်း၊ မည်သည့် အာပတ်မဆို ထိုကာယ ဝစီ တစ်ပါးပါးနှင့် ကင်း၍ မဖြစ်။

မှန်၏–ကျောင်းခန်းဝယ် ညဉ့်အခါ၌ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စား၍ လဲလျောင်းနေသော အနာဂါမ်ရဟန္တာသော်မှလည်း မာတုဂါမကဝင်၍ အိပ်လျှင် ကာယဒ္ဒါရ အဗျာကတကြောင့်

ပန-ဆက်၊ ယံ-အကြင်အာပတ္တာဓိကရဏ်းသို့၊ ကုသလစိတ္တော-ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊) အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏။ ဣဒံ-ဤအာပတ္တာဓိကရဏ်းကို၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလန္တိ-အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ (ဣတိ-ဤသို့၊) သစေ ဝေဒေယျ-အကယ်၍ ဟောတော်မူအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)-ဤသို့ ဟောတော်မူလတ်သော်၊ (ပန အနက် မရှိ) အစိတ္တကာနံ-အစိတ္တကဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဠကလောမ ပဋမသောဓမ္မာဒိသမုဋ္ဌာနာနမ္ပိ-ဧဠကလောမသမုဋ္ဌာန်, ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်အစရှိသော သမုဋ္ဌာန်ရှိသော အာပတ္တာဓိကရဏ်းတို့၏လည်း၊ ကုသလတ္တံ-ကုသိုလ်၏အဖြစ်သည်၊ အာပဇ္ဇေယျ-ဖြစ်ရာ၏။ စ-စင်စစ်ကား၊ တတ္ထ-ထိုအစိတ္တကအာပတ်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ-ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကုသလစိတ္တံ-ကုသိုလ်

သဟသေယျအာပတ်သင့်နိုင်သေး၏။ ဤသို့လျှင် အကုသိုလ် အဗျာကတ၏အာပတ်အားလုံးအတွက် အကြောင်းဖြစ်နိုင်ခြင်းသည် ဝိသေသကာရဏာတည်း၊ ထိုသို့ ဝိသေသကာရဏာဖြစ်သောကြောင့် အကြောင်း အကုသိုလ် အဗျာကတ၏ အမည်ကို အကျိုးအာပတ်၌ တင်စားနိုင်၏၊ ကုသိုလ်ကား အချို့အာပတ်အတွက် အနည်းငယ်သာ အကြောင်းဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်၏အမည်ကို အာပတ်၌ မတင်စားနိုင်။

ဝိမတိ။ ။အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ, သိယာ အဗျာကတန္တိ ဣဒံ ဟိ ယံ ကိဉ္စိ ကဒါစိ ကတ္ထစိ ကာရဏံ ဘဝန္တိ အနိယတကာရဏံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ နု ဟောတိ၊ (ဤစကားသည် တစ်ရံတစ်ခါ တချို့အာပတ်၌ အကြောင်းဖြစ်သော အနိယတကာရဏာဖြစ်သော တစ်ခုတစ်လေကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူအပ်သော စကား မဟုတ်၊) ယံ ပန သဗ္ဗသိက္ခာပဒေသု အာပတ္တိယာ ကာရဏံ ဘဝိတုံ အရဟတိ၊ ဣဒမေဝ ကာရဏံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ ၊ပေ၊ ،ယတ္ထ ပန ပထဝီခဏနာဒီသု ကုသလမ္ပိ အာပတ္တိယာ ကာရဏံ ဟောတိ၊ တတ္ထာပိ အာပတ္တိယာ တဒုပစာရေန ကုသလတ္တဉ္စေါဟာရော အယုတ္တော၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာနံ ဧကတ္ထ ဝေါဟာရသ ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ (သာဝဇ္ဇအကုသိုလ်နှင့် အနဝဇ္ဇကုသိုလ်တို့၏ ၁-ခုတည်းသော အာပတ်ဝယ် ၂-မျိုး နာမည်တပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။)

သစေ ပန ၊ပေ၊ အဗျာကတံ။ ။ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်ကို "အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလံ"ဟု ဟောတော်မူလျှင် အဘယ်အပြစ်ရောက်ရာသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "သစေ ပန"စသည်ကို မိန့်သည်၊ ဤသို့ ဟောတော်မူလျှင် အစိတ္တကဖြစ်ကြသော ဧဠကလောမသမုဋ္ဌာန်, ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်ရှိသော အာပတ်တို့၏ အတွက်လည်း (ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းလျက် သိုးမွေးတို့ကို ယူဆောင်သွားစဉ် ၃-ယူဇနာလွန်လျှင် အာပတ်သင့်ခြင်းစသည် ဖြစ်သောကြောင့်) ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သော အာပတ္တာဓိကရဏ်းဖြစ်စရာ ရှိခြင်းဟူသော အပြစ်ရောက်စရာ ရှိသည်-ဟူလို၊ ထိုသို့ခရီးသွားခြင်း, တရားဟောခြင်းစသည်၌ ကုသိုလ်စိတ်ထင်ရှားရှိသော်လည်း အာပတ်၏ အဂ်ါမဟုတ်၊ စလိတပ္ပဝတ္ထုဖြစ်သော ကိုယ်နှုတ်တို့တွင် တစ်ပါးပါးသာ အာပတ်၏အဂ်ါဖြစ်သည်၊ ထိုကိုယ်နှုတ် ၂-ပါးလုံးပင် ရုပ်အဗျာကတတရားတည်း။ [စလိတပ္ပဝတ္ထာနံတိ စလိတာနံ ပဝတ္ထာနဉ္စ၊ စလိတော ဟိ ကာယော၊ ပဝတ္ထာ ဝါစာ၊-ဋီကာ။]

စိတ်သည်၊ အာပတ္တိယာ-အာပတ်၏။ အဂ်ီ-အကြောင်းအဂ်ါသည်၊ နေ-မဟုတ်၊ ပန-အဟုတ်ကား၊ ကာယဝစီဝိညတ္တိဝသေန-ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စလိတပ္ပဝတ္တာနံ-လှုပ်ရှားသော ကိုယ်, အဆက်မပြတ်ဖြစ်သော နှုတ်ဟူကုန်သော၊ ကာယဝါစာနံ-ကိုယ်နှုတ်တို့တွင်၊ အညတရမေဝ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသည်သာ၊ အဂ်ီ-အကြောင်းအဂ်ါတည်း၊ တဗ္ဗ-ထိုတစ်ပါးပါးသော အဂ်ါသည်လည်း၊ ရူပက္ခန္ဓပရိယာပန္နတ္တာ-ရူပက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗျာကတံ-အဗျာကတတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏။ [စလိတပ္ပဝတ္တာနံ ဝယ် စလိတဖြင့် ဌေကလောမသမုဋ္ဌာန် အာပတ်, ပဝတ္တဖြင့် ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန် အာပတ်တို့ကို ပြသည်။]

အဗျာကတအာပတ် အပါယ်မရ။ ။အဗျာကတအာပတ်ရှိလျှင် "သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေ နိရယံဝါ ဝဒါမိ, တိရစ္ဆာနယောနိံဝါ"ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့်, အဗျာကတ အာပတ်အတွက် အပါယ်သို့ ကျရမည်လော-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၏။ အဖြေကား-အသင်္ခါရအာပတ်များအတွက် အပါယ်မကျနိုင်ပါ၊ သို့သော် အာပတ်သင့်မှန်းသိလျက် ဖုံးထားလျှင်ကား ထိုဖုံးထားမှုကြောင့် ဒုက္ခဏ္ဍအာပတ်သင့်၏။ ထိုဖုံးထားကြောင်းစိတ်သည် အကုသိုလ်စိတ်တည်း၊ ထိုအကုသိုလ်ကြောင့်ကား အပါယ်ကျနိုင်၏။ ထိုသင်္ခါရအာပတ်များကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍ "သာပတ္တိကဿ ၊ပေ၊ ယောနိံဝါ"ဟု ဟောတော်မူပါသည်၊ အသင်္ခါရဖြစ်သော အဗျာကတ အတွက်ကား အပါယ်မကျနိုင်ပါ-ဟူလို၊-သာရတ္ထဋ္ဌိကာ။

စဉ်းစားဖွယ်။ ။သာရတ္ထဋ္ဌိကာ၌ "အရိယူပဝါဒ အကုသိုလ်တ်၏ ကန်တော့တောင်းပန်ပြီးသောအခါ အဟောသိကံဖြစ်ရသကဲ့သို့, အကုသိုလ်အာပတ်လည်း ဒေသနာပြောပြီး, ဝုဋ္ဌာနကံပြုသောအခါ အဟောသိကံဖြစ်၏"ဟု ဆိုထား၏။ ထို စကား၌ စဉ်းစားဖွယ်ရှိသည်ကား-ရဟန်းတစ်ပါးသည် နွားကို သတ်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးကား သူတစ်ပါး မှားယွင်းလောက်အောင် လိမ်လည်မှုကြောင့် မုသာဝါဒပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ရဟန်းတစ်ပါးကား တစ်မတ်အောက် လျော့သော ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းကြောင့် ထုလ္လစဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းတစ်ပါးကား သူတစ်ပါးမယားနှင့် ကာယသံသဂ္ဂပြုမှုကြောင့် သံဃာဒိသေသ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုအကုသိုလ်တို့သည် ဒေသနာပြောရုံ, ဝုဋ္ဌာနကံ ပြုရုံမျှဖြင့် အဟောသိကံ ဖြစ်မည်တဲ့လော။

ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ ။လူထွက်ခြင်းသည် ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဒေသနာကြားခြင်းပင်တည်း။ သူ့မယားကို ကျူးလွန်ခြင်း, အမိသတ်ခြင်းစသော ပါရာဇိကအမှုကို ပြုပြီးမှ လူထွက် လျှင် ထိုအကုသိုလ်ကံတို့သည် အဟောသိကံဖြစ်မည်တဲ့လော၊ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထ၏ "အာပတ်ဟူသည် ပရမတ္ထတရားတည်း"ဟူသော ဝါဒကို စဉ်းစားသင့်သည်၊ ဝိမတိ၏ "အာပတ်ဟူသည် ပညတ်တည်း"ဟူသော ဝါဒ၌ကား ဒေသနာကြားခြင်း, ဝုဋ္ဌာနကံပြုခြင်းတို့ကြောင့် အာပတ်တို့သည် ပြေပျောက်သွားကုန်၏။ အာပတ်သင့်စဉ်က အကုသိုလ်တို့မှာကား ထုံးစံအတိုင်း ဆိုင်ရာအကျိုးကို ပေးကြဦးမည်သာ၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာဝယ် "ဝိမတိ ဝါဒက သဘာဝကျသည်"ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။

ပန-ဆက်၊ ယံ ဇာနန္တောတိ အာဒိမ္ပိ-ယံဇာနန္တော အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ ယံ စိတ္တံ-အကြင်စိတ်သည်၊ အာပတ္တိယာ-၏၊ အဂ်ီ-အကြောင်းအင်္ဂါသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ထိုစိတ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုံ-ဝတ္ထုကို၊ ဇာနန္တော-သိလျက်၊ ဣဒံ-ဤအမှုကို၊ ဝီတိက္ကမာမိ-ကျူးလွန်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝီတိက္ကမာကာရေန-ကျူးလွန်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဇာနန္တော-သိသည်၊ သဉ္စာနန္တော-ကျူးလွန်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာနှင့်တကွ သိသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဝီတိက္ကမစေတနာဝသေန-ကျူးလွန်ကြောင်း စေတနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စေတေတ္တာ-စေ့ဆော်၍၊ ပဂေ္ဂတ္တာ-အပြားအားဖြင့် ပြုလုပ်၍၊ ဥပက္ကမဝသေန-လုံ့လပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မဒ္ဒန္တော-နှိမ်နင်းလျက်၊ အဘိဝိတရိတ္တာ-လွှမ်းမိုး၍၊ နိရာသင်္ကစိတ္တံ-ကင်းသော ရွံရှာခြင်းရှိသူ၏စိတ်ကို၊ (ရွံရှာခြင်းကင်း, ရဲတင်းသော စိတ်ကို၊) ပေသေတ္တာ-စေလွှတ်၍၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ-အာပတ္တာဓိကရဏ်း ဟူသော၊ ယံဝီတိက္ကမံ-အကြင် ကျူးလွန်ခြင်းသို့၊ အာဃဋေတိ-ရောက်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝီတိက္ကမတော-ကျူးလွန်သော၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ယော ဝီတိက္ကမော-အကြင် ကျူးလွန်ခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ၊) ဣဒံ-ဤကျူးလွန်ခြင်းကို၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ အကုသလံတိ-"အာပတ္တာဓိကရဏံ အကုသလံ"ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

အဗျာကတဝါရေပိ-အဗျာကတဝါရ၌လည်း၊ ယံ စိတ္တံ-သည်၊ အာပတ္တိယာ-၏၊ အဂ်ီ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဿ-ထိုစိတ်၏၊ အဘာဝေန-မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဇာနန္တော - မသိသည်၊ (ဟုတ္တာ - ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊) ဝီတိက္ကမာကာရေန-ကျူးလွန်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာနှင့်၊ သဒ္ဓိ - တကွ၊ အဇာနန္တော - မသိသည်၊

ယံ စိတ္တံ ၊ပေ၊ အာပန္နတိ။ ။"ယံ စိတ္တံ ၊ပေ၊ တေန"ဖြင့် ဇာနန္တောဏ ကရိယာနှင့် ကံကို ထည့်၍ ဖွင့်သည်၊ ဣဒံ ၊ပေ၊ ဇာနန္တောကား သဉ္စာနန္တောဏ အနက်အဖွင့်တည်း။ ထိုသို့ ဖွင့်သဖြင့် သဉ္စာနန္တောဝ် "သံ"သည် "သဟ (သဒ္ဓိ) အနက်ဟောတည်း"ဟု သိစေ၏။ စေစွဲ၌ စိတိဓာတ် တွာပစ္စည်းတည်း။ ပဂေ္ဂတ္တာကား စေတေတ္တာ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း။ ဥပက္ကမဝသေန မဒ္ဒန္တောသည် အဘိဝိတရိတ္တာ၏ ကျူးလွန်ပုံ အခြင်းအရာကို ပြသော စကားတည်း။ နိရာသင်္ကစိတ္တံ ပေသေတ္တာကား အဘိဝိတရိတ္တာ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း။ "ယံ အာပတ္တာဓိကရဏံ ဝီတိက္ကမံ"သည် ယံအနက်ကို ဖွင့်ပြသော စကားတည်း။ "အာပဇ္ဇတိ"ဟု ကြိယာထည့်စပ်ပါ-ဟူလို။

ထို့နောက် ပါဠိတော်၌ "ဝီတိက္ကမော"ကို "ယော ဝီတိက္ကမော"ဟု ဖွင့်သည်၊ ဤ "ယော" သဒ္ဒါသည် အပိုထည့်ပါ၌လည်း ဟုတ်နိုင်၏၊ "ယံ"ကို ဝိဘတ်ပြောင်းလွှဲ၍ လိုက်စေသည်ဟု လည်း ကြံသင့်၏၊ ဝီတိက္ကမဟူသည်-ကိုယ် နှုတ်တို့ကြောင့်ဖြစ်သော ကျူးလွန်မှုတည်း။ [ဧဝံ ဝီတိက္ကမတော 'ယောဝီတိက္ကမောတိ ဧတ္ထ အကုသလစိတ္တေန ဥ တ္တာ ဝီတိက္ကမန္တသ ကာယ ဝစီ ဝီတိက္ကမသမုဋ္ဌိတာ အာပတ္တိ ဝီတိက္ကမောတိ ဝုတ္တော၊-ဝိမတိ။]

အသဗ္ဗာနန္တော-ကျူးလွန်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာနှင့်တကွ မသိသည်၊ (ဟုတ္တာ) စ-၍လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိအင်္ဂဟူတာယ-အာပတ်၏အကြောင်းအင်္ဂါဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝိတိက္ကမစေတနာယ-ကျူးလွန်ကြောင်းစေတနာ၏၊ အဘာဝေန-မရှိခြင်းကြောင့်၊ အစေတေတ္တာ-မစေ့ဆော်မူ၍၊ သဉ္စိစ္စ-သညာနှင့်တကွ စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ မဒ္ဒနသာ-နှိပ်နင်းခြင်း၏၊ အဘာဝေန-မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနဘိဝိတရိတ္တာ-မလွှမ်းမိုးမူ၍၊ နိရာသင်္ကစိတ္တော-ကင်းသော ရွံရှာခြင်းရှိသူ၏ စိတ်ကို၊ အပေသေတ္တာ-မစေလွှတ်မူ၍၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ-အာပတ္တာဓိကရဏ်းဟူသော၊ ယံ ဝိတိက္ကမံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ဧဝံ ဝိတိက္ကမတော, တဿ-ထို ရဟန်း၏၊ ယော ဝိတိက္ကမော (အတ္ထိ) ဤဒ်-ဤကျူးလွန်ခြင်းကို၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ အဗျာကတန္တိ-အာပတ္တာဓိကရဏ် အဗျာကတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ (ဣတိ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ အုဒ္ဓေသာ-အနက်တည်း၊ အယမတ္ထော-ကို၊ ပြန်၍လှည့်သည်။)

၂၂၄။ အယံ ဝိဝါဒေါ, နော အဓိကရဏံတိ အာဒီသု-အယံ ဝိဝါဒေါ နော အုဓိကရဏံအစရှိသော စကားရပ်တို့၌၊ သမထေဟိ-သမထတို့ဖြင့်၊ ဝါ-သမထတို့သည်၊ အဓိကရဏီယတာယ-စွဲ၍ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်၏၊ ဝါ-ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်၏၊ အဘာဝတော-မရှိခြင်းကြောင့်၊ နော အဓိကရဏံ-အဓိကရဏ်းမမည်၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-ထိုက်၏။

***

အဓိကရဏာဒိပသမနသမထကထာ

၂၂၅။ ယာဝတိကာစ ၊ပေ၊ ကမ္မပ္ပတ္တာတိ ဧတ္ထ-ယာဝတိကာစ ၊ပေ၊ ကမ္မပ္ပတ္တာ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ စတုဝဂ္ဂကရဏော-၄ ပါး အစုရှိသော သံဃာသည် ပြုထိုက်သော၊ ကမ္မေ-သီမာသမ္မုတိ အစရှိသောကံ၌၊ စတ္တာရော-၄-ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝဂ္ဂကရဏော-၅-ပါး အစရှိသော သံဃာသည် ပြုထိုက်သော၊ (ကမ္မေ-ပစ္စန္တရာဇ်ဝယ် ဥပသမ္ပဒအစရှိသော ကံ၌၊) ပဉ္စ-၅-ပါးကုန်သော၊ (ဘိက္ခူ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊) ဒသဝဂ္ဂကရဏော-တစ်ကျိပ်အစုရှိသော သံဃာသည် ပြုထိုက်သော၊ (ကမ္မေ-မဇ္ဈိမဒေသဝယ် ဥပသမ္ပဒအစရှိသော ကံ၌၊) ဒသ-တစ်ကျိပ်ကုန်သော၊ (ဘိက္ခူ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊) ဝီသတိဝဂ္ဂကရဏော-၂-ကျိပ်အစုရှိသော သံဃာသည် ပြုထိုက်သော၊ (ကမ္မေ-အဗ္ဘာနကံ၌၊) ဝီသတိ-၂-ကျိပ်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မပ္ပတ္တာတိ-ကမ္မပတ္တတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိထိုက်ကုန်၏။

၂၃၀။ သုပရိဂ္ဂဟိတံတိ-ကား၊ သုဋ္ဌု-ကောင်းစွာ၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ-ပိုင်းခြားမှ ယူအပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ သမ္မဒ္ဓိန္ဆိတဗ္ဗံ-လက်ခံထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ သမ္မဒ္ဓိန္ဆိတ္တာစ-လက်ခံပြီး၍လည်း၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ဘဏ္ဍာကံ-ဘဏ္ဍာကလေးကို၊ ဓောဝါမ-ဖွပ်လျှော်ကုန်အံ့၊ အဇ္ဇ - ယနေ့၊ ပတ္တံ - သပိတ်ကို၊ ပစာမ - ဖုတ်ကုန်အံ့၊ အဇ္ဇ ဧကော-

တစ်မျိုးသော၊ ပလိဟောဓမ္မာ-ကိစ္စကို နှောင့်ယှက်တတ်သော ပလိဟောဓသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့ မာနနိဂ္ဂဟတ္ထာယ-အဓိကရုဏ်းရှင်တို့၏ မာနကိုနှိပ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကတိပါဟံ-အနည်းငယ်သော ရက်ကို၊ အတိက္ကာမေတဗ္ဗံ-လွန်စေထိုက်၏။။

၂၃၁။ အနန္တာနိ ၊ပေ၊ ဇာယန္တီတိ-ကား၊ အပရိမာဏာနိ-အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဣတောစ-ဤသူ၏ အထံမှလည်း၊ ဣတောစ-ဤသူ၏အထံမှလည်း၊ ဝစနာနိ-ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့သည်၊ ဥပဂန္တွာ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘာသာနိတိပိ-ဘာသာနိဟူ၍လည်း၊ ပါဠေါ-ပါဠိတော်ပါဠိသည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏၊) အယမေဝ-ဤဝစာနိဟူသော အနက်သည်ပင်၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ [ကံဟော ဣပစ္စည်းနှင့် ဣပစ္စည်းသာ ကွဲ၍, ဓာတ်မှာ ဘာသဓာတ်ချည်းဖြစ်သောကြောင့် အနက်တူဟူ ဆိုသည်၊ နပုံလိင်ဖြစ်၍ ဣပစ္စည်းဖြင့် "ဘာသာနိ" ပုဒ်က ကောင်းသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။] ဥဗ္ဘာဟိကာယ သမ္မန္ဓိတဗ္ဗော-ကား၊ အပလောကေတွာ ဝါ-ပန်ပြောရ၍သော်လည်းကောင်း၊ ပရတော-နောက်၌၊ ဝုတ္တာယ-ဟော်တော်မူအပ်သော၊ (ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သော) ဥ ဘို ဒုတိယာယ-ဥ ဝတ်ဟူသော နှစ်ကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ကမ္မဝါစာယဝါ-ကမ္မဝါစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္မန္ဓိတဗ္ဗော-သမုတ်ထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သမ္မတေဟိ-သမုတ်အပ်ပြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ (ပရိသတ်မှ အသီးအခြား၊) နိသီဒိတ္တာဝါ-နေ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘသာယေဝ ပရိသာယ-ထိုပရိသတ်၌ပင်၊ အညေဟိ-သမ္မတရဟန်းတို့မှ အခြားကုန်သော၊ အသမ္မတေဟိ - မသမုတ်အပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကိဉ္စိ - တစ်စုံ

သမ္မဒ္ဓိန္တိတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ အတိက္ကာမေတဗ္ဗံ။ ။ဝိနည်းဓိရိပုဂ္ဂိုလ်သည် အဓိကရုဏ်းကို လက်ခံသောအခါ မိမိတို့အဆုံးအဖြတ်၌ ဘည်စေဖို့ရန် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ပြောဆိုပြီးမှ (ချည်ပြီးတုပ်ပြီး၍) လက်ခံရသည်၊ ထိုသို့ လက်ခံပြီးသော်လည်း ချက်ခြင်းမဆုံးဖြတ်သေးဘဲ, အဓိကရုဏ်းရှင်တို့၏ မာန်မာနကို နှိပ်ခြင်းအကျိုးငှာ "ယနေ့ သက်နီးဖွပ်လျှော်စရာ ရှိသေး၏၊ သပိတ်ဖုတ်စရာ ရှိသေး၏၊ ဆရာ မိဘ စသည်တို့အတွက် ပလိဟောဓရှိသေး၏" စသည်ဖြင့် ပြော၍ ၂-ရက် ၃-ရက်လောက် လွန်စေရမည်-ဟူလို။

ဥဗ္ဘာဟိကာယ။ ။ဥဗ္ဘဟန္တိ ဝိယောဇေန္တိ ဧတာယ အလဇ္ဇိနံ တဇ္ဇနီဝါ ကလဟံဝါ တိ ဥဗ္ဘာဟိကာ-အလဇ္ဇိတို့၏ ခြိမ်းချောက်မှုကိုသော်လည်းကောင်း, ခိုက်ရန်ဖြစ်မှုကိုသော်လည်းကောင်း, ကင်းစေကြောင်းဖြစ်သော သမ္မုတိကို "ဥဗ္ဘာဟိကာ"ဟု ခေါ်သည်၊-ဝိမတိ ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၊ ဥ+ဝဟဓာတ် ဣတ္ထိပစ္စည်း၊ ဥ-ဥပသာရကြောင့် ဝဟဓာတ်သည် "ဝိယောဇနအနက်ကို ဟောတ်"ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ ယောဇနာ၌ကား-"အနန္တာနိ ဘာသာနိ, ဓမ္မကထိကံ ဝါ ဥဒ္ဓရိတ္တာ ဇာဟတိ ပဋိသေဓေတိ ဣမာယ သမ္မုတိယာတိ ဥဗ္ဘာဟိကာ"ဟု ပြု၏။ သူတစ်ခွန်း ငါတစ်ခွန်းပြောကြသော စကားများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း, ဓမ္မကထိကကိုလည်းကောင်း, ထုတ်နှုတ်၍ တားမြစ်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ထို သမ္မုတိကို "ဥဗ္ဘာဟိကာ" ခေါ်သည်ဟု ဖွင့်သည်။

တစ်ခုသော စကားကို (ဘာကိုမျှ) နှ ကထေတင်္ဂ-မပြောဆိုထိုက်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သာဝေတ္တာ ဝါ-ကြားသိစေ၍သော်လည်းကောင်း၊ တံ အဓိကရဏံ-ထိုအဓိကရုဏ်းကို၊ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ-ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏။

၂၃၃။ တတြာသဿတိ-ကား၊ တဿ ပရိသတိ-ထိုပရိသတ်၌၊ ဘဝေယျ-ရှိရာ၏။ [ပရိသတိ၌ ပရိသာနောင်· သို့ဝိဘတ်ကို "တိ သဘာပရိသာယ"ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် (သျှာဒိကဏ္ဍ ၁၄၀)သုတ်ဖြင့် "တိ"ပြုထားသည်။] နေဝ သုတ္တံ အာဂတံ တိ-ကား၊ မာတိကာ-ဒွေမာတိကာဟူသော သုတ်သည်.နှ အာဂတာ-နှုတ်၌မလာ၊ (နှုတ်မတက်၊) နော သုတ္တဝိဘင်္ဂေါတိ-ကား၊ ဝိနယောပိ-ဝိနည်းသည်လည်း၊ ပဂုဏော-အဝါးဝစွာ လေ့လာအပ်ပြီးသည်၊ နှ-မဟုတ်၊ ဗျဉ္ဇန ၊ပေ၊ ပဋိဘာဟတိတိ-ကား၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တမေဝ-သဒ္ဒါမျှကိုသာ၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ အတ္ထံ-အနက်ကို၊ ပဋိသေဓေတိ-တားမြစ်၏။

[တားမြစ်ပုံကို ပြလိုရှိ "ဇာတရူပ"စသည်မိန့်။] ဇာတရူပ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာ ဒီသု-ရွှေငွေကိုခံယူခြင်း, လယ်ယာကိုခံယူခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိနယဓရေဟိ-ဝိနည်းမိုရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ ကာရိယမာနေ-ပြုစေအပ်သည်တို့ကို၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်အပ်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဣမေ-ဤဝိနည်းမိုရ် ရဟန်းတို့သည်၊ ကိံ-အဘယ့်ကြောင့်၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ ကာရေထ-ပြုစေကြကုန်ဘိသနည်း၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ကြကုန်ဘိသနည်း၊ ဇာတရူပ ၊ပေ၊ ဟောတိတိ-ဇာတရူပ ၊ပေ၊ ဟောတိဟူ၍၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သုတ္တေ-သုတ္တန်ပါဠိတော်၌၊ ပဋိဝိရမတိ မတ္တမေဝ-ရှောင်ကြဉ်ခြင်းမျှကိုသာ၊ ဝုတ္တံ နနု-ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဧတ္ထ-ဤ ရွှေငွေကို ခံယူရာ၌၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ ဣတိ-ဤသို့ ဝဒတိ-ပြောဆို၏။ [ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းကား ယော ပန ဘိက္ခု ဇာတရူပရဇတံ ဥဂ္ဂဏှေယျ ဝါ ဥဂ္ဂဏှာပေယျဝါ ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ သာဒယေယျ၊ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ"ဟု ဒွေမာတိကာ၌ ပါသော သိက္ခာပုဒ်ကို မသိသောကြောင့်တည်း၊ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာကြောင့် အာပတ်သင့်ပုံကို ရှုပိယသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌ ဆို၏။]

ဝိနယောပိ။ ။ယောဇနာ၌ ဝိနယောအရ "ဝိနယောပိတိ ခန္ဓကဝိနယောပိ၊ ပိသဒ္ဒေန သုတ္တဝိဘင် အပေက္ခတိ"ဟု ဖွင့်၏။ မိမိကား သုတ္တဝိဘင်္ဂေါကိုပင် "ဝိနယော"ဟု ဖွင့်သည်ဟု ယူပါသည်၊ ပိဖြင့် ရှေ့က သုတ္တကို ပေါင်း၊ နောက်၌လည်း ခန္ဓကကို မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမပြော ပဒဘာဇနီကို မသိသော ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ပြသည်။

ဗျဉ္ဇနမ္ပိ ဟောယယ။ ။ဆာယာသဒ္ဒါသည် တကယ် အရာဝတ္ထုဖြစ် မရှိသော "အရိပ်အရောင်"ဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် "ဗျဉ္ဇနမတ္တမေဝ"ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်၊ "အနက်မပါ, သဒ္ဒါ အရိပ်အရောင်မျှဖြင့်"ဟူလို၊ သဒ္ဒါ အရိပ်အရောင်ဖြင့် တားမြစ်ပုံကို ပြလိုရှိ "ဇာတရူပ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာဒီသု"စသည်ကို မိန့်သည်။

အပရော-သော၊ ဓမ္မကထိကော-သည်၊ (ပါဠိတော်၌ ဒုတိယဖြစ်သော ဓမ္မကထိကသည်၊) သုတ္တသ-ဒွေမာတိကာဟူသော ပါဠိတော်၏၊ အာဂတတ္တာ-နှုတ်၌ လာသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ (နှုတ်တက်ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) သြလမ္မေတ္တာ-တွဲရရွဲဆွဲ၍၊ နိဝါသေန္တာနံ-ဝတ်သော ရဟန်းတို့၏အပေါ်၌၊ အာပတ္တိယာ-ကို၊ အာရောပိယမာနာယ-ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က တင်အပ်သော်၊ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့၏အပေါ်၌၊ ကိံ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ရောပေထ-တင်ကြကုန်ဘိသနည်း၊ ပရိမဏ္ဍလံ ၊ပေ၊ ကရုဏာဝိယာတိ-ယာဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဇွေ-ဤသက်နှုံးကို တွဲရရွဲချ၍ ဝတ်ရာ၌၊ သိက္ခာကရဏမတ္တမေဝ-ကျင့်မှုကို အားထုတ်ခြင်းမျှကိုသာ၊ ဝုတ္တံ နနု-ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဇွေ-ဤသက်နှုံးကို တွဲရရွဲချ၍ ဝတ်ရာ၌၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-ပြောဆို၏။ [ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းကား ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပုဒ်၏ အကျယ်ဝိဘင်းဖြစ်သော ပဒဘာဇနီကို နားမလည်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ မှန်၏၊ ထိုပဒဘာဇနီ၌ "ယော အနာဒရိယံ ပဋ္ဌစ္စ ပုရတောဝါ ပစ္ဆတောဝါ သြလမ္မန္တော နိဝါသေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ"ဟု ပညတ်တော်မူသည်။]

၂၃၄။ ယထာ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုတိ ဇွေ-ယထာ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုဟူသော ဤစကား ရပ်၌၊ ဧကေနပိ-တစ်ပါးဖြင့်လည်း၊ အဓိကာ-ပိုလွန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟုတရာဝ-ဗဟုတရာမည်ကုန်သည်သာ၊ ဒ္ဝီဟိ-၂-ပါးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တီဟိ-တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ (အဓိကဘာဝေ-ပိုလွန်ကုန်သည်၏ အဖြစ်၌၊) ဝါဒေါ-ဗဟုတရာဟု ပြောဆိုဖွယ်သည်၊ ကော ပန-အဘယ်မှာ ရှိပါအံ့နည်း။ [ဧကေနပိ၌ ပိသဒ္ဒါသည် ဂရဟာဇေတကသမ္ဘာဝနာသမုစ္စည်းဖြစ်ရကား "ကော ပန ဝါဒေါ"ဖြင့် သမ္ဘာဝနာ ဝါကျကို ပြသည်။]

တိဝိဓသလာကဂ္ဂါဟကထာ

၂၃၅။ သညတ္တိယာတိ-ကား၊ သညာပနတ္ထာယ-သိစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ("တယော သလာကဂ္ဂါဟေ အနုဇာနာမိ"၌ စပ်) [သညာ ပနဟု ဖွင့်သဖြင့် "သညတ္တိ"၌ သံပုဗ္ဗဉာဏာတ်, ကာရိတ်ကျေ, တိပစ္စည်း"ဟု မှတ်ပါ။] ဂုဏ္ဍကံတိ အာဒီသု-ဂုဏ္ဍကံအစရှိသော စကားရပ်တို့၌၊ အလဇ္ဇိသန္ဓာယ-မျှားသော အလဇ္ဇီရှိသော၊ ပရိသာယ-ပရိသတ်၌၊ ဂုဏ္ဍကော-လျှို့ဝှက်အပ်သော၊ သလာကဂ္ဂါဟော-စာရေးတံ ယူစေခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်၏၊ လဇ္ဇိသန္ဓာယ-မျှားသော လဇ္ဇီရှိသော၊ ပရိသာယ - ပရိသတ်၌၊ ဝိဝဋ္ဋကော - ဖွင့်လှစ်အပ်သော၊ (ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖြစ်သော၊) (သလာကဂ္ဂါဟော ကာတဗ္ဗော၊) ဗာလသန္ဓာယ-မျှားသော

ဂုဏ္ဍကော စသည်။ ။ဂုယ္ဟတေ-လျှို့ဝှက်အပ်၏၊ ဤတို့ ဂုဏ္ဍော၊ ဂုဏ္ဍေယေဝ ဂုဏ္ဍကော၊ ဝိဝရိယတေတိ ဝိဝဋ္ဋော၊ ဝိဝဋ္ဋောယေဝ ဝိဝဋ္ဋကော-ဖွင့်လှစ်အပ်သော စာရေးတံ ယူခြင်း၊ ဇပ္ပနံ ဇပ္ပေါ၊ ကဏ္ဏေ+ဇပ္ပေါ ကဏ္ဏဇပ္ပေါ-နားဌ (နား၏အနီးဌ) ပြောဆိုခြင်း၊ ကဏ္ဏေ

ဗာလရှိသော၊ (ပရိသာယ်-၌၊) သကဏ္ဏဇပ္ပကော-နား၏အနီး၌ ကပ်၍ပြောဆို ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ (သလာကဂ္ဂါဟော ကာတဗ္ဗော၊) ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာယော ကတ္တာ တိ-ကား၊ ဓမ္မဝါဒီနဋ္ဌ-တို့၏လည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီနဋ္ဌ-တို့၏လည်းကောင်း၊ သလာကာယော-တို့ကို၊ ("ဝိသဘာဂါ ကာတဗ္ဗာ"၌ စပ်၊) နိမိတ္တသည်-မှတ်သား ကြောင်းအမှတ်ကို၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ (အမှတ်အသားပြု၍၊) အညမည်-အချင်းချင်း၊ ဝိသဘာဂါ-သဘောမတူသည်တို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-ပြုထိုက်ကုန်၏၊ တတော-ထိုမှ နောက်၌၊ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာ-ထိုစာရေးတံ တို့ကို၊ စီဝရဘာဂေ-သင်္ကန်းအခွေ၌၊ (အိပ်ကဲ့သို့ ပြုထားသော သင်္ကန်း၌၊) ကတ္တာ-ထား၍၊ ဝုတ္တနယေန-ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်၊ (ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူ အပ်သော နည်းဖြင့်၊) ဂါဟေတဗ္ဗာ-ထိုက်ကုန်၏။

ဒုဋ္ဌဟောတိ ပစ္စုက္ကဓိတ္ထံတိ-ကား၊ သလာကာယော-တို့ကို၊ ဒုဋ္ဌဟိတာ-မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တာ-ပြောဆို၍၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ (ပြန်သိမ်း၍၊) ယာဝတတိယံ-၃-ကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ-

---

ဇပ္ပေန+သဟ+ဝတ္တတိ သကဏ္ဏဇပ္ပကော-နား၏အနီး၌ ကပ်၍ပြောဆိုခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော စာရေးတံယူစေခြင်း။ သမာသန္တ ကပစ္စည်းတည်း၊ ယောဇနာ၌ကား-"သဿ အတ္တနော ကဏ္ဏ သမီပေ ဇပ္ပိယတိ ကထိယတိတိ သကဏ္ဏဇပ္ပေ၊ သောယေव သကဏ္ဏဇပ္ပကော"ဟု ပြုလေ သည်၊ မိမိနား၌ကပ်၍ ပြောရသည် မဟုတ်, သူ၏နား၌ ကပ်၍ တိုးတိုးပြောရသောကြောင့် စဉ်းစားပါ။

ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာယော။ ။ဝဏ္ဏသဒ္ဒါသည် ပုံသဏ္ဌာန်ဟူသော အနက်, ပမာဏဟူသော အနက်ကို ဟောဏ်၊ အဝဏ္ဏာ၌ "အ"သဒ္ဒါကား မဟန္တ (အကြီး) အနက်ကို ဟောဏ်၊ စာရေးတံတို့ ကို ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး အရွယ်ပမာဏ အမျိုးမျိုးရှိအောင် ပြုထားခြင်းကို "ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာယော ကတ္တာ"ဟု ဆိုသည်၊ ဤ အဝယ်စာရေးတံများသည် ဓမ္မဝါဒီစာရေးတံ, ဤ အကြီးစာရေးတံ များကား အဓမ္မဝါဒီစာရေးတံ"ဟု အချင်းချင်း ပုံမတူအောင် အမှတ်အသားပြုထားပါ-ဟူလို၊ နိမိတ္တသည် အာရောပေတ္တာကား အဓိပ္ပာယ်အဖွင့်တည်း။ ဟဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာယော ကတ္တာတိ ခုဒ္ဒက မဟန္တေဟိ သညာဏေဟိ ယုတ္တာယော ကတ္တာ၊-ဝိမတိ၊" ထိုသို့ အဆင်းပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး ရှိအောင် ပြု၍ "ကေမေကော ဘိက္ခု ဥပသက်မိတ္တာ"စသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည့် အတိုင်း ယူစေ့ရသည်။

ပစ္စုက္ကဓိတ္ထံ။ ။ဝါထပ်ရာ၌ "ပစ္စုက္ကမုန"ဟု ဆိုရာဝယ် ဝါဆိုလကို တစ်ဖန် အထက်သို့ ငင်ခြင်းကို ခေါ်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ပဌမယူအပ်ပြီးသော စာရေးတံတို့ကို သိမ်းယူ ပြီးလျှင် ထပ်၍ယူစေခြင်းကို "ပစ္စုက္ကမုန"ဟု ဆိုသည်၊ ပစ္စုက္ကဓိတ္ထံ၌ "ပတိ+ဥက္ကဓိတ္ထံ"ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ပတိသဒ္ဒါ ပုနအနက်ဟော ကြ၏။ "ပစ္စုက္ကဓိတ္ထံ-တစ်ဖန်အထက်သို့ ငင်ထိုက်၏" ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

ထိုက်ကုန်၏။ သုဂ္ဂဟောတိ သာဝေတဗ္ဗတိ-ကား၊ ဧကသ္မိမ္မိ-တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဝါဒိမှ-ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတိရေကဇာတေ-အပိုအလွန်ဖြစ်လသော်၊ သလာကာယော-တို့ကို၊ သုဂ္ဂဟိတာ-ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ သာ့ဝေတဗ္ဗ-ကြားသိစေရာ၏။ စ-ဆက်၊ ယထာ-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တေ ဓမ္မဝါဒိနော-ထိုဓမ္မဝါဒီတို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ပြောဆိုကြကုန်၏။ တထာ-ထိုဓမ္မဝါဒီတို့ ပြောဆိုတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံ အမိတရဏံ-ကို၊ ဝူပသမေတဗ္ဗံ-ငြိမ်းစေထိုက်၏။ ဣတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏။ အထ-သို့မဟုတ်၊ ယာဝတတိယမ္မိ-၃ ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ အဓမ္မဝါဒိနောဝ-အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ၊ ဗဟုတရာ-သာ၍များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အဇ္ဇ-ယနေ့၊ အကာလော-အခါမဟုတ်၊ သ္ဝေ-နက်ဖြန်၌၊ ဇာနိဿာမ-သိကြကုန်စို့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ-ထ၍၊ အလဇ္ဇိနံ-တို့၏၊ ပဏ္ဍဘေဒါယ-အသင်းအပင်း ပျက်ခြင်းငှာ၊ ဓမ္မဝါဒိပဏ္ဍ-ဓမ္မဝါဒီအသင်းအပင်းကို၊ ပရိယေသိတ္တာ-ရှာမှီး၍၊ ပုနဒိဝသေ-နောက်တစ်နေ့၌၊ သလာကဂ္ဂါဟော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်၏။ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဂုဏ္ဍကော-လျှို့ဝှက်အပ်သော၊ သလာကဂ္ဂါဟော-စာရေးတံကို ယူစေခြင်းတည်း။

ပန-ကား၊ သကဏ္ဏဇပ္ပကေ-သကဏ္ဏဇပ္ပကစာရေးတံကို ယူစေခြင်း၌၊ ဂဟိတေ ဝတ္တဗ္ဗောတိ ဇ္ဈေ-ဂဟိတေ ဝတ္တဗ္ဗောဟူသော ဤပါဠိ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) သံယဇ္ဈေရော-သံယာ့ထေရ်သည်၊ အဓမ္မဝါဒိသလာကံ-အဓမ္မဝါဒီတို့၏ စာရေးတံကို၊ သစေ ဂဏှာတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သော-ထိုသံယာ့ထေရ်ကို၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ၄ ၁ဟောဧတဗ္ဗော-တိုးတိုးတိတ်တိတ် သိစေထိုက်၏။ (ကိုယ်) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမ္ဟေ - အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ မဟလ္လကာ - ကြီးရင့်ပါကုန်ပြီ၊ ဝယော အနုပ္ပတ္တာ-ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်ပါကုန်ပြီ၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဧတံ-ဤအဓမ္မဝါဒီစာရေးတံကို ယူခြင်းသည်၊ နု ယုတ္တံ-မသင့်ပါ၊ အယံ ပန-ဤစာရေးတံသည်ကား၊ ဓမ္မဝါဒိသလာကာ - ဓမ္မဝါဒီတို့၏ စာရေးတံပါတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အဝဟေဓေတဗ္ဗော-တိုးတိုးတိတ်တိတ် သိစေထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့သိစေပြီး၍၊ အသ-ထိုသံယာ့ထေရ်အား၊ ဣတရာ - အဓမ္မဝါဒီစာရေးတံမှ အခြားသော၊ သလာကာ-ဓမ္မဝါဒီစာရေးတံကို၊ ဒဿေတဗ္ဗာ-ပြထိုက်၏။ သော-ထိုသံယာ့ထေရ်သည်၊ တံ-ထိုဓမ္မဝါဒီစာရေးတံကို၊ သစေ ဂဏှာတိ-အကယ်၍ ယူအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်၏။ အထ-သို့မဟုတ်၊ နော ဝုဋ္ဌတိ-အကယ်၍ မသိအံ့၊ တတော-ထိုသို့ မသိခြင်းကြောင့်၊ ကဿစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်အား၊ မာ အာရောစေဟိ-မပြောပါနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော-လျှောက်ထိုက်၏။ သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်

အပေါင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ-သာ၊ ဝိဝဋ္ဋကော-ဝိဝဋ္ဋကစာရေးတံကို ယူစေခြင်းသည်၊ ဝိဝဋ္ဋတ္ထောယေဝ-ဖွင့်လှစ်အပ်သော အနက်ရှိသည်သာ။ [ဥတ္တာနတ္ထောယေဝ ကိုပင် သဒ္ဒါလင်္ကာရဂုဏ်ရောက်အောင် "ဝိဝဋ္ဋတ္ထောယေဝ"ဟု ဆိုသည်။]

တဿပါပိယသိကာဝိနယ ကထာ

၂၃၀။ ပါရာဇိကသာမန္တဝါတိ-ပါရာဇိကသာမန္တဝါဟူသော ဤပါဠိ၌၊ မေထုန မမ္မေ-မေထုန်မှု၌၊ ပါရာဇိကသာမန္တနာမ-ပါရာဇိက၏ အနီးဖြစ်သော အာပတ်မည်သည်၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ၊ အဒိန္နာဒါနာဒီသု-အဒိန္နာဒါန အစရှိသော အမှုတို့၌၊ (ပါရာဇိကသာမန္တနာမ-မည်သည်၊) ထုလ္လစ္စယ်-သည်၊ (ဟောတိ၊) နိဗ္ဗေဌေန္တိ-တား၊ နဿရာမီတိဝစနေန-နဿရာမိဟူသော စကားဖြင့်၊ နိဗ္ဗေဌယမာနံ-ဖြေရှင်းသော၊ (တမေနံ-ထိုရဟန်းကို၊ အတိဝေဌေတိ-၌ စပ်၊) အတိဝေဌေတီတိ-ကား၊ ဣယ်ာဃသ္မာတိ အာဒိဝစနေဟိ-ဣယ်ာဃသ္မာအစရှိသော စကားတို့ဖြင့်၊ အတိဝေဌယတိ-အလွန်ရစ်ပတ်၏၊ ("အတိဝေဌိယတိ"ဟုလည်း ရှိနိုင်၏၊) သရာမိ ၊ပေ၊ အာဝုသောတိ-သရာမိ ၊ပေ၊ အာဝုသောဟူသည်ကား၊ ပါရာဇိကပဋိဗ္ဗာဒနတ္ထာယ-ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဖုံးကွယ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (သရာမိဟူ၍၊) ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံ၏။ ပုန-တစ်ဖန်၊ တေန-ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတိဝေဌိယမာနော-အလွန် ရစ်ပတ်အပ်သော၊ သရာမိခေါတိ-သရာမိခေါဟူ၍၊ ပဋိညံ-ပဋိညာဉ်ကို၊ ဒတ္တာ-ပေးပြီး၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ မံ-ငါ့ကို၊ နာသေဿန္တိ-ဖျက်ဆီးကြတော့လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍၊ ဘယေန-ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဒဝါယမေတိ အာဒီ-ဒဝါယမေ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ-ဆိုပြီ။

ဧတဿ-ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ရဟန်း၏အပေါ်၌၊ တဿပါပိယသိကာကမ္မ-တဿပါပိယသိကာ ကံကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ သီလဝါ-သီလရှိသူသည်၊ သစေ ဘာရိဿတိ-အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝတ္တံ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ (ပါဠိတော်၌ "တတြာယံ သမ္မာဝတ္တနာ" အရ ပြအပ်သော ကျင့်ဝတ်ကို၊) ပရိပူရေတ္တာ-ဖြည့်ကျင့်၍၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ-တဿပါပိယသိကာ ကံ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းကို၊ လဘတိ-ရ၏၊ ["လဘိဿတိ-ရလတ္တံ့" ဟုရှိလျှင် ကောင်း၏။] (သီလဝါ-သည်၊) နောစေ (ဘာရိဿတိ)-အကယ်၍ မဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တထာ-ထိုတဿပါပိယသိကာကံ ပြုအပ်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နာသိတကောဝ-ဖျက်ဆီးအပ်သည်သာ၊ ဘာရိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သပ္ပတ္ထ-အလုံးစုံသော ဝါကျတို့၌၊ သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

သမဏကွန္ဒကဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅။ ဓုဒ္ဓကဝတ္ထုကွန်းက

[သေးသေးငယ်ငယ် ဝတ္ထုတို့ကို ပြရာသိက္ခာပုဒ်အစု။]

ဓုဒ္ဓကဝတ္ထုကထာ အဖွင့်

၂၄၃။ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန်းကေ-ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန်းကၽ၊ မလ္လမုဋ္ဌိကာတိ-ကား။ မုဋ္ဌိကမလ္လာ-လက်သီးထိုးလျက် လုံးထွေးတတ်သော လက်ရှေ့သမားတို့တည်း။ ဂါမမုဒ္ဒဝါတိ-ကား။ ဆဝိရာဂမဏ္ဍနာနုယုတ္တာ-အသားအရေ၏ တပ်စွဲဖွယ်ရှိအောင် တန်ဆာဆင်ခြင်းၽ အားထုတ်ကြကုန်သော၊ နာဂရိကမနုဿာ-မြို့ၽနေသူ လူတို့တည်း။ ဂါမမောဒ္ဒဝါတိပိ-ဂါမမောဒ္ဒဝါဟူ၍လည်း။ ပါဠော-ပါဠိတော်ပါၽသည်၊ (အတ္ထိ) ဧသဝ အတ္ထော-ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ပင်တည်း။

တမ္ဘေတိ-ကား၊ နာနတိတ္ထေ-ရေချိုးဆိပ်ၽ၊ နိခဏိတ္မာ-တူးစိုက်၍၊ ထပိတ ထမ္ဘေ-ထားအပ်သောတိုင်ၽ၊ ("ဥဇ္ဇုံသေန္တိ"ၽစပ်၊) ကုဋ္ဌေတိ-ကား၊ ဣဋ္ဌကာ ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌာနံ-အုတ်နံရံ, ကျောက်နံရံ, သစ်သားနံရံတို့တွင်၊ အညတရသ္မိံ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော နံရံၽ၊ အဋ္ဌာနေ နာယန္တိတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါၽၽ၊ အဋ္ဌာနံ နာမ-အဋ္ဌာနမည်သည်ကို၊ ("နိခဏန္တိ" ၽ စပ်၊) ရုက္ခံ-သစ်သားကို၊ ("တစ္ဆေတ္မာ"ၽ စပ်၊) ဖလကံ ဝိယ - ပျဉ်ချပ်ကဲ့သို့၊ (ပျဉ်ချပ်နှင့်တူအောင်၊) တစ္ဆေတ္မာ - ရွေ၍၊ အဌပဒါကာရေန-ရှစ်ကွက်ကျား ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ရာဇိယော-အရေးအကွက်တို့ကို၊

မလ္လမုဋ္ဌိကာ။ ။မထန်တိ ဝိလောဍေန္တိတိ မလ္လာ-သတ်ပုတ် လုံးထွေးတတ်သူတို့၊ ထိုမလ္လသည် "လက်သီးထိုး၍ လုံးထွေးသူ, ကိုယ်ဖြင့် နပမ်းလုံး၍ လုံးထွေးသူ"ဟု ၂ မျိုးရှိသောကြောင့် "မုဋ္ဌိကာ"ဟု ဝိသေသနပြုသည်၊ "မုဋ္ဌိနာ-လက်သီးဖြင့်၊ ယုဒ္ဓန္တိတိ မုဋ္ဌိကာ"ဟု ဝိသေသနပရဟဝကမှတဆင့်ပြလိုၽ "မုဋ္ဌိကမလ္လာ"ဟု ရှေ့နောက်ပြန်၍ဖွင့်သည်။

ဂါမမုဒ္ဒဝါ။ ။မုဒ္ဒနံ+ဘာဝေါ မုဒ္ဒဝံ၊ မုဒ္ဒနံ-နူးညံ့သူတို့၏+ဘာဝေါ-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဆဝိရာဂမဏ္ဍနၽ အားထုတ်ခြင်းတည်း။ မုဒ္ဒဝံ-ခြင်း။ [ဥကို သြပြုလျှင် "မောဒ္ဒဝံ"ဟု ဖြစ်၏။] မုဒ္ဒဝံ ယေသန္တိ မုဒ္ဒဝါ၊ ဂါမေ+မုဒ္ဒဝါ ဂါမမုဒ္ဒဝါ၊ ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထဖြစ်သော်လည်း "ဆဝိရာဂ" စသည်ဖြင့် အဓိဗ္ဗာယတ္ထကို ဖွင့်သည်။

ယောနနော။ ။"ဂါမမုဒ္ဒဝါတိ ဧတ္ထ ဆဝိရာဂမဏ္ဍနာနုယုတ္တေန မုဒေါ မောဒနံ ဧတေသမတ္ထိတိ မုဒဝါ။ ဂါမေ ဝသန္တာ မုဒဝါ ဂါမမုဒဝါတိ ဒသ္သေန္တော အာဟ-ဆဝိရာဂမဏ္ဍနာနုယုတ္တာ နာဂရိကမနုဿာတိ၊ ဝဏ္ဏဝါ အဟေသုံတိ အာဒိသုဝိယ ဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ"ဟု ဖွင့်သည်။ [ရေချိုးကြကုန်စဉ် သစ်ပင်ၽ ကိုယ်, ပေါင် စသည်ကို ပွတ်တိုက်ကြရာၽ အချို့က မာကြောအောင် ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အတွက် "မလ္လမုဋ္ဌိကာ"ဟု ဥပမာပြသည်၊ အချို့ကား အသားအရေနူးညံ့အောင် ပွတ်တိုက်ကြ၏၊ ထို ရဟန်းတို့အတွက် "ဂါမမုဒ္ဒဝါ" ဟု ဥပမာပြသည်။]

ဆိန္ဒိတ္တာ-ဖြတ်၍၊ ဝါ-ထွင်း၍၊ နှာနတိတ္ထေ-ရေချိုးဆိပ်၌၊ နိခဏန္တိ-တူး၍စိုက်ထား ကြကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုရှစ်ကွက်ကျား သဏ္ဌာန်အရေးအကွက်ရှိသော သစ်သားပျဉ် ချပ်၌၊ စုဏ္ဏာနိ-ဆပ်ပြာမှုန့်တို့ကို၊ အာကိရိတ္တာ-ဖြန့်ထည့်၍၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ ကာယံ-ကိုယ်ကို၊ ယံသန္တိ-ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထကေနာတိ-ကား၊ နှာနတိတ္ထေ-ရေချိုးဆိပ်၌၊ ထပိတေန-ထားအပ်သော၊ ဒါရုမယဟတ္ထေန-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သောလက်ဖြင့်၊ ("နဟာယန္တိ"၌ စပ်၊) တေန-ထိုသစ်သားဖြင့်ပြုအပ်သော လက်ဖြင့်၊ စုဏ္ဏာနိ-ဆပ်ပြာမှုန့်တို့ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ ယံသန္တိကိရ-ပွတ်တိုက်ကြကုန်သတတ်။

ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာတိ-ကား၊ ကုရုဝိန္ဒကပါသာဏစုဏ္ဏာနိ-ကုရုဝိန္ဒကမည်သော ကျောက်၏အမှုန့်တို့ကို၊ [ရှေးနိသယယ၌ "မှတ်ကျောက်မှုန့်တို့ကို"ဟု ပေးသည်။] လာခါယ-ချိတ်ရေဖြင့်၊ ဗန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့၍၊ (စေးတွဲနေအောင်ပြု၍၊) ကတဂုဋ္ဌိက ကလာပကော-ပြုအပ်သော အလုံးကလေးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ တံ-ထိုကုရုဝိန္ဒကကျောက်မှုန့်တို့ကို ဖွဲ့၍ပြုအပ်သော အလုံးကလေးတို့၏ အပေါင်းကို၊ ဥဘောသု-၂ ဘက်ကုန်သော၊ အန္တေသု-အစွန်းတို့၌၊ ဂဟေတ္တာ-ကိုင်၍၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ ယံသန္တိ-ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏၊ ဝိဂ္ဂယှ ပရိကမ္မံ ကာရာပေန္တိတိ-ကား၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ (တစ်ယောက်တစ်ယောက်၏၊) သရီရေန-ကိုယ်ဖြင့်၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ ယံသန္တိ-ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏၊ [ဝိဂ္ဂယှ၌ "ဝိ-အထူးအားဖြင့်၊ ဝါ-မြဲစွာ+

အဌပဒါကာရေန။ ။ရှစ်ကွက်ကျား ချရာ၌ ကျားကွက်ပုံသဏ္ဌာန်ကို "အဌပဒါကာရ"ဟု ဆိုသည်၊ အဌ-ရှစ်ကွက်ကုန်သော၊ ပဒါနိ-အဖို့အစု အကွက်တို့တည်း၊ အဌပဒါနိ-တို့၊ အဌပဒါနံ-တို့၏။ အာကာရော-အခြင်းအရာ (ပုံသဏ္ဌာန်) တည်း၊ အဌပဒါကာရော။ [အဌပဒါကာရေနာတိ ဇုတဖလကေ (ကြွေအန်ကစားရာ, ကျားချ၍ ကစားရာ ပျဉ်ချပ်၌၊) အဌဂဗ္ဘရာဇိအာကာရေန၊-ဝိမတိ။]

သာရတ္ထ။ ။"အဌပဒါကာရေနာတိ အဌဖလကာကာရေန ဇုတဖလကသဒိသန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟု ဖွင့်၏၊ ဤအလို "အဌပဒါနိ ယတ္ထာတိ အဌပဒံ"ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ပြု၍၊ ရှစ်ကွက်ကျားသဏ္ဌာန် ပါရှိသော ပျဉ်ချပ်ကို ကောက်ရလိမ့်မည်၊ ထိုနောက်မှ အဌပဒါနံ+ အာကာရော အဌပဒါကာရော"ဟု ပြု၊ ဤအဖွင့်များကို ကြည့်၍ "အဌာန"ဟူသည် "ရှစ်ကွက်ကျားသဏ္ဌာန် အကွက်ဖော်၍ ထားအပ်သော သစ်သားအပြား၏ အမည်တည်း"ဟု မှတ်ပါ။

ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထကေန။ ။ဂန္ဓဗ္ဗာနံ-စောင်းသမားတို့၏၊ ပိနဟတ္ထောဝိယ-ပြည့်ဖြိုးသော (အဖျားဌ အဖုဖြစ်သော) လက်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထတော၊-ယောဇနာ၊ ဤအလို ဂန္ဓဗ္ဗာနံ ဟတ္ထော ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထော၊ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထော ဝိယာတိ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထကော-စောင်းသမားတို့၏ အဖျားဌ အဖုထနေသော လက်နှင့်တူသော လက်"ဟု ပြုပါ၊ ရှေးနိသာယဌ်ကား-"သစ်မြောက်လက်၊ ဝါ-သစ်လက်ဝါး"ဟု ပေး၏။

ဂယှ-တစ်ယောက်၏ကိုယ်ကို တစ်ယောက်ကကိုင်၍၊ ပရိကမ္မ-ချေးပွတ်မှုဟူသော ပရိကံကို၊ ကာရာပေန္တိ-ပြုစေကြကုန်၏"ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။] မဂၢဒန္တကေ-မဂၢရိုးငါး၏ သွားနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်တူသော ခွေးသွားစိတ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတ္တာ-ဖြတ်၍၊ ဝါ-ထွင်း၍၊ မလ္လကမူလသဏ္ဌာနေန-ထွေးခံ၏အခြေပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော ဂွေဝိုင်းကို၊ မလ္လကံနာမ-မလ္လကမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ["မလ္လကံ နာမ ၊ပေ၊ မလ္လကန္တိ ဝုစ္စတိ"ဟု ရှိ၏၊ မလ္လကန္တိကား ပို့ဟန်တူသည်။] ဣဒံ-ဤပြုပြင်အပ်သော မလ္လကသည်၊ ဂိလာနသာပိ-ဂိလာနအားသော်မှလည်း၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။

၂၄၄။ အကတမလ္လကံနာမ-အကတမလ္လကမည်သည်၊ ဒန္တေ-မဂၢရိုးသွားတို့ကို၊ အစ္ဆိန္ဒိတ္တာ-မဖြတ်မူ၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သော ဂွေဝိုင်းတည်း၊ ဣဒံ-ဤမပြု မပြင်အပ်သော ဂွေဝိုင်းသည်၊ အဂိလာနသေဝ-ဂိလာနမဟုတ်သော ရဟန်းအားသာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-ကား၊ ဣဒ္ဓကခဏ္ဍံ-ဝါ-အုတ်ကျိုးအုတ်ပိုင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ ကပါလခဏ္ဍံ-ဝါ-အိုးခြမ်းအပိုင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ဥဏ္ဏာသိကံတိ-ကား၊ ဝတ္ထဝဋ္ဋိ-အဝတ်ကျစ်ကို၊ (ကျစ်ထားအပ်သော အဝတ်ကို၊ "အနုဇာနာမိ"၌စပ်၊) တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ဥဏ္ဏာသိကကို ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ နာယန္တသ-ရေချိုးသော၊ ယသ္မကသ္မိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော ရဟန်းအား၊ နှာနသာဋကဋ္ဌိယာ-ရေသုံးတ်အဝတ်ကျစ်ဖြင့်၊ ပိဋ္ဌိ-ကျောက်ကုန်းကို၊ ယံသိတုံ-ပွတ်တိုက်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပုထုပါဏိကန္တိ-ကား၊ ဟတ္ထပရိကမ္မံ-လက်ဖြင့် အဖန်ဖန်ပြုအပ်သော ချေးတွန်းမှုကို၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ လက်ဖြင့် ချေးတွန်းမှုကို ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်

မလ္လကမူလသဏ္ဌာနေန။ ။မလ္လကမူလသဏ္ဌာနေနာတိ ခေဋ္ဌမလ္လကမူလ သဏ္ဌာနေန-(ထွေးခံအခြေ၏ ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်) ဣဒ္ဓ ဝဋ္ဋာဓာရက် သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ကဏ္ဌကေ ဥဒ္ဓာပေတ္မာ ကတာဝဋ္ဋကပါလသော်တံ အမိဝစန်၊-ဋီကာ။

ဥဏ္ဏာသိကံ။ ။ကာသဖုလ္လဝိရဟိတတ္တာ-(ပွင့်လင်းခြင်းမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ ဝတ္ထဝဋ္ဋိ ဥဏ္ဏာသိကာနာမ၊ နတ္ထိ+ကာသံ (ဖုလ္လံ) ဧတိသာ-(ဤကျစ်လုံးထားအပ်သော အဝတ်၏၊) ဣတိ ဥဏ္ဏာသာ၊ သာယေव ဥဏ္ဏာသိကာ၊ ကျစ်ထားအပ်သည်ဖြစ်၍ "ပွင့်လင်းခြင်းမရှိသော အဝတ်လုံး အဝတ်ကျစ်"၊-ယောဇနာ။

ပုထုပါဏိကံ။ ။မုဋ္ဌိ အကတ္မာ ဝိကသိတဟတ္ထတလေဟိ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ ဝုစ္စတိ၊ တေမေဝ သန္ဓာယ "ဟတ္ထပရိကမ္မံ"တိ ဝုတ္တံ-ဝိမတိ၊ ပါဏိတလသ ပုထုဘာနံ ပုထုပါဏိ၊ တေန+ကတံ ပုထုပါဏိကံ၊ ဟတ္ထကမ္မံ၊ တေန ဝုတ္တံ-ဟတ္ထပရိကမ္မံ ဝုစ္စတီတိ၊-ယောဇနာ၊ ဤအဖွင့်ကို ကြည့်၍ ပါဠိတော်၌-"ပုထုပါဏိကံ-လက်ဝါးအပြင်ဖြင့် ချေးတွန်းမှုကို"ဟု အနက်ပေးပါ။

ကြောင့်၊) သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ဂိလာန အဂိလာနရဟန်းတို့အား၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကျောက်ကုန်း၌ အဖန်ဖန်ပြုအပ်သော ချေးတွန်းမှုစသည်ကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

၂၄၅။ ဝလ္လိကာတိ ဧတံ-ဝလ္လိကာဟူသော ဤအမည်သည်၊ ကဏ္ဏတောနားမှ၊ နိက္ခန္တမုတ္တောလမ္ဗကာဒိနံ-ထွက်သော တွဲလျားကျသော ပုလဲအစရှိသည်တို့၏၊ (ထွက်သော ပုလဲသွယ်အစသည်ရှိသည်တို့၏၊) အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ [မုတ္တောလမ္ဗကာဒိနံတိ အာဒိသဒ္ဒေန ကုဏ္ဍလာဒိ သင်္ဂဟောတိ၊-ဝိမတိ။] စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-အခြားသော နားတန်ဆာမဖက်သက်သက်၊ ဝလ္လိကာဧဝ-ပုလဲသွယ်သည် သာလျှင်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်သည်ကား၊ နမဟုတ်သေး၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ကဏ္ဏပိဠန္ဓနံ-နားတန်ဆာသည်၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်၊ တာလပဏ္ဏမ္ပိ-ထန်းရွက် နားတန်ဆာသည်လည်း၊ နဝဋ္ဋတိ။

ပါမင်္ဂန္တိ-ကား၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ပလမ္ဗကသုတ္တံ-အပြားအားဖြင့် တွဲလျားကျသောချည်ကို၊ (စလွယ်ကို၊) (ဓာရေန္တိ၌ စပ်၊) ကဏ္ဏသုတ္တံတိ-ကား၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဂီဝူပဂအာဘရဏံ-လည်ပင်းသို့ရောက်သော တန်ဆာကို၊ (လည်ဆွဲကို၊) (ဓာရေန္တိ၌ စပ်။)

ကဋိသုတ္တကံတိ-ကား၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ကဋိပိဠန္ဓနံ-ခါးတန်ဆာသည်၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်၊ သုတ္တတန္တုမတ္တံပိ-ချည်မျှင်မျှသည်လည်း၊ (နဝဋ္ဋတိ၊) ဩလယံ-လက်ကောက်ကို၊ ကာယူရာဒိနိ (ကေယူရာဒိနိ)-လက်ကြပ်အစရှိသော တန်ဆာတို့သည်၊ ပါကဋာနေဝ-ထင်ရှားကုန်သည်သာ၊ အက္ခကာနံ-ညှပ်ရိုးတို့၏၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဘဟာဘရဏံ-လက်မောင်းတန်ဆာသည်လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ အာဘရဏံ-တန်ဆာသည်လည်းကောင်း၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ [“ဝလယံ-လက်ကောက်, ကာယူရံ-ခြေကျင်း”ဟု ပေးကြ၏၊ “ဝလယံတိ ဟတ္ထပါဒဝလယံ-လက်ကောက်ခြေချင်း”ဟု ဝိမတိဖွင့်၏၊ “ကေယူရံ-ဗာဟုမူလဝိဘူသဏံ” အဘိဓာန်၌ ရှိ၏။]

ဝလ္လိကာ။ ။ဝလ္လိသဒ္ဒါသည် “နွယ်”ဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ နွယ်ကဲ့သို့ နားမှ တွဲလျားကျနေသောကြောင့် “ဝလ္လိ ဝိယ ဝလ္လိကာ”ဟု ပြု၍ နားမှ တွဲလျားကျသော နားသွယ်ကို “ဝလ္လိကာ”ဟု ခေါ်သည်။

ပလမ္ဗကသုတ္တံ။ ။ပလမ္ဗကသုတ္တံတိ ဗြဟ္မဏာနံ ယညော ပစိတသုတ္တာဒိ အာကာရံ-(ယဇ်ပူဇော်ရာ၌ စီထားအပ်သော ချည်အစရှိသည်တို့၏ အခြင်းအရာ ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသောချည်ကို)၊ ဝုစ္စတိ၊-ဝိမတိ၊ ရှေးနိဿယ၌ “ဦးညွှတ်ခြင်းကို၊ ဝါ-ဆောက်လုံးချည်ကို၊ ဝါ-သွယ်ပြောင်းကို၊ ဝါ-စလွယ်ကို”ဟု ပေး၏။ ယောဇနာ၌ “ပလမ္ဗကသုတ္တံတိ ပဋိမုဋ္ဌိတ္တာ လမ္ဗိယတိ အနေနာတိ ပလမ္ဗံ၊ တမေဝ သုတ္တံ ပလမ္ဗကသုတ္တံ”ဟု ဖွင့်၏၊ ဤအလို “စလွယ်”ကို ဆိုလိုဟန်တူသည်။

၂၄၆။ ဒုမာသိက်ဝါ ဒုဝဂ္ဂုလ်ဝါတိ ဧတ္ထ-ဒုမာသိက် ဝါ ဒုဝဂ္ဂုလ် ဝါဟူသော ဤပါဠိ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ကေသာ-ဆံပင်တို့သည်၊ အန္တောဒွေ မာသေ-၂ လအတွင်း၌၊ ဒွဂုံလ်-လက် ၂ သစ်ပမာဏသို့ သစေပါပုဏ္ဏန္တိ-အကယ်၍ ရောက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အန္တောဒွေမာသေယေဝ-၂ လအတွင်း၌ပင်၊ ဆိန္ဒိတဗ္ဗာ-ဖြတ်ထိုက်ကုန်၏။ ဒွဂုံလေဟိ-လက် ၂ သစ်ပမာဏတို့ကို၊ အတိက္ကာမေတုံ-လွန်စေခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဒီဃာ-လက် ၂ သစ်ထက် ရှည်ကုန်သည်၊ သစေ နု (ဟောန္တိ)-အကယ်၍မူလည်း မဖြစ်စေကုန်ဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ-ဤသို့ မဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း)၊ ဒွေမာသတော-၂ လထက်၊ ဧကဒိဝသံပိ-တစ်နေ့ကိုလည်း၊ အတိက္ကာမေတုံ-လွန်စေခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဋတိယေဝ-မအပ်သည်သာ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဥဘယေနပိ-ဒုမာသိက, ဒုဝဂ္ဂုလဟူသော ၂ ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ အယံ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ-ဤအလွန်ဆုံး အပိုင်းအခြားကိုသာ၊ ဝုတ္တော-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ တတော-ထို ၂ လမှ၊ ဝါ-ထိုလက် ၂ သစ်မှ၊ သြရံ-အတွင်း၌၊ နဝဋ္ဋနဘာဝေါနာမ-မအပ်သည်၏ အဖြစ်မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ ["အလွန်ဆုံးအပိုင်းအခြား"ဟု ဆိုသောကြောင့် "လက် ၂ သစ် မရှိသေးသော်လည်း ၂ လပြည့်လျှင် ဖြတ်ရမည်၊ ၂ လ မပြည့်သေးသော်လည်း လက် ၂ သစ်ရှည်လျှင် ဖြတ်ရမည်" ဟု မှတ်ပါ။]

ကောဇ္ဆေန သြသဏ္ဌာန်တိ-ကား၊ ကောဇ္ဆေန-ဝက်မှင်ဘီးဖြင့်၊ (ဘရွတ်ဖြင့်) သြလိခိတ္တာ-အောက်သို့ ဖြိုးချ၍၊ သန္ဓိသီဒါပေန္တိ-ကောင်းစွာ တည်နေစေကြကုန်၏။ ဖဏောနာတိ-ကား၊ ဒန္တမယာဒီသု-ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဘီးအစရှိသည်တို့တွင်၊ (ဆင်စွယ်ဘီးအစရှိသော ဘီးတို့တွင်၊) ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ဘီးဖြင့်၊ (သြသဏ္ဌာန်တို့ စပ်။)

ဒွဂုံလေ(ဟိ)။ ။ဝိမတိ၌ "ဒွဂုံလေ"ဟု ဒုတိယာ ဗဟုဝုစ်ဖြင့်ရှိ၏၊ "လက် ၂-သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆံပင်တို့ကို"ဟု ပေး၊ "ဒွဂုံလပမာဏံ အတိက္ကာမေတုံ နဝဋ္ဋတီတိ အတ္ထော"ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်၊ "ဧတ္ထ စ ဒုမာသသ ဝါ ဒွဂုံလဿ ဝါ အတိက္ကန္တဘာဝံ အဇာနန္တသာဝိ ကေသမသုဂ္ဂဏနာယ အစိတ္တကာပတ္တိယော ဟောန္တိတိ ဝဒန္တိ-ဝိမတိ။

မှတ်ချက်။ ။ဤစကားအရ မှတ်ဆိတ်ကိုလည်း "ဒွေမာသိက, ဒုဝဂ္ဂုလ, မလွန်စေရ"ဟု မှတ်ပါ။ "ဒွေမာသာ ဒုမာသံ၊ ဒုမာသေ+နိယုတ္တော ဒုမာသိတော (ကေသော) ၂-လ၌ ယှဉ်သော (၂-လရှိသော) ဆံပင်၊ ဒွေ+အဂုံလာနိ ယဿာတိ ဒုဝဂုံလော"ဟု ပြု၊ အနုဇာနာမိကို ငဲ့၍ "ဒုမာသိက်, ဒုဝဂ္ဂုလ်"ဟု ဒုတိယန္တထားသည်။

ကောဇ္ဆေန သြသဏ္ဌာန်။ ။"ကောဇ္ဆေန-ဝက်မှင်ဘီးဖြင့်"ဟုလည်းကောင်း, "ပန်းရင်းမြက်အစရှိသည်တို့ကိုထုံးဖွဲ့၍ အဖျားခ၌အညီအမျှဖြတ်ထားအပ်သော ဘီးဖြင့်"ဟုလည်းကောင်း ရှေးနိဿယခ၌ ပေး၏၊ ဝိမတိအဖွင့်အတိုင်းပင်တည်း၊ ယခုအခါ "ဘရွတ်"ဟုခေါ်ကြသော

ဟတ္ထဖဏာကေနာတိ-ကား၊ ဟတ္ထေနေ၀-လက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဖဏာကိစ္စ-ဘီး၏ ကိစ္စကို၊ ကရောန္တာ-ပြုကုန်လျက်၊ အဂ်ုလိဟိ-လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ သြသဏ္ဍောန္တိ-အောက်သို့ ဖြီးချ၍ ကောင်းစွာတည်နေစေကြကုန်၏။[“ဖဏောဝိယာတိ ဖဏကော၊ ဟတ္ထသခ်ါတော+ဖဏကော ဟတ္ထဖဏာကော”ဟူပြု။“ဟတ္ထဖဏာကေန-ဘီးသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော လက်ချောင်းဖြင့်”ဟု ပါဠိတော်၌ပေးပါ။] သိတ္ထတေလကေနာတိ-ကား၊ မဓုသိတ္ထကနိယျာသာဒီသု-ပျားဖယောင်းစေး အစရှိကုန်သော အစေးတို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော၊ စိက္ခလေန-အစေးဖြင့်၊ (“သြသဏ္ဍောန္တိ”၌ စပ်)။ [စိက္ခလေနာတိ သိလေသယုတ္တတေလေန-အစေးနှင့် ယှဉ်သော ဆီဖြင့်၊-ဝိမတိ၊ “သိတ္ထတေလကေန-ဖယောင်းဖြင့် ရောစပ်အပ်သော ဆီဖြင့်၊ ဝါ-ဆီ အစေးဖြင့်၊ သြသဏ္ဍောန္တိ-ကုန်၏”ဟု ပါဠိတော်၌ ပေး။]

ဥဒကတေလကေနာတိ-ကား၊ ဥဒကမိဿကေန-ရေဖြင့် ရောစပ်အပ်သော၊ တေလေန-ဆီဖြင့်၊ (“သြသဏ္ဍောန္တိ”၌ စပ်) မဏ္ဍနတ္ထာယ-တန်ဆာဆင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ခေါင်းဖြီးမှုတို့၌၊ ဒုက္ခဋ္ဌ-ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သည်၊ (ဟောတိ) ပန-အနွယ်၊ ဥဒ္ဓလောမေန-အထက်သို့ထောင်သော အမွေးရှိသော ရဟန်းသည်၊ အနုလောမနိပါတနတ္ထံ-လျှော်စွာ အောက်သို့ကျစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဟတ္ထံ-လက်ကို၊ တေမေတွာ-စိုစေ၍၊ (ရေဖြင့်ဆွတ်၍၊) သီသ-ဦးခေါင်းကို၊ ပုဋ္ဌတဗ္ဗ-သုတ်နိုင်၏။ ဥဏ္ဏာဘိတတ္တာရဇသိရာနံပိ-အပူသည် နှိပ်စက်အပ်, မြူမှုန်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော ဦးခေါင်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ အလ္လဟတ္ထေန-စိုသော လက်ဖြင့်၊ ပုဋ္ဌတုံ-သုတ်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

၂၄၇။ နှ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ဥဒကပတ္တောဝါတိ ဧတ္ထ-နှ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ဥဒကပတ္တောဝါဟူသော ဤဝါကျ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)။ ကံသပတ္တာဒီနိပိ-ကြေးခွက် အစရှိသော အရာဝတ္ထုတို့သည်လည်း၊ ယေသု-အကြင်အရာဝတ္ထုတို့၌၊ မုခနိမိတ္တံ-မျက်နှာရိပ်သည်၊ ပညာယတိ-ထင်ရှား၏၊ သဗ္ဗာနိပိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ (တာနိ-ထိုကြေးခွက် အစရှိသော အရာဝတ္ထုတို့သည်၊ “ကံသပတ္တာဒိနိ”ကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) အာဒါသသခ်မေဝ-ကြေးမုံဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့သာ၊ ဝါ-မှန်ဟု

ဘီးတစ်မျိုးပင်တည်း၊ သြကို “သြလိခိတ္တာ-အောက်သို့ ဖြီးချ၍၊ သဏ္ဌောန္တိ သန္ဌိသိဒါပေန္တိ-ကောင်းစွာတည်နေစေကြကုန်၏”ဟု ဖွင့်သည်၊ “သြသဏ္ဌောန္တိ-အောက်သို့ ဖြီးချ၍ ကောင်းစွာတည်နေစေကြကုန်၏”ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။

အလ္လဟတ္ထေန။ ။အဒ္ဒဟတ္ထေနာတိ အလ္လဟတ္ထေန၊-ဝိမတိ၊ ဤစိမတိအလိုအားဖြင့် “အဒ္ဒဟတ္ထေန-စိုသောလက်ဖြင့်”ဟု မူရင်းရှိဟန်တူသည်၊ ထိုကြောင့် "အလ္လဟတ္ထေန"ကို သံဝဏ္ဏနာအဖြစ်ဖြင့် ပြသည်။

ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့သာ၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ [အာဒိသတိ မုခနိမိတ္တံ ဇေတ္တာတိ အာဒါသော-မျက်နှာရိပ်၏ တွေ့မြင်အပ်ရာ ကြေးမုံ၊ ဝါ-မှန်။] စ-ဆဲက်၊ ကိဠိယာဒီနိပိ-ပအုန်းရည် အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဥဒကပတ္တသခ်မေဝ-ရေခွက်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့သာ၊ (ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏။) တသ္မာ-ကြောင့်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော ကြေးမုံရေခွက်၌၊ သြလောကေန္တသ-ကြည့်သော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)အာဘာဝပစ္စယာ-အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ (သြလောကေန္တသ-ကြည့်သော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ၊) ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ မေ-ငါ၏၊ ဝဏ္ဏော-အနာသည်၊ သဏ္ဌာ-ရှိ နုခေါ-ကောင်းသော အရေ ရှိပြီလော၊ ဝါ-အသားနုတက်ပြီလော၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ နု တာဝ သဏ္ဌာ-ရှိ နုခေါ-ကောင်းသော အရေ မရှိသေးသလော၊ ဝါ-အသားနု မတက်သေးသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ ဇာနနတ္ထံ-သိခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ (အဟံ-ငါသည်) ဇိဏ္ဏော-အိုသည်၊ အမ္ပိ နုခေါ-ဖြစ်လေသလော၊ နော အမ္ပိ နုခေါ-မဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ ဇဝံ-ဤသို့၊ အာယုသခ်ါရံ-အာယုသခ်ါရကို၊ ဝါ-ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ပြုစီမံအပ်သော အရွယ်ကို၊ သြလောကနတ္ထာမ္ပိ-ကြည့်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တံ-ရှေးအဋ္ဌကထာတို့ ဆိုအပ်ပြီ။

မုခံအာလိမ္ပန္တိတိ-ကား၊ ဝိပ္ပသန္နဆဝိရာဂကရေဟိ-အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော အရေအဆင်း၏ တပ်စွဲဖွယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ မုခါလေပနေတိ-မျက်နှာကို လိမ်းကျံကြောင်း အရောင်တင်ဆေး အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အာလိမ္ပန္တိ-လိမ်းကျံကြကုန်၏၊ ဥမ္မဒ္ဒေန္တိတိ-ကား၊ နာနာဥမ္မဒ္ဒနေဟိ-အထူးထူးသော မျက်နှာချေမှုန်တို့ဖြင့်၊ ဥမ္မဒ္ဒေန္တိ-ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏။

စုဏ္ဏေန္တိတိ-ကား၊ မုခစုဏ္ဏကေန-မျက်နှာကို လိမ်းကျံကြောင်း အမှုန့်ဖြင့်၊ (ပေါင်ဒါမှုန့်မျိုးဖြင့်၊) မက္ခေန္တိ-လိမ်းကျံကြကုန်၏၊ မနောသိလိကာယ ၊ပေ၊ သဏ္ဌေန္တိတိ-ကား၊ မနောသိလိကာယ-မြင်းသီလာဖြင့်၊ တိလကာဒိနိ-မှန်ကူပြောက် အစရှိကုန်သော၊ လဋ္ဌနာနိ-အမှတ်တံဆိပ်တို့ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏၊ တာနိ-ထိုမှန်ကူပြောက် အစရှိသော အမှတ်တံဆိပ်တို့သည်၊ ဟရိတာလာဒီဟိပိ-ဆေးဒါန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်သော်လည်း၊ (ကာတုံ၊) နု ဝဋ္ဋန္တိယေဝ-မအပ်ကုန်သည်သာ၊ ["မနောသိလာယ"ဟု ဖွင့်သဖြင့် "မနောသိလိကာ"၌ ဣက အနက်မရှိဟု သိစေသည်၊] အဂ်ရာဂါဒယော-ကိုယ်အင်္ဂါ၌ တပ်စွဲဖွယ်ရှိအောင်ပြုခြင်း အစရှိသော အမှုတို့သည်၊ (နှုတ်ခမ်းဆိုးခြင်း, လက်သည်းဆိုးခြင်း အစရှိသော အမှုတို့သည်၊) ပါကဋာယေဝ-ထင်းရှားကုန်သည်သာ၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ပြုပြင်မှုတို့၌၊ ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (ဟောတိ၊) ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်ပါသောကြောင့် "သဗ္ဗတ္ထ ဒုက္ကဋံ"သည် ပိုဟန်တူ၏။

၂၄၀။ နဲ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ အာဒီသု-နဲ ဘိက္ခဝေ နစ္စံဝါ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၉ဝ် ဝေဒီတဗ္ဗော၊) ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ နုစ္စံ-ကခြင်းကို၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်၊ မောရနုစ္စမ္ပိ-ဥဒေါင်းတို့၏ ကခြင်းကို သော်မှလည်းကောင်း၊ ဒဿနာယ-ကြည့်ရှုခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆန္တသ-သွားသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (ဟောတိ၊) သယမ္ပိ-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ နစ္စန္တသဝါ-ကသော ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ နစ္စာပေန္တသဝါ-သူတစ်ပါးကို ကစေသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋမေဝ-သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ဂီတမ္ပိ-သီချင်းသည်လည်း၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော၊ နဋ္ဌဂီတံဝါ-ကခြေသည်တို့၏ သီချင်းသည်လည်းကောင်း၊ သာဓုဂီတံ ဝါ-အနိစ္စတာ အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်သော ကောင်းသော သီချင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သူတော်ကောင်းတို့၏ အနိစ္စတာ အစရှိသည်နှင့်စပ်သော သီချင်းသည်လည်း ကောင်း၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဒန္ဓဂီတမ္ပိ-သွားသီချင်းသည်လည်းကောင်း၊ (နဝဏ္ဏတိ-မအာပ်၊) [သွားကိုစေ့၍ လေထုတ်သောအခါ သီချင်းသံ မျိုးပေါ်လာအောင် ထုတ်နိုင်၏၊ ထိုအသံကို "ဒန္ဓဂီတ"ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊ ရှေး နိသယ၌ "လေချွန်ခြင်း သည်လည်း"ဟု ပေး၏။] ယံ-အကြင် ဆွဲငင်သံကို၊ (ကရောန္တိ၌ စပ်၊) ဂါယိသာမ-သီဆိုကုန်အုံ၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ-မသီဆိုမီ ရှေ့အဖို့၌၊ သြကူဇန္တာ-ညီးသံကို ဖြစ်စေကုန်လျက်၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏၊ [ရှေးနိသယ၌ "သြကူဇန္တာ-ကျူးရင့်ခြင်းတို့ကို"ဟု ပေးသည်၊ အို.... အင်.... စသည်ဖြင့် ဆွဲငင်သံကို ဆိုလိုဟန် တူသည်၊] ဧတမ္ပိ-ဤဆွဲငင်သံသည်လည်း၊ နဝဏ္ဏတိ-မအာပ်၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဂါယန္တသာပိ-သီဆိုသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဂါယာပေန္တသာပိ-သူတစ်ပါးကို သီဆိုစေသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋမေဝ-သည်သာ၊ (ဟောတိ။)

ဝါဒိတမ္ပိ-တီးမှုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါး သော တီးမှုတ်ခြင်းသည်၊ နဝဏ္ဏတိ-မအာပ်၊ ပန-ဆက်၊ နိဋ္ဌုဘန္တောဝါ-တံထွေး ထွေးစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ သာသကော်-ရှဉ်ရှားဖွယ်ရှိရာ အရပ်၌၊ ဌိတော-တည်နေ သည်၊ (သမာနောဝါ-ဖြစ်စဉ်သော်လည်းကောင်း၊) အစ္ဆရိကံဝါ-လက်ဖျောက်ကို လည်း၊ ယံ ဖောဋေတိ-အကြင်တီးခတ်၏၊ ပါဏိံဝါ-လက်ဝါးကိုလည်း၊ (လက်ခုပ်ကို လည်း၊) ယံ ပဟရတိ-အကြင်ပုတ်ခတ်၏၊ တတ္ထ-ထိုလက်ဖျောက်တီးခြင်း, လက်ခုပ် တီးခြင်းတို့၌၊ အနာပတ္တိ၊ (ဟောတိ၊) သဗ္ဗံ-အလုံးစုံကို၊ အန္တရာရာမေ-ကျောင်းတိုက်

သဗ္ဗံ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယော၀။ ။ဤ ၂-ဝါကျတွင် "အန္တရာရာမေ ဌိတဿ ပဿတော" ဖြင့် ကျောင်းတိုက်တွင်းဝယ် ကပြုနေသည်ကိုလည်းကောင်း, ကျောင်းအပြင်ဘက်၌ ကပြုနေ သည်ကိုလည်းကောင်း, ကြည့်ရှုနားထောင်သော ရဟန်းအတွက် အာပတ်မသင့်ကြောင်းကို ပြ၏၊ "ပဿိဿာမိတိ ဝိဟာရတော ဝိဟာရံ ဂစ္ဆန္တသ" ၌ "ပရိဝေဏတောပရိဝေဏံ"ဟု

အတွင်း၌၊ ဌိတသ-တည်လျက်၊ ပဿတော-ကြည့်ရှုနားထောင်သော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ၊ (ဟောတိ၊) [အာပတ်မသင့်သော်လည်း ၈-ပါးသီလ၌ပါသော နစ္စဂီတ သိက္ခာပုဒ်ကား ပျက်မည်သာ။] ပဿိဿာမိ-ကြည့်ရှုနားထောင်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ဝိဟာရတော-ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှ၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တသ-သွားသော ရဟန်း၏၊ အာပတ္တိယေव-သည်သာ၊ (ဟောတိ။)

အာသနသာလာယ-ဆွမ်းစားဇရပ်၌၊ နိသိန္နော-ထိုင်လျက်၊ ပဿတိ-ကြည့်အံ့၊ အနာပတ္တိ၊ (ဟောတိ၊) ပဿိဿာမိ-ကြည့်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ဥဒ္ဒဟိတ္တာ-ထ၍၊ ဂစ္ဆတော-သွားသောရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ၊ (ဟောတိ၊) ဝိထိယံ-လမ်းမ၌၊ ဌတ္တာ-တည်၍၊ ဂီဝံ-လည်ပင်းကို၊ ပရိဝတ္တေတ္တာ-လည်စေ၍၊ (လှည့်၍၊) ပဿတောပိ-ကြည့်သော ရဟန်း၏လည်း၊ အာပတ္တိယေဝ၊ (ဟောတိ။)

၂၄၉။ သရကုတ္တိန္တိ-ကား၊ သရကိရိယံ-အသံလုပ်ခြင်းကို၊ ("နိကာမယ မာနသ-လိုလားသော မွေ့ကထိကရဟန်း၏" "သမာဓိသ ဘဂေါ်' ဟောတိ"တို့၌ စပ်။) ["ကရဏံ ကုတ္တိ၊ သရသ-အသံကို၊ ကုတ္တိ-ပြုလုပ်ခြင်းတည်း၊ သရကုတ္တိ-ခြင်း"ဟု ပြု။] ဘဂေါ် ဟောတိတိ-ကား၊ အလင်္ခ-မရအပ်သေးသော သမာဓိကို၊ ဥပ္ပါဒေတုံ-ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ နဿ-သည်ကြောတိ-မစွမ်းနိုင်၊ လင်္ခ-ရအပ်ပြီးသော သမာဓိကို၊ ဝါ-သို့၊ (စျာန်သမာဓိကို၊) သမာပဇ္ဇိတုံ-ကောင်းစွာရောက်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ဝင်စားခြင်းငှာ၊ နဿ-သည်ကြောတိ-မစွမ်းနိုင်၊ ပစ္ဆိမာ-ဇနတာတိ-ကား၊ အမှာက်-ငါတို့၏၊ အာစရိယာပိ-

---

လည်းကောင်း, "သေနာသနတော သေနာသနံ"ဟုလည်းကောင်း မဆိုဘဲ "ဝိဟာရတော ဝိဟာရံ"ဟု ဆိုသောကြောင့် ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက်မှ ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက်သို့ အကြည့်သွားသော ရဟန်းအတွက် အာပတ်သင့်ကြောင်းကို ဆိုသည်ဟု ရှေးနိဿယ၌ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၏။

ဝိမတိ။ ။သို့သော် ဘိက္ခုနီလသုဏာဝဂ် နစ္စဂီတသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် ဝိမတိ၌-"အာရာမေ ဌတ္တာတိ ဌိတနိသိန္နဌာနေ ဧဝ ဌတ္တာ သမန္တတော ဂီဝံ ပရိဝတ္တေတ္တာပိ ပဿတိ၊ အနာပတ္တိ၊ ဌိတဌာနတော ဂန္ဓာ ပဿိတုံ နဿ ဝဋ္ဋတိ၊ ကေစိ ပန ဝဋ္ဋတီတိ ဝဒန္တိ၊ တံ ပန ဒဿနာယ ဂစ္ဆေယျ ပါစိတ္တိယံတိ ဃာမည္ပတော ဂမနဿ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ အနာပတ္တိ ယံပိ ဂမနာယ အဝုတ္တတ္တာစ နဿ ဂဟေတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုသောကြောင့် "တစ်ကျောင်းတည်းမှာပင် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ အကြည့်သွားသော ရဟန်းအား မအပ်"ဟု မှတ်ပါ။

အာသနသာလာယ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယေဝ။ ။ဆွမ်းစားစရပ်ဟူရာ၌ ကျောင်းအပြင်ဘက် ဆွမ်းစားစရပ်ကို ဆိုလိုသည်၊ ထိုသို့စရပ်၌ထိုင်နေသော ရဟန်းသည် ရှာတွင်းဖြစ်လျှင် သြကို့တွင်စက္ခုသိက္ခာပုဒ်အရ ၄-တောင်ခန့်ထက်ပို၍ ကြည့်ခွင့်မရှိ၊ "ပဿိဿာမိတိ ဥဒ္ဒဟိတ္တာ" ကား အာသနသာလာမှ သွားသောရဟန်းအတွက် သွားတုန်းကပင် အာပတ်သင့်လေပြီ၊ "ဝိထိယံ ဌတ္တာ ဂီဝံ ပရိဝတ္တေတ္တာ-လမ်းခရီးဝယ် လည်းပင်းကိုလှည့်၍ ကြည့်ရုံမျှဖြင့် အာပတ်" ဟု ဆိုသောကြောင့် ကျောင်းတိုက်အတွင်းဝယ် တစ်ကျောင်းမှ တစ်ကျောင်းသို့ အကြည့်သွားသော ရဟန်းအတွက် ဝိမတိအတိုင်း အာပတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်သာ သင့်လျော်ဖွယ်ရှိသည်။

ဆရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယာပိ-ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (သည်ပုံသည်နည်း၊) ဂါယိ'သု-သီဆိုကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပစ္ဆိမော-နောက်၌ဖြစ်သော၊ ဇနော-တပည့်အပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ'-မြင်မှုကြားမှုကို အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏၊ တထေဝ-ထို ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ အတူသာလျှင်၊ ဂါယတိ-သီဆို၏။ [တာပစ္ဆည်း "သ္ဝတ္ထ"ဟု သိစေ၍ "ဇနတာ"ကို "ဇနော"ဟု ဖွင့်သည်။]

နေ ဘိက္ခဝေ အာယတကေနာတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ တံ တံဝတ္ထုं-ထိုထို ရွတ်နည်းကျင့်ဝတ်ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ-ဖျက်၍၊ အက္ခရာနိ-အက္ခရာတို့ကို၊ ဝိနာသေတ္တာ-ဖျက်စီးစေ၍၊ ပဝတ္တော-ဖြစ်သောအသံသည်၊ အာယတကောနာမ-အာယတကမည်၏၊ [သူ့ဌာန်နှင့် သူ့အက္ခရာမကျအောင် ရွတ်ခြင်း, ဒီယကို ရဿရွတ်ခြင်း, ရဿကို ဒီယရွတ်ခြင်းကို "အက္ခရာနိ ဝိနာသေတ္တာ"ဟု ဆိုသည်၊ "တံ တံ ဝတ္ထုं" အရ ချဲ့ပြလို၍ "ဓမ္မေ ပန သုတ္တန္တဝတ္ထုနာမ"စသည်ကို မိန့်။] ပန-ဆက်၊ ဓမ္မေ-တရား၌၊ သုတ္တန္တဝတ္ထုနာမ-သုတ္တန်ကို ရွတ်နည်း ကျင့်ဝတ်မည်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဇာတကဝတ္ထုနာမ-ဇာတ်တော်ကိုရွတ်နည်း ကျင့်ဝတ်မည်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဂါထာဝတ္ထုနာမ-ဂါထာကိုရွတ်နည်း ကျင့်ဝတ်မည်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-ထိုသုတ္တန်ရွတ်နည်းစသော ကျင့်ဝတ်ကို၊ ဝိနာသေတ္တာ-ပျက်စီးစေ၍၊ အတိဒီယံ-အလွန်ရှည်စွာ၊ ကာတုံ-အသံလုပ်ခြင်းငှာ၊ နေ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ စတုရသေန-၄ ထောင့်, ၄-လုံးရှိသော၊ ဝတ္ထေန-ရွတ်ဆိုခြင်းဟူသော ကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ ပရိမဏ္ဍလာနိ-ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းကုန်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနာနိ-ပုဒ်ဗျည်းတို့ကို၊ ဒသေတဗ္ဗာနိ-ပြထိုက်ကုန်၏၊ [စတုရသေန ဝတ္ထေနာတိ ပရိပုဏ္ဏေန ဥစ္စာရဏဝတ္ထေန-ဋီကာ၊ ဤပါဠိကို ထောက်၍ မြန်မာကလည်း "စကား ၄-စိတ်ကွဲအောင် မပြောဘူး, စကား ၄-လုံးကွဲအောင် မပြောဘူး"ဟု သုံးနှုန်းကြဟန်တူသည်။] သရဘညန္တိ-ကား၊ သရေန-အသံဖြင့်၊ ဘဏနံ-ရွတ်ဆိုခြင်းကို၊ ("အနုဇာနာမိ"၌ စပ်၊) [ဘဏနံ ဘည်၊ သရေန+ ဘည် သရဘည်၊ ဘည်၌ ဘဏဓာတ်, ဏျပစ္စည်း၊ ဏျကို ဥပြု, ဥ ဒွေဘော်လာ၊ ယောဇနာ၌ကား "သရေန ဘဏိတံ"ဟူသော ပါဠိကိုယူ၍ "ဘဏိတဗ္ဗန္တိ ဘည်-အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုအပ်သော ပါဠိ"ဟု ပြုလေသည်။]

သရဘညေ-အသံဖြင့်ရွတ်ဆိုခြင်း၌၊ တရုဏ် ၊ပေ၊ ဝတ္ထာဒီနိ-တရုဏ်ဝတ်, မောဇကဝတ်, ဂလိတဝတ် အစရှိကုန်သော၊ ဒွတ္တိံသ-၃၂ ပါးသော၊ ဝတ္ထာနိ-ရွတ်ဆိုခြင်း၏ ကျင့်ဝတ်တို့သည်၊ (ရွတ်ဆိုခြင်း ထုံးနည်းတို့သည်၊) အတ္ထိ ကိရ-ရှိကုန်သတတ်၊ တေသု-ထိုတရုဏ်ဝတ် စသည်တို့တွင်၊ ယံ-အကြင်ရွတ်ဆိုနည်းကို၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိ၏၊ တံ-ထိုရွတ်ဆိုနည်းကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ လဘတိ-ရ၏၊ ["တရုဏ်ဝတ်

စသော ရွတ်နည်းများအတွက် ပုံစံပြယုဂ်များ ပျောက်ကွယ်သွားပြီ"ဟု ဋီကာတို့ ဆိုသည်။) သပ္ပေသံ-အလုံးစုံသော တရုတ်ဝတ် အစရှိသော ၃၂-ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့၏။ ("လက္ခဏာ"၌ စပ်၊) ပဒဗျည္ဇနံ-ပုဒ်ဗျည်းကို၊ အဓိနာသေတွာ-မပျက်စီးစေဘဲ၊ ဝိကာရံ-ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အကတွာ-မပြုမူ၍၊ သမဏာသာရုပ္ပေန-ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော၊ စတုရဿေန-၄ ထောင့်, ၄-လုံးရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တေနဲ့ယေဝ-ဖြစ်စေခြင်းသည်သာ၊ လက္ခဏံ-မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာတည်း၊ ဝါ-မှတ်ချက်တည်း။

ဗာဟိရလောမိ ဥဏ္ဏာနိ-ကား၊ ဥဏ္ဏာလောမာနိ-သားမွေးတို့ကို၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်၌၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ဥဏ္ဏာပါဝါရံ-သားမွေးခြုံထည်ကို၊ ပါရုပနဿ-ခြုံကြကုန်၏၊ တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ပြင်ဘက်၌ အမွေးတို့ကိုထား၍၊) ဓာရေန္တသ-ဆောင်သော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (ဟောတိ၊) လောမာနိ-အမွေးတို့ကို၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ပါရုပိတွာ-ခြုံခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ သမဏကပ္ပကထာ-သမဏာကပ္ပကထာကို၊ ဘူတဂါမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာယံ-ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌၊ (မယာ၊) ဝုတ္တာ-ဆိုအပ်ပြီ၊ (ဆိုခဲ့ပြီ။)

၂၅၁။ နေ ဘိက္ခवे ၊ပေ၊ အဂ်ဏတန္တိ-ကား၊ အဂ်ဏတံ-အဂ်ါဏတ်ကို၊ ဆိန္နန္တသေဝ - ဖြစ်သော ရဟန်း၏သာ၊ ထုလ္လစ္စယံ-ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သည်၊ န (ဟောတိ)-ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး။ ပန-အဟုတ်ကား။ အည်-အဂ်ါဏတ်မှ တစ်ပါးသော၊ ကဏ္ဏနာသာအဂ်ုလိအာဒိ-နား, နှားခေါင်း, လက်ချောင်း အစရှိသော၊

သပ္ပေသံ ၊ပေ၊ **လက္ခဏံ**။ ။တရုတ်ဝတ္တာဒီနံ သပ္ပေသမ္မိ သာမညလက္ခဏံ ဒသေတုံ သပ္ပေသံ ၊ပေ၊ လက္ခဏန္တိ ဝုတ္တံ၊ ယတ္တကာဟိ မတ္တာဟိ အက္ခရံ ပရိပုဏ္ဏံ ဟောတိ၊ တတောပိ အဓိကမတ္တာယုတ္တံ (မတြောအပိနှင့် ယှဉ်သည်ကို) ကတွာ ကထနံ ဝိကာရကထနံနာမ၊ တထာ အကတွာ ကထနမေဝ လက္ခဏန္တိ အတ္ထော-ဝိမတိ။

ဗာဟိရလောမိ ဥဏ္ဏာနိ။ ။ဗာဟိရလောမိတိ ဘာဝနပုံသက နိဒ္ဒေသော-ကြိယာဝိသေသနကို ညွှန်ပြကြောင်းသဒ္ဒါတည်း၊-ဋီကာ၊ ဤဋီကာအဖွင့်ကို ကြည့်၍ "ဗာဟိရလောမိ-အပ်၌ အမွေးရှိအောင်၊ ဥဏ္ဏာ-သားမွေးရှိသော ခြုံထည်ကို၊ ဓာရေန္တိ-ဆောင်ကြကုန်၏"ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။ "ဥဏ္ဏံ ဧတဿ အတ္ထိတိ ဥဏ္ဏာ-သားမွေးရှိသော အခင်း"ဟု ပြု၊ ဥဏ္ဏာပါဝါရံကား ဥဏ္ဏာ၏ သရုပ်ပြတည်း၊ "ဥဏ္ဏာပါဝါရံ-သားမွေးဝတ်လုံ"ဟု ရှေးနိဿယယ်၌ ပေး၏၊ ဝတ်လုံဆိုလျှင် အကျီရှည်ကြီးဖြစ်သောကြောင့် မအပ်၊ ခြုံထည်သာဖြစ်သည်။

အဂ်ဏတံ။ ။အဂ်ဏတန္တိ ဗီဇဝိရဟိတံ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ ဗီဇေဟိ ဆိန္နေ (ဝေးစေကို ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်)၊ သြပက္ကမိကပဏ္ဏာကော နာမ (သြပက္ကမိကပဏ္ဏာ၊က်မည်၏။) အာဘဿော ဟောတိ (ရဟန်းမဖြစ်ထိုက်တော့၊) ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ဧကေ ပန "ဗီဇသာပိ ဆေဒနက္ခဏေ ဒုက္ခဏ္ဍာပတ္တိဘေ၊ ကာမေန ပုရိသိန္ဒြိယာဒိကေ အန္တရဟိတေ ပဏ္ဏာကောနာမ၊ အာဘဿော ဟောတိ၊ တဒါ လိင်နာသနာယ နာသေတဗ္ဗော"တိ ဝဒန္တိ-ဝိမတိ။

ယဲ့ကိုဋ္ဌိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော ကိုယ်အင်္ဂါကို၊ ဆိန္နန္တသ-ဖြတ်သောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊ ဒုက္ခံ-ဒုက္ခကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တသဝါ-ဖြစ်စေသော, ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ်, (ဟောတိ) [တာဒိသံဝါ ဒုက္ခံ ဥပ္ပါဒေန္တသာတိ မုဋ္ဌိပ္ပဟာရာဒိဟိ (လက်သီးဖြင့် ထိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်) အတ္တနော ဒုက္ခံ ဥပ္ပါဒေန္တသ၊-ဝိမတိ။] ပန-ဆက်၊ အဟိကီဋ္ဌဒဋ္ဌာဒီသု-မြွေကင်းကိုက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အညအာဘာဝပစ္စယာ ဝါ-မြွေကင်းကိုက်ခြင်း စသည်တို့မှတစ်ပါးသော အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ လောဟိတံ-သွေးကို၊ မောစေန္တသဝါ-လွတ်စေသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဆိန္နန္တသဝါ-ကိုယ်အင်္ဂါကို ဖြတ်သောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ။)

၂၅၂။ စန္ဒနဂဏ္ဌိ ၊ပေ၊ ဟောတိတိ-ကား၊- စန္ဒနယဋ္ဌိကာ-စန္ဒကူးတုံးသည်၊ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်သည်၊ ဝါ-ရသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထို ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည်၊ ဥဒ္ဓဋ-အထက်ဌ်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အညာဌ်လည်းကောင်း၊ အဓောစ-အောက်ဌ်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အကြေဌ်လည်းကောင်း၊ ဇာလာနိ-ပိုက်ကွန်တို့ကို၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ-ကာရံစေ၍၊ ("ထက်ဝန်းကျင် ပစ်ချစေ၍"ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ "ကာရံစေ၍"ကား အဓိပ္ပာယတ္ထ၊) ဂင်္ဂါယ-ဂင်္ဂါမည်သော၊ နဒိယာ-မြစ်ဌ်၊ ကီဋ္ဌတိ ကိရ-ကစားသတတ်၊ တဿ-ထို ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏၊ ("ဇာလေ"ဌ်စပ်၊) နဒီသောတေန-မြစ်ရေအယဉ်သည်၊ ဝုယ္ဟမာနာ-မျှောအပ်သော၊ (တစ်နည်း- နဒီသောတေန-မြစ်ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ဝုယ္ဟမာနာ-မျှောလာသော၊) စန္ဒနဂဏ္ဌိ-စန္ဒကူးတုံးသည်၊ အာဂန္တွာ-လာ၍၊ ဇာလေ-ပိုက်ကွန်ဌ်၊ လဂ္ဂါ-ငြိပြီ၊ တံ-ထိုစန္ဒကူးတုံးကို၊ အဿ-ထိုရာဇဂြိုဟ်သူဌေးအား၊ ဝါ-၏၊ ပုရိသာ-အချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ အာဟရိတ္တာ-ဆောင်ယူ၍၊ အဒံသု-ပေးကြကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ ဝါ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ သာ-ထိုစန္ဒကူးတုံးသည်၊ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်သည်၊ ဝါ-ရသည်၊ ဟောတိ-၏။

ဇာလာနိ ပရိက္ခိပါပေတွာ။ ။ဇာလာနိ ပရိက္ခိပါပေတွာတိ ပရိဿယ မောစနတ္ထဿ ဝေဝ ပမာဒေန ဂဠိတာနံ အာဘရဏာဒီနံ ရက္ခဏတ္ထံ (အမှတ်တမဲ့ ဝတ်ထားရာမှ လျှောကျသွားသော တန်ဆာတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊) ဇာနိ ကရဏ္ဏကာ ကာရေန (ကြိုတ်သဏ္ဌာန်အားဖြင့်) ပရိက္ခိပါပေတွာ၊-ဋီကာ။

စန္ဒနဂဏ္ဌိ။ ။စန္ဒနဂဏ္ဌိ ၊ပေ၊ လဂ္ဂါတိ ဧကော ကိရ ရတ္တစန္ဒနရုက္ခော ဂင်္ဂါယ ဥပရိ တီရေ ဇာတော, ဂင်္ဂါဒကေန ဓောတမူလော ပတိတွာ တတ္ထ တတ္ထ ပါသာဏေသု သမ္ဘိဇ္ဇမာနော ဝိပ္ပကိရိ၊ တတော ဧကာ ယဋ္ဌိပ္ပမာဏာ ယဋ္ဌိကာ ပါသာဏေသု ယံသိယမာနာ ဥဒကဋ္ဌိမှိ ပေါထိယမာနာ မဋ္ဌာ ဟုတ္တာ အနုပုဗ္ဗေန ဝုယ္ဟမာနာ သေဝါလ ပရိယောနဒ္ဓါ အာဂန္တွာ တသ္မိံ ဇာလေ လဂ္ဂိ၊ တံ သန္ဓာယေတံ ဝုတ္တံ၊-သာရတ္ထ။

📖 ဣဒ္ဓိပါဒိဟာဒိယဲတိ ဧတ္ထ-ဣဒ္ဓိပါဒိဟာဒိယဲဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိပါဒိ ဟာရိယဲ-ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိဟူသော တန်ခိုးပြာဋิဟာကို၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပြီ၊ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ ပန-အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကိုကား၊ အပ္ပဋိက္ခိတ္တာ-ပယ်မြစ်တော်မမူအပ်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိထိုက်၏။။

နု ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ပတ္တောတိ အာဒီသု-နု ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ပတ္တော အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဂိဟီ-လူဝတ်ကြောင်တို့သည်၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-(ဆွမ်းကိုယူရာ) ဆွမ်းစားဇရပ်၌၊ သုဝဏ္ဏတဋ္ဌကာဒီသု-ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော အုပ် အစရှိသော ခွက်တို့၌၊ ဗျဥ္ဇနံ-ဟင်းလျာကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ဝါ-ထည့်၍၊ သစေပိ ဥပနာမေန္တိ-အကယ်၍မူလည်း ကပ်စေကုန်ဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ-ဤသို့ပင် လူဝတ်ကြောင်တို့က ကပ်ကြပါသော်လည်း၊) အာမသိတုမ္ပိ-သုံးသပ်ခြင်းငှာလည်း၊ နု ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-ဆက်၊ ဖလိကာ ၊ပေ၊ မယာနိ-ဖလ်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သောခွက်,

---

ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ ၊ပေ၊ ပဋိက္ခိတ္တံ။ ။ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ ၊ပေ၊ ပဋိက္ခိတ္တံတိ ဧတ္ထ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိနာမ "သော (ထိုတန်ခိုးရှင်သည်)" ပကတိဝဏ္ဏံ ဇဟိတ္တာ ကုမာရကဝဏ္ဏံဝါ ဒဿေတိ နာဂဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ဝိဝိဓမ္မိ သေနာဗျူဟံ ဒဿေတိတိ ဧဝမာဂတာ ပကတိဝဏ္ဏာဝိဇဟန ဝိကာရဝသေန (ပင်ကိုယ်အဆင်း သဏ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းဟူသော ထူးခြားသော အဆင်းသဏ္ဌာန်၏အစွမ်းဖြင့်) ပဝတ္တာ ဣဒ္ဓိ-သာရတ္ထ၊ ဤဦးကာအလို "ကရောတိ ဘောယာတိ ကုဗ္ဗနာ၊ ဝိကာရံ-ပကတိ ပုံသဏ္ဌာန်မှ ဖောက်ပြန်အောင်၊ ကုဗ္ဗနာ-စိမ်ပြုလုပ်ကြောင်းဖြစ်သော တန်ခိုးတည်း၊ ဝိကုဗ္ဗနာ-ခိုး"ဟု ပြု။ ဝိကုဗ္ဗနာစ+သာ+ဣဒ္ဓိစာတိ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ။ [ဝိကို "ဝိကာရ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ပကတိ အဆင်းကို စွန့်၍ အသားသဏ္ဌာန်, နဂါးသဏ္ဌာန်ဖြစ်အောင် စိမ်ပြုလုပ်ကြောင်းဖြစ်သော တန်ခိုး ပြာဋิဟာတို့ အမျိုးမျိုးအစားစား များပြားအောင် စစ်ဆင်ဟန် စသည်ကို စိမ်ပြုလုပ်ကြောင်း ဖြစ်သော တန်ခိုးပြာဋิဟာတည်း။]

အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ ၊ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ ပန "ပကတိယာ ဧကော ဗဟုကံ အာဝဇ္ဇတိ၊ သတံ ဝါ သဟဿံ ဝါ အာဝဇ္ဇိတ္တာ ဉာဏေန အဓိဋ္ဌာတိ ဗဟုကော ဟောမိတိ" ဧဝံ ဝိဘဇိတ္တာ ဒဿိတာ အဓိဋ္ဌာနဝသေန နိပ္ဖန္နာ ဣဒ္ဓိ-သာရတ္ထ၊ ဤဦးကာအလို "အဓိ ဋ္ဌာတိ+ဘောယာတိ အဓိဋ္ဌာနာ-ပင်ကိုယ်အဆင်းကို မစွန့်ဘဲ မိမိကိုပင် အဆင်းအမျိုးမျိုး ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး သတသဟဿစသော အရေအတွက်ဖြစ်အောင် အဓိဋ္ဌာန်အကြောင်း တန်ခိုးတည်း၊ "အဓိဋ္ဌာနာ စ+သာ+ဣဒ္ဓိစာတိ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ"ဟု ပြု။ [ဘုရားရှင်၏ ရေ, မီးအစုံ ဖြစ်အောင် တန်ခိုးပြခြင်းလည်း ဤအဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိပင်တည်း။]

သုဝဏ္ဏတဋ္ဌကာဒီသု။ ။အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌လာသော "ရူပိယမယ, မဏိမယ, ဝေဠုရိယမယ"ခွက်တို့ကို ယူပါ၊ ဤခွက်တို့သည် လူတို့ဥစ္စာပင်ဖြစ်သော်လည်း တို့ရံမှ မတို့ ကောင်း၊ ထို့ကြောင့် "ငွေကွမ်းအစ်, ငွေထုံးဇွန်, ငွေရေခွက် စသည်တို့၌ ထည့်၍ကပ်လျှင် မကိုင်အပ်"ဟု မှတ်ပါ။ [စာအုပ်တို့၌ "တဋ္ဌက"ဟု ရှိ၏၊ အဘိဓာန်၌ "သပ္ပေါ်ဖျာ"အနက်ဟောသာ ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဦးဟုတ်စိန် အဘိဓာန်အတိုင်း "တဋ္ဌက"ဟု ပြင်ပါသည်၊ ယခုခေတ် လဘက် အုပ်များကဲ့သို့ အုပ်ငယ်, ခွက်ငယ်အနက် ဟောတည်း။]

ချက်ကျောက်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သောခွက်, ကြေးဝါဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သောခွက်ဟူကုန်သော၊ တဋ္ဌကာဒီနိ-ပဒုပ် အစရှိကုန်သော၊ ဘာဇနာနိ-ခွက်တို့သည်၊ ပုဂ္ဂလိက ပရိဘောဂေနေ၀-ပုဂ္ဂိုလ်၏ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ (ကိုယ်ပိုင်သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊) နဝဋ္ဋန္တိ-မအံ့ပ်ကုန်၊ သံယိက ပရိဘောဂေနဝါ-သံဃာ၏ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိ-လူတို့ အထူးတလည် ပြုပြင်အပ်သော ခွက်တို့သည်၊ (သမာနာနိ)ဝါ-ဖြစ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ-အပ်ကုန်၏။ တမ္မဒလောဟမယောပိ-ကြေးနီဖြင့် ပြုအပ်သောခွက်သည်လည်း၊ ပတ္တော-သံပိတ်သည်၊ (သုမာနော)ဝ-ဖြစ်သော်သာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ထာလကံ ပန-ခွက်သည်ကား၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣဒံ သဗ္ဗံ-ဤအလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ [ဤအဓိပ္ပာယ်ကိုယူ၍ ပါတိမောက်ဘာသာ ဋီကာ၌ ဥဒိနပဌမနိဿဂ္ဂါပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

ပန-ကား။ မဏိမယောတိ ဇတ္ထု-မဏိမယောဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဣန္ဒနီလာဒိ မဏိမယော-ပတ္တမြားညို အစရှိသော ပတ္တမြားတို့ဖြင့် ပြုအပ်သောခွက်ကို၊ ဝုတ္တော-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ ကံသမယောတိ ဇတ္ထု-ကံသမယောဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝဋ္ဋလောဟမယောပိ-ကြေးဖြူဖြင့် ပြုအပ်သော ခွက်ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟိတော-သိမ်းယူအပ်ပြီ။ ("ဝဋ္ဋလောဟမယောပိ-တေးဖြင့်ပြုအပ်သော ခွက်သည်လည်း"ဟု ရှေးနိဿယ ပေး၏။)

၂၅၃။ လိခိတုန္တိ ဇတော်-လိခိတုံဟူသော ဤစကာကို၊ တနုကရဏတ္ထာယ-ပါးအောင်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [ဂွေဝိုင်းက ထူနေသည့်အတွက် ပါးအောင်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ ခြစ်ပစ်ဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊] ပကတိ မဏ္ဍလံတိ-ကား၊ မကရဒန္တစ္ဆိန္နကမဏ္ဍလမေ၀-ဖြတ်အပ်သော မကရ်းသွားသဏ္ဌာန်ရှိသော ဂွေ၀နှ်းကိုသာ၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်။) [သံပိတ်ခြေ (ဂွေ၀နှ်း)က မငြိမ်သက်သောကြောင့် မကရ်းသွား (ခွေးသွားစိတ်) ဖြတ်ထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော် မူပြီးဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် "ပကတိမဏ္ဍလံ"ကို "မကရဒန္တစ္ဆိန္နကမဏ္ဍလမေ၀"ဟု ဖွင့်သည်။]

ပကတိမဏ္ဍလံ။ ။ပတ္တမဏ္ဍလနှင့် ပတ္တာဓာရကသည် ပုံသဏ္ဌာန်ချင်းမတူ၊ အာဓာရကသည် "ဘူမိအာဓာရက, ဒါရုအာဓာရက, ဒဏ္ဍာဓာရက"ဟု အမျိုးမျိုးရှိ၏၊ ပတ္တမဏ္ဍလကား တိပုမယသီသမယ-သလွဲအဖြူ အမဲတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော သပိတ်ခြေဝိုင်းတည်း၊ ထိုပတ္တမဏ္ဍလကို ရှေပကာကိဏ္ဏ-အရုပ်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းအောင်, ဘိတ္တိကမ္မကတ-ဘေးနံရံ၌ လှုပ်သော ပရိကမ် ရှိအောင်ပြု၍ ဆင်ယင်ကိုတို့ ဆောင်ကြသည်၊ ထိုသို့ မပြုဖို့ရန် ပကတိမဏ္ဍလကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ [မဏ္ဍလသည် အလယ်၌ကျ၍ အထက်အောက် ၂-ဖက်၌ ပြန့်ကားနေသော ယခုအခါ ဒန်သပိတ်ခြေဝိုင်းမျိုးပင်တည်း၊ ဤသို့ အာဓာရကနှင့် မဏ္ဍလတို့၏ ကွဲပြားပုံကို သိပါ။]

၂၅၄။ အာဝင်္ဇိတ္ထာတိ-ကား၊ အညမည်-အချင်းချင်း၊ ပဟာရိတ္ထာ-ထိခတ်၍၊ ("ဘိဇ်ဇိုသု"၌ စပ်) ပတ္ထာဓာရကံတိ ဇွေ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဒန္ဓဝလ္လိဝေတ္ထာဒီဟိ-ဆင်စွယ်, နွယ်, ကြိမ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတေ-ပြုအပ်သော၊ ဘူမိအာဓာရကေ-မြေပြင်, ကြမ်းပြင်ဝယ် ထားအပ်သော သပိတ်ခြေ၌၊ တယော-၃ လုံးကုန်သော၊ (ပတ္တေ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊) ဒါရုအာဓာရကေ-သစ်သားသပိတ်ခြေ၌၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ပတ္တေ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပရူပရိ-အဆင့်ဆင့်၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဣတိ-သို့၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ။

ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကိုး) ဘူမိအာဓာရကော-မြေပြင်, ကြမ်းပြင်ဝယ် ထားအပ်သော သပိတ်ခြေသည်၊ တိဏ္ဏံ-၃ လုံးကုန်သော၊ ပတ္တာနံ-သပိတ်တို့၏၊ အနောကာသော-တည်ရာမဟုတ်၊ (တတ္ထ-ထိုသပိတ်ခြေ၌) ဒွေ-၂ လုံးသော သပိတ်တို့ကို၊ ထပေတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ [“ဘူမိအာဓာရကေ”ဟု စာအုပ်တို့၌ ရှိ၏။ “ထပေတုံ”ငဲ့လျှင် ကောင်း၏။ အနောကာသောငဲ့လျှင် မကောင်း။] သုသဏ္ဌိတေသု-ကောင်းစွာ စီမံအပ်ကုန်သော၊ ဒါရု ၊ပေ၊ ဓာရကေသုပိ-သစ်သားသပိတ်ခြေ, ဒုတ်တံသပိတ်ခြေတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော - ဤနည်းပင်တည်း၊

ဘူမိအာဓာရကေ။ ။ဝလ္လိအာဒီဟိ၌ အာဒိဖြင့် ယခုခေတ်၌ သုံးစွဲအပ်သော ထန်းလက်သပိတ်ခြေ, ရေအိုးကရွတ်အဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲအပ်သော သစ်သား ၄-ချောင်းစပ်ထားသော သပိတ်ခြေ စသည်တို့ကို ယူ၊ ထိုသပိတ်ခြေများသည် မြေကြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ အကွင်းလိုက် ချထားနိုင်သောကြောင့် ဘူမိအာဓာရကမည်၏။ “ဘူမိယံ-မြေ၌၊ (ကြမ်းပြင်စသော တည်ရာ၌) ထပိတော+အာဓာရကော ဘူမိအာဓာရကော”ဟု ဖြေ။ ထိုသပိတ်ခြေသည် လတ်ကောက်ကွင်းနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်တူသောကြောင့် “ဝလယာဓာရကေ”ဟု ဖွင့်ကြသည်၊ မြေပြင် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ဂွေလိုက်တည်နေရကား ထိုဂွေပေါ်၌ သပိတ် ၃-လုံးဆင့်၍ ထားနိုင်သည်ဟု ကုရုန္ဒီကဆိုသည်။ [ဘူမိအာဓာရကေတိ ဒန္ဓာဒီဟိ ကတေ ဝလယာဓာရကေ၊ ဧတသ္မိ ဝလယာဓာရကသ္မိ အနုစ္စတာယ (မမြင့်သည့်အတွက်) ထပိတာ ဝတ္ထာ နှ ပရိပတန္တိတိ “တယော ပတ္တေ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ”တိ ဝုတ္တံ၊ အနုစ္စတဋ္ဌေ သန္ဓာယ အယံ “ဘူမိအာဓာရကော”တိ ဝုတ္တော၊-ဝိမတိ။]

ဒါရုအာဓာရက ဒဏ္ဍကာဓာရေသု။ ။သစ်သားတစ်ချောင်းထည်းဝယ် အပေါ်၌ သပိတ်တင်ဖို့ရန် ပြုလုပ်အပ်သောနေရာရှိသော သပိတ်ခြေကို “ဒါရုအာဓာရက”ဟု ခေါ်၏။ ကုလားမျှား မုံ့ဝမ်းတင်၍ ရောင်းရာအခြေကဲ့သို့ ဒုတ်တံ, ဝါးတံများစွာဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော သပိတ်ခြေကို “ဒဏ္ဍာဓာရက”ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုသပိတ်ခြေများသည် အလွန်ခိုင်မာအောင် စီမံပြုလုပ်အပ်ဘော်လည်း မြင့်နေသည့်အတွက် သပိတ် ၃-လုံးတင်ဖို့ရန် နေရာမဖြစ်နိုင်၊ ၂-လုံး သာ တင်နိုင်သောကြောင့် “သုသဏ္ဌိတေသု ဧသေဝ နယော”ဟု ဆိုသည်။ [ဒါရုအာဓာရက ဒဏ္ဍာဓာရကေသူတိ ဧကဒါရုနာ ကတအာဓာရကေ, ဗဟူဟိ ဒဏ္ဍေဟိ ကတအာဓာရကေ၊ ဧတေ ဥစ္စတရာ ဟောန္တိ၊ ပတ္ထေဟိ သဟပတန သဘာဝါ-(လဲကျခြင်းသဘောရှိကုန်၏။) တေန သုသဏ္ဌိတေသူတိ ဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ။]

["၃-လုံး မဆားနိုင်, ၂-လုံးသာ ထားနိုင်သည်"ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ ဘမကောဋ္ဌိ သဒိသော-ပွတ်ခုံ၏ အဖျားနှင့်တူသော၊ ဒါရုအာဓာရကော-သည်လည်းကောင်း၊ တီဟိ-၃ ချောင်းကုန်သော၊ ဒဏ္ဍကေဟိ-ဒုတ်ငယ်တို့ဖြင့်၊ ဝဒ္ဓေါ-ဖွဲ့အပ်သော၊ ဒဏ္ဍကာဓာရော-ဒုတ်တံ သပိတ်ခြေသည်လည်းကောင်း၊ ဧကဿပိ-တစ်လုံးလည်း ဖြစ်သော၊ ပတ္တဿ-သပိတ်၏၊ အနောကာသော-တည်ရာမဟုတ်၊ တတ္ထ-ထိုဒါရု အာဓာရက, ဒဏ္ဍကာဓာရတို့၌ ထပေတွာပိ-ထား၍လည်း၊ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာဧဝ-သပိတ်ကို ကိုင်၍သာ၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-နေရာ၏၊ ဘူမိယံ ပန-မြေပေါ်၌ ကား၊ နိကုဋ္ဌိတွာ-မှောက်၍၊ ဧကမေဝ-တစ်လုံးသော သပိတ်ကိုသာလျှင်၊ ထပေတ္တဗ္ဗံ-ထားထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ (မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ။)

မိမုန္ဆေတိ-ကား၊ အာလိန္ဒကမိဖိုကာဒီနံ-စမုခ်အကြည် အစရှိသည်တို့၏၊ အန္ဆေ-အစွန်း၌၊ ("ပတ္တံ နိက္ခိပန္တိ"၌ စပ်၊) ပန-ဆက်၊ ပရိဝတ္တေတွာ-လိမ့်၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုအကြည်ပေါ်၌သာ၊ သစေ ပတိဋ္ဌာတိ-အကယ်၍ တည်နေအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊)

ဘမကောဋ္ဌိ သဒိသော။ ။ဘမကောဋ္ဌိ သဒိသောတိ ယတ္ထ ဓမကရဏာဒီ ပဝေသေတွာ လိခန္တိ (ခြစ်ကြ, ပွတ်ခံကြကုန်၏။) တသ ဘမတသ ကောဋ္ဌိယာ သဒိသော၊ တာဒိသသ ဒါရုအာဓာရကသ အဝိတ္ထိဏ္ဏတာ့ယ (မပြန့်ကျယ်သည့်အတွက်) ထပိတောပိ ပတ္တော ပတတီတိ အနောကာသောတိ ဝုတ္တော၊-ဝိမတိ။

ဘူမိယံ ।ပေ। ထပေတဗ္ဗံ။ ။ဘူမိယံ ।ပေ। ထပေတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ ဒွေ ထပေန္ဆေန ဥပရိ ထပိတပတ္တံ ဧကေန ပသေန (တစ်ခုသော ဘေးဖြင့်၊) ဘူမိယံ ဖုံသာပေတွာ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဝဒန္တိ-သာရတ္ထ။ [ဤမဟာအဋ္ဌကထာ စကားကိုယူ၍ ခုဒ္ဒသိက္ခာဝယ် အောက်ပါ ဂါထာကို ဆိုသည်။]

ဘူမိ အာဓာရကေ ဒါရု, ဒဏ္ဍာဓာရေ သုသဗ္ဗိတေ၊
ခုဝေ ပတ္တေ ထပေယျောက်, နိကုဋ္ဌိတ္တာန ဘူမိယံ။

မိမုန္ဆေ။ ။"မိမိ"ကို အာလိန္ဒကမိဖိုကာဒီနံ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို "အာလိန္ဒက မိဖိုကာဒီနံ"ကို "ပမုခမိဖိုကာနံ ဥစ္စဝတ္ထုကာနံတိ အတ္ထော"ဟု ဝိမတိဖွင့်၏၊ ထိုအဖွင့်ကို ထောက်၍ စမုခ်၏ အောက်၌ ခုံမြင့်စသည်ကို "မိမိ"ဟု မှတ်ပါ၊ "အကြည်"ဟူသည် မြေခုံ, အုတ်ခုံစသော ခုံမြင့်တည်း၊ ထိုအကြည်ကို အပြင်ဟုလည်းကောင်း, အတွင်းဟုလည်းကောင်း မဖွင့်ကြသောကြောင့် အတွင်းအပြင် ခွဲဖွယ်မလို၊ ရှေးနိဿယ၌ "မိမုန္ဆေ-အတွင်း နံရံ အကြည်စွန်း၌"ဟု ပေးသည်ကား နောက်လာမည့် "ပရိဘဏ္ဍန္တ"ကို ထောက်၍ ပေးကြဟန် တူသည်၊ "အာလိန္ဒက မိဖိုကာဒီနံ"ဟု အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်ဆိုသောကြောင့် တံတိုင်း စသည်တို့ကိုလည်း ဥစ္စဝတ္ထုက-မြင့်သောတည်ရာ အကြည်အဖြစ်ဖြင့် ယူသင့်၏။

ပရိဝတ္တေတွာ တတ္ထေဝ ပတိဋ္ဌာတိ။ ။တစ်လိမ့်, နှစ်လိမ့်, သုံးလိမ့် လိမ့်သော်လည်း ထိုအကြည်၌ပင် တည်နိုင်လောက်အောင် အကြည်က ကျယ်နေလျှင် ထားကောင်း၏၊ ပရိဝတ္တေတွာ-ဟု ဆိုသောကြောင့် သပိတ်ခြေမပါဘဲ သပိတ်ချည်း ပက်လက်ထားခြင်းကို

ဧဝရူပါယ-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဝိတ္ထိဏ္ဏာယ-ပြန့်ကျယ်သော၊ မိမိုယာ-အကြည်ဌ၏ ထေပေါ်တုံ-ထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ပရိဘဏ္ဍာန္တေတိ-ကား၊ ဗာဟိရပရိသေ-နံရံပြင်ဘက် ဘေးဌ၌၊ ကတာယ-ပြုအပ်သော၊ တနုကမိမိုကာယ-ကျဉ်းငယ်သော အကြည်၏။ အန္တေ-အစွန်ဌ၌ ("ပတ္တံ နိက္ခိပန္တိ"ဌ စပ်၊) ဧတ္ထာပိ-ဤနံရံပြင်ဘက် ဘေးဌ၌လည်း၊ မိမိုယံ-စမုခ်အကြည် စသည်ဌ၌ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ခဲ့သော နည်းဖြင့်သာ၊ ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏။ ["မိမိုက ကျယ်လျှင် ထားကောင်း၏"-ဟူလို။]

စောဋ္ဌကန္တိ-ကား၊ ယံ-အကြင်အဝတ်ကို၊ ပတ္ထရိတ္တာ-ဖြန့်ခင်း၍၊ ပတ္တော-ကို၊ ထပိယတိ-ထားအပ်၏။ (တံ-ထိုအဝတ်ကို၊ အနုဇာနာမိဌ စပ်၊) [ပါဠိတော်ဝယ် "စောဋ္ဌကံ အနုဇာနာမိ"ဟု ရှိသောကြောင့် "စောဋ္ဌကန္တိ"ဟူသော သံဝဏ္ဏနာဌ စောဋ္ဌကံသည် ဒုတိယန္တိတည်း။] ပန-ဆက်၊ တသ္မိံ-ထိုအဝတ်သည်၊ အသတိ-မရှိလသော်၊ ကဋ္ဌသာရကေဝါ-ဖျာ, သင်ဖြူးဌ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋိကာယဝါ-သပ္ပေါ့ဖျာဌ၌သော်လည်းကောင်း၊ မတ္တိကာ ပရိဘဏ္ဍကတာယ-မြေညက်ဖြင့် ပြုအပ်သော ပရိဘဏ်ရှိသော၊ ဝါ-မြေညက်ဖြင့်ပြုအပ်သော အပြေအပြစ်ရှိသော၊

ဆိုကြောင်း ထင်ရှား၏၊ မှောက်ထားသော်လည်း အကြည်က မကျယ်လျင် မထားကောင်း ပင်တည်း။ "သပိတ်ခြေပေါ်ဌ၌ကား သပိတ်ခြေကို ထား၍ဖြစ်လောက်သော အကြည်ဖြစ်လျင် ထိုသပိတ်ခြေပေါ်ဌ ထားကောင်း၏"ဟု နောက်ဌ ဋီကာတို့ ဖွင့်ကြသည်။

ပရိဘဏ္ဍန္တေ။ ။ပရိဘဏ်ကို "ဗာဟိရပသေ ကတာယ တနုကမိမိုယာ"ဟု ဖွင့်၏။ ထိုဌ "ဗာဟိရပသေ ကတတနုကမိမို"ဟူသည် အုတ်နံရံ, မြေညက်နံရံတို့အတွက် အခြေခိုင်မြဲအောင် အပြင်ဘက်က လှည့်ပတ်၍စီအပ်သော အုတ်ခုံ, မြေခုံ စသည်တည်း။ ထိုခုံကား မျှားသောအားဖြင့် မကျယ်လှသောကြောင့် "တနုကမိမိုကာယ"ဟု ဆိုသည်၊ အံကယ်၍ ကျယ်နေလျင် ထားနိုင်သောကြောင့် "မိမိုယံ ।ပေ। ဝေဒိတဗ္ဗော"ဟု ဆိုသည်။ [ပရိဘဏ္ဍံနာမ ဂေဟသေ ဗဟိ ကုဋ္ဋပါဒသေ ထိရဘာဝတ္ထံ ကတာ တနုကမိမိုကာ ဝုစ္စတိ-သာရတ္ထ၊ ဗာဟိရပသေတိ ပါသာဒါဒီနံ ဗဟိကုဋ္ဋေ။-ဝိမတိ။]

ဆက်ဦးအုံ။ ။တနုကမိမိုကာယာတိ ခုဒ္ဒကမိမိုကာယ၊ မိမုန္တေပိ အာဓာရကေ ဌပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဓာရကံတိ ဟိ ဝစနတော မိမုာဒီသု ယတ္ထ ကတ္ထစိ အာဓာရကံ ထပေတ္တာ တတ္ထ တတ္ထ ပတ္တံ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ အာဓာရကေ ထပနော ကာသသ အနိယမိတတ္တာတိ ဝဒန္တိ-သာရတ္ထ၊ ဝိမတိဌ်လည်း "တနုကမိမိုကာယာတိ ဝေဒိကာယ၊ သဗ္ဗတ္ထ ပန ဟတ္ထပမာဏတော (၁-တောင် ပမာဏမှ) အဗ္ဘန္တရေ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ အာဓာရကံ ပန တတော ဗဟိပိ ဝဋ္ဋတိ"ဟု အလားတူဖွင့်သည်၊ ဤဝိမတိဌ "ဝေဒိကာ"ဟူသည် မြေခုံအကြည် ပင်တည်း။ အဘယာရာမဆရာတော်၏ အဘိဓာန်နိဿယ (၂၂၂)အဖွင့် ကြည့်ပါ၊ ဤအဖွင့် မျှားကိုထောက်၍ "မိမုန္တေ-အဦးစမုခ်၏ အုတ်ခုံ, မြေခုံဟူသော အကြည်၏အစွန်းဌ၌၊ ပရိဘဏ္ဍန္တေ-နံရံပြင်ဘက်ပတ်လည် အုတ်ခုံ, မြေခုံ အကြည်၏အစွန်းဌ၌၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ခိပန္တိ-ထားကြကုန်၏"ဟု ပါဠိတော်ဌ ပေး။

အခြားနေရာ၌ [“ပရိဘဏ္ဍကတာယ”နေရာဝယ် “ပရိကမ္မကတာယ”ဟု သုံးစွဲ၏။] ဘူမိယာဝါ-မြေ၌သော်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ-အကြင်သ၌၊ (ပတ္ထော-သည်၊) နဒုဿတိ-မပျက်ဆီး၊ တထာရူပါယ-ထိုသို့မပျက်စီးနိုင်လောက်သော သဘောရှိသော၊ ဝါလိကာယဝါ-သ၌သော်လည်းကောင်း၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ (ရှေးနိဿယ၌ “ကဋ္ဌသာရကေဝါ-ကဲလားသင်ဖြူး၌လည်းကောင်း၊ တဋ္ဌိကာယဝါ-ခတ်ပိုင်း၌လည်းကောင်း”ဟု ပေး၏။) ပန-ဗျတိရိတ်၊ ပံသုရဇာဒီသု-ဖုံ, မြူ အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ခရဘူမိယံဝါ-ကြမ်းတမ်းသော မြေ၌လည်းကောင်း၊ ထပေန္တသ-ထားသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ။)

ပတ္တမာဋ္ဌကံ-သပိတ်စင်ကို၊ ဣဋ္ဌကာဟိဝါ-အုတ်တို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒါရုဟိဝါ-သစ်သားတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ မဟာမုခကုဏ္ဍသဏ္ဌာနာ-ကျယ်သောမျက်နှာဝရှိသော ဖျဉ်းအိုးပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဘဏ္ဍကုဋ္ဌလိကာ (ဘဏ္ဍကဥ္စုဋ္ဌလိကာ)-သပိတ်စသော ဘဏ္ဍာတို့ကို ထားရာအိုးကို၊ ပတ္တကုဏ္ဍောလိကာတိ-ပတ္တကုဏ္ဍောလိကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ [မဟာမုခကုဏ္ဍသဏ္ဌာနာတိ မဟာမုခစာဋ္ဌိသဏ္ဌာနာ-ဝိမတိ။]

ယော လဂ္ဂေယျာတိ-ကား၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော နံရံတံသင်း၌၊ လဂ္ဂေန္တသ-ချိတ်သော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ-သည်သာ၊ (ဟောတိ၊) [နံရံ၌ စိုက်ထားအပ်သော “သံ”စ်သည်ကို “နံရံတံသင်း”ဟု ခေါ်သည်။]

စီဝရဝံသေပိ-သင်္ကန်းတန်း ဝါး၌လည်း၊ ဗန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့ချည်၍၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ဘဏ္ဍကထပနတ္ထမေဝ-ဘဏ္ဍာထားခြင်းအံ့ကျိုးငှာသာလျင်၊ ကတံ ဝါ-ပြုအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ နိသီဒနသယနတ္ထံ - ထိုင်ခြင်း,

---

ပတ္တမာဋ္ဌကံ။ ။ပတ္တမာဠောနာမ ဝဋ္ဋေတ္တာ ပတ္တာနံ အဂမနတ္ထံ (သပိတ်တွေလိမ့်၍ မကျဖို့ရာ) ဝဋ်ဝါ စတုရသ်ဝါ ဣဋ္ဌကာဒီဟိ ပရိက္ခိပိတ္တာ ကတောတိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တော-သာရတ္ထာ၊ ပတ္တမာဋ္ဌကန္တိ ဥပစိကာနံ အနုဌ္ဌဟနတ္ထာယ (ခြမတက်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊) ဘူမိတောဥစ္စတရံ ကတံ ဝေဒိကာကာရမာဋ္ဌကံ (အုတ်ခုံအကြည်သဏ္ဌာန်ရှိသော စင်တည်း)-ဝိမတိ။

လဂ္ဂေန္တသ။ ။လဂ္ဂေန္တသ ဒုက္ကဋံတိ ကေဝလံ (သပိတ်အိတ်မဖက်သက်သက်) ပတ္တံ လဂ္ဂေန္တသ၊ နဝ ထပိကာယ လဂ္ဂေန္တသ (အိတ်ဖြင့် ချိတ်သော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်)၊ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ဝိမံသိတဗ္ဗံ-ဤ ဝဒန္တိဝါဒကို စဉ်းစားစံရာကောင်းသည်၊-ဝိမတိ၊ ဤဝိမတိအလို အားဖြင့် “သပိတ်ချည်းသက်သက် ချိတ်သည်ဖြစ်စေ, သပိတ်အိတ်ထည်း၌ ထည့်၍ သပိတ်အိတ်ဖြင့် ချိတ်သည်ဖြစ်စေ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ချည်းသာ”ဟု ယူလိုဟန်တူ၏။ နောက်၌ “သပိတ်ကို အဝတ်ဖြင့်ထုတ်ပြီးလျှင် သင်္ကန်းတန်း၌လည်း ဖွဲ့ချည်၍မထားကောင်း”ဟု ဆိုလတ္တံ့စကားကို ထောက်လျှင် “သပိတ်အိတ်ဖြင့်လည်း ဆင်စွယ်ကောက် စသည်၌ မချိတ်ကောင်း”ဟူသော ဝိမတိအလိုက ကောင်းစရာရှိသည်။

အိပ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကတဲဝါ-ပြုအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ မဠ္ဍေဝါ-ညောင်စောင်းဌ်သော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌေဝါ-အင်းပျဉ်ဌ်သော်လည်းကောင်း၊ ထပေန္တသ-ထားသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)။ ပန-အနွယကား၊ အညေန-သပိတ်မှတစ်ပါးသော၊ ဘဏ္ဍကေန-ဘဏ္ဍာနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ပန္ဓိတွာ-ရောနှောဖွဲ့ချည်၍၊ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ (ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ပေါ်ဌ်ထားခြင်းငှာအပ်၏။) [အညေန ဘဏ္ဍကေနာတိ အညေန ဘာရဗန္ဓနေန (လေးသောဝန် အဖွဲ့အတုပ်ရှိသော) ဘဏ္ဍကေန၊-ဝိမတိ။] အဋ္ဌနိယံ-အပေါင်ဌ်၊ (ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့၏ အပေါ်ဌ်)၊ ပန္ဓိတွာ-ဖွဲ့၍၊ သြလမ္ဗေတုံဝါ-ဆွဲချိတ်ခြင်းငှာသော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ (အဋ္ဌနိယံ-ဌ်)၊ ပန္ဓိတွာ ပိ-ဖွဲ့ချည်၍လည်း၊ ဥပရိ-အပေါင်၏အထက်ဌ်၊ ထပေတုံ နဝဋ္ဋတိယေဝ။

ပန-ဆက်၊ မဠ္ဍဝါ-ညောင်စောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (အချို့စာဌ် "မဠ္ဍော" ဟု ရှိ၏။) ပိဋ္ဌဝါ-အင်းပျဉ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥက္ခိပိတွာ-မြှောက်၍၊ စီဝရဝံသာ ဒီသု-သင်္ကန်းတန်းဝါး အစရှိသော အရပ်တို့ဌ်၊ အဋ္ဌကစ္ဆန္ဒေန-လင့်စင်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ (လယ်တော စသည်ဌ် လင့်စင်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်)၊ ထပိတံ-ထားအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တတ္ထ-ထိုလင့်စင်ပုံသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ဌ်၊ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ("မြင့်နေသည့်အတွက် ထိုင်စရာမဟုတ်သောကြောင့် ထားကောင်း၏"ဟူလို)၊ အံသပဒ္ဓကေန-ပခုံးလွယ်ဖြင့်၊ အံသကူဋေ-ပခုံးစွန်ဌ်၊ လဂ္ဂေတွာ-ချိတ်၍၊ အကော်-ရင်ခွင်ဌ်၊ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဆတ္တေ-ထီးဌ်၊ ဘတ္တာပူရောပိ-ဆွမ်းဖြင့်ပြည့်သော သပိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အံသကူဋေ-ပခုံးအစွန်ဌ်၊ လဂ္ဂိတပတ္တောပိ-ချိတ်အပ်သော သပိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ထပေတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ပန-အနွယ၊ ဘဏ္ဍကေန-ဘဏ္ဍာနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ပန္ဓိတွာ-ဖွဲ့၍၊ (ထီးကို ဖွဲ့ချည်၍)၊ ထပိတေ-ထားအပ်သော၊ (ဆတ္တေ) ဝါ-ထီးဌ်သော်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌက်-လင့်စင်ကို၊ (အထက်ဌ် မြှောက်ချီအပ်သည်ကို)၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ထပိတေ-ထားအပ်သော၊ (ဆတ္တေ) ဝါ-ထီးဌ်သော်

ပန္ဓိတွာသြလမ္ဗေတုံ။ ။ပန္ဓိတွာသြလမ္ဗေတုံတိ ဝုတ္တတ္တာ, ပတ္တတ္ထဝိကာယ အံသပဒ္ဓကော (သပိတ်အိတ် ပခုံးလွယ်သည်)၊ ယထာလဂ္ဂိတဌာနေ နဝဋ္ဋတိ၊ တထာ သဗ္ဗထာပိ ပန္ဓိတွာ (ချည်ထားရာအရပ်မှ မရွှေ့လျောက်အောင် တင်းကြပ်စွာ ဖွဲ့ချည်၍)၊ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊-ဝိမတိ၊ အပေါင်၏ အထက်ပေါ်ဌ်ထားလျှင် အမှတ်တမဲ့ ထိုင်သူတို့ ဖိထိုင်မည်စိုးသောကြောင့် "ပန္ဓိတွာပိ ဥပရိ ထပေတုံ နဝဋ္ဋတိယေဝ"ဟု ဆိုသည်။

ဘဏ္ဍကေန (ပေ) ယောကောစီ။ ။ပန္ဓိတွာ ထပိတေ ဆတ္တေဝါ အဋ္ဌက် ကတွာ ထပိတော (ခြင်းစင်လုပ်၍ ထားအပ်သော) ဆတ္တေဝါတိ ယောဇနာ၊ ယောကောစီ ဘတ္တာပူရောပိ တုစ္ဆပတ္တောပိတိ သမ္ဗန္ဓော၊-ယောဇနာ။

လည်းကောင်း၊ ယောကောစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော သပိတ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ထပေတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ [အချို့စာအုပ်၌ "ထေပိတေ ဝါ" ဟု "ဝါ" ပါသည်ကား အပို။]

၂၅၅။ ပတ္တဟတ္ထေနာတိ ဧတ္ထ-ပတ္တဟတ္ထေနဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ကေဝလ်-ပါဒသီသမဖက်သက်သက်၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ ဟတ္ထေ-လက်၌၊ ပတ္တော-သပိတ်သည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏။) သော ဧဝ-ထိုလက်၌ သပိတ်ရှိသော ရဟန်းသည်သာ၊ ပတ္တဟတ္ထော-ပတ္တဟတ္ထမည်သည်၊ နဿ-မဟုတ်သေး၊ ကေဝလ်-ယင်္ဂါက စသည်မဖက်သက်သက်၊ ကဝါဠမေဝ-တံခါးရွက်ကိုသာ၊ ပဏာမေတုံ-တစ်ဖက်သို့ ညွှတ်စေခြင်းငှာ၊ ဝါ-တွန်းခွင့်ကို၊ နဿ လဘတိစ-မရသည်လည်း၊ နဿ-မဟုတ်သေး၊ အပိ စ ခေါ ပန-အဟုတ်ကား၊ ဟတ္ထေ ဝါ-လက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိပါဒေ ဝါ-ခြေဖမိုး၌သော်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ သရီရာဝယဝေ-ကိုယ်၏အစိတ်အပိုင်း၌၊ ပတ္တသ္မိံ-သပိတ်သည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်၊ ဟတ္ထေနဝါ-

---

ပတ္တဟတ္ထေန။ ။ပါဠိတော်၌ "ပတ္တဟတ္ထေန"ဟု သာမညရှိသော်လည်း "ဟတ္ထကို ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် မိန့်သောကြောင့် ပိဋ္ဌိပါဒနှင့်တကွ သရီရာဝယဝအားလုံးကို ယူပါ" ဟု သိစေလိုသောကြောင့် "နဿ ကေဝလ"စသည်ကို မိန့်သည်၊ "နဿ ကေဝလ ၊ပေ၊ ပတ္တဟတ္ထော" ဟူသော ဝါကျ၏တွဲဘက် သမုစ္စယစကားကား "အပိ စ ခေါ"ဝါကျဝယ် ဟတ္ထေဝါမှစ၍ "သရီရာဝယဝေ"တိုင်အောင်သော စကားတည်း၊ ဆိုလိုရင်းကား- လက်၌ သပိတ်ရှိသော ရဟန်းသာမက, ခြေဖမိုးနှင့်တကွ သရီရာဝယဝ၌ သပိတ်ရှိလျှင်လည်း လက်, ခြေ, ဦးခေါင်း စသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြင့် မတွန်းကောင်း-ဟူလို။

နဿ ကေဝလဿ။ ။ပါဠိတော်ဝယ် "ကဝါဋော နဿ ပဏာမေတဗ္ဗော"၌ ကဝါဋကို ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် မှတ်ပြသည်၊ ကဝါဋသာမက, ယင်္ဂါက စသည်ကိုလည်း မဖွင့်ကောင်းဟု သိစေလို၍ "နဿ ကေဝလဿ ၊ပေ၊ ပဏာမေတုံ နဿ လဘတိ"ဟု မိန့်သည်၊ ထိုဝါကျ၏တွဲဘက် သမုစ္စယစကားကား-"ကဝါဋံ ၊ပေ၊ အဝါပုရိတုံ နဿ လဘတိ"တည်း။ [ရှေးခေတ်က တံခါးပိတ်သောအခါ အထက်နားခ၌ မင်းတုတ်ဟု ခေါ်အပ်သော တုတ်ချောင်းရှည်ရှိ၏၊ ထိုတုတ်ချောင်းရှည်ကို ဘေး နှစ်ဖက်၌ တံခါးပေါင်ကိုကပ်၍ ရိုက်ထားသော အသားတို့၏အကြား၌ ချထားရ၏၊ ဖွင့်သော အခါ ထိုမင်းတုတ်ကိုမြှောက်၍ ဖွင့်ရသည်၊ ထို့ကြောင့် "ယင်္ဂါက ဥက္ခိပိတုံ"ဟု ဆိုသည်။]

ထို့ပြင် တံခါးရွက်၏အလယ်ခေါင်၌ ဝဲယာသွားသော ကန့်လန့်တစ်မျိုးရှိသေး၏၊ ထိုကန့်လန့်၏ အလယ်ခေါင်၌ သံချောင်းတပ်၍ထားသည်၊ ထိုသံချောင်း၏တည့်တည့် တံခါးရွက်၌ သံကောက်ဝင်လောက်အောင် အပေါက်ဖောက်ထား၏။ သံကောက်ကို ထိုအပေါက်အတွင်းသွင်း၍ သံချောင်းကို လှည့်လိုက်သောအခါ ထိုကန့်လန့်သည် နေရာရွှေ့သွားသဖြင့် တံခါးပွင့်လာ၏။ ဤဝါကျများကို ထောက်၍ သပိတ်အိတ်ဖြင့် လွယ်လျက်မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း၌ သပိတ်ရှိနေလျှင် တံခါးမဖွင့်ကောင်းဟု မှတ်ပါ၊ သပိတ်အိတ်ဖြင့် လွယ်ထားလျှင်ကား ဖွင့်ကောင်း၏ဟု မှတ်ပါ။

လက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဒေနဝါ-ခြေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သီသေန ဝါ-ဦးခေါင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ သရီရာဝယဝေန-ကိုယ်၏အစိတ်အပိုင်းဖြင့်၊ ကဝါဠံ-ကို၊ ပဏာမေတုံ-တစ်ဖက်သို့ ညွှတ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝါ-တွန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယဠိုက်-ကျည်မကို၊ ဝါ-အထက်မင်းတုတ်ကို၊ ဥက္ခိပိတုံဝါ-မြှောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝါ-မြှောက်ခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ သူစီ-ကျည်ငယ်ကို၊ ဝါ-ကန့်လန့်ကို၊ ကုဋ္ဌိကာယ-သံကောက်ဖြင့်၊ အဝါပုရိတုံဝါ-ဖွင့်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဖွင့်ခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ နလဘတိ-မရ၊ ပန-အနွယ်၊ အံသကူဋေ-ပခုံးစွန်၌၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ လဂ္ဂေတွာ-ချိတ်၍၊ (သပိတ်အိပ်နှင့်တကွ ချိတ်၍၊) ယထာသုခံ-ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ အဝါပုရိတုံ-ဖွင့်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ကို၊ လဘတိ။

လာဘုကဋ္ဌာဟံ-ဗူးခွက်ကို၊ (ဗူးအုံဟူလည်း ပေးကြ၏။) တုမ္ဗကဋ္ဌာဟန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ တံ-ထိုဗူးခွက်ကို၊ ပရိဟရိတုံ-အမြဲဆောင်ထားခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-အနွယ်ကား၊ လဘိတွာ-ရပြီး၍၊ တာဝကာလိကံ-ထိုထိုသုံးဆောင်ရာကာလမျှ သုံးစွဲအပ်သည်မည်လောက်အောင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ယဒိကဋ္ဌာဟေပိ-အိုးခွက်၌လည်း၊ ဧသေव နယော-ဤနည်းပင်တည်း၊ ယဒိကပါလဲ-အိုးခွက်ကို၊ ယဒိကဋ္ဌာဟန္တိ-ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ။)

အဘုံမေတိ ဧတံ-အဘုံမေဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဥတ္တြာသဝစနံ-ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် ပြောဆိုကြောင်းသဒ္ဒါတည်း၊ ["ဥတ္တြာသေန+ဝစနံ ဥတ္တြာသဝစနံ"ဟု ပြု၊] သဗ္ဗပံသုကူလေနာတိ ဧတ္ထ-၌၊ စီဝရဗ္ဗ-သင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း၊ မဗ္ဗပီဌဗ္ဗ-

---

တာဝကာလိကံ။ ။တာဝကာလိကံ ဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ သကိဒေဝ ဂဟေတ္တာ တေန အာမိသံ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ ဆဒ္ဒေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ အဓိပ္ပါယော၊-သာရတ္ထ၊ ပရိဟရိတုန္တိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ပိဏ္ဍာယ စရဏတ္ထာယ ထမေတုံ၊ ပတ္တံ အလဘန္တေန ပန ဧကဒိဝသံ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္တာ ဘုဉ္ဇိတ္တာ ဆဒ္ဒေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ တေနာယ တာဝကာလိကံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊-ဝိမတိ။

အဘုံမေ။ ။ဘဝတိတိ ဘူ၊ နဝ+ဘူ အဘူ၊ (ဘူ-ကြီးပွားခြင်းသည်၊ နဝ-မဟုတ်၊ အဘူ-ကြီးပွားခြင်း မဟုတ်၊) အဝမိ -- မကြီးပွားခြင်းတည်း၊ ဘယဝသေန ပန သော ဣတ္ထိ "အဘုံ"တိ အာဟ၊ ထိုမိန်းမသည် ကြောက်ခြင်းကြောင့် "အဘူ"ကိုပင် "အဘုံ"ဟု ဆိုသည်၊ ဝိနာသော မယ္ယံတိ အတ္ထော၊-သာရတ္ထ၊ ဤအဖွင့်ကို ကြည့်၍ "မေ-၏၊ အဘုံ-ကြီးပွားမဲ့ ပျက်စီးရတော့မှာပါတကား"ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ၊ မြန်မာလို "အမယ်လေးတော့"ဟု အော်ခြင်းနှင့် အတူပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဥတ္တြာသဝစနမေတံ"ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်၊ ပါဠိတော်၌ "မေ-ငါ၏၊ အဘုံ-ကြီးပွားမဲ့ ပျက်စီးရချေရဲ့၊ အယ်-ဤသူကား၊ ပိသာစော ဝတ-ရဟန်းမဟုတ်, မြေဘုတ်တစ္ဆေကြီးပါတကား"ဟု ပေးပါ။

ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ပံသုကူလ-ပံသုကူသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အဗ္ဗော ဟာရကိယ် ပန်းစားမျိုအပ်သော အာဟာရကိုကား၊ ဒိန္နကမေဝ-လူသာမဏောတို့ ပေးလှူအပ်သော အစာအာဟာရကိုသာ၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ယူထိုက်၏၊ ["ကိုယ်တိုင် ကောက်မစားရ, သခ္ခိုင်းခ္ခဏားအပ်သော အစာပင်ဖြစ်သော်လည်း လူသာမဏော တို့က တစ်ဆင့်ပေးမှ ယူကောင်းသည်"ဟူလို၊] စလကာနိတိ-ကား၊ စဗ္ဗေတွာ (စမ္မိတွာ)-စားပြီး၍၊ အပဝိဒ္ဓါမိသာနိ-စွန့်ပစ်အပ်သော အာမိသတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိကာနိတိ-ကား၊ မစ္ဆမံသအဋ္ဌိကာနိ-ငါး, အသားတို့၏ အရိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဠ္ဠောဒကန္တိ-ကား၊ မုခဝိက္ခာလနောဒက-လုပ်ဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ (ပတ္တေန နိဟရန္တိဠ် စပ်။)

ဧတေသု-ဤစလက အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုကို၊ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်၊ နိဟရန္တသ-ထုတ်ဆောင်သော ရဟန်း၏၊ (ဆွမ်းစားဇရပ်မှ ထုတ်ဆောင်သော ရဟန်း၏။) ဒုက္ကဋံ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်၊ (ဟောတိ) ပတ္တံ-ကို၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟံ-ထွေးခံကို၊ ဝါ-လက်ဆေးခံကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ဟတ္ထံ-လက်ကို၊ ဓောဝိတုမ္ပိ-ဆေးခြင်းငှာလည်း၊ နဲ လဇ္ဇတိ-မရအပ်၊ ဟတ္ထဓောတပါဒဓောတဥဒကံပိ-လက်ဆေးကြောင်းရေ, ခြေဆေးကြောင်းရေကိုလည်း၊ (လက်ဆေးရေ, ခြေဆေးရေကိုလည်း၊) ပတ္တေ-၌၊ အာကိရိတ္တာ-လောင်းထည့်၍၊ နိဟရိတုံ-ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှာ၊ နဲ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်။

အနုစ္ဆိဋ္ဌ-စားကြွင်းမရှိသော၊ သုဒ္ဓပတ္တံ-သက်သက်သော သပိတ်ကို၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌ ဟတ္ထေန-စားကြွင်းရှိသောလက်ဖြင့်၊ ဂဏှိတုံ-ယူခြင်းငှာ၊ နဲ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-အနွယ၊ ဝုါမဟတ္ထေန-လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ဧတ္ထ-ဤစားကြွင်းမရှိသော သပိတ်၌၊ ဥဒကံ-ရေကို၊

စဗ္ဗေတွာ (စမ္မိတွာ)။ ။စုရာဒိ စဗ္ဗဓာတ်သည် "ဘက္ခန"အနက်ကို ဟော၏၊ ဘူဝါဒိ စဗ္ဗဓာတ်လည်း "ဘက္ခန"အနက်ကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် စဗ္ဗေတွာ (စမ္မိတွာ) ဟု ပါ၌ ၂-မျိုးပင် ရှိနိုင်သည်၊ "စဗ္ဗေတွာတိ ခါဒိတွာ"ဟု ဖွင့်ကြသည်၊ ဝိမတိ၌ကား "စဗ္ဗေတွာတိ နိဋ္ဌာပိတွာ-စားပြီးနောက် ထွေး၍"ဟု ဖွင့်၏။ ထို့ကြောင့် "စလကာနိ-စားပြီး၍ စွန့်ပစ်အပ်သော အာမိသတို့ကို"ဟု ပေး။

ပတ္တံပဋ္ဌိဂ္ဂဟံ ကတ္တာ။ ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟံ ကတ္တာတိ ဝုတ္တတ္တာ ဥစ္ဆိဋ္ဌဟတ္ထေန ဥဒကံ ဂဟေတ္တာ ပတ္တံ ပရိပ္ဖောသိတ္တာ ဓောဝနယံသနဝသေန၊ ဧတ္တကေန ပတ္တံ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟံကတ္တာ ဟတ္ထော ဓောဝိတောနာမ နဲ ဟောတိ၊-ဝိမတိ၊ သပိတ်ကို လက်ဆေးခံမလုပ်ဘဲ သပိတ်ထည်း၌ ရေကို သန့်ထည့်ပြီးလျှင် သပိတ်ကို ဆေးကြောသည့်အနေအားဖြင့် ပြုကောင်း၏၊ ဤမျှလောက်ပြုရုံ ဖြင့် သပိတ်၌လက်ဆေးသည် မမည်။

အနုစ္ဆိဋ္ဌံ ၊ပေ၊ ဟောတိ။ ။စားကြွင်းမရှိသော သန့်ရှင်းသော သပိတ်ကို စားကြွင်းရှိသော လက်ဖြင့် (ပေနေသောလက်ဖြင့်) မကိုင်ယူကောင်းရကား- အဌကထာ၌ ညွှန်ပြထားသည့် အတိုင်း စိစဉ်ရသည်။

အာသိဋ္ဌိတွာ-လောင်းထည့်၍၊ ဧကံ ဥဒကဂ္ဂုသုံ-ရေတစ်ဝဲကို (ရေတစ်ကျိုက်ကို) ဂဟေတွာ-၍၊ (ဥစ္ဆိဒ္ဒဟတ္ထဖြင့် သပိတ်ကို မထိအောင်ယူ၍) ဥစ္ဆိဒ္ဒဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ (စားကြွင်းပေနေသော လက်ဖြင့်) ဂဏ္ဌိတုံ-သပိတ်ကို ယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဟိ-မှန်၊ ဘေ္ဂာဝတာပိ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရေတစ်ဝဲကို ယူကာမျှဖြင့်လည်း၊ သော-ထိုသပိတ်သည်၊ ဥစ္ဆိဒ္ဒပတ္တော-စားကြွင်းရှိသော သပိတ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်တော့၏။

ပန-ဆက်၊ ဟတ္ထံ-လက်ကို၊ ဗဟိ-သပိတ်၏ အပြင်ဘက်၌၊ ဥဒကေန-ရေဖြင့်၊ ဝိက္ခာလေတွာ-ဆေးပြီး၍၊ ဂဟေတုံ-သပိတ်ကို ကိုင်ယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မစ္ဆမံသ ဖလာဖလာဒီနိ-ငါး, အမဲ, သစ်သီးငယ်, သစ်သီးကြီး အစရှိသည်တို့ကို၊ ခါဒန္တော-ခဲစားသော ရဟန်းသည်၊ တတ္ထ-ထိုငါး, အမဲ, သစ်သီးငယ်, သစ်သီးကြီးတို့၌၊ ယံ အဋ္ဌိ ဝါ-အကြင်အရိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အကြင်အစေ့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယံ စလက်ဝါ-အကြင်စားဖတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆဠေတုကာမော-စွန့်လိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ-ထိုအရိုး စသည်ကို၊ ပတ္တေ-၌၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ ဝါ-ထားခွင့်ကို၊ နဝ လဘတိ-မရအပ်၊ (အချို့စာအုပ်၌ "နဝ လဘတိ"ဟု ကတ္တုရူပ်ရှိ၏။) ပန-အနွယ၊ ယံ-အကြင်အရိုးစသည်ကို၊ ပဋိခါဒိတုကာမော-တစ်ဖန် စားလိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ-ထိုအရိုးစသည်ကို၊ ပတ္တေ-၌၊ ထပေတုံ-ငှာ၊ ဝါ-ထားခွင့်ကို၊ လဘတိ-ရအပ်၏။

အဋ္ဌိကကဏ္ဏကာဒီနိ-အရိုး, အစေ့, ငါးဆူး အစရှိသည်တို့ကို၊-တတ္ထေဝ-ထိုသပိတ်၌ပင်၊ ကတ္တာ-၍၊ ဝါ-ထား၍၊ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ လုဠိတွာ-အရိုး စသည်မှ နှုတ်၍၊ ခါဒိတုံ-ခဲစားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ။ [လုဠိတ္တာတိ တတော မ်သံ ဥဒ္ဓရိတ္တာ-ထိုအရိုး စသည်မှ အသားကို ထုတ်၍စားခြင်းငှာအပ်၏။]

ဥဒကဂဏ္ဏုသံ ဂဟေတ္တာ။ ။ဧကံ ဥဒကဂဏ္ဏုသံ ဂဟေတ္တာတိ ပတ္တံ အဖုသိတ္တာ တတ္ထ ဥဒကမေဝ ဥစ္ဆိဒ္ဒဟတ္ထေန ဥက္ခိပိတ္တာ ဂဏ္ဏုသံ ကတ္တာ-ရေငုံဖို့ ယူသောအခါ ပေနေသော ညာဘက်လက်ဖြင့်ယူလျှင် သပိတ်ကိုမထိစေဘဲ ရေကိုသာ လက်ဖြင့်ယူ၍ ငုံရမည်၊ ဝါမဟတ္ထေန ဝါ ပတ္တံ ဥက္ခိပိတ္တာ မုခေန ဂဏ္ဏုသံ ဂဟေတုံပိ ဝဋ္ဋတိ၊ တစ်နည်း-ပေနေသော ညာလက်ဖြင့် မကိုင်ဘဲ ဘယ်လက်ဖြင့် သပိတ်ကိုမြှောက်၍ ရေကိုငုံယူခြင်းငှာလည်း အပ်၏၊ ဤသို့ ဝိမတိ၌ ၂-နည်းဖွင့်၏။ သာရတ္ထဋီကား နောက်နည်းကိုသာ ဖွင့်သည်။

ဗဟိ ဥဒကေန ဝိက္ခာလေတ္တာ။ ။ကိုယ်တိုင်မစားလိုသော်လည်း သူတစ်ပါးစားခြင်းငှာ သင့်လျော်လျှင် ထိုအရိုးစသည်ကို သပိတ်ထည်း၌ ထည့်ထားခြင်းငှာအပ်၏။ [ဗဟိ ဥဒကေန ဝိက္ခာလေတ္တာတိ ဒ္ဝီသု အဂ္ဂိလီသု အာမိသမတ္တံ ဝိက္ခာလေတ္တာ ဗဟိ ဂဟေတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပဋိခါဒိတုကာမောတိ ဧတ္ထ နဝ သယံ ခါဒိတုကာမောပိ အညေသံ ခါဒနာရဟံ ထပေတုံ လဘတိ-ဝိမတိ။]

ပန-ဆက်၊ မုခတော-ခံတွင်းမှ၊ နီဟဋ-ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးသော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော အာမိသကို၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ခါဒိတုကာမော-ခဲစားလိုသည်၊ နု ဟောတိ-မဖြစ်အံ့၊ တံ-ထိုအာမိသကို၊ ပတ္တော-သပိတ်၌၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ နု လဘတိ၊ (အချို့စာအုပ်၌ "ပုန ခါဒိတုကာမော ဟောတိ၊ တံ ပတ္တေ ထပေတုံ လဘတိ"ဟု အနွယဝါကျလည်းရှိ၏။ သင့်သည်သာ၊) သိဏိဝေရနာဠိကေရခဏ္ဍာနိ-ကျင်းပိုင်း, အုန်းသီးပိုင်းတို့ကို၊ ဆုံသိတွာ-ကိုက်ဖြတ်ပြီး၍၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ထပေတုံ--ထားခြင်းငှာ၊ ဝါ-ထားခွင့်ကို၊ လဘတိ-ရအာပ်၏။။ [ကျန်သောအပိုင်းကို သပိတ်ထည်း၌ ထည့်ကောင်း၏။ ဤပြခဲ့သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဝိနည်းပညတ်တော်ကို နားလည်သည်ဖြစ်စေ, နားမလည်သည်ဖြစ်စေ ပြုမိသော ရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်သာတည်း၊ ဧတေသု သဗ္ဗေသု ပဏ္ဏတ္တိ ဇာနာတု ဝါ, မာ ဝါ၊ အာပတ္တိယေဝ-သာရတ္ထ။။]

၂၅၆။ နမတကန္တိ-ကား၊ သတ္ထုကဝေဠနကံ ဝါ-ဓားငယ်ကို ရစ်ပတ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပိလောတိကခဏ္ဍံ-အဝတ်ပိုင်းကို၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) ဒဏ္ဍာသတ္ထုကန္တိ-ကား၊ ပိပ္ပလတံဝါ-သင်ခုန်းဓားကိုသော်လည်းကောင်း၊ အညမ္မိ-အခြားလည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဒဏ္ဍံ-အရိုးကို၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊ ဝါ-တပ်၍၊ ကတသတ္ထုကံဝါ-ပြုအပ်သော ဓားငယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ("အနုဇာနာမိ" ၌ စပ်၊) ကဏ္ဏကိတာ ဟောန္တိတိ-ကား၊ မလဂ္ဂဟိတာ-ယူအပ်သော အညစ်အကြေးရှိကုန်သည်၊ (သံချေးတက်ကုန်သည်၊) ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ("ကဏ္ဏကိတာ-သံချေးတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းကုန်သည်"ဟု သဒ္ဒတ္ထ ပေးပါ။) ကိဏ္ဏေန ပူရေတုန္တိ-ကား၊ ကိဏ္ဏစုဏ္ဏေန-တဆေးမှုန့်ဖြင့်၊ ပူရေတုံ-ပြည့်စေခြင်းငှာ၊ [("အနုဇာနာမိ"၌ စပ်၊ ကိဏ္ဏစုဏ္ဏောနာတိ သုရာကိဏ္ဏစုဏ္ဏေန-သေရည်လုပ်ရာ၌ ထည့်ခတ်အပ်သော တဆေးမှုန့်ဖြင့်၊ "သေမျိုးစေ"ဟုလည်း ခေါ်၏။] သတ္တုယာတိ-ကား၊ ဟလဒ္ဒိမိသကေန-နနွင်းဖြင့် ရောအပ်သော၊ ပိဋ္ဌစုဏ္ဏေန-မုန့်မှုန့်ဖြင့်၊ (ပူရေတုံ အနုဇာနာမိ။)

ပါသာဏစုဏ္ဏံ-ကျောက်မှုန့်ကို၊ သရိတကန္တိ-သရိတက်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ တေန-ထိုကျောက်မှုန့်ဖြင့်၊ ပူရေတုံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ အတ္ထော-ဤကား အနက်၊ မဓုသိတ္ထကေန သာရေတုန္တိ-ကား၊ မဓုသိတ္ထကေန-ပျားဖယောင်းဖြင့်၊ မဂ္ဂေတုံ-အပ်ကို သုတ်လိမ်းခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ၊) သရိတကံ ပရိဘိဇ္ဇတီတိ-ကား၊ တံ မက္ခိတမဓုသိတ္ထကံ-ထိုလိမ်းကျံအပ်သော ပျားဖယောင်းသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ-ပျက်စီး၏၊ (အပ်မှ ကွာသွား၏။) သရိတကသိပါဋိကန္တိ-ကား၊ မဓုသိတ္ထကဝိလောတိကံ-ပျားဖယောင်းချည်း သုတ်လိမ်းအပ်သော အဝတ်အိတ်ကို၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) [ပျားဖယောင်းချည်း သုတ်ထားလျင် ထိုဖယောင်းမမြဲသောကြောင့် ပျားဖယောင်း သုတ်ထားအပ်သော အဝတ်အိတ်အတွင်း၌ သွင်းထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူဟန်တူသည်၊

မဓုသိတ္ထကပိလောတိကန္တိ-မဓုသိတ္ထကေန မက္ခိတံ ပိလောတိကံ၊-ယောဇနာ၁။] ပန-ဆက်၊ သတ္ထကောသကသိပါဋိကာ-ဒါးအိမ်ဖြစ်သော အဝတ်အိပ်သည်၊ (အဝတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားအပ်သော ဓားအိမ်သည်၊) သရိတသိပါဋိကာယ-ပျားဖယောင်းဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သော အဝတ်အိတ်အား၊ အနုလောမာ-လျော်၏၊ ဣတိ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ။

နိသေဏိပိ-ကားအပေါင်သည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ-ထိုကားပေါင်၌၊ ဧကတ္ထရိ တဗ္ဗကတသာရကကိလဉ္ဇာနံ-ခင်းထိုက်သော သင်ဖြူးဖျာတို့တွင်၊ အညတရမ္ပိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသည်လည်းကောင်း၊ ကထိနန္တိ-မည်၏။ [ရှေးနိသယ၌ "နိသေဏိပိ-ကန်ယင်းပေါင်သည်လည်းကောင်း"ဟု ပေး၏၊ စန္ဒနေသော ကန်ထားသော ယင်းပေါင်ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ ရှေးက ထန်းတက်လှေကားကို "ယင်း"ဟု ခေါ်သည်၊ နိသေဏိမ္ပိဟု ဒုတိယန္တရှိလျင် "နိသေဏိမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ အညတရမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း"ဟု ပေး၍ အနုဇာနာမိ၌စပ်။]

ကထိနရဇ္ဇုန္တိ-ကား၊ ယာယ-အကြောင်ကြီးဖြင့်၊ (ဗန္ဓနိန္တိ၌ စပ်၊) ဒုပဋ္ဋစီဝရံ-၂ထပ်, ၂-လွှာ ရှိသော သင်္ကန်းကို၊ သိဗ္ဗန္တာ-ချုပ်ကုန်လတ်သော်၊ ဝါ-ချုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကထိနေ-ကားပေါင်၌၊ စီဝရမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ဗန္ဓန္တိ-ဖွဲ့ချည်ကြကုန်၏၊ (တံ-

---

နိသေဏိ။ ။လှေကားကဲ့သို့ ၂-ဘက် ကာထားသော ဒုတ်တန်းဝယ် အထက်၌ ဒုတ်တန်းတစ်ခု, အောက်၌ ဒုတ်တန်းတစ်ခုတပ်ထားလျင် "ကားပေါင်"ဟု ခေါ်အပ်သော "ကထိန" ဖြစ်၏၊ ထိုကားပေါင်ကိုလည်း မိမိအရပ်အလိုက် ချုပ်မည့်သင်္ကန်းနှင့် အရွယ်တော် အောင် ပြုလုပ်ထားရမည်၊ လှေကားကဲ့သို့ သေးသေးကျဉ်းကျဉ်းမဟုတ်ရ၊ သင်္ကန်း ပမာဏနှင့် ညီမျှအောင် အလျားအနံရှိစေရမည်၊ ထိုကားပေါင်၌ သင်္ကန်းဖြန့်၍ အဖျားကို ဒုတ်တန်း၌ ချည်ပြီးလျှင် ချုပ်ရသည်။

အချို့ကား ထိုဒုတ်တန်း၌ သင်္ကန်းအနား ဖွဲ့ချည်သောအခါ အောက်၌ အိရ်ကျမသွား အောင် "ကဌသာရက"သို့မဟုတ် "ကိလဉ္ဇ"တို့ကို ဖြန့်ခင်းထားကြ၏။ နိသေဏိမ္ပိတိ စတူဟိ ဒဏ္ဍေဟိ စီဝရပမာဏေန အာယတ စတုရဿံ ကတ္တာ ဗဒ္ဓပဋ္ဌလမ္ပိ၊ ဧတ္ထ ဟိ စီဝရကောဋ္ဌေယော သမကံ ဗန္ဓိတ္တာ စီဝရံ ယထာသုခံ သိဗ္ဗန္တိ၊ တတ္ထ အတ္ထရိတဗ္ဗန္တိ တဿာ၊ နိသေဏိယာ ဥပရိ စီဝရဿ ဥပတ္ထမ္ဘနတ္ထာယ အတ္ထရိတဗ္ဗံ-ဝိမတိ။

ကထိနရဇ္ဇု။ ။ကထိနသခ်ီတာယ နိသေဏိယာ စီဝရဿ ဗန္ဓနကရဇ္ဇု ကထိနရဇ္ဇုတိ မဇ္ဈေလောပီ သမာသောတိ အာဟ "ယာယာ"တိ အာဒိ၊ တတ္ထ ယသ္မာ ဒ္ဝိန္နံ ပဋ္ဌလာနံ ဧကသ္မိံ အဓိကေ ဇာတေ တတ္ထ ဝလိယော ဟောန္တိ၊ တသ္မာ ဒုပဋ္ဌစီဝရဿ ပဋ္ဌလဒ္ဝယမ္ပိ သမကံ ကတ္တာ ဗန္ဓနကရဇ္ဇု ကထိနရဇ္ဇုတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဝိမတိ၊ ဤစကားအရ ၂-ထပ်, ၂-လွှာ သင်္ကန်းကို ချုပ်သောအခါ အစွန်ချင်းညီအောင် ကားပေါင်၌ သင်္ကန်းအစကို ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ကြီးကို "ကထိနရဇ္ဇု"ခေါ်ကြောင်း သိပါ၊ "ကထိနေ+ဗန္ဓနိကာ+ရဇ္ဇု ကထိနရဇ္ဇု"ဟု မဇ္ဈေလောပီ သမာသ်ပြု။

ထိုကားပေါင်၌ သက်နှိုးအစကို ဖွဲ့ချည်ကြောင့်၊ ကြိုးကို၊ အနုဇာနာမိ၌စပ်၊) ကထိန် နပွဟောတီတိ-ကား၊ ဒီယသ-အရပ်ရှည်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ပမာဏေန-အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ကထိန်-သည်၊ (ဟောတိ) တတ္ထ-ထိုရှည်သော ကားပေါင်၌၊ ရဿသ-ပုသော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ စီဝရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပတ္ထရိယမာနံ-ဖြန့်ခင်းအပ်သော်၊ နပွဟောတိ-မလောက်၊ ဝါ-မမှီ၊ အန္တောယေဝ-ကားပေါင်၏ အတွင်း၌သာ၊ (စီဝရံ-သည်၊) ဟောတိ-၏၊ ဒဏ္ဍာတော-ကားပေါင်၏ ဒုတ်တန်းတို့သို့၊ နပါပုဏာတိ-မရောက်၊ ဝါ-မမှီ၊ ဣတိ အတ္ထော-အနက်။ [စီဝရံ ၊ပေ၊ နပွဟောတိကို "အန္တောယေဝ ၊ပေ၊ ပါပုဏာတိ"ဟု ဖွင့်သည်။]

ဒဏ္ဍကထိနန္တိ-ကား၊ တသ-ထိုရှည်သော ကားပေါင်၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ ဣတရသ-အခြားသော၊ ဘိက္ခုနော-ပုသောရဟန်း၏၊ ပမာဏေန-အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အညံ-အခြားသော၊ နိသေဏိ-ကားပေါင်ကို၊ ပန္ဓိတုံ-ဖွဲ့ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ အတ္ထော-အနက်၊ ပိဒလကန္တိ-ကား၊ ဒဏ္ဍကထိနပွမာဏေန-ဒုတ်တန်းကားပေါင်၏ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကဋ္ဌသာရကသ-သင်ဖြူး၏၊ ပရိယန္တေ-အစွန်း၌၊ ပဋိသံဟရိတွာ-ခေါက်၍၊ ဒုဂုဏာကရဏံ-၂ထပ်ပြုခြင်းကို၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်။)

သလာကန္တိ-ကား၊ ဒုပဋ္ဋစီဝရသ-၂ထပ်, ၂-လွှာရှိသော သက်နှိုး၏၊ အန္တရေ-အကြား၌၊ ပဝေသနသလာကံ-သွင်းကြောင်းဖြစ်သော ဝါးခြမ်းစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) [ပဝေသနသလာကန္တိ-ဝလိနံ (အတွန့်တို့ကို၊) အဂ္ဂဟဏတ္ထာယ ပဝေသနကဝေဠုသလာကာဒိ-ဝိမတိ၊] ဝိနန္ဓနရဇ္ဇုန္တိ-ကား၊ မဟာနိသေဏိယာ-ကားပေါင်ကြိုးနှင့်၊ သဒ္ဒိ-တကွ၊ ခုဒ္ဒကံ - ငယ်သော၊ နိသေဏိ - ကားပေါင်ကို၊

ဒဏ္ဍကထိနံ။ ။တသ မဇ္ဈေတိ ပုရာဏကထိနသေဝ အန္တော၊ ဘိက္ခုနော ပမာဏေနာတိ ဘိက္ခုနော စီဝရသ ပမာဏေန၊ အညံ နိသေဏိန္တိ ဒီဃတော ၈ တိရိယတော ၈ အညံ ဒဏ္ဍံ ထပေတွာ ပန္ဓိတုံ-ဝိမတိ၊ ဤဋီကာအဖွင့်အရ နဂိုကားပေါင်၏ အလယ်အတွင်း၌ ဝဲယာ ၄-ဌာနဝယ် ဒုတ်တန်းတစ်ထားအပ်သော ကားပေါင်တစ်မျိုးကို "ဒဏ္ဍကထိန"ခေါ်သည်ဟု မှတ်ပါ။ "ဒဏ္ဍကထိနံ-မူလကားပေါင်၏ အလယ်အတွင်း၌ ဒုတ်တန်းကားပေါင်တစ်မျိုးကိုလည်းကောင်း"ဟု ပေး။

ပိဒလကံ။ ။ပိဒလကန္တိ ဒုဂုဏာတရဏာသင်္ခါတသ ကိရိယာဝိသေသသ အဓိဝစနံ၊ ကသ ဒုဂုဏာကရဏံ၊ ယေန ကိလဉ္ဇာဒိနာ မဟန္တံ ကထိနံ အတ္ထတံ တသ၊ တဉ္စိ ဒဏ္ဍကထိနပွပမာဏေန ပရိယန္တေ သံဟရိတွာ ဒုဂုဏံ ကာတဗ္ဗံ-သာရတ္ထ၊ ပိဒလက, သို့မဟုတ် ဗိဒလကသဒ္ဒါသည် ၂-ထပ်ပြုခြင်းကိုဟောသော ရှင်္ဂီသဒ္ဒါတည်း။ မူလတားပေါင်ကြိုးနှင့် အလျားအနံ သင့်တော်အောင် ပြုထားအပ်သော်ဖျာ, သို့မဟုတ် သင်ဖြူးသည် ဒဏ္ဍကထိနထက် ရှည်လျား ပြန့်ကျယ်နေသောကြောင့် ဒဏ္ဍကထိနနှင့်တော်အောင် ရှည်သော အပိုင်းကို ခေါက်၍ ၂-ထပ်ချုပ်ခြင်းကို "ပိဒလက, ဗိဒလက"ဟု ခေါ်သည်။

(အတွင်းက ဒဏ္ဍာကထိနကို ဆိုသည်) ဝိနန္ဓိတုံ-ဖွဲ့ချည်ခြင်းငှာ၊ ရဏ္ဍု-ကြိုးကိုလည်း ကောင်း၊ [ဝိနန္ဓိယတေ ဗန္ဓိယတေ ဧတောယာတိ ဝိနန္ဓနာ၊ ဝိနန္ဓနာစ+သာ+ ရဏ္ဍုစာတိ ဝိနန္ဓန ရဏ္ဍု။] ဝိနန္ဓနသုတ္တန္တိ-ကား၊ ခုဒ္ဒကနိသ္သေဏိယာ-ငယ်သော ကားပေါင်၌ (အတွင်းက ဒုတ်တန်းကားပေါင်၌) စီဝရံ-ကို၊ ဝိနန္ဓိတုံ-ငှာ၊ သုတ္တကံ-ချည်ငယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဓိတွာ\စီဝရံ သိဗ္ဗိတုန္တိ-ကား၊ တေန သုတ္တကေန-ထိုချည်ငယ်ဖြင့်၊ တတ္ထ-ထိုငယ်သော ကားပေါင်၌ စီဝရံ-ကို၊ ဝိနန္ဓိတွာ-၍၊ သိဗ္ဗိတုံ-ချုပ်ခြင်းငှာလည်း ကောင်း၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်။)

ဝိသမာ ဟောန္တိတိ-ကား၊ ကာစိ-အချို့သော ချုပ်ရိုးကြောင်း ၂-ခုတို့၏အကြား တို့သည်၊ ခုဒ္ဒကာ-ကျဉ်းနေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ကာစိ-အချို့သော ချုပ်ရိုး ကြောင်း ၂-ခုတို့၏အကြားတို့သည်၊ မဟန္တာ-ကျယ်နေကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ) ကဋ္ဌမ္ဘကန္တိ-ကား၊ ပမာဏသညာကရဏံ-ချုပ်ရိုးကြောင်းတို့၏အကြား၌ အတိုင်း အရှည်ပမာဏ၏ အမှတ်အသားကို ပြုကြောင်းဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံ တစ်ခုသော၊ တာလပဏ္ဏာဒိ-ထန်းရွက်အစရှိသည်ကို၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်။) ["ကဋ္ဌမ္ဘက"ဟူသော အမည်သည် ချုပ်ရိုးကြောင်း ၂-ခုအကြား၌ တိုင်းတာကြောင်း ဖြစ်သော ထန်းရွက်စသည်တို့၏ အမည်တည်း။] မောယသုတ္တကန္တိ-ကား၊ ဝဏ္ဏကိန်-

လက်သမားတို့၏/ဒါရုသု-သစ်သားတို့၌၊ ကာဠသုတ္တေန-တစ်မျဉ်းကြိုးဖြင့်၊ သညာ ကရဏံဝိယ-အမှတ်အသားကို ပြုခြင်းကဲ့သို့၊ ဟလိဒ္ဒိသုတ္တေန-နန္ဒင်းလူးအပ်သော ချည်ဖြင့်၊ သညာကရဏံ-အမှတ်အသားကို ပြုခြင်းကို၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်။)

အဂ္ဂိယာ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိတိ-ကား၊ သူစိမုခံ-အပ်ဖျားကို၊ အဂ္ဂိယာ-လက်ချောင်း ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တိ-ခံကြကုန်၏၊ [အချို့စာအုပ်၌ "ပဋိဆ္ဆိနန္တိ"ဟု ရှိ၏၊ ပဋိဆ္ဆန္တိသည် ဘူဝါဒိ စိဓာတ်, ပဋိစ္ဆိနန္တိကား ကိယာဒိ စိဓာတ်တည်း။] ပဋိဂ္ဂဟန္တိ-ကား၊ အဂ္ဂိလိကောသက်-လက်စွပ်ကို၊ (အပ်ချုပ်သောအခါ ထိုးလိုက်သော အပ်ကို ခံကြောင်းဖြစ်သော လက် အဖျားကို စွပ်ထားအပ်သော လက်စွပ်ကို၊) (အနုဇာနာမိ၌ စပ်။) [ဋီကာတို့၌ "ပဋိဂ္ဂဟန္တိ အဂ္ဂိလိကဆ္ဆကံ-လက်ချောင်း၌ ကြပ်နေအောင် စွပ်အပ်သော သင်တိုင်း ကို"ဟု ဖွင့်ကြသောကြောင့် "ပဋိဂ္ဂဟန္တိ အဂ္ဂိလိကောသကံ"သည် ရှေးပါဠိ ဟုတ်ဟန် မတူ။]

မောယသုတ္တကံ။ ။နန္ဒင်းသုတ်ထားအပ်သော ချည်ဖြင့် ရှေးဦးစွာ အမှတ်အသား ပြုလိုက်သောအခါ ချုပ်ဖို့ရန် အကြောင်းအရာကလေး ထင်နေ၏၊ ထိုအကြောင်းအရာသည် လက်သမားတို့ တစ်မျဉ်းကြိုးဖြင့် မျဉ်းတားခြင်းနှင့် တူ၏၊ ထို့ကြောင့် "ကာဠသုတ္တေန ၊ပေ၊ သညာကရဏံ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုကြိုး၏ အရာသည် သက်နှံ့၌ ချုပ်ရိုးအဖြစ်ဖြင့် မပါသောကြောင့် "အချိုးနှိုးသော ကြိုး"ဟု ဆိုသည်၊ သက်နှံ့ချုပ်ခန့်၌ အပ်ချည်ဖြင့် တဲခြင်း, သိခြင်းကို "မောယ သုတ္တ"ဟု ခေါ်၏၊ ဤ၌ မျဉ်းကြောင်းထင်ရှဲ-အမှတ်အသားပြုခြင်းကို မောယသုတ္တက် ဟု ဆိုသည်။

၂၅၇။ အာဝေသနဝိတ္ထကံနာမ-မည်သည်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခု သော၊ ပါတိစကၠေါဋ္ဌကာဒီ-ခွက်, ကလပ် အစရှိသည်တည်း။

ဥစ္စဝတ္ထုကန္တိ-ကား၊ ပံသု-မြေမှုန့်ကို၊ အာကိရိတ္တာ-လောင်းထည့်၍၊ ဥစ္စဝတ္ထုကံ-မြင့်သော တည်ရာအကျည်ရှိသည်ကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ အတ္ထော-အနက်၊ သြဂုမ္ဗေတ္တာ ၊ပေ၊ ကာတုန္တိ-ကား၊ ဆဒန်-အမိုးကို၊ သြဝုနိတ္တာ-ခါ၍၊ ယနဒဏ္ဍကံ-တစ်ခဲနက်သော တုတ်တံရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ အန္တောစေဝ-အတွင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဗဟိစ-အပြင်ဌာလည်းကောင်း၊ မတ္တိကာယ-မြေညက်ဖြင့်၊ လိမ္ပိတုံ-လိမ်းကျံခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ) ဣတိ အတ္ထော-အနက်၊ ဂေါယံသိကာယာ တိ-ကား၊ ဝေဠုဝါ-ဝါးတံကိုသော်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခဒဏ္ဍံဝါ-သစ်သားတုတ်တံကို သော်လည်းကောင်း၊ အန္တော-အခေါက်၏အတွင်းဌာ၊ ကတ္တာ-၍၊ တေန-ထိုဝါးတံနှင့်၊

အာဝေသနဝိတ္ထကံ။ - ။"အာဝေသနဝိတ္ထကံ"နေရာဝယ် "အာဝေသနတ္ထဝိတံ" ရှိရမည်ဟု ပါဠိတော်ရှေးနီသယဌ် မှာ့ထား၏၊ သို့သော် "ထဝိက" သဒ္ဒါသည် "အိတ်"ဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ ဤ၌ကား "ပါတိစကော်ဋ္ဌကာဒီ"ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ထဝိကနှင့် မလျော်ချေ၊ ဤအဖွင့်ကိုလည်း ထိုပါဠိတော်နီသယဌ် ဥပလက္ခဏနည်းဟု ဆိုသည်၊ ပါတိဟူသည် အပ်စသော ဘဏ္ဍာတို့ကို ထားဖို့ရာ ခွက်ဝယ်တစ်မျိုးတည်း၊ စကော်ဋ္ဌကကို အထူးမဖွင့်ကြ၊ "ပန်းတောင်း, ပန်းကလပ်"ဟု ပေးကြသည်။

- **ဋီကာမျှား။** ။ပါတိနာမ ပဋိဂ္ဂဟက ၊ဏ္ဍာနေန ကတော ဘာဇနဝိသေသော၊-သာရတ္ထ၊ ပါတိနာမ ဘဏ္ဍာတ္ထပနတော ဘာဇနဝိသေသော၊- ဝိမတိ၊ ဤမှနောက်၌ ပါဠိတော်ဝယ် ပဋိဂ္ဂဟ ထဝိက်ကို "ပါတိ အာဒိဘာဇနတ္ထဝိက်-ခွက် အစရှိသော ဘာဇနတို့၏ ထားရာအိတ်ကို"ဟု ဝိမတိဖွင့်၏၊ ရှေးပါဠိတော်နီသယတို့၌ "လက်ခု လက်ခံ ထည့်စရာအိတ်ကို"ဟု ပေးကြသည်။

သြဂုမ္ဗေတ္တာ။ ။ဂုဖိဓာတ်သည် ဂဏ္ဍာန-ပေါင်းဖွဲ့ခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ အဝ ဥပသာရ ကြောင့် ဤနေရာ၌ "သြဝုနိတ္တာ-ခါ၍"ဟု ဖွင့်ဟန်တူသည်၊ သက်ကယ်စသော မြက် ကလေးများဖြင့် ကထိနသာလာကို မိုး၍ထားရာဝယ် သက်ကယ်စသော မြက်အမှုန်တွေ ကျသောကြောင့် ထိုအမိုးကို ခါပြီးလျင် တုတ်တံမျှသာ ကျန်စေ၍ ထိုတုတ်တံဝါးခြမ်းတို့ကို လည်း စိပ်စိပ်ထားပြီးလျင် အတွင်းအပ အက်တေဖြစ်စေ, မြေညက်ဖြစ်စေ သုတ်လိမ်းထား သောအခါ အမှုန်ကျစရာ မရှိတော့။

ဂေါယံသိကာယ။ ။ယံသဓာတ်သည် စောင့်ရှောက်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ နွားတို့ကို တုတ်တံဖြင့် စောင့်ရှောက်ရသောကြောင့် ဝါးတုတ်တံ, သစ်သားတုတ်တံတို့ကို "ဂေါယံသိကာ" ဟု ခေါ်ဟန်တူသည်၊ "ကထိန"ဟု ခေါ်အပ်သော ကားပေါင်တွင်ပါဝင်သော ဗျာ, သို့မဟုတ် သင်ဖြူးတို့ကို ခေါက်ရမည်ဟု ခွင့်ပြုတော်မူချက်အရ ခေါက်သောအခါ ခေါက်ရိုး ကြောင်း ကျိုးနေသောအရာ ထင်သောကြောင့် ဝါးလုံးကိုဖြစ်စေ, သစ်သားတုတ်တံကို ဖြစ်စေ အတွင်းသွင်း၍ ခေါက်ပါ၊ ထိုသို့ ခေါက်လျှင် ခေါက်ရိုးကြောင်းအရာ ထင်မည်မဟုတ်ပါ။

ဝါ-ထိုသစ်သားတုတ်တံနှင့်၊ သဒ္ဓီ-တက္ပ၊ သံယရိတုံ-ခေါက်ခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ၊) ဣတိ အတ္ထော၊ ပန္နနရဇ္ဇုန္တိ-ကား၊ တဿာ-ထိုဝါးတံစသည်ကို သွင်း၍ ခေါက်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံယရိတသ-ခေါက်အပ်သော ကားပေါင်ဖျာကို၊ ဝါ-ကားပေါင်သင်ဖြူးကို၊ ပန္နနရဇ္ဇု-ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ကြိုးကို၊ (ပြေ၍မသွားအောင် ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ကြိုးကို၊) (အနုဇာနာမိ၌ စပ်။)

၂၅၈။ ကဉ္စူပရိသဝန်နာမ-မည်သည်၊ တီသု-၃ ချောင်းကုန်သော၊ ဒဏ္ဍကေသု-တုတ်တံယေါ်တို့၌၊ ဝိနန္ဓိတ္ဝာ-ဖွဲ့ကြိုက်၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သော ရေစစ်တံည်း၊ (အောက်၌ စိုက်ထားအပ်သော တုတ်တံ ၃-ခုဝယ် အဝတ်၌ ဖွဲ့ချည်၍ ပြုအပ်သော ရေစစ်။)

၂၅၉။ ယော နု ဒဒေယျာတိ-ကား၊ အပရိသဝနကဇသဝ-ရေစစ်မရှိသော ရဟန်းအားသာ၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ နု ဒဒါတိ-မ့ပေး၊ တဿ-ထို မပေးသော ရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ၊) ယော ပန-အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ အတ္တနော-၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ပရိသာဝနေ-ပုဝါရေစစ်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေပိ-ရှိပါလျက်လည်း၊ ယာစတိ-တောင်း၏၊ တဿ-ထိုရှိလျက်တောင်းသော ရဟန်းအား၊ အကာမာ-အလိုမရှိဘဲ၊ (မပေးလိုလျှင်၊) နု ဒါတဗ္ဗံ-မပေးထိုက်၊ ("မပေးဘဲ နေနိုင်သည်"ဟူလို၊) ဒဏ္ဍာပရိသဝနန္တိ-ကား၊ ရုဇကာနံ-ကဝါသည်တို့၏၊ ခါရပရိသဝနံ

ပရိသာဝနံ။ ။ပရိသာဝေတီတိ ပရိသာဝနံ-ရေကို ထက်ဝန်းကျင် ယိုစီးတတ်သော ပုဝါရေစစ်၊ "ဒဏ္ဍောသု+ဝန္ဓနီယံ+ပရိသာဝနံ ဒဏ္ဍာပရိသာဝနံ"ဟု ပြု။ အလယ်တုတ်တံပေါ်၌ ရေလောင်းလိုက်သောအခါ ထိုတုတ်တံ၏ ၂-ဖက်အဖြစ်ရှိသော အဝတ်ကိုပြည့်စေ၍ အောက်သို့ လျှောကျသွား၏၊ ထိုအောက်ရောက်လာသော ရေသည် စစ်ပြီးသားဖြစ်တော့၏။ [ဤဝတ္ထုကား ၁-ပါး, ၁-ပါးစီ ရေစစ်မလောက်သောကြောင့် ရေစစ်ကြီးတစ်ခုတည်းဖြင့် ရေအများစစ်ပြီးဖြစ်အောင် ခွင့်ပြုတော်မူရသော ဝတ္ထုတည်း။]

ရေစစ်မယူဘဲ ခရီးသွားခြင်း။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်တော်အရ အနည်းဆုံး ယူဇနာဝက် ခရီးကိုသွားမည့် ရဟန်းသည် ရေစစ်ယူ၍ သွားရမည်၊ သတိရလျက် ရေစစ်မယူဘဲသွားလျှင် အာပတ်သင့်၏၊ သတိမရဘဲ သွားလျှင်ကား သတိရသည့်နေရာ၌ "သက်နှံးစွန်းကို ရေစစ်လုပ်မည်"ဟု အဓိဋ္ဌာန်ရသည်၊ မဓိဋ္ဌာန်ဘဲသွားလျှင် ခြေလှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဝိမတိဆုံးဖြတ်သည်၊ [အဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ အဒ္ဓယောဇနံ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေါနာမ၊ တံ ပဋိပဇ္ဇိတုကာမဿ သဗ္ဗိစ္ဆ ဝိဟာရူပစာရာတိက္ကမနေ အာပတ္တိ၊ အသဗ္ဗိစ္ဆ ဂတဿ ပန ယတ္ထ သရတိ၊ တတ္ထ ဌတ္ဝာ သယ်ာဒိကဏ္ဍာဒီ အနဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ ဂမနေ ပဒဝါရေန အာပတ္တိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဝိမတိ။]

မှတ်ချက်။ ။ရေစစ်ဟူရာ၌ ပုဝါရေစစ်က လိုရင်းတည်း၊ ပုဝါရေစစ် မလုပ်လောက်မှ, ဓမ္မကရိုဏ်းရေစစ်လုပ်ဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်၊ ထို့ကြောင့် ယခုခေတ်၌ အများအားဖြင့် လက်ကိုင်ပုဝါကလေး ပါတတ်ရကား ထိုလက်ကိုင်ပုဝါကိုပင် ပုဝါရေစစ်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု အမြဲသတိပြုပါ။

ဝိယ-ဆပ်ပြာစစ်ကိုကဲ့သို့.(ဆပ်ပြာစစ်သောအခါ အသုံးပြုသော့ ပုဝါရေစစ်ကိုကဲ့သို့) စတူသု-၄ ဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေသု-ခြေတို့၌၊ (ခြေ ၄-ချောင်းနှင့်တူသော တုတ်တံ ၄-ချောင်းတို့၌၊) ဝဇ္ဇနီသေဏိကာယ-ဖွဲ့ချည်အပ်သော ကားပေါင်၌၊ သာဋကံ-အဝတ်ကို၊ ဗန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့ကြက်၍၊ မဇ္ဈေ-အလယ်ဖြစ်သော၊ ဒဏ္ဍကေ-တုတ်တံ၌၊ (ကားပေါင်၏ မျက်နှာကြက်ပေါ် ဝယ် အလယ်ခေါင်၌ တင်ထားအပ်သော တုတ်တံ၌၊) ဥဒကံ-ကို၊ အာသိဉ္စိတ္ဝံ-သွန်းလောင်းရာ၏၊ တံ-ထိုရေသည်၊ ဥဘောပိ-၂ ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကောဋ္ဌာသေ-အဖို့တို့ကို၊ ပူရေတ္တာ-ပြည့်စေ၍၊ ပရိဿဝတိ-ထက်ဝန်းကျင် ယိုစီးသွား၏။

ယံ-အကြင်အဝတ်ကို၊ ဥဒကေ-ရေပြင်၌၊ (ကန်ရေ, မြစ်ရေ စသည်၌၊) သြတ္ထရိတ္တာ-လွှမ်းဖိ၍၊ ယဒုကေန-အိုးငယ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ ဂဏှန္တိ-ခပ်ယူကြကုန်၏၊ (ရေစစ်ပေါ်၌ ရောက်နေသောရေကို ခပ်ယူကြကုန်၏။) တံ-ထိုအဝတ်သည်၊ သြတ္ထရကံနာမ-မည်၏၊ [သြတ္ထရိယတေ-ရေပေါ်၌ လွှမ်းဖင်းအပ်၏၊ ဣတိ သြတ္ထရံ၊ သြတ္ထရံယေဝ သြတ္ထရကံ၊ ကပစ္စည်း သွတ္ထ၊ "သြတ္ထရဏံ"ဟု ယုပစ္စည်းဖြင့်လည်း ရှိ၏။] ဟိ-ချဲ့၊ စတူသု- ၄ ချောင်းကုန်သော၊ ဒဏ္ဍကေသု-တုတ်ချောင်းငယ်တို့၌၊ (တုတ်ချောင်းအတိုတို့၌၊) တံ ဝတ္ထံ-ကို၊ ဗန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့ချည်၍၊ ဥဒကေ-၌၊ စတ္တာရော-၄ တိုင်ကုန်သော၊ ခါဏုကေ-ငုတ်တိုင်တို့ကို၊ နိခဏိတ္တာ-တူးစိုက်၍၊ တေသု-ထို ၄-ချောင်းသော ငုတ်တိုင်တို့၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ-(တုတ်ချောင်းငယ်တို့ကို) ဖွဲ့ချည်၍၊ (ရေထဲ၌ စိုက်ထားသော ငုတ်တိုင် ၄-တိုင်ဝယ် အဝတ်ဖွဲ့ချည်အပ်ရာ တုတ်ချောင်းငယ် ၄-ချောင်းကို ဖွဲ့ချည်၍-ဟူလို၊) သဗ္ဗပရိယန္တေ-အလုံးစုံသော ဘေးဘက်အစွန်တို့ကို၊ ဥဒကတော-ရေမှ၊ မောစေတ္တာ-လွတ်စေ၍၊ [ဘေးပတ်လည်က ရေထဲနစ်နေလျှင် ရေကို စစ်ယူ၍ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် "ရေမှလွတ်စေ၍"ဟု ဆိုသည်။] မဇ္ဈေ-အဝတ်အလယ်၌၊ သြတ္ထရိတ္တာ-လွှမ်းဖိ၍၊ (ရေထဲနစ်အောင် ဖိချ၍-ဟူလို၊) ဥဒကံ-ရေကို၊ ဂဏှန္တိ-ယူကြကုန်၏။ ("အဝတ်၏အလယ်၌ အပေါ်သို့တက်လာသော ရေကို ခပ်ယူကြသည်" ဟူလို။)

စီဝရကုဋိကာ-သင်္ကန်းဖြင့်ပြုအပ်သော ကျောင်းငယ်ကို၊ မကသကုဋိကာတိ-မကသကုဋိကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ [စီဝရကုဋိကာတိ စီဝရေန+ကတာ+ကုဋိကာ၊ သာ-(ထိုကုဋိငယ်ကို၊) မသကာနံ ပရိတ္တာဏတ္ထံ ကတတ္တာ (ခြင်တို့ကို ထက်ဝန်းကျင် စောင့်ရှောက်ဖို့ရန် ပြုလုပ်အပ်သည့်အတွက်) မကသကုဋိကာတိ ဝုစ္စတိ၊-ယောဇနာ၊ ဤအလို "မကသေဟိ-တို့မှ+ပရိတ္တာဏာ-စောင့်ရှောက်တတ်သော+ကုဋိကာ-ကျောင်းငယ်တည်း။ မကသကုဋိကာ-ငယ်၊ ယခုအခါ၌ ထိုကျောင်းငယ်အစား အသုံးပြုနိုင်သော အဝတ်ခြင်ထောင်ကို "မကသကုဋိကာ"ဟု ခေါ်ကြသည်။]

၂၆၀။ အဘိသန္တကာယာတိ-ကား၊ သေမှာဒိဒေါသုသန္တကာယာ-သလိပ် အစရှိသော အပြစ်တို့ဖြင့် မျှားသောကိုယ်ရှိကြကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ။) [ဝိမတိဌ် "အဘိသန္တကာယာတိ သေမှာဒေါသ သန္ဓိစိတကာယာ-သလိပ် အစရှိသော အပြစ်တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သော ကိုယ်ရှိကြကုန်သည်"ဟု ဖွင့်၏၊ "သေမှာဒိဒေါသုသန္တကာယာ"နေရာ၌ ယိုးဒယားမူ၊ ယ် "သေမှာဒိဒေါသာဘိသန္တကာယာ-အလွန်မျှားသော သလိပ်အစရှိသော အပြစ်ရှိသောကိုယ်ရှိကြကုန်သည်"ဟု ရှိ၏။]

ဒွါရဟာယာယ-တံခါးဘောင်နှင့်၊ သမပ္ပမာဏောယေဝ-ညီမျှသော ပမာဏရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂဠတ္ထမ္ဘော-မင်းတုပ်လျှိုစရာ တိုင်ကို၊ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိနာမ-အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ ယတ္ထ-ယင်းမင်းတုပ်လျှိုစရာ တိုင်၌၊ တိဏာ-၃-ပေါက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ-၄ ပေါက်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဆိုဒ္ဓါနိ-အပေါက်တို့ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ သူစိယော-မင်းတုပ်တို့ကို၊ ဒေန္တိ-ပေးကြကုန်၏။ ("မင်းတုပ် ထိုးကြကုန်၏"ဟူလို။)

ဒွါရဟာဟ်-တံခါးဘောင်ကို၊ ဝိဗ္ဗိတ္တာ-ထွင်းဖောက်၍၊ တတ္ထ-ထိုအပေါက်၌၊ ပဝေသိတောဿ-သွင်းအပ်သော၊ (တပ်အပ်သော၊) အဂ္ဂဠပါသကော-မင်းတုပ်တပ်စရာ သစ်သားတွင်းငယ်ကို၊ ကပိသီသက်နာမ-ကမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

အဘိသန္တကာယာ။ ။အဘိ+သဒ ဓာတ်, တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော အဘိသန္ဒသဒ္ဒါသည် ဥသန္ဒ-အမျှား အနက်ဟောပင် ဖြစ်သည့်၏။ ထို့ကြောင့် ဝိမတိဌ် အဘိသန္ဓကို "သန္ဓိစိတ"ဟု ဖွင့်ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာဖြစ်သင့်၏။ ယိုးဒယားမူ၌ "ဒေါသာဘိသန္ဓ"လည်း ဒေါသုသန္ဓ၏ ပရိယာယ်ပင်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။မွန်မြတ်သော အဆီ အဆိပ်အစာတို့ကို စားရခြင်းကြောင့် ဝမ်းလျှက်ရောဂါမျှားသော ရဟန်းတို့ကို သမားတော်ဇီဝက တွေ့ရသောကြောင့် ဘုရားရှင်အား စကြီလျှောက်ကြဖို့ရန် စကြီကိုလည်းကောင်း, ချွေးထုတ်၍ ရေနွေးချိုးဖို့ရန် ဇနွှာယရကိုလည်းကောင်း ခွင့်ပြုတော်မူရန် လျှောက်လေသည်၊ ဘုရားရှင်လည်း ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် "အဆီအဆိမ့်အစာ မျှားစွာစားလျှင်လည်းကောင်း, လမ်းမျှားမျှား မလျှောက်လျှင်လည်းကောင်း, ချွေးမထွက်လျှင်လည်းကောင်း ကျန်းမာ်ရေးကို ထိခိုက်စေနိုင်၏"ဟု မှတ်ပါ။

အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိ။ ။ဤ၌ပြအပ်သော တံခါးရွက်သည် ၁-ရွက် တံခါးတည်း၊ ယာဘက်က တံခါးတိုင်ဟူသော ပိဋ္ဌသံဃာတ၌ တပ်အပ်သော တံခါးရွက်ကို ပိတ်လိုက်သောအခါ ဝဲဘက်၌ တိုင် ၁-တိုင်ရှိရသေး၏။ ထိုတိုင်၌ အပေါက်ဝယ် ၃-ပေါက်, သို့မဟုတ် ၄-ပေါက် ဖောက်ပြီးလျှင် ထိုအပေါက်တို့၌ တံခါးရွက်ဝယ် တပ်ထားအပ်သော ကျည်းသေးဟု ခေါ်အပ်သော မင်းတုပ် ၃-ချောင်း, သို့မဟုတ် ၄-ချောင်းကို လျှိုဝှက်ထိုးရသည်။

ကပိသီသက။ ။"သံကွင်း မျောက်လက်"ဟု ရှေးက အနက်ပေးကြ၏၊ သို့သော် "တံခါးပေါင်ကိုထွင်း၍ ထိုအပေါက်၌ သွင်းအပ်သော အဂ္ဂဠပါသကကို ကပိသီသက ခေါ်သည်"ဟု

သူစိကာတိ-ကား၊ တတ္ထ-ထိုအဂ္ဂဋ္ဌပါသကဘ၌ (သာမညအာဓာရ) မဒ္ဒေ-အလယ်၌၊ (ဝိသေသာဓာရ) ဆိဒ္ဒ-အပေါက်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ပဝေသိကာ-သွင်းအပ်သော ကျည်းသေးတည်း၊ (မင်းတုပ်အဝယ်တည်း၊) ယဋ္ဌိကာတိ-ကား၊ ဥပရိ-အဂ္ဂဋ္ဌပါသကဏ် အထက်ပိုင်းဘ၌၊ [ဥပရိတိ အဂ္ဂဋ္ဌပါသက ဥပရိဘောဂေ-ဝိမတိ၊] ယောဇိတာ-ယှဉ်စေအပ် (တပ်အပ်) သော ကျည်းမတည်း၊ (မင်းတုပ်အကြီးစား, ကန့်လန့်တည်း။)

ဆိုသော ဤအဖွင့်နှင့်လည်းကောင်း, နောက် "သူစိကာ"အဖွင့်ဘ "တတ္ထ မဒ္ဒေ ဆိဒ္ဒ ကတ္တာ-ထိုအဂ္ဂဋ္ဌပါသကဝယ် အလည်ခေါင်ဘ အပေါက်ဖောက်၍"ဟူသော အဖွင့်နှင့်လည်းကောင်း, "သံကွင်းမျောက်လက်"ဟုပေးကြသော ရှေးအနက်သည် လျော်သလား, မလျော်သလားဟု စဉ်းစားသင့်ပါသည်။

ဆရာတော်။ ။အဂ္ဂဋ္ဌသဒ္ဒါ တစ်ချို့နေရာ၌ "တံခါးရွက်"အနက်ကို ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ "တံခါးကျည်းမင်းတုပ်" အနက်ဟောသာ ဖြစ်သင့်၏ဟု အဘိဓာန် နိဿယသစ် (၂၀၇) ၌ မိန့်သည်။ [တဗ္ဗိဂ္ဂမ္ဘော-ထိုတံခါးရွက်ကို ထောက်ပင့်ကြောင်း ပိတ်ကြောင်း သစ်သားသည်၊ အဂ္ဂလံ-မည်၏၊ တံခါးကျည်း=မင်းတုပ်=မင်းတုံး၊-အမရကောသ အဘိဓာန် (၁၇၊ ၁၂ ဝဂ်။)] ထိုတံခါးကျည်း=မင်းတုပ် တပ်စရာကွင်းကို "အဂ္ဂလပါသက"ဟု ခေါ်သည်။

ကပိသီသနှင့် သီသက။ ။အဘိဓာန် (၂၁၅)၌ ကပိသီသ=အဂ္ဂဋ္ဌတ္ထမ္ဘကို ပရိယာယ်ဟု ဆို၏၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ တံခါးပေါင်နှင့် ညီမျှသော ပမာဏရှိသော (တံခါးရွက်ကို ပိတ်လိုက်သော အခါ မင်းတုပ်လျှိုစရာ) တိုင်ကို "အဂ္ဂဋ္ဌတ္ထမ္ဘ=အဂ္ဂဋ္ဌဝဋ္ဋိ"ဟု ဖွင့်၏၊ ထိုတိုင်၏ထိပ်၌ မျောက်ဦးခေါင်းသဏ္ဌာန် ပြုလုပ်ထားသောကြောင့် "ကပိသီသ"ခေါ်သည်ဟု အဘိဓာနဗဟုဒီပိကာသူစီ၌ ဆို၏၊ ထိုကပိသီသနှင့် ယှဉ်နေသော တံခါးပေါင်ရှိ၏၊ ထိုတံခါးပေါင်ကို ထွင်း၍ ထိုအပေါက်၌ သွင်းအပ်သော သစ်သားကွင်းငယ်ကို "ကပိသီသက"ဟု ခေါ်သည်။

သူစိကာ, ယဋ္ဌိကာ။ ။သူစိကာကို "ကျည်းသေး=ကျည်းငယ်=မင်းတုပ်"ဟု ခေါ်၏၊ ယခုခေတ် မင်းတုပ်နှင့် သဘောတူပင်တည်း၊ ထိုမင်းတုပ်လည်း တစ်ချောင်းဟုတ်ဟန် မတူ၊ အဂ္ဂဋ္ဌတ္ထမ္ဘ၌ ၃-၄ ပေါက် ထွင်းထားရကား ၃-၄ ချောင်းလည်း ရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်၊ ယဋ္ဌိကာကို ကျည်းမ (မင်းတုပ်အကြီးစား) အဂ္ဂလပါသ၏ အထက်ပိုင်း၌ တပ်အပ်သော ကန့်လန့်(ဂလန့်) ဒုတ်ချောင်းအကြီးစားတည်း၊ ထိုကျည်းမ (ဒုတ်) ကြီးကို ဝဲဘက် ယာဘက် တိုင် ၂-တိုင်နှင့် ကပ်၍ရိုက်ထားသော "ဖါး"ဟုခေါ်သော ကန့်လန့်ချစရာနေရာ၌ ချ၍ လျှိုရပါသည်၊ ထိုဖါးကား အလယ်က အပေါက် မပါ၊ အပေါ်က ပါးစပ်ပါသည်။

စဉ်းစားဖွယ်။ ။စာအုပ်တို့၌ "သူစိကာတိ တတ္ထ မဒ္ဒေ ဆိဒ္ဒ ကတ္တာ-ထိုအဂ္ဂလပါသကဝယ် အလယ်၌ အပေါက်ဖောက်၍"ဟု တွေ့ရ၏၊ အဂ္ဂလပါသကဘ၌ မင်းတုပ်တပ်စရာ အပေါက် (ကွင်း) ပါပြီးဖြစ်၏၊ ထပ်၍ဖောက်စရာ-မလို၊ ထို့ကြောင့် "ဆိဒ္ဒ ကတ္တာ"နေရာဝယ် "ဆိဒ္ဒ-ကို၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော၊ ဝါ-အပေါက်ရှိပြီးဖြစ်သော"ဟု ပေး၍ "တတ္ထ-ထိုအဂ္ဂလပါသကဘ"ဟု လှည့်စပ်လျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။

မဏ္ဍလိက် ကာတုန္တိ-ကား၊ နိစ္စဝတ္ထုကဲ့-နိမ့်သော အကျည်ရှိအောင်၊ စိန်တုံ-စိခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) [နိစ္စဝတ္ထုကဲ့ စိန်တုံတိ-ဗဟိ ကုဋ္ဌဿသမန္တတော (ဘေးပတ်ပတ်လည်၌)] နိစ္စဝတ္ထုကဲ့ ကတ္တာ စိန်တုံ-ဦးကာ။]

ဓူမနေတ္ထန္တိ-ကား၊ ဓူမနိဿမနဆိဒ္ဒ-မီးခိုးထွက်ကြောင်း အပေါက်ကို၊ (အနုဇာနာမိ စပ်၊) ဝါသေတုန္တိ-ကား၊ ဂန္ဓေန-နံ့သာဖြင့်၊ ဝါသေတုံ-ထုံခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ) [ဤ၌ "ဂန္ဓေန ဝါသေတုံ"ဟု ဆိုသောကြောင့် "ဆပ်ပြာမွှေးမျှားကို ခွင့်ပြုသည်"ဟု မမှတ်လင့်၊ မြေညှက်ကဲ့နံ့စော်နေသည့်အတွက် နံ့သာဖြင့် ထုံခွင့်ပြုတော်မူသည်။] ဥဒကဒ္ဒဘိန္တန္တိ-ကား၊ ဥဒကတ္ထပ်နဒ္ဒာနံ-ရေထားရာအရပ်ကို၊ (အနုဇာနာမိ) ဥဒကတ္ထပနဒ္ဒာနန္တိ ဥဒကတ္ထာနတ္ထာယ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ ကတဒ္ဒာနံ-မည်သည့်နေရာ၌ ရေထားရဲ့ မည်ဟု ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်သောအရပ်၊-ဝိမတိ၊ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း။] တတ္ထ-ထိုရေထားရာအရပ်၌၊ ယဒေန-အိုးဖြင့်၊ ဥဒကံ-ကို၊ ထပေတ္တာ-ထားပြီး၍၊ သရာဝကေန-ခွက်ငယ်ဖြင့်၊ ဝဠဇေတဗ္ဗံ-သုံးစွဲရာ၏။ (ခပ်၍ သုံးစွဲရမည်၊) ကောဌကောတိ-ကား၊ ဒ္ဒါရကောဌကော-တံခါးမုခ်တည်း။

၂၆၁။ တိသော ပဋိစ္ဆာဒိယောတိ ဧတ္ထ-၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၈ဝ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဇန္ဓာယရပဋိစ္ဆာဒိစ-ဖုံးလွှမ်းတတ်သော ဇရုံးသည်လည်းကောင်း၊ (ရေချိုးအိမ်သည်လည်းကောင်း၊) ဥဒကပဋိစ္ဆာဒိစ-ဖုံးလွှမ်းတတ်သော ရေသည်လည်းကောင်း၊ ပရိကမ္မ-ချေးတွန်းမှုစသော ပရိကမ်ကို၊ ကရောန္တော သဝ-ပြုသော ရဟန်းအားသာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ (ကရောန္တသော ဝ နေရာဝယ် "ကာတုမေဝ"ဟုရှိလျှင် နောက်စကားနှင့် ညီ၏။) သေသေသု-ပရိကမ်ပြုခြင်းမှ ကြွင်းကုန်သော၊ အဘိဝါဒနာဒီသု-အဘိဝါဒန အစရှိသော အမှုတို့၌၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ("နဂ္ဂါ နဂ္ဂံ အဘိဝါဒန္တိ" စသည်ဖြင့် ရှေး၌ လာသောကြောင့် "အဘိဝါဒနာဒီသု"ဟု ဆိုသည်၊ အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌လာသော အဘိဝါဒါ ပန် စသည်ကို ယူပါ။) ဝတ္ထုပဋိစ္ဆာဒိ-ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝတ်သည်၊ သဗ္ဗကမ္မေသု-ပရိကမ်ကိုပြုခြင်း, ရှိခိုးခြင်းစသော အလုံးစုံသောအမှုတို့၌၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဥဒကံ နု ဟောတီတိ-ကား၊ နှာနောဒကံ-ချိုးကြောင်းရေသည်၊ နု ဟောတိ-မရှိ။

•ဇန္ဓာယရ ပဋိစ္ဆာဒိ။ ။"ပတိစ္ဆာဒေတိ-ဟိရိကောပိနကို ဖုံးလွှမ်းတတ်၏၊ ဣတိ ပဋိစ္ဆာဒိ" ဟု ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌ ဝိဂ္ဂဟပြုလတ်၊ ပတိပုဗ္ဗ ဆဒေတာ, ဏပစ္စည်း, ဣတ္တိဇောတက ဣ၌ပစ္စည်း၊ အဝတ်သည် ဟိရိကောပိန (အဂါဇာတ်) ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်၏၊ ရေလည်း ကိုယ်၏အောက်ပိုင်းတစ်ပိုင်း မြှုပ်နေလျှင် ဟိရိကောပိနကို ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏၊ ဇန္ဓာယရကား တစ်ကိုယ်လုံးကိုပင် ဖုံးလွှမ်းထားနိုင်သည်၊ ထို့ကြောင့် ထို ၃-မျိုးကို "ပဋိစ္ဆာဒိ"ဟု ခေါ်သည်၊ "ဇန္ဓာယရမေဝ+ပဋိစ္ဆာဒိ ဇန္ဓာယရပဋိစ္ဆာဒိ"ဟု ပြု၊ ယခုခေတ် လုံသော ရေချိုးအိမ်များလည်း ဇန္ဓာယရနှင့် သဘောတူ၏။

၂၆၂။ တုလန္တိ-ကား၊ ပဏ္ဏိကာနံ-ဟင်းရွက် စိုက်ပျိုးကြသော ယာသမားတို့၏၊ ဥဒကဥဗ္ဗာဟနကတုလံဝိယ-ရေကို အထက်သို့ဆောင်ကြောင်း မောင်းနှင့်တူသော၊ (ရေဝင်ကြောင်း မောင်းနှင့်တူသော၊) ဥဒကဥဗ္ဗာဟနကတုလံ-ရေကို အထက်သို့ ဆောင်ကြောင်း မောင်းကို၊ (အနုဇာနာမိ၊) ဂေါဏော-နွားတို့ကို၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေဟိ-လက်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဒီယဝရတ္တာဒီဟိ-ရှည်သော ကြိုး, လွန် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အာကဗုနယန္တံ-ဆွဲဝင်ရကြောင်းဖြစ်သော ယန္တရားစက်သီးကို၊ ကရဏ္ဍကော (တို့)-ကရကဋ္ဌက ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ စက္ကဝဋ္ဋကန္တိ-ကား၊ အရဟဋ္ဌယဇ္ဇိယန္တံ-အကန်တို့၌ တပ်အပ်သော (အိုး) ပုံးရှိသော ယန္တရားကို၊ ("အနုဇာနာမိ"၌ စပ်၊) တုလာယဝါ-မောင်း၌ခံသော်လည်းကောင်း၊ ကရကဋ္ဌကေဝါ-စက်သီး၌သော်လည်းကောင်း၊ ယောဇေတဗ္ဗကံ-

---

ကရကဋ္ဌက။ ။အတော်နက်သော ရေတွင်း၌ အလွန်ကြီးသော သားရေပုံးကြီးကို လူဖြင့် မဆွဲဝင်နိုင်၊ နွား, မြင်းတို့ဖြင့်သာ ဆွဲဝင်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုပုံးကြီးမျိုးကို ဆွဲဝင်ဖို့ရာ "ဂေါဏော ဝါ ယောဇေတွာ"ဟု ဆိုသည်၊ ယခုခေတ် ရေပုံးကလေးမျိုး ဝင်ဖို့ရာ "ဟတ္ထေဟိ ဝါ ဂဟေတွာ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုကြီးတပ်ထားအပ်သော ရေဝင်စက် အကြီး-အငယ်ကို "ဒီယဝရတ္တာဒီဟိ အာကဗုနယန္တံ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုရေဝင်စက်များသည် ဝင်သောအခါ ပုံးကို အောက်ချသောအခါတို့၌ "ကရဋ္ဌ-ကရဋ္ဌ, ကဋ္ဌ-တဋ္ဌ"ဟု မြည်သောကြောင့် "ကရကဋ္ဌ ကရောတိတိ ကရကဋ္ဌကော"ဟု အံ့မည်ရသည်၊ ဝရတ္တာဒီဟိ၌ အာဒိဖြင့် အုန်းဆံကြိုး စသည်ကို ယူ။

အရဟဋ္ဌ ယဇ္ဇိယန္တံ။ ။ဤရေဝင်ယန္တရားကား လှည်းဘီးပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ အကန်, ဒေါက်ဆံတိုင်း ဒေါက်ဆံတိုင်း၌ ရေပုံးတပ်ထား၍ လူတစ်ယောက်တည်းဖြစ်စေ, ဝဲဘက် ယာဘက် ၂-ယောက်ဖြစ်စေ လှည့်ပေးရသော ချောင်းထည်း, မြောင်းထည်း, မြစ်ထည်း၌ အသုံးပြုလေ့ရှိသော ရေဝင်စက်တစ်မျိုးတည်း၊ ဟညန္တေတိ ဟဋ္ဌာ၊ အရေသု+ဟဋ္ဌာ အရဟဋ္ဌာ-အကန်, ဒေါက်ဆံတို့၌ တပ်အပ်ကုန်သော ပုံးတို့၊ အရဟဋ္ဌာ စ+တေ+ယဋ္ဌာစာတိ အရဟဋ္ဌယဋ္ဌာ၊ အရဟဋ္ဌဟဋ္ဌာ+ယသာတိ အရဟဋ္ဌယဇ္ဇိ၊ နပုံလိင်ဖြစ်၍ ဤကို ရဿပြု၊ အရဟဋ္ဌယဇ္ဇိ စ+တံ+ယန္တံစာတိ အရဟဋ္ဌယဇ္ဇိယန္တံ-အကန်ဒေါက်ဆံတို့၌ တပ်အပ်သော အိုး(ပုံး)ပါရှိသော ယန္တရား၊ ထိုယန္တရားသည် စက်ဝိုင်းဖြစ်၍ လည်တတ်သောကြောင့် "စက္ကဝဋ္ဋက"လည်း မည်၏၊ "အရဟတ္ထ"ဟု ရှိသည်ကား ပါဋ္ဌပျက်ဟန် တူသည်။

ဋီကာ။ ။အရဟဋ္ဌယဇ္ဇိယန္တံနာမ သကဋ္ဌစက္ကသဏ္ဌာနံ အရေ အရေ (ဒေါက်ဆံတိုင်း ဒေါက်ဆံတိုင်း၌) ယဇ္ဇိကာနိ ဗန္ဓိတ္တာ ဧကေန ဒ္ဝိဟိဝါ ပရိဘ္ဘမိယမာနံ ယန္တံ၊- သာရတ္ထ၊) အရဟဋ္ဌယဇ္ဇိယန္တံနာမ စက္ကသဏ္ဌာနံ အနေကာရံ (အနေက+အရံ=များစွာသော အကန်ဒေါက်ဆံရှိသော၊) အရေ အရေ ယဇ္ဇိကာနိ ဗန္ဓိတ္တာ (၁၆) ဧကေန, ဒ္ဝိဟိဝါ ပရိဘ္ဘမိယမာနံ ယန္တံ၊-ဝိမတိ၊) ယောဇနာ၌ကား "အရဟတ္ထ"ပါဋ္ဌကို အတည်ယူ၍ ဝိဂြိဟ်ပြုသွားလေသည်။

ယှဉ်စေထိုက်သော၊ ဝါ-တပ်ထိုက်သော၊ စမ္မဘာဇနံ-သားရေဖြင့်ပြုအပ်သော အိုးသည်၊ ဝါ-သားရေပုံးသည်၊ စမ္မခဏ္ဍံနာမ-မည်၏။ ပါဂဒ္ဓာ ဟောတိတိ-ကား၊ အပရိကိ္ခတ္တာ-မကာရံအပ်သည်၊ ဟောတိ။ [“အကာအရံ မရှိသောကြောင့် ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေသည်”ဟူလို။]

ဥဒကပုဏ္ဏနီ-ရေသုတ်သည်၊ ဒန္တမယာပိ-ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ရေသုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသာဏမယာပိ-သားချိုဖြင့်ပြုအပ်သော ရေသုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒါရုမယာပိ-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော ရေသုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ တသ္မိံ-ထိုရေသုတ်သည်၊ [ဥဒကပုဏ္ဏနီသည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်သောကြောင့် “တသ္မိံ”ကို လိင်ဝိပလ္လာသ ကြံ၊ အချို့စာ၌ “တဿံ”ဟု မူကွဲရှိ၏။] အသတိ-မရှိလသော်၊ စောဠကေနာပိ-အဝတ်ကြမ်းဖြင့်လည်း၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ ပစ္ဆုဒ္ဓရိတုံ-ထုတ်ပစ်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဤဝါကျကို ထောက်၍ ဒန္တမယာ စသည်တို့သည် အဝတ်မဟုတ်၊ ရေကိုခြစ်ပစ်ကြောင်း ရေသုတ်တို့သာဖြစ်စရာရှိသည်။]

၂၆၃။ ဥဒကမာတိကန္တိ-ကား၊ ဥဒကဿ-ရေ၏၊ အာဂမနမာတိကံ-ဝင်လာရာမြောင်းကို၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်) [ရေကန်မှ ထုတ်အပ်သော ရေ၏ဝင်လာရာ မြောင်းကို “ဥဒကမာတိကာ”ဟု ခေါ်၏။] အာဝိဒ္ဓပက္ခပါသကံ-ပတ်ဝန်းကျင်တပ်အပ်သော ဝမ်းဘဲတောင် ခေါင်အုပ်ရှိသော ဇရုံးအိမ်ကို၊ နိလ္လေခဇန္တာယရံနာမ-နိလ္လေခဇန္တာယရ မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ ဧတံ-ဤနိလ္လေခဇန္တာယရဟူသော အမည်သည်၊ ဂေါပါနသိနံ-အခြင်ရနယ်တို့၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ မဏ္ဍလေ-အထွဋ်၏ ပတ်ဝန်းကျင် အဝန်းအဝိုင်း၌၊ ပက္ခပါသကေ-ဝမ်းဘဲတောင် ခေါင်အုပ်တို့ကို၊ ထပေတ္တာ-ထားပြီး၍၊ ကတကူဋ္ဌဒနဿ-ပြုအပ်သော အထွဋ်တပ်အပ်သော အမိုးရှိသော ဇရုံးအိမ်၏၊

နိလ္လေခဇန္တာယရံ။ ။အထွဋ်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဝမ်းဘဲတောင်ဟုခေါ်အပ်သော ခေါင်အုပ်ကို ပတ်ပတ်လည်လည်ထား၍ ထိုသို့ထားလိုက်သောအခါ အထွဋ်၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်၌ လေးထောင့်သဏ္ဌာန်ဗျဉ်ပြားတွေ ခင်းပြီးသားဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် “ဝိမတိ”၌ ပက္ခပါသကေ ထပေတ္တာတိ သမန္တာ စတုရဿာကာရေန ဖလကာနိ ထပေတ္တာ”ဟု ဖွင့်သည်၊ ထိုပက္ခပါသကပေါ်၌ အလယ်အထွဋ်ကိုမှီ၍ ပတ်ပတ်လည် အထွဋ်ကလေးတွေ တပ်ထားသည်ကို “ကတကူဋ္ဌ” ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ အထွဋ်ကလေးတွေ တပ်ထားရာ အမိုးရှိသောကြောင့် “ကတကူဋ္ဌဒနဿေတံ နာမံ”ဟု မိန့်သည်၊ ဤစကားအရ “နိလ္လေခဇန္တာယရ”ဟူသည် "အပေါ်ကခြစ်ထားသကဲ့သို့ ကတုံး မဟုတ်သော ကဏ္ဌိကာ၏ပတ်လည်၌ အထွဋ်တပ်ထားသော ဇရုံးအိမ်တည်း”ဟု မှတ်ပါ။

စတုမာသံ ।ပေ। အတ္ထော။ ။ဤဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗနှင့် သံဝဏ္ဏနာလိုက်လျောသည်ဟု မထင်၊ ပါဠိတော်၌ “စာတုမာသံ ।ပေ। ဝိပ္ပဝသန္တိ” ဟု ပဌမဝါကျရှိ၏၊ ဖွင့်ရိုးထုံးစံမှာ ထိုပဌမဝါကျကိုသာ ဖွင့်ရသည်၊ ဤသံဝဏ္ဏနာ အဖွင့်အတိုင်း ပါဠိတော်၌

နာမံ-နာမည်တည်း၊ [မဏ္ဍလေတိ ကဏ္ဏိကမဏ္ဍလေ-ဋီကာ၊] စာတုမာသံ နိသီဒနေနာတိ-ကား၊ နိသီဒနေန-နိသီဒိုင်နှင့်၊ စတ္တာရောမာသေ-၄ လတို့ပတ်လုံး၊ နဝိပ္ပဝသ်တဗ္ဗံ-ကောင်း၍ မနေရာ၊ ဣတိ အတ္ထော-အနက်။

၂၆၄။ ပုဗ္ဗာဘိကိဏ္ဏောသူတိ-ကား၊ ပုပ္ပေဟိ-ပန်းတို့ဖြင့်၊ သန္ထတေသု-ခင်းအပ်ကုန်သော၊ ("သယနေသု သယန္တိ၌ စပ်၊) နမတက်နာမ-နမတကမည်သည်၊ ဧဌကဇောမေဟိ-သိုးမွေးတို့ဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ အဝါယိမံ-မရက်အပ်သော အခင်းတစ်မျိုးတည်း၊ စ-ဆက်၊ [စမ္မခဏ္ဍပရိဟာရေန-သားရေပိုင်းကို ဆောင်ရွက်နည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-သာရတ္ထ၊ စမ္မခဏ္ဍပရိဟာရေနာတိ အနမိဋ္ဌဟိတ္တာ သယနာသနဝိမိနာ (အိပ်ရာနေရာကိုသုံးစွဲသော အစီအစဉ်မျိုးဖြင့်) ဣတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊ အချို့စာအုပ်၌ "စမ္မခဏ္ဍပရိဘောဂေန"ဟု ရှိ၏၊ ဋီကာတို့၌ "စမ္မခဏ္ဍပရိဟာရေန" ဟု တည်တည့်တ်တည်း ဖွင့်သည်၊ ရှေး၌ ဓားကို ရစ်ပတ်ဖို့ရာ နမတကတစ်မျိုးရှိခဲ့ပြီ၊ ရက်ကန်း ၌မရက်ဘဲ သန္ထတသိက္ခာပုဒ်လာ အခင်းတစ်မျိုးကဲ့သို့ ပြုလုပ်ထားရသော အခင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။]

အာသိတ္တကူပဓာနံနာမ-အာသိတ္တကူပဓာနမည်သော၊ ဧတံ-ဤအမည်သည်၊ ဝါမဇလောဟေနဝါ-ကြေးနီဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရဇတေနဝါ-ငွေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကတာယ-ပြုအပ်သော၊ ပေဠာယ-တောင်း၏။ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ [ဧတံ ပိုဟန်တူသည်၊ မပါဘဲလည်းဖြစ်နိုင်၏။] ပန-ဆက်၊ ပဋိက္ခိတတ္တာ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါရုမယာပိ-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော တောင်းသည်လည်း၊ န ဝဋ္ဋတိ။

"န ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ဝိပ္ပဝသိတဗ္ဗံ"ဟုလည်းရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤသံဃာ့ကျွန်ရှာသည် မည်သည့် အနက်ထူးကိုမျှလည်း မပြနိုင်၊ ပါဠိပျက်နေသည်ဟု ထင်သည်၊ ထို့ပြင်- ဤနိသီဒိုင်ဟူသည် နိသီဒနသိက္ခာပုဒ်၌လာသော နိသီဒိုင်အခင်းတစ်မျိုးတည်း၊ ယခုအခါ နေရာထိုင်မျိုးမဟုတ်၊ နိသီဒိုင်ချုပ်ပုံကို ထိုသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်များ၌ ရှုပါ၊ ဤနိသီဒိုင်သည် သက်နှံ ၉-မျိုးတွင် ပါဝင်သောကြောင့် တိစီဝရိတ်နှင့် အလားတူရကား တိစီဝရိတ်ကဲ့သို့ အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားလျှင် "၄-လတိုင်အောင် ကင်း၍မနေရ"ဟု ပညတ်တော်မူသည်၊ နိသီဒိုင်မရှိသော်လည်းကောင်း, ရှိစေကာမူ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော်လည်းကောင်း ဤသိက္ခာပုဒ်အရ ကျင့်ဖွယ်မလိုတော့ပါ။

အာသိတ္တကူပဓာနံ။ ။ပေဠာယာတိ အဋ္ဌသသောဠသံသာဒိ အာကာရေန (၈-မြောင့်, ၁၆-မြောင့် အစရှိသော ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်) ကတာယ ဘာဇနာကာရာယ (ထည့်စရာခွက်၏ ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော) ပေဠာယ (အဓိဝစနံ၌ စပ်၊) ယတ္ထ ဥဏ္ဏပါယသာဒီ ပက္ခိပိတ္တာ ဥပရိ ဘောဇနပါတီ ထပေန္တိ, ဘတ္တသ ဥဏ္ဏဘာဝါဝိဂမနတ္ထံ (ဆွမ်း၏ အပူအဖြစ်ကို မကင်းစေခြင်းငှာ ထိုတောင်းပေါ်၌ ဆွမ်းခွက်ကို တင်ထားကြကုန်၏။) တာဒိသသ ဘာဇနာကာရသ

ဒဏ္ဍာဓာရကော-သပိတ်၏တည်ရာဖြစ်သော တုတ်ချောင်းကို၊ မဇ္ဈောရိကာ တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ယဒ္ဒိအာဓာရကပဏ္ဍာဓာရကပစ္ဆိကပိဋ္ဌာနိပိ-ဝါးချောင်း သပိတ်ခံ, သစ်ရွက်သပိတ်ခံ, တောင်း၏ ကျောဘက်ဖင်တို့သည်လည်း၊ ဧတ္ထေဝ-ဤမဇ္ဈောရိကာဌာနတည်၊ ပဝိဋ္ဌာနိ-ဝါဝင်ကုန်ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ အာဓာရကသခေါ်ပဂမနတော-သပိတ် ခြေခံ ထည်သွင်းအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဆိဒ္ဒ-အပေါ်ယံ၌ အပေါက်ရှိသော ဝွေသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓပိ-ထုတ်ချင်းဖောက်

အာဓာရသော်တဲ့ အမိဝစန်၊ ဧတနေဝ ပါဠိယံ အာသိတ္တကူပဓာနန္တိ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ ပါယသာဒီဟိ အာသိတ္တကာဓာရောတိ အတ္ထော၊ ဤစကားအရ "အာသိဉ္စိယတိ ဧတ္ထာတိ အာသိတ္တံ-ပါယသ အစရှိသည်တို့ သွန်းလောင်းအပ်ရာ တောင်း၊ အာသိတ္တံယေဝ အာသိတ္တက်၊ ထိုအာသိတ္တက တောင်းသည်ပင် အထက်ပေါ်က ဘတ္တပါတိ၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် "အာသိတ္တကူပဓာနံ" အမည်ရသည်၊ ဥပရိ မီယတိ ထပိယတိ ဧတ္ထာတိ ဥပဓာနံ-အပေါ်၌ဆင့်၍ထားအပ်ရာဖြစ်သော တောင်း၊ အာသိတ္တကဉ္စ+တံ+ဥပဓာနဉ္စာတိ အာသိတ္တကူပဓာနံ။

ဝိမတိ။ ။ဣဒဉ္စ အာသိတ္တကူပဓာနံ ပစ္ဆန္နေသု နဇာနန္တိ ကာတုံ၊ မဇ္ဈိမဒေသေယေဝ ကရောန္တိ-အစွန်အဖျားတိုင်းနိုင်ငံတို့၌ မလုပ်တတ်ကြ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ လုပ်ကြသည်၊ ကေနစိ ပန ဂိဟိပရိဘောဂေါ အယောမယာဒိသဗ္ဗောပိ အာဓာရော အာသိတ္တကူပဓာနမေဝ အနုလောမေတိတိ ဝဒန္တိ၊ ဧကေ ပန "ကပ္ပိယလောဟမယော အာဓာရော မဇ္ဈောရိကမေဝ အနုလောမေတီ"တိ၊ ဝီမံသိတ္တာ ဂဟေတဗ္ဗံ။

မဇ္ဈောရိက။ ။ရှေ့သပိတ်ခြေအခန်းဝယ် ဒါရုအာဓာရကတို့ကိုလည်း ပြခဲ့၏။ သို့ပါလျက် "ဒဏ္ဍာဓာရက"ကို အဘယ်ကြောင့် "မဇ္ဈောရိကာ"နာမည်ဖြင့် ထပ်၍ပြရသနည်းဟု မေး၊ အဖြေကား-"ရှေးဦး သပိတ်မပွန်းဖို့ရာ သပိတ်ခြေအဖြစ်ဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့၏။ ဤနေရာ၌ကား ဆွမ်းစားသောအခါ သပိတ်တင်၍စားဖို့ရာ မဇ္ဈောရိကာနာမည်ဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူသည်"ဟု သာရတ္ထဋီ မိန့်သည်။

ယဒ္ဒိ ၊ပေ၊ ပဝဋ္ဋာနိ။ ။ဒဏ္ဍာဓာရကဟူသည် သစ်သားတုတ်ချောင်းတို့ကို သပိတ်တင်၍ ဆွမ်းစားနိုင်လောက်အောင်ပြုလုပ်ထားသော သစ်သားဒုတ်တံသပိတ်ခြေတည်း၊ ယဒ္ဒိအာဓာရကကား- သစ်သားတုတ်ချောင်းတို့ကဲ့သို့ ဝါးတုတ်တို့ကို ပြုလုပ်ထားအပ်သော သပိတ်ခြေတည်း၊ ပဏ္ဏာဓာရကဟူသည် သပိတ်မနာအောင် သစ်ရွက်များကို ဝွေဝိုင်းကရွတ်အဖြစ်ဖြင့် ပြုအပ်သော သပိတ်ခြေဖြစ်ဟန်တူသည်၊ ပစ္ဆိကပိဋ္ဌကာဟူသည် တောင်းကလေးကို မှောက်လိုက်သော အခါ သပိတ်တင်၍ဖြစ်နိုင်သော တောင်းဖင် ဖြစ်ဟန်တူသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "ပစ္ဆိကပိဋ္ဌ-ခြင်းကွက်အပြစ်"ဟု ပေး၏၊ ခြင်းရက်ထားသော ခွက်အကျဉ်းကလေးကို ဆိုဟန်တူသည်။

အာဓာရက ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ။ဤဝါကျကား ရှေ့စကားကို ခိုင်မြဲစေသော ဒဠှီဝါကျတည်း၊ ယဒ္ဒိအာဓာရက စသည်တို့တွင် အချို့လည်း အပေါ်ယံ၌ အပေါက်ပါ၍, အချို့ကား ထုတ်ချင်းပေါက် အပေါက်ပါပြီးလျှင်, အချို့ကား ပတ်ဝန်းကျင် အပေါက်တွေများစွာ ပါဟန် တူ၏၊ ထို့ကြောင့် "ဆိဒ္ဒမ္ပိ ဝိဒ္ဓမ္ပိ အာဝိဒ္ဓမ္ပိ"ဟု ဆိုသည်။

အပ်သော အပေါက်ရှိသော ဂွေသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဒ္ဓမ္မိ - ပတ်ဝန်းကျင် မဖောက်အပ်သော အပေါက်ရှိသော ဂွေသည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ [အချို့စာအုပ်၌ "အဝိဒ္ဓမ္မိ"ဟု ရှိ၏။ "အပေါက် မဖောက်အပ်သော်လည်း အပေါက် မပါသော်လည်း အပ်၏"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ဝိမတိအဖွင့်နှင့် မညီပါ။ ဆိဒ္ဒန္တိ ဆိဒ္ဒယုတ္တံ၊ ဝိဒ္ဓန္တိ-အန္တော ဝိနိဝိဒ္ဓ ဆိဒ္ဒံ၊ အာဝိဒ္ဓန္တိ သမန္တတော ဆိဒ္ဒံ၊-ဝိမတိ။]

ဧကဘာဇနေတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဧကော-တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဘာဇနတော-ခွက်မှ၊ ဖလံ ဝါ-အသီးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပူပံ ဝါ-မုန့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ-၍၊ သစေ ဂစ္ဆတိ-အကယ်၍ သွားအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တသ္မိံ-ထိုတစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ အပဂတော-ဖဲလသော်၊ ဣတရဿ-အခြားသောရဟန်းအား၊ ဝါ-၏၊ သေသကံ-အကြွင်းအကျန်ကို၊ ဘုဉ္ဇိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတရဿာပိ-အခြားသော ရဟန်း၏လည်း၊ တသ္မိံ-ထိုသစ်သီး, မုန့်သည်၊ ခီဏော-ကုန်လသော်၊ (တစ်နည်း) တသ္မိံ ခဏော-ထိုဒုတိယရဟန်း၏ စားဆဲခဏ၌၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဂဟေတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

သစေ ဧကော ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။"ပ၇မ ဦးတိသ စားအပ်ရာခွက်၌ ဦးတိသသည် သစ်သီးကိုဖြစ်စေ, မုန့်ကိုဖြစ်စေယူ၍ ဖဲသွားလသော် ဦးဒတ္တသည် ကျန်ရစ်သော သစ်သီး, မုန့် စသည်ကို စားကောင်း၏"ဟု တိုက်ရိုက်အားဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ထွက်၏။ ယခုခေတ်၌ကား ဦးတိသက ဖဲ၍မသွားဘဲ မုန့်ခွက်, ဟင်းခွက် ၁-ခွက်ထည်းဝယ်စား၍ မပြီးခင် အခြား ၁-ပါး ၂-ပါး, ၃-၄ ပါးလည်း နှိုက်၍နှိုက်၍ စားနေကြ၏။ "လက်ချင်းမဆုံမိလျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အပြစ်မရှိ"ဟုလည်း ယူဆကြ၏။ တစ်ချို့ကလည်း ဇွန်းကို ခွက်တစ်မျိုးဟု ယူဆ၍ တစ်ခွက်ထည်းပင်ဖြစ်စေကာမူ ဇွန်းအသီးသီးဖြင့် ကိုင်၍နှိုက်ယူလျှင် ဧကဘာဇနမဖြစ်ဟု ယူဆကြ၏။ စဉ်းစား၍ လက်ခံကြပါလေ။

ရှေးစားနည်း။ ။ရှေးခေတ်ကမူ ဆွမ်းပွဲတစ်ပွဲထည်း၌ အများစားလေ့မရှိကြပါ။ ဓမ္မပဒ၌ လာသော ကောသလမင်းကြီး၏ အသဒိသဒါနသော်မှ ရဟန်းငါးရာအတွက် ဆင်ငါးရာ ထီးမိုးလျက် ဆွမ်းပွဲငါးရာပြင်ထားပါသည်၊ ယခုခေတ်ဝယ် အချို့ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မလွဲမကင်းသာ၍ ဝိုင်းဖွဲ့ကာ စားရသော်လည်း ဤသိက္ခာပုဒ်ကို သတိရသဖြင့် စားသောက်ဖွယ်များကို ကိုယ့်သပိတ်, ကိုယ့်ပန်းကန်ထည်း၌သာ ထည့်၍စားကြပါသည်။ [ဇွန်းကို ခွက်တစ်မျိုးဟု ယူသောပုဂ္ဂိုလ်များ၏အလိုအားဖြင့် ဆွမ်းရော ဟင်းပါ ဇွန်းဖြင့်သာယူ၍စားလျှင် ဇွန်းတစ်ချောင်းတည်းဖြင့် ကိစ္စပြီးနိုင်သောကြောင့် ပတ္တပိုဏ်ဓုတင်သော်မှ ရနိုင်သည်ဟု ယူဆရပေလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် ဇွန်းကို ခွက်ဟု ယူဆမှုကိုလည်း စဉ်းစားကြပါလေ။]

ဣတရဿာပိ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။အပိဖြင့် ရှေ့ဣတရဿကို ပေါင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း, ပုန ဂဟေတုံ (နောက်တစ်ဖန်ယူခြင်း)ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း, ရှေးဦးပ၇မ သစ်သီး, သို့မဟုတ် မုန့်ကိုယူသွားသော ရဟန်းကို "ဣတရဿာပိ"အရ ယူပါ။ "တသ္မိံ ခီဏော" နေရာဝယ် "တသ္မိံ ခဏော"ဟု မူကွဲ ရှိ၏၊ ယောဇနာ၌လည်း "တသ္မိံ ခဏောတိ တသ္မိံ ဘုဉ္ဇနက္ခဏော"ဟု ဖွင့်၏၊ ထို့ကြောင့် "တသ္မိံ ခဏော"ကိုသာ ရွေးပါ၌ဟု မှတ်ပါ

၂၆၅။ အဋ္ဌဟင်္ဂေါဟိတိ ဇတ္တု-၌ ဇကေနပိ-တစ်ပါးပါးလည်းဖြစ်သော၊ အင်္ဂုလိ-အင်္ဂါနှင့်၊ သမန္နာဂတသဒ္ဒ-ပြည့်စုံသော ဥပါသကာ၏အပေါ်၌၊ အန္ဓောသိမာယဝါ-ဗဒ္ဓသိမ်၏အတွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ နိဿီမ-ဗဒ္ဓသိမ်မရှိအရပ်သို့ -ဂန္တာ-၍၊ နဒီအာဒီသုဝါ-မြစ်အစရှိသည်တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ နိကုဋ္ဌိတံ-မှောက်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-သာ၊ (ပတ္တနိကုဋ္ဌနကဲ့ပြုခြင်းငှာအပ်သည်-ဟူလို၊) ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ ပတ္တေ-ကို၊ နိကုဋ္ဌိတေ-မှောက်အပ်ပြီးသော်၊ တဿ-ထိုဥပါသကာ၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဒေယျဓမ္မော-ပေးလှူထိုက်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းကို/နှ ဂဟေတဗ္ဗော-မခံယူထိုက်၊ အသုကဿ-ထိုမည်သော ဥပါသကာ၏၊ ဂေဟေ-၌၊ ဘိက္ခု-ဆွမ်းကို၊ မာ ဂဏှိတ္ထ-မခံယူကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့မှာ၍၊ အညေသု-မိမိတို့ကျောင်းတိုက်မှ တစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဟာရေသုပိ-ကျောင်းတိုက်တို့၌လည်း၊ ပေသေတဗ္ဗ-စေလွှတ်ရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ ဥဏ္ဏဒုနကာလေ-သပိတ်လှန်ရာအခါ၌၊ ယာဝတတိယံ-ခုကြိမ်တိုင်အောင်၊ ယာစေတွာ-တောင်းစေ၍၊ ဟတ္ထပါသံ-သံယာ၏ ဟတ္ထပါသ်ကို၊ ဝိဇဟာပေတွာ-စွန့်စေ၍၊ (လှူပုဂ္ဂိုလ်က ဝဋ္ဋနီယဖြစ်သောကြောင့် ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်စေ၍၊) ဥ တ္တိဒုတိယကမ္မေန-ဥ တ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ဥဏ္ဏဒိတဗ္ဗော-သပိတ်ကို လှန်ထိုက်၏။

၂၆၆။ ပုရက္ခတ္တာတိ-ကား၊ အဂ္ဂတော-ရှေ့၌၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ သံဃရန္တု-တိ-ကား၊ သံဃရိယန္တု-ရုပ်သိမ်းအပ်စေကုန်လော၊ ပြဋိဋေတော်၌ "သံဃရန္တုဒုဿာနိ"ဟု ရှိသောကြောင့် "သံဃရန္တု၌ကဲ့ဟော ယပစ္စည်းကျေသည်"ဟု ကြံဟန်တူသည်၊ စေလပဋ္ဌကန္တိ-ကား၊ စေလသန္ထတံ-အဝတ်အခင်းကို၊ ("နှ အဂ္ဂမိသတိ-နင်းတော်မမူတလဲ"၌စပ်၊) ဣသော-ထိုဟောမိမင်းသားသည်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ သစေ လစ္ဆာမိ-အကယ်၍ရအံ့၊ (ဧဝံသတိ-ဤသို့ ရမည်ဖြစ်လတ်သော်၊) ဘဂဝါ-

---

ဆိုလိုရင်းကား- "ပဌမရဟန်း ဖဲသွား၍ ဒုတိယရဟန်း စားနေစဉ် ပဌမရဟန်းက နောက်ထပ် ယူလိုလျှင် ထပ်၍ယူခြင်းငှာအပ်ပါသည်"ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။"တသ္မိံ ခဏေ"ပါဠိကို အမှန်ယူလျှင် "ပဌမ ယူသွားအပ်သော သစ်သီး(မုန့်) ကုန်မှ နောက်ထပ် ယူကောင်း၏၊ မကုန်သေးလျှင် မယူကောင်း"ဟု မဆီမဆိုင် အဓိပ္ပာယ်ထွက်နေလိမ့်မည်၊ အမှန်အားဖြင့် ပဌမယူအပ်သော သစ်သီး(မုန့်)၏ ကုန်ခြင်း-မကုန်ခြင်းမှာ လိုရင်း မဟုတ်ပါ၊ ထို့ကြောင့် ရှေးပါဠိလည်းဖြစ်, ယောဇနာလည်း ဖွင့်အပ်သော "တသ္မိံ ခဏေ"သာ ပါဠိမှန်ဟု မှတ်ပါ။

နိကုဋ္ဌိတံ။ ။ပတ္တံ နိကုဋ္ဌိတဿ ကမ္မဝါစာယ အသမ္ဘောဂ ကရဏဝသေနေဝ နိကုဋ္ဌန်၊ နှ ပတ္တာနံ အဓောမုခထပနေန၊ တေနာဟ "အသမ္ဘောဂံ သံယေန ကရောတူ"တိ အာဒိ၊ တံ ဝမ္ဘဲ ကမ္မဝါစာယ သံယေန သဒ္ဓိံ အသမ္ဘောဂံ (ဝမ္ဘကို အတူသမ္ဘောဂ မရှိသူကို၊) သံယော ကရောတူတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-ငါ၏၊ စေလပဋ္ဌိက်-အဝတ်အခင်းကို၊ အက္ကမိသတိ-နင်းတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ ဣမိနာ အဒ္ဓာသယေန-ဤအဒ္ဓာသယဖြင့်၊ သန္ဓရိကိရ-ခင်းသတတ်၊ စ-ထိုသို့ပင် ခင်းအပ်ပါသော်လည်း၊ ဧသ (ဧသော)-ဤဗောဓိမင်းသားသည်၊ ပုတ္တလာဘာယ-သားရခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့သားရခြင်းငှာမထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နအက္ကမိ-နင်းတော်မမူ၊ [သားမရနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဋ္ဌိကာ၌ အကျယ်ပြထားပြီ] ယဒိ အက္ကမေယျ-အကယ်၍ နင်းတော်မူအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပဓ္ဌာ-နောက်၌၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ အလဘန္တော-မရလတ်သော်၊ အယံ-ဤရှင်ဂေါတမသည်၊ နဿ ဿ-ဿ ဿ မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိ-မိစ္ဆာအယူကို၊ ဂဏ္ဍေယျ-ယူရာ၏၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းသည်၊ တာဝ - သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်း၏ အကြောင်းမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနက္ကမနေ-နင်းတော်မမူခြင်း၌၊ ကာရဏံ-အကြောင်းတည်း။

ပန-ကား၊ ယသ္မာ-အကြင့်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုပိ-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ("ပရိဘူတာ ဘဝေယ္ယုံ"၏ သာမညကတ္တား၊) ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ အဇာနန္တာ-မသိကုန်လသော်၊ အက္ကမေယျုံ-နင်းကုန်ရာ၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ (ဝိသေသကတ္တား၊) ဝါ-တို့ကို၊ ဂိဟီနံ-လူတို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ပရိဘူတာ-လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်၊ ဝါ-အထင်သေးခံရကုန်သည်၊ ဘဝေယျုံ-ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့လူတို့၏ အလွှမ်းမိုးခံရဖွယ်ရှိခြင်းကြောင့်၊) ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဘဝတော-အလွှမ်းမိုးခံရခြင်းမှ၊ မောစေတုံ-လွတ်စေတော်မူခြင်းငှာ၊ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ ပညပေသိ-ပညတ်တော်မူပြီ၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းသည်၊ သိက္ခာပဒပညပနေ-သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်း၌၊ ကာရဏံ-အကြောင်းတည်း။

မဂ်လတ္ထာယ ယာစိယမာနေနာတိ-ကား၊ အပဝတဂဗ္ဘာ ဝါ-ကင်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်မူလည်း၊ ဝါ-မွေးဖွားပြီးခါစမူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဂရုဂဗ္ဘာ ဝါ-လေးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဧဝရူပေသု - ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု-အရာတို့၌၊ မဂ်လတ္ထာယ-မဂ်လာအကျိုးငှာ၊ ယာစိယမာနေန-တောင်းပန်အပ်သော ရဟန်းသည်၊ (စေလပဋ္ဌိကကို နင်းဖို့ရန် တောင်းပန်အပ်သော ရဟန်းသည်၊) အက္ကမိတုံ-နင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ပါဒဓောဝနဌာနေ-ခြေဆေးရာအရပ်၌၊ ဓောတေဟိ-ဆေးအပ်ပြီးကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ အက္ကမနတ္ထာယ-နင်းခြင်းအကျိုးငှာ၊ ယံ ပစ္စတ္ထရဏံ-အကြင်အခင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ အတ္ထတံ-ခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ (တံ ပစ္စတ္ထရဏံ-သည်၊)

မောတပါဒကံနာမ-မည်၏။ တံ-ထိုဆေးအပ်ပြီးသော ခြေတို့ဖြင့် နင်းဖို့ရန် ခင်းထား အပ်သော အခင်းကို၊ အက္ကမိတုံ-နင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ["မောတပါဒေဟိ+ အက္ကမိတဗ္ဗံ မောတပါဒကံ"ဟု ဝစနတ္ထပြု။ အက္ကမိတဗ္ဗအနက်၌ ဏာပစ္စည်း, သွတ္ထိ၌ ကပစ္စည်း၊ ယောဇနာ၌ကား- "မောတေဟိ ပါဒေဟိ+အက္ကမနဋ္ဌာနေ အတ္ထရိတံ မောတပါဒကံ"ဟု ပြုလေသည်။]

၂၆၉။ ကတကံနာမ-ကတကမည်သည်၊ ပဒုမကဏ္ဏိကာကာရံ-ပဒုမ္မာကြာချက် သဏ္ဌာန်ရှိအောင်၊ ပါဒယံသနတ္ထံ-ခြေကို ပွတ်တိုက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကဏ္ဏကေ-အဆူးတို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ-ထစေ၍၊ ဝါ-ပေါ်ထင်စေ၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သော ခြေပွတ် တံမည်း၊ တံ-ထိုကတကအမည်ရသော ခြေပွတ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂဠုဝါ-ဝိုင်းသည် မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ စတုရဿာဒိဘေဒံဝါ-လေးထောင့်သဏ္ဌာန် အစရှိသော အပြားရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဗာဟုလ္လိကာနုယောဂတ္တာ-ပစ္စည်းတို့၏ များကုန်သည်၏အဖြစ်ကို အလိုရှိသော ရဟန်းတို့၏ အဖန်ဖန်အားထုတ်အပ်သော ပစ္စည်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂါဟိတ္ဝါ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သည်သာ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ-ခံယူခြင်းငှာလည်း၊ နေဝ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-သုံးစွဲခြင်းငှာလည်း၊ နေ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပါသာဏော-ကျောက်ချပ်ခြေပွတ်ကို၊ သက္ခရာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ပါသာဏဖေဏကောပိ-ကျောက်ရေမြှုပ်သည်လည်း၊ (ရေမြှုပ်ကဲ့သို့ အဖုထနေ သော ကျောက်ခဲသည်လည်း၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ [ရှေးစာအုပ်များ၌ "နေ ဝဋ္ဋတိ"ဟု ရှိ၏၊ သက္ခရာခြေပွတ်က အပ်သည့်အတွက် အပ်သောဝတ္ထုချင်းတူသော ကြောင့်သာ ယိသဒ္ဒါဖြင့် ပေါင်းထားသည်၊ ထို့ကြောင့် "နေ"မပါသောစာက ကောင်း သည်၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌လည်း "ပါသာဏဖေဏကထလာ, ကပ္ပန္တိ ပါဒယံသနေ"ဟု ဆိုသည်။] ဗီဇနိံ - လေးထောင့်ယပ်ကို၊ ဝိမူပနံတိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ [ဗီဇနိန္တိ စတုရဿဗီဇနိံ-ဝိမတိ။] ပန-ကား၊ တာလဝဏ္ဏံ - ထန်းရွက် ယပ်ဝန်းသည်၊

ဗာဟုလ္လိကာနုယောဂတ္တာ။ ။"ဗဟုလာနံ+ဘာဝေါ ဗာဟုလ္လံ-ပစ္စည်းတို့၏ ပေါများကုန် သည်၏အဖြစ်၊ ဗာဟုလ္လံ ဣစ္ဆန္တိ ဗာဟုလ္လိကာ၊ ဗာဟုလ္လိကာနံ+အနုယောဂေါ ဗာဟုလ္လိကာ နုယောဂေါ"ဟု ပြု။ ဤဗာဟုလ္လိကာနုယောဂတ္တာ၏ သမ္ဗန်ကို "တံ"၏ စွဲနက်ဖြစ်သော ကတက ကို ခံရသည်၊ ထိုသမ္ဗန်နှင့် ဘာဝရှေ့ပုဒ်ဖြစ်သော ဗာဟုလ္လိကာနုယောဂတို့က အရတူခြင်းကြောင့် "အနုယောဂ-အားထုတ်အပ်သောပစ္စည်း"ဟု ပေးလိုက်သည်၊ ယောဇနာ၌-"ဗာဟုလ္လိကာ နုယောဂတ္တာတိ ပစ္စယဗဟုလဘာဝါယ အနုယောဂတ္တာ"ဟု ဖွင့်သည်။

ဝိဓူပန် ဗီဇနီ။ ။ဓူပဓာတ်သည်ပူခြင်း, ပူစေခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ ဝိဥပသာရ ကြောင့် မပူစေခြင်းအနက်ဟောဟု ယူ၍ "ဝိဓူပီယတေ အနေနာတိ ဝိဓူပန်-မပူစေတတ် ကြောင်း (အေးစေတတ်ကြောင်း)ဖြစ်သော ယပ်"ဟု ကြံပါ၊ ဝိပုဗ္ဗ ဓူပဓာတ် ယုပစ္စည်း၊ ဗီဇတိ ဧတာယာတိ ဗီဇနီ-လေကို ပြုကြောင်းဖြစ်သော ယပ်၊ ဗီဇ-ဝါတဂရဏော ဟူသော ဓာတ်နောင် ယုပစ္စည်း, ဣတ္ထိဧတ္ထ ဤပစ္စည်း။

တာလပဏ္ဏေဟိ-ထန်းရွက်တို့ဖြင့်၊ ကတံ ဝါ-ပြုအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဝေဠုဒန္တဝိလီဝေဟိ-ဆင်စွယ်, နှီးတို့ဖြင့်၊ ကတံ ဝါ-ပြုအပ်သည်မူလည်း၊ (ဟောတု) မောရပိဉ္ဆေဟိ-ဥဒေါင်းမြီးစည်းတို့ဖြင့်၊ (ကတံ) ဝါ-သည်မူလည်း၊ (ဟောတု) စမ္မဝိကတိဟိ-အထူးပြုအပ်သော သားရေတို့ဖြင့်၊ (ကတံ) ဝါ-သည်မူလည်း၊ (စမ္မဝိကတိ ဝါ-အထူးပြုအပ်သော သားရေသည်မူလည်း) (ဟောတု) သဗ္ဗ-အလုံးစုံသော ယပ်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

မသကဝီဇနံ-ခြင်နှင်ယပ်သည်၊ (ခြင်နှင်ကြောင်း ယပ်သည်) ဒန္ဓမယ ၊ပေ၊ ဒဏ္ဍကာပိ-ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်, သားချိုဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်, ဒုတ်ချောင်းယပ်ဟူသော ယပ်သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဝါကမယဝီဇနိယာ-လျှော်တေဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်ဖြင့်၊ ကေတက ၊ပေ၊-မယာပိ-ဆတ်သွားမြစ်ပျဉ်း ဓနုန်းရွက် စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်တို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂီတာ-သီမ်းယူအပ်ကုန်ပြီ။ [“ဆတ်သွားမြစ်ပျဉ်း”ဟူရာ၌ ဆတ်သွားဖူးပင်ကို “ဆတ်သွား”ဟု ရှေးကခေါ်၏။ ထိုအပင်၌ အမြစ်တွေ မြေကြီးထောက်လျက် ကျ၍နေ၏။ ထိုအောက်သို့ကျနေသောအရာကို “မြစ်ပျဉ်း”ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုမြစ်ပျဉ်းကို ထုရိုက်ဖွာထားသောအခါ ခြင်နှင်ယပ်ကဲ့သို့ အသုံးချ၍ဖြစ်နိုင်သည်၊ “ဒဏ္ဍမယ”ဟူသည် ဒုတ်ချောင်းယပ်တို့ကို ယပ်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြစ်စရာရှိသည်။]

၂၇၀။ ဂိလာနသ ဆတ္တန္တိ ဇတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ ကာယဒုစရိတော ဝါ-ကိုယ်ပူရောဂါသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပိတ္တကောပေါ ဝါ-သည်ခြေပျက်ရောဂါသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ စက္ခု ဝါ-မျက်စိသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗလ-အားမရှိသည်၊ (ဟောတိ၊) ဆတ္တေန-ထီးနှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ ဝါ-ကင်းသည်ရှိသော်၊ အညော-အခြားသော၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အာဗာဓော ဝါ-အနာသည်သော်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်တတ်၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဂါမေ ဝါ-ရွာ၌သော်လည်းကောင်း၊ အရညေ ဝါ-တောင်္ဘီသော်လည်းကောင်း၊ ဆတ္တံ-သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန-ဆက်၊

တာလဝဏ္ဏေ။ ။ဝဏ္ဏ၌ ဘူဝါဒိ ဝဋ္ဌောတ်သည် အာဝဋ္ဋန-လည်ပတ် ဝန်းဝိုင်းခြင်းဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ ဝဏ္ဏတီတိ ဝဏ္ဏံ၊ တာလဿ+ဝဏ္ဏံ တာလဝဏ္ဏံ-ထန်းရွက်၏ အဝန်းအဝိုင်း၊ (ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း၊) ဤဝိဂြိုဟ်အရ ထန်းရွက်ယပ်ဝိုင်းသာ မုချရသော်လည်း ဝေဠုမယ, ဒန္ဓမယ, ဝိလိဝမယတို့ကိုလည်းကောင်း, မောရပိဉ္ဆမယ စမ္မဝိကတိတို့ကိုလည်းကောင်း, အထင်ရှင်ဖြစ်အားဖြင့် (တစ်နည်း) သဒိသူပစာရအားဖြင့် တာလဝဏ္ဏဟု ခေါ်နိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် ဝေဠုဒန္ဓ စသည်ကို မိန့်သည်၊ စာအုပ်တို့၌ “စမ္မဝိကတိတိ ဝါ”ဟု ရှိ၏၊ ဝိကတိအရ အထူးပြုအပ်ဟူသည်မှာ ယပ်ကဲ့သို့ ဝိုင်းနေအောင်ပြုအပ်သော သားရေပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် “စမ္မကတိဝါ”ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။

ဝသော-မိုးအခါ၌၊ စီဝရဂုတ္တတ္ထော-သင်္ကန်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာလည်း ကောင်း၊ ဝါဋမိဂစောရဘယေသုစ-ခြသေ့ သစ် ကျားစသော သားရဲ, သူပုန် ဒါးပြ ဘေးကို့ကြောင့်လည်း၊ အတ္တဂုတ္တတ္ထမို-မိမိကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာလည်း ကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဧကပဏ္ဏာစ္ဆတ္တံ-တစ်ရွက်သာရှိသော ထီးသည်၊ (ယပ်တောင်သည်၊) သဗ္ဗတ္ထော-အလုံးစုံသောအခါ, အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ပင်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။[1] [ဧကပဏ္ဏာစ္ဆတ္တံတိ တာလပဏ္ဏာဒိနာ ဧကေနပတ္တေန ကတာဆတ္တံ-ဝိမတိ၊ အာဒိဖြင့် ပေရွက်, စလူရွက် စသည်ကို ယူ။]

[2] အသိသောတိ-ကား၊ အသ-ထိုသူ၏၊ အသိ-သန်လျက်သည်၊ ဝိဇ္ဇောတလတိ တိ-ကား၊ ဝိဇ္ဇောတတိ-တောက်ပ၏၊ [ဝိဇ္ဇောတလတိတိ ဧတ္ထ အလပစ္စယော ရူပသိဒ္ဓိ မတ္တောဝါတိ အာဟ ဝိဇ္ဇောတတိတိ-ယောဇနာ၊ အချို့စာအုပ်၌ကား သံဝဏ္ဏနာ၌ "ပဇ္ဇောတလတိ"ဟုရှိ၏၊ "ပဇ္ဇောတတိ" ဖြစ်ဟန်တူသည်။] ဒဏ္ဍာသမ္ဘုတိတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၉၀ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ပမာဏယုတ္တော-ပမာဏနှင့် ယှဉ်သော၊ စတုဟတ္ထောယေဝ-၄ တောင်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒဏ္ဍော-ဒုတ်ကို၊ သမ္ဘန္ဓိတ္တာ-သမုတ်၍၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ တတော-ထို ၄ တောင်ရှိသော ဒုတ်ထက်၊ ဥိနာတိရိတ္တော-ယုတ်လျော့ပို့လွန်သော၊ (ဒဏ္ဍော-ဒုတ်သည်၊) သမ္ဘုတိယာ-ဒုတ်ကို ကိုင်ဆောင်နိုင်ကြောင်း သမ္ဘုတိနှင့်၊ ဝိနာပိ-ကင်း၍လည်း၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ (ဂိလာနဟုတ်, မဟုတ်သော ရဟန်းအားလုံးတို့အား၊) ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ပန-ကား၊ သိဂ္ဂါ-ဆိုင်းသည်၊ အဂိလာနဿ-ဂိလာန မဟုတ်သော ရဟန်းအား၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဂိလာနဿာပိ-ဂိလာနအားသော်မှလည်း၊ သမ္ဘန္ဓိတ္တာဝ-သမုတ်၍သာလျှင်၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်၏။

၂၇၃။ ရောမန္ထကဿာတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၉၀ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ရောမန္ထကံ-စားမြုံ့ပြန်သော ရဟန်းကို၊ ထပေတ္တာ-ထား၍၊ သေသာနံ-ကြွင်းသော ရဟန်းတို့၏၊ အာဝတ်-အထက်သို့တက်လာသော၊ ဥဂ္ဂါရံ-ကြို့ထိုးဖတ်ကို၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ သန္ဓာရေတ္တာ-ကောင်းစွာဆောင်ထားပြီး၍၊ ဂိလန္ဘာနံ-မျိုကုန်လတ်သော်၊ (တစ်နည်း) ဂိလန္ဘာနံ-မျိုကုန်သော၊ သေသာနံ-ကြွင်းသော ရဟန်းတို့၏၊

ဥဂ္ဂါရံ ၊ပေ၊ သန္ဓာရေတ္တာ။ ။အထက်သို့တက်၍ အန်ထွက်လာသော အန်ဖတ်ကို "ဥဂ္ဂါရံ"ဟု ခေါ်၏။ သို့သော် ဤနေရာ၌ ထိုမျှလောက်-အန်ဖတ်မျိုးမဟုတ်၊ ကြို့ထိုးခြင်း စသည်ကြောင့် လည်ချောင်းအထက်သို့တက်လာသော ကြို့ထိုးဖတ်ကို "ဥဂ္ဂါရ"ဟု ယူရမည်၊ ထိုဥဂ္ဂါရကို ခံတွင်း၌ရောက်လာသောအခါ ခဏလောက်တန့်ရပ်ထားခြင်းကို "သန္ဓာရေတ္တာ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့တန့်ပြီးသောအခါ ထွေးပစ်ဖို့ တာဝန်ရှိ၏။ မထွေးဘဲ မျိုချလျှင် "ဝိကာလဘောဇနပါစိတ်" အာပတ်သင့်၏။ ထိုသို့ဆောင်မထားဘဲ ချက်ခြင်းကျသွားလျှင်ကား မတားဆီးနိုင်သောအဲရာ ဖြစ်၍ အနာပတ်ဟု ဆိုသည်။

အာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ၊) ပန-ဆက်၊ အသန္ဓာရိတမေဝ-ခံတွင်းခ္ဍ ကောင်းစွာ မဆောင်ဘဲသာလျှင်၊ ပရဂလံ-လည်မျိုး တစ်ဖက်သို့၊ သစေ ဂစ္ဆတိ-အကယ်၍ ရောက်သွားအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝဋ္ဋတိ။ [ရောမန္ထကပုဒ်ဖွင့်ကို ကခ်ီဘာသာဋ္ဌိကာ ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

ယံ ဒိယျမာနန္တိ-ကား၊ ယံ-အကြောင်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒါယကေဟိ-ပေးလှူသူတို့သည်၊ ဒိယျမာနံ-ပေးလှူအပ်စဉ်၊ (လောင်းလှူအပ်စဉ်၊) ပဋိဂ္ဂဟိတ ဘာဇနံတော-ခံယူအပ်ရာခွက်မှ၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်၌၊ ပတိတံ-ကျသွား၏၊ တံ-ထိုခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို၊ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်၊ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဂဟေတွာ-ကောက်ယူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထော-အနက်၊ ဣဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဘောဇနဝဂ္ဂေ-၌၊ (မယာ၊) ဝဏ္ဏိတမေဝ-ဖွင့်အပ်ပြီးသည်သာ။

၂၇၄။ ကုပ္ပံ ကရိဿာမိတိ-ကား၊ သဒ္ဒံ-အသံကို၊ (အော်သံကို၊) ကရိဿာမိ-ပြုလိုက်အုံ့၊ နခါဒိဟိ-လက်သည်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ [အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌ လာသော မုခကုဋ္ဌတို့ကို ယူ။] နခဿ ဆေဒနေ-လက်သည်း, ခြေသည်းကို ဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် မရှိပါသော်လည်း၊ အနုရက္ခဏတ္ထံ-သနား စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ နခဿ ဆေဒနံ-လက်သည်း, ခြေသည်းကို ဖြတ်ကြောင်း ဓားကို၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ [အနုရက္ခဏတ္ထံတိ ပရိဂ္ဂဟေ တွာ ဂေါပနတ္ထံ-လက်သည်းဖြတ်ရာ၌ ဒုက္ခရောက်ကြသော သာဝကတို့ကို သိမ်းပိုက်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊-ဝိမတိ။]

ဝီသတိမဋ္ဌံတိ-ကား၊ ဝီသတိပိ-နှစ်ဆယ်လည်းဖြစ်သော၊ နခေ-လက်သည်း, ခြေသည်းတို့ကို၊ လိခိတမဋ္ဌေ-ခြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ညက်ညောသည်တို့ကို၊ ကာရာ ပေန္တိ-ပြုစေကြကုန်၏။ [လက်သည်း, ခြေသည်းတို့ကို လှီးဖြတ်ပြီးနောက်, ဓားသွား စသည်ဖြင့် လက်သည်း, ခြေသည်းအဖျားကို ပြေပျစ်အောင် ခြစ် ခြင်းကို "မဋ္ဌ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုကဲ့သို့ မပြုကောင်းဟူလို၊ "ဝီသတိယာ+မဋ္ဌं ဝီသတိ မဋ္ဌ-၂၀ သော လက်သည်း,ခြေသည်းတို့၏ အဖျားချောနေအောင် ပွတ်တိုက်ခြင်း"ဟု ယောဇနာ ပြု၏။] မလမတ္တံတိ-ကား၊ နခတော-လက်သည်း, ခြေသည်းမှ၊ မလမတ္တံ-အညစ်

ကုဗ္ဗံ (ကုပ္ပံ) ကရိဿာမိ။ ။"ကုဗ္ဗံ (ကုပ္ပ)"ဟု ပါဠိနှစ်ထွေရှိ၏။ ယောဇနာ၌- ကုဗ္ဗံ ကရိဿာမိတိ ဣဒ္ဓာရိယတိ ဣဒ္ဓာရိယတိတိ ကုဗ္ဗံတိ ဝုတ္တော သဒ္ဒေါတိ အာဟ သဒ္ဒံ ကရိဿာမိတိ"ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ယောဇနာအလို ကုဗ္ဗတိကဲ့သို့ ကရဏတ်ဖြင့်ပြီးသော "ကုဗ္ဗ" ပုဒ်တည်းဟု ဆိုလို၏။ ဣတ္ထိလိင် ဣတ္ထိကုတ္တ စသည်၌ မိန်းမတို့၏အပြုအမူကို "ကုတ္တ"ဟု ခေါ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤ၌လည်း ပရိယာယ်မာယာဖြင့် ဟန်ဆောင်အပ်သောအံ့သဲကို "ကုပ္ပ"ဟု ခေါ်လျှင်လည်း သင့်မည်ထင်သည်။

အကြေးမျှကို၊ အပကဖိုတုံ-ဖယ်ထုတ်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြု၏ တော်မူ၏။ ဤတို အတွေ့-အနက်။ [ခြေအောင်ကား မခြစ်ရ၊ လိုးဖြတ်၍ ကျန်နေသော လေကိုသည်း, ခြေသည်းကိုကား ခားဦးအဖျား စသည်ဖြင့် ဖယ်ထုတ်နိုင်သည်-ဟူလို။]

၂၇၅။ ခုရသိပါဠိကန်တ-ကား၊ ခုရကောသက်-သင်ခုန်းအိတ်ကိုလည်း ကောင်း၊ (အနုဇာနာမိ၌စပ်၊) [ယုခုအခါ "သင်ခုန်းအိမ်ကို" ဆိုသည်၊] မသုံ့ကပ္ပါပေ့ဠိတိ-ကား၊ ကတ္တရိယာ-ကတ်ကျေးဖြင့်၊ မသုံ့-မုတ်ဆိတ်ကို၊ ဆေဒါပေ့ဠိ-ဖြတ်စေကြ ကုန်၏။ [ကပ္ပမာတ်၏ "ကပ္ပေါ ဘူ ဂတ္တဿ, စု တက္ကဝိမိဆေဒနေ"ဟူသော အနက် တို့တွင် ဆေဒနအနက်ကို ပြသည်။] မသုံ့ ဝမ္ဘာပေ့ဠိတိ-ကား၊ မသုံ့-မုတ်ဆိတ်ကို၊ ဒီယ်-ရှည်အောင်၊ ကာရေ့ဠိ-ပြုစေကြကုန်၏။ [ခေါင်းရိတ်သောအခါ မုတ်ဆိတ်ကို မရိတ်ဘဲ ရှည်စွာထားကြကုန်၏။ ရှည်အောင်ဟု ဆိုသော်လည်း လက် ၂-သစ်ထက် ရှည်သောအရှည်မဟုတ်၊ ခေါင်းရိတ်စဉ်တုန်းက ဆံပင်နှင့်အတူရိတ်၍ ဆံပင်ရှည် သလို ရှည်စွာထားကြသည်-ဟူလိုသတတ်၊ "ဒီယ် ကာရေ့ဠိတိ ကေသေဟိ သဒ္ဓိ အစ္ဆိန္နဿ ဝိယ"-ဝိမတိ။]

ဟနုကမ္မိ-မေးခွ၌၊ ဒီယ်-ရှည်သည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ထပိတံ-ထားအပ်သော၊ ဌေဂမသု-သိုး၏ မုတ်ဆိတ်နှင့်တူသော မုတ်ဆိတ်ကို၊ ဂေါလောမိကန္တိ-ဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဂေါလောမိကအရ- နွားနှင့်တူအောင်ထားသည်ဟု ယူမည်စိုးသောကြောင့် "ဌေဂမသု ဝုစ္စတိ"ဟု အထင်ရှင်ရှိသဒ္ဒါဖြစ်ကြောင်းကိုပြသော ဝုစ္စတိသဒ္ဒါဖြင့် ဆိုသည်၊ "ဂေါလောမိက်-သိုး၏ မုတ်ဆိတ်နှင့်တူသော မုတ်ဆိတ်ကို"ဟု ပေး။] စတုရဿကန္တိ-ကား၊ စတုကောဏ-၄ ထောင့်ရှိသော မုတ်ဆိတ်ကို၊ (ကာရာပေ့ဠိ ၌စပ်၊) ပရိမုခန္တိ-ကား၊ ဥရေ-ရင်၌၊ လောမသံဟရဏ-အမွေးကို ကောင်းစွာဆောင် ခြင်းကို၊ (ကာရာပေ့ဠိ) [အချို့စာအုပ်၌ "လောမရာဇိသံဟရဏ-အမွေးအရေးကို

စတုရဿံ။ ။"စတုရံသ"ဟု ဆိုလိုလျက် နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေ၊ သဒ္ဒေဘော်လာ၍ "စတု ရဿံ" ဖြစ်သည်ဟု ယောဇနာမိန့်၏။ ထို့ကြောင့် ရံသ်ကို "အထောင့်အနက်ဟော"ဟု ယူ၍ "ကောဏ်" ဟု ဖွင့်သည်၊ အကြင်နည်းဖြင့်ပြုလသော် မေး၏ ၂-ဖက်မှ အထက်တက်သွားသော မုတ်ဆိတ်သည် နဖူးအစွန်နားခွ အထောင့်ဖြစ်၍နေ၏။ မေး၏အောက် ဘေး ၂-ဖက်ခွလည်း အထောင့် ၂-ခုထင်နေ၏။ ထိုနည်းအားဖြင့် ပြုထားအပ်သော မုတ်ဆိတ်ကို "စတုရဿံ"ဟု ဆိုသည်။ [စတုကောဏန္တိ ယထာဥပရိ နလာဋဋ္ဌေသု ဒွေ. ဟေဋ္ဌာ ဟနုကပသေ ဒွေတိ စတ္တာရော ကောဏာ ပညာယန္တိ၊ ဧवं စတုရံသံ ကတ္တာ ကပ္ပါပနံ-ဝိမတိ။]

ဝရိမုခံ။ ။"မုခသဒ္ဒါ မျက်နှာ၏ရှေ့ရှု အောက်အရပ်ကို ဟောသည်"ဟု ကြံပါ။ ရင်ခွ အမွေး, အရေး, အကြောင်းကလေးထင်နေအောင် မေးမှ မှုတ်ဆိတ်သည် ရင်ဘတ် လောက်အထိ တွဲလျားကျနေအောင် ဆောင်ခြင်းတည်း။ [ယောဇနာနှင့်တကွ ရှေးနိဿယတို့၌

ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းကို"ဟု ရှိ၏။] အမှုဒုကန္တိ-ကား၊ ဥဒရေ-ဝမ်းခွံ၊ လောမ ရာဇိထပနံ-အမွေး, အရေးအသား ထားခြင်းကို၊ (ကာရာပေန္တိ၊) အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ ဿာတိ-ကား၊ မဿုကပ္ပါပနာဒီသု-မုတ်ဆိတ်ကို ဖြတ်စေခြင်း အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော အမှုတို့၌၊ ဒုက္ကဋ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ အာပတ္တိ-ရောက်ခြင်း သည်၊ (ဟောတိ။)

အာဘာဝပစ္စယာ သမ္ဘာဝေ လောမန္တိ-ကား၊ ဂဏ္ဍာဝဏ္ဏရုဓိ အာဒိ အာဘာဝ ပစ္စယာ-မြင်းဖု, အနာလုံးကြီး, အနာလုံးသေး အစရှိသော အနာဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊ (သမ္ဘာဝေ လောမံ သံဟရာပေတုံ အနုဇာနာမိ၌စပ်၊) [ဂဏ္ဍ ၊ပေ၊ ပစ္စယာတိ ဂဏ္ဍောစ+ဝဏ္ဏောစ+ရုဓိစ ဂဏ္ဍာဝဏ္ဏရုဓိယော၊ တာယေဝ+အာဘာ၊ ဂဏ္ဍာဝဏ္ဏရုဓိ အာဘာ၊ တေသံ ပစ္စယာ၊ ဝဏ္ဏောတိ မဟန္တော ဝဏ္ဏော၊ ရုဓိတိ ခုဒ္ဒကော ဝဏ္ဏော၊-(ယောဇနာ)၊ ဤယောဇနာအလို အာဒိရှိပုံ မရ၊ စာအုပ်တို့၌ အာဒိရှိသည်၊ "ရုဓိတိ ခုဒ္ဒကဝဏ္ဏံ"ဟု သာရတ္ထဖွင့်၏၊ ထို့ကြောင့် ဝဏ္ဏအရ- မဟန္တဝဏ္ဏကို ယူကြဟန်တူ သည်။] ကတ္တရိကာယာတိ-ကား၊ ဂဏ္ဍ ၊ပေ၊ ပစ္စယာ-မြင်းဖု, အနာလုံးကြီး, အနာလုံး သေး, ဦးခေါင်းရောဂါ အနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ (ကတ္တရိကာယ-ကတ် ကျေးဖြင့်၊ ကေသေ ဆေဒါပေတုံ အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) [ဖျားနာသူတို့လည်း ဦးခေါင်း ကို ရေမဆွတ်ဝံ့သောကြောင့်လည်းကောင်း, နာကျင်သောကြောင့်လည်းကောင်း စက်ကတ်ကျေးဖြင့် ဖြတ်ကြသည်မှာ ဤခွင့်ပြုချက်နှင့် အလျော်ပင်တည်း။]

သက္ခရာဒီဟိ-ကျောက်စရစ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နာသိကာလောမဂ္ဂါဟာပနေ-နှာခေါင်းမွေးကို ယူစေခြင်း၌၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် မရှိပါသော်လည်း၊ အနုရက္ခဏတ္ထံ-စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ သဏ္ဌာသော-မွေးညှပ်ကို၊ အနုညာ တော-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။

"လောမသံဟရဏံ-ရင်မွေးရိတ်ခြင်းကို"ဟု ပေးကြ၏၊ "လောမံသံဟရာပေယျ"နှင့် နီးကပ်၍ နေသောကြောင့် ပေးကြဟန်တူသည်၊ ဤ"ပရိမုခံ သံဟရာပေန္တိ"ဟူသော စကား၌ "လှအောင် ပြုပြင်ခြင်း"ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအနက်ကို စဉ်းစားသင့်ပါသည်။]

သက္ခရာဒီဟိ ၊ပေ၊ အနုညာတောဟု။ ။ရှေးခေတ်က "မေးမွေး"စသည်တို့ကို သင်ခုန်းဖြင့် ရိုတ်၍ သင်ခုန်းမဝင်နိုင်သော နှာခေါင်းမွေးကိုသာ မွေးညှပ်ဖြင့် နှုတ်ကြဟန်တူ သည်၊ တစ်ချို့ကား မွေးညှပ်ဖြင့် မေးမွေးကို နှုတ်ကြလေသည်၊ နှာခေါင်းထည်း၌ အုမွေးတို့ကို ကျောက်စရစ် ဖြင့် လိုမ့်၍ ရစ်၍ယူခြင်း, ဗျားဖယောင်းလုံးဖြင့် ငြိကပ်စေ၍ ယူခြင်းစသည်ကို "သက္ခရာဒီဟိ ၊ပေ၊ နာသိကာလောမဂ္ဂါဟာပနေ" ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် အာပတ်မသင့်ပါ၊ သနားဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် မွေးညှပ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ "သုဒ္ဓ+ လောမံ ဌဝေတိ သဏ္ဌာသော"ဟု ယောဇနာ ဝိဂြိုဟ်ပြု၏။

နှ ဘိက္ခဝေ ပလိတံ ဂါဟာပေတဗ္ဗန္တိ ဣတ္ထေ-ဤပါဠိ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၉၀ ဝေဒိ တင်ဗြာ၊) ယံ-အကြောင်အမွေးသည်၊ ဘမုကာယဝါ-မျက်ခုံး၌သော်လည်းကောင်း၊ နလာဋေဝါ-နဖူး၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒါဋိကာယဝါ-ကျင်စွယ်၌သော်လည်းကောင်း၊ (နှုတ်ခမ်းမွေး၌သော်လည်းကောင်း၊) ဥဂ္ဂန္တွာ-အထက်သို့တက်၍၊ ဝိဘဇ်-စက်ဆုတ်ဖွယ်၊ ဌိတံ-တည်၏၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော၊ လောမံ-အမွေးကို၊ ပလိတံဝါ-ဖြူသော အမွေးကိုလည်းကောင်း၊ အပလိတံဝါ-မဖြူသော အမွေးကို လည်းကောင်း၊ ဂါဟာပေတုံ-ယူစေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ။

၂၇၇။ ကံသပတ္ထရိကာတိ-ကား၊ ကံသဘက္ကာဝါဏိဇာ-ကြေးဘက္ကာကို ရောင်းဝယ်သော ကုန်သည်တို့တည်း၊ [ကံသာနံ+ပတ္ထရော ကံသပတ္ထရော-ရောင်းဖို့ရန် ကြေးဘက္ကာတို့ကို ဖြန့်ခင်းထားခြင်း၊ ကံသမတ္ထရံ+ကရောန္တိတိ ကံသပတ္ထရိကာ၊ ကရောန္တိအနက်၌ ဏိပစ္စည်းသက်၊ ထို့ကြောင့် "ကံသဘက္ကာဝါဏိဇာ"ဟု ဖွင့်သည်။] ပန္နနမတ္တံတိ-ကား၊ ဝါသိကတ္တရယဋ္ဌိ အာဒိနံ-ဓားနှင့် တောင်ဝှေး အစရှိသည်တို့၏၊ ပန္နနမတ္တံ-အဖျားဌ ဖွဲ့တပ်ကြောင်းကြိုး (အခွေး) မျှကို၊ (ကုက္ကုစ္စာယန္တိ-ကုက္ကုစ္စပြု ကြကုန်၏ဌ စပ်။)

နှ ဘိက္ခဝေ ပလိတံ။ ။"ပလိတ-ဆံဖြူ"ဟု အနက်ပေးကြ၏၊ သို့သော် အဋ္ဌကထာ၌ မျက်ခုံးစသော အရပ်တို့၌ ပေါက်သောအမွေးများကိုလည်း ဖွင့်ထား၏၊ ထို့ကြောင့် "ဖြူသော အမွေးကို"ဟု ပေးသင့်မည်ထင်ယည်၊ "ထိုအမွေးများကို အထက်ထောင်တက်၍ စက်ဆုတ်ဖွယ် ဖြစ်မှ ပယ်ကောင်း၏"ဟု ဆို၏၊ ထိုစကားအရ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်ဘဲ, အခြားအမွေးများ ကဲ့သို့ ရိုးရိုးပေါက်နေသော မျက်ခုံးမွေးဖြူ စသည်ကို မပယ်ကောင်းဟု သိသာသည်။

ဝိဘဇ်။ ။နိန္ဒာအနက်ဟော ပဒဓာတ်, ဆပစ္စည်း၊ ဗကို ဘပြု,ဒွေဘော်လာ၊ စတုတ္ထက္ခရာ ဘကို တတိယက္ခရာ ဝပြု, အ-ကို ဤ, ဓဗျည်းကို စပြု၊ အာပစ္စည်းသက်၍ "ဗီဘဇ္ဇာ"ဟု ပြီး၏၊ [မောဂ္ဂလ္လာန် ခါဒိကဏ္ဏ (၃) သုတ်မှာ ကြည့်ပါ၊ ယောဇနာဌ်ကား "ဝိသေသေန သောဘန် ဘက္ခတိတိ ဝိဘဇ္ဇော၊ အသောဘနော၊ ဝိဂစ္ဆန္တိပိ ပါဠော၊ ဝိရူပံ ဂစ္ဆတိ ဂမယတိတိ ဝိဂစ္ဆော၊ တတ္ထ ပုရိမပါဠောယေव မူလပါဠောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော"ဟု ကြံလေသည်။]

ဗန္ဓနမတ္တံ။ ။ဗန္ဓနမတ္တံတိ ဝါသိဒဏ္ဍာဒီနံ ကောဋိသု အပါတနတ္ထံ လောဟေဟိ ဗန္ဓနံ- ပဲခွပ်ရိုး, ဓားရိုးတို့၏ အစွန်တို့၌ လွတ်၍မကျစေခြင်းငှာ"ဟု ဝိမတိဖွင့်၏၊ ကုလားများကိုင်သော ဓားရိုး၌ လက်မှလွတ်မကျအောင်, အရိုး၏အဖျား၌ သားရေကြိုးငယ်တို့ဖြင့် ပတ်ထားတတ်ကြ၏၊ ဤ၌လည်း ထိုကဲ့သို့ပတ်၍ ထားကြောင်းဖြစ်သော ကြေးနဂ်းကြိုးကလေးမျှကို "ဗန္ဓနမတ္တာ"ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊ မြန်မာများက ကြေးနန်းကြိုးပတ်မည့်နေရာ၌ ကြေးအခွေးကလေးများ တပ်ထားကြသည်၊ ထိုသို့ တပ်ထားခြင်းလည်း ဗန္ဓနမတ္တံနှင့် အလျော်ပင်တည်း။ [အချို့စာအုပ်တို့၌ "အာဒီနံဝါ"ဟု ဝါ-ပါသည်ကား ပိုဟန်တူသည်။]

၂၇၈။ နု ဘိက္ခवေ အကာယပန္ဓနေနာတိ ဣဒ-ဏ္ဍ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊) အပန္ဓိတ္တာ-ခါးပန်းမဖွဲ့မူ၍၊ (ခါးပန်းကြိုး မပန်းမူ၍၊) နိက္ခမန္တေန-ကျောင်းမှ ထွက်သွားသော ရဟန်းသည်၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ သရတိ-အမှတ်ရ၏၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ပန္ဓိတဗ္ဗံ-ဖွဲ့ရာ၏၊ အာသနသာလာယ-ရွာတွင်း ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ပန္ဓိသာမိ-ဖွဲ့အုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဂန္တ္ဝါ-သွားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ သရိတ္တာ-အမှတ်ရ၍၊ (အမှတ်ရပါလျက်၊) ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ နု ပန္ဓတိ-မဖွဲ့သေး၊ တာဝ-ထိုမဖွဲ့သေးသမျှ၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလိုငှာ၊ နု စရိတဗ္ဗံ-မလှည့်လည်ရာ။

ကလာပုကံနာမ-ကလာပုကမည်သည်၊ ပဟုရဇ္ဇကံ-များသောကြိုးရှိသော ခါးပန်းကြိုးတည်း၊ (ကြိုးကလေးများကို စုပေါင်း၍ထားအပ်သော ခါးပန်းကြိုးတည်း၊) ဒေ္ဓါဘကံနာမ-မည်သည်၊ ဥဒကသပ္ပသိသ သဒိသံ-ရေမြွေ၏ ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ခါးပန်းကြိုးတည်း၊ [ဒေ္ဓါဘသဒ္ဒါသည် ရေမြွေဟူသောအနက်ကိုဟော၏၊ ဤနေရာ၌ အရာအားလျော်စွာ ရေမြွေ၏ ဦးခေါင်းကို ဧကဒေသျှပစာရအားဖြင့် ယူပါ၊ ဒေ္ဓါဘော ဝိယာတိ ဒေ္ဓါဘကံ၊ သဒိသအနက်၌ ကပစ္စည်း၊] မုရဇံနာမ-မည်သည်၊ မုရဇဝဏ္ဏိသဏ္ဌာနံ-မုရိုးစည်လုံးသဏ္ဌာန်ရှိအောင်၊ ဝေဌေတွာ-ရစ်ပတ်၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သော ခါးပန်းကြိုးတည်း။

မဒ္ဒဝီဏံနာမ-မည်သည်၊ ပါမင်္ဂသဏ္ဌာနံ-ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ရှိသော ခါးပန်းကြိုးတည်း၊ [ယောဇနာ၌ "မဒ္ဒဝီဏာနှင့် ပါမင်္ဂ"ကို ပရိယာယ်ဟု ဆို၏။] ဟိ-မှန်၊

ယတ္ထ ၊ပေ၊ ပန္ဓိတဗ္ဗံ။ ။ယတ္ထ သရတိ, တတ္ထ ပန္ဓိတဗ္ဗံတိ ဧတေန အသ္ဓိစ္စ ကာယပန္ဓနံ အပန္ဓိတ္တာ ပရိဋ္ဌသ အနာပတ္တိတိ ဒသေတိ၊ မဖွဲ့တော့ဘူးဟု စေတနာမရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့ ထွက်သွားသော ရဟန်းမှာ အာပတ် မသင့်ဟူလို၊-(ဝိမတိ၊) အကာယပန္ဓနေန သ္ဓိစ္စ အသ္ဓိစ္စ ဝါ ဂါမပ္ပဝေသနေ အာပတ္တိ၊ သရိတဋ္ဌာနတော ပန္ဓိတ္တာ ပရိသိတဗ္ဗံ နိဝတ္တိ တဗ္ဗံဝါတိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ၊-(သာရတ္ထ၊) ထိုဂဏ္ဌိပုဒ်တို့အလို "စိတ်စေတနာမပါဘဲ ခါးပန်းကြိုး မပန်းသည့် အတွက် ရွာတွင်းသို့သွားသော ရဟန်းမှာ အာပတ်"ဟု ဝိမတိအဆိုမှ ပြောင်းပြန်ဖြစ်၏၊ သို့သော် "ယတ္ထ ၊ပေ၊ ပန္ဓိတဗ္ဗံ"ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားကို ထောက်လျှင် ဝိမတိ အဆိုက အဋ္ဌကထာ အာဘော်ကျမည် ထင်သည်။

ကလာပုကံနာမ။ ။ကလာပေန (ပဟုရဇ္ဇုနံ သမူဟေန) ကတ္တဗ္ဗံတိ ကလာပုကံတိ ဝစနတ္ထံ ဒသေတိ၊ (ယောဇနာ) ဤယောဇနာအလို "ကလာပုကံ"ဟု မရှိရ၊ "ကလာပုကံ"ဟု ရှိရလိမ့်မည်၊ "ပဟု+ရဇ္ဇု ယသ္သာတိ ပဟုရဇ္ဇုကံ၊- ကြိုးသေးကလေးတို့ကို အများစု၍ ပေါင်းထားအပ်သော ခါးပန်းကြိုး။

မုရဇံ။ ။ကြိုးငယ်အများကို စုပေါင်းပြီးလျှင် အဖျား ၂-ဘက်၌ တင်းကြပ်စွာ ရစ်ပတ်ထားသောအခါ အလယ်၌ ဖောင်း၍နေသောကြောင့် မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ [မုရဇဝဏ္ဏိသဏ္ဌာနံ ဝေဌေတွာ ကတံတိ ဧဝံ ပဟုရဇ္ဇုကေ ဧကတော ကတ္တာ နာနာဝဏ္ဏေဟိ သုတ္တေဟိ ကတံတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ဧကဝဏ္ဏသုတ္တေနာပိ ဝလယယဋ္ဌကာဒိဝိကာရံ (ကြိုးကလေးများကို စုပေါင်းပြီးလျှင်

ဤဒိသံ-ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သော မဒ္ဒဝီဏာခါးပန်းကြိုးသည်၊ ဧကံ-ကြိုးတစ်ချောင်းသည်၊ (သမာနံ)ပိ-သော်လည်း၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဗဟူနိ-များစွာသော ကြိုးတို့သည်၊ (သမာနာနိ-ကုန်လတ်သော်၊) ပဂေဝ-ရှေးဦးမဆွ, အစကပင်၊ (နဝဋ္ဋတိ၊) [ဤဒိသံကို ငဲ့၍ "နဝဋ္ဋတိ"ဟု ထည့်သည်၊ ဗဟူနိကား အပမာနကတ္တား၊ ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ကြိုးဖြစ်လျှင် တစ်ချောင်းထည်းပင် မအပ်၊ အများဖြစ်လျှင်ကား ဆိုဖွယ်မရှိပြီ၊] ပဋ္ဌိတံ သူကရန္တကန္တိ ဘွေ-၌၊ ပကတိဝီတာ-ပင်ကိုယ်အတိုင်း ရက်အပ်သော၊ ပဋ္ဌိကာဝါ-ခါးပန်းပြားသည်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆကဏ္ဌကဝါယိမာ-ငါးဆူးသဏ္ဌာန်ရှိအောင် ရက်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ပဋ္ဌိကာဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ပကတိဝီတာသည် အထည်များကို ရက်နည်းဖြင့် ရိုးရိုးရက်ထားအပ်သော ခါးပန်းပြားတည်း၊ မစ္ဆကဏ္ဌကဝါယိမာကား ခါးပန်းပြား၌ ငါးအဆူးကဲ့သို့ အကြောင်းထနေအောင် ရက်အပ်သော ယခုခေတ် ခါးပန်းပြားတည်း၊] သေသာ-ပကတိဝီတပဋ္ဌိက, မစ္ဆကဏ္ဌကဝါယိမပဋ္ဌိကမှ ကြွင်းကုန်သော၊ ကုဋ္ဌရန္ဓိကာဒိဘေဒါ-ဆင်မျက်စိသဏ္ဌာန်ရှိသော ခါးပန်းပြားအစရှိသော အပြားရှိသော ခါးပန်းပြားတို့သည်၊ (နဝဋ္ဋန္တိ။) [ယခုခေတ် ခါးပန်းပြားတို့၌ ဆင်မျက်လုံးကဲ့သို့ အကွက်အကွက်ကလေးတွေ ပေါ်ထင်အောင် ရက်ထားကြ၏၊ ထိုသို့အဆန်းတကြယ် ရက်ထားအပ်သော ခါးပန်းပြားတို့ကား မအပ်။]

သူကရန္တကံနာမ-မည်သည်၊ (ဝက်အူနှင့်တူသော ခါးပန်းကြိုးမည်သည်၊) ကုဋ္ဌိကာကောသဏသဏ္ဌာန်-သံကောက်အိတ်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ [သူကရဿ+အန္တံ သူကရန္တံ၊ သူကရန္တံ ဝိယာတိ သူကရန္တကံ၊] ပန-ဆက်၊ ဧကရဇ္ဇုကံ-တစ်ချောင်းသော ကြိုးရှိသော ခါးပန်းကြိုးသည်လည်းကောင်း၊ မုဒ္ဒိကာယဗန္ဓနဉ္စ-မုဒရက်သီးသဏ္ဌာန်ရှိသော ခါးပန်းကြိုးသည်လည်းကောင်း၊ သူကရန္တကံ-သူကရန္တကခါးပန်းကြိုးကို၊ အနုလောမေတိ-လျော်အောင်ပြု၏၊ (လျော်၏-ဟူလို၊) [ဝက်အူသည် အတွင်း၌ အခေါင်းရှိသကဲ့သို့ ဤသူကရန္တက ခါးပန်းကြိုးလည်း အတွင်း၌ အခေါင်းရှိ၍ ဝက်အူကဲ့သို့ လုံးသောသဏ္ဌာန်ရှိရမည်၊] အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မုရဇံ မဒ္ဒဝီဏံတိ-ဟူသော၊ ဣဒံ-မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်, ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ရှိသော ဤ ၂-မျိုးကို၊ ဒသာသုယေဝ-အမြီတ်အဆာတို့၌သာ၊ အနုညာတံ-အပ်ပြီ၊ စ-ဆက်၊ ဘွေ-ဤ၂-မျိုး၌၊ ပါမင်္ဂဒသာ-ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ရှိသော အမြီတ်အဆာသည်၊ စတုန်းလေးချောင်းတို့၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ နဝဋ္ဋတိ။

လက် ၅-လုံးလောက် တစ်ကွင်း လက် ၅-လုံးလောက် တစ်ကွင်း စသည်ဖြင့် လက်ကောက်ကွင်းသဏ္ဌာန်, သို့မဟုတ် ကြာသွတ်အိုး သဏ္ဌာန်ကို) ဒယေတွာ ဝေဋ္ဌတံပိ မုရဇမေव၊ ဝိကာရံ ပန အဒယေတွာ မဋ္ဌ ကတွာ ဝေဋ္ဌတံ ဝဋ္ဋတိ၊ တေနေဝ ဒုတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏောနာယံ ဝုတ္တံ၊ ဗဟုရဇ္ဇုကေ ဧကတော ကတွာ ဧကေန နိရန္တရံ ဝေဌေတွာ ကတံ ပဟုရဇ္ဇုကံတိ နဝဋ္ဌတိ၊ ဝဋ္ဋတီတိ၊-(ဝိ)မတိ။)

သောတံနံနာမ-သောဘန ချုပ်ခြင်းမည်သည်၊ (တင့်တယ်အောင် ချုပ်ခြင်းမည်သည်၊) ဝေဒေ္ဒတွာ-ရစ်ပတ်၍၊ မုခဝင်္ဂီသိဗွန်-နံခမ်းအရစ်ကို ချုပ်ခြင်းတည်း၊ [ခါးပန်းကြိုးပတ်ပတ်လည်ကို မစုတ်လွယ်အောင် ချုပ်ခြင်းတည်း၊ "ဝရကသီသာ ကာရေန-ပြောင်းနှံ့သဏ္ဌာန်အားဖြင့်"ဟု ဋီကာတို့ ဖွင့်ကြ၏၊ ထို့ကြောင့် ယခု ခါးပန်းကြိုးတို့၏ ဘေးအနားတို့၌ ကြိုးလုံးကလေးများ ဘက်နေအောင် ချုပ်ထားကြသည်၊] ဂုဏာတံနာမ-ဂုဏာဘချုပ်ခြင်းမည်သည်၊ မုဒိဂ်သဏ္ဌာနေန-မုရိုးစည်ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ သိဗွန်-ချုပ်ခြင်းတည်း၊ ဟိ-အာရျိုးကို ဆိုဦးအုံ့၊ ဧဝံ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ (ရစ်ပတ်၍ နခမ်းအရစ်ကို ချုပ်ခြင်း, မုရိုးစည်သဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်းအားဖြင့်၊) သိဗ္ဗိတာ-ချုပ်အပ်သည်၊ (သမာနာ-ဖြစ်လတ်သော်၊) အန္တာ-ခါးပန်းကြိုး၏ အစွန်တို့သည်၊ ထိရာ-ခိုင်မြဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ (အချို့စာအုပ်တို့၌ "ဟောန္တိတိ ဝုစ္စတိ"ဟု တွေ့ရ၏၊ မကောင်း၊) ပါသန္တော-ကွင်း၏အစွန်ကို၊ ပဝေသန္တောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၂၈၀။ စောဠိကက္ကတ္ထိန်-စောလတိုင်းသူ မိန်းမတို့၏၊ နိဝါသနံ ဝိယ-ဝတ်ခြင်းသည်ကဲ့သို့၊ နာဘိမူလတော-ချက်၏ အရင်းမှစ၍၊ ဟတ္ထိသောဏ္ဍာသဏ္ဌာနံ-ဆင်နှာမောင်းသဏ္ဌာန်ရှိအောင်၊ သြလမ္ဗကံ-တွဲလျားကျသည်ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ နိဝတ္ထံ-ဝတ်ခြင်းသည်၊ ဟတ္ထိသောဏ္ဍာကံနာမ-မည်၏၊ (ဆင်နှာမောင်းနှင့်တူသော ဝတ်ခြင်းမည်၏၊) ဧကတော-တစ်ဖက်၌၊ ဒသန္တံ-အမြီတ်အစွန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧကတော-၌၊ ပါသန္တံ-ကွင်းအစွန်ကိုလည်းကောင်း၊ သြလမ္ဗေတွာ-တွဲလျားကျစေ၍၊ နိဝတ္ထံ-

---

ပါမင်္ဂဒသာ ၊ပေ၊ နု ဝဋ္ဋတိ။ ။ခါးပန်းကြိုးအဖျားဌ ရှိသော ကြိုးအသေးကလေးတွေကို "အမြီတ်, အဆာ"ဟုခေါ်၏၊ ထိုအမြီတ်အဆာတို့ကို မပြတ်စေဖို့ရန် မုရဇသဏ္ဌာန် မဒ္ဒဝိဏာသဏ္ဌာန်ရှိအောင် ပြုထားဖို့ ခွင့်ပြုတော်မူရသည်၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ၌ အများအားဖြင့် ဖွတ်မြီး ထိုး၍ ထားကြသည်၊ ထိုဖွတ်မြီးကိုပင် "ပါမင်္ဂ, မဒ္ဒဝိဏာ"ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊ ပါမင်္ဂဒသာကို "စတုရဿာ-လေးမြောင့်ရှိ၏"ဟု ဋီကာဖွင့်၏။

ပါသန္တော။ ။ပါသန္တောတိ ဒသာမူလံ-သာရတ္ထု၊ ဒသာဟရိယောသာနံ-ဝိမတိ၊ ရှေးခေတ် ခါးပန်းကြိုးများ၌ အမြီတ်အဆာအစွန်ဝယ် ကွင်းတပ်ထားဟန်တူ၏၊ ယခု ခါးပန်းကြိုးများ၌ကား ခါးပန်းကြိုးတစ်ဖက်အစွန်၌ ကွင်းတပ်ထားသည်၊ ခါးပတ်ပြီးသောအခါ ထိုကွင်း၌ တစ်ဖက်သောကြိုးအဖျားကိုသွင်း၍ ချည်ဖန်များသောကြောင့် ထိုကွင်းအဖျားပြတ်ရလေသည်။

ဝိဓာ။ ။ထိုသို့မပြတ်အောင် "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဓံ"ဟု ထိုကွင်း၌ထည့်ဖို့ရန် ခုံးပန်းသီးကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ ဝိဇ္ဇတောတိ ဝိဓာ-အုလယ်၌ အပေါက်ပါရှိအောင် ထွင်းဖေါက်ထားအပ်သောကြောင့် "ဝိဓာ"ဟု ခေါ်ရ၏၊ ထိုအပေါက်၌ တစ်ဖက်ကကြိုးကိုသွင်း၍ ချည်ရသည်၊ ယခုအခါ၌ကား ခါးပန်းသီး၏ အလယ်ခေါင်၌ အပေါက်မပါရုံမက, ဆေးအမျိုးမျိုးထည့်ဖို့ရန် ကြေတ်ကလေးပင် လုပ်ထားကြသည်။

ဝတ်ခြင်းသည်၊ မစ္ဆဝါဋ္ဌကံနှာမ-မည်၏။ (ငါးအမြီးကဲ့သို့ ၂-ဖက်၌ အစွန်ထွက်သော ဝတ်ခြင်းမည်၏။) [ရှေးက ပုဆိုးတောင်ရှည်များကို တစ်ဖက်ဝယ် ကွင်းရှိ၍, တစ်ဖက်၌ ပုဆိုးအစ ရှိသည်၊ ခပုံထိုး၍ အောက်သို့ ချထားသောအခါ ထို ၂-စွန်သည် ရှေ့တည့်တည့်၌ ဝဲဘက်, ယာဘက်သို့ ထွက်နေသောကြောင့် ငါးမြီးနှင့် တူသည်။]

ဥပရိ-အထက်၌၊ ဒွေ-၂ ဖက်သော အစွန်တို့လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌတော-၌၊ ဒွေ-၂ ဖက်သော အစွန်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ စတ္တာရော-၄ ဖက်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏေ-အနားစွန်တို့ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြ၍၊ နိဝတ္ထံ-ဝတ်ခြင်းသည်၊ စတုကဏ္ဏကံနှာမ-မည်၏။ (ဤဝတ်ပုံကို အိန္ဒိယလူမျိုးများ မေးကြည့်ပါ။) တာလ ဝဏ္ဏာကာရေန-ထန်းရွက်အဝန်း၏ အခြင်းအရာဖြင့်၊ (ထန်းရွက်ဝန်းပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်) သာဋကံ-ပုဆိုးကို၊ သြလမ္ဗေတွာ-တွဲလျားကျစေ၍၊ နိဝါသန-ဝတ်ခြင်းသည်၊ တာလ ဝဏ္ဏကံနှာမ-မည်၏။ (ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းနှင့် တူအောင်ဝတ်ခြင်းမည်၏။) ဒီဃ သာဋကံ-ရှည်သောပုဆိုးကို၊ အနေကကွတ္တာ-အကြိမ်များစွာ၊ သြဘဋ္ဌိတွာ-ချိုး၍၊ (ခေါက်ရိုးအချိုးကဲ့သို့ အကြောင်းများစွာထင်အောင် ချိုး၍၊) သြဝဋ္ဌံ-ကွင်းကို၊ ကရောန္တေန-ပြုလျက်၊ နိဝတ္ထံ-ဝတ်ခြင်းသည်၊ သတဝလိကံနှာမ-မည်၏။ ဝါ-များသော အတွန့်ရှိအောင် ဝတ်ခြင်းမည်၏။ (သြဝဋ္ဌံကို "ဝလယ်-ကွင်း"ဟု ဤ ခန္ဓကအစဉ် ဖွင့်ပြခဲ့ပြီ။) ဝါ-တစ်နည်း၊ ဝါမဒကွိဏာပသေသု-ဝဲဘက်, ယာဘက်ဘေး တို့၌၊ နိရန္တရံ-အကြားမရှိအောင်၊ ဝလိယော-အတွန့်တို့ကို၊ ဒဿယတွာ-ပြ၍၊ နိဝတ္ထံ-ဝတ်ခြင်းသည်၊ သတဝလိကံနှာမ-မည်၏။ ပန-ဆက်၊ ဇာဏုတော-ပုဆစ်ဒူးဝန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဧကာဝါ-တစ်ခုသော်လည်းဖြစ်သော၊ ဒွေဝါ-၂ ခုသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝလိယော-တို့သည်၊ သစေ ပညာယန္တိ-အကယ်၍ ထင်ရှားကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ-ဤသို့တစ်တွန့်, နှစ်တွန့် ထင်ရှားလျှင်) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ [ယခုခေတ်၌ ထိုကဲ့သို့ ၂-တွန့်, ၂-ထပ်ရှိအောင် ဝတ်ကြသည်။]

သံဝေလ္လိယံ နိဝါသေန္တိတိ-ကား၊ မလ္လကမွကာရာဒယော-လက်ဝှေ့သမား အလုပ်သမား အစရှိသူတို့သည်၊ ကစ္ဆံ-အောက်ပိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့၍၊ (တစ်နည်း) ကစ္ဆံဗန္ဓိတွာ-ခါးတောင်းကြိုက်၍၊ နိဝါသေန္တိဝိယ-ဝတ်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ (တထာ-ထိုအတူ၊ ကစ္ဆံ-အောက်ပိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့၍၊ နိဝါသေန္တိ-ဝတ်ကြကုန်၏။) ဧဝံ-ဤသို့ အားဖြင့်၊ နိဝါသေတုံ-ဝတ်ခြင်းငှာ၊ ဂိလာနသယိ-ဂိလာနအားသော်မှလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပဋ္ဌိပန္နသယိ-ခရီးသွားသော ရဟန်းအားသော်မှလည်းကောင်း၊ နု ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ မဂ္ဂ-ခရီးကို၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧကံ-တစ်ခုသော၊ ကောဏဝါ-အထောင့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒွေ-၂ ခုကုန်သော၊ ကောဏေဝါ-အံ့ထောင့်တို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဥက္ခိပိတွာ-မြှောင့်၍၊ အန္တရဝါသကယ-သင်းပိုင်၏၊ ဥပရိ-

အထက်၌၊ ယမ္မိ လဂ္ဂေန္တိ-အကြင်လည်း ချိတ်ထားကြကုန်၏။ (ညှပ်ထားကြကုန်၏။) ဝါ-တစ်နည်း၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ဧကံ-တစ်ထည်သော၊ ကာသာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ တထာ-ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိဝါသေ တွာ-ဝတ်၍၊ ဗဟိ-အပြင်ဘက်၌၊ အပရံ-အခြားသော၊ (ကာသာဝံ-ကို၊) ယမ္မိ နိဝါသေန္တိ-အကြင်လည်း ဝတ်ကြကုန်၏။ (တံ) သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော ဝတ်ခြင်းသည်၊ နေ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-ဆက်၊ ဂိလာနော-ဂိလာနသည်၊ ကာသာဝဿ-၏။ အန္တော-အတွင်း၌၊ သြဝဋ္ဋိကံ-ကွင်းကို၊ ဒဿေတွာ-ပြ၍၊ အပရံ-အခြားသော သင်္ကန်းကို၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ နိဝါသေတုံ-ဝတ်ခြင်းငှာ၊ (ဝတ်ခွင့်ကို၊) လဘတိ-ရ၏။ အဂိလာနေန-ဂိလာန မဟုတ်သော ရဟန်းသည်၊ ဒွေ-၂ ထည်တို့ကို၊ နိဝါသေန္တေန-ဝတ်လိုလတ်သော်၊ သဂုဏ်-အထပ်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ နိဝါသေတဗ္ဗာနိ-ဝတ်ထိုက်ကုန်၏။

ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ ဣဓ-ဤခုဒ္ဓကဝတ္ထုခန္ဓကဝယ်၌၊ ယဒ္ဓ-အကြင် ဝတ်နည်းကို လည်း၊ ပဋ္ဌိဘိတ္တံ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပြီ၊ သေခိယဝတ္ထာနယံ-သေခိယအဖွင့်၌၊ ယဒ္ဓ-အကြင် ဝတ်နည်းကိုလည်း၊ (ပဋ္ဌိဘိတ္တံ၊) တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော ဝတ်နည်းကို၊ နိဗ္ဗိကာရံ-ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိအောင်၊ ဝဇ္ဇေတွာ-ရှောင်ကြဉ်၍၊ တိမဏ္ဍလံ-ပုဆစ်ဒူးဝန်း ၂-ဖက်, ချက်ဟူသော အုဝန်း ၃-ပါးကို၊ ပဋ္ဌိဗ္ဗာဒေန္တေန-ဖုံးအုပ်လျက်၊ ပရိမဏ္ဍလံ-ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းစွာ၊ နိဝါသေတဗ္ဗံ-ဝတ်ရာ၏။ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဝိကာရံ-အထူးပြုအပ်သော ဝတ်ခြင်းကို၊ (ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ဝတ်ခြင်းကို၊) ကရောန္တော-ပြုသောရဟန်းသည်၊ ဒုက္ကဋာ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်မှ၊ နေ မုစ္စတိ-မလွတ်၊ နေ ဘိက္ခဝေ ဂိဟိပါရုတံ ပါရုပိတဗ္ဗံတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဋ္ဌိဘိတ္တံ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သော၊ ဂိဟိပါရုတံ-လူတို့၏ခြုံနည်းကို၊ အပါရုပိတွာ-မခြုံမူ၍၊ ဝါ-မရမ်းမူ၍၊ ဥဘောကဏ္ဏေ-၂ ဖက်သော အနားတို့ကို၊ (အစွန်တို့ကို၊) သမံ-အညီအမျှ၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ပါရုပနံ-ခြုံခြင်းသည်၊ ဝါ-ရမ်းခြင်းသည်၊ ပရိမဏ္ဍလံ-ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းစွာ၊ ပါရုပနံနာမ-ခြုံခြင်းမည်၏၊ ဝါ-ရမ်းခြင်းမည်၏။ [ခြုံခြင်းကိုပင် "ရမ်းခြင်း" ဟု ခေါ်သည်။] တံ-ထိုထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းစွာ ခြုံခြင်းကို၊ ပါရုပိတဗ္ဗံ-၏။

တတ္ထ-ထို နေ ဘိက္ခဝေ ဂိဟိပါရုတံ ပါရုပိတဗ္ဗံ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော၊ (အညထာပါရုတံ၌ စပ်၊) သေတပဋ္ဌပါရုတံ-ဖြူသော အဝတ်ရှိသူတို့၏ ခြုံနည်းလည်းကောင်း၊ ပရိဗ္ဗာဇကပါရုတံ-ရသေ့ပရိဗ္ဗိဇ်တို့၏ ခြုံနည်းလည်းကောင်း၊ ဧကသာဋကပါရုတံ-တစ်ထည်သော အဝတ်ရှိသူတို့၏ ခြုံနည်းလည်းကောင်း၊ သောဏ္ဍာပါရုတံ-သေသောက်ကြူးတို့၏ ခြုံနည်းလည်း ကောင်း၊ [ကခါ၌ "သုရာသောဏ္ဍာပါရုတံ"ဟု ရှိ၏။] အန္ဓေပုရိကပါရုတံ-နန်းတွင်းသူတို့၏ ခြုံနည်းလည်းကောင်း၊ မဟာဧဠကပါရုတံ-လက်သမားကြီးတို့၏ ခြုံနည်း

လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌပ္ပဝေသကပါရုတံ-လယ်လုပ်တဲကုဋ္ဌသို့ ဝင်သူတို့၏ ခြုံနည်းလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏပါရုတံ-ပုဏ္ဏားတို့၏ ခြုံနည်းလည်းကောင်း၊ ပါဠိကာရကပါရုတံ-သံယာအစဉ်အတန်းကိုပြုသော, ရဟန်းတို့၏ ခြုံနည်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ-ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိမဏ္ဍလလက္ခဏတော-ပရိမဏ္ဍလလက္ခဏာမှ၊ အညထာ-တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပါရုတံ-ခြုံခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏။) သဗ္ဗံ-သော၊ ဧတံ-ဤခြုံခြင်းသည်၊ ဂိဟိပါရုတံနာမ-ဂိဟိပါရုတမည်၏။

တသ္မာ-ကြောင့်၊ သေတပဋ္ဌာ-ဖြူသောအဝတ်ရှိကုန်သော၊ အဇုပါလက နိဂဏ္ဌာ-တစ်ဝက်သော အထက်ကိုယ်ကိုသာ စောင့်ရှောက်ကုန်သော နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ပါရုပန္တိယထာ-ခြုံကြကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကစ္စေ-အချို့ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ-တို့သည်၊ ဥရံ-ရင်ဘတ်ကို၊ ဝိဝရိတ္တာ-ဖွင့်၍၊ ဝါ-ဖော်၍၊ ဒ္ဝိသု-၂ ဖက်ကုန်သော၊ အံသကူဋေသု-ပုခုံးစွန်းတို့၌၊ ပါဝုရဏံ-ခြုံထည်ကို၊ ထပေန္တိယထာ စ-ထားကြကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကသာဋကာ-တစ်ထည်သော အဝတ်သာရှိကုန်သော၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ နိဝတ္ထသာဋကဿ-ဝတ်အပ်သော အဝတ်၏၊ ဧကေန-တစ်ခုသော၊ အန္တေန-အစွန်းဖြင့်၊ ပိဋ္ဌိ-ကျောက်ကုန်းကို၊ ပါရုပိတ္တာ-ခြုံ၍၊ ဥဘောကဏ္ဏေ-၂ ဖက်သော အနားစွန်းတို့ကို၊ ဥဘောသု-ကုန်သော၊ အံသကူဋေသု-ပုခုံးစွန်းတို့၌၊ ထပေန္တိ ယထာ-ထားကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

သုရာသောဏ္ဍာဒယော-သေသောက်ကြူး အစရှိသည်တို့သည်၊ သာဋကေန-အဝတ်ဖြင့်၊ ဂီဝံ-လည်ပင်းကို၊ ပရိက္ခိပန္တာ-ရစ်ပတ်ကုန်လျက်၊ (ကခ်ိုင် "ပရိက္ခိပိတ္တာ-လည်ပင်း ၂-ဖက်၌ပစ်ချ၍၊ ဝါ-သိုင်း၍"ဟု ရှိ၏။) ဥဘောအန္တေ-တို့ကို၊ ဥရေဝါ-ရင်၌သော်လည်း၊ (ကခ်ိုင် "ဥရေဝါ"ဟု ရှိ၏။) သြလမ္ဗေန္တိ ယထာစ-တွဲလျားကျစေကုန်စေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိယံ ဝါ-ကျောက်ကုန်း၌သော်လည်း၊ ခိပန္တိ ယထာစ-ပစ်ချကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အန္တေပုရိကာယော-နန်းတွင်းသူတို့သည်၊ အက္ခိကာရကမတ္တံ-မျက်လုံးပေါက်မျှကို၊ ဒဿေတွာ-ပြ၍၊ သြဝုဏ္ဏိကံ-ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်အပ်သော ဦးခေါင်းရှိအောင်၊ ဝါ - ခေါင်မြီးခြုံလျက်၊ ပါရုပန္တိ ယထာစ-ခြုံကြကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာဇနာ-လက်သမားကြီးတို့သည်၊

အဇုပါလကာ။ ။အဇုံ-အထက်ပိုင်းကိုယ်တစ်ဝက်ကို၊ ပါလေန္တိ-ဖုံးထားသော, အားဖြင့် စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ဣတိ အဇုပါလကာ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည် အောက်ပိုင်း၌ မစောင့်ရှောက်ကြတော့ဘဲ (အဝတ်မပါဘဲ) အထက်ပိုင်း၌သာ အဝတ်ဖြူတစ်ထည်ကို ချိုင်းကြား ၂-ဖက်၌ သွင်း၍ခြုံထားကြသတတ်။

အက္ခိကာရကမတ္တံ။ ။ခေါင်းမြီးခြုံ ကုလားမတို့ကဲ့သို့ နန်းတော်သူများလည်း တစ်ကိုယ်လုံး ခြုံ၍ မျက်လုံးနေရာ၌သာ အပေါက်ကလေး ဖောက်ထားကြ၏၊ ထိုနေရာ၌ အထဲက မျက်လုံး ကလေးသည် ကြယ်ကလေးကဲ့သို့ ထင်ရ၏။

ဒီယသာဌက်-ရှည်သောပုဆိုးကို နိဝါသေတွာ-ဝတ်၍၊ တဲသေဝ-ထိုအဝတ်၏ပင်၊ ဧကန္တေန-တစ်ခုသော အစွန်းဖြင့်၊ သကလသရီရံ-အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို၊ ပါရုပန္တိ ယထာစ-ခြုံကြကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကသကာ-လယ်သမားတို့သည်၊ ခေတ္တကုဋ္ဌိ-လယ်တဲကုဋ်ရှိသို့၊ ပဝိသန္တာ-ဝင်ကုန်လတ်သော်၊ သာဌက်-အဝတ်ကို၊ ပလိဝေဌေတွာ-ရစ်ပတ်၍၊ ဥပကစ္ဆကေ-လက်ကတိုးကြားခ၌၊ ပက္ခိတ္တာ-ထည့်သွင်း၍၊ တဲသေဝ-ထိုအဝတ်၏ပင်၊ ဧကန္တေန-ဖြင့်၊ သရီရံ-ကို၊ ပါရုပန္တိ ယထာစ-သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာ-ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥဘိန္နံ-ကုန်သော၊ ဥပကစ္ဆကာနံ-လက်ကတိုးတို့၏၊ အန္တေသု-အကြားတို့၊ သာဌက်-ကို၊ ပဝေသေတွာ-သွင်း၍၊ အံသကူဋေသု-ပခုံးစွန်းတို့၌၊ ပက္ခိပန္တိယထာစ-ထည့်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

ပါဋ္ဌိကာရကော-သံဃာအစဉ်အတန်းကိုပြုသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ ဧကံသ ပါရုပနေန-လက်ဝဲတစ်ဖက်ပခုံးကို ခြုံခြင်းအားဖြင့်၊ (ထုံးစံအတိုင်း "ဥဘောကဏ္ဏေ သမံကတ္တာ" ရမ်းခြင်းကို ဆိုသည်၊) ပါရုတံ-ခြုံအပ်သော၊ ဝါမဟတ်-လက်ဝဲလက်မောင်းကို၊ ဝိဝရိတ္တာ-ဖွင့်၍၊ စီဝရံ-ကို၊ အံသကူဋေ-၌၊ အာရောပေတိယထာစ-တင်ထားသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ အပါရုပိတ္တာ-မခြုံမူ၍၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလံည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ (ပါရုပနဒေါသေ)-ဤခြုံခြင်း၏ အပြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ (ဤရမ်းခြင်း၏ အပြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊) အညေ-အခြားကုန်သော၊ ဧဝရူပေ-ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ (ဤသို့အလားတူဖြစ်ကုန်သော၊) ပါရုပနဒေါသေစ-ခြုံခြင်း၏အပြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေတွာ-ရှောင်ကြဉ်၍၊ နိဗ္ဗိကာရံ-ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိအောင်၊ ပရိမဏ္ဍလံ-စွာ၊ ပါရုပိတဗ္ဗံ-ခြုံရာ၏၊ တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အပါရုပိတ္တာ-မခြုံမူ၍၊ အာရာမေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ အန္တရဃရေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ အနာဒရေန-မလေးစားခြင်းကြောင့်၊ ယံတိဋ္ဌိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဝိကာရံ-ဖောက်ပြန်သော ခြုံခြင်း (ရမ်းခြင်း)ကို၊ ကရောန္တသ-ပြုသောရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (ဟောတိ။)

ပါဋ္ဌိကာရကော။ ။ဆွမ်းကြီးခံကိစ္စ စသည်ရှိသောအခါ သံဃာအများကို စီတန်းပေးရသော ရဟန်းကို "ပါဋ္ဌိကာရက"ဟု ခေါ်၏။ ပါဋ္ဌိ-အစဉ်ကို+ကရောတီတိ ပါဋ္ဌိကာရကော၊ ထိုရဟန်းသည် သင်္ကန်းကို ထုံးစံအတိုင်း ("ဥဘောကဏ္ဏေ သမံကတ္တာ"ဖြစ်အောင်) ရမ်းထား၏။ ထို့နောက် "ဟိုကိုယ်တော်က ဒီကြွ, ဒီကိုယ်တော်က ဟိုကြွ"စသည်ဖြင့် လက်မောင်းကို ရမ်းကာ ရမ်းကာ စီစဉ်ရသောအခါ လက်ဝဲလက်၌ ဖုံးထားကြောင်းသင်္ကန်းကို မဖုံးအားတော့ဘဲ ပုခုံးပေါ်သို့ပင့်၍တင်လိုက်ရတော့သည်။ [ပါဋ္ဌိကာရကောတိ ဘိက္ခုနံ ယထာဝုဠ္ဠံ ပါဋ္ဌိယာ ပတိဋ္ဌာပကော၊ တဿ ဝိ တထာ ပါရုပိတုံ နဝ ဝဋ္ဋတိ၊-ဝိမတိ။]

၂၈၃။ မုဏ္ဍာဝဋ္ဋီတိ-ပဟူသည်ကား၊ ရညော-မင်းသည်၊ ကုဟိဋ္ဌိ-တစ်စုံတစ်ခု သော အရပ်သို့ ဂစ္ဆတော-သွားလတ်သော်၊ ဝါ-သွားသော၊ ရညော-မင်း၏၊ ပရိက္ခာရ ဘဏ္ဍာဝဟနမနုဿာ-ပရိက္ခာရဘဏ္ဍာတို့ကို ထမ်းဆောင်သော လူတို့သည်၊ (ဥဘ တောကာဇ-၂ ဖက်၌ ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို၊ ဟရန္တိ ယထာ-ဆောင်ကြသကဲ့သို့၊ တထာ-ထို့အတူ၊ ဥဘတောကာဇ-ကို၊ ဟရန္တိ-ကုန်၏။) ဣတိ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာ ယော-ကဲ့ရဲ့သူတို့၏ အလိုတည်း၊ အန္တရာကာဇတိ-ကား၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ လဂ္ဂေ တွာ-ဝန်ထုပ်ကိုချိတ်၍၊ ဒ္ဝိဟိ-၂ ယောက်တို့သည်၊ ဝဟိတဗ္ဗဘာရံ-ထမ်းဆောင် ထိုက်သော ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်။)

၂၈၂။ အစက္ခုသဿန္တိ-ကား၊ စက္ခုနှုန်-မျက်စိတို့၏၊ ဟိတံ-အစ်းအပွားသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ (စက္ခုနှုန်-တို့၏။) ပရိဟာနိ-ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ (မှုန်ခြင်းကို၊) ဇနေတိ-ဖြစ်စေ၏၊ နစ္ဆာဒေတီတိ-ကား၊ နှ ရုစ္ဆတိ-မနှစ်သက်၊ ဝါ-မဆာ။

မုဏ္ဍာဝဋ္ဋီ။ ။ပါဠိတော်၌ "သေယျထာပိ ရညော မုဏ္ဍာဝဋ္ဋီ"ဟု ၂-နေရာရှိ၏၊ ထိုတွင် "သံဝေလ္လိယံ• နိဝါသေန္တိ (ပေ) သေယျထာပိ ရညော မုဏ္ဍာဝဋ္ဋီ"အတွက် ဋီကာတို့၌ "ပါဠိယံ မုဏ္ဍာဝဋ္ဋီတိ မလ္လကမ္မကာရာဒယော"ဟုလည်းကောင်း, "မလ္လာဒယော"ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်ကြ၏၊ ဤအဖွင့်တို့ကို ထောက်လျှင် ခါးတောင်းကြိုက်ပုံကို ပြသောဝတ္ထု၌ "ရညော မပါသင့်"ဟု ထင်သည်၊ "လက်ရွေသမား, အလုပ်သမားတို့ ခါးတောင်းကြိုက်သကဲ့သို့ ခါးတောင်းကြိုက်ကြ သည်"ဟု ဆိုလိုသည်၊ "ဥဘတောကာဇ"ကို ထမ်းဆောင်သော ဝတ္ထု၌ ပါသော "မုဏ္ဍာဝဋ္ဋီ" အတွက်သာ အဋ္ဌကထာအဖွင့်နှင့်လျော်သည်၊ "ဥဘတောကာဇ"ဟူသည် ရေပုံး ၂-ပုံးကို အလယ်က ထမ်းရာ၌ကဲ့သို့ အဖျား ၂-ဖက်၌ ဝန်ထုပ်ရှိသော ထမ်းပိုးတည်း၊ ယောဇနာ၌ကား "မုဏ္ဍာသီသံ စောဌကေန ဝေဌန္တိတိ မုဏ္ဍာဝေဋ္ဌနော"ဟု ဖွင့်ထား၏၊ "မုဏ္ဍာဝေဋ္ဌ"ဟု ရှေးပါဠိ ရှိဟန်တူသည်။

အန္တရာကာစ။ ။ရှေ့၌ (ဦးဘက်၌) လည်းကောင်း, နောက် (ပဲ) ၌လည်းကောင်း, ၂-ယောက် ထမ်း၍ အလယ်၌ဝန်ထုပ်ရှိသော ထမ်းပိုးကို "အန္တရာကာဇ"ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုအန္တရာကာဇကို ရဟန်း ရှင်သာမဏေတို့ ထမ်းကောင်း၏၊ "ဥဘတောကာဇ" ကိုကား ရဟန်း သာမဏေတို့ မထမ်းကောင်း။

အစက္ခုသံ နဿဒေတိ။ ။"စက္ခုနော+ဟိတံ စက္ခုသံ"ဟု ပြု၊ ဟိတအနက်၌ "စက္ခာဒိတော သော"ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် (ဏာဒိကဏ္ဍ ၇၁)သုတ်ဖြင့် သပစ္စည်းသက်၊ ပါဠိတော်ဝယ် ဒန်ပူမစ္စားခြင်း၏ အပြစ် ၅-ပါးကို ပြသော ပါဠိရပ်တည်း၊ ဒန်ပူဟူသည် သွားကြားထိုးရုံမဟုတ်, ကုလားမျှားဝါးသကဲ့သို့ ဝါးဖို့ရန် အရာဝတ္ထုတည်း၊ "ဒန်ပူစား"ဟူရာ၌ ယခုခေတ် ကုလားလူမျိုးများ တမာအရိုး, မန်ကျည်းအရိုးစသည်ကို ကိုက်ဝါး၍ အရည်ထွက် စေပြီးလျှင် ထိုအရိုးဖြင့်ပင် သွားတို့ကိုလည်း ဖြူစင်အောင် ပွတ်တိုက်ရသည်၊ ထို့ကြောင့် "ဒန္တ ကဋ္ဌ"ကို "ဒန္တပေါန-သွားကို စင်ကြယ်စေတတ်သော အရာဝတ္ထု"ဟု ပရိယာယ်ဆိုသည်၊ ထိုဒန်ပူ ရည်တို့က သွားကြိုသွားကြားတို့၌ ဝင်သွားသောကြောင့် သွားနှင့်တကွ ခံတွင်း သန့်ရှင်းရကား

အဌဂ္ဂိုလပရမ်ိန္ဓိ-ကား၊ မနုဿာနံ-လူတို့၏၊ ပမာဏဂ္ဂိုလေန-အတိုင်းအရှည် ဖြစ်သော လက်သစ်အားဖြင့်၊ အဌဂ္ဂိုလပရမံ-လက်ရှစ်သစ်အလွန် အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ (ဒန္တကဋ္ဌ-ဒန်ပူကို၊ အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) အတိမဟာဟတံတိ-ကား၊ အတိ ခုဒ္ဒကံ-အလွန်ငယ်သော၊ (ဒန္တကဋ္ဌ နှ ခါဒိတဗ္ဗံ၌ စပ်။) [အတိမဟာဟတသဒ္ဒါသည် အတိခုဒ္ဒက် အနက်ကိုဟောသော အထင်ရှိဿဒ္ဒါ ဖြစ်ဟန်တူသည်။]

၂၀၃။ ဒါယံအာလိမ္ပေန္တိတိ-ကား၊ တိဏဝနာဒီသု-မြက်တော အစရှိသည်တို့၌၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊ ဒေန္တိ-ပေးကြကုန်၏၊ ပဋ္ဌဂ္ဂိတိ-ကား၊ ပဋ္ဌိအဂ္ဂိ-ဆန့်ကျင်ဘက်မီးကို၊ ဝါ-ရှေးရှုဖြစ်သော မီးကို၊ (ဒါတုံ-ပေးခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၌ စပ်။) [အံဝေးက တောမီး လောင်၍လာရာ တောကျောင်းကလေးကို မီးမကူးဖို့ရန် တောကျောင်းကလေး၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်များကို တင်ကြို၍ရှိုးအပ်သော မီးကို "ပဋ္ဌဂ္ဂိ"ဟု ခေါ်သည်၊ ထို့ကြောင့် "လောင်လာသောမီး၏ ဆန့်ကျင်ဘက်မီ, လောင်လာသောမီးသို့ ရှေးရှု ဖြစ်သောမီး"ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်ပါ။ ပတိသဒ္ဒါ ဝိရုဒ္ဓအနဏ်ဟော, တစ်နည်း- အဘိမုခ အနက်ဟောဟု ကြံပါ။] ပရိတ္တံတိ-ကား၊ အပ္ပဟရိတကရဏောနဝါ-စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်မရှိအောင် ပြုခြင်းအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ (သစ်ပင်ကို ခုတ်ခြင်း အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊) ပရိခါကရဏောနဝါ-ကျုံးမြောင်းတူးခြင်းအားဖြင့်သော်

ဘတ္တစ္ဆာဒနု-ထမင်းစားရာ၌ အရသာရှိ၏၊ သလိပ်သည်းခြေတို့ကလည်း ထမင်းကို မမြှေးယှက်တော့၊ [သလိပ်များကိုလည်း ထွေးဟက်၍ ပစ်တတ်ရကား သလိပ်သည်းခြေများလည်း ဝင်သွားသော ထမင်းကို (အစာကို) မမြှေးယှက်တော့၊] ခံတွင်းရှင်း၍ သလိပ်သည်းခြေများ ရှင်းသောကြောင့် အရသာကို တစ်ကိုယ် လုံးသို့ ပို့ဆောင်ကြောင်း ရသဟရဏီ အကြောတို့လည်း စင်ကြယ်၏၊ သလိပ်သည်းခြေနှင့်တကွ ခံတွင်းရှင်း၍နေသောကြောင့် အာဟုပ်စော်လည်း မနံတော့၊ အားလုံးသန့်ရှင်းနေသည့်အတွက် မျက်စိလည်း မှုန်ခဲ့၏၊ ဒန်ပူမစားခြင်း၏ အပြစ် ငါးပါးကို အောက်ပါ ရှေးဆရာတို့၏ လက်ာအတိုင်း မှတ်ထားရာ၏။

[ဆောင်] ဒန်ပူကို မခံစားလို့, ရကြသည့် ပြစ်ငါးလီ,
မျက်စိမှုန် အာဟုပ်လျှောင်း, ထောင်းထလိုညှီ၊
ဟရုဏီ-ဆောင်ယူသည့် ရသာကြော၊ မရှင်းမစင်ကြယ်နှင့်,
ခဲဖွယ်မှာ သလိပ်နှောတယ်, စားစိတ်မစော။

ပမာဏဂ္ဂိုလေန။ ။ပမာဏဂ္ဂိုလေနာတိ ဝမ္ဘကိအဂ္ဂိုလေန၊ ကေစိ ပန "ပကတိ အဂ္ဂိုလေနာ"တိ ဝဒန္တိ၊ တံ စတုရဂ္ဂိုလ ပစ္ဆိမကဝစနေန နှ သမေတိ၊ နှ ဟိ ပကတဂ္ဂိုလေန စတုရဂ်ိလပ္ပမာဏံ ဒန္တကဋ္ဌံ ကဏ္ဌော အဝိလဂ္ဂံ (မငြိကပ်အောင်) ခါဒိတုံ သက္ကောတိ၊-ဝိမတိ၊ ဤသို့ ဝိမတိက လူတို့၏ လက်သစ်အားဖြင့် လက် ၄-သစ်ရှိသော ဒန်ပူသည် လည်ချောင်း မငြိကပ်အောင် မခံစားနိုင်၊ လည်ချောင်း ငြိကပ်နေရမည်သာဟု ဆိုသော်လည်း ယခုလူတို့၏ လက် ၄-သစ်ရှိသော ဒန်ပူသည် လက် ၇-ချောင်းလောက်ဖြင့်ကိုင်၍ အဖျားကို ကိုက်ဝါးလျှင် လည်ချောင်း၌ မငြိကပ်နိုင်ပါ။

လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တာဏံ - ထက်ဝန်းကျင် စောင့်ရှောက်တတ်သော အစောင့်အရှောက်ကို၊ ("ကာတုံ အနုဇာနာမိ"၌ စပ်၊) ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အနုပသမ္မန္နေ-လူသာမဏေသည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ ဒါတုံ-ဌာ၊ နဲ လဘတိ၊ (အနုပသမ္မန္နေ-သည်၊) အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ အဂ္ဂိပိ-ကိုလည်း၊ ဒါတုံ လဘတိ၊ ဘူမိ-မြေကို၊ တဿေဝတ္ထာ-ရှေ့၌၊ (ခုတ်ခြစ်၍၊) တိဏာနိပိ-တို့ကိုလည်း၊ ဟရိတုံ-ပယ်ရှားခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဝါ-ပယ်ရှားခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိခံပိ-ကျုံးကိုလည်း၊ ဝါ-တူးမြောင်းကိုလည်း၊ ခဏိတုံ-တူးခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အလ္လသာခံ-စိုသော သစ်ခက်ကို၊ ဘဉ္ဇိတုံပိ-ချိုး၍လည်း၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ နိဗ္ဗာပေတုံ-ငြိမ်းစေခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဝါ-ငြိမ်းစေခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ လဘတိ၊ သေနာသနံ-ကျောင်းအနီးသို့ ပတ္တဝါ-ရောက်ပြီးသော မီးကိုလည်းကောင်း၊ အပတ္တံ ဝါ-မရောက်သေးသော မီးကိုလည်းကောင်း၊ တထာ-ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ပဌဝေါ်ဒါန, ပရိတ္တာဏစသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊) နိဗ္ဗာပေတုံ-ဌာ၊ လဘတိယေဝ-ရသည်သာ၊ [ဤသို့မီးရှိုခြင်း, မြေခြစ်ပစ်ခြင်းစသော အမှုကြောင့် ဘုတဂါမသီကွာပုဒ်, ပထဝီခဏနသီကွာပုဒ်တို့အရ အာပတ်မသင့်ပါ-ဟူလို၊] ပန-ဆက်၊ ဥဒကေန-ရေဖြင့်၊ (နိဗ္ဗာပေန္တော-ငြိမ်းစေလတ်သော်၊) ကပ္ပိယေ နေဝ-အပ်သော ရေဖြင့်သာ၊ (ပိုးမပါသော ရေဖြင့်သာ၊) (နိဗ္ဗာပေတုံ၊) လဘတိ-ရ၏။ ဣတရေန-အခြားသော အကပ္ပိယရေဖြင့်၊ (ပိုးပါသောရေဖြင့်၊) (နိဗ္ဗာပေတုံ၊) နဲ (လဘတိ)-မရ။

၂၀၄၊ သတိကရဏီယေတိ-ကား၊ သုက္ခကဋ္ဌာဒိဂ္ဂဟဏကိစ္စေ-ခြောက်သော ထင်းအစရှိသည်ကို ယူခြင်းကိစ္စသည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်၊ ပေါရိသိယန္တိ-ကား၊ ပုရိသပ္ပမာဏံ-ယောက်ျားတစ်ရုပ် ပမာဏရှိသော အရပ်တိုင်အောင်၊ (ရုက္ခံ အာဘိရုဟိတုံ အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) [ပမာဏအနက်၌ ဏပစ္စည်းသက်၍ "ပေါရိသံ"ဟု လည်းကောင်း, ဏိယပစ္စည်းသက်၍ "ပေါရိသိယံ"ဟုလည်းကောင်း, ပါဠိ ၂-မျိုး ရှိသည်၊ ထို"ပုရိသပ္ပမာဏ"ဟူသည် လက်မောင်း ၂-ဖက်ကို အထက်သို့ မြှင့်ဆန့်၍ ထားသော ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ခြေမှစ၍ လက်ဖျားအဆုံး ပမာဏတည်း၊] [ဥဒ္ဒန္တတဘုဇပေါသပ္ပမာဏော ပေါရိသံတိသု၊-အဘိဓာန်(၂၆၉။)]

အာပဒါသူတိ-ကား၊ ဝါဠမိဂါဒယော-ရဲရင့်သော ခြင်္သေ့သစ်ကျားစသော သားကောင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာဝါ-မြင်၍သော်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂမူဠှော-လမ်းခရီး၌ တွေ့ဝေသည်၊ ဝါ-မျက်စိလည် လမ်းမှားသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဒိသာ-အရှေ့မျက်နှာ တို့ကို၊ ဩလောကေတုကာမော-ကြည့်ခြင်းဌာ အလိုရှိသည်၊ (ဟုတ္တာဝါ-ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊) အာဂစ္ဆန္တံ-လာသော၊ ၁ဝဆာဟံ-တောမီးကို၊ ဒိသ္မာဝါ-သော်လည်း

ကောင်း၊ ဥဒကောဃ-ရေအယဉ်ကို၊ ဒီသွာဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဧဝရူပါသု-ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အာပဒါသု-ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ အတိဥစ္စမ္မိ-အလွန်မြင့်စွာလည်း၊ ရုက္ခ-သစ်ပင်ကို၊ အာရောဟိတုံ-တက်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ [အချို့စာအုပ်၌ "ဩလောကေတုကာမောဝါ"ဟု ဝါ-ပါသည်ကား မကောင်း။]

၂၈၅။ ကလျာဏဝါက္ကရဏာတိ-ကား၊ မဓုရသဒ္ဒါ-ချိုမြိန်သော အသံရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ) ဆန္ဒသော အာရောပေမာတိ-ကား၊ ဝေဒံဝိယ-ဝေဒကျမ်းစာကို ကဲ့သို့၊ သက္ကတဘာသာယ-သက္ကတဘာသာအားဖြင့်၊ ဝါစနာမဂ္ဂံ-ရွတ်ဆိုအပ်သော

ကလျာဏဝါက္ကရဏာ။ ။"ကလျာဏ"ကို "မဓုရ"ဟုလည်းကောင်း, "ဝါက္ကရဏ"ကို "သဒ္ဒ"ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ ဝါက္ကရဏသဒ္ဒါသည် "ရွတ်ဆိုအပ်သော စကားသံ"ဟူသော အနက်ကိုဟော၏။ "ကရီယတိ ဥစ္စာရီယတိ"တိ ကရဏံ"၊ [ယောဇနာ၌ "ကရဏော"ဟု ပုလ္လိင်ချ၏။] ဝါစာဝေ+ကရဏံ ဝါက္ကရဏံ၊ ဝါစာမှ စကို ကပြု၍ အာကိုချေလျှင် "ဝါက္ကရဏံ"ဟု ဖြစ်၏။ ကလျာဏံ+ဝါက္ကရဏံ+ယေသန္တိ ကလျာဏဝါက္ကရဏာ။

ဆန္ဒသော အာရောပေမ။ ။"ဆန္ဒသော"ကို "သက္ကတဘာသာယ"ဟု ဖွင့်၏။ "ဝေဒကျမ်းစာတို့ကို သက္ကဘာသာဖြင့် ဝါစနာမဂ္ဂပြုကြသကဲ့သို့ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကိုလည်း သက္ကဘာသာဖြင့် ပို့ချဖို့ရန် တင်ထားလိုပါကုန်၏"ဟူလို၊ ဤစကားသည် ဘုရားတရားတော်ကို မိမိဆိုင်ရာ လူမျိုးတို့၏ ဘာသာအားဖြင့် ရွတ်ဆိုပို့ချနေကြသည်ကို မကြေနပ်သော ပြာဟွာဏတို့ရှိသည့် "ယမေဠ, ဇေကဋ"အမည်ရှိသော ရဟန်းတို့က မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်အပ်သော စကားတည်း။

သကာယနိရုတ္တိယာ။ ။ဤအဋ္ဌကထာဖွင့်အတိုင်းဆိုလျှင် မာဂဓဘာသာဖြင့် တည်ရှိသော ပါဠိတော်ကိုသာ "သကာနိရုတ္တိ"ဟု ထင်စရာရှိ၏၊ သို့ရာတွင် ဝတ္ထုကြောင်း၌ "နာနာကုလပဗ္ဗဇိတ"ဖြစ်ကြသော ရဟန်းတို့သည် သကာနိရုတ္တိဖြင့် ဗုဒ္ဓဝစနကို ဖျက်ဆီးလိုကြပါကုန်၏ဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုစကား၌ "သကာနိရုတ္တိ"ဟူသည် ထိုထိုလူမျိုးတို့၏ ထုံးစံအတိုင်းပြောဆိုအပ်သော စကားသာဖြစ်သင့်၏၊ ဘုရားရှင်လည်း "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သကာယနိရုတ္တိယာ ဗုဒ္ဓဝစနံ ပရိယာပုဏိတုံ"ဟု ထိုဝတ္ထုကြောင်းအတိုင်းပင် ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် "သကာနိရုတ္တိ"ဟူသည် "လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ထုံးစံအတိုင်းပြောဆိုအပ်သော ဘာသာစကားသာဖြစ်သင့်၏"ဟု ဆရာတို့ ယူကြသည်၊ "သကာယနိရုတ္တိယာ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဒုသေန္တိ"တုန်းကလည်း ရွတ်ဆို၍ လွယ်သော မာဂဓဘာသာကိုပင် "သကာနိရုတ္တိ"ဟု ဆိုလိုသတတ်၊ ထိုအဆိုကိုလည်း ဆရာတို့ မနှစ်သက်ပါ။

မှတ်ချက်။ ။"နု ဘိက္ခဝေ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဆန္ဒသော အာရောပေတဗ္ဗံ"ဟု တားမြစ်တော်မူချက်ကြောင့် "ဝိဇ္ဇကပါဠိတော်ကို သက္ကတသဒ္ဒါနည်းဖြင့် စာမပြင်ရ"ဟု မဆီမဆိုင် အဓိပ္ပာယ်ယူကြသေး၏၊ ထို့ပြင် "မာဂဓဘာသာဖြင့် သင်ယူရမည်"ဟု အမိန့်တော်ရှိသောကြောင့် ပါဠိတော်ကို မြန်မာဘာသာစသော ထိုထိုဘာသာဖြင့် မပြန်ဆိုကောင်းဟုလည်း ယူဆကြ၏၊ သို့သော် "နု ဆန္ဒသော အာရောပေတဗ္ဗံ"၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ သက္ကတဘာသာပြန်ရုံကို ဆိုလိုသည် မဟုတ်တန်ရာ၊ သက္ကတဘာသာအားဖြင့် ဂိုဏ်း, ဂရုလဟု သတ်မှတ်၍ ဆန်းကျမ်းနှင့်အညီ

အစဉ်ကို၊ ဝါ-ပို့ချအပ်သော အစဉ်ကို၊ အာရောပေမ-တင်လိုပါကုန်၏။ သကာယ နိရုတ္တိယာတိ ဇော-သကာယနိရုတ္တိယာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သကာ-မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ နိရုတ္တိနာမ-ထုတ်ဖော်ပြောဆိုအပ်သော အသံမည်သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုद्धेန-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာပ္ပကာရော-ဟောတော်မူအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ မာဂဓိကော-မာဂဓတိုင်းသားတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝေါဟာရော-ပြောဆိုကြောင်း စကားတည်း။

၂၈၆။ လောကာယတံနာမ-မည်သည်၊ ("တိတ္ထိယသတ္ထံ"၌ စပ်၊) သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသည်၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌं-အကြွင်းတည်း၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသည်၊ အနုစ္ဆိဋ္ဌं-အကြွင်းမဟုတ်၊ ကာကော-ကျီးသည်၊ သေတော-ဖြူ၏။ ဗကော-ဗျိုင်းသည်၊ ကာဠော-မည်း၏။ [သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ၌ "ပကာ ရတ္တာ"ဟု ရှိ၏။] (ကသ္မာ၊) ဣမိနာစ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤအကြောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ ၊ပေ၊ ပဋိသံယုတ္တံ-ဤသို့အစရှိသော အကျိုးမရှိသောအကြောင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ တိတ္ထိယသတ္ထံ-တိတ္ထိတို့၏ ကျမ်းတည်း။

၂၈၈။ အန္ဓရာ အဟောသိတိ-ကား၊ (တေန ဘဒ္ဒေန-ထိုအသံသည်၊ ဓမ္မကထာ-တရားစကားတော်သည်၊ ဝါ-ကို၊) အန္ဓရိတာ-ခြားကွယ်အပ်သည်၊ ပဋိစ္ဆန္နာ-ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ [အန္ဓံ+ကရီယတေတိ အန္ဓရာ၊ ကရီယတေအနက်၌

ဂါထာတွေလုပ်၍ ပြောင်းလွှဲပြင်ထားခြင်းကိုသာ "နှ ဆန္ဒသော အာရောပေတဗ္ဗံ"ဟု မိန့်တော်မူဟန်တူပါသည်၊ ဂါထာနည်းမဟုတ်ဘဲ မိမိတို့ဆိုင်ရာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခြင်းကိုကား (သာ၍ အဓိပ္ပါယ်နားလည်လွယ်သောကြောင့်) တားမြစ်တော်မူမည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဆိုင်ရာပညာရှိတို့သည် မာဂဓဘာသာဖြင့် မူလကတည်ရှိသော ပါဠိတော်ကို သင်္ဂီတ, အင်္ဂလိပ်, ဟိန္ဒူ စသည်တို့အပြင်, မြန်မာလိုလည်း များစွာပြန်ဆိုပြီးကြလေပြီ။

လောကာယတံနာမ။ ။"သဗ္ဗံ ဥစ္ဆိဋ္ဌं"ဟူရာ၌ အသစ်ကျပ်ချုတ် အသစ်အစာဖြစ်စေကာမူ "ရှေးပစ္စည်းတို့မှ အကြွင်းအကျန်ဖြစ်သောကြောင့် ဥစ္ဆိဋ္ဌ"တည်းဟု အကြောင်းပြ၏။ "သဗ္ဗံ အနုစ္ဆိဋ္ဌं"ဟူရာ၌ "အကြွင်းအကျန်ပင်ဖြစ်စေကာမူ ရုပ်သစ်နာမ်သစ်ဖြစ်သောကြောင့် အနုစ္ဆိဋ္ဌ"တည်းဟု အကြောင်းပြ၏။ "သေတော ကာကော"ဟူရာ၌ "အရိုးတွေက ဖြူသောကြောင့် ကျီးသည် ဖြူ၏"ဟု အကြောင်းပြ၏။ "ကာဠော ပကော"ဟူရာ၌ "သွေးက နက်သောကြောင့် ဗျိုင်းသည် နက်၏"ဟု အကြောင်းပြ၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ရိုးရာအကြောင်းမဟုတ်ဘဲ ကပ်သီးကပ်သတ် ကြံဆအပ်သော အကြောင်းဖြစ်၍ အကျိုးမရှိသော "နိရတ္ထကကာရဏ"ဖြစ်သည်။

ဤလောကာယတ္တကျမ်း၏ သရုပ်ကို အဘယာရာမဆရာတော်၏ အဘိဓာန်နိဿယသစ် (၁၁၂)၌ ရှုပါလေဦး။ ဤကဲ့သို့ ကျမ်းဈေးဖြစ်လျှင် မြန်မာလိုလည်း မသင်ကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်, ဟိန္ဒူစသော အခြားဘာသာဖြင့်လည်း မသင်ကောင်းပင်တည်း။ စွဲပြန်ကျိုး သံသရာကျိုးကို ပြသော ကျမ်းဖြစ်လျှင်ကား မြန်မာလိုလည်း သင်ကောင်း, အခြားဘာသာလိုလည်း သင်ကောင်းသည်သာ။ [သီလက္ခန်, မဇ္ဈိမသီလ-အဖွင့်၌လည်း ရှုပါဦး။]

အပစ္စည်းသက်ဟု ကြံပါ။ ပါဠိတော်၌ "တေန သဒ္ဓေန ဓမ္မကထာ"ဟု ရှိသောကြောင့် "အန္တရာ-အကြား၌ ပြုအပ်သည်၊ ဝါ-ခြားကွယ်အပ်သည်"ဟု ပေးပါ။]

၂၈၉။ အာဘာဝေစ္စယာတိ-ကား၊ ယသ အာဘာဝေ-အကြင်အနာရောဂါ၏၊ လသုဏံ-ကြက်သွန်ဖြူသည်၊ ဘေသဇ္ဇ-ဆေးတည်း၊ တပ္ပစ္စယာ-ထိုအနာ၏ ဆေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ("လသုဏံ ခါဒိတုံ အနုဇာနာမိ"၌ စပ်။)

၂၉၀။ ပဿာဝပါဒုကံတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဌ်၊ ပါဒုကာ-ခြေနင်းခုံသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဣဋ္ဌကာဟိပိ-အုတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိလာဟိပိ-ကျောက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒါရုဟိပိ-သစ်သားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဝစ္စပါဒုကာယပိ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာ ခြေနင်းခုံ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ဤနည်းပင်တည်း၊ ပရိဝေဏန္တိ-ကား၊ ဝစ္စကုဋိပရိက္ခေပဋ္ဌာနရံ-ဝစ္စကုဋိ အကာအရံ၏ အတွင်းအရပ်သည်၊ (စိက္ခလ္လံ-ဗွက်ပေါက်သည်၊ ဟောတိ၌ စပ်။) ["ပရိဝေဏ"ဟု ဆိုသော်လည်း ကျောင်း၏ပရိဝုဏ် မဟုတ်၊ ဝစ္စကုဋိ အကာအရံ၏ အတွင်းအရပ်ကို ဆိုသည်။]

၂၉၁။ ယထာဓမ္မော ကာရေတဗ္ဗောတိ-ကား၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုမှိ-ဒုက္ကဋဝတ္ထု၌၊ ဒုက္ကဋေန-ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေထိုက်၏၊ [မာလာဝစ္ဆရောပါပနစသည်သည် ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ သြစိနန-ဆွတ်ခူးခြင်းစသည်ကား ပါစိတ္တိယဝတ္ထုတည်း။] ပဟာရဏာတ္ထံ-ပုတ်ခတ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကတံ-ပြုအပ်သော သံဘဏ္ဍာ, ကြေးဘဏ္ဍာကို၊ ပဟရဏီတိ-ပဟရဏီဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ ဧတံ-ဤပဟရဏီဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ယသကသမိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော၊ အာဝုဓသခ်ါတသ-လက်နက်ဟုဆိုအပ်သော သံဘဏ္ဍာ, ကြေးဘဏ္ဍာကို၊ အဓိဝစနံ-ဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ တံ-ထိုလက်နက်အရောမြှောက်သော သံဘဏ္ဍာ, ကြေးဘဏ္ဍာကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ အညံ-အခြားသော၊ သတ္ထံ-အလုံးစုံသော၊ လောဟဘဏ္ဍံ-သံဘဏ္ဍာ, ကြေးဘဏ္ဍာကို၊ အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိအတ္ထော-နက်၊ ကတကဋ္ဌ ကုမ္ဘကာရိကဋ္ဌာတိ ဧတ္ထ-ကတကဋ္ဌ ကုမ္ဘကာရိကဋ္ဌဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ကတကံ-ကတကကို၊ ဝုတ္တမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ၊ ["ကတတံနာမ ပဒုမ်ကဏ္ဏိကာကာရံ ပါဒယံသနတ္ထံ ကဏ္ဌကေ ဥဋ္ဌာပေတွာ ကတံ"ဟု ဤခန္ဓက ရှေ့နား၌ ဆိုခဲ့ပြီ။] ဓနိယသော-အရှင်ဓနိယ၏ပင်၊ သဗ္ဗမတ္တိကာမယကုဋိ-အလုံးစုံ မြေညက်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ကျောင်းငယ်ကို၊ ကုမ္ဘကာရိကဋ္ဌာတိ-ကုမ္ဘကာရိကဋ္ဌဟူ၍၊ ဝါ-အိုးထိန်းသည်တို့၏ ဘဏ္ဍာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောဝတ္ထုတို့၌၊ သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-သည်သာ။

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

** ** ** ** **

၆။ သေနာသနက္ခန္ဓကအဖွင့်

[ကျောင်းနှင့်စပ်၍ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်အပေါင်း။]

ဝိဟာရောနုဇာနနကထာ

၂၉၄။ သေနာသနက္ခန္ဓကေ-သေနာသနက္ခန္ဓကဠ်၊ အပညတ္တံ ဟောတိတိ-ကား၊ အနုနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မမူအပ်သေးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ["ပညတ္တံ"အရ "မပြုမလုပ်ရ"ဟု တားမြစ်တော်မူကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်ကို ယူမည်စိုးသောကြောင့် "အနုနုညာတံ"ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။] အမုယောဂါဒိမုတ္တော-အမုယောဂအစရှိသော ကျောင်းတို့မှ လွတ်သော၊ အဝသေသာဝါသော-ကြွင်းသော နေရာကျောင်းသည်၊ ဝိဟာရောနာမ-ဝိဟာရမည်၏။ အမုယောဂေါတိ-ကား၊ သုပဏ္ဏာဝက်ဂေဟံ-ဂဠုန်တောင်အလား ၂-ဖက်ထားအပ်သော အမိုးရှိသောကျောင်းတည်း၊ ပါသာဒေါတိ-ကား၊ ဒီယပါသာဒေါ-ရှည်သော ပြာသာဒ်တည်း၊ ဟမ္မိယံတိ-ကား၊ ဥပရိ-အထက်ဠ်၊ အာကာသတလေ-လွင်ပြင်ဠ်၊ (အမိုးမရှိသော ကြမ်းအပြင်ဠ်၊) ပတိဋ္ဌိတကူဋာဂါရော-တည်သော အထွဋ်ရှိသော၊ ပါသာဒေါယေဝ-ပြာသာဒ်ပင်တည်း။ ["ပတိဋ္ဌိတကူဋာဂါရော"ဟု ဆိုသော်လည်း အထွဋ်အတက် မပါသော ပြာသာဒ်ဦးပြည်းဟု ဖွင့်ခဲ့သည်၊ ထို့ကြောင့် "ပတိဋ္ဌိတော-သော၊ အကူဋာဂါရော-ကူဋာဂါရမဟုတ်သော"ဟုရှိလျှင် ကောင်းသည်၊ ဟမ္မိယံပုဒ်အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ ဒုတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်ဠ် ပြခဲ့ပြီ။]

စတုဗ္ဗိဓံ သေနာသနံ။ ။သေန္တိ ဇေတ္ထာတိ သေနံ၊ အာသန္တိ ဥပဝိသန္တိ ဇေတ္ထာတိ အာသနံ၊ သေနံစ-အိပ်ရာလည်း+အာသနံစ-ကပ်ဝင်နေထိုင်ရာလည်း၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေ့ထိုင်ရာ၊ ဤဝစနတ္ထအရ သေသနသည် "ဝိဟာရသေနာသန, မဠေပီဌသေနာသန, သန္ထတသေနာသန, သြကာသသေနာသန"ဟု ၄-မျိုးရှိ၏၊ ထိုတွင် (၁) ဝိဟာရော, အမုယောဂေါ, ပါသာဒေါ, ဟမ္မိယံ, ဂုဟာတိ ဣဒံ ဝိဟာရသေနာသနံ နာမ၊ (၂) မဠော, ပီဌံ, ဘိသိ, ဗိမ္ဗောဟနံတိ ဣဒံ မဠေပီဌသေနာသနံနာမ၊ (၃) စိမိလိကာ, စမ္မခဏ္ဍော, တိဏသန္ထာရော, ပဏ္ဏသန္ထာရောတိ ဣဒံ သန္ထတသေနာသနံနာမ၊ (အခင်းဖြစ်သော သေနာသနမည်၏။) (၄) ယတ္ထ ဝါ ပန ဘိက္ခူ ပဋိက္ကမန္တိတိ ဣဒံ သြကာသသေနာသနံနာမ၊

ဤပါဠိတော်အရ ရဟန်းတို့၏ ခေတ္တခဏပင်ဖြစ်စေကာမူ ကပ်ဝင်ရာဟူသမျှကို "သြကာသသေနာသန"ဠ် သွင်းရသည်၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်ဠ် "အဇ္ဈောပိ မာဇ္ဇောပိ လေဏမ္ပိ ဝေဠုဂုမ္ဗောပိ ရုက္ခမူလမ္ပိ မဏ္ဍပေါပိ သေနာသနံ၊ ယတ္ထ ဝါ ပန ဘိက္ခူ ပဋိက္ကမန္တိ (ရှေ့ရှသွားကြကုန်၏။) သတ္ထမေတံ သေနာသနံ"ဟု မိန့်သည်-သာရတ္ထ။

ဂုဟာတိ-ကား၊ ဣဋ္ဌကာဂုဟာ-အုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ဂူလည်းကောင်း၊ သိလာဂုဟာ-ကျောက်ဖြင့်ပြုအပ်သော ဂူလည်းကောင်း၊ ဒါရုဂုဟာ-သစ်သားဖြင့်ပြုအပ်သော ဂူလည်းကောင်း၊ ပံသုဂုဟာ-မြေဖြင့်ပြုအပ်သော ဂူလည်းကောင်းတည်း။ အာဂတာ ၊ပေ၊ သံယသာတိ-ကား၊ အာဂတသဒ-ဤကျောင်းသို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ထသော၊ အနာဂတသဒ-ဤကျောင်းသို့ မရောက်သည်လည်း ဖြစ်ထသော၊ စတူသု ဒိသာသု-အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတစာရသ-မပိတ်ပင်အပ်သော လှည့်လည်ခြင်းရှိသော၊ စာတုဒ္ဒိသသ-အရပ်လေးမျက်နှာ

အာဂတာ ၊ပေ၊ သံယသ။ ။"အာဂတသဒ အနာဂတသဒ"ဟု စသဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့် အာဂတနှင့် အနာဂတကို ဒွန်သမာသ်ဟု ပြ၏။ ဤဒွန်သမာသ်သည် သမာဟာရဖြစ်သော်လည်း ပုလ္လိင်ချရသော ဒွန်တည်း၊ ဥပမာ-"အံမော နိဂ္ဂဟီတံ စျလပေဟိ"သုတ်၌ "အံမော" ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။

အာဂတ။ ။အာဂတအရ "တ"ပစ္စည်းအတွက် ကာလသာမန်အနက်ကိုယူလျှင် ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်အနာဂတ် ၃-မျိုးနှင့်ဆိုင်၏။ သို့သော် အနာဂတနှင့်တွဲသောကြောင့် အာဂတအရ ရောက်ပြီး, ရောက်ဆဲ ၂-မျိုးကိုသာ ယူရတော့သည်၊ "ရောက်"ဟူရာ၌လည်း ယခု ရေစက်ချမည့်ကျောင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "အာဂတာနာဂတ"အရ ဤကျောင်းသို့ ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသာမက, ရောက်လတ္တံ့ အနာဂတ, မည်သည့်အခါမျှ ဤကျောင်းသို့ မရောက်သော, နောင်အခါလည်း ရောက်မည်မဟုတ်သော အနာဂတ, သံယာကိုလည်း ယူရ၏။ ထိုသို့ ယူမှသာ စာတုဒ္ဒိသာ သံယာပိုင်သော ကျောင်းဖြစ်နိုင်သည်။

မှတ်ချက်။ ။"အာဂတ"အရ ဤကျောင်းသို့ ပစ္စုပ္ပန်ရောက်ဆဲကိုသာ ယူလျှင် ဤကျောင်းပေါင်းခြောက်ဆယ် ရေစက်ချရာ၌ တစ်ပါးတစ်လေမျှ ရောက်လျက် မရှိသေးသောကြောင့် အာဂတအတွက် အနက်မရှိရာရောက်လိမ့်မည်။

စာတုဒ္ဒိသသ။ ။စတသော+ဒိသာ စတုဒ္ဒိသ၊ စတုဒ္ဒိသ+ယသ+အတ္ထိတိ စာတုဒ္ဒိသော-လှည့်လည်ဖို့ရာ အရပ်လေးမျက်နှာရှိသော သံယာ၊ (ဣပစ္စည်းဖြစ်၍ စာ၌ ဝုဒ္ဓိ၊) ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထဖြစ်သော်လည်း "မပိတ်ပင်, မဆီးတားအပ်သော လှည့်လည်စရာရှိသော သံယာ"ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်စေလိုရ၍ "စတူသု ဒိသာသု အပ္ပဋိဟတစာရသ"ဟု ဖွင့်သည်၊ [သံယာအားလုံး ရည်မှန်း၍ လျှာ်ဒါန်းရသောဌာနဖြစ်သောကြောင့် "စာတုဒ္ဒိသ"အရ လဇ္ဇီ အလဇ္ဇီဟု မရွေးရတော့, "ပြဟ္မာ၀ိဟာရ ဘာ၀နာ၏ဖြန့်ရာ, အရပ်လေးမျက်နှာ"ဟုလည်း အထူးမဖွင့်ရတော့, အရပ်လေး မျက်နှာ၌နေသမျှ သံယာသာမညကိုသာ ယူရတော့သည်၊] {နှ+ပဋိဟတော အပ္ပဋိဟတော၊ အပ္ပဋိဟတော+စာရောယသာတိ အပ္ပဋိဟတစာရော-မပိတ်ပင်အပ်သော လှည့်လည်ခြင်းရှိသော သံယာ။]

မှတ်ချက်။ ။အချို့နေရာ၌ကား "မေတ္တာ ကရုဏာစသော ပြာဟ္မ၀ိဟာရဘာ၀နာဖြင့် ဖြန့်အပ်ရာ အရပ်လေးမျက်နှာရှိသော သူတော်သူမြတ်ကိုလည်းကောင်း, နိဿယည်းယူဖွယ် မလိုသောကြောင့် ဆရာမယားဘဲ အလိုရှိရာသွားလာနိုင်သော နိဿသမုစ္စနကအင်္ဂါပြည့်သူကိုလည်းကောင်း "စာတုဒ္ဒိသ"ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ရသေး၏။

ရှိသော၊ သံယသ-သံယာ၏အထံ၌၊ ("ပတိဋ္ဌာပေဟိ-တည်စေလော"၌ စပ်၊) [“စာတုဒ္ဒိသသ-အရပ်လေးမျက်နှာ၌ တည်သော၊ သံယသ-သံယာအား၊ ပတိဋ္ဌာ ပေဟိ-တည်စေလော”ဟု ရှေးနိသယမျှား ပေးကြ၏၊ ပတိပုဗ္ဗ ဌာဓာတ်က အာဓာရ ကိုဆာ ငဲ့သည်၊ သမ္ပဒါန်ကို မငဲ့ပါ၊ ဥပရှေးရှိသော ဌာဓာတ်သာ ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း အနက်ဟောရာ၌ သမ္ပဒါန်ကို ငဲ့သည်။]

၂၉၅။ အနုမောဒနဂါထာသု-အနုမောဒနဂါထာတို့၌၊ (ကျောင်းလှူပြီးနောက် အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်စေကြောင်း ဂါထာတို့၌၊) [အနုမောဒန္တိ ဧတာဟိတိ အနု မောဒနာယော၊] သီသံ ဥဏ္ဏတို-သီသံ ဥဏ္ဏဟူသော စကားကို၊ ဥတုဝိသဘာဂ ဝသေန-သဘောမတူသော ဥတု၏အစွမ်းဖြင့်၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ သိသိရေစာပိ ဝုဋ္ဌယောတိ ဧတ္ထ-သိုသိရေစာပိ ဝုဋ္ဌယောဟူသော ဤပါဋ်၌၊ သမ္ဗုသိ တကဝါတော-ပြင်းထန်သော မိုးရေမိုးပေါက်ရှိသောလေကို၊ [ဝိမတိ၌ “သမ္ဗုသိ တကောဝါတော”ဟု ရှိ၏။] သိသိရောတိ-သိသိရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ ဝုဋ္ဌယော တိ-ကား၊ ဥဒုကဝုဋ္ဌယော ဧဝ-ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်ရှာသော မိုးရေတို့ပင်တည်း၊

သီတံ ဥဏ္ဏံ။ ။သီတန္တိ အလ္ဝတ္ထာဓာတုကျော်ဘဝသေနဝါ ပဟီဒ္ဓဥတုဝိပရိဏာမ ဝသေနဝါ ဥပ္ပဇ္ဇနကသီတ-အတွင်းဓာတ်ချောက်ချား၍ အေးစက်နေသည်ဖြစ်စေ, အပြင်ဘက် ဥတုဖောက်ပြန်သောကြောင့် အေးသည်ဖြစ်စေ အလ္ဝတ် ဗဟိ ၂-လီသော အအေးကို "သီတ"ဟု ဆိုသည်၊ ဥဏ္ဏန္တိ အဂ္ဂိသန္ဓာပ်၊ တသ ဝနဒါဟာဒီသု သမ္ဘဝေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ တတော ဝါတာတပေါစသည်ဖြင့် လေ, နေပူတို့ကြောင့်ဖြစ်သော အပူကို သီးခြားဆိုလတ်ဖြစ်သောကြောင့် "ဥဏ္ဏ"အရ မီးပူကို ယူရသည်၊ ထိုမီးပူသည်လည်း တောမီးအကြီးအကျယ်လောင်ရာဝယ် တောကျောင်းနှင့် ဝေးကွာစေကာမူ အပူရှိန်ဟပ်နိုင်၏၊ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်နေသောအခါ ထိုအပူရှိန်ကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

သိသိစာရေပိ ဝုဋ္ဌယော။ ။ဥတု ၆-ပါးတွင် "သိသိရဥတု"ဟု ဥတုတစ်မျိုးရှိ၏၊ ပြာသိုလပြည့်က တပေါင်းလပြည့်အထိ ၂-လတည်း၊ ထိုသိသိရဥတု၌ မိုးပေါက်နှင့်တကွ တိုက်ခတ် သောလေကို "သိသိရေ ဇာတော သိသိရော"အရ သိသိရဟုခေါ်သည်၊ ထို့ကြောင့် "သိသိရောတိ သမ္ဗုသိတကဝါတော ဝုစ္စတိ"ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်။ [သိသိရေတိ သိသိရ ကာလဝသေန သတ္တာဟဝဒ္ဓလိကာဒိဝသေနစ ဥပ္ပန္နေ သိသိရ သမ္ဗသော-သာရတ္ထ။]

ဝိမတိ။ ။သိသိရေတိ သိသိရကာလေ ဟိမဝါတဝသေန သတ္တာဟဝဒ္ဓလိကာဒိ ဝဿပါတဝသေနစ ဥပ္ပန္နော ခရော သီတသမ္ဗသော အဓိပ္ပေတောတိ အာဟ သမ္ဗုသိတကော တိ၊ ဤဝိမတိအလို အဋ္ဌကထာ၌ "သမ္ဗုသိတကော ဝါတော"ဟု ရှေးပါဋ်ရှိဟန်တူသည်၊ ဤဋီကာ တို့အရ "သမ္ဗုသိတကဝါတ"ဟူသည် "သံ-ပြင်းထန်းသော+ဖုသိတက-မိုးရေမိုးပေါက်ပါရှိသော+ ဝါတ-လေတည်း။ [ယောဇနာ၌ကား- သံကို "သဟအနက်ဟော"ကြ၍ လေ၏၊ "ဝုဋ္ဌ"ဟူသည်ကား ရွာရိုးရွာစဉ် မိုးပင်တည်း၊ ဟဝုဋ္ဌယောတိ ယဒါ တဒါ ဥပ္ပန္နာ ဝဿဝုဋ္ဌယော-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောအခါ၌ဖြစ်သော မိုးရေတို့-သာရတ္ထ။]

ဧတာနိ သဗ္ဗာနိ-ဤအလုံးစုံသော ပုဒ်တို့ကို၊ (သီတံ ဥဏှံစသော ပုဒ်အားလုံးတို့ကို၊) ပဋိဟန္တိတိ-ပဋိဟန္တိဟူသော၊ ဣမိနာဝ ပဒေန-ဤတစ်ပုဒ်ထည်းဖြင့်သာ၊ ယော ဧဝတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။

ပဋိဟညတီတိ-ကား၊ ဝိဟာရေန-ကျောင်းသည်၊ ပဋိဟညတိ-တားမြစ်အပ်၏၊ လေဏတ္ထန္တိ-ကား၊ နိလီယနတ္ထံ-ကိန်းအောင်းခြင်းအကျိုးငှာ၊ သုခတ္ထန္တိ-ကား၊ သီတာဒိပရိဿယာဘာဝေန-အအေးအစရှိသော ဘေးရန်တို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊

ပဋိဟန္တိ။ ။ပဋိဟန္တိတိ ဗာဓတိ၊ [ပတိ+ဟန+တိ၊ ဓာတုန်ချေ၊ နှ်ကို တိသို့ကပ်၍ "နွှ်"ဟု ဖြစ်သည်၊] ယထာ တဒုဘယဝသေန ကာယစိတ္တာနံ ဗာဓနံ နှ ဟောတိ၊ ဧဝ ကရောတိ၊ သီတုဏှာဟာဟတေ ဟိ သရီရေ-ဝိတ္ထိတ္ထစိတ္တော ဘိက္ခု ယောနိသော ပဒဟိတုံ နှ သက္ကောတိ၊-သာရတ္ထ။

ဝါဠမိဂါနိစ။ ။စာအုပ်တို့၌ "တတော ဝါဠမိဂါနိ"ဟု ရှိ၏၊ ဤတတောကို ရှေးဋီကာတို့ မဖွင့်ကြ၊ ယောဇနာ၌သာ "ပါဠိယံ-တတောတိ ဧတ္ထ တောပစ္စယော-ပစ္စတ္တတ္ထေ ဝတ္တတိ၊ သော ဝိဟာရောတိ ဟိ အတ္ထော"ဟု ဖွင့်သည်၊ ဝိမတိ၌လည်း ဤတတောကို မဖွင့်၊ "တတော ဝါတာတပေါ ယောရော"မှ တတောကိုသာ ဖွင့်၏၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ တတောသည် ရှေးပါဠိဟုတ်ဟန်မတူ၊ စကားတစ်ဆက်ထည်းတွင် တတော ၂-ထပ် နီးကပ်စွာပါနေခြင်းလည်း အဆင်မပြေလှ၊ ထို့ကြောင့် "အထော ဝါဠမိဂါနိစ"ဟု ရှေးပါဠိရှိဟန်တူသည်၊ "အထော-ထို့ပြင်" ဟု ပေး၊-သို့ဖြစ်လျှင် "ပဋိဟန်တို့ ကြိယာအတွက် အဘယ်က ကတ္တားရမည်နည်း"ဟု မေးဖွယ်ရှိ၏၊ နာမယောဂကြိယာတွေ့လျှင် နာမကတ္တားမှာ သဘောအတိုင်းပါပြီးဖြစ်၏၊ ကျောင်းအနုမောဒနာဂါထာဖြစ်သော်ကြောင့် "ဝိဟာရော"ဟု ထည့်နိုင်ပါသည်။

သရီသပေစ မကသေ။ ။သရီရေန+သပန္တိ ဂစ္ဆန္တီတိ သရီသပါ၊ ဤဝိဂြိုဟ်အရ ကိုယ်ဖြင့် တွားရှိသွားတတ်သော မြွေစသော သတ္တဝါများကို ယူ၊ မကသေတိ နိဒဿနမတ္တ မေတံ၊ ဌံသာဒီနမ္ပိ ဧတေနေဝ သင်္ဂဟော-ဒဋ္ဌော၊ မကသသဒ္ဒါကား ခြင်ကိုဟောရင်းတည်း၊ ထိုခြင်းကို နိဒဿနနည်းအားဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်၊ ဌံသ-မှက် စသည်တို့ကိုလည်း ဤမကသ သဒ္ဒါဖြင့် သိမ်းယူနိုင်ပါသည်၊-သာရတ္ထ။

တတော ၊ပေ၊ ပဋိဟညတီ။ ။ဝါတာတပေါ ယောရောတိ ရုက္ခဂစ္ဆာဒီနံ ဥမ္မူလ ဘဉ္ဇနာဒိဝသေန ပဝတ္တိယာ ယောရော သရဇအရဇာဒိဘေဒေါ ဝါတော စေဝ ဂိမှပရိဠာဟ သမယေသု ဥပ္ပတ္တိယာ ယောရော သူရိယာတပေါစ ပဋိဟညတိ ပဋိဟာဟီယတိ၊-သာရတ္ထ၊ တတောတိ ဣဒံ ကတ္တုအတ္ထေ နိဿက္ကဝစနံ၊ တေန စ ဝိဟာရေန (သည်) ဝါတာတပေါ ပဋိဟညတီတိ အတ္ထောတိ အာဟ "ဝိဟာရေန ပဋိဟညတီ"တိ၊-ဝိမတိ။ [ယခုခေတ်၌လည်း အိန္ဒိယ၌လည်းကောင်း, တစ်ချို့နိုင်ငံ၌လည်းကောင်း ငြိမ်း၍ မနိုင်အောင် မီးအကြီးအကျယ် လောင်၏၊ လူတွေကို သေစေနိုင်အောင် နေလည်းပူ၏၊ လေပူလည်း တိုက်၏။]

လေဏတ္ထံ။ ။ကိယာဒိ လိဂတ်သည် "သိလေသန-တစ်နေရာထည်း၌ ငြိကပ်ခြင်း" အနက်ဟောတည်း၊ လိယန္တိ နိလီယန္တိ ဣတိ လေဏာ၊ ယုပစ္စည်း, နှကို ဏာပြန်, လေဏတ္ထံတိ နာနာရမဏာတော စိတ္တံ နိဝတ္တေတွာ ပဋိသလ္လာနာရာမတ္ထံ၊-သာရတ္ထ။

သုခဝိဟာရတ္ထံ-ချမ်းသာစွာနေရခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်။ [ယောဇနာ၌ သုခတ္ထံ ဝယ် ဝိဟာရပုဒ်ကျေသည်ဟု ကြံ၏၊ သုခတ္ထံပုဒ်ရင်းကိုက "ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှာ' ဟုဆိုလျှင် "ချမ်းသာစွာနေနိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ"ဟူသော အဓိပ္ပာယ်နက်ရပြီးဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် အဓိပ္ပာယ်ထင်ရှားအောင် "ဝိဟာရ"ကို ထည့်၍ အဋ္ဌကထာဖွင့်ဟန် တူသည်။]

စျာယိတုံစ ဝိပဿိတုန္တိ ဣဒံပိ ပဒဒွယံ-စျာယိတုံစ ဝိပဿိတုံဟူသော ဤပုဒ် ၂-ပါးအပေါင်းကိုလည်း၊ သုခတ္ထဉ္စာတိ ဣမိနာဝ ပဒေန-သုခတ္ထဉ္စဟူသော ဤပုဒ်နှင့် ပင်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-ယှဉ်စေထိုက်၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဣဒံ-ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်သည်၊ ဝါ-ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ (ကိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊) သုခတ္ထဉ္စ-ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှာလည်း၊ ဝိဟာရဒါနံ-ကျောင်းအလျှူသည်၊ (ဟောတိ၊) ကတမံ သုခတ္ထံ-အဘယ်ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ဝိဟာရဒါနံ ဟောတိ၊) စျာယိတုံစ-သမထ ဘာဝနာကို ရှုခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿိတုံ စ-ဝိပဿနာဘာဝနာ အကျိုး ငှာလည်းကောင်း၊ ယံ သုခံ-အကြင်ချမ်းသာသည်၊ (အတ္ထိ) တဒတ္ထံ-ထိုချမ်းသာ အကျိုးငှာ၊ (ဝိဟာဒါနံ ဟောတိ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ပြည့်လှည့်ပါ။)

အထဝါ-ထို့ပြင်တစ်နည်းကား၊ ပရုပဒေနပိ-ဝိဟာရဒါနံဟူသော နောက်ပုဒ်နှင့် လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-ယှဉ်စေထိုက်၏၊ စျာယိတုံစ-သမထဘာဝနာကို ရှုခြင်းအကျိုး ငှာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿိတုံစ-ဝိပဿနာဘာဝနာအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရ ဒါနံ-ကျောင်းအလျှူကို၊ (ဝဏ္ဏိတံ-ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ၊) [စျာယိတုန္တိ အဋ္ဌတ္ထိ သာရမဏောသု ယတ္ထကတ္ထစိ စိတ္တံ (စိတ္တေန-ဖြင့်ဟု ထင်သည်၊) ဥပနိဗ္ဗာယိတုံ၊ ဝိပဿိတုန္တိ အနိစ္စာဒိတော သခ်ါရေ သမ္မသိတုံ၊-သာရတ္ထာ၊] ဣဒမ-ဤကျောင်းဌ၌၊ စျာယိသန္တိ-သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုတော်မူကြကုန်လတ်၊ ဝိပဿိသန္တိ-ဝိပဿနာကို ပွားစေတော်မူကြကုန်လတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ `ဒဒတော-ပေးလျှူသော ဒါယကာ၏၊ သံယသ-သံယာတော်အား၊ ဝိဟာရဒါနံ-ကျောင်းလျှူခြင်းကို၊ အဂ္ဂ-အမြတ်ဆုံးဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓေန-ဘုရားရှင်သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ-ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊

ဣဒံ ဟိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။သုခတ္ထံကို စျာယိတုံ ဝိပဿိတုံနှင့် မတွဲဘဲ "သီတာဒိ ပရိဿယာဘာဝေန သုခဝိဟာရတ္ထံ"ဟုပထမဖွင့်ခဲ့သည်၊ စျာယိတုံ ဝိပဿိတုံဟူသော ၂-ပုဒ် ကိုလည်း သုခတ္ထဉ္စဟူသော ရှေ့ပုဒ်နှင့်ပင် တွဲပါ၊ ကျောင်းအတွင်း၌ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုခြင်း, ဝိပဿနာပွားစေခြင်းအကျိုးငှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပီတိပဿဒ္ဓိသုခဖြစ်ဖို့ရာ အခြေခံလို၏၊ ထို သုခဖြစ်ဖို့ရာ ဝိဟာဒါနသည် အခြေခံဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် "စျာယိတုံ ဝိပဿိတုံကို သုခတ္ထံနှင့် အဓိပ္ပါယ်တွဲယူပါ"ဟူလို။

သောစ ၊ပေ၊ ဥပသယဃန္ဓိ-ဟူသော၊ ဧတံ-ဤဂါထာစကားကို၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ (သံယုတ္တနိကာယ် ဒေဝတာသံယုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [ယော-အကြင်ဒါယကာသည်၊ ဥပသယံ-မှီတင်းနေထိုင်ရာ ကျောင်းကို၊ ဒဒါတိ-ပေးလျှ၏။ သောစ-ထိုဒါယကာသည်ကား၊ သဗ္ဗဒေဒေါ-အလုံးစုံကို ပေးလျှသည်မည်သည်၊ (ဗလ,ဝဏ္ဏ,သုခ,စက္ခု ၄-မျိုးလုံးကို ပေးလျှသည်မည်သည်၊) ဟောတိ။]

စ-ဆက်၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ အဂ္ဂံ-အမြတ်ဆုံးဟူ၍၊ ဝဏ္ဏိတံ-ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာဟိ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသော၊ ပေါသော-ယောကျ်ားသည်၊ (ဝိဟာရေ-ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရယေ-ဆောက်လုပ်စေရာ၏။) ဣတိ-ဤသို့အစရှိသော၊ ဂါထာ-ဂါထာသည်၊ (ဟောတိ၊) ဝါသယေတ္ထ ဗဟုဿုတေတိ-ကား၊ ဧတ္ထ ဝိဟာရ-ဤကျောင်း၌၊ ပရိယတ္တိဗဟုဿုတေစ-ပရိယတ်၌မျှားသော သုတရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓဗဟုဿုတေစ-ပဋိဝေဓ၌မျှားသော သုတရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါသယေ-သီတင်းသုံးစေရာ၏။ [ဋီကာ၌ "ဧတ္ထ ဝိဟာရေသု"ဟု ရှိ၏၊ ရှေး၌ "ဝိဟာရေ ကာရယေ"ဟု ဗဟုဝုစ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း, ကျောင်းပေါင်း ၆၀-ကို အနုမောဒနာပြုသော ဂါထာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဋီကာပါဠိက ကောင်းသကဲ့သို့ ထင်၏။]

တေသံ အန္နဉ္စာတိ-ကား၊ တေသံ-ထိုကျောင်း၌ သီတင်းသုံးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အန္နဉ္စဝိဂ်ံ-လျှောက်ပတ်သော၊ ယံ အန္နဉ္စ - အကြင်စားဖွယ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံပါနဉ္စ-အကြင်သောက်ဖွယ်သည်လည်းကောင်း၊ ယာနိ ဝတ္ထာနိစ-အကြင်အဝတ်သက်နှံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာနိ မဉ္စပီဌာဒီသေနာသနာနိစ-အကြင်ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်အစရှိသော အိပ်ရာနေရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏။) တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော စားဖွယ်သောက်ဖွယ်, အဝတ်သက်နှံး, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်အစရှိသော အိပ်ရာနေရာကို၊ ဥဇုဘူတေသု-ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုဋိလစိတ္တေသု-မကောက်ကျစ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊

သောစ သမ္ဗဒေါ ဟောတိ။ ။ရှေ့၌ နတ်တစ်ယောက်က "အဘယ်ကို ပေးလျှသူသည် ဗလကို ပေးလျှပါသနည်း၊ အဘယ်ကို ပေးလျှသူသည် ဝဏ္ဏကို ပေးလျှပါသနည်း၊ အဘယ်ကို ပေးလျှသူသည် သုခကို ပေးလျှပါသနည်း၊ အဘယ်ကို ပေးလျှသူသည် စက္ခုကို ပေးလျှပါသနည်း"ဟု လျှောက်လာ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "အန္နဒေါ ဗလဒေါ ဟောတိ, ဝတ္ထဒေါ ဟောတိ ဝဏ္ဏဒေါ၊ ယာနဒေါ သုခဒေါ ဟောတိ, ဒီပဒေါ ဟောတိ စက္ခုဒေါ"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် "ကျောင်းကို လျှောပုဂ္ဂိုလ်ကား ထိုပြခဲ့သော ၄-မျိုးလုံးကို လျှောရောက်သည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် "အဂ္ဂံ ဗုဒ္ဓေနဝဏ္ဏိတံ"ဟု မိန့်သည်။

တေသု-ထိုကျောင်းဝယ် သီတင်းသုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ (ဒဒေယျ-ပေးလျှောရာ၏။) ဒဒေယျာတိ-ကား၊ နိဒဟေယျ-မြှုပ်နှံရာ၏။ ["ဥဇုဘူတေသု"ဟူသော အာဓာရကို ငဲ့၍ "နိဒဟေယျ"ဟု ဖွင့်ဟန် တူသည်၊ တေသံဟူသော သမ္ပဒါန်၏အစပ်ကိုကား "အနုဿရိတဗ္ဗံ"ဟု ထည့်ခဲ့သည်။] တဠ-ထိုစားဖွယ်သောက်ဖွယ်စသော အလျှကိုလည်း၊ ဝိပ္ပသန္နေန-အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော၊ စေတသာ-စိတ်ဖြင့်/("ဒဒေယျ-ပေးလျှောရာ၏"၌ စပ်၊) စိတ္တပ္ပသာဒ-စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကို၊ ဝိရာဓေတွာ-ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ နှ (ဒဒေယျ)-ပေးလျှောရာသည်မဟုတ်၊ ဟိ-အကျိုးကား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝိပ္ပသန္နစိတ္တသ-အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသော၊ တဿ-ထိုကျောင်းဒါယကာအား၊ တေ-ထိုကျောင်း၌ သီတင်းသုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သပ္ပဒုက္ခပ္ပန္နဒနံ-အလုံးစုံသော ဒုက္ခကို ပယ်နှုတ်နိုင်သော၊ ဓမ္မ-တရားကို၊ ဒေသေန္တိ-ဟောကြကုန်၏၊ ယံ-ယင်း တရားကို၊ သော-ထိုကျောင်းဒါယကာသည်၊ ဣဓ-ဤဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်၌၊ အညာယ-သိ၍၊ အနာသဝေါ-အာသဝေါကင်းကွာ, ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ဟုတွာ-၍၊) ပရိနိဗ္ဗာတိ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံရ၏၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

၂၉၆။ အာဝိဉ္ဆဝိန ဆိဒ္ဒံ အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇုတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ရဇ္ဇုနာမ-ကြိုးမည်သည်၊ ဒီပိနဂုဏ်ရှေန-သစ်အမြီးဖြင့်၊ ကတာ-ပြုအပ်သည်၊ သစေပိ ဟောတိ-အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)-ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ ယေဝ-အပ်သည်သာ၊ ကာစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော ကြိုးသည်၊ နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်သည်ကား၊ နှ-မဟုတ်၊ ["သေနာသန အသုံးအဆောင်ဖြစ်၍ မအပ်သောပစ္စည်းမရှိ, သစ်သတ္တဝါ၏ အမြီးဖြစ်သော ကြိုးသော်မှလည်း အပ်၏"ဟူလို၊] တိဏိတာဌာနိ တိ-ကား၊ တိသော-၃ ချောင်းကုန်သော၊ ကုဋိကာယော-သံကောက်တို့ကို၊ ("အနုဇာနာမိ"၌ စပ်။)

အာဝိဉ္ဆနဆိဒ္ဒံ။ ။အာဝိဉ္ဆနဆိဒ္ဒံတိ ယတ္ထအဂ္ဂိလိ ပဝေသေတွာ ဒ္ဝါရံ အဂၢမုန္ဓာ ဒ္ဝါရဟတ် ဖုသာပေန္တိ၊ တသော်တ် အဓိဝစန်-အကြင်အပေါက်၌ ကြိုးမရှိလျှင် လက်ချောင်းကို သွင်း၍ (ကြိုးရှိလျှင် ကြိုးကွင်းကိုသွင်း၍၊) တံခါးရွက်ကို ဆွဲငင်လျက် တံခါးပေါင်နှင့် စေ့နေအောင် ပိတ်ရ၏။ အာဝိဉ္ဆနဆိဒ္ဒဟူသော အမည်သည် ထိုအပေါက်၏ အမည်တည်း၊-သာရတ္ထ။

အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇုံ။ ။အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇုတိ ကဝါဌေယေဝ ဆိဒ္ဒံ ကတ္တာ တတ္ထ ပဝေသေတွာ ယေန ရဇ္ဇုကေန ကမုန္ဓာ ဒ္ဝါရံ ဖုသာပေန္တိ၊ (ထိစေ, စေ့စေကြကုန်၏။) တံ အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇုကဲ့-သာရတ္ထ။

မုတ်ချက်။ ။အာဝိဉ္ဆနပုဒ်ဝယ် ယောဇနာ၌ အဝ+အဆိ၏တစ်ကြုံ၍ အဝ၏ အကို ဒီဃ, အဆိ၏ အကို ဣပြု (နိဂ္ဂဟီတ်လာ, ဥပြု၍) ရှုပ်ပြီးစေ၏။ မိမိကား-"အာ-ရှေးရှု+ဝိ-အထူးအားဖြင့်+အဉ္ဆန-ဆွဲငင်ကြောင်း ကြိုး"ဟု ကြံလိုပါသည်။

ယန္တကံ သူစိကံတိ-နတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ယံယံ-အကြင် အကြင်အရာဝတ္ထု၊ ကို၊ ဇာနာတိ-ယန္တကဟု အမျှားသိ၏၊ တံတံ-ထိုထိုအံ့ရာဝတ္ထုသည်၊ ယန္တကံ-ယန္တကမည်၏၊ တသ-ထိုသော့ခလောက်အိမ်ကို၊ ဝိဝရဏသူစိကဠ-ဖွင့်ကြောင်းသော့တံကိုလည်း၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ စေတိယေ-စေတီ၌၊ ဝေဒိကာသဒိသံ-အကာအရံနှင့်တူသော လေသောက်ပြတင်းသည်၊ ဝေဒိကာ ဝါတပါနံနာမ-ဝေဒိကာဝါတပါနမည်၏၊ ဇာလကဗန္ဓံ-ဇာတို့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော လေသောက်ပြတင်းသည်၊ ဇာလဝါတပါနံနာမ-ဇာလဝါတပါနမည်၏၊ ထမ္ဘကဝါတပါနံ-တုတ်တိုင်တပ်အပ်သော လေသောက်ပြတင်းသည်၊ သလာကဝါတပါနံနာမ-သလာကဝါတပါနမည်၏။

ယန္တကံ, သူစိကံ။ ။ယန္တသဒ္ဒါသည် "စက်ယန္တြား"အနက်ကို ဟော၏၊ စက်ယန္တြားသည် လုံခြုံစေလိုအပ်သော အရာဝတ္ထုကို စောင့်ရှောက်တတ်သကဲ့သို့, ဤယန္တမည်သော အရာဝတ္ထုလည်း အိမ် ကျောင်းတို့ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်တတ်သောကြောင့် ယန္တနှင့်တူရကား ဥပမာအနက်၌ ကပစ္စည်းသက်၍ "ယန္တမိဝ ယန္တကံ"ဟု ထောမနိဗိ ပြု၏၊ ထိုယန္တကသည် ခလောက်ဆွဲသကဲ့သို့ ဆွဲတပ်ရသော ယန္တက, တံခါးမှန်၌ ဖွဲ့တပ်ရသော အိမ်ယန္တက,ဟု အမျိုးမျိုးရှိ၏၊ အချုပ်မှာ- သော့ခလောက် သော့အိမ်ပင်တည်း၊ ထိုကိုဖွင့်ကြောင်း သော့သည် အချောင်းကလေးဖြစ်သောကြောင့် "ခုဒ္ဒိကာ+သူစိ-သူစိကာ"ဟု ဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ။"ယံယံ ဇာနာတိ, တံတံ ယန္တကံ"ဟူသော အဖွင့်သည် ယန္တကသရုပ်မပေါ်သောကြောင့် ပါဠိပျက်နေဟန်တူသည်၊ "ယံယံ+တံတံ"ဟု ဝိစ္ဆာရှိခြင်းလည်း အဓိပ္ပါယ်မထူး၊ ထို့ကြောင့် "ယံ+ယန္တယတိ=အကြင်အရာဝတ္ထု+တွန့်လိုက် တိုးလိုက်ဖြစ်တတ်၏၊ တံ+ယန္တကံ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်၊ သော့ခလောက်သည် သော့ဖြင့်လှည့်၍ ဖွင့်သောအခါ အတွင်းက ရှေ့တိုး နောက်ဆုတ် လုပ်တတ်၏၊ ယတိဓာတ်လည်း သင်္ကေတအနက်ကို ဟော၏။ [“ဝိဝရဏသူစိကဠ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ”၌ ပါဠိတော်ဝယ် "အနုဇာနာမိ"ဟု စပ်ပုဒ်ကြိယာ တိုက်ရိုက်ပါသောကြောင့် "ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ"ဝိုဟန်တူသည်။]

စေတိယေ ဝေဒိကာသဒိသံ။ ။စေတိယေ ဝေဒိကာသဒိသံတိ ဝါတပါနဇာဟာသု စေတိယေ ဝေဒိကာယဝိယ ပဋ္ဌိကာဒီဟိ ဒသေတ္တာ ကတံ၊-သာရတ္ထ၊ စေတိယေ ဝေဒိကာသဒိသံတိ ဝါတပါနဒါရုံဝါ (လေသောက်ပြတင်း သစ်သားချောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊) ဇာလံဝါ (ဇာပေါက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊) အထပေတ္တာ (မတပ်မူ၍၊) ဒါရုဗ္ဗာနေ (သစ်သားတပ်ဖို့ နေရာ၌၊) စေတိယေ ဝေဒိကာယ (အကာ၏၊) ပဋ္ဌာဒီနိဝိယ (အပြားစသည်တို့ကဲ့သို့၊) ဣဋ္ဌကာ ဒီဟိ ဥဒ္ဓံ တိရိယဉ္စ ပဋ္ဌိကာဒယော ဒသေတ္တာ စတုဆိဒ္ဒယုတ္တံ (ယခုခေတ်၌ အုတ်အကွက်ကဲ့သို့ အကွက်ပေါက် ၄-ပေါက်ရှိအောင်) ကတံ၊-ဝိမတိ။

ထမ္ဘကဝါတပါနံ။ ။ထမ္ဘကဝါတပါနံနာမ တိရိယံ ဒါရုနိ အဒတ္တာ ဥဇုကံ ဌိတေဟိ ဧဝ ဝေဏုသလာကာဒီဟိ ကတံ၊-သာရတ္ထ၊ ထမ္ဘကဝါတပါနံနာမ တိရိယံ ဒါရုနိ အဒတ္တာ

စက္ကလိကန္တိ ဇတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌ ပဥ္စဏ္ဍ-အဝတ်စုတ်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ကြိုးဝိုင်းခြေသုတ်ကို၊ ပန္ဓိတုံ-ဖွဲ့တပ်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏။ ဣတိ အတ္ထော-အနက်၊ ဝါတပါနဘိသိတိ-ကား။ ဝါတပါနပွမာဏေန-လေသောက်ပြတင်း အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ဘိသိ-ဘုံလျှိုကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ပန္ဓိတုံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏။ ဣတိ အတ္ထော။

မိဿုန္တိ-ကား၊ မိဿုက်-မြေကြီး, သစ်သားတို့ဖြင့်ပြုအပ်သော ခုံငယ်ကို၊ ("အနုဇာနာမိ"၌ စပ်) [မိဿုကန္တိ မဠာကာရေန မဋ္ဌမတ္တိကာဒီဟိ ကတဝေဒိကာ ကာရံ-ညောင်စောင်းပုံသဏ္ဌာန်, ညောင်စောင်းအရွယ်အစားအားဖြင့် ပြုအပ်သော သစ်သားခုံ, သို့မဟုတ် မြေညက်ခုံ အကျည်တည်း-ဝိမတိ၊ ဤနေရာ၌ ဝေဒိကာ

(ဖိလာတုတ်ချောင်းတို့ကို မတပ်ဘဲ) ဥဒ္ဓံ ဃပိတဒါရုဟိ ဇဝ ကတ်-ဝိမတိ။ [ယခုအခါ အထက် အောက် သံချောင်းစိုက်ထားအပ်သော အလယ်တန်း (ဟင်းဂလိုင်း) မပါသော လေသောက်ပြတင်းမျိုးတည်း၊ လေသောက်ပြတင်းပေါက်၌ လေဝင်အောင် ဇာကွက်, သစ်သားချောင်း, အုတ်ကွက်တစ်ခုခု ပြုထားရသည်။]

ဒွါရနှင့် ဝါတပါနံ။ ။ပါဠိတော်၌ ဒွါရ-ဝါတပါန ၂-မျိုးရှိ၏၊ ထိုတွင် အရန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိ+ဇတ္ထာတိ အာရံ၊ ဒ္ဝိန္နံ-ထွက်သူ ဝင်သူ ၂-ဖက် လူတို့၏၊ အာရံ-ဖြစ်ရာတံခါးပေါက်တည်း၊ ဒွါရံ-ပေါက်၊ အရဓာတ်, ဂတိအနက်, ဝါပစ္စည်း၊ ဒ္ဝိအာရမ္မ ဒ္ဝိကို ဒု, ဥကို ဝပြု၍ "ဒွါရ"ဟု ဖြစ်သည်၊ ဤဝိဂြိုဟ်အရ အဝင်အထွက် တံခါးမကြီးကို "ဒွါရ"ဟု ခေါ်ရ၏၊ ပြတင်းပေါက်ကလေးများကိုကား "ဝါတံ+ပိဝတီတိ ဝါတပါနံ"ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ "ဝါတပါန"ဟု ခေါ်ရသည်။

စက္ကလိကံ။ ။စက္ကသဒ္ဒါသည် စက်ဝန်းအနက်ကို ဟောဘ၏၊ ထိုစက်သဏ္ဌာန်ရှိသော ခြေသုတ်ကို "စက္ကလိက"ဟု ခေါ်၏၊ အဝတ်စုတ် အဝတ်ဟောင်းတို့ကို ကြိုးကျစ်၍ ထိုကြိုးကို ရစ်ပတ် ဝိုင်းလိုက်သောအခါ ခြေသုတ်စရာ အဝိုင်းဖြစ်၏၊ ထိုခြေသုတ်ကြိုးဝိုင်းသဏ္ဌာန်စက်ဝန်းကို လေသောက်ပြတင်းပေါက်၌ တပ်ထားသောအခါ လေအနည်းငယ်ရ၍ လင်းနို့စသော အကောင်များလည်း မဝင်နိုင်သောကြောင့် လေသောက်ပြတင်းပေါက်၌ တပ်ထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

ယောဇနာ။ ။ယောဇနာ၌- "စက္ကလိကံတိ ဇတ္ထ စက္ကာကာရေန + အလတိ ပဝတ္တတီတိ စက္ကလ၊ စောဠပါဒပုဏ္ဏံ၊ တေန ဗန္ဓိတဗ္ဗန္တိ စက္ကလိကန္တ ဒသေန္တော အာဟ စောဠကပါဒပုဏ္ဏံ ဗန္ဓိတုန္တိ"ဟု ဖွင့်၍ ဗန္ဓိတဗ္ဗအနက်၌ ဣကပစ္စည်းသက်ဟု ကြံ့လေသည်၊ ကာမသုခလ္လိကပုဒ် ကဲ့သို့ လိကပစ္စည်းသာ ဖြစ်သင့်သည်။ [စောဠ-အဝတ်+က-စက်ဆုတ်၊ ထိုအဝတ်စုတ်တို့ကို ကြိုးကျစ်၍ ပြုလုပ်အပ်သော+ပါဒပုဏ္ဏံ-ခြေသုတ်။]

ဝါတပါနဘိသိ။ ။ဘုံလျှိုလုပ်သောအခါ အပြင်က အိတ်လုပ်၍ အတွင်းက အဆာသွင်းထားရ၏၊ ထိုဘုံလျှိုမျိုးကို လေသောက်ပြတင်း၌ တပ်ထားသောအခါ လေလာလျှင် ဘုံလျှိုက ရမ်း၍နေသောကြောင့် လေဝင်၏၊ လင်းနို့စသည်တို့လည်း ရုတ်တရက် မဝင်နိုင်ပါ။ [ရှေ့က လေသောက်ပြတင်းပေါက်အတွက် တံခါးရွက်ကို ခွင့်ပြုတော်မမူသေး၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ရောက်မှ တံခါးရွက်ကိုလည်း ခွင့်ပြုတော်မူသည်။]

သန္ဓါသည် မြေခုံ (အကျည်) အနက်ကို ဟောတ်။] ဝိဒလမဠ္ဆကန္တိ-ကား၊ ဝေတ္တမဠ်-ကြိမ်တို့ဖြင့် ခတ်အပ်သော ညောင်စောင်းကို၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ဝေဠုဝိလိဝေဟိ-ဝါးနှီးတို့ဖြင့်၊ ဝီတံ-ရက်အပ်သော ညောင်စောင်းကို၊ (အနုဇာနာမိဋ္ဌ စပ်၊) ဝိဒလမဠ္ဆကံ နေရာဝယ် "ဝိဒ်လမဠ်"ဟု အခြားနေရာ၌ ရှိ၏။)

၂၉၇။ စတုရဿပိဋ္ဌ-အညီအမျှ လေးထောင့်ရှိသော အင်းပျဉ်ကို၊ အာသန္ဒိကောတိ-အာသန္ဒိကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ [အာသန္ဒိကောတိ စတုရဿ ပိဋ္ဌ ဝုစ္စတိဟူသော စကားသည်မှန်၏။] ဥစ္စကမ္ပိအာသန္ဒိကံတိ-ဥစ္စကမ္ပိအာသန္ဒိကံဟူ၍၊ ဝစနတော-ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ (ဤနေရာ၏ နောက်နား၌ ဟောတော် မူခြင်းကြောင့်၊) ဧကတောဘာဂေန-အလျားတည်းဟူသော တစ်ဖက်သောအဖို့အားဖြင့်၊ ဒီဃပိဋ္ဌမေဝ-ရှည်သော အင်းပျဉ်သည်သာ၊ (လေးထောင့်အညီအမျှ မဟုတ်, အလျှားရှည်သော အင်းပျဉ်သည်သာ၊) အဌဂုဏလပါဒက-လက်ရှစ်သစ် အခြေရှိသော အင်းပျဉ်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ စတုရဿပိဋ္ဌအာသန္ဒိကော ပန-လေးထောင့်ရှိသော

ဝိဒလမဠ္ဆကံ။ ။[ဝိ+ဒလဓာတ်, ကံဟော(က)ပစ္စည်းဟု ထောမနိမိဆိုတ်။] ဝိသေသေန+ဒလျတေ-ခွဲအပ်၏၊ ဤတို့ ဝိဒလော-ကြိမ်, ဝါးတို့ဖြင့် ရက်ထားအပ်၏, ခက်ထားအပ်သော ကြောင့် စေ့၍-(စီ၍) မနေဘဲ အထူးခွဲထားအပ်သော ကြိသော ညောင်စောင်း၊ ဝကို ဗပြု၍ "ဝိဒလ"ဟု ဖြစ်သည်။

ဥစ္စကံပိ ।ပေ। ဝေဒိတမ္ဗော။ ။စမ္ဘဝ္ဘန္ဓက ဥစ္စာသ္ဝယန မဟာသယနကို ပြရာအခန်း၌ လက်ရှစ်သစ်ထက်မြင့်သော အာသန္ဒိကကို မအပ်ဟု ပယ်တော်မူခဲ့၏။ ဤနေရာ၌ကား "ဥစ္စကံပိ အာသန္ဒိက-လက်ရှစ်သစ်ထက် လွန်အောင်မြင့်သော အာသန္ဒိကကိုလည်း"ခွင့်ပြုတော်မူပြန်၏၊ ထိုစကား ၂-ရုပ်ကို အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဥစ္စကံပိ"စသည်ကို မိန့်သည်၊ ထိုဥစ္စာသယနအခန်း၌ ပြအပ်သော အာသန္ဒိကသည် လေးထောင့်မဟုတ်, အလျှား ရှည်သော အာသန္ဒိကတည်း၊ ဤ၌ကား အလျှားအနံအညီအမျှ ၄-ထောင့်ရှိသော အင်းပျဉ်တည်း၊ ထိုကြောင့် "လက်ရှစ်သစ်ထက် လွန်သော်လည်းအပ်သည်"ဟု ခွင့်ပြုတော်မူပြန်သည်၊ အချုပ်မှာ- အလျှားရှည်သော ဒီဃပိဋ္ဌဖြစ်လျှင် လက်ရှစ်သစ်သာ အခြေရှိရမည်၊ စတုရဿ ပိဋ္ဌအာသန္ဒိကဖြစ်လျှင်ကား လက်ရှစ်သစ်ပမာဏထက် လွန်သော်လည်း အပ်ပါ၏-ဟူလို။

ဝိမတိ။ ။စတုရဿ ပိဋ္ဌန္တိ သမစတုရဿံ၊ အဌဂုဏပါဒကံ ဝဋ္ဋတီတိ အဌဂုဏပါဒကမေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ ပမာဏတိက္ကန္တောပိ ဝဋ္ဋတီတိ သမစတုရဿမေဝ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အာယတ စတုရဿံ ပန-သတ္တက် ဝဋ္ဋဂိါပိ ဥစ္စပါဒါ နဝ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ဤဝိမတိ၌ "အဌဂုဏပါဒကမေဝ"ဟု ဧဝ ထည့်၍ ဖွင့်ခြင်းသည် အဌဂုဏပါဒက အတိက္ကန္တကို ကန့်မြစ်လိုသောကြောင့်တည်း၊ "ဒီဃပိဋ္ဌ မေဝ"မှ-ဧဝကို ယူ၍ဖွင့်ခြင်းမဟုတ်၊ ဒီဃပိဋ္ဌမေဝ၌ ဧဝကား စတုရဿပိဋ္ဌကို ကန့်မြစ်သော အဝဓာရဏတည်း၊ ယောဇနာ၌မူ ဒီဃပိဋ္ဌမေဝမှ ဧဝကို အဌဂုဏပါဒကံနောင်ရွှေ့၍ ယောဇနာ လေသည်။

အာသန္ဒီကအင်းပျဉ်သည်ကား၊ ပမာဏာတိက္ကန္တော-လက်ရှစ်သစ်ပမာဏကို လွန်သည်၊ (သမာနော)ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ [စတုရသ ပီဌအာသန္ဒီကောနေရာဝယ် အချို့စာ၌ "စတုရသ အာသန္ဒီကေန"ဟုသာ ရှိ၏။]

သတ္တဂေါနာမ-ခုနစ်ပါးသော အဂါရှိသော ညောင်စောင်းမည်သည်၊ တီသု-သုံးဖက်ကုန်သော၊ ဒီဃာသု-အရပ်တို့၌၊ အပဿယံ-မှီရာကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ကတမङ္ဂေါ-ပြုအပ်သော ညောင်စောင်းတည်း၊ အယမ္ပိ-ဤသတ္တဂဲ ညောင်စောင်းသည်လည်း၊ ပမာဏာတိက္ကန္တော-လက်ရှစ်သစ် ပမာဏကိုလွန်သည်၊ (သမာနော)ပိ-လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ [ဤ၌လည်း "ပမာဏတိက္ကန္တောပိ"ဟု သမ္ဘာဝနာဇောတက ပိသဒ္ဒါ ပါသင့်၏၊ စာအုပ်တို့၌ မပါ။] ဝေတ္တမယ်-ကြိမ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ဝါ-ကြိမ်အထည်ကိုယ်ရှိသော၊ ပီဌံ-အင်းပျဉ်ကို၊ ဘဒ္ဒပီဌန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။

ပီဌိကာတိ-ကား၊ ပီလောတိကာဗဒ္ဓပီဌမေဝ-အဝတ်တို့ဖြင်သာ ဖွဲ့ကျစ်အပ်သော အင်းပျဉ်တည်း၊ ဒါရုပဋ္ဌိကာယ-သစ်သားပြား၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ပါဒေ-အခြေတို့ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ (ကတံ၌ စပ်) ဘောဇနဖလကံဝိယ-ထမင်းစားရာ ပျဉ်ချပ်ကိုကဲ့သို့၊ ဝါ-စားပွဲကိုကဲ့သို့၊ ကတပီဌံ-ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်ကို၊ ဌေကပါဒ ပီဌံနာမ-ဌေကပါဒပီဌမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ အာမလကာကာရေန-သျှစ်သျှားသီး

သတ္တဂေါ။ ။သတ္တ+အဂါနိ+ယသာတိ သတ္တဂေါ၊ ဦးခေါင်းဘက် ဘေး ၂-ဖက်တို့၌ မှီရာပျဉ်ချပ်ရှိသောကြောင့် ထို ၃-ဖက်နှင့်တကွ ခြေ ၄-ချောင်းပေါင်းလျှင် အဂါ ၇-ပါးရှိ၏ဟု ဆိုသည်၊ ထိုမှီရာ ၃-ဖက်ရှိသော ညောင်စောင်းမျိုးကို ယခုခေတ် မတွေ့ရ၊ ကြိမ်ကုလားထိုင်ကြီးများကား ဦးခေါင်းမှီစရာလည်း ရှိ, ဝဲယာ၌ လက်တင်စရာလည်း ရှိသောကြောင့် "သတ္တဂဲ"ဟု ယူလျှင် သင့်မည်ထင်သည်၊ အယမ္ပိ၌ ပိဖြင့် စတုရသအာသန္ဒီကကို ပေါင်း၊ ယောဇနာ၌ကား "အပေက္ခာ"ဟု ဆို၏။

ဘဒ္ဒပီဌံ။ ။ကောင်းမြတ်သော ဝဋ္ဌတို "ဘဒ္ဒပီဌ"ဟု ခေါ်၏၊ ဘဒ္ဒ+တံ+ပီဌဟူတိ ဘဒ္ဒပီဌံ၊ ထိုဘဒ္ဒပီဌလည်း ကြိမ်တို့ဖြင့် ခက်ရုံမျှသာမက အင်းပျဉ်တစ်ခုလုံး ကြိမ်တို့ဖြင့်ချည်း ပြုအပ်သော ပီဌတည်း။ ဝေတ္တေဟိယေဝ+ပကတံ ဝေတ္တမယ်-ကြိမ်တို့ဖြင့်သာ ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်၊ တစ်နည်း- ဝေတ္တံ+ပကတိ+ယသာတိ ဝေတ္တမယ်-ကြိမ်အထည်ကိုယ်ရှိသော အင်းပျဉ်။ [ဝေတ္တေဟေဝ-စတုရသာဒီအာကာရေန ကတံ ဘဒ္ဒပီဌန္တိ အာဟ "ဝေတ္တမယံ ပီဌ"န္တိ-ဝိမတိ။]

ဌေကပါဒပီဌံ။ ။ဒါရုပဋ္ဌိကာယ ဥပရိတိ အဋ္ဌနိအာကာရေန ဌိတဒါရုပဋ္ဌလသဟေဌာ-အပေါင်အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်သော သစ်သားလွှာ (သစ်သားပြား)၏ အောက်၌ "ပါဒေ ထပေတွာ-ခြေတို့ကိုထား၍"၌ စပ်၊ ဤသို့ အပေါင်သစ်သားပြား၏ အောက်၌ ခြေတပ်ရမည်ဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့် ဥပရိဟု ဆိုပါသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဥဒ္ဓံ ပါဒံ ကတ္တာ ပဝေသနကာလဲ ဟိ သန္ဓာယ ဥပရိတိ ဝုတ္တံ"ဟု ဝိမတိ မိန့်သည်၊ အပေါင်သဏ္ဌာန်

ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ယောဇိတ်-ယှဉ်စေအပ်သော၊ ဝါ-တပ်အပ်သော၊ ဗဟုပါဒပီဋ-မျှားသောအခြေရှိသော အင်းပျဉ်သည်၊ အာမလကဝဋ္ဌိကပီဋနာမ-အာမလကဝဋ္ဌိကပီဋမည်၏။ (သျှစ်သျှားသီးလုံးသဏ္ဌာန် ခြေထောက်များစွာပါသော အဝိုင်းဖြစ်သော အင်းပျဉ်) တာဝ-ကြွင်းသော အင်းပျဉ်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒါနိ-ညွှန်ပြအပ်ကုန်သော၊) ဣမာနိ-ဤအင်းပျဉ်တို့သည်၊ ပါဠိယံ-၌၊ အာဂတပိဋဌာနိ-လာသော အင်းပျဉ်တို့တည်း၊ ပန-ဆက်၊ ဒါရုမယံ-သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော၊ သဇ္ဇ-အလုံးစုံသော၊ ပီဋ-သည်၊ (စားပွဲ ထိုင်ခုံ စသည်သည်) ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဣတိ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ-ဤအင်းပျဉ်အရာ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်တည်း။

ကောစ္ဆဏ္ဍီ-ကား၊ ဥသီရုမယံဝါ-ပန်းရင်းမြက်ဖြင့် ပြုအပ်သော ခတ်အခင်းသည်လည်းကောင်း၊ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇမယံဝါ-ဖြူဆံမြက်, ပြိန်းမြက်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ခတ်အခင်းသည်လည်းကောင်း၊ ("ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ"၌ စပ်၊) [ပါဠိတော်နိဿယ၌ "ခတ်"ဟု မခေါ်ဘဲ "ကပ်"ဟု စကားသုံး၏။ "အလယ်၌ကျဉ်း၍ အထက်အောက်၌ ကျယ်ပြန့်သော ထိုင်စရာ အခင်းတစ်မျိုး" ဟု ပါစိတ်ဘာသာဋ္ဌိကာ ပဌမသေနာသနသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။] အဋ္ဌဂုံလပရမံ ပဿပဋ္ဌိပါဒကန္တိ ဘွေ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ မနုဿာနံ-လူတို့၏၊ ပမာဏဂုံလမေဝ-ပမာဏဖြစ်သော လက်သစ်သည်သာ၊ အဂုံလံ-အဂုံလမည်၏။

ရှိသော သစ်သားပြား၏အောက်က ခြေထောက်ထားရသော်လည်း အပေါင်သွင်းသောအခါ ခြေထောက်တို့ကို အထက်၌ထား၍ သွင်းရသောကြောင့် "ဥပရိ"ဟု ဆိုသတတ်၊ ထိုအင်းပျဉ်၏ ခြေထောက်သည် သိုး၏ နောက်ခြေထောက်ကဲ့သို့ ကောက်သောပုံသဏ္ဌာန်ရှိသောကြောင့် "ဌေကပါဒပီဋ" ဟု ခေါ်ရသည်၊ ဌေကသာ ပစ္ဆိမပါဒဒွယံဝိယ ဝက်ကာရေန ဌိတတ္တာ ပနေတံ ဌေကပါဒ ပီဋန္တိ ဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ။

အာမလက ဝဋ္ဌိက ပီဋံ။ ။ရိုးရိုး စားပွဲဝိုင်း၏အောက်၌ ခြေထောက်တပ်သောအခါ, ယခုခေတ် မျက်မြင် ခြေထောက်မျိုးမဟုတ်ဘဲ သျှစ်သျှားသီးပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ခြေထောက်ကလေးတွေ သုံးလေးဆယ်လောက် တပ်ရသော အင်းပျဉ်သည် သျှစ်သျှားသီးပုံသဏ္ဌာန် ခြေထောက်ပါ ရှိ၍ ဝိုင်းသောကြောင့် "အာမလကဝဋ္ဌိကပီဋ"မည်၏။ [ဤသို့ ခြေထောက်များစွာပါရှိသောကြောင့် "ယောဇိတ"ကို "ဗဟုပါဒ"၌စပ်၍ "ယောဇိတ ဗဟုပါဒပီဋ"ဟု ပါဠိ၌ရှိသင့်သည်၊ စာအုပ် တို့၌ "ယောဇိတံ"ဟု ရှိ၏။]

အဋ္ဌဂုံလပရမံ။ ။အဋ္ဌဂုံလပရမံ၌ အဂုံလံအရ "ဘုရားရှင်၏ လက်သစ်တော်ကို ယူရမည်လော, လူတို့၏ ရိုးရာလက်သစ်ကို ယူရမည်လော"ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "မနုဿာနံ ပမာဏဂုံလမေဝ အဂုံလံ"ကို မိန့်သည်၊ ဧဝေဖြင့် သုဂတဂုံလကို တန်, စာအုပ်တို့၌ "ပမာဏဂုံလမေဝ အဋ္ဌဂုံလံ"ဟု တွေ့ရ၏။ ရှေးနိဿယ၌လည်း "ပမာဏဂုံလမေဝ-ပမာဏလောက်သော လက်ရှစ်သစ်သာလျှင်၊ အဋ္ဌဂုံလံ-အဋ္ဌဂုံလမည်၏"ဟု ပေးသည်၊ မနုဿာနံ ကိုလည်း "ဝမုကိ မနုဿာနံ"ဟု ယောဇနာဖွင့်၏။

ပရိကမ္မကတာယ-ပြုအပ်ပြီးသော ပရိကမ်ရှိသော၊ ဘူမိယာ-မြေ၏၊ ဆဝိ သံရက္ခဏတ္ထာယ-အပေါ်ရေကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝါ-အဆင်းအရောင်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ အတ္ထရဏ-ခင်းအပ်သော အခင်းကို၊ စိမိလိကာ နာမ-စိမိလိကာမည်၏ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။ [မြေကြီးပေါ်၌ ဝွေ့နှိစသည်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းမှုကို အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ပြုအပ်သောကြောင့် "ပရိကမ္မ"ဟု ခေါ်၏။ ထိုသို့ ပရိကမ်ပြုအပ်သော မြေပေါ်၌ (သမံတလင်းပေါ်, ကြမ်းပေါ်၌) ဝွေ့နှိရောင် ဆေးရောင် မပျက်အောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ ဖျာ, သင်ဖြူးမခင်းမှီ အောက်ခံအဖြစ်ဖြင့် ခင်းအပ်သော အခင်းသည် "စိမိလိကာ"မည်၏၊ ရှေးက "ပုဆိုးကြမ်းအခင်း"ဟု အနက်ပေးကြ၏။]

ရက္ခတူလန္တိ-ကား၊ သိမ္မလိရက္ခာဒီနံ-လက်ပန်ပင် အစရှိကုန်သော၊ ယေသံ ကေသဉ္စိ-အမှတ်မရှိ, ကြွင်းမဲ့ညသုံ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရက္ခာနံ-သစ်ပင်တို့၏၊ တူလံ-လဲတည်း၊ (ဝါဂွမ်းတည်း။) လတာတူလန္တိ-ကား၊ ခီရဝလ္လိအာဒီနံ-အုန်မုံးနွယ် အစရှိကုန်သော၊ (ရှေးနိသယဉ္ဇ "ကုန်းကြီး အစရှိကုန်သော"ဟု ပေး၏။) ယာသံကာသဉ္စိ-အမှတ်မရှိ, ကြွင်းမဲ့ညသုံ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝလ္လိနံ-နွယ်တို့၏၊ တူလံ-လဲတည်း၊ (ဝါဂွမ်းတည်း။) ပေါ်ရှကိတူလန္တိ-ကား၊ ပေါ်ရှကိတိဏာဒီနံ-ပြိန်းမြက်အစရှိကုန်သော၊ (ရှေးနိသယဉ္ဇ "ပေါင်းရိုးပေါင် အစရှိကုန်သော"ဟု ပေး၏။) ယေသံကေသဉ္စိ-ကုန်သော၊ တိဏဇာတိကာနံ-မြက်အမျိုးရှိသော သစ်ပင်တို့၏၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓုနဒ္ဒါဒီနံပိ-ကြံ, ကျူအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ တူလံ-လဲတည်း၊ (ဝါဂွမ်းတည်း။) [ရှင်မွေးလွန်းမြက်တို့မှဖြစ်သော လဲလည်း ဤမြက်လဲ၌ ပါဝင်၏။]

တီဟိ-သုံးမျိုးကုန်သော၊ ဧတေဟိ-ဤလဲတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗဘူတဂါမာ-အလုံးစုံသော ဘူတဂါမ်တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ သင်္ဂဟိတာ-သိမ်းယူအပ်ပြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ (ကသ္မာ တီဟိ ဧတေဟိ သဗ္ဗဘူတဂါမာ သင်္ဂဟိတာ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ရက္ခဝလ္လိတိဏဇာတိယော-သစ်ပင်, နွယ်, မြက်အမျိုးတို့ကို၊ မုဠ္ဠိတ္တာ-လွှတ်၍၊ အညော-အခြားသော၊ ဘူတဂါမောနာမ-ဘူတဂါမ်မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ သစ်ပင်, နွယ်, မြက်မျိုးတို့ကိုလွှတ်၍ အခြားဘူတဂါမ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) တီဟိ ဧတေဟိ သဗ္ဗဘူတဂါမာ သင်္ဂဟိတာ

ပေါ်ရှကိတူလ။ ။ပေါ်ရှကိတူလန္တိ ရေကတိဏတူလ၊ ပေါ်ရှကိဂ္ဂဟဏဠွေတ္ထ တိဏဇာတိနံ နိဒ်သနမတ္တံတိ အာဟ၊ ယေသံကေသဉ္စိ တိဏဇာတိကာနန္တိ-သာရတ္ထ၊ ရက္ခ လတ္ဘာစ မုဠ္ဠိတ္တာ အဝေသေသ ဂစ္ဆာဒိကံ သဗ္ဗမ္ပိ တိဏဇာတိ ဧဝါတိ အာဟ၊ ယေသံကေသဉ္စိ တိဏဇာတိကာနန္တိ အာဒိ-ဝိမတိ၊ ဆိုလိုရင်းကား- ရက္ခတူလ, လတာတူလတို့မှ ကြွင်းသမျှလဲ, ဝါဂွမ်းတို့ကို "ပေါ်ရှကိတူလ"၌ သွင်းယူရမည်-ဟူလို။

ဟောန္တိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ဤ ၃-မျိုးတို့ဖြင့် အလုံးစုံသော ဘူတဂါမ်ကို သိမ်းယူအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ယသကသစိ-အမှတ်မရှိ၊ ကြွင်းမဲ့ညီသုံ-အလုံးစုံသော၊ ဘူတဂါမသ-ဘူတဂါမ်၏၊ တူလ-လဲသည်၊/ဗိမ္မောဟနေ-ခေါင်းအုံး အရာ၌၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဘိသိ-ဘုံလျှိုအခင်းသို့၊ (မွေ့ယာအိပ်ရာခင်း ပြုလုပ်ခြင်းသို့၊) ပါပုဏာတိတ္တာ-၍၊ ဝါ-လသော်၊ သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဧတံ-ဤသစ်ပင့်လဲ, နွယ်လဲ, မြက်လဲဟူသမျှကို၊ အကပ္ပိယတူလန္တိ-မအပ်သော လဲဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-လောမ မဖက်သက်သက်၊ ဗိမ္မောဟနေ-ခေါင်းအုံး၌၊ (ခေါင်းအုံးလုပ်ရာ၌၊) ဧတံတူလမေဝ-ဤလဲမျိုးသည်သာ၊ (ဝဋ္ဋတိ-အပ်သည်ကား၊) နေ-မဟုတ်သေး၊ ဟံသမောရာဒီနံ-ဟသ်ာ, ဥဒေါင်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗသကုဏာနံ-အလုံးစုံသော ခြေ ၄ ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏လည်ချောင်းကောင်း၊ လောမမ္ပိ-အမွေးသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန-ဗျတိရိတ်၊ ပိယင်ုပ္ပဗဏ္ဏုဇပုပ္ပါဒိ-ပျဉ်းပန်း, ခရေပန်း အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ညီသုံ အလုံးစုံသော၊ ပုပ္ဖံ-ပန်းသည်၊ နေ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ (ခေါင်းအုံးအတွင်း၌ မသွင်းအပ်၊) [အဘိဓာန်နိဿယသစ်၌ "ပိယင်ုဂ-ဥပါသကာပင်"ဟု ပေး၏၊ "ဗကုလ-ချယားပင်"ဟုလည်း ပေးကြ၏။] တမာလပတ္တံ-ပန်းညှိရွက်သည်၊ သုဒ္ဓမေဝ-အခြားအရွက်တို့နှင့်မဖက်သက်သက်သည်သာ၊ နေ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-အနွယ်၊ မိဿကံ-အခြားအရွက်တို့နှင့် ရောအပ်သော ပန်းညှိရွက်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဘိသိနံ-ဘုံလျှိုတို့၏၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော၊ ပဠဝိမံ-ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဥဏ္ဏာဒိတူလမ္ပိ-သားမွေး အစရှိသော လဲသည်လည်း၊ (ဗိမ္မောဟနေ-၌) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ (ပဠဝိမဥဏ္ဏာဒိတူလ လည်း နောက်၌လာလတ္တံ့။)

အဒ္ဓကာယိကာနီတိ-ကား၊ ဥပမုကာယပ္ပမာဏာနိ-ထက်ဝက်သော ကိုယ်ပမာဏရှိကုန်သော၊ (ဗိမ္မောဟနာနိ ဓာရေန္တိ-၌စပ်၊) ယေသု-ယင်းထက်ဝက် ကိုယ်ပမာဏရှိကုန်သော ခေါင်းအုံးတို့၌၊ ကဠိတော-ခါးမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ယာဝသီသံ-

---

အဒ္ဓကာယိကာနိ။ ။"အဒ္ဓေါ-ထက်ဝက်သော+ကာယော-ကိုယ်တည်း၊ အဒ္ဓကာယော-ကိုယ်၊ အဒ္ဓကာယော+ပမာဏံ+ယေသန္တိ အဒ္ဓကာယိကာနိ"ဟု ပြု၍ ပမာဏအနက်၌ ဏိကပစ္စည်းသက်ဟု သိစေလိုသောကြောင့် "ဥပမုကာယပ္ပမာဏာနိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ယောဇနာ၌ကား "ဥပမုကာယပ္ပမာဏာနိတိ ဣမိနာ အဒ္ဓကာယိကာနိတိ ဧတ္ထ အ္ဓသ ကာယသ ပမာဏေန ကတာနိ အဒ္ဓကာယိကာနိတိ အတ္ထော ဒသ္သေတိ"ဟု ဖွင့်၏၊ ထိုအလို ပမာဏေနကတ အနက်၌ ဏိကသက်ပါ။ [ယေသုကို "ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ"၌ကဲ့သို့ အနက်ပေးပါသည်၊ ယောဇနာ၌ကား "ယေသု ဗိမ္မောဟနေသု ကဠိတော ပဋ္ဌာယ ယာဝသီသံ ဥပဒဟန္တိ၊ တာနိ ဗိမ္မောဟနာနိ အဒ္ဓကာယိကာနိနာမာတိ ယောဇနာ"ဟု နိယမဝါကျထည့်၍ ယောဇနာသည်။]

ဦးခေါင်းတိုင်အောင်၊ ဥပဒဟန္တီ-ထားကြကုန်၏၊ [ဥပဒဟန္တီတိ ထပေန္တိ-ဋီကာ၊] ယသ-အကြင်ခေါင်းအုံး၏၊ ဝိတ္ထာရတော-အကျယ်အားဖြင့်၊. ဝါ-အနံ့အားဖြင့်၊ တီသု-သုံးထောင့်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏေသု-အနားတို့တွင်၊ ဒ္ဝိန္နံ-နှစ်ထောင့်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏာနံ-အနားတို့၏၊ အန္တရံ-အကြားအရပ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ မိနိယမာနံ-တိုင်းတာအပ်သော်၊ ဝိဒတ္ထိစေဝ-တစ်ထွာ သည်လည်းကောင်း၊ စတုရင်္ဂုလဗ္ဘ-လက်လေးသစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ မဇ္ဈဋ္ဌာနံ-အလယ်အရပ်သည်၊ မုဋ္ဌိရတနံ-တောင်ဆုပ်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ပန-အဖို့တစ်ပါး၊ ဒီဃတော-အလျားမှ၊ ဒီဃမုရတနံဝါ-အခွဲအားဖြင့် ၂-တောင်ရှိသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-တစ်ထောင့်ထွာရှိသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝိရတနံ ဝါ-၂ တောင်ရှိသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ (တံ-ထိုခေါင်းအုံးသည်၊) သီသပ္ပမာဏံနာမ-ဦးခေါင်းပမာဏရှိသော ခေါင်းအုံး မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ အယံ-ဤအပိုင်းအခြားသည်၊ သီသပ္ပမာဏသ-ဦးခေါင်းပမာဏရှိသော ခေါင်းအုံး၏၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ-အလွန်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဣတောဘာ-ဤအပိုင်းအခြားထက်၊ ဥဒ္ဓံ-အလွန်၊ ဝါ-အလွန်ပမာဏရှိသော ခေါင်းအုံးသည်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဟေဋ္ဌာ ပန-အောက်၌ကား၊ ဝါ-အောက်ပမာဏရှိသော ခေါင်းအုံးသည်ကား၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

သီသပ္ပမာဏံနာမ။ ။"အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သီသပ္ပမာဏံ ဗိမ္ဗောဟနံ ကာတုံ" ဟူသော ပါဠိတော်၌ သီသပ္ပမာဏကို ဖွင့်ပြလို၍ "သီသပ္ပမာဏံနာမ"စသည်ကို မိန့်သည်၊ ထိုဝါကျ၌ "တီသုဝ်ကဏ္ဏေသု ဒ္ဝိန္နံ ကဏ္ဏာနံ"၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ယခုခေတ် အုံးနေတ္ပ ခေါင်းအုံးအပြားကလေးကို ကြည့်၍ မသိနိုင်၊ ကျောင်းများ၌ရှိတတ်သော အထက်အောက် ဘေးအညီ အမျှရှိသော ၄-ထောင့် ခေါင်းအုံးကြီးကိုကြည့်မှ သိနိုင်မည်၊ မချုပ်မီ ၄-ထောင့် အဝတ်ကို ၃-ထောင့်သာရှိအောင် ထပ်လိုက်သောအခါ ထောင့် ၂-ထောင့်၏ အံကြားသည် တစ်ထွာ လက်လေးသစ်ရှိ၍ တပ်ထားအပ်သော အဝတ်၏ ခေါက်ရိုးကြောင်းနေရာ၌ တောင်ဆုပ်ပမာဏ ရှိရသည်။

ဝိမတိ။ ။သီသပ္ပမာဏံနာမ ယတ္ထ ဂီဝါယ သဟ သကလံ. သီသံ ထပေတုံ သက္ကာ၊ တသ္မာ မုဋ္ဌိရတနံ ဝိတ္ထာရပမာဏန္တိ ဒဿနော ဝိတ္ထာရတောတိ အာဒိမာဟ၊ ဣဒဉ္စ ဗိမ္ဗောဟနသ္မိ ဥဘောသု အန္တေသု ထပေတဗ္ဗစောဒဿပမာဏဒဿနံ၊ တသ္မာ ဝသေန ဗိမ္ဗောဟနသ္မိ ဝိတ္ထာရပမာဏံ ပရိစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ တံ ဝဋ္ဋ ဝါ စတုရသံ ဝါ ကတ္တာ သိဗ္ဗိတံ ယထာ ကောဋိတော ကောဋိ ဝိတ္ထာရတော ပုတိလဗ္ဘာနံ မုဋ္ဌိရတနပ္ပမာဏံ ဟောတိ၊ ဧဝံ သိဗ္ဗိတပ္ပံ၊ ဣဒဉ္စ အမိတံ နဝဋ္ဋတိ၊ တံ ပန အန္တေသု ထပိတစောဋ္ဌံ ကောဋိယာ ကောဋိ အာဟစ္စ ဒိဂုဏံ ကတံ တိကဏ္ဏံ ဟောတိ၊ တေသု တီသု ကဏ္ဏေသု ဒ္ဝိန္နံ ကဏ္ဏာနမန္တရံ ဝိဒတ္ထိစတုရင်္ဂုလံ ဟောတိ၊ မဇ္ဈဋ္ဌာနံ ကောဋိတော ကောဋိ အာဟစ္စ မုဋ္ဌိရတနံ ဟောတိ၊ (အလယ်အရပ်သည် အစွန်းတစ်ခုမှ အစွန်းတစ်ခုအထိ တောင်ဆုပ်ရှိ၏။) ဣဒမသ္မာ ဥက္ကဋ္ဌပ္ပမာဏံ၊ တေနာဟ တီသု ကဏ္ဏေသ္မိတိ အာဒိ။

အဂိလာနသ-ဂိလာနမဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီသုပမာနဋ္ဌ-ဦးခေါင်းထားရာ ခေါင်းအုံးလည်းကောင်း၊ ပါဒကပမာနဋ္ဌ-ခြေတင်ရာ ခြေအုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွယမေဝ-၂ ခုသော အုံးသည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဂိလာနသ-ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗီမ္ဗောဟနာနိ-ခေါင်းအုံးတို့ကို၊ သန္ထရိတွာ-ဖြန့်ခင်း၍၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ပစ္စတ္ထရဏံ-အပေါ်လွှမ်းအခင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ နိပဇ္ဇိတုမိ-အိပ်ခြင်းငှာသော်မှ လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ (သမ္ဘာဝနာပိဖြင့် "မှီ၍ထိုင်ခြင်းစသည်မှာ အတူးဆိုဖွယ်ရာမရှိ" ဟု ပြသည်။) ပန-ဆက်၊ ဘိသိနံ-ဘုံလျှိုတို့၏အတွက်၊ အနုညာတာနိ-ခွင့်ပြုတော်မူ အပ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌ-ငါးပါးကုန်သော၊ ယာနိ ကပ္ပိယတူလာနိ-အကြင်အပ်သော လဲတို့သည်၊ (သန္တိ) တေဟိ-ထိုလဲတို့ဖြင့်၊ (ကတံ-ပြုအပ်သော၊) ဗိမ္ဗောဟနံ-ခေါင်းအုံးသည်၊ မဟန္တမ္ပိ-ပမာဏထက်ကြီးသော ခေါင်းအုံးသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဖုဿဒေဝတ္ထေရော-ဖုဿဒေဝထေရ်သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ပန-ဝါဒန္တရ၊ ဝိနယဓရဥပတိဿတ္ထေရော-ဝိနည်းမိုရ်ဖြစ်သော ဥပတိဿထေရ်သည်၊ ဗိမ္ဗောဟနံ-ကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ကပ္ပိယတူလံ ဝါ-အပ်သော လဲကိုသော်လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယတူလံ ဝါ-မအပ်သော လဲကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပတ္ခိ ပိတွာ-ထည့်၍၊ ကရောန္တသ-ပြုသောရဟန်းအား၊ ပမာဏမေဝ-ပမာဏရှိသော ခေါင်းအုံးသည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ပြီ။ [ဤဝါဒကို နောက်ထားသောကြောင့် ဤဝါဒအတိုင်းသာ မှတ်ရသည်။]

ပဋ္ဌဘိသိယောတိ-ကား၊ ပဋ္ဌဟိ-ငါးမျိုးကုန်သော၊ ဥဏ္ဏာဒီဟိ-သားမွေး အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူရိတဘိသိယော-ပြည့်စေအပ်သော ဘုံလျှိုတို့ကို၊ ("အနုဇာနာမိ"ဤစပ်) ဟိ-ခဲ့၊ တူလဂဏနာယ-လဲတို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဧတာသံ-ဤဘုံလျှိုတို့၏၊ ဂဏနာ-အရေအတွက်ကို၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တာ-ပြီ၊ ဟဉ္ဇာစသည်ကို "တူလ" ဟု ခေါ်ထား၏။ ထိုတူလတို့က ငါးမျိုးပြားသောကြောင့် "ပဋ္ဌဘိသိယော"ဟု ဘိသိငါးမျိုးအရေအတွက်ကို ဟောတော်မူထားသည်-ဟူလို။] တတ္ထ-ထိုငါးမျိုးသော လဲတို့တွင်၊ ဥဏ္ဏဂ္ဂဟဏောန-ဥဏ္ဏသဒ္ဒါဖြင့်၊ ကောလံ-သက်သက်၊ (ဧဋ္ဌကလောမမှ

အဂိလာနသ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။"ဂိလာနမဟုတ်လျှင် ခေါင်းအုံးနှင့် ခြေအုံး ၂-လုံးသာ အပ်၏"ဟု ဆို၏။ ယခုအခါ ခြေအုံးကို အများအားဖြင့် အသုံးပြုလေ့မရှိကြ၊ သို့သော် ခြေအုံးအစား ခေါင်းအုံးကို (ပါးနေသည့်အတွက်) ၂-လုံးထားကြ၏။ ထိုသို့ ထားခြင်းကြောင့်ကား အပြစ်မရှိတန်ရာ၊ စာ၌လာသော ခေါင်းအုံးသည် (အလုံးဖြစ်စေ, ၄-ထောင့်ဖြစ်စေ) မြင့်သောကြောင့် ၂-လုံးဆင့်၍ မအုံးနိုင်၊ ယခုခေတ် ခေါင်းအုံးများကား နိမ့်သောကြောင့် ၂-လုံးဆင့်ရ၏။ ယခုအခါလည်း စာလာအတိုင်း မြင့်အောင်ချုပ်၍, ခေါင်းအုံးတစ်လုံးသာထားလျှင်ကောင်း၏။ သို့မဟုတ် အောက်က သင်္ကန်း, စောင် စသည်ထား၍ တစ်လုံးသာ အသုံးပြုလျှင်လည်း ကောင်းပေသည်။

တစ်ပါးသော အခြားလောမ, မဖက်သက်သက်) ဌေဒကလောမမေဝ-သိုးမွေးကိုသာ၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်သည်ကား၊ နှ-မဟုတ်သေး၊ ပန-အဟုတ်ကား၊ မနုဿလောမံ-လူ့အမွေးကို၊ ထပေတ္မာ-၍၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယမံသဇာတိနံ-အပ်သောအသားရှိသော သတ္တဝါမျိုး, မအပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ပက္ခိစတုပ္ပဒါနံ-အတောင်ရှိသော သတ္တဝါ, ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ လောမံ-အမွေးသည်၊ (အတ္ထိ) သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော အမွေးကို၊ ဣဓ-ဤဘာသာတို့ ပြရာအခန်းဌ၌၊ ဥဏ္ဏာဂဟဏေနေဝ-ဥဏ္ဏာသဒ္ဒါဖြင့်ပင်၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီ၊ (ဥဏ္ဏာကို နိဒဿနနည်းအားဖြင့် ပြထားသည်-ဟူလို၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဆန္ဒံ-ခြောက်မျိုးကုန်သော၊ စီဝရာနံ-သင်္ကန်းတို့တွင်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒံ-ကုန်သော၊ အနုလောမစီဝရာနဉ္စ-အနုလောမသင်္ကန်းတို့တွင်လည်းကောင်း၊ အညတရေန-တစ်ပါးပါးသော သင်္ကန်းဖြင့်၊ ဝါ-တစ်ပါးပါးသော အဝတ်ဖြင့်၊ ဘိသိစ္ဆဝိ-ဘုံလျှိုရေ ကို၊ (မွေ့ယာအခွံကဲ့သို့ ဘုံလျှိုအခွံကို၊) ကတ္တာ-၍၊ တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော အမွေးကို၊ ပက္ခိပိတ္တာ-ထည့်၍၊ ဘိသိ-ဘုံလျှိုကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကား၊ ဌေဒကလောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို၊ အပ္ပကိပိတ္တာ-မထည့်မူ၍၊ ကမ္မလမေဝ-ကမ္မလာကိုသာ၊ ဝါ-သကလပ်ကိုသာ၊ စတုဂ္ဂုဏံဝါ-လေးထပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂုဏံဝါ-ငါးထပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပက္ခိပိတ္တာ-၍၊ ကတာပိ-ပြုအပ်သော ဘုံလျှိုသည်လည်း၊ ဥဏ္ဏာဘိသိသင်္ခါမေဝ-ဥဏ္ဏာဘိသိဟူသော အရေအတွက်သို့သာ၊ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။

[ဥဏ္ဏာဘိသိကို ပြပြီး၍ စောဌဘိသိ အစရှိသည်ကို ပြလိုသောကြောင့် "စောဌဘိသိ အာဒီသု"အစရှိသည်ကို မိန့်သည်။] စောဌဘိသိ အာဒီသု-စောဌဘိသိ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ("စောဌဘိသိ ဝါကဘိသိ"စသည်တို့၌ စပ်၊) (တစ်နည်း) စောဌဘိသိ အာဒီသု-တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ နဝစောဌံဝါ-အသစ်ဖြစ်သော အဝတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပုရာဏစောဌံဝါ-အဟောင်းဖြစ်သော အဝတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သံဟရိတ္တာဝါ-ခေါက်၍သော်လည်းကောင်း၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ပက္ခိပိတ္တာဝါ-ထည့်၍သော်လည်းကောင်း၊

ကမ္မလမေဝ ၊ပေ၊ ဂစ္ဆတိ။ ။ကမ္မလမေဝ ၊ပေ၊ ဥဏ္ဏာဘိသိသင်္ခါမေဝ ဂစ္ဆတိတိ သာမညတော ဝုတ္တတ္တာ ဂေါနကာဒိအကပ္ပိယမို့ (လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော အမွေးရှိသော သားမွေးအခင်း အစရှိသော အကပ္ပိယလည်းဖြစ်သော) ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ ဘိသိယံ ပက္ခိပိတ္တာ သယိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဝိမတိ၊ အကပ္ပိယအခင်းကို ဘိသိအတွင်းသွင်း၍ထားမှ အပ်သည်၊ အပေါ်က အဝတ်ဖုံးထားရုံမျှဖြင့် မအပ်၊ ထို့ကြောင့် အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ခုတင်ပေါ်၌ မခင်းကောင်းသော သားမွေးကော်ဇောကို ခုတင်ပေါ်၌ခင်း၍ အပေါ်က အဝတ်လွှမ်းရုံဖြင့် အိပ်တတ်ကြသည်၊ ဘုံလျှိုအတွင်း မသွင်းသောကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ခင်း၍ မအိပ်ကောင်းဟု မှတ်ပါ။

ကတာ-ပြုအပ်သော ဘုံလျှိုကို၊ စောဌဘိသီတိ-စောဌဘိသိဟူ၍၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ။) [ပဏ္ဏာဘိသီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာမှ "ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ"ကို ယူသည်။]

ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဝါက်-လျှောက်မှုင်ကို၊ ပဋ္ဌိပိတွာ-၍၊ ကတာ-ပြုအပ်သော ဘုံလျှိုကို၊ ဝါကဘိသီတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-လျှောက်မှုင်ထည့်၍ပြုအပ်သော ဘုံလျှိုဟူ၍၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ၊) [အုန်းဆံမွေ့ယာ စသည်များလည်း ဤဝါကဘိသိ၌ ပါဝင်သည်။] ယံကိဉ္စိ-သော၊ တိဏ-မြက်ကို၊ ပဋ္ဌိပိတွာ-၍၊ ကတာ-ပြုအပ်သောဘုံလျှိုကို၊ တိဏဘိသီတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-မြက်ကိုထည့်၍ပြုအပ်သော ဘုံလျှိုဟူ၍၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ၊) သုဒ္ဓတမာလပတ္တံ-သက်သက်သော ပန်းညှိရွက်ကို၊ အညတြ-ကြဉ်ထား၍၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ပဏ္ဏံ-သစ်ရွက်ကို၊ ပဋ္ဌိပိတွာ-၍၊ ကတာ-ကို၊ ပဏ္ဏာဘိသီတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ပန-အဖို့တစ်ပါး။ တမာလပတ္တံ-သည်၊ အညေန-အခြားသော အရွက်နှင့်၊ မိဿမေဝ-ရောနှောအပ်မှသာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ သုဒ္ဓ-သက်သက်သော ပန်းညှိရွက်သည်၊ နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်။

☰ ဘိသိယာ-ဘုံလျှို၏၊/ပမာဏနိယမော-ပမာဏ၏ မြဲသော အမှတ်အသားသည်၊ နတ္ထိ၊ မဠာဘိသိ-ညောင်စောင်း၌ ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌဘိသိ-အင်းပျဉ်၌ ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ဘူမတ္ထရဏဘိသိ-မြေအခင်းပေါ်၌ ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ စက်မနဘိသိ-စကြီးပေါ်၌ ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ပါဒပုဉ္ဆနဘိသိ-ခြေသုတ်ကြောင်း ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧတာသံ-ဤဘုံလျှိုတို့အား၊ အနုရူပတော-လျော်သောအားဖြင့်၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သား၍၊ အတ္ထနော-၏၊ ရုစိဝသေန-အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပမာဏံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုနိုင်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဥဏ္ဏာဒိ-သိုးမွေး အစရှိသော၊ ယံ ဧတံ ပဋ္ဌဝိဓ တူလမ္ပိ-အကြင်ငါးပါးအပြားရှိသော လဲသည်လည်း၊ ဘိသိယံ-၌၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ တံ-ထိုငါးပါးအပြားရှိသော လဲသည်၊ မသူရကေပိ-သားရေဖြင့် ပြုအပ်သော ဘုံလျှို၌လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ကုရန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဧတေန-ဤကုရန္ဒီအဋ္ဌကထာစကားဖြင့်၊ မသူရကံ-သားရေဘုံလျှိုကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဣတိ-ဤအနက်သည်၊ သိဒ္ဓံ-ပြီးသည်၊ ဟောတိ-၏။ [မသူရကေတိ စမ္မမယဘိသိယံ၊ စမ္မမယံ ပန ဗိမ္ဗောဟနံ တူလပုဏ္ဏာမ္ပိ နှ ဝဋ္ဋတိ၊-ဝိမတိ။]

မဠာဘိသိ ပိဋ္ဌေ သံဟရန္တိ-ကား၊ မဠာဘိသိ-ညောင်စောင်း၌ ခင်းထိုက်သော ဘုံလျှိုကို၊ ပိဋ္ဌေ-အင်းပျဉ်၌၊ အတ္ထရန္တိ-ခင်းကုန်၏၊ အတ္ထရဏတ္ထာယ-

---

မဠာဘိသိ ပိဋ္ဌေ သံဟရန္တိ။ ။မ-ဠော+အတ္ထရိတဗ္ဗာ+ဘိသိ မဠာဘိသိ၊ "ပိဋ္ဌေ သံဟရန္တိ, ပိဋ္ဌေ သန္ထရန္တိ"ဟု ပါ၌ ၂-မျိုးရှိ၏၊ ထိုတွင် "သန္ထရန္တိ"ပါ၌သည် မူရင်းမဟုတ်၊ အကယ်၍ မူရင်းဖြစ်လျှင် "အတ္ထရန္တိ"ဟု ဖွင့်ဖွယ်မလို "သံဟရန္တိ"သာ မူရင်းပါ၌ ဖြစ်စရာရှိသည်၊

ခင်းခြင်းအကျိုးငှာ၊ သံဃရန္တိ-ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိပိ - ဤအနက်သည်လည်း၊ ယူဇရတိ-သင့်၏၊ [အချို့စာ၌ ပိဋ္ဌ မပါ။] ဥလ္လောကံ အကရိတ္တာ-ကား၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ စိမိလိကံ-အဝတ်ကြမ်းကို၊ အဒတ္တာ-မပေးမူ၍၊ ("သန္ထရန္တိ"-၌ စပ်) ဖောသိတုန္တိ-ကား၊ ရဇနေန ဝါ-ဆိုးရည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဟလိဒ္ဒိယာဝါ-နန္တင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဖုသိတာနိ-အပေါက်တို့ကို၊ ဒါတုံ-ပေးခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်) ဘတ္တိကမ္မန္တိ-ကား၊ ဘီသိစ္ဆဝိယာ-ဘုံလျှိုရေ၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဘတ္တိကမ္မံ-အဆင်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုခြင်းကို၊ (အနုဇာနာမိ) ဟတ္ထဘတ္တိန္တိ-ကား၊ ပဉ္စင်္ဂုလိဘတ္တိ-လက်ငါးချောင်းရာထင်အောင် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုမှုကို၊ (အနုဇာနာမိ။)

ထို့ကြောင့် "သံဃရန္တိ-ဆောင်ကုန်၏"ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်သည်ကို "အတ္ထရန္တိ-ခင်းကုန်၏"ဟု အဓိပ္ပာယတ္ထဖွင့်သည်၊ "သံဃရန္တိ-ဆောင်ကုန်၏"ဟုရာဝယ် "ခင်းဖို့ရန်ဆောင်ကုန်၏"ဟု အနက်ဖြစ်သင့်သောကြောင့် "အတ္ထရဏတ္ထာယ သံဃရန္တိပိ ယုဇ္ဇတိ"ဟု တစ်နည်းဖွင့်သည်၊ အကယ်၍ "သန္ထရန္တိ"ပါဠိသာ မူရင်းဆိုလျှင် ဤနောက်အနက်ကို မဖွင့်နိုင်၊ ယောဇနာ၌ကား "သန္ထရန္တိ" ပါဠိကိုပင် မူရင်းဟု ယူဆ၍ "အတ္ထရဏတ္ထာယ သံဃရန္တိတိ ဣတ္ထ ကာရိယူပစာရေန အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗောတိ ဒဿေတိ၊ အတ္ထရဏာယ ဟိ သံဃရဏံ ကာရဏံနာမ၊ အတ္ထရဏံ ကာရိယံနာမ"ဟု ဖွင့်သွားလေသည်။

ပါဠိတော်။ ။ပါဠိယံ သေနာသနပရိက္ခာရဒုဿံတိ သေနာသနပရိက္ခာရ ကရဏတ္ထာယ ဒုဿံ၊ ဘိသိ သြနန္ဓိတုံတိ ဘိသိတ္ထရိကာယ ပက္ခိပိတုံ ဗန္ဓိတုံ၊ ပရိဘိဇ္ဇတီတိ မဏ္ဍာဒိတော သာရိယမာနော (ရွှေစေအပ်-ရွှေအပ်သော်) ပိဋ္ဌကောဋ္ဌိ အာဒိသု နိသီဒန္တေဟိ ယံသိယမာနာ (ပွတ်တိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍) ဘိသိ ပရိဘိဇ္ဇတိ၊ သြနဒ္ဓမဏ္ဍံတိ ဘိသိ ဧကာဗဒ္ဓ-ရိမတိ။ ["သြနဒ္ဓ-ဖွဲ့ကြိုက်အပ်သော ဘုံလျှိုရှိသော ညောင်စောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သြနဒ္ဓပိဋ္ဌ-ဖွဲ့ကြိုက်အပ်သော ဘုံလျှိုရှိသော အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ-၏"ဟု ပေးပါ။]

ဥလ္လောကံ။ ။အခြားနေရာ၌ အထက်မြက်နှာကြိုက်ကို "ဥလ္လောက"ဟု ခေါ်၏၊ ဤနေရာ၌ ဘိသိ လျှောမကျဖို့ရန် အောက်ခံပြုကြောင်းဖြစ်သော အဝတ်ကို "ဥလ္လောက"ဟု ခေါ်သည်၊ ဘိသိက လျှောကျသောအခါ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့၏ ဘေးသို့ (အဖျားသို့) ရောက်နေ၏။ ထိုအခါ ထိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့က လျှောကျနေသည့်အတိုင်း အပေါ်က ထိုင်လျှင် စုတ်လွယ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဘုံလျှိုလျှောမကျဖို့ရန် အောက်ခံအခင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူ၍ ဘိသိကို ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ပေါ်၌ ခိုင်မြဲအောင် ဖွဲ့တုပ်ထားဖို့ရန် မိန့်တော်မူရလေသည်။

ဖောသိတုံ စသည်။ ။ခိုးသူတို့သည် ဘုံလျှိုအရေအခွံကို လုံချည်, အင်္ကျီချုပ်ဖို့ရန် ဆောင်ယူသွားတတ်သောကြောင့် ဘုံလျှိုအရေကို ရဟန်းတို့ပစ္စည်းဟု အမှတ်အသားပြုကြောင်း ဖြစ်သော ဆိုးရည်ပေါက်, နန္တင်းပေါက်များကို ပေးထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူရသည်၊ ထိုသို့ အမှတ်အသားပြုပါလျက် ခိုးကြပြန်သောကြောင့် "ဘတ္တိကမ္မ (ဘိတ္တိကမ္မ) = ဘုံလျှိုရေ၏ အပေါ်၌

၂၉၈။ ဣဏ္ဍာသံတိ-ကား၊ ရုက္ခနိယျာသံဝါ-သစ်စေးကိုသော်လည်းကောင်း၊ သိလေသံဝါ-အခြားအစေးကိုသော်လည်းကောင်း၊ (အနုဇာနာမိ၊) [“ရုက္ခနိယျာသံ-သစ်ပင်ချည်ကို”ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏။ ပါဠိတော်နိဿယ၌ “ဣဏ္ဍာသံ-ချေးသစ်စေးကို”ဟု ပေး၏။ တမာပင်စသည်မှ ထွက်နေသော အစေးကို “သစ်ပင်ချေး”ဟု ခေါ်ဟန်တူသည်။] ပိဋ္ဌမဒ္ဒံတိ-ကား၊ ‘ပိဋ္ဌခလိ’-မုန့်ညက်ကစီရေကို၊ (အနုဇာနာမိ၊) [ကြိတ်ချေအပ်သော မုန့်ညက်ကို “ပိဋ္ဌ”ဟု ခေါ်၏။ ထိုပိဋ္ဌဖြင့် နယ်အပ်သော အရည်ကို “ပိဋ္ဌမဒ္ဒ”ဟု ခေါ်၏။ “ကော်”ဟု ခေါ်အပ်သော ကစီရေတည်း။] ကုက္ကုဋမတ္တိကံတိ-ကား၊ ကုက္ကုဋမိသကမတ္တိကံ-ဆန်ကွဲဖြင့် ရောအပ်သော မြေညက်ကို၊ (အနုဇာနာမိ၊) သာသပကုဋ္ဌံတိ-ကား၊ သာသပပိဋ္ဌ-မုန့်ညင်းမှုန့်ကို၊ (အနုဇာနာမိ၊) သိတ္ထတေလကံတိ-ကား၊ ဝိလီနမဓုသိတ္ထက်-ကျေမွသော ပျားဖယောင်းရည်ကို၊ (အနုဇာနာမိ)၊ [ရှေးနိဿယ၌“ဖယောင်းဆီ”ဟုလည်းပေး၏။] အစ္ဆာသန္ဒံ ဟောတိတိ-ကား၊ ဝိန္ဓု ဝိန္ဓု-အပေါက်အပေါက်သည်၊ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏။ [ဝိန္ဓု ဝိန္ဓု ဟုတ္တာတိ ဣမိနာ အစ္ဆာသန္ဒံ ဟောတီတိ ဧတ္ထ ကာရဏာပစာရံ ဒသေတိ၊

အဆင်းအမျိုးမျိုး ပြုထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူရပြန်သည်၊ ထိုသို့ ပြုထားသော်လည်း ခိုးကြပြန်သောကြောင့် ဟတ္ထဘတ္တိကမ္မ (ဟတ္ထဘိတ္တိကမ္မ)-ဘုံလျှိုရေ၏ အပြင်၌ လက်ဖြင့်တစ်စုံတစ်ခုသော အမှတ်အသားကို ပြုထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူရပြန်သည်။ [ဤသိက္ခာပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ မဖွင့်။] ထိုသို့ ပြုပါလျက် ခိုးကြပြန်သောကြောင့် ဟတ္ထဘတ္တိ-လက်ရာထင်အောင် ပြုထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူရပြန်သည်။

ဝိမတိ။ ။ပါဠိယံ ဆဝိ ဥပ္ပာဒေတ္ဝာ ဟရန္တိတိ ဘိသိစ္ဆဝိ စောရာ ဟရန္တိ၊ ဖောသိတုံတိ စောရေဟိ ဟရိတသ ပစ္စာဟရိတသညာဏဖုသိတပိန္ဓု (ပြန်၍ဆောင်ယူအပ်သော ဘိသိ ဟု အမှတ်အသားဖြစ်သော ရေပေါက်ကဲ့သို့သော အပေါက်တို့ကို) ဒါတုံ၊ ဘတ္တိကမ္မံတိ နာနာဝဏ္ဏေဟိပိ ဘတ္တိရာဇိကရဏံ (ရေပေါက်ကဲ့သို့သော အပေါက်တို့ထက် ထင်ရှားအောင် ဘုံလျှိုအရေပေါ်၌ အရေးအကြောင်းပြုမှုကို)၊ ဟတ္ထကမ္မံတိ ဟတ္ထေန ယံကိဉ္စိ သညာကရဏံ-(ရာဇိကရဏထက်ပင်ပို၍ အဆင်းကိုပျက်စေနိုင်သော လက် ၅-ချောင်းရာထင်အောင် အမှတ်အသားပြုခြင်းကို။)

ဒုကွဲ။ ။စာအုပ်တို့၌ “ဘတ္တိကမ္မံ=ဘိတ္တိကမ္မံ”ဟု ၂-မျိုးတွေ့ရ၏၊ “ဘိသိစ္ဆဝိယာ ဥပရိ”ဟု အဋ္ဌကထာဆိုသောကြောင့် “ဘုံလျှိုအခွံ၏ အထက်”ဟု သိသာ၏၊ ထိုအထက်၌ “ဘိတ္တိ-နံရံ”မရှိ၊ “ဟတ္ထဘတ္တိတိ ပဠုဂုံလိဘတ္တိ”ဟု ဖွင့်သောကြောင့် “လက် ၅-ချောင်းရာထင်ရှိနေသော နံရံ”ဟုလည်း အနက်မဖြစ်နိုင်၊ ထောမနိဓိ၌ ဘတ္တိ၏အနက်များတွင် “တဒေကဂ္ဂ+စိတြဝုတ္တိဘေဒ-ထို၏ တစ်ခုသော အဖို့၌+ဆန်းကြယ်စွာ ဖြစ်ခြင်းအထူး”ဟူသော အနက်လည်းပါ၏၊ ထိုအနက်သည် ဤနေရာ၌ ဖြစ်သင့်၏၊ ထို့ကြောင့် “ဘတ္တိကမ္မံ, ဟတ္ထဘတ္တိ”တို့သာ ပါ၌မှန်တည်း။ “ဘတ္တိကမ္မံ-အဆန်းတကြယ်ပြုမှုကို၊ ဟတ္ထဘတ္တိ-လက် ၅-ချောင်းရာထင်အောင် အဆန်း တကြယ်ပြုမှုကို”ဟု ပေးပါ။

အစ္ကိုသန္ဓဋ္ဌိ ကာရဏံ ဟောတိ၊ ပိန္ဓ ပိန္ဓ ဟုတ္ဝာ ဌာနံ ကာရိယံ ဟောတိ၊-ယောဇနာ၊] ပစ္စုဒ္ဓရိတုံတိ-ကား၊ ပဋိဋ္ဌိတုံ-သုတ်ခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိ၊) ဂဏ္ဍာမတ္တိကံ တိ-ကား၊ ဂဏ္ဍာပ္ပါဒဂူထမတ္တိကံ-တိ၏ ချေးဖြစ်သော မြေညက်ကို၊ (တိကျစ်စာကို၊ "ဒတ္တာ"၌ စပ်၊) ကသာဝံတိ-ကား၊ အာမလကဟရီတကာနံ-သျှစ်သွားသီး, ဖန်ခါးသီး တို့၏၊ ကသာဝ-အဖန်ရည်ကို၊ (အနုဇာနာမိ။)

၂၉၉။ နု ဘိက္ခဝေ ပဋိဘာနစိတ္တံတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ (တိရစ္ဆာန်ရုပ် စသည် မဖက်သက်သက်၊) ဣတ္ထိပုရိသရူပမေဝ-မိန်းမရုပ်, ယောကျ်ားရုပ်သည်သာ၊ (နု ဝဋ္ဋတိ)-မအပ်သည်ကား၊ နု-မဟုတ်သေး၊ တိရစ္ဆာန်ရုပ်မို့-တိရစ္ဆာန်ရုပ်ကိုလည်း၊ အုန္ဓမသော-အဆုံးဌိုဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဂဏ္ဍာပ္ပါဒရူပမို့-တီရုပ်ကိုလည်း၊ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ကာတုံ ဝါ-ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကရောဟိ-ပြုလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တုံ ဝါ-ပြောဆိုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ နု ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဥပါသက-ဥပါသကာ၊ ဒ္ဝါရပါလံ-တံခါးစောင့်ရုပ်ကို၊ ကရောဟိ-ပြုလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တုမို့-ပြောခြင်းငှာလည်း၊ နု လဗ္ဘတိ-မရအပ်။

ပန-အနွယ်၊ ဇာတက-ပေ၊ ဒါနာဒီနိ-ဇာတ်တော်၏အရာဖြစ်သော အရုပ်, အသဒိသဒါနံရုပ် အစရှိကုန်သော၊ ပသာဒနီယာနိ-ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော အရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဒါပဋိသံယုတ္တာနိ-ငြီးငွေ့ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိဝါ-ဝတ္ထုအရုပ်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဖုရေဟိ-သူတစ်ပါးတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ကာရာပေတုံ-ပြုစေခြင်းငှာ၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏။ [ပရေဟိ ကာရာပေတုံတိ ဝုတ္တတ္တာ ပုဒ္ဓရူပမို့ သယံ ကာတုံ နု လဘတိ၊-ဝိမတိ၊] မာလာကမ္မာဒီနိ-ပန်းပြောက်ထွင်းမှု အစရှိသည်တို့ကို၊ သယမို့-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ကာတုံ-ငှာ၊ လဗ္ဘတိ-၏။ [ပိဖြင့် သူတစ်ပါး ခိုင်းခြင်းကို ဆည်း။]

၃၀၀။ အာဌကမန္ဒာတိ-ကား၊ ဧကင်္ဂဏာ-တစ်ခုတည်းသော အပြင်ရှိကုန်သည်၊ မနုဿာဘိကိဏ္ဏာ-လူတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ) တယော ဂဠေတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သိဝိကာဂဠော-ကား၊ စတုရဿဂဠော-ထောင့်

ကရောဟိ ၊ပေ၊ နု လဗ္ဘတိ။ ။ကရောဟိတိ ဝတ္တုမို့ နု လဗ္ဘတိတိ အာဏတ္တိယာ ဧဝ-တိုက်ရိုက်စေခိုင်းခြင်းကိုသာ၊ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒ္ဝါရပါလံ-တံခါးစောင့်ရုပ်ကို၊ ကိံ နု ကရောသိ-အဘယ့်ကြောင့် မပြုသနည်း၊ ဣတိ အာဒိနာ-ဤသို့ အစရှိသော၊ ပရိယာယေန-ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ-ဝိမတိ။

ဧကင်္ဂဏာ။ ။ကျောင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူရာ၌ အကာမပါသေးသောကြောင့် ကျောင်းဆောင်မဟုတ်သော မြေအရပ်နှင့် တပြင်တည်းဖြစ်နေ၏၊ ထို့ကြောင့် "မနုဿာဘိကိဏ္ဏာ-

ရှိသော အခန်းတည်း၊ နာဋ္ဌိကာဂဇ္ဗောတိ-ကား၊ ဝိတ္ထာရတော-အနုထက်၊ ဒီဃနိကာ တိဂုဏာယာမော-နှစ်ဆ, သုံးဆအလျားရှိသော၊ ဒီဃဂဇ္ဗော-ရှည်သောအခန်း တည်း၊ ဟမ္မိယဂဇ္ဗောတိ-သည်ကား၊ အာကာသတလေ-ဟင်းလင်းအပြင်၌၊ (အမိုး မရှိသော လွင်ပြင်၌) ကူဋာဂါရဂဇ္ဗော ဝါ-အထွင့်ရှိသော အိမ်ဟူသော အခန်းလည်း ကောင်း၊ မုဏ္ဏာစ္ဆဒန ဂဇ္ဗောဝါ-အထွင့်မမှီး ဦးပြည်းအမိုးရှိသော အခန်းလည်းကောင်း တည်း။

ကုလက်ပါဒကံတိ-ကား၊ ရုက္ခံ-အနှစ်ရှိသော သစ်သားကို ဝိဇ္ဈိတ္ဝာ-ထွင်း၍၊ တတ္ထ-ထိုသစ်သားပေါက်၌၊ (သစ်သား တစ်ပေါက်တစ်ပေါက်၌) ခါဏုကေ-အနှစ် ရှိသော ဝုတ် ၂-ခုတို့ကို၊ အာကောဋေတ္ဝာ-စိုက်နှက်၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သော နံရံ အခြေကို၊ (အနုဇာနာမိ) အာဟရိမံ-ပြောင်းရွှေ့၍ ရကောင်းသော၊ တံ ဘိတ္တိပါဒ-ထိုနံရံအခြေကို၊ ဇင်္ဃာကုဋ္ဌပါဒဿ-ဆွေးမြေ့သော နံရံခြေကို၊ ဥပတ္ထမ္ဘနတ္ထံ-ထောက်ခံ ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဘူမိယံ-မြေပေါ်၌၊ (တည်ရာကြမ်းပြင် စသည်၌) ပတိဋ္ဌာပေတုံ-

---

လူတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသည်"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ ဧကဂ်ဏမဖြစ်အောင် ယခုခေတ် အကာနေရာ၌ "တိရောကရဏီ"ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ရှေးက အဝတ်အကာကို တင်းတိန်စောင်ကြီးတွေကာ သောကြောင့် "တင်းတိန် ကန့်လန့်ကာ"ဟု ခေါ်ကြ၏။ [ဧကဂ်ဏာတိ အဝိဟာရဌာနေန သမာနဘူမိဘာဝါ-ယောဇနာ။]

ကုလက်ပါဒကံ။ ။"ကုဋ္ဌက်ပါဒက်"ဟုလည်း သိတိုင့်မှ ရှိသတတ်၊ အခန်း၏ မူလနံရံခြေ ဆွေးမြေ့နေသောကြောင့် ထိုနံရံခြေ၏အောက်က ထောက်ထားဖို့ရန်ဖြစ်သော အခြေကို "ကုလက်ပါဒက်"ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုနံရံခြေလုပ်ပုံကို ပြလို၍ "ရုက္ခံ ဝိဇ္ဈိတ္ဝာ" စသည်ကို မိန့်သည်၊ တော်တော်တန်တန်ဖြင့် မဆွေးနိုင်သော သစ်သားပြားကို သင့်တော်သလောက် အပေါက်ဖောက်၍ (အဖျား ၂-တက်၏ အနီးအပါး၌ဖြစ်စေ, ထိုနေရာနှင့်တကွ အလယ်ခေါင်ပါ ဖြစ်စေ, အပေါက်ဖောက်၍) ထိုအပေါက်တစ်ခုတစ်ခု၌ သစ်သားဝုတ် ၂-ခုကို စိုက်ထားရမည်၊ ထိုသို့ ပြုပြီးနောက် ဆွေးသောနံရံခြေ၏အောက်၌ ထားရသည်၊ ထိုအခါ ဆွေးသောနံရံခြေကို ထိုဝုတ် မျှား၏အပေါ်၌ တင်ထားရသည်၊ ထိုသို့ပြုသောအခါ ဆွေးမြေ့သော နံရံခြေလည်း နောက်ထပ် မဆွေးနိုင်တော့၊ မူလနံရံခြေက အတော်ဆွေးပြီးသားဖြစ်လျှင်လည်း ဆွေးသော နေရာကို ဖြတ်ပြီးမှ တင်ထားရမည်။ [ရုက္ခံ ဝိဇ္ဈိတ္ဝာတိ တစ္ဆိတသာရဒါရုံ အဂ္ဃသမီပေ ဝိဇ္ဈိတ္ဝာ ဆိဒ္ဒေ ကတ္ဝာ ကပ္ပကတံဝိယ သာရခါဏုကေ အာကောဋေတ္ဝာ၊ ဧဝံ ကတမေဝ အာဟရိမံ ဘိတ္တိပါဒံတိ ဝုတ္တံ၊ ဥပတ္ထမ္ဘနတ္ထံ ဘူမိယံ ပတိဋ္ဌာပေတုန္တိ ဇိဏ္ဏာဘိတ္တိပါဒေန ဗဟိ သမာနဘာဝံရံ ခါဏုကပ္ပ သီသေန ဥဿာပေတ္ဝာ မူလေန ဘူမိယံ ပတိဋ္ဌာပေတုံ-ဝိမတိ။]

ပရိတ္တာဏကိဋ္ဌံ။ ။ပရိတ္တာဏတ္ထံတိ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တကုဋ္ဌိယာ သြဝဿနဌာနသ ပရိတ္တာဏတ္ထံ၊ ကိဋ္ဌိကံတိ တာလပဏ္ဏာဒိဟိ ကတပဒလံ-ဝိမတိ။ ဤစကားဖြင့် "အက်ီတေ သုတ်ထားအပ်သော နံရံကို မိုးပက်လျှင် အရောင်ပျက်မည်စိုးသောကြောင့် ထန်းရွက်ပြား စသည်တို့ဖြင့် ကာထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်"ဟု သိပါ။

တည်စေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ပရိတ္တာဏကိဋ္ဌိက်တိ-ကား၊ ဝဿပရိတ္တာဏတ္ထံ-မိုးရေကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကိဋ္ဌိက်-ထန်းရွက်စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သောအပြားကို၊ ဝါ-ကဲလားကို၊ (နံရံ၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်က ကဲလားထောင်ထားခြင်းကို၊) (အနုဇာနာမိ၊) ဥဒ္ဒသုမံတိ-ကား၊ ဝစ္ဆကဂေါမယေန စေဝ-နွားတို့၏ ချေးနှင့်လည်းကောင်း၊ ဆာရိကာယစ-ပြာနှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒိ-တကွ၊ မဒ္ဒိတမတ္တိက်-နယ်အပ်သော မြေညက်ကို၊ (အနုဇာနာမိ။)

ပမုခံ-အဦးအစ မုခ်ကို၊ ဝါ-ဆင်ဝင်ကို၊ အာဋ္ဌနောနာမ-အာဋ္ဌနမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ယံ-အကြင်အရပ်ကို၊ နိက္ခန္တာစ-ကျောင်းမှထွက်သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဝိသန္တာစ-ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ ဟနန္တိ-ညှင်းဆဲကုန်၏၊ (ညှင်းဆဲ နှိပ်စက်ရာရောက်ကုန်၏၊) (တံ-ထိုအရပ်သည်၊) ပယနံနာမ-ပယနမည်၏၊ ဧတံ-ဤပယနဟူသော အမည်သည်၊ ဝိဟာရဒ္ဒါရေ-ကျောင်းခန်းမဆောင် တံခါး၌၊ ဥဘတော-၂ ဖက်၌၊ ကုဋ္ဌ-နံရံကို၊ နိဟရိတ္တာ-ထုတ်၍၊ ကတပဒေသဿ-ပြုအပ်သော အရပ်၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ ပယနံတိဝိ-ပယနဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ မဗ္ဗေ ဂဗ္ဘဿ-အလယ်တိုက်ခန်း၏၊ သမန္တာ-ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ပရိယာဂါရော-လှည့်လည်နိုင်သော ကျောင်းဆောင်ကို၊ ပကုဋ္ဌန္တိ-ဟူ၍၊

မဒ္ဒိတမတ္တိက်။ ။မဒ္ဒိတမတ္တိက်တိ ဩဝဿန ဆိဒ္ဒဿ ဝိဒဟနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊- ဝိမ့တိ၊ ဤမြေကာကိုထောက်၍ နံရံ၌ ပြတင်းပေါက်ကဲ့သို့ အပေါက်များကို ပိတ်ဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အပြားကို "ဥဒ္ဒသုမ"ဟု ခေါ်သည်၊ "ဥဒ္ဒသုမံ-အထက်၌ အက်ိတေ မြေညက်ရှိသော အကာကို"ဟု ပေးပါ။

ပယနံ။ ။"ယံ ပါဒေဟိ ဟနန္တိ"ကို ကြည့်၍ "ဒါဒေဟိ+ဟညတေတိ ပယနံ"ဟု ပြု၊ ထွက်ကုန် ဝင်ကုန်သူတို့သည် ဝင်ခါနီး၌လည်းကောင်း, ထွက်ခါစ၌လည်းကောင်း ခြေနင်းရာ အရပ်တည်း၊ ဆရာတော်၏ အတိမာန်နိဿယသစ်၌ "ခွေးအိပ်ခြေနင်းခံ"ဟု မိန့်၏၊ ယခုအခါ ခြေသုတ်ခံထားရာ အရပ်မျိုးတည်း၊ ထိုခြေနင်းခံသည် ကျောင်းခန်းမဆောင်၏ တံခါးပေါက်ဝယ် ထားရသောကြောင့် "ဝိဟာရဒ္ဒါရေ ၊ပေ၊ အဓိဝစနံ"ဟု မိန့်သည်၊ "ဝိဟာရဒ္ဒါရေ"၏ ရှေးနား၌ "တဿ"ဟု ရှိသည်ကား ဝိုဟန်တူသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ကား "တဿ ကတပဒေသဿ-ထိုပြုအပ်သော အရပ်၏"ဟု ပေး၏။

ဥဘတော ၊ပေ၊ ပဒေသဿ။ ။ဥဘတော ၊ပေ၊ ပဒေသဿာတိ ယထာ ဗဟိ ဌိတာ ဥဇုကံ အန္တော နိသိန္နေ နှ ပဿန္တိ၊ ဧवं ဒ္ဒါရာဘိမုခံ ဝိဒဟနဝသေန (တံခါးပေါက်၏ ရှေးရှုအရပ်ကို ပိတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊) ဘိတ္တိ စ အညတော ဒ္ဒါရဿ (အတွင်းနံရံ၌ တံခါးပေါက်ကိုလည်းကောင်း၊) ယောဇေတွာ ကတဒ္ဒါနံ ဝဒတိ-ဝိမတိ၊ ဤစကားကိုထောက်၍ တံခါးပေါက်၏ ရှေးရှုတည့်တည့်အရပ်၌ ထောင်ထားအပ်သော အပြင်နံရံနှင့် အတွင်းနံရံ ၂-ခုကို "ဥဘတောကုဋ္ဌ"ဟု ဆိုသည်၊ ဤစကားအရ- "ထိုခွင့်ပြုချိန်၌ အဝင်တံခါးပေါက်ဝယ် တံခါးရွက်မရှိသေးသောကြောင့် ဤဥဘတောကုဋ္ဌကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်"ဟု မှတ်ပါ။

ဝါ-အပြင်နံရံရှိသော ကျောင်းဆောင်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။ [သမန္တာပရိယာဂါရောတိ သမန္တတော အာဝိဒ္ဓမုခံ-ဝိမတိ၊ အလယ်အခန်း၏ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်၌ ထုတ်ချင်းပေါက် လှည့်လည်၍ ရသော စမုခ်တည်း၊ အတွင်းဆောင်မ ကျောင်းကို လှည့်လည်၍ ရသောကြောင့် "ကျောင်းလည်"ဟု ခေါ်၏၊ ပါဠိတော်နိဿယ၌ကား "ကြောင်လည်"ဟု ပေး၏၊ "ပကုဋ္ဌ-ကျောင်းလည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြောင်လည်ကိုလည်းကောင်း"ဟု ပေးပါ။]

[သြသာရကန္တ-ကား၊ အနာဥိန္ဒကေ-အဦးအစမုခ် မရှိသော၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝံသ-ဝါးကို၊ ဒတ္တာ-ပေး၍၊ [ယခုအခါ၌ကား ဝါးအစား သစ်သားရိုက်ထားသည်။] တတော-ထိုဝါးတန်းမှ၊ ဒဏ္ဍကေ-ဝါးတံကို၊ (သစ်သားတုတ်တို့ကို) [သြသာရေတ္တာ-အောက်သို့ချ၍၊ ကတဆဒနပမုခံ-ပြုအပ်သော အမိုးရှိသော အဦးအစမုခ်တည်း၊ သံသရဏကိဋ္ဌကောနာမ-မည်သည်၊ စက္ကလယုတ္တော-စက်ဘီးနှင့်ယှဉ်သော၊ ကိဋ္ဌကော-ကဲလားတည်း။

[သြသာရကံ။ ။ဝံသံ ဒတ္တာတိ ပုရိသပွမာဏော ပါဒေနိခဏိတ္တာ (တစ်ရပ်တစ်သူ မြင့်သောအခြေတို့ကို တူးစိုက်၍) တေသံ ဥပရိ ပိဋ္ဌိဝံသသဒိသံ ပဿဝံသံ (နံရံ၌ ဝါးတန်းကို) ထပေတ္တာ [သြသာရေတ္တာ (အောက်သို့ နိမ့်လာအောင်ချ၍) ဧကံ ဒဏ္ဍကောဋိံ အတိဥစ္စာယ ဝိဟာရဘာတ္တိကောဋိယာ ဧကံ ကောဋိံ နီစေ ဝံသပိဋ္ဌိယံ ထပနဝသေန ဒဏ္ဍကေ ပသာရေတ္တာ-ဝိမတိ၊ ထိုအခန်းကို ယခုအခါ "စမြင်"ဟု ခေါ်၏၊ ရှေးက "ပျော့ခန်း"ဟု ပေးသည်။

သံသရဏကိဋ္ဌကော။ ။သံသရတီတိ သံသရဏော၊ သံသရဏောစ+သော+ကိဋ္ဌကော စာတိ သံသရဏကိဋ္ဌကော-ဝဲဘက် ယာဘက်သို့ ရွှေ့တတ်သော ကဲလား။ အောက်၌ ဘီးတပ်၍ ထားရကား ဖွင့်လိုသောအခါ ဝဲဘက်ဖြစ်စေ၊ ယာဘက်ဖြစ်စေ တွန်းလိုက်လျှင် ရွှေ့သွား၏။ ပိတ်လိုက်သောအခါ ဆွဲလိုက်လျှင်ပြန်၍ ရွှေ့လာ၏၊ ဤသို့ ဖွင့်၍ ပိတ်၍ လွယ်ကူဖို့ရန် အောက်၌ စက်ဘီးတင်ထားအပ်သော တံခါးတစ်မျိုးတည်း။ [စက္ကလယုတ္တော ကိဋ္ဌကောတိ ကဝါဋံဝိယ ဝိဝရဏထကနသုခတ္ထံ စက္ကလပန္နကိဋ္ဌက-ဖွဲ့တပ်အပ်သော စက်ဘီးရှိသော ကဲလား၊-ဝိမတိ။]

ပါဋိဓံတာ်။ ။ပါဠိတော်၌ ဤ"သံသရဏကိဋ္ဌက"နှင့် တွဲ၍ ဥဿုဠိနကိဋ္ဌကကိုလည်း ခွင့်ပြုတော်မူထား၏၊ ထို "ဥဿုဠိနကိဋ္ဌက"ဟူသည် အထက်ပိုင်း၌ လက်ယှက် ပတ္တာတွယ်ထား၍ ဖွင့်လိုသောအခါ အောက်ပိုင်းကို တုတ်ဖြင့်ထောက်၍ ထားရသည်၊ ရှေးက ဤတံခါးမျိုးကို "ကဲလား"ဟုခေါ်၏။ [ဥဿုဠိနကိဋ္ဌကံတိ ဒ္ဒရောဟိ ဥက္ခိပိတ္တာ ထပနကပဒရကိဋ္ဌကံ၊-သာရတ္ထ။]

ဝိမတိ။ ။ဝိမတိ၌ကား-အောက်၌ယောက်ထားရသောနည်းမှတစ်ပါး အထက်၌ ဆွဲထားရသော နည်းကိုလည်း ပြထား၏။ [ပါဠိယံ ဥဿုဠိနကိဋ္ဌကံတိ အာပဏာဒီသု အနတ္ထိကကာလေ (မဖွင့်လိုရာအခါ၌) ဥက္ခိပိတ္တာ, ဥပရိစ ပန္ဓိတ္တာ ပဏ္ဍာ သြတရဏာ ကိဋ္ဌကံ၊ ကပ္ပသီသေ ဟိဝါ ဥပတ္ထမ္ဘနီဟိ (အခွပြုလုပ်ထားအပ်သော ထောက်ခွကို့ဖြင့်) ဥက္ခိပိတ္တာ ပဏ္ဍာ သြတရဏာ ကိဋ္ဌကမ္ပိ။]

၃၀၁။ ပါနီယဘာဇနံတိ-ကား၊ ပိဝန္တာနံ-သောက်သူတို့၏၊ ပါနီယဒါနဘာဇနံ-သောက်ရေကို ပေးကြောင်း ခွက်ကို၊ (အနုဇာနာမိ၊) ဥဒ္ဒုက္ခေါ်စ-ရေမှုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ထာလကဋ-ခွက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါနီယသင်္ခဏ်သ-သောက်ရေခရုသင်းအား၊ အနုလောမံနိ-လျော်ကုန်၏။

၃၀၂။ အပေသိတိ-ကား၊ ဒီယဒါရူမှိ-အလှူးရှည်သော သစ်သားခွ၊ ခါဏုကေ-ဥတ်တို့ကို၊ ပဝေသေတွာ-သွင်း၍၊ (အဂေါက်ဖောက်ပြီးလျှင် သစ်သားဥတ်တို့ကို သွင်း၍၊) ဂဏ္ဌုကသာခါဟိ-ဆူးခက်တို့ဖြင့်၊ ဝိနန္ဓိတ္မာ-ဖွဲ့ကြက်၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ဒ္ဝါရထကနကံ-တံခါးပေါက်ကို ပိတ်ကြောင်းဖြစ်သော တံခါးကို၊ (ဆူးတံခါးကို၊ အနုဇာနာမိ၍ စပ်၊) [ပါဠိတော်၌ "အပေသိ"ဟု ရှိသောကြောင့် "အပေသိတိ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။] ပလိဃံတိ-ကား၊ ဂါမဒ္ဝါရေသု ဝိယ-ရွာတံခါးတို့၌ကဲ့သို့၊ စက္ကယုတ္တံ-စက်ဘီးနှင့်ယှဉ်သော၊ ဒ္ဝါရထကနကံ-တံခါးပေါက်ကို ပိတ်ကြောင်းဖြစ်သော တံခါးရွက်ကို၊ (အနုဇာနာမိ။)

၃၀၃။ အဿတရေဟိ-အဿတိရ်မြင်းတို့ဖြင့်၊ ယုတ္တာ-တယှဉ်ကုန်သော၊ ရထာ-ရထားတို့တည်း၊ အဿတရီရထာ-အဿတိရ်မြင်းတို့ဖြင့် တယှဉ်အပ်သော ရထားတို့၊ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာတိ-ကား၊ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာနိ-စွပ်အပ်သော

ပါဠိတော်မှ ယူဖွယ်။ ။ဧကဿ ၊ပေ၊ သောဌသိ ပဒဝိတိဟာရဿာတိ ပဒဝိတိဟာရတိ ဣတ္ထာတိ ပဒဝိတိဟာရော၊ သော (ခြေတစ်လှမ်းသည်) ဒ္ဝိတဝိလမ္ဗိတံ (လျင်မြန်မှုလေးနှေးမှုကို) အကတ္တာ သမဂမနေ ဒ္ဝိန္နံ ပါဒါနံ အန္တရေ မုဋ္ဌိရတနမတ္တံ၊ ကလံနဋ္ဌန္တိ သောဌသိတိ တံ ဧကံ ပဒဝိတိဟာရံ သောဌသဘာဝေ ကတ္တာ (တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် ပြု၍) တတော ဧကော ကောဋ္ဌာသော ပုန သောဌသဓာ, တတော ဧကော သောဌသဓာတိ ဧဝံ သောဌသဝါရေ သောဌသဓာ ဘိန္နသ ဧကော ကောဋ္ဌာသော သောဌသိ ကလာနာမ၊ တံ သောဌသိ ကလံ (ထိုတစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် ဆယ့်ခြောက်ပြန်စိတ်၍ တစ်စိတ်သောအဖို့ကို) ဧတာနိ စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ နု အဋ္ဌန္တိ။

ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ- သတံဟတ္ထိသဟဿာနိ သတံ အဿ သဟဿာနိ, သတံ ရထ သဟဿာနိ သတံ ကညာသဟဿာနိ၊ တာစ ခေါ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာ သကလ ဇမ္ဗုဒီပ ရာဇဓိတရောဝါတိ ဣမသ္မာ ဇေတ္တကာ လာဘာ ဝိဟာရံ ဂစ္ဆန္တသ တသ္မိံ သောဌသိကလာ သဒ္ဓါတော ပဒေသေ လယ်နသာဓနဝသေန (ကျော်လွှားခြင်းကို ပြီးစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်) ပဝတ္တာ စေတနာဝ ဥတ္တရိတရာတိ၊ ပဒံ ဝါ ဝိတိဟရတိ ဧတေနာတိ ပဒဝိတိဟာရော၊ တထာ ပဝတ္တာ ကုသလစေတနာ၊ တဿာ ဖလံ သောဌသဓာ ကတ္တာတိစ ဝဒန္တိ-သာရတ္ထ။

အဿတရီရထာ။ ။"အဿတရ-အဿတိရ်မြင်း"ဟူသည် မြင်းနှင့်တူသော "မြည်း" ဟု အဘိဓာန်နိဿယသစ်၌ မိန့်၏၊ စာအုပ်တို့၌ "အဿတရီဟိ"ဟု ဣတ္ထိလိင်တွေ့ရ၏၊ ယောဇနာ၌ "အဿတရယုတ္တာ+ရထာ အဿတရရထာ"ဟု ပါဠိ၌ရှိ၏၊ ထိုယောဇနာအလို

ပတ္တာမြားနားခ်ောင်းရှိကုန်သော၊ ("သတံ ကညာသဟသာနိ"၌ စပ်၊) [အာ+မုစ ဓာတ်, တပစ္စည်းဖြင့် ပတ္တကဲ့သို့ "အာမုတ္တ"ဟု ရှိပါစေ၊ "အာမုတ္တ"ဟု ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်။]

ပရိနိဗ္ဗုတောတိ-ကား၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန-ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းအားဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော-ငြိမ်းအေးပြီးသည်၊ [ဤအဖွင့်သည် ဋီကာ၌လည်း ပါ၏၊ ဋီကာမှ ယူထားဟန်တူသည်၊] သီတိဘူတောတိ-ကား၊ ကိလေသာတပါဘာဝေန-ကိလေသာအပူ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သီတိဘူတော-အေးမြသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ နိရုပဓိတိ-ကား၊ ကိလေသဥပဓိအဘာဝေန-ကိလေသာဥပဓိ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နိရုပဓိတိ-နိရုပဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ သဗ္ဗာ အာသတ္တိယော ဆေတ္တာတိ-ကား၊ ရူပါဒိသု-ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဝိသယေသုဝါ-အာရုံတို့၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဘဝေသုဝါ-အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတ္ထနာယော-တောင့်တတတ်သော တဏှာတို့ကို၊ ဆိန္နတ္တာ-ဖြတ်၍၊ [ဋီကာ၌ "အာသတ္တိယောတိ ရူပါဒိသု အာသိဉ္စနဋ္ဌေန အာသတ္တိယော တဏှာယော"ဟု ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာနှင့် အဋ္ဌကထာ၌ အမျိုးမျိုးဖြစ်နေဟန်တူသည်။] ဟဒယေဒရံတိ - ကား၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊ ကိလေသဒရထံ-ကိလေသာအပူကို၊ ဝိနေတ္တာ - ပယ်ဖျောက်၍၊ [သန္တိ်တိ ကိလေသဝူပသမံ၊ ပဗ္ဗယျာတိ အဂ္ဂမဂ္ဂေန ပတ္တာ-သာရတ္တာ။] ဝယကရဏ-အကုန်အကျကို ပြုကြောင်းဖြစ်သော အံရင်းအနှီးကို၊ ဝေယျာယိကန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

၃၀၇။ အာဒေယျဝါစောတိ-ကား၊ တသ-ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ ဝစန-စကားကို၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော၊ ဇနာ-လူတို့သည်၊ အာဒိယိတဗ္ဗ-ယူထိုက်၏ဟူ၍၊

"အဿတရရထာ"ဟု ရှေးပါဠိရှိဟန်တူသည်၊ "အဿတရီဟိ"နေရာ၌ "အဿတရေဟိ"ဟု ပုံလိုင်ရှိလျှင်လည်း ကောင်း၏၊ ယောဇနာ၌ "တတ္ထ အဿတရယုတ္တာတိ ဣမိနာ အဿတရီတိ ပဒဿ အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ် ဒသ္သေတိ"ဟု မိန့်သောကြောင့် "အဿတရော+ဇေတော် အတ္ထိတိ အဿတရီ၊ အဿတရီစ+တေ+ရထာစာတိ အဿတရီရထာ"ဟု ပါဠိတော်၌ ပြုပါ။

ဝေယာယိက်။ ။"သယ် အာယ် ဝယ် ဇညာ"ဟူသော တေသကုနဇာတ်၌ "အာယ-ဝင်လာသော အခွန်အတုတ်၊ ဝယ-အကုန်အကျ"ဟု အနက်ဖွင့်၏၊ "ဥဒယဝယ"၌ ဝယသဒ္ဒါလည်း အပျက်ကိုဟော၏၊ ထို့ကြောင့် ဝေယာယိက်၌ ဝယနောင် ဏိကပစ္စည်းသက်၊ ဝယကို လည်း "ဝိ+အယ-မဖြစ်ခြင်း, ကုန်ခန်းခြင်း, ပျက်ခြင်း"ဟု အနက်မှတ်ပါ၊ မာယူန မာဂမောဌာနေ သုတ်ဖြင့် ဝိ၌ ဝုဒ္ဓိအပြုကို တားမြစ်၍ ဧဝုဒ္ဓိလာ, ဝိ၏ ဣကို ယပြု, အကိုလည်း ဒီဃပြု၍ "ဝေယာယိက်"ဟု ပြီးရသည်၊ "ဝေယျာ"ဟု ယဒ္ဒေဘော်နှင့် ရှိ၏၊ ရုပ်ပြီးမကောင်း၊ [ဝယမေဝ ဝေယာယိကန္တိ အာဟ-ဝေယာယိကန္တိ ဝယကရဏံ ဝုစ္စတိ၊- ဤအလို သွတ္ထအနက်၌ ဏိက ပစ္စည်းသက်၊ ဝယ်အရကိုလည်း အကုန်အကျတွင်မက, ကုန်ကျခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော စရိတ်ကိုပါ ဖလူပစာရအားဖြင့် ယူပါ၊ ဝိမတိ၌ "ဝယကရဏန္တိ ဒေယျဓမ္မမူလံ (လျှဖွယ်၏

သောတဗ္ဗံ-နားထောင်ထိုက်၏ဟူ၍၊ ဝါ-လိုက်နာထိုက်၏ဟူ၍၊ မည်နည်း-မှတ်ထင်ကြကုန်၏၊ ဣတိ အတ္ထော-အနက်၊ [အာဒါတဗ္ဗာတိ အာဒေယျာ၊ ဣကို ဓာတွန်နှင့် တကွ ဧယျပြု၊ အာဒေယျာ+ဝါစာ+ဧတသာတိ အာဒေယျာဝါစော၊] အာရာမေ အကံသူတိ-ကား၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ သဓနာ-ဥစ္စာရှိကုန်၏၊ တေ-ထိုဥစ္စာရှိသူတို့သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ဓနေန-ဖြင့်၊ အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ၊ ယေ-တို့သည်၊ မန္ဒဓနာစေဝ-နည်းသော ဥစ္စာရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဓနာစ-ဥစ္စာမရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောန္တိ) တေသံ-ထိုမန္ဒဓနဖြစ်သူ, အဓနဖြစ်သူတို့အား၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ အဒါသိ-ပေးပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ သော-ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်၊ သတသဟဿကဟာပဏော-တစ်သိန်းသော အသပြာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ (အချို့စာအုပ်၌ "သတသဟဿကဟာပဏံ"ဟု ဧကဝုစ်ရှိ၏။) သတသဟဿဃရနက်-တစ်သိန်းထိုက်သော၊ ဘဏ္ဍာဂ္ဂ-ဘဏ္ဍာဂိုလည်းကောင်း၊ ဒတ္တာ-၍၊ ပဌမတ္ထာလိသ ယောဇနိကေ-၄၅ ယူဇနာရှိသော၊ အဒ္ဓါနေ-ရှည်သောခရီး၌၊ ယောဇနေယောဇနေ-တစ်ယူဇနာ, တစ်ယူဇနာ၌၊ ဝိဟာရပတိဋ္ဌာနံ-ကျောင်းတည်မူကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ သာဝတ္ထိ-သို့၊ အဂမာသိ-ပြီ။

ကောဋိသန္ထရံ သန္ထရာပေသိတိ-ကား၊ ကဟာပဏကောဋိယာ-အသပြာတစ်ကျပ်၏ အစွန်ဖြင့်၊ ကဟာပဏကောဋိ-အသပြာတစ်ကျပ်၏အစွန်ကို၊ ပဌိပါဒေတွာ-ရှေးရှုရောက်စေ၍၊ ဝါ-ထိစေ၍၊ သန္ထရိ-ခင်းပြီ၊ [ယောဇနာ၌ "ပဌိပါတေတွာ"ဟု မူကွဲရှိ၏။] တတ္ထ-ထိုအာရာမ်၌၊ ယေ ရုက္ခာဝါ-အကြင်သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ (ယာ) ပေါက္ခရဏီယောဝါ-အကြင်ရေကန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ) တေသံ-ထိုသစ်ပင် ရေကန်တို့၏၊ [ပေါက္ခရဏီယောကို ငဲ့၍ "တာသံ"ဟုရှိလျှင် ကောင်း၏။ ယောဇနာ၌ကား "တေသန္တိ တာသံ ရုက္ခပေါက္ခရဏီနံ"ဟု လိင်္ဂဝိပလ္လာသအဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်သည်။] ပရိက္ခေပပွမာဏံ-အဝန်းအဝိုင်း ပမာဏကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ အညမညံ-တစ်ပါးသော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ သန္ဌရိတွာ-ခင်း၍၊ အဒါသိ-ပေးပြီ၊ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ ဝါ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ အယ-ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ အဌာရသကောဋိတ်-တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေရှိသော၊ နိဓာန-မြှုပ်နှံထားအပ်သော ဥစ္စာသည်၊ ပရိက္ခယံ-ကုန်ခြင်းသို့၊ အဂမာသိ-ရောက်ပြီ။

ကုမာရကဿ ဧတဒဟောသိတိ-ကား၊ ဂဟပတိနော-သူကြွယ်၏၊ ("မုခဿ" ၌စပ်၊) ဝါ-သူကြွယ်သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဗဟုနော-များစွာသော ဥစ္စာကို၊ စဇန္တသာပိ-

---

အရင်းခံဖြစ်သော၊) နဝကမ္မ-အသစ်အသစ် ပြုဖွယ်ကို"ဟု ဖွင့်၏၊ ထိုအလို လျှုဖွယ်ဆွမ်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ဆန်, ဆီ စသည်နှင့်တကွ အလုပ်တာဝန်ကို "ဝယကရဏ"ဆိုလိုဟန်တူသည်။]

စွန့်ရပါသော်လည်း၊ ဝါ-စွန့်ရသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂဟပတိနော-၏၊ မုခသ-မျက်နှာ၏၊ ဝိပွသနာကာရံ-အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒိဿွာ-မြင်ရ၍၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ [ဤမျှလောက်များပြားသော ဥစ္စာကို စွန့်ရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မျက်နှာသည် ပျက်နေစရာကောင်း၏၊ သို့ပါလျက် မျက်နှာမပျက်ဘဲ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သောအခြင်းအရာကို မြင်ရ၍ "နံ ခေါ ဣဒံ သြရကံ ဘဝိဿတိ"စသော အကြံဖြစ်သည်၊] ကောဋ္ဌကံ မာပေသိတိ-ကား၊ သတ္တဘူမိကံ-ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော၊ ဒွါရကောဋ္ဌကပါသာဒံ-တံခါးမုခ်ပြာသာဒ်ကို၊ မာပေသိ-ဖန်ဆင်းပြီ၊ အထခေါ ၊ပေ၊ ကာရာပေသိတိ-ကား၊ အပရာဟိပိ-အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဌာရသဟိကောဋ္ဌိဟိ-တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေတို့ဖြင့်၊ ဧတေ ဝိဟာရာဒယော-ဤကျောင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ အဌကရီသပွမာဏာယ-ရှစ်ကရီသ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘူမိယာ-မြေ၌၊ ကာရာပေသိ-ပြုစေပြီ။

ဟိ-ချဲ့၊ ဝိပသိသ-ဝိပသီမည်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပုနဗ္ဘသုမိတ္တော-ပုနဗ္ဘသုမိတ္တမည်သော၊ ဂဟပတိ-သူကြွယ်သည်၊ ယောဇနပွမာဏံ-တစ်ယူဇနာ ပမာဏရှိသော၊ ဘူမိံ-မြေကို၊ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကသန္ထရေန-ရွှေအုတ်ချပ်ချင်း ထိအောင်ခင်းသဖြင့်၊ ကိဏိတ္တာ-ဝယ်၍၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ကာရာပေသိ-ပြီ၊ သိခိဿ-သိခီမည်တော်မူသော၊ (ဘဂဝတော) ပန-မြတ်စွာဘုရား၏ကား၊ သိရီဝဏှော-သိရီဝဏှုမည်သော၊ (ဂဟပတိ-သည်၊) တိဂါဝုတပွမာဏံ-သုံးဂါဝုတ် ပမာဏရှိသော၊ (ဘူမိံ-ကို၊) သုဝဏ္ဏဘူယဋ္ဌိသန္ထရေန-ရွှေတာဝါးချင်း, ထိအောင်ခင်းသဖြင့်၊ [ရှေးနိဿယဟု "ရွှေတောင်ဝှေးခင်းသဖြင့်"ဟု ပေး၏၊] (ကိဏိတ္တာ ဝိဟာရံ ကာရာပေသိ)၊ ဝေဿဘူဿ-ဝေဿဘူမည်တော်မူသော၊ (ဘဂဝတော၊) သောတ္ထိဝေါ-သောတ္ထိမည်သော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ အဗုယောဇနပွမာဏံ-ယူဇနာဝက် ပမာဏရှိသော၊ (ဘူမိံ-ကို၊) သုဝဏ္ဏဖာလသန္ထရေန-ရွှေထယ်သွားချင်း, ထိအောင်ခင်းသဖြင့်၊ (ကိဏိတ္တာ-ဝယ်၍၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းတိုက်ကို၊ ကာရာပေသိ-ပြုစေပြီ။)

အဌကရီသပွမာဏာယ။ ။"ကရီသံ စတုရမ္ဗဏံ (အဘိဓာန် ၁၀၇)"နှင့်အညီ ၄-အမွှာ မျိုးကြွလောက်ရာအရပ်သည် တစ်ကရီသတည်း၊ "ဧကာဒသဒေါဏာတု အမ္ဗဏံ" ဟူသော အဘိဓာန် (၄၈၄)နှင့်အညီ တစ်ဆယ့်တစ်စိတ်သည် တစ်တမွှာဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ၄-အမွှာ မျိုးကြွလောက်ရာအရပ်ဟူသည် တစ်ဆယ့်တစ်တင်း မျိုးကြွလောက်ရာအရပ်တည်း၊ ထိုဧကတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးသည် ထိုကရီသပေါင်း ရှစ်ကရီသကျယ်ဝန်း၏၊ ယောဇနာ၌ "အဌကရီသပွမာဏာ ဘူမိ ဥသဘေန ဒသ ဥသဘပွမာဏာ ယဋ္ဌိယာ ဒွိသတယဋ္ဌိပွမာဏာ ဟောတိ"ဟု ဆို၏၊ ၇-တောင်လျှင် တစ်တာ, တာနှစ်ဆယ်လျှင် တစ်ဥသဘဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဒသဥသဘပွမာဏာကို "တာ ၂၀၀"ဟု ဆိုသည်။

ပန-အဖို့တစ်ပါးကား၊ [ဤကမ္ဘာ၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားရှင်များအတွက် ပြလို၍ "ပန"ဟု မိန့်သည်။] ကကုသန္ဓသ-ကကုသန်မည်တော်မူသော၊ (ဘဂဝတော)၊ အစ္စုတော-အစ္စုတမည်သော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ ဂါဝုတပွမာဏံ-တစ်ဂါဝုတ်ပမာဏ ရှိသော၊ (ဘူမိ)၊ သုဝဏ္ဏဟတ္ထိပဒသန္ဌရေန-ရွှေဆင်ခြေချင်း, ထိအောင်ခင်းသဖြင့်၊ (ကိဏိတွာ ဝိဟာရံ ကာရာပေသိ)၊ ကောဏာဂမနသ-ကောဏာဂုမ်မည်တော်မူ သော၊ (ဘဂဝတော)၊ ဥဒ္ဂေါ-ဥဒ္ဂမည်သော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ အမ္ဘုဂါဝုတပမာဏံ-တစ်ဂါဝုတ်ဝက်ပမာဏရှိသော၊ (ဘူမိ)၊ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကာသန္ဌရေန-ရွှေအုတ်ချပ်ချင်း, ထိအောင်ခင်းသဖြင့်၊ (ကိဏိတွာ, ဝိဟာရံ-ကို၊ ကာရာပေသိ)၊ ကဿပသ-ကဿပ မည်တော်မူသော၊ (ဘဂဝတော)၊ သုမင်္ဂလော-သုမင်္ဂလမည်သော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ ဝီသတိ ဥသဘပွမာဏံ-ဥသဘနှစ်ဆယ် ပမာဏရှိသော၊ (ဘူမိ)၊ သုဝဏ္ဏကဒ္ဒပ သန္ထရေန-ရွှေလိပ်ရုပ်ချင်း, ထိအောင်ခင်းသဖြင့်၊ (ကိဏိတွာ ဝိဟာရံ ကာရာပေသိ)၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝတော-၏၊ သုဒဿော-သုဒဿမည်သော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ အဋ္ဌကရီသပွမာဏံ-ရှစ်ကရီသပမာဏရှိသော၊ ဘူမိ-ကို၊ ကဟာပဏသန္ထရေန-အသပြာငွေချင်း, ထိအောင်ခင်းသဖြင့်၊ ကိဏိတွာ-၍၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ကာရာပေသိ-ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်အားဖြင့်၊ သမ္ဘတ္တိယော-ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ပရိဟာ ယန္တိ-ယုတ်လျော့ကုန်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗသမ္ဘတ္တိသု-တို့၌၊ ဝိရဇ္ဈိတုံ-မတပ်မက် ခြင်းငှာ၊ အလမေဝ-သင့်လျော်တော့သည်သာ၊ ဝိမုစ္စိတုံ-လွတ်ခြင်းငှာ၊ အလံဧဝ-သင့်လျော်တော့သည်သာ၊ ဣတိ-ဤကား အနုသာသနီတည်း။

၃၀၈။ ခဏ္ဍံတိ-ကား၊ ဘိန္နောကာသံ-ပျက်သော့အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖုလ္လံ တိ-ကား၊ ဖလိတောကာသံ-ကွဲသောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ (အုတ်နံရံစသည်၌ ကွဲသောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊) [ပဋိသန္ဓေရှိသတိဟူသော ကြိယာပုဒ်၌ စပ်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် "ဘိန္နောကာသံ ဖလိတောကာသံ"ဟု ရှိပါစေ။] ပဋိသန္ဓေရှိသတိ တိ-ကား၊ ပါကတိကံ-ပင်ကိုယ်သဘောရှိအောင်၊ ကရိသတိ-ပြုလတ္တံ၊ ပန-ဆက်၊ လဒ္ဓနဝကမ္မေန-ရအပ်သော နဝကမ္မရှိသော၊ (နဝကမ္မတာဝန်ပေးခြင်းကို ခံရသော၊) ဘိက္ခုနော-သည်၊ ဝါသိဖရသု နိဒါဒနာဒီနိ-ဒါး, ပုဆိန်, ဆောက် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်း၊ နဂ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရမည်မဟုတ်၊ ကတာကတံ-

---

ပရိဟာယန္တိ။ ။ဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ တစ်ယူဇနာရှိသော ကျောင်း တော်ရာ မြေကို ရွှေအုတ်ချပ်အပြည့်ခင်းရ၍ ဝယ်ခဲ့၏။ ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်း လျော့ခဲ့ရာ ငါတို့ ဘုရား လက်ထက်တော်၌ ကျောင်းတော်ရာမြေကို ရှစ်ကရီသမျှသာ ကျယ်ပါလျက် ရွှေဖြင့်မဝယ်နိုင်ဘဲ ငွေဖြင့်အပြည့်ခင်းရ၍ ဝယ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် သမ္ဘတ္တိများ ဆုတ်ယုတ်လာ ခဲ့ကြသည်-ဟူလို။

ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးကို၊ ဇာနိတဗ္ဗ-သိရာ၏။ [ပါဠိတော်၌ "ဒဒေယျာတိ နဝကမ္မံ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝိဟာရေ ဣဿရိယံ ဒဒေယျာတိ အတ္ထော၊ ဒိန္နောတိ နဝကမ္မံ ကာတုံ ဝိဟာရော ဒိန္နော၊ ဝိဟာရေ နဝကမ္မံ ဒိန္နံတိ ဝါ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

၃၁၀။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော ဂန္ဓာတိ-ကား၊ ထေရော-အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်၊ ဂိလာနေ-ဂိလာနရဟန်းတို့ကို၊ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂန္တော-စောင့်ရှောက်ပြုစုတော်မူလျက်လည်းကောင်း၊ ဇိဏ္ဏေ-အိုမင်းကုန်သော၊ ဝုဍ္ဎေ-ကြီးရင့်သော ရဟန်းတို့ကို၊ သင်္ကန္တော-ချီးမြှင့်ထောက်ပင့်တော်မူလျက်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပစ္ဆတော-အလုံးစုံ သော ရဟန်းတို့၏နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆတိ ကိရ-ကြွလာတော်မူသတတ်၊ ဣဒံ-ဤသို့ကြွတော်မူခြင်းသည်၊ အသ-ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏၊ စာရိတ္တံ-ကျင့်ဝတ်တည်း၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော ဂန္ဓာတိ-ဟူ၍၊ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ အဂ္ဂါသနံတိ-ကား၊ ထေရာသနံ-ထေရ်ကြီး၏နေရာကို၊ အဂ္ဂေါဒကံတိ-ကား၊ ဒက္ခိဏောဒကံ-မြတ်သောရေကို၊ [ဒက္ခိဏောဒကံတိ အဂ္ဂတော ဥပနိယမာနံ ဒက္ခိဏောဒကံ-အဦးအဖျားမှ ဆောင်ယူအပ်သော ဒက္ခိဏောဒကကို၊-သာရတ္ထ။] အဂ္ဂပိဏ္ဍံတိ-ကား၊ သံဃတ္ထေရပိဏ္ဍံ-သံဃာ့ထေရ်၏ ရထိုက်သောဆွမ်းကို၊ ("အရဟတိ-ထိုက်သနည်း"၌ စပ်၊) အန္တရာ သတ္ထိနံ ကရိတ္တာတိ-ကား၊ စတုန္နံ-လေးဘက်ကုန်သော၊ ပါဒါနံ-ခြေတို့၏၊ အန္တရေ-အကြား၌၊ ကရိတ္တာ-ပြု၍၊ ဝါ-ထား၍၊ ("အတိက္ကမာမိ-ကျော်သွား၏"၌ စပ်။)

၃၁၅။ ပတိဋ္ဌာပေသိတိ-ကား၊ အဋ္ဌာရသကောဋိပရိစ္စာဝံ-တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသော ဥစ္စာကိုစွန့်ကြဲခြင်းကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ-တည်စေပြီ၊ ဒေဝ-ဤသို့လျှင်၊ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတုပဏ္ဏာသကောဋိယော-၅၄ ကုဋေတို့ကို၊ [မြေဝယ်ရာ၌ ၁၈ ကုဋေ၊ ကျောင်းဆောက်ရာ၌ ၁၈ ကုဋေ၊ ကျောင်းရေစက်ချရာ၌ ၁၈-ကုဋေအားဖြင့် ၅၄-ကုဋေတို့ကို၊] ပရိစ္စဇိ-စွန့်ကြပြီ။

ဝိဟာရာနုဘာနနကထာအဖွင့် ပြီး၏။

အာသနပွဋိမာဟာနာဒိကထာ

၃၁၆။ ဝိပ္ပကတဘောဇနောတိ-ကား၊ အန္တရဃရေဝါ-ရှာတွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရေ ဝါ-ကျောင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ အရညေ ဝါ-တောင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော အရပ်၌၊ ဘုဥ္ဇမာနော-

---

ဝိပ္ပကတဘောဇနော။ ။"ဝိပ္ပကတဘောဇန"ဟူသည်အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီးသော စားခြင်း မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်(စား၍မပြီးသေးသောပုဂ္ဂိုလ်) တည်း၊ ထို့ကြောင့်"ဘုဥ္ဇမာနော-စားဆဲ"ဟုဖွင့်သည်၊ စားဆဲပင်ဖြစ်သော်လည်း စားခြင်းကိစ္စ အပြီးသတ်လိုက်လျှင် ထစေနိုင်သောကြောင့် "အနိဋ္ဌိတေ ဘောဇနေ" ဟု ဆိုသည်၊ ယောဇနာ၌ကား "ဝိပ္ပကတဘောဇန

စားဆဲဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဘောဇနေ-စားခြင်းကိစ္စသည်၊ အနိဋ္ဌတေ-မပြီးသေးမီ၊ နံ ဝုဋ္ဌာပေတာ-ဟော-မထစေထိုက်၊ အန္တရယရေ-၌၊ ပစ္စာ-နောက်မှ၊ အာဂတေန-လာသောရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု-ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာ-ခံယူ၍၊ (ပင့်ဖိတ်ထားသော အိမ်မှ ခံယူ၍) ဂန္တွာ-သွားရာ၏။ (နေရာမရှိလျှင် စားဆဲပုဂ္ဂိုလ်ကို အထမခိုင်းပါနှင့်-ဟူလို၊) မနုဿာ ဝါ-လူတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခူ ဝါ-ရဟန်းတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပဝိသထ-ဝင်ခဲ့ပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) မယိ-ငါသည်၊ (ကြီးရင့်သော ငါသည်၊) ပဝိသန္တော-ဝင်လတ်သော်၊ ဘိက္ခူ-ရဟန်းတို့သည်၊ (ငယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊) ဥဋ္ဌဟိဿန္တိ-နေရာမှ ထကြရကုန်လတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဧထ-ကြွပါကုန်၊ အာသနံ-နေရာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေန ပန-လျှောက်အပ်သော ရဟန်းသည်ကား၊ ပဝိသိတဗ္ဗံ-ဝင်ရာ၏။

ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ (မနုဿဖြစ်စေ, ဘိက္ခုဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊) ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခွန်းသော စကားကို၊ သစေ နံ ဝဒတိ-အကယ်၍ မလျှောက်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အာသနသာလံ-ဆွမ်းစားဇရပ်သို့၊ ဂန္တွာ-သွား၍၊ အတိသမီပံ-အလွန်နီးသော အရပ်သို့၊ အဂန္တွာ-မသွားမူ၍၊ သဘာဂဋ္ဌာနေ-သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏နေရာ၌၊ ဌာတဗ္ဗံ-ရပ်ရာ၏။ ဩကာသေ-အခွင့်ကို၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ ပဝိသထ-ဝင်ခဲ့ပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေန ပန-လျှောက်အပ်သော ရဟန်းသည်ကား၊ ပဝိသိတဗ္ဗံ-ဝင်ရာ၏။ ပန-ဆက်၊ ယံ အာသနံ-အကြင် နေရာသည်၊ တသ်-ထိုရဟန်း၏ အထံသို့ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏။ တတ္ထ-ထိုနေရာ၌၊ အဘုဉ္ဇန္တော-စားနေသူမဟုတ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ နိသိဒန္တော-ထိုင်နေ့သည်၊

သဒ္ဓါသည် အနိဋ္ဌတသဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်"ဟု ဆို၏။ [ပကာရီယိတ္ထ ပကာရိယိသတော၀ါ ပကတံ၊ နံ ပကတံ ဝိပ္ပကတံတိ ဝိဂ္ဂဟော ကာတဗ္ဗော၊ အတ္ထတော ပန ကိရိယမာနော အနိဋ္ဌတောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-ယောဇနာ၊ ဤဝိပ္ပကတပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ နိဒါန်းအဖွင့်၌ လည်း ပြခဲ့ပြီ။]

အာသနသာလံ ၊ပေ၊ ပဝိသိတဗ္ဗံ။ ။ဆွမ်းစားပင့်ထားသောအရပ်၌ ရဟန်းများ စားနေကြ၍ မိမိနေရာမရှိလျှင် အများစားရိုးဖြစ်သော အာသနသာလာသို့ သွားပါ၊ ထိုသို့ သွားသော်လည်း ရဟန်းများအနီးသို့ရောက်အောင် မသွားပါနှင့်၊ အနီးသို့ရောက်အောင် သွားလျှင် ထိုအာသနသာလာ၌ရှိနေသော ရဟန်းငယ်တို့ ထ၍ပေးရမည်ဖြစ်သောကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် သဘောတူသော ရဟန်းတို့ မြင်လောက်ရာ အရပ်၌ ရပ်နေပါ။ မိမိက ဝင်ခွင့်တောင်းသောအခါ "ဝင်ခဲ့ပါ"ဟု လျှောက်လျှင် ဝင်နိုင်ပါသည်။ [အတိသမီပံ အဂန္တွာတိ ဘိက္ခုနှင့် အာသန္နတရဲ့ ဌာနံ အဂန္တွာ-သာရတ္တ။]

သ-စေ ဟောတိ-အဂယ်၍ဖြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) တံ-ထိုရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဒါပေတုံ-ထစေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယာဝုဒဇ္ဇကာဒီသု-ယာဝုဒဲဖွယ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးကို၊ ပိဝိတ္တွာ-ဝါ-သောက်၍သော်လည်းကောင်း၊ ခါဒိတ္တာ ဝါ-ခဲ၍သော်လည်းကောင်း၊ (နိသိန္နဋ္ဌ စပ်) ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ အညော-အခြားသော ရဟန်းသည်၊ အာဂစ္ဆတိ-လာ၏၊ တာဝ-ထိုမျှလောက်၊ (အခြားရဟန်း လာသည့်တိုင်အောင်၊) နိသိန္နော-ထိုင်နေသော၊ (မိမိရသင့်ရာနေရာ၌ ထိုင်နေသော၊) ရိတ္တာဟတ္ထမ္ပိ-အချည်းနှီးသော လက်ရှိသော ရဟန်းကိုလည်း၊ ဥဒ္ဒါပေတုံ-ငှာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ (ကသ္မာ နဝဋ္ဋတိ၊) ဟိ (ယသ္မာ)-အကြင့်ကြောင့်၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ (ယံကိဉ္စိ ပိဝိတ္တာ ဝါ ခါဒိတ္တာ ဝါ နိသိန္နရဟန်းသည်၊) ဝိပ္ပကတဘောဇနောယေဝ-စား၍ မပြီးသေးသော ဘောဇဉ်ရှိသူသည်သာ၊ ဟောတိ-၏၊ (တသ္မာ နဝဋ္ဋတိ၊) [ရှေးနိဿယ၌ "ဥဒ္ဒါပေတုံ ဝဋ္ဋတိ"ဟု ရှိ၏၊ "ဝိပ္ပကတဘောဇနောယေဝ ဟိ သော"ဟူသော နောက်ဝါကျကို ထောက်လျှင် "နဝဋ္ဋတိ" ရှိမှ ကောင်းသည်၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကလည်း ဝိပ္ပကတဘောဇနရဟန်းကို မထစေဖို့ရန် ပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်တည်း။]

သစေ ဥဒ္ဒါပေတိတိ-ကား၊ အာပတ္တိ-ကို၊ အတိက္ကမိတ္တာပိ-ကျော်လွန်၍လည်း၊ သစေ ဥဒ္ဒါပေတိယေဝ-အဂယ်၍ ထစေသည်သာလျှင် ဖြစ်အုံ့၊ ["နဘိက္ခဝေ ဝိပ္ပကတဘောဇနော ဘိက္ခု ဥဒ္ဒါပေတဗ္ဗော၊ ယော ဥဒ္ဒါပေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ" ဟူသော အာပတ်ကို ကျူးလွန်၍ ထစေသည်သာလျှင် ဖြစ်အုံ့-ဟူလို။] ပဝါရိတောစ ဟောတိတိ-ကား၊ ယံ-အကြင်ရဟန်းကို၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဥဒ္ဒါပေသိ-ထစေပြီ၊ အယဉ္စ ဘိက္ခု-ဤထစေအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ပဝါရိတောစ-ပဝါရိတ်သင့်နေသည်လည်း၊ (သစေ) ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) တေန-ထိုပဝါရိတ်သင့်နေသော ရဟန်းသည်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော-လျှောက်ထိုက်၏၊ (ကိုး) ဂစ္ဆ-သွားပါချေ၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ အာဟရာဟိ-ဆောင်ယူခဲ့ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဝတ္ထုဗ္ဗော-၏၊) ဟိ-မှန်၊ ဝုမ္ဘတရံ-သီတင်းကြီးသော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ အာဏာပေတုံ-စေခိုင်းခြင်းငှာ၊ ဣဒ မေဝ ဧကံ ဌာနံ-ဤ ၁ ဌာနသည်သာ၊ (ဟောတိ-ရှိ၏၊) ဣတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏၊

ပဝါရိတောစ ဟောတိ။ ။ပဝါရိတ်သင့်နေသော ရဟန်းသည် နေမြဲတိုင်းနေရာ၌ မဝမချင်း ဆက်၍ စားနိုင်၏၊ ယခုသော်ကား မိမိထက် သီတင်းကြီးသော ရဟန်းက အထခိုင်း၍ နေလေပြီ၊ နေရာမှ ထပြီးသည့်နောက်၌ကား ပါးစပ်ထည့်၌ ရှိနေသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုမျှ မျိုမချကောင်းတော့ချေ၊ ထို့ကြောင့် စားခြင်းကိစ္စ အပြီးသတ်ဖို့ရန် ရေသောက်ရမည်ဖြစ်၍ သို့မဟုတ် လုတ်ကျင်းရမည်ဖြစ်၍ "ဥဒကံ အာဟရာဟိ"ဟု မိမိထက် သီတင်းကြီးသော (မိမိကို ထဖို့ရန် ခိုင်းနေသော) ရဟန်းကိုပင် ခိုင်းခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ ကိုယ်ထက်ကြီးသူကို ခိုင်းကောင်းသော ဌာနကား ဤတစ်ဌာနသာ ရှိ၏။

သော-ထိုသီတင်းကြီးရဟန်းသည်၊ ဥဒကမ္ပိ-ရေကိုသော်မှလည်း၊ သစေ နာ အာဟရတိ-အကယ်၍ မဆောင်ယူအံ့၊ (ဆောင်ယူ၍ မပေးအံ့၊) တတော-ထိုသို့မဆောင်ယူခြင်းကြောင့်၊ ယဉ္စ-အကြင်အမှုကိုလည်း၊ နဝကတရေန-သီတင်းငယ်ရဟန်းသည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ တံ-ထိုအမှုကို၊ ဒသေန္တော-ပြတော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) သာဓုကံ သိတ္ထာနီတိ အာဒိ-သာဓုကံ သိတ္ထာနီအစရှိသော စကားကို၊ အာဟ-မူပြီ။

ဂိလာနဿ ပတိရူပ် သေယျန္တိ ဇတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကာသဘဂန္ဓရာတိသာရာဒီဟိ-ချောင်းဆိုးနာ, ဘဂန္ဓိရ်နာ, ဝမ်းသွေးသွန်သော ရောဂါ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဂိလာနော-မကျန်းမာသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ခေဠ မဟလ္လကဝစ္စကပါလာဒီနိ-ထွေးခံ, ကျင်ကြီးခွက် အစရှိသည်တို့ကို၊ ထပေတဗ္ဗာနိ-ထားထိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ [ချောင်းဆိုးသောကြောင့် ထွေးခံထားထိုက်၏၊ ဘဂန္ဓိရ်နာ, ဝမ်းသွေးသွန်ရောဂါတို့ကြောင့် ကျင်ကြီးခွက် ထားထိုက်၏။] ကုဋ္ဌိဝါ-နူနာရှိသည်သော်လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့၊ သေနာသနံ-ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ဒူသေတိ-ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဧဝရူပဿ-ဤသို့သဘောရှိသော ဂိလာနအား၊ (သေနာသနကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ကာသဂိလာန စသူအား) ဟေဋ္ဌာ ၊ပေ၊ သာလာဒီသု-ပြာသာဒ်၏ အောက်ထပ်, သစ်ရွက်မိုးကျောင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ သေနာသနံ-ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏။ ယသ္မိံ-အကြင်ဂိလာနသည်၊ ဝသန္တေ-နေလတ်သော်၊ သေနာသနံ-သည်၊ နာ ဒူသတိ-မဖျက်စီး၊ တသ-ထိုဂိလာနအား၊ ဝရသေယျာပိ-မြတ်သော အိပ်ရာနေရာကိုလည်း၊ ဒါတဗ္ဗာဝ-ပေးထိုက်သည်သာ။

ယောပိ-အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ သိနေဟ ၊ပေ၊ ကမ္မာဒီသု-ဆီကို သောက်ခြင်း, ဝမ်းလျှောဆေး စားခြင်း, နှာနှပ်မှု အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ဘေသဇ္ဇ-ဆေးကို၊ ကရောတိ-ပြု၏။ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဂိလာနောယေဝ-ဂိလာနပင်တည်း၊ တသာပိ-ထိုဂိလာနအားလည်း၊ သလ္လက္ခေတ္တာ-မှတ်သား၍၊ ပတိရူပ်-သင့်လျော်သော၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏။ ("သူ့ရောဂါနှင့် သင့်တော်သော နေရာကို မှတ်သား၍ ပေးပါ"-ဟူလို၊) လေသကပ္ပေနာတိ-ကား၊ အပ္ပကေန-အနည်းငယ်သော၊ သီသာဘာဓိ

လေသကပ္ပေန။ ။လိသတိ သိလိသတိတိ လေသော-အခြားအနာမျိုးဌ ငြိကပ်တတ်သောကြောင့် လေသမည်၏၊ အနည်းငယ်ဟူသော အနက်ပင်တည်း၊ မကျန်းမာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိနေမြဲဖြစ်သော သံယိကနေရာကို အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့ မနေရအောင် တားမြစ်နိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုအနည်းငယ်သော အနာသည် "ကပ္ပတိ+ဧတေနာတိ ကပ္ပေါ" အရ အပ်စပ်ကြောင်းတည်း၊ လေသောယေဝ+ကပ္ပေါ လေသကပ္ပေါ"ဟု ပြု၊ အပ်စပ်ကြောင်းဖြစ်သော အနည်းငယ်သော ရောဂါ။

မတ္တေန-ခေါင်းခဲခြင်း အစရှိသော ရောဂါမျှဖြင့်၊ ("ပဋ္ဌိဘာဟန္တိ"၌ စပ်၊) ဘိက္ခု၊ ဂဏေတ္တောတိ-ကား၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဧတ္တကာနာမ-ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည် မည်၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ပရိစ္ဆေဒ-အပိုင်းအခြားကို၊ ဥ တွာ-သိပြီး၍၊ ("သေယျာ ဂဏ္ဍောတုံ"၌ စပ်။)

ယောဇနာ။ ။ယောဇနာ၌ကား "ကပ္ပသဒ္ဒါ၏ လေသအနက်ကို ဟောသောကြောင့် လေသနှင့် ကပ္ပကို အနက်တူ"ဟု ဖွင့်လေသည်၊ ထိုသို့အနက်တူလျှင် ပဒဋ္ဌာနံကဲ့သို့ "အလွန်နည်းသော"ဟု အတိသယအနက်ကို ဟောရပေလိမ့်မည်၊ မိမိကား အနက်တူဟု မယူဆပါ၊ "အရကောက် အဓိပ္ပာယ်သာ တူသည်"ဟု ယူဆပါသည်၊ ထို့ကြောင့် "လေသကပ္ပေန-အပ်စပ်ကြောင်းဖြစ်သော အနည်းငယ်သော ခေါင်းခဲနာ စသည်ဖြင့်"ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။

အာသနပ္ပဋိဗာဟနာဒိကထာအပွင့် ပြီး၏။

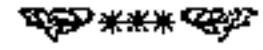

သေနာသနဂ္ဂါဟကထာ

၃၁၈။ မဠ္ဍာနာနိ-ညောင်စောင်း၏ တည်ရာ အရပ်တို့ကို၊ (ညောင်စောင်းထားလောက်ရာ အရပ်တို့ကို၊) သေယျာတိ-သေယျာတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ-ကုန်၏၊ ["သေယျာ"အရ အိပ်ခြင်းကြိယာကို ယူမည်စိုး၍ "မဠ္ဍာနာနိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "သေယျာ" အရ "ညောင်စောင်းထားလောက်ရာ ကျောင်းနေရာကို ယူပါ"ဟူလို။] သေယျဂ္ဂေနာတိ-ကား၊ သေယျာပရိစ္ဆေဒေန-အိပ်ရာနေရာတို့၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ("ဂါဟေတုံ အနုဇာနာမိ"၌ စပ်၊) ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ-ဝါကပ်ရာနေ့၌၊ ကာလ်-အချိန်အခါကို၊ ယောသေတွာ-ကြွေးကြော်၍၊ (စည်းဝေးကြဖို့ရန် ကြွေးကြော်၍၊) ဧကမဠ္ဍာနံ-၁ ခုသော ညောင်စောင်း၏ တည်ရာအရပ်ကို၊ ဇာသ-သော၊ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းအား၊ ဝါ-ဖို့၊ ဂါဟေတုံ-ယူစေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ အတ္ထော၊ သေယျဂ္ဂေန ဂါဟေန္တာတိ-ကား၊ သေယျာပရိစ္ဆေဒေန-အိပ်ရာနေရာတို့၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဂါဟိယမာနာ-ယူစေအပ်ကုန်လတ်သော်၊ ဝါ-ယူစေအပ်ကုန်သော၊ (သေယျာ၌ စပ်၊) [ဂါဟေန္တာ၌ အန္တပစ္စည်းသည် ကစ္စည်းအလို မာနပစ္စည်းမှ ပြန်ထားသော ကံဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဂါဟေန္တာကို "ဂါဟိယမာနာ"ဟု ဖွင့်သည်။] သေယျာ ဥဿာရယိသူတိ-ကား၊ မဠ္ဍာနာနိ-တို့သည်၊ အတိရေကာနိ-

---

သေယျဂ္ဂေန။ ။ဤ၌ အဂ္ဂါသဒ္ဒါသည် "ပရိစ္ဆေဒ" အနက်ဟောတည်း၊ အဘိဓာန်လာ အနက်တို့တွင် "ကောဋိ" အနက်နှင့် တူ၏၊ "ပုဗ္ဗကောဋိ နပညာယတိ"၌ ရှေးအစ အပိုင်းအခြားကို "ပုဗ္ဗကောဋိ"ဟု ခေါ်သကဲ့သို့တည်း၊ ယောဇနာ၌ကား "စတုတ္ထဂ္ဂရာ ယဖြင့် "ဝိဟာရဂ္ဂေန"ကို ပါဠိမှန်ဟု ယူလေ၏။

ပိုလွန်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ-ကုန်ပြီ၊ [ဥဿာရယိသုဒ္ဓ ဥပုဇ္ဈ သရဓာတ် ဂတိအနက် ဟော စုရာဒိဂုဏ်း၊ "အထက်ဌ ဖြစ်ကုန်ပြီ"ဟု သဒ္ဒတ္ထ၊ "ပိုလွန်ကုန်ပြီ"ဟု အဓိပ္ပာယတ္ထ ပေးပါ။] ဝိဟာရဂ္ဂါဟာဒီသုပိ-ကျောင်းကို ယူစေခြင်း အစရှိသည်တို့ဌလည်း၊ ဧသေဝ နယော-ဤနည်းပင်တည်း။ [အချို့စာအုပ်ဌ "ဝိဟာရဂ္ဂါဒီသုပိ-ကျောင်း၏ အပိုင်းအခြား အစရှိသည်တို့ဌ"ဟုလည်း ရှိ၏။]

အနုဘာဂံတိ-ကား၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ အပရမ္ပိ-အခြားလည်း ဖြစ်သော၊ ဘာဂံ-အဖို့ကို၊ ဒါတုံ-ပေးခြင်းငှာ၊ (အနုဇာနာမိဌ စပ်၊ "အနုဘာဂံ-နောင်ထပ်အဖို့ကို"ဟု ပါဠိတော်ဌ ပေး၊) ဟိ-မှန်၊ ဘိက္ခူသု-ရဟန်းတို့သည်၊ အတိမဒ္ဓေသု-အလွန်နည်း ကုန်လတ်သော်၊ ဧကေကဿ-တစ်ပါး တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒ္ဝိတ္တိဏ္ဏံ-၂ ခု ၃ ခုကုန်သော၊ ပရိဝေဏာနိ-ပရိဝုဏ်တို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ပေးထိုက်ကုန်၏။ [ဤသို့ ပေးရခြင်းကား ကျောင်းတို့ကို စောင့်ရှောက်သုတ်သင်ဖို့ရန်တည်း။] နအကာမာ ဒါတဗ္ဗောတိ-ကား၊ အနိစ္ဆာယ-အလိုမရှိဘဲ၊ (မပေးလိုဘဲ၊) နဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ တတ္ထ-ထို နအကာမာ ဒါတဗ္ဗောဟူသော စကားရပ်ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ-ဌ၊ အနုဘာဂေ-နောက်ထပ်အဖို့ကို၊ ဂဟိတေ-ယူအပ်ပြီးသော်၊ ပစ္ဆာ-နောက်ဌ၊ အာဂတာနံ-လာကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ အရုစိယာ-အလို မဟုတ်သဖြင့်၊ သော အနုဘာဂေါ-ကို၊ နဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ (ဝေ၍ မပေးထိုက်၊) ပန-ဆက်၊ ယေန-အကြင်ရဟန်းသည်၊ (အနုဘာဂေါ-ကို၊) ဂဟိတော-ပြီ၊ သောစ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တနော-၏၊ ရုစိယာ-အလိုအားဖြင့်၊ တံ အနုဘာဂံ ဝါ-ထိုနောက်ထပ် အဖို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တံ ပဌမဘာဂံ ဝါ-ထိုပဌမအဖို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဒေတိ-အကယ်၍ ပေးအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

နိဿီမေ ဌိတဿာတိ-ကား၊ ဥပစာရသီမတော-ဥပစာရသီမ်မှ၊ ဗဟိ-အပြင်ဘက်ဌ၊ ဌိတဿ-တည်သော ရဟန်းဖို့၊ (သေနာသနံ ဂါဟေန္တိဌ စပ်၊) ပန-ဆက်၊ အန္တော ဥပစာရသီမာယ-ဥပစာရသီမ်အတွင်းဌ၊ ဒူရေ-အဝေးဌ၊ ဌိတဿပိ-တည်နေသော ရဟန်းဖို့လည်း၊ (ဂါဟေတုံ-ငှာ၊) လဗ္ဘတိ ဧဝ-ရအပ်သည်သာ၊ [နိဿီမေ-ဥပစာရသီမ် မဟုတ်သော, အရပ်ဌ"ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး၊ "သီမ်မ့ပြင်ဘက်ဌ"ဟူသော် အနက်ကား အဓိပ္ပာယတ္ထတည်း၊ ယောဇနာဌ "ဥပစာရသီမတော ဗဟိတိ ဣမိနာ နိဿီမေတိ ဧတ္ထ သီမတော ဗဟိ နိက္ခန္တံ နိဿိန္နံ ဝါ နိဿီမန္တိ အတ္ထံ ဒဿေတိ၊ ဥပစာရတော အာဝါသဝမုနဝသေန အတိဝိတ္ထာရတ္ထာ ဝုတ္တံ ဒူရေ ဌိတဿာပိတိ" ဟု ဖွင့်လေသည်။] သေနာသနံ ဂဟေတ္တာတိ-ကား၊ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ-ဌ၊ ဝဟေတ္တာ-၍၊ ("သဗ္ဗကာလံ ပဋိဗာဟန္တိ"ဌ စပ်၊) သဗ္ဗကာလံ ပဋိဗာဟန္တိတိ-ကား၊

စတုမာသစ္စယေန-မိုးလေးလ၏ လွန်ရာအခါ၌၊ ဥတုကာလေပိ-ဆောင်းဥတု, နွေဥတုအခါ၌လည်း၊ ပဋိဟာဟန္တိ-တားမြစ်ကြကုန်၏။ [ဥတုကာလေပိတိ ဟေမန္တဂိမှ ကာလေပိ၊ တသ္မိဉ္စိ ကာလေ သီတဥဏှဥတု တိခိဏော ဟောတိ၊ တသ္မာ တသ္မိံ ဝိသေသေန ဥတုကာလောတိ နာမံ ပါကဋံ ဟောတိ၊ တေန ဝုတ္တံ ဟေမန္တဂိမှ ကာလေပိတိ၊ ပိသဒ္ဒေန ဝဿကာလံ အပေက္ခတိ၊-ယောဇနာ။]

တီသု-သုံးပါးကုန်သော၊ သေနာသနဂ္ဂါဟေသု-ကျောင်းကို ယူစေခြင်းတို့တွင်၊ ပုရိမကော-ပုရိမကသေနာသနဂ္ဂါဟလည်းကောင်း၊ (ပုရိမဝါ၌ ဖြစ်သော ကျောင်းခံယူစေခြင်းလည်းကောင်း၊) ပစ္ဆိမကောစ-ပစ္ဆိမကသေနာသနဂ္ဂါဟလည်းကောင်း၊ (ပစ္ဆိမဝါ၌ ဖြစ်သော ကျောင်းခံယူစေခြင်းလည်းကောင်း၊) ဣတိ-သို့, ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဂါဟာ-ဤယူစေခြင်းတို့သည်၊ ထာဝရာ-ခိုင်မြဲကုန်၏၊ ("ခိုင်မြဲသည့် အတွက် အထူးဝိနိစ္ဆယ ပြုဖွယ် မလို"ဟူလို၊) အန္တရာမုတ္တကေ-အန္တရာမုတ္တကသေနာသနဂ္ဂါဟာ၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ ဧကသ္မိံ-တစ်ခုသော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ မဟာလာဘံ-များသော လာဘ်ရှိသော၊ သေနာသနံ-ကျောင်းသည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ သေနာသနသာမိကော-ကျောင်းရှင်ဒါယကာတို့သည်၊ ဝဿူပဂတံ-ဝါကပ်ပြီးသော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ သင်္ဃပစ္စယေဟိ-အလုံးစုံသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ-ရိုသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ-ပြုစုလုပ်ကျွေးပြီး၍၊ ပဝါရေတွာ-ပဝါရဏာပြုပြီး၍၊ ဂမနကာလေ-သွားရာအခါ၌၊ (သွားခါနီး၌၊) ဗဟုံ-များစွာသော၊ သမဏာပရိက္ခာရံ-ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာကို၊ ဒေန္တိ-လှူလိုက်ကြကုန်၏၊ မဟာထေရာ-မဟာထေရ်တို့သည်၊ ဒုရတောပိ-အဝေးမှလည်း၊ အာဂန္တွာ-လာ၍၊ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ-

---

သေနာသနဂ္ဂါဟ။ ။ပါဠိတော်၌ "ပုရိမကော ဂါဟေတဗ္ဗော"ဟု ရှိသောကြောင့် "ဂါဟာပနံ-ယူစေခြင်း၊ ဂါဟော-ယူစေခြင်း"ဟု ပြု၍ "သေနာသနဿ+ဂါဟော သေနာသနဂ္ဂါဟော"ဟု ပြုပါ၊ ပုရိမဝါကပ်သော ရဟန်းများအတွက် ဝါတွင်း၌ အမြဲနေဖို့ရာ သံယိကနေရာမှ ထိုရဟန်းအတွက် ကျောင်း အိပ်ရာနေရာကို (သေနာသနဂ္ဂါဟာပကပုဂ္ဂိုလ်က ယူဖို့ရန် ပြောဆိုခြင်း) သည် "ပုရိမကသေနာသနဂ္ဂါဟ" မည်၏၊ ပစ္ဆိမဝါကပ်သော ရဟန်းများအတွက် ဝါတွင်း၌ အမြဲနေဖို့ရာ သံယိကနေရာမှ ထိုရဟန်းအတွက် ကျောင်း အိပ်ရာနေရာကို ယူစေခြင်း (သေနာသနဂ္ဂါဟာပကပုဂ္ဂိုလ်က ယူဖို့ရန် ပြောဆိုခြင်း) သည် "ပစ္ဆိမကသေနာသနဂ္ဂါဟ" မည်၏။ ပုရိမက ပစ္ဆိမကမှ အလွတ်ဖြစ်သော ရှေ့သီတင်းကျွတ် နောက်ဝါဆိုတို့၏ အကြားဖြစ်သော ဝါပကာလ၌ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာကို ယူစေခြင်းသည် "အန္တရာမုတ္တကသေနာသနဂ္ဂါဟ" မည်၏။

ဝါကပ်ရာနေ့၌၊ တံ-ထိုမဟာလာဘကျောင်းကို၊ ဖာသုံ-ချုံးသားစွာ၊ ဝသိတွာ-နေပြီး၍၊ ဝုတ္ထဝဿာ-မိုးလပတ်လုံး သီတင်းသုံးပြီးကုန်သည်၊ (ဟုတွာ၊) လာဘ်-ကို၊ ဂဏှိတွာ-၍၊ ပဏ္ဏမန္တိ-ဖဲသွားကြကုန်၏။

အာဝါသိကာ-အမြဲနေခြင်းရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ မယ်-ငါတို့သည်၊ ဧတ္ထ-ဤမဟာလာဘကျောင်း၌၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော၊ လာဘ်-ကို၊ နေ လဘာမ-မရကြကုန်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ အာဂန္တုကမဟာထေရာဝ-အာဂန္တုက မဟာထေရ်တို့သည်သာ၊ လဘန္တိ-ရကြကုန်၏။ တေယေဝ-ထိုအာဂန္တုကမဟာထေရ်တို့သည်သာ၊ တံ-ထိုမဟာလာဘကျောင်းကို၊ အာဂန္တွာ-၍၊ ပဋိဇဂ္ဂိသန္တိ-စောင့်ရှောက်သုတ်သင်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ပလုဇ္ဇန္တမ္ပိ-ပျက်စီးနေသည်ကိုလည်း၊ နေ သြလောကေန္တိ-မကြည့်ကြကုန်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တသ-ထိုမဟာလာဘကျောင်းကို၊ ပဋိဇဂ္ဂနတ္ထံ-ဝါပဋ္ဌ စောင့်ရှောက်သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ ပဝါရဏာယ-ပဝါရဏာနေ့သည်၊ အပရဒ္ဓရတာယ-နောက်တစ်ရက်သို့ ရောက်လတ်သော်၊ ဝါ-လွန်ပြီးသော ပဝါရဏာနေ့၏ နောက်တစ်ရက် ရှိလတ်သော်၊ အာယတိံ-နောင်အခါ၌၊ (နောက်ဝါ၌၊) ဝဿာဝါသတ္ထာယ-မိုးလပတ်လုံး နေခြင်းအကျိုးငှာ၊ အန္တရာမုတ္တကော ဂါဟေတဗ္ဗောတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ။

တံ-ထိုအန္တရာမုတ္တကသေနာသနဂ္ဂါဟကို၊ ဂါဟေန္တေန-ယူစေသော ရဟန်းသည်၊ (သေနာသနဂ္ဂါဟာပက ရဟန်းသည်၊) သံယတ္တော-သံယာ့ထေရ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော-လျှောက်ထိုက်၏။ (ကိုး) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အန္တရာမုတ္တကသေနာသနံ-အန္တရာမုတ္တကကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို၊ ဂဏှထ-ယူပါကုန်၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗော၊) (သံယတ္တောရော၊) သစေ ဂဏှာတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏။ နော စေ (ဂဏှာတိ-အကယ်၍ မယူအံ့၊ ဧဝံသတိ၊) ဧတေနေဝ ဥပါယေန-ဤနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ အနုထေရံ-အနုထေရ်ကို၊ အာဒိ ကတ္တာ-အစပြု၍၊ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂဏှာတိ-၏၊ တသ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ သာမဏေရ သာပိ-သာမဏေအားသော်မှလည်း၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ တေန-ထိုယူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ သေနာသနံ-ကို၊ အဌမာသေ-ရှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗံ-စောင့်ရှောက်သုတ်သင်ရာ၏။ [အဌမာသေတိ စတ္တာရော ဟေမန္တမာသေ, စတ္တာရော စ ဂိမှမာသေတိ အဋ္ဌမာသေ၊ ကဒါစိ ပဌ ဂိမှမာသေတိ နဝမာသေ ဝါ- ဝါထပ်ရာအခါ ၅ လတည်း၊-ယောဇနာ။] ဆဒနဘိတ္တိဘူမိသု-အမိုးနံရံမြေတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အရုပ်သည်၊ ခဏ္ဍံ-ဝါ-ကျိုးပျက်နေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဖုလ္လံ ဝါ-ကွဲအက်နေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော အရုပ်ကို၊ ပဋိသင်္ခရိတဗ္ဗံ-ပြုပြင်ရာ၏။

ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီဟိ-ပါဠိကို သင်ယူခြင်း, အနက်ကို အဖန်အဖန် မေးမြန်းခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ (ပါဠိသင်ခြင်း, အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်) ဒိဝသံ-နေ့ကို၊ ခေပေတွာ-ကုန်စေ၍၊ ရတ္တိ-ညဉ့်၌၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌၊ ဝသိတုမ္မိ-နေခြင်း ငှာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ရတ္တိ-၌၊ ပရိဝေဏော-ပရိဝုဏ်၌၊ (ကျောင်းဝိုင်းအတွင်း အခြားတစ်နေရာ၌၊) ဝသိတွာ-၍၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌၊ ဒိဝသံ-ကို၊ ခေပေတုမ္မိ-ငှာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ရတ္တိန္ဒိဝံ-ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ တတ္ထေဝ-ထိုကျောင်း၌ပင်၊ ဝသိတုမ္မိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဥတုကာလေ-ဆောင်းဥတု, နွေဥတုအခါ၌၊ အာဂတာနံ-လာကုန်သော၊ ဝုဏှာနံ-သီတင်းကြိုးသော ရဟန်းတို့အား၊ နု ပဋိဟာဟိတဗ္ဗံ-မတားမြစ်ရာ၊ ပန-ကား၊ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ-သည်၊ သမ္ဘတ္တေ-ရောက်လတ်သော်၊ သံဃတ္ထေ-ရော-သည်၊ မယံ-ငါ့အား၊ ဣဒံ သေနာသနံ-ကို၊ ဒေထ-ပေးကြကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ) နု လဘတိ-မရ၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံ-ဤ ကျောင်းကို၊ (ပဋိဇဂ္ဂိတံ၌ စပ်၊) အန္တရာမုတ္တက-အန္တရာမုတ္တကကျောင်းကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အဋ္ဌမာသေ-ရှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ဧကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပဋိဇဂ္ဂိတံ-စောင့်ရှောက်သုတ်သင်အပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တွာ-၍၊ နု ဒါတဗ္ဗံ-မပေးရာ၊ အဋ္ဌမာသေ-ရှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ပဋိဇဂ္ဂဘိက္ခုသော-စောင့်ရှောက် သုတ်သင်သော ရဟန်းသည်သာ၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ။

ပန-ဆက်၊ ယသ္မိံ သေနာသနေ-၌၊ ဧကသံဝစ္ဆရေ-တစ်နှစ်၌၊ ဆမာသစ္ဆယေန ဆမာသစ္ဆယေန- ၆ လလွန်ရာ ၆ လလွန်ရာအခါ၌၊ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ-၂ ကြိမ်၊ ပစ္ဆယေ-တို့ကို၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏၊ တံ-ထိုကျောင်းကို၊ အန္တရာမုတ္တက-အန္တရာမုတ္တကသေနာသနဂ္ဂါဟကို၊ နု ဂါဟေတဗ္ဗံ-မယူစေထိုက်၊ ယသ္မိံ ဝါ-အကြင်ကျောင်း၌လည်း၊ စတုမာသစ္ဆယေန စတုမာသစ္ဆယေန-၄ လလွန်ရာ ၄ လလွန်ရာအခါ၌၊ တိက္ခတ္တုံ-၃ ကြိမ်၊ (ပစ္ဆယေ၊) ဒေန္တိ (တံ အန္တရာမုတ္တက နု ဂါဟေတဗ္ဗံ) ယသ္မိံ ဝါ-အကြင်ကျောင်း၌မူလည်း၊ တေမာသစ္ဆယေန တေမာသစ္ဆယေန-၃ လလွန်ရာ ၃ လလွန်ရာအခါ၌၊ စတုက္ခတ္တုံ-၄ ကြိမ်၊ (ပစ္ဆယေ၊) ဒေန္တိ၊ တံ အန္တရာမုတ္တက နု ဂါဟေတဗ္ဗံ၊ (ကသ္မာ, တံ-ကို၊ အန္တရာမုတ္တက - ကို၊ နု ဂါဟေတဗ္ဗံ - မယူစေထိုက်သနည်း၊)

ဆမာသစ္ဆယေန။ ။ဆမာသစ္ဆယေန ဆမာသစ္ဆယေနာတိ ဣဒံ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ ပစ္ဆယ ဒါနကာလပရိစ္ဆေဒဒဿနံ၊ ဧဝံ ဥပရိပိ၊ တံ နု ဂါဟေတဗ္ဗံတိ ဝစနသေ ကာရဏမာဟ ပစ္ဆယေနေဝ ဟိ တံတိအာဒိနာ၊ ပစ္ဆယညေဝ နိဿာယ တတ္ထ ဝသိတွာ (ပစ္ဆည်းအတွက်ကြောင့် ဝါပမ္ဘာလည်း တခြား မသွားဘဲနေ၍) ပဋိဇဂ္ဂနာ (သုတ်သင်မည့်သူတို့သည်) ဘဝိဿန္တိ-ရှိကုန်လတ္တံ၊ ဣတိ အမိဟာယော၊-ဝိမတိ။ [“ပဋိဇဂ္ဂကာ”ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။]

ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ တံ-ထိုကျောင်းသည်၊ ပစ္စယေနေဝ-ပစ္စည်းကြောင့်သာလျှင်၊ ပဋိဇဂ္ဂနံ-ကို၊ လဘိသတိ-ရလတံ့၊ (တသ္မာ-ထို့ကြောင့်တည်း၊) ပန-ကား၊ ယသ္မိံ-၌၊ ဧကသံဝစ္ဆရေ-၌၊ သကိဒေဝ-တစ်ကြိမ်သာလျှင်၊ ဗဟုပစ္စယေ-မျှားစွာသော ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒေန္တိ-ပေးလျှက်ကြကုန်၏၊ ဧတံ-ဤကျောင်းကို၊ အန္တရာမုတ္တကံ-ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ၊ ဣတိ (အယံ)-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ အန္တရာမုတ္တကေ-အန္တရာမုတ္တက ကျောင်းယူစေခြင်း၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ (ရှေ့ကို ပြန်အုပ်သည်၊) အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ တာဝ-ပါဠိအနာဂတ သေနာသနဂ္ဂါဟကထာမှ ရှေးဦးစွာ၊ အန္တောဝသေ-၌၊ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေန-ဝါကပ်ရာနေ့အားဖြင့်၊ ပါဠိယံ-၌၊ အာဂတသေနာသနဂ္ဂါဟကထာ-လာသော သေနာသနဂ္ဂါဟကထာတည်း။

ပန-ဆက်၊ အယံ သေနာသနဂ္ဂါဟောနာမ-ဤကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ယူစေခြင်းမည်သည်၊ ဥတုကာလေ-ဆောင်းဥတု နွေဥတုအခါ၌၊ (ဂါဟော)စ-ယူစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝဿာဝါသေ-အမြဲနေရာ မိုးအခါ၌၊ (ဂါဟော)စ-လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-သို့) ဒုဝိဓော-၂ ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တတ္ထ-ထို ၂ ပါးတို့တွင်၊ တာဝ-ဝဿာဝါသဂ္ဂါဟမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒေ့)) ဥတုကာလေ-ဆောင်းဥတု, နွေဥတုအခါ၌၊ ("အာဂစ္ဆန္တိ"၌ စပ်၊) ကေစိ-အချို့ကုန်သော၊ အာဂန္တ္မကာ-အာဂန္တုက ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ပုရေဘတ္တံ-ဆွမ်းစားရာကာလ၏ ရှေ့အဖို့၌၊ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ ကေစိ-ကုန်သော၊ (အာဂန္တ္မကာ ဘိက္ခူ) ပစ္ဆာဘတ္တံ-ဆွမ်းစားရာကာလ၏ နောက်အဖို့၌၊ ပဌမယာမံ ဝါ-ပဌမယာမ်၌သော်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမယာမံ ဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမယာမံ ဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ (အာဂစ္ဆန္တိ) ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ယဒါ-အကြင်အခါ၌၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား၊ တဒါဝ-ထိုလာရာအခါ၌သာ၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဥဒ္ဒါပေတွာ-ထစေ၍၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏၊ အကာလောနာမ-အခါမဟုတ်သည် မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ပေးထိုက်ပါသော်လည်း၊ သေနာသနပညာပကေန-အိပ်ရာနေရာကို ခင်းတတ်သော ရဟန်းသည်၊ ပဏ္ဍိတေန-ပညာရှိသူသည်၊ (ဉာဏ်ရှိသူသည်၊) ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဧကံ မဉ္စဿာနံ ဝါ-ညောင်စောင်း တစ်နေရာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒွေမဉ္စဿာနာနိ ဝါ-ညောင်စောင်း ၂ နေရာတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထပေတဗ္ဗာနိ-ချန်ထားထိုက်ကုန်၏၊ [ဤစကားဖြင့် သေနာသနပညာပကရဟန်း၏ ဉာဏ်ရှိပုံကို ပြသည်။] ဝိကာလေ-အချိန်မဲ့၌၊ ဧကော-တစ်ပါးသော၊ ထေရော ဝါ-ထေရ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ထေရာ ဝါ-ထေရ်တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍ လာကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တေ-ထိုထေရ်တို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-လျှောက်ထိုက်ကုန်၏၊ (ကိံ၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ အာဒိတော-

အစမ္၊ ပဌာယ-စ၍၊ ဝုဋ္ဌာပိယမာနာ-ထစေအပ်ကုန်လတ်သော်၊ ဝါ-ထစေအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဥဗ္ဘက္ခိကာ-မြောက်ချီအပ်သော ဘဏ္ဍာရှိကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ-ဖြစ်ပါကုန်လတ့ဲ၊ တုမှေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အမှာကံ-တပည့်တော်တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနေယေဝ-နေရာအရပ်၌သာ၊ ဝသထ-နေကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္တတ္ထာ။)

ပန-ဆက်၊ ဗဟူသု-များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂတေသု-လာကုန်လတ်သော်၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ-ထစေပြီး၍၊ (အရင်ရောက်ပြီးသော ရဟန်းငယ်တို့ကို ထစေပြီး၍၊) ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်အားဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ [ဗဟူသူတိ တယော အာဒီ ကတ္တာ ဗဟူသု ဘိက္ခူသု-ယောဇနာ။] ဧကေကံ-၁ ခု ၁ ခုသော၊ ပရိဝေဏံ-ပရိဝုဏ်သည်၊ (ကျောင်းဝင်းသည်၊) သစေ ပဟောတိ-အကယ်၍ လောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကေကံ-သော၊ ပရိဝေဏံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ တတ္ထ-ထိုပရိဝုဏ်၌၊ အဂ္ဂိသာလ ၊ပေ၊ မာလာဒယော-မီးတင်းကုန်, စကြီသွားရာ စရပ်ရှည်, စည်းဝေးရာ တန်ဆောင်းဝန်း အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံသော အဆောက်အဦးတို့သည်လည်း၊ တသေဝ-ထိုရဟန်း၏ အထံသို့သာ၊ ပါပုဏန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ ["ပရိဝုဏ် ၁ ခုကို နေခွင့်ရသော ရဟန်းအထံသို့ ထိုပရိဝုဏ်တွင်းရှိသော အဆောက်အဦးအားလုံး ရောက်ကြသည်"ဟူလို၊ ဒီဃသာလာတိ စက်မနသာလာ၊ မဏ္ဍလမာဠောတိ ဥပဋ္ဌာနသာလာ-ဝိမတိ။] ဧဝံ-သို့ (ပရိဝုဏ်တစ်ခုစီ၊) အပ္ပဟောန္တေ-မလောက်လတ်သော်၊ ပါသာဒဂ္ဂေန-ပြာသာဒ်၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ပါသာဒေသု-တို့သည်၊ အပ္ပဟောန္တေသု-ကုန်လတ်သော်၊ ဩဝရကဂ္ဂေန-အခန်း အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ/ဩဝရကေသု အပ္ပဟောန္တေသု, သေယ္ယဂ္ဂေန-အိပ်ရာနေရာတို့၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ/သေယ္ယဂ္ဂေသု အပ္ပဟောန္တေသု, မဠ္ဠဋ္ဌာနေန-ညောင်စောင်းတို့၏ တည်နေရာ အရပ်အားဖြင့်၊ (ညောင်စောင်း တစ်နေရာစာ

ဥဗ္ဘက္ခိကာ။ ။[ဥက္ခိတ္တံ-မြောက်ချီအပ်သော + ဘဏ္ဍံ ဥဗ္ဘက္ခံ၊ ဥဗ္ဘက္ခံ+ယေသံတိ ဥဗ္ဘက္ခိကာ၊ နေရာရွှေ့သောအုခါ ကိုယ့်ဘဏ္ဍာကို ထမ်း၍ ရွှေ့ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် "ဥဗ္ဘက္ခိကာ ဘဝိသန္တိ" ဟု ဆိုသည်၊ ဥဗ္ဘက္ခိကာ ဘဝိသန္တိတိ ဥက္ခိတ္တဘဏ္ဍာ ဘဝိသန္တိ-ဝိမတိ၊ "ဒွေ မဠ္ဠဋ္ဌာနာနိ" အရ ချန်ထားအပ်သော နေရာကိုပင် "အမှာကံ-ဝသနဋ္ဌာနေ"ဟု ဆိုသည်။]

ပါသာဒဂ္ဂေန စသည်။ ။ပါသာဒဂ္ဂေနာတိ ဝိဟာရသခ်ါတသ ပါသာဒသ ပရိစ္ဆေဒေန၊ ဩဝရကဂ္ဂေနာတိ ဝဋ္ဌသ ပရိစ္ဆေဒေန၊ သေယ္ယဂ္ဂေနာတိ စတုပဋ္ဌဟတ္ထပ္ပမာဏာယ သေယ္ယာယ ပရိစ္ဆေဒေန၊ မဠ္ဠဋ္ဌာနေနာတိ ဒ္ဝိဟတ္ထဝိတ္ထာရသ စတုဟတ္ထအာယာမသ မဠ္ဠသ ဌာနေန၊ ဧကမဠ္ဠဋ္ဌာနသ ဒ္ဝိန္နံ ပိဋ္ဌကာနံ ဌာနတ္တာ ဝုတ္တံ ဧကပိဋ္ဌကဌာနဝသေနာတိ။

အားဖြင့်) ဒါတဲ့-၏။ မဠဒ္ဌာနေ-ညောင်စောင်းတစ်နေရာစာသည်၊ အပ္ပဟောန္တေ-သော်၊ ဧကပိဋ္ဌကဌာနဝသေန-ထိုင်ခုံတစ်နေရာစာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒါတဲ့-၏။ ပန-ဗျတိရိတ်၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဒ္ဝိတောကာသမတ္တံ-တည်ရာအရပ်မျှကို၊ နဂါဟေတဗ္ဗံ-မယူစေထိုက်၊ ဟိ-မှန်၊ ဧတံ-ဤရပ်တည်ရာ အရပ်သည်၊ သေနာသနံ နာမ-အိပ်ရာနေရာမည်သည်၊ နဟောတိ-မဟုတ်၊ [(ကသ္မာ-ကြောင့်၊ နဂါဟေတဗ္ဗံ-နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဧတံ-ဤတည်ရာအရပ်သည်၊ သေနာသနံနာမ-မည်သည်၊ နဟောတိ၊ (တသ္မာ နဂါဟေတဗ္ဗံ)ဟူလည်း တစ်နည်း ပေးပါ။] ပန-ဆက်၊ ပိဋ္ဌကဌာနေ-ထိုင်ခုံတစ်နေရာစာသည်၊ အပ္ပဟောန္တေ-သော်၊ ဧကံ မဠဒ္ဌာနံ ဝါ-ညောင်စောင်းတစ်နေရာစာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧကံ ပိဋ္ဌကဌာနံ ဝါ-ထိုင်ခုံတစ်နေရာစာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝါရေန ဝါရေန-အလှည့်ကျ အလှည့်ကျ အားဖြင့်၊ ဂါဟေတွာ-ယူစေ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဝိဿမထ-အပန်းဖြေကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ တိဏ္ဏံ-၃ ပါးတုန်သော၊ ဇနာနံ-ရဟန်းတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏။ ဟိ-မှန်၊ သီတသမယေ-အအေး၏ အခါ၌၊ (အေးရာအခါ၌) သပ္ပရတ္တိ-အလုံးစုံသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဗ္ဘောကာသေ-လွင်တီးခေါင်၌၊ ဝသိတုံ-ဌာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း။ [ဤ နဟိ ဝါကျကို ဟေတုဝါကျလုပ်၍လည်း အနက်ပေးနိုင်သည်၊ "ကသ္မာ ဝါရေန ဝါရေန ဂဟေတွာ ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ဟိ (ယသ္မာ) သီတသမယေ သပ္ပရတ္တိ အဗ္ဘောကာသေ ဝသိတုံ နသက္ကာ၊ တသ္မာ ဝါရေန ဝါရေန ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ"ဟု ပေးပါ။ ညဉ့် ၃ ယာမ်ရှိသည့်အတွက် ၁ ယာမ်စီ အပန်းဖြေဖို့ရန် "တိဏ္ဏံ ဇနာနံ ဒါတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုသည်။]

[၁ ခုသော မဠဒ္ဌာန, သို့မဟုတ် ပိဋ္ဌဌာနဌာ ၃ ပါးနေပုံအခြင်းအရာကို ပြလို၍ "မဟာထေရေန" စသည် မိန့်။] မဟာထေရေန-မဟာထေရ်သည်၊ ပဌမယာမံ-ပဌမယာမ်ပတ်လုံး၊ ဝိဿမိတွာ-အပန်းဖြေပြီး၍၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်ပြီး၍၊ ဒုတိယ ဘွေရသ-ဒုတိယထေရ်အား၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ၏။ (ကိံ) အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ ဣမ-ဤနေရာသို့၊ ပဝိသာဟိ-ဝင်လော၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗံ)၊ မဟာထေရော-သည်၊ နိဒ္ဒါ

ရပ်နေရာသည် သေနာသန မဟုတ်။ ။ဣဒံ (ဤပြအပ်ပြီးသော/နေရာကို) နိသီဒိတုံ သက္ကာ(ဏေယျ)ဝသေန ဝုတ္တံ၊ သစေ နသက္ကာ နိသီဒိတုံ၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ တေန ဝုတ္တံ ဘိက္ခုနော ပန ဒ္ဝိတောကာသမတ္တံ နဂါဟေတဗ္ဗံတိ၊ ဧတံ ဟိ ဒ္ဝိတောကာသမတ္တံ၊ ဟိတိ သစ္စံ၊ ယသ္မာ ဝါ ဧကမဠဒ္ဌာနသ္မိံ တိဏ္ဏံ ဇနာနံ ဧကပိဋ္ဌကဌာနဘာဝေန အပ္ပဟောန္တေတ္တာ ဝုတ္တံ ဧကမဠဒ္ဌာနံ ဝါ တိဏ္ဏံ ဇနာနံ ဒါတဗ္ဗံတိ၊ ဟိတိ သစ္စံ၊ သီတသမယေတိ ဣမိနာ ဥဏှသမယေပိ သပ္ပဒိဝသံ အဗ္ဘောကာသေ ဝသိတုံ နသက္ကာတိ ဒီပေတိ၊ ပရိဋ္ဌာဟသမယေ ပန သက္ကာ သပ္ပရတ္တိ အဗ္ဘောကာသေ ဝသိတုံ၊ ကိဉ္စာပိ သက္ကာ၊ သီတုဏှကာလေ ပန နဒါတဗ္ဗတ္တာ ပရိဋ္ဌာဟသမယေပိ နဒါတဗ္ဗံတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ယောဇနာ။

ဂရုကော-အိပ်ခြင်းဌ္ဌ အလေးပြုသူသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ကာလဲ-အချိန်ကို၊ (ပဌမယာမ် ကုန်လျှင် ထွက်ရမည့်အချိန်ကို၊) သစေ နု ဇာနာတိ-အကယ်၍ မသိအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဥဋ္ဌာသိတ္တာ-ချောင်းဟန့်၍၊ ဒွါရံ-တံခါးကို၊ အာကောဋေတ္တာ-ခေါက်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကာလော-အခါသည်၊ (ထွက်ဖို့ရန် အခါသည်၊) ဇာတော-ဖြစ်ပါပြီ၊ သီတံ-အအေးသည်၊ အနုဒဟတိ-ပူလောင်ပါ၏၊ ဝါ-နှိပ်စက်ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တုံ-လျှောက်ရာ၏၊ [အနုဒဟတိတိ ပီဠေတိ-ဋီကာ၊ နှိပ်စက်သည်ကိုပင် "ပူလောင်သည်"ဟု တင်စား ဆိုထားဟန်တူသည်။] တေန-ထိုမဟာထေရ်သည်၊ နိဂ္ဂမိတ္တာ-၍၊ သြကာသော-အခွင့်ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ အဒါတုံ-မပေးဘဲ နေခြင်းငှာ၊ နု လဗ္ဘတိ-မရအပ်၊ ဒုတိယတ္ထေရေနပိ-ဒုတိယထေရ်သည်လည်း၊ မဇ္ဈိမ ယာမံ-မဇ္ဈိမယာမ်ပတ်လုံး၊ ဝိသမိတ္တာ-၍၊ ပုရိမနယေနေဝ-ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣတရသ-အခြားသော တတိယထေရ်အား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ နိဒ္ဒါဂရုကော-အိပ်ခြင်းဌ္ဌ အလေးပြုသော ထေရ်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော-ထစေထိုက်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ ဧကရတ္တိ-၁ ညဉ့်ဌ၊ ဧကမဇ္ဈဋ္ဌာနံ-ညောင်စောင်း ၁ နေရာကို၊ တိဏ္ဏံ-၇ ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏။

ပန-ဆက်၊ ဇမ္ဗုဒီပေ-ဇမ္ဗူဒီပ်ဌ၊ ဧကစ္စေ-အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ("ဂါဟောန္တိ"ဌ စပ်၊) သေနာသနံနာမ-မည်သည်၊ မဇ္ဈဋ္ဌာနံ ဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌဋ္ဌာနံ ဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သည်သာ၊ ကဿစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သပ္ပါယံ-လျောက်ပတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ကဿစိ-အား၊ အသပ္ပါယံ-မလျောက်ပတ်သည်၊ (ဟောတိ၊) ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ အာဂန္တုကာ-တို့သည်၊ ဟောန္တု ဝါ-ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်ပစေကုန်၊ မာ ဟောန္တု ဝါ-မဖြစ်မူလည်း မဖြစ်ပစေကုန်၊ ဒေဝသိကံ-နေ့တိုင်း၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဂါဟေန္တိ-၏၊ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဥတုကာလေ-ဌ၊ သေနာသနဂ္ဂါဟော နာမ-မည်၏။

ပန-ဆက်၊ ဝဿာဝါသေ-အမြဲနေရာ မိုးအခါဌ၊ (သေနာသနဂ္ဂါဟော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အာဂန္တုကဝတ္တံ-အာဂန္တုကဝတ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ အာဝါသိကဝတ္တံ-ဝတ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တာဝ-အာဝါသိကဝတ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေန-သော၊) အာဂန္တုကေန - အာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ သကဋ္ဌာနံ - မိမိနေရာ အရပ်ကို၊ မုဋ္ဌိတ္တာ-

---

အဒါတုံ နု လဗ္ဘတိ။ ။အဒါတုံ နု လဗ္ဘတိတိ ဣမိနာ သဒ္ဓိစ္စ အဒဒန္တသ ပဋိဘာဟနေ ပဝိသနတော (နေရာကို တားမြစ်ခြင်းဌ္ဌ ပါဝင်သောကြောင့်) ဒုက္ခဋ္ဌတိ ဒီပေတိ၊-ဝိမတိ၊ စူဠဝဂ္ဂ ဝတ္ထုတ္ထန္ဓက သဒ္ဒိဝိဟာရိကကထာဌ "နု နဝါ ဘိက္ခူ အာသနေန ပဋိဘာတိ တဗ္ဗာ"ဟု ပညတ် တော်မူသည်။

စွန့်လွှတ်၍၊ အညတ္ထ-တစ်ပါးသော အရပ်သို့၊ ဂန္တာ-သွား၍၊ ဝသိတုကာမေန-နေလိုသည်၊ (သမာနေန-ဖြစ်လတ်သော၊) ဝဿူပနာယိကဒိသမေဝ-ဝါကပ်ရာနေ၌သာ၊ တတ္ထ-ထိုတစ်ပါးသော အရပ်သို့ နှ ဂန္တုံ-မသွားရာ၊ ဟိ-မှန်၊ တစ်နည်း-(ကသ္မာ ဝဿူပနာယိကဒိဝသမေဝ တတ္ထ နှ ဂန္တုံ၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ တတြ-ထိုအခြားနေရာ၌၊ ဝသနဋ္ဌာနံ ဝါ-နေရာအရပ်သည်သော်လည်း၊ သမ္မာခံ-ကျဉ်းမြောင်းသည်၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဘိက္ခာစာရော ဝါ-ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာ အရပ်သည်သော်လည်း၊ နှ သမ္မဒ္ဓေယျ-မပြည့်စုံရာ၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ ဖာသု-ချမ်းသာစွာ၊ နှ ဝိဟရေယျ-မနေရရာ၊ (တသ္မာ ဝဿူပနာယိကဒိဝသမေဝ တတ္ထ နှ ဂန္တုံ၊) တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ဝါကပ်ရာနေ၌သာ ထိုတစ်ပါးသော အရပ်သို့ မသွားထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မာသမတ္တေန-ဘစ်လအတိုင်း အရှည်ရှိသော ကာလမျှဖြင့်၊ ဝဿူဖနာယိကာ-ဝါကပ်ရာနေ့သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ့်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုထိုက်ရာ အခါ၌၊ တံ ဝိဟာရံ-ထိုကျောင်းသို့၊ (မိမိဝါကပ်လိုရာ ဖြစ်သော ထိုကျောင်းသို့၊) ပဝိသိတဗ္ဗံ-ဝင်ရာ၏၊ တတ္ထ-ထိုအခြားကျောင်း၌၊ မာသမတ္တံ-တစ်လအတိုင်းရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ ဝသန္တော-နေစဉ်၊ ဥဒ္ဒေသတ္ထိကော-ပါဠိသင်ယူခြင်းဖြင့် အလိုရှိသူသည်၊ သစေ (ဟောတိ-အံ့၊) (ဧဝံသတိ၊) ဥဒ္ဒေသသမ္ဘတ္တိ-သင်ယူအပ်သော ပါဠိ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သား၍ လည်းကောင်း၊ ("အန္တောဝသေ သုခံ ဝသိဿတိ"၌ စပ်၊) ကမ္မဋ္ဌာနာနိကော-ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လိုသူသည်၊ သစေ (ဟောတိ)-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ကမ္မဋ္ဌာနသပ္ပါယတံ-ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ လျောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-လည်းကောင်း၊ ပစ္စယတ္ထိကော-ပစ္စည်းဖြင့် အလိုရှိသူသည်၊ သစေ (ဟောတိ၊) (ဧဝံသတိ၊) ပစ္စယလာဘံ-ပစ္စည်းလာဘ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-လည်းကောင်း၊ အန္တောဝသေ-စါတွင်း၌၊ သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ ဝသိဿတိ-နေရလတ့်။

စ-ဆက်၊ သကဋ္ဌာနတော-မိမိနေရာ အရပ်မှ၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်တစ်ပါးသို့၊ ဂစ္ဆန္တေန-သွားသော ရဟန်းသည်၊ ဂေါစရဂါမော-ဆွမ်းခံရွာကို၊ (ဆွမ်းခံရွာ၌ နေသူလူအပေါင်းကို၊ ဌာနူပစာ၊) နှ ယဒေတဗ္ဗော-မထိခိုက်စေထိုက်၊ (ဆွမ်းခံရွာ၌ နေသော ဒါယကာတို့ စိတ်ထိခိုက်အောင် မလုပ်ထိုက်၊) [မထိခိုက်စေပုံ အခြင်းအရာကို "နှ တတ္ထ ဓနုဿာ" စသည်ဖြင့် ပြသည်။] တတ္ထ-ထိုရွာ၌၊ ဓနုဿာ-လူတို့ကို၊ နှ ဝတ္ထဗ္ဗာ-မပြောထိုက်ကုန်၊ (ကိုး၊) တုမှေ-အသင်ဒါယကာတို့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ သလာကဘတ္တာဒီနိ ဝါ-သလာကဘတ် အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာဂုခဇ္ဇကာဒီနိ ဝါ-ယာဂုခဲဖွယ် အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဿာဝါသိကံ ဝါ-ဝဿာဝါသိကသက်နှံးသည်လည်းကောင်း၊ (မိုးလပတ်လုံး နေခြင်းရှိသော ရဟန်းတို့အားပေးလှူထိုက်သော သက်နှံးသည်လည်းကောင်း၊) နတ္ထိ-မရှိ [အသင်ဒါယကာတို့ကို

မ်ိုး၍ သလာကဘတ်စသည်ကို မရ-ဟူလို။] အယ်-ဤပရိက္ခရာသည်၊ စေတိယသ-စေတီ၏၊ ပရိက္ခာရော-ပရိက္ခရာတည်း၊ အယ်-ဤပရိက္ခရာသည်၊ ဥပေါသထာဂါရသ-ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်၏၊ (ပရိက္ခာရော-တည်း၊) တုမ္ဟာကံ-အသင်ဒါယကာတို့၏၊ ဝိဟာရသ-ကျောင်း၏၊ ဣဒံ တာဒုဗ္ဗေဝ-ဤသံကောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံ သူစိဗ္ဗ-ဤကျည်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဤသော့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဘဋ္ဌဏ-လက်ခံကြကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (နဝတ္တဗ္ဗာ။) ["တုမ္ဟာကံ ဝိဟာရသ ဣဒံ တာဒုဗ္ဗေဝ ဣဒံ သူစိဗ္ဗ သမ္ဘဋ္ဌဏာတိ ယောဇနာ"ဟု ယောဇနာရှိသောကြောင့် "တုမ္ဟာကံ ဝိဟာရသ္သာတိ"ဟု ရှိပါစေ။]

ပန-အနွယ်၊ သေနာသနံ-ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ဇဂ္ဂိတ္တာ-သုတ်သင်ပြီး၍၊ ဒါရုဘဏ္ဍမတ္တိကာဘဏ္ဍာနိ-သစ်ဘဏ္ဍာ, မြေဘဏ္ဍာတို့ကို၊ ပဋိသာမေတ္တာ-သိုမှီးသိမ်းဆည်းပြီး၍ ဂမိယဝတ္တံ-ဂမိယဝတ်ကို၊ (ခရီးသွားမည့် ရဟန်း၏ ကျင့်ဝတ်ကို၊) ပူရေတ္တာ-ပြည့်စေ၍၊ ဂန္တ္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (သေနာသနဇဂ္ဂန စသော ဂမိယဝတ်ကို ဖြည့်ကျင့်၍၊) ဂစ္ဆန္တေနာပိ-သွားသော မထေရ်ကြီးသည်လည်း၊ ဒဟရေဟိ-ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပတ္တစီဝရဘဏ္ဍိကာယော-သပိတ်သင်္ကန်းဘဏ္ဍာထုပ်တို့ကို၊ ဥက္ခိပါပေတ္တာ-ချီးမြှောက်စေ၍၊ (ထမ်းစေ၍၊) တေလနာဠိကတ္တရ ဘဏ္ဍာဒီနိ-ဆီဗူး, တောင်ဝှေး အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတ္တာ-ယူစေပြီး၍၊ ဆတ္တံ-ထီးကို၊ ပဂ္ဂယ္ဟ-ချီမြှောက်၍၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ ဒသေန္တေန-ပြလျက်၊ ဂါမဒ္ဒါရေနေဝ-ရွာတံခါးပေါက်ဖြင့်သာ၊ နဂန္တ္တဗ္ဗံ-မသွားရာ၊ ["သင်တို့ရွာက ဆွမ်းစသည် မပြည့်စုံသောကြောင့် ငါသွားသဟေ့"ဟု အမိပွာယ်ပေါ်အောင် "ပတ္တစီဝရဘဏ္ဍိက စသည်ကို ထမ်းစေလျက် ရွာတံခါးပေါက်က မသွားပါနှင့်"ဟူလို။] ပဋိစ္ဆန္နေန-ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ အဋ္ဌဝိမဂ္ဂေန-တောလမ်းဖြင့်၊ ဂန္တ္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ အဋ္ဌဝိမဂ္ဂေ-တောလမ်းသည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ဂုမ္ဗာဒီနိ-ချုံအစရှိသည်တို့ကို၊ မဒ္ဒန္တေန-နင်းလျက်၊ နဂန္တ္တဗ္ဗံ-သွားရမည် မဟုတ်။ [တောလမ်း မရှိလျှင် ချုံစသည်ကို နင်းသွားရမည်လောဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဂုမ္ဗာဒီနိ ၊ပေ၊ နဂန္တ္တဗ္ဗံ"ဟု မိန့်သည်။]

ပန-အနွယ်၊ ဂမိယဝတ္တံ-ခရီးသွားမည့် ရဟန်း၏ ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပူရေတ္တာ-ပြည့်စေ၍၊ ဝိတက္ကံ-အကြံကို၊ ဆိန္ဒိတ္တာ-ဖြတ်၍၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန-စင်ကြယ်သော စိတ်ဖြင့်၊ ဂမနဝတ္တေနေဝ-ခရီးသွားကြောင်း ကျင့်ဝတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂန္တ္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ ဂါမဒ္ဒါရေန-ရွာတံခါးပေါက်ဖြင့်၊ မဂ္ဂေါ-လမ်းသည်၊ သစေ ဟောတိ-

---

ဝိတက္ကံ ဆိန္ဒိတ္တာ။ ။ဝိတက္ကံ ဆိန္ဒိတ္တာတိ "ဣမိနာ နိဟာရေန (ဤသို့ ရွာကဒါယကာများ သိလောက်အောင်နည်းဖြင့်) ဂစ္ဆန္တံ (သွားသော ငါ့ကို) ဒိသ္သာ နိဝါရေတ္တာ ပစ္စယေ ဒသ္ဒု"တိ စဝရုပ် ဝိတက္ကံ အနုပ္ပါဒေတ္တာ၊-ဝိမတိ။

အကယ်၍ ရှိအံ့၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားသော၊ သပရိဝါရ-အခြံအရံနှင့် တကွဖြစ်သော၊ နံစ-ထိုထေရ်ကိုလည်း၊ (ကျောင်းဘုန်းကြီးကိုလည်း၊) ဒိသွာ-မြင်၍၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ထေရော ဝိယ-ထေရ်နှင့် တူပါတကား၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ဥပဓာဝိတွာ-အနီးသို့ ပြေးလာ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗပရိက္ခာရေ-အလုံးစုံသော ပရိက္ခရာတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဣဟ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆထ-ကြွကြမည်လို့ပါနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (သစေ) ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အံ့၊ တေသု-ထိုလူတို့တွင်၊ ဧကော-တစ်ယောက်သော ဉာဏ်ရှိသူသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ စေ ဝဒတိ-အကယ်၍ ပြောအံ့၊ (သူ၏ လူများကို ပြန်၍ ပြောအံ့၊) (ကိုး) အယံ-ဤအခါသည်ကား၊ ဝဿူပနာယိကကာလောနာမ-ဝါကပ်ရာအခါမည်၏၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ အန္တောဝေသေ-ဝါတွင်း၌၊ နိဗဒ္ဓဘိက္ခာစာရော-အမြဲဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍူပဋိဗ္ဗာဒနဋ္ဌ - ဖုံးလွှမ်းကြောင်း ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်ရန်ဝင်၏၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်သို့၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကြွကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ (စေ ဝဒတိ-အံ့၊) (ဧဝံသတိ-သော်၊) [ဘဏ္ဍူပဋိဗ္ဗာဒနန္တိ ပဋိဗ္ဗာဒနဘဏ္ဍံ၊ သရီရပဋိဗ္ဗာဒန စီဝရန္တိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

တသ-ထိုဉာဏ်ရှိသော လူ၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ သုတ္တာ-ကြား၍၊ တေ မနုဿာ-ထိုလူတို့သည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣမသ္မိံပိ ဂါမေ-ဤရွာ၌လည်း၊ (ပိဖြင့် ကြွမည်ရွာကို ပေါင်းသည်၊) ဇနော-လူအပေါင်းသည်၊ ဘုဉ္ဇတိ စေဝ-စားလည်းစားပါ၏၊ နိဝါသေတိ စ-ဝတ်လည်း ဝတ်ပါ၏၊ အညတ္ထ-အခြားရွာသို့၊ မာ ဂစ္ဆထ-မကြွကြပါကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-လျှောက်၍၊ မိတ္တာမစ္စေ-မိတ်ဆွေသဟာယ်ချင်းတို့ကို၊ ပဏ္ဏာသာပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော လူတို့သည်၊ သမ္မန္တရယိတွာ-ကောင်းစွာ တိုင်ပင်၍၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ နိဗဒ္ဓဝတ္တဋ္ဌ-မြဲသော ဆွမ်းဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သလာကဘတ္တာဒိနိစ-သလာကဘတ် အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဿာဝါသိကဋ္ဌ-ဝဿာဝါသိကသက်နှံးကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌပေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဒေဝ-ဤကျောင်း၌သာ၊ ဝသထ-နေတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ စေ ယာစန္တိ-အကယ်၍ တောင်းပန်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော နိဗဒ္ဓဝတ် စသည်ကို၊ သာဒိတုံ-သာယာခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) (ကသ္မာ သဗ္ဗံ သာဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ဧတံ-ဤနိဗဒ္ဓဝတ် စသည်သည်၊ ကပ္ပိယဠေဝ-အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇ-အပြစ် မရှိသည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ၊) (တသ္မာ သဗ္ဗံ သာဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊) [“သုဒ္ဓစိတ္တောနု ဂန္တုံ” အရ နဂိုက သုဒ္ဓစိတ်ဖြင့် ထွက်သွားသောကြောင့် ပြန်ပင့်သော အခါ ထိုအားလုံးကို သာယာကောင်း၏၊ အကယ်၍ သုဒ္ဓစိတ်ဖြင့် နိဗဒ္ဓဝတ် စသည် ဖြစ်အောင် ဟန်လုပ်ထွက်လျှင်တား အပ်မည် မဟုတ်ပါ။]

ပန-ဝါဒန္တရ၊ ကုရုန္ဒိယ်-ကုရုန္ဒိအဋ္ဌကထာ၌၊ (ဝုတ္တံ၌ စပ်၊) ကုဟိ-အဘယ် အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆထ-ကြွကြမည်လို့ပါနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-မေးလျှောက်အပ်သော်၊ အသုကဋ္ဌာနံ-ထိုမည်သော အရပ်သို့၊ (ဂစ္ဆာမ-သွားကြမလို့၊) ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တာ-ပြောဆို၍၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်သို့ ဂစ္ဆထ-ကြွကြမည်လို့ပါနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-မေးလျှောက်အပ်သော်၊ ကာရဏံ-အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြနိုင်၏။ ဝါ-ပြောပြကောင်း၏။ ("ဆွမ်းစသည် မပြည့်စုံသောကြောင့် သွားကြမလို့"ဟု အကြောင်းကို ပြောကောင်း၏။) ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤမိမိကျောင်းမှ ထွက်သွားရာ၌၊ ဥဘယမ္ပိ-နှစ်ပါးစုံသော စကားသည်လည်း၊ (ရှေးဦးစွာ ပြအပ်သော မဟာအဋ္ဌကထာ စကား, ကုရုန္ဒိစကားသည်လည်း၊) သုဒ္ဓ စိတ္တတာဝ-စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ၊ အနုဝဇ္ဇ-အပြစ် မရှိသော စကားသည်၊ (ဟောတိ၊) ဣဒံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ အာဂန္တုကဝတ္တံနာမ-မည်၏။ ["သုဒ္ဓစိတ္တတ္တာဝ အနုဝဇ္ဇ"ဟူသော စကားသည် "ကာရဏံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ" ကိုသာ ခံ့သည် မဟုတ်၊ ရှေ့ကဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစီအရင်အာလုံးကိုပါ ခံ့သည်။]

["ဝဿာဝါသေ ပန အတ္ထိ အာဂန္တုကဝတ္တံ အတ္ထိ အာဝါသိကဝတ္တံ"ဟု ခေါင်းစဉ် ၂ မျိုးတွင် အာဂန္တုကဝတ္တံကို ချဲ့ပြီး၍ အာဝါသိကဝတ္တံကို ချဲ့လိုသောကြောင့် "ဣဒံ ပန အာဝါသိကဝတ္တံ"ဟူသော ပါဒကဝါကျကို မိန့်သည်။] ပန-ကား၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်လတံ့ကား၊ အာဝါသိကဝတ္တံ - အာဝါသိကဝတ်တည်း၊ (ဝဿာဝါသ ကာလ၌ အာဝါသိကဝတ်တည်း၊) ဟိ-ချဲ့၊ ပဋ္ဌိကစ္ခေဝ-စောစောဦးပင်၊ အာဝါသိ ကေဟိ-အာဝါသိကရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဟာရော-ကျောင်းတိုက်ကို၊ ဇဂ္ဂိတဗ္ဗော-သုတ်သင်ထိုက်၏။ ခဏ္ဍ ၊ပေ၊ ပရိဘဏ္ဍာနိ-ကျိုးပြတ်သော အရပ်, ကွဲအက်သော အရပ်ကို ပြုပြင်ခြင်း, နွားချေးဖန်ရည်တို့ဖြင့် အဖန်ဖန် သုတ်လိမ်းခြင်းဟူသော ပရိဘဏ်တို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာနိ-ပြုထိုက်ကုန်၏။ [ဤပရိဘဏ္ဍပုဒ်ကို နောက် "နဝကမ္မ ဒါနကထာ"၌ ဖွင့်လတ်။] ရတ္တိဋ္ဌာန ၊ပေ၊ ပယောဂဋ္ဌာနာနိ-ညဉ့်နေရာ အရပ်, နေ့နေရာ အရပ်, ဝစ္စကုဋိအရပ်, ကျင်ငယ်စွန့်ရာ အရပ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဓာန ၊ပေ၊ မဏ္ဍေါ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ သွားကြောင်းလမ်း, ကျောင်းကြီးသို့ သွားကြောင်း လမ်းလည်းကောင်း။ ဣမာနိ သဗ္ဗာနိ-ဤအလုံးစုံသော အရပ်တို့ကို၊ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာနိ-

---

သုဒ္ဓစိတ္တတ္တာ အနုဝဇ္ဇံ။ ။သုဒ္ဓစိတ္တတ္တာဝ အနုဝဇ္ဇံတိ ဣဒံ (ဤစကားကို) ပုစ္ဆိတကွဏေ ကာရဏာစိက္ခနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ နု ဟောတိ၊ အသုဒ္ဓစိတ္တဿပိ ပုစ္ဆိတပဉ္ဍိသဒ္ဓနေ ဒေါသာဘာဝါ၊ ဧဝံ ပန ဂတေ မံ ပုစ္ဆိဿန္တိတိ သညာယ အာဂမနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ (ဒီလိုထွက်သွားလျှင် "ငါ့ကို ဘာကြောင့် သွားပါသနည်း"ဟု မေးကြလိမ့်မည်ဟူသော သညာဖြင့် မသွားခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ "သုဒ္ဓစိတ္တတ္တာ အနုဝဇ္ဇံ"ဟူသော စကားကို ဆိုအပ်သည်ဟု မှတ်ပါ။)- ဝိမတိ။

သုတ်သင်ထိုက်ကုန်၏။ ["သုတ်သင်"ဟူသည်လည်း ပြင်ဆင်ခြင်း, တံမြက်လှည်းခြင်း စသည်ပင်တည်း။] စေတိယေ-စေတီ၌၊ သုဓာကမ္မံ - အက်တေသုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မုဏ္ဍဝေဒိကာယ (မုဒ္ဓဝေဒိကာယ)-စေတီ၏ အထက်အုရုပ်ဝယ် ပွတ်တိုင်တို့ဖြင့် ကာရံအပ်သော အကျည်း၌၊ တေလမက္ခံ-ဆီသုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပိဋ္ဌပဋ္ဌိဇဂ္ဂန်-ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို သတ်သင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့ ဣဒမ္ပိ သဗ္ဗံ-ဤအလုံးစုံသော အမှုကိုလည်း၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ ဣဒမ္ပိ သဗ္ဗံ, ကာတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊ ဝသိတုကာမာ-နေလိုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂန္တွာ-၍၊ ဥဒ္ဒေသ၊ပေ၊ ယောဂါဒိနိ-ပါဠိကို သင်ယူခြင်း, အနက်ကို အဖန်ဖန်မေးမြန်းခြင်း, ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်းအစရှိသော အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တာ-ပြုကုန်လျက်၊ သုခံ-စွာ၊ ဝသိဿန္တိ-နေကြရကုန်လတ်၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ (ဣဒံပိ သဗ္ဗံ ကာတဗ္ဗံ။) ["ကသ္မာ ဣဒမ္ပိ သဗ္ဗံ ကာတဗ္ဗံတိ အာဟ ဝဿံ ဝသိတုကာမာဟိတိ အာဒိ"ဟု ယောဇနာ ဖွင့်သောကြောင့် "ဝဿံ ဝသိတုကာမာ ဟိ"ဟု ရှေးစာအုပ်တို့၌ ဟိ ပါဟာန်တူသည်၊ "ဝသိဿန္တိတိ" ဟု ဣတိ ပါသောကြောင့်လည်း ထိုသို့ ဟိပါမှ ကောင်း၏။]

ကတပရိကမ္မေဟိ-ပြုအပ်ပြီးသော ပရိကမ်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ အာသာဠှီ ဇုဏ္ဏပဏ္ဍမိတော-ဝါဆိုလဆန်း ၅ ရက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို၊ ပဋ္ဌိတဗ္ဗံ-မေးထိုက်၏၊ ကတ္ထ-အဘယ်၌၊ ပဋ္ဌိတဗ္ဗံ-မေးထိုက်သနည်း၊ ယတော-အကြင်အမျိုးမှ၊ ပကတိယာ-ပင်ကိုယ်အားဖြင့်၊ (ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊) လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏၊ (တတ္ထ-ထိုအမျိုး၌၊ ပဋ္ဌိတဗ္ဗံ-၏။) ပန-ဗျတိရိတ်၊ ယေဟိ-အကြင်ဒါယကာတို့သည်၊ နံ ဒိန္နပုဗ္ဗံ-ရှေး၌ မပေးလျှအပ်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဋ္ဌိတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ကဒါစိ-တစ်ရံတစ်ခါ၌၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဒေန္တိ-လှူတတ်ကြကုန်၏၊ ကဒါစိ-၌၊ ဒုဿ္ဘိက္ခာဒီဟိ - ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း အစရှိသော

မုဏ္ဍဝေဒိကာ။ ။"မုဒ္ဓဝေဒိကာ"ဟုလည်း ရှိ၏၊ မုဏ္ဍဝေဒိကာယာတိ စေတိယဿ ဟမ္မိယဝေဒိကာယ၊ ဟမ္မိယဝေဒိကာတိ စ စေတိယဿ ဥပရိ စတုရဿဝေဒိယော ဝုစ္စတိ၊-သာရတ္ထ၊ ဤဋီကာ၌ ဟမ္မိယဝေဒိကာကို ထောက်၍ မုဏ္ဍဝေဒိကာဟူသော ပါဋ္ဌသာ ကောင်းမည်ကဲ့သို့ ထင်ရ၏၊ "စေတိယဿ ဥပရိ စတုရဿဝေဒိယော"ဟု ဆိုသောကြောင့် သီဟိုဠ်စေတီများဝယ် ပြုလုပ်လေ့ရှိသော ထီးအောက် လေးထောင့်ရှိသော ဝရံတာ ပါသော အကျည်ထိုင်ခုံကို "မုဏ္ဍဝေဒိကာ"ဟု ယူပါ၊ ထိုဝေဒိကာ၏ လက်ရမ်းတိုင်များကို ဆီသုတ်ရသောကြောင့် "မုဒ္ဓဝေဒိကာယ တေလမက္ခံ"ဟု ဆိုသည်၊ မုဒ္ဓဝေဒိကာယာတိ စေတိယဿ ဟမ္မိယဝေဒိကာယ (အပေါ်က အမိုး မပါသော အကျည်၏၊) ယဒုပရိ ဥပရိ စတုရဿ ဝေဒိကာယ၊-ဝိမတိ။

ဘေးတို့သည်၊ ဥပဒ္ဒုတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) နှ ဒေန္တိ-မလျှုတတ်ကြ ကုန်၊ တတ္ထ-ထိုလူတို့တွင်၊ ဃေ-အကြင်လူတို့သည်၊ နှ ဒဿန္တိ-မလျှုနိုင်ကုန်လတ့၊ တေ-ထိုလူတို့ကို၊ အပ္ပစ္ဆိတ္တာ-၍၊ ဝဿာဝါသိကေ-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းရှိသော ကျောင်းကို၊ ဂါဟိတေ-ယူစေအပ်သော်၊ ဂါဟိတဘိက္ခူနံ-ယူစေအပ်သော ရဟန်း တို့၏။ လာဘန္တရာယော-လာဘ်၏ အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်တတ်၏။ (သီတင်း ကျွတ်သောအခါ ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်း မရသောကြောင့် လာဘ်အန္တရာယ် ဖြစ်တတ်၏။) တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုစ္ဆိတ္တာဝ - သာလျှင်၊ (သေနာသနံ - ကို၊) ဂါဟေ တဗ္ဗံ-၏။။

ပုစ္ဆန္တေန-မေးသော ရဟန်းသည်၊ တုမှာကံ-အသင်ဒါယကာတို့၏၊ ဝဿာဝါသိ ကဂ္ဂါဟဏကာလော-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို ယူစေရာအခါသည်၊ ဥပကဋ္ဌော-နီးကပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ရာ၏။ ("ဂါဟဏကာလောတိ ဂါဟာပနကာလော"ဟု ယောဇနာ၌ ရှိသည်၊) (မနုဿာ၊) သစေ ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အုံ့၊ (ကိုး) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣမံ သံဝစ္ဆရံ-ဤနှစ်၌၊ ဆာတကာဒီဟိ-ဆာလောင်ခြင်း အစ ရှိသော ဘေးတို့သည်၊ ဥပဒ္ဒုတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ အမှ-ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ဒါတုံ-ပေးလျှုခြင်းငှာ၊ နှ သက္ကောမ-မစွမ်းနိုင်ပါကုန်၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ [ဆာတကာဒီဟိတိ အာဒိသဒ္ဒေန ရောဂါဒယော သင်္ဂဟိတာ-ယောဇနာ။] ယံ-အကြင်သင်္ကန်းကို၊ မယံ-တပည့်တော်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ဒေမ-ပေးလျှုကုန်၏၊ တတော-ထိုသင်္ကန်းအောက်၊ ဥိနတရံ-ယုတ်လျော့သော သင်္ကန်းကို၊ ဒဿာမ-ကုန်အုံ့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ("ရှေးက ၁၀ တောင် လျှုနေကျဖြစ် သော်လည်း ယခု ၈ တောင်သာ လျှုနိုင်ကြပါကုန်အုံ့"ဟူလို၊) ဣဒါနိ-၌၊ ကပ္ပါသော-ဝါကို၊ သုလဘော-လွယ်ကူစွာ ရအပ်ပါ၏၊ ယံ-အကြင်သင်္ကန်းကို၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဒေမ-ကုန်၏၊ တတော-ထိုသင်္ကန်းထက်၊ ဗဟုတရံ-သာ၍များသော သင်္ကန်းကို၊ ဒဿာမ-ကုန်အုံ့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကော်င်း၊ သစေ ဝဒန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ရှေးက ၁၀ တောင် လျှုနေကျဖြစ်သော်လည်း ယခု ၁၅ တောင် လျှုနိုင်ပါကုန်အုံ့"ဟူလို၊) [ဤ ဝါကျတို့၌ "သစေ ဝဒန္တိနှင့် ဗဟုတရံ ဒဿာမာတိ ဝါ ဝဒန္တိဟု ဝဒန္တိ ၂ ပုဒ် ထပ် နေခြင်းသည် စာသွားမကောင်း။ ရှေး ၁ ပုဒ်သာ ပါထိုက်သည်။] တံ-ထိုစကားကို၊ သလ္လက္ခေတ္တာ-၍၊ တဒနုရူပေန-ထိုစကားအား လျော်ပတ်သော၊ နယေန-နည်း ဖြင့်၊ တေသံ တေသံ-ထိုထိုလူတို့၏။ သေနာသနေ-၌၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏အတွက်၊ ဝဿာ ဝါသိကံ-ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။။

မနုဿာ-တို့သည်၊ သစေ ဝဒန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ကိုး) ယဿ-အကြင်ရဟန်း၏ အထံသို့ အမှာကံ-တို့၏၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းသည်၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊ သော - ထိုရဟန်းသည်၊ တေမာသံ - ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ပါနီယံ-

သောက်ရေကို၊ ဥပဇ္ဈာယေတု-တည်ပါစေ၊ ဝိဟာရမဂ္ဂ-ကျောင်းသို့ သွားကြောင်း လမ်းကို၊ ဇဂ္ဂတု-သုတ်သင်ပါစေ၊ စေတိယင်္ဂဏဟောမိယင်္ဂဏာနိ-စေတီယင်ပြင်, ဟောမိယင်ပြင်တို့ကို၊ ဇဂ္ဂတု-သုတ်သင်ပါစေ၊ ဟောမိရုက္ခေ-၌၊ ဥဒကံ-ကို၊ အာသိဉ္စတု-သွန်းလောင်းပါစေ၊ ဣတိ-သို့၊ (သစေ ဝဒန္တိ) ယသ-အကြင်ရဟန်း၏ အထံသို့၊ တံ-ထိုဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းသည်၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ တဿ-ထိုရဟန်းအား၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြထိုက်၏။ ("ဝဿာစါသိကသင်္ကန်းကို–ယူစေမည်"ဟု စီစဉ်တုန်းက ပြောရာ၏။) ပန-ဆက်၊ ယော ဂါမော-အကြင်ရွာသည်၊ ပဋိဂ္ဂမ္မ-ကျောင်းမှ ဖဲ့၍၊ ဝါ-ကျောင်းမှ ခွာ၍၊ ယောဇနဒ္ဒိယောဇနန္တရေ-၁ ယူဇနာ ၂ ယူဇနာအတွင်း၌၊ ဟောတိ-ရှိ၏။ တတြ-ထိုရွာ၌၊ ကုလာနိ-အမျိုးတို့သည်၊ (ကျောင်းနှင့် ဆိုင်သော အမျိုးတို့သည်၊) ဥပနိဿေပံ-အနီး၌ ထားအပ်သော ဝတ္ထုကံကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို၊ စေ ဒေန္တိယေဝ-အကယ်၍ သာလျှင် ပေးလှူကုန်အံ့၊ (အမြဲ ပေးလှူကြောင်းကို ပြလို၍ ဧဝဖြင့် ဆိုသည်၊) တာနိ ကုလာနိ-ထိုအမျိုးတို့ကို၊ အပုစ္ဆိတွာပိ-မမေးမူ၍လည်း၊ (ဝဿာဝါသိကဂ္ဂါဟဏကာလော ဥပကဋ္ဌော စသည်ဖြင့် မမေးမူ၍လည်း၊) တေသံ-ထိုအမျိုးတို့၏၊ သေနာ သနေ-၌၊ ဝတ္ထံ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဝသန္တသ-နေသော ရဟန်း၏ အတွက်၊ ဝဿာဝါသိကံ ဂါဟေတဗ္ဗံ။ [ဝတ္ထံ ကတ္တာတိ တသ္မိံ သေနာသနေ ကတ္တဗ္ဗ ဝတ္ထံ ကတ္တာ-သာရတ္ထ။]

ပန-ဆက်၊ တေသံ-ထိုအမျိုးတို့၏၊ သေနာသနေ-၌၊ ပံသုကူလိကော-ပံသုကူဓုတင်ဆောင် ရဟန်းသည်၊ သစေ ဝသတိ-အကယ်၍ နေအံ့၊ (ဧဝံသတိ) အာဂတဗ္ဗ-လာသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တံ-ထိုပံသုကူဓုတင်ဆောင် ရဟန်းကို၊ [စ-ဆက်၊ အာဂတာ-ကျောင်းသို့ လာသော ဒါယကာတို့သည်၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊] ဒိသ္မာ-၍၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊ ဒေမ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ကျောင်းနှင့် ဆိုင်သော အမျိုးတို့က လျှောက်ကုန်အံ့၊) (ဧဝံသတိ)

ဥပနိဿေပံ ထပေတွာ။ ။ကျောင်းအတွက် ထားအပ်သော ဝတ္ထုကံ လယ်ယာကိုလည်းကောင်း, ကပ္ပိယထံ အပ်နှံထားအပ်သော ငွေစသည်ကိုလည်းကောင်း "ဥပနိဿေပ"ဟု ခေါ်၏။ သမီပေ-ကျောင်း၏ အနီး၌၊ ဝါ-ကျောင်း၏အတွက်၊ နိဿေပေါ-ထားအပ်သော ပစ္စည်းတည်း၊ ဥပနိဿေပေါ-တည်း၊ ဥပနိဿေပံ ထပေတ္တာတိ ဝမ္ပိယာ ကဟာပဏာဒီ ထပေတွာ, ခေတ္တာဒိနိ ဝါ နိယမေတွာ-ဝိမတိ။

အာဂတဗ္ဗ ဝဒန္တိ။ ။အာဂတဗ္ဗံ တန္တိ ပံသုကူလိကံ အာဂတဗ္ဗ ဝဒန္တိတိ သမ္ဗန္ဓော-ဤသို့ယောဇနာ၌လည်းကောင်း, ရှေးနိဿယယ၌လည်းကော်ငး "အာဂတဗ္ဗ တံ"ဟု ရှိ၏။ အာဘယ်သို့ လာသနည်းဟု စဉ်းစားဖွယ် ရှိ၏။ "သေနာသနေ ပံသုကူလိကော ဝသတိ-" ဟု

တေန-ထိုပံသုကူဓုတင်ဆောင် ရတန်းသည်၊ သံဃသ-အား၊ အာစိဏ္ဏတဗ္ဗ-ညွှန်ပြ ရာ၏၊ [သံဃာအား လျှဖြိုရန် ပြောဆိုရာ၏၊ "သံဃသ ဒါတုံ အာစိဏ္ဏတဗ္ဗံ"ဟု ဒါတုံပါလျှင် ကောင်း၏။] တာနိ ကုလာနိ-တို့သည်၊ သံဃသ-အား၊ ဒါတုံ-ဌာ၊ သစေ နှ ဣဿရိယ-ကုန်အံ့၊ တုမှာကံယေဝ-အရှင်ဘုရားတို့အားသာ၊ ဒေမ-ကုန်၏၊ ဣတိ သစေ ဝဒန္တိ (ဧဝံသတိ) သဘာဂေါ-သဘောတူသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဝတ္ထံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဂဏှာဟိ-ယူလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗော-၏။ ပန-ဗျတိရိတ်၊ ပံသုကူ လိကသ-အား၊ ဧတံ-ဤဝသာဝါသိကသင်္ကန်းသည်၊ နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝါ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သဒ္ဓါဒေယ္ယ-သဒ္ဓါဖြင့် လျှထိုက်သော ဝဿာ ဝါသိကသင်္ကန်းအရာ၌၊ ဒါယကမနုဿာ-အလျှူရှင်လူတို့ကို၊ ပစ္ဆိတဗ္ဗာ-ကုန်၏။ (ဣတိ စသည်ကား နိဂုံးဝါကျတည်း၊) [ဣတိ သဒ္ဓါဒေယ္ယတိ ဧဝံ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တ နယေန သဒ္ဓါယ ဒါတဗ္ဗေ ဝဿာဝါသိကလာဘာဝိသယေတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

[သဒ္ဓါဒေယျ၌ ဒါယကာတို့အထံ မေးဖွယ်မှ တစ်ပါး တတြုပ္ပါဒ၌ မေးဖွယ်ကို ပြလိုသောကြောင့် တတြုပ္ပါဒေ ပန စသည်ကို မိန့်သည်၊ ကျောင်းဒါယကာ စသူ တို့က ထိုကျောင်းအတွက် ဝတ္ထုကံ အဖြစ်ဖြင့် လျှထားအပ်သော လယ်စသည်မှ ဖြစ်သော ပစ္စည်းကို "တတြုပ္ပါဒ"ဟု ခေါ်၏။] ပန-ကား၊ တတြုပ္ပါဒေ-ထိုကျောင်း ဝယ် ဖြစ်သော လာဘ်အရာ၌၊ ကပ္ပိယကာရကာ-တို့ကို၊ ပစ္ဆိတဗ္ဗာ-ကုန်၏။ (ကျောင်း ကို ခံယူစေကာနီး၌ မေးထိုက်ကုန်၏။) ကထံ-အဘယ်သို့၊ ပစ္ဆိတဗ္ဗာ-သနည်း၊ အာဝုသော-ဒါယကာတို့၊ သံဃသ-သံဃာတော်ဖို့ ဘဏ္ဍာပဋိဗ္ဗာဒနံ-ဖုံးလွှမ်းကြောင်း သင်္ကန်းဘဏ္ဍာသည်၊ ဘဝိဿ ကိံ-ဖြစ်လတ္တံ့လော၊ ဣတိဏှိ သို့၊ (ပစ္ဆိတဗ္ဗာ၊) သစေ ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ကိံ၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါ လတ္တံ့၊ ဧကေကဿ-၁ ပါး ၁ ပါးအား၊ နဝဟတ္ထံ-၉ တောင်ရှိသော၊ သာဋကံ-အဝတ်ကို၊ ဒဿာမ-လျှူပါကုန်အံ့၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်း ရှိသော ကျောင်းကို၊ ဂါဟေထ-ယူစေကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (သစေ ဝဒန္တိ၊ ဧဝံသတိ၊) ဂါဟေ တဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏၊ [ဤဝါက်၌ ဝဒန္တိ ၂ ပုဒ် မပါဘဲ ၁ ဝုဒ်သာ ပါပုံကို သတိ ပြုပါ။] သစေပိ ဝဒန္တိ-အကယ်၍မူလည်း လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ကိံ၊) သာဋကံ-အဝတ် သည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ ဝတ္ထု ပန-ဝတ္ထုသည်ကား၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏၊ ဘန္တေ-တို့၊ (ဝဿာ

ဆိုသောကြောင့် ကျောင်းသို့ လာခြင်း မဟုတ်၊ ဒါယကာတို့ အိမ်သို့ လာလျှင်လည်း "သဘာဂေါ ဘိက္ခု ဝတ္ထံ ကတ္တာ ဂဏှာဟိတိ ဝတ္ထဗ္ဗော"ဟု ပြောဖို့ရန် အချိန် မရ၊ ပံသုကူလိကရဟန်းက လည်း ကျောင်းဒါယကာတို့အထံ သွားဖွယ် မလို၊ ထို့ကြောင့် "အာဂတာ စ တံ ဒိဿာ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ အာဂတာ-ကျောင်းသို့ ရောက်လာကုန်သော ဒါယကာတို့သည်၊ (တံ ဒိဿာ ဝဒန္တိ၌ စပ်။)

ဂါသိုက်ံ-ကို၊) ဂါဟေထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (သစေပိ ဝဒန္တိ) ဝတ္ထုမြို့-ဝတ္ထုသည်၊ သန္တေပိ-ရှိသော်လည်း၊ ဂါဟေတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-အပ်သည်သာ၊ ဟိ-မှန်၊ ကပ္ပိယ ကာရကာနံ-တို့၏၊ (ဝိနည်းတော်နှင့် အပ်စပ်အောင် ပြုတတ်သော ဒါယကာတို့၏။) ဟတ္ထေ-လက်၌၊ (ဒိန္နဝတ္ထုတောဋ္ဌ စပ်၊) ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-သုံးဆောင်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒိန္နဝတ္ထုတော-ပေးလျှူ အပ်သော ဝတ္ထုမှ၊ (ပေးလျှူအပ်သော ငွေမှ၊) ယံ ယံ-အကြင်အကြင်ပစ္စည်းဝတ္ထု သည်၊ ကပ္ပ-အပ်စပ်၏၊ တံ တံ-ထိုထိုပစ္စည်းဝတ္ထုကို၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-ဌာ၊ အနုဇာနာတိ-ပြီ။

ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤကပ္ပိယကာရကတို့ လက်ဝယ် ပေးလျှူအပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့တွင်၊ ယံ-အကြင်ပစ္စည်းဝတ္ထုကို၊ ပိဏ္ဍပါတတ္ထာယ-ဆွမ်းအကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ဂိလာနပစ္စယတ္ထာယ ဝါ-ဂိလာနပစ္စည်းအကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒိဿ-ရည်စူး၍၊ ဒိန္နံ-ပြီ၊ တံ- ထိုပစ္စည်းဝတ္ထုကို၊ စီဝရေ-သင်္ကန်း၌၊ ဥပနာမေန္တေဟိ-ကပ်၍ ညွှတ်စေသော ရဟန်းတို့သည်၊ (တစ်နည်း) (ဥပနေန္တေဟိ-ကပ်ဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်၊) သံဃသုဋ္ဌုတာယ-သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု လက်ခံနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ အပလောကေတွာ-ပန်ပြော၍၊ ဥပနာမေတဗ္ဗံ-ကပ်၍ ညွှတ်စေရာ၏၊ (တစ်နည်း- ဥပနာမေတဗ္ဗံ-ကပ်ဆောင်ရာ၏။) [ဥပနာမေန္တေဟိ ဥပနာမေတဗ္ဗံတို့၌ "ဥပနေန္တေဟိ ဥပနေတဗ္ဗံ"ဟု ရှိသင့်၏။]

သေနာသနဋ္ဌာယ-ကျောင်းအကျိုးငှာ၊ ဥဒ္ဒိဿ-ရည်စူး၍၊ ဒိန္နံ-ပေးလျှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-ဂရုဘဏ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ [ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ ဂရုဘဏ္ဍာတ္တာ အညေသု ပစ္စယေသု နဥပနာမေတဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပာယော-ယောဇနာ၊

ဝတ္ထု ပန ၊ပေ၊ အနုဇာတံ။ ။ဝတ္ထု ပနာတိ တတ္ထြုပ္ပါဒေ ဥပ္ပန္နရူပိယ-ထိ ကျောင်းဝယ် ဖြစ်နေသော လယ်စသည်မှ ဖြစ်သော ငွေတည်း၊ တဲ့ "တတော စတုပစ္စယံ ပရိဘုဉ္ဇထာ"တိ ဒိန္နခေတ္တာဒိတော ဥပ္ပန္နတ္တာ ကပ္ပိယကာရကာနံ ဟတ္ထေ "ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ပရိဘုဉ္ဇထာ"တိ ဒါယကေဟိ ဒိန္နဝတ္ထုသဒိသံ ဟောတိတိ အာဟ "ကပ္ပိယကာရကာနံ ဟိ"တိ. အာဒိ-ဒိမတိ၊ ထိုငွေကို သုံးရမည် မဟုတ်၊ ထိုငွေမှ ဖြစ်သော ကပ္ပိယကာရကတို့ ဝယ်၍ လျှူအပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုသာ သုံးစွဲဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

သံဃသုဋ္ဌုတာယ။ ။ဝတ္ထုလျှူသော ဒါယကာတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်က ဆွမ်းအတွက် ဖြစ်သော်လည်း သို့မဟုတ် ဂိလာနပစ္စည်းအတွက် ဖြစ်သော်လည်း သံဃာတော်မှာ သက်နှံးရှားပါး၍ နေပါ၏၊ ထို့ကြောင့် "သက်နှံးကို ကပ်စေ၍ ဝေရလျှင် မကောင်းပါလား"ဟု တိုင်ပင်သောအခါ သံဃာအများက ကောင်းသားဘဲဟု လက်ခံခြင်းကို "သံဃသုဋ္ဌုတာ"ဟု ဆိုတ၏၊ ဆိုလိုရင်းမှာ - "သံဃာအကျိုးများအောင် အပလောကနကပ်ပြု၍ သက်နှံး၌ ဆောင်ယူပါ၊ သက်နှံးကပ်ပါစေ"ဟူလို။

အကယ်၍ ဒုဋ္ဌိကဲ့ စသော အပြစ်ဖြစ်နေလျှင်ကား ကျောင်းကိုပင် စွန့်ပစ်၍ ပြေးရသောကြောင့် ဆွမ်းစသော ပစ္စည်း၌ ညွှတ်စေနိုင်ပါ၏။] စီဝရဝတ္ထုသန-သင်္ကန်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စတုပစ္စယဝတ္ထုသန ဝါ-ပစ္စည်းလေးပါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ စီဝရေ-၌၊ ဥပနာမေန္တာနံ-ကပ်၍ ညွှတ်စေသော ရဟန်းတို့၏၊ (ဥပနေန္တာနံ-ကပ်ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။) အပလောကနကမ္မကိစ္စံ-အပလောကနကံကို ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ စ-ဆက်၊ အပလောကနကမ္မံ-ကို၊ ကရောန္တေဟိ-ပြုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပုဂ္ဂလဝသေနေဝ-ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။ သံဃဝသေန-သံဃာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နှ ကာတဗ္ဗံ၊ ဇာတရူပရဇတဝသေနာပိ-ရွှေငွေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ (နှ ကာတဗ္ဗံ-ထိုက်၊) အာမကညောဝသေန ဝါ-စပါးစိမ်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သော်လည်း၊ အပလောကနကမ္မံ-အပလောကနကံသည်၊ နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝသေန-အပ်စပ်သော ဘဏ္ဍာ၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရတဏ္ဍုလာဒိဝသေနေဝစ-သင်္ကန်း ဆန် အစရှိသော ဘဏ္ဍာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ (အပလောကနကမ္မံ-သည်၊) ဝဋ္ဋတိ။

[ပုဂ္ဂလဝသေနေဝ ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝသေန စ အပလောကနပ္ပကာရံ ဒသေတုံ တံ ပန ဧဝံ ကတ္တဗ္ဗန္တိ အာဒိ ဝုတ္တံ-ဝိမတိ။] ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုအပလောကနကံကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။ (ကွဒ်-ဤအရပ်သည်၊) ကွဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ သုဘိက္ခံ-

---

နှ ဝဋ္ဋတိ, ဝဋ္ဋတိ။ ။နှ ဝဋ္ဋတိဟူသော ဗျတိရေကဝါကျ၌ "ဇာတရူပရဇတဝသေန"ဟု ရှိသောကြောင့် ထို၏ ပြောင်းပြန် "ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝသေန"ဟုလည်းကောင်း, "အာမကညောဝသေန"၏ ပြောင်းပြန် "စီဝရတဏ္ဍုလာဒိဝသေနေဝ"ဟုလည်းကောင်း ဆိုသည်၊ "ဇာတရူပရဇတဝသေနာပိ"၌ အပိဖြင့်ကား နှ ကာတဗ္ဗချင်း တူသော သံဃဝသေနကို ပေါင်းသည်။ ["အာမကညောဝသေန ဝါ" ၌ ဝါကား "ဇာတရူပရဇတဝသေန" ၏ ဝိကပ္ပနတ္ထတည်း။]

ဝိမတိ။ ။ဝိမတိ၌ကား "ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝသေနာတိ သာမညတော -ဝုတ္တမေဝတ္ထံ ဝိဘာဝေတုံ "စီဝရတဏ္ဍုလာဒိဝသေနေဝ စာတိ ဝုတ္တံ၊ စကာရော စေတ္ထ ပနသဒ္ဒတ္ထေ ပဝတ္တတိ၊ နှ သမုစ္စယတ္ထောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝသေန"ဟူသော အနက်ကိုပင် "စီဝရတဏ္ဍုလာဒိဝသေန"ဟု ထင်စွာ ပြုသည်၊ စသဒ္ဒါကိုလည်း ပနသဒ္ဒါ၏ အနက်ဟောတည်း-ဟူလို၊ ယောဇနာ၌မူ "စီဝရတဏ္ဍုလာဒိ"မှ တစ်ပါး အပ်စပ်သော ဘဏ္ဍာကို "ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝသေနအရ ယူပါ"ဟု ဖွင့်၏၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝသေနာတိ စီဝရတဏ္ဍုလေဟိ အဝသေသသ ကပ္ပိယဘဏ္ဍသ ဝသေန၊ စီဝရတဏ္ဍုလာနဉ္စ ဝိသုံ ဂဟိတတ္တာ ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝသေနာတိ ဧတ္ထ တေဟိ အဝသေသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍော ဂဟေတဗ္ဗော၊-ယောဇနာ။]

လွယ်ကူစွာ ရအပ်သော ဆွမ်းရှိ၏၊ သုလဘပိဏ္ဍံ-၏၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ စီဝရေန-ဖြင့်၊ ကိလမန္ဓိ-ပင်ပန်းကြကုန်၏၊ ဧတ္တကံနာမ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်မည်သော၊ တဏှာလဘာဂံ-ဆန်အဖို့ကို၊ ဘိက္ခုန်-တို့၏၊ စီဝရံ-ကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ရုစ္စတိ-နှစ်သက်အပ်ပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ (ကတ္တာ)။)

[ဆွမ်းအတွက် ရည်စူးအပ်သော ဝတ္ထုကံ၌ အပလောကနကံ ပြုပုံကို ပြပြီး၍ ဂိလာနပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးအပ်သော ဝတ္ထုကံအတွက် အပလောကနကံ ပြုပုံကို ပြလိုသောကြောင့် "ဂိလာနုပစ္စယော" စသည်ကို မိန့်။] (ဣဒါနိ-၌၊) ဂိလာနပစ္စယော-ကို၊ သုလဘော-လွယ်တူစွာ ရအပ်၏၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ဂိလာနော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ [ဤ ၂ မျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုး အကြောင်းပြနိုင်သည်။] ဧတ္တကံနာမ-သော၊ တဏှာလဘာဂံ-ကို၊ ဘိက္ခုန်-တို့၏၊ စီဝရံ-ကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ရုစ္စတိ-နှစ်သက်အပ်ပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ (ကတ္တာ)။)

ဧဝံ-သို့၊ စီဝရပစ္စယံ-သက်နှံးပစ္စည်းကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သားပြီး၍၊ သေနာသနသ-ကျောင်းကို ယူစေခြင်း၏၊ ကာလေ-အခါကို၊ ယောသိတေ-ကြွေးကြော်အပ်သော်၊ [သေနာသနသာတိ သေနာသနဂ္ဂါဟသ-ဝိမတိ။] သံယေ-သည်၊ သန္ဓိပတိတေ-စည်းဝေးပြီးသော်၊ သေနာသနဂ္ဂါဟကော-သေနာသနဂ္ဂါဟကရဟန်းကို၊ သမ္မန္ဓိတဗ္ဗော-သမုတ်ထိုက်၏၊ စ-ဆက်၊ သမ္မန္ဓန္တေန-သမုတ်သော သံဃာသည်၊ ဒွေ-၂ ပါးသော ရဟန်းတို့ကို၊ သမ္မန္ဓိတဗ္ဗာ-သမုတ်ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ ဟိ-အကျိုးကား၊ (၂ ပါးသမုတ်ခြင်းအကျိုးကား၊) တစ်နည်း, (ကသ္မာ ဒွေ သမ္မန္ဓိတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တံ) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့ ၂ ပါး သမုတ်အပ်သော်၊

သုဘိက္ခံ သုလဘပိဏ္ဍံ။ ။သုဘိက္ခံကိုပင် "ဘိက္ခာယ + သမိဒ္ဓိ သုဘိက္ခံ"ဟု အဗျယီဘော လုပ်မည်စိုးသောကြောင့် "သုလဘပိဏ္ဍံ"ဟု ထပ်၍ ဖွင့်သည်၊ "သုလဘာ+ဘိက္ခာ+ယတ္ထာတိ သုဘိက္ခာ"ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိ ပြုပါ-ဟူလို၊ ယောဇနာ၌ကား "သုဘိက္ခံတိ သမိဒ္ဓိ ဘိက္ခံ၊ သုလဘပိဏ္ဍံတိ သုခေန လဘပိဏ္ဍံ ဒ္ဝိဟိ ပဒေဟိ အညမညဿ ကာရဏံ ဒသ္သေတိ၊ သုဘိက္ခတ္တာ သုလဘပိဏ္ဍံ၊ သုလဘပိဏ္ဍတ္တာ သုဘိက္ခံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟု တစ်မျိုးဖွင့်လေသည်။

ဧဝံ စီဝရပစ္စယံ သလ္လက္ခေတွာ။ ။"ဣတိ သဒ္ဓါဒေယျ ဒါယကာမနုဿာ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ တတြုပ္ပါဒေ ပန" စသည်ဖြင့် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဝဿာဝါသ၌ သက်နှံးပစ္စည်း ရနိုင်မရနိုင်ကို "ဧဝံ စီဝရပစ္စယံ သလ္လက္ခေတွာ"ဟု ဆိုသည်၊ ဤသလ္လက္ခေတွာကို "သေနာသနံ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ" ၌ လှမ်း၍ စပ်ပါ။ [စီဝရပစ္စယံ သလ္လက္ခေတွာတိ သဒ္ဓါဒေယျ တတြုပ္ပါဒါဒိ ဝသေန တသ္မိံ ဝဿာဝါသေ လဗ္ဘမာနံ စီဝရသင်္ခါတံ ပစ္စယံ ဧတ္တကံတိ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊-ဝိမတိ၊ . . ဧဝံ စီဝရပစ္စယံ သလ္လက္ခေတွာ သေနာသနံ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံတိ သမ္ဗန္ဓော၊-ယောဇနာ။]

နဝကော-ဆီတင်းယေါ်ရဟန်းသည်၊ ဝုဗုတရဿ-သီတင်းကြီးရဟန်း၏၊ (သေနာသနံ-ကို၊ ဂါဟေဿတိ-ယူစေလတ္တံ့၊) ဝုဗောစ-သည်လည်း၊ နဝကဿ-၏၊ (သေနာသနံ-ကို၊) ဂါဟေဿတိ-လတ္တံ့၊ (ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ဒွေ သမ္မန္နိတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တံ။)

ပန-ဆက်၊ မဟန္တေ-ကြီးသော၊ မဟာဝိဟာရဿဒိသေ-မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်နှင့် တူသော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ တယော-၃ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော-လေးပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝိကပ္ပနတ္ထ ဝါသဒ္ဒါ အကျေကြ၊) ဇနာ-ရဟန်းတို့ကို၊ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ-ကုန်၏၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ အဋ္ဌပိ-၈ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သောဠသပိ-၁၆ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနေ-ရဟန်းတို့ကို၊ သမ္မန္နိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သမ္မတိ-သမုတ်ခြင်းသည်၊ ကမ္မဝါစာယပိ-ကမ္မဝါစာအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အပလောကနေနပိ-အပလောကနုတ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိယေव-အပ်သည်သာ။

ဇဝံ ဟိ ၊ပေ၊ ဂါဟေဿတိ။ ။၂ ပါး သမုတ်ရခြင်း အကြောင်းကို ပြလို၍ "ဇဝံ ဟိ" စသည်ကို မိန့်၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ခံယူစေရာ၌ မိမိသည်ပင် မိမိအတွက် ခံယူစေခြင်းငှာ မဖြစ်နိုင်၊ ၂ ပါးသမုတ်ထားသောအခါ သီတင်းကြီး သီတင်းငယ် ၂ ပါးတွင် သီတင်းငယ်က သီတင်းကြီးအတွက် ကျောင်းကို ယူစေလိမ့်မည်၊ သီတင်းကြီးကလည်း သီတင်းငယ်အတွက် ကျောင်းကို ယူစေလိမ့်မည်၊ ဥပမာ-ဝါမရနှင့် တစ်ဝါရဖြစ်လျှင် ဝါ မရ သီတင်းငယ်သည် မိမိဖို့ကျောင်းကို တစ်ဝါရ သီတင်းကြီးကို ယူစေလိမ့်မည်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ၂ ပါး သမုတ်ရမည်ဟု မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။

အဋ္ဌပိ သောဠသပိ။ ။ရှစ်ပါးဖြစ်စေ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး ဖြစ်စေ သမုတ်ရာ၌ ကမ္မဝါစာ တစ်ကြိမ်တည်းဖြင့် ရှစ်ပါးလုံး, သို့မဟုတ် တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးလုံး သမုတ်နိုင်၏၊ ဆက်ဦးအုံ့ - ကံဿည် နှင်ထုတ်ခြင်းစသည်ကို ပြုရသော နိဂ္ဂဟကံ, သေနာသနဂ္ဂါဟာပကရာထူးပေးခြင်း စသည်ဖြင့် ချီမြှောက်ကြောင်း ပဂ္ဂဟကံဟု နှစ်မျိုးရှိ၏၊ နိဂ္ဂဟကံအရာ၌ကား အနှိပ်ခံရသော ဘက်က လေးပါးစသည် မျှားနေလျှင် သူတို့ကလည်း ပြန်၍ ကံပြုနိုင်သောကြောင့် အနှိပ်ခံရသော ဘက်က သံယာ မပြည့်စေရ၊ ပဂ္ဂဟကံမျိုး၌ကား ပြန်၍ ခုခံဖွယ် မလိုသောကြောင့် ရှစ်ပါး, တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး စသည်မျှားသော်လည်း တစ်ပြိုင်နက် ကမ္မဝါစာဖြင့် ကံပြုနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သတ္တသတိကဌာနက ဥဗ္ဗာဟိကကမ္မသမ္မုတိ၌ ရှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို တစ်ပြိုင်နက် သမုတ်ပုံကို ပြသည်၊ အဋ္ဌပိ၌ ပိကား သမုတ်ထိုက်ချင်းအားဖြင့် တူသောကြောင့် အညမညသမ္ပိဏ္ဏာနလည်း ဟုတ်၏၊ တစ်ပြိုင်နက် ၂ မျိုးလုံး သမုတ်၍ မဖြစ်သောကြောင့် ဝိကပ္ပနတ္ထလည်း ဟုတ်၏။ [အဋ္ဌပိ သောဠသပိ ဇနေ သမ္မန္နိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဧကကမ္မ ဝါစာယ သဗ္ဗေပိ ဧကတော သမ္မန္နိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ နိဂ္ဂဟကမ္မမေဝ ဟိ သံဃော သံဃဿ နှ ကရောတိ၊ တေနေဝ သတ္တသတိကဌာနေ ဥဗ္ဗာဟိကကမ္မသမ္မုတိယံ အဋ္ဌပိ ဇနာ ဧကတောဝ သမ္မတာတိ၊-ဝိမတိ။]

သမ္မတေဟိ-သမုတ်အပ်ပြီးကုန်သော၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ သေနာသနံ-ကို၊ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ-၏။ (ကိုး) (ဣဒံ-ဤသည်ကား၊) စေတိယဃရံ-စေတီကျောင်းဆောင်တည်း၊ [ဝယ်သော စေတီကို အမိုးအကာဖြင့် မိုးကာထားသော ကျောင်းကို "စေတိယဃရ"ဟု ခေါ်၏။ ဗောဓိယရဋ္ဌလည်း နည်းတူ။] (ဣဒံ-ဤသည်ကား၊) ဗောဓိယရံ-ဗောဓိပင်၏ ကျောင်းဆောင်တည်း၊ (ဣဒံ) အာသနဃရံ-ဆင်းတုတော် ကျောင်းဆောင်တည်း၊ [အာသနဃရဏ္ဍ ပဋိမာယရံ-ဝိမတိ၊ ရှေးနိသယဟု "နေရာစရပ်"ဟု ပေး၏။] (အယံ၊) သမ္ဗဗုဒ္ဓနိအဇ္ဈော-တံမြက်စည်းထားရာ စင်တည်း၊ (အယံ၊) ဒါရုအဇ္ဈော-ထင်းထားရာ စင်တည်း၊ (အယံ၊) ဝစ္စကုဋိ-ဝစ္စကုဋိတည်း၊ (အယံ၊) ဣဋ္ဌကာသာလာ-အုတ်ထားရာ စရပ်တည်း၊ (အယံ၊) ဝမ္မိကိသာလာ-လက်သမားတို့ နေရာစရပ်တည်း၊ (အယံ၊) ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကော-တံခါးမုခ်တည်း၊ (အယံ၊) ပါနီယမာဠော-သောက်ရေအိုးစင်တည်း၊ (အယံ၊) မဂ္ဂေါ-ရွာသို့ သွားကြောင်းလမ်းစရပ်တည်း၊ (အယံ၊) ပေါက္ခရဏီ-ရေကန်စရပ်တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ) ဟိ-မှန်၊ ဧတာနိ-ဤစေတိယဃရ အစရှိသော အဆောက်အဦးတို့သည်၊ အသေနာသနာနိ-သေနာသန မဟုတ်ကုန်၊ (နေဖို့ရန် ကျောင်းမဟုတ်ကုန်၊) ဝိဟာရော-လေးဘက်မိုးအပ်သော ကျောင်းလည်းကောင်း၊ အဠုယောဂေါ-၂ ဘက်မိုးအပ်သော ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပါသာဒေါ-ပြာသာဒ်ရှည်လည်းကောင်း၊ ဟမ္မိယံ-ပြာသာဒ်ဦးပြည်းလည်းကောင်း၊ ဂုဟာ-ဂူလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပေါ-မဏ္ဍပ်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလံ-သစ်ပင်၏အနီးအောက်လည်းကောင်း၊ ဝေဠုဂုမ္ဗော-ဝါးချုံလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမာနိ-ဤအဆောက်အဦးတို့ကား၊ သေနာသနာနိ-သေနာသနတို့တည်း၊ တာနိ-ထိုသေနာသနတို့ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။

စ-ဆက်၊ ဂါဟေန္တေန-ယူစေသော ရဟန်းသည်၊ ပဌမံ ၊ပေ၊ ဂဏောတ္ထိ ဇေ-ပဌမံ ၊ပေ၊ ဂဏောတုံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝုတ္တနယေန-ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ (ဤအခန်း၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊) ဂါဟေတဗ္ဗာနိ-ယူစေထိုက်ကုန်၏။ သံဃိကောစ-သံဃိကသက်နှံးပစ္စည်းလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါဒေယ္ယောစ - သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပေးလှူအပ်သော သက်နှံးပစ္စည်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊

မဂ္ဂေါ ပေါက္ခရဏီ။ ။သေနာသနံ သလ္လက္ခေတဗ္ဗန္တိ စပ်၍ ကျောင်းဆိုင်ရာ အဆောက်အဦးများကို မှတ်သားရာဌာန ဖြစ်သောကြောင့် မဂ္ဂေါအရ လမ်းကို မယူရ၊ ကျောင်းဥပစာအတွင်း၌ ပါဝင်သော ရွာသို့ ရှေးရှသော လမ်းဝယ် စရပ်ကလေး ရှိတတ်၏၊ ထိုလမ်းစရပ်ကလေးမျိုးကို မဂ္ဂေါအရ ယူပါ။ ပေါက္ခရဏီဟူရာ၌လည်း ရေကန်၏ အနီးအပါး၌ ရေချိုးဖို့ရန် ပြုအပ်သော စရပ်ပင်တည်း၊ ရုက္ခမူလံဟူသည်လည်း သစ်ပင်အနီး၌ ရှိသော် စရပ်တည်း။ [မဂ္ဂေါတိ ဥပစာရသီမဋ္ဌာနရဂတေ ဂါမာဘိမုခမဂ္ဂေ ကတသာလာ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝံ ပေါက္ခရဏီ ရုက္ခမူလာဒီသုပိ-ဝိမတိ။]

ဒွေ- ၂ မျိုးကုန်သော၊ စီဝရပစ္စယာ-သင်္ခန်းပစ္စည်းတို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-အကယ်၍ ရှိကုန်အုံ့၊ တေသု-ထိုသင်္ခန်းပစ္စည်းတို့တွင်၊ ယံ-အကြင်သင်္ခန်းပစ္စည်းကို၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဂဏှာတိ-ဌာ၊ ဣဒ္ဓိဗလ-ကုန်၏၊ တံ-ထိုသင်္ခန်းပစ္စည်းကို၊ ဂါဟေတွာ-ယူစေ၍၊ တာသု-ထိုသင်္ခန်း၏၊ ဌိတိကတော-တည်ရာအစဉ်မှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ ဣတရော-အခြားသော သင်္ခန်းပစ္စည်းကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗော-ထိုက်၏။ [“သံယိကသင်္ခန်းတို့ကို စ၍ ဝါစဉ်အလိုက် ယူစေလျှင် သံယိကပစ္စည်း ကုန်ဆုံးရာ ပုဂ္ဂိုလ်မှ စ၍ အခြားသဒ္ဓါဒေယျသင်္ခန်းပစ္စည်းကို ဆက်၍ ယူစေပါ”ဟူလို။]

ပန-ကား၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ အပ္ပတာယ-နည်းကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဝေဏဂ္ဂေန-ပရိဝုဏ် အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သေနာသနေ-ကျောင်းကို၊ ဂါဟိယမာနေ-ယူစေအပ်သော်၊ ဧကံ-တစ်ခုသော၊ [အချို့စာ၌ “ဧကမ္ပိ”ဟု ပိပါသည်ကား မကောင်း။] ပရိဝေဏံ-သည်၊ မဟာလာဘံ-များသော လာဘ်ရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒသဝါ-ဆယ်ထည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒ္ဝါဒသ ဝါ-၁၂ ထည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စီဝရာနိ-တို့ကို၊ (သစေ) လာဘန္တိ-အကယ်၍ ရကုန်အုံ့၊ [မဟာလာဘ်ကိုပင် သရုပ်ဖော်သည်၊ လာဘန္တိနေရာ၌ “ဟောန္တိ”ဟု အချို့စာ ရှိ၏။ လာဘန္တိတိ တတြ ဝါသိနော ဘိက္ခူ လာဘန္တိ-ဝိမတိ။] တံ-ထိုများသော လာဘ်ကို၊ ဝိဇဋ္ဌေတွာ-ဖြေရှင်း၍၊ အညေသု-အခြားကုန်သော၊ အလာဘကေသု-လာဘ် မရှိကုန်သော၊ အာဝါသေသု-တို့၌၊ ပက္ခိပိတွာ-ထည့်၍၊ အညေသမ္ပိ-အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အတွက်) ဂါဟေတဗ္ဗ-ယူစေထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ မဟာသုမတ္ထေရော-သည်၊ အာဟ။

ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာ၊ ဒုမတ္ထေရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ နှ ကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ (မဟာလာဘကျောင်း၌ ပစ္စည်းကို အခြားကျောင်း၌ မထည့်ထိုက်၊) (ကသ္မာ နှ ကာတဗ္ဗံ) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ (ကျောင်းဒါယကာ ဖြစ်သူ လူတို့သည်၊) အတ္တနော-၏၊ အာဝါသဇဂ္ဂနတ္ထာယ-ကျောင်းကို သုတ်သင်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ ပစ္စယံ-ကို၊ ဒေန္တိ-လှူကြကုန်၏၊ (တသ္မာ နှ ကာတဗ္ဗံ) တသ္မာ-ကြောင့်၊

ဝိဇဋ္ဌေတွာ ၊ပေ၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ။ ။ဝိဇဋ္ဌေတွာဟူသည် ထိုပရိဝုဏ်၌ နေသော ရဟန်းတစ်ပါးအတွက် လောက်ရုံသာ ချန်၍ အခြားသင်္ခန်းကို အခြားကျောင်းတို့၌ ထည့်ခြင်းတည်း။ ထိုသို့ ထည့်ရာ၌ ဝဿာဝါသိကသင်္ခန်းတ သီတင်းကျွတ်မှ ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝါမဆိုမီ ကျောင်းကို ခံယူစေရာအခါ၌ အဝတ်ကို မထည့်သွင်းနိုင်သေး။ ထို့ကြောင့် ပက္ခိပိတွာ **အရ နှုတ်ဘပြောအားဖြင့်** ထည့်သွင်းခြင်းကို ယူပါ။ [ဝိဇဋ္ဌေတွာတိ ဧကေတသ္မ ပဟောနကပ္ပ မာဏေန ဝိယောဇေတွာ၊ အာဝါသေသု ပက္ခိပိတွာတိ “ဣတော ဥပ္ပန္နံ အသုကသ္မိံ အသုကသ္မိံ ဌာ အာဝါသေ ဝသန္တာ ပါပေတွာ ဂဏှန္တု”တိ ဝါစာယ ဥပသံဟရိတွာ၊-ဝိမတိ။]

(ထိုသို့ မပြုထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) အညေဟိ-ကုန်သော၊ (အခြားကျောင်းဌ နေကုန်သော၊) ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းဌ၊ ပရိသိတဗ္ဗ-ပါဝင်ရာ၏၊ ("ထိုကျောင်းက လာဘ်ရဖို့ရန် ထိုကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်းဌ ဝါဆိုနေရာ၏၊ ထိုသို့ ဝါဆိုမှ ထိုကျောင်းက လာဘ်ကို ရမည်"-ဟူလို။)

ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤအခြားရဟန်းတို့က မဟာလာဘကျောင်းတွင် ပါဝင်ရာဌ၊ [ယောဇနာဌ "ဧတ္ထာတိ ဧဝံ ဂါဟာဏဌာနေ-ယူစေရာဌာနဌ"ဟု စွဲ၏။] မဟာ ထေရော-သည်၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာ ဂါဟေထ-မယူစေကြကုန် လင့်၊ ဘဂဝတော-၏၊ အနုသိဋ္ဌံ-အဆုံးအမကို၊ ကရောထ-ပြုကြကုန်၊ ဝါ-လိုက်နာ ကြကုန်၊ ဟိ-မှန်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဂါဟေတုန္တိ-အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဂါဟေတုံဟူသော၊ ဧတေ-ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ ("ဘုရားစကား တော်အတိုင်း ပရိဝုဏ်အဝိုင်းအခြားအားဖြင့် ယူစေပါ"ဟူလို၊) ဣတိ-ကို၊ သစေ ပဋိဂ္ဂဏှာသတိ-အကယ်၍ တားမြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တဿ-ထိုမဟာထေရ်၏၊ ပဋိဂ္ဂဏှာသနာယ-တားမြစ်ခြင်းဌ၊ အဋ္ဌတ္ဘာ-မတည်မူ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ (မဟာ ထေရ်ကို ခေါ်သည်၊) ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဗဟူ-များပါကုန်၏၊ ပစ္စယော-ပစ္စည်းသည်၊ မန္ဒော-နည်းပါ၏၊ သင်္ဃဿ-ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ တံ-ထိုမဟာထေရ်ကို၊ သညာပေတ္တာ-နားလည်စေပြီး၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗမေဝ-ယူစေထိုက်သည်သာ။

(၅) စ-ဆက်၊ ဂါဟေန္တေန-ယူစေသော၊ သမ္မတေန-သမုတ်အပ်ပြီးသော၊ (သမ္မုတိ ရသော၊) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ မဟာထေရသ-၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂန္တွာ-သွား၍၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံသော နည်းဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏၊ (ကိုး) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏ အထံသို့၊ သေနာသနံ-သည်၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဂဏှထ-ခံယူပါကုန်၊ ပစ္စယံ-ပစ္စည်းကို၊ ဓာရေထ-ဆောင်ရွက်မှတ်သားတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဝတ္တဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏၊) ["ကျောင်းကို ခံယူပါ, ခံယူပြီးသည့်နောက် ဤကျောင်းဌ သီတင်းကျွတ်သောအခါ ရဖွယ်ပစ္စည်းကိုလည်း မှတ်သားတော်မူပါ" ဟူလို။] အာဝုသော-တို့၊ အသုကကုလဿ-ထိုအမည်ရှိသော အမျိုး၏၊ ပစ္စယော-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ အသုကသေနာသနဋ္ဌ-ထိုမည်သော ကျောင်းသည် လည်းကောင်း၊ မယှံ-ငါ၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဝုတ္တော-မေးအပ်သော်၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ နံ-ထိုကျောင်းကို၊ ဂဏှထ-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဝုတ္တော-လျှောက်အပ်သော်၊) အာဝုသော-တို့၊ ဂဏှာမိ-ခံယူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဝုတ္တော-ပြောဆိုအပ်သော်၊) (မုချတ္ထအနက်ဟော ပစ္စုပ္ပန်ဝိဘတ်ဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော်၊) ဂဟိတံ-ယူအပ်သည်၊ ဝါ-အယူမြောက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-သို့မဟုတ်၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ ဝေါ - အရှင်ဘုရားတို့သည်၊

ဂဟိတံ-ယူအပ်ပါပြီလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-မေးလျှောက်အပ်သော်၊ မေ-သည်၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီ၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ (အတိတ်ကြိယာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊) ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဂဏ္ဌိသဃ-ခံယူပါတုန်လတံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တော-မေးလျှောက်အပ်သော်၊ ဂဏ္ဌိသာမိ-ခံယူအံ့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ (အနာဂတ်ကြိယာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊) သစေ ဝဒတိ-အကယ်၍ပြောဆိုအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အဂ္ဂဟိတံ-မယူအပ်သည်၊ (အယူမမြောက်သည်၊) ဟောတိ၊ ဣတိ-သို့၊ မဟာသုမတ္တောရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာပဒုမတ္တောရော-သည်၊ အာဟ၊ (ကိုး) အတိတအနာဂတ ဝစနံ ဝါ-အတိတ် အာနဂတ်သဒ္ဒါသည်မူလည်း၊ (ဂဟိတံဟူသော အတိတ်ဟောသဒ္ဒါ, ဂဏ္ဌိသဃ ဂဏ္ဌိသာမိဟူသော အနာဂတ်သဒ္ဒါသည်မူလည်း၊) ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဝတ္တမာနဝစနံ ဝါ-ဝတ္တမာန်သဒ္ဒါသည်မူလည်း၊ (ဂဏှာမိဟူသော ဝတ္တမာန်သဒ္ဒါသည်မူလည်း၊) ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဧတ္ထ-ဤသို့ကျောင်းကို ခံယူရာ၌၊ သတုပ္ပါဒ မတ္တံ-သတိကို ဖြစ်စေခြင်းမျှသည်လည်းကောင်း၊ အာလယကရဏမတ္တမေဝ-အာလယကို ပြုခြင်းမျှသည်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ - ပမာဏတည်း၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဂဟိတမေဝ-ယူအပ်သည်သာ၊ (အယူမြောက်သည်သာ၊) ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ (အာဟ၊) ("အတိတ်, အနာဂတ်ဝိဘတ်ဖြင့် သုံးစွဲသော်လည်း အယူမြောက်ပါ၏"ဟူလို။)

ပံသုကူလိကောပံသုကူဝုတင်ဆောင် ဖြစ်သော၊ ယောပိ ဘိက္ခု-သည်လည်း၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ပစ္စယံ-ကို၊ ဝိသဇ္ဇေတိ-စွန့်၏။ (တေန-ထိုပံသုကူဝုတင်ဆောင် ရဟန်းသည်၊) ဝိဿဇ္ဇော-စွန့်အပ်သော၊) အယမ္ပိ-ဤပစ္စည်းကိုလည်း၊ အညသ္မိ-သော၊ အာဝါသေ-၌၊ နု ပက္ခိပိတဗ္ဗော-မထည့်သွင်းထိုက်၊ တသ္မိံယေဝ ပရိဝေဏော-ထိုပရိဝုဏ်၌ပင်၊ အဂ္ဂိသာလာယ ဝါ-မီးတင်းကုန်ရာ၌သော်လည်းကောင်း၊

သတုပ္ပါဒ ၊ပေ၊ ဝမာဏံ။ ။"သတုပ္ပါဒမတ္တ"ဟူသည် "ငါသည် ဤကျောင်းကို ခံယူ၏"ဟု သတိကို ဖြစ်စေခြင်းတည်း၊ အာလယကရဏဟူည် ဤကျောင်း၌ မိမိနေဖို့ရန် အလိုဆန္ဒကို ပြုခြင်းတည်း၊ မတ္တသဒ္ဒါတို့ဖြင့် "ဂဏှာမိ" စသည်ဖြင့် ပြောဆိုနေခြင်းကို ကန့်၊ "ဂဏှာမိ စသည်ဖြင့် ပြောဆိုနေဖွယ် မလို"ဟူလို၊ ဧဝသဒ္ဒါကား သန္ဓိဗျာနာဝဓာရဏတည်းမှ စာအုပ်တို့၌ "သတုပ္ပါဒမတ္တံ, အာလယမတ္တမေဝ"ဟု ၂ ပုဒ်ခွဲလျှက်လည်းကောင်း, "သတုပ္ပါဒမတ္တ အာလယကရဏမတ္တမေဝ"ဟု သမာသ်တွဲလျှက်လည်းကောင်း ရှိ၏။ [သတုပ္ပါဒမတ္တံတိ ဂဟဏေ သတိယာ ဥပ္ပါဒမတ္တံ၊ ဧတ္ထာတိ သေနာသနပစ္စယဂဟဏဋ္ဌာနေ၊-ယောဇနာ။]

ယောပိ ၊ပေ၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗော။ ။အယမ္ပိတိ ဧတ္ထ ယော ပံသုကူလိကော ဝစ္စယံ ဝသဇ္ဇေတိ၊ တေနေဝ ဝိဿဇ္ဇော အယံ စီဝရပစ္စယောပိတိ ယောဇနာ၊-ဝိမတိ၊ ဆိုလိုရင်းကား- "ပံသုကူဝုတင်ဆောင် ရဟန်းသည် ဝါဆိုခါနီး၌ ကျောင်းကို ယူစေရာအခါဝယ် နေဖို့ရန်

ဒီယသာလာယ ဝါ-စကြီစရပ်ရှည်၌သော်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေ ဝါ-သစ်ပင်၏ အနီးအောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ အညသ-တစ်ပါးသော ရဟန်း၏အတွက်၊ ဝါဟေတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ပံသုကူလိကော-သည်၊ ဝသာမိ-ငါကား နေရ၏။ (နေရသူ ဖြစ်၏။) ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဇဂ္ဂိသတိ-သုတ်သင်လတ္တံ့၊ ဣတရော-ပံသုကူလိကရဟန်းမှ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ ပစ္စယံ-ကို၊ ဂဏှာမိ-ငါယူ၏။ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ (သေနာသနံ ဇဂ္ဂိသတိ၊) ဧဝံ-ဤသို့ သုတ်သင်လတ်သော်၊ ဒ္ဝိဟိ-၂ ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ-အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ (နေခြင်းဟူသော အကြောင်း, ပစ္စည်းကို ယူခြင်းဟူသော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊) သေနာသနံ-သည်၊ သုဇဂ္ဂိတတရံ-ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် သုတ်သင်အပ်သည်၊ ဘဝိသတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။

ပန်-ဝါဒန္တရာ၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကား) ပံသုကူလိကေ-သည်၊ ဝါသတ္ထာယ-နေခြင်းအကျိုးငှာ၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဂဏှန္တေ-ယူလတ်သော်၊ သေနာသနဂ္ဂါဟာပကေန-ကျောင်းကို ယူစေသော ရဟန်းသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏။ (ကား) ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဣဓ-ဤကျောင်း၌၊ ပစ္စယော-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏။ [ဝါကျွတ်သော အခါ၌ ရဖို့ရန် ဝဿာဝါသိကသက်နှံးပစ္စည်း ရှိပါ၏။] သော-ထိုပစ္စည်းကို၊ ကိံ-အဘယ်သို့၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္တဗ္ဗံ၊) တေန-ထိုပံသုကူလိကရဟန်းသည်၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ အညံ-အခြားရဟန်းကို၊ ဂါဟာပေတိ-ယူစေပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိတ္တဗ္ဗော-ပြောဆိုထိုက်၏။ ပန-ဆက်၊ (ပံသုကူလိကော-သည်၊) ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို၊ အဝတ္တာဝေ-မပြောမူ၍သာလျှင်၊ သစေ ဝသတိ-အကယ်၍ ကျောင်း၌ နေအံ့၊ ဝုတ္ထဝဿသဿစ-မိုးလပတ်လုံး နေပြီးသော ပံသုကူဝုတင်ခေါင် ရဟန်းအားလည်း၊ ပါဒမူလေ-ခြေရင်း၌၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ သာဋကံ-အဝတ်ကို၊ သစေ ဒေန္တိ-အကယ်၍ လှူကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝဋ္ဋတိ-၏။ [ပါဒမူလေ ထပေတွာ ဒေန္တိတိ,ပစ္စယဒါယကာ ဒေန္တိ၊ ဧတေန ဂဟဋ္ဌေဟိ ပါဒမူလေ ထပေတွာ ဒိန္နမ္ပိ ပံသုကူလိကာနမ္ပိ ဝဋ္ဋတိတိ ဒသေတိ-ဝိမတိ၊ "ခြေရင်း၌ ချထားသောကြောင့် ပံသုကူအဝတ်ကို ကောက်ယူရာရောက်သဖြင့် အပ်၏"ဟူလို။]

ကျောင်းကိုသာ ယူ၏၊ ထိုကျောင်း၌ ရထိုက်သော ဝဿာဝါသိကသက်နှံးကိုကား မယူ၊ ထိုပံသုကူဝုတင်ခေါင်ရဟန်း စွန့်လွှတ်အပ်သော သက်နှံးကို အခြားလာတ်နည်းရာ ကျောင်း၌ မထည့်ပါနှင့်" ဟူလို၊ နိဿယ၌ ဤဝိမတိအတိုင်း အနက်ပေးထား၏၊ ယောဇနာ၌ကား "ယောပိ" ၌ ပဋ္ဌမန္တကို "ကံအနက်ဟော"ဟု ယူ၍ ပစ္စယံနှင့် တွဲလေသည်၊ "ယော (ယံ) ပစ္စယံ-အကြင်ပစ္စည်းကို"ဟု အနက်ပေးစေလိုသည်၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် အမှန်ရသော်လည်း သဒ္ဒါသွားကား ဆန်းကြယ်လှ၏။

အထ-သို့မဟုတ်၊ (မနုဿာ-တို့သည်) ဝဿာဝါသိက်-ကို၊ ဒေမ-လျှပါကုန်၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-လျှောက်ကုန်ဘုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ပံသုကူလိကာနံ-တို့အား၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်၊ တသ္မိံ သေနာသနေ-၌၊ ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊ ဝုတ္ထဘိက္ခူနံ-နေပြီးသော ရဟန်းတို့၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏။ ဣတိ-သို့၊ (ဝုတ္တံ၊) [ဝဿံ ဝုတ္ထ ဘိက္ခူနန္တိ ပံသုကူလိကတော အညေသံ ဘိက္ခူနံ၊-ဝိမတိ။] ပန-ဆက်၊ ယေသံ-အကြင်လူတို့၏၊ ဝါ-တို့မှာ၊ သေနာသနံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ကေဝလံ-ကျောင်းနှင့် မဖက် သက်သက်၊ ပစ္စယမေဝ-ပစ္စည်းတိုသာလျှင်၊ ဒေန္တိ-လျှကြကုန်၏၊ တေသံ-ထိုလူတို့၏၊ ပစ္စယံ-ကို၊ အဝဿာဝါသိကေ-ဝဿာဝါသိကသက်နှီး မရှိသော၊ သေနာသနေ-၌၊ ဂါ(ဟေတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

မနုဿာ-တို့သည်၊ ထူပံ-ပုထိုးတော်ကို၊ (စေတီတော်ကို၊) ကတ္တာ-၍၊ ဝဿာဝါသိက်-ကို၊ ဂါဟာပေန္တိ-ယူစေကြကုန်၏။ ထူပေါနာမ-မည်သည်၊ အသေနာသနံ-ကျောင်း မဟုတ်၊ တဿ-ထိုပုထိုး၏၊ သမီပေ-အနီး၌၊ ရုက္ခေ ဝါ-သစ်ပင်၌သော်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပေ ဝါ-မဏ္ဍပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ-တပ်ဖွဲ့၍၊ ဂါဟာပေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏။ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ (ရုက္ခမူလ၌ နေသောရဟန်း, သို့မဟုတ် မဏ္ဍပ်၌ နေသော ရဟန်းသည်၊) စေတိယံ-ကို၊ ပဋ္ဌဝဏ္ဏတဗ္ဗံ-သုတ်သင်ရာ၏၊ ဟောမိ ၊ပေ၊ ဒန္ဓကဋ္ဌမာဋ္ဌကေသုပိ-ဟောမိပင်, ဟောမိကျောင်းဆောင်, ဆင်းတုတော်ကျောင်းဆောင်, တံမြက်စည်း ထားရာစင်, သစ်ဘဏ္ဍာထားရာစင်, ဝစ္စကုဋိ, တံခါးမုခ်, သောက်ရေအိုးစင်, ဒန်ပူထားရာ စင်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ဤနည်းပင်တည်း၊ [“ဟောမိရုက္ခကို လူတို့က စိုက်ပြီးနောက် ဝဿာဝါသိကသက်နှီးကို လျှုလျှင်လည်း ဤနည်းအတိုင်း ကျင့်ပါ”ဟူလို့။] ပန-ဆက်၊ ဘောဇနသာလာ-ဆွမ်းစားစရပ်သည်၊ သေနာသနမေဝ - ကျောင်းပင်တည်း၊ တဿာ-ကြောင့်၊ တံ-

---

အထ ၊ပေ၊ ဝဒန္တိ။ ။အထ ဝဿာဝါသိက် ဒေမာတိ ဝဒန္တိတိ ဧတ္ထ ပံသုကူလိကာနံ နဝဋ္ဌတီတိ အဒ္ဓါဟရိတ္တာ ယောဇေတဗ္ဗံ-ဝိမတိ၊ “ဂဟပတိ (ဒါယကာတို့ လျှုအပ်သော) စီဝရဖြစ်နေသောကြောင့် ပံသုကူဧတင်ဆောင် ရဟန်းမှာ မအပ်”ဟူလို့၊ တသ္မိံ သေနာသနေ ၊ပေ၊ ပါပုဏာတိဟု ဆိုသော်လည်း ထိုကျောင်း၌ ပံသုကူလိကရဟန်း ၁ ပါးသာ ဝါဆိုလျှင် ထိုပရိဝုဏ်တွင် ပါဝင်သော အဂ္ဂိသာလာ စသည်၌ နေသော အခြားရဟန်းကိုလည်း ယူစေသင့်၏။

ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ။ ။စေတီနှင့် သစ်ပင်မဏ္ဍပ်ကို အဆက်အသွယ် ပြုခြင်းကို “ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ”ဟု ဆိုသည်၊ ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ ဂါဟာပေတဗ္ဗန္တိ ဣဒံ ရုက္ခာဒီသု ဝသိတ္တာ စီဝရံ ဂဏှာထာတိ ပဋိဗဒ္ဓံ ကတ္တာ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ဝိမတိ၊ ထိုဆက်သွယ်ခြင်းဟူသည်လည်း ထိုရုက္ခမဏ္ဍပ်၌ နေသော ရဟန်းသာ ဝဿာဝါသိကသက်နှီးကိုလည်း ယူရ, စေတီကိုလည်း သုတ်သင်ရခြင်းတည်း။ [ရှေ့၌ “ထူပံ ကတ္တာ”ဟု ဆိုခဲ့၍ ဤ၌ “စေတိယံ”ဟု ဆိုပြန်သောကြောင့် ထူပနှင့် စေတိယကို သဘောတူဟု သိစေသည်။]

ထိုဆွမ်းစားစရပ်ကို၊ ဧကသ ဝါ-တစ်ပါးသော ရဟန်း၏ အတွက်သော်လည်း ကောင်း၊ ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗဟူနံ ဝါ-များစွာသော ရဟန်းတို့၏အတွက် သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ-ပိုင်းခြားရ၍၊ ဂါဟေ တုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဣတိ-သို့၊ သဗ္ဗ-သော၊ ဣဒံ-ဤအဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝတ္ထာ ရေန-အကျယ်အားဖြင့်၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

ပန-ဆက်၊ သေနာသနဂ္ဂါဟာပကေန-သည်၊ ပါဠိပဒအရှုဏာတော-အထွက် တစ်ရက်နေ့ အရှုဏ်မှ၊ (ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက် အရှုဏ်တက်မှ၊) ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ အရုဏံ-သည်၊ နဘိဝဋ္ဋတိ-မပျက်သေး၊ တာဝ-လောက်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ("နောက်ထပ် အရုဏ်မတက်သည့်တိုင်အောင် တစ်ရက်လုံးလုံးအတွင်း၌ ကျောင်းကို ဝေစုဝေဖို့ရန် စီစဉ်စေပါ"ဟူလို၊) ဟိ-မှန်၊ ဣဒံ-ဤတစ်ရက်သည်၊ သေနာသနဂ္ဂါဟာယ-၏၊ ခေတ္တံ-ခေတ်တည်း။ [ပါဠိပဒ အရှုဏာတောတိ အာဒိ ဝဿူပနာယိကဒိဝသံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အန္တရာမုတ္တကံ ဗန ပါဠိပဒံ အတိက္ကမိတ္တာပိ ဂါဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဝိမတိ။]

ပါတောဝ-စောစော၌ပင်၊ သေနာသနေ-ဟို၊ ဂါဟိတေ-ယူစေအပ်ပြီးသော်၊ အညော-သော၊ ဝိတက္ကစာရိကော-ဝိတက်ဖြင့် လှည့်လည်တတ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အာဂန္တွာ-၍၊ သေနာသနံ-ကို၊ သစေ ယာစတိ-အကယ်၍ တောင်းအုံ၊ (ဧဝံသတိ၊) [ကတ္ထ နုခေါ ဝသိဿာမိ၊ တတ္ထ ဝသန္တဿ ဟသု ဘဝိဿတိ၊ ကတ္ထ ဝါ ပစ္စယော ဘဝိဿတီတိ ဧဝံ ဥပ္ပန္နေန ဝိတက္ကေန စရတီတိ ဝိတက္ကစာရိကော၊-သာရတ္ထ။] ဘန္တေ-ဘုရား၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဂတိတံ-ယူအပ်ပါပြီ၊ ("ဂါဟိတေ သေနာသနေ"ကို ထောက်လျှင် "ဂါဟိတံ-ယူစေအပ်ပြီ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏၊) သံယော-သည်၊ ဝဿူ ပဂတော-ဝါသို့ ကပ်ရောက်ပါပြီ၊ ဝိဟာရော-သည်၊ ရမဏီယော-မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းပါ၏၊ ရုက္ခမူလာဒီသု-သစ်ပင်အနီးအစပ်ကဲ့သို့ အစရှိသော အရပ်တို့တွင်၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ (ဝသိတုံ၊) ဣစ္ဆထ-အလိုရှိကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌ ဝသထ-နေပါကုန်၊ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗော။ [သူ့အတွက် သီးခြားကျောင်း မကျန်တော့၊ ထိုရုက္ခမူလ စသည်ရှိရာ ကျောင်းတိုက်ကိုပင် "ရမဏီယော ဝိဟာရော"ဟု ဆိုသည်။]

ဝဿူပဂတေဟိ-ဝါသို့ ကပ်ရောက်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အန္တော ဝဿေ-ဝါတွင်း၌၊ နိဗဒ္ဓဝတ္တံ-အမြဲမပြတ် ဖွဲ့စပ်အပ်သော ဝတ်ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ဝဿူပဂတာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ သမ္မဒ္ဓနိယော-တံမြက်စည်းတို့ကို၊ ပန္ဓထ-ဖွဲ့ကြကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-ကုန်၏။ ဒဏ္ဍကာ စေဝ-တံမြက်စည်းရိုးတံ

နိဗဒ္ဓဝတ္တံ ထပေတွာ။ ။"မည်သူက မည်သည့် စာဝါများကို လိုက်ရမည်, မည်သူက မည်သည့်စာဝါများကို ချရမည်, မည်သည့်အချိန် ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းရမည်" စသည်ဖြင့် နေ့စဉ်မပြတ် ဖွဲ့စပ်အပ်သော ကျင့်ဝတ် ချထားခြင်းကို "နိဗဒ္ဓဝတ္တံ ထပေတွာ"ဟု ဆိုသည်၊

တို့သည်လည်းကောင်း၊ သလာကာယော စ-တံမြက်သည်း အဆံတို့သည်လည်း ကောင်း၊ (အုန်းလက်တို့၏ အဆံတို့သည်လည်းကောင်း၊) သုလဘာ-လွယ်ကူစွာ ရအပ်ကုန်သည်၊ စေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကေကေန-တစ်ပါးတစ်ပါးသည်၊ ဆပဒ္ဓ-၆ ချောင်း ၅ ချောင်းကုန်သော၊ မုဋ္ဌသမ္မုဋ္ဌနိယော-လက်ဆုပ်တံမြက်စည်း တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒွတ္တိသော-၂ ချောင်း ၃ ချောင်းကုန်သော၊ ယဋ္ဌိသမ္မုဋ္ဌ နိယောဝါ-အရိုးရှိသော တံမြက်စည်းတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ-ဖွဲ့ထိုက် ကုန်၏။ [အရိုးမပါဘဲ လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရသော တံမြက်စည်းကို "မုဋ္ဌသမ္မုဋ္ဌနီ"ဟု ခေါ်သည်၊ အရိုးတပ်အပ်သော မတ်တက်တံမြက်စည်းကို "ယဋ္ဌိသမ္မုဋ္ဌနီ"ဟု ခေါ် သည်။] ဒဏ္ဍကာစေဝ-တံမြက်စည်းရိုး ဒုတ်တံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သလာကာ ယောစ-တံမြက်စည်း အဆံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုလ္လဘာ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ် ကုန်သည်၊ ဝါ-ရခဲကုန်သည်၊ စေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒွတ္တိသော-ကုန် သော၊ မုဋ္ဌသမ္မုဋ္ဌနိယော-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧကာ-တစ်ချောင်းသော၊ ယဋ္ဌိ သမ္မုဋ္ဌနီ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ-ဖွဲ့ထိုက်ကုန်၏။ သာမဏေရေဟိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပဒ္ဓပဒ္ဓ-ငါးချောင်း ငါးချောင်းကုန်သော၊ ဥက္ကာ-မီးရှူးတို့ကို၊ ကောဋ္ဌေ တဗ္ဗာ-ဖြတ်တောက်ထိုက်ကုန်၏။ [(ကိုရင်တစ်ပါးလျှင် ငါးချောင်းစီ ပြုလုပ်စေပါ-ဟူလို၊) ဘူဝါဒိ, စုရာဒိ ကောဋ္ဌဓာတ်သည် ဆိန္ဒနအနက်ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဆိန္ဒိတဗ္ဗာ"ဟု ယောဇနာ ဖွင့်သည်၊ အရည်ဝိဟာရေသု ပရိသယဝိဇာနနတ္ထံ ဣဒ္ဓိတဗ္ဗတ္တာ (ညဉ့်အခါ ခြသေ့် သစ် ကျား စသော ဘေးရန်တို့ လာလျှင် သိနိုင် ဖို့ရန်) ပဒ္ဓ ပဒ္ဓ ဥက္ကာ ကောဋ္ဌေတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တံ-သာရတ္ထာ။] ဝသနဋ္ဌာနေ-နေရာအရပ်၌၊ ကသာဝပရိဘဏ္ဍံ-ဖန်ရည်ဖြင့် အဖန်ဖန် သုတ်လိမ်းခြင်းဟူသော ပရိဘာဏ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ။ [ကသာဝပရိဘဏ္ဍန္တိ ကသာဝရသေဟိ ဘူမိပရိကမ္မံ-ဝိမတိ။]

ပန-ဆက်၊ ဝတ္ထံ-ကတိကဝတ်ကို၊ (ဝါတွင်း၌ ကျင့်ရမည့် ကတိကဝတ်ကို၊) [ဝတ္ထံတိ ကတိကဝတ္တံ-သာရတ္ထာ] ကရောန္တေဟိ-ပြုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ (ဧဝရူပ် အဓမ္မိကဝတ္တံ နာ ကာတဗ္ဗံ၌ စပ်၊) နဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ-ပါဋိကို မရွတ်ဆိုရာ၊ (ပါဋိ မပို့ချကြစတမ်း၊) နာ ဥဒ္ဒိသာပေတဗ္ဗံ-ပါဋိကို မရွတ်ဆိုစေရာ၊ (ရွတ်ဆိုပေးပါဟု မတောင်းပန်ကြစတမ်း၊) သဇ္ဈာယော-သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊ (စာအံခြင်းကို၊) နာ ကာတ ဗ္ဗော-မပြုထိုက်၊ (မပြုကြစတမ်း၊) နာ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗံ-ရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်စေထိုက်၊

နိဗန္ဓဝတ္ထံ ထပေတ္တာတိ သဇ္ဈာယမနသိကာရာဒိသု နိရန္တရကရဏီယေသု ကတ္တဗ္ဗံ ကတိကဝတ္တံ ကတ္တာ၊-ဝိမတိ၊ ထိုနိဗန္ဓဝတ်ကို ချပြီးသည့်နောက်မှ "သမ္မုဋ္ဌနိယော ဗန္ဓိထ" စသည်ဖြင့် လျှောက်ရမည်၊ ဝါကပ်ပြီးမှလည်း နေရာကျောင်းက သေချာသောကြောင့် ဤအလုံးစုံကို ဝါကပ်ပြီးမှ လုပ်ရမည်၊ ထို့ကြောင့် "ဝဿူပဂတေဟိ"ဟုလည်းကောင်း, ဝဿူပဂတာ"ဟုလည်းကောင်း အတိတ်ဟော တပစ္စည်းဖြင့် သုံးစွဲထားသည်။

(ရှင်ပြု မပေးကြစတမ်း၊) နှ ဥပသမ္ပာဒေတဲ့-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ မရောက်စေထိုက်၊ (ရဟန်းပြုမပေးကြစတမ်း၊) နိဿယော-နိဿယည်းကို၊ နှ ဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ (မပေးကြစတမ်း၊) ဓမ္မသဝနံ-တရားနာခြင်းကို၊ နှ ဏာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ (မပြုကြစတမ်း၊) ဟိ-တားမြစ်သင့်၏၊ သဗ္ဗေဝ-အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ-ဤဥဒ္ဒေသ စသော ပြုဖွယ်တို့သည်၊ ပပဉ္စာ-သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဆိုင်ရာတို့တည်း၊ [ပါဠိသင်ခြင်း ပါဠိပို့ချခြင်း စသည်ကြောင့် သံယောဇဉ်တဏှာဒိဋ္ဌိလည်း ဖြစ်တတ်၏၊ ငါတတ်၏ စသည်ဖြင့် မာနလည်း ဖြစ်တတ်၏။] နိပ္ပပဉ္စာ-သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟူသော ပပဉ္စမရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ သမဏာဓမ္မမေဝ-ရဟန်းတရားကိုသာလျှင်၊ ကရိဿာမ-ပြုကြကုန်စို့၊ ဣတိ ဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တေရသ-၁၃ ပါးကုန်သော၊ ဓုတင်္ဂါနိ-ဓုတင်တို့ကို၊ သမာဒိယန္တု-ဆောက်တည်ကြကုန်လော၊ (ဆောက်တည်ကြစတမ်း၊) သေယျံ-လျောင်းစက်အိပ်ခြင်းကို၊ အကပ္ပေတွာ-မပြုမူ၍၊ ဌာနစင်္ကမေဟိ-ရပ်ခြင်း စင်္ကြံသွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝီတိနာမေန္တု-လွန်စေကြကုန်လော၊ (လွန်စေကြစတမ်း၊) [ထိုင်ခြင်းကိစ္စမှာ တရားအားထုတ်ရာ၌ မူလဖြစ်၍ အထူးမဆိုဟန်တူသည်၊ သို့မဟုတ် "ဌာနနိသဇ္ဇစင်္ကမေဟိ"ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။] မူဂဗွတ်-လူအတို့၏ အကျင့်ကို၊ (စကားမပြောဘဲ လူအကဲ့သို့ နေခြင်းဟူသော အကျင့်ကို၊) ဂဏ္ဏန္တု-ယူကြကုန်လော၊ သတ္တာဟာကရဏီယေန-သတ္တာဟာကရဏီယကိစ္စကြောင့်၊ ဂတာပိ-သွားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဘာဇနီယဘဏ္ဍံ-ဝေဘန်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာကို၊ လဘန္တု-ရကြပါစေကုန်၊ ဣတိ ဝါ-ဤသို့ဆိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧဝရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ("ပါဠိ မသင်ကြစတမ်း" စသော) အဓမ္မိကံ-အဓမ္မိကကတိကဝတ်ကို၊ နှ ကာတဗ္ဗံ-မပြုရာ။

ပန-အနွယ်၊ ဧဝံ-သို့၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။ (ကိုး) ပရိယတ္တိဓမ္မောနာမ-ပရိယတ်တရားတော်မည်သည်၊ တိဝိဓမ္မိ-၃ ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတရားကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ-တည်စေနိုင်၏။ [တိဝိဓမ္မိတိ ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိပဋိဝေဓဝသေန တိဝိဓမ္မိ-သာရတ္တာ။] တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ပရိယတ်တရား

ပရိယတ္တိဓမ္မောနာမ။ ။ကတ္တားဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မ၌လည်းကောင်း, တိဝိဓမ္မိ သဒ္ဓမ္မံဟူသော ကံ၌လည်းကောင်း ပရိယတ္တိဓမ္မ ပါဝင်နေ၍ "အာဘယ်သို့သော ပရိယတ္တိကတ္တားသည် အာဘယ်သို့သော ပရိယတ္တိကံကို တည်စေနိုင်သနည်း"ဟု မေးဖွယ်ရှိ၏။ အဖြေကား = ကတ္တား၌ အစိတ်ဖြစ်သော ကျမ်းစာပရိယတ်သည် အပေါင်းဖြစ်သော ကျမ်းစာပရိယတ်ကို တည်စေနိုင်၏။ ကျမ်းတစ်ကျမ်းကို သင်ယူလျှင် အခြားကျမ်းများကိုလည်း တတ်သိနားလည်၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ပရိယတ်သည် ကတ္တား၌လည်း ပါနိုင်, ကံ၌လည်း ပါနိုင်သည်။ [အဝယဝ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ အဝယဝပရိယတ္တိဓမ္မံ အဝယဝိပရိယတ္တိဓမ္မော ဝါ အဝယဝပရိယတ္တိဓမ္မံ ပတိဋ္ဌာပေတိ-ယောဇနာ။]

တော်သည် သုံးပါးအပြားရှိသော သူတော်ကောင်းတရားကို တည်စေနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) သက္ကစ္စံ-ကောင်းစွာပြု၍၊ ဝါ-လေးလေးစားစား၊ ဥဒ္ဒိသထ-ပါဠိကို ရွတ်ပြကြပါကုန်လော၊ (ပါဠိကို ပို့ချကြပါလော၊) ဥဒ္ဒိသာပေထ-ပါဠိကို ရွတ်ပြစေကြပါလော၊ (ပါဠိရွတ်ပြဖို့ရန် တောင်းပန်၍ ပါဠိကို သင်ယူကြပါလော၊) သဗ္ဗာယံ-ကို၊ ကရောထ-ပြုကြကုန်လော၊ ပဓာနယရေ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၌၊ ဝသန္တာနံ-နေသော ရဟန်းတို့ကို၊ သံယဋ္ဌနံ-ထိခိုက်ခြင်းကို၊ အကတွာ-မပြုမူ၍၊ အန္တောဝိဟာရေ-ကျောင်းတွင်း၌၊ နိသီဒိတွာ-၍၊ ဥဒ္ဒိသထ-တိုးတိုးသာသာ ပါဠိကို ရွတ်ဆိုကြပါကုန်လော၊ ဥဒ္ဒိသာပေထ-ပါဠိကို ရွတ်ဆိုစေကြကုန်လော၊ သဗ္ဗာယံ-ကို၊ ကရောထ-ကုန်လော။

ဓမ္မသဝဏံ-ကို၊ သမိဒ္ဓံ-ပြည့်စုံအောင်၊ ကရောထ-ကုန်လော၊ ("တရားကို ကောင်းကောင်းနာကြ, တရားကို ပြည့်စုံအောင် ဟောကြပါ"ဟူလို၊) ပဇ္ဇာဇေဿာ-ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်စေကုန်လတ်သော်၊ သောဓေတွာ-သုတ်သင်၍၊ ပဇ္ဇာဇေထ-ကုန်လော၊ ဥပသမ္ပာဒေထ-ကုန်လော၊ သောဓေတွာ-၍၊ နိဿယံ-ကို၊ ဒေထ-ကုန်လော၊ ဟိ-တိုက်တွန်းသင့်၏၊ ("သောဓေတွာ ပဇ္ဇာဇေထ" စသည်ဖြင့် တိုက်တွန်းသင့်၏၊) ဧကောပိ-တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သော၊ ကုလပုတ္တော-အမျိုးသားသည်၊ (အမျိုးကောင်းသော ဇာတိကုလပုတ္တ, အကျင့်ကောင်းသော အာစာရကုလပုတ္တ ၂ မျိုးတွင် အာစာရကုလပုတ္တကို ယူ၊) ပဇ္ဇဇ-ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒဉ္စ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ ဝါ-ရလတ်သော်၊ သကလသာသနံ-အလုံးစုံသော သာသနာတော်ကို၊ (ပရိယတ်, ပဋိပတ်, ပဋိဝေဓဟူသော အလုံးစုံသော သာသနာတော်ကို၊) ပတိဋ္ဌာပေတိ-တည်စေနိုင်၏။ (ဤတွင် သောဓေတွာ စသည်တို့၏ ဒဋ္ဌိဝါဒကို ပြီး၏။)

သံယဋ္ဌနံ အကတွာ။ ။"ပဓာနယရေ ဝသန္တာနံ"၏ နယ်ကား "သဗ္ဗာယံ ကရောထ" တိုင်အောင်တည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၌ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းမှုမှ ပျက်အောင် ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့် မထိခိုက်စေဘဲ ပါဠိသင်မှု, စာအံမှုကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြုကြပါ။ မှန်၏ - မိမိကျောင်း၏ ပြင်ဘက်သို့ အသံထွက်အောင် ကျယ်စွာ စာအံစာချခြင်း, မိမိနေရာကျောင်း၏ ပြင်ဘက်သို့ အသံထွက်အောင် စကားကျယ်စွာ ပြောခြင်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူတို့ကိုသာ ထိခိုက်စေသည် မဟုတ်သေး၊ စာကြည့် စာချကြသော အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ သမာဓိကိုလည်း ထိခိုက်စေသည်။

သောဓေတွာ ပဇ္ဇာဇေထ။ ။ရှင်ပြုပေးမှု, ရဟန်းခံပေးမှု, နိဿယယူပေးမှုကို ပြုသောအခါ သာသနာတော်၌ ကောင်းမွန်စွာ နေမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို နှိုင်းချိန်ပြီးမှ သာသနာတော်နှင့် သင့်လျော်သော ရှင်လောင်း စသူကိုသာ ရှင်ပြု, ရဟန်းခံ, နိဿယယူပေးခြင်းကို "သောဓေတွာ ပဇ္ဇာဇေထ"ဟု ဆိုသည်။ [သောဓေတွာ ပဇ္ဇာဇေထာတိ ဘဗ္ဗေ အာစာရကုလပုတ္တေ ဥပ ပရိက္ခိတ္တာ ပဇ္ဇာဇေထ၊-သာရတ္ထ။]

အတ္တနော-မိမိ၏၊ ထာမေန-အစွမ်းဖြင့်၊ ယတ္တကာနိ-အကြင်မျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ (ဓုတင်္ဂါနိ-တို့ကို၊ သမာဒိယိတုံ-ဆောက်တည်စေခြင်းငှာ၊) သက္ကောထ-စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ တတ္တကာနိ-ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဓုတင်္ဂါနိ-တို့ကို၊ သမာဒိယထ-ဆောက်တည်ကြကုန်လော၊ ဧတံ အန္တောဝဿံနာမ-ဤဝါတွင်းအခါခွဲ မည်သည်၊ [အန္တောဝဿံ နာမေတန္တိ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂဝစနမေတံ၊ ဧတသ္မိံ အန္တောဝဿေတိ ဟိ အတ္ထော၊ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ အာဒိသု သမ္ဘန္ဓိတဗ္ဗံ-ယောဇနာ၊ "သကလဒိဝသံ ၊ပေ၊ ယာမေသု" စသော အကျယ်ကို-ထောက်၍ ဘုမ္မတ္ထဟု ဖွင့်သည်။] သကလဒိဝသံ-အလုံးစုံသော နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိယာ-၏၊ ပဌမပစ္ဆိမ ယာမေသု-ပဌမယာမ်, ပစ္ဆိမယာမ်တို့၌လည်းကောင်း၊ (မဇ္ဈိမယာမ်ကိုကား အိပ်ဖို့ရန် ချန်ထားသည်၊) အပ္ပမတ္တောဟိ-မမေ့မလျော့ မပျေါ်မဆသူတို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဝီရိယံ-ကို၊ အာရဘိတဗ္ဗံ-အားထုတ်ရာ၏။

ပေါရာဏကမဟာထေရာပိ-ရှေးဦး ဖြစ်သော မဟာထေရ်တို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗပလိဗောဓေ-အလုံးစုံသော ပလိဗောဓတို့ကို၊ ("အာဝါသော စ ကုလံ လာဘော" စသော ဆယ်ပါးသော ပလိဗောဓတို့ကို၊) ဆိန္နိတ္တာ-ဖြတ်၍၊ အန္တောဝဿေ-၌၊ ဧကစာရိကဝတ္တံ-ဧကစာရိကပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျင့်ထိုက်သော ဘာဝနာအလုပ်ကို၊ ပူရယိံသု-ဖြည့်ကြကုန်ပြီ။ [ဧကစာရိကဝတ္တံတိ ဘာဝနာကမ္မံ၊ တဉ္စိ ဂဏသင်္ကိတ်ပဟာယ ဧကစာရိကေနေဝ ဝတ္တိတဗ္ဗတ္တာ ဧဝံ ဝုတ္တံ-ဝိမတိ၊ ပူရယိံသုနောက်၌ "အာစရိယဝတ္တံ"ဟု ပါ၏၊ ဤကျင့်ဝတ်ကား အဆန်း မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် အချို့စာအုပ်၌ မပါ။]

ဘသော-ပြောဆိုအပ်သော စကား၌၊ မတ္တံ-အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနိတ္တာ-သိ၍၊ ဒဿဝတ္ထုကကထံ-ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသော ကထာကိုလည်းကောင်း၊ ဒသ ၊ပေ၊ ကထဉ္စ-ဆယ်ပါးသော အသုဘကထာ, ဆယ်ပါးသော အနုဿတိကထာ, ၃၈ ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံနှင့် စပ်သော ကထာကိုလည်းကောင်း၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏။ အာဂန္တုကာနံ-အာဂန္တုကတို့၏၊ ဝတ္တံ-ကို၊ ကာတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ သတ္တာဟကရဏီယေန-သတ္တာဟကရဏီယကိစ္စကြောင့်၊ ဂတာနံ-သွားကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ အပလောကေတ္တာ-ပန်ပြော၍၊ ဒါတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏။ ("သံယိက ပစ္စည်းကို ဝေဖန်သောအခါ ပန်ပြော၍ ဝေဖန်ပေးပါ"ဟူလို၊) ဣတိ-သို့၊ ဧဝရူပံ-သော၊ ဝတ္တံ-ကတိကဝတ်ကို၊ ကာဇာတ်-ပြုရာ၏။

ဒသဝတ္ထုကကထာ။ ။ဒသဝတ္ထုကကထာနာမ အပ္ပိစ္ဆကထာ သန္တုဋ္ဌိကထာ ပဝိဝေကကထာ အသံသဂ္ဂကထာ ဝီရိယာရမ္ဘကထာ သီလကထာ သမာဓိကထာ ပညာကထာ ဝိမုတ္တိကထာ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနကထာ၊-သာရတ္တ။ [အဌတိသာရဏကထဉ္စ-အရ ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်တွင် ပါဝင်တော်၌ လာသော ၃၈ ပါးကို ယူပါ။]

အပိစ-သည်သာမကသေး၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ သြဝဒိတဗ္ဗာ-ဆုံးမထိုက်ကုန်၏။ [ရှေးခေတ်က သာမဏေနည်းပါး၍ ရဟန်းများသောကြောင့် "ဘိက္ခု"ဟု ဆိုသည်။] (ကား) ဝိဂ္ဂါဟိက ၊ပေ၊ ဝစနာနိ-ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူကြောင်းစကား, ချေပစ်ကုန်းတိုက်ကြောင်းစကား, ကြမ်းကြမ်းတန်းတန်း ဆဲဆိုကြောင်းစကားတို့ကို၊ မာ ဝဒထ-မပြောကြကုန်လင့်၊ ဒီဝသေ ဒီဝသေ-တစ်နေ့တစ်နေ့၌၊ (နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊) သီလာနိ-တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေန္တာ-ဆင်ခြင်ကုန်လျက်၊ စတုရာရက္ခံ-၄ ပါးသော စောင့်ရှောက်ကြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဟာပေန္တာ-မယုတ်လျော့စေကုန်ဘဲ၊ မနသိကာရ ပဟုလာ-များသော ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းခြင်း ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဝိဟရထ-နေကြကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ (သြဝဒိတဗ္ဗာ။)

ဒန္တကဋ္ဌခါဒနဝတ္တံ-ဒန်ပူကို ခဲစားကြောင်း ကျင့်ဝတ်ကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြရာ၏။ [ဒန္တကဋ္ဌခါဒနဝတ်ကို ဒန္တပေါဏာသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားသည့်အတိုင်း သာရတ္ထ၌ ပြထား၏။] စေတိယံဝါ-စေတီတော်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိံဝါ-ဗောဓိပင်ကို

စတုရာရက္ခံ။ ။အာရက္ခတိ စိတ္တံ ဧတာဟိတိ အာရက္ခာ၊ စတသော+အာရက္ခာ စတုရာရက္ခံ၊ သမ်ာဟာရဒိဂု၊ "ဗုဒ္ဓါနုဿတိ မေတ္တာစ, အသုဘံ မရဏဿတိ"ဟူသော ၄ ပါးတည်း။ ထို ၄ ပါးတွင်

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ။ ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများနေသူသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော်ကို ပိုရ်၍ ကြည်ညိုသောကြောင့် မိမိအတွက် သာသနာ ညှိုးနွမ်းဖွယ်ကိစ္စကို မပြုတော့၊ သာသနာတိုးတက်ကြီးပွားကြောင်း ကြက်သရေရှိကြောင်း အလုပ်ကိုသာ စွမ်းနိုင်သမျှ အားထုတ်တော့သည်။

မေတ္တာ။ ။မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများလေ့ရှိသူကား အရာရာ၌ ကိုယ်ကျိုးကို ရှေ့ရှု မထားဘဲ သူတစ်ပါးအကျိုးကိုသာ ရှေးရှု၍ အလုပ်လုပ်၏။ ထိုသို့ရှေးရှုသောကြောင့်ပင် သာသနာတော်နှင့် စပ်၍ အကျိုးမဲ့ ကုန်ကျဖွယ်များကို မိမိလည်း မသုံးဖြုန်း, ဒါယကာတို့ကိုလည်း မသုံးဖြုန်းစေတော့။

အသုဘ။ ။အသုဘဘာဝနာသည် သာသနာတော်နှင့် လွန်စွာ သင့်လျော်၏။ အိမ်ရာမထောင် သာသနာ့ဘောင်၌ တစ်ကိုယ်တည်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသုဘဘာဝနာကဲ့သို့ ဘာဝနာတစ်မျိုးမျိုးသော လက်ကိုင်မရှိပါမူ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်ဘက်၌ သက်တော်ကြီးသော်လည်း စိတ်ရောက်လျက် ရှိတတ်သေး၏။ ထို့ကြောင့် အသုဘဘာဝနာကို ကောင်းစွာ ပွားများသူသော စိတ်ထားဖြူလွင် သူတော်စင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

မရဏ။ ။သေခြင်းတရားကို နှလုံးသွင်းမှုကို နေ့စဉ်ပြုလျှင် "ယနေ့သေမည်လား, နက်ဖြန်သေမည်လား မသိရ၊ သေသွားသောအခါ ကုသိုလ်သာလျှင် အာကိုးရာ ရှိပါတကား"ဟု အမြဲ သတိရနေသောကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကိစ္စစုကို တစ်ပြီးတစ်ခု ဘာဝနာပွားမှတိုင် အောင် အမြဲပြု၍ နေပေလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် ဤကမ္မဋ္ဌာန်း ၄ ပါးကို "စတုရာရက္ခကမ္မဋ္ဌာန်း"ဟု နာမည်ထူးတပ်လျက် ရှေးသူတော်မြတ်တို့ အမြဲအားထုတ်အပ်ခဲ့ပေသတည်း။

သော်လည်းကောင်း၊ ဝန္ဒန္တေန-ရှိခိုးသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာလ-နံ့သာပန်းကို၊ ပူဇေန္တေန ဝါ-ပူဇော်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပတ္တံ-ကို၊ ထဝိကာယ-အိတ်၌၊ ပက္ခိပန္တေန ဝါ-ထည့်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ နကထေတဗ္ဗံ-စကား မပြောရာ၊ [ရှိခိုးရင်း ပူဇော်ရင်း စကားပြောလျှင် အာရုံမျက်မည်စိုးသောကြောင့် စကား မပြောရ၊ သပိတ်အိတ်ထဲ၌ သပိတ်ထည့်သွင်းသောအခါ သပိတ်မနာအောင် သာသာယာယာ ထည့်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် စကားပြောလျှင် အမှတ်တမဲ့ ထိမိ၍ သပိတ်ကွဲမည်စိုးရကား စကား မပြောရဟု ဆိုတီးပေးသည်၊ ပတ္တံ ဝါ ၊ပေ၊ နဂ ကထေတဗ္ဗန္တိ ပတ္တဂုတ္တတ္ထာယ ဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ၊ ဘိက္ခာစာရဝတ္တံ ဝတ္တကွန္ဓကေ ပိဏ္ဍစာရိကဝတ္တေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊-သာရတ္ထ။]

အန္တောဂါမေ-ရွာတွင်း၌၊ မနုဿေဟိ-လူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ပစ္စယသညုတ္တ ကထာ ဝါ-ပစ္စည်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသဘာဂကထာ ဝါ-သာသနာတော်နှင့် သဘောမတူသော စကားကိုလည်းကောင်း၊ နဂ ကထေတဗ္ဗာ-မပြောထိုက်၊ [ဝိသဘာဂကထာတိ တိရစ္ဆာနကထာ၊-ဝိမတိ၊] ရက္ခိတိန္ဒြိယေဟိ-စောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဣန္ဒြေရှိသူတို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ခန္ဓကဝတ္တဋ္ဌ-ခန္ဓကဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သေခိယဝတ္တဋ္ဌ-သေခိယဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပူရေတဗ္ဗံ-ဖြည့်ကျင့်ရာ၏၊ [ခန္ဓကဝတ္တန္တိ ဝတ္တကွန္ဓကေ အာဂတံ ပိဏ္ဍစာရိကဝတ္တတော အဝသိဋ္ဌဝတ္တံ၊ တဿ "ဘက္ခာစာရဝတ္တ"န္တိ ဝိသုံ ဂဟိတတ္တာ၊-ဝိမတိ။] ဣတိ ဧဝရူပါ-ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဗဟုကာပိ-များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နိယျာနိကကထာ-ဝဋ္ဋမှ ထွက်မြောက်တတ်သော ကထာတို့ကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ-ပြောပြထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ-ပုရိမဝဿူပဂတနှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ် အပြီးတည်း။

[ဣဒါနိ ယံ ဒါယကာ ပစ္ဆိမဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ ဝဿာဝါသိကံ ဒေန္တိ၊ တတ္ထ ပဋိ ပဇ္ဇနဝိဓိံ ဒဿေတုံ ပစ္ဆိမဝဿူပနာယိကဒိဝသေ ပနာတိ အာရဒ္ဓံ၊-ဝိမတိ။] ပန-ကား၊ ပစ္ဆိမဝဿူပနာယိကဒိဝသေ-ပစ္ဆိမဝါကပ်ရာနေ့၌၊ ကာလံ-အချိန်ကို၊ ယော သေတ္ဘာ-ကြွေးကြော်၍၊ သံဃေ-သည်၊ သန္နိပတိတေ-စည်းဝေးပြီးလတ်သော်၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ ဒဿဟတ္ထံ-ဆယ်တောင်ရှိသော ဝတ္ထံ-အဝတ်ကို၊ အာဟရိတ္ဘာ-ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိက သင်္ကန်းကို၊ (မိုးလပတ်လုံး နေသော ရဟန်းတို့အား လျှူအပ်သော သင်္ကန်းကို၊) သစေ ဒေတိ-အုံ့၊ အာဂန္တုကော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သံဃတ္ထေရော-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တဿ-ထိုသံဃာ့ထေရ်အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ [ဝဿာ ဝါသိကသင်္ကန်းကို ပဌမယူစေအပ်ပြီးနောက်မှ ရောက်လာသော ရဟန်းကို "အာဂန္တုကော ဘိက္ခု" ဟု ဆိုသည်၊ အာဂန္တုကော သစေ ဘိက္ခုတိ စီဝရေ ဂါဟိတေ ပစ္ဆာ အာဂတော အာဂန္တုကော ဘိက္ခု၊-ဝိမတိ။] (အာဂန္တုကော-သော၊ ဘိက္ခု-

သည်၊) နဝကော-သီတင်းငယ်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) သမ္မတေန-သမုတ်အပ်ပြီးသော၊ (သေနာသနဂ္ဂါဟက သမ္မုတိ, သို့မဟုတ် စီဝရဘာဇက သမ္မုတိကို ရပြီးသော၊) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သံယတ္တေရော-ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော-လျှောက်ထိုက်၏၊ (ကား၊) ဘန္တေ-ရား၊ (ဂဏ္ဌိတုံ၊) သစေ ဣစ္ဆထ-အကယ်၍ အလိုရှိကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပဌမဘာဂ်-ပဌမရအပ်ပြီးသော အဖို့ကို၊ မုဉ္စိတ္တာ-စွန့်လွှတ်၍၊ ဣဒံ ဝတ္ထု-ကို၊ ဂဏှထ-ယူပါကုန်၊ ဣတိ, (ဝတ္တဗ္ဗော၊) [ပဌမဘာဂဆိုသော်လည်း ရအပ်ပြီး မဟုတ်သေး "မည်သည့် ဒါယကာက ဝါကျွတ်သောအခါ လျှုပါမည်"ဟု မှန်းထားအပ်သော သက်နှံးအဖို့ဖြစ်သည်။] အမုဉ္စန္တသ-မစွန့်လွှတ်သော ထေရ်အား၊ နု ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၊ (ယခု ရောက်လာသော အဝတ်ကို မပေးရ၊) ပန-အနွယ၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေ့၌၊ ဂါဟိတံ-ယူစေအပ်ပြီးသော အဝတ်ကို၊ မုဉ္စိတ္တာ-စွန့်လွှတ်၍၊ သစေ ဂဏှာတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဧတေနေဝုပါယေန-ဤနည်းအားဖြင့်ပင်၊ ဒုတိယတ္ထေရတော-ဒုတိယထေရ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ပရိဝတ္တိတ္တာ-လဲလှယ်၍၊ (ရအပ်ပြီးအဖို့နှင့် ယခုအဝတ်ကို လဲလှယ်၍၊) ပတ္တဋ္ဌာနေ (ဝါစဉ်အားဖြင့်) ရောက်အပ်သော နေရာ၌၊ အာဂန္တုကဿ-အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏။

ပဌမဝဿူပဂတာ-ပဌမဝါသို့ ကပ်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဒွေ-၂ ထည် ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ ဝါ-အဝတ်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တီဏိ-ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ ဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ ဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ ဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သစေ အလတ္ထုံ-အကယ်၍ ရပြီးကုန်အံ့၊ (ဒုတိယဝါ ရောက်ချိန်၌ ပဌမဝါ ကပ်တုန်းကပင် ရခဲ့ပြီးဖြစ်ကုန်အံ့၊) (ဧဝံသတိ၊) လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ-နောက်ထပ် ရအပ်ရအပ်သော အဝတ်ကို၊

ဧတေနေဝုပါယေန ၊ပေ၊ ဝတ္ထဗ္ဗာနေ။ ။ပဌမ ထေရ်ကြီးက မယူလျှင် ဒုတိယထေရ် ယူဖို့ရန် လျှောက်ပါ။ ဒုတိယထေရ်က ယခုဆယ်တောင်အဝတ်ကို ယူလိုလျှင် နဂိုရအပ်ပြီးအဖို့နှင့် လဲ၍ ဒုတိယထေရ်အား ပေးပါ။ ဒုတိယထေရ်က မယူလိုလျှင် တတိယထေရ်ကို လျှောက်ပါ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ယူလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံဝယ် ပဌမအဖို့နှင့် ယခုအဝတ်သစ်ကို လဲလှယ်၍ အာဂန္တုကထေရ်၏ နေရာသို့ ရောက်သောအခါ လဲလှယ်အပ်ပြီးသော အဝတ်ကို ဖြစ်စေ, မည်သည့်အာဝါသိကမှ လဲ၍ မယူသောကြောင့် ဒါယကာ လှူအပ်သော အဝတ်သစ်ကို ဖြစ်စေ အာဂန္တုကပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးပါ။

သစေ ပဌမ ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ။ ။ဤအချိန်ကား ဒုတိယဝဿူပနာယိကဒိဝသ တည်းဟု သတိပြုထားပါ။ ပဌမဝဿူပဂတ ရဟန်းတို့သည် ၂ ထည်စီ ရပြီးဖြစ်လျှင် အာဂန္တုက ရဟန်းများလည်း ၂ ထည်စီ ရသည့်တိုင်အောင် ပြခဲ့သော နည်းဖြင့် ပေးပါ။ ပြခဲ့သော နည်းဟူသည်ကား သံယာ့ဏေရ်၏အထံ၌ လျှောက်ရမည်မှာ - အရှင်ဘုရား ဒုတိယမြောက် တစ်ထည် ရပြန်ပါပြီ၊ အလိုရှိလျှင် ပဌမရပြီးအဖို့နှင့် လဲတော်မူပါ။ ဤသို့ လျှောက်ရမည်၊ သံယဏေရ်က

ဧတေနေဝ ဥပါယေန-ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသဇ္ဇာပေတွာ-စွန့်စေပြီး၍၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ အာဂန္တုကာသ-အား၊ သမက်-ညီမျှသော အဖို့သည်၊ တောတိ-၏၊ တာဝ-ထိုညီမျှသောအဖို့ ရသည့်တိုင်အောင်၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏။ တေန ပန-ထိုအာဂန္တုကရဟန်းသည်ကား၊ သမ္မကေ-ညီမျှသော အဖို့ကို၊ လဒ္ဓေ-ရအပ်ပြီးသော်၊ (ပဌမဝဿူပဂတ် ရဟန်းတို့နှင့် တန်းတူညီမျှ ရအပ်ပြီးသော်၊) အဝသိဋ္ဌော-ကြွင်းသော၊ အနုဘာဂေါ-နောက်ထပ် ရအပ်သော အဖို့ကို၊ ထေရာသနေ-ထေရ်ကြီးနေရာ၌၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏။ ပစ္ဆုပ္ပန္နေ-ပစ္ဆုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ လာဘေ-လာဘ်သည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်၊ ဌိတိကာယ-တည်နေရာ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂါဟေတုံ-ယူစေခြင်းငှာ၊ (ယူစေဖို့ရာ၊) ကတိကံ-ကတိကဝတ်ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ဒုဗ္ဘိက္ခံ-ဆွမ်း၏ မရှိခြင်းသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒ္ဝိသုပိ-၂ မျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဿူပနာယိကာသု-ပုရိမဝါ ပစ္ဆိမဝါ ကပ်ရာနေ့တို့၌၊ ဝဿူပဂတာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဘိက္ခာယ-ဖြင့်၊ ကိလမန္တာ-ပင်ပန်းကုန်သည်၊ (သစေ ဟောန္တိ-အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊) ("သစေ ဒုဗ္ဘိက္ခံ ဟောတိ"ကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) အာဝုသော-တို့၊ ဣဒေ-ဤကျောင်း၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်လတ်သော်၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော်လျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ (မယံ-တို့သည်၊) ကိလမာမ-ပင်ပန်းကြကုန်၏။ ဒွေဘာဂါ-၂ ဖို့တို့သည်၊ ဟောမ-ဖြစ်ကြရကုန်မူကား၊ သာဓု ဝတ-ကောင်းလေကုန်စ၊ ["ယခုရှိနေသော ရဟန်းများကို နှစ်စု ခွဲ၍ရလျှင် ကောင်းသည်"ဟူလို။] ယေသံ-အကြင်ရဟန်းတို့၏၊ ဥတိပဝါရိတဋ္ဌာနာနိ-ဆွေမျိုးတို့၏ နေရာ, ဖိတ်မံသူတို့၏ နေရာတို့သည်၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်၏။ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုဥတိပဝါရိတ ရှိရာအရပ်တို့၌၊ ဝသိတွာ-နေပြီး၍၊ ပဝါရဏာယ-ပဝါရဏာနေ့၌၊ အာဂန္တွာ-၍၊ အတ္တနော-မိမိဖို့၊ ပတ္တံ-ရောက်အပ်သော၊ ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊ ဂဏှန္တု-ယူလည့်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်အံ့။

လဲ၍ ယူလျှင် ထိုအဖို့ကို ဒုတိယသံယထေရ်အား လဲယူဖို့ရန် လျှောက်ပါ၊ ဤနည်းအားဖြင့် အာဂန္တုကထံ၌ ၂ ထည် ရသည့်တိုင်အောင် လဲရမည်၊ နဂိုက ၃ ထည်စီ ရပြီးဖြစ်လျှင်လည်းကောင်း, ၃ ခုမြောက် တစ်ထည်ရပြန်လျှင်လည်းကောင်း ဤနည်းအတိုင်း အာဂန္တုကမှာ ၃ ထည်ရအောင် ပေးပါ၊ နောက်ထပ် မရလျှင်ကား အာဂန္တုကများအား ပေးဖွယ် မလို။

မှတ်ချက်။ ။ပဌမဝဿူပဂတဟူရာ၌ ပဌမဝါကပ်ပြီးယည်း ဖြစ်နိုင်၏၊ ဒုတိယဝါ အတွက် အာဂန္တုကများ နောက်ထပ် မရောက်ခင် ခပ်စောစောက ဝါကပ်ပြီးလည်း ဖြစ်နိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် အာဂန္တုကဿအရ ရှေးရှေးဝေစုကွင် မပါသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟု မှတ်ပါ၊ ဝိမတိ၌ကား "ပဌမဝဿူပဂတာတိ ဣအာဂန္တုကဿ အာဂမနတော ပုရေတရမေဝ ပစ္ဆိမိကာယ ဝဿူပနာယိကာယ ဝဿူပဂတာ"ဟု ဆို၏။

တေ-သု-ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုဥာတိပဝါရိတ ရှိရာ အရပ်တို့၌၊ ဝသိတ္တာ-နေပြီး၍၊ ပဝါရဏာယ-နေ့၌၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာကြကုန်၏။ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား၊ အပလောကေတ္တာ-၍၊ ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏။ [ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်း ဒါယကာတို့ကျောင်း၌ ဝါမကပ်သောကြောင့် "အပလောကေတ္တာ ဝဿာဝါသိကံ ဒါတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုသည်။] ဟိ-မှန်၊ သာဒယန္တာပိ-သာယာပါကုန်သော်လည်း၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ (ဥတိပဝါရိတတို့အထံ နေသော ထိုရဟန်းတို့သည်၊) ဝဿာဝါသိကဿ-၏၊ သာမိနော-အရှင်တို့သည်၊ နေဝ (ဟောန္တိ)-မဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း၊ စ-ဆက်၊ ခီယန္တာပိ-ရှုံ့ချပါကုန်သော်လည်း၊ (မပေးလိုဘဲ ပေးခြင်းကို ရှုံ့ချကုန်သော်လည်း၊) အာဝါသိကာ-တို့သည်၊ အဒါတုံ-မပေးဘဲနေခြင်းငှာ၊ ဝါ-မပေးဘဲ နေခွင့်ကို၊ နေဝ လဘန္တိ-မရကုန်သည်သာတည်း။

ပန-ဝါဒန္တရ ကုရုန္ဒိယ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကိုး) ကတိကဝတ္တံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။ (ကိုး) သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံကုန်သော၊ နော-ဝါတို့အား၊ ဣမ-ဤကျောင်း၌၊ ယာဝုဘတ္တံ-ယာဝုဆွမ်းသည်၊ နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊ သဘာဂဋ္ဌာနေ-သဘောတူသူတို့၏ နေရာ၌၊ ဝသိတ္တာ-နေ၍၊ အာဂစ္ဆထ-လာကြကုန်၊ တုမှာကံ-အရှင်တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ပတ္တံ-ရောက်အပ်သော၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိကလာဘ်ကို၊ လဘိဿထ-ရကြကုန်လတံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ကာတဗ္ဗံ-၏။) တံ-ထိုကတိကဝတ်ကို၊ ဧကော-

တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ စေ ပဋ္ဌိဘဟတိ-အကယ်၍ တားမြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သုပဋ္ဌိဘဟိတံ-ကောင်းစွာ တားမြစ်အပ်ပြီ/နော စေ ပဋ္ဌိဘဟတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ကတိကာ-ကို၊ သုကတာ-ကောင်းစွာ ပြုအပ်ပြီ၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ (အာဂတာနံ၌ စပ်၊) တတ္ထ - ထိုသဘာဂအရပ်၌၊ ဝသိတ္တာ-၍၊ အာဂတာနံ - ပြန်လာကုန်သော၊

သာဒယန္တာပိ ၊ပေ၊ လဘန္တိ။ ။ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို ကိုယ်ပိုင်အနေအားဖြင့် ဝါဆိုခါနီး ကျောင်းခံယူတုန်းက ထိုသင်္ကန်းကို မိမိယူဖို့ရန် သာယာခဲ့ကြသော်လည်း ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်း အလှူရှင်တို့၏ ကျောင်း၌ ဝါတွင်း ၃ လပတ်လုံး အပြည့်မနေရ၊ ဒုတ္ထိကွေ့အတွက် ဝါကျိုးရသောကြောင့် "နေဝ သာမိနော-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်း၏ ပိုင်ရှင်များ မဖြစ်နိုင်ကြ"ဟု ဆိုသည်။ ဥတိပဝါရိတတို့ အရပ်၌ နေခဲ့သော ရဟန်းတို့အား ပေးခြင်းကို မကြိုက်၍ ရှုံ့ချကြသော်လည်း "တေ တတ္ထ ဝသိတ္တာ ၊ပေ၊ ဝဿာဝါသိကံ ဂဏှန္တု"ဟု ကတိကဝတ် ပြုခဲ့ကြသောကြောင့် "နေဝ အဒါတုံ လဘန္တိ-မပေးဘဲ နေခြင်းငှာလည်း မရ"ဟု ဆိုသည်။

သုပဋ္ဌိဘဟိတံ။ ။ထိုကျောင်း၌ ဝါမကပ်သူတို့အား ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်း ရလိမ့်မည်ဟူသော စကားသည် ပါဠိတော်နှင့် မလျော်သောကြောင့် "သုပဋ္ဌိဘဟိတံ" ဟု ဆိုဟန်တူသည်။

တေသံ-တိုရဟန်းတို့အား။ အပလောကေတွာ-၍၊ ဒါတဲ့-ရာ၏။ [ဒါတဲ့, ဝါရေန္တာနံ ဂိဝါ ဟောတိတိ အဓိပ္ပာယော၊-ဝိမတိ။] အပလောကနကာလေ-ပန်ပြောရာအခါ၌၊ ပဋိဗာဟိတုံ-တားမြစ်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ကို၊ နဿတိ-မရအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝုတ္တံ။)

ပုနပိ-တစ်ဖန်လည်း၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကုရုန္ဒီ၌ ထပ်၍ ဆိုအပ်ပြီ၊) (ကိ၊) ဝဿူပဂတေသု-ဝါကပ်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ကေစွာနံ-အချို့သော ရဟန်းတို့၏ အထံ၌၊ ဝဿာဝါသိကေ-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းသည်၊ အပါပုဏာန္တေ-မရောက်လတ်သော်၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ကတိကံ-ကို၊ သစေ ကရောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ကိ၊) ဆိန္နဝဿာနံ-ပြတ်သော ဝါရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝဿာဝါသိကဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ-၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဝဿာဝါသိကဋ္ဌ-ဖြစ်လတ္တံသော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ ရုစ္စတိ-နှစ်သက်ပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ (သစေ ကရောန္တိ) ဧဝံ-သို့၊ ကတိကာယ-ကို၊ ကတာယ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ ဂါဟိတ'သဒိသမေဝ-ယူစေအပ်ပြီးသော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းနှင့် တူသည်သာ၊ ဟောတိ-၏၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ-ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို၊ (ဝါဆိုပြီးနောက်မှ ရတိုင်း ရတိုင်းကို၊) တေသမေဝ-ထိုအချို့သော ရဟန်းတို့အားသာ၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝုတ္တံ။)

တေမာသံ-ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ပါနီယံ-သောက်ရေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ-တည်စေပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရ ၊ပေ၊ ဗောဓိယင်္ကဏာနံ-ကျောင်းတိုက်သို့ သွားကြောင်းလမ်း, စေတိယင်ပြင်, ဗောဓိယင်ပြင်တို့ကို၊ ဇဂ္ဂိတွာ-သုတ်သင်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဗောဓိရုက္ခေ-ဗောဓိပင်၌၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ အာသိဉ္စိတွာ-သွန်လောင်းပြီး၍

ပဋိဗာဟိတုံ ၊ နဿတိ။ ။အများခြမ်းသာအောင် အခြားအရပ်၌ ရှေ့၍ နေကြသော ရဟန်းတို့သည် ပင်ကိုယ်ကပင် သူတို့ရထိုက်သော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းများ ရှိနေပြီးဖြစ်၍ "ပဋိဗာဟိတုံ ၊ နဿတိ"ဟု ဆိုဟန်တူသည်။

၊ကေစွာနံ ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ။ ။"သံဃာ ၁၅ ပါး ဝါကပ်ရာ ကျောင်းတိုက်၌ ဝါကပ်ပြီးနောက် ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို ဝေစုဝေသောအခါ ၃ ပါးလောက်သော ရဟန်းများ မရ"ဟု ဆိုကြစို့၊ ထိုအခါ ကတိကဝတ်ပြုနိုင်သည်၊ ပြုပုံကား "ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းရသော ဝဿူပဂတပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် နောင်အခါ ဆိန္နဝဿ ဖြစ်ခဲ့သော် ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို မရနိုင်သောကြောင့် ထိုဆိန္နဝဿပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ရည်မှန်းအပ်သော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း, ယခု ဝါကပ်ပြီးနောက် ဝါတွင်းရောက်မှ ဖြစ်လတ္တံသော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို လည်းကောင်း ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်း မရသော ဤ ၃ ပါးတို့အား ပေးခြင်းကို နှစ်သက်ကြပါ"ဟု ကတိကဝတ် ပြုရသည်၊ ဤသို့ပြုပြီးဖြစ်လျှင် ထိုအချိန်မှာ သင်္ကန်းမရသေးသော်လည်း ယူစေအပ်ပြီးသော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းနှင့် သဘောတူပင် ဖြစ်တော့၏၊ နောက်ထပ် ရအပ် ရအပ်တိုင်းသော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို (များစေကာမူ) ထိုဧကစ္စရဟန်းတို့အားသာ ပေးရသည်။

လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏန္တောပိ-အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇန္တောပိ-လူထွက်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊ လဘတိယေဝ-ရသည်သာတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း, ကသ္မာ ပဏ္ဏန္တောပိ ဝဿာဝါသိကံ လဘတိ-နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ၊) တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ (ပဏ္ဏန္တ ဝိဇ္ဇန္တရဟန်းသည်၊) (ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို၊) ဘတိနိဝိဋ္ဌ-လမဖြင့် တည်နေစေအပ်သည်ကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီး (တသ္မာ ပဏ္ဏန္တောပိ ဝိဇ္ဇန္တောပိ ဝဿာဝါသိကံ လဘတိယေဝ။)

ပန-ဆက်၊ သံယိကံ-သံယိကဖြစ်သော ဝဿာဝါသကိသင်္ကန်းကို၊ အပလောကနကမ္မံ-အပလောကနက်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဂါဟိတံ-ယူစေအပ်ပြီးသည်၊ (သမာနံ-ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝါ-ဖြစ်သော၊ သံယိကံ-ကို၊) အန္တောဝသေ-၌၊ ဝိဇ္ဇန္တောပိ-သည်လည်း၊ လဘတေဝ-ရသည်သာ၊ ပန-ဝါဒန္တရ၊ ပစ္စယဝသေန-ပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ (အပလောကနကမ္မံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊) ဂါဟိတံ-ယူစေအပ်သော ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းကို၊ (အန္တောဝသေ-၌၊ ဝိဇ္ဇန္တောပိ-လူထွက်သော ရဟန်းသည်လည်း၊) နလဘတိ-မရ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

ဘတိနိဝိဋ္ဌံ။ ။"ဘရတိ တောယာတိ ဘတိ" နှင့် အညီ မိမိကိုယ်ကို မွေးမြူကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လုပ်ခ, လခတို့ကို "ဘတိ"ဟု ခေါ်၏။ နိ+ဝိသ တပစ္စည်း (ကာရိတ်ကျေသော) နိဝိဋ္ဌသဒ္ဒါသည် "တည်နေစေအပ်"ဟူသော သဒ္ဒတ္ထကို ဟော၏၊ ရှာမှီးအပ်-ရအပ်ဟု ဋီကာတို့၌ အဓိပ္ပာယတ္ထ ဖွင့်ကြ၏၊ ထိုရဟန်း၏ ဝါတွင်း ၃ လပတ်လုံး သောက်ရေတည်မှီလမ်းကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းမှု စသော အလုပ်သည် ဝဿာဝါသိကသင်္ကန်းရဖို့ရန် သေချာသောကြောင့် ဘတိ (လခ) နှင့် တူ၏၊ နိဝေသိယတ္ထ-တည်နေစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ နိဝိဋ္ဌ (ဝဿာဝါသိကံ၊) ဘတိယာ-လခနှင့် တူသော ပါနီယဥပဋ္ဌာန စသော အမှုဖြင့် + နိဝိဋ္ဌ-တည်နေစေအပ်သော သင်္ကန်းတည်း၊ ဘတိနိဝိဋ္ဌံ။

ဋီကာများ။ ။ဘတိနိဝိဋ္ဌန္တိ ပါနီယုပဋ္ဌာနာဒိ ဘတိ ကတ္တာ လဒ္ဓ-ဝိမတိ၊ ဘတိ ကတ္တာ ဝိယ နိဝိဋ္ဌ ပရိယိဋ္ဌ-သာရတ္ထ၊ သုဋ္ဌု+နိဝေသိတဗ္ဗောတိ သုနိဝိဋ္ဌော၊ (နိဝိဋ္ဌ၏ ဟေတု ကမ္မရူပ်သာဓက၊)-သီလက္ခန်ဋီကာသစ်, ပြဟ္ဓဇလသုတ်, မဏ္ဍိမသီလ။

သံယိကံ ၊ပေ၊ လဘတေဝ။ ။သံယိကံ ပနာထိအာဒိ ကေသဉ္စိ ဝါဒဒဿနံ၊ တတ္ထ အပလောကနကမ္မံ ကတ္တာ ဂါဟန္တိ "ဆိန္နဝဿာနံ ဝဿာဝါသိကဿ ဣဒါနိ ဥပ္ပဇ္ဇနက ဝဿာဝါသိကဿ ဣမေသံ ဒါတုံ ရုစ္စတိ"တိ အနန္တရေ (အခြားမဲ့ဖြစ်သော ရှေ့၌) ဝုတ္တနယေန အပလောကနံ ကတ္တာ ဂါဟိတံ (ယူစေအပ်ပြီးသော ဝဿာဝါသိသင်္ကန်းကို) သံယေန ဒိန္နတ္တာ ဝိဇ္ဇန္တောပိ လဘတိ၊ ပဂေဝ ဆိန္နဝဿော၊-ဝိမတိ။

ပစ္စယဝသေန ၊ပေ၊ လဘန္တိ။ ။ဣဒါဝဒန္တိဝါဒသည် "သံယိကံ ၊ပေ၊ လဘတေဝ" ဟူသော ရှေ့စကားနှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်၏၊ အပလောကနက်ဖြင့် ပန်ပြော၍ ယူစေအပ်သော သံယိကပစ္စည်း မဟုတ်၊ ဝဿာဝါသိကစသင်္ကန်း ပစ္စည်းအဖြစ်ဖြင့် ဝေစုဝေထားအပ်သော သင်္ကန်းတည်း၊ ထိုသင်္ကန်းမျိုးကား မိမိကိုယ်တိုင်က ဝါတွင်း ၃ လပတ်လုံး နေမည်ဟု ဝန်ခံ

ဝုတ္ထေဝသော-မိုးလပတ်လုံး နေပြီးသော၊ ဒိသံဂမိကော-အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားလတ္တံ့သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အာဝါသိကဿ-၏၊ ဟတ္ထတော-လက်မှ၊ ကိဉ္စိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-အပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ အသုကကုလေ-ထိုမည်သော အမျိုးဌာ၊ မယှံ-တပည့်တော်၏ (အထံသို့) ဝဿာဝါသိကံ-သည်၊ ပတ္တံ-ရောက်ပါပြီ၊ တံ-ထိုသက်နှံးကို၊ ဂဏှထ-ယူရစ်ပါကုန်တော့၊ (မိမိယူသွားသော ဘဏ္ဍာ၏ အစား ထိုဝဿာဝါသိကသက်နှံးကို ယူရစ်ပါကုန်တော့၊) ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-လျှောက်၍၊ ဂတဋ္ဌာနေ-ရောက်အပ်သော အရပ်၌၊ သစေ ဝိဟာရမတိ-အကယ်၍ လူထွက်ဒုံ့ (ဧ၀ံသတိ) ဝဿာဝါသိကံ-သည်၊ သံယိကံ-သံယာဥစ္စာသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ မနုဿေ-တို့ကို၊ (ဝဿာဝါသိက အလှူရှင် လူတို့ကို၊) သမ္မုခါ-မျက်မှောက်၌၊ သမ္ပဋိစ္ဆာပေတ္တာ-လက်ခံစေ၍၊ (ဤပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဖို့ရန် လက်ခံစေ၍၊) သစေ ဂစ္ဆတိ-အုံ့၊ (ဧ၀ံသတိ) လဘတိ-ရ၏။ [လဘတိတိ မမ ပတ္တဘာဂံ ဧတဿ ဒေထာတိ ဒါယကေ သမ္ပဋိစ္ဆာပေန္တေ နေ၀ သံယိကတော ဝိယောဇိတံ (ကင်းစေအပ်ပြီးသည်၊) ဟောတိတိ ဝုတ္တံ-("လဘတိ"ဟု ဆိုအပ်ပြီ။)]

ဣဒံ ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊ အမှာကံ-တပည့်တော်တို့၏၊ သေနာသနေ-၌၊ ဝုတ္ထ ဘိက္ခုနော-နေပြီးသော ရဟန်းအား၊ ဒေမ-လှူပါကုန်အုံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏ (အတွက်၊) (ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊) ဂါဟိတံ-

---

ထားသောကြောင့်လည်းကောင်း, အလှူရှင်တို့ကလည်း "ဝါတွင်း ၃ လပတ်လုံး နေသော ရဟန်းတို့အားသာ လှူမည်"ဟု ရည်မှန်းထားသောကြောင့်လည်းကောင်း, ဝါတွင်း၌ လူထွက်သော ရဟန်းသည် လူမထွက်မီက ပါနီယဥ္စပဌာနစသော ဘတိနိဝိဌတို့ကို ပြုပြီးဖြစ်ပါသော်လည်း ဝဿာဝါသိကသက်နှံးကို မရနိုင်၊ ဆိန္နဝဿပုဂ္ဂိုလ်လည်း ထုံးစံအတိုင်း မရနိုင်ပေ။

ဝိမတိ။ ။ပစ္စယ၀သေန ဂါဟိတံ ပန တေမာသံ ဝသိတ္တာ (နေပြီး၍, နေပြီးမှ၊) ဂဟေတုံ အတ္ထိနာ ဒါယကေဟိစ အနုမတတ္တာ ဘတိနိဝိဌမ္မိ ဆိန္နဝဿောပိ ဝိဟ္ဟန္တောပိ နလဘတိတိ ကေစိ အာစရိယာ ဝဒန္တိ၊ ဣဒဉ္စ ပဏ္ဍာ ဝုတ္တတ္တာ ပမာဏံ၊ တေနေ၀ ဝဿူပနာယိက ဒိ၀သေ ဧ၀ ဒါယကေဟိ ဒိန္နဝဿာ၀ါသိကံ ဂဟိတဘိက္ခုနော ဝဿဿေ၀ အကတ္တာ ဝါသောဝ ဟေဋ္ဌာ ဝိဟိတော၊ နှ ပါနိယုပဋ္ဌာနာဒိ ဘတိကရဏ၀တ္တံ၊ ယဒိ ဟိ တံ (ထိုအဘတိကရဏ ဝတ်သည်) နိ၀ိဋ္ဌမေ၀ သိယာ၊ ဘတိကရဏမေ၀ (ပါနိယဥ္စပဌာန စသော ဘတိကရဏ၀တ်ကိုသာ၊) ဝိဓာတဗ္ဗံ (စီရင်ထိုက်၏။) "စီရင်ကား မစီရင်"ဟူလို၊ တသ္မာ ဝဿဂ္ဂေန ဂါဟိတံ ဆိန္နဝဿာဒယော နှ လဘန္တိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဂတဋ္ဌာနေ ၊ပေ၊ သံယိကံ။ ။ဣဒ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဝုတ္ထော ဘိက္ခု ဝိဟ္ဟမတိ သံယသေ၀ေတံတိ ဝစနတော ဂတဋ္ဌာနေ ၊ပေ၊ သံယိကံ ဟောတိတိ ဝုတ္တံ၊-သာရတ္ထ၊ သံယိကံ ဟောတိတိ ဧတေန ဝုတ္ထ၀သာနမ္မိ ဝဿာ၀ါသိကဘာ၀ေါ သံယိကတော အမောစိတော၊ တေသံ ဝိဟ္ဟမေန သံယိကော ဟောတိတိ ဒဿေတိ၊ ဝိမတိ။

ယူစေအပ်ပြီ၊ တသော၀-ထိုရဟန်း၏ ဥစ္စာသာ၊ ဟောတိ-၏၊ (ဂါဟိတ်၏ ကတ္တားကား သေနာသနဂ္ဂါဟာပကရဟန်းတည်း၊) ပန-ဆက်၊ သေနာသနသာမိကသ-ကျောင်းရှင်ဒါယကာ၏၊ ပိယကမျှတာယ-ချစ်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (အဖေ အဖိုး ဘကြီး ဘထွေးတော်စပ်နေသော ကျောင်းဒါယကာ၏ ချစ်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ပုတ္တမိတာဒယော-သားသမီး အစရှိသူတို့သည်၊ ဗဟူနိ-များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ-တို့ကို၊ အာဟရိတ္မာ-ဆောင်၍၊ အမှာတံ - တပည့်တော်တို့၏၊ သေနာသနေ - ၌၊ ဒေမ-ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ သစေ ဒေန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ဧ၀ံသတိ၊) တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌၊ (တစ်နည်း, တတ္ထ-ထိုမှားစွာသော အ၀တ်တို့တွင်၊) ၀ဿူပဂတသ-၀ါကပ်သော ရဟန်းအား၊ ဧကမေ၀-တစ်ထည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ၀တ္ထံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ သေသာနိ-ကြွင်းသော အ၀တ်တို့သည်၊ သံယိကာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ [“ပုဂ္ဂိုလ် လျှပါ၏”ဟု မလျှောက်ဘဲ ကျောင်းလျှူသောကြောင့် သံယိကဖြစ်နေရကား “ပုဂ္ဂိုလ် အတွက် ၁ ထည်သာ ရသည်”-ဟူလို။]

(သေသာနိ-ကြွင်းသော အ၀တ်တို့ကို၊) ၀ဿာ၀ါသိကဒ္ဒိတိကာယ-၀ဿာ၀ါသိကသင်္ကန်း၏ တည်ရာအစဉ်အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗာနိ-ယူစေထိုက်ကုန်၏၊ ဒ္ဒိတိကာယ-တည်ရာအစဉ်သည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ (အားလုံး အညီအမျှ ရပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဒ္ဒိတိကာ မကျန်လတ်သော်၊) ထေရာသနတော-ထေရ်ကြီး၏ နေရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏၊ သေနာသနေ-၌၊ ၀ဿူပဂတံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဥပ္ပန္နေန-ဖြစ်သော၊ စိတ္တပ္ပသာဒေန-စိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ ဗဟူနိ-ကုန်သော၊ ၀တ္ထာနိ-တို့ကို၊ အာဟရိတ္မာ-၍၊ သေနာသနဿ ဒေမာတိ-သေနာသနဿ ဒေမဟု လျှောက်၍၊ ဒိန္နေသုပိ-လျှူအပ်သော အ၀တ်တို့၌လည်း၊ ဧသေ၀နယော-ဤနည်းပင်တည်း။ [ကျောင်းနေကိုယ်တော်အား တစ်ထည်သာ ပေး၍ ကျန်အ၀တ်များကို ထေရ်စဉ်အားဖြင့်, ထေရ်စဉ် မရှိလျှင် ထေရ်ကြီးနေရာမှ စ၍ ၀ေပါ။]

ပန-ဆက်၊ ပါဒမူလေ-ခြေရင်း၌၊ ထပေတ္မာ-ထားပြီး၍၊ ဧတဿ ဘိက္ခုနော-ဤရဟန်းအား၊ ဒေမ-လျှူပါကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ၀ဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အုံ့၊ (ဧ၀ံသတိ၊) တသော၀-ထိုရဟန်း၏ ဥစ္စာသာ၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ [အာယသ္မတော ဒေမာတိ ၀ဒန္တိဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏၊ စိတ္တပ္ပသာဒေန ဗဟူနိ ၀တ္ထာနိ လိုက်လာသောကြောင့် “ဟောန္တိ”ဟု ရှိရသည်။] ဧကဿ-၁ ယောက်သော် ဒါယကာ၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ဒ္ဝေ-၂ ထည်ကုန်သော၊ ၀ဿာ၀ါသိကာနိ-၀ဿာ၀ါသိကသင်္ကန်းတို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ကုန်အုံ့၊) ပဌမဘာဂေါ-ပဌမအဖို့ကို၊ သာမဏေရဿ-ဖို့ ဂါဟိတော-ယူစေအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ-အုံ့ ဒုတိယော-ဒုတိယဖြစ်သော အဖို့ကို၊

ထေရာသနေ-ထေရ်ကြီးနေရာ၌၊ (ဂါဟိတော ဟောတိ၊) သော-ထိုအလျှုရှင် ဒါယကာသည်၊ ဧကံ-၁ ထည်သော၊ ဒသဟတ္ထံ-ဆယ်တောင်ရှိသော၊ သာဋကံ-အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဟတ္ထံ-ရှစ်တောင်ရှိသော၊ သာဋကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေသေတိ-ပို့စေ၏။ (ကိ-အဘယ်သို့ မှာ၍ ပို့စေသနည်း၊) ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊ ပတ္တာဘိဂ္ဂုနံ-ရောက်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒေထ-လှူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့မှာ၍ ပို့စေအံ့၊ ["ဝဿာဝါသိကပတ္တာဘိဂ္ဂုနံ"ဟု သမာသ်ပုဒ်လည်း ရှိ၏။ "ရအပ် ရောက်အပ်သော ဝဿာဝါသိကသက်နှံးရှိသော ရဟန်းတို့အား"ဟု ပေး။] ဝိစိနိတ္တာ-ရွေးချယ်၍၊ ဝရဘာဂံ-ကောင်းသော အဖို့ကို၊ (ဆယ်တောင်ရှိသော အဝတ်ကို၊) သာမဏေရဿ-အား၊ ဒတ္တာ-၍၊ အနုဘာဂေါ-နောက်ထပ်အဖို့ကို၊ (ရှစ်တောင်ရှိသော အဝတ်ကို၊) ထေရာသနေ-၌၊ ဒါတဗ္ဗော-၏၊ ပန-ဆက်၊ ဥဘောပိ-သာမဏေ ထေရ်ကြီး ၂ ပါးလုံးတို့ကိုလည်း၊ (နေတ္တာ ဘောဇေတ္တာတို့၌ စပ်၊) ယရံ-သို့၊ နေတ္တာ-ပင့်ဆောင်၍၊ ဘောဇေတ္တာ-ဆွမ်းကျွေးပြီး၍၊ သယမေဝ-အလျှုရှင်ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ပါဒမူလေ-၌၊ သစေ ထပေတိ-အကယ်၍ ထားအုံ့၊ (ထေရ်ကြီးနှင့် သမဏေတို့၏ ခြေရင်း၌ အသီးအသီး ခွဲ၍ ချထားအုံ့၊) (ဧဝံသတိ၊) ယံ-အကြင်အဝတ်ကို၊ ယဿ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်ပြီ၊ (ခြေရင်း၌ ချ၍ လှူအပ်ပြီ၊) တဒေဝ-ထိုအဝတ်သည်သာ၊ တဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အတွက်၊ ဟောတိ။ ["ဆယ်တောင်အဝတ်ကို ထေရ်ကြီးခြေရင်း၌ ချလျှင် ထေရ်ကြီးအား ပေးပါ၊ သာမဏေ၏ ခြေရင်း၌ ချလျှင် သာမဏေအား ပေးပါ"-ဟူလို။]

ဣဒါနိ ဣတော-ဤနည်းမှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ အာဂတနယော-လာသော နည်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ (ကိ၊) ဧကဿ-၁ ယောက်သော ဒါယကာ၏၊ ယရေ-အိမ်၌၊ ဒဟရသာမဏေရဿ-ငယ်သော သာမဏေ၏ အထံသို့၊ ဝဿာဝါသိကံ-သည်၊ ပါပုဏာတိ-၏။ သော-ထိုဒါယကာသည်၊ စေ ပစ္စတိ-အုံ့၊ (ကိ၊) အမှာကံ-တပည့်တော်တို့၏၊ ဝဿာဝါသိကံ-သည်၊ ကဿ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံသို့၊ ပတ္တံ-ရောက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (စေ ပစ္စတိ၊) (ဧဝံသတိ၊) သာမဏေရဿ-၏ အထံသို့၊ (ပတ္တံ-ပြီ၊) ဣတိ-သို့၊ အဝတ္တာ-မပြောမူ၍၊ ဒါနကာလေ-လှူရာအခါ၌၊ ဇာနိဿတိ-သိရလတံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-ပြော၍၊ ဒါနဒိဝသေ-လှူရာနေ့၌၊

ဝရဘာဂံ ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗော။ ။ပဌမဘာဂကို သာမဏေအတွက် ဝေစုမှန်းထားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဝါကျတ်၍ သက်နှံးရသောအခါ ဝရဘာဂကိုသာ သာမဏေအား ပေးရသည်၊ ဝရဘာဂံ သာမဏေရဿာတိ ပဌမဘာဂဿ ဂါဟိတတ္တာ ဝုတ္တံ၊-သာရတ္တ။ [ထိုပဌမအကြိမ် ယူစေထိုက်သော အဖို့ကို မထေရ်ကြီးက ယူအပ်ပြီး ဖြစ်၏၊ ယခုဝေစုသည် မထေရ်ကြီးအတွက် ဒုတိယခံယူရမည့် ဝေစုဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဌမဝေစုဖြစ်သော ဝရဘာဂကို မရသေးသော သာမဏေအား ပေးရသည်။]

ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ မဟာထေရံ-မဟာထေရ်ကို၊ ပေသေတ္တာစေလွှတ်၍၊ နီဟရာ ပေတင်္ဂ-ဆောင်စေရာ၏။ [“သာမဏေ သွားလျှင် သဒ္ဓါတရား ပျက်မည်စိုးသော ကြောင့် မထေရ်တစ်ပါးကို တိုက်တွန်းတောင်းပန်၍ စေလွှတ်ရမည်”ဟူလို။] ယသ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံသို့၊ ဝဿာဝါသိကံ-သည်၊ ပတ္တံ-ပြီ၊ သော-သည်၊ သစေ ဝိဇ္ဇာမတိ ဝါ-အကယ်၍မူလည်း လူထွက်အံ့၊ သစေ ကာလံ ကရောတိ ဝါ-အကယ်၍ မူလည်း ပျံလွန်တော်မူအံ့၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ စေ ပုစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ကိုး) ဘဒ္ဒ-အာယပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံသို့၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဝဿာဝါသိကံ-သည်၊ ပတ္တံ-ရောက် ပါသနည်း၊ ဣတိ-သို့ (စေ ပုစ္ဆန္တိ) (ဧဝံသတိ) တေသံ-ထိုလူတို့အား၊ ယထာဘူတံ-စွာ၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြရာ၏။ [လူထွက်လျှင်လည်း လူထွက်ကြောင်း, ပျံလွန်တော် မူလျှင်လည်း ပျံလွန်တော်မူကြောင်း ပြောပါ၊ “ဤနေရာ၌ လှည့်စားနေလျှင် အမြစ် မကင်းသောကြောင့် မလှည့်စားပါနှင့်-ဟူလို။]

တေ-ထိုလူတို့သည်၊ (လူထွက်သွားမှန်း, သို့မဟုတ် ပျံလွန်တော်မူမှန်း သိသော လူတို့သည်၊) သစေ ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ကိုး) (တုမှာကံ-အရှင် ဘုရားတို့အား၊ ဒေမ-လျှောက်ပါကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) တဿ ဘိက္ခုနော-သို့ (လူထွက်သွားကြောင်း, သို့မဟုတ် ပျံလွန်တော်ကြောင်း ပြောပြသော ရဟန်းတို့၏ အထံသို့) ပါပုဏာတိ-၏။ အထ-သို့မဟုတ်၊ သံဃဿ ဝါ-သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏဿ ဝါ-ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ (သစေ) ဒေန္တိ-အကယ်၍ လှူကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) သံဃဿ ဝါ-သံဃာ၏ အထံသို့သော်လည်း ကောင်း၊ ဂဏဿ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဝဿူပဂတာ-ဝါကပ် ပြီးသော ရဟန်းတို့သည်၊ သုဒ္ဓပံသုကူလိကာယေဝ-သက်သက် ပံသုကူဓုတင်ဆောင် တို့ချည်းသာ၊ သစေ ဟောန္တိ-အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) အာနေတ္တာ-အိမ်သို့ ပင့်ဆောင်၍၊ ဒိန္နံ-ပေးလျှောအပ်သော၊ ဝဿာဝါသိကံ-ကို၊ သေနာသန ပရိက္ခာရံ ဝါ-ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်ကိုသော်လည်း၊ ဂတ္တာ-ပြု၍၊ ထပေတဗ္ဗံ-ထားရာ၏။ ဝိမ္ဘောဟနာဒိနိ ဝါ-ခေါင်းအုံး အစရှိသည်တို့ကိုသော်လည်း၊ ကာတဗ္ဗာနိ-ပြုထိုက်ကုန်၏။ ဣတိ ဣဒံ-ဤကျင့်ဝတ်သည်၊ နေဝါသိကဝတ္တံ-နေဝါသိကကျင့် ဝတ်တည်း၊ (ထိုကျောင်း၌ အမြဲနေခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျင့်ဝတ်တည်း၊) (ဣတိ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ အာဂတနယော-တည်း။)

သေနာသနက္ခေါဟကထာ-ကျောင်းခံယူပုံကို ဆိုကြောင်းစကားသည်၊

နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

[အချို့စာ၌ “သေနာသနက္ခေါဟဝိနိစ္ဆယော နိဋ္ဌိတော”ဟု ရှိ၏။]

*** ***

ဥပနန္ဒဝတ္ထုကထာ

၃၁၉။ ဥပနန္ဒဝတ္ထုသို့-၌၊ တတ္ထ ၊ပေ၊ မုတ္တန္တိ ဧတ္ထ-၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ ဘယာ-သင်သည်၊ တတ္ထ-ထိုရွာငယ်ကျောင်း၌၊ ယံ သေနာသနံ-အကြင်ကျောင်းကို၊ ဂဟိတံ-နောက်မှ ယူအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုနောက်မှ ယူအပ်သော ကျောင်းကို၊ ဂဏ္ဍုန္ဒေနေဝ-ယူလိုက်လျှင်ပင်၊ ဝါ-ယူလိုက်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ (တေ-သင်သည်၊) ဣဒ-ဤသာဝတ္ထိမြို့၌၊ (ဂဟိတံ-ပဌမယူအပ်သော ကျောင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ထည့်ပေးသည်၊) မုတ္တံ-လွှတ်အပ်သည်၊ ဝါ-လက်လွှတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ကား၊ ဣဒ ဒါနာဟံ အာဝုသော မုဏ္ဍာမိတိ-ဟူ၍၊ ဝဒန္တေန-ဆိုသော၊ တေ-သင်သည်၊ တံ-ထိုနောက်မှ ယူအပ်သော ကျောင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ တတြာပိ-ထိုရွာငယ်၌လည်း၊ မုတ္တံ-သည်၊ ဝါ-သည်၊ (ဟောတိ၊) ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ (ဤနည်းအားဖြင့်၊) တွံ-သည်၊ ဥဘယတ္ထ-၂ ပါးစုံသော သာဝတ္ထိမြို့, ရွာငယ် အရပ်တို့၌၊ ပရိဘာဟိရော-ကျောင်းမှ အပသည်၊ (ဟောတိ၊) ဣတိ (အယံ)-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ (အတ္ထော။)

ပန-ကား၊ ဧတ္ထ-ဤဥပနန္ဒဝတ္ထု၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ ဂဟဏေန-နောက်ယူခြင်းကြောင့်၊ ဂဟဏံ-ရှေ့ယူခြင်းသည်၊ ပဋိပ္ပဿဿမ္ဘတိ-ငြိမ်းအေး၏၊ ဂဟဏေန-ကြောင့်၊ အာလယော-ကျောင်း၌ တွယ်တာခြင်းသည်၊ ပဋိပ္ပဿဿမ္ဘတိ-၏၊ အာလယေန-ကြောင့်၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ပဋိပ္ပဿဿမ္ဘတိ-၏၊ အာလယေန-ကြောင့်၊ အာလယော-သည်၊ ပဋိပ္ပဿဿမ္ဘတိ-၏၊ [ထိုအကျဉ်းကို အကျယ်ပြလိုရှု၍ ကထံစသည် မိန့်၊] ကထံ-အဘယ်သို့ ငြိမ်းသနည်း၊ ဣဓ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော-အချို့သော ရဟန်းသည်၊ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ-ဝါကပ်ရာနေ့၌၊ ဧကသ္မိံ-တစ်ခုသော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ သေနာသနံ-ကျောင်းကို၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ သာမန္တဝိဟာရံ-အနီးဖြစ်သော ကျောင်းတိုက်သို့၊ ဂန္တွာ-သွားပြီး၍၊ တတြာပိ-ထိုအနီးဖြစ်သော ကျောင်းတိုက်၌လည်း၊ ဂဏှာတိ-ကျောင်းကို ယူပြန်၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဣမိနာ ဂဟဏေန-ဤနောက်ယူခြင်းကြောင့်၊ ပုရိမံ-ရှေ့ဖြစ်သော၊ ဂဟဏံ-ကျောင်းကို ယူခြင်းသည်၊ ပဋိပ္ပဿဿမ္ဘတိ-ငြိမ်း၏။ (ဤကား "ဂဟဏေန ဂဟဏံ ပဋိပ္ပဿဿမ္ဘတိ"၏ အကျယ်တည်း။)

ဧတ္ထ အယမတ္ထော။ ။ယံ ဘယာ တတ္ထ သေနာသနံ ဂဟိတံ ၊ပေ၊ ဣဒ မုတ္တံ ဟောတီတိ ယံ-ဘယာ တတ္ထ ဂါမကာဝါသေ ပစ္ဆာ သေနာသနံ ဂဟိတံ၊ တံ တေ ဂဏ္ဍန္တေနေဝ ဣဒ သာဝတ္ထိယံ ပဌမဂဟိတသေနာသနံ မုတ္တံ ဟောတိ၊ ဣဓ ဒါနာဟံ ၊ပေ၊ တတြာပိ မုတ္တန္တိ ဣဓ ဒါနာဟံ အာဝုသော ဣသ္မိံ ဂါမကာဝါသေ ဂဟိတသေနာသနံ မုဏ္ဍာမိတိ ဝဒန္တေန တတြာပိ ဂါမကာဝါသေ ဂဟိတသေနာသနံ မုတ္တံ-သာရတ္တာ။

အပရော-အခြားသော ရဟန်းသည်၊ ဣမ-ဤကျောင်းတိုက်၌၊ ဝသိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာလယမတ္တံ-တွယ်တာခြင်းမျှကို၊ ဥတ္တာ-၍၊ သာမန္တဝိဟာရံ-သို့၊ ဂန္တာ-၍၊ တတ္ထ-ထိုအနီးဖြစ်သော ကျောင်းတိုက်၌၊ သေနာသနံ-ကျောင်းကို၊ ဂဏှာတိ-၏။ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဣမိနာ ဂဟဏေန-ဤနောက်ယူခြင်းကြောင့်၊ ပုရိမော-ရှေ့၌ဖြစ်သော၊ အာလယော-ကျောင်း၌ တွယ်တာခြင်းသည်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ-ငြိမ်း၏။ (ဤကား "ဂဟဏေန အာလယော ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ"၏ အကျယ်တည်း။)

ဧကော-တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဣမ-ဤကျောင်း၌၊ ဝသိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာဝါ-ယူပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ အာလယံ-ကို၊ ဥတ္တာဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ သာမန္တဝိဟာရံ-သို့၊ ဂန္တာ-၍၊ ဣဒေဝ-၌သာ၊ ဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ စသိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာလယံ-ကို၊ ဥတ္တရော တိ-၏။ ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ အာလယေန-ကြောင့်၊ ဂဟဏံ ဝါ-ယူခြင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ အာလယေန-နောက်အာလယကြောင့်၊ အာလယော ဝါ-ရှေ့အာလယသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ-၏။ ("အာလယေန ဂဟဏံ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ, အာလယေန အာလယော ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ" ၂ မျိုးတို့၏ အကျယ်တည်း။) သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ၄ ဝါရတို့၌၊ ပစ္ဆိမေ-နောက်ဖြစ်သော၊ ဂဟဏေ ဝါ-ယူခြင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ အာလယေ ဝါ-တွယ်ကာခြင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏။ (အတည်ဖြစ်၏။) [ယောဇနာ၌ကား "သဗ္ဗတ္ထာတိ သဗ္ဗသို့ ဂဟဏေန ဂဟဏန္တိ အာဒိကေ စတုက္ကေ"ဟု ဖွင့်လေသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံတို့တွင်"ဟု ပေးလေ၏။]

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကေသို-သော၊ ဝိဟာရေ-၌၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ အညသို-သော၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝသိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဂစ္ဆတိ-၏။ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဥပစာရသီမာတိက္ကမေ-ဥပစာရသိမ်ကို လွန်ရာအခါ၌၊ သေနာသနဂ္ဂါဟော-ကျောင်းကို ခံယူခြင်းသည်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ-၏။ [ယောဇနာ၌ "ဥပစာရသီမာတိက္ကမေတိ နိမိတ္တတ္ထေ စေတံ ဘုမ္မဝစနံ၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏေ ဝါ"ဟု ဖွင့်၏။ "ဥပစာရသိမ်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-ဥပစာရသိမ်ကို လွန်ခြင်းသည်၊ သတိ-ဖြစ်လတ်သော်"ဟု ပေး။] ပန-ဆက်၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ ဖာသု-ချမ်းသာသည်၊ ယဒိ ဘဝိဿတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝသိဿာမိ-အံ့၊ (ဖာသု-သည်၊) နော စေ (ဘဝိဿတိ-အံ့၊) (ဧဝံသတိ၊) အာဂမိဿာမိ-ပြန်လာအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဂန္တာ-၍၊ အဖာသုဘာဝံ-မချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ-၍၊ ပစ္စာဂစ္ဆတိ-ပြန်လာအံ့၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ["သေနာသနဂ္ဂါဟ မဇ္ဈိမ်းသေး"-ဟူလို။]

၃၂၀။ တိဝဿန္တရေနာတိ ဧတ္ထ-ဌ၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒ္ဝိဟိဝဿေ ဟိ-၂ ဝါတို့ဖြင့်၊ မဟန္တတရော ဝါ-ကြီးသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဟရတရော ဝါ-ငယ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ (သော-ထိုရဟန်းသည်၊) တိဝဿန္တရောနာမ-ရမည်၏။ ပန-ဆက်၊ တစ်နည်း, ပန-ချီးမွမ်းဖွယ်ရာ သမ္ဘာဝနာကား၊ [ဝတ္ထုဗွမေဝ နတ္ထိကို ရည်ရွယ်၍ ပေးသည်၊] ယော-သည်၊ ဧကေန ဝဿေန-အားဖြင့်၊ မဟန္တတရော ဝါ-ကြီးသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဟရတရော ဝါ-ငယ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ယော ဝါ-သည်လည်း၊ သမာနဝဿော-တူသော ဝါရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တတ္ထ-ထိုတစ်ဝါကြီး တစ်ဝါငယ်ရဟန်း, တူသော ဝါရှိသော ရဟန်းတို့၌၊ ဝတ္ထုဗွမေဝ-တိဝဿန္တရဟု ဆိုဖွယ်သည်ပင်၊ နတ္ထိ-မရှိတော့၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဧကသ္မိံ-သော၊ မဇ္ဈေဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌေဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝေ ဒ္ဝေ-၂ ပါး ၂ ပါးတို့သည်၊ ဟုတ္ဝာ-၍၊ နိသီဒိတုံ-ထိုင်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ထိုင်ခွင့်ကို၊ လဘန္တိ-ရကုန်၏။ ယံ-အကြင်နေရာသည်၊ တိဏ္ဏံ-၃ ပါးသော ရဟန်းတို့အား၊ ပဟောတိ-လောက်၏။ (၃ ပါးထိုင်လောက်၏၊) တံ-ထိုနေရာသည်၊ သံဃာရိမံ ဝါ-ပြောင်းရွှေ့ခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ အသံဃာရိမံ ဝါ-ပြောင်းရွှေ့ခြင်းဖြင့် မဖြစ်စေအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ တထာရူပေ-ထိုသို့သဘောရှိသော နေရာ၌၊ ဖလကခဏ္ဍောအပိ-ပျဉ်ချပ်အပိုင်းကလေး၌သော်မှလည်း၊ အနုပသမ္ပန္နေနာပိ-လူသာမဏေနှင့်သော်မှလည်း၊ သဒ္ဓိ-ကွ၊ နိသီဒိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

တိဝဿန္တရော။ ။"တယော+ဝဿာ တိဝဿာ၊ (၃ ဝါ) တိဝဿဿ+အန္တရော တိဝဿန္တရော" ဤသို့သမာသ်တွဲပြီးမှ "တိဝဿန္တရေ+ဌိတော တိဝဿန္တရော"ဟု တဒ္ဓိတ်ဆင့်ပါ။ "၃ ဝါ၏ အတွင်း၌ တည်သူ"ဟူသည် ၂ ကြိုး ၂ ဝါငယ်သူတည်း။

ယံ တိဏ္ဏံ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။၃ ပါးထိုင်လောက်သည်က စ၍ ရှည်လျားသော နေရာကို "ဒီဃာသန"ဟု ခေါ်၏။ ထို"ဒီဃာသန"ဟူသည် ၂ ယောက်လောက်သာ ထိုက်လောက်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်မှ အခြားသော ထိုင်ခုံတည်း။ ဖလကခဏ္ဍောအပိ၌ အပိသည် ဂရဟာဇောတကတည်း။ သာမန်ပျဉ်ချပ် အပိုင်းကလေး၌သော်မှ ထိုင်ကောင်းသေး၏။ ထို့ထက် ခိုင်ခုံသော ၃ ယောက်မှ အထက် ထိုင်လောက်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် ခုတင်၌ကား ဆိုဖွယ်ရာ မရှိဟု သမ္ဘာဝနာ ပြုပါသည်၊ [ယောဇနာ၌ကား "အပိသဒ္ဒေန မဠ္ဃပီဌာနိ အပေက္ခတိ"ဟု ဆို၏။] အနုပသမ္ပန္နေနာပိ၌ အပိလည်း ဂရဟာဇောတပင်တည်း။ လူသာမဏေနှင့်သော်မှ အတူထိုင်ကောင်းသေး၏။ ရဟန်းအချင်းချင်းကား ဆိုဖွယ်ရာ မရှိ-ဟူလို။

ဒီမတိ။ ။ယံ 'တိဏ္ဏံ ပဟောတိ' မဠ္ဃပီဌမိနိမုတ္တံ ယံ အာသနံ တိဏ္ဏံ သုခံ နိသီဒိတုံ ပဟောတိ၊ ဣဒံ ပစ္ဆိမဒီဃာသနံ၊ (အတိုဆုံး ဒီဃာသနတည်း၊) ဧတ္ထ မဠ္ဃပီဌရဟိတေသု အသမာနာသနိကာပိ တယော နိသီဒိတုံ လဘန္တိ၊ မဠ္ဃပီဌေသု ပန ဒ္ဝေ ၊ပေ၊ ဒုဝဂ္ဂသေဝ အနုညာတတ္တာ၊ ဤဝိမတိအလိုအားဖြင့် "မဠ္ဃပီဌဖြစ်လျှင် ၃ ပါး ထိုင်လောက်သော်လည်း

ဟတ္ထိနခကန္တိ-ကား၊ ဟတ္ထိကုမ္ဘေ-ဆင်ဦးကင်းနှင့် တူသော မြေ၌၊ (အဘိဓာန်နိဃဏ္ဍသစ်၌ "ဆင်ခြေလျှော် မြေ၌"ဟု ပေး၏။) ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သော၊ ("ပါသာဏ-ကို၊ ကာရာပေတုကာမော ဟောတိ"၌ စပ်၊) ဧဝံ-ဤသို့၊ (ဆင်ခြေဦးကင်းနှင့် တူသော မြေ၌ တည်အောင်၊) ကတသ-ပြုအပ်သော ပြာသာဒ်၏၊ ဧတံ နာမံ-ဤ "ဟတ္ထိနခက"ဟူသော အမည်သည်၊ (ဟောတိ) ကိရ-ဖြစ်သတတ်။

သဗ္ဗံ ပါသာဒပရိဘောဂန္တိ-ကား၊ သုဝဏ္ဏရဇတာဒိဝိစိတြာနိ-ရွှေငွေ အစရှိသော ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ကဝါဋာနိ-တံခါးရွက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မဏိပိဋာနိ-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တာလဝဏ္ဏာနိ-ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏရဇတမယပါနီယဃဋပါနီယသရာဝါနိ-ရွှေငွေတို့ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော သောက်ရေအိုး, သောက်ရေခွက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ - အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ညဿုံ အလုံးစုံသော၊ စိတ္တကမ္မကတံ-

---

၃ ပါး မထိုင်ကောင်း"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏၊ မိမိကား = ဖလကခဏ္ဍောအပိ၌ အပိဟူသော ဂရဟာ ဇောတကဖြင့် မဠာပိဌစသော သမ္ဘာဝနတ္ထကို ဆည်းသည်ဟု ထင်သည်၊ ရှေ့၌ မဠ၏ တည်ရာကို ဒ္ဋိဟတ္ထာဝိတ္ထာရ, စတုဟတ္ထအာယာမဖြင့် သတ်မှတ်ခဲ့ပါသော်လည်း ဘိက္ခုနီပါစိတ် တုဝဋ္ဋဝဂ်၌ ၂ ယောက် အိပ်လောက်သော ခုတင်ကိုပင် "မဠ"ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။

ဝစနတ္ထ။ ။သံဟရဏံ သံဟာရော၊ ထိုထိုဤဤ အရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ သံဟာရေန+နိဗ္ဗတ္တံ သံဟာရိမ်၊ ထိုထိုဤဤ အရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော (ရွှေ့၍ ရကောင်းသော, သံရိုက်၍-အသေစိုက်၍ မထားသော) ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ခုတင် ထိုင်ခုံတည်း၊ နှ+သံဟာရိမ် အသံဟာရိမ်၊ သံဖြင့် အသေရိုက်၍ဖြစ်စေ, မြေ၌ စိုက်၍ဖြစ်စေ ထားသော ကြောင့် ပြောင်းရွှေ့၍ မရကောင်းသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တည်း။

ဟတ္ထိနခကံ။ ။ဟတ္ထိနခေါ ဟေဋ္ဌာဘာဂေ ဧတသ အတ္ထီတိ ဟတ္ထိနခေါ၊ (ပါသာဒေါ) ပါသာဒသ နခေါနာမ ဟေဋ္ဌိမဘာဂေါ ပါဒနခသဒိသတ္တာ၊ (အောက်၌ ဆင်ခြေသည်း ပံ့သဏ္ဌာန်ရှိသောကြောင့် "ဟတ္ထိနခ" မည်သော ပြာသာဒ်၊ သညာအနက်၌ ကပစ္စည်းသက်၍ "ဟတ္ထိနခက"ဟု ရှိ၏။ သော သဗ္ဗဒိသာသု အနေကေဟိ ဟတ္ထိရူပေဟိ သမလင်္ကတော ဌိတော၊ တသ္မုပရိကတော ပါသာဒေါ ဟတ္ထိကုမ္ဘေ ပတိဋ္ဌိတော ဝိယ ဟောတိတိ အာဟ "ဟတ္ထိကုမ္ဘေ ပတိဋ္ဌိတ"န္တိ-ဝိမတိ၊ ဤအလို "ပတ်ပတ်လည် ဆင်ရုပ်တွေ ရှိသောကြောင့် ထိုဆင်ရုပ်တို့၏ အထက်၌ ပြုအပ်သော ပြာသာဒ်သည် ဆင်၏-ဦးကင်းပေါ်၌ တည်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် "ဟတ္ထိကုမ္ဘေ ပတိဋ္ဌိတံ"ဟု ဆိုသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်၊ (ယောဇနာ၌ ဝိဂြိုဟ်တစ်မျိုး ဆိုသေး၏။) [ယူပေါ တု ဂဇကုမ္ဘမ္ပိ, ဟတ္ထိနခေါ ပတိဋ္ဌိတောဝ-အဘိဓာန် (၂၈၀)။]

သုဝဏ္ဏ ၊ပေ၊ ဝဠဘိ။ ။သုဝဏ္ဏရဇတာဒိဝိစိတြာနိတိ သံယိကသေနာသနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ပုဂ္ဂလိကံ ပန သုဝဏ္ဏာဒိဝိစိတြဲ ဘိက္ခုဿ သမ္ပဒ္ဓိစ္ဆိတုမေဝ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ နှ ကေနစိ ပရိယာယေန ဇာတရူပရဇတံ သာဒိတဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တတ္တာ၊ တေနေဝေတ္ထ အဌကထာယံ သံယိက

ပြုအပ်သော ပန်းခြို, ပန်းပု ဆန်းကြယ်မှုသည်၊ (အတ္ထိ) သင်္ခ-အလုံးစုံသည်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ပါသာဒဿ-ပြာသာဒ်အား၊ ဒါသိဒါသ-ကျွန်မိန်းမ, ကျွန်ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ ခေတ္တဝတ္ထု-လယ်ယာကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါမဟိသ-နွားကျွဲကိုလည်းကောင်း၊ ဒေမ-လျှုပ်ပါကုန်၏။ ဣတိ-သို့, ဝဒန္တိ-လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ပါဌေ့ကြောင့်-သီးခြား၊ ဂဟဏကိစ္စ-ခံယူဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိတော့၊ ပါသာဒေ-ပြာသာဒ်ကို, ပဋိဂ္ဂဟိတေ - ခံယူအပ်ပြီးသော်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတမေव - ခံယူအပ်ပြီးတော့သည်သာ၊ ဟောတိ-၏။ (ပြာသာဒ်ကို အလှူခံရာတွင် ပါဝင်သွားကြသည်, သီးခြား ခံယူဖွယ်မလို"ဟူလို၊) ဂေါနကာဒီနိ-ဂေါနက အစရှိသော အခင်းတို့ကို, သံယိကဝိဟာရေ ဝါ-သံယိကကျောင်းဌ်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကဝိဟာရေ ဝါ-ဌ်လည်းကောင်း၊ မဠ္ဆ ပိဌကေသု-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့ဌ်, အတ္ထရိတ္မာ-ခင်းပြီး၍၊ ပရိဘုဠ္ဠိတုံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋန္တိ-မအပ်ကုန်၊ ပန-အနွယ်၊ ဓမ္မာသနေ-တရားဟော ပလ္လင်ဌ်, ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေန-လူတို့သည် အထူးတလည်ပြုအပ်သော အခင်းဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ (ပရိဘုဠ္ဠိတုံ-ငှာ၊) လဗ္ဘန္တိ-ရအပ်ကုန်၏။ တတြာပိ-ထိုဓမ္မာသနဌ်လည်း, နိပဇ္ဇိတုံ-လျောင်းခြင်းငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်။

ဝိဟာရေ ဝါ ပုဂ္ဂလိကဝိဟာရေ ဝါ"တိ နှ ဝုတ္တံ၊ ဂေါနကာဒိ အကပ္ပိယဘဏ္ဍာဝိသယေ ဧဝ ဝုတ္တံ၊ ဧကဘိက္ခုသာဝိ (ရဟန်းတစ်ပါးအတွက်သော်မှလည်း) တေသံ ဂဟဏေ ဒေါသာဘာဝါ-ဝိမတိ။

ဂေါနကာဒီနိ ၊ပေ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ။ ။အချို့စာအုပ်တို့ဌ် "နှ ဝဋ္ဋန္တိ, လဗ္ဘန္တိ"ဟု ဗဟုဝုစ်ရှိ၏။ ဂေါနကာဒိနိ ငဲ့ဟန်တူသည်, သို့သော် အချို့စာအုပ်တို့ဌ် "နှ ဝဋ္ဋတိ, လဗ္ဘတိ"ဟု ဧကဝုစ်ရှိ၏။ နောက်ဝါကျဌ်လည်း "တတြာပိ နိပဇ္ဇိတုံ နှ ဝဋ္ဋတိ"ဟု ဧကဝုစ်ပင် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် "ပရိဘုဠ္ဠိတုံ+နိသီဒိတုံတို့ကို ငဲ့၍ ဧကဝုစ်ချည်း ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်၏။ ("ပရိဘုဠ္ဠိတုံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-သည်, နှ ဝဋ္ဋတိ"ဟု ပေး။)

ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေန။ ။ဝိကတ-အထူးတလည် ပြုအပ် (အမွန်အမြတ်အဖြစ်ဖြင့် ပြုအပ်) နိဟာရသဒ္ဒါသည် နုယသဒ္ဒါနှင့် အနက်တူ၏။ [အဂုတ္တိရ်, ဒုက, အဓိကရဏဝဂ်, ဒသမသုတ်ဌ် "ဒုန္နယာ ဒုန္နိဟာရာ"ဟု ဖွင့်၏။] နိဟရီယတိ အနေနာတိ နိဟာရော-လူတို့သည် အမွန်အမြတ် ပြုအပ်သော အခင်းကို သုံးစွဲပုံကို ဥပမာဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော နည်း။ ဆိုလိုရင်းကား - "လူတို့က (မိမိမခိုင်းဘဲ သူတို့ဘာသာ) ဓမ္မာသနဌ် ဂေါနက စသော အခင်းကို ခင်းပေးလျှင် လူတို့ပစ္စည်းကို သုံးစွဲသောနည်းအားဖြင့် သုံးစွဲကောင်းသည်"ဟူလို။

ဋီကာများ။ ။ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနာတိ ဂိဟိဟိ ကတနိဟာရေန၊ ဂိဟိဟိ အတ္တနော သန္တကံ အတ္ထရိတ္မာ ဒိန္နနိယာမေနာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊ . . . ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေန လဗ္ဘန္တိတိ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေန ပရိဘုဠ္ဠိတုံ လဗ္ဘန္တိ၊ တေဟိ အတ္ထရိတ္မာ ဒိန္နာနေဝ နိသီဒိတုံ လဗ္ဘန္တိ၊ နှ သယံ အတ္ထတာနိ, အတ္ထရာပိတာနိ ဝါ-သာရတ္ထ။

အဝိသဒ္ဒိယဝတ္ထုကထာ

၃၂၁။ ပဠိမာနီတိ-ကား၊ ရာသိဝသေန-အစုတို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ ပဠု-ငါးပါးတို့တည်း၊ သရူပဝသေန ပန-သရုပ်သကောင် အပြားအားဖြင့်ကား၊ ဧတာနိ-ဤအဝိသဒ္ဒိယဝတ္ထုတို့သည်၊ ဗဟူနိ-များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ တတ္ထ-ထိုအဝိသဒ္ဒိယဝတ္ထုတို့တွင်၊ အာရာမောနာမ-အာရာမမည်သည်၊ ပုပ္ဖာရာမော ဝါ-ပန်းအာရာမ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပန်းခြံသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဖလာရာမော ဝါ-သစ်သီးအာရာမ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သစ်သီးခြံသည်သော်လည်းကောင်း၊ [အာဂန္တွာ ရမန္တိ ဧတ္ထာတိ အာရာမော-လူအပေါင်းတို့ လာ၍ မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော သစ်သီးခြံ, ပန်းခြံ, သစ်သီးဥယျာဉ်, ပန်းဥယျာဉ်တည်း။] အာရာမဝတ္ထုနာမ-ဝတ္ထုမဲည်သည်၊ တေသံယေဝ အာရာမာနံ-ထိုအာရာမ်တို့၏ပင်၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ ပရိစ္ဆိန္နဋ္ဌာ-ပိုင်းခြားရ၍၊ ထပိတောကာသော-ထားအပ်သော အရပ်တည်း၊ ("ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်နှင့် မရောအောင် သတ်မှတ်၍ အာရာမ်တည်ဖို့ရန် ရည်မှန်းထားအပ်သော အရပ်"ဟူလို။) ဝါ-တစ်နည်း၊ တေသု အာရာမေသု-ထိုအာရာမ်တို့သည်၊ ဝိနဋ္ဌေသု-ပျက်စီးကုန်ပြီးသော်၊ တေသံ-ထိုအာရာမ်တို့၏၊ ပေါရာဏကဘူမိဘာဂေါ-အဟောင်းဖြစ်သော မြေအဖို့တည်း၊ ["အာရမ်တည်ဖွားသော နေရာဟောင်း"ဟူလို။] ဝိဟာရောနာမ-ရမည်သည်၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ပါသာဒါဒိသေနာသနံ-ပြာသာဒ် အစရှိသော ကျောင်း အိပ်ရာနေရာတည်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထုနာမ-ဝတ္ထုမည်သည်၊ တဿ-ထိုကျောင်း၏၊ ပတိဋ္ဌာနောကာသော-တည်ရာအရပ်တည်း။

မဠ္ဠောနာမ-မဠ္ဠမည်သည်၊ မသာရကော-ထွင်းအပ်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ ပုန္နိကာပဒ္ဓေါ-အခြေ၌ ဖွဲ့စပ်ညှပ်ထားအပ်သော အပေါင်ရှိသော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ ကုဋိရပါဒကော-ပုဇွန်, မြင်းတို့ခြေကဲ့သို့ ကောက်သောအခြေရှိသော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ အာဟစ္စပါဒကော-အပေါင်ထွင်း၍ သွင်းအပ်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေ့၌. (ဘူတဂါမဝဂ်, ပဌမသေနာသနသိက္ခာပုဒ်၌) ဝုတ္တာနံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီးကုန်သော၊ စတုန္နံ-၄ မျိုးကုန်သော၊ ဣမေသံ မဠ္ဠာနံ-ဤညောင်စောင်းတို့တွင်၊/ အညတရော-တစ်မျိုးမျိုးသော ညောင်စောင်းတည်း၊ ပီဌံနာမ-မည်သည်၊ မသာရကာဒီနံယေဝ-မသာရက အစရှိသည်တို့ပင် ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုန္နံ-ကုန်သော၊ ပီဌာနံ-အင်းပျဉ်တို့တွင်၊ အညတရံ-တစ်မျိုးမျိုးသော အင်းပျဉ်တည်း၊ ဘိသိနာမ-မည်သည်၊ ဥဏ္ဏာဘိသိအာဒီနံ-ဥဏ္ဏာဘိသိ အစရှိကုန်သော၊ ပဠန္နံ-၅ မျိုးတို့တွင်၊ အညတရော-တစ်မျိုးမျိုးသော ဘိသိတည်း၊ (ဘိသိ ၅ မျိုးကို ဤသေနာသနက္ခန္ဓက ဝိဟာရာနုဇာနနကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ) ဗိမ္ဗောဟနံနာမ-မည်သည်၊

ဝုတ္တာပ္ပကာရာနံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ (ဤသေနာသနက္ခန္ဓက, ဝိဟာရာနုဇာနနကထာ၌ပင် ဆိုအပ်ပြီးကုန်သော၊ ဝိမ္မောဟနာနံ-ခေါင်းအုံးတို့တွင်၊ အညတရံ-တစ်မျိုးမျိုးသော ခေါင်းအုံးတည်း၊ လောဟကုမ္ဘီနာမ-မ္ဘီမည်သည်၊ ကာဠ လောဟေန ဝါ-ကြေးမည်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သံဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တမ္ဗလောဟေန ဝါ-ကြေးနီဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ လောဟေန-ကြေးဖြင့်၊ ဝါ-သံဖြင့်၊ ကတာ-ပြုအပ်သော၊ ကုမ္ဘီ-အိုးတည်း၊ လောဟဘာဏကာဒီသုပိ - အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-တည်း၊ ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤလောဟဘာဏက အစရှိသည်တို့တွင်၊ အရဠရော-အိုးစရည်းကို၊ ဘာဏကန္တိ-ဘာဏကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ယဒေါ-အိုးကို၊ ဝါရကောတိ-ဝါရကဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ၊) ကဠာဟံ-ကဠာဟဟူသည်၊ ကဠာဟမေဝ-ဖျင်းအိုးပင်တည်း၊ [အခြားပရိယာယ် မရှိဟူလို၊] ဝါသိအာဒီသု-ဝါသိ အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိအာဒီသုစ-ဝလ္လိ အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒုဝိညေယ္ယနာမ-ခဲယဉ်းသဖြင့် သိအပ်သော အရာဝတ္ထုမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ ဒွေ-၂ ပါးသော အဝိသဒ္ဒိယဘဏ္ဍာတို့သည်၊ ဒ္ဝိသင်္ဂဟာနိ-၂ မျိုးစီတို့ကို သိမ်းယူကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ တတိယံ-၃ ခုမြောက်သော အဝိသဒ္ဒိယဘဏ္ဍာသည်၊ စတုသင်္ဂဟံ-၄ မျိုးတို့ကို သိမ်းယူကြောင်းသည်၊ (ဟောတိ၊) စတုတ္ထံ-၄ ခုမြောက် အဝိသဒ္ဒိယဘဏ္ဍာသည်၊ နဝကောဋ္ဌာသံ-၉ မျိုးသော အဖို့အစုရှိသည်း၊ (ဟောတိ၊) ပဉ္စမံ-သည်၊ အဋ္ဌဘေဒနံ-စ ပါးအပြားရှိသည်၊ (ဟောတိ၊) ဣတိ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စဟိ-၅ မျိုးကုန်သော၊ ရာသီဟိ-အစုတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စနိမ္မလ လောစနော-အညစ်အကြေး မရှိသော ငါးမျိုးသော မျက်လုံးရှိတော်မူသော၊ နာထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဝိသဝိဓံ-၂၅ ပါး အပြားရှိသော၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-ဂရုဘဏ္ဍာကို၊ ဝါ-အလေးပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ ပကာသယိ-ပြတော်မူပြီ။

အရဠရော။ ။အရဠရောတိ ဗဟုဝုဒကဂ္ဂကာ မဟာစာဋိ၊ ဇလံ ဂဏ္ဍိတုံ အလန္တိ အလဠရော၊ လ ၂ လုံးကို ရ ၂ လုံးပြု။ ဝဋ္ဋစာဋိ ဝိယ (လုံးသော အိုးစရည်းကဲ့သို့) ဟုတ္တာ ထောက် ဒီယမုခေါ မဒ္ဓေ ပရိစ္ဆေဒံ ဒသေတ္တာ ကကောတိ ဂဏ္ဍိပဒေသု ဝုတ္တံ၊ သာရတ္ထ။ [ယောဇနာ၌ကား "အတိမဟန္တတ္တာ အရံ ခိပ္ပံ ဇရတိ ဝိနာသေတီတိ အရဠရော"ဟု တစ်နည်း ဖွင့်သေး၏။]

ဒ္ဝိဟာဂ်ဟာနိ ၊ပေ၊ အဋ္ဌဘေဒနံ။ ။(၁) အာရာမ, အာရာမဝတ္ထုဟူသော ၂ ပါး၊ (၂) ဝိဟာရ, ဝိဟာရဝတ္ထုဟူသော ၂ ပါးကို "ဒ္ဝိသင်္ဂဟာနိ"ဟု ဆိုသည်၊ (၃) မဠ, ပိဋ္ဌ, ဘိသိ, ဝိမ္မောဟန-ဟု ၄ မျိုးရှိသောကြောင့် တတိယအဝိသဒ္ဒိယကို "စတုသင်္ဂဟ" ဟု ဆိုသည်၊ (၄)လောဟကုမ္ဘီ စသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ ၉ မျိုးရှိသောကြောင့် စတုတ္ထအဝိသဒ္ဒိယကို "နဝကောဋ္ဌာသ"ဟု ဆိုသည်၊ (၅) ဝလ္လိဝေဠု စသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ ၈ မျိုးရှိသောကြောင့် ပဉ္စမ အဝိသဒ္ဒိယကို "အဋ္ဌဘေဒနံ"ဟု ဆိုသည်။

တတြ-ထိုဂရုဘဏ်တို့၌၊ အယ်-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဝိနိစ္ဆယကထာ-ဆုံးဖြတ်ကြောင်း စကားတည်း၊ ဟိ-ချဲ့! သဗ္ဗမ္မိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဣဒံ ဂရုဘဏ္ဍံ-ဤဂရုဘဏ်ကို၊ ဣဓ-ဤဝတ္ထုတို့၌၊ အဝိသဒ္ဒိယံ-အဝိသဒ္ဒိယဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စာဝိရိဝတ္ထုသို့-ကိဉ္စာဝိရိဝတ္ထုတို့၌၊ အဝေဘဏ္ဍိယန္တိ-အဝေဘဏ္ဍိယဟူ၍လည်းကောင်း၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပရိဝါရေ ပန-ပရိဝါရ်ပါဠိတော်၌ကား၊ အဝိသဒ္ဒိယံ ၊ပေ၊ စိန္တိတာတိ-တာဟူ၍၊ အာဂတံ-လာပြီ၊ [မဟေသိနာ-မြတ်သော ဣသိဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိသဒ္ဒိယံ-မစွန့်အပ် မစွန့်ကောင်းသော၊ အဝေဘဏ်ယံ-မဝေဖန်အပ် မဝေဖန်ကောင်းသော၊ (ဂရုဘဏ္ဍံ-ကို၊) ပဌ-၅ မျိုးတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိသဒ္ဒေန္တသ-စွန့်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တသ-သုံးစွဲသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ၊) ဧသော ပဌာ-ဤပြဿနာကို၊ ကုသလေဟိ-ဝိနည်းကျွမ်းကျင် ပညာရှင်တို့သည်၊ စိန္တိတာ-ကြံအပ်ပြီ။] တသ္မာ-ကြောင့်၊ မူလစ္ဆေဒေ၀သေန-အခြေအမြစ်ကို ဖြတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (အပိုင်ပေးသောအားဖြင့်၊) အဝိသဒ္ဒိယံ-မစွန့်ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အဝေဘဏ်ယံ-မဝေဖန်ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ၊) ပန-ထိုသို့ပင် အဝိသဒ္ဒိယ အဝေဘဏ်ယ ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ပရိဝတ္တနဝသေန-လဲလှယ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိသဒ္ဒေန္တသ-အားလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တသစ-အားလည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ၊) ဧဝံ-သို့ ဧတ္ထ-ဤပရိဝါရ်ပါဠိတော်၌၊ အဓိဗ္ဗာယော-သင်္ဂါယနာတင်ထေရ်တို့၏ အလိုကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏။

တတြ-ထိုသို့လဲလှယ်ရာ၌၊ အယံ-ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ-အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ တာဝ-လဲလှယ်ခြင်းမှ ရှေးဦးစွာ၊ ပဌမမ္ပိ-ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဒံ-ဤဂရုဘဏ်ကို၊ စီဝရပိဏ္ဍပါတဘေသဇ္ဇတ္ထာယ-သင်္ဃာန်း ဆွမ်း ဆေးအကျိုးငှာ၊ ဥပနေတုံ-ကပ်ဆောင်ခြင်းငှာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ စ-အနွယ်၊ (ကခ်ါ၌ "ထာဝရေန ပန"ဟု ရှိ၏။) ထာဝရေန-ထာဝရဝတ္ထုဖြင့်၊ ထာဝရံစ-ထာဝရဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ ဂရုဘဏ္ဍေန-ဂရုဘဏ်ဖြင့်၊ ဂရုဘဏ္ဍံစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တေတုံ-လဲလှယ်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ထာဝရေန စ ထာဝရံ ၊ပေ၊ ဂရုဘဏ္ဍန္တိ ဧတ္ထ ပုရိမဒ္ဒယံ (အာရာမနှင့် အာရာမဝတ္ထု, ဝိဟာရနှင့် ဝိဟာရဝတ္ထု ၂ ပါးအပေါင်းသည်၊) ထာဝရံ, ပစ္ဆိမတ္ထယံ, ဂရုဘဏ္ဍန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဦးကာ။] ပန-ဆက်၊ ထာဝရေ-ထာဝရဝတ္ထု၌၊

• **အဝိသဒ္ဒိယ, အဝေဘဏ်ယ။** ။ဝိပုဗ္ဗ သဒ္ဒဓာတ် ဣပစ္စည်း, ဣ အာဂုံဖြင့် "ဝိသဒ္ဒိယ"ဟု ပြီး၏။ ဝိသဒ္ဒိတပုဗ္ဗန္တိ ဝိသဒ္ဒိယံ၊ နှ+ဝိသဒ္ဒိယံ အဝိသဒ္ဒိယံ၊ ဝိပုဗ္ဗ ဘဇဓာတ် ဏျပစ္စည်းဖြင့် "ဝိဘဇိယတေတိ ဝေဘဏ်ယံ"ဟု ဖြစ်၏။ ဘနောက်၌ နိဂ္ဂဟီတ်လည်း လာ၊ သွတ္ထု၌ ဏပစ္စည်းသက်၍ "ဝိဘဏ်ယံယေ၀ ဝေဘဏ်ယံ၊ နှ+ဝေဘဏ်ယံ အဝေဘဏ်ယံ"ဟု ပြု။

ခေတ္တံ-လယ်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု-ယာလည်းကောင်း၊ တဏှာဂံ-တစ်ဖက်ဆည်ကန်လည်းကောင်း၊ မာတိကာ-ရေမြောင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဧဝရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော ဝတ္ထုသည်၊ ဘိက္ခုသံယသ-ရဟန်းသံယာအား၊ ဝိစာရေတုံ ဝါ-စီမံခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ သမ္မဋ္ဌိတုံ ဝါ-လက်ခံခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အဓိဝါသေတုံ ဝါ-သာယာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ (အချို့စာ၌ ဤပုဒ်မပါ။) နှ ဝဋ္ဋတိ၊ ကပ္ပိယကာရကေဟေဝ-ကပ္ပိယကာရကတို့သည်သာ၊ ဝိစာရိတတော-စီမံအပ်သော လယ်ယာစသည်မှ၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-အပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ (ဝိစာရေတုံ ဝါ သမ္မဋ္ဌိတုံ ဝါ အဓိဝါသေတုံ ဝါ။) ဝဋ္ဋတိ။

ပန-ကား၊ အာရာမေန-ဖြင့်၊ (ပရိဝတ္တေတုံ၌ စပ်၊) အာရာမံ-လည်းကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထုံ-အာရာမ်ရာလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထု-ကျောင်းရာလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ-ဤ ၄ မျိုးတို့ကို၊ ပရိဝတ္တေတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ (ထာဝရဝတ္ထုချင်း ဖြစ်သောကြောင့် လဲလှယ်ကောင်းသည်၊) တတြ-ထိုလဲလှယ်ရာ၌၊ အယံ-ကား၊ ပရိဝတ္တနနယော-လဲလှယ်ပုံနည်းတည်း၊ သံယသ-သံယာ၏၊ နာဠိကေရာရာမော-အုန်းခြံသည်၊ ဒုရေ-အဝေး၌၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ ကပ္ပိယကာရကာဝ-အပ်အောင်ပြုတတ်သော ကပ္ပိယဒါယကာတို့သည်သာ၊ ဗဟုတရံ-များစွာ၊ ခါဒနီယံ-ခဲကြကုန်၏၊ ယမ္ပိ-အကြင်အုန်းသီးကိုလည်း၊ နှ ခါဒနီယံ-မခဲစားကြကုန်၊ တတော-ထိုအုန်းသီးမှ၊ သကဋ္ဌဝေတနံ-လှည်းခကို၊ ဒတ္တာ-ဖေးရ၍၊ ဝါ-ပေးရခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပမေဝ-အနည်းငယ်ကိုသာ၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ယူနိုင်ကြကုန်၏၊ (ကျောင်းသို့ ဆောင်ယူနိုင်ကြကုန်၏။)

ပန-ကား၊ အညေသံ-(သံယာမှ) အခြားကုန်သော၊ (မနုဿာနံ၌ စပ်၊) တဿ အာရာမဿ-ထိုအုန်းခြံ၏၊ အဝိဒူရဂါမဝါသိနံ-အနီးဖြစ်သော ရွာ၌ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဝိဟာရဿ-ကျောင်းတိုက်၏၊ (အုန်းခြံပိုင်သော ကျောင်းတိုက်၏။) သမီပေ-၌၊ အာရာမော-အုန်းခြံသည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ တေ-ထိုလူတို့သည်၊

ခေတ္တံ, ဝတ္ထု။ ။ဧတ္ထ-ဤလယ်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိဇံ-ကောက်စပါးမျိုးစေ့ကို၊ (ဇနော-လူအပေါင်းသည်၊) ခ်ပတိ-ပစ်ချ၏၊ ဝါ-ကြဲချ၏၊ ဣတိ ခေတ္တံ၊ ဧတ္ထ-ဤယာ၌၊ အပရဏ္ဏာဝိဇံ-ပဲမျိုးစေ့သည်၊ ဝသတိ ပတိဋ္ဌာတိ-တည်နေတတ်၏၊ ဣတိ ဝတ္ထု၊-ယောဇနာ။

ကပ္ပိယကာရကာဝ။ ။"ကပ္ပိယကာရကာ ဝါ"ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏၊ ဝါသဒ္ဒါဖြင့် ဝိကပ်ပြုလျှင် ပြိုင်ဘက်ဖြစ်မှ ပြုနိုင်သည်၊ ဤနေရာ၌ ဝေခြင်းနှင့် စားခြင်းသည် ပြိုင်ဘက် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် "ကပ္ပိယကာရကာဝ"ဟု အဝဓာရဏာ ရှိသင့်သည်၊ ဆိုလိုရင်းကား- "အုန်းခြံကဝေးသောကြောင့် သံယာက မကြည့်ရှုနိုင်ရကား ထိုခြံမှ ထွက်သမျှ အုန်းသီးကို ကပ္ပိယကာရကတို့သာ အများအားဖြင့် စားကြ၏၊ မစားနိုင်၍ ကျန်နေသော အုန်းသီးများကိုလည်း သယ်ယူဖို့ရန် လှည်းခပေးရသောကြောင့် နည်းနည်းပါးပါးသာ ကျောင်းသို့ ဆောင်ယူနိုင်ကြသည်"ဟူလို။

သံယံ-ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဥပသက်မိတ္တာ-၍၊ သကေန-မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ အာရာမေန-ခြင်ဖြင့်၊ တံ အာရာမံ-ထိုသံယာပိုင်ခြင်းကို၊ ယာစန္တိ-တောင်းကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သံယေန-သည်၊ ရုစ္စတိ သံယသောတိ-သဟူ၍၊ အပလောကေတ္တာ-ပန်ပြောပြီး၍၊ သမ္ဘဒ္ဓိစ္ဆိတဗ္ဗော-လက်ခံထိုက်၏၊ [“မည်သည့်ရွာ၌ နေသူတို့၏ အုန်းခြင်ဖြင့် သံယာပိုင်အုန်းခြင်းကို လဲလှယ်ခြင်းကို နှစ်သက်ပါလော”ဟု အပလောကနက်ပြု၍ လဲခြင်းကို လက်ခံထိုက်သည်-ဟူလို၊] ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ (သံယသရှိလျှင် ကောင်း၏၊) ရုက္ခသဟသံ-အုန်းပင်တစ်ထောင်သည်၊ သစ္စေပိ ဟောတိ-အကယ်၍မူလည်း ရှိစေဦးတော့၊ (ပိသဒ္ဒါ သမ္ဘာဝနာဇောတကာ၊) မနုဿာနံ-တို့၏၊ ပဠသတာနိ-အုန်းပင် ငါးရာတို့သည်၊ (သစ္စေပိ ဟောန္တိ-အကယ်၍မူလည်း ရှိစေကုန်ဦးတော့၊) (ပိသဒ္ဒါ ဂရဟာဇောတကာ၊) (ဧဝံသတိ၊) တုမှာကံ-အသင်တို့ယကာတို့၏၊ အာရာမော-သည်၊ ခုဒ္ဒကော-ငယ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ နဝတ္တဗ္ဗံ-မပြောဆိုရာ၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း, ကသ္မာ-ကြောင့်၊ နဝတ္တဗ္ဗံ-ရာသနည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ အယံ-ဤလူတို့၏ အုန်းခြင်သည်၊ ကိဉ္စာပိ ခုဒ္ဒကော-အကယ်၍ကား ငယ်ပါပေ၏၊ (ကိဉ္စာပိသဒ္ဒါ ဂရဟာဇောတကာ၊) အထဲခေါ-ထိုသို့ပင် ငယ်ပါသော်လည်း၊ ဣတရတော-အခြားသော သံယာပိုင် အုန်းခြင်ထက်၊ (အုန်းပင်တစ်ထောင်ရှိသော အုန်းခြင်ထက်၊) ဗဟုတရံ-များစွာ၊ အာယံ-အတိုးအပွားကို၊ ဒေတိ-၏၊ (တသ္မာ နဝတ္တဗ္ဗံ၊) သမကမေဝ-အညီအမျှကိုသာ၊ သစ္စေပိ ဒေတိ-အကယ်၍မူလည်း ပေးအံ့၊ ဧဝမ္မိ-ဤသို့ပေးပါသော်လည်း၊ ဣဒ္ဓိစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ-အလိုရှိအပ်ရာ, အလိုရှိအပ်ရာခဏ၌၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏၊ ဣဟေတဗ္ဗမေဝ-ခံယူရာသည်သာ။

အာယံ။ ။အာပုဗ္ဗ ဣဓာတ်, အပစ္စည်းဖြင့် “အာယ”ဟု ဖြစ်၏၊ “အာယတိ-အုန်းခြင်မှ တိုးတက် ဖြစ်လာတတ်၏၊ ဣတိ အာယော”ဟု ပြု၍ အုန်းခြင်မှ ရသော အသီးအသီး၏ အဖိုးစသည်ကို “အာယ”ဟု ခေါ်ပါ။ ယောဇနာ၌ကား “အယတိ အာယသာမိကော အနေန ဝမ္မိ ဂစ္ဆတိ အနေနာတိ အာယော-ဥစ္စာရှင်၏ တိုးပွားကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် “အာယ ခေါ်သည်”ဟု ဝိဂြိဟ်ပြုလေ၏၊ အုန်းသီး, အဖိုးအခများပင်တည်း။

သမကမေဝ ဒေတိ။ ။သမကမေဝ ဒေတိတိ ဧတ္ထ ဥိနက် ဒေန္တမ္ပိ (နည်းသော အာယကို ပေးစေကာမူ) ဝိဟာရဝတ္ထု သာမန္တ ဂဟေတ္တာ (ကျောင်းတိုက်နှင့် နီးသော လူတို့၏ ခြံကို ယူ၍) ဒုရတရံ ဒုက္ခဂေါပ်) စောင့်ရှောက်ဖို့ခက်သော သံယာခြံကို) ဝိသဒ္ဓေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဝံက္ခတိ ဟိ “ဘိက္ခုနံ စေ မဟဂ္ဃတရံ၊ပေ၊ သမ္ဘဒ္ဓိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ-ဝိမတိ။ [ဝိနယာလင်္ကာရ၌ “ဒုက္ခဂေါပ်” နေရာဝယ် “ရုက္ခဂေါပ်”ဟု ရှိ၏၊ “ဒုက္ခဂေါပ်”သည် အဓိပ္ပာယ်ကောင်းသော်လည်း သဒ္ဒါထုံးစံ မကျ “ဒုဂ္ဂေါပ်”ဟု ရှိမှ သဒ္ဒထုံးစံ ကျသည်။]

ပန္-ဆက်၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဗဟုတရာ-များကုန်သော၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ (ဧဝံသတိ၊) တုမှာကံ-အသင်ဒါယကာတို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဗဟုတရာ နနု-သာ၍ များကုန်သည် မဟုတ်ကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ၏၊ အတိ ရေကံ-အပိုအလွန်သည်၊ အမှာကံ-တပည့်တော်တို့၏၊ ပုညံ-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ၊ သံဃဿ-အား၊ ဒေမ-လှူပါကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) ဇာနာပေတွာ-သံဃာကို သိစေပြီး၍၊ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတုံ-လက်ခံခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလဓာရိနော-အသီးကို ဆောင်ကုန်သည်၊ (အသီး သီးကုန်သည်၊) (ဟောန္တိ၊) မနုဿာနံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလံ-ကို၊ နတာဝ ဂဏှန္တိ-မယူကုန်သေးအံ့၊ ကိဿပိ နု ဂဏှန္တိ-အကယ်၍မူလည်း မယူကုန်သေး၊ (ပန-ထိုသို့ပင် မယူကုန်သေးပါသော်လည်း၊) နု စိရေန-မကြာမြင့်မီ၊ (ဖလံ-ကို၊) ဂဏှိဿန္တိ-ယူကုန်လတံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြစ်လျှင်၊ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတဗ္ဗမေव-လက်ခံရာ သည်သာ၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလဓာရိနော-ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ၊) ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ (ရုက္ခာ၊) ဖလံ-ကို၊ နု တာဝ ဂဏှန္တိ-အကယ်၍ မယူကုန်သေးသည် ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တုမှာကံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလဓာရိနော နနု-အသီးကို ဆောင်ကုန်သည် မဟုတ်ကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဂဏှထ-ခံယူကြပါကုန်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ပုညံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတံ့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ သစေ ဒေန္တိ-အကယ်၍ လှူကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဇာနာပေတွာ-သံဃာကို သိစေ၍၊ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [နိဂုံးကို ပြလို၍ ဧဝံ စသည်မိန့်။] ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ အာရာမေန-ဖြင့်၊ အာရာမော-ကို၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗော-လဲလှယ်ထိုက်၏၊ ဧတေနေဝ နယေန - ဤနည်းဖြင့်ပင်၊ အာရာမဝတ္ထုပိ - ကိုလည်းကောင်း၊

နနု တုမှာကံ ;ပေ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။ဥစ္စာရှင်တို့သည် မိမိတို့ သစ်ပင်က များနေ ကြောင်းကို မသိ၍ လဲလှယ်ကြလျှင် (ထိုသို့များမှန်းသိလျက်) ထေယျစိတ်ဖြင့် လိုယူသော ရဟန်းမှာ ခိုးရာရောက်သောကြောင့် "အံ့သင်ဒါယကာတို့ သစ်ပင်တွေက များသည် မဟုတ်လား"ဟူသော ဤစကားကို ပြောကြရသည်။ [ဣဒံ သာမိကေသု အတ္တနော ဘဏ္ဍသာ မဟဗ္ဗတံ အဇာနိတွာ ဒေန္တေသု တံ ဥ တွာ ထေယျစိတ္တေန ဂဏှတော အဝဟာရော ဟောတိတိ ဝုတ္တံ၊- ဝိမတိ၊ ဝိမတိဋ္ဌ ဤအဖွင့်ကို ဇာနာပေတွာ၏ နောက်မှ ဖွင့်ထား၏။ ရှေ့နောက် ပြန်နေဟန် တူသည်။]

ဇာနာပေတွာ။ ။"ဘိက္ခုသံဃံ ဇာနာပေတွာ"ဟု ဋီကာတို့ ဖွင့်ကြ၏၊ ဝိနယာ လက်ခရဋီကာ၌ ထိုဇာနာပေတွာဟူသော ဋီကာစကားကို "အပလောကေတွာတိ အတ္ထော"ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်၏၊ သံဃာအား ပန်ကြားခြင်းကို "ဇာနာပေတွာ"ဟု ဆိုလိုသည်၊ ယောဇနာ၌ကား "သံဃေ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိ သံဃဿ ဒိန္နဒါနဿ အာနိသံသံ မနုဿာနံ ဇာနာပေတွာ"ဟု ဖွင့်၏။

ဝိဟာရောပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထုပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမေန-ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗံ-လဲလှယ်ရာ၏၊ စ-ဆက်၊ မဟာနေ္တနဝါ-ကြီးသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ခုဒ္ဒကေန ဝါ-ငယ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ အာရာမဝတ္ထုနှာ-အာရာမ်ရာဖြင့်၊ အာရာမအာရာမဝတ္ထုဝိဟာရဝိဟာရဝတ္ထုနှိ-တို့ကို၊ (ပရိဝတ္တေတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။)

ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိဟာရေန-ဖြင့်၊ ဝိဟာရော-ကို၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗော-ထိုက်သနည်း၊ သံဃသ-၏၊ အန္တောဂါမေ-ရွာတွင်း၌၊ ဂေဟံ-အိမ်သည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏။ (ကျောင်းတိုက်အား လှူထားသော အိမ်ရှိ၏။) မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေ-ကျောင်းတိုက်၏ အလယ်၌၊ ပါသာဒေါ-ပြာသာဒ်သည်၊ (ဟောတိ၊) ဥဘောပိ-အိမ် ပြာသာဒ် ၂ မျိုးလုံးတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌေန-အဖိုးအားဖြင့်၊ သမကာ-ညီမျှကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊) မနုဿာ-တို့သည်၊ တေန ပါသာဒေန-ဖြင့်၊ တံ ဂေဟံ-ကို၊ သစေ ယာစန္တိ-အကယ်၍ တောင်းကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သမ္ဘဋ္ဌိစ္ဆိတုံ-လက်ခံခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ မဟဗ္ဘတရံ-များသော အဖိုးရှိသော၊ ဂေဟံ-သည်၊ စေ ဟောတိ-အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အမှာကံ-တို့၏၊ ဂေဟံ-သည်၊ မဟဗ္ဘတရံ-များသော အဖိုးရှိ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-ပြောဆိုအပ်သော်၊ မဟဗ္ဘတရံ-များသော အဖိုးရှိသည်၊ ကိဉ္စာပိ (ဟောတိ)-အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏၊ (ပန-ထိုသို့ပင်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊) ပဗ္ဗဇိတာနံ-ရဟန်းတို့အား၊ အသာရုပ္ပံ-မလျောက်ပတ်ပါ၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ ပဗ္ဗဇိတေဟိ-တို့သည်၊ ဝသိတုံ-နေခြင်းငှာ၊ နှ သက္ကာ-မတတ်ကောင်းပါ၊ ဣဒံ ပန-ပြာသာဒ်တည်းဟူသော ဤအိမ်သည်ကား၊ သာရုပ္ပံ-လျောက်ပတ်ပါ၏၊ ဂဏ္ဌထ-ခံယူတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (စေ) ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အံ့၊ ဧဝမ္မိ-ဤသို့လျှောက်ပြန်သော်လည်း၊ သမ္ဘဋ္ဌိစ္ဆိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ပန-ဆက်၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ (ဂေဟံ-ပြာသာဒ်တည်းဟူသော အိမ်သည်) မဟဗ္ဘံ-သည်၊ စေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) တုမှာကံ-တို့၏၊ ဂေဟံ-သည်၊ မဟဗ္ဘံ နနု-များသော အဖိုးရှိသည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ၊ (အဖိုးများချင် များပါစေ၊) အမှာကံ-တို့၏၊

ဝိဟာရေန ၊ပေ၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗော။ ။ဝိဟာရေန ဝိဟာရော ပရိဝတ္တေတဗ္ဗောတိ သင်ဝတ္ထုကေန (တည်ရာမြေဟူသော ဝတ္ထုနှင့် တကွဖြစ်သော ပြာသာဒ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊) အညေသံ ဘူမိယံ ကတပါသာဒါဒီနာ အဝတ္ထုကေန ဝါ (သူတစ်ပါးပိုင်သော မြေ၌ တည်သော ကြောင့် တည်ရာဝတ္ထု မရှိသော ပြာသာဒ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊) သဝတ္ထုက် (တည်ရာမြေဟူသော ဝတ္ထုနှင့် တကွဖြစ်သော အိမ်ကို) ပရိဝတ္တေတဗ္ဗံ၊ အဝတ္ထုက် ပန အဝတ္ထုကေနေဝ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗံ၊ ကေဝလံ ပါသာဒသာ ဘူမိတော (မြေထက်) အထာဝရတ္တာ (ထာဝရ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊)-ဧဝံ ထာဝရေသုပိ ထာဝရဝိဘာဂံ ဥ တွာဝ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗံ၊-ဝိမတိ။

ပုညံ-သည်၊ ဘဝိသတိ-လတ္တံ၊ ဂဏ္ဌထ-ခံယူတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော ပန-လျှောက်အပ်သော်ကား၊ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ ဝိဟာရေန-ဖြင့်၊ ဝိဟာရော-ကို၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗော-ထိုက်၏၊ ဧတေနေဝ နယေန-ဤနည်းဖြင့်ပင်၊ ဝိဟာရဝတ္ထုပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမောပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထုပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗံ-လဲလှယ်ရာ၏၊ စ-ဆက်၊ မဟဋ္ဌေန ဝါ-များသော အဖိုးရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဝိဟာရဝတ္ထုနာ-ကျောင်းရာဖြင့်၊ ဝိဟာရဝိဟာရဝတ္ထုအာရာမအာရာမဝတ္ထုနှီ-တို့ကို၊ (ပရိဝတ္တေတဗ္ဗာနှီ၊) ဧဝံ-သို့လျှင်၊ တာဒ-ဂရုဘဏ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ထာဝရေန-ထာဝရဝတ္ထုဖြင့်၊ ထာဝရပရိဝတ္တနံ-ထာဝရဝတ္ထုကို လဲလှယ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိထိုက်၏။

ပန-ကား၊ ဂရုဘဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ ဂရုဘဏ္ဍပရိဝတ္တနေ-ဂရုဘဏ်ကို လဲလှယ်ရာ၌၊ မဠိပိဋ္ဌ-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည်၊ မဟန္တံ ဝါ-ကြီးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ခုဒ္ဒကံ ဝါ-ငယ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်၊ စတုရင်္ဂုလပါဒကံ-လက် ၄ သစ်အခြေရှိသော၊ ဂါမဒါရကေဟိ-ရွာသားကလေးတို့သည်၊ ပံသုဂါရကေသု-မြေအိမ်တို့၌၊ ကီဠန္တေဟိ-ကစားကုန်စဉ်၊ ကတမ္မိ-ပြုအပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည်လည်း၊ သံဃဿ-အား၊ ဒိန္နကာလတော-လျှုအပ်ရာ အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-သည်၊ ဟောတိ၊ [ရွှံ့တို့ကို နယ်၍ ထိုရွှံ့မြေဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အိမ်ကို "ပံသုဂါရက"ဟု ခေါ်ဟန်တူ၏။ ယောဇနာ၌ကား "ဖုံဂစားဖို့ရန် ပြုအပ်သော အိမ်"ဟု ဆို၏။] ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒယော-မင်း, မင်း၏အမတ်ကြီး အစရှိသူတို့သည်၊ ကေပ္ပဟာရေနေဝ-တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်ပင်၊ မဠိသတံ ဝါ-ညောင်စောင်းတစ်ရာကိုသော်လည်းကောင်း၊ မဠိသဟဿံ ဝါ-ညောင်စောင်းတစ်ထောင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သစေပိ ဒေန္တိ-အကယ်၍မူလည်း လျှုကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ကပ္ပိယမဠာ-အပ်သော ညောင်စောင်းတို့ကို၊ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတဗ္ဗာ-လက်ခံထိုက်ကုန်၏။ [ကပ္ပိယမဠာ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတဗ္ဗာတိ ဣမိနာ သုဝဏ္ဏာဒိဝိစိတ္တံ အကပ္ပိယမဠံ "သံဃဿာ"တိ ဝုတ္တောပိ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတုံ နဝဋ္ဋတီတိ ဒသေတိ၊ "ဝိဟာရဿ ဒေမာ"တိ ဝုတ္တေ သံဃဿ ဝဋ္ဋတိ၊ နှ ပုဂ္ဂလဿ၊ ခေတ္တာဒိ ဝိယာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဝိမတိ။] သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတ္တာ-၍၊ ဝုဏ္ဏပဋိပါဋိယာ-ကြီးသူတို့၏ အစဉ်အားဖြင့်၊ (ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊) သံဃိကပရိဘောဂေန-သံဃိကညောင်စောင်းကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-သုံးစွဲကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးဝေထိုက်ကုန်၏။ ပုဂ္ဂလိကဝသေနနု-ပုဂ္ဂလိက၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နှ ဒါတဗ္ဗာ-မပေးဝေထိုက်ကုန်၊ (အဝိသဇ္ဇိယ, အဝေဘဇ္ဇိယဘဏ္ဍာ ဖြစ်သောကြောင့် ပုဂ္ဂလိကဖြစ်အောင် မပေးထိုက်၊ မဝေဖန်ထိုက်၊) အတိရေကမဠေ - အပိုအလွန်ဖြစ်သော

ညောင်စောင်းတို့ကို၊ (ဝေပြီး၍ ပိုနေသော ညောင်စောင်းတို့ကို၊) ဘဏ္ဍာဂါရာဒီသု-ဘဏ္ဍာတိုက် အစရှိသော အရပ်တို့၌၊ ပညပေတွာ-ခင်းပြီး၍၊ ပတ္တစီဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ နိက္ခိပိတုမိ-ထားခြင်းငှာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။။

ဗဟိသီမာယ-ဥပစာရသီမ၏ ပြင်ဘက်၌၊ သံယသ ဒေမာတိ-မဟူ၍၊ (ဝတ္တာ-လျှောက်ပြီး၍၊) ဒိန္နမဏ္ဍော-လှူအပ်သော ညောင်စောင်းကို၊ သံယတ္ထေရသ-၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ-နေရာအရပ်၌၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ တတ္ထ-ထိုသံယာထေရ်၏ နေရာအရပ်၌၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော၊ မဏ္ဍာ-တို့သည်၊ စေ ဟောန္တိ-ကုန်အုံ့၊ မဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ ဘမ္မံ-အလုပ်သည်၊ စေ နတ္ထိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ-၌၊ ဘမ္မံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တတ္ထ-ထိုရဟန်း၏ နေရာ်အရပ်၌၊ သံယိကပရိဘောဂေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဥ္ဇထ-ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးဝေထိုက်၏၊ မဟဗ္ဘေန-များသော အဖိုးရှိသော၊ သတဗ္ဘနကေန ဝါ-တစ်ရာ ထိုက်တန်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ သဟဿဗ္ဘနကေန ဝါ-တစ်ထောင် ထိုက်တန်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ သတသဟဿဗ္ဘနကေနဝါ-တစ်သိန်းထိုက်တန်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ (မဟဗ္ဘေနကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) မဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ အညံ-အခြားသော၊ မဏ္ဍသတံ-ညောင်စောင်းတစ်ရာကို၊ လဘတိ-ရနိုင်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပရိဝတ္တိတွာ-လဲလှယ်၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ယူနိုင်၏၊ (သံယာအများအား ကျေးဇူးများသောကြောင့် လဲလှယ်၍ ယူနိုင်သည်၊) ကေဝလံ-အာရာမ စသည်မဖက် သက်သက်၊ မဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ မဏ္ဍောယေဝ-ကိုသာ၊ (ပရိဝတ္တေတဗ္ဗော-လဲလှယ်ထိုက်သည်ကား၊) နှ-မဟုတ်သေး၊ အာရာမ အာရာမဝတ္ထုဝိဟာရဝိဟာရဝတ္ထုပိဋ္ဌဘိသိဝိမ္ဗောဟနာနိပိ-အာရာမ်, အာရာမ်ရာ, ကျောင်း, ကျောင်းရာ, အင်းပျဉ်, ဘုံလျှို့, ခေါင်းအုံးတို့ကိုလည်း၊ ပရိဝတ္တေတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋန္တိ-ကုန်၏။။ (အချို့စာ၌ "ဝဋ္ဋတိ"ဟု ရှိ၏၊ ပရိဝတ္တေတုံ-ဌာ၊ ဝါ-သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏"ဟု ပေး၊) [ပရိဝတ္တေတုံ ဝဋ္ဋန္တိတိ ဣမိနာ အထာဝရေန ထာဝရမ္ပိ အထာဝရမ္ပိ ပရိဝတ္တေတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဒသေတိ၊ ထာဝရေန အထာဝရမေဝ ဟိ ပရိဝတ္တေတုံ နဝဋ္ဋတိ-သာရတ္ထ။] ပိဋ္ဌဘိသိဝိမ္ဗောဟနေသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဧသ (ဧသော)-ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည်၊ နယော-ဆောင်ကြောင်း အစီအရင် တည်း၊ ဟိ-ဆက်၊ ဧတေသု-ဤညောင်စောင်း အင်းပျဉ်အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယ-အပ်သော ဝတ္ထု, မအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ။။ [ဧတေသုတိ မဏ္ဍာဒီသု၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယ ဝုတ္တနယမေဝါတိ အာသန္ဒီတူလိကာဒိ ဝိနိစ္ဆယေသု (အာသန္ဒီ, တူလိကာ အစရှိသည်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်တို့၌) ဝုတ္တနယမေဝ-(မဟာဝဂ္ဂ, စမ္မက္ခန္ဓက ဥစ္စာသယန မဟာသယနအဖွင့်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ၊)-ဝိမတိ။]

တတ္ထ-ထိုကပ္ပိယ, အကပ္ပိယတို့တွင်၊ အကပ္ပိယ်-အကပ္ပိယဖြစ်သော မဠာပိဋ္ဌ စသည်ကို၊ နေ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ-မသုံးစွဲထိုက်၊ ကပ္ပိယ်-ကပ္ပိယဖြစ်သော မဠာပိဋ္ဌစသည်ကို၊ သံယိကပရိဘောဂေန-သံယိကပစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။ အကပ္ပိယံဝါ-အကပ္ပိယဖြစ်သော မဠာပိဋ္ဌ စသည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မဟဋ္ဌံ-များသော အဖိုးရှိသော၊ ကပ္ပိယံ ဝါ-ကပ္ပိယဖြစ်သော မဠာပိဋ္ဌ စသည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တေတွာ-လဲလှယ်၍၊ ဝုတ္တဝတ္ထူနိ-ဆိုအပ်ပြီးသော ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗာနိ-ယူထိုက်ကုန်၏။ ပန-ကား၊ အဂရုဘဏ္ဍပ္ပဂံ-ဂရုဘဏ္ဍာအဖြစ်သို့ မကပ်ရောက်သော၊ ဘိသိပိမ္ဟောဟနံနာမ-မည်သည်၊ နတ္ထိ။ ("လုံးလုံး ပုဂ္ဂလိက မရှိရ"ဟု မဆိုလို၊ "သံယိကဖြစ်လျှင်သာ ဂရုဘဏ္ဍ မဟုတ်သော ဘိသိပိမ္ဟောဟနမည်သည် မရှိ"ဟု ဆိုလိုသည်။]

လောဟကုမ္ဘီ-သံ, ကြေးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော အိုးလည်းကောင်း၊ လောဟဘာဏကံ-သံ, ကြေးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ရေလှောင်အိုးစရည်းလည်းကောင်း၊ ["ဘာဏကော တု အရဏ္ဍရော" အဘိဓာန် (၄၅၆)။] လောဟကာဠာဟံ-သံ, ကြေးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ဖျဉ်းအိုးလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့, ဣမာနိ တီဏိ-ဤ ၃ မျိုးတို့သည်၊ မဟာနာမာ ဝါ-ကြီးကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်၊ ခုဒ္ဒကာနိ စ-ငယ်ကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ အနဏမသော-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်၊ ပသတမတ္တဥဒကဂ္ဂဏှနံကာနိ-တစ်လက်ဖက်မျှသော ရေကို ယူနိုင်ကုန်သည်၊ (သမာနာနိ) ပိ-ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဂရုဘဏ္ဍာနိယေဝ-ဂရုဘဏ်တို့ချည်းသာတည်း၊ ပန-ကား၊ လောဟဝါရကော-သံရေအိုး, ကြေးရေအိုးကို၊ ကာဠလောဟတမ္ဗလောဟဝဋ္ဋလောဟကံသလောဟာနံ-သံ, ကြေး, ကြေးပုပ်, ကြေးဖြူတို့တွင်၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော သံ, ကြေးဖြင့်၊ ကတော-ပြုအပ်သော၊ သီဟဠဒီပေ-

---

အကပ္ပိယ် ဝါ မဟဋ္ဌံ ကပ္ပိယ် ဝါ။ ။အကပ္ပိယ် ဝါ မဟဋ္ဌံ ကပ္ပိယ် ဝါတိ ဧတ္ထ အကပ္ပိယ်နာမ သုဝဏ္ဏမယမဠာဒိ အကပ္ပိတိသိဒိမ္ဟောဟနာနိ စ၊ မဟဋ္ဌံ ကပ္ပိယ်နာမ ဒန္တမယ-မဠာဒိပါဝါရာဒိကပ္ပိယအတ္ထရာဏာဒိနိ စ၊-သာရတ္ထ၊ အကပ္ပိယ် ဝါတိ အာသန္ဒိအာဒိ ပမာဏာတိက္ကန္တ ဒိမ္ဟောဟနာဒိ စ၊ မဟဋ္ဌံ ကပ္ပိယ် ဝါတိ သုဝဏ္ဏာဒိ ဝိစိတ္တံ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန ဒိန္နံ-ဝိမတိ။ [အကပ္ပိယ် ဝါ မဟဋ္ဌကပ္ပိယ် ဝါတိ ကပ္ပိယေန ဝါ မဟဋ္ဌကပ္ပိယေန ဝါ ပရိဝတ္တေတွာတိ သမ္ဗန္ဓော၊-ယောဇနာ၊ ဤယောဇနာ၌ မဟဋ္ဌံ ကပ္ပိယ် ဝါ နေရာဝယ် "မဟဋ္ဌကပ္ပိယ် ဝါ"ဟု သမာသ်ရှိ၏။ ပရိဝတ္တေတွာ၏ လဲလှယ်ကြောင်း ကရိုဏ်းကိုလည်း "ကပ္ပိယေန ဝါ မဟဋ္ဌ ကပ္ပိယေန ဝါ"ဟု အပို ထည့်သည်။]

ဝိမတိ။ ။"ကာဠလောဟ ၊ပေ၊ ဘာဇေတဗ္ဗော"တိ ဥတ္တတ္တာ ဝဋ္ဋကံသလောဟ မယမ္ပိ ဘာဇနံ ပုဂ္ဂလိကမ္ပိ သမ္ပဋိစ္ဆိတုမ္ပိ ပရိဟရိတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပုဂ္ဂလပရိဟရိတဗ္ဗသေဝ (ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာအဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ယူနိုင် သိမ်းထားနိုင်သော ဘဏ္ဍာ၏သာ) ဘာဇေတဗ္ဗတ္တာတိ ဝဒန္တိ၊

သီဟိုဠ်ကျွန်း၌၊ ပါဒဂ္ဂဏ္ဍနကော-၁ ပါဒကို ယူနိုင်သော သံရေအိုး ကြေးရေအိုးကို၊ ဘာဇေတဘော-ဝေဖန်ကောင်း၏၊ စ-ဆက်၊ ပါဒေါနာမ-ပါဒမည်သည်၊ ဝါ-ပါဒဆန့်သော ကြေးအိုးမည်သည်၊ မဂဓနာဠိယာ-မဂဓကွေမ်းစားဖြင့်၊ ပဠ္ဘနာဠိမတ္တံ-ငါးကွမ်းစားမျှကို၊ ဂဏ္ဍာတိ-ယူနိုင်၏၊ ဝါ-ဆန့်၏၊ တတော-ထိုငါးကွမ်းစား ဆန့်သော အိုးထက်၊ အဓိကဂ္ဂဏ္ဍနကော-အပိုအလွန်ကို ယူသော အိုးသည်၊ (အပိုအလွန် ဆန့်သော အိုးသည်) ဂရုဘဏ္ဍံ-ဂရုဘဏ်တည်း၊ တာဝ-ပါဠိအနာဂတမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဣမာနိ-ဤအိုးတို့သည်၊ ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊ အာဂတာနိ-လာကုန်သော၊ လောဟ ဘာဇနာနိ-သံအိုး, ကြေးအိုးတို့တည်း။ ["လောဟကုမ္ဘီ လောဟဘာဏကံ လောဟ ဝါရကော လောဟကရာပဟ်"ဟု ပါဠိတော်၌ လာသည်။]

ပန-ကား၊ ပါဠိယံ-၌၊ အနာဂတာနိပိ-မလာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိဏ်ဍိရ-ရေကယား၊ ဝါ-ရေတကောင်း၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟ-ထွေးခံ၊ ဝါ-လက်ဆေးခံ၊ ဥဗ္ဗုက်-ရေမှုတ်၊ ဒဗ္ဗိ-ယောင်းမ၊ ကဋ္ဌ-ယောက်ချို့ ဝါ-ဇွန်း၊ ပါတိ-ခွက်၊ တဋ္ဋက-စလောင်း၊ သရက-ရေသောက်ခွက်၊ သမုဋ္ဌ-သေတ္တာ၊ [သံဘဏ္ဍာ ကြေးဘဏ္ဍာအခန်းဖြစ်၍ "ဖာ, ပခြုပ်"ဟု မပေးရ။] အဂ်ိရကမ္ပလ-မီးအိုးကင်း၊ ဓူမကဋ္ဌအာဒိနိ-မီးမွှေ ယောင်းမ အစရှိသော ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ ခုဒ္ဒကာနိဝါ-ငယ်သော ဘဏ္ဍာတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တာနိဝါ-ကြီးသော ဘဏ္ဍာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံသော ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍာနိ-ဂရုဘဏ်တို့တည်း၊ ပတ္တော-သပိတ်လည်းကောင်း၊ အယ ထာလကံ-သံခွက်လည်းကောင်း၊ တမ္ဗလောဟထာလကံ-ကြေးနီခွက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမာနိ ပန-ဤဘဏ္ဍာတို့ကိုကား၊ ဘာဇနီယာနိ-ဝေဖန်ကောင်းကုန်၏။ [မဟာပစ္စရီဝါဒကို ပြလိုချေ ကံသလောဟ ဝဋ္ဋလောဟ စသည်မိန့်။] ကံသလောဟ ဝဋ္ဋလောဟဘာဇနဝိကတိ-ကြေးဖြူ ကြေးပုပ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ခွက်အထူးသည်၊ သံယိကပရိဘောဂေန ဝါ-သံယိကပစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ [မိမိထက် ကြီးသော ရဟန်းသည်သာလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သုံးခွင့်ပေးခြင်းကို "သံယိကပစ္စည်း သုံးစွဲနည်း"ဟု ဆိုသည်။] ဂိဟိ ဝိကဋ္ဌာ-လူတို့ အထူးပြုအပ်သော ဥစ္စာသည်၊ (သုမာနာ) ဝါ-ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ (ပရိဘုဥ္ဇိတုံ-သုံးစွဲခြင်းငှာ) ဝဋ္ဋတိ၊

တဲ့ ဥပရိ "ကံသလောဟဝဋ္ဋလောဟဘာဇနဝိကတိ သံယိက် ပရိဘောဂေန ဝါ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာ ဝါ ဝဋ္ဋတိ"တိ အာဒိကေန မဟာပစ္စရီဝစနေန ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဣမဿ ဟိ "ဝဋ္ဋလောဟကံသလောဟာနံ ယေနကေနစိ ကတော သိဟဠဒီပေ ပါဒဂ္ဂဏ္ဍနကော ဘာဇေတဘော"တိ ဝုတ္တသ မဟာအဋ္ဌကထာဝစနသ ပဋိက္ခေပါယ တဲ့ မဟာပစ္စရီဝစနံ ပစ္စာ ဒဿိတံ၊ တသ္မာ ဝဋ္ဋလောဟ ကံသလောဟမယံ ယံကိဉ္စိ ပါဒဂ္ဂဏ္ဍနကဝါရကမ္ပိ ဥပါဒါယ အဘာဇနီယမေဝ၊ ဂိဟိဟိ ဒိယ္ယမာနမ္ပိ ပုဂ္ဂလသ သုမ္ဘဇ္ဇိတ္ဗတုမ္ပိ နဝဋ္ဋတီတိ။

ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန-ပုဂ္ဂလိကဝစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ (ပရိဘုဥ္ဇိတုံ-ဌာ၊) နဝဋ္ဌတိ-မအပ်၊ ဟိ-မှန်၊ ကံသလောဟာဒိဘာဇန်-ကြေးဖြူ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ခွက်သည်၊ သံယသ-အား၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်သည်၊ (သမာနံ) ပိ-သော်လည်း၊ ပါရိဟာရိယံ-သွားလေရာရာ ဆောင်ယူအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ, ပရိဘုဥ္ဇိတုံ-ဌာ၊) နဝဋ္ဌတိ၊ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနီဟာရေနေဝ-လူတို့သည် အထူးတလည် ပြုအပ်သော ဥစ္စာကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ [လူ့ပစ္စည်းအဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲနည်းဖြင့်သာ၊] ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ-သုံးစွဲထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

ပန-ဆက်၊ ဘာဇနဝိကတိ-ကြေးခွက်အထူးကို၊ ထပေတွာ-၍၊ အညသ္မိမ္မိ-အခြားလည်း ဖြစ်သော၊ ကပ္ပိယလောဟဘဏ္ဍေ-အပ်သော သံဘဏ္ဍာ, ကြေးဘဏ္ဍာတွင်၊ အဋ္ဌနိ-မျက်စဉ်းကျည်ကိုလည်းကောင်း၊ (မျက်စဉ်းထည့်စရာ ကြေးပူးသံဗူးကိုလည်းကောင်း၊ "ဘာဇနီယံ"၌ စပ်၊) အဋ္ဌနိသလာကာ-မျက်စဉ်းတံကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဏမလဟရဏီ-နဖာချေး ကလော်တံကိုလည်းကောင်း၊ သူစိ-အပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာသူစိ-(ပေရွက်ကို ရေးကြောင်းဖြစ်သော) ကညစ်ကိုလည်းကောင်း၊ [ပဏ္ဏာသူစိနာမ လေခနီတိ မဟာဂဏ္ဌိပဒေ ဝုတ္တံ၊-သာရတ္ထ၊] ခုဒ္ဒကော-ငယ်သော၊ ပိပ္ပလိကော - ဓားငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကံ - ငယ်သော၊ အာရကဏ္ဋကံ - အပ်နဖားထွင်း စူးကိုလည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌိကာ - သံကောက်ကိုလည်းကောင်း၊ တာဠ-မင်းတုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတ္တရယဋ္ဌိဝေဓကော-တောင်ဝှေးဥ၌ စွပ်အပ်သော သံကွင်း ကြေးကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ["ကတ္တရယဋ္ဌိဝလယံ"ဟု ကခ်ီ ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် "ကတ္တရယဋ္ဌိဝေဓကော"ဟု တစ်ပုဒ်တည်း ရှိစေ။] နတ္ထုဒါန်-နှာကို ပေးကြောင်းဖြစ်သော အတံကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-နှာနှပ်တံကိုလည်းကောင်း၊ ဘိန္ဒိဝါလော-ခရင်းကိုလည်းကောင်း၊ လောဟကုဋ္ဌာ-သံတူကိုလည်းကောင်း၊ (ကြေးတူလည်း ဖြစ်နိုင်သည်၊) လောဟကုဋ္ဌ-သံခွေးကိုလည်းကောင်း၊ (ဤသို့ ရှေးနိသယ ပေး၏။) [ကုဋ္ဌဓာတ်သည် ဆေဒနအနက်ကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် "လောကုဋ္ဌ-သံကို ဖြတ်ကြောင်း အရာဝတ္ထု"ဟု ပေးရလျှင် သင့်မည်ထင်သည်။] လောဟဂုဠော-သံလုံးကိုလည်းကောင်း၊ လောဟပိဏ္ဍီ - သံတွေခဲကိုလည်းကောင်း၊ (သံတို့ကို

ပါရိဟာရိယံ။ ။ပရိဟရိယတေ-သွားလေရာရာ ဆောင်ယူအပ်၏။ ဤတို့ ပရိဟာရိယံ၊ ပရိပုဗ္ဗ ဟရဓာတ်, ဏျပစ္စည်း၊ ပရိဟာရိယမေဝ ပါရိဟာရိယံ၊ သွားလေရာရာ၌ ဆောင်ယူ၍ သုံးဆောင်အပ်သော ခွက်ကို "ပါရိဟာရိယ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုကံသလောဟ စသော ခွက်ကို သပိတ်ကဲ့သို့ သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ မိမိသွားလေရာရာ ဆောင်ယူသုံးစွဲခြင်းငှာ မအပ်-ဟူလို။ [ပါရိဟာရိယ် နဝဋ္ဌတိတိ ပတ္တာဒိပရိက္ခာရံ ဝိယ သယမေဝ ပဋိသာမေတွာ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ နဝဋ္ဌတိ၊ ဂိဟိသန္တကံ ဝိယ အာရာမိကာဒယော စေ သယမေဝ ဂေါပေတွာ ဝိနိယောဂကာလေ (သုံးစွဲရာအခါ၌)၊ အာနေတွာ ပဋိနေန္တိ၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ ဝဋ္ဌတိ၊ ပဋိသာမေတွာ ဘိက္ခုနံ ဒေထာတိ ဝတ္တုမ္မိ ဝဋ္ဌတိ၊-ဝိမတိ။]

စုပေါင်း၍ ထားအပ်သော အခဲကိုလည်းကောင်း၊) လောဟစက္ကလိတ်-သံစက်ဝန်းကို လည်းကောင်း၊ အညမ္မို-အခြားလည်းဖြစ်သော၊ ဝိပွကတလောဟဘဏ္ဍံ-အပြားအားဖြင့် မပြုအပ်သေးသော သံဘဏ္ဍာ, ကြေးဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ (ပြု၍ မပြီးသေးသော သံဘဏ္ဍာ, ကြေးဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊) ဘာဇနီယံ-ဝေးဖန် ကောင်း၏။

ပန-ကား၊ ဓူနေတ္တံ-ဆေးတံ၊ ("တမာကူ"ဟုလည်းကောင်း, "ပန်းပူ"ဟုလည်း ကောင်း ခေါ်ကြ၏။) ဖာလ-ထယ်သွား၊ ဒီပရုက္ခ-ဆီမီးတိုင်၊ ဒီပကပလ္လက-ဆီမီး အိုးကင်း၊ (ဆီမီးခွက်၊) သြလမ္ဗကဒီပ-တွဲလျားကျသော ဆီမီး၊ ဝါ-ဆီမီးဆွဲ၊ ဣတ္ထိ ပုရိသတိရစ္ဆာနဂတရူပကာနိ-မိန်းမရုပ်, ယောကျ်ားရုပ်, တိရစ္ဆာန်ရုပ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ အညာနိ-ကုန်သော၊ ဘိတ္တိစ္ဆဒ္ဒနကဝါဇာဒီသု-နံရံ, အမိုး, တံခါးရွက် အစရှိ သည်တို့၌၊ ဥပနေတဗ္ဗာနိ ဝါ-ကပ်ဆောင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ လောဟခီလက်-သံတံသင်းကို၊ (ပျဉ်ပြားစသည်၌ ရိုက်နှပ် စရာ သံချောင်းကို၊) ဥပါဒါယ-ကပ်ယူ၍၊ ဝါ-အစပြု၍၊ သဗ္ဗာနိ-ကုန်သော၊ လောဟ ဘဏ္ဍာနိ-တို့သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍာနိယေဝ-ဂရုသဏ္ဌာတို့ချည်းသာ၊ ဟောန္တိ၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ လဒ္ဓါနိ-ရအပ်ကုန်သည်၊ (သမာနာနိ) ဝါ-ကုန်သော်လည်း၊ ပရိဟရိတ္တာ-ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းဆည်း ဆောင်ထား၍၊ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန-နည်းဖြင့်၊ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ-ထိုက်ကုန်၊ သံယိကပရိဘောဂေန ဝါ-နည်းဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိ-တို့သည်၊ (သမာနာနိ) ဝါ-ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ (ပရိ ဘုဉ္ဇိတုံ-ဌာ၊) ဝဋ္ဋန္တိ၊ တိပုဘဏ္ဍေပိ - သလွဲဘဏ္ဍာ၌လည်း၊ ဝါ - ခဲဘဏ္ဍာ၌လည်း၊

ဓူမနေတ္တ ၊ပေ၊ ရူပကာနိ။ ။ယောဇနာ၌ "ဣတ္ထိပုရိသတိရစ္ဆာနဂတရူပကာနိ"ကို ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် လုပ်၍ ဓူမနေတ္တ စသည်တို့၏ ဝိသေသနဟု ဆိုလေသည်၊ မိန်းမရုပ် ယောကျ်ားရုပ် တိရစ္ဆာန်ရုပ်ရှိသော ဓူမနေတ္တ စသည်-ဟူလို၊ ဓူမနေတ္တစ္ဆ+ဖာလောစ+ဒီပရုက္ခော စ+ဒီပကပလ္လကောစ+သြလမ္ဗကဒီပေါစ+ဓူမနေတ္တ ၊ပေ၊ သြလမ္ဗကဒီပါ။ ဣတ္ထိပုရိသတိရစ္ဆာန ဂတသခ်ါတာနိ+ရူပါနိ+ဧတေသု+အတ္ထိတိ ဣတ္ထိပုရိသတိရစ္ဆာနဂတရူပကာနိ၊ ဓူမနေတ္တ ၊ပေ၊ သြလမ္ဗကဒီပေါစ+တေ+ဣတ္ထိပုရိသတိရစ္ဆာနဂတရူပကာနိ စေတိ ဓူမနေတ္တ ၊ပေ၊ ရူပကာနိ၊ ဝိသေသနပရနိပါတော၊-ယောဇနာ၊ ရှေးနိဿယ၌ကား "ဓူမနေတ္တ ၊ပေ၊ ရူပကာနိ"ကို ကဝါဇာဒီသု ဥပနေတဗ္ဗာနိ-၌ စပ်၏။ မိမိကား "လောဟဘဏ္ဍာနိ ဂရုဘဏ္ဍာနိယေဝ ဟောန္တိ"၌ စပ်စေလိုသည်။

အတ္တနာ လဒ္ဓါနိပိ။ ။အတ္တနာ လဒ္ဓါနိပိတိ အာဒိနာ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏော ဒေါသော နတ္ထိ၊ ပရိဟရိတ္တာ ပရိဘောဂေါ အာပတ္တိကရောတိ ဒဿေတိ၊ ယာစေတ္ထ၊ ဧဝံ ဥပရိ အဘာဇနီယ ဝါသိ အာဒိသု အတ္တနော သန္တကေသုပိ၊-ဝိမတိ။

ခီရပါသာဏာမယာနိ။ ။မုဒုကခီရဝဏ္ဏပါသာဏမယာနိ-နို့ရည်အဆင်းကဲ့သို့ ဖြူ ဖွေးနူးညံ့သော ကျောက်ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ခြံရံ ဝိယာတိ ခီရော၊ (ပါသာဏော၊) ကျောက်

ဒေသေဝနယော၊ ခီရပါသာဏမယာနိ-နို့ရည်အဆင်းရှိသော ကျောက်ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော၊ တဋ္ဌကသရကာဒီနိ-စလောင်း, သောက်ခွက် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍာနိယေဝ-တို့ချသည်းသာ၊ ပန-ကား၊ ယဋ္ဌကော-ကြသွတ်အိုးသည်လည်းကောင်း၊ (ကြာပန်းစိုက်ဖို့ အိုး၊) တေလဘာဇနံ ဝါ-ဆီအိုးသည်လည်းကောင်း၊ ပါဒဂ္ဂဏ္ဍနကတော-တစ်ပါဒကို ယူနိုင်သော အိုးထက်၊ အတိရေကမေဝ-ပိုလွန်သော အိုးသည်သာ၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-တည်း၊ သုဝဏ္ဏရဇတအာရကူဋဇာတိဖလိကဘာဇနာနိ-ရွှေခွက်, ငွေခွက်, ကြေးဝါခွက်, ဖလ်စစ်ခွက်တို့သည်၊ ဂိဟိဝိကဘာနိ-တို့သည်၊ (သမာနာနိ) ပိ-ကုန်သော်လည်း၊ နဝဋ္ဋန္တိ-ကုန်၊ သံယိကပရိဘောဂေန ဝါ-နည်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန ဝါ-နည်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဂေဝ-ရှေးဦးမစွ အစကပင်၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-သုံးစွဲခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဋန္တိ) ပန-ဆက်၊ သေနာသနာပရိဘောဂေ-ကျောင်းအသုံးအဆောင်၌၊ အာမာသမ္မိ-သုံးသပ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ-ကိုင်ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အနာမာသမ္မိ-မသုံးသပ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ-မကိုင်ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော ဘဏ္ဍာဝှည်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

စာရေးရာ, ဘုရာဆင်းတုတော် ထုရာ၌ အသုံးပြုအပ်သော ကျောက်မျိုးထက်ပင် ဖြူဖွေးသော ကျောက်တစ်မျိုး ရှိသေး၏၊ ထိုကျောက်မျိုးကို "ခီရပါသာဏ"ဟု ခေါ်သည်၊ ခီရပါသာဏေန+ကတာနိ ခီရပါသာဏမယာနိ၊ "တဋ္ဌက-စလောင်း"ဟူရာ၌ မီးအိမ်အပေါ်က ဖုံးအုပ်ကြောင်း စလောင်းမျိုးတည်း။

သုဝဏ္ဏ ၊ပေ၊ နဝဋ္ဋန္တိ။ ။"အာရကူဋ-ကြေးဝါ"ဟု အဘိဓာန်နိဿယသစ်ပေး၏၊ ရှေးက "တေးခပ်ပြာ"ဟု ပေးကြ၏၊ "ဇာတိဖလိက-ဖလ်အစစ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ခွက်" ချက်ဖလ် မဟုတ်သော တွင်းထွက်ဖလ်တစ်မျိုး ရှိသေးဟန်တူသည်၊ ရှေးဆရာတော်ကြီးများကား ကျောက်သလင်းကို "ဇာတိဖလိက"ဟု ယူတော်မူကြ၏၊ ရွှေခွက်စသော ထိုခွက်တို့သည် အထည်ဝတ္ထုရင်းကိုက မသုံးသပ် မကိုင်တွယ်ကောင်းသောကြောင့် ဂိဟိဝိကဘဏ္ဍဖြစ်သော်လည်း မသုံးသပ်အပ်ကုန်၊ ဤစကားအရ "ဆွမ်းကျွေးရာ စသည်၌ လူတို့က ငွေရွှေခွက်, ငွေကွမ်းအစ်, ငွေထုံးဗူး, ငွေဖုလား စသည်ဖြင့် ကပ်တတ်ကြ၏၊ ထိုအားလုံးကို မအပ်"ဟု မှတ်ပါ။

သေနာသန ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။"သုဝဏ္ဏဘာဇန စသည်တို့သည် သေနာသန ပရိဘောဂ ဖြစ်သော်လည်း မအပ်ကုန်"ဟု မှတ်ရမည်လောဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "သေနာသနပရိဘောဂေ ပန" စသည် မိန့်၊ ကျောင်းအသုံးအဆောင်အဖြစ်ဖြင့် ကျောင်းအား လှူထားသော (သံယိက ပုဂ္ဂလိက မဟုတ်သော) ရွှေညောင်စောင်း (ခုတင်) ရွှေအင်းပျဉ် (ကုလားထိုင်) ငွေထွေးခံ ငွေရေတကောင်း ရွှေရေခွက် ငွေရေခွက် ကြေးဝါခွက် ဖလ်စစ်ခွက်များကို အကြောင်းအားလျော်စွာ သုံးသပ် ကိုင်တွယ်၍ သုံးစွဲကောင်း၏-ဟူလို။ [သုဝဏ္ဏာဒိမယမ္မိ သဗ္ဗံ တံ အာမသိတ္တာပိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ-ဝိမတိ၊] ထိုသို့ သုံးစွဲရာ၌ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်းမျိုး, သံယိကပစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်းမျိုးတို့ဖြင့်ကား အပ်မည် မဟုတ်ပါ၊ ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်အဖြစ်ဖြင့် တစ်ရံတစ်ခါ သုံးဆောင်ခြင်းကိုသာ အပ်၏ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်။

ဝါသိအာဒီသု-ပဲခွပ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝါ-ဓားငယ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ (အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌ လာသော ဖရသု စသည်ကို ယူ၊) ယာယ ဝါသိယာ-အကြင် ဓားငယ်ဖြင့်၊ ဒန္တကဋ္ဌဿေဒနံ ဝါ-ဒန်ပူဖြတ်မှုကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥစ္ဆုတဿနံ ဝါ-ကြံခွံခွာမှုကိုသော်လည်းကောင်း။ ထပေတွာ-၍၊ အညံ-သော၊ မဟာကမ္မံ-ကြီးသော အမှုကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ နိ သက္ကာ-မတတ်ကောင်း။ အယံ-ဤပဲခွပ်ငယ်ကို၊ ဝါ-ဤဓား ငယ်ကို၊ ဘာဇနီယာ-ဝေဖန်ကောင်း၏၊ [ဝါသိကို "ပဲခွပ်"ဟု ပေးရိုးရှိ၏။ ဒန်ပူဖြတ် ခြင်း, ကြံခွံခွာခြင်း အလုပ်မျိုးကို ဓားငယ်ဖြင့် လုပ်ခြင်းသာ လွယ်ကူ၏။ ပရိက္ခရာ (၈) ပါးထဲ၌လည်း "ဝါသိ" အရ ဓားငယ်ကို ယူသင့်သည်။] တတော-ထိုပဲခွပ်ငယ် ထက်၊ ဝါ-ထိုဓားငယ်ထက်၊ မဟတ္တရီ-ကြီးသော၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ အာကာရေန-အခြင်းအရာဖြင့်၊ (ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးဖြင့်၊) ကတာ-ပြုအပ်သော၊ ဝါသိ-သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ချည်းသာ၊ ပန-ကား၊ ပရသု-ပုဆိန်သည်၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇာနံ-ဆေးဆရာတို့၏၊ သိရာဝေဓနပရသု-အကြောကို ဖောက်ထွင်းကြောင်း ပုဆိန်သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ချည်းသာ၊ ကုဋ္ဌာရိယံ-ဓားမ၌၊ ပရသုသဒိသော ဧဝ-ပုဆိန်နှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော-သည်၊ (ဟောတိ၊) ပန-ကား၊ ယာ-အကြင်ဓားကို၊ အာဝုဓသခ်ေပန-လက်နက်အသွင်ဖြင့်၊ ကတာ-ပြုအပ်ပြီ၊ အယံ-ဤဓားကို၊ အနာမသော-မသုံးသပ်အပ်။

ကုဒါလော-ပေါက်တူးသည်၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ စတုရဋ္ဌလမတ္တော-လက် ၄ သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ (သမာနော) ဝိ-ဖြစ်သော်လည်း၊ ဂရုဘဏ္ဍဝေ-ချည်းသာ၊ နိခါဒနံ-ဆောက်သည်၊ စတုရဿမုခံ ဝါ-၄ ထောင့်အဖျားရှိသော ဆောက်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဒေါဏိမုခံ ဝါ-စားကျင်းကဲ့သို့ အဖျားရှိသော ဆောက်ခုံးသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဝကၠ ဝါ-ကောက်သော ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ဆောက်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဥဇုကံ ဝါ-ဖြောင့်သော ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ဆောက် သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ သမ္ဘဏ္ဍနိဒဏ္ဍကဝေနမ္ပိ-တံမြက် စည်းရိုးကို ထွင်းကြောင်း ဆောက်သည်လည်း၊ ဒဏ္ဍဗဒ္ဓံ-အရိုးဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်၊ စေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ချည်းသာ၊ ပန-ကား၊ သမ္ဘဏ္ဍနိဒဏ္ဍ ခဏနကံ-တံမြက်စည်းရိုးကို ထွင်းကြောင်းဖြစ်သော ဆောက်သည်၊ အဒဏ္ဍကံ-အရိုး မရှိသည်၊ ဖလမတ္တမေဝ-အသွားမျှသည်သာ၊ (ဟောတိ-အံ့၊) ယံ-အကြင် ဆောက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ သိပါဠိကာယ-အိတ်ငယ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ-ထည့်၍၊ ပရိဟရိတုံ-ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းဆောင်ထားခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-၏၊ တံ-ထိုဆောက်ကို၊ ဘာဇနီယံ-၏၊ သိခရမ္ပိ-စူးကိုလည်း၊ နိခါဒနေနေဝ-ဆောက်ဖြင့်သာ၊ သင်္ဂဟိတံ-သိမ်းယူအပ်ပြီ၊ (ပါဠိတော်၌ "သိခရဏီ" မပါသော်လည်း ခါဒနဖြင့် သိမ်းယူပါ-ဟူလို။)

ယေဟိ မနုဿေဟိ-အကြင်လူတို့သည်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝါသိအာဒီနိ-ပဲခွပ် (ဓား) အစရှိသည်တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဒိန္နာနိ-လျှူထားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တေစ-ထိုလူတို့သည်လည်း၊ ယရေ-အိမ်ကို၊ ဒဟော-ဝါ-မီးလောင်အပ်သော်လည်း ကောင်း၊ စောရေဟိ-ဓားပြတို့သည်၊ ဝိလုတ္တော ဝါ-လုယက်ဖျက်ဆီးအပ်သော်လည်း ကောင်း၊ ဘန္တေ-တို့ နော-တပည့်တော်တို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ ဥပကရဏော-ပဲခွပ် အစရှိ သော အဆောက်အဦးတို့ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ပါကတိကော-ပင်ကိုယ် သဘောရှိသည်တို့ကို၊ ကရိဿာမ-ပြုပါကုန်အံ့၊ ကိုတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒါတဗ္ဗာ၊ [ပါကတိကေတိ ပကတိယာ ဌိတေ ယထာ ပဌမံ ဌိတာ ဟောန္တိ၊ တထာ (ထိုပဌမရှိသည့်အတိုင်း၊) ကရိဿာမာတိ အတ္ထော၊-ယောဇနာ၊ "အစားဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးပါမည်"ဟူလို။]-သစေ အာဟရန္တိ-အကယ်၍ ဆောင် ကုန်အံ့၊ (ပြန်၍ ပို့ကုန်အံ့၊) (ဧဝံသန္တေသု၊) နု ဝါရေတဗ္ဗာ-မတားမြစ်ထိုက်ကုန်၊ (ပြန်၍ မပို့ပါနှင့်တော့ဟု မတားမြစ်ထိုက်ကုန်၊) အနာဟရန္တာပိ-မဆောင်ကုန်သော လူတို့ကိုလည်း၊ နု စောဒေတဗ္ဗာ-မစောဒနာထိုက်ကုန်၊ ဝါ-မတောင်းထိုက်ကုန်။

ကမ္မာရ-ပန်းပဲသမား၊ ဝါ-ပန်းထိမ်သည်၊ (ကမ္မာရော ရဇတသော၀, နိဒ္ဓမေ မလမတ္တနော"ဟူသော ဓမ္မပဒမလ၀ဂ်လာ ဂါထာ၌ကား "ကမ္မာရ-ပန်းထိမ်သည်" ဟူသော အနက်နှင့် သင့်လျော်၏၊) ဘဏ္ဍကဇရ-ပန်းတင်းသည်၊ စုန္ဒကာရ-ပန်းပွတ် သမား၊ နဠကာရ-ကျူထရံသည်၊ မဏိကာရ-ရွှေထွင်းသမား၊ ပတ္တဗန္ဓကာနံ-သပိတ် ဖာသမားတို့၏၊ [ပတ္တဗန္ဓကောနာမ ပတ္တသ၊ ဂဏ္ဌိကာဒိ ကာရကော၊-ကခါဒိဋ္ဌိကာ] အဓိကရဏီ ၊ပေ၊ မုဒ္ဒိက-တူဝယ်၊ သက္ခာသ-သံညှပ်၊ တုလာဒိနိ-ချိန်ခွင် အစရှိ ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ-ကုန်သော၊ လောဟမယဥပကရဏာနိ-သံ, ကြေးဖြင့် ပြုအပ် ကုန်သော အဆောက်အဦးတို့သည်၊ သံယော-၌၊ ဝါ-အား၊ ဒိန္နကာလတော-လျှူ အပ်ရာ အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဂရုဘဏ္ဍာနိ-တို့တည်း၊ တိပုကောဋ္ဌက ၊ပေ၊ ဥပကရ ဏောသုပိ-သလွဲဖြတ်တောက်သူ, ရွှေပန်းထိမ်သည်, သားရေနယ်သမားတို့၏ အဆောက်အဦးတို့၌လည်း၊ ဧသေ၀နယော-တည်း။

ပန-အထူးကား၊ အယံ-ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊ တိပုကောဋ္ဌကဥပကရဏော သုပိ-သလွဲဖြတ်သူ၏ အဆောက်အဦးတို့တွင်လည်း၊ တိပုစ္ဆေဒနသတ္ထက်-သလွဲ ဖြတ်ကြောင်း ဓားငယ်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏကာရဥပကရဏောသု-ရွှေပန်းထိမ် သည်၏ အဆောက်အဦးတို့တွင်၊ သုဝဏ္ဏစ္ဆေဒနသတ္ထက်-ရွှေကို ဖြတ်ကြောင်း ဓားငယ်လည်းကောင်း၊ စမ္မကာရဥပကရဏောသု-သားရေနယ်သမား၏ အဆောက် အဦးတို့တွင်၊ ကတပရိကမ္မစမ္မဆိန္နနက်-ပြုအပ်ပြီးသော ပရိကမ်ရှိသော သားရေ နယ်ထို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ခုဒ္ဒကသတ္ထက်-ဓားငယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမာနိ-ဤဓားငယ်တို့သည်၊ ဘာဇနီယဘဏ္ဍာနိ-တို့တည်း၊ [အမွေးအမျှင်မျှားကို

စင်ကြယ်စေအပ်, နေလှန်းအပ်ပြီးသည်ကို "ကတပရိကမ္မ"ဟု ဆိုသည်။] နဟာပိတ တုန္ဒကာရဥပကရဏောသုပိ-ဆတ္တာသည်, အပ်ချုပ်သမားတို့၏ အဆောက်အဦး တို့တွင်လည်း၊ မဟာကတ္တရီ-ကြီးစွာသော ကတ်ကျေးကိုလည်းကောင်း၊ မဟာ သဏ္ဍာသံ-ကြီးစွာသော သံညှပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာပိပ္ပလိကဠ-ကြီးစွာသော သင်ခုန်းဓားကိုလည်းကောင်း၊ ထဝေတ္တာ-၍၊ သဇ္ဇံ - အလုံးစုံသော ဘဏ္ဍာကို၊ ဘာဇနီယံ-၏။ မဟာကတ္တရိအာဒီနိ-ကြီးစွာသော ကတ်ကျေး အစရှိသော ဘဏ္ဍာ တို့သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍာနိ-တို့တည်း။ [ဤတွင် လောဟဘဏ္ဍာနှင့် စပ်သော စကား အားလုံး ပြီးဆုံးပြီ။]

ဝလ္လိအာဒီသု-နွယ်အစရှိသည်တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၈၀ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဝေတ္တဝလ္လိ အာဒိကာ-ကြိမ်တည်းဟူသော နွယ်အစရှိသော၊ ယာကာစိ-သော၊ အမုဘာဟုပ္ပ မာဏာ-လက်ရုံးထက်ဝက် ပမာဏရှိသော၊ ဝလ္လိ-နွယ်သည်၊ သံယသ-အား၊ ဒိန္နာ-လျှူအပ်သည်၊ (သမာနာ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထဇာတကာ-ထိုသံယိကမြေ၌ ပေါက်သည်၊ (သမာနာ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတဂေါပိတာ-စောင့်ရှောက် အပ်, လုံခြုံစေအပ်သော နွယ်သည်၊ (ကခ်ါ၌ "ရက္ခိတဂေါပိတာဝ"ဟု ရှိသည်၊) ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ၊ သာ-ထိုနွယ်သည်၊ သံယကမ္မေ-သံယာ၏ အလုပ်ကိုလည်း ကောင်း၊ စေတိယကမ္မေစ-စေတီ၏ အလုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီး သော်၊ အတိရေကာ-ပိုနေသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (၈၀သတိ၊) ပုဂ္ဂလိကကမ္မေ-ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အလုပ်၌၊ ဥပနေတုံ-ကပ်ဆောင်ခြင်းငှာ၊ (သုံးစွဲခြင်းငှာ၊) ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ပန-ဗျတိရိက်ကား၊ အရက္ခိတာ-မစောင့်ရှောက်အပ်သော ကြိမ်, နွယ် သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ဂရုဘဏ်သည်ပင်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ သုတ္တမကစိဝါကနာဠိ ကေရဟီရစမ္မမယာ-ချည်ဖြင့် ပြုအပ်, သင်ပန်းလျှော်ဖြင့် ပြုအပ်, အုန်းဆံမျှင်ဖြင့် ပြုအပ်, သားရေဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ရဇ္ဇုကာ ဝါ-ကြိုးငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောတ္တာနိ ဝါ-သားရေကြိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါကေစ-သင်ပန်းလျှော်တို့ကို

အမုဘာဟုပ္ပမာဏာ။ ။အမုဘာဟူတိ ကပ္ပရတော ပဌာယ ယာဝ အံသကူဋန္တိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ။ ["လက်ရုံး လက်မောင်း၏ တစ်ဝက်"ဟူသည် တတ္တောင်ဆစ်မှ စ၍ ပခုံး စွန်းတိုင်အောင် အထက်ပိုင်းပမာဏတည်း။] အမုဘာဟုနာမ ဝိဒတ္ထိ စတုရင်္ဂုလန္တိပိ (တစ်ထွာနှင့် လက် ၄ သစ်ဟူ၍လည်း၊) ဝဒန္တိ-သာရတ္ထ။

ရက္ခိတဂေါပိတာ။ ။လူသာမဏော စသူကို အစောင့်အရှောက်ထား၍ စောင့်ရှောက် အပ်သည်ကို "ရက္ခိတ"ဟုလည်းကောင်း, သေတ္တာ စသည်တို့၌ သိမ်းထားသကဲ့သို့ လုံခြုံအောင် သိမ်းထားအပ်သည်ကို "ဂေါပိတ"ဟုလည်းကောင်း ခေါ်၏။ ဂေါပိယတေ-လုံခြုံစေအပ်၏၊ ဝါ-လုံခြုံအောင် သိမ်းထားအပ်၏၊ ဣတိ ဂေါပိတာ-မည်၏၊ ထိုသို့ရက္ခိတ ဂေါပိတ မဟုတ်ဘဲ (မည်သူသုံးသုံး အနေအားဖြင့်) လစ်လျှူရှုထားလျှင်ကား သံယိကမြေ၌ ပေါက်စေကာမူ ဂရုဘဏ်ပစ္စည်း မဟုတ်။

လည်းကောင်း၊ နာဠိကေရဟီရေစ-အုန်းဆံမျှင်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋေတွာ-ကျစ်၍၊ (လွန်းပေါင်းတင်၍၊) ကတာ-ပြုအပ်သော၊ ဧကဝဋ္ဋာဝါ-၁ လွန်းတင်ကြိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဒွိဝဋ္ဋာဝါ-၂ လွန်းတင်ကြိုးသည်လည်း**ကောင်း**၊ သံယသ-အား၊ ဒိန္နကာလတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-တည်း။

ပန-ကား၊ သုတ္တံ-ကျစ်အုပ်, မကျစ်အပ်သော ချည်ကိုလည်းကောင်း၊ [ဝဋ္ဋ-တဋ္ဌေ၀ အဝဋ္ဋိတဋ္ဌ သုတ္တံ-ကခ်ိဒ္ဓိကာ] အဝဋ္ဋေတွာ-မကျစ်မူ၍၊ ဒိန္နာ-လျှူအပ်ကုန်သော၊ [အချို့စာ၌ "ဒိန္နံ"ဟု ရှိ၏, မကောင်း၊ ကခ်ိဒ္ဓ်လည်း "ဒိန္နာ"ဟုပင် ရှိသည်] မကစိ၀ါကနာဠိကေရဟီရာစ-သင်ပန်းလျှော်မျှင်, အုန်းဆံမျှင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဇနီယာ-ဝေဖန်ကောင်းကုန်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယေဟိ-အကြင်ဒါယကာတို့သည်၊ ဧတာနိ ရဇ္ဇုကယောတ္တာဒီနိ-ဤကြိုးငယ်, သားရေကြိုး အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဒိန္နာနိ-လျှူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တေ-ထိုအလျှူရှင်ဒါယကာတို့ကို၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကရဏီယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ ဟရန္တာ-ဆောင်ယူသည်တို့ကို၊ နဝါရေတဗ္ဗာ-မတားမြစ်ထိုက်ကုန်။

ယောကောစိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ အဋ္ဌင်္ဂုလ-သုစိဒဏ္ဍကမတ္တောပိ-အလျားလက်ရှစ်သစ်, လုံးပတ် သီဟိုဠ်ကည်စ်ရိုးအတိုင်း အရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝေဠု-ဝါးသည်၊ သံယသ-အား၊ ဒိန္နော-လျှူအပ်သည်၊ (သမာနော) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထဇာတကော-ထိုသံယိကမြေ၌ ပေါက်သည်၊ (သမာနော) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတဂေါပိတော-စောင့်ရှောက်အပ်, လုံခြုံစေအပ်သော ဝါးတည်း၊ သောပိ-ထိုဝါးသည်လည်း၊ သံယကမ္မေ စ-ကိုလည်းကောင်း၊ စေတိယကမ္မေ စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ အတိရေကော-ပိုနေသော ဝါးသည်၊ ပုဂ္ဂလိကကမ္မေ-၌၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ဆက်၊ ပါဒဂ္ဃနကတေလနာဠိ-၁ ပါဒကို ယူနိုင်သော ဆီကျည်တောက်လည်းကောင်း၊ ကတ္တရယဋ္ဌိ-တောင်ဝှေးလည်းကောင်း၊ ဥပါဟနဒဏ္ဍကော-ဖိနပ်ခိုတ်စရာ ဒုတ်ငယ်လည်းကောင်း၊ ဆတ္တဒဏ္ဍော-ထီးရိုးဒုတ်လည်းကောင်း၊ ဆတ္တသလာကာ-ထီးဝါးခြမ်းစိတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣဒံ-ဤအလုံးစုံသည်၊ ဧတ္ထ-ဤဝါးဘဏ္ဍာတွင်၊ [ဧတ္ထာတိ ဝေဠုဘဏ္ဍေ-ကခ်ိဒ္ဓိကာ] ဘာနီယဘဏ္ဍံ-ဝေဖန်ကောင်းသော ဘဏ္ဍာတည်း၊ ဒဟုဂေဟမနုဿာ-မီးလောင်အပ်သော အိမ်ရှိသော လူတို့ကို၊ ဂဏ္ဍိတွာ-ဝါးတို့ကို ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားသည်တို့ကို၊ နဝါရေတဗ္ဗာ-ကုန်။

အဋ္ဌင်္ဂုလ ၊ပေ၊ မတ္တောပိ။ ။အဋ္ဌင်္ဂုလသုစိဒဏ္ဍကမတ္တော ဟိ ဒီဃတော အဋ္ဌင်္ဂုလမတ္တော၊ ပရိဏာဟတော ပဏ္ဏာသုစိဒဏ္ဍမတ္တော-ပေရွက်ကို ရေးဖို့ရာ ကည်စ်တံအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊-သာရတ္ထ၊ ဝိမတိဋ္ဌကား "အဋ္ဌင်္ဂုလသုစိဒဏ္ဍကမတ္တောပိတိ တသရဒဏ္ဍာဒိသုစိအာကာရ တနုဒဏ္ဍကမတ္တောပိ-ရက်ဖောက်ဒုတ်တံ အစရှိသော ကည်စ်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော သေးငယ်သော ဒုတ်တံ ပမာဏရှိသည်လည်း ဖြစ်သော"ဟု ဖွင့်၏။ [တသရဒဏ္ဍာဒိဖြင့် အဋ္ဌင်္ဂုလပမာဏကို, သုစိအာကာရဖြင့် ပုံသဏ္ဌာန်ကို ဖွင့်သည်။] ၈

ရက္ခိတရေါပိတံ-စောင့်ရှောက်အပ် လုံခြုံစေအပ်သော၊ ဝေဠု-ကို၊ ဂဏ္ဍန္တေန-ယူသော ရဟန်းသည်၊ သမက် ဝါ-ညီမျှသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ အတိရေကံ ဝါ-ပိုလွန်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ထာဝရံ-ထာဝရာဏ္ဍာကို၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ တံ အဋ္ဌနကမ္မိ-ထိုဝါး၏ အဖိုးကို ထိုက်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဖာတိကမ္မံ-တိုးပွားမှုကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဂဟေတဗ္ဗော-၏၊ ဖာတိကမ္မံ-တိုးပွားမှုကို၊ အကတ္တာ-၍၊ ဂဏ္ဍန္တေန-သည်၊ တတ္ထေဝ-ထိုကျောင်း၌သာ၊ ဝဋ္ဌေတဗ္ဗော-သုံးစွဲထိုက်၏၊ ဂမနကာလေ-အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားရာအခါ၌၊ သံဃိကာဝါသေ-သံဃိကကျောင်း၌၊ ထပေတွာ-ထားပြီး၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ အသတိယာ-သတိမဲ့သဖြင့်၊ (အမှတ်တမဲ့)၊ ဂတေဟွာ-၍၊ ဂတေန-သွားသော ရဟန်းသည်၊ ပဟိဏိတ္တာ-စေလွှတ်၍၊ ဒါတဗ္ဗော-၏၊ ("မူလယူရာ ကျောင်းတိုက်သို့ ဝါးကို ပြန်ပို့ရမည်"ဟူလို၊) ဒေသန္တရံ-အရပ်တစ်ပါးသို့၊ (ပြန်၍ မပို့နိုင်လောက်အောင် ဝေးသော အရပ်သို့၊) ဂတေန-ရောက်သော ရဟန်းသည်၊ သမ္ဘတ္တာဝိဟာရေ-ရောက်အပ်သော ကျောင်းတိုက်၌၊ သံဃိကာဝါသေ-၌၊ ထပေတဗ္ဗော-ထားထိုက်၏။[ဤတွင် နွယ်, ကြိုး, ဝါးဘဏ္ဍာ မျှားနှင့် စပ်သော စကားရပ် ပြီးပြီ။]

တိဏန္တိ-ကား၊ မုဠု-ဖြူဆံမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ-ပြိန်းမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထပေတွာ-၍၊ အဝသေသံ-ဖြူဆံမြက် ပြိန်းမြက်တို့မှ ကြွင်းသော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ တိဏံ-မြက်တည်း၊ ပန-ဆက်၊ ယတ္ထ-အကြင် အရပ်၌၊ တိဏံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တတ္ထ-ထိုမြက်မရှိသော အရပ်၌၊ ပဏ္ဏဟိ-သစ်ရွက်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒေန္တိ-မိုးကြကုန်၏၊ တာသွာ-ကြောင့်၊ ပဏ္ဏမ္ပိ-ကိုလည်း၊ တိဏေနေဝ-မြက်ဖြင့်ပင်၊ သင်္ဂဟိတံ-သွင်းယူအပ်ပြီ၊ ("ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော တိဏဖြင့် ပဏ္ဏကိုပါ ယူအပ်ပြီ"ဟူလို၊) ဣတိ-သို့၊ မုဠာဒီသု-ဖြူဆံမြက် အစရှိသည်တို့တွင်၊

ဖာတိကမ္မံ ကတ္တာ။ ။သံဃိကဝါးကို ယူ၍ သုံးလျှင် ထိုဝါးနှင့် တန်းတူညီမျှသော (သို့မဟုတ်) ထိုဝါးထက် ပိုလွန်သော ထာဝရပစ္စည်းတစ်ခုခုကို အစားထားပါ။ ထိုသို့ ထားစရာ ထာဝရပစ္စည်း မရှိလျှင် မိမိသုံးအပ်သော ဝါး၏ တန်ဖိုးလောက် ထိုက်တန်သော အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်၍ အစားထားပါ-ဟူလို။ [ဖာတိကမ္မန္တိ ပဟောနကကမ္မံ (မိမိစွမ်းနိုင်သော တိုးပွားအောင် ပြုမှုကို) ယတ္တကေန ဝိနယာဂတေန သမ္ဘဏ္ဍနီဗန္ဓနာဒိဟတ္ထကမ္မေန ဝိဟာရဿ (ကျောင်းတိုက်၏၊ ကျောင်းတိုက်မှာ၊) ဥိနကတာ နု ဟောတိ၊ (ယုတ်လျော့သည်အဖြစ် မရှိ၊) တတ္ထက ကတ္တာတိ အတ္ထော၊-မဟာဝဂ္ဂ, စီဝရက္ခန္ဓက ဝိမတိ၊ ကခ်ီဘာသာဋ္ဌီကာ သဟာမ္ပိကဝဏ် (၁၁) သိက္ခာပုဒ်၌ ဤပုဒ် အဖွင့်ရှိ၏။

တိဏံ။ ။"မြက်"ဟူရာ၌ နွားစားမြက်မျိုး မဟုတ်၊ အိမ်မိုးရသော သက်ကယ်မြက်မျိုးတည်း၊ မုဠနှင့် ပဗ္ဗဇကိုကား ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသောကြောင့် "ထပေတွာ"ဟု ဆိုသည်။ [မြက်ဘဏ္ဍာ၌ကား ထိုမြက်မျှားလည်း ပါသည်။]

ယဲ့ကိန္ဓိ-သော၊ မုဋ္ဌိပ္ပမာဏမို့-လက်တစ်ဆုပ် ပမာဏရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ တိဏ-မြက်အပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ တာလပဏ္ဏာဒီသုစ-ထန်းရွက် အစရှိသည် တို့တွင်လည်း၊ ဧကံ-၁ ရွက်သော၊ ပဏ္ဏမို့-သစ်ရွက်သည်လည်းကောင်း၊ သံယသ-အား။ ဒိန္ဓ-လျှုအပ်သည်၊ (သမာနံ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထဇာတကံ-ထို သံယိကမြေ၌ ဖြစ်သည်၊ (သမာနံ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟာရာမေ-ကျောင်း တိုက်ပြင်ဘက်၌၊ သံယသ-၏၊ တိဏဝတ္ထုသို့-မြက်ခင်း၌၊ ဇာတတိဏံ ဝါ-ပေါက် သော မြက်သည်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတဂေါပိတံ-သည်၊ (သမာနံ) ဂရုဘဏ္ဍံ-သည်၊ ဟောတိ၊ [တိဏဝတ္ထုသို့ နေရာဝယ် "ဒိန္နဝတ္ထုတော"ဟုလည်း မူကွဲ ရှိ၏။] တမ္မို့-ထိုမြက်, သစ်ရွက်သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း ၊ပေ၊ အတိရေကံ-ပိုနေသော မြက် သစ်ရွက်သည် ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဒဗ္ဗုဂေဟမနုဿာ ၊ပေ၊ နဝါရေတဗ္ဗာ၊ အဋ္ဌဂုံလပ္ပမာ ဏော-လက်ရှစ်သစ် ပမာဏရှိသည်၊ (သမာနော) ပိ-သော်လည်း၊ ရိတ္တပေါတ္ထ ကော-စာမှ ကင်းဆိတ်သော ပေရှက်သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-သာတည်း။ [ဤတွင် မြက်ဘဏ္ဍာနှင့် စပ်သော စကားရပ် ပြီးပြီ။]

အဋ္ဌဂုံလပ္ပမာဏော။ ။ဝိတ္ထာရ်တော (အကျယ်အပြန့်အားဖြင့်) အဋ္ဌဂုံလပ္ပမာ ဏော-(တခ်ိဒ္ဓိကာသစ်) ဤသို့ဖွင့်သော်လည်း လက်ရှစ်သစ် အပြားရှိသော ပေရှက်သည် အောက်ဆုံးပမာဏရှိသော ပေရှက် မဟုတ်၊ "အဋ္ဌဂုံလပ္ပမာဏော"လည်း အောက်ဆုံးပမာဏကို ပြသော အရာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကခ်ိဒ္ဓိကာသစ် ဖွင့်ပုံကို ဆရာတို့ မနှစ်သက်ကြ၊ "အဋ္ဌဂုံ လပ္ပမာဏောတိ ဒီယတော အဋ္ဌဂုံလပ္ပမာဏော-အရှည်အားဖြင့် လက်ရှစ်သစ် ပမာဏရှိသော" ဟူသော တေရသကဏ်၏ အဖွင့်ကိုသာ နှစ်သက်တော်မူကြသည်၊ "ပမာဏောပိ"၌ "ပိ"လည်း ဂရဟာဇောတကပင်၊ "ထိုမျှသေးငယ်သော ပေရှက်သော်မှ ဂရုဘဏ်ဖြစ်သေး၏၊ "ထို့ထက် ရှည်လျှင်ကား ဂရုဘဏ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဖွယ် မလို"ဟု သမ္ဘာဝနာပြုပါ။

ရိတ္တပေါတ္ထကော။ ။ရိတ္တပေါတ္ထကောတိ အလိခိတပေါတ္ထကော၊ ဣဒဉ္စ ပဏ္ဏပ္ပ သင်္ခေန ဝုတ္တံ-စာ မရေးရသေး၍ စာမှ ကင်းဆိတ်သော ပေရှက်၊ ဤသို့ ပေရှက်ကို ထည့်၍ ဆိုခြင်းမှာလည်း ပဏ္ဏာနှင့် စပ်လျဉ်းသဖြင့် ထည့်၍ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ [ဤအဖွင့်မျှားကို ထောက်၍ ထန်းရွက်နှင့် လျဉ်းပါးဖွယ် မရှိသော စာရေးစက္ကူများသည်လည်းကောင်း, ရေးသား ပုံနှိပ်အပ်ပြီးသော ပေစာ, စာအုပ်များသည်လည်းကောင်း ဤစကားနှင့် မဆိုင်၊ "ဂရုဘဏ် မဟုတ်ကြ" ဟု မှတ်ပါ။]

ဆရာအချို့။ ။ရှေးဆရာအချို့ကား "အဋ္ဌဂုံလပ္ပမဏောပိ"မှ ပိကို "ရိတ္တပေါတ္ထ ကောပိ"ဟု ရွှေ့ထိုင်စေ၍ "ရိတ္တပေါတ္ထကသော်မှ ဂရုဘဏ်ဖြစ်သေး၏၊ လိခိတပေါတ္ထက၏ ဂရုဘဏ်ဖြစ်ကြောင်းမှာ အထူးဆိုဖွယ် မလို"ဟု သမ္ဘာဝနာ ပြုကြ၏၊ ထိုသို့ပြုပြီးလျှင် ယခု ကာလ စာအုပ်ပေစာများကို "ဂရုဘဏ်"ဟုလည်းကောင်း, "ပုဂ္ဂလိက မအပ်"ဟုလည်းကောင်း ဆုံးဖြတ်ကြသေး၏၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်သည် ကျမ်းရင်းအာဘော် မဟုတ်ပါ။ ထို့ပြင်-, "ဂရုဘဏ်"ဟု ဆိုတိုင်းလည်း "ပုဂ္ဂလိက မအပ်"ဟု မမှတ်ရ၊ အချို့ဂရုဘဏ်များမှာ ပုဂ္ဂလိက ခံယူကောင်း၏၊ ထာဝရဂရုဘဏ်ဖြစ်သော ဝိဟာရသော်မှ ပုဂ္ဂလိကဖြစ်နိုင်သည်ကို သတိပြုပါ။

မတ္တိကာ-မြေညက်သည်၊ ပတိကမတ္တိကာ ဝါ-ရိုးရိုးမြေညက်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ပဠဝဏ္ဏာ ဝါ-၅ မျိုးသော အဆင်းရှိသော မြေညက်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ သုဓာ ဝါ-အက်ိတေသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ သဇ္ဇရသကဏ်ဋ္ဌသိလေသာဒီသု-ပွက်ရက်, ကညင်စေး, သစ်စေး အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ ဝါ-အမှတ်မရှိ ၁ ခုခု သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဒုလ္လဘဋ္ဌာနေ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ရာအရပ်၌၊ အာနေတွာ-၍၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်သည်၊ (သမာနံ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထဇာတကံ-သည်၊ (သမာနံ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတဂေါပိတံ-သော၊ တာလဖလပတ္တမတ္တံ-ထန်းသီးမှည့် ပမာဏရှိသော မြေညက်, အစေးသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တမ္မိ-ထိုမြေညက်, အစေးသည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ကား၊ ဟိင်ုဟိင်ုလကဟရိတာလမနောသိလဇုနာနိ-ဟိန်းဂို, ဟသ်ပြဒါး, ဆေးဒန်း, မြင်းသီလာ, မျက်စဉ်းကျောက် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဘာဇနီယဘဏ္ဍာနိ-တို့တည်း။ [ဤတွင် မြေညက်ဘဏ္ဍာနှင့် စပ်သော စကားရပ် ပြီးပြီ။]

ဒါရုဘဏ္ဍေ-သစ်သားဘဏ္ဍာ၌၊ ယောကောစိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အဌဂုံလသူစိဒဏ္ဍကမတ္တောပိ-အလျားအားဖြင့် လက်ရှစ်သစ်, လုံးပတ်အားဖြင့် သီဟိုဠ်ကညစ်ရိုးအတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ (ကခ်ီ၌ကား "ဝုတ္တပ္ပမာဏော"ဟု ရှိသည်၊) ဒါရုဘဏ္ဍကော-သစ်ဘဏ္ဍာသည်၊ ဒါရုဒုလ္လဘဋ္ဌာနေ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သော သစ်သားရှိရာ အရပ်၌၊ (သစ်သားရခဲရာ အရပ်၌၊) သံယသ-အား၊ ဒိန္နော-လှူအပ်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထဇာတ-ကော-သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတဂေါပိတော-သည်၊ (ဟောတိ-အံ့၊) အယံ-ဤသစ်သားဘဏ္ဍာသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ-သို့ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ သဗ္ဗမ္မိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဒါရုဝေဠုစမ္မပါသာဏာဒိဝိကတိ-သစ်သား, ဝါး, သားရေ, ကျောက် အစရှိသော အထူးပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ ဒါရုဘဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ သင်္ဂဏှိတ္တာ-သိမ်းယူ၍၊ တေန ခေါ ပန ၊ပေ၊ ဟောတိတိ-တိဟူသော၊ ဣတော-ဤပါဠိရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ဒါရုဘဏ္ဍာဝိနိစ္ဆယော-သစ်ဘဏ္ဍာ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝုတ္တော-ပြီ။

တတြ-ထိုမဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝါ-တေန ခေါ ပန အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အယံ-ကား၊ အတ္ထုဒ္ဒါရော-ရထိုက်သော အနက်တို့ကို ထုတ်ပြကြောင်း စကားတည်း၊ တာဝ-ကောစ္ဆက စသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဒ္ဒေသု-ဩနန်ပြအပ်ကုန်သော၊ "ဣမေသု"၌ စပ်၊) အာသန္နကော-၁ တောင်ထွာထက် မြင့်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ သတ္တဂေါ-၇ ပါးသော အဂါရှိသော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒပီဋ-ကြိမ်ဖြင့် ခက်အပ်သော ကောင်းမြတ်သော လေးထောင့် အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ ပီဋိကာ-အဝတ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့ကြက်အပ်သော အင်းပျဉ်ငယ်လည်းကောင်း၊

ဒေ့ဂကပါဒကပီဋ္ဌ-သိုး၏ ခြေနှင့်တူသော အခြေရှိသော အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ အာမလကဝဋ္ဋကပီဋ္ဌ-ရှစ်ရှားသီးပုံသဏ္ဌာန် မျှားသော ခြေထောက်ပါရှိသော ဝိုင်းသော အုင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ ဖလက်-ပျဉ်ချပ်လည်းကောင်း၊ ကောစ္ဆ-ခပ်အခင်းလည်းကောင်း၊ ပလာလပီဌက်-ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်ငယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေသု-ဤသောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည်၊ ခုဒ္ဒကံ ဝါ-ငယ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ မဟန္တံ ဝါ-ကြီးသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ သံယသ-အား၊ ဒိန္နံ-သည်၊ (သမာနံ၊) ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ၊ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ - ဤညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့တွင်၊ ပလာလပီဌေန-ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်ဖြင့်၊ ကဒလိပတ္တာဒိပီဌာနိပိ-ငှက်ပျောရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်တို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟိတာနိ-ကုန်ပြီ၊ [ငှက်ပျောရွက် အထပ်ထပ်ခင်းအပ်ရာ ထိုင်ခုံကို ကဒလိပတ္တပီဌ" ဟု ဆိုဟန်တူသည်။] ဗျတ္တစမ္မသြနဒ္ဓ-ကျားရေဖြင့် မြေးယှက်အပ်သော၊ (ကျားရေဖြင့် ကြက်အပ်သော၊) ဝါဋရူပပရိက္ခိတ္တ-သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ကာရံအပ်သော၊ (ဘေးအကွပ်၌ သားရဲရုပ်ရှိသော၊) ရတနပရိသိဗ္ဗိတ-ရတနာရွှေချည် ငွေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော၊ ကောစ္ဆမ္ပိ-ခပ်အခင်းသည်လည်း၊ ဂရုဘဏ္ဍမေव-ပင်တည်း။

ဝက်ဖလက်-ကောက်သော ပျဉ်ချပ်လည်းကောင်း၊ ဒီဃဖလက်-ရှည်သော ပျဉ်ချပ်လည်းကောင်း၊ စီဝရဓောဝနဖလက်-သင်္ကန်းဖွပ်လျှော်ရာ ပျဉ်ချပ်လည်းကောင်း၊ ယဉ္စနဖလက်-သင်္ကန်းကို ထုရိုက်ရာ ပျဉ်ချပ်လည်းကောင်း၊ [ယဉ္စနဖလက်နာမ ယတ္ထ ထပေတ္တာ ရဇိတစီဝရံ ဟတ္ထေန ယဉ္ဇေန္တိ-ဆိုးအပ်သော သင်္ကန်းကို လက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ရိုက်နှပ်ရာ အင်းပျဉ်၊] ယဉ္စနမုဂ္ဂရော-အလျားအနံ အနားပတ်စသည်ကို ပုတ်ခတ်ကြောင်း လက်ရိုက်လည်းကောင်း၊ [ယဉ္စနမုဂ္ဂရောနာမ အနုဝါတာဒိ ယဉ္စနတ္ထံ ကတောတိ ဝဒန္တိ၊] ဒန္တကဋ္ဌဆ္ဆေဒနဂဏ္ဌိကာ-ဒန်ပူဖြတ်ရာ တုံးငယ်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍမုဂ္ဂရော-အရိုးတပ်အပ်သော လက်ရိုက်လည်းကောင်း၊ [ယေန ရဇိတစီဝရံ ပေါထေန္တိ-ကခြီဇိုကာ၊] နာဝါ-လှေလည်းကောင်း၊ အမ္ဗဏ်-သောက်ရေလှောင်ရာ ဇလားလည်းကောင်း၊ [အမ္ဗဏန္တိ လဖလကေဟိ ပေါက္ခရဏီသဒိသံ

ယဉ္စနဖလက်။ ။"ယဉ္စနဖလက် ယဉ္စနမုဂ္ဂရော"တို့ ဤဒုံ ရဇိတစီဝရံ ဧကသ္မိံ မဌေ ဒဏ္ဍမုဂ္ဂရေ ဝေဌေတ္တာ (ဆိုးအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို ၁ ခုသော ချောသော ဒုတ်လက်ရိုက်၌ ရစ်ပတ်၍) ဧကဿ မဌဖလကဿ ဥပရိ ထပေတ္တာ (ချောသော ပျဉ်ချပ် ၁ ခု၏ အပေါ်၌ ထား၍) ဥပရိ အပရေန မဌဖလကေန နိကုဋ္ဌေတ္တာ (မှောက်၍) ဧကော ဥပရိ အဂ္ဂမိတ္တာ တိဋ္ဌတိ (၁ ယောက်က အဲပေါ်၌ နင်း၍ ရပ်နေ၏၊) ဒွေ ဇနာ ဥပရိ ဖလကံ ဒ္ဝီသု ကောဋီသု ဂဟေတ္တာ အပရာပရံ အာကမုနဝိကမုနံ (ရှေ့ဆွဲမှ နောက်တွန်းမှကို) ကရောန္တိ၊ ဧတေ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ဟတ္ထေ ထပါပေတ္တာ ဟတ္ထေန ပဟာရဏံ ပန နိဋ္ဌိတရဇနဿ စီဝရဿ အလ္လကာလေ ကာတဗ္ဗံ၊ ဣဒံ ပန ဖလကမုဂ္ဂရေဟိ ယဉ္ဇနံ သုက္ခကာလေ ထဒ္ဓဘာဝ ဝိမောစနတ္ထန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။-ဝိမတိ။

ကတပါနိုယဘာဇနံ၊] ရဇနဒေါဏိ-ဆိုးရည်ထည့်ရာ ဇလားလည်းကောင်း၊ [ရဇန ဒေါဏိတိ ယတ္ထ ပက္ကရဇနံ အာကိရိတ္တာ ထပေန္တိ၊] ဥဒကပဋ္ဌိကော-သက်နှံးညှစ်ရေကို ခံသော ဇလားပုံးလည်းကောင်း၊ ဒါရုမယော ဝါ-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဒန္တမယော ဝါ-ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဝေဠုမယော ဝါ-ဝါးဖြင့် ပြုအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ သပါဒကောပိ-အခြေရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အပါဒကောပိ-အခြေ မရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သမုဋ္ဌေါ-ပန်းကလပ်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍုသာ-ပူတာတံတင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ-သေတ္တာလည်းကောင်း၊ ·ပါဒဋ္ဌကဿကတော-၁ ပါဒကို ယူနိုင်သော ကြုပ်ထက်၊ အတိရေကပ္ပမာဏော-ပိုလွန်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကရဏ္ဍော-ကြုပ်လည်းကောင်း၊ ဥဒကဒေါဏိ-ရေလှောင်ဇလားလည်းကောင်း၊ ဥဒကကဋာဟံ-ရေဖျဉ်းအိုးလည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌကော-ရေမှုတ်လည်းကောင်း၊ ကဋဿ-ယောက်ချိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဇွန်းလည်းကောင်း၊ ပါနိယသရာဝံ-သောက်ရေခွက်လည်းကောင်း၊ ပါနိယသခေါ-သောက်ရေခရုသင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧတေသု-ဤဘဏ္ဍာတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ သံယေ-ဌ၊ ဝါ-အား၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-တည်း၊ ပန-ကား၊ သခ်ီထာလကံ-ခရုသင်းခွက်ငယ်ကို၊ ဘာဇနီယံ-၏။ ဒါရုမယော-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ဥဒကတုမ္ဗော-ရေဘူးကို၊ တထာ-ထို့အတူ ဝေဖန်ကောင်း၏။

ပါဒကထလိုက်မဏ္ဍလ-ခြေပွတ်အိုးခြမ်းနှင့် တူသော အဝိုင်းသည်၊ ဒါရုမယံ ဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ စောဠပဏ္ဍာဒိမယံ ဝါ-အဝတ်, သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံသော ဧခြသုတ်အဝန်းသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-တည်း၊ အာဓာရကော-သပိတ်ခြေလည်းကောင်း၊ ပတ္တပိဓာနံ-သပိတ်ဖုံးလည်းကောင်း၊ တာလဝဏ္ဏံ-ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းလည်းကောင်း၊ ဗီဇနီ-၄ ထောင့်ယပ်ဝန်းလည်းကောင်း၊ စကော်ဋကံ-ပန်းတောင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိ-ခြင်းလည်းကောင်း၊ ယဉ္စိသမ္ဘဋ္ဌနီ-အရိုးရှိသော တံမြက်စည်းလည်းကောင်း၊ မုဉ္ဇိသမ္ဘဋ္ဌနီ-လက်ဆုပ်တံမြက်စည်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧတေသုပိ-ဤဘဏ္ဍာတို့တွင်လည်း၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ခုဒ္ဒကံ ဝါ-ငယ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ မဟန္တံ ဝါ-ကြီးသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဒါရုဝေဠုပဏ္ဏစမ္မာဒီသု-သစ်သား, ဝါး, သစ်ရွက်, သားရေ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ချည်းသာ။

ထမ္ဘတုလာသောပါနဖလကာဒီသု-တိုင်, ထုပ်လျှောက်, လှေခါး, ဟျဉ်ချပ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဒါရုမယံ ဝါ-သော၊ ပါသာဏမယံ ဝါ-သော၊ ဂေဟသမ္ဘာရရူပံ-ကျောင်း၏ အဆောက်အဦးသဘောရှိသော ဘဏ္ဍာလည်းကောင်း၊ (ကခ်ီဋ္ဌ "ဂေဟသမ္ဘာရူပဂံ"ဟု ရှိ၏။) ယောကောစိ-သော၊ ကဋ္ဌသာရကော-ဖျာသင်ဖြူးသည်လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဘူမတ္ထရဏံ-မြေပေါ် ကြမ်းပေါ် အခင်းသည်လည်းကောင်း၊ [ဘူမတ္ထရဏာ ဘူမိ + အတ္ထရဏာ၊ တည်ရာ မြေပြင် ကြမ်းပြင်

အပေါ်၌+ခင်းအပ်သော အခင်း။] ယံကိုဋ္ဌိ-သော၊ အကပ္ပိယစမ္မံ-မအပ်သော သားရေသည်လည်းကောင်း၊ [သီဟာဒိနံ စမ္မံ-ကခ်ါဋ္ဌိကာ၊] (အတ္ထိ)သဗ္ဗံ-သော၊ (တံ-ထိုဘဏ္ဍာသည်၊ ဝါ-ကို၊) သံဃေ-၌၊ ဝါ-အား၊ ဒိန္နံ-သည်၊ (သမာနံ၊) ဂရုဘဏ္ဍံ-တည်း၊ ဘူမတ္ထရဏံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဘူမတ္ထရဏံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ အကပ္ပိယစမ္မံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ (ထိုအကပ္ပိယအခင်း၌၊) ဘူမတ္ထရဏာသခ်ေပန သယိတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ၊-ဝိမတိ။] ပန-ဆက်၊ ဌေကစမ္မံ-သိုးရေသည်၊ ပစ္စတ္ထရဏဂတိကံ-အပေါ်လွှမ်း အခင်းနှင့် အလားတူသည်၊ ဟောတိ-၏။ [ပစ္စတ္ထရဏဂတိကန္တိ ဣမိနာ မဏ္ဍာဒီသု အတ္ထရိတဗ္ဗံ မဟာစမ္မံ ဌေကစမ္မံနာမတိ ဒသေတိ၊-ဝိမတိ။] တမ္ပိ-ထိုသိုးရေသည်လည်း၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ပင်တည်း၊ ကပ္ပိယစမ္မာနိ-အပ်သော သားရေတို့ကို၊ [မိဂါဒီနံ စမ္မာနိ၊-ကခ်ါဋ္ဌိကာ၊] ဘာဇနီယာနိ-ကုန်၏။ ပန-ဝါဒန္တရ၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ သဗ္ဗံ-(အပ်မအပ်အလုံးစုံသော၊) မဏ္ဍပမာဏံ-ညောင်စောင်း ပမာဏရှိသော၊ စမ္မံ-သားရေသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တံ။

ဥဒုက္ခလံ-ဆုံငယ်သည်လည်းကောင်း၊ မုသလံ-ကျည်ပွေ့ဆုံသည်လည်းကောင်း၊ သုပ္ပံ-မန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဆန်ကော (စကော) သည်လည်းကောင်း၊ နိသဒ-ကျောက်ပျဉ်သည်လည်းကောင်း၊ နိသဒပေါတော-ကျောက်ပျဉ်၌ ထားအပ်သော ဆေးကြိတ်ကျောက်လုံးသည်လည်းကောင်း၊ ပါသာဏဒေါဏိ-ကျောက်စားကျင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါသာဏကဠာပံ-ကျောက်ဖျဉ်းအိုးသည်လည်းကောင်း၊ တူရိ ဝေမဘဿာဒိ-လိပ်, လက်ခတ်, သားရေအိတ် အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ပေသ ကာရာဒိဘဏ္ဍံ-ရက်ကန်းသည် အစရှိသူတို့၏ ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ကသိဘဏ္ဍံ-လယ်ထွန်ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-သော၊ စက္ကယုတ္တက ယာနံ-စက်ဘီးနှင့် ယှဉ်သော ယာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ချည်းသာ တည်း။ [ရထသကဋာဒိကံ သဗ္ဗံ စက္ကယုတ္တယာနံ၊ ဝိသခ်ိတစက္ကံ ပန် ယာနံ (ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ဘီးရှိသော ယာဉ်ကား၊) ဘာဇနီယံ၊-ကခ်ါဋ္ဌိကာ။]

မဏ္ဍပါဒေါ-ညောင်စောင်းခြေလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍအဋ္ဌနိ-ညောင်စောင်းပေါင်လည်းကောင်း၊ ပီဌပါဒေါ-အင်းပျဉ်ခြေလည်းကောင်း၊ ပီဌအဋ္ဌနိ-အင်းပျဉ်ပေါင်လည်းကောင်း၊ ဝါသိပရသုအာဒီနံ-ဓား, ပုဆိန် အစရှိသည်တို့၏၊ ဒဏ္ဍာ-အရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဧတေသု-ဤသစ်သားဘဏ္ဍာတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဝိပ္ပကတတစ္ဆနကမ်ံ-မပြီးသေးသော ရွေမှုကိစ္စရှိသော၊ ဝါ-ရွေမှုကိစ္စ မပြီးဆုံးသေးသော၊ အနိဋ္ဌိတမေဝ-မပြီးသေးသော ဘဏ္ဍာကိုသာ၊ ဘာဇနီယံ-၏၊ ပန-ကား၊ တစ္ဆိတမဋ္ဌ-ရွေအပ်ပြီးဖြစ်၍ ချောညက်သော ညောင်စောင်းခြေ အစရှိသည်သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-သည်၊ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ အနုညာတဝါသိယာ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောဓား ပဲခွပ်၏၊ [“ဝါသိအာဒီသု ယာယ ဝါသိယာ ၊ပေ၊ ဘာဇနီယာ”ဟု ဆိုအပ်ခဲ့သော

အနုညာတဝါသိကို ရည်ရွယ်သည်။] ဒဏ္ဍာ-အရိုးလည်းကောင်း၊ (ဆတ္တ-ထီးလည်းကောင်း၊) ဆတ္တမုဋ္ဌိပဏ္ဏာ-လက်ဆုပ်ဖြင့် ကိုင်ယူအပ်သော ထန်းရွက်လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) ဆတ္တမုဋ္ဌိပဏ္ဏာ-လက် ၁ ဆုပ်ဖြင့် ဆောင်ယူနိုင်သော ထီးရွက်လည်းကောင်း၊ ကတ္တရယဋ္ဌိ-တောင်ဝှေးလည်းကောင်း၊ ဥပါဟနာ-ဖိနပ်လည်းကောင်း၊ အရဏိသဟိတံ-ပွတ်ခုံ, ပွတ်ကျည်အစုံလည်းကောင်း၊ ဓမကရဏောဿ-ဓမကရိုဏ်းရေစစ်လည်းကောင်း၊ ပါဒဂ္ဂဏ္ဍကတော-၁ ပါဒကို ယူနိုင်သော ဗူးထက်၊ အနတိရိတ္တံ-အပိုအလွန်ကို မ,ယူနိုင်သော၊ အာမလကတုမ္ဗံ-ရှစ်ရှားသီးဗူးလည်းကောင်း၊ အာမလကယဋ္ဌော-ရှစ်ရှားသီးအိုးလည်းကောင်း၊ လာပုကတုမ္ဗံ-ဗူးသီးရေဗူးလည်းကောင်း၊ လာပုကယဋ္ဌော-ဗူးသီးရေအိုးလည်းကောင်း၊ ဝိသာဏတုမ္ဗံ-သားချိုဗူးလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့, ဧတံ သတ္ထု-ကို၊ ဘာဇနီယံ-၏။ တတော-ထိုအလုံးစုံသော ဘဏ္ဍာထက်၊ .မဟန္တတရံ-ကြီးသော အာမလကတုမ္ဗ စသော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဂရု ဘဏ္ဍံ-တည်း။ /

ဟတ္ထိဒဏ္ဍော ဝါ-ဆင်စွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဝိသာဏံ ဝါ-သားချိုကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတ္ထစ္ဆိတံ-မရှေအပ်သေးသည်၊ ယထာ ဇာတ မေဝ-ဖြစ်မြဲတိုင်းသည်သာလျှင်၊ (သုမာနံ-သော်၊) [ဆင်, သားကောင်တို့မှ ယူအပ်သည့်အတိုင်း မပြုပြင်အပ်သေး, မချောရသေးသော ဆင်စွယ်, သားချိုး-ဟူလို။] ဘာဇနီယံ-၏၊ တေဟိ-ထိုဆင်စွယ် သားချိုတို့ဖြင့်၊ ကတမဗ္ဗပါဒါဒီသု-ပြုအပ်သော ညောင်စောင်းအခြေ စသည်တို့၌၊ ပုရိမသဒိသောယေဝ-ရှေး အဆုံးအဖြတ်နှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ["မဗ္ဗပါဒေါ မဗ္ဗအဋ္ဌနိ

မုဋ္ဌိပဏ္ဏံ။ ။မုဋ္ဌိပဏ္ဏာနိ တာလပဏ္ဏံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-သာရတ္တ၊ ဤအလို ရှေ့က "ဆတ္တ" ပုဒ် ပါပုံ မရ၊ ဆတ္တမုဋ္ဌိပဏ္ဏာနိ တာလပဏ္ဏံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဝိမတိ၊ ဤအလို "ဆတ္တမုဋ္ဌိ ပဏ္ဏံ"ဟု ၁ ပုဒ်တည်း ရှိရမ်ည်၊ မုဋ္ဌိပဏ္ဏာနိ တာလပတ္တံ၊ တံ ဟိ မုဋ္ဌိနာ ဂဟေတ္တာ ပရိဟရဏ္တိ (ထိုထန်းရွက်ကို လက်ဆုပ်ဖြင့် ကိုင်၍ ဆောင်ယူသွားကြသောကြောင့်) မုဋ္ဌိပဏ္ဏာနိ ဝုစ္စတိ၊ မုဋ္ဌိပဏ္ဏာနိ ဆတ္တဿ ဒဏ္ဍပဏ္ဏမေဝါတိ (ထီးအမိုးအရွက်ပါဘဲဟု) ကေစိတို့ ဆိုကြသေး၏။-ဂဒ်ါဋ္ဌိကာ။

အရဏိသဟိတံ။ ။"သဟိတ-တကွဖြစ်" ကိုပင် တစ်ခုစီ ကွဲ၍ မနေသောကြောင့် "အစုံ" ဟု ဖွင့်၏၊ အရဏိသဟိတံတိ အရဏိယုဂဋ္ဌ၊ ဥတ္တရာရဏီ-အထက်ပွတ်ကျည်၊ အဓရာရဏီ-အောက်ပွတ်ခုံ၊ ဒွယံ-၂ ခု အစုံ၊ ဣတိ အတ္ထော၊-သဟဓမ္မိကဝဏ်, ၁၁-ဂဒ်ါဋ္ဌိကာသစ်။

ဓမကရဏောဿ။ ။ဓမကရဏောတိ ဧတ္ထ "သခ် ဓမတိ သခ်မေကော"တိ အာဒိသု ဝိယ နိသံယောဂပါဒ္ဓောယေဝ ယုဇ္ဇတိ၊ တသ္မာ ဓမတိ ဝါတေန ပဝတ္တတီတိ ဓမော၊ ဝါတ ဟေတုကော သဒ္ဒေါ။ ဓမံ ကရောတီတိ ဓမကရဏောတိ ဝစနတ္ထော ကာတဗ္ဗော၊-ယောဇနာ၊ ဤသို့ယောဇနာ ကြသော်လည်း "ဓမံ-ဓူဓူဟူသော အသံကို၊ ကရောတိ-ပြုတတ်၏၊ ဣတိ ဓမကရဏော"ဟုသာ ပြုသင့်ပါသည်၊ "ဓမ"ဟူသော သဒ္ဒါသည် ဓူဓူဟူသော အသံကို အတုလိုက်၍ ပြုထားသော အနုကရဏသဒ္ဒါတည်း။ [ဓမဓမဓမဓမ္ဗော, သဒ္ဒယန္တော မဟာသိခီ-ဓမသဒ္ဒါ၏ အနုကရဏပုံစံ။]

၊ပေ၊ တစ္ဆိတမင္ဋ္ဌ ပန္ ဂရုဘဏ္ဍံ”ဟု အထက်၌ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အဆုံးအဖြတ်ကို သိပါဟူလို။] တစ္ဆိတနိဋ္ဌေတောပိ-ရွှေအပ်ပြီး၍ ပြီးဆုံးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဟိဋ္ဌံ ကရဏ္ဍကော-ရှိန်းခိုကြေပ်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌနကရဏ္ဍကော-မျက်စဉ်းကြေပ်လည်း ကောင်း၊ ဂဏ္ဌိကာ-အနားပတ်သီးလည်းကောင်း၊ ဝိဓော-ခါးပန်းသီးလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌနီ-မျက်စဉ်းကျည် (မျက်စဉ်းဗူး) လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌနိသလာကာ-မျက်စဉ်းတံ လည်းကောင်း၊ ဥဒကပုဏ္ဏနီ-ရေသုတ်လည်းကောင်း၊ [ဤရေသုတ်ကို အဝတ်သာ မက ဆင်စွယ်စသည်ဖြင့်လည်း ပြုလုပ်ရ၏။ ရေကို သုတ်ရုံသာမက ခြစ်၍ပစ်ရ၏။] ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ သတ္ထု-ကို၊ ဘာဇနီယမေव-သည်သာ၊ (“အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ တတြ-ထိုမဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝါ-ထိုတေန ခေါ ပန သမယေန အစရှိသော ပါဠိ ရပ်၌၊ အတ္ထုဒ္ဓါရော-တည်း”ဟု ပြန်အုပ်ပါ။)

မတ္တိကာဘဏ္ဍေ-၌၊ သတ္ထု-သော၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဥပဘောဂပရိဘောဂံ-အတွင်းအသုံးအဆောင် အပြင်အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော၊ ယဋ္ဌိပိဋ္ဌရာဒိကုလာလ ဘာဇနံ-ရေအိုး, ထမင်းအိုး အစရှိသော အိုးထိန်းသည်တို့၏ ခွက်လည်းကောင်း၊ ပတ္တကဋ္ဌာဟံ-သပိတ်ဖုတ်စရာ ဖျဉ်းအိုးလည်းကောင်း၊ အဂ်ါရကဋ္ဌာဟံ-မီးကျီး ထည့်ရာ ခွက်လည်းကောင်း၊ ဓူမဒါနကံ-အခိုးပေးတတ်သော ဆေးတံလည်း ကောင်း၊ (ရှေးက “အခိုးသောက် ပန်းတူလည်းကောင်း၊”ဟု ပေးကြ၏။) ဒီပရုက္ခ ကောဃ-ဆီမီးတိုင်လည်းကောင်း၊ ဒီပကပလ္လိကာ-ဆီမီးအိုးကင်းလည်းကောင်း၊ စယ နိဋ္ဌကာ (စယန+ဏ္ဍကာ)-စီကြောင်း အုတ်လည်းကောင်း၊ ဆဒနိဋ္ဌကာ-မိုးကြောင်း အုတ်လည်းကောင်း၊ ထုပိကာ-အထွင်ဋ္ဌလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဣဒံ သတ္ထု-ဤအလုံးစုံသည်၊ ကခ်ါ၌ တိုက်ရိုက် ပါသည်၊) သံယသ-အား၊ ဒိန္နကာလတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-တည်း၊ ပန-ကား၊ ပါဒဂဏ္ဌနကတော-၁ ပါဒကို ယူနိုင် သော ဝတ္ထုထက်၊ အနတိရိတ္တပမာဏော-မပိုလွန်သော ပမာဏရှိသော၊ ယဋ္ဌ ကော-ကြသွတ်အိုးလည်းကောင်း၊ ပတ္တံ-ခွက်လည်းကောင်း၊ ထာလကံ-သောက်ရေ ခွက် စသော ခွက်လည်းကောင်း၊ [ပါနီယတ္ထာလကံ စသည်၌ ပါသော-ထာလကံ တည်း။] ကဋ္ဌနကော-ရေခွက်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အင်တုံလည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍိကာ-ရေကယားလည်းကောင်း၊ ဝါ-ရေတကောင်းလည်းကောင်း၊. ဣတိ-သို့၊ ဧတ္ထ-ဤ မြေဘဏ္ဍာ၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဣဒံ-ဤဘဏ္ဍာသည်၊ ဘာဇနီယဘဏ္ဍံ-တည်း၊ စ-ဆက်၊ မတ္တိကာဘဏ္ဍေ-မြေဘဏ္ဍာ၌၊ (ကဏ္ဍိကာ-ရေကယားသည်၊ ဝါ-ရေတကောင်း သည်၊ ဘာဇနီယကောဋ္ဌာသံ-ဘာဇနီယ၏ အဖို့သို့၊ ဘဇတိ ယထာ-ကပ်ရောက် သကဲ့သို့) ဧဝံ-တူ၊ သောဟဘဏ္ဍေပိ-သံဘဏ္ဍာ, ကြေးဘဏ္ဍာ၌လည်း၊ ကုဏ္ဍိကာ-သည်၊ ဘာဇနီယကောဋ္ဌာသမေဝ-သို့သာ၊ ဘဇတိ-၏။ ဣတိ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီး သော စကားသည်၊ ဧတ္ထ-ဤဂရုဘဏ္ဍအဆုံးအဖြတ်၌၊ အနုပုဗ္ဗကထာ-အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သော စကားတည်း။ [ဧတ္ထာတိ ဂရုဘဏ္ဍဝိနိစ္ဆယေ၊-ယောဇနာ။]

*** * ***

နဝကမ္မဒါနကထာ

၃၂၃။ ဘဏ္ဍိကတ္ထပနမတ္တေနာတိ-ကား၊ ဒွါရဗာဟာနံ-တံခါးပေါင်တို့၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ကပေါတဘဏ္ဍိကယောဇနမတ္တေန-ခိုနားဖို့ရာ ဘဏ္ဍာဝယ်ကို ယှဉ်စေခြင်းကိစ္စမျှကြောင့်၊ (နဝကမ္မံ ဒေန္တိ၌ စပ်၊) [ခိုနားဖို့ နေရာကလေးကို "ကပေါတဘဏ္ဍိက"ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ ကပေါတဘဏ္ဍိကကို "ခိုနန်း"ဟု ပေး၏။] ပရိဘဏ္ဍကရဏမတ္တေနာတိ-ကား၊ ဂေါမယပရိဘဏ္ဍကသာဝပရိဘဏ္ဍကရဏမတ္တေန-နွားချေးတို့ဖြင့် ပရိဘဏ်ပြုခြင်း, ဖန်ရည်တို့ဖြင့် ပရိဘဏ်ပြုခြင်းကိစ္စမျှကြောင့်၊ (နဝကမ္မံ ဒေန္တိ၌ စပ်၊) ဓူမကာလိကန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ဣဒံ-ဤနဝကမ္မကို၊ (ဒေန္တိ၌ စပ်၊) ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ (နဝကမ္မပေးရာ ရဟန်း၏၊) စိတကဓူမော-ထင်းပုံ၏ မီးခိုးသည်၊ (သေ၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်သော အခါ ထင်းပုံ၏ မီးခိုးသည်၊) နဝ ပညာယတိ-မထင်ရှား၊ တာဝ-ထိုမျှလောက်တိုင်အောင်၊ (မီးခိုးငြိမ်းသွားသည့်တိုင်အောင်၊) အယံ ဝိဟာရော-သည်၊ ဧတသ္မိံ-ဤရဟန်း၏သာ၊ (ဘာရော-တာဝန်တည်း၊) ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဓူမကာလေ-မီးရှိရာ အခါ၌၊ ဝါ-မီးခိုးရှိရာ အခါတိုင်အောင်၊ အပလောကေတွာ-ပန်ပြောပြီး၍၊ ကတပရိယောသိတံ-ပြုအပ်, ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်း၌၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏။

ဝိပ္ပကတန္တိ ဧတ္ထ-၌၊ (ယသ္မိံ-အကြင်ကျောင်း၌၊) ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ ဂေါပါနသိယော-အခြင်ရနယ်တို့သည်၊ နဝ အာရောဟန္တိ-မတက်ရောကုန်သေး၊ (တာဝ-ထိုမျှလောက်တိုင်အောင်၊ ဝါ-ထိုအခြင်ရနယ်တို့ မတက်ရောက်သေးသမျှ၊

ဘဏ္ဍိကတ္ထပနမတ္တေန။ ။ပါဠိယံ ပိဏ္ဍနိက္ခေပနမတ္တေနာတိ အာဒိသု ခဏ္ဍဖုလ္လ ဌာနေ မတ္တိကာပိဏ္ဍထပနံ ပိဏ္ဍနိက္ခေပနံနာမ၊ နဝကမ္မန္တိ နဝကမ္မသမ္မုတိ၊ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိနာမ ကဝါဋ ပန္ဓော (တံခါးဖွဲ့တပ်ရာတိုင်၊) ဆာဒနံနာမ တိဏာဒိဟိ ဂေဟစ္ဆာဒနံ၊ ပန္ဓနံနာမ ဒဏ္ဍာဝလ္လိ အာဒိဟိ ဆဒနပန္ဓနမေဝ၊-ဝိမတိ။

ဓူမကာလိကမ္ပိ။ ။ပါဠိတော်၌ "ဓူမကာလိကမ္ပိ ပရိယောသိတံ ဝိဟာရံ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ" ဟု ရှိ၏။ ပရိယောသိတံ ဝိဟာရံ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို ဘုမ္မတ္ထ၌ သက်၊ နဝကမ္မံကိုလည်း "နဝကမ္မသမ္မုတိကို"ဟု အနက် မှတ်ပါ၊ နောက်၌ ဝိမတိဖွင့်လတ်။ [ပါဠိယံ သဗ္ဗေ ဝိဟာရေတိ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂပဋိဝေစနံ၊ ဧကဿ သဗ္ဗေသု ဝိဟာရေသု နဝကမ္မံ ဒေတီတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊] ရှေးဝါရ၌ အသက်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် နဝကမ္မသမ္မုတိ ပေးပုံကို ပြခဲ့၏၊ ဤဝါရ၌ကား အသက် ဆုံးရုံပင်မက အသက်ဆုံး၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာကာလ၌ မီးခိုးငြိမ်းသည့်တိုင်အောင် နဝကမ္မသမ္မုတိကို ပေးကြသည်။ [ဓူမသ+ကာလော ဓူမကာလော၊ ဓူမကာလောယေव ဓူမကာလိကံ ဣကပစ္စည်း သွတ္တ၌ သက်၊ "ဓူမကာလိကမ္ပိ-မီးခိုးရှိရာ ကာလတိုင်အောင်လည်း၊ ပရိယောသိတံ-ပြီးဆုံးစေ အပ်ပြီးသော၊ ဝိဟာရံ-၌၊ နဝကမ္မံ-နဝကမ္မသမ္မုတိကို၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏"ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။]

သော ဝိဟာရော-သည်) ဝိပ္ပကတောနာမ-မည်၏။ ပန-ဆက်၊ ဂေါပါနသီသု-အခြင်ရနယ်တို့သည်၊ အာရုဠ္ဆာသု-တက်ရောက်ပြီးကုန်လတ်သော်၊ ဗဟုကတောနာမ-မျှားစွာ ပြုအပ်ပြီးသော ကျောင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ တဿ-ထိုအခြင်ရနယ်တို့ တက်ရောက်ပြီးရာ အခါမှ၊ ပဌာယ-၍၊ (နဝကမ္မာဓိဋ္ဌာယကော-အမှုသစ်ကို စီမံတတ်သော ရဟန်းကို၊) နဝ ဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ ဝါ-ပေးဖွယ် မလို၊ ကိဉ္စိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းကိုသာ၊ သမာဒါပေတ္တာ-ဆောက်တည်စေပြီး၍၊ (အကူအညီတောင်း၍၊) (သာမိကောယေဝ-ကျောင်းရှင်ဒါယကာသည်ပင်၊) ကာရေသဗ္ဗတိ-ပြီးအောင် ပြုစေလတ္တံ့။ [တတော ပဌာယ၏ နောက်၌ "နဝ ဒါတဗ္ဗံ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။ "နဝကမ္မံ-နဝကမ္မသမ္မုတိကို၊ နဝ ဒါတဗ္ဗံ-မပေးထိုက်၊ ဝါ-ပေးဖွယ် မလို"ဟု ပေးပါ။ ကဉ္စိဒေဝ သမာဒါပေတ္တာ ကာရေသဗ္ဗတိတိ သာမိကောယေဝ ကဉ္စိ ဘိက္ခုံ သမာဒါပေတ္တာ ကာရေသဗ္ဗတိ-သာရတ္ထ။]

ခုဒ္ဒကေ ။ပေ၊ ဆပ္ပဉ္စဝဿိကန္တိ-ကား၊ ကမ္မံ-အလုပ်ကို၊ သြလောကေတ္တာ-ကြည့်ပြီး၍၊ စတုဟတ္ထဝိဟာရေ-၄ တောင်ရှိသော ကျောင်း၌၊ စတုဝဿိကံ-၄ နှစ်ရှိသော၊ (နဝကမ္မံ-ကို၊) ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏။ ပဉ္စဟတ္ထေ-၅ တောင်ရှိသော ကျောင်း၌၊ ပဉ္စဝဿိကံ (နဝကမ္မံ၊) ဒါတဗ္ဗံ၊ ဆဟတ္ထေ-၆ တောင်ရှိသော ကျောင်း၌၊ ဆဝဿိကံ (နဝကမ္မံ၊) ဒါတဗ္ဗံ၊ ပန-ကား၊ အမုယောဂေါ-၂ ဖက်စောင်း မိုးအပ်သော ကျောင်းသည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သတ္တဟတ္ထော-၇ တောင် ၈ တောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ-

---

ဝိပ္ပကတောနာမ။ ။ပါဠိတော်၌ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဂတံ ဝါ ဝိပ္ပကတံ ဝါ နဝကမ္မံ ကာတုံ"ဟု ရှိ၏။ ထိုပါဠိတော်၌ အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မဟုတ်သော (ပြု၍ မပြီးသေးသော) ကျောင်းသည် ဝိပ္ပကတမည်၏။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းကို အရကောက်ဖို့ရာ "ယသ္မိं ။ပေ၊ နဝ အာရောဟန္တိ၊ တာဝ သော ဝိဟာရော ဝိပ္ပကတောနာမ"ဟု အပိုထည့်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

စတုဟတ္ထဝိဟာရ ။ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ။ ။စတုဟတ္ထဝိဟာရေတိ ဝိတ္ထာရပ္ပမာဏတော ဝုတ္တံ၊ ဥဗ္ဗေဓတော ပန အနေကဘူမကတ္တာ ဝမုကီဟတ္ထေန ဝိသတိဟတ္ထောပိ နာနာသဏ္ဌာန ဝိစိတ္တောပိ ဟောတိ၊ တေနဿ စတုဝဿိကံ နဝကမ္မံ ဝုတ္တံ၊ ဧဝံ သေသေသုပိ-ဝိမတိ။ [ရှေးနိဿယ၌ "စတုဝဿိကံ-၄ ဝါရသော ရဟန်း ။ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏"ဟု အနက်ပေးလေ၏။ ပါဠိတော်၌ "ဆပ္ပဉ္စဝဿိကံ နဝကမ္မံ"ဟု အဘိဓေယျ တိုက်ရိုက်လာသောကြောင့် မသင့်ပါ။]

အမုယောဂေါ ပန ။ပေ၊ ဝုတ္တံ။ ။အမုယောဂေါ ပန နေရာဝယ် "အမုယောဂေ ပန"ဟု အာဓာရရှိလျှင် ကောင်း၏။ ခုဒ္ဒကေ ဝိဟာရေ စသော ရှေ့အာဓာရနှင့်လည်း လျော်၏။ ဝုတ္တံ၌ စပ်၊ တသ္မာ၏ နောက်၌ "တ္ထ" ရှိဖွယ် မလို၊ သို့မဟုတ် "ယသ္မာ ပန အမုယောဂေါ သတ္တဟတ္ထော ဟောတိ"ဟု ရှိလျှင်လည်း ကောင်း၏။

ဖြစ်၏။ တသွာ-ကြောင့်၊ တ္ထေ-ဤ ၂ ဖက်စောင်း မိုးအပ်သော ကျောင်းခို၊ သတ္တဒ္ဒ ဝဿိကန္တိ-ကဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ သော-ထို ၂ ဖက်စောင်း မိုးအပ်သော ကျောင်းသည်၊ နဝဟတ္ထော-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) နဝဝဿိကမ္မိ-၉ နှစ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ (နဝကမ္မံ၊) ဒါတဗ္ဗံ၊ ပန-ကား၊ မဟလ္လကေ-ကြီးသော၊ ဒသဟတ္ထေ-၁၀ တောင်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဧကာဒသဟတ္ထေ-၁၁ တောင်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဝိဟာရေ ဝါ-၄/ဖက်မိုးအပ်သော ကျောင်းခ်ိုသော်လည်းကောင်း၊ ပါသာဒေ ဝါ-ပြာသာဒ်ရှည်ခ်ိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒသဝဿိကံ-သော၊ (နဝကမ္မံ) ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧကာဒသဝဿိကံ-သော၊ (နဝကမ္မံ) ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပန-ကား၊ ဒ္ဝါဒသဟတ္ထေ-၁၂ တောင်ရှိသော ကျောင်းခ်ိုသော်လည်းကောင်း၊ တတော-ထို ၁၂ တောင်ရှိသော ကျောင်းထက်၊ အဓိကေ ဝါ-အပိုအလွန်ရှိသော ကျောင်းခ်ိုသော်လည်းကောင်း၊ လော်ဟပါသာဒ သဒိသေပိ-လောဟပါသာဒနှင့် တူသော ကျောင်းခ်ိုသော်မှလည်း၊ ဒ္ဝါဒသဝဿိက မေဝ-၁၂ နှစ်ရှိသော နဝကမ္မကိုသာ၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ တတော-ထို၁၂ နှစ်ရှိသော နဝကမ္မထက်၊ ဥတ္တရိ-အလွန်၊ နှ (ဒါတဗ္ဗံ)-မပေးရာ၊/နာဝကမ္မိကော-အမှုသစ်ခ်ို ယုဉ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အန္တောဝသေ-ဝါတွင်းခ်ို၊ တံ အာဝါသံ-ထိုကျောင်းကို၊ လဘတိ-၏။ ဥတုကာလေ-ဆောင်းဥတု နွေဥတုအခါခ်ို၊ ပဋိဗာဟိတုံ-တားမြစ်ခြင်းငှာ၊ နှ လဘတိ-မရ။ [ဥတုကာလေ ပဋိဗာဟိတုံ နှ လဘတိတိ ဟေမန္တဂိမှေသု အညေ သမ္ဘတ္တာတိက္ခု ပဋိဗာဟိတုံ နှ လဘတိ၊-သာရတ္ထ။]

["သစေ သော အာဝါသော ဇီရတိတိ အာဒိ ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယော" ဝိမတိနှင့် အညီ ဤမှနောက်ခ်ို ပါဠိမုတ္တဝိနိစ္ဆယကို ပြလို၍ "သစေ သော အာဝါသော ဇီရတိ" စသည်ကို မိန့်။] သော အာဝါသော-သည်၊ သစေ ဇီရတိ-အကယ်၍ ဆွေးမြေ့အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အာဝါသသာမိကဿ ဝါ-ကျောင်းရှင်ဒါယကာအားသော်လည်းကောင်း၊ တဿ-ထိုကျောင်းရှင်ဒါယကာ၏၊ ဝံသေ-အနွယ်ခ်ို၊ ဥပ္ပန္နဿ-ဖြစ်သော၊ ကဿစိ ဝါ-တစ်စုံတစ်ယောက်အားသော်လည်းကောင်း၊ ကထေတဗ္ဗံ-ပြောရာ၏၊ (ကိံ၊) တေ-သင်၏၊ အာဝါသော-သည်၊ နဿတိ-ပျက်စီးနေ၏၊ ဧတံ အာဝါသံ-ကို၊ ဇဂ္ဂထ-စောင့်ရှောက်သုတ်သင်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (ကထေတဗ္ဗံ-ရာ၏။) (ပြင်နိုင်လျှင် ပြင်ဖို့ ပြောဆိုရမည်၊) သော-ထိုကျောင်းရှင် ဒါယကာသည်၊ (ဇဂ္ဂိတုံ-ဌာ၊) သစေ နှ သက္ကောတိ-အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ဥတိ ဝါ-ဆွေမျိုးတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကေ ဝါ-အလုပ်အကျွေးတို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ (ပစ္စည်း ၄ ပါး ဒါယကာတို့ကို ဆိုသည်၊) သမာဒါပေတွာ-ဆောက်တည်စေပြီး၍၊ ဇဂ္ဂိတဗ္ဗော-စောင့်ရှောက်သုတ်သင်ထိုက်၏၊ တေပိ-ထို ဆွေမျိုး၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်လည်း၊ (ဇဂ္ဂိတုံ-ဌာ၊) သစေ နှ သက္ကောန္တိ-ကုန်အံ့၊

(ဧဝံသတိ၊) သံယိကေန-သံယာဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပစ္စယေန-ဖြင့်၊ ဇဂ္ဂိတဗ္ဗော-၏၊ တသ္မိမ္ပိ-ထိုသံယိကပစ္စည်းသည်လည်း၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ဧကံ အာဝါသံ-ကျောင်း ၁ ကျောင်းကို၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ-စွန့်လွှတ်ပြီး၍၊ အဝသေသာ-ကြွင်းသော ကျောင်းတို့ကို၊ ဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ-ကုန်၏၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော ကျောင်းတို့ကို၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ-၍၊ ဧကံ-ကျောင်း ၁ ကျောင်းကို၊ သဗ္ဗာပေတုမိ-တည်တံ့စေခြင်းငှာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-အပ်သည်သာ။

ဒုတ္ထိကော-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သော ထမင်းရှိရာ အခါ၌၊ (ဝတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစားရှာရာ အခါ၌၊) ဘိက္ခုသု-တို့သည်၊ ပဏ္ဏဿေသု-အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားကုန်လတ်သော်၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ အာဝါသာ-တို့သည်၊ နသဿန္တိ-ပျက်စီးတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧကံ (အာဝါသံ) ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒွေ (အာဝါသေ) ဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တယော အာဝါသေ ဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ-စွန့်၍၊ တတော-ထိုကျောင်းတို့မှ၊ ("ဥပ္ပန္နာနိ-ဖြစ်ကုန်သော"ဟု ယောဇနာ ထည့်သည်၊) ယာဂုဘတ္တစီဝရာဒီနိ-ယာဂု, ဆွမ်း, သက်နှံးအစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇန္တေဟိ-သုံးစွဲကုန်လျက်၊ သေသာဝါသာ-ကြွင်းသော ကျောင်းတို့ကို၊ ဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ ယေဝ-စောင့်ရှောက်ထိုက်ကုန်သည်သာ၊ ပန-ဝါဒန္တရ၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကိုး) သံယိကေ-သံယာဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပစ္စယေ-သည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ဧကော-သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ တုယ္ဟံ-သင်၏အတွက်၊ ဧကံ-၁ ခုသော၊ မဗ္ဗဘာနံ-ညောင်စောင်းတည်ရာ အရပ်ကို၊ (ညောင်စောင်းတစ်နေရာ စာကို၊) ဂဟေတွာ-၍၊ ဇဂ္ဂါဟိ-စောင့်ရှောက်ပါလော၊ (သူ၏ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းကို သုံးစွဲ၍ စောင့်ရှောက်ပါ-ဟူလို၊) ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော-၏။ [မဗ္ဗဘာနံ ဂဟေတွာတိ မဗ္ဗဘာနံ ပုဂ္ဂလိကံ ဂဟေတွာ၊-ဝိမတိ။]

ဗဟုတရံ-သာ၍များစွာ၊ (ညောင်စောင်း ၁ နေရာစာထက် အပိုအလွန်၊) သစေ ဣဒ္ဓတိ-အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တိဘာဂံ ဝါ-၃ ခုမြောက်အဖို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-၃ ဖို့ ၁ ဖို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပဓုဘာဂံ ဝါ-ထက်ဝက်သော အဖို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒတ္တာပိ-ပေးပြီး၍လည်း၊ ဇဂ္ဂါပေတဗ္ဗံ-စောင့်ရှောက်စေရာ၏။ [တိဘာဂန္တိ တတိယဘာဂံ၊ ဧဝံ ဝိသဇ္ဇနမ္ပိ ထာဝရေန ထာဝရပရိဝတ္တေန ဒ္ဒါနေဧဝ ပဝိသတိ၊ နု ဣတရထာ, သဗ္ဗသေနာသနဝိနသ္သတော၊-ဝိမတိ။] အထ-သို့မဟုတ်၊ ဧတ္ထ-ဤကျောင်းအိုကြီး၌၊ ထမ္ဘမတ္တမေဝ-တိုင်မျှသည်သာ၊ အဝသိဋ္ဌ-ကြွင်းကျန် တော့၏။ ဗဟု-များစွာ၊ ကမ္မံ-ပြုပြင်မှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ (ပြုစရာရှိ၏၊) ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ (သစေ) နု ဣဒ္ဓတိ-အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်လိုအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တုယ္ဟံ-၏၊ ပုဂ္ဂလိကမေဝ-ပုဂ္ဂလိကကိုသာ၊ ကတ္တာ-၍၊ ဇဂ္ဂ-စောင့်ရှောက်ပါလော၊ (ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော-၏၊ ဇဂ္ဂါဟိတိ ဝတ္တဗ္ဗောမှ ယူ၍ ထည့်သည်၊) ဟိ-

အကျိုးကား။ ဧဝမ္မိ-ဤသို့ပေးရပါသော်လည်း၊ သံယသ-၏၊ ဘဏ္ဍာဂဒ္ဒပနဋ္ဌာနံ-ဘဏ္ဍာဂလေးမျှားကို ထားရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဝကာနံ-သီတင်းငယ်တို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနဉ္စ-နေရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ကျောင်းရှင်ကို မှီ၍ နေဖို့ရာ အရပ်ကို လည်းကောင်း၊) လဘိသတိ-ရလတံ့၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ဇဋိပေတဗ္ဗော-စေထိုက်၏။။

ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဇဋိတော-စောင့်ရှောက်အပ်သော.ကျောင်းသည်၊ တသ္မိံ-ထိုစောင့်ရှောက်သော ရဟန်းသည်၊ ဇီဝန္တေ-အသက်ရှင်လတ်သော်၊ ပုဂ္ဂလိကော-ပုဂ္ဂလိကကျောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ မတော-ပျံတော်မူလတ်သော်၊ သံယိကောယေဝ-သံယိကဖြစ်မြဲသာ၊ (ဟောတိ၊) သော-ထိုရဟန်းသည်၊ (သံယိကကျောင်းကို စောင့် .ရှောက်မည့် ရဟန်းသည်၊) သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ-အတူနေတပည့်တို့အား၊ ဒါတုကာမော-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ကမ္မံ-အလုပ်ကို၊ ဩလောကေတွာ-၍၊ တိဘာဂံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပဓုံ ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကံ-ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဇဋိပေတဗ္ဗော-၏။ ဟိ-အကျိုးကား၊ ဧဝံ-ဤသို့ စောင့်ရှောက်စေလတ်သော်၊ (ဤသို့ ၃ ဖို့ ၁ ဖို့ကို, သို့မဟုတ် ထက်ဝက်ကို ပုဂ္ဂလိကပြု၍ စောင့်ရှောက်စေလတ်သော်၊) သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ-တို့အား၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ လဘတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဇဋနကေ-စောင့်ရှောက်မည့် ရဟန်းသည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ဧကံ အာဝါသံ ဝိသဇ္ဇေတွာတိ အာဒိနာ-ဧကံ အာဝါသံ ဝိသဇ္ဇေတွာ အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဇဋိပေတဗ္ဗော-၏။ ဣတိ-သို့၊ (ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ။)

စ-ဆက်၊ အည်-သော၊ ဣဒမ္မိ-ဤစကားကိုလည်း၊ တတ္ထေဝ-ထိုကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ၌ပင်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကိုး) ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ သံယိကံ-သံယာ့ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဘူမိံ-မြေကို ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ သောဓေတွာ-သုတ်သင်ပြီး၍၊ သံယိကံ-သော၊ သေနာသနံ-ကျောင်းကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏။ (ကိုယ်စီကိုယ်စီ သံယိကကျောင်း ဆောက်ကြသည်-ဟူလို၊) ယေန-အကြင်ရဟန်းသည်၊ သာ ဘူမိ-

---

သစေ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ။ ။သစေ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ ဒါတုကာမော ဟောတိတိ သ့စေ သော သံယသ ဘဏ္ဍာဂဒ္ဒပနဋ္ဌာနံ ဝါ အညေသံ ဘိက္ခူနံ ဝသနဋ္ဌာနံ ဝါ ဒါတုံ နက္ကစ္ဆတိ၊ အတ္တနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနညေဝ ဒါတုကာမော ဟောတိ၊ တာဒိသသ "တုယ္ဟံ ပုဂ္ဂလိကမေဝ ကတ္တာ ဇဋေ"တိ (ဤသို့ပြော၍) နိ သတ္ထု တသ္မ ဒါတဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပာယော၊ တတ္ထ ပန ကတ္တဗ္ဗဝိဓိံ ဒဿေန္တော အာဟ ကမ္မန္တိ အာဒိ၊-ဝိမတိ။

ဧဝဉ္စိ ဧတဉ္စိ။ ။ဧဝဉ္စိတိ အာဒိမှ ဝယာနုရူပံ (ကုန်ကျစရိတ်အားလျော်စွာ) တတိယဘာဂေ ဝါ ဥပဓုဘာဂေ ဝါ ဂဟိတေ တံ ဘာဂံ ဒါတုံ လဘတီတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊ ဤအလို "ဧဝဉ္စိ"ဟု ရှိရမည်၊ ဧတဉ္စိ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ ဒါတုံ လဘတီတိ ဧတံ တတိယဘာဂံ ဥပဓုဘာဂံ ဝါ ဒါတုံ လဘတိ၊-သာရတ္ထ၊ ဤအလို "ဧတဉ္စိ"ဟု ရှိရမည်။

ထိုမြေကို၊ ပဌမ-စွာ၊ ဂဟိတာ-ယူအပ်ပြီ၊ သော-ထိုပဌမယူသော ရဟန်းသည်၊ သာမီ-အရှင်တည်း၊ ဥဘောပိ-၂ ပါးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ပုဂ္ဂလိက-ပုဂ္ဂလိကကို၊ ကရောန္တိ-ကုန်အံ့၊ သောယေဝ-ထိုမြေကို ပဌမယူသော ရဟန်းသည်ပင်၊ သာမီ-တည်း၊ သော-ထိုမြေကို ပဌမယူသော ရဟန်းသည်၊ သံယိက-ကကို၊ ကရောတိ-ပြု၏။ ဣတရော-သည်၊ ပုဂ္ဂလိက-ကကို၊ ကရောတိ-၏၊ အညံ-သော၊ ဗဟု-များစွာသော၊ သေနာသနဋ္ဌာန-ကျောင်းနေရာသည်၊ စေ အတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) ပုဂ္ဂလိက-ကကို၊ ကရောန္တောပိ-ပြုသော ရဟန်းကိုလည်း၊ နဝါရေတဗ္ဗော-မတားမြစ်ထိုက်၊ ပန-ဆက်၊ အညသ္မိံ-အခြားသော၊ တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ရှိအပ်သော၊ ပတိရူပေ-လျောက်ပတ်သော၊ ဌာနေ-အရပ်သည်း အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ (ကျောင်းဆောက်ဖို့ရန် အရပ်မရှိလတ်သော်၊) တံ-ထိုရဟန်းကို၊ (ပုဂ္ဂလိကကျောင်းဆောက်သော ရဟန်းကို၊) ပဋိဗာဟိတ္တာ-တားမြစ်၍၊ သံယိက-သံယိကကျောင်းကို၊ ကရောန္တေနေဝ-ပြုသော ရဟန်းသည်သာ၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။

ပန-ဆက်၊ တဿ-ထိုပုဂ္ဂလိကကျောင်းဆောက်သော ရဟန်းအား၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းနေရာ၌၊ ယံ ဝယကမ္မံ-အကြင်ကုန်ကျမှုကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုကုန်ကျမှုကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏။ (သံယိကကျောင်းဆောက်သော ရဟန်းက အစားပေးရာ၏။) ပန-ဆက်၊ ကတာဝါသေ ဝါ-ပြုအပ်သော ကျောင်း၏ အနီးဌာသော်လည်းကောင်း၊ အာဝါသကရဏဋ္ဌာနေ ဝါ-ကျောင်းကို ပြုရာအရပ်ဌာသော်လည်းကောင်း၊ ဆာယူပဂဖလူပဂရုက္ခာ-အရိပ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်, အသီးသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အပလောကေတ္တာ-သံယာကို ပန်ပြောပြီး၍၊ ဟာရေတဗ္ဗာ-ပယ်ရှားထိုက်ကုန်၏။ (ဆာယူပဂဖလူပဂရုက္ခာ-တို့သည်၊) ပုဂ္ဂလိကာ-ကတို့သည်၊ စေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သာမိကာ-သခ်ပင်ရှင်တို့ကို၊ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ-ပန်ပြောထိုက်ကုန်၏။ (ပန်ပြော၍ ဖယ်ရှားထိုက်ကုန်၏။) နော စေ ဒေန္တိ - အကယ်၍ အခွင့် မပေးကုန်အံ့၊ (ဖယ်ရှားခွင့်

ယေန ၊ပေ၊ သော သာမီ။ ။တေသု ဒ္ဝိသု ဘိက္ခူသု ယေန သော သာမိတိ တဿာ ဘူမိယာ ဝိဟာရကရဏော သောဝ သာမီ၊ တံ ပဋိဗာဟိတ္တာ ကတရေန နု ကာတဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပာယော၊ သော ဟိ ပဌမံ ဂဟိတော၊-ဝိမတိ။

ဝယကမ္မံ ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ။ ။သံယိကမြေဝယ် ပုဂ္ဂလိကကျောင်းဆောက်မည့် ရဟန်းသည် မြေကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းရခြင်း စသည်ကြောင့်လည်းကောင်း, သစ်သားတို့ကို ယူရခြင်း စသည်ကြောင့်လည်းကောင်း, မဆောက်ဖြစ်၍ ပြန်သယ်ရခြင်း စသည်ကြောင့်လည်းကောင်း ထိုကုန်ကျစရိတ်ကို "ဝယကမ္မ"ဟု ခေါ်၏။ ထိုနေရာ၌ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းဆောက်သော ထိုရဟန်းအား သံယိကကျောင်းဆောက်လိုသော ရဟန်းက အစားပေးလိုက်ပါ-ဟူလို။ [ယော ဇနာ၌ကား ဝယကမ္မန္တိ တသ္မိံ ဝိဟာရေ ကတဿ ကမ္မဿ မူလံ၊ ဝိဟာရဿ မူလံ ဒါတဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟု ဖွင့်လေ၏။]

မပေးကုန်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊) ယာဝတတိယံ-အောင်၊ အာပုစ္ဆိတွာ-၍၊ ရက္ခအဋ္ဌနက မူလ်-သိမ်ပင်၏ ထိုက်တုန်သော အဖိုးကို၊ ဒသာမ-ပေးကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဟာရေတဗ္ဗာ-ဖယ်ရှားထိုက်ကုန်၏။

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ သံယိကဝလ္လိမတ္တမ္ပိ-သံယိကနွယ်မျှကိုလည်း၊ အဂ္ဂဟေတွာ-မယူမူ၍၊ အာဟရိမေန-ဆောင်ယူခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝါ-ဆောင်ယူအပ်သော၊ ဥပကရဏေန-မိမိ၏ အဆောက်အဦးဖြင့်၊ သံယိကာယ-သော၊ ဘူမိယာ-၌၊ ပုဂ္ဂလိကဝိဟာရံ-ကို၊ ကာရေတိ-ပြုစေ၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဥပမုံ-ထက်ဝက်သော ကျောင်းသည်၊ သံယိကံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဥပမုံ-သည်၊ ပုဂ္ဂလိကံ-သည်၊ ဟောတိ၊ ပါသာဒေါ-သည်၊ စေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဟေဋ္ဌာ ပါသာဒေါ-ပြာသာဒ်၏ အောက်ထပ်သည်၊ သံယိကော (ဟောတိ၊) ဥပရိ-ပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ်သည်၊ ပုဂ္ဂလိကော (ဟောတိ၊) သော-ထိုရဟန်းသည်၊ (အချို့စာ၌ "ယော"ဟု ရှိ၏၊ "သစေ"ဟု ပရိကပ္ပဇောတက ပါသောကြောင့် "သော" ပါင့်ကသာ ကောင်းသည်၊ ယောဟူသော အနိယမနှင့် ပရိကပ္ပသည် သဘောတူ၏။) ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ-ကို၊ သစေ ဂ္ဂဏှတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တဿ-ထိုရဟန်း၏ ဥစ္စာသည်၊ ဟောတိ၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ ဟေဋ္ဌာစ-ပြာသာဒ်၏ အောက်ထပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပရိစ-ပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ်ကိုလည်းကောင်း၊ (သစေ) ဂ္ဂဏှတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဥဘယတ္ထ-၂ မျိုးသော အောက်ထပ် အထက်ထပ်၌၊ ဥပမုံ-ထက်ဝက်ကို၊ လဘတိ-၏။ [သံယိကဝလ္လိမတ္တမ္ပိ အဂ္ဂဟေတွာ, အာဟရိမေန ဥပကရဏေန သံယိကာယ ဘူမိယာကို လိုက်စေ။] ဒွေ-ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ-တို့ကို၊ ကာရေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကံ-တစ်ကျောင်းသည်၊ သံယိကံ-သည်၊ ဟောတိ၊ ဧကံ-သည်၊ ပုဂ္ဂလိကံ-သည်၊ ဟောတိ။

[သံယိကပစ္စည်း ပါဝင်သော ကျောင်းဆောက်နည်းကို ပြလို၍ သစေ ဝိဟာရေ စသည် မိန့်။] ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဥဒ္ဒိတေန-ပေါက်သော၊ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေန-သစ်သား အဆောက်အဦးဖြင့်၊ သစေ ကာရေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တတိယဘာဂံ-၃ ခုမြောက် ၁ ဖို့ကို၊ (၃ ဖို့ ၁ ဖို့ကို၊) လဘတိ-၏၊ အကတဋ္ဌာနေ-စယ ပမုခတို့ကို မပြုအပ်ဖူးရာ အရပ်၌၊ စယံ ဝါ-အကျည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပမုခံ ဝါ-အဦးစမုခ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သစေ ကရောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဗဟိကုဋ္ဌေ-နံရံ၏ ပြင်ဘက်၌၊ ဥပမုံ-သည်၊ သံယသ - သံယာ၏ ဥစ္စာသည်၊ (ဟောတိ၊) ဥပမုံ-သည်၊

အကတဋ္ဌာနေ ၊ပေ၊ ဗဟိကုဋ္ဌေ။ ။အကတဋ္ဌာနေတိ သေနာသနတော ဗဟိ စယာဒီနံ အကတဋ္ဌာနေ၊-သာရတ္ထ၊ စယ စသည်တို့ကို သံယိကကျောင်းနံရံ၏ ပြင်ဘက်၌ ပြုရသောကြောင့်လည်းကောင်း, သံယိကမြေပေါ်ဝယ် ပြုရသောကြောင့်လည်းကောင်း "ဗဟိကုဋ္ဌေ ဥပမုံ သံယသ၊ ဥပမုံ တဿ"ဟု ဆိုသည်။

တသ-ထိုရဟန်း၏ ဥစ္စာသည်၊ (ဟောတိ၊) အထ-သို့မဟုတ်၊ မဟန္တံ-ကျယ်ဝန်းသော၊ ဝိသမံ-မညီညွတ်သော အရပ်ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ (ပြည့်အောင် ဖို့၍၊) အပဒေ-ခြေရာ မရှိသော အရပ်၌၊ ပဒံ-ခြေရာကို၊ ဒဿေတွာ-ပြ၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌၊ သံဃော-သည်၊ အနိဿရော-အစိုးမရ၊ ("ဣတိ-သို့၊ ဣဒမ္မိ-ဤစကားကိုလည်း၊ တတ္ထေဝ-ထိုကုရုန်ဒီ၌ပင်၊ ဝုတ္တံ"ဟု ပြန်လှည့်ပါ။)

ဧကံ ဝရသေယျန္တိ ဧတ္ထ-၌၊ နဝကမ္မဒါနဋ္ဌာနေ ဝါ-နဝကမ္မသမ္ဘုတိကို ပေးရာ အရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဝါစဉ်အားဖြင့်၊ ပတ္တဋ္ဌာနေ ဝါ-ရောက်အပ်သော အရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ယံ-အကြင်အိပ်ရာနေရာကို၊ ဣဒ္ဓတိ-အလိုရှိ၏၊ ဧကံ-တစ်မျိုးသော၊ တံ ဝရသေယျံ-ထိုကောင်းမြတ်သော အိပ်ရာနေရာကို၊ (ဂဟေတုံ-ဌာ၊) အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။

ပရိယေသိတေ ပဏ္ဍိတေ, တသ္မေ ဝေတန္တိ-ကား၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ အာဂန္တွာ-လာ၍၊ ဝသန္တသ-နေလတ်သော်၊ အန္တောဝသံ-ဝါ၏ အတွင်း၌၊ တံ-ထိုကျောင်းသည်၊ တသ္မေဝ-ထိုနဝကမ္မသမ္ဘုတိရသော ရဟန်း၏သာ၊ (ဟောတိ၊) ပန-ဗျတိရိတ်၊ အနာဂစ္ဆန္တသ-ပြန်မလာလတ်သော်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယော-သဒ္ဓိဝိဟာရိက အစရှိသူတို့သည်၊ ဣဟေတုံ-ဌာ၊ နဝ လဘန္တိ-မရကုန်။

အထ မဟန္တံ ၊ပေ၊ သံဃော။ ။သံယိကမြေကြီးက ချိုင့်ကြီး ချောက်ကြီးဖြစ်နေ၍ ပြည့်အောင် ဖို့ရသည်ကို "ဝိသမံ ပူရေတွာ"ဟု ဆိုသည်၊ ချိုင့်ကြီး ချောက်ကြီးဖြစ်သဖြင့် သွား၍ မဖြစ်သည့်အတွက် ခြေရာ မရှိနိုင်သောကြောင့် ထိုဝိသမအရပ်ကိုပင် "အပဒေ"ဟု ဆိုသည်၊ ဖို့လိုက်သောအခါ သွား၍ ဖြစ်သည့်အတွက် ခြေရာထင်နိုင်သောကြောင့် "ပဒံ ဒဿေတွာ"ဟု ဆိုသည်၊ သံယိကချိုင့်ကြီး ချောက်ကြီးကို ဖို့၍ ခြေခုဖြစ်အောင် ပြုပြီးမှ ပုဂ္ဂလိကကျောင်း ဆောက်လျှင် ထိုကျောင်းမျိုး၌ သံဃာ မပိုင်, ထိုပုဂ္ဂိုလ်သာ ပိုင်သည်-ဟူလို။

***

အညတြပရိဝေဏပရိကေ္ခပါဒိကထာ

၃၂၄။ နာဘိဟရန္တိတိ-ကား၊ အညတြ-အခြားကျောင်းသို့၊ ဟရိတွာ-ဆောင်၍၊ နဝ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ-မသုံးစွဲကြကုန်၊ ဂုတ္တဋ္ဌာယာတိ-ကား၊ တတ္ထ-ထိုပြိုကျနေသော ကျောင်းကြီး၌၊ ယံ မဗ္ဘပိဌာဒိ-အကြင်ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်အစရှိသော အသုံးအဆောင်သည်၊ (အတ္ထိ) တဿ-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်အစရှိသော အသုံးအဆောင်၏၊ ဂုတ္တတ္ထာယ-စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ ဝါ-လုံခြုံခြင်း အကျိုးငှာ၊ တံ-ထိုညောင်စောင်း, အင်းပျဉ် အစရှိသော အသုံးအဆောင်ကို၊ အညတြ-အခြားကျောင်းသို့၊ ဟရိတုံ -ဆောင်ယူခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ

အတ္ထော-နက်၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ အခြားကျောင်းသို့ ဆောင်ယူဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) တံ-ထို ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော အသုံးအဆောင်ကို၊ အညတြ-အခြားကျောင်းသို့၊ ဟရိတွာ-၍၊ သံယိကပရိဘောဂေန-သံယိကပစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တသ-သုံးစွဲသော ရဟန်း၏၊ နဋ္ဌ-ပျောက်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော အသုံးအဆောင်သည်၊ သုနဋ္ဌ-ကောင်းစွာ ပျောက်သည်၊ (ဟောတိ၊) ဇိဏ္ဏ-ဆွေးမြေ့သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်အစရှိသော အသုံးအဆောင်သည်၊ သုဇိဏ္ဏ-ကောင်းစွာ ဆွေးမြေ့သည်၊ (ဟောတိ၊) [“ဘဏ္ဍာစား မထိုက်ပါ”ဟူလို၊] အရောဝ်-ဆွေးမြေ့ပျက်စီးခြင်း မရှိသည်၊ သစေ (ဟောတိ, ဧဝံသတိ၊) တသ္မိံ ဝိဟာရေ-ထိုပြိုကျသော ကျောင်းကို၊ ပဋိသင်္ခတေ-တစ်ဖန် ပြင်ဆင်အပ်ပြီးသော်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ပါကတိကံ-ပင်ကိုယ်သဘောရှိသည်ကို/ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ (ထိုကျောင်းသို့ ပြန်၍ပို့ပါ-ဟူလို၊) ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတော-သုံးစွဲသော ရဟန်း၏၊ နဋ္ဌ ဝါ-ပျက်စီးသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော အသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဇိဏ္ဏံ ဝါ-ဆွေးမြေ့သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော အသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဂိဝါ-ဘဏ္ဍာစားသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မိံ-ထိုပျက်စီးနေသော ကျောင်းကို၊ ပဋိသင်္ခတေ-သော်၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ-အစားပေးထိုက်သည်သာ။ [“ပျက်စီးသော ကျောင်းမှ-ညောင်စောင်း စသည်ကို မိမိနေရာသို့ ဆောင်ယူလျက် ပုဂ္ဂလိကအဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲ၍ ပျက်စီးလျှင် ဘဏ္ဍာစားထိုက်သည်၊ ထိုကျောင်းကို ပြင်၍ပြီးသောအခါ အစားပေးပါ”ဟူလို။]

တတော-ထိုပြိုကျသော ကျောင်းမှ၊ ဂေါပါနသီအာဒီနိ-အခြင်ရနယ် အစရှိသော အဆောက်အဦးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ အညသ္မိံ-အခြားသော၊ သံယိကာဝါသေ-သံယိကကျောင်း၌၊ သစေ ယောဇေန္တိ-အကဲယ်၍ ယှဉ်စေကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သုယောဇိတာနိ-ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ၊) (ဘဏ္ဍာစားပေးဖွယ် မလိုပါ-ဟူလို၊) ပန-ကား၊ ပုဂ္ဂလိကာဝါသေ-၌၊ ယောဇေန္တေဟိ-ယှဉ်စေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ မူလံ ဝါ-အဖိုးကိုမူလည်း၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏၊ ပဋိပါကတိကံ ဝါ-တစ်ဖန် ပင်ကိုယ်သဘော ရှိသည်ကိုမူလည်း၊ ကာတဗ္ဗံ - ပြုထိုက်၏၊ ဆဋ္ဌိတ

သစေ ၊ပေ၊ ကာတဗ္ဗံ။ ။ဤဝါကျကို ထောက်၍ သံယိကကျောင်းပျက်မှ သုံးစွဲထိုက်သော သံယိကပစ္စည်းများကို အခြားသံယိကကျောင်း၌ သုံးစွဲနိုင်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း, ပုဂ္ဂလိကကျောင်း၌ ပြောင်း၍ သုံးစွဲလိုလျှင် အပ်သောနည်းဖြင့် တန်ဖိုးပေးရမည်, ကျောင်းပျက်ကြီးကို ပြန်ဆင်ပြီးသောအခါ ပုဂ္ဂလိကကျောင်း၌ သုံးစွဲအပ်သော ပစ္စည်းကို အလားတူပြန်၍ ပေးရမည်ကိုလည်းကောင်း သိရသည်။

ဝိဟာရတော-စွန့်ပစ်အပ်သော ကျောင်းမှ၊ မဠုပီဌာဒိနိ-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော အသုံးအဆောင်တို့ကို၊ ထေယျစိတ္တေန-ခိုးသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းစိတ်ဖြင့်၊ ဂဏှန္တော-ယူသော ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဓါရေယေဝ-ကြွေမြောက်ရာအခါ၌ပင်၊ ဘဏ္ဍဂ္ဃေန-ဘဏ္ဍာ၏ တန်ဖိုးဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေထိုက်၏။ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏။ (တစ်ပဲအောက် တန်လျှင် ဒုက္ကဋ်၊ တစ်ပဲအထက် တစ်မတ်အောက် တန်လျှင် ထုလ္လစ္စဉ်း၊ တစ်မတ်အထက်တန်လျှင် ပါရာဇိကဟု ဆုံးဖြတ်ပါ-ဟူလို။)

ပုန-ဖန်၊ အာဝါသိကကာလေ-အာဝါသိကရဟန်းတို့ ရှိရာအခါ၌၊ (ဆဋ္ဌိတ ဝိဟာရကို ပြန်၍ နေရာအခါ၌၊) ဒဿာမိ-ပြန်ပေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဂဟေတွာ-၍၊ သံဃိကပရိဘောဂေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တသ-၏၊ နဋ္ဌ-သည်၊ သုနဋ္ဌ-သည်၊ (ဟောတိ၊) ဇိဏ္ဏံ-သည်၊ သုဇိဏ္ဏံ-သည်၊ (ဟောတိ၊) အရောဂံ-မပျက်မစီး သည်၊ စေ (ဟောတိ, ဧဝံ အဝတိ၊) ပါဂတိကံ-ပင်ကိုယ်သဘောရှိသည်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တသ-၏၊ နဋ္ဌ-သည်၊ ဂိဝါ-သည်၊ ဟောတိ၊ အချို့စာအုပ်၌ "နဋ္ဌ ဝါ ဇိဏ္ဏံ ဝါ ဂိဝါ ဟောတိ"ဟု ရှိ၏။) တတော-ထိုစွန့်ပစ်အပ်သော ကျောင်းမှ၊ ဒွါရဝါတပါနာဒိနိ-တံခါး, လေသောက်ပြူတင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သံဃိကာဝါသေ ဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကာဝါသေ ဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ယောဇိတာနိ-ယှဉ်စေအပ်ကုန်သည်၊ ဝါ-တပ်အပ်ကုန် သည်၊ (သမာနာနိ၊) ပဋိဒါတဗ္ဗာနိယေဝ-ပြန်၍ ပေးထိုက်ကုန်သည်သာ။ (အာဝါ သိကတို့ နေသောအခါ ပြန်၍ ပေးပါ"ဟူလို။)

ဖာတိကမ္မဋ္ဌာယာတိ-ကား၊ ဝမိုကမ္မဋ္ဌာယ-တိုးပွားအောင် ပြုအပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ၊ (ပရိဝတ္တေတုံ-ခြင်းငှာ၊) (အနုဇာနာမိ၌ စပ်၊) စ-ဆက်၊ ဇေ-ဤဖာတိကမ္မဋ္ဌာယဟူသော ပါဠိ၌၊ ဖာတိကမ္မံ-

---

ဖာတိကမ္မဋ္ဌာယ။ ။ဖာတိသည် ဝမိုး၏ ပရိယာယ်တည်း၊ ဝမိုယာ-တိုးပွားခြင်းငှာ၊ ကမ္မံ-ပြုအပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသည်တည်း၊ ဝမိုကမ္မံ-စသည်၊ ပါဠိတော်၌ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော ကမ္မလာ တစ်ထည်ရသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဖာတိကမ္မကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ ကမ္မလာတစ်ထည်သည် ၁ ပါးတည်းသာ သုံးစွဲနိုင်၏။ ထိုကမ္မလာနှင့် တန်ဖိုးချင်း ညီမျှသော ပစ္စည်းကို လဲလှယ်လျှင် ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်စသော များသော သေနာသနအသုံးအဆောင်ကို ရနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် မဠုပီဌ စသည်ကို "ဝမိုကမ္မ-တိုးပွားအောင် ပြုတတ်သော ပစ္စည်း"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့လဲလှယ်ရာ၌ သံဃာဘက်က မရှိုးနိုင်အောင် အညီ အမျှ တန်ဖိုးရှိသော သို့မဟုတ် ပို၍ တန်ဖိုးရှိသော မဠုပီဌ စသည်ကိုသာ လဲလှယ်ရမည်-ဟူလို။ [ဝမိုကမ္မဋ္ဌာယာတိ ယထာ တံ မူလဋ္ဌတော (ထိုမူလတန်ဖိုးမှ၊) နှ ပရိဟာယတိ၊ ဧဝံ ကတ္တပ္ပဿ ဧဝံ နိပ္ဖာဒေတပ္ပဿ မဠုပီဌာဒိနော အတ္ထာယ-ဝိမတိ။]

တိုးပွားအောင် ပြုအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ သမက် ဝါ-အညီအမျှကိုသော်လည်း ကောင်း၊ အတိရေက် ဝါ-အပိုအလွန်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂနက်-ထိုက်တန်သော၊ မဠ္ဠပိဌာဒိသေနာသနမေဝ-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော အိပ်ရာနေရာသည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏။

စက္ကလိကန္တိ-ကား၊ ကမ္မလာဒီဟိ-ကမ္မလာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ (သက္ကလပ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊) ဝေဠေတွာ-ရစ်ပတ်၍၊ ကတစက္ကလိကံ-ပြုအပ်သော စက်ဝန်းသဏ္ဌာန်ရှိသော အသုံးအဆောင်သည်၊ (ဥပဓန်-ဖြစ်သည်၊ ဝါ-ရသည်၊ ဟောတိ၌ စပ်၊) အလ္လေဟိ ပါဒေဟိတိ-ကား၊ ယေဟိ-အကြင်ခြေတို့ဖြင့်၊ အက္ကန္တဋ္ဌာနေ-နင်းအပ်သော အရပ်၌၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ (ရေ၏ အရာသည်၊) ပညာယတိ-ထင်ရှား၏၊ ဧဝရူပေဟိ-ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ (ရေ၏ အရာထင်နိုင်လောက်အောင် စိုနေကုန်သော၊) (ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊) ပရိဘဏ္ဍကတဘူမိဝါ-ပြုအပ်သော နွားချေးစသည်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံမှုပရိဘဏ်ရှိသော မြေကိုသော်လည်းကောင်း၊ သေနာသနံ ဝါ-အိပ်ရာနေရာကိုသော်လည်းကောင်း၊ နဿ အက္ကမိတဋ္ဌ-မနင်းထိုက်၊ [ပရိဘဏ္ဍကတ ဘူမိ ဝါတိ ကာဠဝဏ္ဏာဒိကတသံဏ္ဌာဘူမိ ဝါ သေနာသနံ ဝါတိ မဠ္ဠပိဌာဒိ ဝါ-ဝိမတိ၊ ပရိဘဏ္ဍကတဘူမိနာမ သဏ္ဌာမတ္တိကာဟိ ကတာ ကာဠဝဏ္ဏာဒိဘူမိ-သာရတ္ထ၊] ပန-ဆက်၊ ဥဒကသိနေဟမတ္တမေဝ-ရေ၏ အစေးရာမျှသည်သာ၊ သစေ ပညာယတိ-အကယ်၍ ထင်ရှား၏၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ သစေ နဿ ပညာယတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) (အက္ကမိတုံ-ဌာ၊) ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ ပါဒပုဉ္ဇနီ-ခြေသုတ်ကို၊ အလ္လပါဒေဟိပိ-စိုသော ခြေတို့ဖြင့်လည်း၊ အက္ကမိတုံ-နင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-အပ်သည်သာ၊ သဉ္ဇပါဟနေန-ဖိနပ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ (ဖိနပ်စီးထားသော ရဟန်းသည်၊) ဓောတပါဒေဟိ-ဆေးအပ်ပြီးသော ခြေတို့ဖြင့်၊ အက္ကမိတဗ္ဗဋ္ဌာနေယေဝ-နင်းထိုက်သော နေရာ၌သာ၊ (အက္ကမိတုံ) နဿ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ (ခြေဆေးပြီးမှ နင်းထိုက်သော, ပရိဘဏ္ဍကတဘူမိ, သေနာသနအရပ်ဝယ် ဖိနပ်စီးလျက် မနင်းရ-ဟူလို။)

စောဠကေန ပလိဝေဠေတွန္တိ-ကား၊ သုဓာဘူမိယံ ဝါ-အက်ီတေရှိရာ မြေ၌သော်လည်းကောင်း၊ (အက်ီတေသုတ်ထားသော မြေ၌သော်လည်းကောင်း၊) ကတ ပရိဘဏ္ဍဘူမိယံ ဝါ-ပြုအပ်သော နွားချေးစသည်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံမှုပရိဘဏ်ရှိသော

စက္ကလိကံ။ ။စက္ကလိကန္တိ ကမ္မလာဒီဟိ ဝေဠေတွာ စက္ကသဏ္ဌာနေန ပါဒပုဉ္ဇနယောဂ္ဂံ (ခြေသုတ်ခြင်းငှာ လျောက်ပတ်အောင်) ကတံ-ဋီကာ၊ စက္ကေန-စက်ဝန်းသဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော အသုံးအဆောင်တည်း၊ စက္ကလိကံ၊ ကတအနက်၌ ဏ္ဍကပစ္စည်း၊ လ အာဂုံ၊ တစ်နည်း - လိကပစ္စည်းဟု ကြံပါ။ ယောဇနာ၌ကား "စက္ကလိကန္တိ စက္ကာကာရေန လာတိ ပဝတ္တတိ, စက္ကာကာရံ ဝါ လာတိ ဂဏှာတီတိ စက္ကလံ၊ တဒေव စက္ကလိကံ"ဟု လာဓာတ် ကြံ၍ ဖွင့်လေသည်။

မြေ၌သော်လည်းကောင်း၊ တဋ္ဌိကာဝါ-သပေါ့ဖျာသည်သော်လည်းကောင်း၊ (ရှေးနိသယ၌ "ကဲလား"ဟု ပေး၏။) ကဋ္ဌသာရကော ဝါ-သင်ဖြူးဖျာသည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ နတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) စောဠကေန-ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်၊ ပါဒါ-ခြေတို့ကို၊ ဝေဒ္ဒေတဗ္ဗာ-ရစ်ပတ်ထိုက်ကုန်၏။ (ညောင်စောင်းစသည်တို့၏ ခြေတို့ကို ရစ်ပတ်ထိုက်ကုန်၏-ဟူလို၊) တသ္မိံ-ထိုပုဆိုးကြမ်းသည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ပဏ္ဏာမ္မိ-သစ်ရွက်ကိုလည်း၊ အတ္ထရိတုံ-ခင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ပန-ဆက်၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုကို၊ အနတ္ထရိတ္မာ-မခင်းမူ၍၊ ထပေန္တသ-ထားသော ရဟန်း၏။ ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (ဟောတိ၊) [ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့၏ ခြေကို မရစ်ပတ်ဘဲ တစ်စုံတစ်ခုသော်လည်း မခင်းဘဲ ပြခဲ့သောမြေပေါ်၌ မထားရ၊ ထားလျှင် ဒုက္ကဋ်-ဟူလို၊] ပန-ဆက်၊ တတ္ထ-ထိုမေပေါ်၌၊ (သုဓာဘူမိ, ကတပရိဘဏ္ဍဘူမိ၌၊) နေဝါသိကာ-အမြဲနေခြင်းရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ အနတ္ထတာယပိ-ခင်းအပ်သော အခင်းမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘူမိယာ-၌၊ ယဒိ ထပေန္တိ-အကယ်၍ ထားကုန်အံ့၊ အဓောတပါဒေဟိပိ-မဆေးအပ်သော ခြေတို့ဖြင့်လည်း၊ ယဒိ ဝဋ္ဋေန္တိ-အကယ်၍ သုံးစွဲကုန်အံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) တထေဝ-ထိုနေဝါသိကတို့ အတူသာလျှင်၊ ဝဋ္ဋေတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပါဒါ ဝေဒ္ဒေတဗ္ဗာ။ ။ဤပါဠိတော် အဋ္ဌကထာအရ ဝိနည်းဓိရိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သုဓာဘူမိ ပရိဘဏ္ဍဘူမိတို့၌ ထိုင်ခုံ ခုတင်တို့၏ ခြေထောက်ကို အဝတ်ဖြင့် ပတ်ပြီးမှ အသုံးပြုလေ့ရှိကြ၏။ "ကတပရိဘဏ္ဍဘူမိ"၌ ဆေးသုတ်ထားသော ကြမ်းအခြောများလည်း ပါဝင်စရာရှိ၏။ ဆေး မသုတ်လျှင်, ဆေးပျက်နေလျှင်ကား ပါဝင်မည် မဟုတ်ပါ။

ယဒိ ပန ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။တတ္ထကို "တေသု ဘိက္ခူသု"ဟု ယောဇနာ၌လည်းကောင်း, "တတ္ထ အာဝါသေ-ထိုကျောင်း၌"ဟု ရှေးနိသယ၌လည်းကောင်း စွဲသည်ကို စဉ်းစားပါ၊ ဆိုလိုရင်းကား = နေဝါသိကရဟန်းတို့သည် သုဓာဘူမိ ကတပရိဘဏ္ဍဘူမိတို့၌ အခင်းမပါဘဲ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်စသည်ကို ထားလျှင်လည်းကောင်း, အဓောတပါဒတို့ဖြင့် သုံးစွဲလျှင်လည်းကောင်း ထိုရဟန်းတို့မှာ တမင်ကြွားလွန်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ရိုးရာသုံးစွဲရိုးအတိုင်း သုံးစွဲခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် အာပတ် မသင့်၊ ထို့ကြောင့် အာဝန္တကရဟန်းများလည်း ထိုနည်းအတိုင်း သုံးစွဲခြင်းငှာ အပ်ပါ၏-ဟူလို။

ဋ္ဌိကာ။ ။တထေဝ ဝဋ္ဋေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ အညေဟိ အာဝါသိကဘိက္ခူဟိ ပရိဘုတ္တနိဟာရေန ပရိဘုဋ္ဌိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ နေဝါသိကာ ပကတိယာ အနတ္ထတာယ ဘူမိယာ ထပေန္တိ စေ၊ တေသမ္ပိ အနာပတ္တိယေဝါတိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ၊-သာရတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ယခုအခါ အက်ီတော သုတ်လိမ်းထားအပ်သော သမံတလင်းပေါ်၌လည်းကောင်း, ဆေးရောင်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပရိကမ်ပြု၍ ဘိလပ်မြေ သုတ်လိမ်းထားသော သမံတလင်းပေါ်၌လည်းကောင်း ခြေအေးသဖြင့် ရောဂါရမည်စိုးသောကြောင့် ဖိနပ်ဖြင့် သွားကြ၏။ ထိုသို့ဖိနပ်ဖြင့် သွားခြင်းကြောင့် သမံတလင်းလည်း မပျက်, ဆေးရောင်လည်း မပျက်နိုင်လျှင် နေဝါသိကတို့မှာ အပြစ်ရှိမည် မထင်ပါ။ နေဝါသိကတို့ကို အတုလိုက်၍ ပြုရသော အာဂန္တုကတို့မှာကား ပြောဖွယ် မလို။

နေ ဘိက္ခဝေ ပရိကမ္မကတာ ဘိတ္ထိတိ-ကား၊ သေတဘိတ္ထိ ဝါ-အဖြူရောင် သုတ်အပ်သော နံရံသည်မူလည်း၊ (ဟောတု-စေ) စိတ္တကမ္မကတာ ဝါ-ပြုအပ်သော ပန်းချီဆေးရေးမှု စသော ဆန်းကြယ်မှုရှိသော နံရံသည်မူလည်း (ဟောတု၊ "ပရိကမ္မကတမည်သည်သာ"-ဟူလို၊) [သေတဘိတ္ထိ ဝါ၌ အဝုတ္ထဝိကပွနေ ဝါသဒ္ဒါဖြင့် နီလ ပီတစသော အခြားအရောင် သုတ်အပ်သော နံရံများကို ယူ။] စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-ဒ္ဒါရစသည်မဖက် သက်သက်၊ ဘိတ္ထိမေဝ-နံရံကိုသာ၊ (အပသယိတုံ-မှီခြင်းငှာ၊ ဝါ-မှီခွင့်ကို၊ နေ လဘတိ-မရအပ်သည်ကား၊) နေ-မဟုတ်သေး၊ ဒ္ဒါရမ္ပိ-တံခါးကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတပါနမ္ပိ - လေသောက်ပြူတင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပသေနဖလကမ္ပိ-ဓာတဲမှီယျဉ်ချပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဏတ္ထမ္ဘမ္ပိ-ကျောက်တိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ရုက္ခတ္ထမ္ဘမ္ပိ-သစ်သားတိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ စီဝရေန ဝါ-သင်္ကန်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကေနစိဝါ-တစ်စုံတစ်ခုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-မဖုံးအုပ်မူ၍၊ အပသယိတုံ-မှီခြင်းငှာ၊ ဝါ-ကို၊ နေ လဘတိယေဝ-မရအပ်သည်သာ။

ဓောတပါဒကာတိ-ကား၊ ဓောတပါဒကာ-ဆေးအပ်ပြီးသော ခြေရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ ဓောတေဟိ-ဆေးအပ်ပြီးကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အက္ကမိတဗ္ဗဌာနေ-နင်းထိုက်သော အရပ်၌၊ နိပဇ္ဇိတုံ-လျောင်းခြင်းငှာ၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ-တုက္ကုစ္စကို ပြုကြကုန်၏။ ဓောတပါဒကေတိ-ဟူ၍လည်း၊ ပါဠေ-ပါဠိတော်ပါ၌သည်၊ (အတ္ထိ-ရှိသေး၏။) ဧတေ-ဤဓောတပါဒကေဟူသော အမည်သည်၊ ဓောတေဟိ-ဆေးအပ်ပြီးကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အက္ကမိတဗ္ဗဌာနသ-နင်းထိုက်သော အရပ်၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း။ [အတိက္ကမိတဗ္ဗဌာနသေတံ အဓိဝစနံတိ ဣမိနာ ဓောတပါဒကေတိ ပါဠသ ဓောတော ပါဒေါ တိဋ္ဌတိ ဧတ္ထ ဌာနေတိ ဓောတပါဒကံ၊ တသ္မိံ ဓောတပါဒကေတိ အတ္ထံ ဒသေတိ၊-ယောဇနာ။]

ဒ္ဒါရမ္ပိ ၊ပေ၊ နေ လဘတိယေဝ။ ။ဒ္ဒါရမ္ပိတိ အာဒိနာ သာမညတော ဝုတ္တတ္တာ ဒ္ဒါရ ဝါတပါနာဒယော အပရိကမ္မကတာပိ နေ အပသယိတဗ္ဗာ၊ အဇာနိတ္တာ အပသယန္တသာပိ ဣဓ လောမဝဏ္ဏနာယ အာပတ္တိ-ဝိမတိ၊ ဤသို့ဝိမတိဆိုသော်လည်း ဘိတ္ထိမေဝ၌ "ဘိတ္ထိ"အရ ပရိကမ္မကတာပုဒ်ကို လိုက်စေ၍ ပရိကမ္မကတဘိတ္ထိကိုသာ ယူရသကဲ့သို့ ဒ္ဒါရစသည်များလည်း ပရိကမ္မကတသာ ဖြစ်သင့်သည်ဟု ထင်သည်၊ မှန်၏- ပါသာဏထမ္ဘ ရုက္ခထမ္ဘတို့သည် ပရိကမ္မကတ မဟုတ်လျှင် အဝတ်ဖြင့် မဖုံးအုပ်ဘဲလည်း မှီကောင်းစရာရှိပါ၏၊ ဤအားလုံးကိုလည်း သံယိကအတွက်ဆိုသည်၊ ပုဂ္ဂလိကအတွက်ကား အလိုရှိသလို သုံးစွဲနိုင်စရာရှိ၏။

ဓောတပါဒကာ ဟုတ္တာ။ ။နောက်၌ ပရိဘဏ္ဍကတဲ့ ဘူမိ စသည်ကို ကြည့်၍ ပရိဘဏ္ဍကတဘူမိ, ဘူမတ္ထရဏသေနာသန, သံယိကမဠာပိဋ္ဌ စသည်ကို "ဓောတေဟိ ပါဒေဟိ အက္ကမိတဗ္ဗဌာန"ဟု မှတ်ပါ၊ ပါဠိတော်၌ "ဘိက္ခု ဓောတပါဒကာ နိပဇ္ဇိတုं ကုက္ကုစ္စာယန္တိ"ဟု

ပစ္စတ္ထရိတ္ဘာတိ-ကား၊ ပရိဘဏ္ဍာကတံ-နွားချေးစသည်တို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော၊ ဘူမိ ဝါ-မြေကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘူမတ္ထရဏသေနာသနံ ဝါ-မြေအခင်းဖြစ်သော အိပ်ရာနေရာကိုသောလည်းကောင်း၊ (မြေပြင် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ခင်းထိုက်သော အိပ်ရာနေရာကိုသော်လည်းကောင်း၊) သံယိကမဠဝီဠံ ဝါ-သံယိကညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သန္တကေန-ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပစ္စတ္ထရဏေန-အပေါ်လွှမ်းအခင်းဖြင့်၊ ပစ္စတ္ထရိတ္ဘာဝ-ခင်းပြီး၍သာ၊ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-လျောင်းရာ၏၊ နိဒ္ဒါယတောပိ-အိပ်ပျော်နေသော ရဟန်း၏လည်း၊ ပစ္စတ္ထရဏေ-အပေါ်လွှမ်းအခင်းသည်၊ သကိုဋ္ဌိတေ တွန်နေလတ်သော်၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ သရီရာဝယဝေါ-ကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်းသည်၊ မဠ္ဠံ ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌံ ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဖုသတိ-အကယ်၍ ထိမိအုံ့၊ (ဇဝံသတိ၊) အာပတ္တိယေဝ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သာတည်း၊ ပန-ဆက်၊ လောမေသု-အမွေးတို့သည်၊ (ဖုသန္တေသု-ထိကုန်လတ်သော်၊) လောမဂဏနာယ-အမွေးတို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အာပတ္တိယေဝ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်ပင်တည်း၊ ပရိဘောဂ သီသေန-သုံးစွဲခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်၊ အပသယန္တသာပိ-မှီသော ရဟန်း၏လည်း၊

ရှိ၏၊ ဤဓောတပါဒကပုဒ်သည် ဘိက္ခုနှင့် အရတူတည်း၊ ထို့ကြောင့် ရှေ့ကို လှည့်၍စပ်လျှင်-ဘိက္ခု၌ ဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့်လည်း စပ်နိုင်၏၊ "နိပဇ္ဇိတုံ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ"ဟူသော နောက်ကြိယာကို စပ်လိုလျှင် ဟုတ္တာထည့်ပြီးမှ စပ်နိုင်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ဓောတပါဒတာ ဟုတ္တာ ၊ပေ၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ဟုတ္တာ မထည့်လျှင်ကား ဓောတပါဒကာ၌ ပဌမာယောဝိဘတ်က ကြိယာဝိသေသနအနက်ကို မဟောနိုင်သောကြောင့် ကုက္ကုစ္စာယန္တိတိုင်အောင် မစပ်နိုင်ပါ။

ယောစနာ။ ။ယောဇနာ၌ကား ဟုတ္တာတိ ဣမိနာ ဓောတပါဒကာတိ ပဒသိဒ္ဓိ နိပဇ္ဇိတုံတိ ပဒေ ကြိယာဝိသေသနဘာဝံ ဒဿေတိ၊ ဘိက္ခုတိပဒေ ကာရကဝိသေသနဘာဝံ နိဝတ္တေတိ"ဟု ဟုတ္တာ မထည့်ဘဲ ဓောတပါဒကာပုဒ်က ကြိယာဝိသေသနအနက် ဟောနိုင်ကြောင်းကို ဖွင့်လေ၏။ [အချို့လည်း ဟုတ္တာ မထည့်ဘဲ "ဓောတပါဒကာ-ဆေးအပ်ပြီးသော ခြေရှိသည် (ဖြစ်၍)"ဟုလည်း ပေးကြ၏၊ သဒ္ဒါကျမ်းရင်းတို့နှင့် ညီ-မညီကို စဉ်းစားကြပါလေ။]

ပရိဘဏ္ဍာကတံ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယေဝ။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ထောက်၍ သံယိကအသုံးအဆောင် သံယိကကျောင်းကို ဝိနည်းခိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အထူးဂရုစိုက်၍ လေးလေးစားစားသုံးစွဲနေထိုင်လေ့ရှိကြ၏၊ "လောမဂဏနာယ အာပတ္တိ"အရ အမွေးဖြင့် ထိလျှင် အမွေးအရေအတွက်အတိုင်း အာပတ်များစွာ သင့်၏"ဟု ဆိုပြန်သောကြောင့် သာ၍ပင် ဂရုစိုက်ထိုက်ပါသည်၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ သံယိကကျောင်းကို အခင်းမပါဘဲ သုံးစွဲမိသော ဘုန်းကြီးနှင့် ဥပါသကာတို့သည် အပ်ကဲ့သို့သော အမွေး, ကြမ်းသော အမွေးပေါက်သော သူစိလောမ, ခရဝလောမ ဘီလူးကြီးများ ဖြစ်ကြရသည်ဟု သဂါထာဝဂ္ဂ ယက္ခသံယုတ်၌ လာပါသည်။

ဧသေဝနုယော-ပင်တည်း၊ ပန-ဆက်၊ ဟတ္ထတလပါဒတလေဟိ-လက်ဖဝါးအပြင်ခြေဖဝါးအပြင်တို့ဖြင့်၊ ဖုသိတုံဝါ-ထိခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အက္ကမိတုံဝါ-နင်းခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ [ဟတ္ထတလေန ဖုသိတုံ, ပါဒတလေန ဖုသိတုံ ဝါ အက္ကမိတုံ ဝါတိ ယထာလာဘယောဇနာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊-ယောဇနာ။] မဠ္ဘပိဋ္ဌ-ကို၊ နိဟရန္တ သ-ထုတ်ဆောင်သော ရဟန်း၏၊ ကာယေ-ကိုယ်၌၊ ပဋိဟညတိ-ထိမိအံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) အနာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ။)

သံဃဘတ္တာဒိ အနုဇာနနကထာ

၃၂၅။ နု သံဃော်ဿ သံဃဘတ္တံ ကာတုန္တိ-ကား၊ သကလသဃ-အလုံးစုံသော၊ သံဃသ-သံဃာတော်ဖို့၊ ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ နု သက္ကောန္တိ-မစွမ်းနိုင်ကြကုန်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံတိ အာဒီသု-အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဧကံ-၁ ပါးသော၊ (ဘိက္ခုံ) ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ (ဘိက္ခူ) ဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ (တယော, စတ္တာရော, ပဉ္စ, ဆ, သတ္တ,

---

သံဃဘတ္တံ။ ။သံဃသ-သံဃာအားလုံးဖို့၊ ဘတ္တံ-ဘတ်တည်း၊ သံဃဘတ္တံ၊ "သံဃသ+ဘတ္တန္တိ ဣမိနာ သံဃဘတ္တန္တိ ပဒသ ဆဋ္ဌီသမာသံ ဒသေတိ"ဟု ယောဇနာ၌ "ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်"ဟု ဆိုသော်လည်း ရူပသိဒ္ဓိ၌ ကထိနဒုဿံကို စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်အရာဝယ် သွင်းထား၏၊ တဒတ္ထသမ္ဘဒါန်အနက် ဖြစ်သောကြောင့် (ဖို့) ဟု အနက်ပေးရသည်၊ အကျယ် ယောဇနာလျှင်ကား "ကထိနဿ+အတ္ထာယ+အာဘတံ+ဒုဿံ"ဟု ဖြစ်၏၊ ဤ၌လည်း ထိုအတိုင်း အကျယ်ယောဇနာလျှင် "သံဃဿ+အတ္ထာယ+ကတ္တဗ္ဗံ+ဘတ္တံ"ဟု ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် သံဃဘတ္တံသည် တဒတ္ထသမ္ဘဒါနတ္ထ စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်သမာသ်သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။

ဆက်ဦးအံ့ - "ယူပါယ+ဒါရု ယူပဒါရု၊ ယူပါယ-ယဇ်တိုင်အလို့ငှာ၊ ဒါရု-သစ်သားတည်း၊ ယူပဒါရု-သား၊ ဝါ-ယဇ်တိုင်လုပ်ဖို့ သစ်သား"ဟု သက္ကသဒ္ဒါကျမ်းများ၌လည်း ဤပုံစံကို စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်သမာသ်အဖြစ်ဖြင့် ထုတ်သည်။ {"ဘတ္တ"ဟူသော အမည်သည် "ထမင်း"ဟူသော အကပ္ပိယဝေါဟာရ၏ အမည်တည်း၊ ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ကို ကြည့်ပါ။ ဤသို့ အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြစ်သော်လည်း ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၏ အနာပတ္တိဝါရ၌ အကပ္ပိယ ဝေါဟာရ ကိုပင် သံဃဘတ္တစသည်အတွက် ခွင့်ပြုတော်မူထားသည်၊ ဤ၌ကား အများသုံးစွဲရန်အတိုင်း တစ်ချို့နေရာ၌ "ဆွမ်း"ဟု ပေးထားပါသည်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ်စသည်၌လည်း နည်းတူ။}

ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ။ ။"ဥဒ္ဒေသေန လဒ္ဓဘိက္ခူနံ ဘတ္တံ"ကို ကြည့်၍ "ဥဒ္ဒေသေန လဒ္ဓ ဘိက္ခူနံ ဘတ္တံ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ"ဟု မရှေ့လောပီတပ္ပုရိသ်သမာသ် ပြုပါ၊ သံဃာ့အထံသွား၍ "သံဃာတစ်ပါး ပေးပါ"ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းက အလှည့်ကျသော ရဟန်း ၁ ပါးကို "မည်သည့်အိမ်၌ ဘတ်ရှိပါသည် ကြွပါ"ဟု ညွှန်ချရ၏၊ ထိုသို့ညွှန်ချခြင်းကြောင့် ရအပ်သော ဘတ်ကို "ဥဒ္ဒေသဘတ်"ဟု ခေါ်သည်၊ နှစ်ပါး သုံးပါးစသည် တောင်းရာ၌လည်း

အဋ္ဌ, နဝတို့ကို ပေယျာလ မြှုပ်ထားသည်) ဒသ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ ဝါ-တို့ကိုသော် လည်းကောင်း၊ သံယတော-သံယာမှ ဥဒ္ဒိသိတွာ-ညွှန်ချ၍၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဥဒ္ဒေသေန-ညွှန်ချခြင်းကြောင့်၊ လဒ္ဓဘိက္ခူနံ-ရအပ်သော ရဟန်းတို့ဖို့၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ဣစ္ဆာမိ-ကုန်၏။ အပရေ-အခြားသော ဒါယကာတို့သည်၊ တယော၀-ထို့အတူပင်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ပရိစ္စိန္နိတွာ-ပိုင်းဖြတ်၍၊ နိမန္တေတွာ-ပင့်ဖိတ်၍၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့ဖို့၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ဣစ္ဆာမိ-ကုန်၏၊ အပရေ-တို့သည်၊ သလာကာယော-စာရေးတံတို့ကို၊ ဆိန္နိတွာ-ဖြတ်၍၊ (နိမန္တေတွာ တေသံ ဘတ္တံ ကာတုံ ဣစ္ဆာမိ) အပရေ-တို့သည်၊ ပက္ခိကံ-ပက္ခိကဘတ်လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထိကံ-ဥပေါသထိကဘတ်လည်းကောင်း၊ ပါဋိပဒိကံ-ပါဋိပဒိကဘတ်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ နိယမေတွာ-မှတ်သား၍၊ ကေသု-သော၊ (ဘိက္ခုသု) ဝါ-ဖို့သော်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိန္နံ-ကုန်သော၊ (ဘိက္ခူနံ) ဝါ-တိုဖို့သော်လည်းကောင်း၊

နည်းတူ၊ ဤဥဒ္ဒေသဘတ်သည်လည်း သံယာ့အထံ သွား၍ လျှောက်သောကြောင့် သံယိကပင် ဖြစ်သည်၊ သံယာ၌ မတောင်းဘဲ ကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်၍ ပင့်လျှင်ကား "ဥဒ္ဒေသဘတ်"ဟု မခေါ်၊ ပုဂ္ဂလိကနိမန္တနဘတ်ဟုသာ ခေါ်ရသည်။

အပရေ တယော၀ နိမန္တေတွာ။ ။ဤဝါကျဖြင့် နိမန္တနဘတ်ကို ပြသည်၊ နိမန္တီယတေ အနေနာတိ နိမန္တနံ၊ နိမန္တနံစ+တံ+ဘတ္တံစာတိ နိမန္တနဘတ္တံ၊ ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဖိတ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဘတ်၊ ယောဇနာ၌ကား "နိမန္တေတွာ လဒ္ဓဘိက္ခူနံ ကာတဗ္ဗံ ဘတ္တံ နိမန္တနဘတ္တံ"ဟု ပြုလေ၏၊ ဤနိမန္တနဘတ်သည် သံယာ့ထံ မတောင်းဘဲ ကိုယ်တိုင် ကြိုက်ရာကို ပင့်ဖိတ်လျှင် ပုဂ္ဂလိကဘတ်ဖြစ်၏၊ သံယာ့ထံ တောင်းလျှင်ကား ဥဒ္ဒေသဘတ်နှင့် သဘောတူ၏။

သလာကာယော ဆိန္နိတွာ။ ။ဤဝါကျဖြင့် သလာကဘတ်ကို ပြ၏၊ "သလာ ကာယ (စာရေးတံဖြင့်)+ကာတဗ္ဗံ+ဘတ္တံ သလာကဘတ္တံ"ဟု ပြု၊ စာရေးတံမဲ ချ၍ ကျသော ရဟန်းအား လှူအပ်သော ဘတ်တည်း၊ ယောဇနာ၌ကား "သလာကာယော ဆိန္နိတွာ ကာတဗ္ဗံ ဘတ္တံ သလာကဘတ္တံ"ဟု ပြုလေ၏၊ "ကာတဗ္ဗံ"ဟု ထည့်ရခြင်းမှာလည်း ကာတုံ ဣစ္ဆတိကို ကြည့်၍ ထည့်ရခြင်းတည်း၊ နောက် သလာကဘတ္တကထာ၌ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သလာ ကာယ ဝါ ပဏ္ဍိကာယ ဝါ ဥပနိဗန္ဓိတွာ သြပုဋ္ဌိတွာ ဥဒ္ဒိသိတုံ"ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် "သလာကာယ+ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ+ဘတ္တံ သလာကဘတ္တံ"ဟုလည်း ပြုနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ။ရှေးက ဝါးခြမ်းစိတ်တွေကို ဖြတ်၍ "မည်သူ့အိမ် ဆွမ်းစားကြပါ" စသည်ဖြင့် စာရေးထားအပ်သောကြောင့် ထိုဝါးခြမ်းဒုတ်တံကလေးများကို "စာရေးတံ"ဟု ခေါ်ကြ၏၊ စာရေး၍ ထားသော စက္ကူမဲလိပ်ဖြစ်လျှင်တား အထင်ရှင်ဖြစ် ဘုတပုဗ္ဗဂတိကနည်း အားဖြင့် "စာရေးတံခေါ်ရသည်"ဟု မှတ်ပါ၊ ဤစာရေးတံချခြင်းကိုပင် မဲချသည်"ဟု ခေါ်သည်။ [ပက္ခိကဘတ် စသည်တို့ကို နောက်၌ တိုက်ရိုက်ပြလတံ့။]

၊ပေ၊ ဒသန္ဒံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊နှုန် ဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ဣဿနိ-ကုန်၏။ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ဧတာနိ ဘတ္တာနိ-ဤဘတ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဒေသ ဘတ္တံ-လည်းကောင်း၊ နိမန္တနံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့အစရှိသော၊ ဣမံ ဝေါဟာရံ-ဤခေါ်ဝေါ်ကြောင်း အမည်သို့ ပတ္တာနိ-ရောက်ကုန်ပြီ။ [နိမန္တနန္တိ ဣတိ သဒ္ဒါ အာဒျတ္ထ၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ နိမန္တနန္တိ အာဒိ ဝေါဟာရံ ပတ္တာနိတိ အယမေတ္ထ အတ္ထော၊-သာရတ္ထော။]

ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-အကြင့်ကြောင့်၊ တေ-ထိုသံဃာတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဿိတ္ကေ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သော ထမင်းရှိရာအခါ၌၊ ဝါ-ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားရာ အခါ၌၊ (ကာတုံ-ဌာ၊) သစ္စေပိ နု သကျော်နှင့်-အကဲယ်၍မူလည်း မစွမ်းနိုင်ကြကုန်၊ ပန-ထို့ပို့ပင်မစွမ်းနိုင်ကြပါကုန်သော်လည်း၊ သုဘိက္ခေ-လွယ်ကူစွာ ရအပ်သော ထမင်းရှိရာ အခါသည်၊ ဝါ-သာယာဝပြော အစာပေါခြင်းသည်၊ ဇာတေ-ဖြစ်လတ်သော်၊ ပုန-ဖန်၊ သံဃာတ္တံ-ကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ သက္ခိဿန္တိ-စွမ်းနိုင်ကုန်လတ့်၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမ္မိ-ထိုသံဃာတ်ကိုလည်း၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ကတ္တာ-ပြုတော်မူ၍၊ (အတွင်းသွင်း၍၊) အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သံဃာတ္တံ ဥဒ္ဒေသဘတ္တန္တိ အာဒိ-အစရှိသော ပါဠိရပ်ကို၊ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ။

တတ္ထ-ထိုအနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သံဃာတ္တံ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ("သကမ္မကကြိယာ, ယဿ်ကာနောက်နား, တတ္ထသွားမူ, စွဲပြားကြိယာ၏ ကံပင်တည်း"ဟူသည်နှင့်အညီ ရှေ့ကြည့်၍ စွဲသည်၊) (တစ်နည်း) တတ္ထ-ထိုသံဃိကဘတ်စသည်တို့တွင်၊ ("တတ္ထအစွဲ, စိတ်မရဲမူ, နောက်လွှဲအစု, အစိတ်ရှု, ရောယှူ ပေါင်း၍စွဲ"ဟူသည်နှင့်အညီ နောက်ကြည့်၍ စွဲသည်၊ ယောဇနာ၌လည်း "တတ္ထာတိ သံဃာတ္တံ ဥဒ္ဒေသဘတ္တန္တိ အာဒိ ပါဠေ၊ သံဃာတ္တာဒီသု ဝါ၊ နိဒ္ဓါရဏေ ဘုမ္မံ"ဟု ဤနှစ်နည်းကို ဖွင့်ထားသည်၊) သံဃာတ္တော-သံဃာတ်၌၊ ဒ္ဝိတိကာနာမ-ရပ်တည်ကြောင်း အစဉ်မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ("သံဃာအားလုံး သိမ်းကြုံး၍ လျှောကြောင့် ထေရ်စဉ် ဝါစဉ် မှတ်သားဖွယ် မရှိ"ဟူလို၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ အမှာကံ-ဝါတို့သည်၊ ဘုဉ္ဇန္တာနံ-စားနေကုန်စဉ်၊ ဝါ-စားကုန်သော၊ အမှာကံ-တို့၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ဒသဒိဝသာ-ဆယ်ရက်တို့သည်၊ (အဟောသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊) ဒွါဒသဒိဝသာ-၁၂ ရက်တို့သည်၊ (အဟောသုံ၊) ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အညတော-အခြားကျောင်းတိုက်မှ၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ အာနေထ-ပင့်ဆောင်ကြပါကုန်၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့ တတ္ထ-ထိုသံဃာတ်၌၊ နု ဝတ္တဗ္ဗံ-မပြောထိုက်၊ (သံဃာအားလုံး သိမ်းကြုံး၍ လျှောကြောင့် ဤသို့ဆိုဖွယ် မလို၊) ပုရိမဒိဝသေသု-ရှေးနေ့တို့၌၊ အမှေဟိ-တပည့်တော်တို့သည်၊ နု လဒ္ဓံ-မရအပ်ပါ၊ ဣဒါနိ - ယခုအခါ၌၊ တံ - ထိုဘတ်ကို၊ အမှာကံ-

ဓာဝည့်တော်တို့သို့၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဂါဟောထ-ယူစေပါကုန်၊ ဣတိ ဧ၀ံမို့-ဤသို့လည်း၊ ဝတ္တု-ပြောဆိုခြင်းငှာ၊ (ဘဂ္ဂုဒ္ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြောဆိုခြင်းငှာ၊) နှ လဗ္ဘတိ-မရအပ်၊ ဟိ-မှန်၊ တံ-ထိုသံဃာတော်သည်၊ အာဂတာဂတာနံ-လာကုန် လာကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိယေ၀-ရောက်သာသည်။

ဥဒ္ဒေသဘဏ္ဍကထာ

ပန-ကား၊ ဥဒ္ဒေသဘဏ္ဍာဒီသု-အစရှိသည်တို့၌၊ အယံ-ကား၊ နယော-ဆောင်ကြောင်း အစီအရင်တည်း၊ ရညာ ဝါ-မင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တေန-ဝါ-မင်း၏အမတ်ကြီးသည်သော်လည်းကောင်း၊ သံဃတော-မှ၊ ဥဒ္ဒိသိတ္ဘာ-ညွှန်ချ၍၊ ဧတ္တကေ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ အာနေထ-ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဟိတေ-စေလွှတ်အပ်သော်၊ ကာလံ-အချိန်ကို၊ ယောသေတ္ဘာ-ကြွေးကြော်၍၊ ဌိတိကာ-ရပ်တည်ကြောင်း အစဉ်ကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာ-မေးထိုက်၏၊ (ဌိတိကာ-သည်၊) သစေ အတ္ထိ-အံ့၊ (ဧ၀ံသတိ၊) တတော-ထိုအစဉ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ (ဥဒ္ဒေသဘဏ္ဍံ-ကို၊) ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏၊ (ဌိတိကာ-သည်၊) နော စေ (အတ္ထိ)-အံ့၊ (ဧ၀ံသတိ၊) ထေရာသနတော-ထေရ်ကြီး၏ နေရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏၊ ဥဒ္ဒေသကေန-ဆွမ်းကို ညွှန်ချသော ရဟန်းသည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာနံပိ-ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ဆောင် ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ (ဥဒ္ဒေသဘဏ္ဍံ-ကို၊) နှ အတိဂ္ဂါမေတဗ္ဗံ-မကျော်စေထိုက်၊ (တစ်နည်း) နှ အတိဂ္ဂမိတဗ္ဗံ-မကျော်လွန်ထိုက်၊ [“ခုတင်ပျက်မည်စိုးလျှင် သူတို့ဘာသာ မခံယူဘဲ ကျော်လွန်စေပါလိမ့်မည်၊ ဘဂ္ဂုဒ္ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ တည်စဉ် ဌိတိကာအတိုင်းသာ နာမည်ခေါ်၍ ညွှန်ချပါ”ဟူလို။] (ယောဇနာ၌ “အတိဂ္ဂမိတဗ္ဗံ”ဟု ရှိ၏။) ပန-ဆက်၊ တေ-ထိုပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ဆောင် ရဟန်းတို့သည်၊ ခုတဂီ-ခုတင်ကို၊ ရက္ခန္တာ-စောင့်ရှောက်ကုန်လတ်သော်၊ (မပျက်အောင် စောင့်ရှောက်ကုန်လတ်သော်၊) သယမေ၀-မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင်၊ (ဥဒ္ဒေသဘဏ္ဍံ-ကို၊) အတိဂ္ဂမိဿန္တိ-လွန်ကုန်လတ်၊ (တစ်နည်း) အတိဂ္ဂါမေဿန္တိ-လွန်စေကုန်လတ်၊ (ဤသို့ရှိလျှင် ကောင်း၏၊ “ခုတင်ပျက်မည်စိုးသောကြောင့် မိမိတို့အလျှည့်ကျ ရောက်သောအခါ ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို မခံယူဘဲ လွန်သွားစေကုန်လတ်”ဟူလို။)

ဧ၀ံ-ဤသို့၊ (ဥဒ္ဒေသဘဏ္ဍေ-ကို၊) ဂါဟိယမာနေ-ယူစေအပ်စဉ်၊ အလသ ဇာတိကာ-ပျင်းရိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သော၊ မဟာထေရာ-မဟာထေရ်တို့သည်၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာကုန်အံ့၊ (ဧ၀ံသတိ၊) ဘန္တေ-တို့၊ ဝိသတိ ဝဿာနံ-ဝါနှစ်ဆယ်ရှိသော ရဟန်းတို့ဖို့ (ဥဒ္ဒေသဘဏ္ဍံ-ကို၊) ဂါဟိယတိ-ယူစေအပ်ပါ၏၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ (ဝါနှစ်ဆယ်ရပြီးသော အရှင်တို့၏၊) ဌိတိကာ-

တည်နေရာ အစဉ်သည်၊ အတိက္ကန္တာ-လွန်သွားပါပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ နိ ဝတ္ထုဗွာ-မလျှောက်ထိုက်ကုန်၊ ဒ္ဋိတိကံ-ကို၊ ထပေတွာ-တန်ရပ်၍၊ (ရှေ့မဆက်ဘဲ တန်ရပ်၍၊) တေသံ-ထိုမဟာထေရ်တို့ဖို့ ဂါဟေတွာ-ယူစေပြီး၍၊ ပစ္စာ-မှ၊ ဒ္ဋိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။

အသုကဝိဟာရေ-ထိုမည်သော ကျောင်းတိုက်၌၊ ဗဟု-များစွာသော၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-သည်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ သုတွာ-ကြားရ၍၊ ယော ဇနော ရိကဝိဟာရတောပိ-တစ်ယူဇနာ ခြားကွာသော ကျောင်းတိုက်မှလည်း၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာတတ်ကြကုန်၏။ သမ္ဘတ္တာသမ္ဘတ္တာနံ-ရောက်လာကုန် ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဒ္ဋိတဌာနတော-တည်ရာအရပ်မှ၊ (ထေရ်စဉ်မှ၊) ပဌာယ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။ အသမ္ဘတ္တာနံ-ဆွမ်းညွှန်ရာအရပ်သို့ မရောက်လာကုန်သည် ဖြစ်၍၊ (သမာနာနံ) ပိ-ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း၊ ဝါ-ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပစာရသီမံ-ဥပစာရသီမ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ-ဝင်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့ဖို့၊ အန္တောဝါသိကာဒီသု-အန္တောဝါသိက အစရှိသော တပည့်တို့သည်၊/ဂဏ္ဌန္တေသု-(ကိုယ်စား) ယူကုန်လတ်သော်၊ ဂါဟေတဗ္ဗမေဝ-ယူစေထိုက်သည်သာ၊ ဗဟိဥပစာရသီမာယ-ဥပစာရသီမ်၏ ပြင်ပ၌၊ ဒ္ဋိတာနံ-တည်သော ရဟန်းတို့ဖို့ ဂါဟေထ-ယူစေပါကုန်၊ ဣတိ-သို့ ဝဒန္တိ-လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) နိ ဂါဟေတဗ္ဗံ-မယူစေထိုက်၊ (အချို့စာအုပ်များ၌ "ဒ္ဋိတာနံ ဝါ"ဟုလည်းကောင်း "ဂါဟေတဗ္ဗာ"ဟုလည်းကောင်း ရှိ၏၊ မကောင်း။)

ပန-ဆက်၊ ဥပစာရသီမံ-သို့၊ သြတ္တန္တေဟိ-သက်ရောက်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ ဧကာပဒ္ဓါ-တစ်ဆက်တည်း စပ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ-၍၊ အတ္တနော-၏၊ ဝိဟာရဒ္ဓါရေ ဝါ-ကျောင်းတိုက် တံခါးပေါက်၌သော်လည်းကောင်း၊ အန္တောဝိဟာရေယေဝ ဝါ-ကျောင်းတိုက်၏အတွင်း၌သာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပရိသာဝသေန-ပရိသတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ပရိသတ်နှင့် စပ်သဖြင့်၊) သီမာ-ဥပစာရသီမ်သည်၊ ဝဗိုတာနာမ-တိုးပွားသည် မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တသ္မာ-

---

ဝဗိုတာနာမ သီမာ။ ။ကျောင်းတိုက် နှစ်တိုက်သည် အလွန် မဝေးလှ၊ ဥဒ္ဒေသဘတ် ပေါများရာ ကျောင်းတိုက်သို့ ထိုအနီးကျောင်းတိုက်မှ သံဃာများသည် ဆွမ်းညွှန်ချချိန်၌ လာကြရာ ရှေးဦးစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဥဒ္ဒေသဘတ် ပေါများရာကျောင်းတိုက်၏ ဥပစာတွင်းသို့ ရောက်နေကြ၏၊ နောက်ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှေ့ရဟန်းများနှင့် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် တချို့က ထိုကျောင်းတိုက်၏ တံခါးပေါက်၌ ရှိကြသေး၏၊ တချို့က ကျောင်းတွင်းမှာပင် ရှိကြသေး၏၊ သို့သော် ဥပစာအတွင်း ရောက်နေသော ရဟန်းတို့၏ ၁၂ တောင်အတွင်း ရောက်သောအားဖြင့် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဥပစာရသီမ် ကျယ်သွားသည်မည်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုကျောင်းတံခါးပေါက်၌ ရှိနေကြသေးသူ, မိမိတို့ကျောင်းတွင်းမှာပင် ရှိနေသူများ အတွက်လည်း ယူပါစေ-ဟူလို။

ကြောင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗ-ထိုက်၏၊ သံဃနဝကသံ-သံဃနောရဟန်းအား၊ (ဥဒ္ဒေသ ဘတ္တေ-ကို၊) ဒိန္နေပိ-ပေးအပ်ပြီးသော်လည်း၊ (ညွှန်ချပြီးသော်လည်း၊) ပစ္ဆာ-မှ၊ အာဂတာနံ-ရောက်လာသော် ရဟန်းတို့ဖို့ ဂါဟေတဗ္ဗမေဝ-ယူစေထိုက်သည်သာ၊ ပန-သို့သော်လည်း၊ ဒုတိယဘာဂေ-ဒုတိယအဖို့သည်၊ ထေရာသနံ-သို့၊ အာရုဗ္ဘေ-တက်ရောက်ပြီးလတ်သော်၊ ပုန-ဖန်၊ အာဂတာနံ-တို့၏ (အထံသို့) ပဌမဘာဂေါ-သည်၊ နဝါပုဏာတိ-မရောက်၊ ဒုတိယဘာဂတော-မှ၊ ဝဿဂ္ဂေ (ဂ္ဂေ)နဝါအပိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ ဝါ-ဝါစဉ်အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗ-၏။ [“ဂဏီယတိတိ ဂံ၊ ဝဿမေဝ+ ဂံ ဝဿဂ္ဂံ”ဟု ယောဇနာ ပြု၏၊ ဂံတစ်လုံးတည်းက ရေတွက်ခြင်းအနက်ကို မဟောနိုင်သောကြောင့် စဉ်းစားထိုက်သည်။]

ဧကသ္မိံ-တစ်ခုသော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဧကံ-တစ်ခုသော၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသဌာနံ-ဆွမ်းညွှန်ချရာ အရပ်ကို၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတ္တာ-ပိုင်းခြား သတ်မှတ်၍၊ ဂါဝုတပဌမာဏာယပိ-တစ်ဂါဝုစ်အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဥပစာရသီမာယ-၌၊ ယတ္ထဋ္ဌိတတ္ထစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အရပ်၌၊ အာရောစိတံ-လျှောက်အပ်သော၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ တသ္မိံယေဝ ဘတ္တုဒ္ဒေသဌာနေ-ထိုဆွမ်းညွှန်ချရာ အရပ်၌သာ၊ ဂါဟေတဗ္ဗ-ယူစေရာ၏၊ (ဤသို့သတ်မှတ်ထားသော အရပ်၌ ယူစေမှ အခြားတိုက်က လွယ်စွာ သိနိုင်သည်၊) ဧကော-တစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ ဧကဿ-တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနော-၏ (အထံသို့) ပဟိဏာတိ-စေလွှတ်၏၊ (ကိုယ်အဘယ်သို့ မှာ၍ စေလွှတ်သနည်း၊) သွေပိ-နက်ဖြန်၌လည်း၊ သံဃတော-မှ၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ-၍၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ပဟိဏထ-စေလွှတ်ပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ မှာ၍၊ (ပဟိဏာတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ၊) တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ (ဒါယကာက လျှောက်အပ်သော ရဟန်းသည်၊) သော အတ္ထော-ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကဿ-ဆွမ်းညွှန်ချသော ရဟန်းအား၊ အာရောစေတဗ္ဗော-ပြောပြထိုက်၏၊ တံ ဒိဝသံ-ထိုနေ့၌၊ (စေလွှတ်ရာ နေ့၌၊) သစေ ပမုဿတိ-အကယ်၍ မေ့နေအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒုတိယဒိဝသေ-ဒုတိယနေ့၌၊ ပါတောဝ-စောစောကပင်၊ (ဆွမ်းမညွှန်ချမီ ကပင်၊) အာရောစေတဗ္ဗော-ပြောပြထိုက်၏၊ အထ-သို့မသုတ်၊ ပမုဿိတ္တာဝ-မေ့၍ သာလျှင်၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိသန္တော-ဝင်လတ်သော်၊ ဝါ-ဝင်ကာမှ၊ (သစေ) သရတိ-အကယ်၍ အမှတ်ရအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယာဝ-လောက်၊ ဥပစာရသီမံ-ကို၊ နာတိက္ကမတိ-မလွန်သေး၊ တာဝ-ထိုမျှလောက်၊ ဘောဇနသာလာယ-ဆွမ်းညွှန်ချရာ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ [ဘောဇနသာလာယာတိ ဘတ္တုဒ္ဒေသဌာနဘူတာယ ဘောဇနသာလာယ၊-သာရတ္ထ၊] ယာ ပကတိဒ္ဒိတိကာ-အကြင်ပကတိတည်ရာ အစဉ်သည်၊ (အတ္ထိ၊) တာသာဧဝ-ထိုပကတိတည်ရာ အစဉ်၏သာလျှင်၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊

ဂါဟေတဗ္ဗ-ယူစေရာ၏၊ ဥပစာရသီမံ-ကို၊ အတိက္ကန္တာ-လွန်လာကုန်သော၊ ဘိက္ခူစ-တို့သည်လည်း၊ ဥပစာရသီမဋ္ဌကေဟိ-ဥပစာရသီမ၌ တည်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ ကောဗဒ္ဓါ-တစ်ဆက်တည်း စပ်နေကုန်သည်၊ သစေပိ ဟောန္တိ-အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ကုန်အံ့၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ဒ္ဝါဒသဟတ္ထန္တရံ-၁၂ တောင်၏ အတွင်းကို၊ အဝိဇဟိတ္တာ-မစွန့်မူ၍၊ သစေပိ ဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍မူလည်း သွားကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိပိ၊) ပကတိဋ္ဌိတိကာယ-၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။

ပန-ဆက်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော၊ ကောဗဒ္ဓေ-တစ်ဆက်တည်း စပ်ခြင်းသည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ဥပစာရသီမာယ-၏၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်၌၊ (ပြင်ဘက်ရောက်မှ၊) ယသ္မိံ ဌာနေ-အကြင်နေရာ၌၊ သရတိ-အမှတ်ရ၏။ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ နဝံ-အသစ်ဖြစ်သော၊ ဒ္မိတိကံ-တည်ရာအစဉ်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။ အန္တောဂါမေ-ရွာတွင်း၌၊ အာသနသာလာယ-ထိုင်နေရာ စရပ်၌၊ (ထိုင်နေရာ စရပ်ရောက်မှ၊) သရန္တေန-အမှတ်ရသော ရဟန်းသည်၊ အာသနသာလာယ-၌၊ ဒ္မိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-၌၊ သရိတ္တာ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗမေဝ-ယူစေထိုက်သည်သာ၊ အဂါဟေတုံ-မယူစေခြင်းငှာ၊ နဝ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ (ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အဂါဟေတုံ-ငှာ၊ နဝ ဝဋ္ဋတိ-နည်း။) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဧတေ-ဤဥဒ္ဒေသဘဏ်တော်ကို၊ (ရဟန်း ၁ ပါးကို စေလွှတ်၍ လျှောက်ထားအပ်သော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို၊) ဒုတိယဒိဝသေ-၌၊ နဝ လဗ္ဘတိ-မရအပ်တော့၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ (အဂါဟေတုံ နဝ ဝဋ္ဋတိ၊) [လျှောက်တုန်းက "သွေ-နက်ဖြန်"ဟု လျှောက်ခဲ့သော ကြောင့် ယခု ထိုလျှောက်ရာနေ့သို့ ရောက်နေကား ဒုတိယနေ့၌ ဤဥဒ္ဒေသဘတ်ကို ခံယူခွင့် မရှိတော့၊ သွေတိ နိယမေတ္တာ ဝုတ္တတ္တာ ဒုတိယဒိဝသေ နဝ လဗ္ဘတိ-ယောဇနာ။] ဣတိ-ဤတွင် ရဟန်းတစ်ပါးအထံ လျှောက်ထားအပ်သော ဥဒ္ဒေသဘတ်နှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ် အပြီးတည်း။ (ဣတိတစ်လုံး အကျေကြဲ။)

သကဝိဟာရတော-မိမိတို့၏ ကျောင်းတိုက်မှ၊ (အချို့စာ၌ "ပကတိဝိဟာရတော-ပင်ကိုယ်နေရာ ကျောင်းတိုက်မှ"ဟု မူကွဲရှိ၏။) အညံ-အခြားသော၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းတိုက်သို့၊ ဂစ္ဆန္တေ-သွားကြကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ သစေ ဥဒ္ဒိသာပေတိ-အကယ်၍ ညွှန်ချစေအံ့၊ (ဥဒ္ဒေသဘတ် လျှုလိုရှိ ထေရ်စဉ်အတိုင်း ညွှန်ချစေအံ့၊ ဧဝံသတိ၊) ယာဝ-လောက်၊ အန္တောဥပစာရေ ဝါ-ဥပစာရသီမ၏ အတွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပစာရသီမဋ္ဌကေဟိ-ဥပစာရသီမ၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဝုတ္တနယေန-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ (၁၂ တောင် မလွန်သော နည်းအားဖြင့်၊) ကောဗဒ္ဓါ ဝါ - တစ်ဆက်တည်း စပ်နေကုန်သော်လည်းကောင်း၊

ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တာဝ-ထိုမျှလောက်၊ သကဝိဟာရေ-၌၊ ဌိတိကာဝသေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ [သကဝိဟာရေ ဌိတိကာဝသေနေဝ ဂါဟေတဗ္ဗံတိ ယံ ဝိဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တတ္ထ အပ္ပဝိဋ္ဌတ္တာ သကဝိဟာရေ ဌိတိကာဝသေနေဝ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ဝေယျာဝစနာ] ပန-ကား၊ ဗဟိဥပစာရေ-၌၊ ဌိတာနံ-တည်နေကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒိန္နံ-လျှူအပ်သော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို၊ (ဂါဟေတဗ္ဗံ၌ စပ်၊) ဘန္တေ-တို့၊ သံဃတော-မှ၊ ဧတ္ထကေနာမ - ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသည်မည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသထ - ညွှန်ချပါကုန်၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တေ - လျှောက်အပ်သော်၊ သမ္ဘတ္တာနံ - ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့ဖို့၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ - ယူစေရာ၏၊ တတ္ထ-ထိုလျှောအာရုပ်သို့၊ (သမ္ဘတ္တာနံယေဝ၌ စပ်၊) ဒ္ဝါဒသဟတ္ထန္တရံ-ကို၊ အဝိဇဟိတွာ-၍၊ ဧကာဗဒ္ဓနယေန-တစ်ဆက်တည်းစပ်ခြင်းဟူသော နည်းဖြင့်၊ ဒူရေ-အဝေး၌၊ ဌိတာနံပိ-တည်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဘတ္တာနံယေဝ-ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့ဖို့သာ၊ (ဂါဟေတဗ္ဗံ၊) ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။

ယံ ဝိဟာရံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ ပဝိဋ္ဌာနံ-ဝင်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ (သကဝိဟာရတော အညံ ဝိဟာရံ ဂစ္ဆန္တေ ဘိက္ခူတို့ကို ဆိုသည်၊) သစေ အာရောစေတိ-အကယ်၍ လျှောက်အံ့၊ (ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို ညွှန်ချ ပေးပါရန် လျှောက်အံ့၊) (ဧဝံသတိ၊) တဿ ဝိဟာရဿ-ထိုလျှောက်အပ်သော ကျောင်းတိုက်၏၊ ဌိတိကာဝသေန-ဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ ဂါမဒ္ဒါရေ ဝါ - ရွာတံခါး

တတ္ထ ၊ပေ၊ သမ္ဘတ္တာနံယေဝ။ ။စာအုပ်တို့၌ "ဌိတာပိ သမ္ဘတ္တာနံယေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ"ဟု တွေ့ရ၏၊ သို့သော် ယောဇနာ၌ "တတ္ထာတိ ဒိန္နဋ္ဌာနံ၊ သမ္ဘတ္တာနံယေဝါတိ သမ္ဘန္တော"ဟု စာစပ်ကို ပြသောကြောင့်လည်းကောင်း, ရှေ့ဝါကျ၌ "သမ္ဘတ္တာနံ"နှင့် ထပ်တူဖြစ်သည့်အတွက် "သမ္ဘတ္တာနံယေဝ"ဟု ဧဝပါသောကြောင့်လည်းကောင်း, ဒူရေ ဌိတာနံ သမ္ဘတ္တာနံယေဝါတိ"ဟု ပါဠိမှန် ရှိစေ၊ သမ္ဘတ္တာနံယေဝါ၏ စပ်ပုဒ်ကို "ဂါဟေတဗ္ဗံ"ဟု ရှေ့ဝါကျမှ လိုက်စေ၊ ဆိုလိုရင်းကား = "တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်အတွင်း ဆက်စပ်နေကြလို့ရှိရင် တစ်ယူဇနာဝေးသော အတန်းပင်ဖြစ်စေကာမူ ထိုဥဒ္ဒေသဘတ်ကို ယူစေရမည်"ဟူလို။

အာရောစေတိ, အာရောစေန္တိ။ ။စာအုပ်တို့၌ "အာရောစေန္တိ"ဟု တွေ့ရ၏၊ ကောစိ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ ဥဒ္ဒိသာပေတိမှ ကောစိဟူသော ကတ္တားသည် လိုက်လျက်ရှိ၏၊ မှန်၏၊ "ကောစိ ၊ပေ၊ တာဝ သကဝိဟာရေ ဌိတိကာဝသေနေဝ ဂါဟေတဗ္ဗံ"သည် မူလကျောင်းတိုက်၏ ဥပစာကို မလွန်သေးခင် လျှောက်ထားပုံကို ပြသော နည်းတည်း၊ "ဗဟိဥပစာရေ ဌိတာနံ စသော နည်းကား မူလကျောင်းတိုက်၏ ဥပစာကို လွန်မှ လျှောက်ထားပုံကို ပြသော နည်းတည်း၊ "သစေ ယံ ဝိဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ" စသော ဤနည်းကား သွားမည့်ကျောင်းတိုက်၏ ဥပစာကို ဝင်ပြီးမှ လျှောက်ပုံကို ပြသော နည်းတည်း၊ အလျှောရှင်မှာ "ကောစိ"ဟူသော ကတ္တားပုဂ္ဂိုလ်ချည်းသာ ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် "အာရောစေတိ"ဟုသာ ရှိသင့်ပါသည်။

ပေါက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝိထိယဲ ဝါ-လမ်းမ၌သော်လည်းကောင်း၊/စတုတ္ထော ဝါ-လမ်း ၄ ခုတို့၏ ပေါင်းဆုံရာ အရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ (လမ်း၄ ခွ၌သော်လည်းကောင်း၊) အန္တရယရေ ဝါ-အိမ်တွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ [အန္တရယရေတိ အန္တောဂေဟေ၊-သာရတ္ထ။] ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ သံယုဒ္ဓေသံ-သံယာမှ ညွှန်ချအပ်သော ဘတ်ကို၊ သစေပိ အာရောစေတိ-အကယ်၍မူလည်း လျှောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ-ထိုထိုအရပ်၌၊ (ဂါမဒ္ဒါရ, ဝိထိ, စတုက္ကတို့၌၊) အန္တောဥပစာရဂတာနံ-တစ်ဆယ့်နှစ်တောင် ဥပစာအတွင်း၌ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ဖို့၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။

[ဂါမဒ္ဒါရ, ဝိထိ, စတုက္ကတို့၌ တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်အတွင်းကို "ဥပစာ"ဟု ယူရသော်လည်း အန္တရယရ၌ ဥပစာယူပုံမှာ ထိုနှင့် မတူသောကြောင့် "ယရူပစာရော ဇော်ဏ" စသည်ကို မိန့်။] စ-ဆက်၊ ဇော်ဏ-ဤ ၄ မျိုးသော ဥပစာတို့တွင်၊ (ဂါမဒ္ဒါရူပစာရ, ဝိထိဥပစာရ, စတုက္ကူပစာရ, ယရူပစာရ ၄ မျိုးတို့တွင်၊ ယောဇနာ၌ကား "ဝိထိနှင့် စတုက္ကကို ပေါင်း၍ "ဇော်ဏာတိ တီသု ဥပစာရေသု"ဟု စွဲ၏။) ယရူပစာရော-ယရူပစာရကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗောဟု စပ်၊) ဧကံ ယရံ-ဝ အိမ်ဟူသော၊ ကေဝပစာရံ-တူသော ဥပစာရှိသော အရပ်လည်းကောင်း၊ ဧကယဲရံ-သော၊ နာနူပစာရံ-ကွဲပြားသော ဥပစာရှိသော အရပ်လည်းကောင်း၊ နာနာယရံ-ကွဲပြားသော အိမ်ရှိသော၊ ဧကူပစာရံ-အရပ်လည်းကောင်း၊ နာနာယရံ-သော၊ နာနူပစာရံ-အရပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေသံ-ဤစတုက္ကတို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ တတ္ထ-ထိုကေယရ ဧကူပစာရ စသော ၄ မျိုးတို့တွင်၊ ဧကဂုလသ-ဝ ဦးသော အမျိုး၏၊ ယံ ယရံ-အကြင်အိမ်သည်၊ ဧကဝဋ္ဋဋ္ဌ-တံခါးတစ်ပေါက်ဖြင့် ဝင်ရောက်သုံးစွဲထိုက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ [ဧကဝဋ္ဋဋ္ဌန္တိ ဧကေန ဒ္ဝါရေန ဝဋ္ဋဋ္ဌိတဗ္ဗံ-ဋီကာ။] တံ-ထိုအိမ်သည်၊ သုပ္ပပါ၊တပရိစ္ဆေဒသ-ဗန်း (စကော) ကျရာ အပိုင်းအခြား၏၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ဧကူပစာရံနာမ-တူသော ဥပစာရှိသော အိမ်မည်၏၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဒေသလာဘော-ဥဒ္ဒေသလာဘ်သည်၊ (ပါပုဏာတိ၌ စပ်၊) တသ္မိံ ဥပစာရေ-၌၊ ဘိက္ခာစာရဝတ္တေနပိ-ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဟူသော ကျင့်ဝတ်ဖြင့်လည်း၊ ဌိတာနံ-ရပ်နေကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ (အထံသို့၊) ပါပုဏာတိ-၏၊ ဧတံ-ဤအရပ်သည်၊ ဧကံ ယရံ-သော၊ ဧကူပစာရံနာမ-တူသော ဥစာရှိသော အရပ်မည်၏။

ပန-ကား၊ ဧကံ-သော၊ ယံ ယရံ-အကြင်အိမ်ကို၊ (ကတံ၌ စပ်၊) ဒ္ဝိန္နံ ဘရိယာနံ-မယား ၂ ယောက်တို့၏၊ သုခဝိဟာရတ္ထာယ-ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ဘိတ္တိ-နံရံကို၊ ဥဋ္ဌာပေတ္ဝာ-ထစေ၍၊ ဝါ-ထောက်၍၊ နာနာဒ္ဝါရဝဋ္ဋဋ္ဌ-ကွဲပြားသော တံခါးပေါက်ဖြင့် ဝင်ရောက်သုံးစွဲထိုက်သည်ကို၊ ကတံ - ပြုအပ်ပြီ၊

တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ ဥပ္ပန္နော-သော၊ ဥဒ္ဒေသဟာရော-သည်၊ ဘိတ္ထိအန္တရိကသ-နံရံဖြင့် ခြားကွယ်အပ်သော ရဟန်း၏ အထံသို့၊ (ဘိတ္ထိအန္တရိကသဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။) နှ ပါပုဏာတိ-မရောက်၊ တသို့ တသို့ ဌာနေ-ထိုထိုအရပ်၌၊ (မိမိထိုင်နေရာဘက်၌၊) နိသိန္နသေယ်-ထိုင်နေသော ရဟန်း၏ (အဲထံသို့) သာ၊ ပါပုဏာတိ-၏။ ဧတံ-ဤအရပ်သည်၊ ဧကံ ယရံ-သော၊ နာနူပစာရံနာမ-ကွဲပြားသော ဥပစာရှိသောအရဖ်မည်၏။

ပန-ကား၊ ယသ္မိ ယရေ-၌၊ ဗဟူ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ နိမန္တေတွာ-၍၊ အန္တောဂေဟတော-အိမ်တွင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဧကာပဒ္ဓေ-တစ်ဆက်တည်း စပ်သည်တို့ကို၊ ကတွာ-၍၊ ပတိဝိသကယ်ရာနိပိ-ရှေးရှုဝင်အပ်သော အိမ်တို့ကိုလည်း၊ ဝါ-အိမ်နီးချင်းတို့ကိုလည်း၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ နိသီဒါပေန္တိ-ထိုင်စေကြကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌ ၊ပေ၊ ပါပုဏာတိ၊ နာနာကုလသ-ကွဲပြားသော အမျိုး၏၊ ယံပိ နိဝေသန်-အကြင်အိမ်ကိုလည်း၊ မဒ္ဒေ-၌၊ ဘိတ္ထိ-နံရံကို၊ အကတွာ-မပြုမူ၍၊ ဧကဒ္ဒါရေနေဝ-တစ်ခုတည်းသော တံခါးဖြင့်သာ၊ ဝဋ္ဋဉ္ဇန္တိ-ကုန်၏၊ တတြာပိ-ထိုအိမ်၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော-တည်း၊ ဧတံ-ဤအရပ်သည်၊ နာနာယရံ-သော၊ ဧကူပစာရံနာမ-မည်၏။

ပန-ကား၊ နာနာနိဝေသနေသု-အမျိုးမျိုးသော အိမ်တို့၌၊ [နာနာနိဝေသနေသူတိ နာနာကုလသ နာနူပစာရေသု နိဝေသနေသု-ဝိမတိ။] နိသိန္နာနံ-ထိုင်နေကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အထံ၌) ယော ဥဒ္ဒေသဟာရော-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ ဘိတ္ထိစ္ဆိဒ္ဒေန-နံရံ၏ အပေါက်ဖြင့်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ကိဉ္စာပိ ဒိသန္တိ-အကယ်၍ကား မြင်အပ်ပါပေကုန်၏၊ (ပန-ထိုသို့ပင် မြင်အပ်ပါကုန်သော်လည်း၊) တသို့ တသို့ နိဝေသနေ-ထိုထိုအိမ်၌၊ နိသိန္နာနံယေဝ-နေကုန်သော ရဟန်းတို့၏ (အထံသို့သာ၊) ပါပုဏာတိ-၏၊ ဧတံ-သည်၊ နာနာယရံ-သော၊ နာနူပစာရံနာမ-မည်၏။

ပန-ကား၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဂါမဒ္ဒါရဝီထိစတုက္ကေသု-ရွာတံခါး, လမ်းမ, လမ်းလေးခွတို့တွင်၊ အညတရသို့-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ လဘိတွာ-၍၊ အညသို့-မိမိမှ တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုသို့-သည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ အတ္တနောဝ-မိမိ၏ (အထံသို့) သာ၊ ပါပုဏာ ပေတွာ-ရောက်စေပြီး၍၊ ဒုတိယဒိဝသေပိ-၌လည်း၊ တသို့ယေဝ ဌာနေ-ထိုအရပ်၌ပင်၊ အည-အခြားသော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို၊ လဘတိ-၏၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ အည-မိမိမှ တစ်ပါးသော၊ နဝကံဝါ-သီတင်းငယ်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဝုဋ္ဌံဝါ-သီတင်းကြီးမူလည်းဖြစ်သော၊ ယံ ဘိက္ခု-ကို၊ ပဿတိ-မြင်၏၊ တဿ-ထိုရဟန်းဖို့၊ ဝါ-ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်၊ သစေ နတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အတ္တနောဝ-မိမိ၏ အထံသို့သာ၊ ပါပေတွာ-၍၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-စားထိုက်၏။

ဒုဘာသနုသာလာယ-ထိုင်နေရာ စရပ်၌၊ ဝါ-ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ နိသီဒိတ္တာ-၍၊ ဘိက္ခူသု-တို့သည်၊ ကာလ်-ဆွမ်းစားချိန်ကို၊ ပဋိမာနေ၊ နေ့ကျသု-မျှော်လင့်နေကုန်စဉ်၊ ဝါ-ဆိုင်းငံ့နေကုန်စဉ်၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ သံဃုဒ္ဒေသ-ပတ္တံ-သံဃာမှ ညွှန်ချအပ်သော သပိတ်ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ ဝါ-ဤသို့ သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒေသပတ္တံ-ညွှန်ချအပ်သော သပိတ်ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ ဝါ-လည်းကောင်း၊ သံဃတော-မှ၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ-ညွှန်ချ၍၊ ပုတ္တံ-ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ ဝါ-လည်းကောင်း၊ သံယိကံ-သံယိကဖြစ်သော၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ (စေ်သတိ၊) ဥဒ္ဒေသပတ္တံ-ညွှန်ချအပ်သော သပိတ်ကို၊ ဒုတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟေတ္တာ-ယူစေပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ သံဃုဒ္ဒေသဘိက္ခု-သံဃာမှ ညွှန်ချအပ်သော ရဟန်းကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ သံယတော-မှ၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ-၍၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ သံယိကံ-သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တောပိ-လျှောက်အပ်ရာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-တည်း။ /

(၅)ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤဥဒ္ဒေသဘတ်အရာ၌၊ ဥဒ္ဒေသကော-ညွှန်ချတတ်သော ရဟန်းကို၊ ပေသလော-သီလကို ချစ်တတ်သော၊ လဇ္ဇီ-မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းရှိသော၊ မေဓာဝီ-ပညာရှိသော ရဟန်းကို၊ ဣဿိတ္ဘော-အလိုရှိထိုက်၏၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ တိက္ခတ္တုံ-သုံးကြိမ်၊ ဒြတိကံ-ကို၊ ပုစ္ဆိတ္တာ-၍၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဒြတိကံ-ကို၊ ဇာနန္တော-သိသော ရဟန်းသည်၊ သစေ နတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ထေရာသနတော-ထေရ်၏နေရာမှ စ၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ ဇာနामိ-သိပါ၏၊ ဒသဝဿေန-ဆယ်ဝါရှိသော ရဟန်းသည်၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်ပါပြီ၊ (ရှေးနေ့တုန်းက ရအပ်ပါပြီ၊) ဣတိ-သို့၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်၊ သစေ ဘဏတိ-အကယ်၍ လျှောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ ဒသဝဿာ-ဆယ်ဝါရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါကုန်သလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ-မေးရာ၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏ (စကား ကို၊) သုတ္တာ-၍၊ (မယံ-တပည့်တော်တို့သည်၊) ဒသဝဿာ-ကုန်သည်၊ အမှ-ဖြစ်ပါ ကုန်၏၊ (မယံ-တို့သည်၊) ဒသဝဿာ-ကုန်သည်၊ အမှ-ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ ဗဟူ-များစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တုယံ-သင်၏ (အထံသို့၊) ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊ တုယံ-သို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အဝတ္တာ-မပြောမူ၍၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ အပ္ပသဒ္ဒါ-တိုးသော အသံရှိကုန်သည်၊ ဟောထ-ဖြစ်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ပဋိပါဋိယာ-အစဉ် အားဖြင့်၊ ထပေတဗ္ဗာ-ထားထိုက်ကုန်၏၊ ထပေတ္တာ-ထားပြီး၍၊ ကတိ-အဘယ်မျှ လောက်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဣစ္ဆထ-အလိုရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥပါသ ကော-ဥပါသကာကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော-မေးထိုက်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဧတ္တကေနာမ-

ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည် မည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ (ကုန်ဆွာမိ-၏။) ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-လျှောက်အပ်သော်၊ တုယ္ဟံ-အရှင်ဘုရား၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏။ တုယ္ဟံ, ပါပုဏာတိ၊ ဣတိ-သို့၊ အဝတ္ထာ-မပြောမူ၍၊ သဗ္ဗနဝကသ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အောက် ငယ်သော ရဟန်း၏။ ဝါ - အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဝဿဂ္ဂ-ဝါ၏ အပိုင်အခြားကိုလည်းကောင်း၊ ဥတုစ-ဥတုကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဝသ ဘာဂေါစ-နေ့အဖို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆာယာစ-အရိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိတဗ္ဗာ-မေးထိုက်ကုန်၏။ ("ဝါတူနေလျှင် ရဟန်းခံတုန်းက မှတ်ထားသော ဥတု, နေ့, အရိပ်တို့ကို မေးပါ"-ဟူလို။)

ဆာယာယပိ-အရိပ်ကိုလည်း၊ ပဋ္ဌိယမာနာယ-မေးအပ်သော်၊ ဝါ-မေးအပ်စဉ်၊ အညော-သော၊ ဝုဋ္ဌတရော-သီတင်းကြီးရဟန်းသည်၊ သစေ အာဂစ္ဆတိ-အံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) တဿ-ထိုသီတင်းကြီးရဟန်းအား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ ဆာယံ-ကို၊ ပဋ္ဌိတ္တာ-မေးပြီး၍၊ တုယ္ဟံ-အရှင်ဘုရား၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-ပြောအပ်ပြီးသော်၊ (ပြောအပ်ပြီးမှ၊) ဝုဋ္ဌတရော-သည်၊ အထ အာဂစ္ဆတိ-အံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) နဿ လဘတိ-မရ၊ ("တုယ္ဟံ ပါပုဏာတိ"ဟု ဆိုပြီးဖြစ်သောကြောင့် "နောက်မှ လာသော ဝုဋ္ဌတရသည် မရ"ဟူလို၊) ဟိ-မှန်၊ ("ဝုဋ္ဌတရော အာဂစ္ဆတိ၊ နဿ လဘတိ" ဟူသော စကားသည် မှန်၏။) ကထာပဗန္ဓေန-စကားကို ချုပ်ထွင်သဖြင့်၊ နိသိန္နဿ ပိ-ထိုင်နေစဉ်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါယန္တဿ ပိ-အိပ်ပျော်နေစဉ်လည်းကောင်း၊ (ဝုဋ္ဌတရသည် စကားပြောနေစဉ်, သို့မဟုတ် အိပ်ပျော်နေစဉ်၊) ဂါဟိတံ-ယူစေအပ်ပြီးသော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို၊ သုဋ္ဌုဟိတံ-ကောင်းစွာ ယူစေအပ်ပြီ၊ အတိက္ကန္တံ-လွန်ပြီးသော ဥဒ္ဒေသဘတ်သည်၊ သုအတိက္ကန္တံ-ကောင်းစွာ လွန်သွားပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ ဧတံ ဘာဇနီယဘဏ္ဍံနာမ-ဤဝေဖန်အပ်သော ဘဏ္ဍာမည်သည်၊ သမ္ဘတ္တသေဝ-ရောက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (အထံသို့) သာ၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊ တတ္ထ-ထိုသမ္ဘတ္တ သေဝ ပါပုဏာတိဟူသော စကားရပ်၌၊ သမ္ဘတ္တဘာဝေါ-ရောက်လာသူ၏ အဖြစ်ကို၊ ဥပစာရေန-ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နိတဗ္ဗော-ပိုင်းခြားထိုက်၏၊ ("ဆွမ်းညွှန်ရာအရပ်က ကျောင်းတိုက်အတွင်းဖြစ်လျှင် ကျောင်းတိုက်၏ ဥပစာဖြင့်, အပြင်သို့ ရောက်နေလျှင် ၁၂ တောင် ဥပစာဖြင့် ပိုင်းခြားပါ"ဟူလို၊) စ-ဆက်၊ အာသနသာလာယ-နေရာစရပ်၏၊ (ရွာတွင်း ဆွမ်းစားစရပ်၏၊) အန္တောပရိက္ခေပေါ-အကာအရံ၏ အတွင်းသည်၊ ဥပစာရော-တည်း၊ တသ္မိံ-ထိုဥပစာ၌၊ ဌိတသ-တည်သော ရဟန်း၏ (အထံသို့၊) လာဘော-ဥဒ္ဒေသလာဘ်သည်၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ-ဤတွင် ရေမပါ၄သော-ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို လျှောက်၌ ညွှန်ချပုံ အပြီးတည်း။

ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ အာသနသာလတော-မှ၊ အဋ္ဌ-ရှစ်လုံးကုန်သော၊ ဥဒ္ဒေသပဗ္ဗေ-ညွှန်ချအပ်သော သပိတ်တို့ကို၊ အာဟရာ

ပေတွာ-ဆောင်ယူစေပြီး၍၊ သတ္တ-၇ လုံးကုန်သော၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ ပဏီတဘောဇနာန်-မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကံ (ပတ္တံ)-သပိတ်တစ်လုံးကို၊ ဥဒကသေ-ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေပြီး၍၊ အာသနသာလေ-သို့၊ ပဟိဏာတိ-ပို့၏၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ အာဂတာ-လာသော လူတို့သည်၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခွန်းသော စကားကို၊ အဝတွာ-မလျှောက်မူ၍၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဟတ္ထေသု-လက်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ-တည်စေပြီး၍၊ ပက္ကမန္တိ-ဖဲသွားကုန်အုံ့၊ ယေန-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယံ-အကြင်ဘောဇဉ်ကို၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်ပြီ၊ တသေဝ-ထိုရဟန်း၏အတွက်သာ၊ တံ-ထိုဘောဇဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ပန-ကား၊ ယေန-သည်၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ (ရေထည့်ထားရာ သပိတ်ကို၊) လဒ္ဓံ-ပြီ၊ တဿ-ဆိုရဟန်း၏အတွက်၊ အတိက္ကန္တံပိ-လွန်သွားသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဌိတိကံ-ကို၊ ထပေတွာ-ရပ်ထား၍၊ အညံ-ရေမှ အခြားသော၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။ [ရေကို ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝါကြီးသူဖြစ်သောကြောင့် ဥဒ္ဒေသဘတ်အတွက် ဌိတိကာသည် သူ့ကို လွန်ပြီးဖြစ်သော ထိုဌိတိကာကို ရပ်ထား၍ ရေကိုရသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား အခြား ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို ယူပါစေ-ဟူလို။]

စ-ဆက်၊ တံ-ထိုဥဒ္ဒေသဘတ်ကို၊ လူခံဝါ-ကြမ်းသော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဏီတံ ဝါ-မွန်မြတ်သော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တိစီဝရပရိဝါရံဝါ-တိစီဝရိက်အခြံအရံရှိသော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လဘတု-ရပါစေ၊ [တိစီဝရပရိဝါရံတိ တိစီဝရေန ပရိဝါရိတံ၊ တိစီဝရပရိဝါရဝန္တံ ဝါ ဥဒ္ဒေသဘတ္တန္တိ အတ္ထော၊-ယောဇနာ။] တသေဝ-ထိုရဟန်း၏အတွက်သာ၊ ဧတံ-ထိုရအပ်သော ဥဒ္ဒေသဘတ်သည်၊ (ဟောတိ၊) ဟိ-မှန်၊ ဤဒိသော-ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အထူးသည်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ ပုညဝိသေသော-ကောင်းမှု၏ အထူးတည်း၊ [ကောင်းမှုညံ့လျှင် လူခဘောဇနကို ရလိမ့်မည်, ကောင်းမှုအတော်အတန် ရှိလျှင် ပဏီတဘောဇနကို ရလိမ့်မည်, ရှေးကောင်းမှုက သိပ်ကောင်းလျှင် တိစီဝရ ပရိဝါရဘောဇနကို ရလိမ့်မည်၊ မည်သည့် အရာဝတ္ထုရရ, "တသေဝေတံ-ထိုရဟန်း၏ ဥစ္စာသာ ဖြစ်သည်"ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ ဥဒကံ-သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အာမိသံ-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အညံ-ရေမှ အခြားသော၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ လဘတိ-ရအပ်၏။ ["ဘောဇဉ် ၇ သပိတ်နှင့် ရေတစ်သပိတ်တုန်းက ရေသည် အာမိသ မဟုတ်သောကြောင့် ထိုရေရသော ရဟန်းမှာ အခြားသော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို ထပ်၍ ရနိုင်သည်"ဟူလို။]

[သပိတ်ပို့လာသူတို့၏ မလျှောက်ဘဲ ပြန်သွားကြရာ၌ အသီးအသီးရကြပုံကို ပြပြီး၍ လျှောက်၍ ပြန်သွားကြရာ၌ ရကြပုံကို ပြလိုသောကြောင့် "သစေ ပန" စသည့် မိန့်။] ပန-ဆက်၊ ဂဟေတွာ - ယူ၍၊ (ဆွမ်းသပိတ် ၇ လုံးနှင့် ရေသပိတ်

တစ်လုံးကို ယူ၍၊) အာဂတာ-လာကုန်သော၊ တေ-ထိုလူတို့သည်၊ ဘန္တေ-တို့၊ ဣဒံ သစ္စ-ဤအလုံးစုံကို၊ (ဆွမ်း ၇ သပိတ်နှင့် ရေ ၁ သပိတ်ကို၊) ဘာဇေတွာ-ဝေဖန်၍၊ ဘုဇ္ဇထ ကိရ-ဘုဉ်းပေးကြပါကုန်လောတဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ (အလှူရှင်က လျှောက်လိုက်ပုံကို လျှောက်၍၊) သစေ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗေဟိ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဘာဇေတွာ-၍၊ ဘုဉ္ဇိတွာ-၍၊ ဥဒကံ-ကို၊ ပါတဗ္ဗံ-သောက်ထိုက်၏။

[“မဟာထေရေ ဒေထ” စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သုံးသပ်၍ လျှောက်ရာ၌ အစီအစဉ်ကို ပြုလိုသောကြောင့် သံဃတော ဥဒ္ဒိသိတွာ ၊ပေ၊ ဝဒန္တသ ပန စသည် မိန့်။] ပန-ဆက်၊ သံဃတော-မှ၊ ဥဒ္ဒိသိတွာ-ညွှန်ချ၍၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာထေရေ-မဟာထေရ်တို့ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမေ (ထေရေ)-မဇ္ဈိမထေရ်တို့ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ-သော်လည်းကောင်း၊ နဝကေ-တို့ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ-သော်လည်းကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏဝဿသာမဏေရေ-ပြည့်သော အနှစ် ၂၀ ရှိသော သာမဏေတို့ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ-သော်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဘာဏကာဒယော-မဇ္ဈိမဘာဏက အစရှိသော ထေရ်တို့ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ-သော်လည်းကောင်း၊ (မဇ္ဈိမဘာဏကေ ထေရေ ဒေထ၊ ခုဒ္ဒကဘာဏကေ ထေရေ ဒေထ၊ ဤသို့စသည်ကို ပေယျာလ မြှုပ်သောအားဖြင့် အာဒိသဒ္ဒါ ထည့်ထားသည်၊) မယံ-တပည့်တော်၏၊ ဥတိဘိက္ခု-ဆွေမျိုးဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝဒန္တသ-လျှောက်သော ဥပါသကာအား၊ (ဒါတဗ္ဗာ၌ စပ်၊) ဥပါသက-ဥပါသကာ၊ တွံ-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝဒသိ-လျှောက်၏၊ ပန-ထိုသို့ပင်လျှောက်ပါသော်လည်း၊ ဒ္ဝိတိကာယ-ရပ်တည်ကြောင်း အစဉ်အားဖြင့်၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏ အထံသို့၊ (ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-သည်၊) နဒါပုဏာတိ-မရောက်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ဒ္ဝိတိကာဝသေနေဝ-ရပ်တည်ကြောင်း အစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ၊ (ဘိက္ခု-တို့ကို၊) ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်ကုန်၏။

[ရဟန်းငယ် သာမဏေများ အလှည့်ကျရာ၌ စီစဉ်ရပုံကို ပြလို၍ ဒဟရသာမဏေရေဟိ ပန စသည်ကို မိန့်။] ပန-ဆက်၊ ဒဟရသာမဏေရေဟိ-ရဟန်းငယ်, သာမဏေငယ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တေသု-တို့ကို၊ လဒ္ဓေသု-ရအပ်ကုန်လတ်သော်၊ (အလှည့်ကျ၍ ရအပ်ကုန်လတ်သော်၊)ဒါယကာနံ-ဒါယကာတို့၏၊ ယရေ-အိမ်၌၊ မဂ်လံ-မင်္ဂလာသည်၊ သစေ ဟောတိ-အကယ်၍ ရှိအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တုမှာကံ-အသင်တို့၏၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ-ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို၊ ပေသေထ-စေလွှတ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ၏။ (ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းက “အဲဒီအိမ်မှာ မင်္ဂလာတရား ဟောစရာ ရှိတယ်, ငယ်ရွယ်သူတွေ သွားလျှင် မကြေနပ်မည်ကို စိုးရသည်၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို လွှတ်လိုက်ကြ”ဟု မှာလိုက်ရမည်-ဟူလို။)

[ဥဒ္ဒေသဘတ် ခံယူဖို့ရန် သွားရာ၌ အစီအစဉ်ကို ပြလို၍ "ယသ္မိံ ပန" စသည်မိန့်။] ပန-ဆက်၊ ယသ္မိံ ဥဒ္ဒေသဘတ္တေ-၌၊ ပဌမဘာဂေါ-ပဌမအဖို့သည်၊ သာမဏေရာနံ-တို့၏အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ အနုဘာဂေါ-နောက်အဖို့သည်၊ မဟာထေရာနံ-တို့၏အထံသို့ (ပါပုဏာတိ၊) တတ္ထ-ထိုဥဒ္ဒေသဘတ်၌၊ သာမဏေရာ-တို့သည်၊ မယံ-တပည့်တော်တို့သည်၊ ပဌမဘာဂံ-ပဌမအဖို့ကို၊ လဘိမှာ-ရပါကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ပုရတော-မဟာထေရ်တို့၏ ရှေ့၌၊ ဝါ-က၊ ဂန္တုံ-သွားခြင်းငှာ၊ နလဘန္တိ-မရကုန်၊ ယထာပဋိပါဋိယာ ဧဝ-ဝါစဉ်အတိုင်းသာ၊ ဂန္တွဲ-သွားရာ၏။

[ဥဒ္ဒေသဘတ်တို့ကို ရဟန်း ၁ ပါးအထံ လျှောက်ရာ၌ စီစဉ်ပုံကို ပြလို၍ "သံယတော ဥဒ္ဒိသိတ္တာ" စသည်မိန့်။] ပန-ဆက်၊ သံယတော-မှ၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ-ညွှန်ချ၍၊ တုမှေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ထေ-ကြွခဲ့ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ မယံ-ငါ၏အတွက်၊ အညဒါပိ-အခြားအခါ၌လည်း၊ ဇာနိဿသိ-သိရလတံ့၊ (နောင် အခွင့်သင့်သည့်အခါ လျှုရပါလိမ့်မည်-ဟူလို၊) ဌိတိကာ ပန-သည်ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-သွားနေ၏၊ (မိမိ မပါနိုင်သော အစဉ်အတန်း ရောက်နေသည်"ဟူလို၊) ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ဌိတိကာဝသေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ သံယုဒ္ဒေသပတ္တံ-သံယာသည် ညွှန်ချအပ်သော သပိတ်ကို၊ ဒေထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ပတ္တေ-သပိတ်ကို၊ အဂါဟိတေ ယေဝ-မယူစေအပ်သေးမီကပင်၊ ယသကဿစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ရဟန်း၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ပူရေတ္တာ-ပြည့်စေ၍၊ သစေ အာဟရတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အာဟဋ္ဌမ္မိ-ဆောင်ယူအပ်သော ဥဒ္ဒေသဘတ်ကိုလည်း၊ ဌိတိကာယ ဧဝ-အားဖြင့်သာ၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏။

ဧကော-၁ ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ သံယုဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ အာဟရ-ဆောင်ယူချေလော၊ ဣတိ-ဤသို့ ၊ပေ၊ ပေသိတော-စေလွှတ်အပ်သည်၊ (အလျှုရှင်တို့က စေလွှတ်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊) ဘန္တေ-တို့၊ ဧကံ-၁ လုံးသော၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ နိမန္တနဘတ္တံ-ပင့်ဖိတ်ကြောင်း ဘတ်ကို၊ အာဟရိဿာမိ-ဆောင်ယူပါအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-လျှောက်အံ့၊ ("ခိုင်းသူက ဥဒ္ဒေသသပိတ်ကို ယူခဲ့ဖို့ရန် မှာလိုက်သော်လည်း သူက နိမန္တနဘတ်ကို ဆောင်ယူပါမည်ဟု လျှောက်အံ့"ဟူလို၊) သော-ထိုဒါယကာသည်၊ (ဘဏာတိ၌ စပ်၊) ဝါ-ကို၊ (ဝုတ္တောဒ္ဓ စပ်၊) အယံ-ဤသူသည်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တယရတော-ဥဒ္ဒေသဘတ်ရှိရာ အိမ်မှ၊ အာဂတော-လာသူတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥ တ္တာ-၍၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ တွံ သည်၊ အသုကယရတော-ထိုမည်သော အိမ်မှ၊ အာဂတော နနု-လာခဲ့သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-မေးအပ်သည်၊ (သမာနော၊) ဘန္တေ-တို့၊ အာမ-မှန်ပါ၊ နိမန္တနဘတ္တံ-သည်၊ နနု-မဟုတ်ပါ၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ - ဥဒ္ဒေသဘတ်ပါတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ စေ ဘဏာတိ - အကယ်၍

လျှောက်ဒုံ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဌိတိကာယ-ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ယူထိုက်၏။ (အချို့စာ၌ "ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏"ဟု ရှိ၏၊ ရှေ့၌လည်း "ဂါဟေတဗ္ဗံ"ဟု ရှိခဲ့သောကြောင့် ကောင်းသည်။)

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ဒါယကာသည်၊ ဧကံ-တစ်လုံးသော၊ ပတ္တံ-ကို၊ အာဟရ-ဆောင်ခဲ့ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တော-ပြောဆိုအပ်သည်၊ (အလျှူရှင်က ပြောဆိုအပ်သည်၊) (သမာနော၊) ကိန္တိ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝတ္တာ-လျှောက်၍၊ အာဟရာမိ-ဆောင်ယူခဲ့ရပါမည်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-မေး၍၊ ဝါ-မေးလတ်သော်၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တေ-သင့်အား၊ ရုစ္စတိ-နှစ်သက်၏၊ (တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဟရ-လော၊) ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-ပြောဆိုအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) အာဂစ္ဆတိ-လာ၏၊ အယံ-ဤသူသည်၊ ဝိသဒ္ဒဒူတောနာမ-စွန့်လွှတ်အပ်သော တမန်မည်၏၊ (စည်းကမ်းမထားဘဲ အလိုရှိတိုင်း လျှောက်ဖို့ရန် စွန့်လွှတ်အပ်သော တမန်မည်၏၊) [ဝိသဒ္ဒဒူတောတိ ယထာရုစိ ဝတ္တုံ၊ လဘနတော နိရာသင်္ကဒူတော၊-ဝိမတိ၊ အတ္တနော ရုစိဝသေန ယံကိဉ္စိ ဝတ္တာ အာဟာရိတုံ ဝိသဇ္ဇိတတ္တာ ဝိသဒ္ဒဒူတောနာမ၊-သာရတ္ထ၊] ဥဒ္ဒေသပတ္တံဝါ-ဥဒ္ဒေသသပိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဋိပါဋိပတ္တံ ဝါ-အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော သပိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ [ပဋိပါဋိပတ္တံ ဝါတိ သံဃတော ပဋိပါဋိယာ လဒ္ဓံ ပတ္တံ ဝါ၊ ဣဒံ နိမန္တနဘတ္တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊-ယောဇနာ။] ပုဂ္ဂလိကပတ္တံ ဝါ-ပုဂ္ဂလိကသပိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယံ-အကြင်သပိတ်ကို၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိ၏၊ တံ-ထိုသပိတ်ကို၊ တဿ-ထိုဒါယကာအား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးနိုင်၏။

ဧကော - တစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ ဘလော - မလိမ်မာသည်၊ အဗျတ္တော-မထက်မြက်သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ ဥဒ္ဒေသပတ္တံ-ဥဒ္ဒေသသပိတ်ကို၊ အာဟရ-ဆောင်ယူခဲ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့မှာ၍၊ ပေသိတော-စေလွှတ်အပ်သည်၊ (သမာနော-ဖြစ်ပါလျက်၊) ဝတ္တုံ-လျှောက်ခြင်းငှာ၊ (လျှောက်ဖို့ရန် စကားကို၊) နှ ဇာနာတိ-မသိ၊ တုဏ္ဍီဘူတော-ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) တိဋ္ဌတိ-၏၊ (ဘလော အဗျတ္တောကို ဝတ္တုံ နှ ဇာနာတိစသည်ဖြင့် ထပ်ဖွင့်သည်၊) သော-ထိုဒါယကာကို၊ (နှ ဝတ္တုဗ္ဗောဒ္ဓ စပ်၊) ကဿ-အဘယ်ရဟန်း၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ အာဂတော-လာသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ကဿ-၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဟရိဿတိ-ဆောင်ယူလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ နှ ဝတ္တုဗ္ဗော-မမေးထိုက်၊ ဟိ-မှန်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝုတ္တော-မေးအပ်သည်၊ (သမာနော၊) ပစ္ဆာသဘာဝေန-ပုဏ္ဏာ စကားနှင့် သဘောတူသော အားဖြင့်၊ [ပုဏ္ဏာသဘာဝေနာတိ ပုဏ္ဏာဝစနပဋိဘာဝေန၊-ဝိမတိ၊] တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ အာဂတော-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိ (ဝါ)-သော်လည်းကောင်း၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဟရိဿာမိ-ဆောင်ယူပါအုံ၊

ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝဒေယျ လျှောက်ရာ၏။ တတော-ထိုသို့ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ (သူ့သပိတ်ကို ယူဖို့ရန် စကားအရိပ်အမြွက်ကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့်) တံ ဘိက္ခုံ-ကို၊ အညေ-အခြားကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဇိဏ္ဏန္တာ-စက်ဆုပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) နု ဩလောကေယုံ-မကြည့်ကုန်တော့ရာ၊ [ကသ္မာ နု ဝတ္တေ၊ ဟိ ယသ္မာ ၊ပေ၊ နု ဩလောကေယုံ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်များက ထိုကဲ့သို့ စကားအရိပ်အရောင် ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်တောင်မှ မကြည့်ကုန်ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) နု ဝတ္တေဟုလည်း ပေးပါ။] ပန-အနွယ၊ (မပြောဆိုထိုက်ပုံမှ တစ်ပါး ပြောဆိုထိုက်ပုံကား၊) ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆသိ-သွားမည်လို့နည်း၊ ကိं-အဘယ်ကို၊ ဂဟေဿော-ပြုလျက်၊ အာဟိဏ္ဍသိ-လှည့်လည်သနည်း၊ (မိမိ အနားသို့ ရောက်လာသော မလျှောက်တတ်၍ ဆိတ်ဆိတ်နေသော ဒါယကာကို မေးသည်၊) ဣတိ-သို့ ဝတ္တေ-ပြောဆိုထိုက်၏။ (မေးထိုက်၏၊) တဿ-ထိုဒါယကာ အား၊ (ဒါတဗ္ဗော၌ စပ်၊) ဝါ-သည်၊ (ဝဒန္တသ၌ စပ်၊) ဥဒ္ဒေသပတ္တတ္ထာယ-ဥဒ္ဒေသ သပိတ်အကျိုးငှာ၊ အာဂတော-လာသည်၊ အမှိ-ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တသ-လျှောက်လတ်သော်၊ ဂါဟေတွာ-ယူစေ၍၊ (ထေရ်စဉ်အလိုက် ယူစေ၍၊) ပတ္တော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏။

ဧကော-တစ်မျိုးသော၊ ကုဋ္ဌဋ္ဌိတိကာနာမ-ကောက်ကျစ်သော ရပ်တည်ကြောင်း အစဉ်မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ (ကုဋ္ဌဋ္ဌိတိကာကို ချဲ့သည်၊) ရညောဝါ-မင်း၏သော်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တသဝါ-မင်း၏အမတ်ကြီး၏သော်လည်းကောင်း၊ ဂေဟေ - အိမ်၌၊ အတိပဏီတာနိ - အလွန် မွန်မြတ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ-

---

ကုဋ္ဌဋ္ဌိတိကာ။ ။ကုဋ္ဌဋ္ဌိတိကာနာမာတိ အညေဟိ ဥဒ္ဒေသဘာတ္တေဟိ မိသ္သေတ္တာ ဥဇုကဋ္ဌိတိကာယ အပဝတ္တိတ္တာ ကုဋ္ဌေန ပဝတ္တာတိ ကုဋ္ဌဋ္ဌိတိကာနာမ ဟောတိ၊ တမေဝတ္ထံ ဝိတ္ထာရေန္တော အာဟ ရညော ဝါဟိတိ အာဒိ-ယောဇနာ၊ အများနှင့် ဆိုင်သော ဥဒ္ဒေသဘာတ် တို့၌ ရောနှောရှိ မပါဝင်ဘဲ အလွန်မွန်မြတ်သော ဥဒ္ဒေသဘာတ်ဖြစ်သည့်အတွက် သီးခြား အလှည့်ချရသောကြောင့် "ကုဋ္ဌေန-ကောက်သောအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာ-ဖြစ်သော၊ ဋ္ဌိတိကာ-တည် စဉ်တည်း၊ ကုဋ္ဌဋ္ဌိတိကာ - စဉ်"ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထို့ကြောင့်ပင် "တာနိ ဧကစာရိကဘတ္တာနိ ကတ္တာ"ဟု ဖွင့်သည်။

ဝစနတ္ထော။ ။စရဏံ စာရော၊ စာရော ဧတေသံ အတ္ထီတိ စာရိကာနိ၊ ဧကံ-ဝ မျိုး တည်း၊ ဝါ-သီးခြား၊ စာရိကာနိ-လှည့်လည်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-တို့တည်း၊ ဧကာစာရိက ဘတ္တာနိ-တို့၊ သူများနှင့် မရောဘဲ တစ်မျိုးတည်း (သီးခြား) လှည့်လည်ခြင်းရှိသော ဘတ်တို့၊ ထို့ကြောင့် "ဝိသုံ ဋ္ဌိတိကာယ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ"ဟု ဖွင့်သည်။ [အညေဟိ ဥဒ္ဒေသဘတ္တေဟိ အမိ သေတ္တာ ဝိသုံယေဝ ဋ္ဌိတိကာယ ဂဟေတဗ္ဗတ္တာ "ဧကစာရိကဘတ္တာနိ"တိ ဝုတ္တံ၊-သာရတ္တ၊ ယောဇနာ၌ကား "ပဋိ (ဧကံ ကတ္တာ) စရိတဗ္ဗာနိ ဘက္ခိတဗ္ဗာနိတိ ဧကစာရိကာနိ"ဟု ပြုလေ သည်၊ စဉ်းစားပါ။]

ရှစ်လုံးကုန်သော၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တာနိ-တို့ကို၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဒိယျတိ-ပေးလျှောအပ်ကုန်၏၊ တာနိ-ထိုဘတ်တို့ကို၊ ဧကစာရိကဘတ္တာနိ-၁ ခုတည်းလှည့်လည်သော ဘတ်တို့ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ ဌိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ-ဘုဉ်းပေးကြကုန်၏။

ဧကစ္စေ-အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ သွေ-နက်ဖြန်၌၊ ဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အမှာကံ-တို့၏ (အထံသို့) ပါပုဏာသန္တိ-ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ (ဧကစရိကဘတ်ရဖို့ အလှည့်ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊) ဣတိ-သို့၊ အတ္ထာနော-၏၊ ဌိတိကံ-ကို၊ သလ္လက္ခေတ္တာ-မှတ်သား၍၊ ဂတာ-သွားကုန်ပြီ၊ (ဧကစာရိကဘတ်ရှိရာသို့ သွားကုန်ပြီ၊) တေသု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတေသုယေဝ-မရောက်ကုန်သေးမီပင်၊ အညေ-အခြားကုန်သော၊ အာဂန္တုကာ-အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အာဂန္တွာ-၍၊ အာသနသာလာယ-၌၊ နိသီဒန္တိ-ထိုင်နေကြကုန်၏၊ တခ်ဏညေဝ-ထိုခဏ၌ပင်၊ ရာဇပုရိသာ-မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်၊ အာဂန္တွာ-၍၊ ပဏီတဘတ္တပတ္တေ-ပဏီတဘတ်ရှိသော သပိတ်တို့ကို၊ ဒေထ-ပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-လျှောက်ကုန်အံ့၊ အာဂန္တုကာ-ကဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဌိတိကံ-ကို၊ အဇာနန္တာ-မသိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဂါဟေန္တိ-ယူစေကြကုန်အံ့။ (သပိတ်တို့ကို ပေးကုန်အံ့။)

စ-ဆက်၊ တံခဏညေဝ-ထိုခဏ၌ပင်၊ ဌိတိကံ-ကို၊ ဇာနနကဘိက္ခူ-သိသော ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂန္တာ-၍၊ ကိံ-အဘယ်ကို၊ ဂါဟေထ-ယူစေကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ပြောကုန်အံ့၊ (မေးကုန်အံ့၊) ရာဇဂေဟေ-မင်း၏ အိမ်တော်၌၊ ပဏီတဘတ္တံ-ကို၊ (ဂါဟေမ-ယူစေပါကုန်၏။) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကုန်အံ့၊ ကတိ ဝဿတော-အဘယ်ဝါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ (ဂါဟေထ-ကုန်သနည်း၊) ဣတိ-သို့မေးကုန်အံ့၊ တေဂတဝဿတောနာမ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်မည်သော ဝါမှ စ၍၊ (ဂါဟေမ-ကုန်၏။) ဣတိ-ဤသို့လျှောကြကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) မာ ဂါဟေထ-မယူစေကြကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ နိဝါရေတွာ-တားမြစ်၍၊ ဌိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။

ဂါဟိတေ-ယူစေအပ်ပြီးသော်၊ ဝါ-မှ၊ အာဂတေဟိပိ-ရောက်လာသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (ဌိတိကံ ဇာနနကဘိက္ခူဟိ၌ စပ်၊) ပတ္တဒါနကာလေ-သပိတ်ကို ပေးရာ အခါ၌၊ (ဒါယကာတို့ လက်ဝယ် သပိတ် ပေးရာအခါကျမှ၊) အာဂတေဟိပိ-ရောက်လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိန္နကာလေ-ပေးအပ်ပြီးရာ အခါ၌၊ (သပိတ်ပေးအပ်ပြီးမှ၊) အာဂတေဟိပိ-ကုန်သော၊ ရာဇဂေဟတော-မှ၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ အာဟာရကာလေ-ဆောင်ယူအပ်ရာ အခါ၌၊ အာဂတေဟိပိ-ကုန်သော၊ [ရာဇာ-သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ဘိက္ခူယေဝ - ရဟန်းတို့ကိုယ်တိုင်သာ၊

အာဂစ္ဆန္တု-ကြွကြွပါကုန်၊ (သပိတ်ကို မပေးလိုက်ဘဲ ရဟန်းများကိုယ်တိုင် သပိတ်နှင့် တကွ ကြွခဲ့ကြပါ။) ဣတိ-သို့၊ ပေသေတွာ-၍၊ ဘိက္ခူနံယေဝ-တို့၏သာ၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ပိဏ္ဍပါတံ-ကို၊ ဒေတိ-လျှ၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတံ-လျှအပ်သော ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ အာဂတကာလေ-ပြန်လာရာ အခါ၌၊ (ပြန်လာရာ အခါကျမ့၊) အာဂတောဟိပိ-ကုန်သော၊ ဌိတိကံ-ကို၊ ဇာနနကဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ မာ ဘုဥ္ဇိတ္ထ-မစား ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝါရေတ္တာ-တားမြစ်၍၊ ဌိတိကာယမေဝ-အားဖြင့်သာ၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။

နေ-ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့ကို၊ (ဌိတိကာကို မသိသော အာဂန္တုကရဟန်းတို့ကို၊) ရာဇာ-သည်၊ ဘောဇေတ္တာ-ကိုယ်တိုင်ကျွေး၍၊ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပတ္တေပိ-တို့ကိုလည်း၊ ပူရေတ္တာ-၍၊ အထ ဇေတိ-အဂယ်၍ ပေးလျှအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယံ-အကြင်ဘောဇဉ်ကို၊ အာဟဋ်-ဆောင်ယူအုပ်ပြီ၊ တံ-ထိုဘောဇဉ်ကို၊ ဌိတိကာယ-ဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ ပန-ဆက်၊ တဿဟတ္ထာ-အချည်းနှီးသော လက်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) မာ ဂစ္ဆန္တု-မကြွကြပါစေကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ထောကမေဝ-အနည်းငယ်သော ဘောဇဉ်သည်သာ၊ ဝါ-ကိုသာ၊ ပတ္တေသု-တို့၌၊ ပက္ခိတ္တံ-ထည့်အပ်သည်၊ (ထည့်လိုက်သည်၊) သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တံ-ထိုအနည်းငယ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ နေ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၊ (မစားလောက်၍ မယူစေရ၊ ယူလျှင် ထေရ်စဉ် လွန်သွားသဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် နောက်ထပ်ယူခွင့်မရဘဲ ရှိလိမ့်မည်၊) အထ-သို့မဟုတ်၊ ဘုဥ္ဇိတ္တာ-၍၊ တဿပတ္တာ-အချည်းနှီးသော သပိတ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)ဝ-၍သာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယံ-အကြင်ဘောဇဉ်ကို၊ တေဟိ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘုတ္တံ-စားအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုဘောဇဉ်သည်၊ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဂီဝါ-ကြွေးမြီသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ မဟာသုမတ္ထေရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ (ကိုး) ဧတ္ထ-ဤသို့ စားရာ၌၊ (ထေရ်စဉ်ကို မသိဘဲ စားရာ၌၊) ဂီဝါကိစ္စံ-ကြွေးမြီကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ဌိတိကံ-ကို၊ အဇာနန္တေဟိ-မသိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ယာဝ-လောက်၊ ဇာနနကာ-သိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ တာဝ-ထိုမျှလောက်၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ထိုင်နေသင့်သည်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏၊ ("မိမိက ထေရ်စဉ်ဝါစဉ် မသိလျှင် ထိုင်၍ စောင့်နေသင့်သည်-ဟူလို၊) ဧဝံသန္တေပိ-ဤသို့ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဘုတ္တံ-စားအပ်ပြီးသော ဘောဇဉ်ကို၊ သုဘုတ္တံ-ကောင်းစွာ စားအပ်ပြီ၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ (ယခုမှ နောက်၌၊) ပတ္တဌာနေန-ရောက်အပ်သော အရပ်ဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ ("နဂိုက မယူလိုက်ရသော ရဟန်း၏ ရောက်ရာဌာနာမှ ယူပါစေ"ဟူလို၊) ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ (မဟာပဒုမထေရ်၏ ဝါဒကို သဘောကျသောကြောင့် နောက်ထား သည်၊ ဓေယျနာ၌ကား "ဝါဒ ၂ ရပ်ကို သဘောတူ၏" ဟု ဖွင့်လေ၏၊ သဘောတူမည် မထင်ပါ။)

ဧကော-တစ်မျိုးသော၊ တိစီဝရပုရိဝါရော-တိစီဝရိက် အခြံအရံရှိသော၊ သတ္တုနကော-တစ်ရာထိုက်တန်သော၊ ပိဏ္ဍာပါတော-ဆွမ်းသည်၊ အဝဿိကဿ-ဝါ မ,ရှိသေးသော၊ (ဝါ မရသေးသော၊) ဘိက္ခုနော-၏ (အထံသို့) ပတ္တော-ရောက်ပြီ၊ ဝိဟာရေစ-ကျောင်းတိုက်၌လည်း၊ ဧဝ,ရှုပေါ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပိဏ္ဍာပါတော-သည်၊ အဝဿိကဿ-၏ (အံထံသို့) ပတ္တော-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ လိခိတ္တာ-ရေး၍၊ ထပေသုံ-ထားကြကုန်ပြီ၊ (အထူးအဆန်း ပိဏ္ဍာပါတဖြစ်၍ စာရေးထားကြသည်၊) အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သဋ္ဌိဝဿစ္စယေန-အနှစ် ၆၀ လွန်ရာအခါ၌၊ အညော-သော၊ တထာရူပေါ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ (တိစီဝရပုရိဝါရ, သတ္တုနကဖြစ်သော၊) ပိဏ္ဍာပါတော-ဆွမ်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်ပြန်ပြီ၊ အယံ-ဤဆွမ်းကို၊ အဝဿိကဋ္ဌိတိကာယ-အဝဿိကရဟန်း၏ တည်ရာအစဉ်အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗော ကိံ-ယူစေထိုက်သလော၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ သဋ္ဌိဝဿိကဋ္ဌိတိကာယ-သဋ္ဌိဝဿိကရဟန်း၏ တည်ရာအစဉ်အားဖြင့်၊ (ဂါဟေတဗ္ဗော ကိံ-လော၊) ဣတိ-ဤကားအမေးတည်း၊ သဋ္ဌိဝဿိကဋ္ဌိတိကာယ-ဖြင့်၊ (ဂါဟေတဗ္ဗော-ထိုက်၏၊) ဣတိ-သို့ ဝုတ္တံ-အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) (ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သဋ္ဌိဝဿိကဋ္ဌိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗော-နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ဋ္ဌိတိံ-ကို၊ ဂဟေတွာဝ-ယူ၍သာ၊ ဝမိုတော-ကြီးရင့်ပြီ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (သဋ္ဌိဝဿိကဋ္ဌိတိကာယ ဂါဟေတဗ္ဗော။)

ဧကော-တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ-စားပြီး၍၊ သာမဏေရော, ဇာတော-ပြီ၊ ပုန-ဖန်၊ တံ ဘတ္တံ-ကို၊ (အချို့စာ၌ တံ မပါ၊) သာမဏေရဋ္ဌိတိကာယ-သာမဏေတို့၏ ရပ်တည်ရာ အစဉ်အားဖြင့်၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဏှိတုံ-ယူခြင်းငှာ၊ လဘတိ - ၏၊ အယံ - ဤသာမဏေသည်၊ အန္တရာဘဋ္ဌကောနာမ-

---

ဧကော ၊ပေ၊ ဝမိုတော။ ။ဤစကားသည် ကူဋဋ္ဌိတိကာနှင့် စပ်၍ ထွက်လာသော စကားတည်း။ ထို့ကြောင့် တစ်ရာတန် ဆွမ်းကိုလည်း ကူဋဋ္ဌိတိကာဖြင့် သီးခြားညွှန်ချရ ပေလိမ့်မည်၊ ထိုသို့ညွှန်ချနိုင်အောင် "မည်သည့် နေ့ရက်တုန်းက တစ်ရာတန်ဆွမ်းကို အဝဿိကရဟန်း ရခဲ့ဖူးသည်"ဟု ရေးထားလေသည်၊ အဝဿိကရဟန်း ရပြီးနောက် ဋ္ဌိတိကာလည်း ရပ်နေဟော့၏။ အနှစ် (၆၀) လောက် ကြာသောအခါ တစ်ရာတန်ဆွမ်း ဖြစ်ပေါ်လာပြန်၏၊ ထိုတစ်ရာတန်ဆွမ်းကို အထက်က စ၍ ပြန်သောအခါ ဝါ (၆၀) ရပြီးသော, (တစ်ချိန်တုန်းက အဝဿိကအဖြစ်ဖြင့် တစ်ရာတန်ဆွမ်း ရခဲ့ဖူးသော ယခုအခါ ဝါ (၆၀) ရနေပြီဖြစ်သော) ထိုရဟန်းသည်ပင် ရပြန်သည်-ဟူလို။

အန္တရာဘဋ္ဌကော။ ။အန္တရာ-ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို မညွှန်ချမီ အကြား၌၊ ဘဋ္ဌော-ရဟန်းအဖြစ်မှ လျှောကျသူတည်း၊ အန္တရာဘဋ္ဌော-သူ၊ အန္တရာဘဋ္ဌောယေव အန္တရာဘဋ္ဌကော၊ "စုတော ဘဋ္ဌော, ပရဒ္ဓေါ" ကဲ့သို့ ရဟန်းဘဝမှ ရွှေ့လျှောကျသူကို "ဘဋ္ဌ"ဟု ဆိုသည်၊

အကြားခ်ီ လျှောက္ကျသူမည်သည်၊ (ဟောတိ) ကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ ပန-ကား၊ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏာဝသော-ပြည့်သော အနှစ်နှစ်ဆယ်ရှိသော၊ သာမဏေ ရော-သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) သွေ-ခ်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ လဘိဿတိ-ရလတံ့၊ (သာမဏေ အဖြစ်ဖြင့် ရလတံ့၊) ဣတိ-ဤသို့ဆိုထိုက်ရာ နေ့ခ်၊ အဇ္ဇေဝ-ယနေ့ခ်ပင်၊ ဥပ သမ္ပဒေတိ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဌိတိကာ-သည်၊ အတိက္ကန္တာ-ပြီ။

ဧကဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-၏ (အထံသို့) ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-သည်၊ ပတ္တံ-ရောက်ပြီ၊ စ-ထိုသို့ပင်ရောက်ပါသော်လည်း၊ အဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ပတ္တော-သည်၊ တုဿော-အချည်းနှီးသည်၊ နု ဟောတိ-မဖြစ်၊ ("သပိတ်ထည်းခ်ီ ဆွမ်းရှိနေသည်"ဟူလို၊) သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အညဿ-အခြားသော၊ သမီပေ-အနီးခ်ီ၊ နိသိန္နဿ-ထိုင်နေသော ရဟန်း၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒါပေတိ-ပေးစေအံ့၊ တံ-ထိုသပိတ်ကို၊ ထေယျာယ-ခိုးသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းစိတ်ဖြင့်၊ စေ ဟာရန္တိ-အကယ်၍ ဆောင်ယူသွားကုန်အံ့၊ (စဝံ သတိ၊) ဂိဝါ-သည်၊ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ သော ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်၊ (ထိုသပိတ်ရှင်ရဟန်းသည်၊) မယ္ဟံ-တပည့်တော်၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒမ္မိ-ပေးလိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာ၊ သစေ ဒေတိ-အကယ်၍ ပေးလိုက်အံ့၊ (စဝံသတိ၊) အဿ-ထိုရဟန်း၏၊ (ဥဒ္ဒေသဘတ် အလှည့်ရသော ရဟန်း၏၊) ဂိဝါ-သည်၊ နု ဟောတိ။ ["သပိတ်ဆောင်ယူသူတို့က ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့် ဆောင်ယူသွားသော်လည်း ထိုရဟန်းက အပေး မခိုင်းသောကြောင့် ဂိဝါ မဖြစ်ပါ"ဟူလို။]

(သော-ထိုဥဒ္ဒေသဘတ် အလှည့်ကျသော ရဟန်းသည်၊) တေန ဘတ္တေန-ထိုဥဒ္ဒေသဘတ်ဖြင့်၊ အနတ္ထိကော-အလိုမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ မယ္ဟံ-တပည့်တော်အား၊ အလံ-တော်ပါပြီ၊ တဝ-အံ့ရှင်ဘုရားအား၊ (အနီးခ်ီ ထိုင်နေသော ရဟန်းကို

ယောဇနာခ်ီကား "အန္တရာဘဋ္ဌကောတိ ဥဒ္ဒေသဘတ္တာသ အန္တရေ ဝေမဇ္ဈေ ဘသတိ ဂလတီတိ အန္တရာဘဋ္ဌကော"ဟု ပြုလေ၏။

ထေယျာယ ၊ပေ၊ **ဂိဝါ**။ ။"ဦးတိသခ်ီ ဥဒ္ဒေသဘတ် အလှည့်ကျရောက်လာပြီ" ဆိုကြစို့၊ သူ့သပိတ်မှာ ဆွမ်းပြည့်နေသောကြောင့် အနီးခ်ီ ရှိသော ရဟန်း၏ သပိတ်ကို "ပေးလိုက်ပါ"ဟု ပြောဆိုခ်ီ သပိတ်ရှင်ကို ပေးစေ၏။ ထိုသပိတ်ကို သပိတ်အယူလာသော ဒါယကာတို့က ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့် ဆောင်ယူသွားကြလျှင် ဦးတိသမှာ ထိုသပိတ်အတွက် ကြွေးမြီဖြစ်၍ "သပိတ်ရှင်ရဟန်းအား သပိတ်အစား ပေးရမည်"ဟူလို၊ အချို့စာအုပ်ခ်ီ ဟရန္တိ နေရာဝယ် "ဟရတိ"ဟု ရှိ၏။ ဥဒ္ဒေသသပိတ်ကို ဆောင်သူက တစ်ယောက်တည်းဖြစ်လျှင် ဟရတိလည်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏။ သို့သော် ဋီကာခ်ီ "ဟရန္တိ"ဟု ရှိသည်။ [ထေယျာယ ဟရန္တိတိ ပတ္တဟာရကာ ဟရန္တိ၊ ဂိဝါ ဟောတီတိ အာဏာပကဿ ဂိဝါ ဟောတိ၊-သာရတ္ထ]

ပြောသည်၊) ဧတေ ဘတ္တံ-ကို၊ ဒမ္မိ-လျှူပါ၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ပေသေတွာ-စေလွှတ်၍၊ အာဟာရာပေဟိ-ဆောင်ယူပါစေလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အည်-အခြားသော ရဟန်းကို၊ အထာပိ ဝဒတိ-အကယ်၍မူလည်း လျှောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယံ-အကြင်လျှုဖွယ် ဝတ္ထုကို၊ တတော-ထိုအိမ်မှ၊ အာဟရီယတိ-ဆောင်ယူအပ်၏၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော လျှုဖွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ပတ္တသာမိကဿ-သပိတ်ရှင် ရဟန်း၏(အတွက်) ဟောတိ-၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ထေယျာယ-ဖြင့်၊ စေ ဟရန္တိ-အကယ်၍ ဆောင်ယူကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သုဟဒ္ဒော-ကောင်းစွာ ဆောင်ယူအပ်ပြီ၊ ဘတ္တဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဒိန္နတ္တာ-ပေးအပ်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂီဝါ-သည်၊ နေ ဟောတိ။ (ဥဒ္ဒေသဘတ်ရသော ရဟန်းမှာ ဂီဝါ မထိုက်ပါ"ဟူလို၊ သုဟဒ္ဒောကိုပင် "ဘတ္တဿ ဒိန္နတ္တာ ဂီဝါ နေ ဟောတိ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။)

ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဒသ-ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေသု-ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ နဝ-ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကာ-ဝိဏ္ဏာပါတ်ခုတင်ဆောင် ရဟန်းတို့တည်း၊ ဧကော-တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ သာဒိယနကော-ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို သာယာသော ရဟန်းတည်း၊ ("ဝိဏ္ဏာပါတ်ခုတင်ဆောင် မဟုတ်"ဟူလို၊) ဒသ-ဆယ်လုံးကုန်သော၊ ဥဒ္ဒေသပဋ္ဌေ-သံယာမှ ညွှန်ချအပ်သော သပိတ်တို့ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကာ-ဝိဏ္ဏာပါတ်ခုတင်ဆောင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဂဟေတုံ-ယူခြင်းငှာ၊ နိက္ခစ္ဆန္တိ-အလိုမရှိကုန်၊ ဣတရော-အခြားသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံသော ဥဒ္ဒေသဘတ်တို့သည်၊ မယှံ-ငါ၏အထံသို့၊ ပါပုဏန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုရ၊ ဂဏှာတိ-ယူအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒ္ဝိတိကာ-သည်၊ နေ ဟောတိ-မရှိ၊ (အားလုံးကို ပေါင်းရ တစ်ခါတည်းယူသောကြောင့် ဒ္ဝိတိကာ မရှိတော့၊) ဧကေကံ-၁ ခုစီ ၁ ခုစီကို၊ ပါပေတွာ-ရောက်စေ၍၊ (မိမိအတွက် ရောက်စေ၍၊) စေ ဂဏှာတိ-အံ့၊ ("ပဌမဥဒ္ဒေသဘတ်သည် ငါ့ထံသို့ ရောက်၏၊ ဒုတိယဥဒ္ဒေသဘတ်သည် ငါ့အထံသို့ ရောက်၏ ၊ပေ၊ ဒသမဥဒ္ဒေသဘတ်သည် ငါ့ထံသို့ ရောက်၏"ဟု ဆိုရ ယူအံ့၊) (ဧဝံသတိ၊) ဒ္ဝိတိကာ-သည်၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏၊ (ဒ္ဝိတိကာတည်ခြင်း မတည်ခြင်း အကျိုးကို စီဝရက္ခန္ဓက, အဋ္ဌမာတိကာကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ၊) ဧဝံ-သို့၊ ဂါဟေတွာ-

---

သဗ္ဗံ ပတ္တသာမိကဿ။ ။ထိုအိမ်မှ ရအပ်သော လျှုဖွယ်ဝတ္ထုအားလုံးသည် သပိတ်ရှင်နှင့်သာ ဆိုင်၏၊ သင်္ကန်းပါလာစေကာမူ "တပည့်တော်က ဆွမ်းကိုသာ လျှုသည်၊ သင်္ကန်းကို မလျှု"ဟု ပြော၍ ဥဒ္ဒေသဘတ် အလှည့်ကျသော ရဟန်းက "တောင်းပိုင်ခွင့် မရှိ" ဟူလို။ [သဗ္ဗံ ပတ္တသာမိကဿ ဟောတိတိ စီဝရာဒိကမ္မံ သဗ္ဗံ ပတ္တသာမိကဿေဝ ဟောတိ၊ မယာ ဘတ္တမေဝ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ နေ စီဝရာဒိန္တိ ဝတ္တာ (ဥဒ္ဒေသဘတ် အလှည့်ကျသော ဦးတီးသက ပြော၍) ဂဟေတုံ နေ ဝဋ္ဋတီတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

ဂါဟေတွာ-ယူစေပြီး၍၊ ဒသဟိပိ-ဆယ်လုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖတ္တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အာဟာရေတွာ-ဆောင်ယူစေ၍၊ ဘန္တေ-တို့၊ (ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းတို့ကို ခေါ်သည်၊) မယံ့-အား၊ သင်္ဂဟံ-သင်္ဂြိုဟ်ခြီးမြှင့်ခြင်းကို၊ ကရောထ-ပြုကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ နဝ-ကုန်သော၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ ပိဏ္ဍပါတိကာနံ-တို့အား၊ ဒေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧတံ-ဤဆွမ်းသည်၊ ဘိက္ခုဒတ္တိယံနာမ-ဘိက္ခုဒတ္တိယဆွမ်းမည်သည်၊ (ရဟန်းသည် ပေးအပ်သော ဆွမ်းမည်သည်၊) ဟောတိ၊ ဂဏှိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ["ဘိက္ခုဒတ္တိယဖြစ်သောကြောင့် ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းတို့အား အပ်ပါသည်-ဟူလို။]

သော ဥပါသကော-ဃည်၊ ဘန္တေ-တို့၊ ယံ-အိမ်သို့၊ အာဂန္တွာ-ကြွထိုက်ပါ၏၊ (ကြွပါလော၊) ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အကယ်၍ လျှောက်အံ့၊ သောစ ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ (သာဒီယနကရဟန်းကို ဆိုသည်၊) တေ ဘိက္ခူ-တိုရဟန်းတို့ကို၊ (ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းတို့ကို ဆိုသည်၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဧထ-လိုက်ခဲ့ကြပါကုန်၊ မယံ-၏၊ သဟာယကာ-အဖော်တို့သည်၊ ဟောထ-ဖြစ်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ တသ-ထိုဥပါသကာ၏၊ ယံ-သို့၊ သစေ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယံ-အကြင်လျှဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ လဘတိ-ရ၏၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော လျှဖွယ်ဝတ္ထုသည်၊ တံသေဝ-ထိုရဟန်း၏ အတွက်သာ၊ ဟောတိ၊ ဣတရေ-အခြားရဟန်းတို့သည်၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိန္နံ-လျှအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ လဘန္တိ-ရကုန်၏၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား၊ ယရေယေဝ-အိမ်၌သာ၊ နိသီဒါပေတွာ-ထိုင်စေ၍၊ ဒက္ခိဏေယ္ယဒကံ-အလျှရေကို၊ ဒတ္တာ-၍၊ ယာဝုဒ္ဓကာဒီနိ-ယာဂု, ခဲဖွယ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေန္တိ-ပေးလျှကုန်အံ့၊ (ဇောက်ဖို့ သုံးဖို့ အလျှရေအိုးကိုပါ ပေးလျှခြင်းကို "ဒက္ခိဏေယ္ယဒကံ ဒတ္တာ"ဟု ဆိုသည်၊) ဘန္တေ-တို့၊ ယံ-အကြင်လျှဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏၊ တံ-ထိုလျှဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဂဏှထ-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်အံ့၊ (သာဒီယနကရဟန်းက လျှောက်အံ့၊) (ဧဝံသတိ၊) တသ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝစနေနေဝ-စကားကြောင့်သာ၊ ဣတရေသံ-အခြားသော ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းတို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဘုတ္တာဝိနံ-ဆွမ်းစားပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ဂဏှိတွာ-ယူ၍၊ ဂမနဋ္ဌာယ-သွားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဒေန္တိ-လျှကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော လျှဖွယ်ဝတ္ထုသည်၊ တသေဝ ဘိက္ခုနော-၏အတွက်သာ၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်သော လျှဖွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဣတရေသံ-အခြားသော ရဟန်းတို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ပန-ဆက်၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ (ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းတို့သည်၊) ဝိဟာရေ ယေဝ-ကျောင်းတိုက်၌ပင်၊ (ကျောင်းတိုက်တုန်းကပင်၊) တေန. ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဘန္တေ-တို့၊ (သာဒီယနကရဟန်းက ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းတို့ကို ခေါ်သည်၊) မယံ-၏၊

ဘိက္ခဲ-ကို၊ ဂဏ္ဌထ-ခံယူကြပါကုန်၊ မနုဿာနဉ္စ-လူတို့၏လည်း၊ ဝစနံ-ကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်ပါ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တာ-လျှောက်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ယဒိ ဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍ သွားကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယံ-အကြင်ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ ဘုဉ္ဇန္တိစေဝ-စားလည်း စားကြကုန်၏။ နိဟရန္တိစ-ဆောင်လည်း ဆောင်ကြကုန်၏။ (ထပ်၍ အပိုလျှော်သောကြောင့် ဆောင်ကြကုန်၏။) သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ တံ-ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ တသ္မေဝ-ထိုရဟန်း၏သာ၊ သန္တကံ-ဥစ္စာသည်၊ (ဟောတိ၊) မယံ-၏။ ဘိက္ခဲ-ကို၊ ဂဏ္ဌထ-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ အဝုတ္တာ-မလျှောက်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဝစနံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်ပါ၏။ ဣတိ-သို့၊ (ဝုတ္တာ-လျှောက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊) အထာပိ ဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍မူလည်း သွားကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တတြ-ထိုသို့သွားရာ၌၊ (တစ်နည်း) တတြ-ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကဿ-၁ ပါးသော ရဟန်းသည်၊ မဓုရေန-ချိုမြိန်သော အရသာနှင့် တူသော၊ ဝါ-သာယာသော၊ သရေန-အသံဖြင့်၊ အနုမောဒနံ-ဆွမ်းအနုမောဒနာကို၊ ကရောန္တဿ-ပြုလတ်သော်၊ ဝါ-ပြုသော၊ ဧကဿ-၏၊ အနုမောဒနံ-ကို၊ သုတ္တာ-ကြားနာ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြားနာရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထေရာနံ-ထေရ်တို့၏၊ ဥပသမေ-ငြိမ်သက်ခြင်း၌၊ ပသီဒိတ္တာစ-ကြည်ညိုမိ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုံ-များစွာသော၊ သမဏပရိက္ခာရံ-ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာကို၊ စေ ဒေန္တိ-အကယ်၍ လှူကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အယံ-ဤအဖို့သည်၊ ထေရေသု-တို့၌၊ ပသာဒေန-ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ ဥပဠန္ဓော-ဖြစ်သော၊ အကတ ဘာဂေါနာမ-တင်ကြို၍ ပြုအပ်ပြီး မဟုတ်သော အဖို့မည်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ (အထံသို့) ပါပုဏာတိ-၏။

သဗ္ဗံ ၊ပေ၊ သန္တကံ။ ။[ယဒိ ပန စသော စကားသည် ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းကိုးပါးနှင့် ပိဏ္ဍပါတိက မဟုတ်သော ရဟန်းတစ်ပါး၏ စကားဆက်ဟု မှတ်ထားပါ။] "သဗ္ဗံ တံ တသ္မေဝ သန္တကံ"ဟုလည်းကောင်း, "သဗ္ဗံ တေသမေဝ သန္တကံ"ဟုလည်းကောင်း မူကွဲရှိ၏၊ ထိုတွင် "မယံ ဘိက္ခဲ ဂဏ္ဌထ-တပည့်တော်၏ ဆွမ်းကို ခံယူကြပါကုန်"ဟု လျှောက်ခဲ့သောကြောင့် "သဗ္ဗံ တံ ,တသ္မေဝ သန္တကံ"ဟု ရှိသော စာသာ ကောင်းသည်၊ နောက်၌ "မယံ ဘိက္ခဲ ဂဏ္ဌထ"ဟု မလျှောက်ရာဝယ် "သဗ္ဗေသံ ပါပုဏာတိ"ဟု ဆိုလတ္တံ့။

အကတဘာဂေါနာမ။ ။"ပင့်လျှောက်တုန်းက ရည်ရွယ်ထားသော လှူဖွယ်အဖို့ မဟုတ်, တရားကို နာရ၍လည်းကောင်း, ဥပသမကို ကြည်ညိုမိ၍လည်းကောင်း ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော လှူဖွယ်အဖို့"ဟူလို၊ "ပုဗ္ဗေ ကရီယိတ္ထာတိ ကတောဝ၊ နု+ကတော အကတော၊ မတ္တြေလာမိက ပြုအပ်ပြီး စီစဉ်အပ်ပြီး မဟုတ်သော အဖို့၊ အကတောဝ+သော+ဘာဂေါစတိ အကတဘာဂေါ"ဟု ပြု။ [အကတဘာဂေါနာမာတိ အာဂန္တုကဘာဂေါနာမ၊ အဝိနိဗုဗ္ဗဘာဂေါ (လှူအပ်ပြီး မဟုတ်သော အဖို့) ဣတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

ဧကော-တစ်ယောက်သော ဥပါသကာသည်၊ သံယတော-သံယာ့အထံမှ၊ ဥဒ္ဒိသာပေတွာ-ညွှန်ချစေ၍၊ ဒ္ဋိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟိတံ-ယူစေအပ်သော၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဟရိတွာ-ဆောင်ယူ၍၊ ပဏီတသ-မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီယဘောဇနီယသ-ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်ယူ၍၊ ဘန္တေ-တို့၊ ဣမံ-ဤခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော၊ သံယော-သည်၊ ပရိဘုဥ္ဇတု-ဘုဉ်းပေးပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒေတိ-လှူအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗေဟိ-ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဘာဇေတွာ-ဝေဖန်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-သုံးဆောင်ထိုက်၏။ ပန-ဆက်၊ ပတ္တသာမိကဿ-သပိတ်ရှင်ရဟန်းအား၊ အတိဣဒ္ဓံပိ-လွန်သွားသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒ္ဋိတိကံ-ကို၊ ထပေတွာ-တန်ရပ်၍၊ အညံ-သော၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏။ အထ-သို့မဟုတ်၊ ပဌမံယေဝ-ပဌမကပင်၊ (သပိတ်ကို မယူမီ ရှေးဦးကပင်၊) သဗ္ဗံ-သော၊ သံယိကံ-ကဖြစ်သော၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-လျှောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကဿ-သော၊ လဇ္ဇိဘိက္ခုနော-လဇ္ဇီရဟန်း၏၊ သန္တကော-ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပတ္တော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-ထိုက်၏။ စ-ဆက်၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်ယူပြီး၍၊ သဗ္ဗော-သော၊ သံယော-သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇတု-ပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ဘာဇေတွာ-၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။

ဧကော-တစ်ယောက်သော ဥပါသကာသည်၊ ပါတိယာ-ခွက်ဖြင့်၊ ဘတ္တံ-ဘတ်ကို၊ (ထမင်းကို၊) အာဟရိတွာ-ဆောင်ယူ၍၊ သံဃုဒ္ဒေသ်-သံဃာမှ ညွှန်ချအပ်သော ဘတ်ကို၊ ဒမ္မိ-လှူပါ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကေကံ အာလောပံ-၁ လုတ်စီ ၁ လုတ်စီကို၊ အဒတွာ-မပေးမူ၍၊ ဒ္ဋိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဧကဿ-၁ ပါးသော ရဟန်း၏။ ယာပနမတ္တံ-မျှတလောက်ရုံကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏။ သော-ထိုဥပါသကာသည်၊ ဘတ္တံ-ကို၊ အာဟရိတွာ-၍၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို၊ ဝတ္တုံ-လျှောက်ခြင်းငှာ၊ အဇာနန္တော-မသိသည်၊ ဝါ-နားမလည်သည်၊ (ဟုတွာ၊) တုဏ္ဍီဘူတော-ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ (ဟုတွာ-၍၊) အထ အစ္ဆတိ-အကယ်၍ နေအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ကဿ-အဘယ်ရဟန်းဖို့ တေ-သင်သည်၊ အာနိတံ-ဆောင်ယူအပ်သနည်း၊ ကဿ-အား၊ ဒါတုကာမော-လှူလိုသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ နု ဝတ္တဗ္ဗံ-ထိုက်၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) (ကသ္မာ, နု ဝတ္တဗ္ဗံ-နည်း၊) ဟိ

သဗ္ဗော သံယော ပရိဘုဉ္ဇတု။ ။"သဗ္ဗံ သံယိကံ ပတ္တံ ဒေထ"ဟု အစက လျှောက်ခဲ့သောကြောင့် "သဗ္ဗော သံယော ပရိဘုဉ္ဇတု"ဟု မလျှောက်သော်လည်း "ထိုသပိတ်၌ ပါသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည် သံယိကဖြစ်နေရကား အားလုံးဝေဖန်၍ သုံးဆောင်ရမည်"ဟု ဂဏ္ဌိပုဒ်တို့၌ ဆိုသတတ်။ [သဗ္ဗော သံယော ပရိဘုဉ္ဇတူတိ ဝုတ္တေတိ ဧတ္ထ ပဌမမေဝ သဗ္ဗံ သံယိကံ ပတ္တံ ဒေထာတိ ဝတ္တာ ပစ္ဆာ သဗ္ဗော သံယော ပရိဘုဉ္ဇတူတိ အဝုတ္တောပိ ဘာဇေတ္တာဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ၊-သာရတ္ထ။]

(ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗာသဘာဂေန-ပုဗ္ဗာစကားနှင့် သဘောတူသောအားဖြင့်၊ တုမ္ဘာကံ-အရှင်ဘုရားတို့ဖို့ အာနိတံ-ဆောင်ယူအပ်ပါပြီ၊ တုမ္ဘာကံ-တို့အား၊ ဒါတုကာမော-သည်၊ အမှိ-ပါ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝဒေယ္မ-လျှောက်ရာ၏။ တတော-ထိုသို့ လျှောက်ရာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ ဘိက္ခုံ-ကို၊ အညေ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဇိဂုစ္ဆန္တာ-စက်ဆုပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဂိဝံ-လည်ပင်းကို၊ ပရိဝတ္တေတ္တာ-လည်စေ၍၊ သြလောကေတဗ္ဗမ္မိ-ကြည့်ထိုက်သူဟူ၍လည်း၊ နှ မညေယ္ယုံ-မမှတ်ထင်ကုန်ရာ၊ (ဣတိ-ကြောင့်၊ နှ ဝတ္တဗ္ဗ-ထိုက်၊) ပန-အနွယ်၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့ ယာသိ-သွားမည်လို့နည်း၊ ကိ-အဘယ်ကို၊ ဂဟေတွာန-ပြုလျက်၊ အာဟိဏ္ဍာသိ-လှည့်လည်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-မေးအပ်သော်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အာဂတော-သည်၊ အမှိ-ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အကယ်၍ လျှောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကေန-တစ်ပါးသော၊ လဇ္ဇိဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဒ္ဝိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏။ အာဘတံ-ဆောင်ယူအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ ဗဟု-များသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ သစေ ပဟောတိ-အကယ်၍ လောက်အံ့၊ ဒ္ဝိတိကာကိစ္စံ-ဒ္ဝိတိကာပြုဖွယ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ထေရာ သနတော-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ပတ္တံ-ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏။

သံယုဒ္ဒေသဘတ္တံ-ကို၊ ဒေထ-ပေးကြကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ကိ-အဘယ်ကို၊ အာဟရိယတိ-ဆောင်ယူမည်နည်း၊ (တစ်နည်း) အာဟရိဿသိ-ဆောင်ယူလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဝတ္တာ-မမေးမူ၍၊ ပဏ္ဏတိဒ္ဒိတိကာယ ဧဝ-ပဏတိတည်နေရာ အစဉ်အားဖြင့်သာ၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏။ ပန-ဆက်၊ ယော ပါယသောဝါ-အကြင်နို့ယနာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယော ရသပိဏ္ဍပါတောဝါ - အကြင်အရသာရှိသော ဆွမ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ နိစ္စံ - အမြဲ၊ လဇ္ဇတိ-ရအပ်၏။ ဝေရူပါနံ-ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပဏီတဘောဇနာနံ-မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့၏၊ အာဝေဏိကာ-သီးခြားဖြစ်သော၊ ဒ္ဝိတိကာ-တည်နေရာ အစဉ်ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-ပြုထိုက်၏။ တထာ-တူ၊ သပရိဝါရာယ-အခြံအရံနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ယာဂုယာ-ကာဂု၏လည်းကောင်း၊ မဟဂ္ဃါနံ-များသော အဖိုးရှိကုန်သော၊ ဖလာနံ-အသီးတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဏီတာနံ-ကုန်သော၊ ခဇ္ဇကာနံစ-ခဲဖွယ်တို့၏လည်းကောင်း၊ (အာ ဝေဏိကာ ဒ္ဝိတိကာ ကာတဗ္ဗာ။)

ကိ အာဟရိယတိ။ ။"ထိုသို့ မေးလိုက်လျှင် အဂတိလိုက်မည် စိုးသောကြောင့် မမေးမူ၍ နဂိုရှိသော ထေရ်စဉ်အတိုင်းပင် ယူပါစေ"ဟု ဆိုလိုသည်။ [ကိ အာဟရိယတိတိ အဝတ္တာတိ ကတရဘတ္တံ ဝါ တယာ အာဟရိယတိတိ ဒါယကံ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊-ဝိမတိ။] "ကိ အာဟရိဿသိ"ဟု မူကွဲရှိ၏။

ပန-ဆက်၊ ပကတိဘတ္တာယာဂုဖလခဇ္ဇကာနံ-ရိုးရာဖြစ်သော ဆွမ်း, ယာဂု, သစ်သီး, ခဲဖွယ်တို့၏၊ ဧကာဝ-တစ်ခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝါ-တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဌိတိကာ-ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-ပြုထိုက်၏၊ သပ္ပိ-ထောပတ်ကို၊ အာဟရိဿာမိ-ဆောင်ယူပါအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-လျှောက်အပ်သော်၊ (ဥဒ္ဒေသဘတ် ဆောင်လာသော ဖါယကာက လျှောက်အပ်သော်၊) သဗ္ဗသပ္ပိနံ-အလုံးစုံသော ထောပတ်တို့၏၊ ဧကာဝ-သော၊ ဌိတိကာ-သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ တထာ-တူ၊ သဗ္ဗတေလာနံ-အလုံးစုံသော ဆီတို့၏၊ (ဧကာဝ ဌိတိကာ ဝဋ္ဋတိ၊) ပန-ကား၊ မဓု-ပျားရည်ကို၊ အာဟရိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-အပ်သော်၊ မဓုနော-၏၊ ဧကာဝ-သော၊ ဌိတိကာ ဝဋ္ဋတိ၊ တထာ-တူ၊ ဖာဏိတဿ-တင်းလဲ၏လည်းကောင်း၊ လဋ္ဌိမဓုကာဒီနံ-နွယ်ချို အစရှိကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာနဉ္စ - ဆေးတို့၏လည်းကောင်း၊ (ဧကာဝ ဌိတိကာ ဝဋ္ဋတိ။)

ပန-ဆက်၊ သံဃုဒ္ဒေသံ-သံဃာမှ ညွှန်ချအပ်သော၊ ဂန္ဓမာလံ-နံ့သာ, ပန်းကို၊ သစေ ဒေန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပိဏ္ဍာပါတိကဿ-ကရဟန်းအား၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်သလော၊ နု ဝဋ္ဋတိ-မအပ်သလော၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ အာမိသသေဝ-အာမိသ၏သာ၊ ဝါ-ကိုသာ၊ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ-ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ [“အတိရေကလာဘံ ပဋိက္ခိပါမိ-ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇဉ်မှ အပိုအလွန်ဖြစ်သော သံဃာတို့ ဥဒ္ဒေသာတို့ စသော အာမိသကို ပယ်ပါ၏”တဲ့ ဆောက်တည်ခဲ့သောကြောင့် “အာမိသ မဟုတ်သော နံ့သာ, ပန်းသည် ပိဏ္ဍာပါတိကရဟန်းအား အပ်ပါ၏”ဟူလို။] ပန-ထိုသို့ပင်အပ်ပါသော်လည်း၊ သံဃံ-ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ-ရည်စူး၍၊ ဒိန္နတ္တာ-လှူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နု ဂဟေတဗ္ဗံ-မခံယူထိုက်၊ ဣတိ-သို့ ဝဒန္တိ-ဆရာတို့ ဆိုကြကုန်၏။ [ဤဥဒ္ဒေသာဘတ်သည် မူလက သံဃိကတည်း၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ညွှန်ချ၍ ရသောအခါ ကိုယ်ပိုင် ပုဂ္ဂလိက ဖြစ်၏၊ သံဃာတို့ကား မိမိစားနေသည့်တိုင်အောင် သံဃိကာဘတ်ပင် ဖြစ်သည်-ဟု မှတ်ပါ။]

ဥဒ္ဒေသာဘတ္တကထာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးပြီ။

* * *

နိမန္တနာဘတ္တကထာ

နိမန္တနံ-ပင့်ဖိတ်ကြောင်း ဘတ်သည်၊ ပုဂ္ဂလိကံ-လိကသည်၊ စေ (ဟောတိ)-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သယမေဝ-မိမိသည်သာ၊ ဣဿရော-အစိုးရ၏၊ (မိမိကို လာပင့်သော ပုဂ္ဂလိကဘတ်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိသာ ပိုင်၏၊) ပန-ကား၊ သံဃိကံ-ကသည်၊ (စေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ၊) ဥဒ္ဒေသဘတ္တေ-ဥဒ္ဒေသဘတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ - ယူစေထိုက်၏၊ (“ သံဃာကုန်

လောက်လျှင် သံယာကုန် ယူ၊ သံယာကုန် မလောက်လျှင် ဒွိတိကာအတိုင်း ယူပါ စေ"ဟူလို၊) ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤပင့်ဖိတ်ရာ၌၊ ဒုတော-တမန်သည်၊ ဗျတ္တော-ထက်မြက်သည်၊ (နားလည်သည်၊) သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဘန္တေ-တို့၊ ရာဇဂေဟေ-မင်း၏ အိမ်တော်၌၊ ဘိက္ခုသံဃသ-ရဟန်းသံဃာဖို့၊ ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ ဂဏှထ-ခံယူကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ အဝတ္တာ-မလျှောက်မူ၍၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ-ခံယူကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အုကယ်၍ လျှောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပိဏ္ဍပါတိကာနမ္မိ-တို့အားလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဒုတော-သည်၊ အဗျတ္တော-မထက်မြက်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဘတ္တံ ဂဏှထာတိ-ထဟူ၍၊ (ထမင်းကို ခံယူလှည့်ပါကုန်ဟူ၍၊) အထ ဝဒတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဘတ္တုဒ္ဒေသကော-ဆွမ်းကို ညွှန်ချသော ရဟန်းသည်၊ ဗျတ္တော-သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ (ဂဏှထ-ပါကုန်၊) ဣတိ-သို့၊ အဝတ္တာ-မလျှောက်မူ၍၊ တုမှေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ယာထ-ကြွကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့ အထ ဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံမှိ-ဤသို့လျှောက်ပြန်သော်လည်း၊ ပိဏ္ဍပါတိကာနမ္မိ-တို့အားလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ပန-ဗျတိရိုက်၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏ (အထံသို့) ပဋိပါဋိယာ-ရအပ်သော အံစဉ်အားဖြင့်၊ (ဆွမ်းလှည့်ကျသော အစဉ်အားဖြင့်) [ပဋိပါဋိယာတိ လဒ္ဓပဋိပါဋိယာ-သာရတ္တ။] ဘတ္တံ-ဘတ်သည်၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်ပါ၏၊ ဣတိ-သို့ ဝုတ္တော-လျှောက်အပ်သော်၊ (ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းက လျှောက်အပ်သော်၊) နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ နိမန္တေတုံ-ပင့်ဖိတ်ခြင်းငှာ၊ အာဂတမနုဿော-လာသော လူသည်၊ အာသနသာလံ-ထိုင်နေရာ စရပ်သို့၊ ဝါ-ရွာတွင်း ဆွမ်းစားစရပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ-ရှစ်လုံးကုန်သော၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ ဒေထ-ပါကုန်၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံမှိ-ဤသို့လျှောက်သော်လည်း၊ ပိဏ္ဍပါတိကာနံ-တို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ တုမှေ စ - အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တုမှေ စ - အရှင်ဘုရားတို့သည်

ဗျတ္တော ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။လျှောက်ပုံ လျှောက်နည်း၌ ကျွမ်းကျင်သော တမန်ကို "ဗျတ္တော ဟောတိ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုကျွမ်းကျင်ပုံကိုပင် "ဘန္တေ ရာဇဂေဟတော ၊ပေ၊ ဂဏှထ"ဟု ပြသည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းတို့သည် "အတိရေကလာဘံ ပဋိက္ခိပါမိ"ဟု ဆောက်တည်ခဲ့၏၊ ထို "အတိရေကလာဘ်"ဟူသည်လည်း ရဟန်းဖြစ်ပြီးခါစ ဩဝါဒ၌ အတိရေကလာဘော "သံယ ဘတ္တံ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ ၊ပေ၊ ပါဋိပဒိကံ"ဟု ဘတ္တနာမည်ဖြင့် လာသော ထမင်းများကို သရုပ်ဖော်ထား၏၊ ဤနေရာ၌ကား "ဘိက္ခံ ဂဏှထ"ဟု ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် လျှောက်သောကြောင့် အတိရေကလာဘ်နှင့် မဆိုင်ရကား "ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းအားလည်း အပ်သည်"ဟု ဆိုသည်။ [ပိဏ္ဍပါတိကာနမ္မိ ဝဋ္ဋတိတိ ဘိက္ခာပရိယာယေန ဝုတ္တတ္တာ ဝဋ္ဋတိ၊-သာရတ္တ။]

လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆထ-ကြွကြွပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-လျှောက်ထိုက်၏။ (ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းက လျှောက်ထိုက်၏။) ပန-ဆက်၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဒေထ-ပါကုန်၊ ဘတ္တံ-ဘတ်ကို၊ ဂဏှထ-ခံယူပါကုန်၊ (ဣတိ-ဤသို့သော် လည်းကောင်း။) အဋ္ဌ-ရှစ်လုံးကုန်သော၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏှထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-သော်လည်းကောင်း၊ (သစေ) ဝဒတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပဋိပါဋိယာ-ရအပ်သော အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏။

ပန-ဆက်၊ ဂါဟေန္တေန-ယူစေသော ရဟန်းသည်၊ ဝိစ္ဆိန္ဒိတ္တာ-စကားကို ဖြတ်၍၊ ဘတ္တံတိ-ဘတ္တဟူ၍၊ (ထမင်းဟူ၍၊) အဝဒန္တေန-မဆိုဘဲ၊ တုမှေစ-တို့သည်လည်း ကောင်း၊ တုမှေစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆထ-ကြွကြွပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ပိဏ္ဍာပါတိကာနံ-တို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ [ဘတ္တံ ဂဏှထပုဒ်တွင် "ဘတ္တံ" မပါဘဲ တစ်ပုဒ်ဖြတ်ထားသည်ကို "ဝိစ္ဆိန္ဒိတ္တာ"ဟု ဆိုသည်၊ ထို့ကြောင့် "ဘတ္တန္တိ အဝဒန္တေန"ဟု ဝိစ္ဆိန္ဒိတ္တာကိုပင် ထပ်ဖွင့်သည်၊ ဝိစ္ဆိန္ဒိတ္တာတိ ဘတ္တံ ဂဏှထာတိ ပဒံ အဝတ္တာ၊ တေနေဝါဟ "ဘတ္တန္တိ အဝဒန္တေနာ"တိ-ဋီကာ။] ပန-ဆက်၊ ဘန္တေ-တို့၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒေထ-ပါကုန်၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ဧထ-ကြွကြွပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ဥပါသကာ-ဥပါသကာ၊ သာဓု-ကောင်းပြီ၊ ဣတိ-ဤပြော၍၊ ဂန္တ္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ သံယတော-မှ၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ-၍၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ဧထ-လာပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေပိ-လျှောက်အပ်သော်လည်း၊ ယထာဌိတိကာယ-အကြင်အကြင်တည်ရာ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏။

ပန-ဆက်၊ နိမန္တနဘတ္တယရတော-နိမန္တနဘတ်ရှိရာ အိမ်မှ၊ ပတ္တတ္ထာယ-သပိတ်အကျိုးငှာ၊ (သပိတ်ယူဖို့ရာ၊) အာဂတသ-လာသော ဒါယကာအား၊ ဥဒ္ဒေသ ဘတ္တေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်၊ ဌိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ပတ္တော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-၏။ ["ဧကော သံယုဒ္ဒေသပတ္တံ အာဟရာ"တိ ပေသိတော ၊ပေ၊ ဌိတိကာယ ဂါဟေတဗ္ဗံ"ဟူသော စကားကို "ဝုတ္တနယေနေဝ"ဟု ဆိုသည်။] ဧကော-တစ်ယောက်သော ဥပါသကာသည်၊ သံယတော-မှ၊ ပဋိပါဋိယာ-ရအပ်သော အစဉ်အားဖြင့်၊ ပတ္တံ-ကို၊ (ဒေထ-ပါကုန်၊) ဣတိ-သို့၊ အဝတ္တာ-မလျှောက်မူ၍၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ (သံယတော ပဋိပါဋိယာ မဖက် သက်သက်၊) ဧကံ-တစ်လုံးသော၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-သို့ ဝတ္တာ-၍၊ ပတ္တေ-ကို၊ အဂါဟိတေယေဝ-မယူစေအပ်သေးမီပင်၊ (ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းက မယူစေအပ်သေးမီပင်၊) ယသကသစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ရဟန်း၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ပူရေတ္တာ-ပြည့်စေ၍၊ အာဟရတိ-ဆောင်ယူလာအံ့၊ (ဧဝံဃတိ၊) တံ-ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ ပတ္တသာမိကသေဝ-သပိတ်ရှင် ရဟန်း၏ အတွက်သာ၊

ဟောတိ-၏၊ ဥဒ္ဒေသဘဏ္ဍေ ဝိယ-၌ကဲ့သို့၊ ဌိတိကာယ-အားဖြင့်၊ နဂါဟေတဗ္ဗ-ထိုက်၊ ဣမာပိ-ဤနိမန္တနဘတ်၌လည်း၊ (ဥဒ္ဒေသဘတ်တုန်းကလည်း ထိုကဲ့သို့ ဒါယကာလာဖူးသောကြောင့် "ဣမာပိ"ဟု ပိဖြင့် ဆိုသည်၊) ယော-အကြင်ဒါယကာသည်၊ အာဂန္တွာ-၍၊ တုဏ္ဍီဘူတော-သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) တိဋ္ဌတိ-ရပ်နေ၏၊ သော-ထိုဒါယကာကို၊ ကဿ-အဘယ်ရဟန်း၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ အာဂတော-သည်၊ အသိ-နည်း၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ကဿ-၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဟရိဿသိ-ဆောင်ယူလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ နဝတ္တဗ္ဗော-ထိုက်။

ဟိ-မှန်၊ တစ်နည်း (ကဿ၊ နဝတ္တဗ္ဗော၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗာသဘာဂေန-ပုဗ္ဗာစကားနှင့် သဘောတူသောအားဖြင့်၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ အာဂတော-သည်၊ (အမှိ-ပါ၏၊) တုမှာကံ-တို့၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဟရိဿာမိ-ပါအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒေယ္ယ-လျှောက်ရာ၏၊ တတော-ထိုသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဇိဂုစ္ဆနီယော-စက်ဆုပ်ထိုက်သည်၊ အသ-ဖြစ်ရာ၏၊ (တသ္မာ နဝတ္တဗ္ဗော၊) ပန-အနွယ်၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆသိ-သွားမည်လို့နည်း၊ ကိံ-ကို၊ ကရောန္တော-လျက်၊ အာဟိဏ္ဍာသိ-လှည့်လည်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-မေးအပ်သော်၊ တဿ-ထိုဒါယကာအား၊ (ဒါတဗ္ဗောဒ္ဓ် စပ်၊) ဝါ-သည်၊ (ဝဒန္တသဒ္ဒ် စပ်၊) ပတ္တဗ္ဗာယ-သပိတ်အလို့ငှာ၊ အာဂတော-သည်၊ အမှိ-ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝဒန္တသ-လျှောက်လတ်သော်၊ ပဋိပါဋိယာ-အားဖြင့်၊ ဘတ္တဋ္ဌိတိကာယ-ဘတ်၏ တည်ရာ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂါဟေတွာ-စေ၍၊ ပတ္တော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-ထိုက်၏။ (အချို့စာအုပ်၌ "ပဋိပါဋိဘတ္တဋ္ဌိကာယ-အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော ဘတ်၏တည်ရာ အစဉ်အားဖြင့်"ဟုလည်း ရှိ၏။)

ဘတ္တာဟရဏကပတ္တံ-ဆွမ်းကို ဆောင်ယူကြောင်း သပိတ်ကို၊ ဒေထ-ပေးပါ ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေပိ-အပ်သော်လည်း၊ ပဋိပါဋိယာ-အားဖြင့်၊ ဘတ္တဋ္ဌိတိကာယ ဧဝ-အားဖြင့်ပင်၊ ဒါတဗ္ဗော-ထိုက်၏၊ (ဤ၌လည်း "ပဋိပါဋိဘတ္တဋ္ဌိတိကာယ ဧဝ"ဟု မူကွဲရှိ၏၊ ယောဇနာ၌ "ဘတ္တာဟရဏပတ္တံ"ဟု ရှိ၏၊ ကအက္ခရာ မပါ။) အာဟရိတွာ-ဆောင်ယူပြီး၍၊ (သပိတ်ထည်း၌ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်နှင့်တကွ ဆောင်ယူခဲ့ပြီး၍၊) သဗ္ဗော-သော၊ သံယော-သံယောသည်၊ ဘုဥ္ဇတု-ဘုဉ်းပေးပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဘာဇေတွာ-ဝေဖန်၍၊ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ-ဘုဉ်းပေးထိုက်၏၊ ပတ္တသာမိကဿ-သပိတ်ရှင် ရဟန်း၏၊ အတိဏ္ဍနမ္ပိ-လွန်သွားသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဌိတိကံ-ကို၊ ထပေတွာ-၍၊ အည်-သော၊ ပဋိပါဋိဘတ္တံ-အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော ဘတ်ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။ [ဤ၌ "ပဋိပါဋိဘတ္တံ"ဟု ရှိသောကြောင့် ရှေး၌လည်း "ပဋိပါဋိဘတ္တဋ္ဌိတိကာယ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။]

ဧကော-တစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ ပါတိယာ-ခွက်ဖြင့်၊ ဘတ္တံ-ဘတ်ကို၊ အာဟာရိတ္တာ-ဆောင်ယူ၍၊ သံယသ-အား၊ ဒမ္မိ-လျှုပါ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-လျှောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အလောပဘတ္တဒ္ဒိတိကတော-အာလောပဘတ်၏ တည်ရာအစဉ်မှ၊ ပဌာယ-၍၊ အာလောပသခေ်ပေန-အာလောပ၌ ထည့်သွင်းအပ်သော ဆွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာဇေတဗ္ဗံ-ဝေဖန်ထိုက်၏။ ပန-ဆက်၊ ဧကော-သည်၊ ပါတိယာ-ဖြင့်၊ ဘတ္တံ-ကို၊ အာဟာရိတ္တာ-၍၊ (ရှေ့ဝါကျမှ လိုက်စေ၊) တုဏ္ဍီဘူတော-သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) အစ္ဆတိ-တည်နေအံ့။ ("သံယသ ဒမ္မိ"ဟု မလျှောက်ဘဲ ရပ်တည်နေအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ကသ-ဖို့ တော-သည်၊ အာဘတံ-ဆောင်ယူအပ်သနည်း၊ ကသ-အား၊ ဒါတုကာမော-သည်၊ အသိ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ နု ဝတ္တဗ္ဗော-မမေးထိုက်၊ [ထိုသို့မေးခြင်း၏ အပြစ်ကို ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၍ အထူး မပြတော့ဘဲ အနွယစကားကိုသာ ပြလိုသောကြောင့် "သစေ ပန" စသည် မိန့်။] ပန-အနွယ၊ ကုဟိं ဂစ္ဆသိ၊ ကိं ကရောန္တော အာဟိဏ္ဍသိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-အပ်သော်၊ သံယသ-ဖို့၊ မေ-သည်၊ ဘတ္တံ-ကို၊ အာဘတံ-အပ်ပါပြီ၊ ထေရာနံ-ထေရ်တို့ဖို့ မေ ဘတ္တံ အာဘတံ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ (ဥပါသကာ ယူလာသော ဘတ်ကို ယူ၍၊) အာလောပဘတ္တဒ္ဒိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဘာဇေတဗ္ဗံ-၏။ ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဘတံ-ဆောင်ယူအပ်သော ဘတ်သည်၊ ဗဟု-များသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ သကလသ-အလုံးစုံသော၊ သံယသ-အား၊ သစေ ပဟောတိ-အကယ်၍ လောက်အံ့၊ (အချို့စာ၌ "ပဟု ဟောတိ"ဟု ရှိ၏။ ဧဝံသတိ၊) အဘိဟဋ္ဌဘိက္ခာနာမ-ရှေးရှုဆောင်ယူအပ်သော ဆွမ်းမည်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာနံဝိ-တို့အားလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဒ္ဋိတိကာ ပဋ္ဌနကိစ္စ-ဒ္ဋိတိကာကို မေးဖွယ် ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ထေရာသနတော-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ပတ္တံ-ကို၊ ပူရေတ္တာ-ပြည့်စေ၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးဝေရာ၏။

အာလောပဘတ္တ ၊ပေ၊ သခေ်ပေန။ ။သံဃာ၀ါးဆယ်ရှိရာ၌ ဆွမ်းတစ်အုပ်ကို သံယိကလာလျှူလျှင် ၁ လုတ်စီ ၁ လုတ်စီ ဝေရသည်၊ ထိုသို့ဝေရာ၌ မလောက်ဝ၍ ချန်ထားရသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို နောက်တစ်ကြိမ် ဆွမ်းရောက်လာသောအခါ ဒ္ဋိတိကာအားဖြင့် ဝေရ၏။ ထို့ကြောင့် နိမန္တနဘတ်၌ "အာလောပဘတ္တဒ္ဒိတိကာ"ဟု ၁ မျိုးရှိသည်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ်၌ကား တစ်လုတ်စာစီ မဝေရ၊ တစ်ထပ်စာ လောက်အောင် ဝေရမည်ဟု ဆိုသောကြောင့် အာလောပဘတ္တဒ္ဒိတိကာ မရှိခဲ့၊ ထစ်လုတ်စာ တစ်လုတ်စာစီ ဝေရသောဘတ် အမျိုးအစား၌ ပါဝင်အောင် သွင်းရသော ဆွမ်းကို "အာလောပသခေ်ပ"ဟု ခေါ်သည်။

ဋ္ဌိကာ။ ။အာလောပသခေ်ပေနာတိ ဧကေတပိဏ္ဍာ၀သေန (တစ်ခုတစ်ခုသော ဆွမ်းလုတ်၏ အပြစ်ဖြင့်) အယဉ္စ နယော နိမန္တနေယေ၀၊ နု ဥဒ္ဒေသဘတ္တေ၊ တတ္ထ ဟိ ဧကေသ ပဟောနကပ္ပမာဏယေ၀ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ တသ္မာ ဥဒ္ဒေသဘတ္တေ အာလောပဒ္ဒိတိကာနာမ နတ္ထိ-သာရတ္တာ။

ဥပါသကော-သည်၊ သံဃတ္ထေရသ ဝါ - သံဃထေရ်၏ (အထံသို့) သော်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဓုတင်ဝသေန-ကျမ်းဂန်, ဓုတင်နှင့် စပ်သဖြင့်၊ အဘိညာတသ ဝါ-ထင်ရှားသော ရဟန်း၏ (အထံသို့) သော်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကသ ဝါ-ဆွမ်းကို ညွှန်ချသော ရဟန်း၏ (အထံသို့) သော်လည်းကောင်း၊ ပဟိဏာတိ-စေလွှတ်အံ့၊ (ကိုး-အဘယ်သို့မှာ၍ စေလွှတ်သနည်း၊) အမှာကံ-တပည့်တော်တို့၏၊ ဘတ္တဂ္ဂဟဏတ္ထာယ-ဘတ်ကို ခံယူခြင်းအကျိုးငှာ၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ပင့်၍၊ အာဂစ္ဆထ-ကြွခဲ့ပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့မှာ၍၊ (ပဟိဏာတိ-အံ့၊) ဥာတိဥပဋ္ဌာကေဟိ-ဆွေမျိုး အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ ပေသိတံ-စေလွှတ်အပ်သည်၊ သစေပိ ဟောတိ-အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ၊) တယော-သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဇနာ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ ပုစ္ဆိတုံ-မေးခြင်းငှာ၊ ဝါ-မေးခွင့်ကို၊ နဝ လဘန္တိ-ကုန်၊ [ဘတ္တံကို ငဲ့၍ "ပေသိတံ"ဟု ထားဟန်တူသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအောင် "ပေသိတော"ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။] ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ (ထည့်၊) မာတိကံ-မာတိကာသို့၊ အာရုဠ္ဍာယေဝ-တက်ရောက်ပြီးကုန်သည်သာ၊ သံဃတော-မှ၊ အဋ္ဌ - ရှစ်ပါးကုန်သော၊ (တေ) ဘိက္ခု - တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသာပေတွာ-ညွှန်ချစေ၍၊ အတ္တနဝမေဟိ-မိမိလျှင် ကိုးပါးမြောက်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဂန္တဗ္ဗံ-

---

ဣမေ ၊ပေ၊ နဝ လဘန္တိ။ ။"ဣမေ တယော ဇနာ"ဟူသည် ပြအပ်ခဲ့သော သံဃထေရ်, အဘိညာတရဟန်း, ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းတို့တည်း။ စေခိုင်းလိုက်သော ဥပါသကာက ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥာတိ, သို့မဟုတ် ပဝါရိတဥပဋ္ဌာကပင် ဖြစ်စေကာမူ စေခိုင်းအပ်သော တမန်အား "ရဟန်းရှစ်ပါးတို့ကို သံဃာထည်းက ပင့်ခဲ့ရမည်လော၊ သို့မဟုတ် ငါ၏ အသိ (ငါသဘော ကျရာ) ရှစ်ပါးကို ပင့်ခဲ့ရမည်လော"ဟု မေးခွင့် မရ။ [ပုစ္ဆိတုန္တိ သံဃတော ဂဏှာမိ၊ ဥဒါဟု ယေ ဇာနာမိ၊ တေဟိ သဒ္ဓိ အာဂစ္ဆာမိတိ ပုစ္ဆိတုံ၊-ယောဇနာ။]

အာရုဠ္ဍာယေဝ ၊ပေ၊ ဂန္တဗ္ဗံ။ ။"မာတိကာ"ဟူရာ၌ "ရေမြောင်းနှင့် တူသော သံဃာအစဉ်အတန်းကို ဆိုလိုသည်၊ ထိုမာတိကာသည် ဥဒ္ဒေသဘာတ်၏ အစဉ်မာတိကာ, နိမန္တနဘာတ်၏ အစဉ်မာတိကာ, နောက်လာမည့် သလာကဘတ် စသည်၏ အစဉ်မာတိကာဟု အမျိုးမျိုး ရှိ၏၊ ထိုတွင် ဤနေရာသည် နိမန္တနဘာတ်ကို ပြရာဖြစ်သောကြောင့် မာတိကာအရ နိမန္တနဘာတ်၏ အစဉ်မာတိကာကို ယူရသည်၊ "ရှေးရှေးနေ့၌ နိမန္တနဘတ် ရပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အဆက်ဖြစ်သော ရဟန်းရှစ်ပါးကို ပင့်၍ မိမိနှင့် တကွ ကိုးပါးကြွပါ"ဟူလို။]

ဝိမတိ။ ။အာရုဠ္ဍာယေဝ မာတိကံ၊ သံဃတော အဋ္ဌ ဘိက္ခူတိ ဧတ္ထ ယေ မာတိကံ အာရုဠ္ဍာ၊ တေ အဋ္ဌ ဘိက္ခူတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဥဒ္ဒေသဘာတ္တနိမန္တနဘာတ္တာဒိသံယိကဘတ္တ မာတိကာသု နိမန္တနဘတ္တမာတိကာယ ဒ္ဝိတိဝသေန အာရုဠ္ဍေ ဘတ္တုဒ္ဒေသကေန ဝါ သယံ ဝါ သံဃတော ဥဒ္ဒိသာပေတ္တာ ဂဟေတ္တာ ဂန္တဗ္ဗံ, နှ အတ္တနော ရုစိတေ ဂဟေတ္တာတိ အဓိပ္ပာယော။

သွားရာ၏၊ [“ရှစ်ပါးကို ပင့်၍ ကြွခဲ့ပါ”ဟု ဆိုသောကြောင့် မိမိနှင့်တကွ ကိုးပါး သွားရမည်၊] ကသ္မာ-ကြောင့်၊ (အတ္တနဝမေဟိ-တို့သည်၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-သွားရာသနည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုသံယသ-၏၊ ဧတေ ဘိက္ခု-ဤသုံးပါးသော ရဟန်းတို့ကို၊ (သံယထေရ်, အဘိညာတရဟန်း, ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းတို့ကို၊) နိဿာယ-မှီ၍၊ လာဘော-လာဘ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ (အတ္တနဝမေဟိ ဂန္ဓဗ္ဗ။)

ပန-ကား၊ ဂန္ဌမုတဂ်ါဒီဟိ-ကျမ်းဂန်, ဓုတင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနဘိညာတော-မထင်ရှားသော၊ အာဝါသိကဘိက္ခု-အာဝါသိကရဟန်းသည်၊ ပဏ္ဍိတုံ-မေးခြင်းငှာ၊ လဘတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ကိं-အသို့နည်း၊ သံယတော-မှ၊ (အဌဘိက္ခု-တို့ကို၊) ဂဏှာမိ-ပင့်ခဲ့ရမည်လော၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့ကို၊ ဇာနာမိ-ငါသိ၏၊ တေဟိ-ထိုရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိं-ကွ၊ အာဂစ္ဆာမိ-လာခဲ့ရမည်လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မာတိကံ-မာတိကာသို့၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒါယကာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-လျှောက်ကုန်၏၊ တထာ-ထိုဒါယကာတို့ လျှောက်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ နိဿိတကေ-မှီ၍နေသော တပည့်တို့ကို၊ (ဂဟေတွာ-၍၊) ဧထ-ကြွခဲ့ပါကုန်၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့ကို၊ ဇာနာထ-သိကုန်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊

ကသ္မာ ၊ပေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ။မာတိကာ၌ တက်ရောက်နေသော သံယာ ကိုးပါးလုံး မကြွဘဲ အဘယ်ကြောင့် မိမိတည်းဟူသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ထည့်ရသနည်းဟု မေးသည်၊ သံယာ့ထေရ်, အဘိညာတပုဂ္ဂိုလ်, ဘတ္တုဒ္ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်တို့ အထံသို့ စေလွှတ်လိုက်ရကား ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို အမှီပြု၍ “သံယာ့လာဘ် ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှား ဘတ္တုဒ္ဒေသထေရ်စဉ်၌ မပါသော်လည်း လိုက်သွားနိုင်သည်၊ ထိုစကား သင့်၏၊ ယခုခေတ်၌လည်း ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးကို အမှီပြု၍ အပင့်လာလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ပါအောင် ထည့်ပေးမှ အလျှုရှင်တို့က ကျေနပ်ကြသည်။

မာတိကံ ၊ပေ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ။ ။“မာတိကံ အာရောပေတွာ”အရ “မာတိကာ”ဟူသည်ကား “ကိं သံယတော ဂဏှာမိ”ဟူသော စကား, “ဥဒါဟု ယေ ဇာနာမိ, တေဟိ သဒ္ဓိं အာဂစ္ဆာမိ”ဟူသော စကားနှစ်ခွန်းတည်း၊ ထိုစကားနှစ်ခွန်းကိုပင် ရှေ့နောက် အစဉ်ဖြစ်သောကြောင့် “မာတိကာ”ဟု ခေါ်ဟန်တူသည်၊ ဆိုလိုရင်းမှာ = “ထိုကဲ့သို့မေးပြီး၍ ဒါယကာတို့ လျှောက်သည့် အတိုင်း “သံယာထည်းမှ ပင့်ခဲ့ပါ”ဟု လျှောက်လျှင်လည်း သံယာထည်းမှ ပင့်ရမည်၊ “အရှင်ဘုရား သီသော ပုဂ္ဂိုလ်မှားကို ပင့်ခဲ့ပါ”ဟု လျှောက်လျှင်လည်း “မိမိသီသော ပုဂ္ဂိုလ်မှားကို ပင့်သွားရမည်”ဟူလို။ [မာတိကံ အာရောပေတွာတိ သံယတော ဂဏှာမီတိ အာဒိနာ ဝုတ္တ မာတိကာဘေဒံ ဒါယကဿ ဝိညာပေတွာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

ဂဟေတွာ-၍၊ ဧထ-ပါကုန်၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော-လျှောက်အပ်သော်၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့ကို၊ (ဂဟေတွာ-၍၊ ဂန္ဓံ-သွားခြင်းငှာ၊) ဣဒ္ဓိန်-အလိုရှိကုန်၏၊ (ဣဒ္ဓိန်နေရာ၌ "ဣဒ္ဓတိ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်းသည်၊) တေဟိ-ထိုရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဂန္ဓံ-ငှာ၊ လဘတိ-၏၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပဟိဏေထ-စေလွှတ်တော်မူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့မှာ၍၊ သစေ ပေသေန္တိ-အကယ်၍ စေလွှတ်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သံယတောဝ-သံယာမှသာ၊ (ဧဝဖြင့် မိမိကိုလည်းကောင်း, မိမိအလိုရှိအပ်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း ကန့်၊) ပေသေတဗ္ဗာ-စေလွှတ်ထိုက်ကုန်၏၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ အညသ္မိံ-အခြားသော၊ ဂါမေ-၌၊ ဘိက္ခာ-ဆွမ်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ လဘိတုံ-ရခြင်းငှာ၊ သဏ္ဌာ-တတ်ကောင်းသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အညော-သော၊ ဂါမော-သို့၊ ဂန္တ္ဗော-သွားထိုက်၏၊ [ရဟန်းရှစ်ပါးကို စေလွှတ်လို့က်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိမန္တနဘတ်ရှိရာ ရွာသို့ပင် ဆွမ်းခံဝင်လျှင် ဒါယကာတို့ မြင်လတ်သော် အားနာစရာကောင်းသောကြောင့် "ဆွမ်းရနိုင်လျှင် အခြားရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်ပါ"ဟု ဆိုလိုသည်။] လဘိတုံ-ငှာ၊ နဿ သဏ္ဌာ-မတတ်ကောင်းသည်၊ စေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သောယေဝ ဂါမော-ထိုရွာသို့ပင်၊ (ရဟန်းရှစ်ပါး စေလွှတ်အပ်ရာ ရွာသို့ပင်၊) ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိသိတဗ္ဗော-ဝင်ထိုက်၏။

နိမန္တိတဘိက္ခု-ပင့်ဖိတ်အပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာသနသာလာယ-ထိုင်နေရာ စရပ်၌၊ (ရွာတွင်း ဆွမ်းစားစရပ်၌၊) နိသိန္နာ-ထိုင်နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တတြ-ထိုသို့ထိုင်နေရာစရပ်သို့၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ပတ္တော-တို့ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ စေ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အနိမန္တိတေဟိ-မပင့်ဖိတ်အပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ (ပတ္တာ-တို့ကို၊) နဿ ဒါတဗ္ဗာ-မပေးထိုက်ကုန်၊ ဧတေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ နိမန္တိတဘိက္ခု-ပင့်ဖိတ်အပ်သော ရဟန်းတို့တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောရာ၏၊ တုမှေပိ-အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း၊ (ပတ္တံ-ကို၊) ဒေထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော ပန-လျှောက်အပ်သော်ကား၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ဥဿဝါဒီသု-ပွဲသဘင် အရှိသောအခါတို့၌၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ သယမေဝ-မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ [ဧဝဖြင့် သူတစ်ပါးကို စေလွှတ်ခြင်းကို ကန့်၊] ပရိဝေဏာနိစ-ပရိဝုဏ်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ပဓာနဃရာနိစ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတို့သို့လည်းကောင်း၊ ဂန္တွာ-သွား၍၊ တိပိဋကေစ-တိပိဋကရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထိကေစ-ဓမ္မကထိရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသတေနပိ-ရဟန်းအရာနှင့်လည်း၊ ဝါ-များစွာသော ရဟန်းနှင့်လည်း၊ [သတသဒ္ဒါ အနေကသင်္ချာဝါစက၊] သဒ္ဓိ-တကွ၊ နိမန္တေန္တိ - ပင့်ဖိတ်တတ်ကြကုန်၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ယေ - အကြင်

ရဟန်းတို့ကို၊ ဇာနန္တိ-သိကုန်၏။ တေပိ-ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ-ပင့်၍၊ ဂန္တုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ (ယေ ဇာနန္တိ၊ တေပိ ဂဟေတွာ ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတိ-အပ်သနည်း။) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ မဟာဘိက္ခုသံယေန-မျှားစွာသော ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်၊ အနတ္ထိကာ-အလိုမရှိကုန်သော၊ မနုဿာ-ဆွမ်းဒါယကာတို့သည်၊ ပရိဝေဏာနိစ-တို့သို့လည်းကောင်း၊ ပဓာနဃရာနိစ-တို့သို့လည်းကောင်း၊ နဂစ္ဆန္တိ-မသွားတတ်ကုန်၊ သန္ဓိပါတဋ္ဌာနတောယေဝ-ရဟန်းမျှားစွာ စုဝေးနေရာ အရပ်မှသာလျှင်၊ ယထာသတ္တိ-စိတ်စွမ်းရှိသလောက်၊ ယထာဗလ-အင်းအားရှိသလောက်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဂဏှိတွာ-ပင့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ (ယေ ဇာနန္တိ, တေပိ ဂဟေတွာ ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတိ။)

ပန-ဆက်၊ သံဃတ္ထေရော ဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဂန္ထဓုတင်ံဝသေန-စပ်သဖြင့်၊ အဘိညာတကော ဝါ-ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကော ဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ အညတြ-အခြားအရပ်၌၊ ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊ ဝသိတွာဝါ-နေပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ကတ္ထစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သို့၊ ဂန္တွာ ဝါ-သွားပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ပုန-ဖန်၊ သကဋ္ဌာနံ-မိမိအရပ်သို့၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍ ပြန်လာကုန်အုံ့၊ [သံဃတ္ထေရော ဝါ, အဘိညာတကော ဝါ, ဘတ္တုဒ္ဒေသကော ဝါဟူသော ကတ္တား ၃ ခုနှောက်၌ ဝါသဒ္ဒါများသည် အချင်းချင်း ဝိကပ္ပနတ္ထ၊ အညတြ ဝါ ကတ္ထစိ ဝါ၌ ဝါသဒ္ဒါ ၂ မျိုးလည်း အချင်းချင်း ဝိကပ္ပနတ္ထ။] မနုဿာစ-တို့သည်လည်း၊ အာဂန္ဒုကဿ-အာဂန္ဒုကရဟန်းအား၊

ကသ္မာ ၊ပေ၊ ဂစ္ဆန္တိ။ ။"ဘိက္ခုသတနှင့် အတူကြွပါ"ဟူရာ၌ ထေရ်စဉ် ဝါစဉ် အတိုင်းသာ မဟုတ်ဘဲ မိမိသိရာ ရဟန်းမျှားကိုလည်း တစ်ရာထက် လွန်နေစေကာမူ ခေါ်၍ သွားခြင်းငှာ အဘယ်ကြောင့် အပ်သနည်းဟု မေးသည်၊ ဆွမ်းဒါယကာ လူတို့သည် ရဟန်းအများကို အလိုမ့ရှိလျှင် ဗရိဝုဏ်ကျောင်းဝင်း, သို့မဟုတ် ပဓာနဃရတို့သို့ ရောက်အောင် သွားဖွယ် မလို၊ အများစုဝေး၍ နေရာ ဆွမ်းစားစရပ်၌ပင် လိုသလောက် ရဟန်းမျှားကို ပင့်၍ သွားနိုင်၏၊ ယခုသော်ကား ပရိဝုဏ်ကျောင်းဝင်း, ပဓာနဃရတို့သို့ ရောက်အောင် သွားကြသောကြောင့် ရဟန်းအများကို အလိုရှိကြောင်း သိသာ၏၊ ထိုသို့ရဟန်းအများကို အလိုရှိသည့် အတွက် ရဟန်းတစ်ရာက ကျော်လွန်စေကာမူ ထေရ်စဉ် ဝါစဉ်တွင် မပါသော မိမိသိအပ်သော ရဟန်းမျှားကိုလည်း ခေါ်၍ သွားခြင်းငှာ အပ်ပါသည်-ဟူလို။ [စာအုပ်တို့၌ "အတ္ထိကာ"ဟု တွေ့ရ၏၊ "အနတ္ထိကာ"ဟု ရှိမှ "နဂစ္ဆန္တိ"နှင့် အဓိပ္ပာယ် ဖြောင့်ပါသည်။]

မှတ်ချက်။ ။ယထာသတ္တိကိုပင် ယထာဗလဟု ထပ်ဖွင့်သည်ဟု ယောဇနာဆို၏၊ "သတ္တိ" အရ ဥစ္စာအစွမ်းကို ယူ၍ "ဗလ" အရ ချက်ပြုတ် လုပ်ကိုင်နိုင်မည့် အားအစွမ်းကို ယူမှ အဓိပ္ပာယ်သင့်မည် ထင်သည်၊ တချို့နေရာ၌ စိတ်အစွမ်းရှိသော်လည်း အားမတန် မာန် လျှော့ရသောကြောင့် အားအစွမ်း မလိုက်နိုင်ဘဲ ရှိတတ်သည်။

သင်္ကာရံ-ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ပူဇော်မှုကို၊ သစေ ကရောန္တိ-အကယ်၍ ပြုကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကဝါရံ-တစ်လှည့်၌၊ ဝါ-ပဌမအကြိမ်၌၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့ကို၊ ဇာနန္တိ-ကုန်၏။ တေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ-သွားရာ၏။ ပန-ကား၊ ပဋိပဒ္ဓကာလတော-ဆက်စပ်မိရာ အခါမှ၊ ဝါ-အမြဲနေရာ အခါမှ၊ ပဌာယ-၍၊ ဒုတိယဝါရေ-ဒုတိယအကြိမ်ကို၊ အာရဒ္ဓေ-အားထုတ်အပ်သော်၊ သံယတောယေဝ-မှသာ၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ-ရာ၏။ အဘိနဝအာဂန္တုကာဝ-အသစ်ဖြစ်သော အာဂန္တုကတို့သည်သာ၊ ဟုတွာ-၍၊ ဥတေ ဝါ-ဆွေမျိုးတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကေ ဝါ-အလုပ်အကျွေးတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဿိဿာမ-ကြည့်ကုန်အုံ့၊ ဝါ-တွေ့ကုန်အုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားတတ်ကြကုန်၏။ (လူတို့က မပင့်ဘဲ သွားတတ်ကြကုန်၏။) တတြ-ထိုသို့သွားရာ၌၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏။ [ယောဇနာ၌ "နေသံ"ဟု ရှိ၏။] ဥတေ စ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကာ စ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကာရံ-ကို၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏။ ဧတ္ထ ပန-ဤသို့သွားရာ၌ကား၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့ကို၊ ဇာနန္တိ-ကုန်၏။ တေ-တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတိ။

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတိလာဘီ-အလွန်လာဘ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ သကဋ္ဌာနဋ္ဌ - မိမိအရပ်သည်လည်းကောင်း၊ အာဂန္တုကဋ္ဌာနဋ္ဌ-အာဂန္တုက၏ အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧကသဒိသံ-တစ်ထပ်တည်းတူသည်၊ (ဟောတိ၊) (အလှူအဒါန်း အမြဲများသည်-ဟူလို၊) သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ (သကဋ္ဌာန, အာဂန္တုကဋ္ဌာနတို့၌၊) မနုဿာ-တို့သည်၊ သံယတ္တံ-ကို၊ သဒ္ဓေ တွာဝ-ပြင်ဆင်၍သာ၊ နိသီဒေန္တိ-တည်နေစေကြကုန်၏။ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ သံယတောဝ-မှသာ၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ-ရာ၏။ ဣတိ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊

ဧကဝါရံ ၊ပေ၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ။ ။ဧကဝါရန္တိ ယာဝ တသ္မိံ အာဝါသေ ဝသန္တိ ဘိက္ခူ။ သဗ္ဗေ လာဘန္တိတိ ဂဏ္ဍိပဒေသု ဝုတ္တံ၊ အယံ ပနေတ္ထ အဓိပ္ပာယော၊ ဧကဝါရန္တိ နာ ဧကဒိဝသံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ယတ္ထကာ ပန ဘိက္ခူ တသ္မိံ အာဝါသေ ဝသန္တိ တေ သဗ္ဗေ၊ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ ဂဟိတာဘိက္ခူ အညဒါ အဂ္ဂဟေတွာ ယာဝ ဧကဝါရံ သဗ္ဗေ ဘိက္ခူ ဘောဇိတာ ဟောန္တိ၊ တာဝ ယေ ဇာနန္တိ၊ တေ ဂဟေတွာ ဂန္ဓဗ္ဗန္တိ-သာရတ္ထ၊ ဆိုလိုရင်းကား- "ဧကဝါရံ"ဟုဆိုသော်လည်း "ပဌမတစ်ရက်တစ်ကြိမ်"ဟု မဆိုလို၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌ နေကြသော ရဟန်းအများတို့ ကုန်လောက်အောင် (တစ်ပတ်စေ့လောက်အောင်) တစ်ကြိမ်ကို "ဧကဝါရံ"ဟု ဆိုလိုသတတ်၊ သို့သော် နောက်ဝါကျ၌ "ပဋိပဒ္ဓကာလတော ပဌာယ"ကို "တတ္ထေဝ ဝါသဿ နိပဒ္ဓကာလတော ပဌာယ-အမြဲနေရာ အခါမှစ၍ ဒုတိယတစ်ကြိမ်"ဟု ဖွင့်သော ဝိမတိအလိုဖြင့်ကား "ဧကဝါရံ"အရ အာဂန္တုက အဖြစ်၌ နေခိုက် ပဌမတစ်ကြိမ်ကိုသာ ယူစေလိုဟန်တူပါသည်။

အယံ ဝိသေသော။ ။ဤနိမန္တနာဘတ်နှင့် ဥဒ္ဒေသဘတ်သည် အချို့နေရာ၌ သံယိကချင်း သဘောတူ၏။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားရပ်များသာ ဥဒ္ဒေသဘတ်ထက် ထူးသည်၊ ကြွင်းသော စကားရပ်များကို ဥဒ္ဒေသဘတ်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း သိပါ။

နိမ္မန္တနေ-နိမ္မန္တနဘတ်၌၊ ဝိသေသော-အထူးတည်း၊ အဝသေသော-ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗပဠော-အလုံးစုံသော ပြဿနာကို၊ [မိမိတို့ သိလိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို "ပဠော"ဟု ဆိုသည်။] ဥဒ္ဒေသဘတ္တော-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-ထိုက်၏၊ ပန-ဝါဒန္တရ၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ မဟာထေရေ-မဟာထေရ်တို့ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-လျှောက်အပ်သော်၊ မဟာထေရာဝ-တို့ကိုသာ၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်ကုန်၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ မဇ္ဈိမာဒီသု-မဇ္ဈိမ အစရှိသော ထေရ်တို့၌၊ ဧသနယော-ဤနည်းတည်း၊ ပန-ဆက်၊ အဝိသေသေတ္တာ-အထူး မပြုမူ၍၊ ("မဟာထေရ်တို့"ဟု အထူး မပြုမူ၍) အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဒေထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အုံ၊ (ဧဝံသတိ) သံဃတော-မှ၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်ကုန်၏။

နိမ္မန္တနဘတ္တကထာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

* * *

သလာကဘတ္တကထာ

ပန-ကား၊ သလာကဘတ္တေ-သလာကဘတ်၌၊ ဝါ-စာရေးတံမဲချ၍ ညွှန်ပြအပ်သော ဘတ်၌၊ (အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ နယော-ဆောင်ကြောင်းနည်းတည်း၊) [ယောဇနာ၌ကား "သလာကဘတ္တံ ပန ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ယောဇနာ"ဟု ရှိ၏၊ "ဥဒ္ဒေသဘတ္တာဒီသု အယံ နယော"ဟု ရှိခဲ့သောကြောင့် ဤ၌လည်း "သလာကဘတ္တေ"ဟု အချို့စာ၌ ရှိ၏၊ ကောင်းပါသည်။] ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သလာကာယဝါ-သစ်သားခြမ်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏိကာယဝါ-ဝါးပြား စသည်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ-အကွရာတို့ကို ဖွဲ့ထား၍၊ ဝါ-စာရေး၍၊ (ဥပနိဗန္ဓိတ္တာတိ လိခိတ္တာ၊-ဋီကာ၊) သြပုဋ္ဌိတ္တာ-စုပေါင်း၍၊ (တောင်းစသည်တို့၏ အတွင်း၌ စုပေါင်း၍၊) ဥဒ္ဒိသိတုံ-ညွှန်ချခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝစနတော-

---

သံလာကာယဝါ။ ။ဆွမ်းဒါယကာဘက်၌ တစ်ဦးသာမက, အများဖြစ်၍ ဆွမ်းလည်း အကောင်းအဆိုး အမျိုးမျိုးရှိတတ်သောကြောင့် ဆွမ်းဒါယကာများ၏ နာမည်ကို သစ်သားခြမ်းစသည်၌ ရေးထားရသည်၊ ယခုခေတ်ဝယ် စာရွက်၌ ရေး၍ ထိုစာရွက်ကို လိပ်ထားသည်၊ ထိုအခြမ်း, အလိပ်များကို နာမည် (နာမယ်) ပါသောကြောင့် "မယ်လိပ်, ဝါ-မဲလိပ်"ဟု ခေါ်ကြသည်၊ ထိုမယ်လိပ်ချခြင်းကို "မယ်ချသည်" ဝါ "မဲချသည်"ဟု ခေါ်စမ့်တ် ပြုကြသည်။

မှတ်ချက်။ ။"ရုက္ခသာရမယာယ သလာကာယဝါ, ဝေဠုဝိလိဝတာလပဏ္ဏာဒိမယ ပဏ္ဏိကာယဝါ"ဟူသော အဖွင့်များအရ "သလာက"ဟူသည် စားရေး၍ ဖြစ်သော သစ်သားခြမ်း, ဝါးခြမ်း, ထန်းရွက်များသာတည်း၊ သို့သော် အာလုံး နှုတ်တက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သလာကတို့ "စာရေးတံ"ဟုပင် အနှက်ပေးရတော့မည်။

မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ (နောက် "ဘဂ္ဂဒ္ဒေသက သမ္မတိကထာ"၌ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊) ရုက္ခသာရမယာယ-သစ်သားနှစ်ဖြင့် ပြုအပ်သော၊ သလာကာယဝါ-သစ်သားခြမ်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝေဠုဝိလိဝတာလပဏ္ဏာဒိမယာယ-ဝါးနှီး, ထန်းရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ပဋ္ဌိကာယ ဝါ-အပြား၌သော်လည်းကောင်း၊ အသုကာသနာမ - ထိုမည်သော ဆွမ်းဒါယကာ၏၊ သလာကဘတ္တံ-သလာကဘတ်တည်း၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ အက္ခရာနိ-တို့ကို၊ ဥပဓာရေတွာ-ဖွဲ့ထား၍၊ ဝါ-ရေးသား၍၊ ပစ္ဆိယံ ဝါ-တောင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရဘောဂေ ဝါ-သင်္ကန်း အခွေ၌သော်လည်းကောင်း၊ ကတ္တာ-၍၊ ဝါ-ထား၍၊ သဗ္ဗာ-ကုန်သော၊ သလာကာ ယော-စာရေးတံတို့ကို၊ သြပဋ္ဌိတွာ-စုပေါင်း၍၊ ပုနပ္ပုနံ-ထပ်ကာ ထပ်ကာ၊ ("ဟေဋ္ဌ ပရိယဝသေနေ၀-အထက်အောက်ကို ပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်"ဟု ရှိ၏၊) အာလောဠေတွာ-မွှေနှောက်၍၊ ပဋ္ဌင်္ဌသမန္နာဂတေန-၅ ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ (အင်္ဂါ ၅ ပါးသည် နောက် ဘဂ္ဂဒ္ဒေသကသမ္မတိကထာ၌ လာလတ္တံ့၊) ဘဂ္ဂဒ္ဒေသကေန-ဘတ်ကို ညွှန်ချတတ်သော ရဟန်းသည်၊ ဒ္ဋိတိကာ-သည်၊ သစေ အတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒ္ဋိတိကတော-မှ၊ ပဌာယ-စ၍လည်းကောင်း၊ (ဒ္ဋိတိကာ-သည်၊) နော စေ အတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ထေရာသနတော-မှ၊ ပဌာယ-၍လည်းကောင်း၊ သလာကာ-စာရေးတံတို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်ကုန်၏၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ (သူတို့၏ အစဉ်လွန်ပြီးမှ နောက်၌၊) အာဂတာနမ္ပိ-ရောက်လာသော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ဧကာဗဒ္ဓဝသေန-တစ်ဆက်တည်း စပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်အတွင်း၌ တစ်ဆက်တည်း စပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊) ဒုရေ-အဝေး၌၊ (မဲချရာအရပ်မှ အဝေး၌၊) ဒ္ဋိတာနမ္ပိ-တည်သော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တေ-ဥဒ္ဒေသဘတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေ၀-ဖြင့်ပင်၊ ဒါတဗ္ဗာ-ထိုက်ကုန်၏။

ဝိဟာရသ-ကျောင်းတိုက်၏၊ သမန္တတော-ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊ ဂေါစရဂါမာ-ဆွမ်းခံရွာတို့သည်၊ သစေ (ဟောန္တိ)-အကယ်၍ ရှိကုန်အံ့၊ ဘိက္ခူ ပန-တို့သည်ကား၊ ဗဟုကာ-များကုန်သည်၊ သစေ နှ (ဟောန္တိ)-ကုန်အံ့၊ ဂါမဝသေနပိ-ရွာ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ဝါ-ရွာနှင့် စပ်သဖြင့်လည်း၊ သလာကာယော-စာရေးတံတို့သည်၊ သစေ, ပါပုဏန္တိ-အကယ်၍ ရောက်နိုင်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏ အထံသို့၊ အသုကဂါမေ-ထိုမည်သော ရွာ၌၊ သလာကဘတ္တံ-သည်၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဂါမဝသေနေ၀-ဖြင့်ပင်၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ-

---

ဒ္ဋိတိကတော။ ။ထိုသို့ မဲချသောအခါ ထေရ်စဉ် ဝါစဉ်အတိုင်း ချရသည်၊ အရင်နေ့က ကျန်နေသော ထေရ်စဉ်ရှိလျှင် ထိုကျန်သော ထေရ်စဉ်မှ စ၍ မဲချပါ၊ ကျန်သော ထေရ်မရှိလျှင် ထေရ်ကြီးက စ၍ မဲချပါ။

ယူစေထိုက်ကုန်၏။ ဧဝံ-ဤသို့-ဂါဟေန္တေန-ယူစေသော ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းသည်၊ ဧကေကသို့-၁ ခု ၁ ခုသော၊ ဂါမေ-၌၊ နာနပ္ပကာရာနိ-အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်သော၊ သင်္ခသလာကဘတ္တာနိ-ခြောက်ဆယ်သော သလာကဘတ်တို့သည်၊ သစေပိ (ဟောန္တိ)-အကယ်၍ မူလည်း ရှိစေကုန်ဦးတော့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံသော သလာကဘတ်တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဂါဟိတာနေဝ-ယူစေအပ်ပြီးကုန်သည်သာ၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ [ထိုရွာ၌ မဲကျသော ရဟန်းက ထိုရွာ၌ ရှိသော သလာကဘတ်တို့ကို ရပြီးဖြစ်သည်-ဟူလို။]

တသ - ထိုရဟန်း၏၊ ပတ္တဂါမသမီပေ - ရောက်အပ်သော ရွာ၏ အနီး၌၊ အညာနိပိ-အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေတိဏိ (ဒွတ္တိဏိ)-နှစ်ခု သုံးခုကုန်သော၊ သလာကဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ရှိကုန်အံ့၊) တာနိပိ-ထိုသလာကဘတ်တို့ကိုလည်း၊ တသ္မေ-ထိုရဟန်း ၁ ပါးအား သာ၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ပေးထိုက်ကုန်၏။ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တသ္မေ-အားသာ၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ကုန်သနည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ တေသံ - ထိုနှစ်ခု သုံးခုကုန်သော သလာကဘတ်တို့၏၊ ကာရဏာ-အကြောင်းကြောင့်၊ အညံ-အခြားသော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ပဟိဏိတုံ-စေလွှတ်ခြင်းငှာ၊ နိ သက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ (တသ္မေ-အားသာ၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။) [ရဟန်းက နည်း၍ သလာကဘတ်တို့က များနေသောကြောင့် ဤသို့ စီစဉ်ရသည်။]

ဧကစ္စေသု - အချို့ကုန်သော၊ ဂါမေသု - တို့၌၊ ပဟူနိ - များစွာကုန်သော၊ သလာကဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ သစေ (ဟောန္တိ)-အကယ်၍ ရှိကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) [ပဟူနိ သလာကဘတ္တာနိတိ တီသံ ဝါ စတ္တာလီသံ ဝါ ဘတ္တာနိ၊ "သစေ ဟောန္တိ"တိ အဗ္ဘာဟရိတ္တာ ယောဇေတဗ္ဗံ-ဝိမတိ။] သလ္လက္ခေတ္တာ-မှတ်သားမိ၍၊ သတ္တန္နမ္ပိ-၇ ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌန္နမ္ပိ-၈ ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။ [သလ္လက္ခေတ္တာတိ တာနိ ဘတ္တာနိ ပမာဏဝသေန သလ္လက္ခေတ္တာ-ဝိမတိ။] ပန-ဆက်၊ ဒဒန္တေန-ပေးသော ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းသည်၊ စတုန္နံ-၄ ခုကုန်သော၊ ဘတ္တာနံ-တို့၏သော်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စန္နံ-၅ ခုကုန်သော၊ ဘတ္တာနံ-တို့သော်လည်းကောင်း၊ သလာကာယော-စာရေးတံတို့ကို၊ ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဗန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့၍၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ပေးထိုက်ကုန်၏။ ("သလာကဘတ်က သုံးဆယ်ရှိ၍ ရဟန်းက ၆ ပါးရှိသော် ၁ ပါးလျှင် ၅ ခုစီ ဖွဲ့၍ ပေးပါ"ဟူလို။)

တံ ဂါမံ-ထိုများစွာသော သလာကဘတ်ရှိရာ ရွာကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ-ကျော်လွန်၍၊ အညော-သော၊ ဂါမော-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အကယ်၍ ရှိအံ့၊ တသ္မိံ-ထိုရွာ၌လည်း၊ ဧကမေဝ-တစ်ခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ သလာကဘတ္တံ-သည်၊

(သစေ ဟောတိ-အံ့၊) ပန - ထိုသို့ပင် တစ်ခုတည်းသာ ရှိပါသော်လည်း၊ တံ-ထိုသလာကဘတ်ကို၊ ပါတောဝ-စောစောကပင်၊ ဂါ-အလျင်၊ သစေ ဒေန္တိ-အကယ်၍ လှူကုန်အံ့၊ (ထိုသလာကဘတ် တစ်ခုသာ ရှိသော ရွာက လှူကုန်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊) တမ္မိ-ထိုသလာကဘတ်ကိုလည်း၊ ဧတေသု ဘိက္ခုသု-ဤရဟန်း ၇ ပါး, ၈ ပါးတို့တွင်၊ ဧကဿ-တစ်ပါးသော ရဟန်းအား၊ (အချို့စာ၌ "ဧတဿ"ဟု ရှိ၏၊ မကောင်း၊) နိဂ္ဂဟေန-နှိပ်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဒတ္တာ-ပေးပြီး၍၊ ပါတောဝ-စောစောကပင်၊ တံ-ထိုသလာကဘတ်ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ပစ္စာ-၌၊ သြရိမဂါမေ-ဤမှာဘက်ရွာ၌၊ ဣတရာနိ-အခြားကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-တို့ကို၊ ဂဏှာဟိ-ယူပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တွာ-ပြောဆိုထိုက်၏။

သြရိမဂါမေ-၌၊ သလာကဘတ္တေသု-တို့ကို၊ အဂါဟိတေသ္မေဝ-မယူစေအပ်ကုန်သေးမီပင်၊ ဂါဟိတသညာယ-ယူစေအပ်ပြီးဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်၊ သစေ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပရဘာဂဂါမေ-ထိုမှာဘက်အဖို့ ရွာ၌၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ခံယူ၍၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ အာဂန္တွာ-ပြန်လာ၍၊ ဣတရာနိ-အခြားသော ဘတ်တို့ကို၊ ဂါဟေတ္တာ-ယူစေပြီး၍၊ သြရိမဂါမော-ဤမှာဘက်ရွာသို့၊ ဂန္တဗ္ဗော-၏၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုန ဝိဟာရံ အာဂန္တွာ ဣတရာနိ ဂါဟေတ္တာ သြရိမဂါမော ဂန္တဗ္ဗော-နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ပဟိသိမာယ-ဥပစာရသိမ်၏ ပြင်ပ၌၊ သံယလာဘော-သံယလာဘ်ကို၊ ဂါဟေတုံ-ယူစေခြင်းငှာ၊

ဧကဿ နိဂ္ဂဟေန ဒတ္တွာ။ ။နဂို မဲချအပ်ပြီးသော ရဟန်း ၇ ပါး, ၈ ပါးတွင် ၁ ပါးကို "ဧကဿ"ဟု ဆိုသည်၊ ထို ၁ ပါးဟူသည်လည်း အဝေးသို့ မသွားလိုသော ၁ ပါးတည်း၊ ထို့ကြောင့် "နိဂ္ဂဟေန ဒတ္တွာ"ဟု ဆိုသည်။ [နိဂ္ဂဟေန ဒတ္တွာတိ ဒုရံ ဂန္တုံ အနိစ္ဆန္တဿ နိဂ္ဂဟေန သံပဋိစ္ဆာပေတ္တွာ ဒတ္တွာ၊-ဝိမတိ။] နဂို၏က ဤဘက်ရွာမှ ဘတ်တွေကို ချရာဝယ် ဤရဟန်းလည်း ပါသောကြောင့် "ပါတောဝ တံ ဂဟေတ္တွာ ၊ပေ၊ ဝတ္တဗ္ဗော"ဟု ဆိုသည်။

သစေ သြရိမဂါမေ ၊ပေ၊ ဂန္တဗ္ဗော။ ။သလာကဘတ်အများရှိရာ ဤဘက်ရွာနှင့် သလာကဘတ် ၁ ခုသာရှိရာ ဟိုဘက် အဝေး "ရွာ"ဟု ၂ မျိုး ရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း, ဘဏ္ဍာဒ္ဒေသကရဟန်းတစ်ပါးတည်းသာ ရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း သတိပြုပါ၊ "ဂါဟေတ္တွာ" အရ ယူစေဟူသည်မှာလည်း "ဤသလာကဘတ်သည် ငါ့ထံသို့ ရောက်၏"ဟု မိမိကိုယ်ကို ယူစေခြင်းပင်တည်းဟု သတိပြုပါ။ ဘဏ္ဍာဒ္ဒေသကရဟန်းသည် ဤဘက်ရွာအတွက် သလာကဘတ်တို့ကို ယူစေအပ်ပြီး မဟုတ်မပါဘဲလျက် "ယူစေအပ်ပြီး"ဟု ထင်၍ ထိုဘက်ရွာသို့ သွားအံ့၊ ထိုဘတ်ရှိရာရွာ၌ သလာကဘတ်ကို ခံယူပြီးမှ သတိရ၍ ဤဘက်ရွာက သလာကဘတ်ကို ယူစေလိုလျှင် ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်အောင် ပြန်လာပြီးမှ "ဤဘက်ရွာက သလာကဘတ်တို့ကိုလည်း မိမိအထံသို့ ရောက်စေ၍ ဤဘက်ရွာသို့ ထပ်မံ သွားရမည်"-ဟူလို။

နှ လဗ္ဘတိ-မရအံပ်၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (ပုန ဝိဟာရံ အာဂန္တွာ ဣတရာနိ ဂါဟေတွာ သြရိမဂါမော ဂန္တ္ဝေါ၊) အယံ နယော-ဤနည်းကို၊ ဂုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တော-ပြီ။

ပန-ဆက်၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဗဟူ-များကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (များကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဂါမဝသေန-ရွာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သလာကာ-တို့သည်၊ သစေ နှ ပါပုဏန္တိ-အကယ်၍ မရောက်ကုန်အုံ့၊ (မလောက်ကုန်အုံ့၊ ဧဝံ သတိ၊) ဝိထိဝသေန ဝါ-လမ်း၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝိထိယံ-၌၊ ဧက ဂေဟဝသေန ဝါ (ဧကဗာဟုဝသေန ဝါ)-တစ်ဖက်သော အိမ်အစဉ်အတန်း၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကုလဝသေန ဝါ-အမျိုး၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ-ယူစေထိုက်ကုန်၏။ စ-ဆက်၊ ဝိထိအာဒီသု-လမ်း အစရှိသည် တို့တွင်၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ဗဟူနိ-များစွာကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-သလာကဘတ် တို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏။) တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ဂါမေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်ပင်၊

နှ ဟိ ၊ပေ၊ လဗ္ဘတိ။ ။"ဤစကားသည် ၁ ပါးတည်းသာ ရှိသော ကျောင်းတိုက် အတွက် ဆိုအပ်သော စကားဖြစ်သည်"ဟု သတိပြုပါ။] အဘယ့်ကြောင့် မူလကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လာပြီးမှ မေ့၍ ကျန်နေရစ်သော သလာကဘတ်တို့ကို ယူစေရပါသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိ သောကြောင့် "နှ ဟိ ၊ပေ၊ လဗ္ဘတိ"ဟု မိန့်သည်၊ သလာကဘတ်ရှိရာ ကျောင်းတိုက်၏ ဥပစာရ သိမ်ပြင်ဘက်၌ သံယလာဘ်ကို ယူစေခွင့် မရ၊ ထို့ကြောင့် သံယာ့လာဘ်ရှိရာ ကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လာ၍ ယူစေရသည်။

ဝိမတိ။ ။ဝိမတိ၌ "ပုန ဝိဟာရံ အာဂန္တွာ"ဟု ဆိုသော်လည်း ကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်မလာဘဲ ဤဘက်ရွာက ဆွမ်းတို့ကို ခံယူပြီးမှ ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်သောအခါ "ဤဘက် ရွာက သလာကဘတ်များလည်း ငါထံသို့ ရောက်၏"ဟု ညွှန်ချ၍ စားခွင့်ရသည်ဟု ဆို၏၊ ပုန ဝိဟာရံ အာဂန္တွာတိ ဧတ္ထ ဝိဟာရံ အနာဂန္တွာ ဘတ္တံ ဂဟေတွာ ("ဘတ္တာနိ ဂဟေတွာ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။) ပစ္ဆာ ဝိဟာရေ အတ္တနော ပါပေတွာ ဘုဉ္ဇိတုမိ ဝဋ္ဋတိ။

ဝိထိဝသေန ဝါ ၊ပေ၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ။ ။ရွာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဲ့ မချလောက်လျှင် ထိုရွာ၏ အတွင်း၌ ရှိသော လမ်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဲချပါ၊ ထိုသို့ လမ်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဲမချလောက်လျှင် ၁ လမ်း ၁ လမ်း၌ ဝဲဘက်အစဉ်အတန်း, သို့မဟုတ် ယာဘက်အစဉ်အ တန်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဲချပါ၊ အိမ်အစဉ်အတန်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဲမချလောက်လျှင် တစ်ဝင်းတည်း၌ ရှိကြသော အမျိုးတစ်မျိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဲချပါ။

ဋီကာ။ ။"ဧကဧဟဝသေနာတိ ဧကာယ ယရပါဋိယာ ဝသေန"ဟု သာရတ္ထ၌ လည်းကောင်း, "ဧကဧဟဝသေနာတိ ဝိထိယမှိ ဧကပဿေ ယရပါဋိယာ ဝသေန"ဟု ဝိမတိ၌ လည်းကောင်း, ဧကဗာဟုဝသေန ဝါတိ ဧကာယ ယရပါဋိသင်္ခါတာယ ဗာဟာယဝသေန ဝါ"ဟု ယောဇနာ၌လည်းကောင်း ဖွင့်၏။ ရှေးဋီကာစာအုပ်များ၌လည်း "ဧကဗာဟုဝသေန"ဟု ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဝိထိတစ်ခု၏ ဝဲဘက် ယာဘက်၌ ရှိသော အိမ်အစဉ်သည် လမ်း၏ လက်ရုံး ၂ ဖက်နှင့် တူရကား "ဧကဗာဟုဝသေန"သာ ပါဌ်မှန်ဟု မှတ်ပါ။

ဗဟူနံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့ဖို့ ဂါဟေတဗ္ဗာနိ-ယူစေထိုက်ကုန်၏။ (ဘုတ္တုဒ္ဒေသက ရဟန်းက ယူစေထိုက်ကုန်၏။) သံလာကာသု-စာရေးတံတို့သည်၊ အသတိ-မရှိကုန်လတ်သော်၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာပိ-ညွှန်ချ၍လည်း၊ ဂါဟေတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။ [စာရေးတံ, မဲလိပ်များ ကုန်သွားရ၍ မရှိလျှင် "မည်သည့်အိမ်၌ အရှင်ဘုရားဖို့ သလာကဘတ် ရောက်ပါသည်"ဟု နှုတ်ဖြင့်လည်း ညွှန်ပါ-ဟူလို၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာပိတိ အသုကကုလေ သလာကဘတ္တာနိ တုယ္ဟံ ပါပုဏာတီတိ ဝတ္တာ-ဝိမတိ။]

ပန-ဆက်၊ သလာကဒါယကေန-စာရေးတံကို ပေးသော ရဟန်းသည်၊ ဝတ္ထု-ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗ-သိထိုက်၏။ ဟိ-ချဲ့၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ကာလသော-စောစော ကပင်၊ ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ပတ္တစီဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ ဘောဇနသာလံ-ဆွမ်းစားစရပ်သို့၊ ဂန္တာ-၍၊ အသမ္ဘဒ္ဒဗာနံ-တံမြက်မလှည်းအပ်သေးသော အရပ်ကို၊ (အချို့စာ၌ "အသမ္ဘဇ္ဇနဗာနံ"ဟု ရှိ၏။) သမ္မဇ္ဇိတ္တာ-တံမြက်လှည်းပြီး၍၊ ပါနီယံ - သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဇနီယံ - သုံးရေကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာပေတ္တာ-တည်စေပြီး၍၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ (တံမြက်လှည်းခြင်း စသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊) ကတံ-ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမာလ-အချိန်ကို၊ သလ္လက္ခေတ္တာ-မှတ်သား၍၊ ယဏ္ဍိ-တီးခေါက်အပ်သော ခေါင်းလောင်းစသည်ကို၊ ပဟရိတ္တာ-တီးခေါက်၍၊ ဘိက္ခုသု-တို့သည်၊ သန္နိပတိတေသု-စုဝေးပြီးကုန်လတ်သော်၊ ပဌမမေဝ-ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဝါရဂါမေ-အလှည့်ကျအားဖြင့် သွားရမည့် ရွာ၌၊ သလာကံ-ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗ-ယူစေထိုက်၏။ [ဝါရဂါမေတိ အတိဒူရတ္တာ စါရေန ဂန္တဗ္ဗဂါမေ-အလွန်ဝေးသည့်အတွက် မသွားလိုရကား အလှည့်ကျအားဖြင့် သွားထိုက်သော ရွာ၌-ဝိမတိ။] တုယ္ဟံ-အရှင်ဘုရားဖို့ အသုကသ္မိံနာမ-ထိုမည်သော၊ ဝါရဂါမေ-အလှည့်ကျအားဖြင့် သွားရမည့် ရွာ၌၊ သလာကာ-စာရေးတံသည်၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်ပါ၏။ တတြ-ထိုရွာသို့၊ ဂစ္ဆ-ကြွပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗ-လျှောက်ရာ၏။

အတိရေကဂါဝုတေ-တစ်ဂါဝုစ်ထက် လွန်သော-အရပ်၌၊ ဂါမော-သည်၊ သစေ ၆ ဂတိ-အကယ်၍ ရှိအုံ၊ တံ ဒိဝသံ-ထိုနေ့၌၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားကုန်လတ်သော်၊ သစေ ကိလမန္တိ-အကယ်၍ ပင်ပန်းကုန်အုံ၊ (ဧဝံသတိ၊) သွေ-နက်ဖြန်၌၊ တုယ္ဟံ-အရှင်ဘုရား၏ (အထံသို့) ဝါရဂါမေ-၌၊ (သလာကာ-သည်၊) ပါပုဏာတိ-ရောက်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ အဇ္ဇေဝ-ယနေ့ပင်၊ ဂါဟေတဗ္ဗ-ယူစေထိုက်၏။ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝါရဂါမံ-သို့/ပေသိယမာနော-စေလွှတ်အပ်သော်၊ နဂ္ဂတိ-မသွားလို၊ အည်-အခြားသော၊ သလာကံ-ကို၊ မဂ္ဂတိ-ရှာ၏။ (တဿ-ထိုရဟန်းအား၊) နဒါတဗ္ဗာ-မပေးထိုက်၊ (ကသ္မာ-ကြောင့်၊ နဒါတဗ္ဗာ-နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊

သဒ္ဓါနံ-သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ပုညဟာနိ-ကောင်းမှု၏ ယုတ်လျော့ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ (ထိုကိုယ်တော်တ မသွားသည့်အတွက် ထိုလူတို့မှာ ကောင်းမှု၏ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊) သံယသ-၏၊ လာဘစ္ဆေဒေါစ-လာဘ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ (တသ္မာ-ကြောင့်၊ နု ဒါတဗ္ဗာ၊) တသ္မာ-ထိုသို့မပေးထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တသ-ထိုရဟန်းအား၊ (ပျင်း၍ မသွားလိုသော ထိုရဟန်းအား၊) ဒုတိယေပိ ဒိဝသေ-ဒုတိယနေ့၌လည်းကောင်း၊ တတိယေပိ ဒိဝသေ-တတိယနေ့၌လည်းကောင်း၊ အညာ-အခြားသော၊ သလာဘာ-ကို၊ နု ဒါတဗ္ဗာ-မပေးထိုက်၊ အတ္တနော-၏၊ ပတ္တဗ္ဗာနံ-ရောက်အပ်သော အရပ်သို့၊ (အဝေးရှာသို့၊) ဂန္တွာ-၍၊ ဘုဉ္ဇာဟိ-စားချေလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော-လျှောက်ထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ တီဏိဒိဝသာနိ-သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ (ပဌမရက်နှင့်တကွ တတိယရက်အထိ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊) အဂစ္ဆန္တသ-မသွားသော ရဟန်းအား၊ ဝါရဂါမတော-မှ၊ သြရိမဝါရဂါမေ-ဤဘက်၌ ဖြစ်သော အလှည့်ကျအားဖြင့် သွားရမည့် ရွာ၌၊ သလာဘာ-ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ-ထိုက်၏၊ တံ-ထိုစာရေးတံကို၊ စေ နု ဂဏှာတိ-အကယ်၍ မယူအုံ၊ (ဧဝံသတိ၊) တတော-ထိုနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ တသ-ထိုရဟန်းအား၊ အညံ-သော၊ သလာကံ-ကို၊ ဒါတုံ-ဌာ၊ နု ဝဋ္ဋတိ-မသင့်၊ ပန-ဆက်၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ-ဒဏ်အမှုကို၊ ဂါဠှ-တင်းကြပ်စွာ၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ သဒ္ဓိတောဝါ-ရေအလုံး ခြောက်ဆယ်မှသော်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာသတော ဝါ-ရေအလုံး ငါးဆယ်မှသော်လည်းကောင်း၊ နု ပရိဟာပေတဗ္ဗံ-မယုတ်စေထိုက်၊ ဝါ-လျှော့မပေးထိုက်။ [သဒ္ဓိတော ဝါ ပဏ္ဏာသတော ဝါတိ ဒဏ္ဍကမ္မတ္ထာယ ဥဒကယဇ္ဇံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဝိမတိ။]

ဝါရဂါမေ-အလှည့်ကျအားဖြင့် သွားရမည့် ရွာ၌၊ ဂါဟေတွာ-ယူစေပြီး၍၊ ဝိဟာရဝါရော-ကျောင်းစောင့်လှည့်ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗော-ထိုက်၏၊ [ဝိဟာရဝါရောတိ သဗ္ဗဘိက္ခူသု ဘိက္ခတ္ထာယ ဂတေသု ဝိဟာရရက္ခဏဝါရော၊-ဝိမတိ။] တုယှံ-အရှင်ဘုရားဖို့၊ ဝိဟာရဝါရော-သည်၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏။ ဝိဟာရဝါရိကသ-ကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ရဟန်းအား၊ (ဝိဟာရဝါရိကာနံ - တို့အား၊) ဒွေတိသော - (ဒွတ္တိသော)-၂ ခု, ၃ ခုကုန်သော၊ ယာဝ

ဝိဟာရဝါရိကသ။ ။ဝိဟာရသ-ကျောင်း၏၊ ဝါ-ကျောင်းစောင့်ခြင်း၏၊ (ကျောင်းဖြင့် ကျောင်းစောင့်ခြင်းတိုင်အောင် ယူပါ။) ဝါရော-အလှည့်တည်း၊ ဝိဟာရဝါရော၊ ဝိဟာရဝ၀်ရေ+နိယုတ္တော ဝိဟာရဝါရိကော၊ "ဘဏ္ဍာဂါရေ+နိယုတ္တော ဘဏ္ဍာဂါရိကော"တဲ့သို့ နိယုတ္တအနက်၌ ဣကပစ္စည်း သက်။ [ဝိဟာရဝါရေ နိယုတ္တော ဝိဟာရဝါရိကာ၊ ဝါရေန ဝိဟာရရက္ခဏကာ၊-သာရတ္ထ။]

သလာကာယော-ယာဂု စာရေးတံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသ္သော ဝါ-၃ ခုသော် လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စတသ္သော ဝါ-၄ ခုသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘတ္တသလာ ကာယော စ-ဆွမ်းစာရေးတံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးထိုက်ကုန်၏။ ပန-ထိုသို့ပင်ပေးထိုက်ပါကုန်သော်လည်း၊ နိဗဒ္ဓ-အမြဲကို၊ ကတ္တာ-၍၊ နဒါတဗ္ဗာ-ကုန်၊ (ကသ္မာ-ကြောင့်၊ နိဗဒ္ဓံ ကတ္တာ နဒါတဗ္ဗာ-နည်း။) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ယာဂု ဘတ္တဒါယကာ-ယာဂုဒါယကာ, ဆွမ်းဒါယကာတို့သည်၊ အမှာကံ-တို့၏။ ယာဂု ဘတ္တံ-ကို၊ ဝိဟာရဝေါပကာဝ-ကျောင်းစောင့်ရဟန်းတို့ချည်းသာ၊ ဘုဥ္ဇန္တိ-စားကြ ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍၊ အညတ္ထတ္ထံ-ကြည်ညိုခြင်းမှ တစ်ပါးသော အပြား၏ အဖြစ်သို့၊ (သဒ္ဓါတရား ပျက်ခြင်းသို့၊) အာပဇ္ဇေယ္ယုံ-ရောက်ကုန်ရာ၏။ (တသ္မာ-ကြောင့်၊ နိဗဒ္ဓံ ကတ္တာ နဒါတဗ္ဗာ၊) တသ္မာ-ထိုသို့အမြဲပြု၍ မပေးထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အညေသု-အခြားကုန်သော၊ ကုလေသု-အမျိုးတို့၌၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေး ထိုက်ကုန်၏။ (ပြောင်းရွှေ့၍ ပေးထိုက်ကုန်၏။)

ဝိဟာရဝါရိကာနံ-ကျောင်းစောင့် အလှည့်ကျသော ရဟန်းတို့အား၊ သဘာဂါ-သဘောတူသော ရဟန်းတို့သည်၊ အာဟရိတ္တာ - ဆောင်ယူ၍၊ သံစေ ဒေန္တိ-အကယ်၍ ပေးကုန်အံ့၊ (ကျောင်းစောင့်နေသည့်အတွက် ဆွမ်းခံ မသွားရသော ကြောင့် အဖော်ရဟန်းများက ဆွမ်းကို ဆောင်ယူ၍ ပေးကုန်အံ့၊) ဣတိ-ဤသို့ ပေးကုန်လတ်သော်၊ ဧတံ-ဤသို့ပေးခြင်းသည်၊ ကုသလံ-ကောင်း၏၊ နော စေ (ဒေန္တိ)-အကယ်၍ မပေးကုန်အံ့၊ (ဆောင်ယူ၍ ပေးမည့်သူ မရှိကုန်အံ့၊) (ဧဝံသတိ၊) ဝါရံ-အလှည့်ကို၊ ဂါဟေတ္တာ-ယူစေ၍၊ တေသံ-ထိုကျောင်းစောင့် ရဟန်းတို့ဖို့၊ ယာဂုဘတ္တံ-ယာဂုဆွမ်းကို၊ အာဟရာပေတဗ္ဗံ-ဆောင်ယူစေထိုက်၏။ (အခြားရဟန်း တို့ကို တစ်လှည့်စီ ဆောင်ယူစေထိုက်၏။) တာဝ-ထိုကျောင်းစောင့် နေသမျှကာလ ပတ်လုံး၊ နေသံ-ထိုကျောင်းစောင့်ရဟန်းတို့၏၊ သလာကာ-စာရေးတံတို့သည်၊ ဖာတိကမ္မမေဝ - တိုးပွားအောင် ပြုအပ်သော လာဘ်သည်သာလျှင်၊ ဘဝန္တိ-

---

ဝိဟာရဝါရိကာနံ။ ။သာရတ္ထဋ္ဌ ပဟုဝုစ် ဖွင့်သောကြောင့် "ဝိဟာရဝါရိကာနံ"ဟု ပဟုဝုစ်ရှိရမည်၊ နောက်ဌလည်း "ဝိဟာရဝါရိကာနံ"ဟုလည်းကောင်း, "တေသံ"ဟုလည်း ကောင်း, "နေသံ"ဟုလည်းကောင်း ရှိသောကြောင့် ဝိဟာရဝါရိကာနံသည်သာ ရှေးပါဠိဖြစ်ဟန် တူသည်၊ သို့သော် ကျောင်းတိုက်၏ အကြီးအငယ်လိုက်၍ ဝိဟာရဝါရိကကို တစ်ပါး နှစ်ပါး စသည် ထားရပေလိမ့်မည်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား တစ်ပါးလျှင် ယာဂုသလာက, ဘတ္တသလာက တစ်ခုကျစီ မကဘဲ ၂ ခု, ၃ ခု, ၄. ခု ပေးရခြင်း၏ အကြောင်းမှာ နောက်ဌ ထင်ရှားလတ်။

တာဝ ।ပေ। ဖာတိကမ္မမေဝ။ ။ဖာတိကမ္မမေဝ ဘဝန္တိတိ ဝိဟာရရက္ခကတ္ထာယ သံယေန ဒါတဗ္ဗအတိရေကလာဘာ ဟောန္တိ-သာရတ္ထ၊ ဖာတိကမ္မကိုပင် "အတိရေက လာဘာ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "တိုးပွားအောင် ပြုအပ်သော လာဘ်"-ဟုလို၊ အခြား ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ

ဖြစ်ကုန်၏။ ပန-ဆက်၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဝါအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ (ဝါစဉ်အားဖြင့်) ပတ္တဌာနေ-ရောက်အပ်သော အရပ်၌၊ အညမ္မိ-အခြားလည်း ဖြစ်သော၊ (ဝိဟာရဝါရိက အတွက် ရအပ်သော သလာကမှ အခြားလည်း ဖြစ်သော၊) ပဏီတဘတ္တသလာက်-မွန်မြတ်သော ဆွမ်း၏ စာရေးတံကို၊ ဂဏှိတုံ-ယူခြင်းငှာ၊ လဘန္တိယေဝ-ရကုန်သည်သာ၊ (ဝိဟာရဝါရိကတို့သည် အလှည့်ကျအားဖြင့် ရအပ်သော ပဏီတဘောဇန သလာကရှိလျှင် ထိုသလာကကိုလည်း ရကြသည်သာ။)

အတိရေကဥတ္တရဘဏ်သ-အပိုအလွန် လက်သုပ်ဟင်းလျှာ ပါရှိသော၊ ဧကစာရိကဘတ္တသ-ဧကစာရိကဘတ်၏၊ (မွန်မြတ်သည့်အတွက် တစ်မျိုးတည်းသီးခြားလှည့်လည်ခြင်းရှိသော ဘတ်၏၊) ဝိသုံ-သီးခြား၊ ဌိတိကံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ သလာကာ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗာ-ထိုက်၏၊ [လက်သုပ်ဟင်းလျှာ အပိုပါသောကြောင့် ထိုဘတ်အတွက် သီးခြားထေရ်စဉ် ဝါစဉ်ပြု၍ စာရေးတံမဲ ချပါ။] ယေန-အကြောင်ရဟန်းသည်၊ သလာကာ-စာရေးတံကို၊ (သီးခြား ဌိတိကာပြု၍ ပေးအပ်သော စာရေးတံကို၊) လဒ္ဓါ-ရအပ်ပြီ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ တံ ဒိဝသံ-ထိုနေ့၌၊ တံ ဘတ္တံ-ထိုဆွမ်းကို၊ (ဥတ္တရိဘဏ်ပါသော ထိုဆွမ်းကို၊) သစေ နှ လဘတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပုနဒိဝသေ-နောက်နေ့၌၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ (ထပ်၍ ယူစေပါ၊) ဘတ္တမေဝ-ကိုသာ၊ (သစေ) လဘတိ-အံ့၊ ဥတ္တဘဏ်-ကို၊ (သစေ) နှ (လဘတိ)-အံ့၊ (ဧဝမ္မိ-ဤသို့ဖြစ်ပြန်သော်လည်း၊ ပုန-ဖန်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ ခီရဘတ္တသ-နို့ရည်ဆွမ်း၏၊ သလာကာယပိ-၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-တည်း၊ ("ဧကစာရိကဘတ္တဌိတိကာပြု၍ စာရေးတံ ချပါ"ဟူလို၊) ပန-ဆက်၊ ခီရမေဝ-နို့ရည်ကိုသာ၊ သစေ လဘတိ-အံ့၊ ဘတ္တံ-ကို၊ (သစေ) နှ (လဘတိ)-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ခီရလာဘတော-နို့ရည်ကို ရရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ပုန-ဖန်၊ နှ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၊ (မွန်မြတ်သော အာဟာရဖြစ်သော နို့ရည်ကို ရပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။) ဒွေတိဏိ (ဒွတ္တိဏိ)-၂ ခု ၃ ခုကုန်သော၊ ဧကစာရိကဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ ဧကသေဝ-တစ်ပါးတစ်ပါးသော ရဟန်း၏အထံသို့သာ၊ ပါပုဏန္တိ-ရောက်တတ်ကုန်၏၊ ဒုဿ္ဂ္ဂသမယေ-ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာ

ယာဂုသလာက, ဘတ္တသလာက တစ်ခုစီသာ ရသော်လည်း ထိုဝိဟာရဝါရိက ရဟန်းတို့မှာ ယူ၍ ပေးရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက်ပါ တိုးပွားပြီး ပြုအပ်, အပိုပေးအပ်သော သလာကများ ဖြစ်ကြသည်၊ "အပိုရကြသည်"ဟူလို။ [ဝိမတိ၌ "ဖာတိကမ္မမေဝါတိ ဝိဟာရရက္ခကာကိစ္စသ ပဟောနကပဋ္ဌိပါဒနမေဝ" ဟု ဖွင့်၏၊ "ကျောင်းစောင့်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးလောက်အောင် အပိုသလာကများ ရကြသည်"ဟူလို။]

ဧကသေဝ ၊ပေ၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ။ ။ပဏီတဖြစ်သော ဧကစာရိကဘတ် ၂ မျိုး ၃ မျိုးတို့သည် ရဟန်း ၁ ပါး ၁ ပါးတို့၏ အထံသို့ ရောက်နေတတ်ကုန်၏၊ ထိုသို့ ဖြစ်ရာ၌ ထိုအစဉ်အတိုင်းပင် သံယာအဝယ်ဆုံး ရဟန်း ရအပ်ပြီးရာအခါ၌ (ဒုဿ္ဂ္ဂသမယလည်း

ရှားရာအခါ၌၊ သံယနဝကေန-သံယနောရဟန်းသည်၊ လဒ္ဓကာလေ-ရအပ်ပြီးရာ အခါ၌၊ ဝိဇဋ္ဌေတွာ-ဖြေရှင်း၍၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ ဂါဟေတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။ ပါဂတိက သလာကဘတ္တံ-ပင်ကိုယ်အတိုင်းဖြစ်သော သလာကဘတ်ကို၊ (ပဏီတမဟုတ် ရိုးရိုး သလာကဘတ်ကို၊) အလဒ္ဓသာပိ-မရသော ရဟန်းဖို့လည်း၊ ပုနဒိဝသေ-နောက် နေ့၌၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။

ခုဒ္ဒကော-ငယ်သော၊ ဝိဟာရော-ကျောင်းတိုက်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဧကသမ္ဘောဂါ-တူသော အာမိသကို သုံးစွဲခြင်း ရှိကြကုန်သည်၊ (အာမိသကို အတူတကွ သုံးစွဲကြကုန်သည်၊) (သစေ ဟောန္တိ၊ ဒေဝသတိ၊) ဥစ္ဆုသလာကံ-ကြံစာရေးတံကို၊ ဂါဟေန္တေန-ယူစေသော ဘတ္တုဒ္ဒေသက ရဟန်းသည်၊ ယသကသမ္ဘိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ သမ္ဘုခီဘူတသ-မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ရဟန်း၏ အထံ၌၊ ပါပေတွာ-ရောက်စေ၍၊ မဟာ ထေရာဒီနံ-မဟာထေရ် အစရှိသည်တို့အား၊ ဒိဝါ-နေ့အခါ၌၊ တဿေတွာ-ရွေ၍၊ (အခွံခွာ၍၊) ဒါတုံ-ပေးခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ ရဿသလာကံ-ကြံရည်စာရေးတံကို၊

ဖြစ်နေလျှင်)-တို့ ၂ မျိုးကို တစ်ပြိုင်နက် မရအောင် ဖြေရှင်း၍ (ခွဲခြား၍) အသီးအသီး တစ်ခုစီ တစ်ခုစီသာ ရအောင်ယူပါစေ-ဟူလို၊ ဥပမာ=ဧကစာရိကဘတ်က ၃ မျိုးဖြစ်၍ တစ်ပြိုင်နက် ချသောအခါ ရဟန်း ၁ ပါး ၁ ပါးအား သလာက ၃ ခုစီ ရနေလျှင် ထိုအတိုင်းပင် သံယာ့အဝယ်ဆုံးတိုင်အောင် ရပါစေဦး၊ သံယာ့အဝယ်ဆုံး ရပြီးသောအခါ ထေရ်ကြီးမှစ၍ ၃ မျိုး မရစေဘဲ ဆယ်မျိုး ၃ လီကို ဖြေရှင်းလိုက်သောအခါ တစ်မျိုးစီသာ ရက်ပေါင်း သုံးဆယ်ထိ အောင် ဧကစာရိက သလာကဘတ် ပေးနိုင်သည်၊ "ဒုတ္တိက္ခသမယ"ဟု ဆိုသောကြောင့် ရှားပါး သော အခါ၌သာ ဤသို့ဖြေရှင်းရမည်၊ သုဘိက္ခသမယဖြစ်မူ ဖြေရှင်းဖွယ် မလိုပါ။

ဋီကာ။ ။ဧကသေဝ ပါပုဏန္တိတိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ဧကေကသေဝ ပါပိတာနိတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊ "သံယနဝကေန လဒ္ဓကာလေပိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ဧကေကဿ ပါပိတာနိ ဒ္ဒေတိဏိ ဧကစာရိကဘတ္တာနိ တေနေဝ နိယာမေန အတ္တနော ပါပုဏနဋ္ဌာနေ သံယနဝကေန လဒ္ဓကာလေ၊-သာရတ္ထ။

ယသကသမ္ဘိ သမ္ဘုခီဘူတဿ။ ။အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဥပစာရသိမ်ပြင်ဘက် ရောက်နေလျှင် ထေရ်စဉ် ဝါစဉ်ကို မငဲ့ဘဲ ရှေးရှုရောက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္ဆုသာလက စာရေးတံကို ပေးနိုင်သည်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း - တစ်ပါးရလျှင် ဧကသမ္ဘောဂကျောင်းတိုက် ဖြစ်သည့်အတွက် အများဝေ၍ သုံးစွဲကြသောကြောင့်တည်း။ [ယသကသမ္ဘိ ၊ပေ၊ ပါပေတွာတိ ဧတ္ထ "ယေဘုယ္ယေန စေ ဘိက္ခူ ဗဟိသီမဂတာ ဟောန္တိ၊ သမ္ဘုခီဘူတဿ ယသကသမ္ဘိ ပါပေတဗ္ဗံ၊ သဘာဂတ္တာ ဧကေန လဒ္ဓံ သဗ္ဗေသံ ဟောတိ၊ တသ္မိမ္ပိ အသတိ အတ္တနော ပါပေတွာ (မိမိအထံသို့ ရောက်စေ၍) ဒါတဗ္ဗ"န္တိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ၊-သာရတ္ထ။]

[ရဿသလာကန္တိ ဥစ္ဆရဿသလာကံ၊-ဋီကာ၊] ပါပေတွာ-ရောက်စေ၍၊ ပစ္စာဘတ္တံ-ဆွမ်း၏ နောက်အဖို့၌၊ ပရိဿာဝေတွာ ဝါ-စစ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဖာဏိတံ-တင်လဲကို၊ ကာရေတွာ ဝါ-ပြုစေ၍သော်လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍပါတိကာဒီနံပိ-ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ဆောင်ရဟန်း အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ (ဒအာဒိ ဖြင့် အခြားရဿသလာက မရသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ယူ၊) အာဂန္တုကာနံ-အာဂန္တုကရဟန်းတို့၏၊ အာဂတာနာဂတဘာဝံ-ရောက်လာကုန်သည်၏ အဖြစ်, မရောက်လာကုန်သေးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဉ တွာ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ-၏၊ မဟာ အာဝါသေ-ကျောင်းတိုက်ကြီး၌၊ ဌိတိကံ-တည်နေရာ အစဉ်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ-ကုန်၏။

တဂ္ဂသလာကံပိ-ရက်တက်ရည် စာရေးတံကိုလည်း၊ သဘာဂဋ္ဌာနေ-သဘောတူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တည်ရာအရပ်မှ၊ ပါပေတွာ-ရောက်စေ၍၊ ပစာပေတွာဝါ-ချက်စေပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဓူမာပေတွာ ဝါ-ချင်း, ငြုပ်စသော အခိုးအထုံကို ထည့်ခတ်စေပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ထေရာနံ-တို့အား၊ ဒါတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ မဟာအာဝါသေ-ကျောင်းတိုက်ကြီး၌၊ ဝုတ္တာနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏၊ (ထေရ်စဉ် ဝါစဉ်ပြု၍ ယူစေပါ-ဟူလို၊) ဖလသလာကပူပသလာက ဘောသဇ္ဇ ဂန္ဓမာလသလာကာယောပိ-သစ်သီးစာရေးတံ, မုန့်စာရေးတံ, ဆေးစာရေးတံ, နံ့သာပန်းစာရေးတံတို့ကိုလည်း၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ (ဘတ္တယာဂု စသည်တို့မှ သီးခြား၊) ဌိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ-ကုန်၏၊ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤစာရေးတံတို့တွင်၊ ဘောသဇ္ဇာဒိသလာကာယော-ဆေးအစရှိသော စာရေးတံတို့သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာနမ်ပို-တို့အားလည်း၊ ကိဉ္စာပိ ဝဋ္ဋန္တိ-အကယ်၍မူလည်း အပ်ပါပေကုန်၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် အပ်ပါကုန်သော်လည်း၊ သလာကဝသေန-စာရေးတံ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂါဟိတတ္တာ-ယူစေအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိ သာဒိတဗ္ဗာ-မသာယာထိုက်ကုန်။

သဘာဂဋ္ဌာနေ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။"သဘာဂဋ္ဌာနေ" အရ သဘောတူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နေရာ ဧကသမ္ဘောဂကျောင်းတိုက်ကိုပင် ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ "ပါပေတွာဝါ"ဟု ဝါရှိသည်မှာ ဝိကပ်ပြုစရာ မရှိသောကြောင့် ဝိုဟန်တူသည်၊ ပစာပေတွာ ဝါ ဓူမာပေတွာ ဝါတို့၌ ဝါသဒ္ဒါတို့ကား အချင်းချင်း ဝိကပ်ပြုနိုင်၏၊ "ရက်တက်ရည်ကို ကျက်အောင်သော်လည်း ချက်ပါ၊ သို့မဟုတ် ချင်း, ငြုပ်စသော အခိုးအထုံများကိုသော်လည်း ခတ်ပါ"ဟူလို။

ဝဋ္ဋန္တိ ၊ပေ၊ နိ သာဒိတဗ္ဗာ။ ။ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းတို့သည် "သံယာတ္တ စသော အာမိသဖြစ်သော အတိရေကလာဘ်ကိုသာ ပယ်ပါ၏"ဟု အဓိဋ္ဌာန်ခဲ့ကြ၏၊ ဘောသဇ္ဇ စသည်တို့ကား အာမိသ မဟုတ်သောကြောင့် ပယ်ဖို့ရန် အဓိဋ္ဌာန်ရာတွင် မပါဝင်ကြ၊ ထို့ကြောင့် အပ်ပါ၏။ "သို့သော် ထိုအတိရေကလာဘ်တွင် ပါဝင်သော သလာကဘတ္တနှင့် ရောရ

အဂ္ဂဘိက္ခာမတ္တံ-အဦးအဖျား တစ်ဇွန်းမျှဖြစ်သော၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ဒေန္တိ-ပေးလျှက်တတ်ကြကုန်၏။ [အဂ္ဂဘိက္ခာမတ္တန္တိ ဧကဂ္ဃရသဘိက္ခာမတ္တံ-ဝိမတိ၊ အဂ္ဂတော ဒါတဗ္ဗဘိက္ခာ အဂ္ဂဘိက္ခာ-သာရတ္ထ၊ တစ်ဇွန်း တစ်ပန်းကန်မျှဖြစ်သော ဆွမ်းဦးကလေးကို "အဂ္ဂဘိက္ခာမတ္တ"ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်။] ဌိတိကံ-ကို၊ ပုစ္ဆိတ္တာ-မေး၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏။ ဌတိကာယ-သည်၊ အသတိယာ-မရှိလတ်သော်၊ ထေရာသနတော-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏။ တာဒိသာနိ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ (အဂ္ဂဘိက္ခာမတ္တဘတ်တို့သည်၊) ဗဟူနိ-များကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကေကဿ-တစ်ပါး တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒွေတိဏိ (ဒွတ္တိဏိ)-နှစ်ခု သုံးခုတို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ပေးထိုက်၏။ (ဗဟူနိ-များကုန်သည်၊ နော စေ (ဟောန္တိ)-အကယ်၍ မဖြစ်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧကေကမေဝ-တစ်ခုစီတစ်ခုစီကိုသာလျှင်၊ ဒတ္တာ-၍၊ ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်သည်၊ ဂတာယ-ကုန်လွန်သွားပြီးလတ်သော်၊ ပုန-ဖန်၊ ထေရာသနတော-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏။ အန္တရာဝ-အကြားဌာသာ၊ (သံဃနဝရဟန်းသို့ မရောက်မီ အကြားဌာသာ၊) သစေ ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိ-အကယ်၍ ပြတ်သွားအံ့၊ (အဂ္ဂဘိက္ခာအလျှ ပြတ်သွားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊) ဌိတိကာ-ကို၊ သလ္လက္ခေတဗ္ဗာ-မှတ်သားထိုက်၏။ [မည်သည့် ဝါစဉ်ဌ ကုန်၍ သွားသည်"ဟု မှတ်သားထိုက်၏။]

ပုန-ဆက်၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊ (အဂ္ဂဘိက္ခာမတ္တ ဖြစ်သော၊) ဘတ္တံ-သည်၊ နိဗဒ္ဓမေဝ-အမြဲမပြတ် ဖွဲ့စပ်အပ်သည်သာ၊ ယဒိ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယသ-အကြင်ရဟန်း၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ သော-ထိုရဟန်းကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော-လျှောက်ထိုက်၏။ (ကိံ) လဒ္ဓါဝါ-ရပြီးဖြစ်၍ ဖြစ်စေ၊ အလဒ္ဓါဝါ-မရသေးမူ၍ ဖြစ်စေ၊ သွေပိ-နက်ဖြန်ဌ၌လည်း၊ ဂဏ္ဍောယျာသိ-ခံယူလှည့်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ (ဝတ္တဗ္ဗော၊) ဧကံ-အချို့သော အဂ္ဂဘိက္ခာမတ္တသလာကဘတ်သည်၊ အနိဗဒ္ဓ-အမြဲမပြတ် မဖွဲ့စပ်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် မမြဲပါသော်လည်း၊ လဘနဒိဝသေ-ရရာနေ့၌၊ ယာဝဒတ္ထံ-အလိုရှိတိုင်း၊ လဘတိ-၏၊ အလဘနဒိဝသာ-မရရာနေ့တို့သည်၊

သလာကအမည်ဖြင့် ယူစေအပ်သည့်အတွက် မသာယာထိုက်ကုန်"ဟု ဆိုလိုသည်။ ["သလာက ဝသေန ဂါဟိတတ္တာ ပန နံ သာဒိတဗ္ဗာတိ ဣဒံ အသာရုပ္ပဝသေန ဝုတ္တံ၊ နံ ဓုတင်္ဂဘောဝသေန၊ "သံဃတော နိရာမိသသလာကာ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝါ"တိ ဟိ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ၊ သာရတ္ထ ဌီကား အကျယ်ဆိုလေသေး၏။]

လဒ္ဓါ ဝါ အလဒ္ဓါဝါ။ ။ယခုမဲကျသော်လည်း မဲကျရာအိမ်သို့ သွား၍ ခံယူသောအခါ ရသည်လည်း ရှိတတ်၏၊ မရဘဲလည်း ရှိတတ်၏။ ထို့ကြောင့် "လဒ္ဓါ ဝါ အလဒ္ဓါ ဝါ"ဟု ဆိုသည်၊ အဂ္ဂဘိက္ခာဘတ်သည် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်၍ သူချည်းသက်သက် တစ်ထပ်စာ မလောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အမြဲမပြတ် ရနေသောကြောင့်လည်းကောင်း

ဗဟုတရာ-များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တံ-ထိုသလာကဘတ်သည်၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏ အထံသို့ ပါပုဏာတိ-၏၊ (စာရေးတံမဲ ကျ၏၊) သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အလဘိတွာ-မရမူ၍၊ (မရလတ်သော်၊) သွေ-နက်ဖြန်၌၊ ဂဏ္ဍောယျာသိ-ခံယူပါလော၊ (စာရေးတံကို ယူပါလော၊) ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တွေ-လျှောက်ထိုက်၏။

ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ သလာကာသု-တို့ကို၊ ဂါဟီတေသု-ယူစေအပ်ကုန်ပြီးလတ်သော်၊ [အချို့စာ၌ "ဂဟိတာသု-ပြီးကုန်လတ်သော်"ဟု ရှိ၏။] ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ (မဲချပြီးမှ၊) အာဂစ္ဆတိ-လာ၏၊ တဿ-ထိုရဟန်းအား၊ ဝါ-၏အတွက်၊ အတိဂ္ဂန္တာဝ-လွန်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ သလာကာ-စာရေးတံကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ-ရှေးရှုတည်စေ၍၊ ("ပဋ္ဌပေတွာ"ဟု ရှိလျှင် "စတည်စေ၍" ဟု ပေး၊) နဒါတဗ္ဗာ-မပေးထိုက်၊ [“အမျှားပြီးမှ ရောက်လာသည့်အတွက် သူ့အား ဆက်၍ မပေးနှင့်”ဟူလို၊ ဤစကားနှင့် စပ်၍ စာရေးတံယူနည်းကို ပြလိုသောကြောင့် သလာကံနာမ စသည်မိန့်၊] သလာကံနာမ-စာရေးတံမည်သည်၊ ယဏ္ဌိပ္ပဟရဏာ တော-ကျောက်စည်, ခေါင်းလောင်းတီးခတ်ရာ အခါမှ၊ (အချိန်သတ်မှတ်သည့် ကုလားတက်, တုံးစသည်ကို ခေါက်ပြီးရာအခါမှ၊) ပဋ္ဌာယ-၍၊ အာဂန္တွာ-လာ၍၊ ဟတ္ထံ-လက်ကို၊ ပသာရေန္တောဝ-ဆန့်တန်းသော ရဟန်းသည်သာ၊ လဘတိ-၏။ (စာရေးတံ ယူဖို့ လက်ဆန့်သော ရဟန်းသည်သာ ရ၏။) အညဿ-လက်ဆန့်တန်းသော ရဟန်းမှ အခြားသော၊ အာဂန္တွာ-၍၊ သမီပေ-၌၊ ဌိတသာပိ-ရပ်နေသော ရဟန်း၏ အတွက်လည်း၊ အတိဂ္ဂန္တာ-လွန်ပြီးသော စာရေးတံသည်၊ အတိဂ္ဂန္တာဝ-လွန်ပြီးသည်သာ၊ ဟောတိ-၏။ ပန-ဆက်၊ အဿ-ထိုရဟန်းဖို့ အညော-သော၊ ဂဏ္ဍန္တော-အစားယူမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစေ အတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ အနာဂတော-မလာသည်၊ (သမာနော) ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ လဘတိ-၏။ သဘာဂ ဌာနေ-သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏ တည်ရာအရပ်၌၊ အသုကော-ထိုမည်သော ရဟန်းသည်၊ အနာဂတော-မလာသေး၊ ဣတိ-သို့၊ ဥ တွာ-၍၊ အယံ-ဤစာရေးတံသည်၊ တဿ-ထိုမလာသေးသော ရဟန်း၏၊ သလာကာ-စာရေးတံတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ အနာဂတဿ-ကိုယ်တိုင် မလာသော ရဟန်းအား၊ (သလာကာ-ကို၊) နဒါတဗ္ဗာ-ထိုက်၊ ဣတိ-သို့၊ ကတိကံ-

---

"ယနေ, ရသည်ဖြစ်စေ, မရသည်ဖြစ်စေ နက်ဖြန် ယူလှည့်ပါ"ဟု လျှောက်ရသည်။ [လဒ္ဓါ ဝါ အလဒ္ဓါ ဝါတိ လဘိတ္တာ ဝါ အလဘိတ္တာ ဝါ၊ နိဗဒ္ဓါယ အဂ္ဂဘိက္ခာယ အပ္ပမတ္တိကာယ ဧဝံ သမ္ဘဝတော လဘိတ္တာပိ ပုနဒိဝသေ ဂဏ္ဍိတုံ ဝုတ္တံ၊ အဂ္ဂဘိက္ခမတ္တန္တိ ဟိ ဧတ္ထ မတ္ထသဒ္ဒေါ, ဗဟုဘာဝံ နိဝတ္တေတိ၊-သာရတ္ထ။]

ကတိကဝတ်ကို၊ သစေ ကရောန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊ ကတိကာ-သည်၊) အမြိုကာ-တရားနှင့် မယှဉ်သည်၊ ဝါ-တရားအားမလျော်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဟိ-မှန်၊ အန္တော ဥပစာရေ-ဥပစာရသိမ်၏ အတွင်း၌၊ ဌိတသ-တည်သော ရဟန်း၏ အထံသို့၊ ဘာဇနီယဘဏ္ဍံ-ဝေဖန်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ ပါပုဏာတိ-၏။ ပန-ဆက်၊ အနာဂတသ-မလာသော ရဟန်းအား၊ ဒေထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ မဟာသဒ္ဒ-ကျယ်စွာသော အသံကို၊ သစေ ကရောန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒဏ္ဍကမ္မံ-ဒဏ်အမှုကို၊ ထပေတဗ္ဗံ-ထားထိုက်၏။ အာဂန္တွာ-လာ၍၊ ဂဏ္ဌန္တု-ယူကြကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောရာ၏။

ဆပဋ္ဌ-၆ ခု၊ ၅ ခုကုန်သော၊ သလာကာ-တို့သည်၊ နဋ္ဌာ-ပျောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်အုံ့၊ ဘဂ္ဂုဒ္ဒေသကော-သည်၊ ဒါယကာနံ-ဆွမ်းဒါယကာတို့၏၊ နာမံ-အမည်ကို၊ နသရတိ-မမှတ်မိအုံ့၊ သော-ထိုဘဂ္ဂုဒ္ဒေသကရဟန်းသည်၊ နဋ္ဌသလာကာ-ပျောက်သော စာရေးတံတို့ကို၊ မဟာထေရသ ဝါ-မဟာထေရ်၏ အထံသို့သော်လည်းကောင်း၊ အတ္တနောဝါ-မိမိ၏ အထံသို့သော်လည်းကောင်း၊ ပါပေတွာ-ရောက်စေပြီး၍၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ စေ ဝဒေယျ-အကယ်၍ လျှောက်အုံ့၊ (ကိုး) မယာ-တပည့်တော်သည်၊ အသုကဝါမေ-ထိုမည်သော ရွာ၌၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ မယ္ဟံ-တပည့်တော်အထံသို့၊ ပါပိတံ-ရောက်စေအပ်ပါပြီ၊ တုမှေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုရွာ၌၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်သော၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ဘုဥ္ဇေယျာထ-ဘုဉ်းပေးကြပါကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ (စေ ဝဒေယျ-အုံ့၊ ဧဝံသတိ၊) ဝဋ္ဋတိ-၏။ ပန-ဆက်၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ (ကျောင်းတိုက်တုန်းက၊) အပါပိတံ-ရောက်စေအပ်သည် မဟုတ်သော၊ အာသနသာလာယ-ထိုင်နေရာစရပ်၌၊ (ရွာတွင်း ဆွမ်းစားစရပ်ကျမှ၊) တံ ဘတ္တံ-ထိုသလာကဘတ်ကို၊ သရိတ္တာ-၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုဆွမ်းစားစရပ်၌ပင်၊ ပါပေတွာ-ရောက်စေ၍၊/ဘုဥ္ဇိတုံ-ဌာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။

အဇ္ဈ-ယနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ မယ္ဟံ-တပည့်တော်၏၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏ္ဍထ-ယူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ တတြ-ထိုရွာ၌၊ အာသနသာလာယ-၌၊ ဂါဟေတုံ-ဌာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ အာနေတွာ-ဆောင်ယူပြီး၍၊

ဝိဟာရေ ।ပေ၊ နဝဋ္ဋတိ။ ။အချို့စာအုပ်များ၌ "နဝ" မပါဘဲ "ဝဋ္ဋတိ"ဟု ရှိ၏၊ သလာကဘတ်ဟူသည် ကျောင်းတိုက်ကို ရည်မှန်း၍ လျှောက်ပါန်းအပ်သော ဘတ်တည်း၊ ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ မရောက်စေဘဲ ရွာတွင်း ဆွမ်းစားစရပ်ကျမှ ရောက်စေအပ်သော ဘတ်ကို စားခြင်းငှာ မအပ်၊ ထို့ကြောင့် "နဝဋ္ဋတိ"ဟုသာ ရှိထိုက်သည်။ [သလာကဘတ္တံနာမ ဝိဟာရေ ယေဝ ဥဒ္ဒိသိယတိ ဝိဟာရမေဝ သန္ဓာယ ဒိယျမာနတ္တာတိ အာဟ ဝိဟာရေ အပါပိတံ ပနာတိ အာဒိ-သာရတ္ထာ။]

ဂါဟောတင်္ဂ-ယူစေထိုက်၏။ [ဝိဟာရ် အာနေတ္တာ ဂါဟောတင်္ဂတိ တထာ ဝတ္တာ ("အဇ္ဇ ပဌာယ မယှံ သလာကဘတ္တံ ဂဏှထ"ဟု လျှောက်၍၊) တသ္မိံ ဒိဝသေ ဒိန္နဘတ္တံ ဝိဟာရမေဝ အာနေတ္တာ ဌိတိကာယ ဂါဟောတဗ္ဗံ-သာရတ္ထ။] ပန-ဆက်၊ သွေ-နက်ဖြန်မှ၊ ပဌာယ-၍၊ (မယှံ သလာကဘတ္တံ ဂဏှထ-ကုန်၊) ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကသ-အား၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြရာ၏။ (ကိုး) သွေ-နက်ဖြန်မှ၊ ပဌာယ-၍၊ အသုကကုလဿ-ထိုမည်သော အမျိုးသည်၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ဒေတိ-၏။ သလာကဂ္ဂါဟကာလေ-စာရေးတံကို ယူစေရာ အခါ၌၊ သရေယျာသိ-အမှတ်ရပါလော၊ ဣတိ-သို့ (အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဒါယကာ၏လျှောက်ထား ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို ခံရသော ရဟန်းတို့က တစ်ဆင့် ပြောရမည်။)

ဒုတ္ထိကျော-ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားရာ အခါ၌၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ပစ္ဆိန္နိ တွာ-ဖြတ်၍၊ သုဘိက္ခေ-သာယာဝပြော အစာပေါရာ အခါသည်၊ ဇာတေ-ဖြစ်လတ် သော်၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ အဇ္ဇ-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ အမှာကံ-တို့၏၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏှထ-ယူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ပုန-ဖန်၊ ပဌပေန္တိ-စတည်စေကြကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အန္တောဂါမေ-ရွာတွင်း၌၊ အဂါဟေတ္တာ-မယူစေမူ၍၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ အာနေတ္တာဝ-ဆောင်ယူ၍သာ၊ ဂါဟောတဗ္ဗံ-၏။ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) (ကသ္မာ အန္တောဂါမေ အဂါဟေတ္တာ ဝိဟာရံ အာနေတ္တာဝ ဂါဟောတဗ္ဗံ-ယူစေရာသနည်း။) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဣဒံ သလာကဘတ္တံနာမ-ဤသလာကဘတ်မည်သည်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တသဒိသံ-ဥဒ္ဒေသဘတ်နှင့် တူသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဝိဟာရမေဝ-ကိုသာ၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်၍၊ ဒိယျတိ-ပေးလျှအပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗဟိဥပစာရေ-ဥပစာရသီမ် ပြင်ပ၌၊ ဂါဟောတုံ-ငှာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ (တသ္မာ အန္တောဂါမေ အဂါဟေတ္တာ ဝိဟာရံ အာနေတ္တာဝ ဂါဟောတဗ္ဗံ-၏။) ပန-ဆက်၊ သွေ-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ (အမှာကံ သလာကဘတ္တံ ဂဏှထ၊) ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-အပ်သော်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဂါဟောတဗ္ဗမေဝ-ယူစေထိုက်သည်သာ။

ဂမိကော-ခရီးသွားမည့် ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ယံ ဒိသာဘာဂံ-အကြင်အရပ် အဖို့သို့၊ ဂန္တုကာမော-သွားလိုသည်၊ (ဟောတိ၊) တတ္ထ-ထိုအရပ်အဖို့၌၊ အညေန-အခြားသော ရဟန်းသည်၊ (ဂမိကရဟန်းမှ အခြားသော ရဟန်းသည်၊) ဝါရဂါမ သလာကာ-အလှည့်ကျအားဖြင့် သွားရမည့် ရွာ၌ စာရေးတံကို၊ လဒ္ဓါ-ရအပ်ပြီး သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ တံ-ထိုဝါရဂါမသလာကကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ ဣတရံ-အခြား သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ (ခရီး မသွားသော ရဟန်းကို၊) မယှံ-တပည့်တော်၏အတွက်၊ ပတ္တသလာကံ-ရောက်အပ်သော စာရေးတံကို၊ တွံ-သည်၊ ဂဏှာဟိ-ယူရစ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တာ-လျှောက်၍၊ ဂန္တုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ [ဆိုလိုရင်း "မိမိသွားမည့်

အရပ်ဌ်ရှိသော စာရေးတံကို မိမိရပြီးသော စာရေးတံနှင့် လဲ၍ ယူသွားပါ"ဟူလို၊ သို့သော် မိမိရအပ်သော စာရေးတံကလည်း အနီးဖြစ်မှ ကျန်ရစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်က လက်ခံပေလိမ့်မည်။] ပန-ဆက်၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ (ခရီးမသွားသော ရဟန်းသည်၊) တသ္မိ-ထိုခရီးသွားမည့် ရဟန်းသည်၊ ဥပစာရသိမ်-ကို၊ အနတိက္ကန္တေယေဝ-မလွန်သေးမီသာလျှင်၊ တဿ-ထိုခရီးသွားမည့် ရဟန်း၏၊ သလာကာ-ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗာ-ယူထိုက်၏။

ဆဋ္ဌိတဝိဟာရေ-စွန့်ပစ်အပ်သော ကျောင်းတိုက်၌၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဗောဓိ-စေတိယာဒိနိ-ဗောဓိပင်, စေတီတော် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဇဂ္ဂိတ္တာ-သုတ်သင်၍၊ (စောင့်ရှောက်၍၊) ဘုဉ္ဇန္တု-ဘုဉ်းပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ပဋ္ဌပေန္တိ-ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ သကဋ္ဌာနေသု-မိမိနေရာကျောင်းတို့၌၊ ဝသိတ္တာ-နေပြီး၍၊ ကာလသေဝ-စောစော၌ပင်၊ ဂန္ဓာ-၍၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ (ထိုဆဋ္ဌိတဝိဟာရ၌) ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ ကရိတ္တာ-၍၊ တံ ဘတ္တံ-ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တိ-စားကုန်အံ့၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ တေသု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သွာတနာယ-နက်ဖြန်ဆွမ်းစားခြင်း အကျိုးငှာ၊ အတ္တနော-မိမိ၏ အထံသို့၊ ပါပေတ္တာ-ရောက်စေ၍၊ ဂတေသု-သွားပြီးကုန်လတ်သော်၊ အာဂန္တုကော-အာဂန္တုကဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဆဋ္ဌိတဝိဟာရေ-၌၊ ဝသိတ္တာ-၍၊ ကာလသေဝ-၌ပင်၊ ဝတ္တံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ယဏ္ဍိ-ခေါင်းလောင်းကို၊ ပဟရိတ္တာ-တီးခေါက်၍၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ အတ္တနော-သို့၊ ပါပေတ္တာ-၍၊ အာသနသာလဲ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-သွားအံ့၊ သောဝ-ထိုအာဂန္တုကရဟန်းသည်သာ၊ တဿ ဘတ္တဿ-ထိုသလာကဘတ်၏။ ဣဿရော-အစိုးရသော အရှင်တည်း၊ [အာဂန္တုကရဟန်းက ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြု၍ ယူသောကြောင့် အစိုးရ၏၊ "အတ္တနော ပါပေတ္တာ ဂဟေတဗ္ဗာ"အရ မနေ့က ယူသွားသူတို့မှာ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် မပြုသေးသောကြောင့် အစိုးမရ။]

တေန ၊ပေ၊ ဂဟေတဗ္ဗော။ ။ဒိသံဂမိကရဟန်းအား မိမိ၏ ဝါရဂါမသလာကကို ပေးလိုက်သော ရဟန်းသည် ထိုဒိသံဂမိကရဟန်း၏ စာရေးတံကို ယူသောအခါ ဒိသံဂမိကရဟန်းက ဥပစာရသိမ်ကို မလွန်မီ ယူထိုက်၏၊ ဘာကြောင့်နည်း သလာကမှန်သမျှ ဥပစာရသိမ်အတွင်း၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သာ ရခွင့်ရှိသောကြောင့်တည်း၊ (ဂဟေတဗ္ဗာ နေရာ၌ "ဂါဟေတဗ္ဗာ"ဟု စာအုပ်တို့၌ ရှိ၏၊ "တေန"ဟု ရှိသောကြောင့် ထိုရဟန်းက သူတစ်ပါးကို ယူစေဖွယ် မလို၊ သူကိုယ်တိုင်သာ ယူရမည် ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ဂဟေတဗ္ဗာ"ဟု ရှိသင့်၏။) [အနတိက္ကန္တေယေဝ တသ္မိ တဿ သလာကာ ဂဟေတဗ္ဗာတိ ယသ္မာ ဥပစာရသိမဋ္ဌသောဝ သလာကာ ပါပုဏာတိ၊ တသ္မာ တသ္မိ ဒိသံဂမိကေ ဥပစာရသိမံ အနတိက္ကန္တေယေဝ တဿ ဒိသံဂမိကဿ ပတ္တသလာကာ အတ္တနော ပါပေတ္တာ ဂဟေတဗ္ဗာ၊-သာရတ္ထ။]

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝတ္ထု-ကို၊ ကရော ဣတိ-ပြုနေကုန်စဉ်ပင်၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ဒွေတယော (ဒွိတ္တယော)-၂ ချက် ၃ ချက်ကုန်သော၊ သမ္မဒ္ဓနိပ္ပဟာရေ-တံမြက်စည်း ခတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဒတ္တာ-ပေးပြီး၍၊ ယဏ္ဍိ-ကို၊ ပဟာရိတ္တာ-၍၊ ဓုရဂါမေ-ပဓာနဖြစ်သော ရွာ၌၊ ဝါ-အနီးဖြစ်သော ရွာ၌၊ သလာကဘတ္တံ-သည်၊ မယံ-ငါ၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏။ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ဂစ္ဆတိ-၏။ တသ-ထိုရဟန်း၏ အထံသို့၊ တံ-ထိုသလာကဘတ်သည်၊ စောရိ ကာယ-ခိုးသူ၏ အမူအရာဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ-ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နပါပုဏာတိ-မရောက်၊ ဝတ္ထု-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ပါပေတ္တာ-ရောက်စေ၍၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ ဂတဘိက္ခုနံယေဝ-သွားသော ရဟန်းတို့၏ အတွက်သာ၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ("ဝတ္ထု ကရောန္တေသု"ဟု ဆိုခဲ့သော ရဟန်းတို့အတွက်သာ ဖြစ်၏။)

ဧကော-တစ်ခုသော၊ ဂါမော-သည်၊ အတိဒူရေ-အလွန်ဝေးသော အရပ်၌၊ ဟောတိ-ရှိ၏။ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဂန္တ္ဝါ-ဌာ၊ နဂ္ဂဿ-အလိုမရှိကြကုန်၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ပုညေန-ကောင်းမှုမှ၊ ပရိဘာမိရာ-အပတို့သည်၊ ဟောမ-ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ပြောကြကုန်၏၊ (ညည်းရှာကြကုန်၏၊) တသ ဂါမဿ-၏၊ အာသန္နဝိဟာရေ-အနီးဖြစ်သော ကျောင်းတိုက်၌၊ ယေ သဘာဝဘိက္ခု-အကြင်သဘောတူ ရဟန်းတို့သည်၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏၊) တေ-ထို သဘောတူသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗာ-လျှောက်ထိုက်ကုန်၏၊ (ကိုး) ဣမေသံ ဘိက္ခုနံ-ဤရဟန်းတို့၏၊ (အဝေးကျောင်း၌ နေသော စာရေးတံမဲ ကျသော ရဟန်း တို့၏၊) အနာဂတဒိဝသေ-မလာရာနေ့၌၊ တုမှေ-တို့သည်၊ (ရွာနှင့်နီးသော ကျောင်း၌ နေသော အရှင်တို့သည်၊) ဘုဥ္ဇထ-ဘုဉ်းပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊) ပန-ထိုသို့ပင် လျှောက်ထိုက်ပါကုန်သော်လည်း၊ သလာကာ-စာရေးတံတို့ကို၊ ဒေဝသိတံ-

---

အနာဂတဒိဝသေ။ ။"လာ, မလာကို အဘယ်သို့ သိရသနည်း"ဟု မေးအံ့၊ အခြား အနီးကျောင်းမှ ကိုယ်တော်များသည် ရွာတွင်းဆွမ်းစားစရပ်၌ ရောက်နေကြသည့် အချိန်ဝယ် ထိုအဝေးကျောင်းက ကိုယ်တော်များ မရောက်လာကြလျှင် "ယနေ့အဖို့ မလာ ကြ"ဟု သိနိုင်၏။ "ထိုသို့ မလာမှန်းသိလျှင် မိမိတို့က သူတို့အစား သလာကဘတ်ကို ခံယူ၍ ဘုဉ်းပေးနိုင်သည်-ဟူလို၊-သာရတ္ထ။

ဒေဝသိတံ ပါပေတဗ္ဗာ။ ။ဒေဝသိတံ ပါပေတဗ္ဗာတိ ဥပစာရသိမာယ ဌိတဿ ယဿကဿစိ (အမှတ်မထား တစ်ပါးပါး၏ အထံသို့) ဝဿဂ္ဂေန ပါပေတဗ္ဗာ၊ ဧဝံ (ဤသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်လတ်သော်၊) ဧကေသု အဂတေသု အာသန္နဝိဟာရေ (ထိုရွာ၏ အနီး ကျောင်း၌) ဘိက္ခုနံ ဘုဥ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတရထာ (နေ့တိုင်း စာရေးတံ မချလျှင်၊) သံယိကတာ (စာရေးတံတို့၏ သံယိကအဖြစ်သည်၊) (ဟောတိ၊)-ဝိမတိ။

နေ့တိုင်း၊ ပါပေတဗွာ-ရောက်စေထိုက်ကုန်၏၊ တာစ-ထိုစာရေးတံတို့သည်လည်း၊ ယဏ္ဍိပ္ပဟရဏမတ္တေန ဝါ - ခေါင်းလောင်းကို တီးခေါက်ခြင်းမျှဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိစာလနမတ္တေန ဝါ-တောင်းကို လှုပ်စေခြင်းမျှဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါပိတာ-ရောက်စေအပ်ကုန်သည်၊ နှ ဟောန္တိ-မဖြစ်ကုန်၊ (ခေါင်းလောင်း တီးရုံ, မဲထည့်ရာတောင်းကို လှုပ်စေရုံမျှဖြင့် စာရေးတံမဲ ချရာ မရောက်ကုန်သေး။)

ပန-အန္တရယ၊ ပစ္ဆိ-စာရေးတံထည့်ရာ တောင်းကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ သလာကာ-တို့ကို၊ ပီဌကေ-အင်းပျဉ်ပေါ်၌၊ အာကိရိတဗွာ-လောင်းထည့်ထိုက်ကုန်၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် တောင်းကို ကိုင်၍ လောင်းထည့်ထိုက်ပါကုန်သော်လည်း၊ ပစ္ဆိ-တောင်းကို၊ မုခဝဋ္ဋိယာ-နှုတ်ခမ်းရစ်မှ၊ နှ ဂဟေတဗွာ-မကိုင်ထိုက်၊ (ကသ္မာ မုခဝဋ္ဋိယံ နှ ဂဟေတဗ္ဗာ-နည်း။) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုတောင်း၌၊ အဟိဝါ-မြွေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝိစ္ဆိကော ဝါ-ကင်းမြီးကောက်သည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဘဝေယျ-အကယ်၍ ရှိအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒုက္ခံ-ဒုက္ခကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ-ဖြစ်စေရာ၏၊ (တသ္မာ-ကြောင့်၊ မုခဝဋ္ဋိယံ နှ ဂဟေတဗ္ဗာ၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့နှုတ်ခမ်းရစ်၌ မကိုင်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဝါ-က၊ ဂဟေတ္တာ-ကိုင်၍၊ ပစ္ဆိ-ကို၊ ပရမ္မုခံ-တစ်ဖက်၌ မျက်နှာဝရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ သလာကာ-တို့ကို၊ အာကိရိတဗွာ-လောင်းချထိုက်ကုန်၏၊ [တောင်းကို ဖင်ကကိုင်ပြီးလျှင် တောင်းမျက်နှာဝကို ကိုယ့်ဘက် မလှည့်ဘဲ စာရေးတံတို့ကို အင်းပျဉ်ငယ်ပေါ်၌ သွန်ချပါ။] (ကိုယ်-အဘယ်သို့ ကြ၍ လောင်းချထိုက်သနည်း။) သပ္ပေါ-မြွေသည်၊ သစေပိ ဘဝိ သတိ-အကယ်၍မူလည်း ရှိအုံ့၊ [ကြဲဆအပ်သော စကားဖြစ်၍ "ဘဝိသတိ"ဟု အနာ ဂတ်ဖြင့် သုံးသည်။] (ဧဝံသတိပိ၊) ဧတ္ထောဝ-ဤလောင်းချအပ်ရာ အရပ်မှပင်၊ ပလာယိသတိ-ပြေးလတ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြ၍ လောင်းချထိုက်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သလာကာ-တို့ကို၊ အာကိရိတ္တာ-လောင်းချပြီး၍၊ ဂါမာဒိဝသေန-ရွာအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (အာဒိဖြင့် ရှေ့၌ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဝိထိ, ဂေဟာ, ကုလတို့ကို ယူ။] ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်ပင်၊ ဂါဟေတဗ္ဗာ-ကုန်၏။

[စာရေးတံ ဝေနည်း ၁ မျိုးကို ပြလို၍ အပိစ စသည်မိန့်။] အပိစ-သည်သာ မဂသေး၊ ဧကံ-တစ်ခုသော စာရေးတံကို၊ မဟာထေရသ-၏ အထံသို့၊ ပါပေတ္တာ-ရောက်စေ၍၊ အဝသေသာ-ကြွင်းသော စာရေးတံတို့သည်၊ မယ္ဍ-ငါ၏အထံသို့၊ ပါပုဏာန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အတ္တနော-မိမိ၏ အထံသို့၊ ပါပေတ္တာ-၍၊ ဝတ္ထံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ စေတိယံ-ကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ-ဝပ်ချ၍၊ ဝိတက္ကမာဠကေ-တရားကို ကြံစည်ရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌၊ ဌိတေဟိ-တည်နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ သလာကာ-တို့ကို၊ ပါပိတာ-ရောက်စေအပ်ကုန်ပြီလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-

မေးအပ်သော်၊ ဘန္တေ-တို့၊ အာမ-မှန်ပါ၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ဂတာဂတာဂါမေ-ရောက်အပ် ရောက်အပ်သော ရွာ၌၊ သလာကဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏှာထ-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တွာဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏။ ဟိ-မှန်၊ ဧဝံ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ ပါပိတာပိ-ရောက်စေအပ်သော စာရေးတံတို့သည်လည်း၊ သုပါပိတာဝ - ကောင်းစွာ ရောက်စေအပ်ကုန်သည်သာ၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ("အသီးအသီး စာရေးတံကို မဝေသော်လည်း မိမိတို့ သွားရာ အရပ်၌ သလာကဘတ် ရနိုင်ကြသည်"-ဟူလို။)

ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သဗ္ဗရတ္တိ-အလုံးစုံသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ-တရားနာခြင်းအကျိုးငှာ၊ အညံ-သော၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းတိုက်သို့၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားကုန်လတ်သော်၊ မယံ-တပည့်တော်တို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ ဒါနံ-ဒါနကို၊ အဂ္ဂဟေ တွာဝ-မခံယူမူ၍သာ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဂေါစရဂါမေဝ-ဆွမ်းခံရွာ၌သာ၊ ပိဏ္ဍာယ-ငှာ၊ စရိတွာ - လှည့်လည်၍၊ အာဂမိဿာမ - လာခဲ့ကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ - ဤသို့ လျှောက်၍၊ သလာကာ-တို့ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာဝ-မယူမူ၍သာ၊ ဂတာ-သွားကြကုန်ပြီ၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ထေရဿ-၏ အထံသို့၊ ပတ္တသလာကဘတ္တံ-ရောက်အပ်သော သလာကဘတ်ကို၊ ဘုဉ္ဇိတုံ-ငှာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာကုန်အံ့၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

အထ - သို့မဟုတ်၊ မဟာထေရောပိ - သည်လည်း၊ အဟံ - သည်၊ ဣဓ-ဤကျောင်း၌၊ ကိံ-အဘယ်ကို၊ ကရောမိ-ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ တေဟိ ယေဝ-ထိုရဟန်းတို့နှင့်သာ၊ သဒ္ဓိ-ကွ၊ ဂစ္ဆတိ-လိုက်သွားအံ့၊ (တရားနာလိုက်သွားအံ့၊) ဂတဝိဟာရေ-ရောက်အပ်သော ကျောင်းတိုက်၌၊ အဘုဉ္ဇိတွာဝ-မစားမူ၍သာ၊ ဂေါစရဂါမံ-သို့၊ အနုပ္ပတ္တော-အစဉ်ရောက်လာကုန်သော၊ တေဟိ-တို့ရဟန်းတို့သည်၊ ("ပတ္တာ နု ဒါတဗ္ဗာ"၌ စပ်၊) ဘန္တေ-တို့၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ ဒေထ-ပေးကြပါကုန်၊ သလာကယာဂုအာဒိနိ-စာရေးတံယာဂု အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဟရိဿာမ-ဆောင်ယူပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ (ဒါယကာတို့က လျှောက်အပ်သော်၊) ပတ္တာ-တို့ကို၊ နု ဒါတဗ္ဗာ-ကုန်၊ ဘန္တေ-တို့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ နု ဒေထ-မပေးကြပါကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကုန်အံ့၊ ဝိဟာရဋ္ဌကံ - ကျောင်းတိုက်၌

အမှာကံ ။ပေ။ ဝဋ္ဋတိ။ ။အမှာကံ ဂေါစရဂါမေဝါတိ သလာကဘတ္တာဒါယကာနံ ဂါမံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ဝိဟာရေ ထေရဿ ပတ္တသလာကဘတ္တန္တိ ဝိဟာရေ ဧကေကဿေဝ သြဟိနတ္ထေရဿ သဗ္ဗသလာကာနံ အတ္တနော ပါပနဝသေန ပတ္တသလာကဘတ္တံ-ဝိမတိ၊ အမှာကံ ဂေါစရဂါမေတိ သလာကဘတ္တာဒါယကာနံ ဂါမေ၊ ဘုဉ္ဇိတုံ အာဂစ္ဆန္တိတိ မဟာထေရော ဧကကောဝ ဝိဟာရေ သြဟိနော၊ အဝသေသ သဗ္ဗသလာကာ အတ္တနော ပါပေတွာ ဌိတောတိ ("မဟာထေရ်သည် ဧကန် စာရေးတံအားလုံးတို့ကို မိမိအထံသို့ ရောက်စေ၍ တည်နေမှာဘဲ"ဟု) မညမာနာ အာဂစ္ဆန္တိ-သာရတ္တ။

တည်သော၊ ဘတ္တံ-သလာကဘတ်သည်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝုတ္ထာနံ-နေပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏။ မယံ-တို့သည်၊ အညသ္မိံ-သော၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝုတ္ထာ-နေခဲ့ကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောရာ၏။ [ဆိုလိုရင်းကား "သလာကဘတ် ရှိရာ ကျောင်း၌ အရုဏ်မတက်စေဘဲ အခြားကျောင်းတိုက်၌ အရုဏ်တက်စေခဲ့ ကြသည်"ဟူလို။] ဘန္တေ-တို့၊ ဒေထ-ပေးကြပါကုန်၊ မယံ-တို့သည်၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ ပါလိုကာယ-စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ နဒေမ-လျှောကြကုန်သည် မဟုတ်ပါ။ တုမှာကံ-တို့အား၊ ဒေမ-လျှောပါကုန်၏၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ-ခံယူကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့ ဝုတ္တေ ပန-လျှောက်အပ်သော်ကား၊ (ပတ္တေ-တို့ကို) ဒါတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ [ပါလနံ-စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပါလိကာ-ခြင်း၊ ဣဟ-ဤ၊ တစ်နည်း = "ပါလိကာနံ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏၊ "စောင့်ရှောက်သော ရဟန်း တို့အား"ဟု ပေး။]

သလာကဘတ္တကထာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

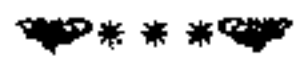

ပက္ခိကဘတ္တာဒိကထာ

ပန-ကား၊ ပက္ခိကာဒီသု-ပက္ခိက အစရှိသည်တို့တွင်၊ (ပက္ခိကံနာမ ဥပေါ သထိကံနာမ ပါဋိပဒိကံနာမဟူသော နိဒ္ဒါရဏီယတို့၌ စပ်၊) ယံ-အကြင်ဘတ်ကို၊ အဘိလက္ခိတေသု-မှတ်သားအပ်ကုန်သော၊ စာတုဒ္ဒသီ-၁၄ ရက်မြောက်နေ့လည်း ကောင်း၊ ပဉ္စဒသီ-၁၅ ရက်မြောက်နေ့လည်းကောင်း၊ ပဋိပဒေ-၁ ရက်မြောက်နေ့လည်း ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေသု ပက္ခေသု-ဤပက္ခနေ့တို့၌၊ ကမ္မဗ္ဗသုတေဟိ-လူမှု လုပ်ငန်းကို ကြိုးပန်း အားထုတ်သူတို့သည်၊ ဝါ - ကြိုးပန်း အားထုတ်အပ်သော

အဘိလက္ခိတေသု။ ။အဘိလက္ခိတေသု စတူသု ပက္ခဒိဝသေသု ဒါတဗ္ဗဘတ္တံ ပက္ခိကံ၊ အဘိလက္ခိတေသူတိ ဇတ္ထ အဘိတိ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ လက္ခဏီယေသု ဣမေ့စ်ဝ အတ္ထော၊ ဥပေါသထသမာဒါနဝမ္မသဝနပူဇာသဏ္ဌာနာဒိကရဏတ္ထံ လက္ခိတဗ္ဗေသု သလ္လက္ခေတဗ္ဗေသု ဥပလက္ခေတဗ္ဗေသူတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-သာရတ္ထ၊ "ပက္ခ"ဟု ဆိုသော်လည်း ဥပုသ်စောင့်ဖို့, တရား နာဖို့, ပူဇော်သဏ္ဌာရ ပြုဖို့ "နေ့ထူးနေ့မြတ်"ဟု သတ်မှတ်ထားအပ်သော စာတုဒ္ဒသီ စသော လေးရက်တို့ကို ယူ၊ ဧကဒေသမ္ပိ ပစာတည်း။ [ပက္ခေသု-ဥပုသ်စောင့်မှု စသည် ပြုဖို့ရာ နေ့ထူး နေ့မြတ်ဟု သတ်မှတ်ထားအပ်သော ပက္ခရက်တို့၌၊ ဒါတဗ္ဗ-ပေးလှူထိုက်သော ဘတ်တည်း၊ ပက္ခိက-ဘတ်။]

ကမ္မဗ္ဗသုတေဟိ။ ။ကမ္မံ-လူမှုလုပ်ငန်းကို၊ ပသုတာ-ကြိုးပန်း အားထုတ်သူတို့တည်း၊ ကမ္မဗ္ဗသုတာ-တို့၊ ဤအလို "လူမှုလုပ်ငန်းကို ကြိုးပန်းအားထုတ်သူတို့"ဟု ပေး။ တစ်နည်း-"ကမ္မံ ပသုတံ ယေဟိတိ ကမ္မဗ္ဗသုတာ"ဟု ပြု။ ဤအလို "ကြိုးပန်းအားထုတ်အပ်သော လူမှု လုပ်ငန်းရှိ သူတို့"ဟု ပေး။

လူမှုလုပ်ငန်းရှိသူတို့သည်၊ ဥပေါသထ-ဥပုသ်ကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ သတိကရဏာ ဣာယ-သတိကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဒိယျတိ-ပေးလှူအပ်၏၊ တံ-ထိုဘတ်သည်၊ ပက္ခိကံနာမ-ပက္ခိကဘတ်မည်၏။

တံ-ထိုပက္ခိကဘတ်သည်၊ သလာကဘတ္တဂတိကမေव-သလာကဘတ်၏ ဖြစ်ခြင်းနှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာ၊ (သလာကဘတ်နှင့် အလားတူသည်သာ၊) ဟောတိ-၏၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဘုဠ္ဌိတဗ္ဗံ-စားရာ၏၊ [စာအုပ်တို့၌ ဂါဟေတွာဟု ရှိ၏။ ဂါဟေတွာ၏ ကတ္တားကား ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်း, ဘုဠ္ဌိတဗ္ဗံ၏ ကတ္တားက ဘတ်ကို ရသော ရဟန်းဖြစ်၍ ကတ္တားကွဲသောကြောင့် မကောင်းပါ၊ နောက် ကုဋိဘတ္တကထာ၌ "ဂဟေတွာ ဘုဠ္ဌိတဗ္ဗံ"ဟု ရှိ၏။ သလာကဘတ်နှင့် အလားတူ ဘတ္တုဒ္ဒေသကရဟန်းက ဝေသောအခါ ယူ၍ သုံးဆောင်နိုင်ပါသည်-ဟူလို။]

သလာကဘတ္တမ္ပိ-သလာကဘတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပက္ခိကဘတ္တမ္ပိ-ပက္ခိကဘတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟု-များသည်၊ (ဟုတွာ-၍၊) သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ အဖို့ကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ-ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ (အဆုံးထိ ပေါက်အောင်၊) သစေ ဂဏ္ဌတိ-အကယ်၍ သွားနိုင်အုံ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒွေပိ-၂ မျိုးလည်း-ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-တို့ကို၊ ဝိသုံ ဝိသုံ-သီးခြား သီးခြား၊ ဂါဟေတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏။ (သလာကဘတ်ကလည်း ရဟန်းအားလုံးကို ဖောက်၍သွား, ပက္ခိကဘတ်ကလည်း ရဟန်းအားလုံးကို ဖောက်၍ သွားလောက်လျှင် ၂ မျိုးကို မရောဘဲ ယူပါစေ) ဘိက္ခုသံဃော-, သည်၊ မဟာ-များသည်၊ သစေ (ဟောတိ)-အကယ်၍ ဖြစ်အုံ၊ ("များသောကြောင့် ဘတ်တို့သည် အားလုံး တန်းပေါက်အောင် မရောက်နိုင်ဟူလို၊ ဧဝံသတိ၊) ပက္ခိကံ-ပက္ခိကဘတ်ကို၊ ဂါဟေတွာ - ရှေးဦးစွာ ယူစေ၍၊ တသ - ထိုပက္ခိကဘတ်၏၊ ဒ္ဋိတိကာယ-အားဖြင့်၊ သလာကဘတ္တံ-ကဘတ်ကို၊/ဂါဟာပေတွာ-၍၊ တသ-ထိုသလာကဘတ်၏၊ ဒ္ဋိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ပက္ခိကံ-ပက္ခိကဘတ်ကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ ယေသံ-အကြင်ရဟန်းတို့၏ အထံသို့ နု ပါပုဏာတိ-မရောက်၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိသန္တိ-လှည့်လည်ကုန်လတ်၊ ဒွေပိ-၂ မျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ ဗဟူနိ-များကုန်သည်၊ သစေ (ဟောန္တိ)-ကုန်အုံ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ မန္ဒာ-နည်းကုန်သည်၊ သစေ (ဟောန္တိ၊ ဧဝံသတိ၊) သလာကဘတ္တံနာမ-သလာကဘတ်မည်သည်ကို၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-ထိုသလာကဘတ်ကို၊ ထပေတွာ-၍၊ အာဝုသော-အရှင်ဘုရားတို့၊ ပက္ခိကံ-ပက္ခိကဘတ်ကို၊ ဘုဉ္ဇထ-ဘုဉ်းပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ပက္ခိကမေဝ-ပက္ခိကဘတ်ကိုသာ၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ ပက္ခိကံ-ပက္ခိကဘတ်ကို၊ ပဏီတံ-မွန်မြတ်သော ဘတ်ကို၊ ဒေန္တိ-ပေးလှူကုန်အုံ၊ ဝိသုံ - သီးခြား၊ (သလာကဘတ်မှ

သီးခြား) ဌိတိကာ-ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-ထိုက်၏၊ သွေ-နက်ဖြန်၌၊ ပက္ခော-ပက္ခနေ့တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္တတ္ထေ-ဆိုထိုက်သော၊) အဇ္ဇ-ယနေ့၌၊ ပက္ခိကံ-ပက္ခိကဘတ်ကို၊ နဂါဟေတဗ္ဗံ-မယူစေထိုက်၊ ပန-ဆက်၊ ဒါယကာ-တို့သည်၊ သစေ ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ကိ၊) သွေ-၌၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ယရေ-အိမ်၌၊ ပက္ခဘတ္တံ-ပက္ခဘတ်သည်၊ (တစ်နည်း, လူခဘတ္တံ-ကြမ်းတန်းသော ဘတ်သည်၊) ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါလတံ့၊ အဇ္ဇေ-ယနေ့၌ပင်၊ ပက္ခိကဘတ္တံ-ကို၊ ဥဒ္ဒိသထ-ညွှန်ချပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (သစေ ဝဒန္တိ၊) ဧवं-ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ဥပေါသထိကံနာမ-ဥပေါသထိကဘတ်မည်သည်၊ အန္ဓဗုမာသေ-လခွဲတိုင်း လခွဲတိုင်း၌၊ ဥပေါသထဂိုဏိ-ဥပုသ်၏ အင်္ဂါတို့ကို၊ သမာဒိယိတ္တာ-တောင်းစွာယူပြီး၍၊ ဝါ-ဆောက်တည်ပြီး၍၊ ယံ-အကြင်ဘတ်ကို၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ဘုဉ္ဇတိ-

---

သွေ ।ပေ। နဂါဟေတဗ္ဗံ။ ။သွေ ပက္ခောတိ အဇ္ဇ ပက္ခိကံ နဂါဟေတဗ္ဗန္တိ ပက္ခိကသာ အနိယမတ္တာ ဝုတ္တံ-သာရတ္တ၊ "ပက္ခိကဘတ်က အမြဲသတ်မှတ်ပြီး မဟုတ်သောကြောင့် ယနေ့လိုနေ့က မယူပါစေနှင့်"ဟူလို၊ ဝိမတိ၌ကား "သွေ ပက္ခောတိ အဇ္ဇ ပက္ခိကံ နဂါဟေတဗ္ဗန္တိ အဌမိယာ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ (စားထိုက်သော ဆွမ်းကို၊) သတ္တမိယာ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယ နဂါဟေတဗ္ဗံ၊ ဒါယကေဟိ နိယမိတဒိဝသေယေव ဂါဟေတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော၊ တေနာဟ "သစေ ပနာတိ အာဒိ"ဟု ဖွင့်၏။ ဤဝိမတိအလိုအားဖြင့် "ရှစ်ရက်မြောက် ပက္ခိကဘတ်ကို ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ စားဖို့ရန် မယူပါစေနှင့်"ဟု ဆိုလိုသည်။

ပက္ခဘတ္တံ (လူခဘတ္တံ)။ ။သွေ အမှာကံ ယရေ လူခဘတ္တံ ဘဝိဿတိတိ ပေါတ္ထကေသု လိခန္တိ၊ ပက္ခဘတ္တံ ဘဝိဿတိတိ ပါဋ္ဌေန ဘဝိတဗ္ဗံ-သာရတ္ထ၊ ဤသာရတ္ထအလို "လူခဘတ္တံ"ဟု မရှိရ၊ "ပက္ခဘတ္တံ" သို့မဟုတ် "ပက္ခိကဘတ္တံ"ဟု ရှိရလိမ့်မည်၊ ထိုအတိုင်းပင် ရှေးဦးဖင်ခဲ့၏။

ဝိမတိ။ ။သွေ လူခန္တိ အဇ္ဇ အာဝါဟမင်္ဂလာဒိကရဏတော အတိပဏီတ ဘောဇနံ ကရိယတိ၊ သွေ တထာ နဘဝိဿတိ၊ အဇ္ဇေဝ ဘိက္ခု ဘောဇေဿာမိတိ အဓိပ္ပာယော၊-ဝိမတိ၊ "ယနေ့ လက်ထပ်မင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ဟင်းကောင်း ဆွမ်းကောင်း ချက်မည် ဖြစ်၍ ရိုးရာပက္ခနေ့ မဟုတ်သော်လည်း ယနေ့ ပက္ခိကဘတ် ဘုဉ်းပေးမည့် ရဟန်းတို့ကို ညွှန်ချပါ"ဟူလို။ ["သွေ လူခံ"နေရာ၌ "သွေ လူခဘတ္တံ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။]

ဥပေါသထိကံ။ ။"ဥပေါသထေ ဒါတဗ္ဗံ ဥပေါသထိကံ"ဟု ပြု၊ ဤဥပေါသထိကဘတ်၌လည်း စာတုဒ္ဒသီ, ပဉ္စဒသီ, အဋ္ဌမီနေ့တို့၌ လျှုလျှင် "ပက္ခိကဘတ်"ဟု ဆိုစရာရှိ၏၊ သို့သော် ပက္ခိကဘတ်တုန်းက ဥပုသ်စောင့်ခြင်း, မစောင့်ခြင်းသည် ပဓာန မဟုတ်၊ ဤဥပေါသထိကဘတ်၌ကား ဥပုသ်စောင့်ပြီးမှ မိမိ စားအပ်သော အစာကို လျှုသည်၊ ထို့ကြောင့် "ဥပေါသထဂိုဏိ သမာဒိယိတ္တာ"ဟု ဆိုသည်။ [ပက္ခိကဘတ္တတော ဥပေါသထိကသာ ဘေဒံ

စား၏၊ တဒေဝ-ထိုဘတ်ကိုပင်၊ ဒိယျတိ-ပေးလှူအပ်၏၊ [ပါဋိပဒိတ်နာမကို နောက်မှ ပေးမည်။] ဥပေါသထေ-ဥပုသ်နေ့၌၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊ သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ ပသန္နာ-ရတနာ ၃ ပါး၌ ကြည်ညိုကုန်သော ဒါယကာတို့သည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ သက္ကာရံ-ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော လှူဖွယ်ကို၊ ဝါ-ပူဇော်မှုကို၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏၊ ပါဋိပဒေ ပန-အထွက် ၁ ရက်နေ့၌ကား၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ကိလမန္တိ-ပင်ပန်းကြကုန်၏၊ ပါဋိပဒေ-၌၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်သော ဒါနသည်၊ ဒုဿီကွဒါနသဒိသံ-ဒုဿီကွအခါ၌ လှူအပ်သော ဒါနနှင့်တူသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊) မဟပ္ဖလံ-များသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ဥပေါသထကမ္မေန-ဥပုသ်ကံကြောင့်၊ (ဥပုသ်စောင့်ခြင်းကြောင့်၊) ပရိသုဒ္ဓသီလာနံ-စင်ကြယ်သော သီလရှိကုန်သော ဒါယကာတို့၏၊ ဒုတိယဒိဝသေ-ဒုတိယနေ့၌၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူကြောင်း ဒါနစေတနာသည်၊ မဟပ္ဖလံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သား၍၊ ပါဋိပဒေ-၌၊ ဒိယျနကဒါနံ-ပေးလှူအပ်သော ဒါနသည်၊ ပါဋိပဒိတ်နာမ-ပါဋိပဒိကဘတ် မည်၏၊ တမ္မိ ဥဘယံ-ထို ၂ ပါးစုံသော ဥပေါသထိကဘတ်, ပါဋိပဒိကဘတ်သည်လည်း၊ သလာကဘတ္တဂတိကမေဝ-သာလကဘတ်၏ ဖြစ်ခြင်းနှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာ၊ (သလာကဘတ်နှင့် အလားတူသည်သာ၊ ဟောတိ-၏။) ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ သတ္တပိ-၇ မျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာနိ ဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာနံ-တို့အား၊ နိ ဝဋ္ဋန္တိ-မအပ်ကုန်၊ ဓုတင်္ဂဘေဒံ-ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်၏ ပျက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိယေဝ-ကုန်သည်သာ၊ [“အတိရေကလာဘံ ပဋိက္ခိပါမိ”ဟု ဆိုသောကြောင့်

ဒသေန္တော အာဟ ဥပေါသထဂ်ါနိ သမာဒိယိတ္တာတိ အာဒိ-ဝိမတိ။] ယောဇနာ၌ကား - ဒါယကာတို့ လျှောက်သည့်အတိုင်း “ဥပေါသထိက”ဟု လျှောက်လျှင် ဥပေါသထိကဘတ်, “ပက္ခိက”ဟု လျှောက်လျှင် “ပက္ခိကဘတ်”ဟု ခွဲခြားလေ၏၊ ဧတ္ထ ပဋ္ဌဒသိယံ သစေ ဒါယကာ ပက္ခိကန္တိ ဝတ္တာ ဒေန္တိ ပက္ခိကံနာမ၊ အထ ဥပေါသထိကန္တိ ဝတ္တာ ဒေန္တိ၊ ဥပေါသထိကံနာမာတိ ဝိသေသော၊-ယောဇနာ။

ပါဋိပဒိတ်။ ။ပါဋိပဒ-အထွက် တစ်ရက်နေ့၌၊ (ဥပုသ်စောင့်ပြီး၍ ထွက်ရာနေ့၌၊) ဒိန္နံ-လှူအပ်သော ဘတ်တည်း၊ ပါဋိပဒိတ်-ဘတ်၊ ထိုသူတို့၏ အလိုကား “ဥပုသ်နေ့၌ လှူဒါန်းသူတွေ များ၍ ကျောင်း၌ ပေါများ၏၊ ဥပုသ်အထွက်တစ်ရက်နေ့၌ကား လှူဒါန်းသူ မရှိကြသောကြောင့် ရဟန်းများ ပင်ပန်းရကား ဒုဿီကွအခါ လှူရသကဲ့သို့ အကျိုးကြီးသည်”ဟု ယူဆကြသည်၊ တချို့ကမူ ဥပုသ်နေ့ ဥပုသ်စောင့်ထားသည့်အတွက် စင်ကြယ်သော သီလရှိသူတို့၏ နောက်တစ်ရက် အလှူသည် “သီလပရိဘာဝိတံ ဒါနံ မဟပ္ဖလံ ဟောတိ မဟာနိသံသံ”ဟူသည်နှင့်အညီ အကျိုးများ၏ဟု ယူဆကြ၏၊ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့ မလှူဘဲ အထွက်တစ်ရက်နေ့ ကျမှ လှူကြသည်။

"ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနမ္မ အပိုဖြစ်သော သလာကစသော ဘတ် ၇ မျိုးသည် အတိရေကလာဘ်ဖြစ်ရကား ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ဆောင် ရဟန်းတို့အား မအပ်"ဟူလို။]

အပရာနိပိ - အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စီဝရက္ခန္ဓကေ - ၌၊ ဝိသာခါယ-ဝိသာခါအား၊ ဝရံ-ဆုကို၊ ယာစိတ္တာ-တောင်းမြဲ၊ (တောင်ခြင်းကြောင့်၊) ဒိန္နာနိ-ပေးအပ်ကုန်သော၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ဂမိယဘတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ဂိလာနဘတ္တံ - လည်းကောင်း၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ္တံ - လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ စတ္တာရိ-၄ မျိုးကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ ပါဋိယံ-ပါဋိတော်၌၊ အာဂတာနေဝ-လာကုန် သည်သာ၊ တတ္ထ-ထို ၄ မျိုးသော ဘတ်တို့တွင်၊ အာဂန္တုကာနံ-ကတို့အား၊ ဒိန္နံ-ပေးလျှအပ်သော၊ ဘတ္တံ-သည်၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-ကဘတ်မည်၏၊ သေသေသု-ကြွင်းသော ဘတ်တို့၌၊ ဧသနယော-ဤနည်းတည်း။

ပန-ဆက်၊ ဇတ္ထ-ဤ ၄ မျိုးသော ဘတ်တို့တွင်၊ အာဂန္တုကဘတ္တာနိပိ-အာဂန္တုကဘတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဂန္တုကာပိ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟူ-များကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ဖို့၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဧကေကံ-တစ်ခုစီကို၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-ယူစေထိုက်၏၊ ဘတ္တေသု-အာဂန္တုကဘတ်တို့သည်၊ အပ္ပဟောန္တေသု-မလောက်ကုန်လတ်သော်၊ ဌိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ ဧကော-သော၊ အာဂန္တုကော-သည်၊ ပဌမမေဝ-စောစောကပင်၊ (အစကပင်၊) အာဂန္တွာ-၍၊ သဗ္ဗံ-သော၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-ကို၊ အတ္တနော-မိမိဖို့၊ ဂါဟေတ္တာ-ယူစေ၍၊ နိသီဒတိ-ထိုင်နေအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော ဘတ်သည်၊ တသ္မေဝ-ထိုရဟန်း၏ အတွက်သာ၊ ဟောတိ၊ [အတ္တနော ဂါဟေတ္တာနေရာ၌ "ဂဟေတ္တာ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏၊ နောက်၌လည်း "အတ္တနော အဂ္ဂဟေတ္တာ"ဟု ရှိသည်၊] ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ အာဂတေဟိ-လာကုန်သော၊ အာဂန္တုကေဟိ-

---

အာဂန္တုကဘတ္တံ။ ။"အာဂန္တုကာနံ+ဒိန္နံ+ဘတ္တံ"ဟု ဆိုသောကြောင့် "ဒိန္န"ဟူသော အလယ်ပုဒ် ကျသော "စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်သမာသ်"ဟု သိရ၏၊ သဒ္ဒါကမ်းတို့၌ကား အာဂန္တုကဘတ္တံပုဒ်ကို စတုတ္ထီတဒတ္ထသမ္ဘဒါနတ္ထ တပ္ပုရိသ်သမာသ်၌ သွင်း၏၊ "အာဂန္တုကာနံ-တို့အကျိုးငှာ၊ ဝါ-တို့ဖို့၊ ဘတ္တံ-တည်း၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-အာဂန္တုကတို့ဖို့ ဘတ်"ဟု ပြုပါ။ ထိုသို့ကွဲပြားရာ၌ အာဂန္တုကတို့အား မပေးရသေးဘဲ ရည်ရွယ်၍ ချက်ပြုတ်အပ်သော ဘတ်အတွက် တဒတ္ထသမ္ဘဒါနတ္ထ စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်သမာသ် သင့်၏၊ အာဂန္တုကတို့အား တိုက်ရိုက်ပေးလျှအပ်သော ဘတ်အတွက် ဒိန္နအလယ်ပုဒ်ကျသော စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ် သင့်၏။ [ယောဇနာ၌ကား တဒတ္ထသမ္ဘဒါနတ္ထ စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်သမာသ်ကို "ဆဋ္ဌီမဇ္ဈေလောပီတပ္ပုရိသ်သမာသ်"ဟု ဆိုလေ၏၊ အဓိပ္ပာယ်ရေးစာအုပ်များနှင့်တကွ သဒ္ဒါကျမ်းတို့နှင့် ညီပါလေ။]

တို့သည်၊ တေန-ထိုပဌမအာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ ဒိန္နာနိ-ပေးအပ်သော ဘတ်တို့ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏၊ တေနပိ-ထိုပဌမအာဂန္တုကရဟန်းသည်လည်း၊ ဧကံ-တစ်ခုသော ဘတ်ကို၊ အတ္တနော-ဖို့၊ ဂဟေတွာ-၍၊ သေသာနိ-ကြွင်းသော ဘတ်တို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏၊ (အခြား အာဂန္တုကတို့အား ပေးထိုက်ကုန်၏။) အယံ-ဤပေးဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဠာရော-မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ (တစ်နည်း) အယံ-ဤပေးဝေခြင်းသည်၊ ဥဠာရော-မွန်မြတ်သော ပေးဝေခြင်းတည်း။

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်အာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ (အလျင်၊) အာဂန္တွာပိ-လာ၍လည်း၊ အတ္တနော-ဖို့ အဂ္ဂဟေတွာ-မယူမူ၍၊ တုဏ္ဍီဘူတော-ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) သစေ နိသီဒတိ-အကယ်၍ ထိုင်နေအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပစ္ဆာ-မှ၊ အာဂတေဟိ-လာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ပဋိပါဋိယာ-အားဖြင့်၊ ဂဏှိတဗ္ဗံ-ယူထိုက်၏။ နိစ္စံ-အမြဲ၊ အာဂန္တုကာ-တို့သည်၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အာဂတဒိဝသေယေဝ-ရောက်ရာနေ့၌သာ၊ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ-စားထိုက်၏။ (ပဌမတစ်ရက်၌သာ အာဂန္တုကဘတ်ကို စားထိုက်၏။) အန္တရန္တရာ-အကြားအကြား၌၊ စေ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒွေတိဏိ (ဒွတ္တိဏိ)-၂ ရက် ၃ ရက်ကုန်သော၊ ဒိဝသာနိ-နေ့တို့ပတ်လုံး၊ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ-စားနိုင်၏။ ပန-ဝါဒန္တရ၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ သတ္တာဒိဝသာနိ-၇ ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဘုဥ္ဇိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဣတိ-သို့ ဝုတ္တံ-ပြီ။ [ဤစကားကို ထောက်၍ "အာဂန္တုကအသက် ၃ ရက်"ဟုလည်းကောင်း "၇ ရက်"ဟုလည်းကောင်း သတ်မှတ်ကြသည်။]

💬 အာဝါသိကာ-အာဝါသိကရဟန်းတို့သည်၊ ကတ္ထစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ အာဂတာ-ပြန်လာပြီ၊ တေနာပိ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ-သုံးဆောင်နိုင်၏။ (အချို့စာ၌ "ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ"ဟု ရှိ၏။) ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုအာဂန္တုကဘတ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝိဟာရေ-၌၊ နိဗန္ဓာပိတံ-စပ်ဖွဲ့စေအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဝိဟာရေ-၌၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ ဝိဟာရော-သည်၊ ဒူရေ-အဝေး၌၊ (အချို့စာ၌ "ဒူရော"ဟု ရှိ၏။) သစေ ဟောတိ-အံ့၊ အာသနသာလာယ-၌၊ နိဗန္ဓာပိတံ-သည်၊ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ၊) အာသနသာလယ-၌၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏၊ [“မည်သည့် ဆွမ်းစားစရပ်၌ အာဂန္တုက

နိဗန္ဓာပိတံ။ ။မည်သည့် ကျောင်းတိုက်၏အတွက် "အာဂန္တုကဘတ်"ဟု သတ်မှတ်ထားအပ်သည်ကို "နိဗန္ဓာပိတံ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ သတ်မှတ်ထားလျှင် ထိုကျောင်းတိုက်ထည်း၌ နေ၍ ယူစေရမည်။ [နိဗန္ဓာပိတံတိ အသုကဝိဟာရသာတိ နိယမိတံ၊-သာရတ္ထ၊ နိဗန္ဓာပိတန္တိ အသုကဝိဟာရေ အာဂန္တုကာ ဘုဥ္ဇန္တုတိ နိယမိတံ၊-ဝိမတိ။]

ဘတ်"ဟု သတ်မှတ်ထားလျှင် ဆွမ်းစားစရပ်၌ ယူစေထိုက်သည်-ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ ဒါယကာ-တို့သည်၊ အာဂန္တုကေသု-တို့သည်၊ အသတိ-မရှိကုန်လတ်သော်၊ အာဝါသိကာပိ-တို့သည်လည်း၊ ပရိဘုဥ္ဇန္တု-ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊ အာဝါသိကာနံပိ-တို့အားလည်း၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ-ဌာ၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ဂမိယဘတ္တေပိ-၌လည်း၊ အယမေဝ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်ပင်၊ ကထာမဂ္ဂေါ-စကားအစဉ်တည်း၊ [အချို့စာ၌ "အယမေဝ ကထာ"ဟု ရှိ၏၊ ဂမိ သတိတိ ဂမိကော၊ ကကို ယပြု၊ ဂမိယသ+ဘတ္တံ ဂမိယဘတ္တံ။] အယံ ပန-ဤဆိုအပ်လတ်တံ့ကား၊ ဝိသေသော-အထူးတည်း၊ အာဂန္တုကော-သည်၊ အာဂန္တုကဘတ္တမေဝ-ကိုသာ၊ လဘတိ-၏၊ ဂမိကော-ဂမိကရဟန်းသည်၊ အာဂန္တုကဘတ္တမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဂမိယဘတ္တမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ (လဘတိ၊) အာဝါသိကောပိ-သည်လည်း၊ ပဂ္ဂဟိတုကာမော-အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားလိုသည်၊ (သမာနော-သော်၊) ဂမိကော-ကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂမိယဘတ္တံ-ကို၊ လဘတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-ကို၊ (လဘတိ) ယထာ-ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဣဒံ-ဤဂမိယဘတ်ကို၊ ဒွေ ဒိဝသာနိ ဝါ-၂ ရက်တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ တိဏိ ဒိဝသာနိ ဝါ-သုံးရက်တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ သတ္တဒိဝသာနိ ဝါ-၇ ရက်တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ နိ လဗ္ဘတိ-မရအပ်၊ ဂမိယာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ဘုတ္တော-စားပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) တံ ဒိဝသံ-ထိုနေ့၌၊ ကေနစိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာရဏေန-အကြောင်းကြောင့်၊ နိ ဂတော-မသွားဖြစ်သည်၊ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ၊) ပုနဒိဝသေပိ-နောက်နေ့၌လည်း၊ ဘုဉ္ဇိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ (ကသ္မာ-ကြောင့်နည်း၊) သဉ္ဇာဟတ္တာ-ခရီးသွားမည်ဟု အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဂမိသာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ဘုတ္တာသ-စားပြီးသော ရဟန်း၏၊ စောရာ ဝါ-သူပုန်တို့သည်သော်လည်း၊ ပန္ထံ-လမ်းကို၊ ရုန္ဓန္တိ-ပိတ်ဆို့ကုန်အံ့၊ ဥဒကံ ဝါ-ရေသည်သော်လည်း၊ (ပန္ထံ ရုန္ဓတိ-အံ့၊) ဒေဝေါ ဝါ-မိုးသည်သော်လည်း၊ ဝဿတိ-ရွာအံ့၊ သတ္တော ဝါ-အဖော်ကုန်သည် အပေါင်းသည်သော်လည်း၊ နိ ဂစ္ဆတိ-မသွားဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဉ္ဇာဟေန-

---

ဂမိကော ၊ပေ၊ ဂမိယဘတ္တမ္ပိ။ ။အာဂန္တုကဆိုသည်မှာ အဝေးအရပ်မှ လာ၍ ဤအရပ်၌ နေသူတည်း။ ဂမိကဆိုသူကား ယခု ခရီးသွားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်နိုင်၏၊ အဝေးမှ ခရီးသွားရင်း ခေတ္တတည်းခိုနေသူလည်း ဖြစ်နိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် ဂမိကပုဂ္ဂိုလ်သည် အာဂန္တုကဘတ်, ဂမိယဘတ် ၂ မျိုးလုံးကို ရနိုင်သည်။ [ဂမိကော အာဂန္တုကဘတ္တမ္ပိတိ ဂါမန္တရတော အာဂန္တွာ အဝူပသန္တေန ဂမိကစိတ္တေန ဝသိတ္တာ ပုန အညတ္ထ ဂစ္ဆန္တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အာဝါသိကဿ ပန ဂန္ဓကာမဿ ဂမိကဘတ္တမေဝ လဗ္ဘတိ၊-ဝိမတိ။]

ခရီးသွားမည်ဟု အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သည်၊ (သမာနေန-ဖြစ်လတ်သော်၊) ဘုဥ္စိတဗ္ဗ-စားနိုင်၏။ ဧတေ ဥပဒ္ဒဝေ-ဤဘေးရန်တို့ကို၊ သြလောကေန္တေန-ကြည့်နေစဉ်၊ ဒွေ တယော (ဒ္ဝတ္တယော) ဒီဝသေ-၂ ရက် ၃ ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဘုဥ္စိတုံ-စားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဂမိသာမိ-ခရီးသွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ လေသံ-အမြွက်ကို၊ သြဒ္ဓေတွာ-ထောင်၍၊ ဘုဥ္စိတုံ-ငှာ၊ နှ လဘတိ-မရအပ်။

ဂိလာနဘတ္တမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ဝါ-သည်လည်း၊ သဗ္ဗေသံ-ဂုန်သော၊ ဂိလာနာနံ-တို့အား၊ သစေ ပဟောတိ-အကယ်၍ လောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ဂိလာနတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ နော စေ (ပဟောတိ)-အကယ်၍ မလောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဌိတိကံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။ ဧကော-၁ ပါးသော၊ ဂိလာနော-သည်၊ အရောဂရူပေါ-ရောဂါမရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်၊ (ရောဂါပျောက်ပုံရနေသည်၊) (ဟောတိ-၏။) အန္တောဂါမံ-ရွာတွင်းသို့၊ ဂန္တုံ-သွားခြင်းငှာ၊ သက္ကောတိ-စွမ်းနိုင်၏။ ဧကော-သည်၊ (အန္တောဂါမံ ဂန္တုံ၊) နှ သက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်၊ အယံ - ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာဂိလာနောနာမ - မဟာဂိလာနမည်၏၊ ဧတသ-ဤမဟာဂိလာနအား၊ ဂိလာနဘတ္တံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏။ ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ မဟာဂိလာနာ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ရှိကုန်အံ့၊) ဧကော-၁ ပါးသည်၊ လာဘီ-လာဘ်ရှိသည်၊ အဘိညာတော-အလွန်ထင်ရှားသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဗဟုံ-များစွာ၊ ခါဒနီယံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယံ-ကိုလည်းကောင်း၊ လဘတိ-၏။ ဧကော-သည်၊ အနာထော-ကိုးကွယ်ရာ မရှိ၊ အပ္ပလာဘတာယ-နည်းသော လာဘ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တောဂါမံ-သို့၊ ပဝိသတိ-ဝင်ရရှာ၏။ ဧတသ-ဤအနာထမဟာဂိလာနအား၊ ဂိလာနဘတ္တံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏။

ပန-ဆက်၊ ဂိလာနဘတ္တော-၌၊ ဒီဝသပရိစ္ဆေဒေါ-ရက်အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ယာဝ-လောက်၊ ရောဂေါ-သည်၊ နှ ဝူပသမေတိ-မငြိမ်းသေး၊ သပ္ပါယဘောဇနံ-လျော်ကန်ပတ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ အာဘုဇန္တော-မစားရလတ်သော်၊ နှ ယာပေတိ-ရှည်သော အဓွန့်သို့ မရောက်စေနိုင်၊ ဝါ-မမျှတ၊ တာဝ-ထိုရောဂါ မငြိမ်းသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဘုဥ္စိတဗ္ဗ-စားနိုင်၏။ ပန-ဗျတိရိတ်၊ ယဒါ-အကြင်အခါ၌၊ မိသက

လေသံ သြဒ္ဓေတွာ။ ။လေသံ သြဒ္ဓေတွာတိ ဝုတ္တတ္တာ လေသာဘာဝေ ယာဝ ဂမနပရိဝန္ဓော ဝိဂစ္ဆတိ၊ တာဝ ဘုဥ္စိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဥပါတန္တိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဝိမတိ၊ "အမြွက်ထောင်ခြင်းမဟုတ်, ရိုးရိုးစိတ်ထားဖြင့် ခရီးသွားမည်ဟု ကြံနေစဉ် အကြောင်းမညီညွတ်သေး၍ သွားဖို့လုံ့လလည်း မငြိမ်းအေးလျှင် ၂ ရက် ၃ ရက် စားကောင်းသည်"ဟူလို။

ယာဂုံ ဝါ-ရောနှောအပ်သော ယာဂုကိုသော်လည်းကောင်း၊ မိဿကဘတ္တံ ဝါ-ရောနှောအပ်သော ဆွမ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘုတ္တာသ-စားပြီးသည်၊ (သမာနသ) ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ရောဂေါ-သည်၊ နဿ ကုပ္ပတိ-မဖောက်ပြန်၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ နဿ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-မစားထိုက်။

ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ္တမ္ပိ-ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်ကိုလည်း၊ (ဂိလာနကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းအား လှူအပ်သော ဘတ်ကိုလည်း၊) (ပိဖြင့် ဂိလာနဘတ်ကိုပေါင်း၊) ယံ-အကြင်ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်သည်၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ဂိလာနုပဋ္ဌာကရဟန်းတို့အား၊ ပဟောတိ-လောက်၏။ တံ-ထိုဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်ကို၊ (သဗ္ဗေသံ-လုံးစုံသော ဂိလာနုပဋ္ဌာကရဟန်းတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏။ (သဗ္ဗေသံ-တို့အား၊) နော စေ ပဟောတိ-အကယ်၍ မလောက်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဌိတိကံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။ ဣဒမ္ပိ-ဤဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်ကိုလည်း၊ ဒ္ဝိသု-၂ ပါးကုန်သော၊ ဂိလာနေသု-ဂိလာန, မဟာဂိလာနတို့တွင်၊ မဟာဂိလာနုပဋ္ဌာကဿ-မဟာဂိလာနကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းဖို့၊ ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။ (၂ မျိုးလုံး မပေးလောက်လျှင် မဟာဂိလာနုပဋ္ဌာကကို ယူပါစေ၊) ဒ္ဝိသု-၂ ပါးကုန်သော၊ မဟာဂိလာနေသု-တို့တွင်၊ အနာထဂိလာနုပဋ္ဌာကဿ-ကိုးကွယ်ရာ မရှိသော ဂိလာနကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းဖို့၊ (ဂါဟေတဗ္ဗံ-၏။)

ယံ ကုလံ-အကြင်အမျိုးသည်၊ ဂိလာနဘတ္တမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ္တမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊/ဒေတိ-ပေးလှူ၏၊/တတ္ထ-ထိုအမျိုး၌၊ ယဿ ဂိလာနဿ - ၏ အထံသို့၊ ဘတ္တံ - သည်၊ ပါပုဏာတိ - ၏၊ တဒုပဋ္ဌာကဿာပိ-

---

မိဿကယာဂုံ။ ။သားငါး မပါဘဲ ဟင်းသီးဟင်းရွက် စသည်ဖြင့် ရောနှော၍ ကြိုအပ်သော ယာဂုကို "မိဿကယာဂု"တဲ့ ခေါ်၏။ ဤမိဿကယာဂုကိုပင် အချို့နေရာ၌ "အမ္ဘိလယာဂု (ပြုံးစပ်ယာဂု)"ဟု ခေါ်သည်၊ ပဏ္ဏာဖလကဠိရမိဿကာ (သစ်ရွက်, သစ်သီး, သစ်ညှောက်တို့ဖြင့် ရောနှောအပ်သော၊) အမ္ဘိလယာဂုံ ဝါ ၊ပေ၊ ပဝါရဏံ နဿ ဇနေတိ၊-ပါစိတ်, ဘောဇနဝဂ်, ပဌမပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၊ သာကပဏ္ဏံ (ဟင်းရွက်ကို) ပက္ခိပိတ္တာ ကဏ်တဏ္ဍုလေဟိ (ဆန်ကျိုး, ဆန်ကွဲတို့ဖြင့်၊) အမ္ဘိလယာဂုံ ပစိတ္တာ ထပေတိ၊-သမ္ဘောဟာရိနောဒနီ သတိပဋ္ဌာနာဝိဘင်္ဂ်အဖွင့်။ [ယောဇနာ၌ကား "မိဿကယာဂုန္တိ နာနာတဏ္ဍုလေ မိသေတ္တာ ပစိတံ ယာဂုံ"ဟု ဖွင့်လေ၏။]

မိဿကဘတ္တံ။ ။မိဿကဘတ္တဟူသည်ကား ဟင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ရောသော ဘတ်တည်း၊ ရှေးတုန်းက ဆွမ်းခံရာ၌ ဟင်းခွက် သီးခြား မရှိ၊ ပတ္တပိုဏ်ခံသူအား လောင်းသကဲ့သို့ ဟင်းအမျိုးမျိုးရောရ၍ လောင်းထည့်ကြ၏၊ ထိုသို့လောင်းထည့်ရာ၌ သပ္ပါယဖြစ်သော ဟင်းသာမက, သပ္ပါယ မဖြစ်သော ဟင်းများလည်း ပါဝင်၏၊ ထိုသို့ရောနေသောကြောင့် "မိဿကဘတ်"ဟု ခေါ်သည်။

ထိုဂိလာနကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းဖို့လည်း၊ တတ္ထေ၀-ထိုအမျိုးဌပင်၊ ဂါဟေ တပ္ပ-၏။ (ဂိလာနဖို့ ယူသောအခါ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဖို့လည်း တစ်ခါတည်း ယူနိုင် အောင် ဤသို့စီမံသည်၊) ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ္တေပိ-ဌိလည်း၊ ဒိ၀သပရိစ္ဆေဒေါ-ရက် အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ယာ၀-လောက်၊ ဂိလာနော-သည်၊ လဘတိ-(ဂိလာန ဘတ်ကို) ရ၏၊ တာ၀-လောက်၊ အသ-ထိုဂိလာန၏၊ ဥပဋ္ဌာကောပိ-အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ လဘတိ-(ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်ကို) ရ၏။

ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ ၀ါ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရိ-၄ မျိုးကုန်သော၊ ဣမာနိ ဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ ၀ါ-တို့ကို၊ ဧ၀ं-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒိန္နာနိ-လျှုအပ်ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ကိ-အဘယ်သို့ လျှောက်၍ လျှုအပ်ကုန်သနည်း၊) အာဂန္တုက ဂမိကဂိလာနုပဋ္ဌာကာ-အာဂန္တုကရဟန်း၊ ဂမိကရဟန်း၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကရဟန်း တို့သည်၊ မမ-တပည့်တော်၏၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ ဂဏှန္တု-ခံယူကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ (ဒိန္နာနိ သစေ ဟောန္တိ၊ ဧ၀ံသတိ၊) ပိဏ္ဍပါတိကာနမ္ပိ-တို့အားလည်း၊ ၀ဋ္ဋတိ-အပ်၏။ [ပိဏ္ဍပါတိကာနမ္ပိ ၀ဋ္ဋတီတိ ဘိက္ခုန္တိ ကပ္ပိယ၀ေါဟာရေန ၀ုတ္တတ္တာ ပိဏ္ဍပါတိကာနမ္ပိ ၀ဋ္ဋတိ-ယောဇနာ။] ပန-ဗျတိရိတ်၊ အာဂန္တုကာဒီနံ-အာဂန္တုက အစရှိသူတို့ဖို့ ဘတ္တံ-ဘတ်ကို၊ နိ၀ဒ္ဓာပိတံ-အမြဲစပ်ဖွဲ့စေပါ၏၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်များဖို့ အမြဲ လျှုပါ၏။) မမ-၏၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏှန္တု-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ ဧ၀ं-သို့လျှောက်၍၊ ဒိန္နာနိ-လျှုအပ်ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-အုံ့၊ (ဧ၀ံသတိ၊) ပိဏ္ဍပါတိကာနံ-တို့အား၊ နဝ၀ဋ္ဋတိ-မအပ်။ [ဘတ္တန္တိ အကပ္ပိယ၀ေါဟာရေန ၀ုတ္တတ္တာ နဝ ၀ဋ္ဋတိ-ယောဇနာ။]

အ၀ရာနိပိ-အာဂန္တုကဘတ် စသည်တို့မှ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓုရ ဘတ္တံ-အမြဲမပြတ် လျှုအပ်သော ဘတ်လည်းကောင်း၊ ကုဋိဘတ္တံ-ကျောင်းအား လျှုအပ်သော ဘတ်လည်းကောင်း၊ ၀ါရကဘတ္တံ-အလှည့်ကျအားဖြင့် လျှုအပ်သော ဘတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤ၊ တိဏိ-၃ မျိုးသောကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-ဘတ်တို့ သည်၊ (ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏။) တတ္တ-ထို ၃ မျိုးသော ဘတ်တို့တွင်၊ နိစ္စဘတ္တံ-နိစ္စဘတ်ကို၊ ၀ါ-အမြဲမပြတ် လျှုအပ်သော ဘတ်ကို၊ ဓုရဘတ္တန္တိ-ဟူ၍၊ ၀ုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ [ဓုရ ဘတ္တံတိ ဧတ္ထ ဓုရသဒ္ဒသ ဓုဝသဒ္ဒေန အတ္ထ၎ေတာ သဒ်သတ္တာ နိစ္စတ္ထောတိ အာဟ နိစ္စဘတ္တं ၀ုစ္စတီတိ-ယောဇနာ။] တံ-ထိုနိစ္စဘတ်သည်၊ သယိကံစ-သံယာ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော ဘတ်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကံစ-ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဘတ်လည်း ကောင်း၊ (ဣတိ-သို့) ဒုဝိဓံ-၂ ပါး အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ-ထို ၂ ပါးတို့တွင်၊ သံယိကေ-သံယာ့ဥစ္စာဖြစ်သော ဘတ်၌၊ [ဝိနိစ္ဆယော ဧ၀ं ဝေဒိတဗ္ဗော၊] ယံ-အကြင်ဘတ်ကို၊ သံယသ-အား၊ ဓုရဘတ္တံ-မြဲသော ဘတ်ကို၊ ဒေမ-လျှုပါကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ နိ၀ဒ္ဓာပိတံ-ဖွဲ့စပ်စေအပ်ပြီ၊ (သတ်မှတ်အပ်ပြီ၊) တံ-ထိုဘတ်သည်၊

သလာကဘတ္တာဂတိုက်-သာလကဘတ်၏ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ (သလာကဘတ်နှင့် အလား တူ၏။) ပန-ဆက်၊ မမ-၏။ နိုဗဒ္ဓံ-အမြဲစပ်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဘိက္ခုံ-ဆွမ်းကို၊ ဂဏှန္တု-ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-လျှောက်၍၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်သော ဘတ်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိ ကာနမ္မိ-တို့အာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

ပုဂ္ဂလိကေပိ-ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဘတ်၌လည်း၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊) တုမှာကံ-တို့အား၊ ဓုရဘတ္တံ-ကို၊ ဒမ္မိ-လှူပါ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက် အပ်သော်၊ ပိဏ္ဍပါတိကော-သည်၊ စေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ၊) နှ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-အနွယ်၊ မမ-၏။ နိုဗဒ္ဓံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဂဏှထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဝုတ္တေ-သော်၊ (ပိဏ္ဍပါတိကသ-အား၊) ဝဋ္ဋတိ၊ သာဒိတဗ္ဗံ-သာယာထိုက်၏။ (ဝဋ္ဋတိကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ ကတိပါဟေ-အနည်းငယ်သော ရက်သည်၊ ဝိတိ ဝတ္တေ-ကျော်လွန်လတ်သော်၊ ဓုရဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏှထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ သစေပိ ဝဒတိ-အကယ်၍မူလည်း လျှောက်စေဦးတော့၊ (ဘတ္တဟူသော အကပ်ပိယစကားဖြင့် လျှောက်စေဦးတော၊ ဧဝံသတိ၊) မူလေ-အရင်း၌၊ ဝါ-အစတုန်းက၊ သုဒ္ဓ-ကောင်းစွာ၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတတ္တာ-လက်ခံအပ်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ("ဘိက္ခု ဂဏှထ"ဟု လျှောက်တုန်းကပင် လက်ခံအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အပ်၏။)

[ကုဋိဘတ္တံနာမကို နောက်မှ ပေးမည်၊] ယံ-အကြင်ဘတ်ကို၊ သံယသ-သံယာ တော်ဖို့၊ အာဝါသံ-ကျောင်းကို၊ ကာရေတ္တာ-ဆောက်လုပ်စေပြီး၍၊ အမှာကံ-တပည့် တော်တို့၏၊ သေနာသနဝါသိနော-ကျောင်း၌ နေ့လေ့ရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ အမှာကံယေဝ-တို့၏သာ၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏှန္တု-ပါကုန်၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ နိုဗဒ္ဓါပိတံ-ပြီ၊ (တံ-ထိုဘတ်သည်၊) ကုဋိဘတ္တံနာမ-မည်၏၊ ["ကုဋိယာ-ကျောင်း အား၊ ဒိန္နံ, ဘတ္တံ ကုဋိဘတ္တံ"ဟု ပြု။] တံ-ထိုကုဋိဘတ်သည်၊ သလာကဘတ္တဂတိက မေဝ-သည်သာ၊ ဟောတိ-၏။ ဂါဟေတ္တာ-၍၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-၏။ [ဂါဟေတ္တာ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ တသ္မိံ သေနာသနေ ဝသန္တေဟိ ဒ္ဝိတိကာယ ဂါဟေတ္တာ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-သာရတ္တ၊ ဤ၌ လည်း "ဂဟေတ္တာ"ဟု ရှိမှ ကောင်းမည် ထင်သည်။] ပန-ဆက်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ သေနာသနဝါသိနော-တို့သည်၊ အှာကံယေဝ-တို့၏သာ၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဂဏှန္တု-ပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာနမ္မိ-တို့အားလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ပန-ဆက်၊ ယံ-အကြင်ကုဋိဘတ်ကို၊ ပုဂ္ဂလေ-ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပသီဒိတ္တာ-ကြည်ညိုမှု၊ တဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဖို့ အာဝါသံ-ကျောင်းကို၊ ကတ္တာ-၍၊ တုမှာကံ-တို့အား၊ ဒေမ-လှူပါကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုကုဋိဘတ်သည်၊ တဿေဝ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အတွက်သာ၊ ဟောတိ-၏။ ["တဿဝါ အာဝါသံ ကတ္တာ"ဟု အချို့ စာ၌ ဝါရှိ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည်ညိုမှု လှူရုံဖြင့် ကုဋိဘတ္တ မဖြစ်နိုင်သေး၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို

ကြည်ညိုရ၏ ပဌမ ကျောင်းဆောက်ပြီးမှ လျှုအပ်သော ဘတ်သာ "ကုဋ္ဌိဘတ်" ဖြစ်နိုင်သည်၊ ထို့ကြောင့် "တသဝါ"ဟု ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် သီးခြားကျောင်းဆောက်ပုံကို ပြုဖွယ် မလို။] တသို့-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ကုဋ္ဌိဘတ်လျှုအပ်ရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊) ကတ္ထစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သို့၊ ဂတေ-သွားလတ်သော်၊ နိသိတကေဟိ-မှီ၍ နေသော တပည့်တို့သည်၊ ဘုဋ္ဌိတပ္ပ-စားနိုင်၏။

["ကုဋ္ဌိဘတ္တံနာမ ယံ"ဟု ရှိသကဲ့သို့ "ဝါရဘတ္တံနာမ ယံ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။ ကုဋ္ဌိဘတ္တံနာမတုန်းကလည်း အချို့စာအုပ်တို့၌ "ယံ" မပါ၊ ထို့ကြောင့် မပါလျှင် မပါချင်း, ပါလျှင် ပါချင်းတူမှ ကောင်းသည်။] ဝါရဘတ္တံနာမ-မည်သည်၊ ဒုဋ္ဌိကွ္ခ သမယော-၌၊ ဝါရေန-အလှည့်ကျအားဖြင့်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဇဂ္ဂိသာမ-စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဓုရဂေဟတော-ပဓာနဖြစ်သော အိမ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဒိန္နံ-လျှုအပ်သော ဘတ်တည်း၊ [ဝါရေန+ဒိန္နံ ဘတ္တံ ဝါရဘတ္တံ။] တမ္မိ-ထိုဝါရဘတ်သည်လည်း၊ ဘိက္ခာဝစနေန-ဆွမ်းဟူသော စကားဖြင့်၊ ဒိန္နံ-လျှုအပ်သည်၊ (သမာနံ-သော်၊) ပိဏ္ဍပါတိကာနံ-တို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ ဝါရဘတ္တန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ (လျှောက်၍ လျှုအပ်သော်၊) သလာကဘတ္တဂတိကံ-သလာကဘတ်နှင့် အလားတူသည်၊ ဟောတိ။

တဏ္ဍုလာဒိနိ-ဆန် အစရှိသည်တို့ကို၊ သစေ ပေသေန္တိ-အကယ်၍ ပို့ကုန်အံ့၊ (ကိုယ်-အဘယ်သို့ လျှောက်၍ ပို့ကုန်သနည်း၊) သာမဏေရာ-တို့သည်၊ ပစိတ္ဘာ-ချက်၍၊ ဒေန္တု-ကပ်လျှုကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ (သစေ ပေသေန္တိ၊ ဧဝံ သတိ၊) ပိဏ္ဍပါတိကာနံ-တို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ [ရှေးရှုပို့အပ်သော ဘိက္ခာဖြစ်သောကြောင့် အပ်၏။ တဏ္ဍုလာဒိနိ ပေသေန္တိ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတီတိ အဘိဟဋ္ဌဘိက္ခတ္တာ ဝဋ္ဋတိ-ဋီကာ။] ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ တိဏိ-သုံးမျိုးကုန်သော၊ ဣမာနိစ-ဤမြတ်ရဟတ်, ကုဋ္ဌိဘတ်, ဝါရဘတ်တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ-၄ မျိုးကုန်သော၊ အာဂန္တုကဘတ္တာ ဒီနိစ-အာဂန္တုကဘတ် အစရှိသော ဘတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ သတ္တ- ၇ မျိုးသော ဘတ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ) တာနိ-ထို ၇ မျိုးသော ဘတ်တို့သည်၊ သံယဘတ္တာဒီဟိ-သံယဘတ် အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ စုဒ္ဒသ-တစ်ဆယ့်လေးမျိုးကုန်သော်၊ ဘတ္တာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ပန-ဝါဒန္တရ၊ အဋ္ဌကထာယံ-ရှေးမဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝိဟာရဘတ္တံ-ဝိဟာရဘတ်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကဘတ္တံ-လည်းကောင်း၊ စတုက္ကဘတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ဂဋ္ဌကဘတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အညာနိပိ-အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ-၄ မျိုးကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-ဆိုအပ်ကုန်ပြီ၊ တတ္ထ-ထို ၄ မျိုးသော ဘတ်တို့တွင်၊ ဝိဟာရဘတ္တံနာမ-မည်သည်၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်၌၊

တတြေပ္ပါဒဘတ္တံ-ထိုကျောင်းတိုက်၌ ဖြစ်သော ဘတ်တည်း၊ (ထိုကျောင်းတိုက်၌ လျှုထားအပ်သော လယ်, ယာစသည်တို့မှ ဖြစ်သော ဘတ်တည်း၊) တံ-ထိုဝိဟာရ ဘတ်ကို၊ သံယတာတ္တေန-ဖြင့်၊ ဂဟိတံ-သွင်းယူအပ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုဝိဟာရ ဘတ်သည်၊ (ဝဋ္ဋတိ၌ စပ်၊) တိသမဟာဝိဟာရစိတ္တလပဗ္ဗတာဒီသု-တိသမည် သော ကျောင်းတိုက်ကြီး, စိတ္တလတောင်ကျောင်း အစရှိသော ကျောင်းတိုက်တို့၌၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တေဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါသို့ ရောက်ပြီးကုန်သော၊ ဝါ-ရောက်အပ် ရအပ်ပြီး သော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရှိကုန်သော၊ ခီဏာသဝေဟိ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် လက်ခံအပ်သော်၊ ပိဏ္ဍာပါတိကာနမ္မိ-တို့အာလည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-သုံးစားခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တထာ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ပိဏ္ဍာပါတိကဝုဂ္ဂိုလ်တို့သော်မှ သုံးစားကောင်းလောက် အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊) ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ-ခံယူအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ (လျှု တုန်းက ဘိက္ခာနာမည်ဖြင့် ခံယူထားသောကြောင့်၊) တာဒိသေသု-ထိုကဲ့သို့ရှုအပ် ကုန်သော၊ ဌာနေသု-အရပ်တို့၌၊ ပိဏ္ဍာပါတိကာနမ္မိ-တို့အားလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ပန-ကား၊ အဌန္ဆ-၈ ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ဒေမ-လျှူပါကုန်၏၊ စတုန္နံ-ကုန်သော၊ (ဘိက္ခူနံ၊) ဒေမ-ကုန်၏၊ ကျေတိ ဧဝံ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒိန္နံ-လျှူအပ်သော ဘတ်သည်၊ အဌကဘတ္တဿေဝ-အဌကဘတ်မည်သည်လည်းကောင်း၊ စတုက္ကဘတ္တဿ-စတုက္ကဘတ်မည်သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ၊) [အဌန္ဆ+သမူဟော အဌကော၊ အဌကဿ-ရဟန်းရှစ်ပါးအပေါင်းအား၊ ဒိန္နံ+ဘတ္တံ အဌကဘတ္တံ၊ စတုက္ကဿ+ဒိန္နံ ဘတ္တံ စတုက္ကဘတ္တံ။] တမ္မိ-ထိုဘတ်သည်လည်း၊ ဘိက္ခာဝစနေန-ဘိက္ခာဟူဇသော စကားဖြင့်၊ ဒိန္နံ-လျှူအပ်သည်၊ (သမာနံ၊) ပိဏ္ဍာပါတိကာနံ-တို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မဟာဘိသခ်ိရေန-ကြီးကျယ်စွာ ပြုပြင်စီမံရခြင်း ရှိသော၊ အတိရသက ပူပေန-အလွန်အရသာရှိသော မုန့်တစ်မျိုးဖြင့်၊ ပတ္တံ-ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေပြီး၍၊ ထကေတွာ-ပိတ်၍၊ ဒိန္နံ-လျှူအပ်သော ဘတ်သည်၊ ဂုဏ္ဍကဘတ္တံနာမ-မည်၏၊ တီဏိ-၃ မျိုးကုန်သော၊ ကျေမာနိ-ဤဘတ်တို့သည်၊ သလာကဘတ္တဂတိကာနေဝ-သလာက ဘတ်နှင့် အလားတူကုန်သည်သာ၊ (ဟောန္တိ။)

ဂုဏ္ဍကဘတ္တံ။ ။ပတ္တံ ပူရေတွာ ထကေတွာ ဒိန္နန္တိ "ဂုဏ္ဍကဘတ္တံ ဒေမာ"တိ ဒိန်း-သာရတ္ထ၊ ဂုဟီယတေ-လျှုဝှက်အပ်၏၊ ကျေတိ ဂုဏ်း၊ ဂုဟာဓာတ်, တပစ္စည်း၊ ဟန္ဒေဟိ ဟော ဟသဒ္ဒေ ဝါ အဒဟနဟာနံသုတ်ဖြင့် တပစ္စည်းကို ဟပြု၊ ဓာတွန်ဟကို ဌပြု၊ နောက် ဟကပ်၊ မောဂ္ဂလ္လာန် ခါဒိကဏ္ဍာ ၁၄၈ သုတ်ဖြင့် ဂုဏ်၏ ဥကို ဥဒီဃပြု၍ "ဂုဏ္ဍ"ဟု ပြီးစေ၊ ဂုဏ်ယေဝ ဂုဏ္ဍကံ၊ ဂုဏ္ဍကံ+စ+တံ+ဘတ္တံ စာတိ ဂုဏ္ဍကဘတ္တံ။ [ယောဇနာ၌ကား "ထကေတွာ ဒိန္နန္တိ ကျမိနာ ဂုဟိတွာ ဒါတဗ္ဗံ ဂုဏ္ဍကံ၊ တမေဝ ဘတ္တံ ဂုဏ္ဍကဘတ္တန္တိ ဝစနတ္ထံ ဒသေတိ"ဟု ဆိုလေ၏။]

အုပရမ္ပိ-အခြားလည်း ဖြစ်သော၊ ဂုဏ္ဍကဘတ္တံနာမ-မည်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိသေး၏၊ ဣဒ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စေ-အချို့ကုန်သော၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ မဟာဓမ္မ ဿဝနဋ္ဌ-ကြီးစွာသော တရားနာပွဲကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရပူဇဋ္ဌ-ကျောင်းပူဇော်ပွဲ ကိုလည်းကောင်း၊ ကာရေတွာ-ပြုစေ၍၊ သကလသံယသ-အလုံးစုံသော သံယာ အား၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ နိ သဏ္ဌောမ-မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဒ္ဝေတီဏိ (ဒ္ဝတ္တိဏိ) ဘိက္ခုသတာနိ-နှစ်ရာ သို့မဟုတ် သုံးရာသော ရဟန်းတို့သည်၊ အမှာကံ-တပည့် တော်တို့၏၊ ဘိက္ခံ-ကို၊ ဂဏှန္တု-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဘိက္ခုပရိစ္ဆေဒ ဇာနနတ္ထံ-ရဟန်းအပိုင်းအခြားကို သိခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဂုဏ္ဍကေ-တင်လဲတို့ကို၊ ဒေန္တိ-ပေးလှူကြကုန်၏၊ (စာရှိအတိုင်း ပေးပါသည်၊) ဣဒံ-ဤဂုဏ္ဍကဘတ်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိ ကာနမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ စီဝရက္ခန္ဓကေ-၌၊ စီဝရဘာဇနီယံ-သင်္ကန်း ဝေနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံ သေနာသနက္ခန္ဓကေ-ဤသေနာသနက္ခန္ဓက၌၊

အပရမ္ပိ ဂုဏ္ဍကဘတ္တံ။ ။ဂုဏ္ဍကေဟိ-တင်လဲခဲတို့နှင့်တကွ+ဒါတဗ္ဗံ+ဘတ္တံ ဂုဏ္ဍက ဘတ္တံ၊ "သံယာအရေအတွက် မည်မျှရှိ၏"ဟု မသိရ၍ သံယာ၏ အပိုင်းအခြားကို သိခြင်း အကျိုးငှာ ညနေပိုင်း၌ သံယာအားလုံးကို ပင့်ပြီးလျှင် တင်လဲခဲတို့ကို လောင်းလှူ၏၊ ထို့နောက် တင်လဲခဲကုန်သလောက် အရေအတွက်ကြည့်၍ တိုက်သံယာရှိသမျှကို သိရ၏၊ နက်ဖြန်နံနက်၌ ထိုအရေအတွက်လောက်အောင် ချက်၍ လောင်းလှူအပ်သော ဘတ်ကို "ဂုဏ္ဍကဘတ်"ဟု ခေါ်သည်။ ["ဂုဏ္ဍတစ်ခဲသည် ထန်းသီးမှည့် ပမာဏရှိ၏"ဟု ဋီကာ ဆိုတ်။]

စဉ်းစားဖွယ်။ ။ပြအပ်သော အဓိပ္ပာယ်၌ တိုက်သံယာ အကုန်၏ အရေအတွက်ကို မသိရ၍ တင်လဲခဲတို့ကို ပဌမလှူ၏ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏၊ ယခုစာအုပ်တို့၌ကား "သကလသံယသ ဒါတုံ နိ သဏ္ဌောမာတိ ဒ္ဝေတီဏိ (ဒ္ဝတ္တိဏိ) ဘိက္ခုသတာနိ အမှာကံ ဘိက္ခံ ဂဏှန္တု၊ ဘိက္ခု ပရိစ္ဆေဒဇာနနတ္ထံ"ဟု တွေ့ရ၏၊ "နှစ်ရာ သို့မဟုတ် သုံးရာတို့သည် တပည့်တော်တို့၏ ဆွမ်းကို ခံယူကြပါ"ဟု လျှောက်နိုင်လျှင် ဘိက္ခုပရိစ္ဆေဒကို မသိစရာ မရှိ, သိပြီးဖြစ်သည်သာ၊ ထိုသို့ သိပြီးဖြစ်လျှင် တင်လဲခဲတို့ကို လောင်းလှူ၍ ဘိက္ခုအရေအတွက်ကို နှိုင်းချိန်ဖွယ် မလိုတော့၊ ထို့ကြောင့် "စာအုပ်တို့၌ ပါဌ်ပျက်နေသည်"ဟု ထင်ပါသည်။

မိမိအယူ။ ။"သကလသံယသ ဒါတုံ"ကို ဘိက္ခုပရိစ္ဆေဒဇာနနတ္ထံ၌ စပ်ပါ၊ "တိုက်သံယာအားလုံးအား လှူခြင်းငှာ (လှူလို၍) ဘိက္ခုပရိစ္ဆေဒကို သိခြင်းအကျိုးငှာ တင်လဲခဲတို့ကို လှူကြသည်"ဟူလို၊ "နိ သဏ္ဌောမာတိ"ဟု ဣတိလည်း မရှိစေရ၊ ရှေးစာအုပ် ၌လည်း မရှိ၊ ထို့ကြောင့် "နိ သဏ္ဌောန္တိ ဒ္ဝေတီဏိ (ဒ္ဝတ္တိဏိ) ဘိက္ခုသတာနိ အမှာကံ ဘိက္ခံ ဂဏှန္တု၊ တိ ဝတ္တုံ ပိ=၂ ရာ သို့မဟုတ် ၃ ရာသော ရဟန်းတို့သည် တပည့်တော်တို့၏ ဆွမ်းကို ခံယူကြပါ ကုန်ဟု လျှောက်ခြင်းငှာလည်း မစွမ်းနိုင်ကြ"ဟု ရှေ့သို့ လှည့်၍ စပ်စေလိုပါသည်၊ ထို့နောက် "ဝတ္တုံ ပိ တိ"ဟု ဣတိ ရှိစေ၍ "ဣတိ ဘိက္ခုပရိစ္ဆေဒဇာနနတ္ထံ-ထို့ကြောင့် ရဟန်းအပိုင်းအခြားကို သိခြင်းငှာ"ဟု ဆက်ပါ။

သေနသာသနဘာဇနီယဠေဝ-ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ဝေဖန်နည်းကိုလည်းကောင်း၊ (ပန-အနက် မရှိ) ပိဏ္ဍာပါတဘာဇနီယဠ-ဆွမ်းဝေနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ။

["ဣတိ ၊ပေ၊ ဝုတ္တံဖြင့် ရှေ့ဆိုအပ်ပြီးသော စကား၏ နိဂုံးကို ပြုပြီး၍ ဂိလာနပစ္စယဘာဇနီယံ ၊ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံဖြင့် ဆိုလတ္တံသော စကား၏ အခြေခံနိဒါန်းကို ပြသည်။] ဂိလာနပစ္စယဘာဇနီယံ ပန-ဂိလာနပစ္စည်း ဝေဖန်နည်းကိုကား၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံသော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ သပ္ပိအာဒီသု-ထောပတ် အစရှိကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇေသု-ဆေးတို့တွင်၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာ-မင်း၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးတို့သည်၊ တာဝ-နဝနီတ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌသ-ညွှန်ပြအပ်သော၊) သပ္ပိသ-ထောပတ်၏၊ ကုမ္ဘသံတမ္ပိ-အိုးတစ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘသဟဿမ္ပိ-အိုးတစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ပေသေန္တိ-ပို့ကြကုန်၏၊ ယဏ္ဍိ-ခေါင်းလောင်းကို၊ ပဟရိတ္တာ-တီးခတ်၍၊ ထေရာသနတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဂဟိတဘာဇနံ-ယူအပ်သော ခွက်ကို၊ ပူရေတ္တာ-ပြည့်စေပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးဝေထိုက်၏၊ ပိဏ္ဍာပါတိကာနမ္ပိ-တို့အားလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ အလသဇာတိကာ-ပျင်းရိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သော၊ မဟာထေရာ-မဟာထေရ်တို့သည်၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားကြီးတို့၊ ဝီသတိဝဿာနံ-အဝါနှစ်ဆယ်ရှိသော ရဟန်းတို့အား၊ ဒိယျတိ-ပေးဝေအပ်ပါ၏၊ (ပေးဝေ နေပါ၏၊) တုမှာကံ-အဝါနှစ်ဆယ်ရပြီးသော အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဌိတိကာ-သည်၊ အတိက္ကန္တာ-လွန်သွားပါပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ နု ဝတ္တဗ္ဗာ-မလျှောက်ထိုက်ကုန်၊ ဌိတိကံ-တည်ရာအစဉ်ကို၊ ထပေတ္တာ-ရပ်ထား၍၊ တေသံ-ထိုမဟာထေရ်တို့အား၊ ဒတ္တာ-ပေးပြီး၍၊ (ပေးပြီးမှ၊) ဌိတိကာယ-အားဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ-ထိုက်၏။ [ဝါ၂၀ ကျော်မှ "မဟာထေရ"ဟု ခေါ်သည်။]

အသုကဝိဟာရေ-ထိုမည်သော ကျောင်းတိုက်၌၊ ဗဟု-များစွာသော၊ သပ္ပိ-သည်၊ ဥပဠန္ဒံ-ဖြစ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ သုတ္တာ-၍၊ ယောဇနဿ ရိကဝိဟာရတောပိ-တစ်ယူဇနာ ခြားကွာသော ကျောင်းတိုက်မှလည်း၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာကြကုန်၏၊ (ဧဝံသတိ၊) သမ္ဘတ္တသမ္ဘတ္တာနံ-ရောက်လာကုန် ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဌိတဌာနတော-တည်ရာအရပ်မှ၊ (ထေရ်စဉ်မှ၊) ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ အသမ္ဘတ္တာနံ-ပေးဝေရာအရပ်သို့ မရောက်လာကုန်သည်၊ (သမာနာနံ) ပိ-ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း၊ ဝါ-ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပစာရသီမံ-ဥပစာရသိမ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ-ဝင်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဝါ-တို့ဖို့၊ အန္တောဝါသိကာဒီသု-အန္တေဝါသိက အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂဏ္ဍန္တေသု-အစားယူကုန်လတ်သော်၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ-ပေးဝေထိုက်သည်သာ၊ ဗဟိဥပစာရသီမာယ-ဥပစာရသိမ်၏ ပြင်ပ၌၊

ဌိတာနံ-တည်သော ရဟန်းတို့ဖို့ ဝါ-တို့အား၊ ဒေထ-ပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (အန္တေဝါသိကာဒယော-အန္တေဝါသိက အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊) ဝဒန္တိ-လျှောက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) နု ဒါတဗ္ဗံ-မပေးဝေထိုက်။

ပန-ဆက်၊ ဥပစာရသီမံ-သို့၊ သြဣန္တေဟိ-သက်ရောက်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ ဧကာဗဒ္ဓါ-တစ်ဆက်တည်း စပ်နေကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ-၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဝိဟာရဒ္ဓါရေ ဝါ-ကျောင်းတိုက်တံခါးပေါက်၌သော်လည်းကောင်း၊ အန္တောဝိဟာရေ ယေဝ ဝါ-ကျောင်းတိုက်၏ အတွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပရိသာဝသေန-ပရိသတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သီမာ-ဥပစာရသီမ်သည်၊ ဝမ္မိတာနာမ-တိုးပွားသည်မည်သည့်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ သံဃနဝကသ-သံဃနဝကရဟန်းအား၊ ဒိန္နေပိ-ပေးအပ်ပြီးသော်လည်း၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ အာဂတာနံ-ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ-သည်သာ၊ ပန-သို့သော်လည်း၊ ဒုတိယဘာဂေ-ဒုတိယအဖို့သည်၊ ထေရာသနံ-သို့၊ အာရုဠ္ဍေ-တက်ရောက်ပြီးလတ်သော်၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ အာဂတာနံ-ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အထံသို့၊ ပဌမဘာဂေါ-ပဌမအဖို့သည်၊ နု ပါပုဏာတိ-မရောက်၊ ဒုတိယဘာဂတော-မှ၊ ဝဿဂ္ဂေ(ဗ္ဗေ)နု-ဝါအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝါ-ဝါစဉ်အားဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ [သစေ အလသဇာတိကာမှ စ၍ ဝဿဂ္ဂေနု ဒါတဗ္ဗံအထိ စကားများသည် ဥဒ္ဒေသဘတ္တကထာ၌လည်း ပါခဲ့၏။] ဥပစာရသီမံ-သို့၊ ပဝိသိတ္ဝာ-ဝင်၍၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌၊ ဒိန္နံ-လျှူအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗသန္ဓိပါတဋ္ဌာနေယေဝ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ စုဝေးရာ အရပ်၌သာလျှင်၊ ဘာဇေ တဗ္ဗံ-ဝေဖန်ထိုက်၏။

ယသ္မိं ဝိဟာရေ-၌၊ ဒသ-ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏။) ဒသေဝ-ဆယ်လုံးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ သပ္ပိကုမ္ဘာစ-ထောပတ်အိုးတို့ကိုလည်း၊ ဒိယျန္တိ-ပေးလျှူအပ်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊ တသ္မိं ဝိဟာရေ-၌၊) ဧကေကကုမ္ဘ ဝသေနေဝ-တစ်အိုးစီ တစ်အိုးစီ၏ အစွမ်းဖြင့်သာ၊ ဘာဇေတဗ္ဗံ-၏၊ ဧကော-တစ်လုံးသော၊ သပ္ပိကုမ္ဘော-ထောပတ်အိုးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒသဟိ ဘိက္ခူဟိ-ဆယ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊/ဘာဇေတ္ဝာ-ဝေဖန်၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ ယထာဌိတံယေဝ-အကြင်အကြင်တည်မြဲတိုင်းသော ထောပတ်အိုးကိုပင်၊ အမှာကံ-ငါတို့၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ သစေ ဂဏှန္တိ-အကယ်၍ ယူကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒုဋ္ဌဟိတံ-မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်ပြီ၊ [မဝေဘဲ တစ်ပေါင်းတည်း ယူသောကြောင့် ဒုဋ္ဌဟိတ ဖြစ်ရသည်။] ဂတဂတဋ္ဌာနေ-ရောက်အပ်, ရောက်အပ်သော အရပ်၌၊ သံယိကမေဝ-သံယိကသည်သာ၊ ဟောတိ-၏။

ဖန-အန္တယ၊ ကုမ္ဘ-ထောပတ်အိုးကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ-စောင်းငဲ့၍၊ (အာဝဇ္ဇေတွာ-လှိမ့်၍၊) ထာလကေ-ခွက်ငယ်၌၊ ထောက်-အနည်းငယ်သော၊ သပ္ပိ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဣဒံ-ဤထောပတ်သည်၊ မဟာထေရဿ-၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ အဝသေသ-ကြွင်းသော ထောပတ်သည်၊ အမှာက်-ငါတို့ ၉ ပါး၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-ပြော၍၊ တမ္မိ-ထိုထောပတ်ကိုလည်း၊ (ထိုမဟာထေရ်၏ ထောပတ်ကိုလည်း၊) ကုမ္ဘေယေဝ-အိုးထည်းဘိသာ၊ အာကိရိတွာ-လောင်းထည့်၍၊ ယထိစ္ဆိတं-အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော အရပ်သို့ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂန္တုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ (ပုဂ္ဂလိကဖြစ်ပြီးသောကြောင့် "ယထိစ္ဆိတं ဂဟေတွာ ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတိ"ဟု ဆိုသည်၊) သပ္ပိ-သည်၊ ထိနံ-ထန့်နေသည်၊ ဝါ-ပျစ်ခဲနေသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) [ငဲ့၍ မဖြစ်လောက်အောင် တွဲနေသည်-ဟူလို။] လေခံ-အရေးအသားကို၊ ကတွာ-၍၊ လေခတော-အရေးအသားမှ၊ ပရဘာဂေါ-ဟိုမှာဘက် အဖို့သည်၊ (အချို့စာ၌ "ပဌမဘာဂေါ"ဟု ရှိ၏၊ မကောင်း၊) မဟာထေရဿ-၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ အဝသေသ-ကြွင်းသော အဖို့သည်၊ အမှာက်-ငါတို့ ၉ ပါး၏ အထံသို့၊ (ပါပုဏာတိ၊) ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ဂဟိတမိ-ယူအပ်သော ထောပတ်ကိုလည်း၊ သုဂ္ဂဟိတं-ကောင်းစွာ ယူအပ်ပြီ၊ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒတော-ဆိုအပ်ပြီးသော အပိုင်းအခြားမှ၊ (ရဟန်း ၁၀ ပါးအပိုင်းအခြား, ထောပတ်အိုး ၁၀ လုံး, သို့မဟုတ် ထောပတ်အိုး ၁ လုံးအပိုင်းအခြားမှ၊) ဥိနာဓိကေသု-အယုတ်အလွန်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုသုစ-တို့၌လည်းကောင်း၊ သပ္ပိကုမ္ဘေသုစ-တို့၌လည်းကောင်း၊ ဧတေနေ ဝုပါယေန-ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘာဇေတဗ္ဗံ-ဝေဖန်ရာ၏။

ပန-ဆက်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဧကော-တစ်ပါးတည်းသည်၊ သစေ (ဟောတိ)-အံ့၊ ကုမ္ဘောပိ-ထောပတ်အိုးသည်လည်း၊ ဧကော-၁ လုံးတည်းသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယဏ္ဍိ-ကို၊ ပဟရိတွာ-၍၊ အယံ-ဤထောပတ်အိုးသည်၊ မယှံ-ငါ၏ အထံသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိပိ-သို့လည်း၊ ဂဟေတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ အယံ ပဌမဘာဂေါ-သည်၊ မယှံ-သို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ အယံ ဒုတိယဘာဂေါ-သည်၊ (မယှံ, ပါပုဏာတိ၊) ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ ထောက် ထောက်ပိ-အနည်းငယ် အနည်းငယ်ကိုလည်း၊ ပါပေတုံ-ရောက်စေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ["ရှေးခေတ်ဝယ် တစ်ပါးတည်းနေရာ ကျောင်း၌လည်း သံယိကလျှုတတ်ကြ၏၊ ထိုသို့ သံယိကလျှုလျှင် ဤအဖို့သည် ငါ့အား ရောက်၏"ဟု ယူပြီးသောအခါ ပုဂ္ဂလိကဖြစ်၍ လိုရာအရပ်သို့ ယူသွားနိုင်၏၊ ထိုသို့မဝေဘဲ သံယိကအဖြစ်ဖြင့် ထားလျှင်ကား ဤကျောင်းတိုက်၌ နောက်နောက် ရောက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်လည်း ဆိုင်သည်။] နဝနီတာဒီသုပိ-ဆီဦးအစရှိသော ဆေးတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ဤနည်းတည်း။

ပန-အထူးကား၊ ဝိပ္ပသနွေ-အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော၊ ယသ္မိं တိလ တေလာဒိမှ-အကြင်နှမ်းဆီ အစရှိသော ဆီ၌၊ လေခါ-အရေးအသားသည်၊ နသန္တိဋ္ဌတိ-ကောင်းစွာ မတည်၊ တံ-ထိုဆီကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ-အိုးမှ ထုတ်၍၊ ဘာဇေတဗ္ဗံ-၏၊ [“ထောပတ်ခဲကဲ့သို့ အရာထင်အောင် ရေးသား၍ မရသောကြောင့် အိုးမှ ထုတ်၍ ချင့်ခွက်ဖြင့် ဝေဖန်ပါ”ဟူလို၊] သိဏိဝေရမရိစာဒိဘေသဇ္ဇမှ-ချင်း, ငြုပ် အစရှိသော ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ အဝ,သေသပတ္တထာလကာဒိသမဏာပရိက္ခာရောပိ-ကြွင်းသော သပိတ်, ခွက်ယောက်အစရှိသော ရဟန်းတို့၏ အသုံးအဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော အသုံးအဆောင်ကို၊ ဝုတ္တာနုရူပေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းအားလျော်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ သုဒ္ဓ-ကောင်းစွာ၊ သလ္လက္ခေတ္တာ-မှတ်သား၍၊ ဘာဇေတဗ္ဗော-ဝေဖန်ထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှင် . . ။

ပါဠိ၊ စေဝ-ပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထံ စ-အဋ္ဌကထာကိုလည်းကောင်း၊ သြလောကေတွာ-ကြည့်ရှု၍၊ ဝိစက္ခဏော-စဉ်းစားဆင်ခြင်, ပညာရှင်သည်၊ သံယိကေ-သံယိကဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေ-ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တေါ-မမေ့မလျော့ မပျေါ့မဆသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝ-ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဘာဇယေ-ဝေဖန်ရာ၏၊ ဣတိ-အပြီးတည်း၊ [ဝိဝိဓေန-အထူးထူး အပြားရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ စက္ခုတိ ပဿတိ-ရှုတတ်၏၊ ဣတိ ဝိစက္ခဏော၊ လက္ခဏော ကဲ့သို့ ဏကြီးပစ္စည်းဟု ကြံ၊ ဓာတွန်လည်း မကျေ။] ဣတိ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီအစဉ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာကာရေန - အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပစ္စယ ဘာဇနီယကထာ-ပစ္စည်းဇဝေဖန်ပုံကို ဆိုရာစကားရပ်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီး၏။

[ယခုအခါ၌ ပစ္စယဘာဇကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လိုက်နာအပ်သော ကျင့်ဝတ်ကို ပြလိုသောကြောင့် သမ္မန္ဓိတ္တာ စသည်ကို မိန့်သည်။] သမ္မန္ဓိတ္တာ-သမုတ်ပြီး၍၊ ထပိတယာဂုဘာဇကာဒီဟိ-ထားအပ်သော ယာဂုဘာဇကအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘာဇနီယဌာနံ-ဝေဖန်အပ်ရာ အရပ်သို့၊ အာဂတမနုဿာနံ-ရောက်လာသော လူဝတ်ကြောင့်တို့အား၊ အနာပုစ္ဆိတ္တာဝ-သံယာကို မပန်ကြားမူ၍သာ၊ ဥပမုဘာဂေါ-ထက်ဝက်သော အဖို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးနိုင်၏။ ပန-ကား၊ အသမ္မတေဟိ-မသမုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပလောကေတွာ-သံယာကို ပန်ကြား၍၊ ဒါတဗ္ဗော-၏။

အဝလောကေတွာ ဒါတဗ္ဗော။ ။သမ္မုတိ မရသော ရဟန်းသည် ပစ္စည်းဝေချိန်၌ ရောက်လာသော လူဝတ်ကြောင့်တို့အား မိမိသဘောအတိုင်း မပေးထိုက်၊ သံယာ့အထံ (ပေးဖို့ရန်) ခွင့်ပန်ပြီးမှ ပေးရမည်”ဟူသော ဤစကားကို သတိပြုသင့်၏။ ဒုတိယပါရာဇိက အဋ္ဌကထာ၌ “တုလသင်္ဘာတ္ထာယ ဒဒတော ဒုက္ကဋံ၊ ဣဿရဝတာယ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထေယျစိတ္တေန ပါရာဇိကံ”ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။

[တေန အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇကေန ဘိက္ခုနာ ဧကာ သူစိ ဒါတဗ္ဗာ စသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော ပစ္စည်းများကို ပြလိုသောကြောင့် သမ္မတေန အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇကေန ဘိက္ခုနာ စသည်ကို မိန့်သည်။] သမ္မတေန-သမုတ်အပ်ပြီးသော၊ အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇကေန-အနည်းငယ်သော အပ်, ပိတ်စသော ပစ္စည်းကို စွန့်လွှတ်တတ်သော၊ (အခြားနေရာ၌ "အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇကေန"ဟု ရှိ၏။ နမပါ။) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ စီဝရကမ္မံ-သင်္ကန်းချုပ်မှုကို၊ ကရောန္တသ-ပြုနေစဉ်၊ သူစိ-အပ်ကို၊ ဒေဟိ-ပေးပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတော-လျှောက်သော ရဟန်းအား၊ ဧကာ-တစ်ချောင်းသော၊ ဒီဃာ-ရှည်သော အပ်လည်းကောင်း၊ ဧကာ-သော၊ ရသာ-တိုသော အပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-၂ ချောင်းကုန်သော၊ သူစိယော-အပ်တို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးနိုင်ကုန်၏။ အဝိဘတ္တံ-မဝေဖန်အပ် မဝေဖန်ကောင်းသော၊ သံယိကံ-သံယိကဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍံ-ဘဏ္ဍာတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ (သံသယဖြစ်၍၊) ပုစ္ဆိတဗ္ဗကိစ္စံ-မေးဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

ပိပ္ပလကတ္ထိကသ-ဓားငယ်ဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းအား၊ ဧကော-တစ်ချောင်းသော၊ ပိပ္ပလကော-ဓားငယ်ကို၊ (ဒါတဗ္ဗော၊) အဒ္ဓါနကန္တာရံ-အဝေးရှည်သော ခရီးခဲကို၊ ပဋ္ဌိပဇ္ဇိတုကာမသ-သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသော ရဟန်းအား၊ ဥပါဟနယုဂဠံ-ဖိနပ်တစ်စုံကို၊ (ဒါတဗ္ဗံ၊) [ရှေးခေတ်က ဖိနပ်စီးသူ နည်းပါး၏၊ ခရီးသွားမှ ခြေနာမည်စိုး၍ စီးကြသည်၊ ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ အမြဲစီးလေ့ရှိကြဟန် မတူ။] ကာယဗန္ဓနတ္ထိကသ-ခါးပန်းကြိုးဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းအား၊ ကာယဗန္ဓနံ-ကို၊ (ဒါတဗ္ဗံ၊) မေ-တပည့်တော်၏၊ အံသဗဒ္ဓကော-ပခုံးကို ဖွဲ့ကြောင်းကြိုးသည်၊ ဝါ-ပခုံးလွယ်သည်၊ ဇိဏ္ဏော-ဆွေးမြေ့ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ အာဂတသ-လာသော ရဟန်းအား၊ အံသဗဒ္ဓကော-ကို၊ (ဒါတဗ္ဗော၊) ပရိဿဝနတ္ထိကသ-ပုဝါရေစစ်ဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းအား၊ ပရိဿာဝနံ-ပုဝါရေစစ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ ဓမကရဏတ္ထိကသ-ဓမကရိုက်ရေစစ်ဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းအား၊ ဓမကရဏော-ကို၊ (ဒါတဗ္ဗော၊) ပဋ္ဌကော-အဝတ်ငယ်သည်၊ (ဓမကရိုက်ရေစစ်၏ မျက်နှာပြင်၌ ပိတ်ဖုံးရန် အဝတ်ငယ်သည်၊) သစေ နေ ဟောတိ-အကယ်၍ မရှိအုံ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဓမကရဏော-ကို၊ ပဋ္ဌကေန-အဝတ်ငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ ဒါတဗ္ဗော-၏။ [ခရီးသွားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရေစစ်ဆောင်ရသောကြောင့် ဤစကားများကို ဆိုသည်။]

အဝိဘတ္တံ သံယိကံ ဘဏ္ဍံ။ ။"အပ်"ဟူသည် သံယိကဘဏ္ဍာဖြစ်၍ အဝိဘတ္တ သံယိကတည်း၊ "သံယိကဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကို ပေးကောင်းပါ့မလား"ဟု သံသယဖြစ်၍ မေးဖွယ် မလို၊ ပေးကောင်းပါသည်-ဟူလို။ [အဝိဘတ္တံ သံယိကံ ဘဏ္ဍန္တိ ကုက္ကုစ္စပ္ပတ္တိ အာကာရဒဿနံ၊ ဧဝံ ကုက္ကုစ္စံ ကတ္တာ ပုစ္ဆိတဗ္ဗကိစ္စံ နတ္ထိ၊ အပုစ္ဆိတ္တာ ဒါတဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပာယော-ဝိမတိ။]

အာဂန္တုကပဋ္ဌ-အာဂန္တုကအလွှာကို၊ ဝါ-အပေါ်ထပ် သလင်းတောင်ကို၊ အာရောပေသာမိ-တင်လိုပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ယာစန္တသ-တောင်းလာသော ရဟန်းအား၊ ကုသိယာ စ-မြောင်းတလုတ် အကြီး၏လည်းကောင်း၊ အမှုကုသိယာစ-ထက်ဝက်သော မြောင်းတလုတ်၏လည်းကောင်း၊ ဝါ-မြောင်းတလုတ် အငယ်၏လည်းကောင်း၊ ပဟောနကံ - လောက်သော အဝတ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ - ၏။ မဏ္ဍလ်-အိမ်ဝန်းကြီးသည်၊ နပဟောတိ-မလောက်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ အာဂတသ-အား၊ မဏ္ဍလ်-အိမ်ဝန်းကြီးကို၊ ဧကံ-တစ်ခုစာကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ အမှုမဏ္ဍလာနိ-အိမ်ဝန်းငယ်တို့ကို၊ ဒွေ-နှစ်ခုစာတို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏၊ ဒွေ-နှစ်ခုကုန်သော၊ မဏ္ဍလာနိ-အိမ်ဝန်းကြီးတို့ကို၊ ယာစန္တသ-အား၊ နှ ဒါတဗ္ဗာနိ-ကုန်၊ (မျှားလွန်းသောကြောင့် မပေးထိုက်၊) အနုဝါတပရိဘဏ္ဍတ္ထိကသ-အလျားအနားပတ်, အနံအနားပတ်ဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းအား၊ ဧကသ-တစ်ထည်သော၊ စီဝရသ-သင်္ကန်း၏၊ ပဟောနကံ-လောက်သော အဝတ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏။

သပ္ပိနဝနီတာဒိအတ္ထိကသ-ထောပတ်, ဆီဦး အစရှိသော ဆေးဖြင့် အလိုရှိသော၊ ဂိလာနသ-ဂိလာနရဟန်းအား၊ ဧကံ-ဝ မျိုးသော၊ ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ နာဠိ မတ္တံ-တစ်ကွမ်းစားမျှကို၊ ကတ္တာ-၍၊ တတော-ထိုတစ်ကွမ်းစားမှ၊ တတိယကောဋ္ဌာသော-သုံးခုမြောက် အဖို့ကို၊ ဝါ-သုံးဖို့တစ်ဖို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-၏၊ ဧဝံ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ တိဏာဒိဝသာနိ-သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဒတ္တာ-၍၊ နာဠိယာ-တစ်ကွမ်းစားသည်၊ ပရိပုဏ္ဏာယ-ပြည့်လတ်သော်၊ စတုတ္ထဒိဝသတော-လေးရက်မြောက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ သံဃံ-ကို၊ အာပုစ္ဆိတ္တာ-ပန်ကြား၍၊ ("ပုစ္ဆိတ္တာ-ပေးသင့် မပေးသင့် မေး၍"ဟုလည်းရှိ၏။) ဒါတဗ္ဗံ-၏။ ဂုဠပိဏ္ဍော-တင်လဲခဲ့၌လည်း၊ ဝါ-သကြားခဲ့၌လည်း၊ ဧကဒိဝသံ-တစ်နေ့၌, တတိယဘာဂေါ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-ထိုက်၏။ ["တင်လဲခဲ"ဟူသည် ထန်းသီးမှည့် ပမာဏရှိ၏။ ဂုဠပိဏ္ဍော ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ ဂုဠပိဏ္ဍံ တာလပဏ္ဏပမာဏန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သာရတ္ထ။] ဧဝံ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ တိဟိဒိဝသေဟိ-သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ ပိဏ္ဍော-တင်လဲခဲသည်၊ ဝါ-သကြားခဲသည်၊ နိဋ္ဌိတေ-ပြီးဆုံးလတ်သော်၊ ဝါ-ကုန်လတ်သော်၊ တတော-ထိုနေ့မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ သံဃံ-ကို၊ အာပုစ္ဆိတ္တာ-၍၊ (ပုစ္ဆိတ္တာ-၍၊) ဒါတဗ္ဗံ-၏။ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ဝေဖန်နည်းတို့၌၊ သေသ-ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

သေနာသနက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ-သေနာသနက္ခန္ဓကအဖွင့်သည်၊

နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇။ သံယောဇကက္ခန္ဓက

ဆသက္ကျပဗ္ဗဇ္ဇာကထာ

၃၃၀။ သံယောဇကက္ခန္ဓကေ-ကဋ္ဌ၊ (အတ္ထော. ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အာဘိညာတာ အာဘိညာတာတိ-ကား။ ပါကဋာ ပါကဋာ-ထင်ရှားကုန် ထင်ရှားကုန်သော၊ [သဒ္ဒတ္ထမှာ "အလွန်အသိအမှတ်ပြုအပ်ကုန် အလွန်အသိအမှတ်ပြုအပ်ကုန်သော" ဟု ဖြစ်၏။ ပါကဋာ ပါကဋာကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း။ အာဘိညာတာ အာဘိညာ-တာတိ "ဒေဒိသော၊ ဒေဒိသောစ" တိ အာဘိလက္ခဏာဝသေန ဉာတာ၊-ပဌမပံ, ဥရု ဝေဠဝဂ်, ပရိဗ္ဗာဇကသုတ်, စတုက္ကဂ္ဂိတ္တရဋ္ဌကာ။] သက္ကကုမာရာနာမ-သာကီဝင် မင်းသားတို့မည်သည်၊ ကာဠဒေဝိယိပ္ပဘုတယော-ကာဠဒေဝိယီ အစရှိကုန်သော၊ ပရိဝါရေဟိ-အခြံအရံတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ဒသ-တစ်ကျိပ်ကုန်သော၊ ဒုတာ-တမန်တော်တို့ လည်းကောင်း၊ အညေ-အခြားကုန်သော၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊ ဇနာစ-လူ အပေါင်းတို့လည်းကောင်းတည်း၊ အမှာကန္တိ-ကား၊ အမှေသု-ငါတို့တွင်၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ကုလတော-အမျိုးမှ၊ ဣတိ-ဤအနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်သည်၊ ဝါ-ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ-၏။

ယရာဝါသတ္ထံ အနုသာသိဿာမိတိ-ကား၊ ယရာဝါသေ-အိမ်ဟူသော အာဝါသ ၌၊ ဝါ-အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌၊ ယံ-အကြင်ကိစ္စကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ တံ-ထိုကိစ္စကို၊ ဇာနာပေဿာမိ-သိစေအံ့၊ [ယံ ကတ္တဗ္ဗံကို ကြည့်၍ "ယရာဝါသတ္ထံ-အိမ်ရာ၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို၊ အနုသာသိဿာမိ-သွန်သင်အံ့" ဟု ပါဠိတော်၌ပေး။] ဥဒကံ နိန္နေတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ပြုလသော်၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ သဗ္ဗဋ္ဌာနေ-အလုံးစုံသော လယ်ပြင်အရပ်၌၊ သမံ-ညီမျှသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ လယ်အပြင်ဝယ် ရေညီမျှလောက်အောင်သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။

အမှာကံ။ ။"အမှေသု" ဟူသော ပဌမအဖွင့်ဖြင့် နိဒ္ဒါရဏအနက်၌ ဆဋ္ဌီ ဝိဘတ်ဟု ပြ၏၊ "အမှာကံ ကုလတော" ဟူသော ဒုတိယအဖွင့်ဖြင့် ကုလတောကို ထည့်၍ အနက်ပေးပါဟု ပြသည်၊ အမှာကံကား ဆဋ္ဌီဝိဘတ်တည်း၊ ဤအလို ပါဠိတော်၌ "အမှာကံ ကုလာ" ဟု ရှိဖို့မလို၊ ယခုပါဠိတော်စာအုပ်များ၌ "ကုလာ" ဟု တိုက်ရိုက်ရှိနေ၏၊ ရှေးနိဿယ နှင့် ယောဇနာ၌ကား "ကုလတောဝါ" ဟု ဝါသဒ္ဒါ မပါသောပါဌ်ကိုတွေ့ရ၍ တစ်မျိုးအနက်ဖွင့် လေသည်။

နိန္နေတဗ္ဗံ။ ။"ယထာ ၊ပေ၊ ဧဝံ ကာတဗ္ဗံ" သည် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း၊ "ဥဒကံ အာဘိနေတ္တာ ဥဒကံ နိန္နေတဗ္ဗံ" ဟု ပါဠိတော်၌ ရှိသောကြောင့် သွင်းပြီး ရေကို သမ်လောက်ရုံ ချန်၍ ထုတ်ပစ်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်၊ "နီ (နီဟရိတ္တာ)-ထုတ်၍၊ နေတဗ္ဗံ-အပြင်သို့ ဆောင်ထိုက် ၏" ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏။ [နိန္နေတဗ္ဗန္တိ တတော နီဟရိတဗ္ဗံ၊-ဝိမတိ၊ နိန္နေတဗ္ဗန္တိ အာဘာတမုဒကံ ပုန နီဟရိတဗ္ဗံ၊-သာရတ္ထ။]

နိဒ္ဒါပေတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ တိဏာနိ-ပေါင်းမြက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာနိ-ထုတ်ဆောင်ထိုက်ကုန်၏။ ဘုသိကာ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာတိ-ကား၊ သုခုမပလာလ မိဿဧညပလာလိကာ-သိမ်မွေ့သောကောက်ရိုးတို့နှင့် ရောနှောသော စပါး၏ရိုးတံတို့ကို၊ (ဖွဲတို့ကို) ပလာပေတဗ္ဗာ-ထွက်သွားစေထိုက်ကုန်၏၊ ဝါ-ထုတ်ပစ်ထိုက်ကုန်၏၊ သြဖုနာ ပေတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ သုခုမပလာလံ-သိမ်မွေ့နုးညံ့သော ကောက်ရိုးကို၊ အပနေတဗ္ဗံ-ပယ်ရှားထိုက်၏။

တွညေဝယရာဝါသတ္ထေန ဥပဇာနာဟီတိ - ကား၊ တွညေဝ - အသင်နောင်တော်သည်သာလျှင်၊ ယရာဝါသတ္ထံ-ယရာဝါသ၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို၊ ဇာနာဟိ-သိပါလော၊ ဝါ - ပြုကျင့်ပါလော၊ အဟံ တယာ ယထာသုခံ ပဋ္ဌဇာဟီတိ ဧတ္ထ-

---

နိဒ္ဒါပေတဗ္ဗံ။ ။နိပုဗ္ဗဓာတု, ဏာပေပစ္စည်းဖြစ်၍ "နိဟရိတ္တာ+ဓာပေတဗ္ဗံ-ထုတ်ဆောင်စေထိုက်၏." ဟု သုဒ္ဓတ္ထဖြစ်၏။ ဓာတုတ်ကိုပင် ဓရဓာတ်ဖြင့် ဖွင့်သည်၊ ယောဇနာ၌ကား ဓုဓာတ်ဟု ဆို၏၊ "ထုတ်ဆောင်" ဟူသည်မှာလည်း အသုံးမကျ၍ ကော်ပဲတို့ကို ဖျက်ဆီးနေသော ပိတ်ပေါင်းထူထဲနေသော မြက်တို့ကို အပြင်သို့ထုတ်ဆောင်ခြင်းတည်း၊ ထိုသို့ထုတ်ဆောင်ပယ်ရှားခြင်းကိုပင် ပိတ်ပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် "ပေါင်းသင်" ဟု ခေါ်ကြသည်၊ [နိဒ္ဒါပေတဗ္ဗန္တိ သဿဒ္ဓသကတိဏာနိ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗံ-ဝိမတိ၊ နိဒ္ဒါပေတဗ္ဗန္တိ အန္တရန္တရာ (ကောက်ပင်တို့၏ အကြားအကြား၌) ဥဒ္ဓိတတိဏာနိ နိဒ္ဒရိတ္တာ အပနေတဗ္ဗံ-သာရတ္ထ။]

ဘုသိကာ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာ။ ။ဘုသိကာကို "ပလာလိကာ" ဟု ဖွင့်၏၊ ကောက်ရိုးအနုစား အကြမ်းစားနှစ်မျိုးတွင် "သုခုမပလာလမိဿ" ဟု ဆိုသောကြောင့် သိမ်မွေ့သော ကောက်ရိုးနှင့် ရောနေသော ဖွဲအကြွမ်းတို့ကို ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ ထိုဖွဲအကြွမ်းတို့ကို ထုတ်ပယ်စေခြင်းကို "ပလာပေတဗ္ဗာ" ဟု ဆိုသည်၊ ဂတိအနက်ဟော ပလေဓာတ်, ဏာပေ ပစ္စည်းတည်း၊ [ဘုသိကာ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာတိ ဂုန်ခံ ခုရဂ္ဂေဟိ သဏ္ဌိန္ဓာဘုသသခ်ါတာ (ဖွဲဟု ဆိုအပ်ကုန်သော) နာဠဒဏ္ဍာ (ကောက်အတံတို့ကို) အပနေတဗ္ဗာ၊-သာရတ္ထ၊] ဤသို့ ဋီကာ၌ ဖွင့်ပြန်သောကြောင့် ဋီကာလက်ထက်တုန်းက ဘုသိကာ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာ၏ အဖွင့်သည် အဌကထာ၌ ရှိဟန်မတူ။

သြဖုနာပေတဗ္ဗံ။ ။သြဖုနာပေတဗ္ဗံ၌ ဖုနဓာတ်သည် ဝိဓူနန အနက်ကိုဟော၏၊ ဏာပေပစ္စည်းဖြင့် "သြဖုနာပေတဗ္ဗံ" ဟု ရှိစေရမည်၊ ယောဇနာ၌ကား ဖုနဓာတ်ကို အဝကိရဏ အနက်ဟောဟု ဆို၏။ ယခုအခါ၌ အဖျင်းများကို ထုတ်ပယ်ခြင်းကို "စပါးလှော်သည်" ဟု ခေါ်ကြသည်၊ လေတည်း၌ လွင့်သွားအောင်ပြုသည်ကို "လှော်" ဟု ခေါ်ဟန်တူသည်၊ (ပါဠိတော်စာအုပ်တို့၌ကား ဖြူစင်ခြင်းအနက်ဟော ပုဓာတ်ဖြင့် "သြပုနာပေတဗ္ဗံ" ဟု ရှိ၏။)

တွညေဝ ၊ပေ၊ ဇာနာဟိ။ ။ယရာဝါသတ္ထေနာတိ ဥပယော ဂတ္ထေ ကရဏဝစနံ၊ ဥပဇာနာဟီတိစ ဥပသဂ္ဂမတ္တော ဥပသဒ္ဒေါ၊ တေနာဟ-"ယရာဝါသတ္ထံ ဇာနာဟီ"တိ၊ ဇာနာဟီတိ စေတ္ထ ပဋိပဇ္ဇာတိ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊-သာရတ္ထ။

ဇော-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အဟံ-ကျွန်ုပ်ပ်သည်၊ တယာ-အသင်နှင့်၊ သဒ္ဓိ-ကွ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သဟာယသိနေဟေန-သဟာယ်ချင်း၌ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-သဟာယ်ခြင်းကို ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ သဟသာ-အဆောတလျှင်၊ ဝတ္တုကာမော-ပြောဆိုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ-၍၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ရဇ္ဇသိရိလောဘေန-မင်းအဖြစ်၏ အသရေ၌ မက်မောခြင်းသည်၊ ပရိကမ္ပိယမာနဟဒယော-ဆွဲငင်အပ်သော စိတ်နှလုံးရှိသည်၊ (ဟုတ္ဝာ၊) အဟံတယာတိ-အဟံ တယာဟူ၍၊ ဧတ္တကမေဝ-ဤမျှလောက်ကိုသာ၊ ဝတ္ဝာ-ပြောဆိုပြီး၍၊ သေသံ-ကြွင်းသောသဒ္ဓိ ပဗ္ဗဇိဿာမိဟူသောစကားကို၊ ဝတ္တုံ-ပြောဆိုခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ အတ္ထော-အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏။

၃၃၁။ နိပ္ပါတိတာတိ-ကား၊ နိက္ခာမိတာ-ထွက်သွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ မာနသိနောတိ-ကား၊ မာနသယိနော-မာနဟူသော မှီရာရှိပါကုန်၏၊ မာနသိတာ-မာနကို မှီပါကုန်၏၊ ဣတိ-ဤအနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

၃၃၂။ ယသန္တရေတော နု သန္ဓိကောပါတိ-ကား၊ တတိယမဂ္ဂေန-တတိယမဂ်ဖြင့်၊ (အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊) သမူဟတတ္တာ-အကြွင်းမဲ့ ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယသ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊ ကောပါ-အမျက်ဒေါသ

ဒေဝမဏ္ဍောဟု။ ။"အဟံတယာ၌ စပ်ပုဒ်မပါဘဲ အဘယ်သို့ ပြောဆိုပါလိမ့်မည်နည်း" ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဤအဖွင့်ကို ဆိုရသည်၊ ဆိုလိုရင်းကား "အဟံ တယာသဒ္ဓိ ပဗ္ဗဇိဿာမိ" ဟု ဆိုလိုသော်လည်း "အဟံ တယာ" ဟု ပြောပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိတ်က မြန်လွန်းလှသောကြောင့် တိုင်းပြည် စည်းစိမ်ကို ကွက်ကနဲ မျက်စေ့ထဲ မြင်လာရကား ထိုစည်းစိမ်၌ တွယ်တာသောလောဘသည် ဆွဲငင်အပ်သည်ဖြစ်၍ "သဒ္ဓိ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-အတူ ရဟန်းပြုပါမည်" ဟု မဆိုနိုင်တော့ဘဲ "ယထာသုခံ ပဗ္ဗဇာဟိ-ချမ်းသာသလို ရဟန်းပြုပါ" ဟု ဆိုရလေသည်။

နိက္ခာမိတာ, မာနသိနောတိ။ ။နိပုဗ္ဗ ပတဂတိမှိဟူသော ဓာတ်နက်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နိက္ခာမိတာဟု ဖွင့်သည်၊ ပါဠိတော်၌ "နိပ္ပါတိတာ-ထွက်သွားစေအပ်ကုန်ပြီ" ဟု ပေး၊ နိပ္ပါတိတာတိ ဧတ္ထ နိက္ခမိတ္တာ ဂမာမိတာတိ ဒသေန္တော အာဟ နိက္ခာမိတာတိ၊ မာနသိနောတိ ဧတ္ထ မာနံ သယန္တိ နိဿယန္တိတိ မာနသိနောတိ ဒဿေန္တော အာဟ မာနသယိနောတိ၊ ယောဇနာ။ [ကမ္မဓာရယကို "ကမ္မဓာရယော" ဟု ဖွင့်ရာ၌ကဲ့သို့ "မာနံ+သယော မာနသယော၊ မာနသယော ဧတေသံတိ မာနသယိနော" ဟု ပြုသင့်မည်ထင်သည်၊ မာနသိနောကိုကား ယောဇနာအတိုင်းပင်ပြုပါ။]

ယသန္တရေတော။ ။ယသ အရိယပုဂ္ဂလသ အန္တရေတော အဗ္ဘန္တရေ (အန္တရေတော၏အဖွင့်) အတ္တနော စိတ္တေ စိတ္တကာလုသိယ ကရဏတော (စိတ်၏ နောက်ကျသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းကြောင့်)၊ စိတ္တပ္ပကောပါ (စိတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော) ရာဂါဒယော, အာယာတဝတ္ထုအာဒိ ကရဏဘေဒတော အနေကဘေဒါ ဒေါသကောပါ ၉၀ ဝါ နှ သဒ္ဓိ

တို့သည်၊ နှ သန္ဓိ-မရှိကုန်၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သမ္မတ္တိ-ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဘဝေါတိ-ဘဝမည်၏။ ဝိပတ္တိ - ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဝိဘဝေါတိ - ဝိဘဝမည်၏၊ တထာ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝုဒ္ဓိ-ကြီးပွားခြင်းသည်၊ ဘဝေါတိ-မည်၏၊ ဟာနိ-ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဝိဘဝေါတိ-မည်၏၊ သဿတံ-အခါခပ်သိမ်း ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ (ဘဝပွဓာနကြ၊) ဝါ-မြဲခြင်းသည်၊ ဘဝေါတိ-မည်၏၊ ဥစ္ဆေဒေါ-ပြတ်စဲခြင်းသည်၊ ဝိဘဝေါတိ-မည်၏၊ ပုညံ-ကောင်းမှုသည်၊ ဘဝေါတိ-၏၊ ပါပံ-မကောင်းမှုသည်၊ ဝိဘဝေါတိ-မည်၏၊ ဝိဘဝေါတိစ-ဝိဘဝဟူသော သဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း၊ အဘဝေါတိစ-အဘဝဟူသော သဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထတော-အနက်အားဖြင့်၊ ဧကမေဝ-တစ်ခုသာတည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣတိ ဘဝါဘဝတဉ္စ ဝိတိဝတ္တော တိ ဧတ္ထ-ပါဠိ၌၊ သမ္မတ္တိ ၊ပေ၊ ဝသေန-ပြည့်စုံခြင်း, ပျက်စီးခြင်း, ကြီးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်း, မြဲခြင်း ပြတ်ခြင်း, ကောင်းမှု မကောင်းမှုတို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ ဣတိ အနေကပ္ပကာရာ-ဤသို့ တစ်ပါးမက များသောအပြားရှိသော၊ ယာ ဧသာ ဘဝါ ဘဝတာ-အကြင်ဘဝ, အဘဝကို (တာပစ္စည်း အနက်မရှိ) ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ စတူဟိပိ-၄ ဖါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ယထာသမ္ဘဝံ-ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ (သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်သောကြောင့် "ယထာသမ္ဘဝံ" ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊) တေနတေန နယေန-ထိုထိုနည်းဖြင့်၊ တံ ဣတိ ဘဝါဘဝတဉ္စ-ဤသို့ မျှားသောအပြားရှိသော ထိုဘဝအဘဝကိုလည်း၊ ဝိတိဝတ္တော-လွန်ပြီ၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ အတ္ထော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-မှတ်ထိုက်၏၊ နာနု

မဂ္ဂေန ပဟီနတ္တာ နှ ဝိဇ္ဇန္တိ-သာရတ္ထ၊ ပဌမနည်း "ကောပါ-စိတ်ကို နောက်ကျအောင် ဖျက်ဆီးတတ်သော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့သည်" ဟု ပေး၊ ဒုတိယနည်း "စိတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေါသတို့သည်" ဟု ပေး။

အတ္ထတော ဧကမေဝ။ ။ပါဠိတော်၌ "ဣတိ ဘဝါဘဝတဉ္စ" (ဘဝ+အဘဝ)ဟု ရှိပါလျက် အဋ္ဌကထာ၌ "ဘဝေါတိ သမ္မတ္တိ၊ ဝိဘဝေါတိ ဝိပတ္တိ" စသည်ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် အဘဝကို မဖွင့်ဘဲ ဝိဘဝကို ဖွင့်ရပါသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဝိဘဝေါတိစ ၊ပေ၊ ဧကမေဝ" ဟု မိန့်သည်၊ အဘဝနှင့် ဝိဘဝသည် အနက်တူဖြစ်သောကြောင့် ထင်ရှားသော ဝိဘဝကိုသာ ဖွင့်လိုက်ပါသည်-ဟူလို။

ဣတိ ဘဝါဘဝတဉ္စ။ ။ဣတိသဒ္ဒေါ ပကာရဝစနောတိ အာဟ ဣတိ အနေကပ္ပကာရာ ဘဝါဘဝတာတိ၊-သာရတ္ထ၊ ဤအဖွင့်အတိုင်း ဣတိ ဘဝါဘဝတဉ္စ-ဤသို့မျှားသော အပြားရှိသော ပြည့်စုံခြင်း, ပျက်စီးခြင်း" ဟု ပေး။

နာနုဘာဝန္တိ။ ။ဒေဝါ နာနုဘာဝန္တိ ဒဿနာယာတိ အဓိဂတမဂ္ဂေ ထပေတ္တာ (ရအပ်ပြီးသော မဂ်ရှိသော အရိယာတို့ကို ထား၍) သဗ္ဗေပိ ဥပဝတ္တိဒေဝါ ဝါယမန္တာပိ စိတ္တစာရဒဿနဝသေန (စိတ်ဖြစ်ပုံကို မြင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်) ဒဿနာယ ဒဋ္ဌုံ နာနုဘာဝန္တိ၊ နှ အာဘိသမ္ဘုဏန္တိ၊ နှ သက္ကောန္တိ၊ ပဂေဝ မနုဿာ၊-သာရတ္ထ။

ဘဝန္တိတိ-ကား၊ နှ သမ္ဘာပုဏ္ဏန္တိ-ကောင်းစွာ မရောက်နိုင်ကုန်၊ တဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿနံ-ဖူးမြင်ရခြင်းကို၊ ဒေဝါ/နမို့-နတ်တို့သော်မှလည်း၊ ဒုလ္လဘံ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်၏၊ ဝါ-မရနိုင်၊ ဣတိ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ အဓိပ္ပာယော-ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်တည်း။

၃၃၃။ အဟိမေခလိကာတိ-ကား၊ အဟိ-မြွေကို၊ ကဋ္ဌိယံ-ခါးခ၊ ဝန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့ချည်၍၊ ဥစ္ဆင်္ဂေ-ကား၊ အကော်-ရင်ခွင်၌၊ (“ပါတုရဟောသိ-ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ” ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်။)

၃၃၄။ သမ္ဘန္ဓတိတိ-ကား၊ သမ္ဘာနေတိ-မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော်မှုကိုပြု၏၊ ယံ တုမော ကရိသတိတိ-ကား၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ သော-ထို ဆရာကြီးသည်၊ ကရိသတိ-ပြုလတ္တံ့၊ (“တေန-ထိုအမှုဖြင့်၊ တုမောဝ-ထို ဆရာကြီးသည်သာ၊ ပညာယိသတိ-ထင်ရှားလတ္တံ့” ဟု ပါဠိတော်၌ ဆက်။)

အဟိမေခလိကာ။ ။မေခလာသဒ္ဒါသည် “ခါးစည်းကြိုး” ဟူသော အနက်ကို ဟောတ်၏။ မေခလာ ဧဝ မေခလိကာ ခါးစည်းကြိုး, ခါးပတ်၊ အဟိဧဝ+မေခလိကာ အဟိမေခလိကာ၊ မြွေတည်းဟူသော ခါးပတ်၊ ဤ၌ “အဟိ” ဟု “မြွေတစ်ကောင်ကိုသာ ခါးပတ်သည်” ဟု ဆိုသော်လည်း ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ, ယမကဝဂ်, ဒေဝဒတ္တဝတ္ထုတို့ကား-“သော ကောသမ္ဗိတော ရာဇဂဟံ ဂန္တွာ ကုမာရကဝဏ္ဏံ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ စတ္တာရော အာသီဝိသေ စတူသု ဟတ္ထပါဒေသု ဧကဲ ဂီဝါယံ ပိလန္ဓိတ္တာ ဧကဲ သီသေ စုမ္ဗဋကံ ကတ္တာ ဧကဲ ဧကံသံ ဘရိတ္တာ ဣမာယ အဟိမေခလာယ ၊ယေ၊ လာဘာသက္ကာရံ နိဗ္ဗတ္တေသိ” ဟု လာသည်။

သမ္ဘန္ဓတိ။ ။သံပုဗ္ဗ မနဓာတ်ဖြင့် သမ္ဘန္ဓတိကို ဒိဝါဒိဂိုဏ်းဟုလည်းကောင်း, သမ္ဘာနေတိကို စုရာဒိဂိုဏ်းဟုလည်းကောင်း ယောဇနာဖွင့်၏။ သံ ရှေးရှိသောကြောင့် “မြတ်နိုးခြင်း, ပူဇော်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏”ဟု ကြံပါ။ သမ္ဘန္ဓတိတိ အမှာကံ သမ္ဘာနံ ကရောတိ၊ တေနာဟ သမ္ဘာနေတိတိ၊ သမ္ဘန္ဓတိတိဝါ ပရေဟိ သမ္ဘာနိယတိတိ အတ္ထော-သာရတ္ထ၊ ဤ၌ ဦးကာ၌ “အမှာကံ သမ္ဘာနံ ကရောတိ” ဟူသော အဖွင့်အလို သမ္ဘာနေတိ၌ “သမာနံ”ဟူသော နာမ်ပုဒ်နောင် ကရဓာတ်၏ အနက်၌ ဣပစ္စည်းသက်၍ “သမ္ဘာနေတိ” ဖြစ်သည်ကို ကြံပါ။ “မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော်မှုကို ပြု၏” ဟု အနက်ပေးပါ။ ‘ပရေဟိ သမ္ဘာနိယတိ’ ဟူသော အဖွင့်ကား အဋ္ဌကထာကို ဖွင့်ခြင်းမဟုတ်၊ ပါဠိတော်ကို မိမိအလိုအတိုင်း တစ်နည်းဖွင့်ခြင်းတည်း၊ ဤအလို “အခြားသူတို့က မြတ်နိုးအပ်၏” ဟု ကံအနက် ပေးပါ။ သဒ္ဒါကျမ်းတို့ အလိုမူ ကမ္မရုပ်၌ “သမ္ဘည္ဘတိ” ဟုသာ ရှိနိုင်သည်။

တုမော။ ။သောတိ သတ္ထာ၊ ဣမိနာ ယံ တုမောတိ ဝတ္ထု တုမောတိ ရုဇ္ဇိသဒ္ဒေါ ဣမ သောတိ သတ္ထုနာမသဒ္ဒေန သဒိသတ္ထောတိ ဒသ္သေတိ-ဟောဇနာ၊ ဤအလို “တုမောသည် သောဟု၏ အနက်ကို ဟောသော ရုဇ္ဇိသဒ္ဒါတည်း” ဟု ဆိုလိုသတတ်၊ မိမိကား အခြားဝိဘတ်များ ဖြင့် “တုမော, တုမံ, တုမေ” စသော်ရုပ်များ မရှိသောကြောင့် သော၏ အနက်ကို ဟောသော နိပါတ်ပုဒ်တစ်မျိုးဟု ထင်သည်။

ပကာသနိယကမ္မာဒိကထာ

၃၃၆။ ခေဠာသကသာတိ ဇတ္ထ-သဟူသော ဤပါဠိ၌၊ မိစ္ဆာဇီဝေန-မှားယွင်းသော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းကြောင့်၊ ဥပဓိနှင့်ပစ္စယာ-ဖြစ်သောပစ္စည်းတို့သည်၊ အရိယေဟိ-အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝန္တဟာ-ထွေးအန်ထိုက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊) ခေဠသဒိသာ-တံထွေးနှင့် တူကုန်၏။ တထာရူပေ-ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပစ္စယေ-ပစ္စည်းတို့ကို၊ အယံ-ဤဒေဝဒတ်သည်၊ အဇ္ဈောဟရတိ-စားမျိုး၏။ ဣတိကတ္တာ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ခေဠာသကောတိ-က ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။

၃၄၀။ ပတ္ထန္ဓေန ကာယေနာတိ-ကား၊ ပေါတ္ထကရူပသဒိသေန-ယုမင်းရုပ်နှင့် တူသော၊ နိစ္စလေန-တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော၊ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်၊ ("အဌာသိ-တည်ပြီ" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်။)

ပကာသနိယက်။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သဘောကို ထင်ရှားပြကြောင်းဖြစ်သော (လူတို့အား ထင်ရှားအောင် ပြောပြကြောင်းဖြစ်သော) ကံကို "ပကာသနိယကံ" ဟု ခေါ်၏။ ဤအရှင် ဒေဝဒတ်ကို ကံပြုရာ၌ "ပုဗ္ဗေ ဒေဝဒတ္တသ အညာ ပကတိ အဟောသိ၊ ဣဒါနိ အညာ ဝကတိ-ရှေးတုန်းက ရှင်ဒေဝဒတ်၏ သဘောသည် ယခုသဘောမှ တစ်မျိုးတစ်ခြား ဖြစ်ခဲ့၏၊ ယခု ရှင်ဒေဝဒတ်၏ သဘောသည် ရှေးတုန်းကသဘောမှ တစ်မျိုးတစ်ခြား ဖြစ်နေ၏"။

"ယံ ဒေဝဒတ္တော ကရေယျ ကာယေန ဝါစာယ၊ နု တေန ဗုဒ္ဓေါဝါ ဓမ္မောဝါ သံယောဝါ ဒဋ္ဌော၊ ဒေဝဒတ္တော တေန ဒဋ္ဌော-ကိုယ်အားဖြင့်ဖြစ်စေ, နှုတ်အားဖြင့်ဖြစ်စေ ရှင်ဒေဝဒတ် ပြုလေသမျှသည် ဘုရား တရား သံဃာနှင့် မဆိုင်၊ ရှင်ဒေဝဒတ်နှင့်သာ ဆိုင်သည်" ဟူလို၊ ဤစကားစုသည် ပကာသနီယကံ၏ ဆိုလိုရင်းစကားစုတည်း၊ ဤသို့ ပကာသနီယကံ ပြုပြီးနောက် လူတို့အားလည်း ကမ္မဝါစာ၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ထင်ရှားပြောပြရသေးသည်၊ ထင်ရှားပြောပြဖို့ရန်လည်း ရဟန်းတစ်ပါးအား သမ္မုတိပေးရသေးသည်။ (ပါဠိတော်ကြည့်ပါ။)

ခေဠာသကသ။ ။ခေဠ+အသကသ၊ မိစ္ဆာဇီဝကြောင့် ရအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည် အရိယာသူတော်ကောင်းတို့ မစားသုံးထိုက်သောကြောင့် ထွေးအန်အပ်သော တံထွေးနှင့်တူကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် "ခေဠာဝိယာတိ ခေဠာ" ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ်ပြု၍, တစ်နည်း-သဒိသူပစာအားဖြင့် ပစ္စည်း ၄ ပါးကို "ခေဠ" ဟု ခေါ်သည်၊ "အသိတိဘက္ခတိတိ အသကော၊ အသဓာတ် ဏွုပစ္စည်း၊ ခေဠေ အသကော ခေဠာသကော" ဟု ပြု။ အရိယာတို့ ထွေးအန်အပ်သော တံထွေးနှင့်တူစွာ မအပ်မရာ ပစ္စည်းတို့ကို စားသုံးနေသူ၊ "ခေဠာပကသ" ဟု စာအုပ်တို့၌ ရှိသည်ကား အဖွင့်နှင့် မညီ။

ပတ္ထန္ဓေန ။ပေ။ ကာယေန။ ။ပတ္ထန္ဓေနာတိ ဇတ္ထ ဘုသော ထန္ဓေါ ပတ္ထန္ဓေါ၊ ဟဒ္ဒထန္ဓေါတိ အတ္ထော၊ တေန ဝုတ္တံ နိစ္စလေနာတိ၊ ပေါတ္ထကရူပသဒိသေနာတိ ဇတ္ထ ပေါတ္ထက

၃၄၂။ မယံ ခေါ ၊ပေ၊ နာမာတိ-ကား၊ ရာဇာသည်၊ အမှေ-ငါတို့ကို၊ ဇနာတိ-သိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဥက္ကံသန္တောဋ္ဌ စပ်၊) ရာဇညာတကသ-မင်းသည့် အသိအမှတ်ပြုအပ်သူ၏၊ ဘာဝေန-အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ ဥက္ကံသန္တော-မြှောက်ပင့်လိုသည်၊ ဝါ-ကြွားဝါလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) အာဟ-ပြီ။

ပဟဋ္ဌကဏ္ဏာဝါလောတိ-ကား၊ ဗဒ္ဓနိစ္စလေ-ကြိုးနွယ်တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ("အဘိဓာဝိ-ပြေးသွားပြီ" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်။) ဒုက္ခံ ဟိ ကုဋ္ဌရ နာဂမာသဒေါတိ-ကား၊ ဘော ကုဋ္ဌရ-အို ဆင်ပြောင်ကြီး၊ ဗုဒ္ဓနာဂ-ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်သို့၊ အာသာဒနံ-ဝဓကစိတ်ဖြင့် ချဉ်းကပ်ခြင်းသည်၊ ဝဓကစိတ္တေန-ဝဓကစိတ်ဖြင့်၊ ဥပဂမနံ နာမ-ချဉ်းကပ်ခြင်းမည်သည်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကြောင်းတည်း။ [အာသာဒနံ၌ စုရာဒိ သဒ္ဒတော်, ယုပစ္စည်း၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းအနက်ဟော၊ ထို့ကြောင့် "ဥပဂမနံ နာမ" ဟု ဖွင့်သည်။] နာဂဟာ တသာတိ-ကား၊ ဗုဒ္ဓနာဂ-ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကို၊ ယာတကသ-သတ်ဖြတ်သော သူ၏၊ ("သုဂတိ နု ဟောတိ" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်။)

ရူပံနာမ ဝတ္ထုဒန္ဓာဒိမယံ၊ (အဝတ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအရုပ်, ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အရုပ်၊ ဒေါဒိဖြင့် မြေညက်, သစ်သား, ကြေး, သံတို့ဖြင့် ပြုအပ်သောအရုပ်, ပန်းချီ ဆေးရေးရုပ်များကို ယူ၊)-ယောဇနာ၊ ထိုအရုပ်များကိုပင် "ယမင်းရုပ်"ဟုလည်းကောင်း, "ညမင်းရုပ်"ဟုလည်းကောင်း ရှေးကအနက်ပေးကြသည်၊ ပေါတ္ထကရူပ၏ အဓိပ္ပာယ်အကျယ်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ သိက္ခာချအခန်း၌ ပြခဲ့ပြီ။

ရာဇညာတကာနာမ၊ ။ဣယန္တေတိ ဣတကာ၊ ရညာ-မင်းသည်၊ ဣတာ-ဝါ ဆရာဟု အသိအမှတ် ပြုအပ်သူတို့တည်း၊ ရာဇညာတာ-သူတို့၊ ရာဇညာတာယေဝ ရာဇညာတကာ၊ [ရာဇညာတကာနာမာတိ ဧတ္ထ ရညာ ဇာနိယာတိ အမှာက် ဝရှတိ ရာဇညာတာ၊ တေယေဝ ရာဇညာတကာတိ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ တဒတ္ထံ အဓိပ္ပာယေန ဒသ္သေန္တော အာဟ ရာဇာ အမှေ ဇာနာတီတိ အာဒိ၊-ယောဇနာ။]

ပဟဋ္ဌကဏ္ဏာဝါလော။ ။ကဏ္ဏောစ-နှားရွက်လည်း၊ ဝါလာနိစ-မြီးဆံတို့လည်း၊ ကဏ္ဏာဝါလ-နှားရွက်မြီးဆံ၊ ပဟဋ္ဌ+ကဏ္ဏာဝါလ ယသ္သာတိ ပဟဋ္ဌကဏ္ဏာဝါလော-ရှင်သော နှားရွက်မြီးဆံရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) ဟု သဒ္ဒတ္ထပြုစ်၏။ ဗဒ္ဓနိစ္စလေ ကတ္တာကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း၊ အမှေးတွေထောင်၍ ထရာ၌ "လောမဟံသ-အမွေးတို့၏ ရှင်ခြင်း" ဟု ခေါ်သကဲ့သို့ နှားရွက် မြီးဆံများ မလှုပ်ရှားဘဲ ထောင်နေသည်ကို "ပဟဋ္ဌကဏ္ဏာဝါလ-ရှင်လန်းသော နှားရွက်မြီးဆံ" ဟု ခေါ်သည်၊ စာအုပ်တို့၌ "ဗန္ဓနေ နိစ္စလေ ကတ္တာ" ဟု ရှိ၏၊ ယောဇနာ၌ "ဗဒ္ဓနိစ္စလေ ကတ္တာ" ဟု ရှိ၏၊ ယောဇနာ စာရှိအတိုင်း ကောင်းသည်။ [ဗဒ္ဓနိစ္စလေတိ ရဇ္ဇုဝလ္လိဟိ ဗဒ္ဓေ၀ိယ နိစ္စလေ၊ ပဟဋ္ဌကဏ္ဏာဝါလေတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ကတ္တာတိ ဣမိနာ အဘိဓာ၀ိတိ ပဒေ ကြိယာ၀ိသေသနဘာ၀ံ ဒသ္သေတိ၊-ယောဇနာ။]

ပဋ္ဌိကုဋ္ဌိယောဝ သြသက္ကိတိ-ကား၊ တထာဂတာတိမုခေါ်ယေဝ-မြတ်စွာဘုရား သို့ ရှေးရှုသည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) ပိဋ္ဌိမေဟိ-ခြေဖမိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ အဝသက္ကိ-နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ်သွားပြီ၊ အလက္ခိကောတိ ဧတ္ထ-ဌ၌၊ (ဝစနတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) နှ လက္ခေတိ-မမှတ်သားတတ်၊ ဝါ-မသိတတ်၊ ဣတိ - ထို့ကြောင့်၊ အလက္ခိကော - ကမည်၏၊ နှ ဇာနာတိ-မသိတတ်၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပါပကမ္မံ-ယုတ်မာသော အမှုကို၊ ကရောမိ-ပြုနေ၏၊ ဣတိ-သို့၊ နှ ဇာနာတိ-မသိတတ်၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ နှ လက္ခိတဗ္ဗော-မမှတ်သားထိုက်၊ ဝါ-မကြည့်ရှုထိုက်၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အလက္ခိကော-ကမည်၏၊ နှ ပဿိတဗ္ဗော-မကြည့်ရှုထိုက်၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ (ကြည့်စရာ မကောင်း-ဟူလို။)

ပဋ္ဌိကုဋ္ဌိယောဝ။ ။မြတ်စွာဘုရားသို့ ရှေးရှုသည်ကို ပဋ္ဌိဟုဆိုသည်၊ ကုဋ္ဌကား-ကောက်ကွေးခြင်း အနက်ဟောတည်း၊ ဤနေရာ၌ ဒူးပဆစ်တုပ်ခြင်းကို ယူပါ။ ကုဋ္ဌော+ယသ+အတ္ထိတိ ကုဋ္ဌိယော၊ အချို့စာအုပ်တို့၌ ဣတပစ္စည်းဖြင့် "ကုဋ္ဌိတော" ဟုလည်း ရှိ၏။ အနက်တူပင်၊ ပဋ္ဌိမုခံ-မြတ်စွာဘုရားသို့ ရှေ့ရှု+ကုဋ္ဌိယော-ကောက်ကွေးခြင်းရှိသူတည်း၊ ဝါ-တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသူတည်း၊ ပဋ္ဌိကုဋ္ဌိယော-သူ။

ပိဋ္ဌိမေဟိ ပါဒေဟိ။ ။ဒူးတုပ်ထားသောခြေတို့၌ ခြေဖဝါးတို့သည် အပေါ်ကနေ၍ ခြေဖမိုးမှာ မြေ၌ ထိနေ၏။ နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ်ဖြင့် ဒူးတုပ်ကို မဖျက်ဘဲသွားလျှင် ခြေဖဝါးဖြင့် မြေမထိဘဲ ခြေဖမိုးဖြင့်သာ ထိ၏၊ ထို့ကြောင့် "ပိဋ္ဌိမေဟိ ပါဒေဟိ-ခြေဖမိုးတို့ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားသည်" ဟု ဆိုသည်။

သြသက္ကိ။ ။သြသက္ကိ၌ သက္ကဓာတ်သည် သွားခြင်းအနက်ကို ဟော၏။ အဝ ဥပသာရကြောင့် နောက်ဆုတ်သွားခြင်း အနက်ကို ဟောသည်ဟု မှတ်ပါ။ ဆိုလိုရင်းကား- "မြတ်စွာဘုရားဘက်သို့ ဦးလှည့်၍ ဒူးပဆစ်တုပ်လျက် နောက်ဆုတ်သွားသည်"ဟူလို ထို့ကြောင့် "တထာဂတာဘိမုခေါ်ယေဝ ပိဋ္ဌိမေဝ ပါဒေဟိ အဝသက္ကိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ တထာဂတာဘိမုခေါ်ယေဝ သည် ပဋ္ဌိ၏ အနက်ဖွင့်တည်း၊ ခြေဖဝါးဖြင့်နင်း၍ မသွားဘဲ ဒူးကို ကောက်ကွေး၍ (ပဆစ်တုပ်) သွားသောကြောင့် ပိဋ္ဌိမေဟိ ပါဒေဟိကား ကုဋ္ဌိယ၏ အနက်ဖွင့်တည်း။

အလက္ခိကော။ ။စုရာဒိလက္ခဏာတ်သည် ဒဿနအနက်, အက်နအနက် ၂ မျိုးကို-ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ "အက်နအနက်" ကို ဟောသည်ဟု သိစေလို၍ " နှ ဇာနာတိတိ အတ္ထော" ဟု မိန့်သည်။ [ယောဇနာ၌ကား " နှ ဇာနာတိဖြင့် ဒဿနအနက်ကို ပြသည်-ဟု ဆို၏။] "လက္ခေတိတိ လက္ခိကော၊ နှ+လက္ခိကော အလက္ခိကော" ဟု ပြု၊ ဤအလို ဏျပစ္စည်းကို ကတ္တားဟောဟု ကြံပါ။ "နှ လက္ခိတဗ္ဗောတိ ဝါ အလက္ခိကော" ဟု ကြံလျှင် ကံဟောပင်တည်း။ [နှ လက္ခိတဗ္ဗောတိ အညေဟိ သပ္ပုရိသေဟိ နှ လက္ခိတဗ္ဗောတိ အတ္ထော၊ ဧတ္ထ ဏျပစ္စယော ကတ္တုကမ္မေသု ဟောတိ၊ ယကာရသ ကကာရံကတ္တာ အလက္ခိကောတိ ဝုတ္တံ-ယောဇနာ။]

၃၄၃။ တိကဘောဇနန္တိ ဇတ္ထ-၌၊ (အတ္ထော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) တိဟိ-၃ ပါး ကုန်သော၊ ဇနေဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ဘုဠ္ဍိတဗ္ဗဘောဇနံ-စားထိုက်သော ဘောဇဉ် တည်း၊ တံ-ထိုဘောဇဉ်ကို၊ ပညပေသာမိ-ပညတ်တော်မူအံ့၊ တံ-ထိုဘောဇဉ်ကို၊ အနုဇာနိသာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူအံ့၊ ပန-ဆက်၊ ဂဏဘောဇနေ-ဂဏဘောဇဉ်၌၊ (၄ ပါးမှအထက် ဂိုဏ်းဖြစ်သော သံဃာသည် စားထိုက်သောဘောဇဉ်၌၊) ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော-သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်သည်၊ (ဋ္ဌိတော-တည်၏၊ တထာ-ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်၊) ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေထိုက်၏၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏၊ (ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏၊) ဣတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ပဠဝတ္ထုယာစနကထာ-ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို တောင်းကြောင်းကထာကို၊ သံဃာ-ဒိသေသ ဝဏ္ဏနာယံ-သံဃာဒိသေသ်အဖွင့်၌၊ (မယာ) ဝုတ္တာ-ပြီ၊ ကပ္ပန္တိ-ကား၊ အာယုကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ (အဝီစိဝဋ်၏ အာယုကပ်ပတ်လုံး၊) "နိရယမှိ-၌၊ ပစ္စတိ-ကျက်ရ၏" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊ ဗြဟ္မံ ပုညန္တိ-ကား၊ သေဋ္ဌ-မြတ်သော၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ("ပသဝတိ-ပွားစေ၏" ၌စပ်၊) သဂ္ဂံ ကပ္ပမှိတိ-ကား၊ အာယုကပ္ပ မေဝ-(နှတ်ပြည်၏)၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးပင်လျှင်၊ ("မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) [အာယုကပ်ချင်းတူသောကြောင့် ဧဝထည့်သည်။]

တိကဘောဇနံ။ ။တိဏ္ဏံ+သမူဟော တိကံ-ရဟန်းသုံးပါးအပေါင်း၊ တိကေန+ဘုဠ္ဍိ တဗ္ဗံ+ဘောဇနံ တိကဘောဇနံ-ရဟန်းသုံးပါးအပေါင်းသည် စားထိုက်သောဘောဇဉ်၊ ထို ဘောဇဉ်သည် ဂဏဘောဇဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း၊ ဂဏဘောဇဉ်ကိုကား လေးပါးဂိုဏ်း သည် မစားကောင်း၊ လေးပါးပြည့်လျှင်လည်း သံဃာသင်းခွဲ နိုင်အောင် သံဃာပြည့်ရှေ့၏၊ ထို့ကြောင့် ဂဏဘောဇဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တိကဘောဇဉ်ကိုသာ "အကပ္ပိယနိမန္တန ဖြင့် ပင့်ဖိတ်သောအခါ စားကောင်း၏" ဟု ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းကိုပင် "ပညပေသာမိ" ဟု ဆိုလိုသည်၊ ဤသို့ တိကဘောဇဉ်ကို ခွင့်ပြုလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဂဏဘောဇဉ်ကို ထပ်၍ လေးနက်စေသည်။

မုက်ရျက်။ ။ဘုဠ္ဍိတဗ္ဗဘောဇနံ၏ နောက်၌ "တံပညပေသာမိတိ" ဟု သံဝဏ္ဏော တဗ္ဗအဖြစ်ဖြင့်တွေ့ရ၏။ ရှေးနိဿယ၌ ဣတိသဒ္ဒါ မပါ၊ ပါဠိတော်၌လည်း တံသဒ္ဒါ မပါသော ကြောင့် "တံ ပညပေသာမိ"တိဟု ဣတိ မပါခြင်းက ကောင်းသည်၊ အနုဇာနိသာမိဖြင့် "ပညပေသာမိ" အရ "တားမြစ်ကြောင်းပညတ်တော်မဟုတ်" ဟု ပြသည်။ [တိကဘောဇနန္တိ တိဟိ ဘုဠ္ဍိတဗ္ဗံ ဘောဇနံ၊ တတော အဓိကေဟိ ဧကတော ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ ဘုဠ္ဍိတုံ နဝဋ္ဌနက် ဂဏဘောဇနပဋိပက္ခံ ဘောဇနန္တိ အတ္ထော-ဝိမတိ။]

ကပ္ပံ။ ။အာယုကပ္ပန္တိ ဧကံ မဟာကပ္ပံ အသီတိဘာဂံ ကတ္တာ တတော ဧက ဘာဂမတ္တံ ကာလံ အန္တရကပ္ပသညိတံ ကာလံ၊ သာရတ္ထ၊ ကပ္ပန္တိ မဟာနိရယေ အာယုကပ္ပံ၊ တံ "အန္တရကပ္ပ" နွင့် ကေစိ၊ ကေစိပန "အသင်္ခေ့ယ္ယကပ္ပ"နွင့်-ဝိမတိ။

သံယောဇနကထာ

၃၄၄။ အထခေါ ၊ပေ၊ ဘိန္နိတ္ထာတိ (ဧတ္ထ)-၌၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ-ကို၊) ကိရ (ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ ဒသေမိ)-ထုတ်၍ပြဦးအုံ့၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (ပါဠိတော်၌ လာသည့်အတိုင်း။) သလာက်-စာရေးတံကို၊ ဂါဟေတ္ဝာ-ယူစေပြီး၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌ပင်၊ အာဝေဏိက်-သီးခြားဖြစ်သော၊ ဥပေါသထ-ကို၊ ကတ္ဝာ-ပြု၍၊ ဂတောသ-သွားပြီ၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ ဧတံ-ဤသံယံ ဘိန္နိတ္ထာဟူသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ /

၃၄၅။ ပိဋ္ဌိ မေ အာဂိလာယတိတိ-ကား၊ စိရနိသဇ္ဇာယ-ကြာမြင့်စွာ ထိုင်နေ ရခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာဘိဘူတာ-ဝေဒနာသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ (ပိဋ္ဌိ-ကျောက်ကုန်းသည်၊) ဘာမတိ-ရှင်ဒေဝဒတ်ကို နှိပ်စက်၏၊ ဝါ-ညောင်းညာ၏၊ (အာဂိလာယတိတိ ဧတ္ထ အာတ္ဝေပသဂ္ဂေါ အဘိဘာဝနတ္ထော၊ ဂိလေဓာတု ဘာဝနတ္ထောတိ အာဟ ဝေဒနာဘိဘူတာ ဘာဝတိတိ၊-ယောဇနာ၊) တမဟံ အာယမိဿာမိတိ-ကား၊ တံ-ထိုကျောက်ကုန်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပဿာရေဿာမိ-ဆန့်တန်းအုံ့၊ အာဒေဿနာ ၊ပေ၊ နုသာသနီနာမ-နီ မည်သည်၊ တေ-သင်၏၊ မနော-စိတ်သည်၊ ဧဝမ္မိ-ဤသို့လည်း၊ (သည်လိုလည်း၊) (ဟောတိ၊) တေ-၏၊ မနော-သည်၊ တထာပိ-ထိုသို့လည်း၊ (ဟို့လိုလည်း၊) (ဟောတိ၊) ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ပရဿ-သူတစ်ပါး၏၊ စိတ္တံ-ကို၊ ဇာနိတ္ဝာ-သိ၍၊ တဒနုရူပါ-ထို အာဒေဿနာပါဋိဟာရိယအားလျော်သော၊ ဓမ္မဒေဿနာ-တရားဒေသနာတည်း။

သံယံ ဘိန္နိတ္ထာ ၊ဝေ၊ ဝုတ္တံ။ ။ရဟန်းငါးရာကို ခေါ်သွားရုံဖြင့် "သံယံ ဘိန္နိတ္ထာ" ဟု မဆိုနိုင်သေး၊ ခေါ်သွားရုံတွင်မက ဓမ္မဝါဒီ-အဓမ္မဝါဒီ စာရေးတံကို ခွဲခြားယူစေပြီးလျှင် မဟာသိမ် တစ်ခုတည်း၌ပင် ကံပြုကြသော အခြားသံယာများမှ သီးခြားခွဲ၍ ဥပုသ်ပြုသော ကြောင့်၊ (ကံခွဲ၍ ပြုသောကြောင့်) "သံယံ ဘိန္နိတ္ထာ" ဟု ဆိုသည်။

အာဒေဿနာ ၊ပေ၊ အနုသာသနီ။ ။သူတစ်ပါး၏ စိတ်ကို "သင်၏စိတ်သည် သည်ပုံ သည်နည်း, ဟိုပုံ ဟိုနည်းဖြစ်နေ၏" ဟု ညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သော တန်ခိုးသည် အာဒေသနာ ပါဋိဟာရိယမည်၏၊ အနုသာသနီ ပါဋိဟာရိယကား ရိုးရာတရားဟော၍ ဆုံးမခြင်းတည်း၊ ထိုတွင်"ဧဝမ္မိ ၊ပေ၊ ပရဿ စိတ္တံ ဇာနိတ္ဝာ" ဖြင့် အာဒေဿနာ ပါဋိဟာရိယကိုပြ၏၊ တဒနုရူပါ ဓမ္မဒေသနာဖြင့် အနုသာသနီပါဋိဟာရိယကို ပြသည်။

ဝစနတ္ထော။ ။အာဒိသတိ ဧတာယာတိ အာဒေဿနာ-သူတစ်ပါးစိတ်ဖြစ်ပုံကို ညွှန်ပြကြောင်းတန်ခိုး၊ ပဋိပက္ခေ-ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူတို့ကို၊ ဟရတီတိ (ပယ်ရှားတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) ပဋိဟာရိယ်-ပဋိဟာရိယ်ယေဝ ပါဋိဟာရိယ်၊ အာဒေဿနာစ+သာ+ပါဋိဟာရိယ်စာတိ အာဒေဿနာပါဋိဟာရိယ်၊ အနုသာသတိ ဧတာယာတိ အနုသာသနီ-ဆုံးမကြောင်းတရား၊ အနုသာသနီစ + သာ + ပါဋိဟာရိယ်စာတိ အနုသာသနီ ပါဋိဟာရိယ်' အရှင်သာရိ

၃၄၆။ မမာနုကုဗ္ဗန္တိ-ကား၊ မမ-ငါ၏၊ အနုကိရိယံ-အတုဖြစ်သော အမူအရာကို၊ ကုရုမာနော-ပြုသည်၊ ("ဟုတ္တာ မရိသတိ-သေရလတံ့"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ကပဏောတိ-ကား၊ ဒုက္ခိတော-လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်၊ ("ဟုတ္တာ မရိသတိ"၌ စပ်၊) မဟာဝရာဟသောတိ-ကား၊ မဟာနာဂသ-ဆင်ပြောင်ကြီး၏၊ ("အနုကြုဇ္ဇံ-အတုဖြစ်သော အမူအရာကိုပြုသည်"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) မဟိ ဝိကုဗ္ဗတောတိ-ကား၊ ပထဝီ-မြေကို၊ ပဒါလေန္တသ-ဖေါက်ခွဲသော၊ ဘိသံ ယသမာနသောတိ-ကား၊ ဘိသံ-ကြာစွယ်ကို၊ ခါဒန္တသ-ခဲစားသော။ [ပါဠိတော်၌ "ယသာနသ" ဟု ရှိ၏၊ ယသမာတ်, အာနပစ္စည်းဟု ကြ၊] နဒီသု ဇဂ္ဂတောတိ ဣဒ္ဓ-၌၊ (ဂုဏ္ဍဇ-ကို၊) ကိရ (ခဲ့ဒ္ဓရိတ္တာ ဒသေသိ-အံ့၊) သော ဟတ္ထိနာဂေါ-ထိုဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ သာယန္ဟသမယံ-ညနေချမ်းအခါ၌၊ နဒီနာမကံ-နဒီအမည်ရှိသော၊ တံပေါက္ခရဏိ-ထိုရေကန်သို့၊ ဩဂါဟေတ္တာ-သက်ဆင်း၍၊ ကီဠန္တော-ကစားသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊)

ပုတ္တရာ၏ ပါဠိဟာရိယသည် အာဒေသနာပါဠိဟာရိယနှင့် အနုသာသနီပါဠိဟာရိယတည်း၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်၏ ပါဠိဟာရိယကား ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယနှင့် အနုသာသနီပါဠိဟာရိယတည်း၊ (အကျယ်ကို သာရတ္ထဒီကာ၌ ရှုပါ။)

ပါဠိတော်။ ။ထုလ္လစ္ဆယ် ဒေသာပေဟိတိ ဣဒံ ဘေဒပုရေက္ခာရဿ ဥပေါ သထာဒိကရဏော ထုလ္လစ္ဆယဿ ဥပေါသထက္ခန္ဓကာဒီသု ပဌမမေဝ ပညတ္တတ္တာ ဝုတ္တံ၊ ဣတရထာ ဧတေသံ အာဒိကမ္မိကတ္တာ အနာပတ္တိယေဝ သိယာ-ဝိမတိ။

စဉ်းစားဖွယ်။ ။ထိုဝဋ္ဋိတိုင်းသား ရဟန်းများသည် ထုလ္လစဉ်း အာပတ်သင့်လျက်ပင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့၏ တရားတော်ကြောင့် သောတာပန်ဖြစ်ကြ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ ထုလ္လစဉ်းအာပတ်က သူတို့ကိုယ်တိုင် လွန်ကျူးလိုသောစိတ် စေတနာမရှိဘဲ သင့်ရသော အစိတ္တကအာပတ်ဖြစ်သောကြောင့် "အာပတ်ရှိလျက် သောတာပန်ဖြစ်နိုင်သည်" ဟု စဉ်းစားသင့်သည်၊ အကယ်၍ လွန်ကျူးလိုသော စေတနာဖြင့် သင့်ရောက်အပ်သော သစိတ္တကအာပတ်ဖြစ်လျှင်ကား သောတာပန် မဖြစ်နိုင်ရာ။

မဟိ ဝိကြုဗ္ဗတောတိ။ ။ပထဝီတိ ဣမိနာ မဟိ ဝိကြုဗ္ဗတောတိ ဧတ္ထ မဟီသဒ္ဒသ ဧဝံ နာမကံ မဟာနဒီ (မဟီမြစ်ကို) ပဒ္ဓိကိုပတိ၊ ပဒါလေန္တသောတိ ဣမိနာ ကရဝေတုယာ ဝိတ္ထုပသဂ္ဂဝသေန ပဒါလနတ္ထံ ဒသေတိ၊-ယောဇနာ၊ ဤသို့ မြေကြီးကို အစွယ်တို့ဖြင့် ဖေါက်ခွဲထိုးပစ်ခြင်းသည် ဆင်တို့၏ ထုံးစံဖြစ်သတတ်၊ မဟိ ဝိကြုဗ္ဗတောတိ မဟိ ဒန္တေဟိ ဝိလိခန္တသ၊ ဣဒဉ္စ ဟတ္ထိနံ ဆဘာဝဒဿနံ-ဝိမတိ။

နဒီသု ဇဂ္ဂတောတိ။ ။"နဒီ" အရ မြစ်ကို ယူမည်စိုး၍ "နဒီနာမကံ ပေါက္ခရဏိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ဦးကာ၌ "နဒီတိစေတ္ထ မဟာသရော-အဓိပ္ပေတော" ဟု ဖွင့်၏၊ ဤ၌ "ကီဠန္တော သဗ္ဗရတ္တိ ဝိတိနာမေသိ ဇာလိကံ ကရောတိ" ကား ဇဂ္ဂတော၏အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဟန်တူသည်၊ ဤအလို "နဒီသု-နဒီမည်သော ချောင်းမြောင်းတို့၌၊ ဇဂ္ဂတော-ပျော်မြူး၍နေသော" ဟု ပေးသင့်မည်ထင်သည်၊ ဝိမတိ၌ "ဇဂ္ဂတောတိ ယူထံ ပါလေန္တသ" ဟု လည်းကောင်း, သာရတ္ထ၌

သဗ္ဗရတ္တိ-အလုံးစုံသော ညဉ့်ကို၊ ဝိတိနာမေသိ-လွန်စေပြီ၊ ဇာလိကံ-ဇာကွန်ယှက်ကဲ့သို့ လူးလာဖြတ်သန်းခြင်းကို၊ (ရှေးနိဿယ အတိုင်းအနက်၊) ကရောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ နဒီသု ဇဂ္ဂတောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

၃၄၇။ သုတာတိ-ကား၊ သောတာ-နားထောင်တတ်သည်၊ (ဟောတိ၊) အသန္ဒိဋ္ဌေါစ အက္ခာတိတိ-ကား၊ နိဿန္ဒေဟော-ယုံမှားခြင်း မရှိသည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ အနုသန္ဓိဝသေန-ရှေ့စကား နောက်စကားတို့၏ အဆက်အစပ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဇေတ္တာ ယောဇေတ္တာ-ယှဉ်စေ၍ ယှဉ်စေ၍၊ (အချို့စာအုပ်၌ "ယောဇေတ္တာ" တစ်ပုဒ်သာ ပါသည်၊) အက္ခာတိ-ပြောဆိုတတ်၏။

၃၅၀။ အပါယေ-အပါယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိသတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ အာပါယိကော-အာပါယိကမည်၏၊ (နိဗ္ဗတ္တအနက်၌ ဏိကပစ္စည်းသက်။) ဧဝံ-တူ၊ နေရယိကော-ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့သူ၊ (နိရယေ နိဗ္ဗတ္တိသတီတိ နေရယိကောဟု ပြုပါ-ဟူလို။) ကပ္ပံ-အဝီစိငရဲ၏ အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ ဌသတိ-တည်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ကပ္ပ ဋ္ဌော-ဋ္ဌမည်၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ (သံယာသင်းခွဲပြီးရာ ယခုအခါ၌၊) ဗုဒ္ဓသဟသေနာပိ-ဘုရား အထောင်သောင်းမှူးလည်း၊ (ဝိသဒ္ဒါသမ္ဘာဝနာဇောတက၊) တိကိစ္ဆိတုံ-ကုစားခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်းတော့၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အတေကိစ္ဆော-အတေကိစ္ဆမည်၏။

မာ ဇာတု ကောစိ လောကသ္မိန္တိ-ကား၊ လောကသ္မိံ-သတ္တလောကဌ၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ သတ္တော-သတ္တဝါသည်၊ ကဒါစိပိ-တစ်ရံတစ်ခါ၌လည်း၊ (ပါပိစ္ဆော-ယုတ်မာသော အလိုရှိသူသည်၊) မာ (ဥဒပဒ္ဒဝ)-မဖြစ်ပါလင့်၊ ဥဒပဒ္ဒဝေါ တိ-ကား၊ (မာ) ဥပပဒ္ဒဝ - မဖြစ်ပါလင့်၊ ဇလံဝါ ယသသာ အဌာတိ-ကား၊ ယံသသာ-အခြေအရံအဝန်းကျော်အစောအားဖြင့်၊ ဇလန္တော ဝိယ-တောက်ပသကဲ့သို့၊ ဌိတော-တည်ပြီ၊ ဒေဝဒတ္တောတိ မေ သုတန္တိ-ကား၊ ဒေဝဒတ္တော - ဒေဝဒတ်ကို၊

"ဇဂ္ဂတောတိ ဟတ္ထိယူထံ ပါလေန္တသေ" ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်၏၊ ဋီကာတို့လက်ထက်တုန်းက ဤအဌကထာဖွင့် ရှိဟန်မတူ၊ ထို့ကြောင့် အဌကထာဖွင့်မှ တစ်မျိုးဖွင့်ဟန်တူသည်၊ ဤဋီကာတို့ အလိုအားဖြင့် "ဇဂ္ဂတော-ဆင်အပေါင်းကို စောင့်ရှောက်နေသော" ဟု ပေးပါ။

ဥဒပဒ္ဒဝ။ ။ဥပုဗ္ဗ ပဒဓာတ်၊ အဇ္ဇတနီ အာဝိဘာတ်၊ ယပစ္စည်း၊ ဓာတ်၏အစ၌ (အ) လာ၊ ယဝမဒနဖြင့် ဒလာ၊ ဒျကို ဇပြု၊ ဒွေဘော်လာ၊ ဣကာရာဂမော အသဗ္ဗဓာတုကမှ် သုတ်ဖြင့် ဣလာ၊ အာ ဝိဘာတ်ကို ထွပြု၍ "ဥဒပဇ္ဇိတ္ထ" ဟု ဖြစ်သင့်သော်လည်း ဂါထာအရာ ဖြစ်၍ ဆန်းစောင့်ခြင်းအကျိုးငှာ ဣကို (အ) ပြု၊ တ တစ်လုံးကို ချေ၍ "ဥဒပဒ္ဒဝ" ဟု ဖြစ်ရသည်၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌လည်း "ဥဒပဒ္ဒဝ"ဟု ရှိပါစေ၊ "ဥပပဒ္ဒဝ"ဟု မရှိပါစေနှင့်၊ ဤရှုပ်ရိုးမျိုးကို မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယ တျာဒိကဏ္ဍ၊ (၇၈)သုတ်၌ များစွာတွေ့နိုင်သည်။

ဤဒိသော-ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ သုတမ္မိ-ကြားအပ်ဖူးသော စကားသည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဒေဝ-ထိုစကားကိုပင်၊ ဂဟေတ္မာ-ယူ၍၊ ဣဒံ-ဤစကားကို၊ (ပဏ္ဍိတောတိ သမညာတော, ဘာဝိတတ္တောတိ သမ္မတော၊ ဇလံဝ ယသသာ အဋ္ဌာ, ဒေဝဒတ္တောဟူသော စကားကို၊) (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ သော ပမာဒမနုစိဏ္ဏောတိ ဧတ္ထ-၌၊ ပမာဒံ-မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုစိနာတိ-အဖန်ဖန် စီတတ်၏၊ ဝါ-တိုးပွားစေတတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အနုစိဏ္ဏော-အနုစိဏ္ဏမည်၏၊ (စိမာတ်ဖြစ်လျှင် "အနုစိဏ္ဏော"မကောင်း၊ "အနုစိနော"ရှိမှ ကောင်း၏။) ပမာဒေါ-မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အပ္ပဟီနော-မပယ်အပ်သေး၊ ဣတိ အတ္ထော-ဤကား အနက်၊ အသဇ္ဇနန္တိ-ကား၊ ပါပကေန-ယုတ်မာသော၊ စိတ္တေန-စိတ်ဖြင့်၊ ပတ္တာ-ရောက်၍၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ဝိသောသေတ္မာ-ခြောက်သွေ့စေ၍၊ ("ဝိဟေဌေတ္မာ-ညှဉ်းဆဲ၍" ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏၊ ဋီကာ၌လည်း "ဝိဟေဌေတ္မာ" ဟု ရှိသည်၊) ဣတိအတ္ထော-နက်၊ ပန-ဆက်၊ အဝိစိနိရယံ ပတ္တောတိ ဣဒံ-တ္တောဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ အာသီသာယ-မချုတ်ဖြစ်လတ္တံဟူသော အနက်၌၊ အတီတဝစနံ-အတိတ်ဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ ဘေသ္မာတိ-ကား၊ ဘယာနကော-ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ ဝါ-ကြောက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်၊ ("မဟာ-ကြီးကျယ်လှ၏" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) (အာသီသာယံတိ အဝဿံ ဘာဝိအတ္ထသိဒ္ဓိယံ (မချုတ်ဖြစ်လတ္တံသော အကျိုး၏ ပြီးစီးခြင်း၌၊ သာ ဟိ ဣဓ အာသီသာတိ အဓိပ္ပေတာ၊ နုပတ္ထနာ၊ ဤဒိသေ အနာဂတတ္ထေ အတီတဝစနံ သဒ္ဒဝိဒူ ဣစ္ဆန္တိ-ဝိမတိ။)

ဥပါလိပဉ္စာကထာ

၃၅၁။ ဧကတော ဥပါဠိ ဧကောတိ-ကား၊ ဧမ္မဝါဒိပက္ခေ-ဧမ္မဝါဒီဘက်၌၊ ဧကော-တစ်ပါးသည်၊ (ဟောတိ၊) ဧကတော ဒွေတိ-ကား၊ အဓမ္မ ဝါဒိပက္ခေ-အဓမ္မဝါဒီဘက်၌၊ ဒွေ-၂ ပါးတို့သည်၊ (ဟောန္တိ၊) စတုတ္ထော အနုသာဝေတိတိ-ကား၊ သံယံ-ကို၊ ဘိန္ဒိသာမိ-ခွဲအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ အဓမ္မဝါဒီ-အဓမ္မဝါဒီရဟန်းသည်၊ စတုတ္ထော-လေးပါးမြောက်သည်၊ ဟုတ္မာ-၍၊ အနုသာဝေတိ-စိတ်ကိုဆွဲဆောင်လျက် ကြားသိစေအံ့၊ အနုနယန္တော-စိတ်ကိုဆွဲဆောင်လျက်၊ သာဝေတိ-ကြားသိစေအံ့၊ (ကိ-အဘယ်သို့ ကြားသိစေသနည်း၊) တုမှာကံယေဝ-အရှင်ဘုရား

အနုသာဝေတိ။ ။အနုကို "အနုနယန္တော" ဟု ဖွင့်သည်၊ တို "အနုနယန" ဟူသည် သံယာသင်းခွဲတိုက်သော ရဟန်းတို့ကို မိမိတို့ဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲဆောင်ခြင်းတည်း၊ နု တုမှာကံယေဝ စသည်ကား အနုနယနပြုပုံကိုပြသော စကားတည်း၊ သာဝေတိ၌ ကြားစေ

တို့၏သာ၊ (အရှင်ဘုရားတို့မှာသာ၊) နုရကဘယ်-နုရက်ဘေးသည်၊ ဝါ-ငရဲဘေး သည်၊ နဲ အတ္ထိ-ရှိသည်မဟုတ်ပါ၊ အမှာကမ္မိ-တပည့်တော်၏လည်း၊ (တပည့်တော် တို့မှာလည်း၊) နဲ ရကဘယ်-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏၊ အမှာကံ-တို့၏၊ (အတွက်၊) အဝိစိမဂ္ဂေါ-အဝီစိလမ်းကို၊ နဲ ပိဟိတော-ပိတ်အပ်ပြီ မဟုတ်ပါ၊ (အချို့စာ၌ "ဘိတော" ဟု ရှိ၏၊ မကောင်း၊) မယံ-တို့သည်၊ အကုသလာ-အကုသိုလ်မှ၊ နဲ ဘယာမ-မကြောက်ကြကုန်သည်၊ နဲ-မဟုတ်ပါ၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤအယူသည်၊ အဓမ္မော-အဓမ္မသည်လည်းကောင်း၊ အဝိနယော-အဝိနယသည်လည်းကောင်း၊ အသတ္ထုသာသနံဝါ-မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်မဟုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိ ဘဝေယျ-အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ (ဧဝံသတိ၊) မယံ-တို့သည်၊ နဲ ဂဏ္ဍေယျာမ-ဤအယူကို မယူကုန်ရာ၊ ဣတိ အာဒိနာ-ဤသို့ အစရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ အဓမ္မံ-အဓမ္မကို၊ ဓမ္မောတိ-ဓမ္မဟူ၍၊ ("အနုသာဝေတိ-စိတ်ကို ဆွဲဆောင်လျက် ကြားသိစေအုံ" ဟု ပြန်လှည့်၊) ဧဝံ-ဤသို့၊ အဌာရသ-တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘေဒကရဝတ္ထူနိ-ဘေဒကရဝတ္ထုတို့ကို၊ ဟောဧတိ-သိစေအုံ၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ ပန-ဆက်၊ သလာကံ ဂါဟေတိတိ-ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အနုသာဝေတွာ-စိတ်ကို ဆွဲဆောင်လျက် ကြားသိစေပြီး၍၊ ဣဒံ-ဤအယူကို၊ ဂဏှထ-ယူကြပါကုန်၊ ဣဒံ-ဤအယူကို၊ ရောစေထ-နှစ်သက်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တော-ပြောဆိုလျက်၊ သလာကံ-ကို၊ ဂါဟေတိ-၏။

ကေတော ၊ပေ၊ ဒွေ ဟောန္တိတိ အာဒိသုပိ-နို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ပင်တည်း၊ ဧဝံ ၊ပေ၊ သံယဘေဒေါစာတိ-ကား၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ (တစ်ဖက်၌ ၄ ပါး, အခြားတစ်ဖက်၌လည်း ၄ ပါး, နဝမမြောက် ပုဂ္ဂိုလ်က စာရေးတံကို ယူစေသောအားဖြင့်၊) သံယရာဇိစေဝ-သံယာ၏ အရေးအကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ သံယဘေဒေါစ-သံယာ၏ကွဲပြားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊) ဟောတိ-၏၊ ပန-သို့သော်လည်း၊ ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှလောက်အတိုင်း အရှည်ရှိသော စာရေးတံကို ယူစေခြင်းမျှဖြင့်၊ သံယော-သည်၊ ဘိန္နော-ကွဲပြီးသည်၊ နဲ ဟောတိ-မဖြစ်သေး။

ရုံသာမက "သိစေ၏"ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုပါ ယူစေလိုသောကြောင့် "တောဧတိတိ အတ္ထော" ဟု ဖွင့်သည်။ (ဋီကာတို့၌ကား "အနုနယန္တော အနုဇာနာပေန္တော (ခွင့်ပြုစေလျက်") ဟုလည်းကောင်း, "ဘေဒဿ အနုရူပဝါ ဟောဧန္တော (ကွဲပြားခြင်းအား လျော်စွာသိလျက်") ဟုလည်းကောင်း, "ယထာ ဘေဒေါ ဟောတိ၊ ဧဝံ ဘိန္နိတဗ္ဗေ ဘိက္ခူ ဝိညာပေန္တော" ဟုလည်းကောင်း၊ ဖွင့်သည်။)

ဧ ပန ဧတ္တာဝတာ။ ။ပါဠိတော်၌ တစ်ဖက်လျှင် လေးပါးစီရှိ၍ ကိုးပါးမြောက် ရဟန်းက စာရေးတံကိုယူစေပြီးသောအခါ "သံယရာဇိစေဝ ဟောတိ သံယဘေဒေါစ" ဟု မိန့်တော်မူပါသော်လည်း ထိုသို့ စာရေးတံယူစေရုံမျှဖြင့် သံယာ မကွဲသေး၊ ကံခွဲ၍ပြုမှ သံယာ

ဘိက္ခု ၊ပေ၊ ဘိန္နတိတိ ဇေ့ဏ-၌၊ (ကဿစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ စောဒက ဿ-စောဒက၏၊ ဤဒိသီ-ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊ စောဒနာ-စောဒနာသည်၊) သိယာ-ဖြစ်ရာ၏၊ (ကိဒိသီ-အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊ စောဒနာ-သည်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာသနည်း၊) ဧဝံ-ဤသို့ ပကတတ္တာ, သမာနသံဝါသက, သမာနသီမာယံဌိတ ရဟန်းသာ သံဃာကိုခွဲနိုင်လတ်သော်၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ပကတတ္တော-ပကတတ်ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ (ဤဒီသီ-သော၊ စောဒနာ-သည်၊ သိယာ-၏၊) တာဝ-မဖြေမီရှေးဦးစွာ၊ (တံ-သင် စောဒကကို၊ ပုစ္ဆာမိ-မေးလိုသေး၏၊) ကထံ-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ (ဒေဝဒတ္တော-သည်၊) နု ပကတတ္တော-ပကတတ်မဖြစ်ပါသနည်း၊ (ဣတိ-သို့၊ တံ-ကို၊ ပုစ္ဆာမိ-၏၊) ရညော-မင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ ယာတာပိတတ္တာ-သတ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရုဟိရုပ္ပါဒဿ-ခြေမတော်ဝယ် သွေးဖြစ်စေခြင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ ကတတ္တာ-ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ နု ပကတတ္တော-ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေအံ့။

တတ္ထ-ထိုသင့်အဖြေ၌၊ ဝဒါမ-ငါတို့ ဆိုကုန်ဦးအံ့၊ (ရညော ယာတာပိတတ္တာ ရုဟိရုပ္ပာဒဿ ကတတ္တာဟူသော အကြောင်းပြု၌ ချေပချက်ကို ဆိုဦးအံ့-ဟူလို၊) တာဝ-ရုဟိရုပ္ပါဒမှ ရှေးဦးစွာ၊ အာဏတ္တိယာ-စေခိုင်းခြင်း၏၊ ဝိရဒ္ဓတ္တာ-ချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရညော-မင်းကို၊ ယာတာပနံ-သတ်စေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဟိ-မှန်၊ တစ်နည်း, ဟိ-ချဲ့၊ (ဧဝဉ္စိမှ ဟိကိုယူသည်၊) ကုမာရ-မင်းသား၊ တေန-ဟိ-ငါတို့ကိုတွန်း၏၊ တွံ-သင်သည်၊ ပိတရံ-ခမည်းတော်ကို၊ ဟန္တွာ-သတ်၍၊ ရာဇာ-သည်၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လော၊ အဟံ-ငါဆရာသည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဟန္တွာ-၍၊ ပုဒ္ဓေါ-သည်၊ ဘဝိဿာမိ-ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ တဿ-ထိုအရှင်ဒေဝဒတ်၏၊ အာဏတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ၊) ကုမာရော ပန-သည်ကား၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဟုတ္တာ-ဖြစ်ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ ပိတရံ-ကို၊ မာရေသိ-သေစေပြီ၊ ဝါ-သတ်ပြီ၊ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ တာဝ-ရုဟိရုပ္ပါဒမှ ရှေးဦးစွာ၊ အာဏတ္တိယာ-၏၊ ဝိရဒ္ဓတ္တာ-ကြောင့်၊ ရညော-ကို၊ ယာတာပနံ-သည်၊ နတ္ထိ-။ [“ခိုင်းသည့်အတိုင်း မလုပ်သောကြောင့် တတိယပါရာဇိက မကျ” ဟူလို။]

ကွဲသောကြောင့် “နု ပန ဧတ္တာဝတာ” စသည်ကို မိန့်သည်။ [နု ပန ၊ပေ၊ ဟောတိတိ (ဟူသော ဤစကားကို) သလာကဂ္ဂါဟာပနမတ္တေန သံဃဘေဒါနိဋ္ဌတ္တိတော (သံဃာသင်းခွဲခြင်း၏ မဖြစ်သေးခြင်းကြောင့်) ဝုတ္တံ၊ ဥပေါသထာဒိသံဃကမ္မေကတေ ဧဝ ဟိ သံဃော ဘိန္နော ဟောတိ၊ တတ္ထစ ဥပေါသထပဝါရဏာသု ဥ ဒ္ဒိနိဋ္ဌာနေန, သေသကမ္မေသု အပလောကနာဒိကမ္မပရိယောသာနေန သံဃဘေဒေါ သမတ္ထော်တိ ဒဋ္ဌော-ဝိမတ်။]

ပန့်-ကား၊ ရူဟိရူပ္ပါဒေ-ကို၊ ကတမတ္တေယေ၀-ပြုအပ်ကာမျှသော်သာလျှင်၊ ရူဟိရူပ္ပါဒပစ္စယာ-ခြေမတော်၀ယ် သွေးကိုဖြစ်စေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂ၀တာ-သည်၊ အဘဗ္ဗတာ-အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို၊ နဝုတ္တာ-မိန့်တော်မမူအပ်သေး၊ ဘဂ၀တော-၏၊ ၀စနံ-စကားတော်ကို၊ ဝိနာယေ၀-ကြဉ်၍သာလျှင်၊ တသ-ထိုအရှင်ဒေ၀ဒတ်၏၊ အဘဗ္ဗတံ-အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သို့၊ အာရောပေတုံ-တက်ရောက်စေခြင်းငှာလည်း၊ ဝါ-တင်ခြင်းငှာလည်း၊ (နှ စ သဏ္ဌာမှ "စ" ကို ယူသည်၊) နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ပန-ဆက်၊ ရူဟိရူပ္ပါဒကော ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ နာသေတဗ္ဗောတိ ဣဒံ-ဟူသော ဤစကားကို၊ ဘဂ၀တာ-သည်၊ သံယောဇ တော-သံယောဇဉ်းခွဲရာအခါမှ၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ရူဟိရူပ္ပါဒ ကော-ရူဟိရူပ္ပါဒကကို၊ အနုပသမ္မန္နော-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ မရောက်သေးသည်၊ (သမာနော-သော်၊) နဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ မရောက်စေထိုက်၊ ဥပသမ္မန္နော-မြင့်မြတ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည်၊ (သမာနော) နာသေတဗ္ဗော-ဖျက်ဆီးထိုက်၏။) တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့မင်းကို သတ်ဖို့ရန် စေခိုင်းခြင်း၏ ခိုင်းတိုင်း မဟုတ်သည့်အတွက် ချွတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်, ရူဟိရူပ္ပါဒကို ပြုအပ်ကာမျှ၌ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို ဟောတော်မမူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ပကတတ္တေနေ၀-ပကတတ်သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) တေန-ထိုအရှင်ဒေ၀ဒတ်သည်၊ သံယော-ကို၊ ဘိန္ဒော-ခွဲအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (၀ဒါမ-ငါတို့ ဆိုကုန်၏။)

အဘဗ္ဗတာ နဝုတ္တာ။ ။အဘဗ္ဗတာ နဝုတ္တာတိ "ဣဒံ ဘိက္ခဝေ ဒေ၀ဒတ္တေန ပဌမံ အာနန္တရိယကမ္မံ ဥပစိတန္တိ အာဒိနာ အာနန္တရိယတံ ၀ဒတာ ဘဂ၀တာ (လောဟိတုပ္ပါဒကမ္မကထာတုန်းက မိန့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊) တသ္မာ အဘဗ္ဗတာ သခ်ါတာ ပါရာဇိကတာ နပညတ္တာ (အဘဗ္ဗနှင့် ပါရာဇိကသည် သဘောတူဖြစ်သောကြောင့် ထိုအဘဗ္ဗအဖြစ်ဟူသော ပါရာဇိကကို ထိုအခါခြိန်တုန်း က ပညတ်တော်မမူအပ်သေး၊) ဧတေန အာပတ္တိ ဝိယ အဘဗ္ဗတာပိ ပညတ္တိအနန္တရမေ၀ ဟောတိ၊ (အဘဗ္ဗအဖြစ်လည်း အာပတ်ကဲ့သို့ ပညတ်တော်မူမှ ဖြစ်ရသောအဖြစ်တည်း၊ နတတော ပုရေတိ ဒသေတိ (မပညတ်မီ မဖြစ်နိုင်ဟု ပြသည်၊) ဣဒံ ပန (ဤသံယောဇဉ်ကို ပုဒ်ခွဲကား၊) အာဒိကမ္မိကသာ၀ိ အနာပတ္တိယာ အဝုတ္တတ္တာ ဒေ၀ဒတ္တာဒယောပိ နှ မုတ္တာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဝိမတိ။

ရူဟိရူပ္ပါဒကော ၊ပေ၊ ဝုတ္တံ။ ။ထိုသို့ဖြစ်လျှင် "ရူဟိရူပ္ပါဒကော ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ နာသေတဗ္ဗော" ဟု ဟောတော်မူသည်မဟုတ်ပါလော၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူလျှင် အရှင်ဒေ၀ဒတ်သည် ဘိက္ခုပင် မဟုတ်တော့ပြီ. မဟုတ်ပါလော ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ရူဟိရူပ္ပါဒကော" စသည်မိန့်၊ သံယောဇဉ်းခွဲပြီးနောက်မှ ပညတ်တော်မူသောကြောင့် သံယောဇဉ်းခွဲခြိန်တုန်းက အရှင်ဒေ၀ဒတ်သည် ပကတတ္တဘိက္ခုပင် ဖြစ်ပါသေးသည်-ဟူလို။

အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေန္တီတိ အာဒီသု-ဒီပေန္တိအစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသသု-တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘေဒကရဝတ္ထူသု-ဘေဒကရဝတ္ထုတို့တွင်၊ တာဝ-ဝိနယပရိယာယမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဒ္ဒေန-ညွှန်ပြအပ်သော၊) သုတ္တန္တပရိယာယေန-သုတ္တန်ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့်၊ ဒသ-ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကုသလကမ္မပထာ-ကုသလကမ္မပထတရားတို့သည်၊ ဓမ္မော-ဓမ္မမည်၏၊ ဒသ-နှင့်သော၊ အကုသလ ကမ္မပထာ-အကုသလကမ္မပထတရားတို့သည်၊ အဓမ္မော-အဓမ္မမည်၏၊ တထာ-ထိုမှတစ်ပါး၊ သတိပဋ္ဌာနာ-သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ စတ္တာရော-လေးပါးတို့တည်း၊ သမ္မပ္ပဓာနာ-သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည်၊ စတ္တာရော-တို့တည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ-ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်၊ စတ္တာရော-တို့တည်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ-ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ပဉ္စ-ငါးပါးတို့တည်း၊ ဗလာနိ-ဗိုလ်တို့သည်၊ ပဉ္စ-တို့တည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ-ဗောဇ္झင်တို့သည်၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ မဂ္ဂေါ-မဂ်သည်၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော-ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္တတ္တိံသ-သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ-ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်၊ ဓမ္မော နာမ-ဓမ္မမည်၏။

(၅)သတိပဋ္ဌာနာ-တို့သည်၊ တယော-သုံးပါးတို့တည်း၊/သမ္မပ္ပဓာနာ-တို့သည်၊ တယော-တို့တည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ-တို့သည်၊ တယော-တို့တည်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ-တို့သည်၊ ဆ-တို့တည်း၊ ဗလာနိ-တို့သည်၊ ဆ-တို့တည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-တို့သည်၊ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ မဂ္ဂေါ-သည်၊ နဝင်္ဂိကော-ကိုးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏၊ ဣတိစ-ဤသို့လည်းဖြစ်သော၊ (ဤကား ဗောဓိပက္ခိယတရား သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးကို ဘုရားဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ သတိပဋ္ဌာန် ၃ ပါး စသည်အားဖြင့် လျှော့၍ဖြစ်စေ တိုး၍ဖြစ်စေ

တယော သတိပဋ္ဌာနာစသည်။ ။တယော သတိပဋ္ဌာနာတိ အာဒီသု တယော ဧဝ သတိပဋ္ဌာနာ၊ နှ တတော ပရန္တိ ဧကသ သတိပဋ္ဌာနသ ပဋိက္ခေပေါ ဣဓ အဓမ္မော၊ နှ ပနတိဏ္ဏံ သတိပဋ္ဌာနတ္တာဝိဓာနံ, တသ ဓမ္မတ္တာ၊ ဧဝံ သေသေသုပိ ဟာပန ကောဋ္ဌာသေသု၊ ဝဗုနေသု ပန ဆဣဒ္ဓိပါဒါနိတိ အနိန္ဒြိယသ္မိ ဧကသ ဣန္ဒြိယတ္တာဝိဓာနမေဝ အဓမ္မော၊ ဧဝံ သေသေသုပိ၊ နှ ကေဝလဉ္စ ဧတေဝ စတ္တာရော ခန္ဓာ တေရသာယတနာနိတိ အာဒိနာ ယတ္ထကတ္ထစိ ဝိပရီတတော ပကာသနံ သဗ္ဗံ အဓမ္မော၊ ယာထာဝတော ပကာသနဉ္စ သဗ္ဗံ ဓမ္မောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ပကာသနန္တိ စေတ္ထ တထာ တထာ ကာယဝစီပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ အရူပက္ခန္ဓာဝ အဓိပ္ပေတာ၊ ဧဝ မေတ္ထ ဒသသု ကုသလ ကမ္မပထာဒီသု အနဝဇ္ဇေန သရူပတော ဓမ္မေသု အကုသလကမ္မပထာဒီသု သာဝဇ္ဇေန သရူပတော အဓမ္မေသုစ တဒညေသုစ အဇ္ဈာ ကတေသု ယသ္မာ ကသ္မာ ကောဋ္ဌာသသ ဘဂဝတာ ပညတ္တတ္တမေနေဝ ပကာသနံ ဓမ္မောတိစ, ဝိပရီတတော ပကာသနံ အဓမ္မောတိ စ ဒသိတန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကာမဉ္စေတ္ထ ဝိနယာဒယောပိ ယထာဘူတကော အယထာဘူတကော စ ပကာသနဝသေန ဓမ္မာဓမ္မေသုဧဝ ပရိသန္တိ၊ ဝိနယာဒိနာမေန ပန ဝိသေသေတ္တာ ဝိသုံ ဂဟိတတ္တာ တာဒဝသေမေဝ ဓမ္မာဓမ္မကောဋ္ဌာသေ ပရိသတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊-(ဝိမတိ။)

ပြောဆိုအပ်သောကြောင့် "အဓမ္မ" ဟု ခေါ်ရ၏။) ဥပါဒါနာ-ဥပါဒါန်တို့သည်၊ စတ္တာရော-လေးပါးတို့တည်း၊ နိဝရဏာ-တို့သည်၊ ပဉ္စ-တို့တည်း၊ အနုသယာ-တို့သည်၊ သတ္တ-တို့တည်း၊ မိစ္ဆတ္တာ-မိစ္ဆတ္တတရားတို့သည်၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ စ-ဤသို့လည်းဖြစ်သော၊ အယံ-ဤတရားအပေါင်းသည်၊ အဓမ္မော-အဓမ္မမည်၏။

တတ္ထ-ထိုအဓမ္မအစုတို့တွင်၊ ယံတိဋ္ဌိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ဧကံ-တစ်မျိုးသော၊ အဓမ္မဂေါဒ္ဒါသံ-အဓမ္မအစုကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဣမံ အဓမ္မံ-ဤအဓမ္မကို၊ ဓမ္မောတိ-ဓမ္မဟူ၍၊ ဂရိယသာမ-ပြုကြကုန်အံ့၊ ဝေ-ဤသို့ပြုလသော်၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ အာစရိယကုလံ-ဆရာ၏ အမျိုးသည်၊ နိယျာနိကံ-ဆန့်ကျင်ဘက်မှ ထွက်မြောက်နိုင်သည်၊ ဝါ-အမြတ်ဆုံးသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ မယဉ္စ-ငါတို့သည်လည်း၊ ဧလောကေ-လောကဌ်၊ ပါဂဋာ-ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ-ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ တံ အဓမ္မံ-ထို အဓမ္မကို၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ကထယန္တာ-ပြောဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဓမ္မံ-အဓမ္မကို၊ ဓမ္မောတိ-ဓမ္မဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ နာမ-ပြသူတို့မည်၏၊ တထေဝ-ထို့အတူပင်၊ (တထေဝါတိ ဣမိနာ ဧဝံ အမှာကံ အာစရိယကုလန္တိ အာဒိနာ ဝုတ္တမတ္ထံ အာကဗုတိ၊-ဝိမတိ၊) ဓမ္မဂေါဒ္ဒါသေသုစ-ဓမ္မအစုတို့တွင်လည်း၊ ဧကံ-တစ်မျိုးသော ဓမ္မအစုကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ အဓမ္မော-အဓမ္မတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကထယန္တာ-ပြောဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (အခ္ခိုစာဌ် ကထေန္တာဟု ရှိ၏၊ ရှေ့ဌ် ကထယန္တာဟု ရှိခဲ့သည်၊) ဓမ္မံ-ကို၊ အဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိနာမ-ပြသူတို့မည်၏။

ပန-ကား၊ (သုတ္တန္တပရိယာယမှ တစ်ပါး ဝိနယပရိယာယကား၊) ဝိနယပရိယာယေန-ဝိနည်းဒေသနာတော် နည်းအားဖြင့်၊ ဘူတေန-ဟုတ်မှန်သော၊ ဝတ္ထုနာ-ဝတ္ထုဖြင့်၊ စောဒေတွာ-စောဒနာပြု၍၊ သာရေတွာ-အပြစ်ကိုအမှတ်ရစေပြီး၍၊ ယံထာပဋိညာယ - အကြင်ကြင်စုဒိတကဏ်၏ ဝန်ခံခြင်းအားဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗ-

---

ဣမံ အဓမ္မံ ၊ပေ၊ ကာရိယာမ။ ။ဣမံ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ကရိယာမာတိ အာဒိ ဓမ္မဉ္စ အဓမ္မဉ္စ ယာထာဝတော ဥ တ္ဝာဝ ပါပိစ္ဆံ နိဿာယ ဝိပရိတတော ပကာသေန္တ သေဝ သံယဘောဒေါ ဟောတိ၊ နု ပန တထာသညာယ (ထို အဓမ္မကို ဓမ္မဟူသောအမှတ်သညာဖြင့်) ပကာသေန္တသာတိ ဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ ဧသ နယော အဝိနယ ဝိနယောတိ ဒီပေန္တိတိ အာဒိသုပိ၊-ဝိမတိ။

အာစရိယကုလံ နိယျာနိကံ။ ။သပါဋိဟီရံ (ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပယ်ရှားဖြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်၊) အပ္ပဋိဟတံ (သူတစ်ပါးတို့ မပိတ်ပင်အပ် မတားဆီးအပ်သည်၊) ဟုတ္တာ ပဝတ္တတိတိ အတ္ထော၊-(သာရတ္ထ၊) နိယျာနိကန္တိ ဥက္ကဋ္ဌန္တိ အတ္ထော၊-(ဝိမတိ၊) ဤသို့ ဋီကာတို့ ဖွင့်ကြသောကြောင့် အာစရိယကုလံနှင့် နိယျာနိကံသည် အရတူ၏၊ ထို့ကြောင့် အာစရိယကုလံ၏ နောက်၌ "နိဿာယ" ဟု စာအုပ်တို့၌ ရှိသည်ကို စဉ်းစားပါ။

ပြုထိုက်သော၊ ကမ္မံ-ကံသည်၊ ဓမ္မောနာမ-မည်၏။ အဘူတေန-မဟုတ်မမှန်သော၊ ဝတ္ထု နာ-ဖြင့်၊ အစောဒေတွာ-မစောဒနာမူ၍၊ အသာရေတွာ-အပြစ်ကို အမှတ်မရ စေမူ၍၊ အပဋိညာယ-ဝန်မခံခြင်းဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗံ-သော၊ ကမ္မံ-သည်၊ အဓမ္မောနာမ-မည်၏။ [ကာတဗ္ဗံ ကမ္မံ ဓမ္မောနာမာတိ ယထာဓမ္မံ ကရဏာတော ဓမ္မောနာမ၊ ဣတရံ ဝုတ္တဝိပရိယာယတော အဓမ္မောနာမ၊-သာရတ္ထ။]

(ဓမ္မ အဓမ္မကို ပြုပြီး၍ ဝိနယ အဝိနယကို ပြလိုသောကြောင့် "သုတ္တန္တပရိယာယေန"စသည်မိန့်၊) သုတ္တန္တပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ရာဂဝိနယော-ရာဂကိုပယ်ဖျောက်ကြောင်းတရားလည်းကောင်း၊ ဒေါသဝိနယော-လည်းကောင်း၊ မောဟဝိနယော-လည်းကောင်း၊ သံဝရော-စောင့်စည်းကြောင်းတရားလည်းကောင်း၊ ပဟာနံ-ပယ်ကြောင်းတရားလည်းကောင်း၊ ပဋိသခါ-အသင့်အားဖြင့် ရှုဆင်ခြင်တတ်သော ပညာလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အယं-ဤတရားအပေါင်းသည်၊ ဝိနယောနာမ-ဝိနယမည်၏၊ ရာဂါဒီနံ-ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ အဝိနယော-မပယ်ဖျောက်ကြောင်း တရားလည်းကောင်း၊ အသံဝရော-မစောင့်စည်းကြောင်းတရားလည်းကောင်း၊ အပဟာနံ-မပယ်ကြောင်းတရားလည်းကောင်း၊ အပဋိသခါ-အသင့်အားဖြင့် မရှုမဆင်ခြင်တတ်သော မောဟလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အယं-ဤတရားအပေါင်းသည်၊ အဝိနယောနာမ-မည်၏၊ ဝိနယပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ဝတ္ထုသမ္ဘတ္တိ-ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥ တ္တိသမ္ဘတ္တိ-ဥ တ်၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ အနုသာဝနသမ္ဘတ္တိ-ကမ္မဝါစာ၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ သီမာသမ္ဘတ္တိ-သိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိသာသမ္ဘတ္တိ-ပရိသတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အယံ-ဤပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဝိနယောနာမ-မည်၏၊ ဝတ္ထုဝိပတ္တိ-ဝတ္ထု၏ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပရိသာဝိပတ္တိ - ပရိသတ်၏ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အယံ-ဤပျက်စီးခြင်းသည်၊ အဝိနယောနာမ-မည်၏။

[တထာဂတ ဘာသိတလပိတကို ပြလို၍ သုတ္တန္တပရိယာယေန စသည်မိန့်။] သုတ္တန္တပရိယာယေန-ဖြင့်၊ သတိပဋ္ဌာနာ-တို့သည်၊ စတ္တာရော-တို့တည်း ၊ပေ၊ မ်ဂ္ဂေါ-သည်၊ အဋ္ဌဂိကော - ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤစကား

ရာဂဝိနယောစသည်။ ။ရာဂဝိနယော ၊ပေ၊ အယံဝိနယောနာမာတိ ရာဂါဒီနံ ဝိနယနတော သံဝရဏတော ပဟာနတော ပဋိသခါနတောစ ဝိနယောနာမ၊ ဝုတ္တဝိပရိယာယေန ဣတရော အဝိနယော၊ ဝတ္ထုသမ္ဘတ္တိ အာဒိဝသေန သဗ္ဗေသံ ဝိနယကမ္မာနံ အကုပ္ပတာတိ အာဟ ဝတ္ထုသမ္ဘတ္တိ ၊ပေ၊ အယံ ဝိနယောနာမာတိ၊ တပ္ပဋိပက္ခတော အဝိနယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ တေနာဟ ဝတ္ထုဝိပတ္တိတိ အာဒိ၊ သာရတ္ထ၊ သံဝရော ပဟာနံ ပဋိသခါတိ (ဟူသောပါဌ်ဖြင့်) သံဝရ ဝိနယော ပဟာန ဝိနယော ပဋိသခါဝိနယောစ ဝုတ္တော၊ တေနာဟ "အယံ ဝိနယော" တိ၊-ဝိမတိ။

တော်ကို၊ ("စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ" စသော စကားတော်ကို၊) တထာဂတေန-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ လပိတံ-ရွတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ သတိပဋ္ဌာနာ-တို့သည်၊ တယော-တို့တည်း၊ သမ္မပ္ပဓာနာ-တို့သည်၊ တယော-တို့တည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ-တို့သည်၊ တယော-တို့တည်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ-တို့သည်၊ ဆ-တို့တည်း၊ ဗလာနိ-တို့သည်၊ ဆ-တို့တည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-တို့သည်၊ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ မဂ္ဂေါ-သည်၊ နဝဏ္ဏော-ကိုးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤစကားတော်ကို၊ ("တယော သတိပဋ္ဌာနာ"စသော စကားတော်ကို၊) တထာဂတေန-သည်၊ အဘာသိတံ-ဟောတော်မမူအပ်၊ အလပိတံ-ရွတ်တော်မမူအပ်၊ ဝိနယပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ပါရာဇိကာ-ပါရာဇိကတို့သည်၊ စတ္တာရော-လေးပါးတို့တည်း၊ သံဃာဒိသေသာ-တို့သည်၊ တေ ရသ-တို့တည်း၊ အနိယတာ-တို့သည်၊ ဒွေ-တို့တည်း၊ နိဿဂ္ဂိယာ-နိဿဂ္ဂိယမည်ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာ-တို့သည်၊ တိံသ-သုံးဆယ်တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤစကားတော်ကို၊ ("စတ္တာရော ပါရာဇိကာ"စသော စကားတော်ကို၊) တထာဂတေန-သည်၊ ဘာသိတံ-ပြီ၊ လပိတံ-ပြီ၊ ပါရာဇိကာ-တို့သည်၊ တယော-တို့တည်း၊ နိဿဂ္ဂိယာ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာ-တို့သည်၊ ဧကတ္တိံသ-သုံးဆယ့်တစ်ပါးတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤစကားတော်ကို၊ တထာဂတေန-သည်၊ အဘာသိတံ-ဟောတော်မမူအပ်၊ အလပိတံ-ရွတ်တော်မမူအပ်။

(အာစိဏ္ဏာ အနာစိဏ္ဏာကို ပြလို၍ သုတ္တန္တပရိယာယေန စသည်မိန့်။) သုတ္တန္တပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ဒေဝသိက်-နေ့တိုင်း၊ ဖလသမာပတ္တိ သမာပဇ္ဇနံ-ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ (အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝင်စားတော်မူခြင်း၊) မဟာကရုဏာသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနံ-မဟာကရုဏာသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ (ကရုဏာ၏ အာရုံဖြစ်သော သတ္တဝါပညတ်ကိုအာရုံပြု၍ လောကီဈာန်သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူခြင်း၊) ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ-ဗုဒ္ဓစက္ခုတော်ဖြင့်၊ (ဣန္ဒြိယပရော ပရိယတ္တိဉာဏ်, အာသယာနုသယဉာဏ်သည် အခြားရဟန္တာတို့၌ မရှိ, ဘုရားရှင်၌သာ ရှိတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုဉာဏ် ၂ ပါးကို ဗုဒ္ဓစက္ခုဟု ခေါ်သည်။) လောကဝေါလောကနံ-သတ္တလောကကို ကြည့်တော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိဝသေန-ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်းနှင့်စပ်သဖြင့်၊ သုတ္တန္တဒေသနာ-သုတ္တန်တရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇာတကကထာ-ဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤအလုံးစုံသည်၊ အာစိဏ္ဏံ-ဘုရားရှင်တို့ လေ့ကျက်အပ်သော အကျင့်တော်တည်း၊ ဒေဝသိက်-နေ့တိုင်း၊ နဖလသမာပတ္တိ သမာပဇ္ဇနံ-ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မမူခြင်းလည်းကောင်း ၊ပေ၊ နဇာတကကထာ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤအလုံးစုံသည်၊ အနာစိဏ္ဏံ-ဘုရားရှင်တို့ လေ့ကျက်တော်မူအပ်သော အကျင့်မဟုတ်။

ဝိနယပရိယာယေန-ဖြင့်/နိမန္ဓိတသ-ပင့်အပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊ (ဝါဆိုဖို့ရန် ပင့်အပ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ အပဏ္ဏမနံ့၌ စပ်၊) ဝဿာဝါသ်-မိုးလုပတ်လုံးသီတင်းသုံးတော်မူရာ အရပ်၌၊ [ဝသဓာတ်က ကံကို မဟောသောကြောင့် အာဓာရပေးသည်၊ ရှေးက "မိုးလပတ်လုံး နေထိုင်ခြင်းကို"ဟု ပေးကြ၏။] ဝသိတွာ-သီတင်းသုံးတော်မူပြီး၍၊ အပလောကေတွာ-ပင့်သူကိုပန်ကြားပြီး၍၊ (ပန်ကြားပြီးမှ၊) စာရိယပဏ္ဍမနံ့-လှည့်လည်ထိုက်သော အရပ်သို့ ဖဲကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဝါရေတွာ-ပဝါရဏာပြုပြီး၍၊ ("ပဝါရဏာကို ကိုယ်တော်တိုင် ပြုသည် မဟုတ်, ပဝါရဏာပြုချိန် လွန်ပြီး၍"ဟု ဆိုလိုသည်၊) စာရိယပဏ္ဍမနံ့-လည်းကောင်း၊ အာဂန္တုကေဟိ-အာဂန္တုကရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-ကွ၊ ပဋိသန္ထာရကရဏံ-ပဋိသန္ထာရကို ပြုတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ (ကစ္စိ ဘိက္ခဝေ ခမနီယံစသည်ဖြင့် ပဋိသန္ထာရကို စ၍ပြုတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊) ဣတိ-ဤသို့၊ ဣဒံ-ဤအလုံးစုံသည်၊ အာစိဏ္ဏ-အလေ့အကျက်တော်တည်း၊ တသေဝ အာစိဏ္ဏသ-ထို အလေ့အကျက်တော်ကို ပင်၊ အကရဏံ-ပြုတော်မမူခြင်းသည်၊ အနာစိဏ္ဏံနာမ-အနာစိဏ္ဏမည်၏။

(ပညတ္တ အပညတ္တကို ပြလို၍ သုတ္တန္တပရိယာယေန စသည်မိန့်။) သုတ္တန္တပရိယာယေန-ဖြင့်၊ သတိပဋ္ဌာနာ-တို့သည်၊ စတ္တာရော-တို့တည်း ၊ပေ၊ မဂ္ဂေါ-မဂ်သည်၊ အဋ္ဌဂိကော-၏။ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤအလုံးစုံသော တရားတော်သည်၊ ပညတ္တံနာမ-ပညတ်တော်မူအပ်သော တရားတော်မည်၏။ သတိပဋ္ဌာနာ-သည်၊ တယော-တို့တည်း ၊ပေ၊ မဂ္ဂေါ-သည်၊ နဝဂိကော-၏။ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤအလုံးစုံသော တရားသည်၊ အပညတ္တံနာမ-ပညတ်တော်မမူအပ်သော တရားမည်၏။ ဝိနယပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ပါရာဇိကာ-တို့သည်၊ စတ္တာရော-တို့တည်း ၊ပေ၊ နိဿဂ္ဂိယာ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာ-တို့သည်၊ တိသ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤအလုံးစုံသော ဝိနည်းသည်၊ ပညတ္တံနာမ-ပညတ်တော်မူအပ်သော ဝိနည်းမည်၏။ ပါရာဇိကာ-တို့သည်၊ တယော-တို့တည်း၊ပေ၊နိဿဂ္ဂိယာ-နိဿဂ္ဂိယမည်ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာ-ပါစိတ်တို့သည်၊ ဧကတ္တိသ-သုံးဆယ့်တစ်ပါးတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ-ဤအလုံးစုံသော ဝိနည်းသည်၊ အပညတ္တံနာမ-ပညတ်တော် မမူအပ်သော ဝိနည်းမည်၏။

ပညတ္တ, အပညတ္တ စသည်။ ။ပညတ္တံ အပညတ္တန္တိ ဒုကဘာသိတံ အဘာသိတန္တိ ဒုကေန အတ္ထတော သမာနမေဝ-ပညတ္တံ အပညတ္တံဒုက်သည် ဘာသိတံ အဘာသိတံဒုက်နှင့် အနုက်ဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် တူသည်သာ၊ တထာ ဒုဋ္ဌုလ္လံ ဒုကံ ဂရုကဒုကေန တေနေဝ တေသံ "စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ ၊ပေ၊ ဣဒံ အပညတ္တံနာမာ" တိ အာဒိနာ သဒ်သနိဒ္ဒေသော ကတော၊-ဝိမတိ။

[အနာပတ္တိအာပတ္တိစသည်ကို ပြလိုရ၍ အနာပတ္တိ အဇာနန္တသစသည်မိန့်။] အဇာနန္တသ-မသိသော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ-အနာပတ်သည်၊ (ဟောတိ) အထေယျစိတ္တသ-ထေယျစိတ်မရှိသော ရဟန်း၏၊ (အနာပတ္တိ ဟောတိ) နမရဏာဓိပ္ပာယသ-မရဏာဓိပ္ပာယရှိသူ မဟုတ်သော ရဟန်း၏၊ (အနာပတ္တိ ဟောတိ) အနုလ္လပနာဓိပ္ပာယသ-ဥလ္လပနာဓိပ္ပာယရှိသူမဟုတ်သောရဟန်း၏၊ (အနာပတ္တိ ဟောတိ) နမောစနာဓိပ္ပာယသ-မောစနာဓိပ္ပာယရှိသူ မဟုတ်သောရဟန်း၏၊ (အနာပတ္တိ ဟောတိ) ကိတိ-ဤသို့၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ အနာပတ္တိ-အနာပတ်သည်၊ အနာပတ္တိနာမ-အနာပတ္တိမည်၏၊ ဇာနန္တသ-သိသော ရဟန်း၏၊ (အာပတ္တိ ဟောတိ) ထေယျစိတ္တသ-ထေယျစိတ်ရှိသော ရဟန်း၏၊ (အာပတ္တိ ဟောတိ) ကိတိ အာဒိနာ-ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ အာပတ္တိ-သည်၊ အာပတ္တိနာမ-မည်၏၊ ပဌ-ငါးပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ-အောက်အာပတ်အစုတို့သည်၊ လဟုကာပတ္တိနာမ-လဟုကအာပတ်မည်၏၊ ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ-ပါရာဇိက သံဃာဒိသေသ်ဟူသော အာပတ်အစုတို့သည်၊ ဂရုကာပတ္တိနာမ-ဂရုကအာပတ်မည်၏၊ ဆ-ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ-အောက်အာပတ်အစုတို့သည်၊ သာဝသေသာပတ္တိနာမ-သာဝသေသအာပတ်မည်၏၊ ဧကော-၁ ပါးသော၊ ပါရာဇိကာပတ္တိက္ခန္ဓော-ပါရာဇိကအာပတ်အစုသည်၊ အနဝသေသာပတ္တိနာမ-အနဝသေသအာပတ်မည်၏၊ ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ-ပါရာဇိက သံဃာဒိသေသ်အာပတ်အစုတို့သည်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိနာမ-ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်မည်၏၊ ပဌ-ကုန် သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ-တို့သည်၊ အဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိနာမ-အဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်မည်၏။

ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤဓမ္မ အဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ (အဓမ္မ ဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိအရ ဖွင့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မ အဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ စသည်ကို စွဲရသည်၊) ပုရိမနယေနေဝ-ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ (အဓမ္မ ဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိတုန်းက ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊) ဓမ္မ-ဓမ္မကို၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ အဓမ္မော-အဓမ္မတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ကထယန္တာ-

---

သာဝသေသ, အနဝသေသ။ ။သာဝသေသာပတ္တိန္တိ အဝသေသသီလေဟိ (အကြွင်းအကျန် သီလတို့နှင့်၊) သဟိတာပတ္တိ၊ နတ္ထိ ဧတိဿ အာပန္နာ ယံ သီလာဝသေသာတိ အနဝသေသာပတ္တိ၊ (ဝိမတိ) ဤဝိမတိအလို "သာဝသေသာပတ္တိ-သီလအကြွင်းအကျန်ရှိသော အာပတ်" ဟု ပေးပါ၊ ယာသံ အာပန္နဿ ပဌဝိုလာ သာဝသေသာ၊ တာ အာပတ္တိယော သာဝသေသာ၊-(သာရတ္ထ၊) ဤ သာရတ္ထအလို "သာဝသေသာ ပတ္တိ-ရဟန်းအဖြစ်ဟူသော အကြွင်းအကျန်ရှိသော အာပတ်" ဟု ပေးပါ၊ "သံဃာဒိသေသ် စသော အောက်အာပတ် သင့်သော်လည်း ရဟန်းအဖြစ် ကျန်သေး၏" ဟူလို။

ပြောဆိုသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မံ-ဓမ္မကို၊ အဓမ္မောတိ-အဓမ္မဟူ၍၊ ဒီပေန္တိနာမ-ပြသူတို့မည်၏။ အဝိနယံ-ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ ဝိနယော-ဝိနည်းတည်း၊ (ဣတိ ကထယန္တာ အဝိနယံ ဝိနယောတိ ဒီပေန္တိနာမ၊) ၊ပေ၊ အဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိ-အဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်ကို၊ အယံ-ကား၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ကထယန္တာ-တို့သည်၊ အဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိ-ကို၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိနာမ-မည်၏၊ ဧဝံ-တူ၊ အဓမ္မံ-ကို၊ ဓမ္မော-တည်း၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ အဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိ-ကို၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိ-တည်း၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဒီပေတွာ-ပြပြီး၍၊ ပဏ္ဍိ-အသင်းအပင်းကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ စတုန္နံ-လေးမျိုးကုန်သော၊ သံဃကမ္မာနံ-သံဃကံတို့တွင်၊ အညတရံ-၁ မျိုးမျိုးသော၊ သံဃကမ္မံ-ကို၊ ဧကသီမာယံ-တစ်သိမ်ထည်း၌၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ ကရောန္တေဟိ-ပြုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သံဃော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဘိန္နောနာမ-ခွဲအပ်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ တေ ဣမေဟိ အဋ္ဌရသဟိ ဝတ္ထုဟိ အပကဿန္တိ တိအာဒိ-အစရှိသော စကားကို၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ။

တတ္ထ-ထို တေ ဣမေဟိ အစရှိသောစကား၌၊ အပကဿန္တိတိ-ကား၊ ပရိသံ-ပရိသတ်ကို၊ အာကမ္ဘုန္တိ-ဆွဲငင်ကြကုန်၏၊ ဝိဇဋ္ဌေန္တိ-ဖြေရှင်းမှုကို ပြုကြကုန်၏၊ ဧကမန္တံ-တစ်ခုသော အစွန်း၌၊ ဥဿာရေန္တိ စ-ရွှေ့လည်း ရွှေ့စေကြကုန်၏၊ အဝပကာသန္တိတိ-ကား၊ အတိဝိယ-အလွန်အကဲသာလျှင်၊ ပကာသေန္တိ-ထင်ရှားပြကြကုန်၏၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလတ်သော်၊ ဝိသံသဋ္ဌာဝ-သံဃာ အချင်းချင်း မရောနှောကုန်သည်သာ၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ သံဃာ အချင်းချင်း မရောနှောလောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏။

အာကမ္ဘုန္တိစသည်။ ။ကသဓာတ်သည် အာကမ္ဘုနအနက်ကို ဟောသောကြောင့် အပကဿန္တိကို "အာကမ္ဘုန္တိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ဝိဇဋ္ဌေန္တိ စသည်ကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း။ ဝိဇဋ္ဌေန္တိကို "ဝိဇဋ်ံ ကရောန္တိ" ဟု ယောဇနာဖွင့်၏၊ ဝိဇဋ်ံဟူသော နာမ်ပုဒ်နောင် ကရဓာတ်၏ အနက်၌ ဣ ပစ္စည်းသက်သော နာမဓာတ်ဟု ကြံဟန်တူသည်၊ "သံယာခွဲ၍ ဥပုသ်ပြုသောအခါ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် မရောယှက်အောင် ဖြေရှင်းမှုကို ပြုကြသည်" ဟူလို၊ မိမိဘက်၌ပါသော ရဟန်းများကို မူလသံယာများမှ အခြားတစ်နေရာသို့ ရွှေ့စေခြင်းကို "ဧကမန္တံ ဥဿာရေန္တိ" ဟု ဆိုသည်၊ ဥဿရေန္တိ၌ ဥပုဇ္ဈသရဓာတ် ဂတိအနက်ဟော၊ ဏေပစ္စည်းတည်း။ မိမိဘက်ပါသော သံယာများကို သိမ်အတွင်းဝယ် သင့်တော်သော ၁. နေရာ၌ ရွှေ့စေကြသည်-ဟူလို၊ အချို့စာအုပ်များ၌ "ဥဿာဒေန္တိ" ဟု သဒ္ဒဓာတ်ဖြင့် ရှိ၏၊ သဒ္ဒဓာတ်လည်း ဂတိအနက်ကို ဟောနိုင်၏၊ "တစ်နေရာ၌ စုဝေးစေကြကုန်၏" ဟု ပေး။

\အာဝေနိန္ဒ္-ကား၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ ("ဥပေါသထံ ကရောန္တိ"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ဇော်ဘာဝတာ ၊ပေ၊ ဟောတိတိ-ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အဌာရသသု-ကုန်သော၊ ဘေဒကရဝတ္ထုသု-တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ဧကမ္မိ-၁ ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုကို၊ ဒီပေတွာ-ပြုပြီး၍ ၊တေန ၊တေန ကာရဏေန-ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဣမံ-ဤအယူကို၊ ဂဏှထ-ယူကြပါကုန်၊ ဣမံ-ဤအဲယူကို၊ ရောစေထ - နှစ်သက်ကြပါကုန်၊ ဣတိ - သို့၊ သညာပေတွာ - နားလည်စေပြီး၍၊ သလာကံ-စာရေးတံကို၊ ဂါဟာပေတွာ-ယူစေပြီး၍၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ သံဃကမ္မေ-သံဃကံကို၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ သံဃော-သံဃာသည်၊ ဘိန္နော-ကွဲပြီးသည်၊ ဟောတိ-၏။/ပန-ဆက်၊ ပရိဝါရေ-ပရိဝါပါဠိတော်၌၊ ပဌမဟိ ၊ပေ၊ ဘိဇ္ဇတိတိ အာဒိ-အစရှိသော၊ (ယံ ဝစနံ-အကြင်စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တं-ပြီ၊ တဿ-ထိုစကား၏၊ ဣဒ-ဤသံဃာဘေဒကဋ္ဌနကို၌၊ ဝုတ္တေန-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမိနာ သံဃဘေဒလက္ခဏေန-ဤသံဃာဘေဒလက္ခဏာနှင့်၊ အတ္ထတော-အနက်အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့်၊ နာနာကရဏံ-အသီးအခြားပြုကြောင်း အထူးသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-ဆက်၊ အသ-ထိုစကား၏၊ တံ နာနာကရဏာဘာဝံ-ထိုအသီးအခြားပြုကြောင်း အထူး၏ မရှိခြင်းကို၊ ဇာတ္ထေဝ-ထိုပရိဝါပါဠိတော်၌သာ၊ ပကာသယိသာမ-ထင်ရှားပြကုန်အံ့၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော စကားရပ်တို့၌၊ ("သဗ္ဗတ္ထာတိ သဗ္ဗသ္မိံ သံဃဘေဒကဋ္ဌနကေ" ဟု ယောဇနာစွဲ၏။) သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ /

အာဝေနီ (ထီ)။ ။ယောဇနာ၌ "ဝိသုန္တိ ဣမိနာ အာဝေနိသဒ္ဒေါ ဝိသုန္တိ အတ္ထဝါစကော အနိပ္ဖန္နပါဠိပဒီကောတိ ဒဿေတိ" ဟု ဖွင့်၏။ အခြားနေရာ၌ "အာဝေဏိကံ" ဟု ရှိ၏၊ ဤနေရာ၌လည်း "အာဝေဏိကံ" ဟု မူကွဲရှိ၏၊ ထို အာဝေဏိကံသည် ဤအာဝေနီနှင့် အနက်တူပင်၊ သဒ္ဒါယတနသံယုတ်, ဗလဝဂ်, အာဝေဏိကဒုက္ခသုတ် အဖွင့်ဋီကာ၌ "အာဝေဏိတဗ္ဗတော မရိယာဒါယ ဝိသုံ အသာဓာရဏတော ပသိတဗ္ဗတော အာဝေဏိကာနီ" ဟု ဖွင့်၏၊ ထို၌ အာကို မရိယာဒါ အနက်ဟောဟု လည်းကောင်း, ဝေဏာဓာတ်၏ နိသာမန (ကြည့်ရှုခြင်း) အနက်ကိုလည်းကောင်း, ဏျပစ္စည်းမှ ယကို က ပြုထားသည်ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ အာဝေဏီ၌လည်း ဣပစ္စည်းကို ဏ်ဟောဟု ကြံပါ၊ ပရိယာဒါ+ဝေဏိယတေ ပသိယတေတိ အာဝေဏီ-ထိုဘက်သံယာနှင့် မရောဘဲ, တစ်သီးတစ်ခြား အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်သောက်၊ ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထဖြစ်နိုင်သောကြောင့် အနိပ္ဖန္န မဟုတ်, နိပ္ဖန္နပုဒ်သာတည်း။ နှ ဖြင့်လည်း မရှိသင့်, ဏဖြင့်သာ ရှိသင့်ပါသည်။

သံဃဘေဒကဋ္ဌနဝဏ္ဏနာ-သည် နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၈။ ဝတ္ထုကဋ္ဌက

အာဂန္တုကဝတ္ထုကထာ

၃၅၇။ ဝတ္ထုကဋ္ဌကေ-ဝတ္ထုကဋ္ဌကဋ္ဌာ၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဣဒါနိ အာရာမံ ပဝိသိဿာမီတိ ဣမိနာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ဥပစာရသီမသမီပံ-ဥပစာရသိမ်၏ အနီးအရပ်ကို၊ ဒဿေတိ-ပြတော်မူ၏။ (ဥပစာရသိမ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မဟာဝဂ္ဂ, စီဝရက္ခန္ဓက, အဌစီဝရမာတိကာကထာ, သီမာယဒေတိ အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ) တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပစာရသီမံ-သို့၊ ပတ္တာ-ရောက်၍၊ ဥပါဟနဿမူဠှနာဒိ-ဘိနပ်ချွတ်ခြင်း အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော ကျင့်ဝတ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။ ဂဟေတ္ဝာတိ-ကား၊ ဥပါဟနဒဏ္ဍကေန-ဖိနပ်ချိတ်စရာ ဒုတ်ငယ်ဖြင့်၊ (ဥပါဟနာ-ဖိနပ်တို့ကို) ဂဟေတ္ဝာ-ယူ၍၊ ("အာရာမော-သို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗော-ဝင်ထိုက်၏" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) ပဋိက္ကမန္တိတိ-ကား၊ သန္ဓိပတန္တိ-စုဝေးကြကုန်၏၊ ဥပါဟနပုဋ္ဌနစောဌကံ ပဏ္ဍိတာ ဥပါဟနာ ပုဋ္ဌိတဗ္ဗာတိ-ကား၊ ကတရသ္မိံ ဌာနေ-အဘယ်အရပ်၌၊ ဥပါဟနပုဋ္ဌနစောဌကံ-ဖိနပ်သုတ်စရာ အဝတ်ငယ်သည်၊ (အတ္ထိ-ရှိပါသနည်း၊) ဣတိ-သို့၊ အာဝါသိကာ-အာဝါသိကဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာ-မေးထိုက်ကုန်၏။ [အခ္ပို့ စာအုပ်တို့၌ ဤသံဝဏ္ဏနာနှင့် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ မပါ။] ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ပတ္ထရိတဗ္ဗံ-ဖြန့်လှန်းထိုက်၏။ [ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗန္တိ သုက္ခာပနတ္ထံအာတပေ ဝိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ-သာရတ္ထာ။]

ဂေါစရော ပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ-ကား၊ ဂေါစရဂါမော-ဆွမ်းခံရွာသည်၊ အာသန္နေ-အနီး၌၊ (ဟောတိ-ရှိပါသလော၊) ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ ဒူရေ-အဝေး၌၊ (ဟောတိ-လော၊) ကာလသော-စောစော၌ပင်၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိတဗ္ဗံ-လှည့်လည်ထိုက်ပါသလော၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ ဒိဝါ-နေ့အခါ၌၊ (နေမြင့်မှ၊) (ပိဏ္ဍာယ စရိတဗ္ဗံ-လော၊) ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဘိက္ခာစာရော-ဆွမ်းခံလည့်လည်ခြင်း ကိစ္စကို၊ ဝါ-ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာ ရွာကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော-မေးထိုက်၏၊ အဂေါစရောနာမ-အဂေါစရမည်

ဥပါဟနဒဏ္ဍကေန ၊ပေ၊ ပဋိက္ကမန္တိ။ ။အခ္ပို့စာအုပ်တို့၌ "ဥပါဟနံ ဒဏ္ဍကေန" ဟု ရှိ၏။ ဂဟေတ္ဝာ၏ ကံသည် "ဥပါဟနာ" ဟု ပါဠိတော်၌ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် "ဥပါဟနဒဏ္ဍကေန" ဟု သမာသ်ရှိသော ပါဠိသာ ကောင်း၏။ ရှေးခေတ်က ဖိနပ်ဆွဲချိတ်စရာ ဒုတ်ကလေးရှိသည်၊ ပဋိက္ကမန္တိ၌ "ပတိ-ရှေးရှု၊ ကမန္တိ-သွားကြကုန်၏" ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ သန္ဓိပတန္တိ ကား အဓိပ္ပာယတ္ထတည်း။

ပါဠိတော်။ ။"နဝကော ၊ပေ၊ အဘိဝါဒါပေတဗ္ဗော" ဟူသော ပါဠိတော်၌ "အဘိဝါဒါပေတဗ္ဗောတိ တဿ ဝသေ ပုစ္ဆိတေ ယဒိ ဒဟရော ဟောတိ၊ သယမေဝ ဝန္ဒိဿတိ၊ တဒါ (သူက ရှိခိုးရာ ထိုအခါ၌) ဣမိနာဝ (ဝါကို မေးသော ဤအာဂန္တုကသည်ပင်၊) ဝန္ဒာပိတောနာမ (ရှိခိုးစေအပ်သည် မည်သည်) ဟောတိ၊-သာရတ္ထ။

သည်ကား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာနံ-မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့၏၊ ဂါမော ဝါ-ရွာသည်သော်လည်း ကောင်း၊ ယတ္ထ-အကြင်ရွာ၌၊ ဧကဿဝါ-တစ်ပါးသော ရဟန်းအားသော်လည်း ကောင်း၊ ဒွိန္နံဝါ-နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အားသော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခာ-ဆွမ်းကို၊ ဒိယျတိ-ပေးလှူအပ်၏၊ ပရိစ္ဆိန္နဘိက္ခာ-ပိုင်းဖြတ်အပ်ပြီးသော ဆွမ်းရှိသော၊ (သော) ဂါမောဝါ-ထိုရွာသည်သော်လည်းကောင်းတည်း၊ သောပိ-ထို ၂ မျိုးသော ရွာကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော-၏၊ ပါနီယံ ပုစ္ဆိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ဣမိဿာ ပေါက္ခရဏိယာ-ဤရေကန်၌၊ ပါနီယံယေဝ-သောက်ရေကိုသာ၊ ပိဝန္တိ ကိံ-သောက်ကြပါကုန်သ လော၊ နဟာနာဒိပရိဘောဂမ္ပိ-ရေချိုးခြင်းအစရှိသော သုံးစွဲမှုကိုလည်း၊ ကရောန္တိ ကိံ-ပြုကြပါကုန်သလော၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ပါနီယဠေဝ-သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂနီယဉ္စ-သုံးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ ကေသုစိ-အချို့ကုန် သော၊ ဌာနေသု-အရပ်တို့၌၊ ဝါဠမိဂါဝါ-ခြသေ့သစ်ကျားစသော သားရဲတို့သည် သော်လည်းကောင်း၊ အမနုဿာ ဝါ-တစ္ဆေ သူရဲတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ-ရှိတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ကံ ကာလံ-ဘယ်အချိန်၌၊ ပဝိသိတဗ္ဗံ-ဝင်ရပါသနည်း၊ ကံကာလံ-၌၊ နိက္ခမိတဗ္ဗံ-ထွက်ရပါသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (သံယသ-၏၊ ကတိကသဏ္ဌာနံ-ကတိကဝတ်၏ ကောင်းစွာတည်ရာအရပ်ကို၊) ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ-မေးထိုက်၏၊ [ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၏ ကံသည် ပါဠိတော်၌ "ကတိကသဏ္ဌာနံ" ဟု ရှိ၏၊ ကံ ကာလံ စသည်ကား မေးပုံအခြင်းအရာ ပုစ္ဆနာကာရတည်း၊ ဤသို့ မကောင်းဆိုးဝါး များရှိတတ်သောကြောင့် ကတိကဝတ် ပြုထားရာ ဌာနရှိသည်၊ ထိုကတိကဝတ် ပြုထားရာဌာနကို မေးရမည်-ဟူလို။]

ဗဟိဋ္ဌိတေနာတိ-ကား၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်သို့၊ နိက္ခမန္တသ-ထွက်လာသော၊ (တံခါးဖွင့်လိုက်သည့်အတွက် ထွက်လာသော၊) အဟိနောဝါ-မြွေအားသော်လည်း ကောင်း၊ အမနုဿသ္သ ဝါ-တစ္ဆေ သူရဲအားသော်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂံ-လမ်းကို၊ (ထွက်သွားဖို့ရန် လမ်းကို၊) ဒတ္တာ-ပေး၍၊ ဌိတေန-ရပ်လျက်၊ နိလ္လောကေတဗ္ဗော-ကြည့်ထိုက်၏၊ (အနဗ္ဗာဝုတ္ထကျောင်းကို ဝင်ရာ၌ ကျင့်ဝတ်ဖြစ်၏၊ အဓိပ္ပာယ်ကို ပါဠိတော်၌ ရှုပါ။) သစေ ဥဿဟတိ၊ သောဧတဗ္ဗောတိ-ကား၊ (သင်္ဃ-အလုံးစုံသော ဝိဟာရ်-ကျောင်းကို၊ သောဧတုံ-သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊) ယဒိ သက္ကောတိ-အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သဗ္ဗော-သော၊ ဝိဟာရော-ကို၊ သောဧတဗ္ဗော-သုတ်သင် ထိုက်၏၊ (သင်္ဃ-သော၊ ဝိဟာရ်-ကို၊ သောဧတုံ-ငှာ၊) အသက္ကောန္တေန-မစွမ်းနိုင်

အဂေါစရောနာမ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ ရွာဖြစ်လျှင် ဆွမ်းလောင်းမည့်သူ မရှိသော ကြောင့် အဂေါစရတည်း။ " ၁ ပါးသာ ဆွမ်းလောင်းနိုင်၏၊ နှစ်ပါးသာ ဆွမ်းလောင်းနိုင်၏" စသည်ဖြင့် ပိုင်းဖြတ်အပ်ပြီးသော ဆွမ်းရှိရာ ရွာသည်လည်း အာဂန္တုကတို့၏ အဂေါစရပင် တည်း၊ ထို နှစ်မျိုးလုံးကို " သောပိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော" ဟု ဆိုသည်။

သော ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဝသနောကာသော-နေရာအရပ်ကို၊ ဇဂ္ဂိ တဗ္ဗော-သုတ်သင် ရှင်းလင်းထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံသော ကျောင်းကို၊ သောဓေတုံ-ဌာ၊ သကြောန္ဓသ-စွမ်းနိုင်သောရဟန်း၏အတွက်၊ ဒသိတေ-ပြအပ်ပြီးသော၊ (ပါဠိတော်၌ ပြအပ်ပြီးသော၊) ဝိဟာရသောခနဝတ္ထော-ကျောင်းကို သုတ်သင်ကြောင်းဝတ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်ကို၊ မဟာခန္ဓကေ-မဟာခန္ဓကဋ္ဌ၊ (မဟာခန္ဓက, ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထုကထာ အဖွင့်၌၊) ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏။

အာဝါသိကဝတ္ထုကထာ

၃၅၉။ အာဝါသိကဝတ်၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အာသနံ ပညပေတဗ္ဗန္တိ ဧဝမာဒိ- တဗ္ဗံ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံသော ကျင့်ဝတ်ကို၊ ဝုမ္ဘတရေ-သီတင်းကြီးရဟန်းသည်၊ အာဂတေ-လာလသော်၊ စီဝရကမ္မံဝါ-သင်္ကန်းချုပ်ဆိုးမှုကို သော်လည်းကောင်း၊ နဝကမ္မံဝါ-အသစ်အသစ် ပြုအပ်သော အလုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထပေတ္တာပိ-တန်ခိုးရပ်ထား၍သော်မှ လည်း၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ (စီဝရကမ္မ, နဝကမ္မကိုလုပ်နေလျှင်လည်း ထိုအလုပ်ကို ရပ်တန့်ထား၍ အာဝါသိက ကျင့်ဝတ်ကိုပြုပါ-ဟူလို။)

(နဝကမ္မနှင့်စပ်၍ စေတိယင်္ဂဏနဝကမ္မအမှုကိုပြုနေလျှင် အဘယ်သို့ပြုကျင့်ရပါမည်နည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် စေတိယင်္ဂဏံ သမ္မဇ္ဇန္တေနစသည်မိန့်။) စေတိယင်္ဂဏံ-စေတိယင်ပြင်ကို၊ သမ္မဇ္ဇန္တေန-တံမြက်လှည်းနေသောရဟန်းသည်၊ (တံမြက်လှည်းမှု နဝကမ္မကို ပြုနေသောရဟန်းသည်၊) သမ္မဇ္ဇနီ-တံမြက်စည်းကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ-ချထား၍၊ တသ-ထိုအာဂန္တုကရဟန်း၏အတွက်၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ အာရာဓိတဗ္ဗံ-အားထုတ်ထိုက်၏၊ ဟိ-မှန်၊ ပဏ္ဍိတော-အမြော်အမြင်ရှိသော၊ အာဂန္တုကော-သည်၊ စေတိယင်္ဂဏံ-ကို၊ တာဝ သမ္မဇ္ဇဟိ-တံမြက်လှည်းမြဲလည်းပါဦးလော၊ (ပြီးမှ အာဝါသိကဝတ်ပြုပါ-ဟူလို၊) ဣတိ-သို့၊ ဝဏ္ဏတိ-ပြောဆိုလိမ့်မည်၊ (ဂိလာနဘေသဇ္ဇ နဝကမ္မကို ပြုနေလျှင် အဘယ်သို့ ပြုကျင့်ရပါမည်နည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဂိလာနဘေသဇ္ဇံ ကရောန္တေန စသည်မိန့်။) ပန-ဆက်၊ ဂိလာန ဘေသဇ္ဇံ-ဂိလာန၏ ဆေးကို၊ ကရောန္တေန-ပြုနေသော ရဟန်းသည်၊ (ဂိလာန ဘေသဇ္ဇနဝကမ္မကို ပြုသောရဟန်းသည်၊) နဲတိအာတုရော-အလွန်မကြာင်နာသော၊ (အလွန်မဆိုးသော၊) ဂိလာနော-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ အကတ္တာ-မပြုမူ၍၊ ဝတ္တမေဝ-ကိုသာ၊ ကာတဗ္ဗံ-၏၊ ပန-ကား၊ မဟာဂိလာနသ - မဟာဂိလာန၏အတွက်၊ ဘေသဇ္ဇမေဝ-

ကိုသ၊ ကာတဗ္ဗ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ ပဏ္ဍိတောဿ-အမြော်အမြင်ရှိသော၊ အာဂန္တုကော-သည်၊ ဘေသဇ္ဇ-ကို၊ တာဝ ကရောဟိ-ပြုမြဲ ပြုပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ဝတိ-ပြောဆိုလိမ့်မည်။

ပါနီယေန-သောက်ရေဖြင့်၊ ပုဏ္ဏေန-မေးသော အာဝါသိကရဟန်းသည်၊ (ပုဏ္ဏတဠောယေဝ၌ စပ်၊) သကိ-တစ်ကြိမ်၊ အာနိတ-ဆောင်အပ်ပြီးသော၊ ပါနီယ-သောက်ရေကို၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံကို၊ သစေ ပိဝတိ-အကယ်၍သောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပုန-တစ်ဖန်၊ အာနေမိ-ဆောင်ရဦးမှာပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုဏ္ဏတဠောယေ၀-မေးထိုက်သည်သာ၊ အပိစ-သည်သာမကသေး၊ ဗီဇနေနပိ-ယပ်တောင်ဖြင့်လည်း၊ ဗီဇိတဠော-ယပ်ခတ်ပေးထိုက်၏၊ ဗီဇနေန-ယပ်ခတ်ပေးသောရဟန်းသည်၊ သကိ-၁ ကြိမ်၊ ပါဒပိဋ္ဌယံ-ခြေဖမိုးအပြင်၌၊ ဗီဇိတ္တာ-ယပ်ခတ်ပြီး၍၊ သကိ-၁ကြိမ်၊ မဏ္ဍေ-အလယ်၌လည်းကောင်း၊ သကိ-တစ်ကြိမ်၊ သီသေ-ဦးခေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗီဇိတဗ္ဗ-ထိုက်၏၊ အလံ-တော်လောက်ပြီ၊ ဟောတု-ရှိပါစေတော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေန-ပြောဆိုအပ်သော အာဝါသိကရဟန်းသည်၊ တတော-ထိုပဌမယပ်ခတ်ခြင်းထက်၊ မန္ဒတရံ-ညှင်းညှင်းသာသာ၊ (မန္ဒဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏၊) ဗီဇိတဗ္ဗ-၏၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ အလံ-တော်လောက်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေန-ပြောဆိုအပ်သော အာဝါသိကရဟန်းသည်၊ တတော-ထိုဒုတိယယပ်ခတ်ခြင်းထက်၊ မန္ဒတရံ-သာ၍ညှင်းညှင်းသာသာ၊ ဗီဇိတဗ္ဗ-၏၊ တတိယဝါရံ-သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ (အလံ, ဣတိ) ဝုတ္တေန-သည်၊ ဗီဇနီ-ယပ်တောင်ကို၊ ထပေတဗ္ဗာ-ချထားထိုက်၏၊ အဿ-ထိုမိမိထက်ကြီးသော အာဂန္တုကရဟန်း၏၊ ပါဒါပိ-ခြေတို့ကိုလည်း၊ ဓောဝိတဗ္ဗာ-ဆေးပေးထိုက်ကုန်၏၊ ဓောဝိတ္တာ-ဆေးပြီး၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ (မိမိဟူသော အာဝါသိကရဟန်း၏၊) တေလံ-ဆီသည်၊ သစေ အတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တေန-ထိုဆီဖြင့်၊ (အချိုစာ၌ "တေလေန" ဟုရှိ၏, မကောင်း၊) မဏ္ဍေတဗ္ဗာ-သုတ်လိမ်းပေးထိုက်ကုန်၏၊ (အတ္တနော-၏၊ တေလံ-သည်) နော စေ အတ္ထိ-အကယ်၍ မရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တဿ-ထိုမိမိထက်ကြီးသော အာဝါသိကရဟန်း၏၊ သန္ဓကေန-ဥစ္စာဖြစ်သော ဆီဖြင့်၊ မဏ္ဍေတဗ္ဗာ-ကုန်၏။

ပန-ဆက်၊ ဥပါဟနပုဏ္ဏံ - ဖိနပ်သုတ်ပေးခြင်းကို၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ရုစိဝသေန-အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗ-ပြုထိုက်၏၊ (သုတ်ပေးလိုမှ သုတ်ပါ-ဟူလို၊) ဟိ-မှန်၊ တေနေ၀-ထို့ကြောင့်ပင်၊ (မိမိအလိုအံတိုင်း ပြုနိုင်ခြင်းကြောင့်ပင်၊) ဧတ္ထ-ဤဖိနပ်ကို သုတ်ပေးရာ၌၊ သစေ ဥဿဟတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂ၀တာ၊) ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။ ("အကယ်၍စွမ်းနိုင်လျှင်" ဟူသောစကားကို၊ ထည့်၍မိန့်တော်မူသည်-ဟူလို၊) တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ မိမိအလိုအတိုင်းပြုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊)

ဥပါဟနာ-ဖိနပ်တို့ကို၊ အပဋ္ဌန္ဓသာပိ-မသုတ်သော ရဟန်း၏လည်း၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ)။ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌၊ မယံ-ငါ့ဖို့၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာသည်၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတေန-မေးအပ်သော အာဝါသိကရဟန်းသည်၊ သေနာသနံ-ကို၊ ယထာဘာဂံ-အကြင်အကြင်အဖို့အတိုင်း၊ (ရှေးက ခင်းထားအပ်ရာအဖို့ကိုမလွန်မူ၍)။ ပညပေတဗ္ဗ-ခင်းပေးထိုက်၏။ ဧတံ သေနာသနံ-ဤ အိပ်ရာနေရာသည်၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့ဖို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗ-လျှောက်ထားရာ၏။ [ဧဝံ အာစိက္ခိတဗ္ဗဟု အဓိပ္ပာယ်နက်ထည့်၍ ဖွင့်သည်၊ သေနာသနံ ၊ပေ၊ ပါပုဏာတိ-ကား ပါဠိတော်အတိုင်းပင်တည်း၊ သို့သော်ပါဠိတော်၌ "တုမှာကံ"ဟု မရှိ၊ "တေ"ဟု ရှိသည်၊ "ဣတိ အတ္ထော" ဟု စာအုပ်တို့၌ တွေ့ရသော်လည်း ပိုဟန်တူသည်။] ပန-ဆက်၊ ပမ္ဘောဒ္ဓေတ္ဝာ-ခါပြီး၍၊ ပတ္ထရိတုံ-ခင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-သင့်သည်သာ။

နဝကသ-သီတင်းငယ်ရဟန်း၏၊ (အပေါ်၌)၊ ဝတ္ထေ-ကျင့်ဝတ်၌၊ ပါနီယံ အာစိက္ခိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ဧတံ-ဤသည်ကား၊ ပါနီယံ-သောက်ရေတည်း၊ ဂဟေတ္ဝာ-ယူ၍၊ ပိဝါဟိ-သောက်ပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗ-ပြောပြထိုက်၏။ [အာဂန္တုကရဟန်းက သီတင်းငယ်ဖြစ်သော်ကြောင့် သီတင်းကြီးဖြစ်သော အာဝါသိကရဟန်းက ကိုယ်တိုင်ရေခပ်၍ပေးဖွယ်မလို၊ ရေကိုညွှန်ပြ၍ "သောက်ပါလော" ဟု ပြောပြရမည်။] ပရိဘောဇနီယေပိ-သုံးရေ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ပင်တည်း၊ သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ-ရှေးအာဂန္တုကဝတ်နှင့်တူသည်သာ၊ မဟာအာဝါသေပိ-ကျောင်းတိုက်ကြီး၌လည်း၊ [မဟာအာဝါသေတိ မဟာဝိဟာရသဒိသေ မဟာအာဝါသေ-သာရတ္ထ။] အတ္ထနော-မိမိ၏၊ သန္ထတ်-အထံသို့၊ သမ္ပတ္တာသ-ရောက်လာသော၊ အာဂန္တုကသ-၏အပေါ်၌၊ ဝတ္တံ-ကို၊ အကာတုံ-မပြုခြင်းငှာ၊ နဲ လဘတိ-မရ။ [ကျောင်းတိုက်ကြီးကား တွေ့ရာမြင်ရာ အာဂန္တုကအား ဝတ်ပြုရမည် မဟုတ်၊ မိမိထံလာသော အာဂန္တုကအားသာ ဝတ်ပြုရမည်-ဟူလို။]

ယထာဘာဂံ။ ။ယထာဘာဂန္တိ ပုဗ္ဗေပညတ္တိပဒေသဘာဂံ အနတိက္ကမိတ္ဝာ-သာရတ္ထ၊ ဤသို့ဦးကာတို့၌ အဖွင့်ရှိသော်လည်း စာအုပ်တို့၌ ထိုပုဒ်ကို မတွေ့ရ၊ ကျနေဟန်တူပါသည်။

ပမ္ဘောဒ္ဓေတ္ဝာ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ။ပဋ္ဌပိဋ္ဌစသည်တို့အပေါ်၌ မြေမှုန်ရှိလျှင် ခါ၍ အပေါ်လွှမ်းအခင်းကို ခင်းပေးခြင်းသည် သေနာသနပညာပနပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် "ပမ္ဘောဒ္ဓေတ္ဝာ ပတ္ထရိတုံ ပန ဝဋ္ဋတိ"ဟု မိန့်သည်၊ "ပမ္ဘောဒ္ဓေတ္ဝာယိ"ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ "ပမ္ဘောဒ္ဓေတ္ဝာပိ" ဟု ရှိလျှင် တော်သေး၏။

ဂမိကဝတ္ထုကထာ

၃၆၀။ ("ဂမိကဝတ္ထေ ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော" ဟု ယောဇနာရှိသော ကြောင့် "ဂမိကဝတ္ထေ" ဟု ရှေးပါဠိ ရှိဟန်တူသည်၊ အခြို့စာအုပ်တို့၌ "ဂမိကဝတ္ထေသု" တွေ့ရ၏။) ဂမိကာဝတ္ထေ-၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဒါရု ဘဏ္ဍန္တိ-ဟူသည်ကား၊ သေနာသနကွန္ဓကေ-က၌၊ ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီးသော၊ မဠ္ဆပီဌာဒိ-ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် အစရှိသော သစ်ဘဏ္ဍာတည်း၊ မတ္တိကာ ဘဏ္ဍမ္ပိ-မြေညက်ဘဏ္ဍာသည်လည်း၊ ရဇနဘာဇနာဒိ-ဆိုးရေကျိုအိုး အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ တတ္ထ-ထိုသေနာသနကွန္ဓကဝ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပဘေဒမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဘဏ္ဍာပင်တည်း၊ တံသဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံကို၊ အဂ္ဂိသာလာယ ဝါ-မီးတင်းကုတ်၌သော်လည်းကောင်း၊ အညတရသ္မိံ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ဂုတ္တဋ္ဌာနေ ဝါ-လုံခြုံရာ အရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိသာမေတွာ-သိုမှီးသိမ်းဆည်းပြီး၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ အနောဝဿကေ-မိုးမစွတ်အပ်သော၊ ပဒေသေ-တောင်ဝှမ်းအရပ်၌လည်း၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

သေနာသနံ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ-၌၊ ပါသာဏပိဋ္ဌိယံ ဝါ-ကျောက်ဖျာအပြင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပါသာဏထမ္ဘေသု ဝါ-ကျောက်တိုင်တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ယံ ကတသေနာသနံ-အကြင်ပြုအပ်သော ကျောင်းသည်၊ (အတ္ထိ၊) ယတ္ထ-အကြင်အကြင်ကျောင်း၌၊ ဥပစိကာ-ခြင်္သေ့သည်၊ နာရောဟန္တိ-မတက်နိုင်ကုန်၊ တံ-ထိုကျောင်းကို၊ အနာပုစ္ဆန္နသာပိ-မပန်ပြောသော ရဟန်း၏လည်း၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ("ကြည့်ရှုလိုက်ပါ" ဟု အနီးအပါးသံယာများကို ပန်ပြော၍ သွားခြင်းကို "သေနာသနံ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ" ဟု ဆိုသည်၊ ခြမတက်နိုင်လျှင်ကား ထိုသို့မပန်ပြောသော်လည်း အနာပတ်-ဟူလို။)

စတူသု ပါသာဏကေသူတိ အာဒိ-အစရှိသော စကားရပ်ကို၊ ဥပစိကာနံ-ခြင်္သေ့၏၊ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနေ-ဖြစ်ရာဌာနဖြစ်သော၊ ပဏ္ဏသာလာဒိသေနာသနေ-သစ်ရွက်မိုးကျောင်း အစရှိသော ကျောင်း၌၊ ကတ္ထဗ္ဗာကာရဒဿနတ္ထံ-ပြုထိုက်သော အခြင်းအရာကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ အပ္ပေဝနာမ အဂ်ိနိပိ သေသေ,ယျန္တိ-ကား၊ အယ်-ဤအပေါင်စသော အဂ်ိတို့၏ ကြွင်းကျန်ခြင်းသည်၊ အဒ္ဓေါကာသေ-လွင်တီးခေါင်၌၊ ထပိတမ္ပိ-ထားအပ်သောညောင်စောင်းအင်းပျဉ်၌၊ (ရှေးနိဿယယ၌ "ထပိတမ္ပိ-ထားခြင်း၌"ဟု ပေး၏၊ အဓိပ္ပာယ်ကား ရပါ၏။) အာနိသံသော-တည်း၊ (လွင်တီးခေါင်ဝယ် မြက်သစ်ရွက်တို့ဖြင့် ဖုံး၍ သွားခြင်း၏ အကျိုးတည်း၊) ဝိန-ဆက်၊ ဩဝဿကဂေဟေ-မိုးစွတ်အပ်သော ကျောင်း၌၊ တိဏေသုစ-မြက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မတ္တိကာပိ ဣဋ္ဌေသုစ-မြေညက်

ခဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ-အထက်၌ (အပေါ်က၊) ပတန္တေသု-ကျကုန်လတ်သော်၊ မဠေပိဌာနံ-ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်တို့၏၊ အဂ်ါနိပိ-အပေါင်တို့သည်လည်း၊ ဝိနသဿန္တိ-ပျက်စီးနိုင်ကုန်၏။/မိုးယိုသော ကျောင်း၌ ထားခဲ့လျှင် အပေါ်က အမိုး-မြက်တွေလည်း ကျတတ်, ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တလုပ်ထားအပ်သော ကျောင်းဖြစ်လျှင် မြေညက်စိုင်တွေလည်း ကျတတ်သောကြောင့် ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့၏ အပေါင်တို့သော်မှ ပျက်စီးတတ်၏၊ လွင်တီးခေါင်၌ ထားခဲ့လျှင်ကား ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် တို့၏ အပေါင်စဉ်သော အဂ်ါများ မပျက်စီးနိုင်၊ ထို့ကြောင့် လွင်တီးခေါင်၌ ဒကျာက်တုံး ၄ ခုကို ခံ၍ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့ကို စုပုံထားခဲ့ရမည်ဟူလို။]

အနုမောဒနဝတ္ထုကထာ

[1] ၃၆၂။ အနုမောဒနဝတ္ထုသို့-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဣဒံ အဟောသိတိ-ကား၊ သမ္ဘန္ဓ-ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏လော၊ (မြတ်စွာဘုရားက အရှင်သာရိပုတ္တရာကို မေးတော်မူကြောင်း စကားတည်း၊) [ဣဒံ အဟောသိတိ ဧတ္ထ ဣဓမောတုယာ ဝမုနတ္ထံ ပဋိက္ခိပန္တော အာဟ သမ္ဘန္ဓံ အဟောသိတိ၊-ယောဇနာ။) စတူဟိ ပဠေဟိတိ-ကား၊ သံယတ္ထေရေ-သံယထေရ်သည်၊ (နိသိန္နေ၏ လက္ခဏာဝန္တ ဖြစ်သောကြောင့် "သံယတ္ထေရနှ" ဟု အချို့စာအုပ်တို့၌ ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်၊) အနုမောဒနတ္ထာယ-အနုမောဒနာအကျိုးငှာ၊ (ဆွမ်းတရားဟောခြင်းအကျိုးငှာ၊) နိသိန္နေ-ထိုင်နေလတ်သော်၊ ဟေဋ္ဌာ-သံယထေရ်မှ အောက်၌၊ ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်အားဖြင့်၊ စတူဟိ-လေးပါးသော ထေရ်တို့သည်၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ထိုင်နေရာ၏၊ (စောင့်နေရာ၏၊) (အနုထေရေ-အနုထေရ်သည်၊ သံယထေရ်အောက် ငယ်သောထေရ်သည်၊ အနုမောဒနတ္ထာယ-ငှာ၊) နိသိန္နေ-သော်၊ မဟာတ္ထေရေနစ-မဟာထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ (အနုထေရ်မှ အောက်၌) တိဟိစ-၃ ပါးသော ထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ပဠမေ-ငါးပါးမြောက် ထေရ်သည်၊ (အနုမောဒနတ္ထာယ-ငှာ၊) နိသိန္နေ-သော်၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ စတူဟိ-၄ ပါးသောထေရ်တို့သည်၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ သံယတ္ထေရေန - သည်၊ ဟေဋ္ဌာ-

---

အနုမောဒနာ။ ။မောဒတိ ဧတာယာတိ မောဒနာ၊ ဧတာယ-ဤတရားစကားဖြင့်၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဒနာ-မည်၏၊ အနု (ပစ္ဆာ)-ဆွမ်းလှူပြီးရာကာလမှ နောက်၌၊ မောဒနာ-ဝမ်းမြောက်ကြောင်း တရားစကားတည်း။ အနုမောဒနာ-ကား၊ ယောဇနာ၌ကား "အနု (ပုနပ္ပုနံ")ဟုလည်း တစ်နည်းဖွင့်သေး၏၊ ထို ဆွမ်းတရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား "အနု ပုနပ္ပုနံ ပစ္ဆာဝါ မောဒေတီတိ အနုမောဒကော" ဟု ယောဇနာပြုသည်။

အောက်၌၊ ဒဟရဘိက္ခုသို့-ငယ်သောရဟန်းကို၊ အဗျိုဒ္ဓေပိ-တိုက်တွန်းအပ်ပြန်သော်လည်း၊ သံဃတ္ထေရတော-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ စတူဟိ-လေးပါးသော ထေရ်တို့သည်၊ နိသိဒိတဗ္ဗမေဝ-ထိုင်နေရာသည်သာ၊ (ဧစောင့်ရမည်သာ၊) ပန-ဆက်၊ အနုမောဒကော-အနုမောဒနာပြုသော (ဆွမ်းတရားဟောသော၊) ဘိက္ခု-သည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဂစ္ဆထ-ကြွတော်မူကြပါကုန်၊ အာဂမေတဗ္ဗကိစ္စံ-စောင့်နေဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သစေ ဝဒတိ-အကယ်၍ လျှောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဂန္တုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။။

မဟာထေရေန-သည်၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ (အနုမောဒကရဟန်းကိုခေါ်သည်၊) ဂစ္ဆာမ-ငါတို့ သွားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-ပြောဆိုအပ်သော်၊ (ခွင့်ပန်လသော်၊) ဂစ္ဆထ-ကြွကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝမ်ပိ-ဤသို့ လျှောက်ပြန်ပါသော်လည်း၊ (ဂန္တုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဗဟိဂါမေ-ရွာပြင်ဘက်၌၊ (ဤစကားကိုထောက်၍ ဘတ္တဂ္ဂဟဏ ခေါ်အပ်သော ဆွမ်းစားဇရပ်သည် ရွာတွင်းရှိနေကြောင်းကိုသိရ၏၊) အာဂမိဿာမ-စောင့်နေကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဘောဂံ-နှလုံးသွင်းမှုကို၊ ကတ္တာပိ-ပြု၍လည်း၊ ဗဟိဂါမံ-ရွာပြင်ဘက်သို့၊ ဂန္တွာ-သွားနှင့်၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ နိသိဒနေ-တပည့်ငယ်တို့ကို၊ တုမ္မေ-သင်တို့သည်၊ တဿ-ထိုအနုမောဒက ရဟန်း၏၊ အာဂမနံ-လာခြင်းကို၊ အာဂမေထ-စောင့်နေကြကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ဝါပိ-ပြော၍လည်း၊ ဂန္တုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-သည်သာ။

ပန-ဆက်၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဝါ-သည်၊ ရုစိတေန-အလိုရှိအပ်သော၊ ဧကေန-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ (ကာရိတ်ကံ, ဓာတ်ကတ္တား၊) အနုမောဒနံ-ကို၊ သစေ ကာရေန္တိ-အကယ်၍ ပြုစေကြကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) အနုမောဒတော-အနုမောဒနာပြုသော၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နေဝ (ဟောတိ)-မဖြစ်၊ မဟာထေရဿ-၏၊ ဘာရော-တာဝန်သည်၊ နဝ (ဟောတိ)-မရှိ ဟိ-မှန်၊ ဥပနိသိန္နကထာယမေဝ-ဥပနိသိန္နကထာ၌သာ၊ မနုဿေသု-တို့သည်၊ ကထာမေန္တေသု-ဟောစေကုန်လသော်၊ (ဟောဖို့ရန် တောင်းပန်ကုန်လသော်၊)

လူတို့က တရားဟောဖို့ လျှောက်ရာ၌။ ။ဥပနိသိန္နကထာ မဟုတ်ဘဲ ဘတ္တာနုမောဒနာ ပြုဖို့ရန် လူတို့က တောင်းပန်လျှင် ထိုအနုမောဒက ရဟန်းကမဟာထေရ်အထံ ခွင့်ပန်ဖွယ် မလို၊ ထို့ကြောင့် "နေဝ တဿ အနုမောဒတော အာပတ္တိ" ဟု ဆိုသည်၊ မဟာထေရ်မှာလည်း စောင့်နေဖွယ်မလို၊ ထို့ကြောင့် "နဝ မဟာထေရဿ ဘာရော ဟောတိ" ဟု ဆိုသည်။

ဥပနိသိန္နကထာယံ။ ။ဥပ (သမီပေ)+နိသိန္နော ဥပနိသိန္နော၊ ဥပနိသိန္နဿ-အနိုး၌ ထိုင်နေသူအား၊ ကထာ-ဟောအပ်သောတရားစကားတည်း၊ ဥပနိသိန္နကထာ-ကား၊ သံဃာအများစုဝေး၍နေ့ရောဝယ် ရောက်လာသော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အား ဟောအပ်သော တရားစကားကို "ဥပနိသိန္နကထာ"ဟု ဆိုသည်၊ မိမိတစ်ပါးတည်းနေ့ရောဝယ် ထိုသို့ ရောက်လာသူအား

မဟာထေရော-ကို၊ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော-ပန်ပြောထိုက်၏၊ မဟာထေရေနစ-သည်လည်း၊ အနုမောဒနာယ-အနုမောဒနာအကျိုးငှာ၊ အဏ္ဍိဋ္ဌောဝ-တိုက်တွန်းအပ်သော ရဟန်းကိုသာ၊ အာဂမေတဗ္ဗော-ဆိုင်းငံ့ထိုက်၏၊ ဣတိ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဘေဒ-ဤအနုမောဒနာဝတ်၌၊ လက္ခဏံ-အမှတ်အသားတည်း၊ ဝစ္စိတောတိ-ကား၊ သဠာတဝစ္ဆော-လွန်စွာဖြစ်သော ကျင်ကြီးရှိသည်၊ ဝစ္ဆပိဋ္ဌိတော-ကျင်ကြီးသည် နှီးစက်အပ်သည်၊ ("ဟုတ္တာ အာဂမေသိ-စောင့်နေပြီ"ဟု ပါဋိတော်၌ စပ်၊) ဣတိ-ကား၊ အဓိပ္ပါယော-သင်္ကာနာယနာတင်ထေရ်တို့၏ အလိုတည်း။ [ဝစ္ဆံဟူသော ပဌမန္တနာမ်ပုဒ်နောင် "သဠာတံ တာရကာဒိတ္ထိတော" ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် (၄)ကဏ္ဍ (၄၅)သုတ်ဖြင့် ဣတပစ္စည်းသက်၊ ဗျာဓိတော ဒုက္ခိတောပုဒ်များကဲ့သို့တည်း။]

ဟောအပ်သော တရားစကားလည်း ဥပနိသိန္နကထာပင်တည်း၊ သံဃာများစုမိရာဝယ် ဥပနိသိန္နကထာကို ဟောဖို့ရန် လူတို့က မဟာထေရ်မှတစ်ပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်ကို တောင်းပန်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မဟာထေရ်ကို (ဟောဖို့ရန် ခွင့်ပြုပါဘုရားဟု) ခွင့်ပန်၍ ဟောရသည်၊ ထိုသို့ ခွင့်မပန်ဘဲ ဟောလျှင် "နဘိက္ခဝေ အနဏ္ဍိဋ္ဌေန ဓမ္မော ဘာသိတဗ္ဗော၊ ယော ဘာသေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ" ဟု မဟာဝဂ္ဂ, ဥပေါသထက္ခန္ဓက, သံဃိတ္တေန ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကထာ၌ လာသော သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်သင့်၏။

ဣဒ မေတ္ထ လက္ခဏံ။ ။နမဟာထေရဿ ဘာရော ဟောတိတိ အနုမောဒကံ အာဂမေတုံ နဘာရော၊ အဏ္ဍိဋ္ဌောဝ အာဂမေတဗ္ဗောတိ အတ္ထနှာ အဏ္ဍိဋ္ဌေ ဘိက္ခုမှိ အနုမောဒန္တေယေဝ နိသီဒိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ဝိမတိ။ ["အဏ္ဍိဋ္ဌေဟိ ဘိက္ခူဟိ" ဟု စာအုပ်တို့၌ ရှိ၏၊ "အဏ္ဍိဋ္ဌေ ဘိက္ခုမှိ" ဟု ရှိသင့်၏၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ၏ ကတ္တားကား "မဟာထေရေန" ဟု အဋ္ဌကထာ၌ တိုက်ရိုက်ရှိ၏။]

ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တကထာ

၃၆၄။ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တေ-၌၊ (အတ္ထောဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အန္တောဂါမောဝါ-ရှာတွင်းသည်မူ လည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ (ဘတ္တဂ္ဂဌာနက ရှာတွင်းသည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊) ဝိဟာရောဝါ-ကျောင်းတိုက်သည်မူလည်း၊ (ကျောင်းတိုက်အတွင်းသည်မူ လည်း၊) ဟောတု-စေ၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ပရိဝိသနဌာနံ-ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရာ အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တေန-သွားသောရဟန်းသည်၊ စီဝရံ-ကို၊ ပါရုပိတွာ-ရုံ၍၊ ကာယဗန္ဓနံ-ခါးပန်း

ပရိဝိသနဌာနံ ဂစ္ဆန္တေန။ ။မနုဿာနံ ပရိဝိသနဌာနန္တိ ယတ္ထ မနုဿာ သပုတ္တဒါရာ အာဝသိတွာ (ညဉ့်အိပ်နေ၍၊) ဒေန္တိ-(သာရတ္ထ၊) "လူများ ညဉ့်အိပ်နေ၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရာ ဌာနသည် ကျောင်းတွင်းဖြစ်စေ, ရှာတွင်းဖြစ်စေ ထို ဌာနသို့ သွားလျှင် သင်္ကန်းရုံ၍ ခါးပန်းဖွဲ့၍

ကြီးကို၊ ဗန္ဓနမေဝ-ဖွဲ့ခြင်းသည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အဌကထာသု-ရှေးအဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ နု ထေရေ ဘိက္ခု အနုပခဋ္ဌာတိ-ကား။ ထေရေ-ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ အတိအလ္လိယိတွာ-အလွန်ကပ်ငြိ၍၊ (အလွန်ထိ၍၊) နု နိသီဒိတဗ္ဗံ-မထိုင်ရာ၊ မဟာထေရဿ-၏၊ နိသိန္နာသနေန-ထိုင်နေရာဖြစ်သော နေရာနှင့်၊ သမကံ-ညီမျှသော၊ အာသနံ-နေရာသည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဗဟူသု-များစွာကုန်သော၊ အာသနေသု-နေရာတို့သည်၊ သတိ-ရှိကုန်လသော်၊ ဧကံ-တစ်ခုသော၊ (အာသနံ-နေရာကိုသော်လည်းကောင်း၊) ဒွေ-နှစ်ခုကုန်သော၊ အာသနာနိ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထပေတွာ-ချန်ထား၍၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ထိုင်ရာ၏။ [“ထေရ်ကြီးဖြစ်သော ဆရာတော်တို့နှင့် တစ်ဆက်ထည်းသော နေရာ၌ မထိုင်ပါနှင့်” ဟူလို။]

ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဂဏေတွာ-ရေတွက်၍၊ ပညတ္တာသနေသု-ခင်းထားအပ်သော နေရာတို့၌၊ အနိသီဒိတွာ-မထိုင်သေးမူ၍၊ မဟာထေရေန-သည်၊ နိသီဒ-ထိုင်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေန-ပြောဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ရာ၏။ [“နေရာကလောက်ရုံသာရှိသဖြင့် ချန်၍မထိုင်လောက်လျှင် ရုတ်တရက်မထိုင်သေးဘဲ မဟာထေရ် (ဆရာတော်)က “ထိုင်ပါ, ထိုင်ပါ” ဟု ဆိုမှ ထိုင်ရမည်” ဟူလို။] မဟာထေရော-သည်၊ နောစေ ဝဒတိ-အကယ်၍ မပြောဆိုအုံ့၊ (ထိုင်ပါဟု မပြောဆိုအုံ့၊ ဧဝံသတိ၊) ဘန္တေ-ရား၊ ဣဒံ အာသနံ-ဤနေရာသည်၊ ဥစ္စံ-မြင့်ပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏၊ နိသီဒ-ထိုင်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သော်၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာပုစ္ဆိတေပိ-ခွင့်ပန်အပ်ပါသော်လည်း၊ သစေ နဝဒတိ-အကယ်၍ မပြောအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) နိသီဒန္တသ-ထိုင်သောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ၊) မဟာထေရဿဝ-၏သာ၊ (ထိုင်ပါဟု မပြောသော မဟာထေရ်၏သာ၊) အာပတ္တိ - သည်၊ (ဟောတိ၊) [မဟာထေရဿဝ အာပတ္တိတိ

ခါးပန်းဖွဲ့၍ သွားသင့်သည်”ဟု ရှေးအဌကထာတို့၌ ဆိုသော်လည်း ယခုခေတ်၌ကား ကျောင်းတွင်း၌ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးလျှင် သင်္ကန်းရုံ၍ သွားခြင်းအလေ့နည်းပါးလှ၏။ “အဌကထာသု ဝုတ္တံ” ဟု ဆိုသောကြောင့် သာရုပ္ပဖြစ်အောင် အဌကထာတို့၌ ဆိုဟန်တူပါသည်၊ ကျောင်းတွင်း၌ သင်္ကန်းမရုံမှ, ခါးပန်းမဖွဲ့မှကြောင့်ကား အာပတ်မရှိပါ။ သို့ရာဝယ် ဆွမ်းလုပ်ကျွေးဌာန၌ ဆွမ်းဒါယကာများရှိလျှင် ခါးပန်းဖွဲ့၍ သင်္ကန်းရုံ၍ သွားခြင်းသည်သာ ပါသာဒိက ဖြစ်ပါသည်။

ဣဒံ ဘန္တေ အာသနံ ဥစ္စံ။ ။ဣဒံ ဘန္တေ အာသနံ ဥစ္စတိ အာသနေ သမဘူမိ ဘာဂေ ပညတ္တံ ထေရာသနေန သမကံ အာသနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ထေရာသနတော ပန ဥစ္စတရေ အာပုစ္ဆိတ္တာပိ နိသီဒိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ယာဒိ တံ အာသနမ္ပိ နီစတရံ ဟောတိ၊ အနာပုစ္ဆာပိ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဝိမတိ။

အာသနေန ပဋိဗာဟနာပတ္တိယာ အာပတ္တိ-ဝိမတိ။] ဟိ-မှန်၊ နဝကော-သီတင်းငယ်သည်၊ ဧဝရူပေ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာသနေ-နေရာ၌၊ အနာပုစ္ဆာ-ခွင့်မပန်ဘဲ၊ နိသီဒန္တော - ထိုင်လတ်သော်၊ အာပဇ္ဇတိ - အာပတ်သို့ရောက်၏၊ ထေရော-ဆရာ၊ အာပုစ္ဆိတော-ခွင့်ပန်အပ်သည်၊ (သမာနော-ဖြစ်ပါလျက်၊) အနနုဇာနန္တော-ခွင့်မပြုလတ်သော်၊ (အာပဇ္ဇတိ-၏၊) [အာပုစ္ဆိတော နေရာဝယ် စာအုပ်တို့၌ "အာပုစ္ဆိတေန"ဟုလည်းကောင်း၊ "အာပုစ္ဆိတေ"ဟုလည်းကောင်း ရှိကြ၏၊ မကောင်း၊ ထေရောနှင့် အရတူဖြစ်သောကြောင့် "အာပုစ္ဆိတော" ဟု ရှိရမည်။] နိ သံယာဋိ ဩတ္ထရိတ္တာတိ-ကား၊ သံယာဋိ-ဧကသီ, သင်္ကန်းကြီးကို၊ အဝတ္ထရိတ္တာ-လွှမ်းဖိ၍၊ နိ နိသီဒိတဗ္ဗံ-မထိုင်ရာ။/

(၅) ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိတိ-ဟိအစရှိသော စကားရပ်ကို၊ ပတ္တဓောဝနဥဒက-သပိတ်ဆေးကြောင်းရေကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်တော်မူ၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဒကွိဏောဒကံ-အလျှူရေကို၊ ပုရတော-ရှေ့၌၊ အာဓာရကော-သပိတ်ခြေ၌၊ ပတ္တံ-ကို၊ ထပေတ္တာ-ထား၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံယူရာ၏။ (ဤစကားအရ ဒကွိဏောဒကဟူသည် တစ်စက်တစ်စက်ချအပ်သော အလျှူရေစက်မဟုတ်၊ သင်္ကန်းစသည်နှင့် တွဲဖက်၍လျှူအပ်သော ရေတစ်မျိုးဟု မှတ်ပါ။ စီဝရကွန္ဓက သံယောဇနေ စီဝရပ္ပါဒကထာ၌လည်း ဤဒကွိဏောဒက ပါခဲ့ပြီ၊) သာဓုကန္တိ-ကား၊ ဥဒကသဒ္ဒံ-ရေသံကို၊ အကရောန္တေန-မပြုဘဲ၊ ("ပတ္တော ဓောဝိတဗ္ဗော" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) သူပဿ သြကာသောတိ-ကား၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ခံယူလတ်သော်၊ သူပဿ-ဟင်း၏၊ သြကာသော-တည်ရာအရပ်သည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏။ ဧဝံ-ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ဟင်းထည့်ဖို့ရန် နေရာရှိလောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊) မတ္တာယ-အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ သြဒနော-ဆွမ်းကို၊ ဂဏှိ တဗ္ဗော-ခံယူထိုက်၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။

သမက် သမ္ဘာဒေဟီတိ ဣဒံ-ဟိ ဟူသော ဤစကားကို၊ ကေဝလံ-သြဒနမဖက် သက်သက်၊ သပ္ပိအာဒီသုယေဝ-ထောပတ် အစရှိသော ခဲဖွယ်တို့၌သာ၊ နိ (ဝတ္ထုတ္ထဲ)-ဆိုထိုက်သည် မဟုတ်သေး၊ (အချို့စာအုပ်တို့၌ "အာဒီသု ယေဝ" ဟု ဧဝမပါ၊ ပါမှကောင်းသည်၊) သြဒနေပိ-ဆွမ်း၌လည်း၊ ဝတ္ထုတ္ထဲ-ဆိုထိုက်သေး၏၊

နိ သံယာဋိ သြတ္ထရိတ္တာ။ ။အဝတ္ထရိတ္တာတိ ပါရှိတသံယာဋိ အဝတ္ထရိတ္တာ၊ အနုက္ခိပိတ္တာဟိ အတ္ထော၊-(ဝိမတိ၊) ရှာတွင်း ဆွမ်းစားစရပ်သို့ လာသောအခါ ဧကသီနှင့် သင်္ကန်းကြီးကို ထပ်၍ဖြစ်စေ, တစ်ထည်စီဖြစ်စေ ရုံလာရ၏၊ ထိုရုံအပ်သော သင်္ကန်းကို "သံယာဋိ" ဟု ဆိုသည်၊ ထို သံယာဋိကို ဖိ၍ ထိုင်လျှင် ဖိတ်ထားသော ရေစသည်တို့ကြောင့် သင်္ကန်း၌ အကွက်ထင်ဖွယ် ရှိရကား သံယာဋိကို ဖိ၍ မထိုင်ရ၊ ထိုင်ခါနီး၌ ရုံထားအပ်သော သံယာဋိကို မဖိမီအောင် ခြောက်၍ ဖယ်၍ ထိုင်ရသည်။

ပန-ဆက်၊ သပ္ပိအာဒီသု-တို့တွင်၊ ယံ-အကြောင်းဝတ္ထုသည်၊ အပ္ပံ-နည်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ကေသဝါ-တစ်ပါးအားသော်လည်းကောင်း၊ ဒွိန္နံဝါ-နှစ်ပါးတို့အားသော်လည်းကောင်း၊ အနုရူပကံ-လျောက်ပတ်ရုံသည်၊ (ဟောတိ၊) (အပ္ပံကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ သမကံ-ညီမျှအောင်၊ သမ္မာဒေဟိ-ပြည့်စုံစေလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သော်၊ မနုဿာနံ-လူတို့၏၊ ဝိဟေသာ-ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်တတ်၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ သကိံ ဝါ-၁ ကြိမ်သော်လည်းကောင်း၊ ဒိက္ခတ္တုံ ဝါ-၂ ကြိမ်သော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္မာ-ယူပြီး၍၊ သေသံ-ကြွင်းသော ဝတ္ထုကို၊ နဂဟေတဗ္ဗံ-မယူထိုက်။

နဂတာဝ ထေရေန ဘုဠ္ဍိတဗ္ဗန္တိ ဣဒံ - ဟူသော ဤစကားကို၊ (ဝုတ္တံ၌ စပ်၊) ,ပရိစ္ဆိန္နဘိက္ခုကံ-ပိုင်းခြားတော်အပ်သော ရဟန်းရှိသော၊ ယံ ဘတ္တဂ္ဂ-အကြောင်ဆွမ်းစားဇရပ်သည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏။) ယတ္ထ-ယင်း ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ (သပိတ်၌၊) ပါပေတ္မာ-ရောက်စေပြီး၍၊ (ဆွမ်း, ဟင်းတို့ကို အားလုံးသံဃာတော်၏သပိတ်ထည်း၌ ရောက်စေပြီး၍၊) ဒါတုကာမာ-ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်၊ (အချို့စာအုပ်၌ "ဝန္ဒိတုကာမာ-ရှိခိုးခြင်းငှာအလိုရှိကုန်သည်" ဟု ရှိ၏။) ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တံ-ထိုဆွမ်းစားစရပ်ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ယံ-အကြောင်ဆွမ်းစားစရပ်သည်၊ မဟာဘတ္တဂ္ဂ-ကြီးစွာသောဆွမ်းစားစရပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ-ယင်းဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ဧကသ္မိံ-၁ ခုသော၊ ပဒေသေ-အရပ်၌၊ ဘုဉ္ဇန္တိ-ဘုဉ်းပေးကြကုန်၏၊ ဧကသ္မိံ-သော၊ ပဒေသေ-၌၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ ဒိယျတိ-ပေးလျှအပ်၏၊ (သံဃာတွေက များသော ကြောင့် တစ်ချို့ဘုဉ်းပေး၍နေတုန်း တစ်ချို့သံဃာများအတွက် လက်ဆေးဖို့ရန် ရေပေးနေရသည်-ဟူလို၊) တတ္ထ-ထိုမဟာဘတ္တဂ္ဂ၌၊ ယထာသုခံ-ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ ဘုဉ္ဇတဗ္ဗံ-ဘုဉ်းပေးနိုင်၏။ (ဒါယကာတို့က အားလုံးထည့်ပြီးသည့်တိုင်အောင် မဟာထေရ်က စောင့်နေဖွယ်" မလို။)

ယံ အပ္ပံ ၊ပေ၊ နဂဟေတဗ္ဗံ။ ။သစေ ဟောတိ သပ္ပိဝါ တေလံဝါ ဥတ္တရိဘင်္ဂဝါ၊ ထေရေန ဝတ္တဗ္ဗော "သဗ္ဗေသံ သမကံ သမ္မာဒေဟိ" တိ ဟူသော ပါဠိတော်၏ အဖွင့်တည်း၊ ထို့ကြောင့် တစ်ပါးလောက်ရဲ့, သို့မဟုတ် နှစ်ပါးလောက်ရဲ့ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော သပ္ပိ, သို့မဟုတ် တေလ, သို့မဟုတ် ဥတ္တရိဘင်္ဂဖြစ်လျှင် "သဗ္ဗေသံ သမကံ ဒေဟိ" ဟု မဆိုရ၊ ထိုသို့ဆိုလျှင် အားလုံးမလောက်သဖြင့် လူတို့မှာ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း (မျက်နှာပျက်ခြင်း) ဖြစ်တတ်သည်၊ သို့အတွက် ထိုကဲ့သို့ နည်းနည်းပါးပါး ထောပတ်စသော ဝတ္ထုကို တစ်ခါ နှစ်ခါသာ ယူပါ၊ "ကျန်တာကို နောက်တစ်ပါး နှစ်ပါးစသည်၌ ထည့်ပါစေဦး" ဟူလို။

နှ တာဝ ဥဒကန္တိ ဣဒံ-ကံဟူသော ဤစကားကို၊ ဟတ္ထဓောဝနဥဒကံ-လက်ဆေးရေကို၊ ဘန္ဓာယ-၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ထိုသို့ပင် လက်ဆေးရေကို ရည်ရွယ်၍ "နှ တာဝ ဥဒကံ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ" ဟု မိန့်တော်မူအပ်ပါသော်လည်း၊ ဒုန္ဓရာ-ဆွမ်းစား၍ မပြီးသေးမီ အကြား၌၊ ပိပါသိတေန-လွန်စွာဖြစ်သော မွတ်သိတ်ခြင်းရှိသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ (သဠာတအဿတ္ထိအနက်၌ ဣတ ပစ္စည်းသက်၊) ဂလေ-လည်မျိုး၌၊ ဝိလဂ္ဂါမိသေနဝါ-ငြိကပ်သော အာမိသရှိသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါနီယံ-သောက်ရေကို၊ ပိဝိတွာ-သောက်ပြီး၍၊ ဟတ္ထာ-လက်တို့ကို၊ ဓောဝိတဗ္ဗာ-ဆေးနိုင်ကုန်၏၊ [နှ ဓောဝိတဗ္ဗာဟု နှ သဒ္ဒါပါသည်ကို ဋီကာတို့ပယ်ထားသည်။] မနုဿာ-တို့သည်၊ ဘန္တေ-ရား၊ ပတ္တဗ္ဗ-သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေစ-လက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓောဝထ-ဆေးတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှောက်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံ ဝဒန္တေသု) ဝါ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ (အချို့စာ၌ ဘိက္ခုသုဟု ရှိသည်ကား ဝဒန္တိ၏ ကတ္တားဖြစ်သောကြောင့် ပါဠိပျက်၊) တုမှေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ (အလျင်ပြီးနေသော အရှင်ဘုရားတို့သည်၊) ဥဒကံ-ကို၊ ဂဏှထ-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံ ဝဒန္တေသု)ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ (ပဋိဂ္ဂဟေတုံ-အကပ်ခံခြင်းငှာ၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

နိဝတ္ထန္တေနာတိ-ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဘတ္တဂ္ဂတော-မှ၊ (အချို့စာ၌ "ဥဒ္ဒာယ-ထ၍" ဟု ရှိသည်ကား အဓိပ္ပာယ်မထူးလှ၊) နိဝတ္ထန္တေန-ပြန်နစ်သော၊ သံယေန-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (ပါဠိတော်၌ ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း၊) နိဝတ္ထိတဗ္ဗံ-ပြန်နစ်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ-ပြတော်မူ၏။ ကထံ-အဘယ်သို့ ပြန်နစ်ရာသနည်း၊

ဟတ္ထဓောဝနဥဒကံ။ ။ပါဠိတော်၌ " နှ တာဝ ထေရေန ဥဒကံ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယာဝ နှ သ္ဝေဝ ဘုတ္တာဝိနော ဟောန္တိ-ရဟန်းအားလုံး ဆွမ်းစား၍ မပြီးသေးခင် ထေရ်ကြီးကရေကို အကပ်မခံရသေး" ဟူရာ၌ လက်ဆေးရေကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုပါသည်၊ "ဆွမ်းစား၍ မပြီးသေးမီ အကြား၌ ရေဆာလျှင်ကား (သို့မဟုတ်) လည်ချောင်း၌ အာမိသကပ်နေလျှင်ကား သောက်ရေကို အကပ်ခံ၍ သောက်ကောင်းပါ၏" ဟူလို။

ဟတ္ထာ (နှ) ဓောဝိတဗ္ဗာ။ ။ဟတ္ထဓောဝနဥဒကန္တိ ဘောဇနာဝသာနေ ဥဒကံ၊ ဟေနာဟ "ပါနီယံ ပိဝိတ္တာ ဟတ္ထာ ဓောဝိတဗ္ဗာ" တိ၊ တေန ပရိယောသာနေ ဓောဝနမေव ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ဘောဇနန္တရေ ပန ပါနီယပိဝနာဒိနာ နယေန ဟတ္ထံ ဓောဝိတ္တာ ပုန ဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဒသေတိ၊ ပေါတ္ထကေသု ပန "ပါနီယံ ပိဝိတ္တာ ဟတ္ထာ နှ ဓောဝိတဗ္ဗာ" တိ လိခန္တိ၊ တံ ပုရိမဝစနေန နှ သမေတိ, ပရိယောသာနေ ဥဒကသ္မိံ ဟတ္ထဓောဝနဥဒကန္တိ ဝုတ္တတ္တာ၊ သစေ မနုဿာ ဓောဝထ ဘန္တေတိ အာဒိ နိဋ္ဌိတ ဘတ္တံ (ပြီးပြီးသော ဆွမ်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊) နိသိန္နမဏ္ဍလံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဝိမတိ။ သာရတ္ထဒီပနီကား သာ၍ ကျယ်စွာ ဖွင့်ပြသေး၏၊ ရှုပါလေဟေ။

နဝကေဟိတိ-ဟိ အစရှိသော၊ သင့်-အလုံးစုံသော အစီအရင်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-မှတ်ထိုက်၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ သမ္မာဓေသု-ကျင်းမြောင်းကုန်သော၊ ဃရေသု-အိမ်တို့၌၊ မဟာထေရာနံ-တို့၏၊ နိက္ခမနောကာသော-ထွက်ရာအရပ်သည်၊ နု ဟောတိ-မရှိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (နဝကေဟိ အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (ရှေးဦးစွာထ၍၊) နိဝတ္တန္တေဟိ-ပြန်နစ်ကုန်သော၊ နဝကေဟိ-သီတင်းဝယ်တို့သည်၊ ဂေဟဒ္ဒါရေ-အိမ်တံခါး၏အနီး၌၊ (ဝင်းတံခါးကို ဆိုဟန်တူသည်၊) ဌတ္တာ-ရပ်၍၊ ထေရေသု-တို့သည်၊ နိက္ခန္တေသု-ထွက်လာကုန်ပြီးလတ်သော်၊ ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်အားဖြင့်၊ (အချို့စာအုပ်၌ "ပါဋိယာ-အစဉ်တန်းအားဖြင့်" ဟု ရှိ၏၊ အဓိပ္ပာယ်တူပင်၊) ဂန္တ္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏။ [ကျင်းသောအိမ်၌ သံယာများစဉ်တန်း၍ ထိုင်လျှင် မဟာထေရ်ကစ၍ မထွက်သာသောကြောင့်တံခါးပေါက်နှင့်နီးသော သီတင်းဝယ်ကစ၍ ထွက်ပါ၊ ထိုသို့ထွက်ပြီးလျှင် သီတင်းဝယ်တို့က ဝင်တံခါးမှ စောင့်ပါ၊ မဟာထေရ်များ ထွက်လာသောအခါ အစဉ်အတိုင်းပြန်ပါ-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ မဟာထေရာ-တို့သည်၊ ဝုရေ-အိမ်တံခါးပေါက်၏ အနီး၌၊ [ပဓာနေ စန္ဒိကေဝုရော-အဘိဓာန် (၁၀၀၄) နှင့်အညီ ဝုရသဒ္ဒါသည် အနီးဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ ဒူရေဟု ရှိသည်ကား ပါဌ်ပျက်။] နိသိန္နာ-ထိုင်နေကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ နဝကာ-တို့သည်၊ အန္တောဂေဟေ-အိမ်၏ အတွင်း၌၊ (နိသိန္နာ သစေ ဟောန္တိ၊ ဧဝံသတိ၊) ထေရာသနတော-ထေရ်ကြီး၏နေရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ပဋိပါဋိယာ ဧဝ-အစဉ်အားဖြင့်သာ၊ (ပါဋိယာဧဝ-အစဉ်တန်းအားဖြင့်သာ၊) နိက္ခမိတဗ္ဗံ-ထွက်ရာ၏၊ ကာယေန-နောက်ရဟန်း၏ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကာယံ-ရှေးရဟန်း၏ ကိုယ်ကို၊ အယဉ္ဇေန္တေန-မထိခိုက်စေဘဲ၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် သွားလသော်၊ အန္တရေန-အကြားဖြင့်၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဂန္တုံ-ဖြတ်၍သွားခြင်းငှာ၊ သင္ကော်တို့-စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ (ဖြတ်၍ သွားနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊) ဝိရဠာယ-ကျဲသော၊ ပဋိပါဋိယာ (ပါဋိယာ)-အားဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ [သံယာစဉ်တန်း၍သွားရာ၌ ရှေ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို နောက်ပုဂ္ဂိုလ်က ကိုယ်ချင်းမတိုက်မိအောင်လည်းကောင်း, ဖြတ်သွားလိုသော လူတို့၏ကြားထည်း၌ ဝင်၍ သွားနိုင်အောင်လည်းကောင်း ခပ်ကျဲကျဲတန်း၍ သွားပါ-ဟူလို။]

*** *** ***

ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ္တကထာ

၃၆၆။ ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ္တေ - ၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ကမ္မဝါနိကို့ ပတိတိ-ကား၊ ကပ္ပါသံဝါ-ဝါကိုသော်လည်းကောင်း၊ သုပ္ပံဝါ-ဗန်း (စကော)ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မုလလံဝါ-ကျည်ပွေ့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယံ-အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဂဟေတ္တာ-ကိုင်၍၊ ကမ္မံ-အလုပ်ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုလျက်၊ ဌိတာဝါ-ရပ်နေသည်သော်

လည်းကောင်း၊ နိသိန္နာဝါ-ထိုင်နေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ တံ-ထိုဝတ္ထုကို၊ နိက္ခိပတိ-ချအံ့၊ နစ ဘိက္ခာဒါယိကာယာတိ-ကား၊ ဣတ္ထိ ဝါ-မိန်းမသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ပုရိသောဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဘိက္ခာဒါနသမယေ-ဆွမ်းလောင်းလှူရာအခါ၌၊ မုခံ-မျက်နှာကို၊ နဥလ္လောကေတဗ္ဗံ-မော်၍ မကြည့်ထိုက်။ (ဤစကားအရ ဘိက္ခုဒါယိကာကို ဥပလက္ခဏာဟု မှတ်ပါ၊ ဘိက္ခုဒါယကာ၏ မျက်နှာကိုလည်း မကြည့်ရ၊ ဆွမ်းလောင်းသူက မိန်းမသားများသောကြောင့် ယေဘုယျနည်းအားဖြင့်ဆိုသည်။)

ကရောန္တိ, ဟောတိ။ ။စာအုပ်တို့၌ "ကရောန္တိ ဟောန္တိ" ဟု ဗဟုဝုစ်ကြိယာရှိ၏၊ နိက္ခိပတိနှင့် အရတူဖြစ်သောကြောင့် "ကရောန္တိ (ဣတ္ထိလိင်)ဟောတိ" ဟု ဧကဝုစ် ရှိရမည်။ (ကရောန္တိ ဌိတာဝါတိ ကရောန္တိ ဟုတ္တာ ဌိတာဝါ-ယောဇနာ။) ရှေးနိသယဝ၌လည်း "ကရောန္တိ, ဟောတိ" ဟု ဧကဝုစ်ပင် ရှိသည်။

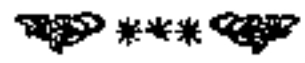

အာရည်ကဝတ္ထုကထာ

၃၆၈။ အာရည်ကဝတ္ထော-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) သေနာသနာ ဩတရိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ဝသနဋ္ဌာနတော-နေရာအရပ်မှ၊ နိက္ခိမိတဗ္ဗံ-ထွက်ရာ၏။ ပတ္တံ ထပိကာယ ပက္ခိပိတ္တာတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဗဟိဂါမေ-ရွာပြင်ဘက်၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ သစေ နတ္ထိ-အကယ်၍ မရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အန္တောဂါမေယေဝ-ရွာတွင်း၌သာလျှင်၊ ဘတ္တကိစ္စံ-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတ္တာ-၍၊ (ပက္ခိပိတဗ္ဗောဟု၏စပ်)၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ ဗဟိဂါမေ-၌၊ (ဥဒကံ-သည်၊) သစေ အတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဗဟိဂါမေ-၌၊ ဘတ္တကိစ္စံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ပတ္တော-ကို၊ ဓောဝိတ္တာ-ဆေးပြီး၍၊ ဝေါဒကော-ရေမရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ထပိကာယ-အိတ်၌၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗော-ထည့်ထိုက်၏။ [ရှေးက "သပိတ်အိတ်" ဟူသည် ဆွမ်းခံ၍ဖြစ်သောအိတ် မဟုတ်, လွယ်အိတ်ကြီးမျိုးတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဆွမ်းခံဝင်ခါနီး၌ သပိတ်ကို အိတ်မှထုတ်၍ ဆွမ်းခံပြန်သောအခါ ထိုအိတ်၌ ပြန်၍ ထည့်ရသည်။]

ပရိဘောဇနီယံ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ဘာဇနာနိ-အိုးတို့သည်၊ သစေနပ္ပဟောန္တိ-အကယ်၍ မလောက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပါနီယမေဝ-သောက်ရေကိုပင်၊ ပရိဘောဇနီယမ္မိ-သုံးရေကိုလည်း၊ (လက်ဆေးမှုစသည် အသုံးပြုဖို့ရေကိုလည်း၊) ကတ္တာ-၍၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ-တည်ထားရာ၏၊ ဘာဇနံ-အိုးကို၊ အလဘန္တေန-မရသော အာရည်ကရဟန်းသည်၊ ဝေဠုနာဠိကာယဝိ-ဝါးကျည်တောက်ဖြင့်လည်း၊

ဥပဌာပေတဗ္ဗ-ရာ၏၊ တမ္မိ-ထိုဝါးကျည်တောက်ကိုလည်း၊ အလဘန္တသ-မရသော အာရညိကရဟန်း၏၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ သမိပေ-အနီးဌာ၊ ဥဒကအာဝါဇော-ရေတွင်းသည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (အနီးဌာ ရေတွင်းရှိနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်) ကာတဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ အရဏိသဟိတေ-တကွဖြစ်သော ပွတ်ခုံပွတ်ကျည်သည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊ အကာတုမ္မိ-မပြုခြင်းငှာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ စ-ဆက်၊ အာရညိကသ- အာရညိကရဟန်း၏အတွက်၊ (အာရဏိသဟိတံ-ကို၊ ဣဒ္ဓိတဗ္ဗံ) ယထာ-အလိုရှိထိုက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ကန္တာရပဋ္ဌိပန္နဿာပိ-ခရီးခဲကိုသွားသော ရဟန်း၏ အတွက်လည်း၊ အရဏိသဟိတံ-ကို၊ ဣဒ္ဓိတဗ္ဗံ-အလိုရှိထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဂဏဝါသိနော-ဂိုဏ်းနှင့်အတူတကွနေသော အာရညိက ရဟန်းများ၊ တေန-ထိုပွတ်ခုံ ပွတ်ကျည်နှင့်၊ ဝိနာပိ-ကင်း၍လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ (ဂဏဝါသိနောတိ ဂဏေန သဟဝါသိနော၊ အာရညိကဿာတိ သမ္မန္ဓော၊ ယောဇနာ၊ ဂဏော+ဝါသိနော ဂဏဝါသိနောဟု ကြံ၍ "ရဟန်းအပေါင်းဟူသော ဂိုဏ်းဌ နေလေ့ရှိသော အာရညိကရဟန်း၏ အတွက်"ဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သင့်၏။) နက္ခတ္တာနေဝ-နက္ခတ်တို့သည်ပင်၊ နက္ခတ္တပဒါနိ-နက္ခတ္တပဒတို့မည်၏။

အရဏိသဟိတေ။ ။အတူတကွဖြစ်သော် (တစ်ခုတည်း ကွဲနေသည် မဟုတ်သော၊) ပွတ်ခုံ ပွတ်ကျည်အစုံ။ [အရဏီ သဟိတန္တိ-အရဏီယုဂဇ်၊ ဥတ္တရာရဏီ (အထက် ပွတ်ကျည်) အရောရဏီ (အောက်ခံ ပွတ်ခုံ) ဒွယံတိ အတ္ထော၊-ကခ်ီဋီကာ။]

နက္ခတ္တပဒါနိ။ ။"နက္ခတ္တာနေဝ" ဟု ဖွင့်သောကြောင့် "ပဒ အနက်မရှိ" ဟု မမှတ်ရ၊ ကမ္မဓာရည်းသမာသ်ကိုပြုသော အဖွင့်တည်း၊ ပဒသဒ္ဒါသည် ကာရဏအနက်ကို ဟော၏၊ အရှေ့အနောက် အစရှိသော အရပ်မျက်နှာကို သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း, ညဉ့်အချိန်ကို သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း နက္ခတ်တို့ကိုပင် "ပဒ" ဟု ဆိုသည်၊ "နက္ခတ္တာနိ ဧဝပဒါနိ နက္ခတ္တပဒါနိ" ဟု ပြုပါ။ [နက္ခတ္တာနေဝ နက္ခတ္တပဒါနိတိ ဣမိနာ အသယုဇဒိ နက္ခတ္တာနေဝ ဒိသာဘာဂဇာနနသမ သမယဇာနသမ ကာရဏတ္တာ နက္ခတ္တပဒါနိ နာမတိ ဒဿေတိ၊-ယောဇနာ။]

ပါဠိတော်အဖွင့်။ ။အတ္ထိ ဘန္တေ နက္ခတ္တပဒါနိတိ နက္ခတ္တပဒဝိသယာနိ ဉာတာနိ အတ္ထိ၊ အသယုဇဒိနက္ခတ္တံ ဇာနာထာတိ အဓိပ္ပာယော၊ တေနာဟ "နံ ဇာနာမ အာဝုသော" တိ၊ အတ္ထိ ဘန္တေ ဒိသာဘာဂန္တိ ဘဏ္ဍာပိ ဧသေဝ နယော၊ ကေနဇ္ဇ ဘန္တေ ယုတ္တန္တိ ကေန နက္ခတ္တေန စန္ဒော ယုတ္တောတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။ [ဤ၌ "နက္ခတ်ကို သိရမည်" ဟု ပညတ်တော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် သီလကွန်ပြဟ္မဇာလသုတ္တံဝယ် နက္ခတ္တဂ္ဂါဟစသော အတတ်ကို တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာဟု ဆိုရာ၌ " ထိုအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးမှုကိုပြုသော ရဟန်းသာ သီလပျက်သည်" ဟု မှတ်ပါ။]

သေနာသနဝတ္ထုကထာ

၃၆၅။ သေနာသနဝတ္ထေ-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဒွါရံနာမ-တံခါးပေါက်ကြီးမည်သည်ကို၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ မဟာဝဋ္ဋဠ-မျှားစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သုံးစွဲအပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုတံခါးပေါက်ကြီးကိုဖွင့်ပိတ်ရာ၌၊ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ-ခွင့်ပန်ဖွယ် ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-ကား၊ သေသာနိ-တံခါးပေါက်ကြီးကို ဖွင့်ခြင်းမှ ကြွင်းကုန်သော၊ ဥဒ္ဒေသဒါနာဒီနိ-ဥဒ္ဒေသဒါန အစရှိသော အမှုတို့ကို၊ အာပုစ္ဆိတ္တာဝ-ခွင့်ပန်၍သာ၊ ကာတဗ္ဗာနိ-နှ၏၊ ဒေဝသိကမ္မံ-နေ့တိုင်းလည်း၊ အာပုစ္ဆိတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ ဘန္တေ-ရား၊ အာပုစ္ဆိတမေဝ - ခွင့်ပန်အပ်ပြီးသည်သာ၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေတော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ဝုဗုတရော-သီတင်းကြီးသည်၊ သာဓုတိ-ကောင်းပြီဟူ၍၊ အထာပိ သမ္ဘဋ္ဌဟိ-အကယ်၍မူလည်း လက်ခံအံ့။ ("ဧဝံသတိ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏"၌ စပ်။)

ဝါ-တစ်နည်း၊ သယမေဝ-သီတင်းကြီးကိုယ်တိုင်သာ၊ တံ-သင်သည်၊ ယထာသုခံ-ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ ဝိဟရာဟိ-နေလော၊ ဣတိ-သို့၊ အထာပိဝဒတိ-အကယ်၍မူလည်း ပြောအံ့၊ ဧဝမ္ပိ-ဤသို့ ပြောပြန်သော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ သဘာဂဿ-သဘောတူသော သီတင်းကြီး၏၊ ဝိဿာသေနာပိ-အကျွမ်းဝင်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-သည်သာ၊ ယေန ဝုဗုတော, တေန ပရိဝတ္တိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ဝုဗုတာ ဘိမုခေန-သီတင်းကြီးဘက်သို့ ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ပရိဝတ္တိတ္ပဲ-ပြန်လည်ရာ၏၊ [သီတင်းကြီးနှင့်အတူ စကြီတစ်ခုထည်း၌ စကြီဆုံး၍ ပြန်လှည့်

သေသာနိ ၊ပေ၊ ကာတဗ္ဗာနိ။ ။အမျှားဝင်နိုင် ထွက်နိုင်သော တံခါးပေါက်ကြီးကို ပိတ်ခြင်းဖွင့်ခြင်း၌ သီတင်းကြီးထေရ်အား ခွင့်ပန်ဖွယ် မလို၊ ပါဠိကို ရွတ်ပြ (ပို့ချ) ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုကား ခွင့်ပန်ရမည်၊ ဥဒ္ဒေသဒါနာဒီနိ၌ အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌လာသော (ပရိပုစ္ဆာ) အဖန်ဖန်မေးအပ်သော အဋ္ဌကထာကို ပို့ချခြင်း, (သရ္ဗာယ) စာအံ့ခြင်း, တရားဟောခြင်း, မီးထွန်းခြင်း, မီးငြိမ်းခြင်း, လေသာပြူတင်းများကို ဖွင့်ခြင်း, ပိတ်ခြင်းတို့ကိုယူပါ။

အထာပိ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။သီတင်းငယ်ရဟန်းက "ဥဒ္ဒေသစသော အမှုများကို ခွင့်ပန်အပ်ပြီး ဖြစ်ပါစေတော့ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၍ သီတင်းကြီးကလည်း "ကောင်းပြီ"ဟု လက်ခံလျှင်သော်လည်းကောင်း, သီတင်းကြီးကိုယ်တိုင် "ချမ်းသာစွာ နေတာပေါ"ဟု မိန့်ဆိုလျှင်သော်လည်းကောင်း ဥဒ္ဒေသဒါန စသည်ကို ခွင့်ပန်ဖွယ်မလို၊ ဤစကားကိုထောက်၍ အချို့ကျောင်းတိုက်၌ ရောက်သစ်စ အာဂန္တုများကို "စာအံ့မီးထွန်းမှ စ၍ ခွင့်ပြုမကောင်းသော ဝတ်အကျင့်များကို ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား" ဟု လျှောက်ထားစေကြသည်၊ သို့သော် ဤကျင့်ဝတ်သည် တစ်တိုက်လုံးအတွက် ကျင့်ဝတ် မဟုတ်၊ "သစေ ဝုဗုနေ သဒ္ဓိ ဧကဝိဟာရေတိ" စသည်ဖြင့် လာသောကြောင့် တစ်ကျောင်းထည်း၌ အတူနေ သံယာငယ်များက အကြီးဆုံးထေရ်, အပေါ်၌ ကျင့်ရမည် ကျင့်ဝတ်ဟု သိပါ။

သောအခါ၊ သီတင်းကြီးဘက်ကျောပေး၍ မလှည့်ပါနှင့်, သီတင်းကြီးဘက် မျက်နှာ မူ၍လှည့်ပါ-ဟူလို။] ဘောဇနသာလာဒီသုပိ-ဆွမ်းစားစရပ် အစရှိသော အရပ်တို့၌ လည်း၊ ဧဝမေဝ-ဤအတူပင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏။ [ဘောဇနသာလ ၊ပေ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဘောဇနသာလာဒီသုပိ ဥဒ္ဒေသဒါနာဒိ အာပုစ္ဆိတ္တာဝ ကာတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော၊-သာရတ္ထော။]

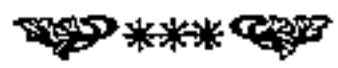

ဇန္တာဃရဝတ္ထာဒိကထာ

၃၇၁။ ဇန္တာဃရဝတ္ထေ-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ပရိဘဏ္ဍန္တိ-ကား၊ ပဟိ-ဇန္တာဃရ၏ ပြင်ဘက်၌၊ ဝါ-အားလုံး၌၊ ဇဂတိ-မြေခုံ့အကျည်သည်၊ ("ဥတ္တာပါ ဟောတိ" ဟု ပါ၊ဋ္ဌတော်၌ စပ်ပါ။) [ယောဇနာ၌ "ဗဟိဇဂတိတိ ဗဟိအာလိန္ဒော" ဟု ဖွင့်၏။]

၃၇၃။ အာစမနဝတ္ထုသို့-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) သတိ ဥဒကေတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ သစေ အတ္ထိ-အုံ့၊ ပန-ထိုသို့ပင် ရေရှိပါသော်လည်း၊ ပရိစ္ဆန္နဌာနံ-ဗုံးကွယ်အပ်သော အရပ်သည်၊ သစေ နတ္ထိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဘာဇနေန-ခွက်ဖြင့်၊ နီဟရိတ္တာ-ဆောင်ယူ၍၊ (ရေကို ဆောင်ယူ၍၊) အာစမိတဗ္ဗံ-သန့်သက်ရေ ဆေးရာ၏၊ (လုံခြုံတဲ့နေရာ သွား၍ ဆေးရမည်၊) ဘာဇနေ-ခွက်သည်၊ အသတိ-မရှိလသော်၊ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်၊ နီဟရိတဗ္ဗံ-ဆောင်ယူရာ၏။ ပတ္တေပိ-သည်လည်း၊ အသတိ-သော်၊ အသန္တံနာမ-မရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣဒံ-ဤ အရပ်သည်၊ အတိဝိဝဋ္ဋံ-အလွန်ပွင့်လင်း၏၊ (ခဲ့ုစသည်အကွယ်အကာ မရှိသော ကြောင့် ဟင်းလင်း ဖြစ်နေ၏၊) (ဣဒံ အတိဝိဝဋ္ဋန္တိ-ဣဒံ ဌာနံ ဂုမ္ဗာဒီဟိ အပဋိစ္ဆန္နတ္တာ အတိဝိယ ပကာသနံ-သာရတ္ထော။) ပုရတော-ရှေ့၌၊ အည်-အခြားသော၊ ဥဒကံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ-ရှိလတ့ဲ၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဂတသ-သွားသော ရဟန်း၏၊ ဥဒကံ-ကို၊ အလဘန္တဿေဝ-မရသေးမီပင်၊ ဘိက္ခာစာရဝေလာ-ဆွမ်းခံလှည့် လည်ရာ အချိန်အခါသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ကဒ္ဒေနဝါ-ဒုတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ကေနစိဝါ-တစ်စုံတစ်ခုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ (စက္ကူစသည်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊) ပုဋ္ဌိတ္တာ-သုတ်၍၊ ဂန္တ္ဗဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဘုဋ္ဌိတုမ္ပိ-စားခြင်းငှာလည်း ကောင်း၊ အ'နုမောဒနံ-ကို၊ ကာတုမ္ပိ-ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊

ဘုဋ္ဌိတုံပိ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။ရေမရှိသည့်အတွက် သန့်သက်ရေ မဆေးဘဲ ဖြစ်နိုင်သော-နည်းကို ပြသည်၊ ရေရှိလျှင်ကား ထိုကဲ့သို့ မပြုရ၊ ဆေးရမည်သာ၊ ဒုတ်စသည်ဖြင့် မသုတ်ဘဲ နေခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိ၊ ရေမဆေးခြင်းကြောင့်သာ အပြစ်ရှိသည်။

အာဂတာပဋိပါဒိယာတိ-ကား၊ ဝစ္စကုဋိယံ-ဝစ္စကုဋိလည်းကောင်း၊ ပဿာဝဌာနေ-ကျင်ငယ်စွန့်ရာအရပ်လည်းကောင်း၊ နှာနတိတ္ထေ-ရေချိုးဆိပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တီသုပိ-၃ မျိုးလည်းဖြစ်သောအရပ်တို့၌၊ အာဂတာပဋိပါဒိယော-ရောက်လာသောရဟန်းတို့၏ အစဉ်သည်သာ၊ ပမာဏံ-ပမာဏတည်း။ [ဤတွင် အာစမနဝတ္ထုဆိုင်ရာ အပြီးတည်း။]

၃၇၄။ ဝစ္စကုဋိဝတ္ထော-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) နှ ဒန္တကट္ဌံ ခါဒန္တေနာတိ-ဟူသော၊ အယံ-ဤပယ်မြစ်ခြင်းသည်၊ ဝစ္စကုဋိယာပိ-၌လည်းကောင်း၊ အဝစ္စကုဋိယာပိ-ဝစ္စကုဋိမဟုတ်သော အရပ်၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထော-အလုံးစုံသော ကျင်ကြီးစွန့်ရာ အရပ်၌ပင်၊ ပဋိက္ခေပေါ-ပယ်မြစ်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ၊) [ဝစ္စကုဋိ၌သာ ဒန်ပူကိုကိုက်၍ မစွန့်ရသည် မဟုတ်၊ ဝစ္စကုဋိမဟုတ်သော ချိုကွယ်စသည်၌ ကျင်ကြီးစွန့်လျှင်လည်း ဒန်ပူကိုကိုက်လျက် မစွန့်ရ-ဟူလို။] နှ ဖရုသေန ကဋ္ဌေနာတိ-ကား၊ ဖာလိတကဋ္ဌေန ဝါ-ကွဲအပ်သောဝါးခြမ်း ကနုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ခရေနဝါ-ကြမ်းတမ်းသော ကနုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဌိကေနဝါ-အဖုအထစ်ရှိသော ကနုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဏကေန ဝါ-ဆူးရှိသော ကနုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သုသိရေနဝါ-အခေါင်းရှိသော ကနုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပူတိနာဝါ-ပုတ်ဆွေးသော ကနုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ နှ အဝ လေခိဝဋ္ဌ-မခြစ်ရာ၊ ဝါ-မသုတ်ရာ၊ ပန-ဆက်၊ အဝလေခနကဋ္ဌ-ခြစ်ကြောင်း ဒုတ်ကို၊ ဝါ-သုတ်ကြောင်း ဒုတ်ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ-မယူမူ၍၊ ပရိဘုဿ-ဝင်သော ရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

နှ အာစမနသရာဝကေတိ ဧတံ-ဟူသော ဤစကားကို၊ သဗ္ဗသာဓာရဏာဘာနံ-အလုံးစုံသောရဟန်းတို့နှင့် ဆက်ဆံသော ဝစ္စကုဋိအရပ်ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ တတြ-ထိုအများသုံးဝစ္စကုဋိ၌၊ အညေအညေ-အခြားအခြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂန္တုန်-လာကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥဒကံ-သန့်သက်ရေကို၊ နှ သေသေတဗ္ဗံ-မကြွင်းကျန်စေထိုက်၊ (ချန်မထားရ၊) ပန-ဆက်၊ ယံ-အကြင်အရပ်သည်၊ သံယိကေ-သံယဥ်စွာဖြစ်သော၊ ဝိဟာရေပိ-ကျောင်းတိုက်၌လည်း၊ ဧကေဒေသေ-တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အရပ်၌၊ နိဗဒ္ဓဂမနဋ္ဌာယ-မိမိတစ်ပါးတည်း အမြဲသွားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ဌာနံ-အရပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ပုဂ္ဂလိကဌာနံ ဝါ-ပုဂ္ဂလိကကျောင်းအရပ်သည်သော်လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ-ထိုဝစ္စကုဋိအရပ်၌၊ (ဥဒကံ-ကို၊ သေသေတုံ-ကြွင်းကျန်စေခြင်းငှာ၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ [နိဗဒ္ဓဂမနဋ္ဌာယာတိ အတ္ထနော နိဗဒ္ဓဂမနဋ္ဌာယ၊ ပုဂ္ဂလိကဌာနံ ဝါတိ အတ္ထနော ဝိဟာရံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-သာရတ္ထ။] ဝိရေစနံ-ဝမ်းလျှောဆေးကို၊ ပိဝိတွာ - သောက်၍၊ ပုနပ္ပုနံ - အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ပရိသန္ဌသာပိ-ဝင်သော

ရဟန်းအားလည်း၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ-သည်သာ။ [သံယိကဝစ္စကုဋ္ဌိပင်ဖြစ်သော်လည်း မကြာမကြာ မိမိသွားရမည် ဖြစ်သောကြောင့် သန့်သက်ရေ ချန်ထားခြင်းငှာ အပ်ပါ၏-ဟူလို။]

ဥဟာတာတိ-ကား၊ ဥဟာဒိတာ-လွန်စွာဖြစ်သော ကျင်ကြီးရှိသည်၊ ဗဟိ-ကျင်ကြီးခွက်၏ ပြင်ဘက်၌၊ ဝစ္စမက္ခိတာ-ကျင်ကြီးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သည်၊ (" သစေ ဟောတိ-အံ့"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ဣတိ အတ္ထော၊ ဓောဝိတဗ္ဗာတိ-ကား၊ ဥဒကံ-ကို၊ အာဟရိတ္တာ-၍၊ ဓောဝိတဗ္ဗာ-ဆေးထိုက်၏၊ ဥဒကံ-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိအံ့၊ ဘာဇနံ-ခွက်သည်ကား၊ နတ္ထိ-မရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အသန္တံနာမ-မရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဘာဇနံ-သည်၊ အတ္ထိ-အံ့၊ ဥဒကံ-သည်ကား၊ နတ္ထိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧတမ္မိ-ဤရေမရှိခြင်းသည်လည်း၊ အသန္တံ-အသန္တတည်း၊ ပန-ဆက်၊ ဥဘယေ-နှစ်ပါးစုံသည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ အသန္တမေဝ-ဧကန်အသန္တပင်တည်း၊ ကဒ္ဒေနဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ကေနစိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏတ္တာ-သုတ်၍၊ ဂန္ဓဝဋ်-သွားရာ၏။ [ဝစ္စကုဋ်ဋ္ဌ ပေနေသော ကျင်ကြီးကို ရေမရှိ၍ မဆေးနိုင်လျှင် ဒုတ် စက္ကူစ်သည်ဖြင့် သုတ်၍သွားရမည်။] သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ကျင့်ဝတ်တို့၌၊ (ယောဇနာ၌ "သဗ္ဗသို့ ဝတ္တကွန္ဓကေ" ဟု စွဲ၏။) သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-ပေါ်လွင်သည်သာ၊ ဣတိ-တည်း။

ဥဟာတာ။ ။ဥပုဇ္ဈ ဟဒဓာတ်, တပစ္စည်း၊ ဓာတွန် ဒကို ချေ၊ ဟဒဓာတ်သည် ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းအနက်၌ ဖြစ်၏။ (ဟဒေါ ဝစ္စောသဏ္ဌေ ပဝတ္တတိ၊ ဓာတ္တတ္ထသင်္ဂဟ (၄၂၁) ထို့ကြောင့် "ဥဟဒိတာ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ဗဟိဝစ္စမက္ခိတာကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း၊ ဥဟဒိတာဝယ် သဏ္ဌာတအသေအနက်၌ ဣတပစ္စည်းသက်၊ "ဥဟဒနံ ဥဟဒေါ။ သဏ္ဌာတော ဥဟဒေါ ယသ္သံတိ ဥဟဒိတာ" ဟု ပြု။ [ဥဟဒိတာတိ ဧတ္ထ ဟဒဓာတုသေ ဝစ္စဝိသဇ္ဇနတ္ထတာယာဟ ဗဟိ ဝစ္စမက္ခိတာတိ၊-ဝိမတိ။]

သေသံ ဥတ္တာနမေဝ။ ။"ဥတ္တာနမေဝ" ဟု ရှိရာ၌ "သေသံ" အရ ပုဒ်သာမက, ထို ပုဒ်နှင့်ဆိုင်သော အနက်ဓိပ္ပာယ် အားလုံးကို ယူရ၏။ ထို့ကြောင့် "သေသံ (ဝိဓာနံ)-ကြွင်းသောအစီအရင်" ဟု ဆရာများ အနက်ပေးကြ၏၊ "ဥတ္တာနတ္ထမေဝ" ဟု ရှိရာ၌ကား အတ္ထကို ငဲ့၍ "သေသံ-ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်" ဟု အနက်ပေးတော်မူကြသည်။

စုဒ္ဓသခန္ဓကဝတ်။ ။ဣမသ္မိံ ဝတ္တကွန္ဓကေ အာဂတာနိ အာဂန္တုကာဝါသိက ဂမိယာနုမောဒန ဘတ္တဂ္ဂပိဏ္ဍစာရိကာရညိက သေနာသနဇန္ဓာယရ ဝစ္စကုဋ္ဌိ ဥပဇ္ဈာစရိယသဒ္ဓိဝိဟာရိကအန္တေဝါသိကဝတ္တာနိ" စုဒ္ဓသ မဟာဝတ္တာနိနာမ၊ ဣတော အညာနိ ပန ကဒါစိ တဇ္ဇနီယကမ္မကတာဒိကာလေယေဝ စရိတဗ္ဗာနိ အသိတိခန္ဓကဝတ္တာနိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ဂဏ္ဌိ-ပဒေသု.ပန ဣမာနိယေဝ စုဒ္ဓသ မဟာဝတ္တာနိ အဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏေန ဂဏိယမာနာနိ၊ အသိတိ ခန္ဓကဝတ္တာနိတိ ဝုတ္တံ၊ တံ နိ ဂဟေတဗ္ဗံ-သာရတ္ထ။

ဝတ္တက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉။ ပါတိမောက္ခတ္ထပနက္ခန္ဓက

ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသယာစနကထာ

၃၈၃။ ပါတိမောက္ခတ္ထပနက္ခန္ဓကေ-ကဉ္စိ၊ (အတ္ထော·ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) နန္ဒိမုခိယာ ရတ္တိယာတိ ဧတ္ထ-ယာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ (ဂုဏတ္ထံ-လျှို့ဝှက် တိမ်မြုပ်သော အနက်ကို၊) ဟိ (ဥဒ္ဓရိတ္တာ ဒသေမိ-ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊) အရုဏုဒ္ဒိတကာလေပိ-အရုဏ်တက်ရာ အခါ၌လည်း၊ (ပိဖြင့် အခြားနှစ်သက်ဖွယ်ရာ အခါကိုပေါင်း၊) နန္ဒိမုခါ ဝိယ-နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော·မျက်နှာရှိသကဲ့သို့၊ ရတ္တိ-ညဉ့်သည်၊ ခါယတိ-ထင်ရ၏၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ နန္ဒိမုခိယာ ရတ္တိယာတိ-ဟူ၍၊ (သဂီတိကာရော-သဂီယနာတင် ထေရ်အပေါင်းသည်၊) အာဟ-မိန့်ပြီ၊ အန္ဓောပူတိန္တိ-ကား၊ အတ္တ စိတ္တသန္တာနေ-မိမိ၏ စိတ်အစဉ်၌၊ ကိလေသာပူတိဘာဝေန-ကိလေသာတည်းဟူသော အပုတ်ရှိသူ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္ဓောပူတိ-အတွင်း၌ ကိလေသာတည်းဟူသော အပုတ်ရှိသော၊ အဝဿုတန္တိ-ကား၊ ကိလေသာဝဿဝေန-ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးစိုစွတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဝဿုတံ-စိုစွတ်အပ်သော၊ ကသမ္ဗု

နန္ဒိမုခိယာ။ ။နန္ဒိတဗ္ဗောတိ နန္ဒော၊ နှစ်သက်ဖွယ်အဆင်း၊ နန္ဒော+ယသ+အတ္ထိ တိ နန္ဒိ၊ မုခံကိုင်ဆ၍ နပုံလိုင်၊ (ယောဇနာ၌ "နန္ဒိယတိ တုသိယတီတိ နန္ဒိ" ဟု နန္ဒဓာတ်, ဣ ပစ္စည်းဖြင့် ကမ္မရုပ်ကြဲလေ၏။) နန္ဒိ+မုခံ+ယသ္မာတိ နန္ဒိမုခီ၊ ဣတ္ထိဧကတ္တက ဤပစ္စည်းသက်၊ "နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော မျက်နှာ ရှိလတ်သော်"ဟု သဒ္ဒတ္ထ ဖြစ်၏။ အရုဏ်တက်ချိန်အခါ၌ အရှေ့ဘက်အရပ်သည် စဉ်းငယ်နီသော အရောင်ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်၏။ နှစ်သက်ဖွယ် မျက်နှာရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၏-ဟူလို။ [အရုဏော ကိန္တိ ရတ္တောထ-အဘိဓာန် (၈၇)။] ဝိမတိ၌ကား "နန္ဒိမုခိယာတိ ဩဒါတဒိသာမုခတာယ (ဖြူစင်သော အရပ်မျက်နှာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) တုဋ္ဌမုခိယာ (နှစ်သက်ဖွယ် မျက်နှာရှိသည်)"ဟု ဆို၏။

အန္ဓောပူတိ။ ။ပူတိနာ ကမ္မေန သီလဝိပတ္တိယာ အန္ဓော အနုပဝိဋ္ဌတ္တာ အန္ဓောပူတိ-သာရတ္တ၊ အန္ဓော+ပူတိ-(ကိလေသာတည်းဟူသော အပုတ်တည်း၊ ဝါ-သီလဗျက်စီးခြင်းတည်းဟူသော အပုတ်သည်၊) ယသ္မာတိ အန္ဓောပူတိ။

အဝဿုတံ။ ။ဆဟိ ဒ္ဝါရေဟိ ရာဂါဒိ ကိလေသာဝဿဝေန တိန္တတ္တာ အဝဿုတံ-သာရတ္တ၊ စာအုပ်တို့၌ "ကိလေသဝဿနဝသေန" ဟု ရှိ၏၊ အဝဿုတံ၏အဖွင့်ဖြစ်သောကြောင့် အဝပုဗ္ဗ သုဓာတ်, ဥကို သြပြု၊ သြကို အဝပြု၍ "ကိလေသာဝဿဝသေန" ဟု ရှိသင့်သည်၊ အဝ ရှေးရှိသောကြောင့် သုဓာတ်သည် တိန္တ အနက်ကိုဟော၏၊ သြ (သရ)ဟု သက္ကတ၌ ရှိသောကြောင့် သ ဒ္ဒေဘော်လာရသည်။

ကသမ္ဗုစာတံ။ ။ကသမ္ဗုသဒ္ဒါသည် "အမ္ပိုက်သရိုက်" ဟူသော အနက်ကိုဟော၏၊ အာကိဏ္ဏာဒေါသတာယ သံကိလိဋ္ဌဇာတံ" ကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း။ ယောဇနာ၌ "ကသမ္ဗုတိ

ဇာတန္တိ-ကား၊ အာကိဏ္ဏာဒေါသဟာယ-ရောပ္ပြမ်းသော အပြစ်ရှိသူ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံကိလိဋ္ဌဇာတံ-ဖြစ်သော ညစ်ပေရှင်းရှိသော၊ ("တံ ပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဒ္ဒသာ-မြင်ရပြီ" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) ယာဝ ဘဟာဂဟာဏာပိနာမာတိ-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ (ဒသေတိ၌ စပ်၊) ဟိ-မိန့်တော်မူသင့်၏၊ (ယောဇနာ၌ "ဟိတိ ပဒပူရဏမတ္တံ" ဟု ဆို၏။) အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ ပရိသာ-ပရိသတ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓါ-မစင်ကြယ်၊ ဣတိ ဝစနံ-ဤသို့သောစကားတော်ကို၊ သုတ္တာယေဝ-ကြား၍သာလျှင်၊ (ကြားလျှင် ကြားခြင်းပင်၊) တေန-ထိုဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဏ္ဏမိတဗ္ဗံ-ဖဲသွားထိုက်သည်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အပဏ္ဏမိတ္တာ-ဖဲမသွားမူ၍၊ သောမောယပုရိသော-ထိုမင်းဖိုလ်မမှီး အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားသည်၊ ယာဝ ဘဟာဂဟာဏာပိ-လက်ရုံးကို ကိုင်ရခြင်းတိုင်အောင်သော်မှလည်း၊ အာဂမိဿတိနာမ-ဆိုင်းငံ့တုံတိ၏၊ ဣဒံ-ဤဆိုင်းငံ့ခြင်းကို၊ အစ္ဆရိယံ-အံ့သြအပ်ပါပေစ၊ ဝါ-အံ့သြလောက်ပါပေစ၊ ဣတိ-ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ-ပြတော်မူ၏။

၃၈၄။ အာယတဂေနေဝ ပပါတောတိ-ကား၊ ပဌမမေဝ-စလျှင် စခြင်းပင်၊ နှ ဂမ္ဘီရော-နက်သည် မဟုတ်၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂမ္ဘီရော-နက်၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ ဌိတမမ္ဘော ဝေလံ နာတိဝတ္တတီတိ-ကား၊ ဝိစိနံ-လှိုင်းတို့၏၊ သြသဏ္ဌာ

သက်ာရော (အမှိုက်) သော ဟိ သမ္ဘဏ္ဍနိယာ ကသိယမာနေ ဝိလေခိယမာနေ အမ္ဘတိ သဒ္ဒံ ကရောတိတိ ကသမ္ဘ၊ အဌကထာယံ ပန အဓိပ္ပာယ ဝသေန သံကိလိဋ္ဌဇာတန္တိ ဝုတ္တံ၊ အတိဝိယ ကိလိဋ္ဌဇာတန္တိ အတ္ထော။ အာကိဏ္ဏာဒေါသဟာယံ ကိလိဋ္ဌဇာတန္တိ ပိပါဌော" ဟု ဖွင့်၏။ [သဏ္ဌာတ ဒုဿီလျကစဝရတ္တာ ကသမ္ဘဇာတံ၊ ("လွန်စွာဖြစ်သော ဒုဿီလျ အညစ် အကြေးရှိသည်" ဟု ပေးပါ။) အသာရတာယဝါ ကသမ္ဘဝိယ ဇာတံ-ဝိမတိ၊ ဒုတိယနည်းအလို "အနှစ်သာရ မရှိသည့်အတွက် အမှိုက်သရိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သော" ဟု ပေး။]

ယာဝ . ဘဟာဂဟာဏာပိ ၊ပေ၊ အစ္ဆရိယံ။ ။ဣဒ္ဓ ဂရဟဏစ္ဆရိယမေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သာရတ္တာ၊ ဤ အံ့ဩရိယသည် ဂရဟဏစ္ဆရိယ (ကဲ့ရဲ့ကြောင်း အံ့ဩရိယ)ဖြစ်၏၊ ပသံသစ္ဆရိယ မဟုတ်။ [ယာဝါတိ နိပါတပယောဂတ္တာ ဘဟာဂဟာဏာပိတိ ဇတ္ထ ပဋ္ဌမိဝိဘတ္တိ အဝဓိအတ္ထေ ဟောတိ၊ နာမသဒ္ဒေါ ဂရဟတ္ထဇောတကော၊ တသ ပယောဂတ္တာ အာဂမိဿတိ တိ ဇတ္ထ အတီတတ္ထေ အနာဂတဝစနံ (စောင့်ဆိုင်းခြင်းကြောင့်သာသည် ပြီးခဲ့ပြီ၊ သို့သော် နာမ သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ဘဝိဿန္တိဝိဘတ် သက်ထားသည်-ဟူလို၊) အာဂမိဿတိနာမာတိ၊ အာဂမိဿတိတိ ဤသံအဓိဝါသိဿတိ၊ အာပုဗ္ဗော ဂမုဓာတု ဤသံအဓိဝါသနေဝါတိ (စဉ်ငယ်သည်းခံခြင်းရှိဟူ၍) ဟိ ဓာတုပါဌေသု ဝုတ္တံ-ယောဇနာ။]

ပပါတောဟု။ ။ပပတန္တိ ဇတ္ထာတိ ပပါတော-ကျရောက်ရာဖြစ်သော ချောက်၊ ထိုချောက်သည်နက်သကဲ့သို့ အနက်ချင်းတူသောကြောင့် "ပပါတောဝိယာတိ ပပါတော" ဟု ပြု၊ ထို့ကြောင့် "ဂမ္ဘီရော"ဟု ဖွင့်သည်၊ အာယတသဒ္ဒါသည် ဤနေရာ၌ "အစပဌမ"ဟူသော

နဲ့ ကန္ဒရံ-သက်လျှောရာ ချောက်ဟူသော၊ မရိယာဒဝေလ-အပိုင်းအခြားဖြစ်သော ကမ်းကို၊ နာတိက္ကမတိ-မလွန်၊ တီရံ ဝါဟေတိတိ-ကား၊ တီရတော-ကမ်းသို့၊ အပ္ပေတိ-ရောက်စေ၏။ ဥဿာရေတိ-အထက်သို့ တက်စေ၏၊ ဝါ-တင်၏။ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ အညပဒ္ဓိဝေဓောတိ-ကား။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ ("နဲ့-မဖြစ်" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) (အညာကို "အရဟတ္တ" ဟုလည်းကောင်း, ပဒ္ဓိဝေဓောကို "ပတ္တိ" ဟု လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။)

၃၈၅။ ဆန္နမတိဝဿတီတိ-ကား၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-သင့်ရောက်၍၊ ပဒ္ဓိစ္ဆာဒေန္တော-ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်းသည်၊ အညံ-အခြားသော၊ နဝံ-အသစ်ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-သင့်ရောက်၏။ ဣဒံ-ဆန္နမတိဝဿတိဟူသော ဤစကားကို၊ ဧတံ-ဤအသစ်ဖြစ်သေဒ္ဓာပတ်သို့ သင့်ရောက်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ - ပြီ၊ ဝိဝဋ္ဋံ နာတိဝဿတီတိ - ကား၊ အာပတ္တိ - သို့၊

အနက်ကို ဟော၏။ (ယောဇနာ၌ အာယတသဒ္ဒါသည် ဒီဃ (အရှည်) ဟူသော အနက်ကို ဟောသည်ဟု ဆို၏။) ချောက်ကမ်းပါးသည် စလျှင်စခြင်း နက်သကဲ့သို့ မဟာသမုद्ဒြာကား စလျှင်စခြင်း နက်သည် မဟုတ်၊ အစဉ်အတိုင်းတဖြည်းဖြည်း နက်သည်-ဟူလို။ [နဲ့ အာယတကေနေဝ ပပါတောတိ နဲ့ ဆိန္နတဋ္ဌ မဟာသောဿောဝိယ 'အာဒိတော ဧဝ ပပါတော၊ သော (ထိုမဟာသမုद्ဒြာသည်) ဟိ တီရဒေသတော ပဋ္ဌာယ ဧကင်္ဂုလ ဒွင်္ဂုလ ဝိဒတ္ထိရတန ယဒ္ဓိ ဥသဘအမုဂါဝုတ ဂါဝုတအမုယောဇနံ' ယောဇနာဒိဝသေန ဂမ္ဘီရော ဟုတ္တာ ဂစ္ဆန္တော သိနေရုပါဒမူလေ စတုရာသီတိ ယောဇနသဟဿာဂမ္ဘီရော ဟုတ္တာ ဌိတောတိ ဒသေတိ-သာရတ္ထော။]

ဌိတဓမ္မော ၊ပေ၊ နာတိက္ကမတိ။ ။"ဌိတဓမ္မော-တည်တံ့သော သဘောရှိ၏၊ ဝေလ-ကမ်းကို၊ နာတိက္ကမတိ-မကျော်လွန်" ဟူရာ၌ "ဝေလာသဒ္ဒါသည် မရိယာဒအနက်ကို ဟော၏"ဟု သိစေလို၍ "မရိယာဒဝေလ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို မရိယာဒဝေလာ ဟူသည်လည်း လှိုင်းပုတ်၍ ပြန်ကျသောအခါ ချောက်ကဲ့သို့ နက်၍နေသော ကမ်းပါးစောက်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "သြသက္ကနကန္ဒရံ" ဟု မရိယာဒဝေလ်ကို ဝိသေသနပြုသည်၊ "ဤကဲ့သို့ ချောက်ကမ်းပါးမျိုးကို သာ မလွန်တက်" ဟု မိန့်တော်မူသည်၊ သမုद्ဒြာရေ၏ အပိုင်းအခြားဖြစ်သော သာမန်ကမ်းကို ကား ယခုအခါ ဒီရေတက်လျှင်ပင် လွန်တက်၍ လာတဲတ်ပါသေး၏။

ယောဇနာနှင့် ရှေးနိသယ။ ။ဝေလ် နာတိဝတ္တတီတိ ဇတ္ထ ဝေလာသဒ္ဒသ တီရ မရိယာဒတ္ထောသု ပဝတ္တဘာဝံ ဒသေန္တော အာဟ သြသက္ကနကန္ဒရ မရိယာဒ ဝေလန္တိ၊ တတ္ထ သြသက္ကနကန္ဒရ ဣတိ ပဒေန တီရတ္ထံ ဒသေတိ၊ မရိယာဒ ဣတိ ပဒေန ပရိယာဒတ္ထံ" ဟု ယောဇနာဖွင့်၏၊ ကျမ်း၏အဲဘော်ကျမည် မထင်၊ ရှေးနိသယယ၌ "သြသက္ကနကန္ဒရ-သက်လေသော မြင်းမိုရ်တောင်ခြေခံသော၊ မရိယာဒဝေလ်-ပိုင်းခြားအပ်သော ကမ်းပါးကို" ဟု ပေး၏၊ "သြသက္ကနကန္ဒရ" အရ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေကမ်းကို ယူသည်၊ ဝိစိနံပုဒ် မပါ၊ အချို့ အဋ္ဌကထာစာအုပ်၌လည်း ဤပုဒ် မပါ။

အာပဇ္ဇိတ္ဘာ-၍၊ ဝိဝရန္တော-ဖွင့်ဖော်သော ရဟန်းသည်၊ (ဒေသနာကြားသော ရဟန်းသည်၊) အည်-အခြားသောအာပတ်သို့ နာ်ပဇ္ဇတိ-မရောက်၊ ဣဒံ-ဝိဝဋ္ဋနာတိ ဝဿတိဟူသော ဤစကားကို၊ ဧတံ-ဤအခြားသော အာပတ်သို့ မသင့်ရောက်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ။ (ဤဂါထာသည် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ, ပဌမဂါထာ သင်္ကေတအဖွင့်၌ အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ အကျယ်လာလတံ့။)

ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနာရဟကထာ

၃၈၆။ ထပိတံ ဟောတိ ပါတိမောက္ခန္တိဏ္ဍော-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ပုရေဝါ-ဥ တ်၏ရှေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာဝါ-ဥ တ်၏နောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ထပိတံ-တန့်ထားအပ်သည်၊ (သမာနံ)ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အတ္ထပိတံ-တန့်ထားအပ်သည် မမည်သည်၊ (တန့်ထားအပ်ရာ မရောက်သည်၊) ဟောတိ-၏၊ (ပုရေဝါ ပစ္ဆာဝါတိ ဥ တ္တိအာရမ္ဘတော ပုဗ္ဗေဝါ, ဥ တ္တိနိဋ္ဌာနတော ပစ္ဆာဝါ-ဝိမတိ၊) ပန-အနွယ်၊ ဧဝတ္ထော-ပါတိမောက်တန့်ထားရာခေတ်၌ ထပိတံ-သည်၊ (သမာနံ)ဝေ-ဖြစ်သော်သာ၊ (ဖြစ်မှသာ၊) ထပိတံနာမ-တန့်ထားအပ်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ သုဏာတု ၊ပေ၊ ကရေယျာတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤဥ တ်၌၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်သော အခါ၌၊ ရေကာရံ-ရေအကွာရာကို၊ ဘဏတိ-ရွတ်ဆို၏။ တာဝ-ထိုရေအကွာရာကို ရွတ်ဆိုရာ ကာလတိုင်အောင်၊ ထပေတဗ္ဗံ-တန့်ထားရာ၏။ (တန့်ထားနိုင်၏။) ဟိ-မှန်၊ ဣဒံ-ဤအခါသည်၊ (သုအကွာရာကို ရွတ်ရာကာလမှစ၍ ရေအကွာရာကို ရွတ်ရာကာလတိုင်အောင်သော အခါသည်၊) ခေတ္တံ-ခတ်တည်း၊ (ပါတိမောက်ကို ဆက်မရွတ်စေဘဲ တန့်ထားဖို့ရာ ခေတ်တည်း၊) ပန-ကား၊ ယျကာရေ-ယျ အကွာရာကို၊ ဝုတ္တေ-ရွတ်ဆိုအပ်ပြီးသော်၊ (ဥ တ်ထားသော ရဟန်းက ရွတ်ဆိုအပ်ပြီးသော်၊) ထပေန္တေန-တန့်ထားသော ရဟန်းသည်၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ ထပိတံနာမ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သုဏာတုမေတိ-ဟူ၍၊ အနာ ရဒ္ဓေယော-အားမထုတ်အပ်သေးမီပင်၊ ထပေန္တေန-သည်၊ ပုရေ-ရှေ့၌၊ ထပိတံ (နာမ)-သည်၊ ဟောတိ။

ပါတိမောက္ခဋ္ဌပန။ ။"အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယော သာပတ္တိကော သုဏာတိ၊ တဿ ပါတိမောက္ခံ ထပေတုံ"ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် ဥပုသ်ပြုရာဌာန၌ အာပတ်သင့်နေသော ရဟန်းပါလျှင် ပါတိမောက်ကို မရွတ်ပြသေးဘဲ တန့်ရပ်ထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဥ တ်ဖြင့် ပါတိမောက်ကို မရွတ်စေသေးဘဲ တန့်ရပ်ထားခြင်းကို "ပါတိမောက္ခဋ္ဌပန" ဟု ခေါ်၏။ [ပါတိမောက္ခဿ-ကိ+ထပနံ-မရွတ်ပြစေသေးဘဲ တန့်ရပ်ထားခြင်းတည်း၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနံ-ခြင်း။]

ဓမ္မိကာဓမ္မိကတ္ထပန ကထာ

၃၈၇။ အမူလိကာယ ၊ပေ၊ အကတာယာတိ-ကား၊ တေနပုဂ္ဂေလေန-ထိုပါတိမောက် တန်ထားအပ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဝိပတ္တိ-သီလဝိပတ္တိစသော တစ်မျိုးမျိုးသော ထိုဝိပတ္တိသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတာဝါ-ပြုအပ်ပြီးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အကတာဝါ-မပြုအပ်သေးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ပါတိမောက္ခတ္ထပနကသ-ပါတိမောက် တန်ထားသော ရဟန်း၏၊ သညာအမူလိကဝသေန-သညာ၏ အခြေအမြစ်မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အမူလိကာ-အမူလိကာမည်သော်ဝိပတ္တိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ [ပါတိမောက်တန်ထားအပ်ရာပုဂ္ဂိုလ်က ထိုဝိပတ္တိကို ပြုပြီးသည်ဖြစ်စေ, မပြုရသေးသည်ဖြစ်စေ, ပါတိမောက်တန်ထားသော ရဟန်း၏ အမှတ်သညာက-အခြေအမြစ်မရှိလျှင် အမူလိကာဝိပတ္တိပင် ဖြစ်၏-ဟူလို။] ကတာကတာယာတိ-ဟူသော ဤစကားကို၊ ကတဉ္စ-ပြုအပ်ပြီးသော ဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ အကတဉ္စ-မပြုအပ်သေးသော ဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘယံ-နှစ်ပါးစုံကို၊ ဂဟေတ္စာ-၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ-ပြီ။ [ကတဉ္စ အကတဉ္စ ဥဘယံ ဂဟေတ္စာတိ ယသ ကတာပိ အတ္ထိ အကတာပိ၊ တသ တဒုဘယံ ဂဟေတ္စာ-ဝိမတိ။]

ဓမ္မိကံ သာမဂ္ဂိံ နု ဥပေတိတိ-ကား၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ ကောပေတုကာမတာယ-ပျက်စေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃသ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ကမ္မေ-ကို၊ ကရီယမာနေ-ပြုအပ်သော်၊ နေဝ အာဂစ္ဆတိ-ကိုယ်တိုင်လည်းမလာ၊ ဆန္ဒံ-ဆန္ဒကိုလည်း၊ နဒေတိ-မပေး၊ သမ္မုခီဘူတော-မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ (သမာနော)စ-ဖြစ်ပြန်သော်လည်း၊ ပတိဋ္ဌာသတိ-တားမြစ်၏၊ (စာအုပ်တို့၌ "သမ္မုခီဘူတောဝ-မျက်မှောက်ဖြစ်လျက်သာလျှင်" ဟု ရှိ၏၊ "သမ္မုခီဘူတောစ" ဟု ရှိမှုကောင်းမည်ထင်သည်) တေန-ထိုသို့ မလာခြင်းစသည်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ (တေနာတိ အနာဂမနာဒိ ကာရဏေန၊-ယောဇနာ၊) ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်) သာပတ္တိကသေဝ-အာပတ်နှင့် တကွသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အသာပိ-ထိုရဟန်း၏ အပေါ်၌လည်း၊ ပါတိမောက္ခံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ထပိတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပစ္စာဒိယတီတိ-ကား၊ ပုန-တစ်ဖန် (ထပ်၍) ကမ္မံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပစ္စာဒိယတိ - တစ်ဖန်ယူ၏၊

ပစ္စာဒိယတိ။ ။ဓမ္မိကံ သာမဂ္ဂိံ ပစ္စာဒိယတိဟူသော ပါဠိတော်၏အဖွင့်တည်း၊ ပန ကာတဗ္ဗံ ကမ္မံကား ပစ္စာဒိယနပြုပုံအခြင်းအရာကို ပြသော အာကာရ စကားတည်း၊ "အကတံ ကမ္မံ၊ ဒုက္ကဋံ ကမ္မံ၊ ပုန ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ" ဟူသော စကားများလည်း ပစ္စာဒိယနာကာရ စကားများပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဓမ္မိကံ-တရားနှင့် လျော်သော၊ သာမဂ္ဂိ-ညီညွတ်သူတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သဘောတူ ပြုအပ်သောကံကို၊ ပစ္စာဒိယတိ - တစ်ဖန်ပြုဖို့ရန် ယူ၏၊

တေန-ဥက္ကောဌနကေန-ထိုတားမြစ် ကန့်ကွက်ခြင်းကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယ်-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။ ဣတိ-ထို့ကြောင့် (ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) သာပတ္တိကသော၀-အာပတ်နှင့်တကွသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အသာပိ-၏ အပေါ်၌ လည်း၊ ပါတိမောက္ခံ-သည်၊ ဂါ-ကို၊ ထပိတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဝါ-ကန့်မြစ်၏" ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။ ပစ္စာဒိယတိ၌ ပတိ+အာရှေ့ရှိသော ဒါဓာတ် ဒိ၀ါဒိ ယပစ္စည်း၊ ဒါ၌ (အာ)ကို ဣပြု၊ သမာဒိယာမိကဲ့သို့တည်း။ (ဓမ္မိက် သာမဂ္ဂိန္တိ ဓမ္မိက် သမဂ္ဂကမ်ဲ့၊ ပစ္စာဒိယတီတိ ဥက္ကောဌနာဓိဗ္ဘာယေ နု ပုန ကာတုံ အာဒိယတိ (ဝိမတိ)၊ ပစ္စာဒိယတီတိ ပတိ အာဒိယတိ၊ အကတံ ကမ္မန္တိ အာဒိနာ ပုန အာရဘာတီတိ အတ္ထော၊ (သာရတ္ထ။)

ပါစိတ္တိယံ အာပဇ္ဇတိ။ ။ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်သူသည် ပါတိမောက်တန်ထားသော ရဟန်းမဟုတ်၊ ပါတိမောက် တန်ထားရာ (အတန်ထားခံရသော) ရဟန်းတည်း၊ ဒုက္ကဋ် အာပဇ္ဇတိ တုန်းကလည်း ဤ အတန်ထားခံရသော ရဟန်းပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ယောဇနာ၌ "အာပဇ္ဇတီတိ ပါတိမောက္ခတ္ထပနကော အာပဇ္ဇတိ" ဟု ရှိသည်ကို စဉ်းစားပါ။

ဓမ္မိကပါတိမောက္ခတ္ထပနကထာ

၃၈၈။ ယေဟိ ၊ပေ၊ နိမိတ္တေဟိတိ ဧတ္ထ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ မဂ္ဂေန မဂ္ဂပဋိ ပါဒနာဒိသု-မိမိမင်ဖြင့် သူတစ်ပါး၏မင်သို့ သွင်းယူခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အာကာ ရာဒိသညာ-အခြင်းအရာ အစရှိသည်တို့၏ အမည်သညာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိထိုက် ၏။ [အာကာရာဒိ၌ အာဒိဖြင့် လိင်, နိမိတ္တာတို့ကို ယူ၊ အာကာရာဒိသညာ ဝေဒိ တဗ္ဗာတိ အာကာရလိင်နိမိတ္တနာမာနိ ဝုတ္တာနိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-ဝိမတိ၊ သညာကို "နာမ"ဟု ဖွင့်သည်၊) တေန ဒိဋ္ဌေန ၊ပေ၊ ပရိသင်္ကာယာတိဧတ္ထ-ယဟူသော ဤ ပါဠိ၌၊ ဒိဋ္ဌဆ-မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာသည်လည်းကောင်း၊ သုတဆ-ကြားအပ် သော အကြောင်းအရာသည်လည်းကောင်း၊ ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊ အာဂတမေ၀-တိုက်ရိုက်ဆိုလာသည်သာ၊ ("ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ ပဿတိ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နံ" စသည် ဖြင့်လည်းကောင်း, "အပိစ အညောဘိက္ခု ဘိက္ခုဿ အာရောစေတိ၊ သော ဧ၀ ဘိက္ခု ဘိက္ခုဿ အာရောစေတိ" စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက် လာသည်သာ၊) ပန-ကား၊ တေဟိ ဒိဋ္ဌသုတေဟိ-ထိုမြင်အပ်သော အကြောင်းအရာ, ကြားအပ်သောအကြောင်းအရာတို့ကြောင့်၊ ပရိသင်္ကာ-ယုံမှားခြင်းကို၊ သစေ ဥပ္ပာ ဒေယျ-အကယ်၍ ဖြစ်စေအံ့၊ (ဧ၀ံသတိ၊) တံ-ထိုယုံမှားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ တာယ ပရိသင်္ကာယာတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂ၀တာ၊) ဝုတ္တံ။

အတ္တာဒါနံ အဂ်ိကထာ

၃၉၀။ အတ္တာဒါနံ အာဒါတုကာမေနာတိ ဧတ္ထ-ဌ၊ (အတ္တာဒါနံ ဝုစ္စတိဌ စပ်)
သာသနံ-သာသနာတော်ကို၊ သောဝေတုကာမေန-သုတ်သင်ခြင်းငှာအလိုရှိသော၊
ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ယံ အဓိကရဏံ-အကြင်အဓိကရုဏ်းကို၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊
အာဒိယတိ-ယူအပ်၏၊ တံ-ထိုအဓိကရုဏ်းကို၊ အတ္တာဒါနန္တိ-နဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊
အကာလော ၊ပေ၊ အာဒါတုန္တိ ဧတ္ထ-ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊)
ရာဇဘယံ-မင်းဘေးလည်းကောင်း၊ စောရဘယံ-ခိုးပြေဘေးလည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဘိက္ခဘယံ-ဝတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားခြင်းဘေးလည်းကောင်း၊ ဝဿာရတ္တော-မိုးအခါတို့ဌ ညဉ့်ကာလလည်းကောင်း၊ ဝါ-မိုးအခါတို့၏ ညဉ့်ကာလလည်းကောင်း၊ ဣတိ

အတ္တာဒါနံ။ ။အတ္တနာ အာဒီယတိကို ကြည့်၍ "အာဒါနံ"ဌ အာပုဗ္ဗဒါဓာတ်, ဂ်ဟော ယုပစ္စည်းဟု ကြံသင့်၏။ "အာဒါတဗ္ဗန္တိ အာဒါနံ၊ အတ္တနာ+အာဒါနံ အတ္တာဒါနံ" ဟု ပြု။ "အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော မိမိပါနည်း" ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "သာသနံ သောဝေတုကာမေန ဘိက္ခုနာ" ဟု ဝိသေသန ပြုသည်၊ "သာသနာတော်ကို သုတ်သင်လိုသော ရဟန်းတည်းဟူသော မိမိ" ဟူလို၊ "ယံ အဓိကရဏံ၊ တံ အတ္တာဒါနန္တိ ဝုစ္စတိ" ကို ကြည့်၍ "အတ္တာဒါန" အရ အဓိကရုဏ်းကို ကော်ကပ်ပါ။ [ပရံ စောဒေတုံ အတ္တနာ အာဒါတဗ္ဗံ ဂဟေတဗ္ဗံ အဓိကရဏံ အတ္တာဒါနံ၊ တေနာဟ "သာသနံ သောဝေတုကာမေနာ" တိ အာဒိ-သာရတ္ထ၊ ဋီကာစာအုပ်ဌ "သောဝေတုကာမော" ဟုချည်း ရှိ၏၊ ယောဇနာဌကား "သောဝေတုကာမေန" ဟု ရှိသည်၊ နောက်ကြိယာကိုထောက်၍ "ကာမေန" ဟု ရှိခြင်းက ကောင်းပါသည်။]

ဝဿာရတ္တော။ ။သက္ကတအဘိဓာန်ဌ "ဝဿာ" ကို ဣတ္ထိလိန်, ဗဟုဝုစ်ဟု ဆိုပြီ၏၊ မောဂ္ဂလ္လာန်သမာသ်, (၄၅)သုတ်ဌ "ဝဿာသု-မိုးဥတုတို့ဌ+ရတ္တိ-ညဉ့်တည်း၊ ဝဿာရတ္တိ (ဝဿာရတ္တော)-မိုးဥတုတို့ဌ ညဉ့်" ဟု သတ္တမီတပ္ပုရိသ်ပြု၍၊ (ကလာပ်ဌ "ဝဿာနံ-တို့၏၊ ရတ္တိ" ဟု ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြု၍) ရတ္တိနောင် (အပစ္စည်းဖြင့် ဝဿာဌ အာကိုလည်း ရသမပြုဘဲ "ဝဿာရတ္တော" ဟု ပြီးရသည်၊ ထို့ကြောင့် "ဝဿာရတ္တော-မိုးအခါတို့ဌ (တို့၏) ညဉ့်ကာလ" ဟု အနက်ပေးပါ။ ညဉ့်ကို မှတ်၍ဆိုသည်၊ နေ့အခါပါ ယူ၊ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဌ "ဝဿာရတ္တော တိ ဝဿကာလော-မိုးအခါ" ဟု ဖွင့်သည်။

ဝိမတိ။ ။ဝဿာရတ္တောတိ ဝဿကာလော၊ သောပိ ဟိ ဒုဗ္ဘိက္ခာဒိ ကာလောဝိယ အဓိကရဏဝူပသမတ္ထံ လဇ္ဇိပရိသာယ ဒုရတော အာနယနသ, အာဂတာနဉ္စ ပိဏ္ဍာယ စရဏာဒိသမာစာရသ ဒုက္ကရတ္တာ အကာလော ဧဝ၊ ဤသို့ ဝိမတိဌ အကျယ်ဖွင့်ပြ၏၊ အနက်သဘောမှာ သာရတ္ထနှင့် အတူပင်တည်း။ [ယောဇနာဌကား "သောဟိ ဝဿော အတိဝိယ ရဇ္ဇတ် ဧတ္ထ ကာလေတိ ဝဿာရတ္တောတိ ဝုစ္စတိ" ဟု ဗဟုဗ္ဗိတိသမာသ်ပြု၏၊ ထိုအဖွင့်ဌ ဝဿ+အာ+ရတ္တော" ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ အာကို "အတိဝိယ" ဟု ဘုသအနက်ဖွင့်ဟန်တူသည်၊ သက္ကတကျမ်းရင်းများနှင့် မညီပါ။]

အယ်-ဤဆိုအပ်ပြီးသောအခါသည်၊ အကာလော-အကာလတည်း၊ ဝိပရိတော-ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော အခါသည်၊ (ရာဇဘယစသည် မရှိရာအခါသည်၊) ကာလော-ကာလတည်း။

အဘူတံ ဣဒံ အတ္ထာဒါနန္တိ-ကား၊ ဣဒံ-ဤအဓိကရုဏ်းသည်၊ အသန္တံ-ထင်ရှားမရှိ၊ မယာ-ငါသည်၊ (ဂဟိတောဋ္ဌ စပ်၊) အဓမ္မောဝါ-အဓမ္မကိုမူလည်း၊ ဓမ္မောတိ-ဓမ္မဟူ၍၊ ဂဟိတော-ယူအပ်ပြီ၊ ဓမ္မော ဝါ-ဓမ္မကိုမူလည်း၊ အဓမ္မောတိ-အဓမ္မဟူ၍၊ ဂဟိတော-ပြီ၊ အဝိနယော ဝါ-အဝိနယကိုမူလည်း၊ ဝိနယောတိ-ဝိနယဟူ၍၊ ဂဟိတော-ပြီ၊ ဝိနယော ဝါ-ဝိနယကိုမူလည်း၊ အဝိနယောတိ-အဝိနယဟူ၍၊ ဂဟိတော-ပြီ၊ ဒုဿီလော-သီလမရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော ဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမူလည်း၊ သီလဝါတိ-သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဂဟိတော-ပြီ၊ သီလဝါ ဝါ-သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမူလည်း၊ ဒုဿီလောတိ-သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဂဟိတော-ပြီ၊ ဣတိ အတ္ထောနုက်၊ (အသန္တမိဒံ၏ အနက်ဖွင့်တည်း၊) ဝိပရိယာယေန-ပြောင်းပြန်အားဖြင့်၊ (သန္တမိဒံ မယာ အဓမ္မောဝါ အဓမ္မောတိစသည်ဖြင့်၊) ဘူတံ-ထင်ရှားရှိသော အတ္ထာဒါနကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ အနတ္ထသံဟိတံ ဣဒံ အတ္ထာဒါနန္တိ ဇော-ဋ္ဌ/ယုံ-အကြင်အဓိကရုဏ်းသည်၊ ဇီဝိတန္တရာယဝါ-အသက်၏ အန္တရာယ်အကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယဝါ-ဗြဟ္မစရိယ၏ အန္တရာယ်အကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ-ဖြစ်၏၊ ဣဒံ-ဤအတ္ထာဒါနသည်၊ အနတ္ထသံဟိတံ - အနတ္ထသံဟိတမည်၏၊ ဝိပရိတံ-ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော အတ္ထာဒါနသည်၊ အတ္ထသံဟိတံနာမ-တမည်၏။

နေ လဘိသာမိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခူတိ ဇော-ဋ္ဌ၊ (ဂုဠတ္ထ-ကို၊) ဟိ (ဥဒ္ဒရိတ္တာ ဒသေမိ-အံ့၊) အပ္ပေကဒါ-တစ်ရံတစ်ခါ၌၊ ရာဇာယာဒီသု-မင်းဘေး အစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ ဇဝရူပါ-ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပက္ခသ-အသင်းအပင်းကို (မိမိဘက်ကို၊) ဥပထမ္ဘကာ-ထောက်ပံ့တတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ လဒ္ဓါ-ရခြင်းငှာ၊ နေ သက္ကာ-မတတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တံ-ထို ဥပထမ္ဘကဘိက္ခုတို့ကို မရခြင်းကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ နေ လဘိသာမိတိ-မိ ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-အနွယ၊ အပ္ပေကဒါ-၌၊ ခေမသုဘိက္ခာဒီသု-ဘေးကင်းရာ၊ သာယာဝပြော အစာပေါရာအခါ အစရှိသည်တို့၌၊ (ဇဝရူပါ အတ္တနော ပက္ခသ ဥပထမ္ဘကာ၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊) လဒ္ဓါ-ငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တံ-ထို ဥပထမ္ဘကဘိက္ခုတို့ကို ရခြင်းကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ လဘိသာမိတိ-မိဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ။

ဘရိယတိ ၊ပေ၊ ဘဏ္ဍနန္တိ-ကား၊ ကောသမ္ဗကာနံဝိယ-ကောသမ္ဗကရဟန်းတို့၏ကဲ့သို့၊ ဘုဏ္ဍနံ-မိမိတို့အချင်းချင်း တိုင်ပင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကလဟော-ခိုက်ရန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဂ္ဂဟော - ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူခြင်းသည်

လည်းကောင်း၊ ဝိဝါဒေါ-ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြောဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သံယ ဘေဒေါစ-သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိသတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ [ဘဝိ သတိတိဟု ဣတိသဒ္ဒါပါသည်ကား ပိုဟန်တူသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "ဣတိ-ဤကား အနက်နည်း" ဟု ပေး၏။။] ပစ္ဆာပိ အဝိပ္ပဋိသာရကရံ ဘဝိသတိတိ-ကား၊ သုဘဒ္ဒ-သုဘဒ္ဒမည်သော၊ ဝုဋ္ဌပဗ္ဗဇိတ်-ကြီးသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သော ရဟန်းကို (တော်ထွက် ရဟန်းကြီးကို၊) နိဂ္ဂဟေတွာ-နှိပ်၍၊ ပဠိသတိကသင်္ဃတိ-ပဠိသတိကသင်္ဃယနာကို၊ ကရောန္တသ-ပြုသော၊ မဟာကဿပထေရသ္မိံ-မဟာကဿပထေရ်၏ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဒသဝတ္ထုကေ-ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုရှိ သော၊ အဓိကရဏေ-အဓိကရဏ၏၌၊ ဒသဘိက္ခုသဟဿာနိ-တစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ-၍၊ သတ္တသတိကသင်္ဃတိ-သတ္တသတိကသင်္ဃယနာကို၊ ကရောန္တသ-သော၊ အာယသ္မတော ယသဿ ဣဝ-အရှင်ယသ၏ကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ သဠ္ဠဘိက္ခုသဟဿာနိ-ခြောက်သောင်းသော ရဟန်းတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ-၍၊ သဟဿိကသင်္ဃတိ-သဟဿိကသင်္ဃယနာကို၊ ကရောန္တသ-သော၊ မောဂ္ဂလိ ပုတ္တတိဿတ္ထေရဿ ဣဝ-မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်၏ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ သမနုဿရဏကရဏံ-အဖန်ဖန် အမှတ်ရခြင်းကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သာသနဿစ-သာသနာတော်၏လည်း၊ ဝိဂတုပဒ္ဒိလေသ စန္ဒိမ သူရိယသဿိရိကတာယ-ကင်းသော ညစ်နွမ်းကြောင်းဘေးရန်ရှိသော လနေတို့၏ အသရေနှင့်တူသော အသရေရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တတိ-ဖြစ်၏။

သမနုဿရဏာ ၊ပေ၊ သံဝတ္တတိ။ ။အနုဿရိတာနုဿရိတက္ခဏေ (အမှတ်ရ အပ်ရာ, အမှတ်မရအပ်ရာ ခဏ၌၊) ပိတိပေါမောဇ္ဇဇနနတော အနုဿရဏုပ္ပါဒက် (ပိတိ ပါမောဇ္ဇကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် မကြာမကြာ အမှတ်ရခြင်းကို ပြုတတ်သည်-မကြာမကြာ အမှတ်ရစရာကောင်းသည်၊) ဝိဂတုပဒ္ဒိလေသ ၊ပေ၊ သံဝတ္တတီတိ ဧတ္ထ ယထာ အဇ္ဇဟိမာဒိ ဥပဒ္ဒိလေသဝိရဟိတာနံ စန္ဒိမသူရိယာနံ သဿိရိကတာ ဟောတိ၊ (အသရေရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်သည် ဖြစ်၏။) ဧဝမသာပိ စောဒကဿ ပါပပုဂ္ဂလူပဒ္ဒိလေသဝိဂမေန သဿိရိကတာ ဟောတီတိ အဓိပ္ပါယော၊-ဝိမတိ။

စောဒကေန ပစ္ဆာခဝကိ္ခိတဗ္ဗမ္မကထာ

၃၉၉။ အစ္ဆိဒ္ဒေန, အပ္ပဋိမံသေနာတိ အာဒီသု-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌ (အတ္ထော ၉ဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ယေန-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေသု-အိမ်၌တည်သူ လူဝတ်ကြောင်ရသော် ရဟန်းတို့တွင်၊ ယောကောစိ-အမှတ်မရှိတစ်စုံ တစ်ယောက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဟဋ္ဌော ဝါ-ပုတ်ခတ်အပ်ပြီးသည်သော်လည်း၊ ဟောတိ-၏။။ ("ပဟဋ္ဌော" နေရာ၌ "ဂဟဋ္ဌော" ဟု ရှေးစာအုပ်များ၌ ရှိ၏။ ကာယ သမာစာရ မစင်ကြယ်ပုံကို ပြရာဖြစ်သောကြောင့် "ပဟဋ္ဌော" ဟု ရှိသော ပါဌ်သာ

ကောင်းသည်၊) ဂိဟိနံ-လူဝတ်ကြောင်တို့၏၊ ဂဏ္ဍာဖာလနာနိ-မြင်းဖုအနာကို ဖောက်ခွဲခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇကမ္မာနိ၀ါ-ဆေးဆရာ၏ အလုပ်တို့သည်သည်သော်လည်း (ဆေးကုမှုတို့သည်သော်လည်း၊) ၀ါ-တို့ကိုသော်လည်း၊ ကတာနိ-ပြုအပ်ပြီးကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ) တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ကာယသမာစာရော-ကာယသမာစာရသည်၊ ဆိဒ္ဒေါ, သပ္ပဋိမံသောတို့၌စပ်၊) ဥပစိကာဟိ-ခြတို့သည်၊ ခါယိတတာလပဏ္ဏာမိ၀-ခဲစားအပ်သော ထန်းရွက်သည်ကဲ့သို့၊ ဆိဒ္ဒေါစ-ပေါက်သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိမံသိတုံ-လိုရာအရပ်၌ သုံးသပ်ခြင်းငှာ၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောအရပ်၌၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊ အာကဍိတုံ-ဆွဲငင်ခြင်းငှာ၊ (ပဋိမံသိတုံကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) သက္ကုဏေယျတာယ-တတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပဋိမံသောစ-လိုရာအရပ်၌ သုံးသပ်ကိုင်တွယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ၀ိပရိတော-ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော ကာယသမာစာရကို၊ အစ္ဆိဒ္ဒေါ (တိ)-အစ္ဆိဒ္ဒဟူ၍လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိမံသောတိ-အပ္ပဋိမံသဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ ပန-ကား၊ ဝစီသမာစာရော-ဝစီသမာစာရသည်၊ မုသာ၀ါဒ ၊ပေ၊ ဒိဟိ-မုသားပြောခြင်း, နှုတ်လှဲထိုးပြောခြင်း, ချောပစ် ကုန်းတိုက်ခြင်း, အခြေအမြစ်မရှိသောအာ၀တ်ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဆိဒ္ဒေါစ-ပေါက်သည်လည်းကောင်း၊ သပ္ပဋိမံသောစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ၀ိပရိတော-ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော ဝစီသမာစာရသည်၊ အစ္ဆိဒ္ဒေါ-အစ္ဆိဒ္ဒမည်၏၊ အပ္ပဋိမံသော-အပ္ပဋိမံသမည်၏။

သပ္ပဋိမံသော။ ။"ပဋိမံသိတုံ" နေရာ၌ စာအုပ်များ၀ယ် "ပဋိမာသိတုံ" ဟု ရှိ၏၊ ပတိပုဗ္ဗ မသဓာတ်ဖြစ်၍ "မာ" ဟု ဝုဒ္ဓိ မရှိနိုင်၊ သံ၀ဏ္ဏောတဗ္ဗအတိုင်း နိဂ္ဂဟီတ်လာ၍ "ပဋိမံသိတုံ"ဟုသော်လည်းကောင်း, "ပဋိမသိတုံ"ဟုသော်လည်းကောင်း ရှိသင့်၏၊ အပေါက် အပေါက်ဖြစ်၍နေသော အရာ၀တ္ထုသည် မည်သည့်နေရာ၌ မဆို ဆွဲငင်၍ရကောင်းသကဲ့သို့ အပေါက် အပေါက် ဖြစ်နေသော ကာယသမာစာရသည်လည်း သူတစ်ပါးက ပြန်၍ ပုတ်ခတ်သော အားဖြင့် သုံးသပ်ဆွဲငင်လျှင် မည်သည့်အကျင့်၌မဆို သုံးသပ်ဆွဲငင်၍ ရကောင်းသောကြောင့် "သပ္ပဋိမံသ" မည်၏။

ဝေနတ္ထ။ ။ပဋိမသိယတေတိ ပဋိမသော၊ နိဂ္ဂဟီတ်လာ၍ "ပဋိမံသော" ဟု ဖြစ်၏၊ ဘာ၀ပွဓာန ဘာ၀လောပကြောင့် "သုံးသပ် ဆွဲငင်အပ်သည်၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ, သုံးသပ် ဆွဲငယ်ဖွယ်အကျင့်" ကို ကောက်ပါ၊ သဟ+ပဋိမံသေန+ယော ၀တ္ထုတိတိ သပ္ပဋိမံသော၊ (ကာယသမာစာရော၊) သုံးသပ် ဆွဲငင်အပ်သည်၏အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်သော ကာယသမာစာ။ အပ္ပဋိမံသောဌ "နတ္ထိ+ပဋိမံသော+ယဿာတိ အပ္ပဋိမံသော" ဟု ပြု၊ [ပဋိ (ပုနပ္ပုနံ) မသိယတိ အာမသိယတိတိ ပဋိမံသော၊ နိဂ္ဂဟီတာဂမော၊ ဘာ၀ပွဓာနောယံ ကမ္မနိဒ္ဒေသော၊ သဟ+ပဋိမံသေနာတိ သပ္ပဋိမံသော၊ ကာယသမာစာရော-ယောဇနာ။) ဤ၌ ပတိကို "ပုနပ္ပုနံ" ဟု ဖွင့်၏၊ မိမိကား "ယတ္ထကတ္ထစိ" ကိုကြည့်၍ "ပတိ (ပတိရူပ်) သင့်လျော်သလို" ဟု ကြံလိုက်ပါသည်။

မေတ္တာ နုခေါ် မေ စိတ္တန္တိ-ကား၊ ပလိဘောဓေ-ပလိဘောဓတို့ကို၊ ဆိန္နိတ္ဝာ-ဖြတ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာနုယောဂေန-ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကြောင့်၊ အဓိဂတံ-ရအပ်သော၊ မေတ္တာစိတ္တံ-မေတ္တာရှိသောစိတ်သည်၊ ("ပစ္စုပ္ပန္နဒိဋ္ဌတံ-ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိနုခေါ်-ဖြစ်လေသလော" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) အနာယာတန္တိ-ကား၊ အာယာတဝိရဟိတံ-လွန်စွာထိပါးနှိပ်စက်တတ်သော ဒေါသမှကင်းသော၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန-ပယ်ခွါခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ (ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့်၊) ဝိဟတာယာတံ-ပယ်ဖျက်အပ်ပြီးသော အာယာတရှိသော၊ (စိတ္တံ၌ စပ်၊) ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ ဣဒံ ၊ပေ၊ ဘဂဝတာတိ-ကား၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ကတရသ္မိံ နဝရေ-အဘယ်မြို့၌၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။

မေတ္တံ နမေါ်ပိ မေတ္တံ။ ။"မေတ္တာ+ယသ+အတ္ထိတိ မေတ္တံ-မေတ္တာရှိသောစိတ်" ဟု ပြု၊ ထို မေတ္တာရှိသော စိတ်ဟူသည် မေတ္တာဈာန်တည်း။ (ပလိဘောဓော ၊ပေ၊ အဓိဂတံ မေတ္တာစိတ္တန္တိ ဣမိနာ အပ္ပနာပတ္တံ မေတ္တာဘာဝနံ ဒဿေတိ၊ တေနေဝါဟ "ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန ဝိဟတာယာတ" နွင့်-သာရတ္ထ။)

စောဒကနဉ္ဇပဌာပေတဗ္ဗကထာ

၄၀၀။ ကာလေန ဝက္ခာမိတိအာဒိသု-မိ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ (အတ္ထောဒံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဧကော-၁ ပါးသော စောဒကရဟန်းသည်၊ ဧကံ-တစ်ပါးသော စုဒိတကကို၊ သြကာသံ-စောဒနာခွင့်ကို၊ ကာရေတ္ဝာ-ပြုစေ၍၊ စောဒေန္တော-စောဒနာလသော်၊ ကာလေန-သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ဝဒတိနာမ-ပြောသည်မည်၏။ သံယမဗ္ဗ ၊ပေ၊ အာသနသာလာဒိသု-သံယအလယ်, ဂိုဏ်းအလယ်, စာရေးတံယူရာအရပ်, ယာဂုယူရာအရပ်, ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကြိုစည်ရာ တန်ဆောင်းဝန်း, ဆွမ်းခံလည့်လည်ရာလမ်း, ထိုင်နေရာစရပ် အစရှိသော အရပ်တို့တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကေဟိ-အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ ပရိဝါရိတကွဏ္ဍေဝါ-ခြံရံအပ်ရာခဏ၌သော်လည်းကောင်း၊ စောဒေန္တော-စောဒနာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကာလေန-သင့်လျော်သော အခါ၌၊ ဝဒတိနာမ-၏၊ တဏ္ဍေန-ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝဒန္တော-ပြောသော စောဒကသည်၊ ဘူတေန-ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းအရာဖြင့်၊ ဝဒတိ နာမ-၏၊ အမ္ဟော မဟာလ္လက-အိုသက်ကြီး အိုကြီး၊ အမ္ဟော ပရိသာဝစရ-အို ပရိသတ်၌ ကျင်လည်သူ၊ အမ္ဟောပံသုကူလိက-အို ပံသုကူဓုတင်ဆောင်၊ အမ္ဟောမမ္ဘကထိက-အို တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်၊ တဝ-သင့်အား၊ ဣဒံ-ဤအမှုသည်၊ ပတိရူပံ-လျောက်ပတ်ပါ၏လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တော-ပြောသော စောဒကသည်၊ ဖရုသေန-ကြမ်းတမ်းသော စကားဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ-၏။

ပန-ကား၊ ကာရဏာနိသိတံ-အကြောင်းကိုမှီသည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ (တုမှေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊) မဟာလ္လကာ-ကြီးကုန်သည်၊ အတ္ထ-ဖြစ်ပါကုန်၏။ ပရိသာဝစရာ-ပရိသတ်၌ ကျင်လည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (အတ္ထ၊) ပံသုကူလိကာ-ပံသုကူခုတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (အတ္ထ၊) ဓမ္မကထိကာ-တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္ထ-ပါကုန်၏။ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဣဒံ-ဤအမှုသည်၊ ပတိရူပံ-သင့်လျော်ပါ၏လော၊ ဣတိ, ဝဒန္တော-ပြောသော စောဒကသည်၊ သဏှေန-သိမ်မွေ့သော စကားဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ-၏၊ ကာရဏာနိသိတံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဝဒန္တော-သည်၊ အတ္ထသံဟိတေန-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သောစကားဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ-၏။ မေတ္တာစိတ္တော ဝက္ခာမိ နော ဒေါသန္တရောတိ-ကား၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်-မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ ဥပဒ္ဒါပေတ္တာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဝက္ခာမိ-ပြောဆိုအံ့၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တော-ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ နှ (ဝက္ခာမိ)-မပြောဆိုအံ့။

ဒေါသန္တရော။ ။"ဒုသီယတေတိ ဒေါသ၊ ဒေါသ+အန္တရံ ယဿာတိ ဒေါသန္တရော" ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ [နော ဒေါသန္တရောတိ ဧတ္ထစိတ္တပရိယာယော အန္တရသဒ္ဒေါတိ အာဟ " နှ ဒုဋ္ဌစိတ္တော ဟုတ္တာ" တိ၊-သာရတ္ထ။]

စောဒက ခုဒ်တက ပဋိသံယုတ္တကထာ

၄၀၁။ အဗ္ဗတ္တံ မနသိ ကရိတ္တာတိ-ကား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊ ဥပ္ပါဒေတ္တာ-ဖြစ်စေ၍၊ ("ပရော-သူတစ်ပါးကို၊ စောဒေတဗ္ဗော-စောဒနာထိုက်၏" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊ "အဗ္ဗတ္တံ-မိမိစိတ်၌" ဟု ပေး၊) ကာရုညတာတိ-ကား၊ ကရုဏာ ဘာဝေါ-ကရုဏာ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာတည်း၊ ဣမိနာ-ဤကာရုညတာဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ကရုဏာဠ - အပွနာသို့ရောက်သော ကရုဏာစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂဠ - ကရုဏာစျာန်၏ ရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သော ပရိကမ် ဥပစာရ

ကာရုညတာ။ ။ကရုဏာယေဝ ကာရုည၊ သွတ္ထၢ် ဏျပစ္စည်းသက်၊ ကာရုညဿ+ဘာဝေါ ကာရုညတာ၊ ဘာဝအနက်၌ တာပစ္စည်းသက်၊ ထို့ကြောင့် "ကရုဏာ ဘာဝေါ" ဖွင့်သည်၊ "ကရုဏာဘာဝေါ" ၌ "ဏာ" ဝယ် ဣတ္ထိဧောတက အာပစ္စည်းမကျ၊ "ကရုဏာ၏ ဖြစ်ကြောင်း" ဟူသည် ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော အပွနာစျာန်, ထိုစျာန်၏ ရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သော ဥပစာရ စျာန်တည်း၊ ထိုစျာန် နှစ်မျိုးလုံးပင် ကရုဏာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဘာဝတွေ ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ဣမိနာ ကရုဏာဠ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂဠ ဒသ္သေတိ" ဟု မိန့်သည်။ [ကရုဏာနှင့် အပွနာပတ္တံ ကရုဏာဠာနံ၊ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂနှင့် ပရိကမ္မဥပစာရဝသပ္ပဝတ္တံ ကရုဏာ၊ မေတ္တာဠ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂဠာတိ ဧတ္ထာပိ ဧသေဝ နယော၊-သာရတ္ထ။]

ကရုဏာကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေတိ-၏၊ ဟိတေသိတာတိ-ကား၊ ဟိတဂဝေသနတာ-စီးပွားကို ရှာခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အနုကမ္ပိတာတိ-ကား၊ တေန ဟိတေန-ထိုစီးပွားနှင့်၊ သံယောဇနတာ-စပ်ယှဉ်စေထိုက်သူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိဟိပိ-ဟိတေသိတာအနုကမ္ပိတာဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ မေတ္တာ-အပွနာသို့ ရောက်သောမေတ္တာစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂ-မေတ္တာစျာန်၏ ရှေ့အဖို့ဖြစ်သော ပရိကမ် ဥပစာရမေတ္တာကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေတိ-၏၊ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနတာတိ-ကား၊ အာပတ္တိတော-အာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ-ထစေ၍၊ သုဒ္ဓန္တေ-စင်ကြယ်သောအဖို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပနာ-တည်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုံ-ဝတ္ထုကို၊ စောဒေတွာ-စောဒနာ၍၊ သာရေတွာ-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေ၍၊ ပဋိညံ-ပဋိညာဉ်သို့၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ယထာပဋိညာယ-အကြင်အကြင်ဝန်ခံခြင်းအားဖြင့်၊ ကမ္မကရဏံ-ကံကို ပြုခြင်းသည်၊ ဝိနယပုရေက္ခာရတာ နာမ-ဝိနည်းကို ရှေးရှုသူ၏ အဖြစ်မည်၏၊ ဣမေ ပဉ္စ ဓမ္မေတိ-ကား၊ ကာရုညတာတိ အာဒိနာ-ကာရုညတာ အစရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ ယေ ဇေတေ-အကြင်တရားတို့ကို၊ ဝုတ္တာ-မိန့်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ပဉ္စ-ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဓမ္မေ-ဤတရားတို့ကို၊ အဗ္ဗတ္ထံ-မိမိစိတ်၌၊ မနသိကရိတ္တာ-နှလုံးသွင်း၍၊ ပရော-သူတစ်ပါးကို၊ စောဒေတဗ္ဗော-စောဒနာထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤကား အနက်တည်း။

သစ္စေစ အဝုဋ္ဌေစာတိ-ကား၊ ဝစီသစ္စေ-ဝစီသစ္စာ၌လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပနတာယစ-စိတ်ဆိုးခြင်းမရှိသူ၏ အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ ("ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗံ-တည်ရာ၏" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) ဟိ-မှန်၊ စုဒိတကေန-စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစ္စဉ္စ-မှန်သောစကားကိုလည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောဆိုထိုက်၏၊ ကောပေါစ-စိတ်ဆိုးခြင်းကိုလည်း၊ နကာတဗ္ဗော-မပြုထိုက်၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ နေဝကုဇ္ဈိတဗ္ဗော-စိတ်လည်းမဆိုးထိုက်၊ ပရော-သူတစ်ပါးကို၊ နဲ ယဇ္ဈေတဗ္ဗော-ထိလည်းမထိခိုက်ထိုက်၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌၊ သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ ဥတ္တာနမေव-ပေါ်လွင်သည်သာ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

စောဒက စုဒိတက။ ။စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် စုဒိတကအပေါ်၌ သနားစိတ်, စီးပွားလိုလားသောစိတ်, စောင့်ရှောက်လိုသောစိတ်, အာပတ်မှ ထစေလိုသောစိတ်, ဝိနည်းတရားတော်ကို ရှေးရှုပြုဒေသောစိတ်, ဤငါးပါးကို ဖြစ်စေရ၏။ စုဒိတကသည် ဝစီသစ္စာ၌လည်းကောင်း, စိတ်မဆိုးခြင်း၌လည်းကောင်း တည်စေရသည်။

ပါတိမောက္ခတ္ထပနက္ခန္ဓက ဝဏ္ဏနာ–သည်၊
နိဋ္ဌိတာ–ပြီးပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓက

ပဟာပဓာပတိ ဂေါတမီဝတ္ထုကထာ

၄၀၂။ ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓကေ-ဒ္ဒ၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အလံ ဂေါတမိ မာတေရုစ္စိတိ-ဟူ၍၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ (ဘဂဝါ-သည်၊) ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်တော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗေသမ္မိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့၏၊ စတသ္သော-လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာ-ပုရိသတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိနနု-ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ ("ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီ, ဥပါသက, ဥပါသိကာ" ဟု ပရိသတ်လေးမျိုးရှိရုံး မဟုတ်ပါလော-ဟူလို၊) (သဗ္ဗေသမ္မိ-ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ စတသ္သော-ကုန်သော၊ ပရိသာ-တို့သည်၊) ကာမံ ဟောန္တိ-အကယ်၍ကား ရှိပါပေကုန်၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် ရှိပါကုန်သော်လည်း၊ ကိလမိတ္တာ-ပင်ပန်း၍၊ (အပင်ပန်းခံ၍၊) အနေကကွတ္တုံ-အကြိမ်များစွာ၊ ယာစိတေန-တောင်းပန်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ (ပရိပါလေသန္တိဒ္ဒ် စပ်၊) အမ္မေဟိ - ငါတို့သည်၊ အယံ-ဤရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဒုက္ခေန-ဆင်းရဲသဖြင့်၊ (ဆင်းဆင်းရဲရဲ၊) လဒ္ဓါ-ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သမ္မာ-ကော်ငင်းစွာ၊ ပရိပါလေသန္တိ-စောင့်ရှောက်ကြကုန်လတံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ ဘဒ္ဒကံ-ကောင်းမြတ်သည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ အနုဇာနိတုကာမော-ခွင့်ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မူသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ပဋိက္ခိပတိ - ပယ်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌဂရုဓမ္မကထာ-အဋ္ဌဂရုဓမ္မကထာကို၊ (မဟာဝိဘင်္ဂေယေ၀-ဘိက္ခုမဟာဝိဘင်းဌ်ပင်၊ (မယာ-သည်၊) ကထိတာ-ဆိုအပ်ပြီ။

၄၀၃။ ကုမ္ဘဏ္ဍေနကေဟိတိ-ကား၊ ကုမ္ဘော-အိုးဌ်၊ ဒီပံ-ဆီမီးကို၊ ဇာလေတ္တာ-တောက်စေ၍၊ (ညှိထွန်း၍၊) တေန အာလောကေန-ထိုဆီမီးရောင်ဖြင့်၊ ပရဃရေ-သူတစ်ပါးတို့၏-အိမ်ဌ်၊ ဘဏ္ဍံ-ဘဏ္ဍာကို၊ ဝိစိနိတ္တာ-စူးစမ်းရှာဖွေ၍၊ ထေနကစောရေဟိ-ခိုးတတ်ကုန်သော သူခိုးတို့သည်၊ ["သုပ္ပမံသိယာနိ ဟောန္တိ" ဟု ပါဠိတော်ဌ် စပ်၊) ("ကုမ္ဘဏ္ဍေနက-ဟူသည် အညံ့စားသူခိုးတည်း၊ ထိုသူခိုးတို့သော်မှ ဖျက်ဆီးလွယ်သည်" ဟူလို။)

ကုမ္ဘဏ္ဍေနကေဟိ။ ။"ကုမ္ဘ" အရ အိုးဌ်ထည့်၍ ထွန်းအပ်သောမီးတိုင်အောင် ဌာနူပစာရအားဖြင့် ယူ၍ "ကုမ္ဘေန-အိုးမီးရောင်ဖြင့်၊ ထေနေန္တိ-ခိုးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိကုမ္ဘဏ္ဍေနကာ" ဟု ပြု၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကိုပြလို၍ အဋ္ဌကထာဌ် "ကုမ္ဘေ ဒီပံ ဇာလေတ္တာ" စသည်ဖြင့် မိန့်သည်။ [ယောဇနာဌ် "ကုမ္ဘဏ္ဍေနကေဟိတိ ဣတ္ထေ ကုမ္ဘေ ဒီပံ ဇာလေတ္တာ တေနာလောကေန ထေနေန္တိတိ ကုမ္ဘဏ္ဍေနကာတိ ဒသ္သေန္တော အာဟ ကုမ္ဘေ ဒီပံ ဇာလေတ္တာတိ အာဒိ" ဟု ဖွင့်လေသည်။]

သေတဋ္ဌိကာနာမ ရောဂဇာတိတိ-ကား၊ ဧကော-တစ်ကောင်သော၊ ပါဏာ ကော-ပိုးကောင်းငယ်သည်၊ နာဋိမဏ္ဍဂတံ-(ကောက်ရိုး၏) ရိုးတံအလယ်၌ တည်သော၊ ကဏ္ဏံ-အညောင့်ကို၊ ဝိဗ္ဗတိ-ထိုးဖေါက်၏၊ ယေန-ယင်းပိုးကောင်ငယ်သည်၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ-ထိုးဖေါက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ခန္တမ္ပိ-ထွက်လာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဆာလိသီသံ-သာလေးနံ့သည်၊ ခီရံ-နို့ရည်ကို၊ ဂဟေတုံ-ယူခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်၊ မဇ္ဈိဋ္ဌိကာနာမ ရောဂဇာတိတိ-ကား၊ ဥဏ္ဏနံ-ကြိုတို့၏၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ရတ္တာဘာဝေါ-နီသော ကြိုတို့၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ရောဂါတစ်မျိုးသည်၊ ("နိပတတိ-ကျရောက်၏" ၌စပ်၊)

ပန-ဆက်၊ မဟာတော ၊ပေ၊ အာဋိန္တိ ဣမိနာ-ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဧတေမတ္ထံ-ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒဿေတိ-ပြတော်မူ၏၊ (ကား) မဟာတော-ကြီးစွာသော၊ တဏ္ဍာ ကဿ-တစ်ဖက်ဆည်ကန်၏၊ အာဋိယာ-ကန်ပေါင်ကန်ရိုးကို၊ အပဒ္ဓါယပိ-မဖွဲ့အပ်ပါသော်လည်း၊ (မဖွဲ့အပ်စေကာမူ၊) ကိဉ္စိ ဥဒကံ-အနည်းငယ်သော ရေသည်၊ တိဋ္ဌေယျ ယထာ-တည်ရာသကဲ့သို့၊ ပန-ဆက်၊ ပဌမမေဝ-စောစောကပင်၊ (အာဋိယာ-ကို၊) ပဒ္ဓါယ-ဖွဲ့အပ်သော်၊ ယံ-အကြောင်းရေသည်၊ (အနည်းငယ်သော ရေမှ တစ်ပါး မျှားစွာသော ရေသည်၊) အပဒ္ဓပစ္စယာ - မဖွဲ့ခြင်းဟူသော အကြောင်း

သေတဋ္ဌိကာ။ ။"သေတဋ္ဌိကာ, သေတဋ္ဌိကာ" ဟု ပါဠိနှစ်ထွေရှိသည်ကို ဝေရဇ္ဇကဏ္ဍအဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ၊ "ကဏ္ဏံ" နေရာဝယ် ယောဇနာ၌ "ဂဏ္ဍံ" ဟု ရှိ၏၊ "အဆစ်" ဟုလည်းဖွင့်သည်။ [ဂဏ္ဍာနံ ဖဋ္ဌေ၊ ဂဏ္ဍာနံပိ ပါဌော၊ ဒဏ္ဍာနံ အတ္ထော-ယောဇနာ။]

မဇ္ဈိဋ္ဌိကာ ၊ပေ၊ ဧတိ။ ။ကြိုတို့ ဤရောဂါမျိုး ကျရောက်လျှင် ကြိုချောင်းအတွင်းဝယ် ထန်းကျင့်သွေး (ကြက်သွေး) ရောင်ကဲ့သို့ နီသော အဆင်းတစ်မျိုးပေါ်၏၊ ထိုသို့ပေါ်ပေါက်ကြောင်းဖြစ်သော ရောဂါကို "မဇ္ဈိဋ္ဌာ" ဟု ခေါ်၏၊ အကျိုးထန်းကျင့်သွေး၏ အမည်ကို အကြောင်းရောဂါ၌ တင်စားထားသော ဖလူပစာတည်း၊ ထို့ကြောင့် "မဇ္ဈိဋ္ဌာ"-ထန်းကျင့်အသွေးကဲ့သို့ နီတွေးသော အဆင်းရှိအောင် ပြုတတ်သော၊ ရောဂဇာတိ-ရောဂါမျိုးသည်၊ နိပတတိ-ကျ၏" ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ၊ "ရတ္တာဘာဝေါ" နေရာ၌ "ရတ္တာဘာဂေါ" ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ အတွင်း၌ နီမြန်းသော်ကြိုတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ရောဂါတစ်မျိုးကို အရကောတ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် "ရတ္တာဘာဝေါ" ဟု ရှိသော ပါဌ်သာ ကောင်းသည်။

ယထာ ၊ပေ၊ တမ္ပိ တိဋ္ဌေယျ။ ။ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ရှိရာ၌ ကန်ပေါင်ကန်ရိုးဖွဲ့မထားလျှင် ရေများစွာ ထွက်သွားရ၍ အနည်းငယ်သာတည်ရာ၏၊ ကန်ပေါင်ကန်ရိုးဖွဲ့ထားလျှင်ကား ထိုထွက်သွားမည့်ရေများလည်း မထွက်တော့ဘဲ (တည်ထိုက်သောရေအားလုံး) တည်စရာရှိသကဲ့သို့-ဟူလို။ ["အပဒ္ဓါယပိ"၌ ပိသည် ဂရဟာဇောတကတည်း၊ ရေကန်ကြီးသောကြောင့် ကန်ပေါင်မဖွဲ့စေကာမူ အနည်းငယ်တော့ တည်စရာရှိ၏၊ "ဖွဲ့ထားလျှင်ကား အနည်းငယ်တည်ဖို့မှာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ" ဟု သမ္ဗန္ဓဝနာပြုပါ၊ ယောဇနာ၌ကား ပြောင်းပြန်ဆို၏။]

ကြောင့်၊ နေ တိဌေယျ-မတည်ရာ၊ တမ္မိ-ထိုရေသည်လည်း၊ တိဌေယျ ယထာ-တည်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေव-ဤအတူသာလျှင်၊ ဝတ္ထုသို့-အကြောင်းဝတ္ထုသည်၊ အနုပ္ပန္နေ-မဖြစ်ပေါ်သေးမီ၊ ပဋိကစ္စေဝ-စောစောကပင်၊ အဝိတိဏ္ဏမနတ္ထာယ-မကျော်လွန်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ယေ ဣမေ ဂရုဓမ္မာ-အကြင်ဂရုဓမ်တို့ကို၊ ပညတ္တာ-ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ တေသု-ထိုဂရုဓမ်တို့ကို၊ အပညတ္တေသုပိ-မပညတ်အပ်ပါကုန်သော်လည်း၊ မာတုဂါမဿ-မာတုဂါမ၏၊ ပဋ္ဌဝိတတ္တာ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋ္ဌေဝ ဝဿသတာနိ-အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံးသာ၊ သဒ္ဓမ္မော-သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ တိဌေယျ-တည်ရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ ပဋိကစ္စေဝ-စောစောကပင်၊ ပညတ္တတ္တာ-ပညတ်တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပရာနိပိ-အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌဝဿသတာနိ-အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ဌဿတိ-တည်ဦးတော့လတ်၊ ဣတိဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝဿ သဟဿမေဝ-အနှစ်တစ်ထောင်ပတ်လုံးသာ၊ ဌဿတိ-တည်လတ်၊ ဣတိ-ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ (ဒဿေတိ-၏။)

. စ-ဆက်၊ ဝဿသဟဿန္တိ ဧတံ-ဝဿသဟဿံဟူသော ဤစကားကို၊ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဒိပဘေဒပ္ပတ္တာဓိဏာသဝ ဝသေနေဝ-ပဋိသမ္ภิทาအစရှိသော အပြားသို့ရောက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်သာ၊ (တို့နှင့်စပ်သဖြင့်သာ၊) ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ တတော - ထိုအနှစ်တစ်ထောင်မှ၊ ဥတ္တရိပိ - အလွန်လည်း၊

●ဝမေဝ ၊ပေ၊ ဌဿတိ။ ။မာတုဂါမများ ရဟန်းပြုလာသည့်အတွက် နဂို တည်စရာရှိသော အနှစ်တစ်ထောင်မှ တစ်ဝက်လျော့၍ ငါးရာသာ တည်တော့ရာ၏။ သို့သော် ဂရုဓမ်တို ကြိုတင်၍ ပညတ်တော်မူလိုက်သည့်အတွက် ငါးရာမလျော့တော့ဘဲ "သစေ အာနန္ဒ ၊ပေ၊ ဝဿသဟဿံ သဒ္ဓမ္မော တိဌေယျ" ဟု ပဌမမိန့်တော်မူအပ်သော အနှစ်တစ်ထောင် အတိုင်းပင် တည်ပါလိမ့်မည်-ဟူလို။

ပဋိသမ္ဘိဒါ (ဒီ) ပဘေဒပ္ပတ္တာ။ ။အတ္ထ, ဓမ္မ, နိရုတ္တိ, ပဋိဘာနအားဖြင့် ကွဲပြားသော ပဋိသမ္ဘိဒါကို "ပဋိသမ္ဘိဒါ ပဘေဒ" ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊ သို့သော် သာရတ္ထဋ္ဌ "ပဋိသမ္ဘိဒါ ပဘေဒပ္ပတ္တ ခီဏာသဝဝသေနေဝ ဝုတ္တန္တိ ဧတ္ထ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တခီဏာသဝဂ္ဂဟဏေန စျာနာနိပိ ဂဟိတာနေဝ ဟောန္တိ၊ "နေ ဟိ နိဗ္ဗာနကာနံ သဗ္ဗပ္ပကာရ သမ္ပတ္တိ ဣဗ္ဗတိ" တိ ဝဏ္ဏိပဒေသေ ဝုတ္တံဟု ဆိုသောကြောင့် ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တခီဏာသဝသည် တေဝိဇ္ဇ စသည်မှ တခြားဖြစ်၏၊ ထို့နောက် ဆဋဘိညခီဏာသဝ, တေဝိဇ္ဇခီဏာသဝများလည်း ရှိသေးရကား အာဒိဖြင့် ၃ ပါးသော ဝိဇ္ဇာ, ၆ ပါးသော အဘိညာဏ်တို့ကိုယူ၍ "ပဋိသမ္ဘိဒါဒိပဘေဒပ္ပတ္တ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်။ ။ဒီသည်။

ဝိမတိ။ ။သုက္ခဝိပဿက ခီဏာသဝဝသေန ဝဿသဟဿန္တိ အာဒိ ခန္ဓကဘာဏကာနံ မတံ ဂဟေတ္တာ ဝုတ္တံ၊ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ ပန" ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တေဟိ ဝဿသဟဿံ အဋ္ဌာသိ၊ ဆဋဘိညေဟိ ဝဿသဟဿံ, တေဝိဇ္ဇေဟိ ဝဿသဟဿံ,

ဝါ-အထက်ဌလည်း၊ သုက္ခဝိပဿဓိဏာသဂဝသေန-သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (တို့နှင့် စပ်သဖြင့်၊) ဝဿသဟဿံ-အနှစ်တစ်ထောင်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဝသေန-အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ (တို့နှင့် စပ်သဖြင့်၊) ဝဿသဟဿံ-လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဝသေန-သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (တို့နှင့် စပ်သဖြင့်၊) ဝဿသဟဿံ-လည်းကောင်း၊ သောတာပန္နဝသေန-သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (တို့နှင့်စပ်သဖြင့်၊) ဝဿသဟဿံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ပဌဝဿသဟဿာနိ-အနှစ်ငါးထောင်တို့ပတ်လုံး၊ ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မော-ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မသည်၊ ဌဿတိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ-ပရိယတ္တိဓမ္မသည်လည်း၊ တာနိယေဝ-ထိုအနှစ်ငါးထောင်တို့ပတ်လုံးပင်၊ (ဌဿတိ၊) ဟိ-မှန်၊ ပရိယတ္တိယာ-ပရိယတ်သည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ပဋိဝေဓော-ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မသည်၊ နဿတ္ထိ-မရှိနိုင်၊ ပရိယတ္တိယာ-သည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်၊ ပဋိဝေဓောပိ-သည်လည်း၊ နဿ နဟောတိ-မဖြစ်မဟုတ်၊ (ဖြစ်နိုင်သည်သာ၊) ပန-ဆက်၊ လိဂိ-ရဟန်း၏အသွင်အပြင်သည်၊ ပရိယတ္တိယာ-သည်၊ အန္တရဟိတာယပိ-ကွယ်ပါသော်လည်း၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာ၊ ပဝတ္တိဿတိ-ဖြစ်ရစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏။

သုက္ခဝိပဿကေဟိ ဝဿသဟဿံ, ပါတိမောက္ခေဟိ ဝဿသဟဿံ အဌာသိတိ ဝုတ္တော၊ အဂ္ဂိတ္ထရ သံယုတ္တဌကထာသုပိ အညထာဝ ဝုတ္တော၊ တံ သဗ္ဗံ အညမညဝိရုဒ္ဓမ္မိ တံတံ ဘာဏကာနံ. မတေန လိခိတသိဟဠဌကထာသု အာဂတနယမေဝ ဂဟေတ္တာ အာစရိယေန (ဗုဒ္ဓယောသ ဆရာသည်၊) လိခိတံ၊ ဤဒိသေ ကထာဝိရောဓေ (နဿ သောဓနီယော-မသုတ်သင်နိုင်၊) သာသန ပရိဟာနိယာ အဘာဝတော, သောဓနုပါယာဘာဝါစ၊ ပရမတ္ထဝိရောဓောဓေ ဟိ သုတ္တာဒိ နယေန သောဓနီယော၊ နဿ ကထာမဂ္ဂဝိရောဓောတိ။ [သာရတ္ထဒီကာ၌ အကျယ်လာသေး၏ ရှုပါ။]

ဘိက္ခုနီ ဥပသမ္ပဒါနုဇာနနကထာ

၄၀၄။ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဥပသမ္ပာဒေတုန္တိ-တုံဟူသော၊ ဣမာယ အနုညတ္တိယာ-ဤ ခွင့်ပြုတော်မူချက်ကြောင့်၊ (ဣမာယ အနုပညတ္တိယာ-ဤအနုပညတ်တော်ကြောင့်၊) ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပဌဝသတာ-ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ သာကိယာနိယော-သာကီဝင်မင်းသမီးတို့ကို၊ မဟာပဇာပတိယာ-မဟာပဇာပတိ

အနုညတ္တိယာ။ ။အနုညတ္တိယာတိ အနုညာယ၊ (သာရတ္ထ)၊ ဤအလို "အနုပညတ္တိယာ" ဟု မရှိရ၊ "အနုညတ္တိယာ" ဟုသာ ရှိရမည်၊ ယောဇနာ၌ကား "ဣမာယ အနုပညတ္တိယာတိ မဟာပဇာပတိယာ အဌဂုရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒံ ဥပနိဓာယ အယံ ပညတ္တိ အနုပညတ္တိ နာမ" ဟု အနုပညတ္တိယာကိုပင် အတည်ပြု၍ ဖွင့်သွားလေသည်။

ဂေါတမိ၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာယော-အတူနေ တပည့်မတို့ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဥပသမ္ပာ ဒေသုံ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တာ-ထိုငါးရားသော သာကီဝင်မင်းသမီး တို့သည်၊ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာနာမ-ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာတို့မည်သည်၊ (တစ်ဖက်သော ဘိက္ခုသံဃာ၌ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သူတို့မည်သည်၊) အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ယေ ခေါ တွဲ ဂေါတမီတိ-ဟူသော၊ ဣမိနာ သြဝါဒေန-ဤသြဝါဒတော်ကြောင့်၊ ဂေါတမီ-ဂေါတမီဆည်၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ-ရောက်ပြီ။

၄၀၉။ ကမ္မံ နာ ကရီယတိတိ-ကား၊ တဇ္ဇနီယာဒိ-တဇ္ဇနီယအစရှိသော၊ သတ္တ ဝိဓမ္မိ-ခုနစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ နာ ကရီယတိ-မပြုအပ်၊ ခမာပေန္တိတိ-ဏား၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ နာ ကရိဿာမိ-မပြုပါတော့အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ခမာပေန္တိ-သည်းခံစေကြကုန်၏။

၄၁၀။ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ နိယျာတေတုန္တိ ဘိက္ခု-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) တဇ္ဇနီယာဒိသု-တဇ္ဇနီယ အစရှိသောကံတို့တွင်၊ ဣဒံနာမ ကမ္မံ-ဤမည်သော ကံကို၊ ဧတိဿာ-ဤဘိက္ခုနီ၏ (အပေါ်၌၊) ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ရောပေတွာ-ကံသို့ တင်၍၊ တံ-ထိုကံကို၊ ဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ တုမှေဝ-သင်တို့သည်သာ၊ ကရောထ-ပြုကြကုန်လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ နိယျာတေတဗ္ဗံ-အပ်နှင်းရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ အညသ္မိံ-အခြားသော ကံသို့.ရောပိတေ-တက်ရောက်စေအပ်ပြီးသော်၊ (တင်အပ်ပြီးသော်၊) အညံ-အခြားသောကံကို၊ သစေ ကရောန္တိ-အကယ်၍ပြုကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) တဇ္ဇနီယကမ္မာရဟာသ နိယသကမ္မ ကရောတိတိ ဧတ္ထ-တိဟူသော ဤပါဠိရပ်၌၊ (မဟာဝဂ္ဂ, စမ္မေယျက္ခန္ဓက, ဥပါလိပုစ္ဆာကထာပါဠိတော်၌၊) ဝုတ္တနယေ နေဝ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ၊ ကာရေတဗ္ဗတံ-ပြုစေထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ (ဆုံးဖြတ်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊) အာပဇ္ဇန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ [ဝုတ္တနယေ နေဝ ကာရေတဗ္ဗတံ အာပဇ္ဇန္တိတိ တထာဂတရဏသ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ ဒုက္ကဋေန ကာရေတဗ္ဗတံ အာပဇ္ဇန္တိ-သာရတ္ထော။ "မပြုအပ်" စသည်ဖြင့် ပယ်မြစ်ရာ၌ ပြုလုပ်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရခြင်းသည် ခန္ဓက၏ ထုံးစံတည်း။]

၄၁၁။ ကဒ္ဒမောဒကေနာတိ ဧတ္ထ-၌၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ (ဝိပ္ပသန္နဥဒက စသည်မဖက် သက်သက်၊) ကဒ္ဒမောဒကေန-ရွှံ့ညွန်ရေဖြင့်သာ၊ (သြသိဝ္ဗန္ဓသ-သွန်းလောင်းသောရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋ်-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်၊) နာ-မဟုတ်သေး၊ ဝိပ္ပသန္နဥဒကရဇနကဒ္ဒမာဒိသုပိ-အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော ရေ, ဆိုးရေ, ရွှံ့ညွန် အစရှိသည်တို့တွင်လည်း၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးဖြင့်၊ သြသိဝ္ဗန္ဓသ-၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ-သည်သာ၊ **အဝန္ဒိယော** ၊ပေ၊ ကာတဗ္ဗောတိ-ကား၊ ဘိက္ခု

နုပသယေ-ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျောင်းဌ၊ သန္ဓိပတိတွာ-စည်းဝေးပြီး၍၊ အသုကော နာမ-ထိုမည်သော၊ အယျာ-အရှင်သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ အပသာဒနီယံ-မကြည်ညိုဖွယ်ကို၊ ဒသေတိ-ပြပါ၏။ ဧတသအယျသ-ဤအရှင်ကို၊ အဝန္ဒိယကရဏံ-ရှိမခိုးထိုက်သူကို ပြုခြင်းသည်၊ ရုစ္စတိ-နှစ်သက်ပါလော၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ တိက္ခတ္တုံ-သုံးကြိမ်၊ သာဝေတဗ္ဗံ-ကြားသိစေထိုက်၏။ ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သုံးကြိမ် ကြားသိစေခြင်းဖြင့်၊ အဝန္ဒိယော-ရှိမခိုးထိုက်သူသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ-၏။

တတော-ထိုသို့ ပြုအပ်ပြီးရာအခါမှ၊ ပဌာယ-၍၊ သာမဏေရေ-သာမဏေတို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ နှ ဝန္ဒန္တိယထာ-ရှိမခိုးကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ-ဤအတူ ဒိသွာပိ-မြင်၍လည်း၊ နှ ဝန္ဒိတဗ္ဗော-ရှိမခိုးထိုက်၊ တေန ဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တန္တေန-ကျင့်လတ်သော်၊ ဘိက္ခုနုပသယံ-သို့၊ အဂန္တွာ-မသွားမူ၍၊ ဝိဟာရေယေဝ-ကျောင်းတိုက်ဌာ၊ သံယံဝါ-သံယာသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏံဝါ-ဂိုဏ်းသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဧကပုဂ္ဂလံဝါ-ဝ ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-၍၊ ဥက္ကုဋိကံ-ဆောင့်ကြောင့်၊ နိသီဒိတွာ-ထိုင်၍၊ အဠုလိ-လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ-ချီမြှောက်၍၊ ဘိက္ခုနိသံဃော-သည်၊ မယံ-တပည့်တော်အား၊ ခမတု-သည်းခံပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ခမာပေတဗ္ဗံ-သည်းခံစေရာ၏၊ တေန ဘိက္ခုနာ-ထိုရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ အာဂန္တွာ-လာ၍၊ ဧသော ဘိက္ခု-အဲဒီရဟန်းသည်၊ (အဝန္ဒိယ ရဟန်းသည်၊) တုမှေ-တို့ကို၊ ခမာပေတိ-သည်းခံစေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ၏၊ တတော- ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ သော-ထိုရဟန်းကို၊ ဝန္ဒိတဗ္ဗော-ရှိခိုးထိုက်၏၊ 'အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ-ဤဘိက္ခုနီကွန္ဓကင်္ဘ၊ သခ်ေပါ-အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရံ ပန-အကျယ်ကိုကား၊ ကမ္မဝိဘင်္ဂေ-ကံတို့ကိုအကျယ် ဝေဖန်ရာ ကမ္မဝဂ်ဌ၊ (ပရိဝါရ, ကမ္မဝဂ်ဌ၊) ဝဏ္ဏာမ-ဆိုကုန်အံ့။

ဤ သြဘာသေန္တိတိ-ကား၊ အသဒ္ဓမ္မေန-မသူတော်တို့၏ အကျင့်ဖြင့်၊ သြဘာသေန္တိ-ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဘိက္ခုနိဟိ သဒ္ဓိံ သမ္မယောဇေန္တိတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ ပုရိသေ-တို့ကို၊ အသဒ္ဓမ္မေန-မသူတော်တို့၏ အကျင့်ဖြင့်၊ သမ္မယောဇေန္တိ-ယှဉ်စေကြကုန်၏၊ အဝန္ဒိယကရဏံ-ရှိမခိုးထိုက်သူကို ပြုခြင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ၊ အာဝရဏန္တိ-ကား၊

တေန ဘိက္ခုနာ ၊ပေ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။နောက်ဆုံးဌ ဘိက္ခု ဝ ပါးထံ ချဉ်းကပ်၍ တောင်းပန်ပုံကို ပြလိုသောကြောင့် "တေန ဘိက္ခုနာ" ဟု ဆိုသည်၊ သံယထံ, ဂိုဏ်းထံ ချဉ်းကပ်၍ တောင်းပန်ရာ၌ သံယာ, ဂိုဏ်းတို့က ပြုဖွယ်များကို ပရိဝါရ, ကမ္မဝဂ် အဋ္ဌကထာ၌ အကျယ် ပြထားသည်၊ ထို့ကြောင့် "ဝိတ္ထာရံ ပန ကမ္မဝိဘင်္ဂေ ဝဏ္ဏာမ" ဟု ဆိုသည်။

ဝိဟာရပ္ပဝေသနေ-ကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်ခြင်း၌၊ နိဝါရဏာ-တားမြစ်ခြင်းကို၊ ("ကာတုံ အနုဇာနာမိ"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) သြဝါဒ ထပေတုန္တိ ဗြဟ္မာ-၌၊ ဘိက္ခုနုပသယ-သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ နု ထပေတဗ္ဗော-တန်ထားထိုက်သည် မဟုတ်၊ ပန-အဟုတ်ကား၊ သြဝါဒတ္ထာယ-သြဝါဒအကျိုးငှာ၊ အာဂတာ-လာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-ပြောဆိုထိုက်ကုန်၏။ (ကိ) အသုကာနာမ-ထိုမည်သော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ သာပတ္တိကာ-အာပတ်နှင့် တကွဖြစ်၏၊ တဿာ-ထိုဘိက္ခုနီ၏အတွက်၊ သြဝါဒ-ကို၊ ထပေမိ-တန်ထား၏၊ တာယ-ထိုဘိက္ခုနီနှင့်၊ သဒ္ဓိ-ကွ၊ ဥပေါသထ-ကို၊ မာ ကရိတ္ထ-မပြုကြကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဝတ္တဗ္ဗာ၊) ကာယဝိဝရဏာဒီသုပိ-ကာယ ဝိဝရဏ အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ ဒဏ္ဍကမ္မ-ဒဏ်အမှုသည်၊ ဝုတ္တနယမေव-သာ။

၄၁၃။ နု ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ နု ဂန္တွေတိ အာဒိ-ဗြဟ္မာအစရှိသော စကားရပ်ကို၊ ဘိက္ခုနိဝိဘင်ဝဏ္ဏနာယံ-ဘိက္ခုနီဝိဘင်းအဖွင့်၌၊ ဝုတ္တမေव-သည်သာ။

၄၁၆။ ဖာသုကာ နာမေန္တိ-ကား၊ ဂိဟိဒါရိကာယောဝိယ-လူဝတ်ကြောင် မိန်းကလေးတို့သည်ကဲ့သို့၊ ယနပဒ္ဓတေန-တစ်ခဲနက် အပြားဖြစ်သော၊ ကာယဗန္ဓ နေန-ခါးပန်းကြိုးဖြင့်၊ ဖာသုကာ-နံရိုးတို့ကို၊ နမနတ္ထာယ-ညွှတ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဗန္ဓန္တိ-ဖွဲ့ကြကုန်၏၊ ("နမနတ္ထာယ ဗန္ဓန္တိ-ညွှတ်ခြင်းအကျိုးငှာ+ဖွဲ့"ဟု ဆိုသဖြင့် "ညွှတ်စေ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် "ဖာသုကာနာမေန္တိ" ဟု ပါဠိတော်၌ ရှိပါစေ၊ ဖာသုကာသဒ္ဒါသည်ကျတ္ထိလိင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဖာသုကေ" ဟုမရှိရ။] ဧကပရိယာ ကတန္တိ-ကား၊ ဧကဝါရ-၁ ကြိမ်၊ ပရိကို့ပနက်-ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်ကြောင်းဖြစ် သော၊ (တစ်ပတ်, ပတ်လောက်ရုံဖြစ်သော၊ "ကာယဗန္ဓနံ-ကို၊ အနုဇာနာမိ" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) ဝိလီဝေန ပဋ္ဋေနာတိ-ကား၊ သဏှေဟိ-သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ဝေဠု ဝိလီဝေဟိ-ဝါးနှီးတို့ဖြင့်၊ ကတပဋ္ဋေန-ပြုအပ်သော အပြားဖြင့်၊ ("ဖာသုကာ-နံရိုး တို့ကို၊ နာမေန္တိ-ညွှတ်စေကြကုန်၏"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ["ဝိလီဝေန-နှီးဖြင့်ပြု အပ်သော၊ ပဋ္ဋေန-အပြားဖြင့်"ဟု ပါဠိတော်၌ ပေး။]

ဒုဿပဋ္ဋေနာတိ-ကား၊ သေတဝတ္ထပဋ္ဋေန-ဖြူသောအဝတ်ပြားဖြင့်၊ ဒုဿ ဝေဏိယာတိ-ကား၊ ဒုဿေန-အဝတ်ဖြင့်၊ ကတဝေဏိယာ-ပြုအပ်သောအထပ် ထပ်ဖြစ်သော အပြားဖြင့်၊ ဒုဿဝဋ္ဋိယာတိ - ကား၊ ဒုဿေန-ဖြင့်၊ ကတဝဋ္ဋိယာ-

---

ဒုဿဝေဏိယာ။ ။ဒုဿဝေဏိယာတို့ အနေကဒုဿပဋ္ဋ ဧကတော ကတ္တာ ကတဝေဏိယာ၊ (ဝိမတိ) အဝတ်တို့ကို အထပ်ထပ် ထပ်ထားအပ်သော အရာကို "ဒုဿဝေဏိ" ဟု ခေါ်သည်၊ "ဝေဏိ" ဟု ဆိုသောကြောင့် "အထုံး" ဟု မမှတ်နှင့်၊ အထုံးဖြင့် နံရိုးတွေကို ညွှတ်အောင်ပတ်၍ မဖြစ်။

ပြုအပ်သော အကျစ်ဖြင့်၊ ("ဖာသုကာ နာမေန္တိ" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ("ကတ ဝဏ္ဏယာ-ပြုအပ်သော အလိပ်ဖြင့်" ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏။) စောဌပဏ္ဍာဒီသု-စောဌပဏ္ဍအစရှိသည်တို့၌၊ စောဌကာသာဝံ-ဖန်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော အဝတ်ကြမ်းကို၊ စောဌန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ [ရှေ့၌ ပြအပ်ပြီးသော ဒုဿကား ဖန်ရည်မဆိုးအပ်သော သေတဝတ္ထုတည်း။]

အဋ္ဌိလ္လေနာတိ-ကား၊ ဂေါဇယ်ဋ္ဌိကေန-နွားဏ၏ သလုံးမြင်းခေါင်းရိုးဖြင့်၊ ("ယံသာပေန္တိ-ပွတ်တိုက်စေကြကုန်၏" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်။) [ယောဇနာ၌ "အဋ္ဌိ လ္လေနာတိ အဒ္ဓနေန အဋ္ဌနာ-စိုသော အရိုးဖြင့်"ဟု ဖွင့်၏၊ "အဋ္ဌ+အလ္လ"ဟု ပုဒ်ဖြတ်ဟန်တူသည်၊ သို့သော် ထိုစိုသော အရိုးသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းရကား အဋ္ဌိနောင် သွတ္ထအနက်၌ "ဣလ္လ" ပစ္စည်းဟု ကြံသင့်မည်ထင်သည်။] ကဠိပ္ပဒေသော-ခါးအရပ်ကို၊ ဇယနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ ဟတ္ထံ ကောဋ္ဌာပေန္တိတိ-ကား၊ အဂ္ဂဟတ်-လက်မောင်းဖျားကို၊ ကောဋ္ဌာပေတွာ-ထုရိုက်စေ၍၊ မောရပတ္တာဒီဟိ-ဥဒေါင်း၏အတောင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ စိတ္တာလင်္ကာရဆန်းကြယ်သော တန်ဆာကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ ["ကောဋ္ဌမာတ်သည် "ဖြတ်တောက်ခြင်း" အနက်ကို ဟော၏"ဟု ဓာတ်ကျမ်း၌ဆို၏၊ သို့သော် ခါး, လက်မောင်းဖျားတို့ကို ဖြတ်တောက်ခြင်းကား မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် တုတ်လာအောင် ထုရိုက်ပေးခြင်းကို ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ နိဿယ၌ "ကောဋ္ဌာပေတွာ-ခတ်စေ၍"ဟု ပေး၏၊ "ပုတ်ခတ်စေ၍" ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်။] ဟတ္ထကောစ္ဆဏ္ဍီ-ကား၊ ပိဋ္ဌိဟတ္ထံ-လက်ဖမိုးကို၊ ပါဒန္တိ-ကား၊ ဇယီ-ခြေသလုံးကို၊ ပါဒကောစ္ဆဏ္ဍီ-ကား၊ ပိဋ္ဌိပါဒံ-ခြေဖမိုးကို၊ ("ကောဋ္ဌာပေန္တိ-ထုရိုက်စေကြကုန်၏" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်။)

၄၁၇။ မုခါလိမ္ဗနာဒိနိ-မျက်နှာကို လိမ်းကျံခြင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ဝုတ္တနယာ နေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိကုန်သည်သာ၊ ("မုခံ အာလိမ္ဗန္တိ" ဟု ပါဠိတော်၌ ရှိသောကြောင့် "မုခါလိမ္ဗနာဒိနိ" ဟု ရှိပါစေ၊) အပါဂီ ကရောန္တိတိ-ကား၊ အက္ခိ-မျက်လုံးတို့ကို၊ အဉ္ဇန္တိယော - မျက်ရေး ကွင်းကုန်လတ်သော်၊ အပါဂ်ဒေသေ-မျက်ထောင့်အရပ်၌၊ အဓောမုခံ-အောက်သို့ ရှေးရှုသော၊ လေခံ-အရေးအကြောင်းကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏။ ဝိသေသကန္တိ-ကား၊ ဂဏ္ဍုပဒေသေ-ပါးစောင်အရပ်၌၊ ဝိစိတြသဏ္ဌာနံ-ဆန်းကျယ်သော သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဝိသေသကံ-မှန်ကူပြောက်ကို၊

အဝါဂ်။ ။အခို့စာ၌ "အဂ်ရာဂံ ကရောန္တိ" ဟုလည်းကောင်း "အဝဂ်ီ ကရောန္တိ" ဟုလည်းကောင်း ပါ၌ဖျက်၏၊ "အပါဂေါ အက္ခိကောဋ္ဌိသု" ဟု (၂၆-၁)အဘိဓာန် ရှိသောကြောင့် "အပါဂ်ီ ကရောန္တိ" ဟု ရှိသောပါ၌သာ ကောင်းသည်။ ["အပ+အဂ်" ဟု ပုဒ်ခွဲ၊ မျက်လုံး၏ အပြင်အထောင့် (မျက်ထောင့်)] မျက်လုံးတို့ကို မျက်ရေးကွင်းသောအခါ မျက်ထောင့်အရပ်၌ အောက်သို့ကျလာသော အရေးအကြောင်းဝယ်ပြုခြင်းကို "အပါဂ်ီ ကရောန္တိ" ဟု ဆိုသည်။

ဝါ-ထူးခြားသော-အရေးအသားကို၊ ကရောန္တိ-နှ၏။ သြလောကေန္တိတိ-ကား၊ ဝါတ ပါနံ-လေသောက်ပြုတာင်းကို၊ ဝိဝရိတ္တာ-ဖွင့်၏။ ဝိထိ-လမ်းကို၊ သြလောကေန္တိ-ကြည့်ကြကုန်၏။ သာလောကေ တိဋ္ဌန္တိတိ-ကား၊ ဒ္ဝါရံ-တံခါးမကြီးကို၊ ဝိဝရိတ္တာ-၍၊ ဥပဓုကာယ-ထက်ဝက်သော ကိုယ်ကို၊ ဒသေန္တိယော-ပြကုန်လျက်၊ တိဋ္ဌန္တိ-ရပ်တည်ကြကုန်၏။

နစ္စန္တိ-ကား၊ နဋ္ဌသမဇ္ဇ-ကခြေသည်တို့၏ သဘင်ကို၊ (ကပွဲသဘင်ကို၊) ကာရေန္တိ-ပြုစေကြကုန်၏။ ဝေသိ ဝုဋ္ဌာပေန္တိတိ-ကား၊ ဂဏိက-ပြည့်တန်ဆာမကို၊ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ-(ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာလုပ်၍) ထမြောက်စေကြကုန်၏။ ဝါ-ပဠင်းခံယေးကြကုန်၏။ [ဝုဋ္ဌာပေန္တိတိ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ-ယောဇနာ။] ပါနာဂါရံထပေန္တိတိ - ကား၊ သုရံ-သေရည်ကို၊ ဝိက္ကိဏန္တိ-ရောင်းချကြကုန်၏။ သူနံ ထပေန္တိတိ-ကား၊ မံသ-အသားကို၊ ဝိက္ကိဏန္တိ-ကုန်၏။ [သူနာတု အဓိကောဌနံ၊ အဘိဓာန် (၅၂၁)အသားတို့ကို စင်းရာ ဖြတ်ရာတုံးကို "သူနာ"ဟု ခေါ်၏။ ဤနေရာ၌ကား ဌာနူပစာရအားဖြင့် ထိုတုံးပေါ်၌ တင်၍ဖြတ်ရသော အသားတိုင်အောင်ယူပါ။ ယောဇနာ၌ "သူနသဒ္ဒါသည် မံသပရိယာယ်"ဟု ဆို၏။] အာပဏန္တိ-ကား၊ နာနာဘဏ္ဍာန်-အမျိုးမျိုးသော ဘဏ္ဍာတို့၏၊ အနေကဝိဓ-များသောအပြားရှိသော၊ အာပဏ-စျေးဆိုင်ကို၊ ပသာရေန္တိ-ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏။ ဒါသံ ဥပဌာပေန္တိတိ-ကား၊ ဒါသ-ကျွန်ယောကျ်ားကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ (အလျှခံ၍၊) တေန-ထိုကျွန်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဝေယျာဝစ္စံ-ဝေယျာစ္စကို၊ (အလုပ်ကြီးငယ်ကို၊) ကာရေန္တိ-ပြုစေကြကုန်၏။ ဒါသီ အာဒီသုပိ-ကျွန်မိန်းမ အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-တည်း။ /

ဟရိတကပက္ကိကံ ပကိဏန္တိတိ-ကား၊ ဟရိတကဗ္ဗေဝ-ဟင်းရွက်စိမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ကဗ္ဗ-ဟင်းရွက် အကျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကိဏန္တိ-ရောင်းကြကုန်၏။ [ပပုဗ္ဗကီဓာတ်+နာပစ္စည်း၊ ဝိက္ကိဏနနှင့် အနက်တူ၊ နာပစ္စည်းကြောင့် ရသပြု၍ "ကိ" ဟု ဖြစ်ရသည်။] ပကိဏ္ဏကာပဏံ-ရောပြွမ်းသော စျေးဆိုင်ကို၊ ပသာရေန္တိ-

---

ဝိသေသကံ။ ။"ဝိသေသကန္တိ ပတ္တလေခါဒိ (ဝဏ္ဏလေခါဒိ) ဝဏ္ဏဝိသေသံ" ဟု ဝိမတိ၌လည်းကောင်း, "ဝိသေသကန္တိ ဝတ္ထဘဏ် (ပတ္ထဘဏ်")ဟု သာရတ္ထ၌လည်းကောင်း ဖွင့်၏။ အခ္ခေပ်မှာ "ဝိသေသကော တု တိလကော" ဟူသော အဘိဓာန် (၃၀၀) နှင့်အညီ မျက်နှာ၌ လှပအောင်ပြုအပ်သော ထူးခြားသော မှန်ကူပြောက်, မှန်ကူကွက်, အရေးအကြောင်း, ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးကို "ဝိသေသက" ဟု ခေါ်သည်။

သာလောကေ တိဋ္ဌန္တိ။ ။"သာလောကေ-အရောင်အလင်းနှင့် တကွဖြစ်သော အရပ်၌" ဟု ပေး၊ တံခါးပေါက်မကြီးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ အရောင်အလင်းရ၏၊ ထိုအရပ်၌ ကိုယ်၏ ဘေးတစ်ဖက်ကို ဖော်၍ ရပ်နေကြသည်-ဟူလို။ [ယောဇနာ၌ "သာလောက" အရ တံခါးကိုယူ၍ "သာလောကေ တိဋ္ဌန္တိတိ ဧတ္ထ သံဝဋ္ဋတိ အာလောကာ ဧတ္ထာတိ သာလောကန္တိ ကတ္တာ ဒ္ဝါရံ ဝေဟေတဗ္ဗံ" ဟု ဖွင့်လေသည်။]

ကုန်၏။ ဣတိ-ဤအနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ။ [အစိမ်းအကျက် ရောပြွမ်းနေသည်ကို "ပဂိဏ္ဏက" ဟု ဆိုဟန်တူသည်။]

၄၁၈။ သဗ္ဗနီလကာဒိကထာ-သဗ္ဗနီလက အစရှိသော ကထာကို၊ ကထိတာ ယေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။ [မဟာဝဂ္ဂ, သဗ္ဗနီလကာဒိပဋိက္ခေပကထာ၌ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။]

၄၁၉။ ဘိက္ခုနီ ၊ပေ၊ ကရောန္တိတိအာဒီသု-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယော-ပါဠိတော်မှ အလွတ်ဖြစ်သော အဆုံးဖြတ်တည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊ ပဠဿု-ငါးဦးကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကေသု-သီတင်းသုံးဖော်တို့တွင်၊ ယောကောစိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သီတင်းသုံးဖော်သည်၊ ကာလံ-သေခြင်းကို၊ ကရောန္တော-ပြုခါနီးလသော်၊ မမ-တပည့်တော်၏၊ အစ္စယေန-ကွယ်လွန်ရာအစဉ်၌၊ မယှံ-တပည့်တော်၏၊ ပရိက္ခာရော-ပရိက္ခရာသည်၊ ဥပဇ္ဈာယဿ-ဥပဇ္झာယ်၏ (ဥစ္စာသည်) ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သစေ ဝဒတိ-အကယ်၍ပြောအံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဝါ-ဤသို့ပြောသော်လည်းကောင်း၊ အာစရိယဿ-ဆရာ၏ (ဥစ္စာသည်) ဟောတု၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ-အတူနေတပည့်၏ (ဥစ္စာသည်) ဟောတု၊ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိကဿ-အံ့နီးနေတပည့်၏ (ဥစ္စာသည်) ဟောတု၊ (ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊) (ဧဝံသတိ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ မာတု-အမိ၏ (ဥစ္စာသည်) ဟောတု၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ပိတု-အဖ၏ (ဥစ္စာသည်) ဟောတု၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အညဿ-အခြားသော၊ (ဥပဇ္ဈာယ်စသည်မှ အခြားသော၊) ယဿကဿစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (ဥစ္စာသည်) ဟောတု၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ တေသံ-ထိုဥပဇ္ဈာယ်စသူတို့၏ (ဥစ္စာသည်) နု ဟောတိ-မဖြစ်၊ သံဃဿေဝ-သံဃာ၏ (ဥစ္စာသည်) သာ၊ ဟောတိ-၏။ ဟိ-မှန်၊ ပဠန္နံ-ငါးဦးကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကာနံ-တို့၏၊ အစ္စယဒါနံ-သေလွန်ရာ အခါ၌ ပေးခြင်းသည်၊ ဝါ-သေလွန်မှ ပေးခြင်းသည်၊ နု ရုဟတိ-မတက်ရောက်၊ ဝါ-အထမမြောက်၊ ("သီတင်းသုံးဖော် ၅ ဦးတို့က သေမှ ပေးခြင်းသည် ပေးရာ မရောက်"ဟူသော စကားကို သတိပြုပါ။) ဂိဟီနံ-လူဝတ်ကြောင်တို့၏၊ (အစ္စယဒါနံ) ပန-ကား၊ ရုဟတိ-၏၊ ဝါ-၏၊ ဟိ-ဆက်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဘိက္ခုနိဝိဟာရေ-ဘိက္ခုနီ တို့၏ ကျောင်းတိုက်၌၊ ကာလံ-ကို၊ ကရောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ပရိက္ခာရော-သည်၊ ဘိက္ခုနုယေဝ-တို့၏ (ဥစ္စာသည်) သာ၊ ဟောတိ-၏၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ဘိက္ခုဝိဟာရေ-ရဟန်းတို့၏ ကျောင်းတိုက်၌၊ ကာလံ-ကို၊ ကရောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ) တဿာ-ထိုဘိက္ခုနီ၏၊ ပရိက္ခာရော-သည်၊ ဘိက္ခုနီနုယေဝ-သာ၊ ဟောတိ။

၄၂၀။ ပုရာဏမလ္လိတိ-ကား၊ ပုရာဏော-ရှေးအခါ၌၊ ဂိဟိကာလေ-လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်ရာအခါ၌၊ (ပုရာဏသရုပ်ကို ဖော်သည်၊) မလ္လသ-လက်ဝှေ့သမား၏၊ ဘရိယာ-မယားသည်၊ ("ဘိက္ခုနီသု ပဗ္ဗဇိတာ ဟောတိ" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ပုရိသဗျဉ္ဇနန္တိ-ကား၊ ပုရိသနိမိတ္တံ-ယောက်ျား၏နိမိတ်သည်၊ ("ဆဋ္ဌိတံ-စွန့်ပစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ဆိန္နံဝါ-ပြတ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ အစ္ဆိန္နံ ဝါ-မပြတ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ပဋိစ္ဆန္နံ ဝါ-ဖုံးထားအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ အပဋိစ္ဆန္နံ ဝါ-ဖုံးမထားအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဧတသ္မိံ ဌာနေ-ဤအရပ်၌၊ ပုရိသဗျဉ္ဇနံ-ယောက်ျား၏နိမိတ်သည်၊ (အတ္ထိ၊) ဣတိ-ဤသို့၊ စိတ္တံ-ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ သစေဥပနိဗ္ဗာယတိ-အကယ်၍ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုခဲ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (ဟောတိ။)

၄၂၁။ ယံ-အကြောင်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ တုမ္မေယေဝ-အရှင်ဘုရားတို့သည်သာ၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-သုံးဆောင်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တွာ-လျှောက်၍၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်ပြီ၊ (တံ-ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်၊) အတ္တနော-၏၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ-သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဒိန္နနာမ-လှူအပ်ပြီးမည်၏၊ (မိမိသုံးဆောင်ဖို့အလို့ငှာ လှူအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်မည်၏၊) တံ-ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ အညသ-အခြားသူအား၊ ဒဒတော-ပေးသောရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (ဟောတိ၊) ပန-ဆက်၊ အဂ္ဂ-အဦးအဖျားကို၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ ဒါတုံ-ပေးခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ အသပ္ပာယံ-မလျောက်ပတ်သည်၊ သစေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ၊) သပ္ပ-အလုံးစုံကို၊ အပနေတုံ-ဖယ်ရှားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ (ဖယ်ရှား၍ သူတစ်ပါးအား လှူကောင်း၏-ဟူလို၊) စီဝရံ-သင်္ကန်းသည်၊ (သစေဟောတိ၊ ဧဝံသတိ၊) ဧကာဟံဝါ-၁ ရက်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ဒွိဟံဝါ-နှစ်ရက်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ-သုံးစွဲပြီး၍၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ပတ္တာဒီသုပိ-သပိတ် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-တည်း။

ဘိက္ခုနံ သန္ဓိမိ ဘိက္ခုနိဟိ ဘိက္ခုဟိ ပဋိဂ္ဂဟာပေတွာတိ-ကား၊ ဟိယျော-ယမန်နေ့၌၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-အကပ်ခံပြီး၍၊ [အခြို့စာ၌ "ပဋိဂ္ဂါဟေတွာ-ကပ်စေ၍" ဟု ရှိ၏၊ အဓိပ္ပာယ်တူ။] ထပိတမံသံ - ထားအပ်သော အသားကို၊ (ပရိဘုဉ္ဇ

အတ္တနော ပရိဘောဂတ္ထာယ။ ။"တုမ္မေယေဝ ပရိဘုဉ္ဇထ" ဟု လျှောက်၍ ယူအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုဖြစ်စေ, သင်္ကန်းစသည်ကိုဖြစ်စေ, မိမိ အနည်းငယ်သုံးစွဲပြီးမှသာ သူတစ်ပါးအား တစ်ဆင့် လှူကောင်းသည်ကို သတိပြုပါ။ အထူးမလျှောက်ဘဲ လှူလျှင်ကား မိမိ မသုံးစွဲဘဲလည်း တစ်ဆင့် လှူကောင်း၏။

ဘိက္ခုနိဟိ ဘိက္ခုဟိ ဝဋ္ဋဂ္ဂါဟာပေတွာ။ ။ပါဠိတော် သီဟိုဠ်မှ၌ "ဘိက္ခုနိဟိ ဘိက္ခုဟိ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ" ဟု ရှိ၏၊ ဆိုလိုရင်းကား. . . ဘိက္ခုတို့ အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည် ဘိက္ခုနီတို့အတွက် အကပ်မခံအပ်သေးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ဖြစ်၏၊

တဝှံ့ဌ် စပ်) အဇ-ယနေ့၊ အညသို့-ဘိက္ခုတို့မှ အခြားသော၊ အနုပသမ္ပန္နေ-လူ သာမဏေသည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟာ ပေတွာ-တစ်ဖန်ယူစေ၍၊ ဝါ-ကပ်စေ၍၊ ဘိက္ခုနီဟိ-တို့သည်၊ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ-သုံး ဆောင်နိုင်၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံအပ်သော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ အပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတကဋ္ဌာနေ-အကပ်မခံအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၏ အရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏။ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိ တမ္ပိ-အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်လည်း၊ ဘိက္ခုသု-တို့၌၊ ဧသေဝ နယော-ပင်တည်း။

၄၂၆။ အာသနံ သက်ာမေဇ္ဇိယော ကာလ ဝိတိနာမေသုန္တိ-ကား၊ အညံ-အခြားသော ဘိက္ခုနီကို၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ-ထစေ၍၊ အညံ-အခြားသော ဘိက္ခုနီကို၊ နိသီဒါပေဇ္ဇိယော-ထိုင်စေကြရကုန်သည်၊ (ဟုတွာ-၍၊) ဘောဇနကာလံ-ဆွမ်းစား ချိန်ကို၊ အတိက္ကာမေသုံ-လွန်စေကြကုန်ပြီ၊ အဋ္ဌန္နံ ဘိက္ခုနီနံ ယထာဝုဍ္ဌေ ဌေ-ဌ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ပုရေ-ရှေ့၌၊ အဋ္ဌသု-၈ ပါးကုန်သော ဘိက္ခုနီ တို့သည်၊ နိသိန္နာသု-ထိုင်ပြီးကုန်လတ်သော်၊ တာသံ-ထိုရှစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီတို့၏၊

ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုတို့၏ သန္ဓိမဂ်ကို ဘိက္ခုနီတို့ သုံးဆောင်နိုင်သည်၊ ထိုသို့ သုံးဆောင်ရာဝယ် ကပ်မည့် လူ သာမဏော မရှိလျှင် ဘိက္ခုတို့ကိုပင် "ကပ်စမ်းပါ" ဟု လျှောက်၍ အကပ်ခံပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီတို့သုံးဆောင်ကောင်းသည်ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထို့ကြောင့် "ဘိက္ခုနီဟိ ဘိက္ခုဟိ ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟာ ပေတွာ" ဟု ရှိသော သီ-မူအတိုင်းသာ ကောင်း၏။

ကာရိတ်က ဓာတ်ကတ္တား။ ။ဘိက္ခုနီဟိသည် ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟာပေတွာ၌ တွာပစ္စည်းနှင့် ပရိဘုဥ္ဇိတုံဝယ် တုံပစ္စည်းတို့၏ ကတ္တားတည်း၊ ဘိက္ခုဟိကား "ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟောပေတွာ"၌ ဏာပေ ပစ္စည်းဝယ် စပ်ခိုက် ကာရိတ်က, ဂဟဓာတ်ဝယ် စပ်ခိုက် ဓာတ်ကတ္တားတည်း၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဘိက္ခုနီဟိကို (ပါဠိတော်အတိုင်း ရှေ့က မထားဘဲ) နေရာလွှဲ၍ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ၌ စပ်ဖို့ရန် နီးနီး ကပ်ကပ်ထားသည်၊ ဘိက္ခုဟိကိုကား ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟာပေတွာ၌ ပြုခဲ့သည့်အတိုင်း စပ်စေရမည်၊ ပါဠိတော်၌မူ အဋ္ဌကထာနိဿယကြည့်၍ "ဘုဥ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ" ဟု ပေးပါ။

အာသနံ သက်ာမေဇ္ဇိယော။ ။စာအုပ်တို့၌ ပါဠိအမျိုးမျိုး ရှိနေ၏၊ "သံကသာ ယဇ္ဇိယော" ဟု သံကသေဓတ်, တစ်နည်း သံပုဗ္ဗ ကသေဓာတ်ဖြင့်လည်းရှိ၏။ ထိုဓာတ်များကား "နေခြင်း" အနက်ဟောတည်း၊ ဤနေရာ၌ "အာသနံ-နေရာကို၊ သံကသာယဇ္ဇိယော-နေကုန် စဉ်"ဟု အနက် မဖြစ်နိုင်၊ သံက်ာယဇ္ဇိယောပါ၌လည်း အနက်မရ၊ ထို့ကြောင့် "သက်ာမေဇ္ဇိ ယော" ဟု ရှိသည့်မည် ထင်သည်၊ "အာသနံ-နေရာကို၊ သက်ာမေဇ္ဇိယော-ပြောင်းရွှေ့စေရကုန် သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ကာလံ-ဆွမ်းစားချိန်ကို၊ ဝိတိနာမေသုံ-လွန်စေကြကုန်ပြီ" ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။ အညံ ဝုဋ္ဌာပေတွာ အညံ နိသီဒါပေဇ္ဇိယောကား ပြောင်းရွှေ့စေပုံကို ပြသော အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်တည်း၊ ကာလံကို "ဘောဇနကာလံ" ဟုလည်းကောင်း, ဝိ+အတိပုဗ္ဗ, နမုဓာတ်, ကာရိတ်ဏေပစ္စည်းကို "အတိက္ကာမေသုံ" ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်။

အမ္ဘန္တရိမာ-အတွင်းဌဿဖြစ်သော (၈ ပါးအတွင်း ထိုင်ရလောက်အောင် ဝါရှိသော) အညာ-အခြားသော ဘိက္ခုနီသည်၊ သစေ အာဂစ္ဆတိ-အကယ်၍ လာခဲ့၊ (ဧဝံ သတိ) သာ-ထိုဘိက္ခုနီသည်၊ အတ္တာနော-မိမိအောက်၊ နဝက်-ငယ်သော ဘိက္ခုနီကို၊ ဥဒ္ဒါပေတွာ-ထစေ၍၊ နိသီဒိတုံ-ထိုင်ခြင်းငှာ၊ လဘတိ-ရ၏၊ ပန-ကား၊ ယာ-အကြင်ဘိက္ခုနီသည်၊ အဌဟိပိ-ရှစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီတို့အောက်လည်း၊ နဝက တရာ-သာ၍ငယ်၏၊ သာ-ထိုဘိက္ခုနီသည်၊ သဋ္ဌိဝဿာ-ဝါခြောက်ဆယ်ရှိသည်၊ သစေပိ ဟောတိ-အကယ်၍မူလည်းဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ-သော်လည်း၊) အာဂတပဋိပါဋိယာဝ-ရောက်လာသော ဘိက္ခုနီတို့၏အစဉ်အားဖြင့်သာ၊ နိသီဒိတုံ-ငှာ၊ လဘတိ-၏။

အညတ္ထ သဗ္ဗတ္ထ ယထာဝုဏ္ဏံ နု ပဋိဗာဟိတပ္ပန္တိ-ကား၊ (အချို့စာအုပ်၌ "သဗ္ဗတ္ထ"ပုဒ် မပါ။) ဘတ္တဂ္ဂ-ဆွမ်းစားကျောင်းကို၊ ထပေတွာ-ချန်ထား၍၊ အညသ္မိံ-အခြားသော၊ စတုပစ္စယဘာဇနီယဌာနေ-ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ဝေဖန်အပ်ရာအရပ်၌၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေ့၌၊ အာဂတာ-ရောက်လာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဝုဏ္ဏံ-သီတင်းကြီးကို၊ ပဋိဗာဟိတွာ-တားမြစ်၍၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ၊ နု ဂဟေတဗ္ဗံ-မယူထိုက်၊ ယထာဝုဏ္ဏမေဝ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်သာ၊ (ဂဟေတုံ-ယူခြင်းငှာ၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပဝါရဏာကထာ-ကို၊ ကထိတာယေव-ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။

၄၂၉။ ဣတ္ထိယုတ္တန္တိ အာဒီဟိ-အစရှိသော စကားရပ်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗယာနာနိ-အလုံးစုံသော ယာဉ်တို့ကို၊ အနုညာတာနိ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ (ဂိလာနအားခွင့်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊) ပါဠိကိန္တိ-ကား၊ ပဋ္ဌပေါ်ဌလိကံ-အဝတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော သန်လျှင်းကို၊ (အနုဇာနာမိဟု ပါဠိတော်၌ စပ်။)

၄၃၀။ ဒုတေန-တမန်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ ဒသန္နံ-ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အန္တရာယာနံ-အန္တရာယ်တို့တွင်၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အန္တရာယ်ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ကမ္မဝါစာ ပရိယောသာနေ-ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌၊ သာ ဘိက္ခုနီ-ထိုဘိက္ခုနီသည်၊ ဘိက္ခုနုပဿယေ-၌၊ ဌိတာဝါ-ရပ်နေသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ နိပန္နာဝါ-လျောင်းနေသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဇာဂရာဝါ-နိုးကြားနေသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ နိဒ္ဒံ-အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ သြက္ကန္တာဝါ-သက်ရောက်နေသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဥပသမ္ပန္နာဝ-မြင့်မြတ်သော ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ ရောက်သည်သာ၊ (ဘိက္ခုနီဖြစ်သည်သာ၊) ဟောတိ၊ တာဝဒေဝ-ထိုကမ္မဝါစာ ပြီးဆုံးရာခဏ၌ပင်၊ ဆာယာဒိနိ-အရိပ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဂတာယ-ရောက်လာသော၊ ဒုတဘိက္ခုနိယာ-တမန်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီအား၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗာနိ-ပြောပြထိုက်ကုန်၏၊ (ပြောလိုက်ရမည်။)

၄၃၁။ ဥဒေါသိတောတိ-ကား၊ ဘဏ္ဍာသာလာ-ဘဏ္ဍာထားရာ ကျောင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ("ဒိန္နာ-လျှူအပ်သည်၊ ဟောတိ" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) နှ သမ္မတိတိ-ကား၊ နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊ [သမုဓာတ်ကို ပဟောတိအနက်ဟောဟု ဆိုဟန်တူသည်၊] ဥပဿယန္တိ-ကား၊ ယရံ-အိမ်ကို၊ ဝါ-ကျောင်းကို၊ ("အနုဇာနာမိ" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) နဝကမ္မန္တိ-ကား၊ သံဃသ-ဘိက္ခုနီသံဃာ၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ နဝကမ္မမ်ိ-အသစ်အသစ် ပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။

၄၃၂။ တသာ ပဋိဇာယာတိ-ကား၊ တသာ-ထိုမိန်းမ၏၊ ပဋိဇာကာလေ-ရဟန်းပြုပြီးရာ အခါ၌၊ ("ဂစ္ဆော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ဝါ-သားဝယ်သည်၊ ဝုဋ္ဌာသိ-ထပြီ" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) [အချို့စာ၌ "တသာ ပဋိဇာတေ" ဟုရှိ၏၊ "တသာ-၏၊ ပဋိဇာတေ-ရဟန်းပြုပြီးရာ အခါ၌" ဟု အနက်ပေးနိုင်သောကြောင့် "အဖွင့်နှင့် လျော်သည်" ဟု ထင်သည်။] ယာဝ၊ပေ၊ ပါပုဏာတီတိ-ဟူသောပါဠိ၏၊ (အတ္ထော ၌စပ်၊) ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ ခါဒိတုံ-ခဲခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဘုဉ္ဇိတုံ-စားခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ နဟာယိတုဉ္စ-ရေချိုးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိတုဉ္စ-တန်ဆာဆင်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အတ္ထာနော-မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ-သဘောအားဖြင့်၊ သဏ္ဌာတိ-စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤအနက်သည်၊ (ဟောတိ။)

ထပေတ္တာ သာဂါရန္တိ-ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ (ဒသေတိ၌ စပ်၊) သဟဂါရသေယျ မတ္တံ-ဝ ကျောင်းတည်း၌ အတူတကွအိပ်ခြင်းမျှကို၊ ထပေတ္တာ-၍၊ အညသ္မိံ-အခြားသော၊ ပုရိသေ-ယောကျ်ား၌၊ (ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ) ယထာ-ကျင့်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဒုတိယိကာယ-နှစ်ယောက်မြောက် အဖော်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ တသ္မိံ ဒါရကေ-ထိုကလေး၌၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ-ပြတော်မူ၏။ [အတူတကွတော့ အိပ်ကောင်းသည်၊ အခြားကိစ္စများ၌ကား အခြားယောကျ်ားများအပေါ် ကျင့်သလို ကျင့်ရမည်-ဟူလို။] မာတာ ပန-မယ်တော်ဘိက္ခုနီသည်ကား၊ နဟာပေတုံ-ရေချိုးပေးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပါယေတုံ-နို့တိုက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဘောဇေတုံ-စားစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကျွေးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍေတုံ-တန်ဆာဆင်ပေးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဥရေ-ရင်၌၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ဝါ-ထား၍၊ သယိတုဉ္စ-အိပ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ လဘတိ-ရ၏။ [သယိတုံ နေရာဝယ် "သာယိတုံ-အိပ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝါ-သိပ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း" ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။]

နဝကမ္မံ။ ။နဝကမ္မန္တိ နဝကမ္မံ ကတ္တာ ဇေတ္တကာနိ ဝဿာနိ ဝသတ္ထုတိ အပလောကေတ္တာ သံယိကဘူမိဒါန်၊-သာရတ္ထ၊ ဆိုလိုရင်းကား-ဥပဿယမလောက်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီတို့၏ သံယိကမြေ၌ နဝကမ္မကိုပြု၍ (အသစ်ကျောင်းဆောက်ပြီးလျှင်) နှစ်အတော်ကြာကြာ နေဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းတည်း။

၄၃၄။ ယဒေဝ သာ ဝိဗ္ဗန္ဓာတိ - ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ (ဒသေတိဋ္ဌ စပ်) ယသ္မာ-အကြင့်ကြောင့်၊ သာ-ထိုဘိက္ခုနီသည်၊ ဝိဗ္ဗန္ဓာ-လူထွက်ပြီ၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ရုစိယာ-အလိုအားဖြင့်၊ ခန္တိယာ-နှစ်သက်ခြင်းအားဖြင့်၊ သြဒါတနိဝတ္ထာ-အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ပြီ။ [သြဒါတာနိ-ဖြူကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ-အဝတ်တို့ကို၊ နိဝတ္ထာ-ဝတ်ပြီ၊ ဤသို့လည်း ပါဠိရှိ၏။] တသ္မာယေဝ-ထို့ကြောင့်သာ၊ သာ-ထိုဘိက္ခုနီသည်၊ အဘိက္ခုနိ-ဘိက္ခုနီ မဟုတ်တော့၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေန-သိက္ခာကို ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ (အဘိက္ခုနိ-ဘိက္ခုနီ မဟုတ်သည်ကား။) နမဟုတ်၊ ဣတိ-ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ-ပြတော်မူ၏။ သာ-ထိုလူထွက်သောဘိက္ခုနီသည်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဥပသမ္ပဒံ-ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ နလဘတိ-မရတော့။

💬 သာ အာဂတာ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာတိ-ကား။ ကေဝလံ-ပဗ္ဗဇ္ဇာ မဖက်, သက်သက်၊ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ-မြင့်မြတ်သော ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ မရောက်စေထိုက်ရုံသည်သာ၊ နမဟုတ်သေး၊ ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ-ရှင်အဖြစ်ကိုလည်း၊ နလဘတိ-မရ၊ ပန-ကား၊ သြဒါတာနိ-အဝတ်ဖြူတို့ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ (ဝတ်၍၊) ဝိဗ္ဗန္ဓာ-လူထွက်သော ဘိက္ခုနီသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာမတ္တံ-ရှင်သာမဏေအဖြစ်မျှကို၊ လဘတိ-ရသေး၏။ [တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သူသည် ဗုဒ္ဓသာသနာကို ငဲ့ကွက်မှု မရှိတော့၊ လူဝတ်-ဝတ်သူကား ဗုဒ္ဓသာသနာကို ငဲ့ကွက်မှုရှိသေး၏၊ ထို့ကြောင့် သာမဏော-ဖြစ်နိုင်သေးသည်။]

ယဒေဝ သာ ဝိဗ္ဗန္ဓာ။ ။ယဒေဝ (ယံ+ဧဝ) ဝယ် ယံ၌ ပဌမာ သိ ဝိဘတ်ကို "ဟိတ်အနက်ဟော" ဟု သိစေလို၍ "ယသ္မာ" ဟု ဖွင့်သည်၊ တဒေဝ၌ တံလည်း နည်းတူ၊ (တစ်နည်း) "ယဒေဝ"ဟူသော နိပါတ်ပုဒ်အပေါင်းသည်ပင် "ယသ္မာ အနက်ဟော" ဟု ကြံပါ၊ တဒေဝ၌လည်းနည်းတူ၊ ဝိဗ္ဗန္ဓာကို "အတ္တနော ၊ပေ၊ နိဝတ္ထာ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်၊ "သြဒါတ နိဝတ္ထာ" ဟု အခြို့စာအုပ်တို့၌ ရှိ၏။ "သြဒါတာတိ ဝတ္ထာနိ နိဝတ္ထာ" ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏။ ယောဇနာ၌ကား "သြဒါတာနိ-ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ-တို့ကို၊ ဝသိတာနိ-ဝတ်အပ်ကုန်ပြီ" ဟု တုစ်မျိုးရှိလေသည်၊ အဓိပ္ပာယ်တူပင်တည်း၊ ဆိုလိုရင်းမှာ. . . ဘိက္ခုနီတို့သည် လူဝတ်လဲခြင်းကြောင့် ဘိက္ခုနီမဟုတ်တော့၊ လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်သွားလေပြီ၊ သိက္ခာချခြင်းကြောင့်ကား ဘိက္ခုနီအဖြစ်မှ မရွှေ့လျောသေး၊ သိက္ခာချ၍လည်း မဖြစ်-ဟူလို။

ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ နလဘတိ။ ။ဤသူမကား လူ့အဝတ်ကို ဝတ်သူ မဟုတ်, တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သူတည်း၊ ထို့ကြောင့် ရှင်သာမဏေမျှ ဖြစ်ခွင့်မရတော့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ နလဘတိတိ တိတ္ထာယတနသင်္ကန္တာယ အဘာဗတာဂူပဂမနတော နလဘတိ-သာရတ္ထ၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သည့်အတွက် အဘာဗဖြစ်သွားသောကြောင့် ရှင်သာမဏော အဖြစ်ကိုမျှ မရတော့-ဟူလို။ ["သြဒါတာနိ ဂဟေတ္တာ" ၌ သြဒါတအရ တကယ်ဖြူသောအဝတ်ကိုမှ "သြဒါတ" ဟု ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ ဖန်ရည်မဆိုးအပ်သောကြောင့် လူဝတ်ကြောင် အဝတ်ဟူသမျှကို "သြဒါတ" ဟု ဆိုလိုသည်။]

အဘိဝါဒနန္တိ-အာဒီသု-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ပုရိသာ-တို့သည်၊ ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ သမ္မာဟန္တာ-ဆုပ်နယ်ကြကုန်လျက်၊ ဝန္ဒန္တိ-ရှိခိုးကြကုန်၏။ ကေသေ-ဆံတို့ကို၊ ဆိန္ဒန္တိ-ဖြတ်ပေးကြကုန်၏။ နခေ-လက်သည်း ခြေသည်းတို့ကို၊ ဆိန္ဒန္တိ-ကုန်၏။ ဝဏ္ဏပဋိကမ္မံ-အနာကို ဆေးကုမှုကို၊ ကရောန္တိ-ပြုပေးကြကုန်၏။ တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော အဘိဝါဒနစသော အမှုကို၊ ကုက္ကုစ္စာယဿ-ကုက္ကုစ္စကိုပြုကုန်လျက်၊ နသာဒယန္တိ-မသာယကြကုန်၊ ဣတိ အတ္ထော-ဤကား အနက်၊ တတြ-ထို အဘိဝါဒနစသောအမှုတို့၌၊ (အဝဿုတာ ဟောန္တိ၊ သာရတ္တာတို့၌ စပ်၊) (ယောဇနာ၌ကား "တတြာတိ ကုက္ကုစ္စာယဿ နသာဒယန္တိတိ ပဒေ" ဟု စွဲလေသည်၊) ဧကေ-အချို့ကုန်သော၊ အာစရိယာ-ဆရာတို့သည်၊ (ဝဒန္တိ၌ စပ်၊) ဧကေဘောဝါ-တစ်ဖက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥဘတောဝါ-နှစ်ဖက်၌သော်လည်းကောင်း၊ အဝဿုတာ-ဆန္ဒရာဂသည် စိုစွတ်အပ်ကုန်သည်၊ သာရတ္တာ-လွန်စွာတပ်မက်ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယထာဝတ္ထုကမေဝ-အကြင်အကြင်ဝတ္ထုအတိုင်းသာ လျှင်၊ (ဟောတိ။) ["ဘိက္ခုနီပါရာဇိကဋ္ဌလာသော ဝတ္ထုအတိုင်း အပြစ်ရှိသည်" ဟူလို။]

ဧကေ-ကုန်သော၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဧတ္ထ-ဤအဘိဝါဒန စသည်ကို သာယာရာ၌၊ အာပတ္တိ-အာပတ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကြကုန်၏။ ဧဝံ-သို့၊ အာစရိယဝါဒံ-အာစရိယဝါဒကို၊ ဒဿေတွာ-ပြပြီး၍၊ ဣဒံ-ဤအဘိဝါဒန စသည်ကို သာယာခြင်းအစရှိသည်ကို၊ သြဒိဿ-အသီးအခြားညွှန်ပြ၍၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ (ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊) ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌကထာသု-ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သော စကားသည်၊ ပမာဏံ-နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ပမာဏတည်း၊ ဝါ-လိုရင်းတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သာဒိတုန္တိ-တုံဟူသော၊ ဝစနေနေဝ-စကားတော်ကြောင့် ပင်၊ ကပ္ပိယံ-အပ်သည်၊ (ဟောတိ။)

၄၃၅။ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒန္တိတိ-ကား၊ ပလ္လင်္ကံ-ထက်ဝယ် တင်ပလ္လင်ကို၊ အာဘုဇိတ္တာ-ဖွဲ့ခွေ၍၊ နိသီဒန္တိ-ထိုင်ကြကုန်၏။ (ဆင်းတုတော်များ တင်ပလ္လင်ခွေမျိုး ဓဟုတ်၊ မြန်မာများ တင်ပလ္လင်ခွေသကဲ့သို့ ခွေ၍ထိုင်ခြင်းကို "ပလ္လင်္ကေန နိသီဒန္တိ" ဟု ဤနေရာ၌ ယူပါ။ ထိုသို့ ခွေ၍ထိုင်နေသောအခါ ခြေဖနောင့်သည် ပေါင်းရင်းနှင့်

ဣဒံ ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဣဒံ သြဒိဿ အနုညာတံ ဝဋ္ဋတိတိ ဧကတောဝါ ဥဘတောဝါ အဝဿဝေ သတိပိ (ကိလေသာမိုးရေဖြင့် စိုစွတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသော်လည်း၊) သြဒိဿ အနုညာတံတွာ ဝဋ္ဋတိ-သာရတ္တ၊ ခြေကိုကိုင်၍ ရှိခိုးမှုစသည်ကိုပြုရာ၌ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သာဒိတုံ" ဟု သီးခြား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဧကတော အဝဿုတ, ဥဘတော အဝဿုတဖြစ်စေကာမူ အပ်ပါသည်-ဟူလို၏။

ထိနေသောကြောင့် ထိုဖနောင့်တွေ့ကို သာယာကြသည်၊) အဖုပလွက်နှီ-ကား၊ ဧကံ-တစ်ဖက်သော၊ ပါဒံ-ခြေကို၊ အာဘုဇိတွာ-၍၊ ကတပလွက်-ပြုအပ်သော တစ်ဝက်တင်ပလွင်ကို၊ ("အနုဇာနာမိ"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) [ယခုအခါ ဒူးတုပ်၍ ထိုင်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ခြေတစ်ဖက်ကို တင်ပလွင်ခွေသကဲ့သို့ ထိုင်၍ အခြားခြေ တစ်ဖက်က ဒူးတုပ်သကဲ့သို့ ထိုင်ခြင်းမျိုး ဖြစ်ဟန်တူသည်၊ နှစ်ဖက်စလုံး ဒူးတုပ်၍ ထိုင်ခြင်းမျိုးကား အဖုပလွက် (တစ်ဝက်က တင်ပလွင်ခွေခြင်း)ဟူသော စကားနှင့် မလျော်ပါ၊ ရှေးမှီပုဂ္ဂိုလ်များကို စုံးစမ်းကြပါလေ။]

ဟေဌာ ဝိဝဋ္ဋေ ဥပရိပဋိဋ္ဌာနေတိ ဧတ္ထ-ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) (အချို့စာ၌ "ဟေဌာဝိဝဋ္ဋေ ဥပရိဆန္နေ" ဟုလည်း ရှိ၏။) ကူပေါ-ကျင်ကြီးတွင်း သည်၊ ဝါ-ကို၊ ခတောာ-တူးအပ်ပြီးသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ပန-ထိုသို့ပင်တူးအပ် ပြီးပါသော်လည်း၊ ဥပရိ-တွင်း၏အထက်၌၊ ပဒရမတ္တမေဝ-ပျဉ်ချပ်မျှသည်သာ၊ (ဟောတိ-ရှိအံ့၊) သဗ္ဗဒိသာသု-အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ပညာယတိ-ထင်ရှားအံ့၊ (ပဒရမတ္တမေဝကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ဧဝရူပေပိ-ဤသို့သဘောရှိသော ကုဋိတွင်း၌လည်း၊ (ဝစ္ဆ-ကျင်ကြီးကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

၄၃၆။ ကုက္ကုသမတ္တိကန္တိ-ကား၊ ကုက္ကုကဗ္ဗေဝ-ဆန်ကျိုး, ဆန်ကွဲကိုလည်း ကောင်း၊ မတ္တိကဗ္ဗ-မြေညက်ကိုလည်းကောင်း၊ ("အနုဇာနာမိ"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) (စာအုပ်တို့၌ "ကုက္ကုသံ မတ္တိကန္တိ" ဟု ရှိ၏။ ဒွန်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို သိစေလိုရ "ကုက္ကုကဗ္ဗေဝ မတ္တိကဗ္ဗ" ဟု ဖွင့်သောကြောင့် "ကုက္ကုသမတ္တိကန္တိ" ဟု ရှိသောဒွန် ပုဒ်သာ မူရင်းဖြစ်ဟန်တူသည်၊) ဧတ္ထ-ဤဘိက္ခုနီကွန္ဒကာ၌၊ သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-သာ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

ဥပရိပဒရ မတ္တမေဝ။ ။အောက်၌ ကျင်ကြီးတွင်း တူးရာထား၏၊ တွင်း၏အပေါ်၌ ကား တစ်တောင်, နှစ်တောင် စသည်မြင့်မှ ပျဉ်ချပ်အခင်းသာရှိ၏၊ တွင်းနှင့်ပျဉ်ချပ်အခင်း၏ အကြား၌ အကာမရှိသောကြောင့် ဟင်းလင်းအပြင် ဖြစ်၍နေ၏၊ ထို့ကြောင့် ဒရမတ္တမေဝကို "သဗ္ဗဒိသာသု ပညာယတိ" ဟု ဆိုသည်၊ ဘိက္ခုနီတို့ထိုင်၍ ကျင်ကြီးကိုစွန့်သော နေရာ၌ကား "ဥပရိ ပဋိစ္ဆန္နေ" နှင့်အညီ အကာအရံ ရှိရပေလိမ့်မည်၊ "ဤကဲ့သို့သော ဝစ္စကုဋိ၌လည်း ဟေဌာပိဝဋ္ဋ (အောက်၌ ဟင်းလင်းအပြင်) ဖြစ်သောကြောင့် (ကိုယ်ဝန်ကို စွန့်ချမှုစသော မတော် မလျော်အမှုကို မပြုနိုင်ရကား) ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းငှာ အပ်ပါ၏" ဟူလို။

ဘိက္ခုနီကွန္ဒကဝဏ္ဏနာ–သည်
နိဋ္ဌိတာ–ပြီးပြီ။

၁၁။ ပဋ္ဌာနတိကကွန်ရက်

ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကသိက္ခာပဒကထာ

၄၄၁။ ပဋ္ဌာနတိကကွန်ရက်-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) စတ္တာရိ ၊ပေ၊ ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကသိက္ခာပဒါနီတိ ဧဝမာဒိ-ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ ဧကသိက္ခာပဒမ္မိ-တစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း၊ အပရိစ္ဆေဒတော-မစွန့်မူ၍၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ သင်္ဂဟေတဗ္ဗဘာဝဒဿနတ္ထံ-သိမ်းယူထိုက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ (အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗဘာဝဒဿနတ္ထံ-ချီးမြှောက်ထိုက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊) ပရိယာယေန-ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ဝါ-အလှည့်အကြိမ်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ ဣဒံ ဝေါ သမဏာနန္တိ-ကား၊ ဣဒံ-ဤ အမှုသည်၊ သမဏာနံ-ရဟန်းတော်တို့အား၊ (ကပ္ပတိ-အပ်၏ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ဝေါကာရော-ဝေါအက္ခရာသည်၊ ပဒပူရဏမတ္တော-ပုဒ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းမျှ၌၊ ပဝတ္တော-သော၊ နိပါတော-တည်း၊ (ထည့်။)

သင်္ဂဟေတဗ္ဗဘာဝဒဿနတ္ထံ။ ။စာအုပ်တို့၌ "သင်္ဂဟေတဗ္ဗ" ဟုချည်း ရှိကြ၏၊ သာရတ္ထဒီကာ၌ "တေနေဝ ဧက သိက္ခာပဒမ္မိ အပရိစ္ဆေဒတော သဗ္ဗေသံ အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗ ဘာဝဒဿနတ္ထံ စတ္တာရိ ပါရာဇိကာနိ ထပေတွာ အဝသေသာနိ ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကာနီတိ အာဒိ မာဟ်သု" ဟု ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗ ဘာဝဒဿနတ္ထံ" ဟု ရှိလျှင် ဦးကာနှင့် ညီမည်၊ "သိက္ခာပုဒ်အားလုံးကိုပင် မပယ်စွန့်ဘဲ ကျင့်သောအားဖြင့် ချီးမြှောက်ထိုက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ" ဟူလို။

ပရိယာယေန။ ။ပါရာဇိကကို ချန်၍ ကျန်သိက္ခာပုဒ်များသည် ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓက၊ ပါရာဇိကသံဃာဒိသေသ်ကို ချန်၍ ကျန်သိက္ခာပုဒ်များသည် ခုဒ္ဓါခုဒ္ဓက၊ ဤသို့ ၁ လှည့်စီအားဖြင့် ဆိုအပ်သည်ကို "ပရိယာယေန" ဟု ဆိုသည်၊ ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓက သိက္ခာပုဒ်တို့ကို မပယ်နုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို သာရတ္ထဒီကာ၌ အကျယ်ပြထား၏၊ အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တိုင်ကလည်း ပယ်နုတ်ခြင်းကို အလိုရှိဟန်မတူ၊ ထိုသို့ အလိုမရှိသောကြောင့်ပင် "အဘယ်သိက္ခာပုဒ်များသည် ခုဒ္ဓက, အဘယ်သိက္ခာပုဒ်များသည် အနုခုဒ္ဓက မည်ပါသနည်း" ဟု လျှောက်ဖို့ရန် သတိမထားမိခြင်းဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

နုတ်လိုလျှင် နုတ်ရစ်။ ။ဘုရားရှင်သည်လည်း "နုတ်ရစ်ကြ" ဟု အမိန့်ပေးသောအားဖြင့် မိန့်တော်မမူ၊ "အာကင်္ခမာနော သံဃော သမူဟနေယျ-သံဃာက ပယ်နုတ်လိုလျှင် ပယ်နုတ်နိုင်၏" ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသည့် အနေအားဖြင့်သာ မိန့်တော်မူသည်၊ လိအမိန့်တော်အရ သံဃာက ဘုရားပညတ်တော်ကို ပယ်နုတ်လိုသော ဆန္ဒ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ, ထိုဆန္ဒသည်ပင် သဘာဝမကျတော့၊ အမှန်အားဖြင့် မိဘ၏ "လုပ်သင့်, မလုပ်သင့်" စကားကို အပြည့်အစုံ နားထောင်မှသာ "သားကောင်း, သမီးကောင်း" ဟု ဆိုရသကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို အပြည့်အစုံကျင့်မှသာ "သာဝကကောင်း" ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ခ္ဍမကာလိကန္တိ-(ပဒသ)-ဟူသော ဤပါဠိ၏၊ (အတ္ထောဒ္ဓ စပ်) ယာဝ-အကြင် မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ သမဏသ ဂေါတမသ-ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနစိတကခ္ဍမော-ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ အရပ်၌ ထင်းပုံ၏ မီးခိုးသည်၊ ပညာယတိ-ထင်ရှား၏၊ တာဝကာလံ-ထိုမျှလောက်သော ကာလတိုင်ရုံသာ၊ ("သမဏောနု ဂေါတမေန-သည်၊ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ ပညတ္တံ-ပညတ်အပ်ပြီ" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ဣတိ အတ္ထော-ဤကား အနက်။

၄၄၃။ ဣဒါနိ ।ပေ। ဒုဋ္ဌုကတန္တိ ဣဒံ-ဟူသော ဤစကားကို၊ တယာဒုဋ္ဌုကတန္တိ-ဟူ၍၊ ကေဝလံ-အာပတ်မဖက် သက်သက်၊ ဂရဟန္တေဟိ-ကွဲရဲ့လိုကုန်သော၊ ထေရေဟိ-ထေရ်တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ အာပတ္တိ-ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်၍၊ နဝုတ္တံ-ဆိုအပ်သည် မဟုတ်၊ (ဒုက္ကဋအရ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ရည်ရွယ်၍ဆိုသည် မဟုတ်၊) ဟိ-မှန်၊ တေ-ထိုထေရ်တို့သည်၊ အာပတ္တာနာပတ္တိ-အာပတ်အနာပတ်ကို၊ နဇာနန္တိ-မသိကုန်သည်ကား၊ နမဟုတ်၊ စ-သည်သာမကသေး၊ ဣဒါနေဝ-ယခုအခါ၌ပင်၊ သံယော အပညတ္တံ နပညပေတိ ပညတ္တံ နသမုစ္ဆိန္နတိတိ-တိဟူသော၊ ဧတံ-ကို၊ အနုဿာဝိတံ-ကြားသိစေအပ်ပြီ၊ စ-သည်သာမကသေး၊ ဒေသေဟိ တံ ဒုက္ကဋန္တိ ဣဒမ္ပိ-ဤဟူသော ဤစကားကိုလည်း၊ (ပိဖြင့် "သံယော အပညတ္တံ နပညပေတိ ပညတ္တံ နသမုစ္ဆိန္နတိ"ဟူသော ရှေ့စကားကို ပေါင်း၊) အာမ ဘန္တေ, ဒုဋ္ဌု မယာ ကတန္တိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ တံ-ထိုအမှုကို၊ ဒုက္ကဋ်တိ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ပြီဟူ၍၊ ပဋိဇာနာဟိ-ဝန်ခံလော၊ ဣဒံ-ဤဝန်ခံခြင်းကို၊ (သန္ဓာယ-၍၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ အာပတ္တိဒေသနံ-အာပတ်ကို ဒေသနာပြောခြင်းကို၊ (သန္ဓာယ-၍၊) နဝုတ္တံ-ဆိုအပ်သည်မဟုတ်၊ [အခြို့စာအုပ်တို့၌ "တံ အာဝုသော ဒုက္ကဋ်" ဟု အာဝုသော ပါခြင်းကား မကောင်း၊ ပါဠိတော်၌ မရှိ၊ ဒေသေဟိကို "အာမ ဘန္တေ ।ပေ। ပဋိဇာနာဟိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ တံ ဒုက္ကဋ်ကား ပါဠိတော်အတိုင်းပင်တည်း။]

ခ္ဍမကာလိကံ။ ။ခ္ဍမကို "ပရိနိဗ္ဗာနစိတကခ္ဍမ" ဟု ဖွင့်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာအရပ်၌ မီးသင်္ဂြိုဟ်သောအခါ ထင်းပုံ၏ မီးခိုးတည်း၊ ခ္ဍမသ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာအရပ်၌ဖြစ်သော ထင်းပုံ၏ မီးခိုး၏။ ကာလော-ထင်ရှားရှိရာ အခါတည်း၊ ခ္ဍမကာလော-ခါ၊ ခ္ဍမကာလော+ယသ+အတ္ထိတိ ခ္ဍမကာလိကံ (သိက္ခာပဒံ၊) မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာအရပ်၌ မီးခိုးထင်ရှားရာတိုင်ရုံအခါရှိသော သိက္ခာပုဒ်၊ "မီးခိုးလည်းတိတ်ရော သိက္ခာပုဒ်ကျင့်မှုလည်း မရှိတော့" ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "တာဝကာလောတိ အတ္ထော" ဟု ရှိခြင်းသည် မကောင်း၊ "တာဝကာလိကန္တိ အတ္ထော" ဟု ရှိမှ ကောင်းမည်။ [ခ္ဍမကာလော ဧတသ္မာတိ ခ္ဍမကာလိကံ, စိတကခ္ဍမဝူပသမတော ပရံ အပ္ပဝတ္တနတော-သာရတ္ထ။ စိတကခ္ဍမကာလော အတ္တနော ပဝတ္တိပရိယောသာနဘူတော ဧတသ္မာတိ ခ္ဍမကာလိကံ-ဝိမတိ။]

ပန-ကား၊ ထေရော-အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အသတိ ယာ-သတိကင်းသဖြင့်၊ နိ ပုဗ္ဗေ-မမေးလိုက်မိ၊ (ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကတို့ မမေးလိုက်မိ၊) အနာ ဒါရေန-လေးစားခြင်း မရှိသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ (မလေးစားသဖြင့်၊) (နိ ပုဗ္ဗေ-မမေးလိုက် သည်ကား၊) နိ-မဟုတ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုသို့မမေးလိုက်မိခြင်းဌာ၊ ဒုဗ္ဗကတ ဘာဝမ္မိ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အသလ္လက္ခေန္တော-မမှတ် ထင်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) နာဟံ တံ ဒုက္ကဋံ ပဿာမိတိ-မိဟူ၍၊ ဝတ္တာ-လျှောက်ပြီး၍၊ ထေရေသု-ထေရ်တို့၌၊ ဂါရဝံ-ရိုသေလေးစားခြင်းကို၊ ဒဿေန္တော-ပြလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) အပိစာယသ္မန္တာနံ သဒ္ဓါယ ဒေသေမိ တံ ဒုက္ကဋန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ-လျှောက် ပြီ၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တုမှေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဝဒထ-မိန့်တော်မူကြကုန်၏၊ (ဒုက္ကဋဟု ဝန်ခံလောဟု မိန့်တော်မူကြကုန်၏၊) တထာ-မိန့်တော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိဃရာမိ-ဝန်ခံပါ၏၊ ကိတ္တိ-ဤ အနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဝါ-သည်၊ ဟောတိ၊ (ဒေသေမိ တံ ဒုက္ကဋံဟု လျှောက်သော်လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဒေသနာကြားပါမည်ဟု လျှောက်သည် မဟုတ်၊ အရှင်ဘုရားများ ဝန်ခံစေလိုသည့်အတိုင်း ဝန်ခံပါမည်ဟု လျှောက်ခြင်း တည်း၊) အဝဿေသေသု-ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်ကို မလျှောက်ခြင်းမှ ကြွင်းကုန် သော၊ စတူသု-လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု-ဌာနတို့၌၊ ဧသေဝနယော-ပင်တည်း၊ ဧတ္ထ-ဤပဠသတိကဂ္ဂန္ဓကဌ၌၊ သေသံ - ကြွင်းသော၊ ယံ - အကြင်အဆုံးအဖြတ်

စတူသု ဌာနေသု။ ။ပါဠိတော်၌ (၁) ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်တို့ကို မမေးလိုက်ခြင်း၊ (၂) မြတ်စွာဘုရား၏ ဝဿိကသာဋိကကို ခြေဖြင့်နင်းရှောင်ချပ်ခြင်း၊ (၃) ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသောအခါ မာတုဂါမတို့ကို ရှေးဦးစွာ ရှိခိုးစေခြင်း၊ (၄) "ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွားစေပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နိုင်၏" ဟု အရိပ်နိမိတ် ပြတော်မူပါသော်လည်း ထို အရိပ်နိမိတ်ကို မမြင်၍ ဘုရားရှင်အား အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်ဖို့ရန် မတောင်းပန်လိုက်ခြင်း၊ (၅) မာတုဂါမတို့ ဘိက္ခုနီပြုနိုင်ဖို့ရန် ကြောင့်ကြစိုက်ခြင်း၊ ဤ ၅ ဌာနအတွက် အရှင်အာနန္ဒာ အပေါ်၌ မထေရ်တို့က အပြစ်တင်တော်မူကြသည်၊ အရှင်အာနန္ဒာကလည်း ရှိသေသော အားဖြင့် "ဒုက္ကဋ" ဟု ဝန်ခံတော်မူသည်၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ရှေးဆရာတို့က အောက်ပါမှတ်တမ်းကို ရေးသားတော်မူကြသည်။

[တောင်] ခုဒ်ကိုမရှင်း[1], နုပ်ကိုနင်း[2], ရှိခြင်း[3]–ရိပ် မမြင်[4]၊
မာ–ရဟန်းပြု, တောင်းပန်မူ[5], ထေရ်စု ပြစ်တော်တင်၊
ရိုသေသောအား, ဒုက္ကဋ်ကြား, ငါးပါး အာနန်ရှင်။

["ခုဒ်ကို မရှင်း"-ဟူရာ၌ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက သိက္ခာပုဒ်များကို မရှင်းလင်းလိုက်ခြင်း, မမေးမြန်း, မလျှောက်ထားလိုက်ခြင်းတည်း၊ "နုပ်" ဟူရာ၌ "ဥဒကသာဋိကာ" ဟူသော ရေသနုပ် မဟုတ်၊ ဝဿိကသာဋိကကိုပင် "နုပ်" ဟု ဆိုသည်။]

စကားရပ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝတ္ထုတ်-ဆိုထိုက်သည်၊ သိယာ-ဖြစ်၏။ တံ-ထိုအဆုံးအဖြတ် စကားရပ်ကို၊ နိဒါနဝဏ္ဏနာယမေဝ-နိဒါန်းအဖွင့်၌ပင်၊ (မယာ၊) ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ။ [ဤမှနောက်၌ "ဝိသေသမတ္တမေဝ ဝဏ္ဏယိဿာမ" ဟု ရှိသေး၏၊ မကောင်း။]

မာယိမာသံ ဝိကာလေ အဟောသုန္တိ-ဟူသောစကားကို၊ ဣမာသံ-ဤမိန်းမတို့၏။ ဝိကာလေ-အချိန်မဲ့၌၊ ဂမနံ-ပြန်သွားရခြင်းသည်၊ မာ အဟောသိ-မဖြစ်ပါစေလင့်၊ ဣတိ အဓိပ္ပါယေန-ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ အာဟ-ဟောပြီ။

ရဏောဟရဏံ ကရိဿာမာတိ-ကား၊ ဥဒကေန-ရေဖြင့်၊ တေမေတ္မာ-ဆွတ်၍၊ ပိဋ္ဌေတ္မာ-ညှစ်၍၊ ပရိကမ္မကတံ-ပြုအပ်သော ပရိကမ်ရှိသော၊ ဘူမိ-မြေကို၊ ပုဏ္ဏိဿာမ-သုတ်ကုန်အံ့၊ နု ကုလဝံ ဂမေန္တိတိ-ကား၊ ကောဌကေ-ကျည်၌၊ ဝါ-ဘဏ္ဍာတိုက်၌၊ နု ဂမေန္တိ-မရောက်စေကြကုန်၊ ဣတိ (အယံ)-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ အဓိပ္ပာယော-ဥတေနမင်း၏ အလိုတည်း။

ယဒဂ္ဂေနတယာတိ-ကား၊ ယံ ဒိဝသံ-အကြင်နေ့ကို၊ အဂ္ဂံ-အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္မာ-ပြု၍၊ တယာ-သင်သည်၊ (အရဟတ္တံ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သစ္ဆိကတံ-မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ တဒဂ္ဂေန-ထိုနေ့အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ တေ-သင်၏ (အပေါ်၌)) ဗြဟ္မဒဏ္ဍော-ဗြဟ္မဒဏ်သည်၊ ("ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ-ငြိမ်းပြီ" တဲ့ ပါဠိတော်၌ စပ်) ဣတိ အပြီးတည်း။

မာယိမာသံ ၊ပေ၊ အာဟ။ ။ဤသံဝဏ္ဏနာ, သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗလည်း အချို့စာအုပ်၌ မပါ၊ "မာယိမာသံ ဂမနံ" ဟူသောအဖွင့်ကို အတည်ပြုလျှင် "အဟောသုံ" ဟု မရှိသင့်၊ ဂမနံကို ငဲ့၍ "အဟောသိ" ဟု ရှိရမည်၊ သီဟိုဠ်မှ၌ "မာယိမာ ဝိကာလေ အဟောသုံ" ဟု ရှိသတတ်၊ သူနည်းသူ အဓိပ္ပာယ်ရပါ၏၊ ဝိကာလေကို အဌကထာ၌ "ဝိကာလေ ဂမနံ" ဟု အပိုထည့်၍ ဖွင့်ဟန်တူသည်၊ ထိုဂမနံကိုငဲ့၍ အဌကထာ၌ "အဟောသိ" ဟု ရှိရမည်။

နု ကုလဝံ ဂမေန္တိ။ ။နု ကောဌကေ ဂမေန္တိကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း၊ သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့်ကား "လူ-ဆေဒနေ" ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ လဝနံ ဆိုရန်-ပျက်စီးခြင်း၊ လဝေါ-ခြင်း၊ ကုစ္ဆိတော+လဝေါ ကုလဝေါ-စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ပျက်စီးခြင်း၊ "အချည်းနှီးပျက်စီးခြင်း" ဟု ဖြစ်၏။ [နု ကုလဝံ ဂမေန္တိတိ နိရတ္ထကဝိနာသံ နု ဂမေန္တိ၊ ကုစ္ဆိတော လဝေါ ကုလဝေါ၊ အနယဝိနာသောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-(သာရတ္ထ၊) ကုစ္ဆိတော လဝေါ ဆေဒေါ ဝိနာသော ကုလဝေါ၊ နိရတ္ထကဝိနိယောဂေါ၊ တံ နု ဂစ္ဆန္တိတိ နု ကုလဝံ ဂမေန္တိ၊-(ဝိမတိ။)]

ပဠဒသတိကကွန္ဒက ဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

၁၂။ သတ္တသတိကဏ္ဍက

ဒသဝတ္ထုကထာ

၄၄၆။ သတ္တသတိကဏ္ဍကေ-၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဘိက္ခဝေ့ဂေ နာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုအဂ္ဂေန-ရဟန်းတို့၏ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဂဏော တွာ-ရေတွက်၍၊ တတ္တကေ-ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပဋိဝိသေ-အဖို့တို့ကို၊ ထပေသုံ-ထားကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ မဟိယာတိ-ကား၊ ဟိမဝါတ သမယေ-ဆီးနှင်းကျရာအခါ၌၊ ဟိမဝလာဟကာ-ဆီးနှင်းတိမ်တိုက်တို့တည်း။) ["မဟိယာ" နေရာ၌ "မဟိကာ" ဟုလည်း ရှိ၏။]

၄၄၇။ အဝိဇာနိဝုဠာတိ-ကား၊ အဝိဇာပဋိစ္ဆန္နာ-အဝိဇာသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ပေါသာတိ-ကား၊ ပုရိသာ-ယောကျ်ားတို့သည်၊ (သုရာ-သေရည်ကို၊ ပိဝန္တိ-သောက်ကြကုန်၏"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ပိယရူပ်-ချစ်ဖွယ်သဘောရှိသော အာရုံကို၊ အဘိနန္ဒန္တိ-အလွန် နှစ်သက်ကုန်၏၊ ပတ္ထေန္တိ-တောင့်တကုန်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒိနော-ပိယရူပါဘိနန္ဒီတို့မည်၏၊ ("အဘိနန္ဒိန္တိတိ အဘိနန္ဒိနော၊ ပိယရူပ်+အဘိနန္ဒိနော ပိယရူပါဘိနန္ဒိနော" ဟု ပြု၏) အဝိဒ္ဒသုတိ-ကား၊ အဝိဇာနန္တာ-မသိကုန်သော၊ ("ပေါသာ-ယောကျ်ားတို့သည်"ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်၊) ရာဂရဇေဟိ-ရာဂတည်းဟူသော မြူမှုန်တို့ဖြင့်၊ သရဇာ-မြူမှုန်ရှိကုန်သော၊ (သမဏာပြာဟ္မဏာ-တို့သည်" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) မဂသဒိသာ-သားသမင်နှင့် တူကုန်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ မဂါ-မဂတို့မည်၏။ ["မဂါ ဝိယာတိ မဂါ" ဟု ပြု၊ မဂါတိ မိဂသဒိသာ-သာရတ္တ၊ ဤဋီကာအလို "မိဂသဒိသာတိ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။] နေတ္တိယာ-ဘဝသို့ ဆောင်တတ်သောတဏှာနှင့်၊ သဟ-တက္ခ၊ (ဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊) (ဣတိ) သနေတ္တိကာ-သနေတ္တိကတို့မည်၏၊ ဝမ္ဘေန္တိ ကဋ္ဌသိန္တိ-ကား၊ ပုနပ္ပုနံ-ထပ်ခါထပ်ခါ၊

ဘိက္ခဝေ့ဂေန။ ။အဋ္ဌကထာ စာအုပ်တို့၌ "ဘိက္ခု+အဂ္ဂေန" ဟု ပုဒ်ဖြတ်ထားပုံကို တွေ့ရ၏။ ထိုအလို "ရဟန်းတို့၏ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်" ဟု ပေးရလိမ့်မည်၊ ဋီကာတို့၌ကား "ဘိက္ခဝေ့ဂေနာတိ ဘိက္ခုဂဏာနာယ" ဟု ဖွင့်၏။ "ဘိက္ခဝ့ဂ္ဂ၌ ဂဏာမာတ်, ကွိယစ္စည်းဖြင့် ပြီး၏" ဟု ကြံရပေလိမ့်မည်၊ "ဘိက္ခုနံ+ဂဏနာ ဘိက္ခဝ့ဂ္ဂေါ" ဟု ကြံပါ။ "ဘိက္ခု ဂဏော တွာ တတ္တကေ ပဋိဝိသေ ထပေသုံ" ကား အဓိပ္ပာယတ္ထတည်း။ နိဿယ၌ကား ပါဠိရှိအတိုင်း အနက်ပေးထားသည်။

သနေတ္တိကာ။ ။တဿ် တဿ်ဝိသယေ ဘဝေဝါနေတီတိ နေတ္တိ၊ တဏှာ ယေတံ အဓိဝစနံ၊ တာယ သဟ ဝတ္တန္တိတိ သနေတ္တိကာ၊-(သာရတ္တ၊ စာအုပ်တို့၌ "သဟ+နေတ္တိယာတိ သနေတ္တိကာ" ဟု ရှိ၏၊ အချို့စာအုပ်တို့၌မူ" သနေတ္တိယာတိ သဇနေတ္တိကာ" ဟု ပါဠိပျက်၏၊ ဝိမတိ၌ကား "နေတ္တိယာ တဏှာယ သဟိတာ သနေတ္တိကာ" ဟု ဖွင့်၏။ ဝိမတိအလို အဋ္ဌကထာ၌ ပါဠိတစ်မျိုး ရှိဟန်တူသည်။

ကဠေဝရံ-ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ နိက္ခိပမာနာ - ပစ်ချကုန်လျက်၊ ဘူမိ - သုသာန်မြေကို၊ ဝမေန္တိ-တိုးပွားကြစေကုန်၏။ ("ကဠေသိ-သုသာန်မြေကို"ဟု ပါဠိတော်၌ပေး။) ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝမေန္တာဝ-တိုးပွားစေကုန်လျက်သာ၊ ယောရံ-ကြွမ်းတန်းသော၊ ပုနဗ္ဘဝံ-တစ်ဖန်ဘဝကို၊ ဝါ-ဘဝသစ်ကို၊ အာဒိယန္တိ-ယူကြကုန်၏။

၄၅၄။ ပါပကံ အာဝုသော ကတန္တိ-ကား။ အာဝုသော-အရှင်ဘုရားတို့၊ အမှာကံ-တပည့်တော်တို့၏ (အပေါ်၌)၊ ပါပကံ-မကောင်းသည်ကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။

၄၅၅။ ကတမေန တွံ ဘူမိ ဝိဟာရေနာတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဘူမိတိ ဧတံ-ဘူမိဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ပိယဝစနံ-ချစ်အပ်မြတ်နိုးအပ်သူကို ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း သဒ္ဒါတည်း၊ ပိယံ-ချစ်ဖွယ်သော စကားကို၊ ဝတ္တုကာမော-ပြောဆိုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၊ (ဖုတ္တာ၊) အာယသ္မာ သဗ္ဗကာမီ-အရှင်သဗ္ဗကာမီသည်၊ နဝကေ-သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-ဘိက္ခုကို၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (ဘူမိဟူ၍)၊ အာမန္တေသိကိရ-ခေါ်တော်မူသတတ်၊ (ရှေးနီသယများ၌ "ဘူမိ-အရှင်" ဟုလည်းကောင်း, "ဝါရှင်" ဟုလည်းကောင်း ပေးကြ၏။ ပိယဝစနန္တိ ဣမိနာ ကတမေနဲ တွံ ဘူမိ ဝိဟာရေနာတိ ဧတ္ထ ဘူမိသဒ္ဒေါ ပိယဝါစကော ရုဠ္ဍိသဒ္ဒေါတိ ဒဿေတိ၊) ကုလ္လကဝိဟာရေနာတိ-ကား၊ ဥတ္တာနဝိဟာရေန-ပေါ်လွင်သော နေကြောင်းတရားဖြင့်၊ ("ဝိဟရသိ-နေ၏" ဟု ပါဠိတော်၌ စပ်။)

၄၅၇။ သာဝတ္ထိယာ သုတ္တဝိဘင်္ဂေတိ-ကား၊ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂ-မာတိကာပါဠိတော်ကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီ၌၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဟိ-အဖြေကား၊ တတြ-ထိုသုတ္တဝိဘင်္ဂ၌၊

ပါပကံ နော အာဝုသော ကတံ။ ။ပါဠိတော်ရင်း၌ "ဥပါသကေဟိ ပါပကံနော အာဝုသော ကတံ"ဟု ရှိ၏။ ကတံ၏ ကတ္တားသည် "ဥပါသကေဟိ" တည်း၊ ထို့ကြောင့် နောကို "အမှေဟိ"ဟု မဖွင့်သင့်၊ နောကို "တပည့်တော်တို့၏ အပေါ်၌"ဟု ပေးဖို့ရန် "အမှာကံ" ဟုသာ ဖွင့်ထိုက်သည်၊ စာအုပ်တို့၌ "အမှေဟိ" ဟု ရှိသည်ကို စဉ်းစားပါ။

ကုလ္လကဝိဟာရေန။ ။မေတ္တာယ ရူပါဝစရသမာဓိမတ္တာဘာဝတော (မေတ္တာက ရူပါဝစရ သမာဓိမျှသာ ဖြစ်သောကြောင့်)၊ ကုလ္လကဝိဟာရေနာတိ ဝုတ္တံ၊ ခုဒ္ဒကေန ဝိဟာရေနာတိ အတ္ထော၊ (ကုလ္လကသဒ္ဒါသည် ခုဒ္ဒက၏ ပရိယာယ်တည်း၊) ခုဒ္ဒကတာစသဲ အဂ္ဂီရဘာဝတောတိ အာဟ "ဥတ္တာနဝိဟာရေနာ" တိ၊ (မနက်နဲသောကြောင့် "ကုလ္လက" ဟု ခေါ်၏၊ ထို့ကြောင့် "ဥတ္တာန ဝိဟာရေန" ဟု ဖွင့်သည်)-သာရတ္ထ။

သုတ္တဝိဘင်္ဂေ။ ။သုတ္တဝိဘင်္ဂေတိ ပဒဘာဇနီယေ၊ ဣဒဉ္စ "ယော ပန ဘိက္ခု သန္ဓိ ဓိကာရကံ ခါဒနီယံ ဝါ ဘောဇနီယံ ဝါ" တိ သုတ္တေ ယာဝကာလိကသေဝ ပရာမဋ္ဌတ္တာ သိဂ်ီ လောဏသ ယာဝဇီဝိကသ သန္ဓိဓိကတသ အာမိသေန သဒ္ဓိ ပရိဘောဂေ ပါစိတ္တိယံ ဝိဘင်္ဂ

သန္ဓိနာမ အဇ္ဇပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ အပရဇ္ဇုတိ-ဇုတ္ဟူ၍၊ ဝတ္ထာ-ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ သန္ဓိမိကာရကေ ၊ပေ၊ ပါစိတ္တိယသာတိ-သတ္တူ၍၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဝဒန္တေန-ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ [သန္ဓိမိကာရကေ-ပြုအပ်သော သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းရှိသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၌၊ အသန္ဓိမိကာရကသည်-သန္ဓိမိကာရက မဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ခါဒနီယံ ဝါ-ခဲဖွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယံ ဝါ-ဘောဇဉ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခါဒတိ ဝါ-ခဲမူလည်းခဲအုံ့၊ ဘုဉ္ဇတိ ဝါ-စားမူလည်းစားအုံ့၊ ပါစိတ္တိယသ-ပါစိတ် အာပတ်သို့၊ အာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ။)]

တတြ-ထိုပါဠိရပ်၌၊ ဧကော-အချို့ဆရာတို့သည်၊ မညန္တိ-မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ (ကိုး) ဟိ-ချဲ့၊ ယောပန ဘိက္ခု သန္ဓိမိကာရကံ ခါဒနီယံဝါ ဘောဇနီယံဝါတိ-ဝါ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣဒဉ္စ လောကံနာမ-ဤဆားမည်သည်လည်း၊ ယာဝဇီဝိကတ္ထာ-ယာဝဇီဝိက၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္ဓိဘာဝံ-သန္ဓိမိ၏ အဖြစ်သို့၊ နာပဇ္ဇတိ-မရောက်၊ ("ဆားကခါဒနီယ ဘောဇနီယမဟုတ်သောကြောင့် သန္ဓိမိမဖြစ်ဟူလို၊) အလောဏကံ-ဆားမရှိသော၊ ယဒိ အာမိသံ-အကြင်အာမိသကိုလည်း၊ ပဋိဂ္ဂေဟေတ္တာ-အကပ်ခံပြီး၍၊ တေန-ထိုရှေးနေ့က အကပ်ခံအုပ်ပြီးသော ဆားနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ-စား၏။ (တေနသဒ္ဓိန္တိ ပုရေပဋိဂ္ဂဟိတ လောဏေန သဒ္ဓိ-ဋီကာ။) တံ-ထိုအာမိသကို၊ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ-ထိုနေ့၌သာ အကပ်ခံအပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ဆား၏ သန္ဓိမိအဖြစ်သို့ မရောက်သည်၏ အဖြစ်, အာမိသ၏ ယနေ့မှ အကပ်ခံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယာဝကာလိကေန-ယာဝကာလိက ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်နှင့်၊ ယာဝဇီဝိကံ-ယာဝဇီဝိကသည်၊ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ-ထိုနေ့၌ အကပ်ခံအပ်သည်၊ (သမာနံ-သော်၊) ကာလေ-နံနက်အခါ၌၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏။ ဝိကာလေ-နေလွဲအခါ၌၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝစနတော - ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ (အချို့စာ၌ "ဝဒတော" ဟု ရှိ၏။)

နယေနေဝ သိဒ္ဓတိတိ ဝုတ္တံ၊ တံ ပန-ပါစိတ္တိယံ ဝိဘင်္ဂေ အာဂတဘာဝံ သာမေတုံ "ကထံ သုတ္တဝိဘင်္ဂေ" တိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ ဟိ လောဏမေတ္ထ သန္ဓိမိကတံ၊ နခါဒနီယံ ဘောဇနီယန္တိ လောဏမိဿဘောဇနေ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာ အနဝဇ္ဇသညိနော အဟေသုံ၊ တထာသညိနမ္ပိ နေသံ အာပတ္တိဒဿနတ္ထံ "သန္ဓိမိကာရေ အသန္ဓိမ္ပိကာရသညီ" တိ ဣဒံ သုတ္တ ဝိဘင်္ဂ ဥဒ္ဒေသန္တိ ဝေဒိ တဗ္ဗံ-ဝိမတိ။. . . ဆိုလိုရင်းကား- ဆားသည် သန္ဓိမိ မဖြစ်, အာမိသကလည်း ယနေ့မှ အကပ်ခံသည့်အတွက် သန္ဓိမိမဖြစ်၊ ထို့ကြောင့် "ရှေးနေ့က အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ဆားနှင့် ယနေ့အကပ်ခံအပ်သော ဆွမ်းစသော အာမိသကို ရောစားရာ၌ အပြစ်မရှိ" ဟု အယူရှိကြသည်၊ သို့သော် အပြစ်ရှိသည်သာ။

ဇော-ဤရှေးနေ့က အကပ်ခံအပ်သော ဆားနှင့် တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတ အာမိသကို ရောရှိစားရာ၌၊ ဒုက္ခဒ္ဌေန-ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗ-ဖြစ်ထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (မည်ရှိ-ကုန်၏။)

တေ-ထို ဇကေဆရာတို့ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗာ-ပြောဆိုထိုက်ကုန်၏၊ (ကိုး) တုမှာကံ-အသင်တို့၏၊ မတေန-အလိုအားဖြင့်၊ ဒုက္ခဒ္ဌေနပိ-ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်သည်လည်း၊ နဘဝိတဗ္ဗ-မဖြစ်ထိုက်၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ, ဒုက္ခဒ္ဌေနပိ-သည်လည်း၊ နဘဝိတဗ္ဗ-နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဇော-ဤရှေးနေ့က အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ဆားနှင့် တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတအာမိသကို ရောရှိ စားရာ၌၊ ယာဝဇီဝိက-ယာဝဇီဝိက ဆားသည်၊ နှ တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ-တဒဟု ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတမဟုတ်၊ တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ-

---

ဒုက္ခဒ္ဌေနတ္ထ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ။"ယာဝကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာဝဇီဝိတံ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ" ဟု သာမညအားဖြင့် မိန့်တော်မမူဘဲ "တဒဟု ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ (ထို့နေ့၌ အကပ်ခံအပ်)" ဟု မိန့်တော်မူအပ်သော စကားတော်၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် သိဂၢီလောဏကဲ့သို့ ရှေးနေ့က အကပ်ခံအပ်သော ယာဝဇီဝိကသည် ယခုနေ့ အကပ်ခံအပ်သော ယာဝကာလိကနှင့် ရောလျှင် နံနက်အခါ၌လည်း မအပ်-ဟူသော အဓိပ္ပာယ်သည် ပြီးစီး၏၊ ထိုသို့ မအပ်လျှင် ပါစိတ် အာပတ် မဖြစ်နိုင်၊ အနည်းဆုံးအပြစ်မှာ ဒုက္ခဒ္ဌသာ ဖြစ်ထိုက်သောကြောင့် "ဒုက္ခဒ္ဌေနတ္ထ ဘဝိတဗ္ဗံ" ဟု ဆိုသည်။

ဒုက္ခဒ္ဌေနပိ နှ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ။ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ် မဖြစ်ထိုက်ပုံကို အကြောင်းနှင့်တကွ အကျယ်ကိုပြလို၍ "နှ ဟိ ဇော" စသည်မိန့်၊ ပါဠိတော်၌ "ယာဝကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာဝဇီဝိကံ တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ ကာလေ ကပ္ပတိ၊ ဝိကာလေ နှ ကပ္ပတိ" ဟု ဟောတော်မူ၏၊ ဤပါဠိတော်၌ "ယာဝဇီဝိက ဆား" သည် တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတ မဟုတ်၊ ရှေးနေ့ကအကပ်ခံအပ်သော ဆားတည်း၊ ယာဝကာလိက အာမိသကား တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတသာတည်း၊ ထိုယာဝကာလိကကိုလည်း ဝိကာလ၌ စားအပ်သည်မဟုတ်၊ "ထို့ကြောင့် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်လည်း မဖြစ်ထိုက်" ဟူလို။ [" နှ စ တံ ဝိကာလေ ပရိဘုတ္တန္တိ" ဟု ဣတိသဒ္ဒါပါလျှင် ကောင်း၏၊ မပါလျှင် ထည့်၍ပေးပါ။ ဤ "ဒုက္ခဒ္ဌေနပိ နှ ဘဝိတဗ္ဗံ" ဟူသော စကားရပ်၌ ဝိမတိကား တစ်မျိုး အကြောင်းပြသေး၏။]

ဝိမတိ။ ။ဒုက္ခဒ္ဌေနပိ နှ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ ယဒိ ဟိ.သန္ဓိဓိကာရပစ္စယာ ဒုက္ခဒ္ဌံ မညထ၊ ယာဝဇီဝိကဿ လောဏဿ သန္ဓိဓိဒေါသာဘာဝါ ဒုက္ခဒ္ဌေန နှ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ အထ အာမိသေန သမ္ဓိန္ဒရဿ တဿ အာမိသဂတိကတ္တာ ဒုက္ခဒ္ဌံ မာ မညထ၊ တဒါစ ဟိ ပါစိတ္တိယေနေဝ ဘဝိတဗ္ဗံ အာမိသတ္တာ့ပဂမနတောတိ အဓိပ္ပာယော။

နှ ဟိ ဇော. ।ပေ। တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ။ ။နှ ဟိ ဇော ယာဝဇီဝိကံ တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတန္တိ "ကပ္ပတိ သိဂၢီလောဏကပ္ပေါ" တိ ဇော ဝုတ္တသိဂၢီလောဏံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ (ဤ၌ "ယာဝဇီဝိက" ဟူသည် သိဂၢီလောဏ ဆားတည်း-ဟူလို၊) တဠိ ပုရေ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္တာ သိဂၢီနပရိဟဏ္ဍံ နှ တဒဟုပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ၊-သာရတ္ထ။ [အချုပ်ဋီကာစာအုပ်များ ပါဠိပျက်လျက် ရှိ၏။]

ပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတသည်/ယာဝကာလိကမေဝ-ယာဝကာလိကခဲ့ဖွယ် ဘောဇဉ်သာတည်း၊ တံစ-ထိုတဒဟုပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတ ယာဝကာလိက ခဲ့ဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်း၊ ဝိကာလေ-နေလွဲအခါ၌၊ နှ ပရိဘုတ္တံ-စားအပ်သည်မဟုတ်၊ (ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ဒုက္ခဒ္ဌေနုပိ-သည်လည်း၊ နှ ဘဝိတဗ္ဗံ-ထိုက်၊) ဝါ-တစ်နည်း၊ [အချို့စာအုပ်၌ "ယဒိ တံ ဝါ"ဟု ရှိ၏။] ဝိကာလေ နှ ကပ္ပတိတိ ဝစနေန-တိဟူသော စကားတော်ကြောင့်၊ တုမ္မေ-အသင် ဧကေဆရာတို့သည်၊ ဒုက္ခဒုံ-ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ကို၊ ယဒိ မညထ-အကယ်၍ မှတ်ထင်ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယာဝဇီဝိကမိသံ-ယာဝဇီဝိကဖြင့် ရောနှောအပ်သော၊ ယာဝကာလိကံ-ကို၊ ဝိကာလေ-နေလွဲအခါ၌၊ ´ဘုဉ္ဇန္တသ-စားသော ရဟန်း၏၊ ဝိကာလဘောဇနပါစိတ္တိယံ-ဝိကာလဘောဇန ပါစိတ်အာပတ်သည်၊ နှ ဘဝေယျ-မဖြစ်ရာ၊ (သင်တို့အလိုအားဖြင့် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်သာ ဖြစ်စရာရှိသည်-ဟူလို၊) တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တံ-သဒ္ဒါမျှကို၊ နှ ဂဟေတဗ္ဗံ-မယူထိုက်၊ အတ္ထော-အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော-စူးစမ်းဆင်ခြင်ထိုက်၏၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ စူးစမ်းဆင်ခြင်ထိုက်သနည်း။)

ဟိ-ချဲ့၊ (စူးစမ်းဆင်ခြင်ထိုက်ပုံကိုချဲ့၊) ဧတ္ထ-ဤယာဝကာလိကေန ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ ယာဝကာလိကေန-ယာဝကာလိကနှင့်၊ တဒဟုပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတံ-ထို့နေ့၌ အကပ်ခံအပ်သော၊ ယာဝဇီဝိကံ-ယာဝဇီဝိကသည်၊ သမ္ဘိန္နရသံ-ရောအပ်သော အရသာရှိသည်၊ ယဒိ ဟောတိ-ဖြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ယာဝကာလိကဝတိကမေဝ-ယာဝကာလိက၏ ဖြစ်ခြင်းနှင့် တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာ၊ (ယာဝကာလိကနှင့် အလားတူသည်သာ၊) ဟောတိ-၏။ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (တဒဟုပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတယာဝဇီဝိက၏ သမ္ဘိန္နရသ ဖြစ်လျှင် ယာဝကာလိကနှင့် အလားတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ယော ပန ဘိက္ခု ဝိကာလေ ခါဒနီယံ၀ါ ဘောဇနီယံ၀ါတိ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန-ဝါဟူသော ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကြောင့်၊ ကာလေ-နံနက်အခါ၌၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ ဝိကာလေ-နေလွဲအခါ၌၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣဓ-ယာဝကာလိကေန ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ဤပါဠိရပ်၌၊ နကပ္ပတိတိ-နှ ကပ္ပတိဟူသော၊ ဝစနမတ္တေန-စကားတော်မျှကြောင့်၊ ဧတ္ထ-ဤရှေးနေ့က အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ဆားနှင့် တဒဟုပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတအာမိသကို ရောရ၍ စားရာ၌၊ ဒုက္ခဒုံ-ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်သည်၊ နှ ဟောတိ-မဖြစ်၊ တဒဟုပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတံ-ထို့နေ့၌ အကပ်ခံအပ်သော၊ ယာဝဇီဝိကံ-ယာဝဇီဝိကသည်၊ ယာဝကာလိကေန-ယာဝကာလိကနှင့်၊ သမ္ဘိန္နရသံ-ရောအပ်သောအရသာ ရှိသည်၊ (သမာနံ-ဖြစ်လတ်သော်၊) ဝိကာလေ-နေလွဲအခါ၌၊ နှ ကပ္ပတိ ယထေဝ-မအပ်သကဲ့သို့၊ ဝိကာလဘောဇနပါစိတ္တိယာ၀ဟံ-ဝိကာလဘောဇန ပါစိတ်အာပတ်ကို ဆောင်နိုင်သည်၊ ဟောတိ ယထေ၀-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ [ရှေးစာအုပ်တို့၌ "ပါစိတ္တိယာ၀တံ" ဟု ပါ၌ပျက်၏။] ဧ၀ံ-

ဤ-အတူ၊ ယာဝဇီဝိတံ-ယာဝဇီဝိကသည်၊ (ရှေ့ဝါကျမှ လိုက်စေ၊) အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံအပ်သည်၊ (သမာနံ) ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အပရဇ္ဇု-နောက်နေ့၌၊ ယာဝကာလိကေန-နှင့်၊ သမ္ဘိန္နရသံ-ရောအပ်သော အရသာရှိသည်၊ (သမာနံ-သော်၊) နု ကပ္ပတိ-မအပ်၊ သန္နိဓိဘောဇနပါစိတ္တိယာဝဟံ-သန္နိဓိဘောဇန ပါစိတ်အာပတ်ကို ဆောင်နိုင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ-ထိုယာဝဇီဝိကကို၊ (အဇ္ဇပဋိဂ္ဂဟိတ ဖြစ်သော်လည်း အပရဇ္ဇုယာဝကာလိကနှင့် သမ္ဘိန္နရသဖြစ်သော ယာဝဇီဝိကကို၊) "ဣဒံ-ဤယာဝဇီဝိကသည်၊ သန္နိဓိကတံ-ပြုအပ်သော သိမ့်မြေးသိမ်းဆည်းခြင်း ရှိ၏၊" ဣတိ-ဤသို့၊ အဇာနန္တောပိ-မသိပါသော်လည်း၊ နု မုစ္စတိ-အာပတ်မှ မလွတ်၊ ("သန္နိဓိပါစိတ်အာပတ်သင့်သည်"-ဟူလို၊) ဟိ-သာဓကကား၊ သန္နိဓိကာရကေ အသန္နိဓိကာရကသညိ ခါဒနီယံ၀ါ ဘောဇနီယံ၀ါ ခါဒတိ၀ါ ဘုဉ္ဇတိ၀ါ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာတိ-သဟူသော၊ ဧတံ (သုတ္တံ)-ဤပါဠိကို၊ (ဘဂဝတာ-သည်၊) ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ (သုတ္တဝိဘင်ဟု ခေါ်အပ်သော ပဒဘာဇနီ၌ မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊) ဣတိ (အတ္ထော)-ဤကားအနက်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (အတ္ထော-ကို၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော-၏။) ဣတိ-ဤသို့၊ (တေ-ထိုဧကေဆရာတို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-ကုန်၏။) တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ကတ္ထ ပဋိက္ခိတ္တန္တိ-ဟူသော၊ ဣမိဿာ ပုစ္ဆာယ-ဤအမေး၏၊ သာဝတ္ထိယာ သုတ္တဝိဘင်္ဂေတိ-ဟူသော၊ ဣဒံ ဗျာကရဏံ-ဤအဖြေသည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော အဖြေတည်း။

ရာဇဂဟေ ဥပေါသထသံယုတ္တေတိ ဣဒံ-ဟူသော ဤစကားကို၊ နု ဘိက္ခဝေ-၊ပေ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ ဧတံ-သဟူသော ဤပါဠိတော်ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်၍၊ (အာယသ္မတာ သဗ္ဗကာမိတ္ထေရေန-အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ်သည်၊) ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။ [ဥပေါသထသံယုတ္တေတိ ဥပေါသထပဋိသံယုတ္တေ၊ ဥပေါသထ ကမ္မဓာရယ်ကေတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-သာရတ္ထ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧကသ္မိံ-၁ ခုသော၊ အာ၀ါသေ-သမာနသံ၀ါသကဖြစ်သော ကျောင်းတိုက်၌၊ ဒွေ-၂ ခုကုန်သော၊ ဥပေါသထာဂါရာနိ-ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်တို့ကို၊ နု သမ္မန္နိတဗ္ဗာနိ-မသမုတ်ထိုက်ကုန်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ သမ္မန္နေယျ-သမုတ်အံ့၊ (တဿ ဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏။) ဒုက္ကဋဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ၊)] ဝိနယာတိသာရေ ဒုက္ကဋန္တိ-ကား၊ နု ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ သမ္မန္နိတဗ္ဗာနိတိ ဧတသ္မိ ဝိနယသ-တဗ္ဗာနိဟူသော ဤ၀ိနည်းတော်ကို၊ အတိသာရေ - ကျော်လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ - ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်၊ (ဟောတိ၊) [အတိသရဏံ အတိသာရော၊ အတိက္ကမော၊ ဝိနယသ+အတိသာရော ဝိနယာတိသာရော - ဝိနည်းကို ကျော်လွန်ခြင်း၊-သာရတ္ထ။] စမ္မေယျကေ ဝိနယ

ဝတ္ထုသို့နှိုင်း ဣဒံ - သို့ဟူသော ဤစကားကို၊ အဓမ္မေန စေ ၊ပေ၊ ကရဏီယန္တိ ဧဝံ-အဓမ္မေန စေ ၊ပေ၊ ကရဏီယံ ဤသို့သောစကားကို၊ အာဒီကတ္တာ-ဒုစပြု၍၊ စမ္မေယျကဗ္ဗနကေ-၌၊ အာဂတံ-လာသော၊ ဝိနယာဝတ္ထု-ဝိနည်းဝတ္ထုကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ (အာယသ္မတာ သဗ္ဗကာမိတ္ထေရေန) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (သီးခြား နာမည်တပ်၍ မရသော် စမ္မေယျကဗ္ဗနက၌လာသော ဝတ္ထုသာမညကို "ဝိနယဝတ္ထု" ဟု ဆိုဟန်တူသည်)[ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အဓမ္မေန-အဓမ္မဖြင့်၊ ဝဂ္ဂကမ်္မံ-ဝဂ်ဖြစ်သော ကံသည်၊ စေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ၊) အကမ်္မံ-ကံမဟုတ်၊ နဲ စ ကရဏီယံ-ပြုလည်းမပြုထိုက်။]

ဧကစ္စော ကပ္ပတိတိ ဣဒံ-တိဟူသော ဤစကားကို၊ ဓမ္မိကံ-တရားနှင့် ယှဉ်သော၊ အာစိဏ္ဏံ-အလေ့အကျက်ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ (အာယသ္မတာ သဗ္ဗကာမိတ္ထေရေန) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဆေဒနကေ ပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂ-မာတိကာပါဠိတော်ကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီ၌၊ နိသီဒနံနာမ သဒသံ ဝုစ္စတိတိ-ဟူ၍၊ အာဂတံ-လာပြီ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (အဆာရှိသော နိသီဒိုင်ကို "နိသီဒန" ဟူ၍ ခေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒွိန္နံ သုဂတဝိဒတ္ထိနံ-မြတ်စွာဘုရား၏ နှစ်ထွာတော်တို့၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဒသာယေဝ-အဆာကိုသာ၊ ဝိဒတ္ထိ မတ္ထာ-တစ်ထွာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ [ယောဇနာ၌ ဒသာယေဝကို "ဒသာယ+ဧဝ"ဟု ပုတ်ဖြတ်၍ "၌"ဟု ပေးလေ၏။ အရတူလျှင် ဝိဘတ်တူမြဲဖြစ်သောကြောင့် စဉ်းစားသင့်ပါသည်၊ မိမိကား ဝိဒတ္ထိမတ္တာနှင့် အရတူသောကြောင့် "ဒသာ+ဧဝ" ဟု ပုဒ်ဖြတ်လိုက်ပါသည်။]

ဒသာယ-အဆာနှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ တံ ပမာဏံ-ထိုသုံးထွာပမာဏကို၊ ကရောန္တသ-ပြုသောရဟန်း၏၊ ဣဒံ-ဤပါစိတ်အာပတ်သည်၊ အာဂတမေဝ-တိုက်ရိုက်လာသည်သာ၊ ဟောတိ-၏။ (ကိုယ်-အဘယ်သို့တိုက်ရိုက်လာသနည်း၊) တံ အတိက္ကာမယတော ဆေဒနကံပါစိတ္တိယန္တိ-ဟူ၍၊ (အာဂတမေဝ ဟောတိ၊) (ယောဇနာ၌ ကရောန္တသကို "ဝုတ္တပါစိတ္တိယံ အာပဇ္ဇတိ" ၌ လှမ်း၍ စပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ တံ အတိက္ကာမယတော ဆေဒနကံ ပါစိတ္တိယံကို "ဣဒံ အာဂတမေဝ ဟောတိ" ဟု ပြန်၍ ယောဇနာသည်ကိုလည်းကောင်း စဉ်းစားပါ။) တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ (ပါစိတ်အာပတ်ဟုတိုက်ရိုက်လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ကိံ အာပဇ္ဇတီတိ-ဟူ၍၊ ပုဗ္ဗော-မေးအပ်သော၊ ဝါ-အမေးခံရသော၊ (ထေရော-အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ်သည်၊)

ဆေဒနကေ ပါစိတ္တိယံ။ ။ဤ "ဆေဒနကေ ပါစိတ္တိယံ" ဟူသော စကားသည် "တံ အတိက္ကာမယတော ဆေဒနကံ ပါစိတ္တိယံ" ဟု သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်၌လည်းလာ၏၊ "ဆေဒနကေ ပါစိတ္တိယံ" ဟု ပဒဘာဇနီ၌လည်း လာ၏။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ "သုတ္တဝိဘင်္ဂ" အရ သိက္ခာပုဒ် မာတိကာဟူသော သုတ္တ, ပဒဘာဇနီဟူသော ဝိဘင်း ၂ မျိုးလုံးကို ယူပါ၊

ဆေဒနကေ ပါစိတ္တိယန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ၊ ဆေဒနကသိက္ခာပဒေ-ဆေဒနကသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝုတ္တပါစိတ္တိယံ-မိန့်တော်မူအပ်သော ပါစိတ်အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏၊ ဣတိ အတ္ထော-ဤကားအနက်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော စကြဝဠာတို့၌၊ (ယောဇနာ၌ "သဗ္ဗသို့ သတ္တသတိကက္ခန္ဓကေ" ဟု စွဲလေ၏။) သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ ဥတ္တာနမေव-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။

သမန္တပါသာဒိကာယံ-သော၊ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယ-၌၊ သတ္တသတိကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ-သတ္တသတိကက္ခန္ဓက၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးပြီ။

"သုတ္တံ+ဝိဘင်္ဂေါစ သုတ္တဝိဘင်္ဂေါ၊ တသ္မိ သုတ္တဝိဘင်္ဂေ" ဟု ပြုပါ။ (ပါဠိယံ ရာဇဂဟေ သုတ္တဝိဘင်္ဂေတိ အာဒိသု သဗ္ဗတ္ထ သုတ္တေစ ဝိဘင်္ဂေစာတိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော၊ "နိသိဒနံနာမ သဒသံ ဝုစ္စတိတိ အာဂတန္တိ ဣဒံ ဝိဘင်္ဂေစ အာဂတ ဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ-ဝိမတိ။) ထို့ကြောင့် "သုတ္တဝိဘင်္ဂေ-မာတိကာ ပါဠိတော်ဟူသော သုတ္တ, အကျယ်ဝေဖန်ရာ ဝိဘင်း၌" ဟု ပါဠိတော် ဤနေရာ၌ ပေးပါ။

နိဂုံး ဂါထာအနက်။ ။ပဠာကွန္ဓဒုက္ခပ္ပဟာယိနော-ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော ဒုက္ခကို ပယ်တော်မူလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါ-၏။ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ဒ္ဝိဝဂ္ဂသင်္ဂဟာ-မဟာဝဂ္ဂ, စူဠဝဂ္ဂဟူသော ဝဂ် ၂ ပါးဖြင့် သိမ်းယူရ ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဒ္ဝါဒသတိ ပဘေဒနာ-မဟာခန္ဓကစသော်အားဖြင့် နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါး အပြားရှိကုန်သော၊ ယေ ခန္ဓာ-အကြင်ခန္ဓကတို့ကို၊ ဝုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။

တေသံ-ထိုခန္ဓကတို့၏၊ သောဝဏ္ဏနာ-ဤဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ အန္တရာယံ-အန္တရာယ်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ သိဒ္ဓါ ယထာ-ပြီးစီးအောင်မြင်သကဲ့သို့ ဧဝံ-ဤအတူ၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ကလျာဏာ-ကုသိုလ်နှင့်စပ် ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ အာသာပိ-လိုလားတောင့်တအပ်သော အရာတို့သည်လည်း၊ သိဒ္ဓန္တု-ပြီးစီးပါစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

ဒ္ဝိဝဂ္ဂသင်္ဂဟာစသည်။ ။စူဠဝဂ္ဂ, မဟာဝဂ္ဂသင်္ဂါတေဟိ ဒ္ဝိဟိ ဝဂ္ဂေဟိ သင်္ဂဟိတာ၊ (ဤ၌ သင်္ဂဟိတာကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း၊ ဒ္ဝိဝဂ္ဂေန+သင်္ဂဟော+ယေသန္တိ ဒ္ဝိဝဂ္ဂသင်္ဂဟာ" ဟုပြု၊) ဒ္ဝါဒသတိပဘေဒနာတိ မဟာဝဂ္ဂေဒသ, စူဠဝဂ္ဂေ ဒ္ဝါဒသာတိ ဧဝံ ဒ္ဝါဒသတိ ပဘေဒါ-(သာရတ္ထ)၊ ခန္ဓကဖြစ်သောကြောင့် "ပဠာကွန္ဓဒုက္ခ ပဟာယိ" ဟု မြတ်စွာဘုရားကို ဂုဏ်ပြုသည်။

စူဠဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ-စူဠဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာသည်၊

နိဋ္ဌိတာ-ပြီးပြီ။